உ

சிவகுகமயம்

நல்லாற்றூர்

சிவப்பிரகாசர் செந்தமிழ் நூல்கள்

இந்நூல்

திருக் கயிலாய பரம்பரை

பொம்மைய பாளையம் பெரியமடம்

திருமயிலம் தேவத்தான

ஆதீன பரம்பரைத் தர்மகர்த்தத்துவம்

பதினெட்டாம் பட்டம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

வெளியிட்டருளியது.

பதிப்பகம்

ஸ்ரீ ஷண்முகா அச்சுக்கூடம்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

சுபானு வருஷ

1944

[விலை ரூ

உ

குகமயம்

ஸ்ரீமத் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் திருவடி வாழ்க

25-2

முகவுரை

விநாயகர் துதி

"எப்போ தகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்"

முருகன் துதி

வளர்செழுங் குருதிச் சூட்டு வாரணம் வலனுயர்த்த
வொளிகெழு பரிதி வைவே லொருபெருங் கருணைமூர்த்தி
களிமகிழ் சிறந்து தான்வாழ் கற்களி னெருகல் லென்றே
யளியவென் மனத்தி னுள்ளு மகன்றில னிருக்கு மன்றே

குரு

கண்டே னறிவெனு மொண்சுட ரேற்றிக் கருத்தகன்மெய்த்
தண்டேயு மன்பு நெய்பெய்து பொய்வாதந் தடுத்தொளிரக்
கொண்டே மலவிரு ளெல்லாந் துரந்தெங் குடிமுழுதுந்
தொண்டே யெனுமெய்ச் சிவஞான தேவன் றுணையடியே

சிவப்பிரகாசர்

புனையெழில் வடிவி னுளோர் பொதுமகட் கண்ட மைந்தர்
மனமெனப் புலவர் நெஞ்சம் மருளுறின் தமிழ்ப்பா மாலை
சினவிடை யவர்க்கே சாத்துஞ் சிவப்பிர காச னென்னும்
முனைவனெம் அடிகள் பாத முளரிகள் சென்னி சேர்ப்பாம்

தெண்கடல் வளாகம் பொதுமையின்றி வெண்குடை நிழற்றிய புரவலரும் போற்ற வாழ்ந்தவர் புலவர் பெருமக்களாவர் என்பது, புலவர் பாடாதொழிக என்னிலவரை என்பது போன்ற பண்டைத்தண்டமிழ்த் தீஞ்சுவைப் பாக்களின் சொற்றொடரினாலும், முரசு கட்டிலேறிய புலவரை விசிறிகொண்டு வீசியமன்னர் முதலியோர் வரலாற்றானும் அறியக்கிடக்கின்றது.

காப்பனகாத்துக் கடிவன கடிந்து மக்கள் வாழ்வான் வேண்டி, அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பொருளை உணர்த்துவனவாய பாக்களையோ சரித நிகழ்ச்சியையோ கூறிப் புலவர் அறிவுறுத்துவர். இங்ஙனம் புலவர் உள்ளத்துனின்றும் தோன்றிய நுண்ணிய கருத்துக்களோடு கூறப்பட்ட செய்யுட்களின் தொகுதிதாமே நூல்களாம். இத்தகையனவாய நூல்கள் வேதாந்தம், சித்தாந்தம், நீதிநூல், காப்பியம், தொல்காப்பியர் கூறிய விருந்தென்பதன் பாற்பட்ட தொண்ணூற்றுறுவகைப் பிரபந்தங்களெனப் பலபகுதியினவாய் விரிந்து கிடப்பனவாகும்.

இவ்வழியிலே, முற்காலத்துள்ள புலவர்களிற் பலர் சிற்சில நூல்களையே செய்துள்ளாராயினும் துறைமங்கலம் அல்லது நல்லாற்றூரின்கண் வாழ்ந்திருந்தவரும், ஸ்ரீமத் ஞான இராஜதானியான இஞம் பொம்மையபாளையம் திருக்கைலாய பரம்பரைப் பெரியமடம் சிவகஞ்சி ஜயூராசல நிவாச யதீச்சுரகர்த்தரான மயிலம் தேவத்தான ஆதீன பரம்பரைத் தர்மகர்த்தத்துவம் இஞந்தார் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞானபாலய சுவாமிகளின் சீடருமான அருள்மிகு சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் மேற்கூறப்பட்ட பல்வகை நூல்களையும் செய்து உலகத்திற்கு உதவியுள்ளார்கள் அவைவருமாறு.

(1) சோணசைலமாலை :—இந்நூல் சுவாமிகள் தம்சகோதரர்களோடு திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று மலையை வலம் வரும் பொழுது அப்பெருமான்மேற் பாடியது.

(2) திருச்செந்திலந்தாதி :—சிந்தபூந்துறை வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் கட்டளையின்படி கல்வியிற் செருக்குற்ற ஒரு புலவனை வெல்லும் பொருட்டுத் திருச்செந்தூரில் முருகனருளால் நிரோட்டக யமகமாக இந்நூலைப்பாடினார்.

(3) திருவெங்கைக்கோவை:—இக்கோவை மிகவும் நயமிக்கதாகப் புலவர்களால் எண்ணப்படுவது. சிந்தாமணி, மணிமேகலை திருக்கோவை முதலிய நூல்கள் இந்நூலில் மிகவும் பாராட்டப்படுகின்றன.

(4) திருவெங்கைக் கலம்பகம்:—பொருள் விளங்காச் செய்யுட்கள் இதனுள் சில இருக்கின்றன. திருக்குறளின் இரண்டு அடிகளை ஒத்தது இறைவனது திருவடிகள் என்று இதனில் திருக்குறளைப் பாராட்டுமுறை வேறு எந்த நூலுள்ளும் காணமுடியாததொன்று.

(5) திருவெங்கையுலா:—இந்நூலுள் அண்ணாமலை ரெட்டியாரைச் சிறப்பிக்குமிடம், மணிமுத்தாநதியைப் பற்றிப்புகழுமிடம் முதலியன மிகவும் பாராட்டத்தக்கனவாகும். மாதர்களது அழகினைப் புகழுமிடங்கள் பிரபுலிங்கலீலை கூறுகின்றதை ஒத்துள்ளன. இவைகள் மிகவும் பாராட்டப்படுவனவாகும்.

(6) திருவெங்கையலங்காரம்:— திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்காரம் இந்நான்கு நூல்களும் இவரை ஆதரித்துவந்த அண்ணாமலை ரெட்டியார் வேண்டுகோட்கு இணங்கி, திருச்சி ஜில்லா பெரம்பலூர் தாலூகா வெங்கனூரிலிருக்குங்காலத்துப் பாடப்பட்டவை. இவற்றுள் திருவெங்கையலங்காரம் நாளதுவரை கிடைத்திலது.

(7) சிவப்பிரகாசவிகாசம்:—இது சைவசித்தாந்தக் கருத்தினை விளக்கமாக அறிவிப்பது.

(8) தருக்கபரிபாஷை:—இது தருக்கசாத்திரங்கற்பவர்கட்கு ஆரம்ப நூலாகச் செய்யப்பட்டது.

(9) நால்வர் நான்மணிமாலை:—இது சைவசமய குரவர் நால்வரையும் அவர்களது திருமுறைகளையும் பாராட்டுகின்ற அரியநூல். தேவார திருவாசகங்களுக்கு இந்நூலைப் பாயிரமென்று கூறலாம். இந்நூலைப் போற்றாதார் இல்லை. இதனைப் பெரிய புராண சாரம் என்பர் அறிஞர்.

(10) சதமணிமாலை:—இது சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை வடமொழி ஆகமச் சூத்திரங்கள் கூறுகின்றபடி தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கூறுவதாகும்.

(11) சிவஞான பாலய சுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுநாது:— இவர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தனது குருநாதனைக் காணச் சென்றபோது இந்நூலைப் பாடி வணங்கினார். இந்நூலுள் தசாங்கமும் புறச்சமய கண்டனமும் மிக அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

(12) சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தாலாட்டு:— இது குருநாதன்மேற் பாடப்பட்டது. சடுத்தல் முதலிய வீரசைவ சித்தாந்தத்தைக், கண்ணாடிபோற் றெளிவு பெறக் காட்டுவது.

(13) சிவஞான பாலய சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்:—இது குருநாதன் மேற் பாடப்பட்ட நூல். மணியினது நாவும், ஊசியினது காதும் முறையே தனது குருநாதனின் புகழைப் பேசாதது கேளாதது என்று கூறுகின்றார். தான் குருநாதனிடத்திற் பெற்ற உபதேசங்களையும், அட்டாவரணத்தையும் இதனிற் கூறுகின்றார்.

(14) சிவஞான பாலய சுவாமிகள் கலம்பகம்:—இதுவும் குருநாதனின் மேற் பாடப்பட்டதே. இலக்கணவுவமை, தருக்கநூல் முதலியவற்றைக் குறித்து இதனுட் பாடியிருக்கும் நயம் பாராட்டத்தக்கது.

(15) சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருப்பள்ளியெழுச்சி:- இது நான்கு பாட்டுகளை யுடையது.

(16) கூவப்புராணம் :— திருவிற்கோலம் என்னும் க்ஷேத்திரத்திற்குச் சுவாமிகள் சென்றிருந்தகாலத்து அவ்வூரார் வேண்டுகோட்கிணங்கி இந்நூல் பாடப்பட்டது.

(17) பிரபுலிங்கலீலை:—இது கன்னடத்தினின்று மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல். அல்லமதேவனின் விளையாட்டைக் கூறுவது. கற்பனைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்வது. சொல்லணி பொருளணி நிறைந்தது. இந்நூலைப்பாராட்டாத புலவர்கள் ஒருவருமிரார்.

(18) வேதாந்தசூடாமணி:— இந்நூல் வேதாந்த மதத்தைச் சார்ந்த அனைவரும் பாராயணஞ் செய்யும் பெருமை யுடையது.

(19) சித்தாந்தசிகாமணி:—இது வடமொழி சித்தாந்தசிகாமணியினின்றும் தமிழ்மொழியில் 880 செய்யுளாகப் பாடப்பட்டிருக்கிறது. இது வீரசைவசித்தாந்தத்தை நன்கு அறிவிப்பது.

(20) பழமலை அந்தாதி:—

(21) பிக்ஷாடன நவமணிமாலை :—சிவபெருமான் தாருகவனத்து மகரிஷிகளின் பத்தினிகள் வாழுமிடத்துப் பிக்ஷாடண வடிவத்தோடு சென்று அவர்களோடுரையாடியதை மிக அழகாக விளக்குகின்ற நூல் இது.

(22) பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக் கலித்துறை:—

(23) பெரியநாயகியம்மை நெடுவிருத்தம் :— இந்நூல்கள் திருமுதுகுன்றத்தின்கண் சுவாமிகள் தங்கி யிருந்த காலத்துப் பாடப்பட்டவை.

(24) இயேசுமதநிராகரணம்:— ஐரோப்பியராகிய வீரமாமுனிவர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைச் சந்தித்த காலத்துச் சைவ தூஷணமாகச் சில வார்த்தைகள் கூற அதனை மறுத்து இந்நூல் செய்தனர் என்ப. கொலைமறுத்தல் என்னும் நூலில் அருண்மிகு சிதம்பரசுவாமிகள் உரையில் மேற்கோளாக மூன்று செய்யுட்கள் இந்நூலினின்றும் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன. இச்செய்யுட்கள் தவிர இந்நூல் முழுமையும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இந்நூல் அச்சாகியிருந்தும் வெளிவராது மறைத்து விட்டனர் போலும்!

(25) நன்னெறி:— இந்நூல் இளைஞர்களும் தெரிந்து கொள்ளும் முறையில் நாற்பது வெண்பாக்களால் ஆனது. பொம்மையபாளையம் சமுத்திரக்கரையில் மணலின்மேல் இந்நூலைச் சுவாமிகள் எழுதினதாகவும் அதனைப் பார்த்து அவர்கள் தம்பி ஏட்டிலெழுதியதாகவும் கர்ணபரம்பரைச் செய்தி வழங்குகிறது. கடவுளின் பெருமை இதனுள் அதிகமும் கூறப்படுகின்றது.

(26) சிவநாமமகிமை:—

(27) தலவெண்பா:—இந்நூல் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

(28) இட்டலிங்க அபிடேகமாலை:—

(29) நெடுங்கழிநெடில்:—

(30) குறுங்கழிநெடில்:—

(31) நிரஞ்சனமாலை:—

(32) கைத்தலமாலை :— இந்நூல்கள் இட்டலிங்க பூஜை செய்யுங் காலத்துத் தோத்திர ரூபமாகப் பாடப்பட்டவை. 21 தீக்ஷாமுறைகளும் இறைவன் தன்மையும் வீரசைவ சமயக் கருத்துக்களும் இதனில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீகாளத்திப்புராணம் இடைப்பகுதி:-முற்பகுதி பாடிய கருணைப்பிரகாசர் மறைந்தமையான், இடைப்பகுதியை இவர்கள் பாடினார்கள். இந்நூலுள் "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா" என்னும் திருக்குறளை எடுத்தாளும் நயம் பாராட்டத்தக்கது.

இவரது நூலை இதுவரை வெளியிட்டவர்கள்

(1) பிரமபுரம் திருக்கயிலாய பரம்பரைப் பெரியமடத்துச் சீடராகிய பெருமத்தூர் திரு சபாபதி அப்பர் என்பார், நெஞ்சுவிடுதூது, தாலாட்டு, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், பள்ளியெழுச்சி என்ற ஐந்து நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

(2) இம்மடத்துச் சீடராகிய சிதம்பரம் ஈசானியமடம் இராமலிங்கசுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் பெயரால் குறிப்போடு வெளியிட்டுள்ளார்கள். இதற்கு உடனிருந்து உதவியவர்கள் காயாறு ஞானசுந்தரய்யரவர்களும் காணியம்பாக்கம் முருகேசமுதலியாரவர்களும் ஆவார்கள்.

(3) சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் இரண்டு முறை பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் பெயரால் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

(4) திரு. கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் வேதாந்த சூடாமணிக்கு உரையெழுதித் தாம் கண்ட உரையோடு வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

(5) திரு- நாகி செட்டியாரவர்கள் சித்தாந்தசிகாமணிக்கு அரிய உரை யெழுதித் தமது குருபசவ அண் கோ கம்பெனியின் மூலமாய் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

(6) சரணர், சரவணப்பெருமாளையர், பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் முதலிய பலராலும் பிரபுலிங்கலீலை அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

(7) விசாகப்பெருமாளையர் பிரபுலிங்கலீலை வசவண்ணர் கதி வரையிலும் உரை யெழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

(8) ஈசூர் சச்சிதானந்த சுவாமிகள் பிரபுலிங்கலீலை முழு நூலுக்கும் உரை யிட்டுள்ளார்கள்.

(9) காஞ்சி மகாவித்துவான் இராமநந்தயோகிகள் திருவெங்கைக்கோவைக்கு உரையெழுதி மதராஸ் ரிப்பன்பிரஸ்வில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

(10) இன்னும்பலர் சுவாமிகள் செய்த நூல்கள் ஒவ்வொன் றைத் தனித்தனியே யெழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

(11) துகையூர் சித்தநாதேச்சுர ஆதீனம் பட்டத்துப் பெரியசாமி ஐயர் குமாரரும், மயிலம் ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ்க் கல்லூரித் துணைத்தலைவருமாகிய திரு அடிகளாசிரியர் சதமணிமாலை, சிவப்பிரகாச விகாசம் ஆகிய இரண்டு நூல்களையும் அரிதிற்றேடிப் பெருமுயற்சியால் இம்மடத் தின் வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவற்றுள் சிவப்பிரகாச விகாசம் முற்றும் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்த வரையிலும் திருத்த முறப் பதிப்பிக்க அவர்களடைந்த இன்னல்கள் எழுதவொண்ணா. வெளிவந்துள்ள விகாசத்திற்கு இவர்கள் எழுதிய குறிப்புரை தனிநூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வகையில் இவரது நூல்கள் பலராலும் வெளி யிடப்பட்டிருந்தும், இப்பொழுது இம்மடத்துத் தலைவர்களாக எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் ஆகா சந்நிதானம் ஒவ்வொரு ஆண்டுக் குருபூஜையின்போதும் தனித்

தனி நூல்களாக வெளியிட்டு இலவசமாக உதவிவந்தார்களாயினும், எல்லா நூல்களையும் ஒரே புத்தகமாகக் காணவேண்டும் என்னும் விருப்பத்தோடு நல்லாற்றூர் **"சிவப்பிரகாசர் செந்தமிழ் நூல்கள்"** என்னும் பெயரோடு இந்நூலை இதுபோது வெளியிடலானார்கள்.

இவரது நூல்களுள் சிலவற்றிற்கு இம்மடத்துச் சிஷ்யரான சிதம்பரம் ஈசான்யமடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் எழுதிய குறிப்புரையும் இதனுள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலாசிரியரைப் பற்றிப் பிறர் கூறுவன:—

"அற்புதகற்பனை பொற்பலங்காரம் சொற்சுவை, பொருட்சுவையிற் [பொலிந்துஒங்கும்
முப்பானிருநூல் பொற்புற வியற்றி
மகிதலத் தென்றும் புகழுடல் நிறீஇய
சிவப்பிரகாசத்தவப் பெருந்தகைஎன்"

— திருப்போரூர் மகா சந்நிதானம்
திருமழிசை சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

"கற்பனையலங்காரக் கவிஞெளிரக்கற் கண்டுகனிதேனென்னப்
பொற்பமைநற்கவி சொல்சிவப்பிரகாச முனிவஹ்ர்"

—பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார்.

"தெய்வ வாக்கியன் அருள் துறைமங்கல சிவப்பிரகாசதேவன்"

—ஈர்க்காடு ரத்தினவேலு முதலியார்.

"தவம் பழுத்த துறவுடையான் தமிழ்பழுத்தவுளமுடையான் தாரணிக்கே
சிவம் பழுத்த உண்மையினைப்பத்தி நயம்பலகாட்டித் தெளிவு கூட்டி
நவம் பழுத்த தமிழ்நூல்கள் நல்குசிவப்பிரகாச நற்றவத்தோன்"

—கா. நமசிவாயமுதலியார்.

"வான்பிலிற்று மெழின் மடவார் மயலனைத்து மொருங்கவித்த வுரவோன் ஞானக்
கான்பிலிற்றுங் கவிமாரி பெரிழியவருதமிழெழிலி கவின்ற தொப்பான்

நல்லாற்றூரியற்றுமொரு தவப்பிழம்பாயுதித்திடுமெந்நாவலோன்''
—சே. சிவஞானம்பிள்ளை.

''ஆலங்காரி சார்வ பௌமமானசிவப்பிரகாசமுனிவர்''
—திருபண்டித நாராயணையங்கார்
செந்தமிழ்ப்பத்திரிகை மதுரை.

இன்னும் சிறுவர்கள் முதல் புலவர் வரைப் பலரும் விரும்பிக்கற்றற்குரிய நூல்களாக இவரியற்றிய நூல்கள் விளங்குகின்றனவாகலின் இந்நூல்கள் தமிழர்களொவ்வொருவராலும் போற்றற்குரியனவாகுமென்பதை யனைவரும் உணர்வார்களாக. இஃதறியாது ஒருசிலர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் ஐக்கியவாத சமயத்தவராதலின் இவரது நூல்களைப் படித்தல் சால்புடைத்தன்றென்று கூறுவர். ஐக்கியவாத சமயத்திற்குக் கூறிய இலக்கணம் இவருடைய நூலுள் எங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆதாரத்துடன் எவரேனும் கூறுவாராயின் அஃது நன்றாகும். அங்ஙனமின்றி யாரோ ஒருவர் ஆராயாது வீரசைவமென்பது ஐக்கியவாத சமயமாகும் என்று கூறிய கூற்றை வைத்துக்கொண்டு பிற்பட்ட பலரும் இவரது நூல்களை ஐக்கியவாதசமய நூல்களென்று கூறிவருவதும் வெளியிடுவதும் சிறிதும் பொருத்தமில்லையென்று அறிஞர்களதனை விடுப்பார்களாக!

இவரது நூல்களில் இயேசுமத நிராகரணம், திருவெங்கையலங்காரம், தலவெண்பா, சிவப்பிரகாச விகாசத்தில் சில பகுதி இவைகள் கிடைக்கப்பெறுதன. இந்நூல்களை அன்பர்களெவரேனுமிருந்து கொடுப்பார்களாயின் அடுத்த பதிப்பில் சேர்த்து வெளியிட அநுகூலமாயிருக்கும்.

இந்நூலை இயன்றவரை பிழை நீக்கி வெளியிடுவதற்கு எனது நண்பரும் இம்மடத்து வித்துவானுமாகிய மஞ்சக்குப்பம் **தமிழ்ப் பண்டிதர் திருவாளர் வித்துவான் ஆத்திரேயன் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியாரவர்கள்** மேற்கொண்ட பெருமுயற்சி பாராட்டத்தக்கதேயாம். அன்றியும், அச்சிட்டுதவிய ஸ்ரீ ஷண்முகா பிரிண்டிங் அவர்களுக்கும் நன்றியறிதலுடையேம்.

விற்க, தற்போது காகிதமகப்பட்டா முட்டுப் பாட்டினுல் இந்நூலுள் செய்யக்கருதிய செப்பமனைத்தும் செய்து முடிக்க இயன்றிலது. அடுத்த பதிப்பில் அன்னவை நன்னயம் பெற அமையலாகும்.

இம்மடத்தின்கண் 18ஆவது குருமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்து, நமது நாட்டிற்கே வழிகாட்டியாகத் தமிழ்க் கல்லூரியைக்கண்டும் தமிழ்நூல்களை வெளியிட்டும், தமிழையும் சமயத்தையும் வளர்த்தும் வரும் பரமாசாரிய மூர்த்திகளாகிய 18ஆம் பட்டம் ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் இத்தகைச் சிறப்பொடு திறன் பெற்றுப் பன்னாள் வாழவேண்டுமெனத் திருவார் முருகனையும் ஆதிகுருமூர்த்தியையும் இறைஞ்சுவதே நமது கடமையாகும். இந்நூலைக் கண்ணுறும் அறிஞர்கள் இதனுள் காணப்படும் குறைகளைத் தெரிவிப்பாராயின் அடுத்த பதிப்பில் திருத்தமுற வெளியிடச் செய்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

S. துரைசாமி ஐய்யர்,

தலைவர், ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ்க்கல்லூரி

மயிலம்.

ஸ்ரீமத் சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

உ

சிவசண்முகன்றுணை

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் முதலிய

மூவருமருளிய பிரபந்தங்கள்

இருபத்தெண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தெருள்சிவப்பிரகாசவடிகளருளிய நூல்கள் சீர்ச்சோணசைல மாலை, செந்திலந்தாதிவெங்கைக்கோவை வெங்கைக்கலம்பகம் வெங்கையினுலா, செப்பரியவெங்கையினலங்கார்ரமேசிவப்பிரகாச நல்விகாசஞ், சேர்தர்க்கபரிபாஷைநால்வர் நான்மணிமாலை திரிபில் சதமணிமாலையே,—யருளூறுஞ்சிவஞானிநேஞ்சுவிடுதூது தாலாட்டு **பிள்ளைத்தமிழ்கலம், பகமோடும் பள்ளியெழுச்சி** கூவப்புராணம் பிரபுலிங்கலீலை, யமையும்வேதாந்த சூடாமணிசித்தாந்தசிகாமணி நல்பழமலையினந், தாதிபிக்ஷாடன நவமணிமாலையுட் னறைகொச் சகக்கலிப்பா,— மருளதனைமாற்றுபெரியம்மைக்கலித்துறைவுளர் நெடுவிருத்தம்யேசு, மதநிராகரண நன்னெறியோடு சிவநாமமகிமை தலவெண்பாமுறை, வதியிஷ்டலிங்கவபிஷேகமாலையு நெடுங்கழி நெடில்குறுங்கழிநெடில், மாநிரஞ்சனமாலைகைத்தலமாலையாமற்று **வேலையர்** நூல்கள்,— வெருளில்கைத்தலமாலைநல்லூர்ப்புராணமலர் விரிபாரிசாதலீலை, வீரசிங்காதனபுராணமயிலாசலவிரட்டைமணி மாலையொடுலா, மிளிர்குகைநமச்சிவாயர்லீலை **கருணைப்பிரகாசர்** நூலிஷ்டலிங்க. விதியகவல்சீகாளத்திப்புராணந்தனைவிரித்தனரிம் மூவருமரோ.

ஆக-42.

துறைமங்கலம் - ஸ்ரீமத் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

உ

சிவசண்முகன் றுணை

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடி வாழ்க

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

வரலாறு.

கடல்சூழ்ந்த இப்பூவுலகத்திலே, முற்காலத்திலே, வேதாகமங்கள்மறைய, இல்லறமுதலிய நல்லறநெறிகள் குறைய, சமண்முதலிய புறச்சமயங்கள் நிறைய, சைவசமயமும் அதற்குரிய விபூதி உருத்திராக்ஷசாதனங்களும் நாடோறுந் தேய்ந்தன. அதுகண்டு, சித்தர்களும் இருடிகளும் ஒருங்குசேர்ந்து, திருக்கைலையிற்சென்று, திருநந்திதேவரனுமதி பெற்று, சந்நிதியையடைந்து, சிவபெருமானைத் தரிசித்து, கைகளைச்சிரமேற்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து நின்றார்கள். அப்பொழுது, சிவபெருமான் அவர்மீது கருணைகூர்ந்து, "அன்பர்களே! உங்களுக்கு யாதுகுறை?" என்று வினவியருள; அச்சித்தர் முதலியவர்கள் அடியற்றமரம்போலே நிலத்திலே வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து நின்று, "எம்பெருமானே! பூமியிலே வேதசிவாகமங்களிற் கூறப்படும் சைவசமயந்தழைக்கவும் சமண் முதலிய புறச்சமயங்கள் நசிக்கவும் திருவருள்செய்யவேண்டும்." எனப் பிரார்த்தித்து, அங்ஙனமே அனுக்கிரகிக்கப்பெற்று, தங்கள் தங்களிடத்தைச் சார்ந்து, சைவசமயந்தழைத்தோங்குங்காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அதுநிற்க,

உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார் ஒருநாள், நீர்விளையாடலை விரும்பி, திருக்கைலாசமலையின் ஓர்பக்கத்தில் சண்பக முதலிய மரங்களடர்ந்த ஓர்சோலையையும் அதன் நடுவே நாற்புறமுங் கோப்புவாய்ந்த ஓர்தடாகத்தையும் சிருட்டித்து, சனகாதராகிய சங்குகன்னரையழைத்து, "யாம் நீராடிவரும்வரையில் ஒருவரையும் உள்ளே விடாதொழிக." என வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, அவரை வாயிற் காவலராக நிறுத்தி, சரஸ்வதி இலக்குமி முதலிய தெய்வப்பெண்களோடு பாங்கியரும் புடைசூழத் தடாகத்திலிறங்கி நீர்விளையாடுகையில், திருக்கைலாசமலைச்சாரலிலுள்ள சிறப்புக்களைக்கண்ணுற்று அங்கெழுந்தருளிய சிவபெருமான், சோலையையும் அதனடுவிலுள்ள தடாகத்தையுங் கண்டு அதிசயித்து அத்தடாகத்தின் வாயிலையடைந்து, அங்குநின்ற சங்குகன்னர் ஒன்றும் விண்ணப்பஞ்செய்யாது அஞ்சிவாளாநின்றமையால் உள்ளேசெல்ல; நீர்விளையாடிக்கொண்டிருந்த உமாதேவியார் கண்டு வெள்கி, தெய்வமகளிரோடும் ஓர் பக்கத்தி லொளித்தனர். எம்பெருமான் அதை உற்றுணர்ந்து விரைந்து வாயிலையடைந்து, சங்குகன்னரைநோக்கி, "உமையினது நீர்விளையாடலை நமக்கு உணர்த்தாத குற்றத்தால் நீ பூமியிலேமனிதப் பிறப்பை அடைவாயாக." என்று சபிக்க; அதுகேட்ட சங்குகன்னர் மனங்கலங்கி, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, "எம்பெருமானின்றந்த இச்சாபம் நீங்குநாள் எந்நாள்" என்று பிரார்த்தித்தனர். உடனே கடவுள் கிருபைகூர்ந்து, "நீ பூமியிலே பிறந்து வேத சிவாகமங்களை விளக்கி, சைவசமயத்தை விருத்திசெய்து, எப்பொழுது நமது குமாரனாகிய சுப்பிரமணியனோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்வாயோ அப்பொழுதே இச்சாபம் நீங்கி, சின்னாளிலே நம்முருவத்தையும் பெறுவாய்." என்று அநுக்கிரகித்தனர்.

பின்பு சங்குகன்னர் பூமியிலே யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறவாது சிவந்த சடையையும், குண்டலம்பொருந்திய காதையும், கல்லாடை

யோடு விபூதிருத்திராக்ஷம் சிவலிங்கம் விளக்கும் உறுப்புக்களையும், சின்முத்திரையோடுகூடிய வலக்கரத்தையும், விபூதிப்பையையும் மாத்திரைக்கோலையும் தாங்கிய இடக்கரத்தையும், லங்கோடு கௌபீனம் பொருந்திய திருவரையையும், திருப்புன்முறுவலோடு கூடிச் சிவாகமத்தை யுபதேசித்தருளும் செவ்வாயையும், அஞ்செழுத்தை அகலாதுச்சரிக்கும் நாவையும்பெற்று, பத்துவயதோடு விளங்கும் மானுடத்திருமேனிதாங்கி, ஞானசூரியன்போல மயூராசலத்துக்குச் சமீபமாகக் கீழைச்சமுத்திரத்திலேயேயுதித்து, அந்தச் சமுத்திரதீரத்திலே ஓராச்சிரமங்கண்டு, அதில் சில சித்துக்கள் விளங்க சிவயோகசமாதியோடு எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, தம்மிடத்து அன்புபூண்டடைந்த சித்தர் முதலிய அடியவர்களுக்கு வேதாகமங்களிற்கூறப்படும் ஞானசித்திகளையுபதேசித்து, சிலகாலம் வீற்றிருந்து, பின்பு பெருமுக்கல்மலைமுதலிய பலமலைகளினும் வனங்களினுஞ்சென்று, அங்குள்ள சித்தர் முதலாயினோர்க்கும் அநுக்கிரகித்து, அச்சமுத்திரதீரத்திலுள்ள ஆச்சிரமத்திலே மீளவும் வந்திருந்தார். பாலவயதோடு சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ் செய்து சித்திகளில் வல்லாராயிருந்தமையால், இவருக்குப் பாலசித்தர் என்னுந் திருநாம முண்டாயிற்று.

இவ்வாறு பாலசித்தர் அவ்வாச்சிரமத்தில் வீற்றிருக்குநாளில் ஒருநாள், சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையின்படி திரிலோகங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற நாரதமுனிவர் சித்தரிடம்வந்து, அவராற்செய்யப்பட்ட உபசாரத்தைப்பெற்று மகிழ்ந்து, அவரைநோக்கி, "இவ்வாச்சிரமத்திற்கு மேற்றிசையிலே மயூராசலமென்று ஓர் திவ்யக்ஷேத்திரமிருக்கின்றது: அது தன்னையடைந்தவர்கள் வேண்டியவரங்களை வேண்டியவாறே பெறும்படி மயூரமானது மலையுருக்கொண்டு முருகக்கடவுளை வழிபட்டு வாகனமாகப்பெற்றது." என்று கூறிப் பால்•வினக்க: சித்தர் " அச்சரித்திரத்தை விரித்துரைத்தல் வேண

டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டனர். முனிவர் "முன்னே முருகக் கடவுளது வேலாயுதத்தினாற் கிழிக்கப்பட்டு யுத்தத்திலே மயிலுருக் கொண்ட சூரனானவன், பின்னே ஞானத்தையடைந்து, அக் கடவுளை வணங்கிநின்று சுவாமி! அடியேனை வாகனமாகக் கொண் டருளவேண்டும்." எனப் பிரார்த்திக்க; கடவுள் "நீ இப்பிறப்பிற் செய்த பாவங்கள் ஒழியும்வண்ணம் தொண்டைநாட்டிலே பெண்ணை நதிக்கும் மாவிந்திய பர்வதத்திற்கும் நடுவிலுள்ள பூமியிலே தவஞ்செய்து சுத்தனானபின் நாம் அவ்வாறே கொண்டருள்வோம்" என்று ஆஞ்ஞாபித்தனர். அதனால், அவன் அவ்விடஞ்சென்று, மயில்வடிவாயமைந்த மலைரூபமாயிருந்து, முருகக்கடவுளைக்குறித்து ஒருவருஷந் தவஞ்செய்ய; எம்பிரான் எழுந்தருளிவந்து அவனை வாகனமாகக் கொண்டருளி, இன்னும் வேண்டும்வரம் கேளென்று கட்டளையிட்டனர். உடனே சூரன் பணிந்து, "அடியேனை வாகன மாகக் கொண்டதன்றியும் இம்மலை என்னுடைய அம்சத்தால் மயூ ராசலமென வழங்கவும் இதில் தேவரீர் எந்நாளும் வீற்றிருந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கவும் வேண்டும்." என்று வேண்டிக் கொள்ள, கடவுள் "இம்மலையின்கண்ணே பாலசித்தன் என்பவன் சிவபெருமானாற் றனக்குக்கிடைத்த சாபத்தை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு நம்மைக்குறித்துத் தவஞ்செய்வான்; யாம் அவனுக்கு அநுக்கிரகிக்க வேண்டி இம்மலையின்கண்ணே வந்து, அன்றுமுதல் எந்நாளும் நீக்கமின்றி வீற்றிருப்போம்." என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஆகையால் அதனையடைந்து அருந்தவமியற்றில் எண்ணியகருமம் எளிதிற்கைகூடும்." என்றுணர்த்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு சென் றனர்.

அப்பொழுதே மயூராசலத்தையடைந்து, அம்மலையினுச்சியி லேறி அங்குள்ளசுனையில் ஸ்நானஞ்செய்து, விபூதிருத்திராக்ஷந் தரித்து சிவபூசைமுடித்து, பதுமாசனமாக இருந்து, முருகக்கடவுளைக்

குறித்து முப்பத்தைந்துவருஷம் தவயோகமும், பின் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்து சிலகாலங்கடுந்தவமும் புரிந்தும், கடவுள் பிரசன்னமாகாமையினால், அவருடைய தேவிமார்களைக்குறித்துப் பலநாள் தவஞ்செய்தார். அக்காலத்தில், வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளை நோக்கி, "நம்மைக்குறித்து நெடுங்காலமாகத் தவஞ்செய்கின்ற பாலசித்தனிடம் சென்று அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்." எனப்பிரார்த்திக்க; கடவுள் வள்ளிநாயகியைப்பார்த்து, "அப்பாலசித்தன் சிவாபராதியாதலால் அவனுக்கு அருள்பாலித்தல் முறையன்று." எனக் கட்டளையிட்டும் மேலு மேலும் தேவியார்வேண்டல்கண்டு முனிந்து, "பெண்ணே! நீ சிவாபராதியிடத்தில் இரக்கம் வைத்திருக்கின்றாயாகலின் நமதருகில் நில்லாது அகலுதி." என்று மேல் விளைவை நோக்கி மறுத்தருளினர். உடனே, தேவிமாரிருவரும் சித்தகன்னிகைகளாக வடிவங்கொண்டு சித்தருக்கு முன்வந்துநிற்க; அது கண்ட சித்தர் முருகக்கடவுளுடைய தேவிமார்களே நம்மையாட்கொள்ள இவ்வுருக்கொண்டு எழுந்தருளினரெனத்துணிந்து உபசரித்து, நீயிர்யாவிர்? இங்கு வந்த காரணம் யாது?" என்று வினவினர். அக்கன்னியர்கள் "இவ்விடத்தில் சித்தர்கள் இருப்பதையறிந்து நாமும் வசிக்க விரும்பி வந்தேம்; நீர் எங்களைப் புத்திரிகளாகப்பாவித்து ஆதரிக்கவேண்டும்." என்று கூறி, அதற்கு அச்சித்தர் மனமகிழ்ந்து உடன்பட்டமைகண்டு, தேவதச்சனால் அம்மலையின் மேல் ஒரு மாளிகை சிருட்டிப்பித்து, அதிலே தாம் வீற்றிருந்து கொண்டு "யாவர்வரினும் உள்ளே விடவேண்டுவதில்லை." என்று சித்தரை வாயிற்காவலராகநிறுத்தி, அவரால் தினமுங்கொடுக்கப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு முதலியவைகளை உண்டு வந்தார்கள்.

தேவிமார் இங்ஙனமிருக்குநாட்களில், ஒருநாள் முருகக்கடவுள் திருவுளங்கலங்கி இவர்களை எங்குந்தேடி இளைத்தவர்போல நடித்துக்கொண்டு மயூராசலத்தையடைந்து, அம்மலையின்

மேலேறி, அதன்மேல் அதிவிசித்திரமாக நவமணிகளால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மாளிகையை உற்றுநோக்கி, அதனுள்ளேசென்று தேவிமார்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆசையால் ஓர் அரசகுமாரவுருவங்கொண்டு, கையிலே வேல் வாள் வில்முதலியவற்றையேந்தி அம்மாளிகையின் வாயிலிலே நுழையப்போக; அத்தருணத்தில், காவலாக நின்ற சித்தர் சிவபிரான்றந்த சாபசம்பந்தத்தால் அவரை முருகக்கடவுளெனத் துணியாது, "இராஜகுமாரனே! இம்மாளிகையில் சித்த கன்னியர்கள் வசிக்கிறார்கள்: நீயோ யுத்தசன்னத்தனாய் வந்திருக்கின்றாய்: நின்னோடெதிர்ச் சமர்புரிவார் இங்கொருவருமில்லை: அன்றியும் மனுநீதியறிந்த அரசர்களுக்கு ஒத்தவரசர்களோடன்றிச் சித்தர் முதலியவர்களோடு யுத்தஞ்செய்வதும் அறமன்று: ஆகையால் இதைவிட்டுப்போவதேதகுதி." என்றார். இவ்வாறுரைத்தும், கேளாது கடவுள் உள்ளேசெல்லத் துணிதலைச் சித்தரறிந்து, உள்ளேயிருக்கும் தேவிமார்களைத்தியானித்து, அவர்களில் அத்திரசத்திர வித்தையுபதேசத்தோடு ஆயுதங்களையும் தேர் முதலியவற்றையும் சிருட்டித்தருளப்பெற்று அவர்கள் கிருபையால் முருகக்கடவுளோடெதிர்த்து, அவரால்விடப்பட்ட ஆயுதங்களனைத்தையும் தடுத்தமையேயன்றி, அவர்விடுத்த வேலாயுதத்தையும் தேவிமார் தியானபலத்தால் கைப்பற்றினர். அக்காலையில், கடவுள் மிகுதியும் கோபமுடையவர்போல வில்யுத்தத்தை விடுத்து. மல்லயுத்தந்தொடங்கிச் சித்தரது மார்பிலேயறைந்து கீழேதள்ளி, எலும்புகளொடியும் வண்ணம் குற்ற; அதனால், சித்தர் மிகவும் சோபத்தையடைந்தும், கடவுளைப்பரிசிக்கப் பெற்றதால் விரைவில் வருத்தம்நீங்கி, இவர் முருகக்கடவுளேயென்று உணர்ந்தெழுந்து நமஸ்கரித்துத் துதித்து, சுவாமீ! அடியேன் செய்த இக்குற்றத்தைப்பொறுத்து, சாபத்தையும் நீக்கியருளல்வேண்டும்." என்று பிரார்த்தித்தார்.

முருகக்கடவுளும் அவ்வாறேயருள்செய்து உள்ளேயெழுந்தருளிச் சிங்காசனத்திலேவதிந்திருக்க; உடனே சித்தரும் தேவிமார்களை யலங்கரிப்பித்து அழைத்துவந்து அவர்களோடும் வணங்கிநின்று, "அடியேன் புத்திரிகளாகப் பாவிக்கப்பட்ட இக்கன்னியர்களைத் தேவரீர் திருமணமுடித்து இத்தலத்திலேயே எந்நாளும் வீற்றிருந்தருளல்வேண்டும்" என்று வேலாயுதத்தையுஞ் சந்நிதியில் வைத்து விண்ணப்பித்தார். கடவுளும் அதற்கிசைந்து, சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும் கணங்கள்சூழ எழுந்தருளும்படி தியானிக்க; எம்பிரானும் அவ்வாறே தேவியாரோடு மெழுந்தருளி மயல்வகுத்த மணமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தார். முருகக்கடவுள் சிவபெருமானுடைய ஆஞ்ஞையால் பிரமதேவர் திருமணச்சடங்கு நடத்த, சித்தர் தத்த நீர்வார்க்க, கன்னியரிருவரையுந் திருமணம் புரிந்தார். அவ்வமயத்தில் சிவபெருமான் சித்தனைநோக்கி, "நம்முடைய சாபத்தினின்று நீங்கியநீ இந்த ஸ்தலத்தில் நமது குமாரனாகிய சுப்பிரமணியனோடு இன்னும் ஐந்நூறு வருடமிருந்து உலகத்தில் சைவசமயத்தை விருத்திசெய்து பின் நம்மிடத்திற் சமைப்பாயாக." என்று கட்டளையிட்டு, தமது திருவருட்குறியாகிய ஓர் சிவலிங்கமும் அங்கேதோன்றும்படி அநுக்கிரகித்து எழுந்தருளினார்.

அவ்வாறே சித்தர் முருகக்கடவுளோடு மயூராசலத்திலிருக்கும்போது, ஒருநாள் கடவுள் சித்தனைநோக்கி, "நீ நம்பெருமான் ஆக்கினைப்படியே பூமியிற்சென்று பக்குவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து வாக்கடவை." என்று கட்டளையிட்டு, முத்துச் சிவிகை முதலியவற்றையுங் கொடுத்து அனுப்பினர்; சித்தர் சிவிகையிலேறி, அடியார்கூட்டத்தோடும் பல தேசங்களினுஞ் சென்று, அங்கங்குள்ள அன்பர்களுக்கு வேதாகமங்களினுயர்ச்சியையும், அவற்றிற் கூறப்படும் சைவசமயத்தி னருமையையும்,

அதற்குரிய விபூதி ருத்திராக்ஷ பஞ்சாக்ஷரங்களின் பெருமைகளையும், இவற்றைக் கைக்கொண்டு சிவபெருமானை வழிபட்டாலன்றி முத்திப்பேறில்லையென்பதையும் உபதேசித்து, தம்முடைய ஆச்சிரமத்தை யடைந்து அங்கே பிரசன்னராகவிளங்கும் முருகக் கடவுளை நமஸ்கரித்து நின்றனர். சிவஞானத்தை யாவருக்கும் உபதேசித்துவந்தமையாற் சித்தருக்கு **சிவஞானபாலசித்தர்** என்னுந் திருநாமமுண்டாயிற்று அவ்வேளையில், எம்பிரான் சித்தரைநோக்கி, வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்." என்று கட்டளையிட; சிவஞானபாலசித்தர் நமஸ்கரித்துநின்று, "ஐயனே! அடியேனாலுண்டாக்கப்பட்ட இந்தமடத்திலே அடியேனுடைய சீடன் ஆசாரியாபிடேகம்பெற்று மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்து கொண்டு விளங்கும்படி தேவரீருடைய திருவருளைப் பூரிவித்தல்வேண்டும்." என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டனர்.

முருகக்கடவுள், இதற்குமுன்னே * **பச்சைக்கந்த தேசிகர்** மரபிலே புத்திரப்பேறில்லாமல்வருந்திய **அம்மவையென்பவள்** பெருமுக்கன் மலையையடைந்து பாலசித்தர் திருவுளப்பாங்கின் படியே தினந்தோறும் திருவமுது கொள்ளும்படி சதுரக்கள்ளிப் பாலைக் கறந்துகொடுத்துக் கொண்டிருக்க, ஒருநாள் தயைகூர்ந்து அப்பாலசித்தாளித்த பிரசாத சேடத்தாலுதித்து அருகே

---

*இவ்வாசிரியர் கன்னடதேயத்திலேயவதரித்து, மல்லிகார்ச்சுன பருப்பதத்திலே சிலகாலந்தவம்புரிந்து, சிவானுக்கிரகம் பெற்று, பின்னர் தென்றிசைநோக்கி வருங்கால்வழியிலே, சோமேசர் கட்டமுதளிக்க வுண்டு, மலையனூரையடைந்து, அங்கே சலத்திற்புதிந்து கிடந்த மாகதக்கட்கமானது தானேவந்து தமது திருமேனியிலே பச்சையொளி பரப்பிப் பிரகாசிக்கும்படி அற்புதங்காட்டியருளி அதுகண்ட அரசனால் யானைமுதலிய பலவிருதுகளுந் தந்து உபசரிக்கப்பெற்று, சிதம்பரத்தையடைந்து தெய்வீகமுற்று விளங்கியிருந்தவர்.

தொண்டுபூண்டொழுகி நிற்கும் புதல்வரையழைத்து, சந்நியாசாச்சிரமந்தந்து, ஆசாரியாபிடேகமும் ஞானோபதேசமும்புரிந்து தமது அம்சத்திலே ஓரம்சம் அவரிடத்திலேயே பதியும்படிசெய்து, "நீ பாலையுணவாகக்கொண்டு சீடபரம்பரையோடு சிவஞான தேசிகனென்ன வாழ்வாயாக." என்று அநுக்கிரகித்து, மடத்திலிருத்திப், பின்பு சித்தரை நோக்கி, பிரமநிலையுணர்ந்த நீ பாலவயதோடும் சித்தனாகத்தங்கியிருந்தமையால் இவ்வாச்சிரமத்திற்கு * பிரமபுரமெனவும் பாலசித்தர்மடமெனவும் பெயர்வழங்குக." என்று திருவாய்மலர்ந்து, அவருடன் மயூராசலத்தையடைந்து, முன்னர் சூரனுக்கருளிய வரத்தின்படியே தமது தேவிமார்களோடும் வீற்றிருந்தருளினர். சித்தரும் அம்மலையிலே சிலகாலமிருந்து மிதுன மாசத்தில் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே அம்முருகக்கடவுளுடைய சந்நிதிக்குத் தென்பக்கத்தில்விளங்கும் சிவலிங்கமயமாயினர். $

சிவஞானதேசிகர் அதுகண்டு அற்புதமுடையராய்ப் பலவாறு துதித்து, முருகக்கடவுளுக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் நித்திய நைமித்திகங்களைக் காலந்தோறும் வழுவாமல் நடத்திக்கொண்டு மயூராசலத்திலும் பொம்மபுரத்திலும் சிலகாலமிருந்தனர். பின்பு காஞ்சீபுரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநாதரைத்தரிசித்து, அன்பர்கட்கு அருள்பாலித்து இருக்கும் பொழுது, விஷந்தீண்டியிறந்த ஒருவனை அன்பர் வேண்டுகோளின்படி உயிர்ப்பித்து, அவ்விடத்திலே எக்காலமும் விஷவாதனையில்லாதிருக்கவும் அநுக்கிரகித்தனர். அதுகேட்டு அந்நாட்டையாளும் நபாபு வென்பவன், தன்மனைவிக்கு நேரிட்டிருக்கும் கொடிய சூலைநோயைத் தணிப்பித்துக்கொள்ளும்

* பிரம்புரம் என்பது பொம்மபுரமென்றாகி பொம்மையபாளையமென மருவிற்று.

$ இச்சரித்திரவிரிவை மயூராசலபுராணத்துட் காண்க.

உத்தேசமுடையவனைச் சந்நிதியையடைந்து வணங்கி விண்ணப் பஞ் செய்துகொள்ள; அவனைநோக்கி, "ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதி முதலியவற்றில் உன்னாற்குறைக்கப்பட்ட நித்தியநைமித்திகங்களை முன்போல நடத்துவையாயின் இந்நோய்நீங்கும்." என்று கட்டளை யிட்டு, விபூதியால் அந்நோயைத்தணித்து, ஆலயங்கட்கு முன்னை யினுமதிகமாக நிபந்தனைகளை நடத்துவித்து. அங்கே அவனால் விளை நிலமுதலியவைவிடுத்துக் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்தில், அடியார் களால் மகேசுரபூசை முதலியவற்றை நடத்திக்கொண்டு எழுந் தருளியிருந்தனர்.

சிலநாட்சென்றபின் அங்ககன்று, வழியிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு * செய்யூரையடைந்து, அங்கே வேளாளரிற் சிலர் பரிசோதனையினிமித்தம் ஓர்புதுக்குடத்தில் நிறைத்து மறைத் திக்கொண்டுவந்த வெண்மணலைச் சருக்கரையாக்கி, யாவருக்கு மளித்து, அவர்களால் நிலமுதலியவைவிடுத்துக் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்தில் வதிந்திருந்து, பின்பு தக்ஷிணயாத்திரையைவிரும்பி, சிதம்பரத்தையடைந்து, ஸ்ரீ நடேசப்பெருமானைக் காலந்தோறும் தரிசித்துக்கொண்டு சிலதினம் வசித்துநீங்கி, இடையிலுள்ள தலங் களையும் தரிசித்து, மதுரையையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு தங்கியிருந்தனர். அக்காலையில், தையல்வேலை செய்பவ னொருவன் புதல்வற்பேற்றைவிரும்பி அது காரணமாக மீனாட்சி யம்மையின் சந்நிதியிற் கட்டுதற்கு அறுபத்துநான்கு திருவிளை யாடல்களையும் நெடுங்காலமாகத் தையலாற்சித்திரித்த ஒரு அரிய படாத்தை அந்த அம்பிகையின் கட்டளைப்படியே, சிவஞானதேசிகர் சந்நிதியில்வைத்து, மனைவியுடன்வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ள; உடனே அச்சித்திர படாத்தைநோக்கித் திருவுளமகிழ்ந்து அவ்விருவருக்கும் மூப்பையகற்றி, இளமையைத்தந்து, புத்திரப்

---

* செய்யூரென்பது செம்பூரென வழங்குகின்றது.

பேற்றையுமளித்து, அத்தலத்தினீங்கி, மற்றையதலங்களையுந் தரிசித்து விருத்தாசலத்தை யடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்து கொண்டு சிலநாள் வாசஞ்செய்து, பொம்மபுரியைச்சேர்ந்து, தெய்வீகசித்தியோடு விளங்கியிருந்தார்.

இங்ஙனம் விளங்குநாட்களில், ஜீவகருணையால் அநேகருக்கு விபூதியளித்துக் கூன் குருடு முடமுதலிய அங்கவீனங்களையும் குடர்நோய் வெப்புநோய் கஷசமுதலிய கொடியவியாதிகளையும், மாந்திரிகர்களால் நீங்காது வருத்திநின்ற வலியபேய் முதலிய வற்றையும் நீக்கியருளினர். இவற்றை, அடுத்த கூனிமேட்டி லிருந்த ஓர் மாந்திரிகன் கண்டு, பொறாமைகொண்டு செஞ்சியை யடைந்து, திரியம்பகமகாராஜாவைக்கண்டு, "ஐயா! தங்களாளுகை யிலமைந்த பொம்மபுரத்திலிருக்கும் சிவஞானதேசிகரென்பவர் மிகவும் சித்துடையவர்போல நடித்துச் சனங்களைவஞ்சிக்கின்றனர்: ஆகையால் அவரைப் பரீக்ஷித்து நமது நாட்டைவிட்டகற்றுவதே தகுதி." என்றனன். அதுகேட்ட அரசன் உடனே இளமை தொடுத்து நரைமூதிர்ந்த கூந்தலையுடைய தன்பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து சிவஞானதேசிகரையடைந்து, தன் கருத்தை அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள; அப்பொழுதே திருநீற்றினால் அந்நரையை மாற்றுவித்தருளினர். அதுகண்ட மாந்திரிகன் இவரை ஓர்வகையர்கமருட்டி ஊரை விட்டகற்றவேண்டுமென்னும் உத்தேசங்கொண்டு, அரசரைநோக்கி "எங்களிருவருள் கடலினுள்ளேமூழ்கிக் கரையேறுபவர்களே சித்தியில்வல்லவர்கள்." என்று வீண்வாதஞ்செய்ய; அரசர் ஞானதேசிகரநுமதிபெற்று, அவர்களோடு தோணியேறிச்சென்று, அவ்விருவரும் கடலினுள்ளேமூழ்கியவுடன் கரையையடைந்து, அதற்கு முன்னமே அங்குவந்து வீற்றிருக்கும் ஞானதேசிகரைக் கண்டு அதிசயித்துவணங்கி, அம்மாந்திரிகன் ஒருமீனால் விழுங்கப்

பட்டனை அவ்வாசிரியாற் கேள்வியுற்று, மனம்வருந்தி, "ஐயனே தேவரீருக்கு அபராதியாகிய அம்மாந்திரிகனை மீன்வாயினின்றும் வாவழைத்தருளல்வேண்டும்." எனப் பிரார்த்தித்தார். அவ்வரசர் வேண்டுகோளின்படியே அவனை யுயிர்ப்பித்து, நல்லறிவு போதித்து அடிமையாக்கிக்கொண்டருளினர்.

அப்பொழுது, அரசர் மனமகிழ்ந்து பொம்மபுரத்திலே ஒரு பெரியதிருமடங்கட்டுவித்து, அதிலே எவர்கள் எப்பொருளை விரும்பினும் ஈதற்குவேண்டும் சிலகிராமங்களைச் சர்வமானிய மாகச் சிலாசாசனமெழுதி நியமித்துவிட்டு யானைமுதலியபற்பல விருதுகளையுங் காணிக்கையாகக்கொண்டு, ஞானதேசிகர் சந்நிதியை யடைந்து, "எம்பெருமானே! இவற்றை அங்கீகரித்து அடியேங் களைச் சந்ததிபாரம்பரையாக ஆட்கொண்டருள்வதுமல்லாமல் இப்பொழுது அடியேனுக்கு மிகுதியும் சத்துருக்களாயுள்ளவர்களை வெல்லும் ஆற்றலையும் தந்தளித்தல் வேண்டும்." எனவணங்கிப் பிரார்த்திக்க; தேசிகர் அவ்வாறே வென்று அரசாளும்படி ஆசீர் வதித்துத் திருநீறளித்து * அணுக்கத்தொண்டராகக்கொண்டு அவரால் சில திவ்வியதலங்களில் அடியவர்கள் ஆராதனையின் பொருட்டுத் திருமடங்கட்டுவித்து, மயூராசலத்திலும் பொம்ம புரத்திலும் முருகக்கடவுளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் அடியவர் பூசைமுதலியவற்றிற்கும் வேண்டும் நிபந்தனைகளை யேற்படுத்தி யருளினர். அன்றியும், நடுநாட்டிலே சிலபாகத்தை யாண்டுகொண் டிருந்த சிதம்பரபூபதியென்பவர், தமதரசுரிமையை வேற்றரசன் கவர்ந்துகொண்டமையால், ஒருவகைவெறுப்புத்தோன்றி, இனி, பிக்ஷையெடுத்துண்டு பெரியோர் பணியியற்றியுய்தலே தகுதி யெனத்துணிந்து, பொம்மபுரத்தையடைந்து, இயன்ற பணிகளை இயற்றிக்கொண்டிருக்க; ஒருதினம் தேசிகர் திருவருள்கூர்ந்து

* அணுக்கம் —சமீபம்

அவர் பக்கத்திலிருந்த சிலசேனைகளைக்கொண்டே பகைவனை வென்று அரசாளும்படியாசீர்வதித்துத் திருநீறளித்து, இவரையும் அடிமையாகக்கொண்டு, தாம் தம்மையடைந்த மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்துகொண்டு சிவயோகசமாதியில் வீற்றிருந் தருளினார். இதுநிற்க,

காஞ்சீபுரந்தீலே, ஏறக்குறைய இருநூற்றிரண்பதுவிருடங் களுக்குமுன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுருவாகக் **குமாரசுவாமிதேசிகர்** என்பவர்ஒருவரிருந்தார். அவர், திருக்கார்த் திகைத்தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலை யாத்திரைக்குப்புறப் பட்டு, ஒருநாள் வழியில், ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசை முடித்து, அன்றுசாயங்காலமே தாங்குறித்த அத்தலத்தையடைந்து அங்குள்ள ஈசானியதீர்த்தத்திலே அநுட்டானஞ்செய்துகொண்டு, "பூசைப் * **பேடகம்** எங்கே?" என்று பரிசனர்களிடத்து வினவ; அவர்கள், பகலிலேதங்கியிருந்த இடத்தில்வைத்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அது கேட்டு, மன மிகக் கலக்கமுற்று, அப்பரிசனர்களைப் பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம் வரையும் பரிசோதித்துவரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற் போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடையவரை விட்டுப்பிரி யும்படி நேரிட்டதே! என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அத் தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணா மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான், ஓர் சங்கமத்திருவுரு வங்கொண்டு, அவரிடத்திற் றெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்கு நிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து அன்பொடுவணங்கி நின்ற அவர் மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, "நீர் அங்கம்வேறு இலிங்கம்வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது; இலிங்காங்க

* பெட்டகம் என்பதும் வழக்கம்.

சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது: உமது பூசைப்பேடகம் நாளையுதயத்தில் வந்துசேரும்: நீர் இதுமுதல் இலிங்கதாரணஞ்செய்து கொள்ளும்'' என்று அநுக்கிரகிக்க; அவர் இச்செய்கை தமதுசீடர் பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதை விண்ணப்பித்து நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான், ''அந்தச் சீடர்முதலியோரால் பெறப்படும் பயன் சிறிதுமில்லை: நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ் செய்து கொண்டால் உமக்கு மூன்று புத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் பிறப்பார்கள்: அவர்களால் இம்மை மறுமை யின்பங்களும் முத்தியுஞ் சித்திக்கும். ஆதலால், இவ்வாலயத்திற்குத் தெற்குவீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவரிடத்திலே தாரணதீக்ஷை செய்து கொள்ளும்'' என்று வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவ சமயாசார நெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக்கின்படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீகுருதேவரா லனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து, குருதேவரைத்தரிசித்து அவராலே தாரணதீக்ஷைசெய்யப்பெற்றுத் திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு, காஞ்சிபுரத்துக்குவந்து, தமது அநுட்டானப்படியே சீடர்களுக்குந் தாரணதீக்ஷை செய்துகொண்டிருக்க; அக்காலத்திலே. அவருக்கு அண்ணாமலையார் அநுக்கிரகித்தபடியே மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். தந்தையாராகிய குமாரசுவாமி தேசிகர், களிகூர்ந்து அவர்களுக்கு, முறையே **சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை** என்று நாமகரணந்தரித்து, முதன் மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்காலத்தில் சிவலிங்கவ்யிக்கியமாயினர்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தமது சகோதரர் முதலியவர்களோடு திருவண்ணுமலைக்குப்போய்க் குருதேவரைத் தரிசித்து, அங்கே வாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது கல்வி முயற்சியிற்றளராது வாழும் நாள்களுள் ஒரு நாள், அந்தச் சோணசைலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வரும்போதே சோண சைலமாலையெனப்பெயரிய நூறுசெய்யுள்களால் அதனைத் தோத்திரம்பண்ணினுர். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்கவிரும்பி, தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பிரயாணமுற்று, வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தவனத்தில், சிவபூசைசெய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில், அக்கிராமாதிபதியும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தியிற் சிறப்புற்றவராயும்விளங்கிய அண்ணுமலைரெட்டியாரென்பவர் சிவப்பிரகாசிசுவாமிகள் வரவைக்கேள்வியுற்று, அங்கடைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில், அவரிடத்தே அநுக்கிரகம் பெறவிரும்பி அடிமைபூண்டு, "சுவாமி ! தேவரீர் இவ்விடத்தில வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்." என்றுபிரார்த்தித்து அவரை உடன்படுத்தி, தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையர்மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒரு திருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருள்வித்து,* அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டு வருஷம்வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி, தக்ஷிணதேசத்திற்குச் செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, தாமிரபர்ணி நதிதீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீனத்து வெள்ளியம்

---

* அகோராத்திரம்—பகலிரவு.

பலவான்சுவாமிகள் இலக்கணவிலக்கியங்களில் அறிவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக்கேள்வியுற்று, அவ்விடத்திற்சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு, தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள், சுவாமிகளுடைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு, "கு, என்பதை முதற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதை இடைப்பெய்து கு, என்பதையே, ஈற்றினுங்கொண்டு முடியும்படி ஒருவெண்பாப்பாடுக." என்றுகூற, சுவாமிகள்,

> "குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டார்க்குக் கேழன்
> முடக்கோடு முன்னமணி வார்க்கு—வடக்கோடு
> தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ள
> லூருடையா னென்னு முலகு."

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். மேலைவெண்பாவினுள் வடக்கோடு தேருடையான் என்று அமைத்தமையை அச்சுவாமிகள் வியந்துபாராட்டி, சுவாமிகளைத் தழுவித் தம்மருகிருத்திச், சுவாமிகள் சகோதரர்களாகிய வேலையசுவாமிகள் கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் என்னும் இருவருக்கும் ஒருபக்ஷத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லிமுடித்தார். அதுகண்ட சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பேருவகையுற்று, அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர் தங்களுக்கு வழிச்செலவிற்குபகரித்த முந்நூறுபொன்னையும் குருதக்ஷிணையாகவைத்து உபசரிக்க; அச்சுவாமிகள், "இது நமக்குவேண்டுவதில்லை: தூஷித்தலையே இயல்பாகக்கொண்டு திருச்செந்தூரில்வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவரொருவரைத் தங்கள் முன்னிலையில் வெற்றிகொண்டு அவர்வந்து நம்மைவணங்கும்படி செய்தலே குருதக்ஷிணையாகும்." என்று மறுத்தருளினர்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவர் மாணாக்

கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ் செய்து பிரதக்ஷிணம் வரும்போது, அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளை யாவரொன்று அவருடன்வந்த மாணாக்கரிடத்திற்றானேவினாவி, மேற்படி சுவாமி களிடத்திற் பாடங்கேட்ட சுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு அவர்களைத் தமது வழக்கப்படியே தூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப் பொழுது சுவாமிகளுக்கும் புலவருக்குங் கலகநேரிட; புலவர், சுவாமிகளை நூதனவகையாற்பாடி வெற்றி பெறுவோமெனத் துணிந்து, "நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம்: முன்னர்ப்பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்." என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள், தங்கருத்து நிறை வேறுதற்கு வாயில் இதுவே என்று கருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடு பாடத்தொடங்கி உடனே, அத்தலத்து முருகக்கடவுள் மீது நிரோட்டகயமக வந்தாதித்தொடையாக முப்பதுகட்டளைக் கலித்துறைபாடி முடித்தருளினர். அதுகண்டபுலவர், தாம் ஓரு செய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையை யுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்கி, "அடிமையாயினேன்." என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய; சுவாமிகள், தமதடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதினத் திற்கழைத்துவந்து அச்சுவாமிகளுக்கு அடிமையாக்கி விட்டார். அச்சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைப்பார்த்து "தாங்கள் பாடியசெய்யுளில் சிவபிரானுக்குரியதலம் சிதம்பரமே யெனச்சுட்டிக் குறிப்பால் விளக்கினமையால் அத்தலத்திலே சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக." என்று விடைகொடுத்தனுப்பி யருளினர்.

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து, முன்போலவே அண்ணாமலைரெட்டியா ரென்பவருக்குத் திருவருள்

பாலித்து; அவரது வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையிலமைந்த வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவேங்கைமாநகரந்திலே, தம்பொருட்டு அவரால் கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வீற்றிருந்துகொண்டு, அத்தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவேங்கைக்கோவை, திருவேங்கைக்கலம்பகம், திருவேங்கையுலா திருவேங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களை இயற்றியருளினர். அக்காலத்தில் ஒருநாள், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவ இரதத்தால், அடியார்க்குபயோகமாகத் திருமடத்தெதிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு,

திருந்துதமி ழிலக்கணவைந் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச்
　　　　செல்வற் கோதும்
பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமோலை வேங்கைநகர்ப்
　　　　பிடாரி காண்க
விரும்புவியி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா மற்காத்திங்
　　　　கிருக்கு நீநம்
முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனையேன் றலுனக்கு
　　　　முறைய தாமோ.

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே, அவ்விரதம் அழிந்தொழிய; தாம் சிலகாலமங்கிருந்து, துறைமங்கலத்தையடைந்தருளினர்.

அக்காலத்திலே, அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர், சுவாமிகளை "தேவரீர் விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும்." என்று பிரார்த்திக்க; சுவாமிகள்:—

"செய்கொண்டா நுங்கமலச் செம்மலுட னேயரவப்
பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டீச் சுரத்தானே
நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூறுவய தளவிருந்து
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.'

'எனவும்,

"நிட்டையிலே யிருந்துமனத் துறவடைந்த பெரியோர்கீ
ணிமலன் றளைக்
கிட்டையிலே தொடுத்துழந்தி பெறுமளவும் பெரியசுகங்
கிடைக்குங் காம
வேட்டையிலே மதிமயங்குஞ் சிறுவருக்கு மனம்பேசி
விரும்பித் தாலி
கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே கிடத்துமட்டுங்
கவலை தானே." எனவும்

விடையளித்தருளினர். சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலைய சுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க; அவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறுமோ என்னுங் கருத்தால் உடன்படல் மறுத்த லென்னும் இரண்டுமின்றி மௌனராயிருந்தனர். பின்னர் யாத்திரையினின்றும் வந்த கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளிடத்தில் தமதுவேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில், அவர் அதற்குத்தரமாக,

நாணி யென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நகையால்
வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றற்
காண லர்வதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாற்
பூணு வார்மயல் காளைய ரேன்பதும் புதிதோ."

என்னும் கலித்துறையைப்பாடித் தமதுகருத்தை உள்ளபடி தெரிவித்தார்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தம்பின்னோராகிய இருவர் கருத்தையும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம் துறவறம் பூண்டமையைத் தெரிவித்து மணம்புரிவித்து ஆத்தருணத்திலே யாவரும் பெரு வகையுறும்படி விரோதமாக,

ஐய்யநின் சென்னிமிசை யுறைகின்ற மடமங்கை
யாரேன்ன வுமை வினவவு
மன்னதோரு மடமங்கை யன்றுவெண் டிரைகோழித்
தழகோழுகு தண்புன லேனத்
துய்யவோளி யானனங் கரியவிழி காதுவாய்
தோயத்தி லுண்டோ வேனச்
சோல்லருங் கமலமலர் காவிமலர் கோடிவள்ளை
தூயசெங் குமுத மேன்னப்
போய்யேன நினைத்துநற் கோங்கையுங் கூந்தலும்
புனலினிடை யுண்டோ வேனப்
புற்புதஞ் சைவலம தேனவே மறுத்துப்
புகன்றிடுதி நங்கா யேனத்
தையலவ ளேனேன்ன நாணோடு வணங்கியேன்
றன்பிழை போறுத்தி டேன்றே
சங்கர னுரைத்திடத் திருவுள மகிழ்ந்தசிவ
சங்கரி யுமைக் காக்கவே. எனவும்,

அரனவ னிடத்திலே யைங்கரன் வந்துதா
னையவேன் சேவியைமிகவு
மறுமுகன் கிள்ளினு னேன்றே சிணுங்கிடவு
மத்தன்வே லவனைநோக்கி
விரைவுடன் வினவவே யண்ணனேன் சேன்னியில்
விளங்குகண் ணேண்ணினனேன
வேம்பிடும் பிள்ளையைப் பார்த்துநீ யப்படி
விகடமேன் சேய்தாயேன
மருவுமேன் கைந்நீள முழமளந் தானேன்ன
மயிலவ னகைத்துநிற்க

மலையரைய னுதவவரு மும்மையவளை நோக்கிநின்
    மைந்தரைப் பாராயெனக்
கருதரிய கடலாடை யுலகுபல வண்டங்
    கருப்பமாப் பெற்றகன்னி
கணபதியை யிருகழைத் தகமகிழ்வு கொண்டனள்
    களிப்புட னுமைக்காக்கவே. எனவும்,

அம்பிகை யரன்றன்னை நோக்கியுன் னுபரண
    மரவமென வுமையைநோக்கி
யரியரவ சயனத்தை யரவுருவ மானத்தை
    யறியாய்கொல் சிறிதுமென்ன
நம்பிமனை தோறுமிரந் துணுமாண்டி நீயென்ன
    நான்றூத னறிவேனென
நவையுறும் பொய்புகன் றீரெனப் பாரத
    நடந்ததே கரியாமென
வெம்பியொரு வன்பிரம் பாலடித் தானென
    விளங்கிழை யொருத்திதாம்பால்
வீசினது சொல்லென்ன வெண்ணு யிரம்பெண்கண்
    மிகுகற்பை நீக்கினையெனப்
பம்புகற் பினிலோ ரிரட்டிப்பு நீக்கினது
    பதரும னீகேளெனப்
பரமருட னிவ்வாறு விளையாடு பச்சைப்
    பசுங்கொடி யுமைக்காக்கவே. எனவும்,

அச்சுத னளிப்பனில மமதுநேயன்வித்தை
    யருளுவன் பலபத்திர
னலமுதவு வன்சமன் பகடீவ னந்தமக்

கானதோ ரேருதுமுண்டே
முச்சிர வயிற்படை யினைக்கோழுவ தாக்குவோ
மோய்ம்புட னிழுத்திறுக்க
முந்திய வடக்கயிற் றுடன்மற்று நமதன்பர்
முன்போ யிரந்துகோள்வோ
மிச்சையுடை நமதிளைய தனையனு கியகந்த
னினிமையோடு மாடுமேய்ப்ப
னினியுழுது பயிரிடுத னன்றுநன் றிதைவிட்
டிரந்துண்ப தீனமேனவே
கச்சுமுலை மாதுமை யுரைத்திடும் புத்தியைக்
கைக்கோண் டுளத்திலிதுநற்
காரிய மேனக்கருதி மேத்தக் களித்திடுங்
கண்ணுத லுமைக்காக்கவே. எனவும்,

கவுரிகம லாயர னிரந்தசோ றுணவெனக்
கமலைமண் கண்டே னெனக்
காளையோன் றேயரற் கேனமாடு மேய்த்ததைக்
கட்டிடைய ளுரோ வெனச்
சிவனொருவர் தூதென்ன வத்தூது சேன்றகதை
செப்பிலொரு பாரத மேனச்
சேரோடு திருடினு னரனெனக் கட்டுண்ட
செய்திநா மறிவோ மேன
வவையினட மாடினு னரனென்ன வவ்வாட
லரவமறி யாதோவேன
வாலமதை யுண்டன னரனென்ன மண்ணுண்ட
வதனையறி யோமோவேன

விவரமோடு மலைமகளு மலர்மகளு மிவ்வாறு
விளையாடு மிவர்கடுணையா
மேவிவரு புத்திரமித் திரகளத் திரருடன்
மேன்மேலு மிகவாழியே.

எனவும், சிலசெய்யுள்களால் ஆசீர்வதித்தருளினர்.

பின்பு தம்மிடத்தன்பு பூண்ட அண்ணாமலை ரெட்டியாரோடு சிதம்பரத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசவிகாசம் தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர்நான்மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைச்செய்தருளி, அத்தலத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப் பள்ளியை யடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு தங்கியிருந்தனர். அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்சிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைக் கண்டு, இரக்கமுற்றுத் திருநோக்கதீக்ஷை செய்து அவளது நல்லூழையும் பரிபக்குவத்தையும் உணர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுளங் கொண்டு,

"நிறைய வுளதோ வெளிதோ கொளுவேம்
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மா—னுறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு."

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத்திரத்தே; அப்பெண்,

"தென்னேங்கு தில்லைச் சிவப்பிரகா சப்பெருமான்
பொன்னேங்கு,சேவடியைப் போற்றினே–மன்னேன்
றிருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டோந் தீராக்
கருக்கூட்டம் போக்கினேங் காண்."

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியினெதிர்ப் பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்க விரைவொடு விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய்நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ் செய்தருளினர்.

அதன்பின் காஞ்சீபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி அண்ணாமலை ரெட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது, வழியிலே சாந்த லிங்கசுவாமிகளைக்கண்டு, கலந்து களிகூர்ந்தபின் அவரைநோக்கித் "தாங்கள் பேரூரென்னும் திவ்வியதலத்தினின்றும் எதையுத் தேசித்து எழுந்தருளியது." என்று வினவ; அவர், "சிவஞான பாலையதேசிகரைத் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும்பெருங்காதலால் வந்தேன்." என்றுரைத்தருளினர். பின்னர், இருவரும் பேருவகை யுற்றுப் பொம்மையபாளையத்துக்குச் சமீபமாகிய புத்துப்பட்டு என்னும் நகரத்தை யடைந்தவுடன், சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுவாமி களை நோக்கி, "நாமிருவரும் சிவஞானபாலையதேசிகரைத்தரிசிக்க வேண்டியிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திரங்கள் பாடுக." என்று பிரார்த்திக்க, சுவாமிகள், "நாம் நரஸ்துதி பண்ணுகிற தேயில்லை." என்று மறுத்துவிட்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ் வூரிலுள்ள ஐயனர்கோயிலின்புறம்பில் அன்றிரவு துயில் கொண்டார். அப்பொழுது, முருகக்கடவுள் மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங்களைவைத்து "இவற்றை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கு அணியக்கடவாய்." என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்ததாகக் கனவுகண்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத்

தெரிவிக்க; அவர், "சிவஞானபாலையதேசிகர் முருகக்கடவுளிடத்து அதிபத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருந்ததால் அது பற்றியே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொப்பனத்தில் அத்தேசிகர் மகிமையை இவ்வாறாகப் புலப்படுத்தினர்." என்று வலியுறுத்தினர். அத்தேசிகர்மீது **தாலாட்டு நெஞ்சுவிடுதூது** என்னும் பிரபந்தங்களைப்பாடி, சந்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானோபதேசம்பெற்று அந்தஞானாசாரியாரது கட்டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் * **சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்கு** விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையாராய் உடன்றொடர்ந்துவந்த அண்ணாமலைரெட்டியாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப் போகும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, ஞானாசாரியரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடத்திற்றானே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சீபுரத்தையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அங்கிருக்கும் பொழுது, நிஜகுணயோகியென்பவாற் கன்னடபாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர்பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்துக்கு **வேதாந்தசூடாமணி** யெனப் பெயர்தந்து அதனையும் இரேணுகரென்னுங் கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிகப்பட்ட **சித்தாந்தசிகாமணி**யையும், பிரபுதேவர்சரித்திரமாகிய **பிரபுலிங்கலீலை**யையும் தமிழிற்பாடியருளி, ஞானாசாரியரைத்தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் பேராசையால் அவர்மீது **திருப்பள்ளியெழுச்சி, பிள்ளைத்தமிழ்** என்னும் இரண்டுபிரபந்தங்களையுஞ் செய்துகொண்டு, அங்கன்று இடையிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக் கூவமென்னுந் தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள வேளாளர்கள்முதலியோர் வேண்டுகோளின்படி **திருக்கூவப்புராணம்**பாடி அரங்கேற்றி, ஞானாசாரியரையடைந்து தரிசனஞ்

* சாந்தலிங்கசுவாமிகள் பின்னர்த் துறவுபெற்றவர்.

செய்து, மேற் சொல்லிய பிரபந்தங்களனைத்தையும் சந்நிதியிலரங் கேற்றி, உடன் வசித்திருந்தனர். அந்நாளிலே ஒருநாள், சாயங்காலம் அநுட்டான முடித்துக்கொண்டு ஞானசாரியரிடத்துத் தாம் ஏகாந்த மாயிருந்து ஷடுஸ்தல இலிங்காநுபவ முதலியவற்றை ஆராய்ந்து கொண்டு இன்புறும்பொழுது, எதிரெழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு,

"கடன்முரச மார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்று லேறி
யடைமதி விண்கன்ழைநின் றாடக்—கோடைமருவு
மெங்கள் சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி
தங்கியவே தாரகைக டாம்."

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர்.

பின்னர் ஞானசாரியரநுக்கிரகித்தபடியே விருத்தகிரியை யுடைந்து, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையுந் தரிசித்து வணங்கி, அவ்விடத்திலே தம்பொருட்டு ஒரு திருமட மமைத்து எதிர்கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பர பூபதியைச் சிறப்பித்து,

"வெங்கைப் பழமலை யார்மீது கோவை வியந்துரைக்கு
மெங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகோடு
திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன்றர் சேர்மறுகின்
மங்குற் சிதம்பர பூபதி நல்கு மடமிதுவே."

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியருளி, அத்திருமடத் தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி, பிக்ஷாடனநவ மணிமாலை, கோச்சகக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மைநெடுங் கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மைகட்டளைக்கலித் துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். ஒருநாள்

மணிமுத்தாநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்துவரும்பொழுது, அதனருகி லிருந்த மாஞ்சோலையின் புறத்து வறிதே விழுந்துகிடந்த மாங் கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு நைவேத்தியத் திற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதியெடுக்க; அதுகண்ட அச் சோலைக்காவலாளன், மகிமையறியாது மடிபிடித்திழுத்து மனவருத் தஞ்செய்தனன். சுவாமிகள், அவன் சிவாபராதியாயிருத்தலின் அவனைத் தண்டித்துச் சுத்தனாக்கத் திருவுளங்கொண்டு,

"அடுத்துவருந் தொண்டனுக்கர்க வந்தகனைத் தாளா
லடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானு—லெடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா தித்தன்வரத் தான்."

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி, சூரியனுதயமானவுடன் உயிர்துறக் கும்படிசெய்து, நற்கதியிலடைவித்தருளினர்.

இங்ஙனம் இருக்குநாளிலே, சிவஞானதேசிகர் தமக்கு ஐந்நூறு வயது பூர்த்தியாயின்மையால், உலகின்கணிருத்தலில் உவர்ப்புத் தோன்றி, அப்பொழுது சகலபற்றுக்களையும் ஒழித்துவிளங்கும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய சித்தவிரத்தியைத் தாமறிந்திருப்ப தால், பரிபக்குவராகிய வேறோர் மாணக்கருக்கு ஆசாரியாபிடேகஞ் செய்து, ஞானேபதேசம் புரிந்து, அவரைத் தமக்குப்பதிலாக நியமித்து விட்டு, வைகாசி மாதத்தில் பௌர்ணிமைத் திதி யோடுகூடிய விசாகநக்ஷத்திரத்திலே, சிவயோகசமாதியிற்கூடி, சித்தியால் திருமேனியை விபூதிமயமாக்கியொடுக்கி, தாம் இஷ்ட லிங்கபரசிவத்திலே கலந்தருளினர். இதனையறிந்த சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் மனங்கலங்கி, பொம்மபுரத்தையடைந்து, ஆசிரிய ரொடுங்கிய குகையுட் சென்று, அடியற்றமரம்போல விழுந்து பலமுறை நமஸ்கரித்துத்துதித்து "கருணாநிதியே! இக்கடையே

ளையும் விரைவிலேதிருவடியிற்சேர்த்தருளுக.'' என்று பிரார்த்தித்து, தாமியற்றிய கலம்பகத்தையுஞ் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, அக்குகையுள்ளே ஞானசாரியரைப் பாவனுருபமாக வழிபட்டுக்கொண்டு, மூன்றும்பட்டத்துச்சுவாமிகளோடு தங்கியிருந்தனர். ஒருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற் பரப்பிலே தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் எழுதி வரும்படி தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு திருப்பதிகம் பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்திரைபுரிந்து வந்தனர். அக்காலத்திலே, அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவரென்பவர் எதிர்ப்பட்டு யேசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற்பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அக்கொள்கையை மறுத்து, ஏசுமத நிராகரணமெனப்பெயரிய ஓர் நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வொரு தலங்களையும் இவ்விரண்டு வெண்பாக்களாற் றோத்திரஞ்செய்து முடித்து, நல்லாற்றூரை யடைந்து, ஞானசாரியரது திருமடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள், இஷ்டலிங்கவகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திப்புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கிச் சீகாளத்திச்சருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளி, திருவேங்கைமாநகரத்தில், பதினெட்டாம் வயதில், சிவலிங்கவைக்கிய மாயினர். அதனை யறிந்த சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அவ்விடத்தேசென்று,

"முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு கண்டசுவை
முதிர்ச்சி யாலே
தன்னியலை முழுதுமுரைத் தமையாமுன் னினைக்கவர்ந்து
தடங்கா ளத்தி

"மன்னவனுண் டானேனது மாதவத்தின் வலிதீர்
மண்ணின் மீதே
யென்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச
னேன்னுங் கோவே."

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடிநிற்க; வேலையசுவாமிகள்,

"ஆண்டதனு லேனேயோவ்வாய் வித்தையினிற்
றமையனினு மதிக மேன்றே
பூண்டவுல கதனினுள்ளோர் புகல்வதுகேட்
டிருந்துமென்ன புதுமை தானே
காண்டகுகண் மணியேநல் லிளங்கருணைப்
பிரகாசக் காளாய் நீதான்
மாண்டனையேன் றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன்
யானுமிகு வன்னேஞ் சேனே."

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடித் துக்கித்துக்கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரியலாற்றாது வருந்திநின்றனர். அவரை ஒருவாறு தேற்றி நிறுத்திவிட்டு, தாம் நல்லாற்றூரையிடைந்து, திருமடத்திலிருந்து கொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலிங்கப் பெருமான்மீது அபிஷேகமாலையும், நெடுங்கழி நெடிலும், குறுங்கழிநெடிலும் நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தலமாலையும், சீகாளத்திப் புராணத்தில் கண்ணப்பச் சருக்கமும், நக்கீரச்சருக்கமும் செய்தருளி, சிவாநுபவச்செல்வராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, முப்பத்திரண்டாம் வயதில் கன்னி மதியில், பௌர்ணிமைத்திதியில், இஷ்டலிங்க பரசிவத்திற் கலந்தருளினர்.

அப்பொழுது, வேலையசுவாமிகள்,

"அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராய்ந் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான் முல்லை
யரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்."

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க் கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறு தெளிந்து, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது சமாதி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, நல்லூர்ப் புராணம், இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை, கும்பகோணச் சாரங்க தேவர் சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநமச்சிவாய தேசிகர் சரித்திரமாகிய நமச்சிவாயலீலை, கிருஷ்ணசரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா என்னும் பிரபந்தங்களைச்செய்தருளி, சீகாளத்திப் புராணத்தையு முடித்து, பெருமத்தூர் மடத்தில், எழுபத்திரண்டாம் வயதில் சிவலிங்க வைக்கியமாயினர்.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

நூல்—1

சோணசைலமாலை

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

உ

கணபதி துணை.

சோணசைலமாலை.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

சதுரனெழிற் சோண சைலற் றுதிப்பன்
மதுரமொழி யன்பர் மனமாங்—குதிரைதிறை
கொண்டவனென் றேத்துந் துரைகழற்கால் யானைதிறை
கொண்டவனை யென்னுளத்தே கொண்டு.

நூல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

1. அண்ணன்மா புகழ்மூ வரும்புனை யரும்பா
வன்றியென் கவியுநின் றனக்காம்
பண்ணுலா மிருவ ரிசைகொணின் செவியிற்
பாணிமா னொலியுமேற் றிலையோ
விண்ணுலா முடியின் மேருவின் வடபால்
வெயிலொரு புடையுற வொருபாற்
றண்ணிலா வெறிப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

2. துவக்கற வறிந்து பிறக்குமா ரூருந்
துயுர்ந்திடா தடைந்துகாண் மன்று
முவப்புட னிலைத்து மரிக்குமோர் பதியு
மொக்குமோ **நினைக்குநின் னகரைப்**
பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரையிற்
படர்பவர் திகைப்பற நோக்கித்
தவக்கல நடத்த வுயர்ந்தெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

3. நீங்கருந் துயர்செய் வளிமுதன் மூன்ற
னிலையுளே னவைதுரந் திடுமுன்
வாங்கிநின் றனிவீட் டுறைகுவான் விரும்பி
வந்தன னின்குறிப் பறியே
னுங்குறை மதியே தாங்கியென் றுலக
மறைகுறை யறநிறை மதியுந்
தாங்கிய முடியோ டோங்கிய சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

4. கனிமலை துவர்வாய்க் கோதையர்க் குருகுங்
கன்மனக் கொடியனுக் கென்னீ
துனிமலை பிறவி தவிர்த்தனை யெனநிற்
சுளிபவ ரிலையெனக் கிரங்காய்
பனிமலை கதிர்வந் துறநிலை யாடி
பயின்றபீ டிகையென வுதயத்
தனிமலை யிருப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

5. சுடரிலை நெடுவேற் கருங்கணார்க் குருகித்
துயர்ந்துநின் றலமரு மனநின்
னடனவில் சரண பங்கய நினைந்து
நைந்துநைந் துருகுநா ளுளதோ
மடலவிழ் மரைமாட் டெகினென வருகு
மதியுறக் கார்த்திகை விளக்குத்
தடமுடி யிலங்க வளர்ந்தெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

6. அருங்கவி வாத வூரனே முதலோ
ரன்பிலே மென்றது வேண்டி
யிரங்குதல் பொய்ம்மை யன்பிலே னெனயா
னியம்பலே மெய்யெனக் கருளாய்
கருங்கட முமிழு மீர்ங்கவுட் பனைக்கைக்
கரியுரிக் கஞ்சுகங் கடுப்பத்
தரங்கமுண் டெழுகார் முகில்பயில் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

7. புரத்துறு மவுணக் குழாமும்வண் டிசைகூர்
பூங்கணை மதனுமுன் பெறுநின்
சிரித்தவெண் ணகையு நுதல்விழி நோக்குஞ்
சிறியனே னிருண்மலம் பெறுமோ
கருத்தினுங் கருத வரியநுண் ணியனென்
கடனற வுலகெலாங் காண்பான்
றரித்ததி தூல வடிவுறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

8. ஆர்த்தெழு திரைகள் சுருண்டெறி கடனஞ்
சமுதுசெய் பெரும்புகழ்த் தனிமை
தீர்த்திட வுளங்கொண் டவலனேன் றனைநின்
றிருவடிக் கன்பனுக் கிலையே
கார்த்திகை விளக்கு மணிமுடி சுமந்து
கண்டவ ரகத்திரு ளனைத்துஞ்
சாய்த்துநின் றெழுந்து விளங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

9. தொடையுடைத் திரடோ ணமன்புறத் தாடலந்
தொலைக்குமு னகத்தா டெருலைத்துத்
தடையறத் திகழ்பே ரறிவுரு வாகத்
தமியனேற் கருளுநா ளுளதோ
புடையினிற் கரிக்கோ டிளம்பிறை புரையப்
பொங்குசோ தியங்கொடி விரித்த
சடையெனப் படர்ந்து கிடந்தொளிர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

10. கண்புன றுளிப்ப வழற்படு மெழுகிற்
கரைந்துகு நெஞ்சினின் றனையே
பெண்பயி லுருவ மொடுநினைந் தெனது
பெண்மய லகற்றுநா ளுளதோ
வண்புனல் வேந்த னூர்கலிக் குடத்து
மணிமுகிற் கலயத்தின் முகந்து
தண்புன லாட்ட வாடுறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

11. வேலையந் துகில்சூழ் மலர்தலை யுலகின்
மெய்யினைப் பொய்யெனு மவர்க்கே
யேலவந் தருள்வ தன்றிமெய் யினைமெய்
யெனுமெனக் கருள்புரிந் திடாயோ
காலநன் குணர்ந்து சினகரம் புகுந்து
காணரி தெனுநல கனைத்துஞ்
சாலநின் றுழியே கண்டிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

12. மயலினு லழுந்தும் பிறவியா மளற்றை
வளர்தரு நின்பெருங் கருணை
வெயிலினு லுலர்த்தி யெனதுளக் கமலம்
விரிக்குமோண் பரிதிநீ யலையோ
பயிலுமா லயமோர் சைலமோர் சைலம்
பசைப்புல முருக்குகார் முகமோர்
சைலமா தலினு மெனக்கொளுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

13. புலம்புரி துயரங் கழன்றுநின் கழற்கால்
புந்தியஞ் சினகரத் திருத்தி
நலம்புரி புனிதர் பேரவை தமியே
னணுகுவா னருளுநா ளுளதோ
வலம்புரி மனிதர் கடலென வொலித்து
வளைவுற நடுவண்மந் தரம்போற்
றலம்புரி தவத்தி னின்றொளிர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

14. நீரினி லெழுமொக் குளினழி யுடம்பு
நிலையென நிலைக்குமா னந்த
வாரிதி படிய வறிந்திடா துழலு
மடமையே னுய்யுநா ளுளதோ
வேரியல் பதமுன் றேடுமக் கேழ
லின்றுநா டியகிளைத் திடல்போற்
சாரலி னேன மருப்புழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

15. கருத்திடை நினைந் கருணைமா மேனி
கண்டெழுத் தைந்துநா வியம்பச்
சிரத்தினி லமைத்த கரத்தொடு நினையான்
றினம்வலம் புரியுமா றருளாய்
வரத்திரு முடியின் மதிதிரு முடியின்
வணங்குகந் தரத்தினி லிருள்கந்
தரத்தினி லிருத்தி விளங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

16. பாரெலா மிகழு மிகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சிப்
பயனென வுணர்ந்துநா டொறுமா
ரூரனு ரவையி னிகழ்ந்தசொற் றுதியி
னுவக்குநின் பதந்தொழ வருளா
யேருலா மண்டச் சுவர்மதின் மிசைப்பா
லிலங்குறு மண்டகோ ளகையாச்
சாரும்மா லயத்தி லிலிங்கமாஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

17. இந்திரியங் கரண முடலம்வே ருக்கி
யிருண்மலப் படலமுங் கீறிக்
கந்தமு மலரு மெனநினை யென்னிற்
காண்பறக் காணுநா ளுளதோ
வந்தொரு களிறு முழுவையுங் கொன்ற
மலிபகை தவிர்ப்பவெண் ணிகந்த
தந்தியும் புலியும் வளர்த்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

18. முழங்குவண் டினங்கள் விருந்துணு மலங்கன்
மொய்குழன் மகளிர்தம் மயலாற்
புழுங்குமென் றனைநின் றிருவடி நிழலிற்
புகவிடுத் தளிக்குநா ளுளதோ
வழங்குவெண் டிரையா றவிர்சடை கரப்ப
மணிமுடி நின்றிழிந் திடல்போற்
றழங்குவெள் ளருவி யிழிந்தொளிர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

19. குன்றுதோ றாடுங் குமரனே யெனவுங்
கொடுஞ்சிலை மதனவே ளெனவும்
புன்றொழின் மனிதர் புகழ்ந்துபாழ்க் கிறைக்கும்
புலமைதீர்த் தெனக்கருள் புரியா
யொன்றொரு தினந்தோட் குட்குழைந் தனமென்
றுருகுநா டொறுமக மேரு
தன்றலை தாழ்ப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

20. வெண்டிரு நீறு புனையுமா தவர்க்கு
விருந்துசெய் துறும்பெரு மிடியுங்
கொண்டநல் விரதத் திளைக்கும்யாக் கையுமிக்
கொடியனேற் கருளுநா ளுளதோ
வண்டுழுங் குவளை மலர்தடஞ் சுனையின்
மற்றைவா னவர்க்குரித் தன்றிச்
சண்டியுண் மகிழ்ந்து கொளுமலர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

21. வந்துமா மறலி யெனதுயி ருண்பான்
மயிலையுண் சிரலினிற் கின்றான்
முந்திநீ யெனையா னந்தவா ரிதியின்
மூழ்குற விடுத்தருள் புரியாய்
நந்துமா மலையே யென்றுசா திப்ப
நனைமலர் வேங்கையு மசோகுஞ்
சந்துமேன் முளைப்பச் செய்துகொள் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

22 பூமழை யமரர் பொழியமா தவர்கட்
புனன்மறு கிடைப்பொடி யடக்கத்
தூமொழி மனைநீ தூதுபோம் பயனில்
சொற்பதர் புடைத்திளைக் கின்றேன்
யாமுணர் மிகுபே ருருவமாய் வரினு
மிருவரு முணர்த்திடி னன்றித்
தாமுணர் கிலரென் றெழுந்துயர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

23. கழைமொழிக் கொடியோர்க் கேவல்செய் தாட்லங்
கமருகு மமிழ்தின்மங் குருமல்
விழைவறத் துறந்தான் திருவடிக் கமலம்
விழைகுநர்க் கேவல்செய் திலனே
மழைமதக் களிநல் யானைமத் தகம்பாய்
வள்ளுகி ரோடுசெல் லரிமா
தழைசிறைச் சிம்புள் கொண்டெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

24. கார்தரு சுருண்மென் குழற்சிறு நுதற்பூங்
கணைபுரை மதரரிக் கருங்கட்
டார்தரு குவவுக் கொங்கைநுண் மருங்குற்
றையலார் மையலென் றொழிவேன்
சீர்தரு மணியி னணிந்தன வெனக்கட்
செவியுமேர்ண் கேழலின் மருப்புஞ்
சார்தரு மூலக விளக்கெனுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

25 நந்துகைத் தலத்து நாரணற் கயற்கு
நவமணிக் கரகநீ ரிருந்து
மைந்துறக் குறித்து மாட்டியுங் காண்பான்
மதித்திடா துனையெதிர்ந் திலரே
யைந்துகைத் தனிக்கோட் டொருபெருங் களிறு
மறுமுகம் படைத்தகே சரியுந்
தந்தெமைப் புரக்குங் கருணைகூர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

26. வினையரும் புகலிக் கிறைமணப் பந்தர்
விருந்தினுக் குதவிலேன் முந்திற்
றனையிரந் திடுவான் வந்தனன் பதநீ
யுதவியென் றுயரொழித் தருளா
யினியபைந் தமிழின் பொதியமால் வரைபோ
லிசைக்குரு காதிம மலையின்
றனையையின் வீஞ்சொற் குருகுறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

27 பெண்ணருங் கலமே யமுதமே யெனப்பெண்
பேதையர்ப் புகழ்ந்தவந் திரிவேன்
பண்ணுறுந் தொடர்பிற் பித்தவென் றினுநீ
பயன்றர லறிந்துநிற் புகழேன்
கண்ணுறுங் கவின்கூ ரவயவங் கரந்துங்
கதிர்கணூ றுயிரங் கோடித்
தண்ணிறங் கரவாத துயர்ந்தெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

28. உயங்குநுா லிடைப்பூங் கோதைய ரல்கு
லொளிமணிப் பாம்புதீண் டுதலான்
மயங்குவேன் றனக்குன் பதமருந் துதவி
மயக்கமென் றொழித்தருள் புரிவாய்
முயங்குமா புகழ்ப்பூம் புகலியந் தணர்க்கு
முத்துவெண் பந்தரீந் தகல்வான்
றயங்குமீன் முத்துப் பந்தர்வாழ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

29. மெய்த்தவ ரடிக்குற் றேவலின் றிறத்தும்
விளங்குமா கமவுணர்ச் சியினும்
புத்தலர் கொடுகிற் பரவுபூ சையினும்
பொழுதுபோக் கெனக்கருள் புரிவாய்
முத்தமு மரவ மணிகளு மெறிந்து
முதிர்தினைப் புனத்தெயின் மடவார்
தத்தைகள் கடியுஞ் சாரலஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

30. பாயும்வெண் டிரைப்பே ராழிசூ ழுலகிற்
பழமொழி யொழியமெய் யடியா
ராயுமென் மலரோர் மலையள வணிய
வமர்ந்தநின் கோலம்யான் மறவேன்
றூயவெண் மதியிற் களங்கமென் றுரைப்பச்
சூழ்பசுங் கொடிபயி லுருவச்
சாயைசென் றுறநின் றிலங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே

31. நடமிடு பசும்பொற் புரவிமேற் கொண்டு
நளினமென் மலர்க்கரத் தெறிபூம்
படையொடு தூரந்து வந்துமென் விடயப்
பகைப்புலி தனையெறிந் திலையே
யடிநடு நிழல்சென் றெழுகட லடைய
வகல்பெரும் புறத்துவா ரிதியிற்
றடமுடி நிழல்சென் றுறவளர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

32. யாவுமா முமையுண் ணாமுலை முலைப்பா
லீந்துபா டச்செயா யெனினு
மேவுமா றுயர்செய் சூலைநோ யெனினும்
விடுத்துநிற் பாடுமா றருளா
யோவுமா னலது தொல்லுருக் கொளின்வே
றென்றெடுத் திடுமென நினைந்து
தாவுமா னினமெண் ணிகந்தசூழ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

33. விருப்பொடு வெறுப்பு மகன்றுபே ரின்ப
வெள்ளத்து ளழுந்துநின் னடியார்
திருப்பத மிறைஞ்சி யவர்க்குவே ளாண்மை
செய்பெருஞ் செல்வமே யருளாய்
பொருப்புக டொறும்வீழ் பொங்குவெள் ளருவி
போன்றறி விலர்க்கிடை யிருமற்
றரிப்பருங் கருணை பொழிதருஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

34. பொங்குறு கவினுங் கற்பும்வாய்ந் திலங்கு
புண்ணிய மடந்தையும் பொருளு
மிங்குநன் குதவி யங்குவான் கதிபி
னிருத்துநிற் புலவரென் புகழார்
துங்கவெங் குறவர் புனத்திடு பரண்கா
றுணித்துநட் டாரமீ மிசைமா
தங்கவெண் மருப்புப் பரப்புறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே

35. போழ்ந்திடு வடுக்கண் மகளிரை யணைத்துப்
புகழ்ந்தி பிரம்படிக் கொதுங்கிச்
சூழ்ந்திடு மமரர் நெருங்குசந் நிதியிற்
றெண்டனேன் வரவருள் புரியாய்
வாழ்ந்திடு மகக்கண் டுருகுதாய் முலைப்பால்
வழிந்தொழு குதலென வடியார்
தாழ்ந்தெழ வருவி யொழுகுறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

36. நேர்ந்திடு மொருசெங் கோல்கொடு கொடுங்கோ
னிமிர்ந்திட விலங்கைசென் றடைந்தோன்
கூர்ந்தவன் பொடுநின் றிறைஞ்சுபு வழுத்துங்
குறைகழ லிரக்கவஞ் சுவல்யான்
சேர்ந்திடு மலைமான் பெருமுலை யுவமை
சிறுமலைகளுக்குத வாமற்
சார்ந்திட விரும்பி வளர்ந்தெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

37. தெருமரும் பிறவி தமையகன் றிடாத
தேவரைத் தேவரென் றெண்ணி
யருமருந் தனையு நினையடை யாத
வறிவிலார் பவ்ப்பிணி யறுமோ
கரிமருங் கணைந்த தெனமுழை வாயிற்
கார்வர விரைந்தெழுந் தகல்கே
சரிமறைந் திருந்து நாணுறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

38. ஆண்டுகம் பலசென் றிடவிருந் திடினு
மன்றியோ ரிமைப்பினி லுடல
மாண்டுகு மெனினு நன்றுநின் கமல
மலரடிக் கன்பரா யிருப்பிற்
பூண்டயுங் கயில்வேற் குதலையந் தீஞ்சொற்
புதல்வன்மே லிவர்செய லெனமார்த்
தாண்டன்வந் திவர விளங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

39. விரைவிடை யிவரு நினைப்பிற வாமை
வேண்டுநர் வேண்டுக மதுரம்
பெருகுறு தமிழ்ச்சொன் மலர்நிலக் கனியும்
பிறவியே வேண்டுவன் றமியே
னிருசுடர் களுமேல் கீழ்வரை பொருந்த
விடையுறன் மணிக்குடக் காவைத்
தரையிடை யிருத்தி நிற்றனோர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

40. ஒண்மணிப் பசும்பொற் பூணிள முலையார்க்
குளத்திட மெலாமளித் தடியார்
கண்மணிக் கமையா விருந்துசெய் தருணீ
கணமிருப் பதற்கிடம் புரியேன்
வெண்மணிக் கழைமுன் கரியநெற் றிதழி
வேங்கைபொன் சொரியமா சுணங்க
டண்மணிப் பைக ளவிழ்த்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

41 அருங்கலம் புனையு மகளிரோ டிருவ
ரணிமணம் புணர்த்திவா ரணமுந்
துரங்கமும் புலவர்க் குதவுநின் றனையே
துதித்திடா துழன்றனன் வறிதே
மருங்குநின் றழகா லத்திதாங் குவபோன்
மரைமலர்ப் பெருஞ்சுனை யொடுபூந்
தரங்கநின் றிலங்க விளங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

42 ஏனுரு மமரர் கடைகட லளித்த
விருளொடு மணிமிடற் றடியே
னுணவ விருளுங் கலந்திடிற் கருமை
யழகுமிக் கிலங்குறுங் கண்டாய்
மானெழில் வராக முழும்புழை யனந்தன்
மணியொளிப் பிழம்பெழல் சிறுதீத்
தாணுவின் முருக னெழுதனேர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

43. மின்னவிர் சடிலக் கற்றையு மருள்கூர்
விழிகளுந் திருமுகத் தழகுங்
கன்னவி றிரடோ ளுங்குமீ ரடியுங்
கண்டுகண் களிக்குநா ளுளதோ
வின்னிசை யொலிகேட் டுருகுதல் கடுப்ப
விழிதர வருவிகிம் புருடர்
தன்னிக ரிசைகூர் சாரலஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

44 அள்ளிவெண் டிருநீ றுடன்முழு தணியு
மடியவர்ப் பெறினெழுந் திளங்கன்
றுள்ளிநின் றருகு மன்னையின் மனநெக்
குருகுபு சென்றிறைஞ் சிலனே
யெள்ளிவெம் புலியெண் கரிதிரு மேனி
யேறுத றகாதென வெருண்டு
தள்ளிவந் தருவி யிழிதனேர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

45. இழையெனத் தளர்சிற் றிடையுறு முலையா
ளெனக்குவண் புகலிவேந் தயின்ற
கழுமணிப் பசும்பொற் குலவுபாற் கிண்ணங்
கழுவுநீர் வார்ப்பதற் குரையாய்
முழையிடைக் கதிர்மா மணிவிளக் கேற்றி
முசுக்கலை பிணவொடு மசோகத்
தழையிடைத் தழுவி யுறங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

46. வினைவழி யுடலிற் கமைந்துறு முணவே
வேண்டினர் வினைகொடு புணரா
நனைமலர் புனைநின் றிருவடி யடைவா
ருடொறும் வேண்டில ருலகர்
கனையிருள் கரந்த விடம்மறிந் தணப்போங்
கர்ட்சியிற் புனக்கிளித் தொகுதி
த்தினையெற்றி மணிகண் முன்ழபுகுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

47. மாங்குயின் மிழற்று நாவலூர்ப் புலவன்
மறுட்பவு முடிமிசை யிருத்தீம்
பூங்கழ லடியேன் றலைமிசை யிருத்தப்
புகலினு மென்கொனீ யிரங்கா
யோங்குறு மண்ட கோளகை யளவு
முயர்ந்துமோர் மழவிடை முதுகிற்
றூங்குபு நடக்க விருந்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

48. ஈரமு மருளு மொழுக்கமுஞ் சால்பு
மின்சொலு மின்றியப் பகைவெல்
வீரமு மருளி யெனதுவெம் பிறவி
விலக்கியாட் கொள்ளுநா ளுளதோ
வாரமு மகிலுந் தடிந்துசெம் மணிக
ளரித்தெறிந் தெறுழ்வலிக் குறவர்
சாரலி னிறுங்கு விதைக்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

49. தொகைமிகு மமரர் முனிவரர் பரவித்
தொழுதகை யொடுவிரை கமழ்பூம்
புகைமிகு மணிமண் டபத்திடை நெருங்கப்
புழுகுநீ யணிதல்கண் டுவந்தேன்
குகைமிகு வாயிற் சோதிமா மரஞ்சேர்
குளிர்மதி விழுங்கவாய் வைத்த
தகைமிகு மூரற் றிறனேர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

50\. சினம்படு முளங்கொன் றவரவை யெனையுஞ்
சேர்ப்பரு தகுமுனக் கிசைவண்
டினம்படு மலரி னகவித ழொடுபுல்
லிதழுமொன் றுதலுல குடைத்தே
மனம்படு மடிமை யுளன்சிலை யெறிக்கு
மினங்குழைந் துமையவள் களபத்
தனம்பட வடிவங் குழைந்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

51\. வாம்பரி கரிதேர் சிவிகைபொற் குவியன்
மணிப்பணி பெரும்புவி யாட்சி
யாம்பரி சலவென் றுன்பத மருவி
னன்றியென் கவிக்களென் கவிகள்
காம்பரி முரண்மும் மதகரி வளைத்த
கைவிட மோதலாற் கதிர்த்தேர்த்
தாம்பரி துணுக்கென் றீர்த்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

52\. துன்னுறு துயரப் பிறவிவெங் கொடுநோய்
தொலைப்பினுந் தொலைத்திடா துறினு
நின்னடி மலரை யன்றியான் மறந்து
நினைப்பனோ விறக்கும் வானவரை
மன்னளி பருக வுடையிருன் மதுவும்
வாரண மதமும்வெள் ளருவி
தின்னேடு மிகலி யொழுகுறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

53. நீரினு லழலால் வருங்கொடும் பிணியா
னிருதரா லலகையால் விலங்காற்
சோரரால் வருந்து மவரலர் நினது
தூயநா மம்புகன் றிடுவார்
சீருலா மணியா லரிபர வுதலாற்
றிசையுற நீள்கையா லெழின்மிம்
சார்தலா லுமையாள் விழிநிகர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

·54. முகவிளக் கென்ன மணிக்குழை மிளிர
முலைமுகட் டணிபெற மலராள்
பகல்விளக் கென்ன வொளிகெட வரும்பொற்
பாவையர்க் கிரங்கிடா தருளா
யகவிளக் கென்ன வகறிரி நெய்தீ
யாக்குவோ ரின்றியே யெழுந்த
சகவிளக் கென்ன விளங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

55. நீலியோ டுனைநா டொறுமருச் சித்து
நின்றொழில் புரிந்திட வுடற்குக்
கூலியோ தனமென் றளிப்பவர்க் கன்றிக்
கூற்றினைக் கட்க்குமா றெளிதோ
மாலியோ சனையின் வணங்குறுங் கைலை
மலைநிவே தித்திடக் குவித்த
சாலியோ தனமென் றிடத்திகழ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

56. தோற்றிடும் பிறவி யெனுங்கடல் வீழ்ந்து
துயர்ப்பிணி யெனுமலை யலைப்பக்
கூற்றெனு முதலை விழுங்குமுன் னினது
குரைகழற் கரைபுக விடுப்பா
யேற்றிடும் விளக்கின் வேறுபட் டகத்தி
னிருளெலாந் தன்பெய ரொருகாற்
சாற்றினு மொழிக்கும் விளக்கெனுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

57. கந்தர மிருந்து மடகுகீ ரயின்றுங்
கரநிலத் தமைத்திரு பதமு
மந்தர நிமிர்த்து நின்னிலை யறியா
ரரும்பவ மொழியுமோ வுரையா
யிந்திரன் வனத்து மல்லிகை மலரி
னிண்டைசாத் தியதெனத் நிறைந்த
சந்திரன் முடிமேல் வந்துறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

58. கூம்புறு கரமு மலர்ந்திடு முகமுங்
கொண்டுநின் றனைவலம் புரிவோர்
மேம்படு சரண மலர்ப்பொடி மேனி
மேற்படிற் பவம்பொடி படுமே
பூம்பொழிற் புகலிக் கிறைவனு னிலஞ்சேர்
புண்ணியத் தலங்களி னடைந்து
தாம்புனை பதிகந் தொறுநர்புகழ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

59. கானமே மருவும் விலங்கினுங் கடையேன்
கற்பவை கற்றிலேன் விடய
ஞானமே யுடையே னறிஞரைக் காணி
னாணிலே னுய்யுநா ளுளதோ
வானமே யளவு நெடுங்கிரி மலய
வாதமோ துறுபவர் கட்குத்
தானமே யுதவ வளர்ந்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

60. விழைவொடு மறஞ்செய் தாய்கவென் றுரைக்கும்
விதியினைக் கவளமுண் கெனவும்
கழைசுளி நெடுநல் யானையின முனிந்து
கடக்குமென் பவமொழிந் திடுமோ
மழைமுகில் வந்து தவழ்ந்தவிண் படரு
மலிதரு புகையென வெழுந்து
தழலுரு வுண்மை விளக்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

61. வாத்திய முழங்கச் சிவிகையுங் கரியு
மாறியூர்ந் துலவிவாழ்ந் தவரு
மேத்திய மொழியோ டிரக்கையா னின்குற்
றேவலே வாழ்வென வறிந்தேன்
பாத்திய மணிகள் கொண்டிழைத் திலங்கும்
பாரவா சிகைமணி மேகஞ்
சாத்திய தெனவில் வளைந்துறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

62. குலத்தினிற் பிறந்து மலகினுல் கற்றுங்
குணத்தினிற் சிறந்துநல் விரத
பலத்தினிற் கவர்ந்து நின்னடி யவர்க்குப்
பரிவிலார் கதியிலா தவரே
கலத்தினிற் பொலிந்த விமயமீன் றெடுத்த
கன்னிநுண் ணிடைமிசைக் களபா
சலத்தினிற் குறுதி கொடுத்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

63. மூடக விருளோ டுன்னையின் றுண்ணு
முலையர சாலகற் றுவலேன்
சூடரு மொழியா லடைந்தனன் றமியேன்
சூள்வழு வாதுநீ யருளாய்
வீடுறுங் கவரி கீழ்விழ வுறல்கார்
மிசையனம் பன்றிதா மோதித்
தாடலை தூருவ வடைதனேர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

64. ஐயநுண் மருங்குன் மாதர்மேல் வைத்த
வாதர வுன்பதாம் புயத்து
மெய்யுறு நறுமென் கலவையின் விருப்பு
வெண்டிரு நீற்றினும் வருமோ
கொய்யுறு தினைவீழ்ந் திடுபசுங் கிள்ளைக்
குழுக்கடோ ரணமென வெழுந்து
தையலர் கடியப் பறந்துறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

65. கனலினா டமைத்த விழுதென வுருகக்
கற்றதன் றுள்ளமென் கரங்கள்
புனலுமாய் மலருங் கொடுநினைப் பூசை
புரிந்திலெ வென்செய்கோ வுரையாய்
சினவுநோய் மருந்து வேறுகொண் டிருக்குஞ்
சிலம்புக ளுணவுட் கொள்வேர்
சனனநோய் மருந்தா யெழுந்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

66 ஊழுறு மணிப்பொற் கோயில்போய் வாவ
லுறக்கொடுத் தாங்குநிற் புணர்த்தாப்
பாழுறு மனம்பே ரவாக்குடி யிருப்பப்
பண்ணுமென் கண்ணுநண் ணுவையோ
வீழுறு மெயினர் கிழங்ககழ் குழியும்
வேழம்வீழ் குழிகளு நிரம்பத்
தாழுறு மருவி பொன்சொரி சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

67. பைம்மறிப் படுப்பி னுள்ளறி யாமற்
பணிநறுந் துகில்புனை மடவார்
மெய்ம்மிசைக் கருந்தோல் கண்டுவந் துழலும்
வினையினே னுய்யுநா ளுளதோ
செம்மலர்ப் பதம்பா தலங்கடந் திடவான்
றிருமுடி கடப்பினு மூவர்
தம்மியற் செப்பி னடங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

68\. செக்குறு திலத்தின் வருந்துபு பிறக்குஞ்
செல்லலு நாடியின் பிணிப்பு
நெக்குற வறிவு கலங்குசாக் காடு
நினைதொறு முளப்பதைக் கின்றேன்
மொய்க்குறு முகில்கண் டரிகரி யென்னு
முழக்கமு மரகர வென்னுந்
தக்கவர் முழக்கு மெதிரெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

69\. மரணமும் பிறவித் துயருநீங் குறநால்
வாய்ச்சிலம் பிக்கருள் புரிந்த
கருணியென் றுனைவந் தடைந்தன னினிநின்
கருத்தினை யின்னதென் றறியேன்
முரணிபம் பரூஉக்கை தலைமிசை யெடுப்ப
முழைக்கரும் பாம்பென் மணித்தேர்த்
தரணியுள் வெருவி யகன்றிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

70\. அங்கையின் வைத்த கூர்ங்கனன் மழுவா
லருவினைக் காடற வெறிந்து
மங்கலில் பத்தி வித்திட வடியேன்
மனத்தினைத் திருத்துநா ளுளதோ
பொங்குறு செக்கர் கருவிசும் புறவேல்
புரத்தெரி கதுவிட நோக்கித்
தங்குத லொப்ப நின்றிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

71. சுருக்குமைம் புலனும் விரிக்குமு தறிவுந்
துன்னுநல் லினமுநீத் தகன்றே
யிருக்கும் வெங்கயவ ரினமுமென் றருளி
யென்னைநின் னடிமைசெய் தருள்வாய்
முருக்குமங் கதமா மணியுமிழ்ந் தகன்ற
முழைதழற் றெனவுளம் வெருவித்
தருக்குமொண் புலிசென் றுறமருள் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

72. அந்தரி குமரி யஞ்சலி கௌரி
யம்பிகை மனோன்மனி மதங்கி
சுந்தரி யுமையுண் ணாமுலை யெனநின்
றுணைவியை வாழ்த்துமா றருளாய்
வந்தரி சுருதி மருங்கினிற் பாட
வயங்குறும் புருவுநா ரதனுந்
தந்திரி யிசையாழ் பாடுறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே

73. நீக்குறா மயலு நிலைத்தபே ரறிவு
நின்றிரு வடிமலர்க் கன்பு
காக்குறு மனமு முடையமெய்த் தொண்டர்
கணத்தினு ளென்னைவிடுத் தருளாய்
தேக்குறு மிருவிற் கன்னல்காட் டுவபோற்
றென்றல்வந் தசைதொறு மெல்லத்
தாக்குறு காந்த டுடுப்பலர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

74. பவமிலே மினியா மென்றிரு மாந்தர்
பயமுற விருந்திடப் பத்தி
நவமிலே மடியே மென்செய்வா னிருந்து
நாளினை வறிதொழிக் கின்றே
னவமிலே மிமையா விழியினாற் காண்கை
யாால்வலங் கொளவடி நிலந்தோய்
தவமிலே மெனவான் சுரர்தொழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

75. கண்களிற் பரிந்து கண்டுவப் பனவே
கைகளிற் றொழுபவே செவிகள்
பண்களிற் புகழும் புகழ்ச்சிகேட் பனவே
பதநினை வலர்புரி வனவே
யெண்குபுற் றிடப்ப வெழுமணி கரவா
திருந்துசென் றிருள்கவர் வனபோற்
றண்கதிர்க் கற்றை கான்றிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே

76. நிணந்திகழ் வடிவேற் காளையே யென்று
நேரிழை யவர்விழைந் திடுவோர்
குணந்திரி தளிரின் மடியவே கண்டுங்
கொடியனேன் வாழ்வுவந் திருந்தேன்
மணந்திமிர் மகளிர் சிலம்பொடு மைந்தர்
வார்கழ றுவக்கிட வலம்போய்த்
தணந்திடு மயத் தறிந்துநாண் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

77. மாந்தளிர் கவற்று மணிச்சிலம் படிகள்
வடுவகிர் பொருவும்வா ணெடுங்கண்
காந்தளி னிமைக்கு மங்கையென் றவலக்
கன்னியர்ப் புகழ்வினை யறுமோ
பூந்திரை சுருட்டுங் கடல்கடை குநரொண்
பொறியர வின்றிமா தவர்க்குச்
சாந்துய ரகற்று மருந்தருள் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

78. சிந்தனை கலங்கி யிணைவிழி யிருண்டு
செவிகளுஞ் செவிடுபட் டைம்மே
லுந்திட வுயிர்போம் பொழுதுநின் வடிவ
முளங்கொளும் பரிசெனக் கருளாய்
மந்தர சைலந் தருவிடங் களைத்து
வைத்திட்டத் தினிலிம சைலந்
தந்திடு மமுதை வைத்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

79. நயங்கொளு மலரா னின்றிரு வடியை
நாடொறு முயிருணுங் கூற்றம்
பயங்கொள வுகலா தருச்சனை புரிந்து
பரகதி யடையுநா ளுளதோ
வயங்கொளும் விடயப் பெரும்பகை கடந்து
வானநா டாண்டிட மதிப்போர்
சயங்கொள வடைதற் கரணமாஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

80. பிரம்பொரு கரங்கொண் டடிப்பநந் தீசர்
பெருங்கல்வீழ் பாசியி னிமையோர்
சிரம்பொர வொதுங்கி நெருங்குநின் னவையிற்
றீயனே னணையுநா ளுளதோ
வரம்பொர வகன்ற விலங்கிலை நெடுவே
ல்மார்த்தகட் கிரிமக ளிணைக்குஞ்
சரம்பொர விருந்து விளங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

81. காமரை முனிந்த முனிவரர் புகுமெய்க்
கதியிடைப் புகவிடுத் திடினும்
பாமர னிவனென் றிருளினுய்ப் பினுநின்
பதமல ரன்றிவே றுளதோ
வாமரை பொருந்து முலகுள குவட்டு
மலைகள்போ லாறுணு மூலையாந்
தாமரை பொருந்து மானுள்வாழ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

82. தொடுக்குமா கமங்க ளெலாஞ்சொலைந் தெழுத்துந்
துணிந்தநெஞ் சிருக்கையாற் பகையைப்
படைக்கைதா னிருந்து மஞ்சுறு மவர்போற்
பகட்டுமா மறலியை வெருவேன்
மடக்குவார் கலாப மயிறுயி லெழுந்து
மருவலர் வேங்கைமீ தகவத்
தடக்கைவா ரணங்கள் பிளிறிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

83. நிந்தியா துடல முழுநுநீ றணிய
நேசியா தமலவைந் தெழுத்துஞ்
சிந்தியா துழலு மெனைக்கொடுங் கூற்றென்
செய்யுமோ வறிந்திலேன் றமியேன்
வந்தியா வரவ மன்றிடைக் கண்ட
மலர்சிலம் படியைமண் ணுணிபோய்ச்
சந்தியா தயர வொளித்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

84. மங்கையர் பாரக் கொங்கையங் குவட்டு
மதர்விழிக் கடலினு மளகக்
கங்குலி னூடுஞ் சென்றவென் மனத்தைக்
கதியிடை நடத்துமா றெளிதோ
செங்கதிர் காலை மாலையுந் தங்கச்
சிலம்புள் வெனக்கடும் பகலிற்
றங்குற நீடி நின்றிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

85. கண்டிகைக் கலனே கலனென விழைந்து
காயமே லணிந்துவெண் ணீற்றுப்
புண்டரக் குறிசேர் நுதலொடு நினையான்
பூசனை புரியுமா றருளாய்
முண்டகச் செழும்பூ வெனவிளக் கெரியு
முடிமிசை முத்துமேற் கட்டித்
தண்டிரைக் கங்கை யாறுசேர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

86. நாவினைங் தெழுத்து மந்திர மலாத
நவிற்றுவோர் தமையுநீ யிருப்பப்
பாவினங் கொடுபுன் மனிதரைப் புகழும்
பாமரர் தமையுமென் றெழிவேன்
கோவினம் புரப்பக் குன்றமன் றெடுத்த
குன்றமம் பாடகக் குன்றந்
தாவினஞ் சிலையென் றெடுத்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

87. திங்களுங் கதிரு மிலங்கிய மானுந்
திகழ்பெரும் பூதமோ ரைந்துங்
கங்குலும் பகலுங் கடந்தநின் வடிவங்
கண்டுகண் களிக்குநா ளுளதோ
பொங்குகுங் குலியக் கலயவா ரழலிற்
புகையெனச் சரோருக வல்லி
தங்குவண் டெழூஉம் பொய்கைசூழ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

88. பொறியெனப் புலன்க ளெனக்கர ணங்கள்
பூதங்க ளெனவிலா தடங்க
வறிவெனத் தமியேற் கொருமொழி யுதவி
யருவினைக் குறும்பற வெறியாய்
செறிமுலைக் கரியுஞ் சிற்றிடை யரியுஞ்
சேரமா துமைதினங் கட்டுந்
தறியெனக் கவின்பெற் றிலங்குறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

89. பொன்னிடத் தடைந்த மணியென வடைந்து
புண்ணியர்க் கருளுநின் பதங்க
ளென்னிடத் திரும்பி னடைந்தசெம் மணிபோ
லெய்திய தம்மவோ வியப்பே
மன்னிடக் கடலு ளடங்கும்வெற் பன்றி
மலைதரு மருட்பெருங் கடலைத்
தன்னிடத் தடக்கு மலையெனுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

90. நீங்கிய நேயத் தவர்க்கறி வரிய
நெடியவ னெஞ்சகன் றிடாத
தேங்கிய சோதி மன்றுளா டுவவென்
சிந்தையு ண்டப்பநின் பதங்க
ளோங்கிய மூங்கிற் றலைமிசை மலர்வீழ்ந்
துழுமளி புரியிருள் மருவித்
தாங்கிய வால வட்டநேர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

91. எழுபசும் புல்லும் புவலுமெவ் விடத்து
மிருந்திட நினைத்தவவ் விடத்தே
விரைவொடு வந்து தோன்றுநீ யிருப்ப
வினின்மா னிடர்பிறந் துழல்வார்
மொழிதரு கருணை மலையெனும் பெயரன்
மொழியொரீஇ வேற்றுமைத் தொகையைத்
தழுவுற நின்று வளர்ந்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

92. வேணவா வகன்று நின்றிரு வடியின்
மெய்ம்மையன் படைந்துபோய்ப் பிறவி
நாணுவா ரினங்கண் டுறும்படி தூய
ஞானநாட் டப்பெற வருளாய்
சேணுலா மதியந் தவழ்பெருங் குடுமிச்
சிலம்புகள் சிறுதுரும் பாகத்
தாணுவா யெழுந்து வளர்ந்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

93. நின்னையே நோக்கி விடாதகட் புலனு
நின்னையே நினைக்குநெஞ் சகமு
நின்னையே துதிக்கு நாவுமென் றருளி
நின்றிரு வடியின்வைத் தருள்வாய்
தன்னையே றினர்க்குச் சகமெலாங் காட்டுந்
தரணியோ டிகலிமே வினர்க்குத்
தன்னையே காட்டு மலையெனுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

94 மின்வணங் கவருஞ் செஞ்சடா டவியும்
விளங்கொளி மார்பும்வா னுலக
மன்வணங் குறுநின் பதாம்புய மலரு
மனங்குடி யிருக்குநா ளுளதோ.
பொன்வணம் புரியுங் காகமொன் றினைப்பொற்
பொருப்பென வடைபொரு ளனைத்தும்
தன்வணம் புரியும் பொருப்பெனுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

95. குருமணி மகுடம் புனைந்நுல காளுங்
கொற்றவ ராதலி னென்கட்
கருமணி யெனுநின் றொண்டர்குற் றேவல்
கருதியாட் பட்டிட லினிதே
பெருமணி விசும்பி னுச்சியி னெழுந்த
பிள்ளையங் கதிரென வரவந்
தருமணி யொளிவெண் மதியுறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

96. சிம்புளாய் மடங்க லெறுழ்வலி கவர்ந்த
திறலுமுப் புரஞ்சுடு விறலு
மம்புயா தனத்தன் முடிகளைந் திட்ட
வடலுமேத் தினர்க்கிட ருளதோ
வும்பர்மா மதியி லங்கையி லிருந்த
வுழைகுதித் திருப்பவா ரழல்வான்
றம்பமா யெழுந்து நின்றிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

97. அஞ்சலென் றவலக் கொடியனேன் றனைநின்
னடியரிற் கூட்டுக வுலகி
னஞ்சமுண் டிருண்ட கண்டமென் றுனது
நற்கள மிகழ்பவ ருள்ரோ
வஞ்சமைங் கரன்கொண் டிளவலோ டிகலி
வலங்கொள்வா தின்னும்வந் துறினுந்
தஞ்சமென் றிடாது நின்றிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

98 அணிந்திடு கலனுஞ் சாந்துமொண் டுகிலு
மரிவையர் போகமும் பெறுவான்
றுணிந்திடு மனமென் றனைப்பொரு ளாகத்
துணியுமோ வறிந்திலேன் றமியேன்
பணிந்திடு மயன்மால் பெருமைக ளனைத்தும்
பறவைகோ னெழுதலாய் முடிந்து
தணிந்திட நிமிர்ந்து நின்றிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

99. பூவுறு தடமு மதியுறு விசும்பும்
பூணுறு முறுப்புநின் றுலகாள்
கோவுறு நகரு மென்னவென் மனநின்
குரைகழன் மருவுநா ளுலதோ
வோவுறு மனைசெய் பவர்கொள மரங்கா
கோங்கல்க ணுணவுன் னினர்க்குத்
தாவுறு முயர்வீ டளித்தருள் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

100. சீரணி **புகழுங் கல்வியுஞ்** சிறந்த
செல்வமு மில்லில்வாழ் பவர்க்குப்
பேரணி கலமென் **புதல்வருங் கதியும்**
பெறத்துதிப் பவர்க்கருள் பவனீ
நேரணி கதிலை மறந்தவர் கண்டு
நினைந்துற மிக்கபே ரருளாற்
றூரணி முழுதுந் தோன்றிடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

சோண சைல மாலை முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஏணுநஞ் சோண சயிலனுக் கென்றான்றும்
பூணுர மாலை புனைந்தணிந்தான்—மாணுப்
பவப்புணரி நீந்தியிடப் பாரதிநூல் செய்த
சிவப்பிரகா சத்தரவன் றேர்ந்து.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலயதேசிகன் திருவடி வாழ்க.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

சிதம்பரம், ஈசானியமடம்

ஸ்ரீ இராமலிங்கசுவாமிகள் வரைந்தருளிய

சோணசைலமாலையின்

குறிப்புரை

காப்பு:-சதுரன்-மேம்பாடுடையவன்; சோணசைலன்-சிவந்த அக்கினிமலைவடிவினன்; சோணம்-சிவப்பு; அது அக்கினியை யுணர்த்திற்று. அன்பர்மனங்களாகிய குதிரைகளைத் திறைகொண்ட வரென உலகமேத்தும் யானை திறை கொண்டவரென்க. வடதேசத் தினின்றுவந்து திருவண்ணுமலையில்வசித்திருந்த முகிலன் என்னும் அரசன் அடியவர்களுக்கும் நகரத்தவர்களுக்கும் இடையூறு விளைத் தலைக் கேள்வியுற்ற குகைநமச்சிவாயதேசிகர் "சூலங்கரத்திருக்கச் சோதிமழு வாளிருக்க, வாலமுண்ட காலத் தருளிருக்க-மேலே, யெரித்த விழியிருக்க விந்நாட்சோ ணேசர், தரித்ததென்ன காரணமோ தாம்." என்று துதித்தலும், சிவாஞ்ஞையால் அன்றி ரவிலே விநாயகக்கடவுள் யானையுருக்கொண்டணுகிப் பெரும்பயமுறுத்தியவழி, அவன் அத்தவறினீங்க வழிபட்டுவிடுத்த சிலயானை களைத் திறையாகக்கொண்டமையால் யானைதிறைகொண்டவரென அப்பெயர்பூண்டமையைக் குகைநமச்சிவாயதேசிகர் சரித்திரத் துணர்க.

செய்யுள் (1) கம்பளன் அசுவதரனென்னும் இருகந்தருவர்கள் ஒருஞான்று பெரிதும்புகழ்ந்து பாடியவழிச் சிவபெருமான் திருவுளமுவந்து பணித்தவாறே என்றும் காதணிவடிவமாயமர்ந்து பாடும் பெருவாழ்வு பெற்றனரென்பது சரிதமாகலின் இருவரென்பது அக்கந்தருவர்களை; அன்றித் தும்புருநாரதரெனலும் ஒன்று. வடபாலுள்ள மேருவைப்போலத் தென்பாலில் வளர்ந்தெழுமென்றது இச்சோணசைலம் சிவசொரூபமாய்ச் சூரியசந்திரர்களை நேத்திரமாகக்கொண்டு விளங்கலினென்க.
தமிழ்ப்பாவென்றும் பாடம்.

(2) துவக்கு-பாசப்பிணிப்பு. திகைப்பு-நெறிபிறழ்தலாலுண்டாகுங் கலக்கம்; இது நிகழாவாறு மரக்கலமூர்வோர் கரைக்கணுள்ளதொரு குறியினைக்குறித்துச் செல்லுமாறுபோல முத்தியங்கரையிற்படர்பவர் இச்சோணசைலத்தைக்குறித்துச் செல்லாநிற்பரென்பது.

(3) வாதபித்தசிலேஷ்மங்களினிடமாகிய சரீரத்தில் ஒதுக்கிருந்தயான் அவை என்னையோட்டுமுன் உமதுதனிவீட்டை உரிமையுறப்பெற்று அதில் உறைகுவான் வந்தனனென்பது. தாங்கி-வினைக்குறிப்புப்பெயர். உம்மை இறந்ததுதழீஇயது.

(4) கனிமலிதுவர்வாய்- கொவ்வைக்கனியைப்பொரும் செவ்வாய். துனிமலிபிறவி- துன்பைக்கொண்டபிறவி. பனிமலகதிர்-பனியைக்கெடுக்குஞ்சூரியன். இச்சோணசைலப்பிரானது எதிர்நிறுவிய நிலைக்கண்ணுடிப்பீடம் போல்கின்றது சூரியனுறுங்கால் உதயகிரி என்றவாறு.

(5) கார்த்திகைத்தீபம் செந்நிறம்வாய்ந்து ஓங்கியும், பிறை வெண்ணிறம்வாய்ந்து கூனியுமிருத்தலின், அவற்றைச் செந்தாமரைமலரும் அன்னமுமாக உருவகித்தனர்.

(6) முகில் கஞ்சுகங்கடுப்பப் பயில் எனவியையும். கஞ்சுகம்-சட்டை. தரங்கம்-கடல். (சினையாகுபெயர்.)

(7) கடன்-முறைமை. அதி-மிகுதிப்பொருட்டு.

(11) காணரிதென்றும்பாடம்.

(12) ஆலயம் கைலை; கார்முகம் மேரு; மாதுலன் இமையம் என்பது. அமுத்தும் என்றும்பாடம்.

(15) வரம்- மேன்மை. கந்தரம்-குகை; கழுத்து.

(16) பயன்-பொருள். சிவபெருமானுக்கு இகழ்ச்சிமொழியும் புகழ்ச்சிப்பொருளனவென்பதுகருத்து. இதனை இவ்வாசிரியரருளிய சிவநாமமகிமையின் (8) வது பாடலினு முணர்க. உணர்ந்து நாடொறும்தொழ எனவியையும். மிசைப்பா-மேற்பரப்பாகியவிமானம். மிசைப்பாலென்னும்பாடத்திற்கு மேற்பகுதியென்க. கோளகை-மேற்கடாகம்.

(17) கந்தம் சிவத்திற்கும், மலர் ஆன்மாவிற்கும் ஒப்பு. வந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் தொக்கது. எண்ணிறந்த என்றும் பாடம்.

(18) சடை மறையாநிற்க அச்சடைக்கங்கை தான்மறையாது இழிதல்போல அருவியிழியும் என்பது.

(19) ஒன்று ஒருதினம்-முன்னேர்ந்த திரிபுரசங்காரகாலம். தோள்-கை. குழைதல்-வில்லாகவளைதல்.

(20) சுனையில் குவளை மலர் மலர் எனவியையும். சிவவடிவாகிய இம்மலையிற்பூத்தபூ சிவநிர்மாலியமாதலால் சண்டேசருக்கே உரித்தாதல் குறித்தவாறு.

(21) மயிலை-மீன். சிரல்- மீன்குத்திப்பறவை. நந்துதல்-வளர்தல். சாதித்தல்- சிவசொரூபமாத லுண்மைதெளியாது உரைத்தல். நந்துளான்மலையேயென்றும்பாடம்.

(22) தூதுபோம்பயன்- தூதுபோதற்கேதுவாகிய பொருட்சிறப்பு. யாம்வரினும் யாமுணர்த்திடினன்றி இருவரும் தாமுணர்ந்திலர்என இயையும்.

(23) அரிமாவென்புழி இரண்டனுருபுவிரிக்க.

(24) அணியின்-அணிபோல.

(25) நாரணற்குநந்தும், அயற்குக்காககநீரும்என உம்மை விரிக்க. குறித்தல்- தொனிப்பித்தல்.

(26) அருமை-இன்மை

(27) ஒளியால் இலக்கங்கோடி சூரியரையொப்பினும் இதமளித்தலில் அத்துணைச் சந்திரரையொத்தவரென்பார் "கதிர்கணூருயிரங்கோடித் தண்ணிறம்" என்றார். இதனை *"தண்ணந்திங்களிற் றண்ணெனத் தன்கதிர்-வண்ணங்குன்றரு ஞாயிறு" ஏன்பதனாலும் அறிக. * பிரபுலிங்கலீலை ஆரோகணகதி-2.

(28) மீன்முத்து- உடுக்களாகியமுத்து.

(30) பழமொழியாவது-மலையளவுசுவாமிக்கு மலையளவு சாத்துவா ருண்டோ? என்பது. அம்மொழியகல மலையளவாயுள்ள இக்கடவுளுக்குப் பலமலையளவாகவே மலர்களைச் சாத்துவரென அடியவர்மிகுதிகுறித்தது. மதியில் சாயையுற என்க.

(31) குதிரைவீரராதல் உமக்கியற்கையேயாகவும், அங்ஙனமே ஆரோகணித்தும் வந்தும் எறிந்தீரில்லை; இனியேனும் எறிவீராகவென்பது.

(32) ஓவுமான்- இம்மலைவடிவில் ஏந்தப்படாதுள்ளமான். தொல்லுரு-பழையசகளவடிவு. காத்தமைகுறித்து நம்மையே தாங்குவரென மானினஞ்சூழ்ந்தனவென்பது

(33) வேளாண்மை-உபகாரம். இயல்புணரார்க்கு அருவிபோலத்தோற்றி, அஃதுணர்ந்தார்க்குக் கருணைவடிவாகக் காணப்படும் பெருக்குடையதென்பது.

(34) ஆரந்துணித்துக் கால்நட்டு என இயையும். ஆரம்-சந்தனமரம்- மீமிசை- மேல். (ஒருபொருட்பன்மொழி)

(35) மகளிரையணைத்தல்- கூட்டமிகுதியால் தம்மனைவிமார்க்கு ஊறுநேராமைப்பொருட்டு. மக-மக்கள். தாயின்கண் அன்புமிகுதிச்சின்னமாக முலைப்பாலொழுகுதல்போல ஈண்டு அருண்மிகுதிச்சின்னமாக அருவியொழுகும் என்க.

(36) செங்கோலாகவென்பார் கொடுங்கோனிமிர்ந்திட வென்றார். செங்கோல் கொடுங்கோலென்பவை நீதி அநீதிமேலன. நிமிர்தல்- ஓடலுமாம். கழல்- தானியாகுபெயர்.

(38) திருவடிப்பத்திசித்தித்தவர் சிவகதிபெற்றவரேயாகலின் அவருடலம் பன்னாளிருப்பினும் அன்றிச் சின்னாளிலொழியினும் அதுபற்றிக் கவலையின்றென்பது.

(39) பௌர்ணிமையில் சூரியன் அத்தகிரியை யடையுங்கால் சந்திரன் உதயகிரியிலுதித்தமர்வனாகலின் அக்காலஞ்சுட்டி வர்ணித்தபடி. காவென்பது காவப்படுதலிற் போந்தபெயர். இது காவடியெனவழங்கும். சூரியசந்திரர்களையியக்கி இடைநிற்றலின் காவுவோர்க்கு உவமித்ததென்க.

(41) கைலைக்கெழுந்தருளுதற்குத் திருவஞ்சைக்களத்தில் வாரணமும் இவ்வுலகிற்சஞ்சரித்தற்குத் திருநாகைக்காரோணத்தில் துரங்கமும் உதவியதென்க. தாமரைமலர் அலங்காரதீபத்திற்கும் தரங்கம் கைக்கும் சுனை தாங்குவோர்க்கும் ஒப்பு. அழகாலத்தி அழகியநீராஞ்சனமெனக்கொண்டு, சுனை தட்டும் செந்தாமரை மலர்ப்பரப்பு செந்நீரும் அப்பரப்புத் தரங்கத்தாலசைதல் அந்நீரினசைவுமாக்கலும் ஒன்று.

(42) பெரிய தீத்தம்பமாயமரும் சிவபெருமானருகே சிறிய தீத்தம்பமாக முருகக்கடவுளெழுதலொக்கும். மணியொளித்திரட்சி என்பது இருளொடுகலந்திடில் மிடற்றுக் கருமையழகு மிக்கிலங்குறும் என இயையும்.

(44) தள்ளிவந்திழிதலொக்கும் அருவியென்க.

(45) முசு-ஓர்விதக்குரங்கு. கலை-ஆண். பிணா-பெண். பிணாவொடும் உறங்குறுமென இயையும்.

(46) வினையாற்புணராத்திருவடி என்க. கனை-நெருக்கம். இருட்கு இடமாகலின் முழைவை இருள்காந்தவிடமென்றார்.

(47) நாவலூர்ப்புலவர் மறுத்தது திருவதிகையினருகுள்ள சித்தவடமடத்தில்.

(48) எறுழ்வலி-ஒருபொருட்பன்மொழி

(49) முன் ஓர்புழுகுப்பூனை இச்சோணசைலபிரானுக்குச் சாந்தெனப்புழுகையப்பி வசித்தபுண்ணியத்தால் அயோத்தியில்

ஏமாங்கதவேந்தனுகியுதித்துப் பூர்வசன்மவாசனையால் ஈங்கெய்தி அத்தொண்டையேயியற்றிச் சிவபதமெய்திய ஐதிகம் பற்றிநடக்கும் அம்மகோற்சவதரிசனங் கிடைக்கப்பெற்ற உவகைமேலீட்டாற் றுதித்தவாறு. இச்சரிதம் அருணகிரிபுராணத்தது. சோணசைல நாதருக்குக் குகை திருவாய்; சோதிமரம் அன்னபாத்திரம்; சந்திரன் பாற்றிரளன்னம் போல்வன.

(51) 'ஆம்பரிசு- விருத்திக்குந்தன்மையான. மருவின்- உட்பொருளாகி நிலவின். காம்பு அரி மோதலால் எனவியையும். காம்பு அரி-ஒருபொருட்பன்மொழி (மூங்கில்.)

(52) இகலியொழுகல்-நிறம் மாறுப்பட்டுப் பெருகல்.

(53) சீர் உலாம் மணி- கனம்வாய்ந்த அரதனமணியும் பொலிவமைந்தகண்மணியும்; அரி - சிங்கமும், செவ்வரியும்; திசை நிக்கும், நோக்கமும்; எழில்மை-எழுச்சியுடையமேகமும், அழகிய மையும் ஆம். எழில் எழுச்சியாங்கால் * "நுண்மாணுழைபுல மில்லா னெழினலம்" என்புழிப்போல இல் தொழிற் பெயர்விகுதியென்க.
* திருக்குறள்-(407)

(54) மிளிர பெற கெட வரும் என்க. அகம்- இல்லம்.

(55) நீலி-நீலநிறவடிவத்தையுடைய உமாதேவி. பிறப் பறுக்கலுற்ருர்க்கு உடம்பும்மிகையேனும், முத்திசித்திக்கும் வரையும் கடவுள்வழிபாட்டிற்கு வேண்டப்படுதலின் அதன் பொருட்டு ஓம்புவார்க்கல்லது போகாதியனுபவத்தின்பொருட்டு ஓம்புவார்க்குக் கூற்றைக்கடத்தலரிதென்பதாம். திருமாலும் நெடுந் தூரத்தினின்றுவணங்கும் கைலை தமக்கெதிர்குவித்த அன்னக்கு வியல்போன்றுவிளங்கத் திகழுஞ்சோணசைலமென்க.

(57) நிலையாவது- ஆன்மாக்களுக்கு வீடுபேறளித்தற்பொ ருட்டு நிக்கிரகானுக்கிரகம்பூண்டு நிலவுமியல்பு.

(58) ஆளுடையபிள்ளையார் பதிகந்தொறும் புகழ்ந்தது- ஒன்பதாவது திருப்பாடற்ருேறும்.

(59) விரகவேதனைக்கேதுவாகிய தென்றலால் வருந்து வார்க்குக் குகையாதியதானமளிப்பான் ஓங்கியதென்பது.

(60) யானைபோல் விதியினை முனிந்து கடக்குமென்க. உண்க என்பதன் ஈறுதொக்கது.

(61) பாத்தியமணி- தேர்ந்தெடுத்தநவமணி. வாசிகை- திருவாசிகை. மணிமேகம்- மணிகளைப்பொழியும் சம்வர்த்தம்.

(62) கவர்தல்-வேட்கைப்பெருக்கம். கலத்தினிற்பொலிந்த கன்னியெனமுடிக்க. தனங்களுக்கு உறுதிகொடுத்தல்- தம்வடிவங் குழைந்து அவைக்குத் திண்மைபயத்தல்.

(63) அகவிருளோடு சூள்மொழிபகர்ந்தடைந்தனன் எனவும் கார்மிசையுறலெனவும் கொள்க. வீடுறல்-வழுவல்.

(64) ஊழ்- வரிசை. வீழல்-விரும்பல்.

(67) பை மறிப்படுப்பின்- பையைத் திருப்பிப்பார்ப்பது போல் என்க. *"பைம்மறியாப் பார்க்கப்படும்." என்றார் பிறரும். பைம்மறிப்படுத்தியென்னும்பாடத்திற்கு, பைம்மறிபோலாக்கி யெனக்கொள்க. கருந்தோல் (-அகத்துள்ள அசுத்தந்தோன்றாவாறு மேற்பொதிந்த) பெருந்தோல்; இயல்- இயற்றமிழையும் நிறத்தையும், செப்பு- சொல்லையும் சிமிழையும் உணர்த்திநின்றன; * நாலடியார் தூய்தன்மை-2

(68) அரி- சிங்கம். கரியென்னுமுழக்கம்- கரியெனக் கொண்டு ஆரவாரிக்குமுழக்கம்: இது அரிகரியென்னுமுழக்கமும் அரகர வென்னுமுழக்கமும் இகலியெழுமென மூரண்படநிற்பதும் ஓர்க.

(69) சிலம்பிக்கருளியது சீகாளத்தியிலும் திருவானைக்காவிலுமாகலின் சரிதம் அத்தலபுராணங்களுட்காண்க. கருணி-கருணையுடையவன்; முரண்-வலிமை. தரணி- சூரியன்.

(70) கருவிசும்புறநின்றிடுமென இயையும். கருவிசும்பு மன்மதனுக்கும் செக்கர் அவனுடலிற்பற்றியதீக்கும் ஒப்பு.

(71) ஐம்புலச்சுருக்கமும், மூதறிவுவிரிவும் நல்லினநன்னலும் கயவரினம் நீத்தகன்றிருத்தலும் அருளி அடிமைகொள்கவென்பது. தழற்று-தழலது.

(72) திருவருட்சத்தியானே தேவரீரையடையவேண்டுதலின் அச்சத்திவழிபாடும் அருள்கவென்பது. அரி-வண்டு.

(73) காட்டுவபோல் தாக்குறுகாந்தளென்க. நாழிகையை அறிந்துகோடற்கு அக்காலத்துவழங்கிய இயந்திரத்தைச்சுட்டி வர்ணித்தபடி; அன்றி, இக்காலத்துவழங்குவதேயெனின் தேன்கூடு கிடிகாரக்கருவிக்கும், அதில் மெல்லத்தாக்குங்காந்தள் மொட்டு மெல்லப்புடைபெயரும் நிலமுள்ளுக்கும், அம்மொட்டில் முறுக்குடைந்துவிரியுந் தனியிதழ் விரைந்துலவுமுள்ளுக்கும், தாக்குதலோசை ஒலிக்கும் உவமித்ததென்க.

(74) பத்திநவம்- பத்தியாகியபுதுமை. கடவுளை இமையா விழியாற்காணலும் கால் நிலந்தோய வலம்வருதலுமே தவமும், அவைபெறுமையே அவமுமாதல் குறிப்பித்தவாறு.

(75) இருட்செறிவுபோலும் கரடியினிறந்தோன்றுதபடி மணி கதிர்பரப்பு மென்க.

(76) குணம்- தன்மை. இவ்வாழ்வெனச் சுட்டுவருவிக்க. சிலம்புங்கழலுந்துவக்குண்டது முன்னறியாமை சனநெருக்கத்தாலென்க. கழல்- அரவின்படம் போலமைந்து, கொக்கிபோன்றிருத்தலின் துவக்குங்கருவியாயிற்று.

(79) வானநாடு- ஈண்டு முத்தியுலகம்.

(80) பாசிபோலொதுங்கி நெருங்குமவையென்க அமர்த்தல்-பொருதல்

(81) உண்ணுமுலைகளென்னுந் தாமரையரும்புகளைக் கொண்டமான்- உண்ணாமுலையம்மையார் "உணாமுலையா டாமரை பொருந்துமான்" என்பதுபாடமேல் உண்ணாமுலையம்மையாரது முகத்தாமரையிலுள்ள கண்களாகியமான்கள் என்க.

(82) ஐந்தெழுத்தும் எனது திடம்பெற்றமனத்திலிருக்கையால் மறலியைவெருவேன் என்பது. அகவல்-கூவல்.

(83) அரவம்-பதஞ்சலிமுனிவர். மண் உணி- உலகங்களையுண்ட திருமால். அவர் கற்பாந்தத்திலே உலகங்களையும் உயிர்களையும் தமதுதரத்துளொடுக்கிக்கொண்டு அறிதுயிலமர்வரென்பது

புராணசித்தம். அரவங்கண்ட அடியை மண்ணுணியென்னும்பாம்பு காணாதயரவென்பதோர் நயமுங்காண்க.

(87) இயமானனுமென்புழி னகரந்தொக்கது. அல்லி- அகவிதழ்கள்; இவை அழலுக்குவமை.

(88) குறும்பு-வலிமை *"அரவுக்குறும்பெறிந்த சிறுகட்டீர்வை" என்பதனானுமறிக. (* மலைபடுகடாம் 504-ம் அடி)

(91) கருணைமலையென்னும்பெயர் இம்மலைவடிவமையுமுன் கருணையாகியமலையையுடையவர்; அல்லது மலைபோலுங் கருணையையுடையவரென அன்மொழித்தொகையதாய்நிலவி, இம்மலைவடிவமைந்தபின் கருணையையுடையமலையென வேற்றுமைத் தொகையதாயிற்றென்றபடி.

(92) வேணவா-வேட்கைப்பெருக்கம்.

(93) கட்புலன்-கண்ணிந்திரியம். தாணி- மலை தன்னையே காட்டல். பதிநிலையையறிவித்தல்.

(94) பொன்னிறத்தவும் கருநிறத்தவுமாகிய பறவைகள் தன்பாலெய்தின் மேரு தன்னிறமுடையவைகளை வேற்றுமைப்படுத்தும் ஆற்றலின்றிக் கருநிறமுடையவைகளையே தன்னிறத்தனவாக்கும்; சிவசொரூபமாகிய இம்மலை தன்மயத்தபொருள் ஒன்றுமின்மையின் அடைந்த உயிர்ப்பொருள்களனைத்தையும் தன்மயம் ஆக்காநிற்குமென்பது.

(95) பிள்ளையங்கதிர்-இளஞ்சூரியன்.

(96) சிவபெருமான்கொண்ட (25) மூர்த்தங்களுள் கோரமூர்த்தங்களை இடரொழிவிற்கும், மிசிரமூர்த்தங்களைச் சித்தியெய்தற்கும், சாந்தமூர்த்தங்களைச் சாந்தி யெய்தற்கும் வழிபடவேண்டுமென்பது நூற்றுணியாகலின் ஈண்டியம்பிய உக்கிரமூர்த்தங்களின் வெற்றிகளைத்துதிக்கில் இடரெய்தாவென்பது.

(97) உலகைவலம்வந்து முன்னரெய்தினார்க்கே அளிப்பமென்ற கனியைப்பெற முருகக்கடவுள் வலஞ்செல்லுங்கால்

பெருமானைவலம்வரின் உலகை வலம்வந்ததாமெனமதித்து வலம் வந்து அக்கனிபெற்றவராகலின் வஞ்சங்கொண்டென்றும், மலையுரு வாகிய இப்பெருமானை இவர்வலம்வருமுன் அவர் மயிலில் உலகை வலம்வந்துவிடுவாராகலின் தஞ்சமென்றிடாது நின்றிடுமென்றுங் கூறினர். வஞ்சம்- கபடம் தஞ்சம்-எளிமை.

(98) பெருமைகளனைத்தும் தணிந்திட-வெனவியையும்.

(99) ஒவ்றுமனை- அழியும்வீடு. தாவுறும்வீடு- யாவராலும் விரும்பப்படும் முத்திவீடு.*

(100) என்- வினைத்தொகை. கதியைமறந்தவர் தன்னைக் கண்டமாத்திரத்தே அச்சிந்தனையுடையராய் நினைந்து அக்கதி பெறத் தோன்றிடும் என்க. நினைந்தென்பது நினைக்கமுத்திதருவது குறித்துநின்றது.

*பாரதிநூல் மரக்கலம்போலும் அரியநூல்கள்.

சோணசைலமாலையின்குறிப்புரை
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானப்பாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

சோணசைலமாலையின்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

	பக்கம்		பக்கம்
அங்கையின்	24	காமரை	28
அஞ்சலென்	33	கார்தரு	9
அணிந்திடு	34	கானமே	21
அண்ணல்மா	1	குருமணி	33
அந்தரி	25	குலத்தினில்	22
அருங்கலம்	15	குன்றுதோ	1
அருங்கவி	3	கூம்புறு	20
அள்ளிவெண்	16	சதுரனெழிற்	1
ஆண்டுகம்	14	சிந்தனை	27
ஆர்த்தெழு	4	சிம்புளாய்	33
இந்தியம்	7	சினம்படு	18
இழையென	16	சீரணி	34
ஈரமும்	17	சுடரிலை	3
உயங்குநூல்	10	சுருக்குமைம்	25
ஊழுறும்	23	செக்குறு	24
எழுபசும்	31	திங்களும்	30
எணுரும்	34	துவக்கறு	2
எனுறும்	15	துன்னுறு	18
ஐயநுண்	22	தெருமரும்	13
ஒண்மணி	14	தொகைமிகும்	17
கண்கணிற்	26	தொடுக்குமா	28
கண்டிகை	29	தொடையுடை	4
கண்புனல்	4	தோற்றிடும்	20
கந்தாம்	20	நடமிடு	11
கழைமொழி	9	நந்திகை	9
கருத்திடை	6	நயங்கொளு	27
கனலினா	23	நாவினை	30
கனிமலை	4	நிணந்திகழ்	26

	பக்கம்.
நிந்தியா	29
நின்னையே	32
நீக்குறு	25
நீங்கரும்	2
நீங்கிய	31
நீரினல்	19
நீரினில்	6
நீலியோடு	19
நேர்ந்திடு	13
பவழிலே	26
பாயும்வெண்	11
பாரெலாம்	6
பிரம்பொரு	28
புரந்துறு	3
புலம்புரி	5
பூமழை	8
பூவுறு	34
பெண்ணரும்	10
பைம்மறி	23
பொங்குறு	12
பொறியென	30
பொன்னிடத	31
போழ்ந்திடு	13
மங்கையர்	29
மயலினு	5
மாணமும்	24
மாங்குயில்	17
மாந்தளிர்	27
மின்வணம்	32
மின்னவிர்	15
முகவிளக்	19
முழங்குவண்	7
மூடக	22
மெய்த்தவர்	11
யாவுமா	12
வந்துமா	8
வாத்திய	21
வாம்பரி	18
விருப்பொடு	12
விரைவிடை	14
விழைவொடு	21
வினையரும்	10
வினைவழி	16
வெண்டிரு	8
வேணவா	32
வேலையங்	5

உ

பிழையுந் திருத்தமும்

பக்கம்	பாட்டு நெ.	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	19	3	மனிதர்	மனிதர்ப்
21	60	3	யானையின	யானையின்
23	65	2	கற்றதன்	கற்றதின்
27	79	2	மூயிருணுங்	முயிருணுங்

உ

நூல்—2

திருச்செந்தில்

நிரோட்டக யமக அந்தாதி

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

உ

குகமயம்.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

திருச்செந்தில்

நிரோட்டக யமக வந்தாதி.

—:o:—

காப்பு.

கொற்ற வநுணனை நின்றன் றுழக்கிய கொக்குநவைச்
செற்ற வநுணனை யன்னசெவ் வேற்படைச் சேந்திலர்க்கு
முற்ற வநுணனை யந்தாதி யென்று முதிர்மதப்பேர்
பெற்ற வநுணனை யானனத் தாதியைப் பேசுவனே.

நூல்.

யானைக்கண் டங்கரி சென்றேத் தெழிற்செந்தி லின்றடைந்தே
யானைக்கண் டங்கரி யற்கங் கயிலையை யேய்ந்ததங்கை
யானைக்கண் டங்கரி சேரெண்டிக் காக்கினற் கீநலிசை
யானைக்கண் டங்கரி தாகிய சீர்க்கதி யெய்தினனே. 1

தினகர னந்த நனியிலங் காநின்ற செய்யநற்செந்
தினகர னந்த நிதியா யினனடற் சீரயிலேந்
தினகர னந்த கனைச்செற்ற தாளர் திகழ்கனகா
தினகர னந்த நடனர் தனயனென் சிந்தையனே. 2

சிந்தனை யாகத் திசையந் தணர்க்கிற்ற சேரகங்க
சிந்தனை யாகத் தரையளித் தாடரை சென்றிரந்த
சிந்தனை யாகத் திடையியைந் தோன்றந்த சேயளியாற்
சிந்தனை யாகத்த நற்செந்தி லாய்நினைச் சேர்ந்தனனே. 3

தனத்தலங் கார நிறைநா ரியரந் தரத்தசைகே
தனத்தலங் கார நிகழரங் காடச்செய் தன்னினயத்
தனத்தலங் கார தராயியங் கத்தக்க தண்செந்திற்கந்
தனத்தலங் காரனை யானய னேத்திடத் தங்கினனே. 4

தங்கந் தனங்க ளடையத் தனியெனைத் தள்ளியங்கே
தங்கந் தனங்க டரச்சென் றனரறிந் தாரிலைகா
தங்கந் தனங்க ளலர்காக்க ணூரெழிற் றண்செந்திலார்
தங்கந் தனங்க நிகர்செக்கர் செய்சஞ் சலத்தினையே. 5

சலந்தர ணுகந் தரித்தார்தந் தாதன் றனதிடைச்சஞ்
சலந்தர ணுகந் தரைநடந் தாலெனச் சார்ந்ததண்டன்
சலந்தர ணுகந் தளரச்செற் ருர்தன யன்றலநச்
சலந்தர ணுகந் தனக்கிறை சேர்செந்திற் சார்ந்திடற்கே 6

சாரங்கஞ் சங்கரி கட்கிச்சித் தேய்ந்தகைச் சங்கரனார்
சாரங்கஞ் சங்கரி தாஞ்சக் கரங்கையிற் ருங்கினன்சேய்
சாரங்கஞ் சங்கரி யாநண் ணினர்க்கந்தத் தந்திரத்தா
சாரங்கஞ் சங்கரி தேயெனச் செய்நின் சரண்டந்ததே. 7

தந்தனஞ் சங்கை யணிகரர் சேர்க்கத் தடங்கணலே
தந்தனஞ் சங்கை யலரென்செய் யாடங்கச் சற்சனர்நித்
தந்தனஞ் சங்கை யகலறத் திசெந்திற் சார்கதனித்
தந்தனஞ் சங்கை யநக னிளையனற் ருடரற்கே 8

தரங்கனந் தார னனியேற் றெழிற்செந்திற் றந்தைநிரந்
தரங்கனந் தாரக நாடினென் றேநினை சத்தியரந்
தரங்கனந் தார நகரீசர் சேய்கிரித் தையலர்க்கந்
தரங்கனந் தாரள கஞ்சிற் றிடைசல சங்கண்களே. 9

சங்கங் களங்கழ னிக்கரை சேர்செந்திற் றங்கினநஞ்
சங்கங் களங்கர நண்ணரன் சேயெய்தச் சார்ந்தனஞ்சற்
சங்கங் களங்க னியைநிகர் தண்ட தரற்கினிய
சங்கங் களங்க ரெனநின்ற யாங்கணெஞ் சங்கரைந்தே 10

கரத்தரிக் கங்கணங் கட்டர ஞர்தந்த கந்தரழ
கரத்தரிக் கங்கணங் கண்டசெய்ச் செந்திலெங் காங்கெயர்சா
கரத்தரிக் கங்கணங் கட்கய ஞர்க்கெழிற் காசணிசே
கரத்தரிக் கங்கணங் கற்றிடத் தாங்கினர் கைச்சத்தியே 11

சத்திக் கரத்த னகச்சேயங் கத்தினைத் தந்தனனற்
சத்திக் கரத்த னகச்சிலை யாளிதன் ருளிணைநே
சத்திக் கரத்த னகத்தியைந் தேத்தரன் றந்தகதிர்ச்
சத்திக் கரத்த னகசெந்தி லாய்நின் சரண்சரணே. 12

சரிதங்கை யாரக் கலன்றந் தனந்தரித் தார்நரகே
சரிதங்கை யாரக் கரிட்டத்தி ஞர்தந்த தண்செந்தினே
சரிதங்கை யாரக் கணத்தின்னல் கைத்தல் சரதந்தஞ்சீர்
சரிதங்கை யாரக் கசிந்திசைக் கின்ற தகையினர்க்கே. 13

இனனந்தி யங்கி நிகர்த்தசெங் கேழன்கை யீரிரண்டா
யினனந்தி யங்கிரி யைச்சிலை யாக்கிதன் சேயெழிற்செய்
யினனந்தி யங்கி யிருங்கஞ்சஞ் சேர்செந்தி லெந்தைதளை
யினனந்தி யங்கிசை யக்கதி யீந்தன னென்றனக்கே. 14

தனக்கடங் காரெயில் செற்றகங் காளன் றனயனங்கந்
தனக்கடங் காதிழி தந்திக் கிளையன் றளிரெழிற்சிந்
தனக்கடங் காநிறை செந்திலி னற்சேய் சயிலநங்கை
தனக்கடங் காணினச் சாரிலை யண்ண றரணியிலே. 15

தரணி யனைய நிறத்தண்ண லாரிரந் தன்றளந்த
தரணி யனைய னிறைஞ்சயி லார்நற் றனிச்சிலையாந்
தரணி யனைய னகனணை யந்தரி தந்திடுகந்
தரணி யனையனெஞ் சேயலர்த் தாள்கட ரித்திறைஞ்சே. 16

தரிக்கனந் தங்கலை நீள்சடைக் கைக்கனற் சங்கரனந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீதிகள் சாற்றரன் றந்தநற்கந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீர்ச்செய்க்க ணுஞ்செந்தி லார்தளையா
தரிக்கனந் தங்கலை நீத்திழந் தேங்கரச் சங்கங்களே. 17

சங்கரி யக்க நிகர்த்தநின் றுதை தகையதென்னச்
சங்கரி யக்க ரிறைஞ்செழிற் செந்திற் சடானனகஞ்
சங்கரி யக்கதிர் தானிசை கின்ற சரணத்தினுற்
சங்கரி யக்கணத் தேயெற் செறியந் தகற்சினந்தே. 18

தகர னலங்க நிறைநிறத் தான்செந்திற் றந்தைசங்கேயந்
தகர னலங்க னளிறு தனத்தினன் றுழலிகந்
தகர னலங்க டரநின்ற சத்தியன் றுளெனினந்
தகர னலங்கனன் றுலெனச் சீறிடத் தக்கரன்றே. 19

தக்க னகத்தி னடற்றணித் தானயன் றன்கதிசந்
தக்க னகத்தி கிரிக்கர ணுக்கங்க டந்தளிக்கத்
தக்க னகத்தி யனையாளி யென்னெஞ்ச தாஞ்சலசந்
தக்க னகத்தி னகரன்றன் செந்திலைச் சந்திக்கினே. 20

சந்தத்த னத்திக டந்திறந் தாசை தலத்தினிச்சை
சந்தத்த னத்தி னசைதீ ரடியன் றனதிலிற்சேர்
சந்தத்த னத்தி யதளான் றனைய தடக்கயல்கஞ்
சந்தத்த னத்தி னினங்கீ ழிழிசெந்திற் றங்கினற்கே. 21

தங்கச் சினகரநேராக் கலந்திச் சகநிறைந்தார்
தங்கச் சினகர நேயர் தனயன் றனக்கினிதாந்
தங்கச் சினகர நீள்செந்தி னாட்டிற் றனகரிதந்
தங்கச் சினகர நற்கன னென்னங்க டையலர்க்கே. 22

அலரிந னந்தலை யாழிகண் டாங்குச் சிகியினிடை
யலரின னந்த நிகரயி லர்ன்செந்தி லாயிழையை
யலரின னந்த நினைநிலந் தோர்ந்ததற் கன்றயலா
ரலரின னந்தஞ் சொலற்கிட னுநெஞ் சழிகின்றதே 23

தேயத் தியங்கி யலகி றலங்களிற் சென்றடிக
டேயத் தியங்கி யலையட் றிடங்கதி சேர்தலறைந்
தேயத் தியங்கின நித்திலந் தானெறி செந்திலடைந்
தேயத் தியங்கி தரித்தான் றனயற் றெரிசிக்கினே. 24

சிக்கத் தனங்க டிறக்கின்ற கன்னியர் சிந்தைகணே
சிக்கத் தனங்க ளளித்தழிந் தேற்கெழிற் செந்திறரி
சிக்கத் தனங்க ழலையேத்த நல்கினன் சீர்நிறைகா
சிக்கத் தனங்க ளகிலேசன் றந்த திறற்கந்தனே 25

கந்தரங் கானந்த னிற்சென் றடங்கிலென் காசிக்கநே
கந்தரங் கானந்த நண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளக
கந்தரங் கானந்த நின்ருடெழிற்செந்திற் கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங் கானந்த நல்கச் சனினங் கடந்திலரே. 26

கடனந்தி னுகத் ததளாடை யாயெனைக் காக்கனிற்கே
கடனந்தி நாணிறத் தாயென நாரணன் கண்டிறைஞ்செங்
கடனந்தி நாதன் றனயனற் செந்திலிற் காரிகையே
கடனந்தி னுயகங் காதலர் தேரிற் கலிக்கின்றதே. 27

கணக்காக நாய்கடின் காய நிலையெனக் கண்ணியென்ன
கணக்காக நானலைந் தெய்த்தே னெழிற்செந்திற்கந்தநெற்றிக்
கணக்காக னார்தந்த நின்றனை யேயினிக் காதலினாற்
கணக்காக னாநிகர்த் தேயழி யங்கத்தின் காதலற்றே. 28

காதலை யானின் றனக்காக் கினனினிக் காயந்தந்தே
காதலை யானின் றனக்கா ரணனடிக் கஞ்சங்கணீங்
காதலை யானின் றகங்கரைந் தேத்தரன் கண்ணியராக்
காதலை யானின்ற சங்கரன் சேய்செந்திற் காங்கெயனே 29

காயங் கலைய நலியந் தகனணை காலஞ்செய்ய
காயங் கலையத லானில நீரழல் காற்றெழிலா
காயங் கலைய னலரிசித் தாயினன் காதலழ
காயங் கலையதி ருஞ்செந்தி லாயென்க கன்றனெஞ்சே. 30

திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமக வந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகன் திருவடிவாழ்க.

—:o:—

திருச்செந்திலந்தாதியின்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

	பக்கம்		பக்கம்
அலரிந	39	சிக்கத்தனங்க	39
இனனந்தி	37	சிந்தனையாக	35
கடனந்தி	39	தகானலங்க	38
கணக்காப	40	தக்கனகத்தி	38
கந்தாங்	39	தங்கச்சினகா	39
காத்தரிக்	37	தங்கந்தனங்க	36
காதலையாகின்	40	தந்தனஞ்சங்கை	36
காயங்கலைய	40	தாங்கனந்தாா	36
கொற்றவருணனை	35	தாணியனைய	38
சங்கங்களங்கழ	37	தரிக்கனங்	38
சங்கரியக்க	38	தனக்கடங்கா	37
சத்திக்காத்த	37	தனத்தலங்	36
சந்தத்த	38	தினகானந்த	35
சரிதங்கை	37	தேயத்தீயங்கி	39
சலந்தாளுகங்	36	யானைக்கண்டங்கரி	35
சாரங்கஞ்சங்கரி	36		

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

திருவெங்கைமான்மியம்

நடுநாட்டிலே, * திறைமங்கலத்திலே, முந்நூறுவருடங்கட்கு முன்னே, பண்டகுலத்திலே, வல்லகோலாதிபதியென்னும் பட்டப் பெயர்பெற்றுக் குறுநிலமன்னவராய் **இலிங்காரெட்டியார்** என்பவர் ஒருவரிருந்தார்.

அவர் கல்வியறிவொழுக்கங்களினும், குருலிங்கசங்கம பத்தியினும், வீரசைவாநுஷ்டானத்தினும் மிகச் சிறப்புற்றவராய் வாழுநாளில், பிரதோஷகாலத்திலே, சிவதரிசனஞ் செய்தே போசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் நியமமேற்கொண்டு, தமது நகரத்திற்கும் விருத்தாசலத்திற்கும் சுமார் நான்குகாவதமிருக்கவும் அத்தலத்தில்வீற்றிருக்கும் பழமலைநாதரிடத்தும் பெரியநாயகியம்மையாரிடத்தும் அத்தியந்த பத்தியுடையராய்ப் பிரதோஷ கட்டளையேற்படுத்தி, தமது அருந்தவத்தாலுதித்த அண்ணாமலை **ரெட்டியாரென்னும்** சற்புத்திரரோடு, அப்புண்ணியகாலந்தோறும் தவறாமற்சென்று, தரிசனஞ்செய்துவந்தார்.

அக்காலத்திலே ஒருநாள், பிரதோஷதினத்திலே, தரிசனத்தின்பொருட்டுத் தமதுபுத்திரரோடு புறப்பட்டுவருங்கால், போறு

---

* இது வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ளது.

என்கிற வெள்ளாறு இருகரையினும்பெருகி ஓடமுதலியவும் செல்லுதற்கும் இடங்கொடாதிருப்பதைநோக்கி, இலிங்காரெட்டியார் மனம் நைதலோடு, "யாங்கள் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டராயின் இந்நதி வழிவிடுக; இன்றேல், இதிலிறப்பதே தகுதி" எனப்பிரதிஞ்ஞைசெய்துகொண்டு, துணிவோடு அந்நதியிலிறங்கலும், அது சிவபெருமான் திருவருளால் வழிவிடக்கண்டு, "எளியேங்களிடத்தும் எம்பெருமான்றிருவருள் இருந்தவாறு என்னே!" என்று வியந்து, புத்திரரோடு சென்று, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் தரிசித்து, மனமுருகிப் பலவாறு துதித்து, தமக்குச் சிவபெருமான்பாலித்த திருவருளைச் சிந்திக்குந்தோறும் பேரானந்தமுடையவராய், அத்தலத்திலேயே தங்கினர். அன்றிரவிலே, பழமலைநாதர் அவர்கள் சொப்பனத்திலே, ஒரு சிவனடியார் போலத் தோன்றி, "நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு கஷ்டத்தை யடைகின்றீர்கள்; யாம் உங்கள் ஆளுகையிலமைந்த * திருவெங்கை நகரத்திலே இன்னதானத்திலே திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றோம்; ஆலயமமைத்து வழிபடுவீராக; அமைக்குங்கால், வடதேசத்திலிருந்து க்ஷாமத்தினல்மெலிந்து சில சிற்பர்கள் வருவார்கள்; அவர்களாலே திருப்பணி பூர்த்தியாகும்" என்று கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர்.

அவ்வாஞ்ஞையின்படியே திருவெங்கைநகரத்தை யடைந்து குறிப்பித்த ஸ்தானத்திலே பரிசோதிக்க; அங்கே பூமிக்குள், ஒரு சிவலிங்கமும், அம்பிகைமுதலிய சில மூர்த்தங்களும் இருக்கக்கண்டு அளவிடப்படாத ஆனந்த சாகரத்தின் மூழ்கி, திருவருளைப்பாவி அப்பொழுதே சுவாமிக்குப் பழமலைநாதரெனவும், தேவிக்குப் பெரியநாயகியம்மை யெனவும் திருநாமந்தரித்து, சிறிய ஆலயம்

---

*இது வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்திலே திருவெங்கனூரென வழங்கப்படுகின்றது.

அமைத்து, நித்தியபூசை ஏற்படுத்தினர். அந்நாளிலே, சிவாஞ்ஞை யின்படியே வடதேசத்திலிருந்து சில சிற்பர்கள்வர; அவர்களுடைய நூலுணர்ச்சிமுதலிய உத்தமகுணங்களனைத்தையும் நோக்கி அதிசயித்து, வேண்டும் பொருள்களை வெறுக்கக்கொடுத்து, அவர்களை அத்தலத்திற்றானே குடியேற்றி, திருப்பணிகளை யியற்றிவருங்கால் இலிங்காரெட்டியார் சிவலிங்க ஐக்கியமாய்விட்டமையால், அண்ணாமலை ரெட்டியாரே தலைவராகவிருந்து, அவரினும் மிகச்சிறப்பாக நடத்திவந்தார்.

ஒருதினத்திலே, அச்சிற்பர்களுக்குத் தலைவனானவன் கருப்பக்கிருகத்தின்கீழே கட்டப்பட்டிருக்கும் சாரத்தின்மேலிருந்து கொண்டு, வேலைக்காரனை வெற்றிலைமடித்துக் கொடுத்தற் பொருட்டு அழைக்க; அவன் அத்தருணம் அங்கில்லாமையால் அண்ணாமலைரெட்டியார் அவ்வேலைமுட்டுப்படாவண்ணம் தாம் கீழிருந்து மடித்துக்கொடுத்தனர். அச்சிற்பன் சாரத்தினது மறைப்பால் இன்னாரெனத்தெளியாது, இடதுகரத்தால் வாங்கி யிட்டுக்கொண்டபின் உண்மைதெளிந்து, ஓகோ! என்செய்தோமெனப் பெரிதும் இடரின்மூழ்கி, அபசாரஞ்செய்த அந்தக்கரத்தைத் துணிக்க எத்தனித்தலும்; ரெட்டியார் அவனைநோக்கி, "கரத்தைத் துணிப்பது தகுதியன்று; அக்கரத்தைக்கொண்டு உனக்குத் தெரிந்துள்ள அரியவேலைகளெல்லாம் அமைய இத்திருப்பணியைப் பூர்த்திசெய்யின் என்றும் நின்பெயர் நிலைபெறுவதன்றியும் நினக்கு எய்துதற்கரிய சிவகதிபெறுவதற்கும் இதுவே ஏதுவாகும்." என்று வற்புறுத்தினர். சிற்பனும் இவ்வுத்தமோத்தம உறுதிவாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பெருமகிழ்சிறந்து, முன்கட்டிய கருப்பக்கிருகத்தை முற்றும் பிரித்துவிட்டு, இத்திருப்பணிபோல யாண்டுமில்லையென யாவருங் கொண்டாட அதிவிசித்திரமாக அமைத்துமுடித்தனன். கண்டவர் கண்களிகூரப்பெற்றனர்கள்.

அதுகண்ட அண்ணுமலைரெட்டியாரும் அகங்களிகூர்ந்து, அர்த்தமண்டபமுதலிய திருப்பணிகளை ஒருவாறுமுடித்து, * சாலிவாகன சகாப்தம்– 1545 ஆகிய உருத்திரோற்காரி வைகாசிமாசத்தில் பூர்வபக்ஷ துவாதசியும் அஸ்தநக்ஷத்திரமுங்கூடிய குருவார சுபதினத்திலே, ஆபதோத்தாரண சிவாசாரியார் குமாரர் பிழைபொறுத்த சிவாசாரியரால், விநாயகர்முதலிய சகல மூர்த்தங்களுடன் பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் பிரதிஷ்டை செய்வித்து, கும்பாபிஷேகமும் நடத்துவித்து; பின்னும் வேண்டிய பெரும்பொருள் செலவிட்டு மஹாமண்டபம் நிருத்த மண்டபம் இரண்டு பிராகாரம் கோபுரம் திருமதில் திருக்குளமுதலிய திருப்பணிகளைக் குறைவற இயற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

அந்நாளிலே, **சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்** தக்ஷிண யாத்திரையை விரும்பிச் சகோதரர்களோடு காஞ்சியினின்றும் புறப்பட்டு, திருவண்ணுமலை முதலிய திவ்விய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு வரும்போது, துறைமங்கலத்தை யடைந்து, ஒரு நந்தவனத்திலே சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்தார். ரெட்டியார் சுவாமிகளுடைய அற்புதமகிமைகளைக் கேள்வியுற்று அங்கடைந்து, தரிசித்தமாத்திரத்திலே அவர்களிடத்தே அநுக்கிரகம்பெறவிரும்பி அடிமை பூண்டு "சுவாமி! தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்" என்றுபிரார்த்தித்து, உடன்படுத்தி, தங்கள்குருவாகிய

---

* இது மேற்படி அண்ணுமலைரெட்டியார் சந்ததியாராய்த் தற்காலத்திலுள்ள சிவநேசமிக்க விருத்தாசலரெட்டியார் முன்னிலையில் அத்தலத்திலுள்ள சிலாசாசனத்திலிருந்து எடுத்தெழுதப் பட்டது; ஆனல் அண்ணுமலைரெட்டியாரே திருப்பணிமுடித்துக் கும்பாபிஷேகம் நடத்துவித்திருக்கவும் அவர்பிதா நடத்துவித்ததாக அச்சாசனத்திலிருப்பது அவர் முதலிலே திருப்பணி தொடங்கியதைநோக்கிக் குறித்திருக்கலாம்.

சென்னவசவையர் மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒருதிருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளையெழுந்தருளுவித்து, அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத் தொண்டராயமர்ந்திருக்க; சுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டுவருஷம்வரையில் அங்கேயேவீற்றிருந்து, பின்பு தக்ஷிணதேசஞ்சென்று யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு, மீட்டுந் துறைமங்கலத்தையடைந்து அண்ணாமலைரெட்டியாரால் திருவெங்கையிலே தம்பொருட்டுக் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்திலே வீற்றிருந்துகொண்டு அத்தலத்தைச்சுட்டித் தாமருளிச்செய்த திருவெங்கைக்கோவை திருவெங்கைக்கலம்பகம் திருவெங்கையுலா திருவெங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களுள்ளே, உலாவில், (41) வது கண்ணி முதல் (67) வது கண்ணிவரையும் அண்ணாமலைரெட்டியார் பெருமையையும் திருப்பணியி னருமையையும் பாராட்டியருளினமையேயன்றிக் கோவையினும் "வல்லகோலுக்கு வல்ல அண்ணாமலையார் கட்டுகோயில்" எனவும், "கருப்ப இல்லிற்கிணையில்லையென்னும் திருவெங்கை" எனவும் சிறப்பித்து, அப்பிரபந்தங்களைச் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, சின்னாள்வசித்து, சிதம்பரத்தை யடைந்தருளினார்.

அண்ணாமலைரெட்டியாரும் பிரிவாற்றாமையால் உடன் சென்று, சிற்சபாநாயகரையும் சிவகாமி யம்மையையும் தரிசித்து அங்கே சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருத்தற்கு ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து, சிலநாள்வாசஞ்செய்து, அநுமதிபெற்றுச் சென்று, துறைமங்கலத்திலிருந்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தரிசனத்தின் பொருட்டு எத்தலத்திற்கெழுந்தருளினும் தாமும் அத்தலங்கடோறுஞ்சென்று, தரிசித்துமீளுவர். அன்றியும், அன்புமேலீட்டால் தாம் அங்கே ஒரு தூணிலமைத்து வைத்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவுருவத்திற்கு நித்திய பூசையும், பழமலைநாதருக்கு நித்திய நைமித்திகங்களும் திருவிழாவும் அதிசிறப்பாக நடத்துவித்து, காலந் தோறும் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, திருவருட்குப் பாத்திரராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, சிவலிங்க ஐக்கியமாயினர்.

திருவெங்கைமான்மியம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

நூல்—3

திருவெங்கைக்கோவை

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்

ஏவைக் கடக்கும் விழியாரை வென்ற வியலுடையான்
காவைப் பொருவுஞ் சிவப்பிர காசக் கடவுளென்போன்
பாவைப் பலமுறை யானுணர்ந் தோர்கள் படித்துணரக்
கோவைத் தமிழ்நந் திருவெங்கை வாணர்க்குக் கூறினனே.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

திருவெங்கைக்கோவை

காப்பு

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூவை யலர்விறத் தெம்பெரு மாட்டி பொருப்பரையன்
பாவை வளர்க்குங் கிளிமுன்கை யாளொரு பான்மருவுந்
தேவை வளர்சடைத் தென்வெங்கை வாணனைச் சேர்ந்துவருங்
கோவை படர்வதற் குள்ளூன்று வாமொற்றைக் கொம்பரையே.

களவியல்

கைக்கிளை.

காட்சி.

பூவும் பழுத்த செழுந்தீங் கனியும் பொழியமுத
மேவுங் குடங்க ளிரண்டுட னேயிரு மீனுங்கொண்டு
சேவுந் தழகர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பின்மலர்
தூவும் பொழிலி லெதிர்ப்பட்ட தாலொரு தூமணியே. 1

ஐயம்.

மண்ணுறு விரைச்சந் தனவரை யேகமலர் மாளிகையோ
விண்ணுறு வலைத்தண் புனலோ பழமலை வெங்கையன்ன
பெண்ணுறு டிருக்கும் பொழுதிளஞ் சேலிற் பிறழுநெடுங்
கண்ணுறு டிருக்கு முகம்போல்வ தாங்கது கண்டிலமே. 2

இதுவுமது.

முலைப்பகை யோகட் பகையோ வவர்தம் முகப்பகையோ
மலைப்புகை யாம்விண் முழுதாளி யென்றும் வணங்குமயன்
றலைப்பகை யாய கரமுடை யான்வெங்கை சார்ந்துநின்ற
சிலைப்பகை யாகு நறுநுத லார்தந் திருமனையே. 3

துணிவு.

சேணும் பிலமு மலர்மா ளிகையுஞ் செழுஞ்சிலம்பு
நாணும் படிநம் படியே தவப்பய னண்ணியமை
பூணும் பணியரன் வெங்கையின் மாநிழற் பூம்பொழில்வாய்க்
காணும் பிறைநுத லாட்சும வாநின்று காட்டியதே. 4

குறிப்பறிதல்.

பாயு மலர்த்தண் பொழில்சூழும் வெங்கைப் பழமலைசீ
ராயு முனிவரர் தாமே முனிவரு ளாக்குதல்போ
னோயுமந் நோய்க்கு மருந்துந் தராநிற்கு நாற்பகவிற்
றேயு மருங்குற் பெருமுலை மாதர் திருக்கண்களே. 5

—o—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

புரந்தாடு மையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பினின்ற
வரந்தா ழுயிற்கண் மடமா திரத்தக்க ராதலினு
லிரந்தாய் குவமிவர் தந்தன நாமின் றினியநெஞ்சே
கரந்தா னமக்குப் பழியுள தாயிற் கழறுகவே. 6

இரந்து பின்னிலைநிற்றல்.

தாளுந் தரக்கன் றனைமீண் டெடுத்துய்யத் தண்ணளியா
லாளும் பழமலை வெங்கையன் னீரொன் றலாதுபல
வாளுங் கணையுங் கதிர்வேலு மானு மதர்விழியா
னீளுந் துயர்செய்து வாளாநின் றீரிது நீதியன்றே. 7

முன்னிலையாக்கல்.

பாரக்கைச் சூலத்தர் வெங்கையி லேகண் பங்கைத்துநின்ற
வாரக்கட் பூஞ்சுனைப் போதையெல் லாம்ட் லேர்டுமடற்
சேரக்கட் டிக்குழற் காட்டிலி டாமற் சிறந்தவலங்
காரக்கட் பேதை தனித்துநின் றுயென்ன காரணமே. 8

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

மெய்கூ றிடும்வரை மங்கைம ணாளர்தம் வெங்கையினிற்
பொய்கூ றிலஞ்சிலர் போலிலே யேழையனப் புல்லிழையிற்
செய்கூ றதிலொன் றளவுள தேயிவள் சிற்றிடைதான்
மைகூர் குழலில் வெறிகொண் டுலாவு மதுகரமே. 9

இதுவுமது.

மன்னிசை வெங்கை யுடையபி ரான்வரை மானுசுப்பைப்
பொன்னிசை கொங்கை யொடித்தா லுநிந்தை பொருந்துமை
மின்னிசை மென்குழ லேறன்மின் னீவிர் விளங்கிலிரோ
வின்னிசை வண்டினங் காள்காக தாலிய மென்பதுவே 10

பொய்பாராட்டல்.

முழுதலங் கார மழுவோன் றிருவெங்கை மொய்குழலுன்
பழுதறுங் கொங்கைக் குடைதுய ராற்பனி மாமலய
மழுதகண் ணீரைப் பொருகையென் பாரதன் வெய்துயிர்ப்பை
யெழுதருந் தென்ற லெனவே யுலக ரியம்புவரே. 11

இதுவுமது.

உன்மலை வார்முலை நல்லேர் கவர்ந்த துதவுதற்குப்
பொன்மலை நாணெண் கழுத்தொடு தாளுறப் பூட்டிவெங்கை
மன்மலை மாதுமை பங்காளன் முன்னம் வளைத்ததன்றி
வின்மலை யாக்குத லெனிமின்ர் வேற்கண் விளங்கிழையே.

இடம்பெற்றுத்தழால்.

வந்தாளு மையர் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கே
நந்தா மணிவிளக் குற்றுதிர் பூவணை நன்கமைந்த
பைந்தா துகுக்குங் கணியேறு மல்லிகைப் பந்தரிடஞ்
சிந்தா குலமற நாமிசை யோர்மணஞ் செய்வதற்கே. 13

வழிபாடுமறுத்தல்.

அகலா தடைக்கலம் புக்கபுட் காகத்தன் னாகமெல்லா
மிகலா வரிந்து புரந்தவற் காத்தவர் வெங்கையிலே
யிகலா தயற்சந் தனம்படர்ந் தேறு மிளங்கொடியே
புகலா யெனக்குயிர் போலுநன் னாணைப் புரந்தருளே. 14

இடையூறுகிளத்தல்.

மதயானை யீருரி யூடே மறைந்து மழைமணறத்த
வுதயா திபனென நின்றார்தம் வெங்கையி லுன்றனைப்போற்
கதையா லெனினு மறிந்திலம் வேள்கல கத்தணங்கே
புதையா துபைம்பொற் குடங்கதிர் வாளைப் புதைப்பதுவே 15

நீடுநினைந்திரங்கல்,

சூலக் கரத்தர் திருவெங்கை வாணர்முன் சுட்டமத
னீலக் கணையிற்கை வைத்தா னினிச்சற்று நேரநிற்பிற்
காலற் கிரையிடு மென்னு விலையயிந்தக் காரிகையார்
கோலக் களபக்குன் றென்றோ மருவக் குறுகுவதே. 16

மறுத்தெதிர்கோடல்.

சந்தாப வெந்தழ றன்னடி யார்க்குத் தணித்தருளுஞ்
செந்தா மரைமலர்த் தாளர்தம் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பி
னந்தா மறுங்கை யொடுபிறப் பேழு நமைத்தொடர்ந்து
வந்தார் தமையிந் நிறையோ வராமன் மறிப்பதுவே. 17

வறிதுநகைதோற்றல்.

புல்லார் பவர்கணேற் சோறுபெற் றுங்குப் பொருந்தியென்று
மல்லார் மதிய நிலவுண் சகோர மருந்தவுங்கல்
வில்லார் திருவெங்கை யன்பர் முகாம்புயம் வீறுதவு
நல்லார் வதன மதியிடந் தோன்று நகைநிலவே. 18

முறுவற்குறிப்புணர்தல்

தனிவா னவர்நந் திருவேங்கை வாணர் தழலெறிப்ப
முனிவா னகைசெய் நகைபோல்வ தன்றிம் முகின்முலையார்
பனிவாண் மதிமுகத் தேயெனை யாளப் பரிவின்மனக்
கனிவா லெழுநகை யீதம்பி காமக் கடலினுக்கே. 19

முயங்குதலுறுத்தல்.

கொங்கைக் குவடு மணியல்குற் பாம்புங் குறுமுனிவ
னங்கைத் தலமடங் காவிழி வாரியு மாங்கிருப்ப
வெங்கைப் பழமலை யாரரு ளாலவ் விசும்பறியா
மங்கைப் பருவத் திவள்வா யமுதிங்கு வாய்த்ததுவே. 20

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

தாண்டுஞ் சினவிடை யெம்மான் தனிவெங்கைத் தண்சிலம்பில்
யாண்டும் பெறலரு மின்பமெல் லாமைம் புலனுமின்று
தூண்டுஞ் சுடரென நின்றவிம் மாதரிற் றுய்த்தனவால்
வேண்டும் பொருணமக் கேதோ வினியிந்த மேதினிக்கே

புகழ்தல்.

புறந்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தர்வெற்பிற்
குறைந்தா லிவணுத லொவ்வாய் நின்று குறைநிறைந்தாற்
சிறந்தா யிழைமுக மொவ்வாய் விளங்குஞ் செழுங்கலையா
னிறைந்தாலென் னன்றிக் குறைந்தாலென் னெங்கட்கு நீமதியே

வன்புறை

அணிந்துழிநாணிய துணர்ந்துதெளிவித்தல்.

மன்றா டியதிரு வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமே
னன்றா யணிகுவ னென்றாலு நின்பெரு நாணையஞ்சிக்
குன்றா ரெதிரொளி போலநின் பாங்கியர் கோலணியா
வின்றா யிழையணிந் தேன்வெரு வேனெஞ் சிளங்கொடியே

பெருநயப்புரைத்தல்.

கடக்கும் பவத்தர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
குடக்குங் குமமுலை யாண்மாட் டலாமற் குலவளிகா
ணடக்குங் கமலமு நோக்குங் குவளையு நாணிலவை
யடக்குங் குமுதமுங் கண்டதுண் டோவுங்க ளாவியிலே 24

தெய்வத்திறம்பேசல்.

நதிவசத் தாய சடையார் திருவெங்கை நாட்டொருவர்
மதிவசத் தாலன்றி வான்கூன் மதிநுதல் வல்லிசதா
கதிவசத் தால்வரும் வள்ளிதழ்ப் போதின் கடிமணம்போல்
விதிவசத் தால்வரு நங்கேண்மை யாவர் விலக்குவரே 25

பிரியேனென்றல்.

பாவிடை வைத்த பெரும்புகழ் வெங்கைப் பழமலைகைம்
மாவிடை வைத்த விகல்வாள் விழியெழின் மாதர்தமை
நாவிடை வைத்தவன் மார்பிடை வைத்தவ னாணவகப்
பூவிடை வைத்த நினையோ பிரிகுவன் பூங்கொடியே. 26

பிரிந்துவருகென்றல்.

உழைதொட்ட வங்கையர்வெங்கையர் ஞானவொளியர்வெற்பி
லிழைதொட்டு விம்மி மலையோ டிகலு மிளமுலையாய்
மழைதொட்டு நின்றவிப் பூம்பொழிற் புக்கு மணிமகரக்
குழைதொட்டு மீளுநின் கண்போல் விரைந்துகுறுகுவனே

இடமணித்தென்றல்.

சீறாக் கயல்விழி மாதேதென் வெங்கைச் செழும்பதியான்
கூறாய்த் திகழ்திரு மேனியு மாதுமை கூறுடலும்
வேறாய்ப் புணர்வதென் னோவந்துன் சாரல் வியன்பதியு
மாறாப் பழனத் தெமதூரு மொன்றி மருவுறுமே. 28

தெளிவு.

பழிமாற் றியபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரைமேன்
மொழிமாற் றேனும்பொருள் கோளினல் லாமன் மொழிபிறழார்
சுழிமாற் றியவுந்தி யாய்வரு வேனெனச் சொல்லியவவ்
வழிமாற்ற மும்பிறழ் மோபிற ழாது மறப்பினுமே. 29

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

செல்லுங்கிழத்திசெலவுகண்டுளத்தோடு சொல்லல்.

உடையோர் சிறிதொரு கைதூக்கி வீசி யொருகையினைப்
புடையோ டரிக்க ணிலனோக்கிச் சிற்றெலிப் பூணுடனே
சடையோர் திருவெங்கை வெற்பினம் மாவி தனிநெஞ்சமே
நடையோ திமங்கள்கண் டென்னே பறக்க நடக்கின்றதே

பாகனொடுசொல்லல்.

பொன்னங் கிரிநிகர் திண்டேர் செலுத்தும் புகழ்வலவா
மின்னஞ் சடையர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெள்ளருவித்
தென்னஞ் சிலம்பி லிடைமிடித் தார்தமைத் தேடியெதி
ரன்னம் பிடியென வேநடந் தேகுநம் மாயிழையே. 31

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

ஆயவெள்ளம்வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்.

ஆயவெள் ளத்தி னடுவே யிருக்கு மரசவன்னம்
பாயவெள் ளத்தழு தூற்றுங் கெனக்ககப் பட்டதுதான்
மேயவெள் ளச்சடை யெம்மான் றிருவெங்கை வெற்பிலொரு
மாயவெள் ளக்கன வோவறி யெனெஞ்ச மாழ்குவதே. 32

வாயில்பெற்றுய்தல்.

சேவை யுகைப்பவர் வெங்கைபு ரேசர் சிலம்பின்மய
னோவை யொழிப்ப மருந்துகண் டோமினி நோவனெஞ்சே
பூவை யுருத்த மொழியார் மழைக்கட் பொறிவண்டுதாம்
பாவை யொருத்தி முகாம்புயத் தேசென்று பாய்கின்றவே

பண்புபாராட்டல்.

நிதிமுன் மிடியர் மனம்போ லவாவி நிகரில்வெங்கைப்
பதிமுன் புகுமுதற் குன்றுடை யார்பதம் பண்டுரைத்த
மதிமுன் மறையு மறைநா யகன்முன் மதியுங்கண்டோர்
விதிமுன் கொணரு மிவர்முகம் போல வியக்கிலரே 34

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

செந்தா மரையுமிரிமார்பு மென்னத் திருமகடா
னந்தா மனையிடை யின்றிருந் தாங்கெந்த நாளுமுற
வந்தாழ் சடையவர் வெங்கையி லேநம தாவிநிற்ப
வந்தா ரமுதிதழ் தந்தாரைத் தந்தவர் வாழியவே. 35

கண்படைபெறுதுகங்குனோதல்.

அரவாம் பணியினர் வெங்கைபு ரேச ரணியழகின்
வரவாங் கதிரென் றுறுமோ வுடுமொக்குள் வந்தெழவே
விரவாம் புயற்கர வோடவிர் மாமதி வெள்வளைசே
ரிரவாங் கடலில் விழுந்தமிழ் வேனை யெடுப்பதற்கே. 36

இடந்தலைப்பாடு.

தந்ததெய்வந்தருமெனச்சேறல்.

மின்றந்த வேணியர் வெங்கைபு ரேசர் மிகுமருளா
லன்றந்த வாரி நடுவே யொருவ னகற்றியிட்ட
பொன்றந்த தெய்வமன் றேமலர்மாவைப்பொழிலிடத்தின்
முன்றந்த தின்றுந் தருநெஞ்ச மேசெலின் முந்துறவே. 37

முந்துறக்காண்டல்.

அங்கஞ் சுமந்த திருமார் புடைவெங்கை யானருளால்
வங்கஞ் சுமந்த கடற்பிற வாமல் வருமமுதஞ்
சிங்கஞ் சுமந்த கரியுட னேயொண் செழுந்தவரச்
சங்கஞ் சுமந்தசெந் தாமரை தோன்றத் தனிவந்ததே. 38

முயங்கல்.

மடலு மணமு மெனவே நிறைவெங்கை வாணர்தமைத்
தொடலு மடியர் பெறும்பே றெனவிவ டோண்மருவி
யுடலு முயிரு மனமுமெ லாம்வளர்ந் தோங்குமின்பக்
கடலு ளழுந்தி யவசமுற் றேதையுங் கண்டிலமே. 39

புகழ்தல்.

நாங்குழை யாம் லருள்வோன் றிருவெங்கை நாயகன்கைத்
தாங்குழை யேயன்றி மென்முலை தாங்கித் தளருமிடைப்
பூங்குழை யாயெப் படிகுறித் தானுமிப் புல்லறிவாய்
நீங்குழை யோநின் மதர்வே னெடுங்க ணிகர்ப்பதுவே. 40

ஆயத்துய்த்தல்.

வானேக்கி நிற்கும்பைங் கூழ்போ லவுமோரு மன்னவன்சேங்
கோனேக்கி நிற்குங் குடிபோல வுந்தடங் கோட்டிமையத்
தேனேக்கி நிற்குமெழி னுடை யான்வெங்கைச்செல்வியுனைத்
தானேக்கி நிற்குநல் லாயத்து ளேசென்று சார்ந்தருளே.

பாங்கற்கூட்டம்.

தலைவன்பாங்கனைச்சார்தல்.

கன்னியுந் தானுமொன் றானேன் றிருவெங்கைக் கண்ணுதல்போல்
வன்னியுங் காற்றுங் கலந்தே றியவெம் மதனைவெல்லச்
சென்னியுஞ் சேகர மும்போ னமக்குச் சிறந்தநண்பன்
மன்னியிங் கோர்துணை யாயினல் லாழல் வலியில்லையே.42

பாங்கன்றலைவனையுற்றதுவினுதல்.

இலங்கா புரிமன்னன் றோளிற வூன்றிய வீசர்வெங்கை
யுலங்கா தலிக்குந்திண் டோளுர வாகட லூர்ந்திடினும்
விலங்கா மறலி யொருகோடி தூதொடு மேல்வரினுங்
கலங்கா வுளமுங் கலங்கிநின் றுயென்ன காரணமே. 43

தலைவனுற்றதுரைத்தல்.

மலைவன் பணியரி வின்னாண் கணைசெய்து வந்துவெங்கைத்
தலைவன் புரமிரண் டொன்றே வெலவிச் சகமனைத்துஞ்
சிலைவன் குணங்கணை வேழஞ் சுரும்பலர் செய்துவென்றோன்
முலைவன் கிரியுற வந்திநண் பாவொரு மொய்குழலே. 44

கற்றறிபாங்கன்கழறல்.
போதைப் பொதிந்திட் டிருடுங் களகப் பொருப்பிமைய
மாதைக் கலந்த திருவெங்கை வாணர் மதுரைச்சங்க
மேதைப் பசுந்தமிழ்ப் பாற்கட னீந்திய வீரவொரு
பேதைக் குடைந்துநின் ருய்தகு மோசொல் பெருந்தகையே

கிழவோன்கழற்றேதிர்மறுத்தல்.
ஊனு மெனநஞ் சுவந்தோன் றிருவெங்கை யூரினுயர்
சேனு முலகம் வறிதாக வந்தவச் சேயிழையார்
பூனுர மென்முலை யின்பெருங் காட்சியும் பொய்யிடையின்
காணுமை யுங்கண் டனையாயி னண்ப கழறிலையே. 46

கிழவோற்பழித்தல்.
அண்டா திபர்ந்ந் திருவெங்கை நாயகர்க் கன்றியொரு
பெண்டா லிதய முருகினை யாயிற் பெருந்தகைநீ
விண்டா ரகைகண் டினியிந்து காந்தமு மெய்யுருகும்
வண்டா மரைகளு மின்மினி தோன்ற மலர்ந்திடுமே. 47

கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்
பாலார் மொழியுமை பங்காளர் வெங்கையம் பாவைதந்த
மாலாழ் தருமெனை வெவ்வுரை யானண்ப வாட்டுகின்ருய்
காலாழ் களரி னமிழ்ந்தவெங் கோட்டுக் களிற்றையொரு
வேலா லெறிபவர் போலே யிதுவென் விதிவசமே. 48

பாங்கன்றன்மனத்தழுங்கல்.
பெட்டுப்பட்டாவுரிகொண்டோன்றென்வெங்கைப்பிரான்வரையின்
மட்டுப்பட் டாவி மலர்வா ரிசமுக வல்லிமுகை
யொட்டுப்பட் டானை யனையா னிவனுடையெனு மோரிழையாற்
கட்டுப்பட் டானினி யென்செய்கு வேனிந்தக் காசினிக்கே.

தலைவனேடழுங்கல்.
நாட்டு மிலிபுகழ்ப் பெம்மான் றிருவெங்கை நாட்டிறைவ
கோட்டு வரிவிற் கொலைவேடர் தந்த கொடியிடையாள்
பூட்டு மயற்றெடர் நீயே படினெவர் போக்குறுவார்
காட்டு மிரவிக் கிரவியுண் டோவிருள் காய்வதற்கே. 50

எவ்விடத்தேவ்வியற்றேன்றல்.
தழைந்தார் மலிசடை யீசர்தம் மாதின் றடமுலைக்குக்
குழைந்தார் திருவெங்கை நாயக னரிடங் கொண்டுதனி
விழைந்தார் நினதகத் திற்றிட்டி வாயிடை வேழமொடு
நுழைந்தா ரிடமிய லெல்லா மிறைவ நுவன்றருளே. 51

அவனஃதிவ்விடத்திவ்வியற்றேன்றல்.
நறையே யிதழி புனைவார் திருவெங்கை நாதீர்சடைப்
பிறையே நுதலவர் மானே கருங்கண் பிடித்ததுடிப்
பறையே யிடையணி பாம்பே யகலல்குல் பற்றுமலை
யிறையே முலைமலர்த் தண்டலை யேயிட மென்னுயிர்க்கே.

பாங்கனிறைவனைத்தேற்றல்.
தடங்கொண்ட கண்ணியிடத்தார் திருவெங்கைத்தண்டலையை
யிடங்கொண்டு காமப் புனனீந்தி நீகரை யேறுதற்குக்
குடங்கொண்டு நின்ற வொருமாதைக் கண்டு குறுகுமட்டுந்
திடங்கொண்டு நெஞ்சந் தளராது நிற்றி திறலவனே. 53

குறிவழிச்சேறல்.
காவியு மாம்பலும் பூத்தசெந் தாமரை கண்டளிகள்
வாவியு மோடையும்விட் டெய்தவேபொழில்வாய்நிற்குமோ
தேவியு மானும் விளையா டிடத்தார் திருவெங்கையி
லாவியு மாரமு தும்போன் றிறைகண்ட வாயிழையே. 54

இறைவியைக்காண்டல்.
முகையே முலைசெழும் போதே முகமலர் மூசுவண்டின்
றொகையே குழல்செந் தளிரே யடிநற் சுவைக்கனியே
நகையே யிதழ்திரு வெங்கைபு ரேசர்கைந் நவ்விமிகும்
பகையே யெனுங்கணிவரே யிறைசொன்னபைங்கொடியே

இகழ்ந்ததற்கிரங்கல்
புடையே யுமையொடுஞ்செங்கதிர்வேற்கைப்புதல்வனொடும்
விடையேயிவர்தரும்பெம்மான் திருவெங்கைவெற்பிலன்னப்
பெடையே யெனவந் திளங்கா வுறுமிப் பெருந்தனத்தா
ரிடையே யிலையெனி னேந்திளை யான்கொ லிறையவனே.56

தலைவனைவியத்தல்.

சூடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுங் கவியு ளடங்காக் கவினுடைப் பாவையன்னார்
கூடுங் குவிமுலைக் குன்றுங்கண் வேலையுங் கூந்தனெடுங்
காடுங் கடந்தவன் தான்மிக வீரனங் காவலனே. 57

தலைவியைவியத்தல்.

பருத்த குவிமுலைப் பாரத்தி னூற்கடற் பங்கயத்தி
லிருத்த லரிதென வந்தவன் பூவி லிருக்குமிவர்
விருத்த கிரிமகிழ் வெங்கைவெற் போன்மயல் வெள்ளங்கொண்ட
வருத்த விதய மலர்மீ திருந்திட வல்லவரே 58

தலைவன்றனக்குத்தலைவிநிலைகூறல்

இயலாற் சிறந்த திருவெங்கை வாண ரிமையவெற்ப
மயலாற் புரிந்த முலையானை யின்முன் மதர்மழைக்கட்
கயலாற் கலக்குவித் தன்கலை வேலையைக் காரளகப்
புயலாற் பருகுவித் தார்நின்று ளார்தண் பொழிலிடத்தே59

தலைவன்சேறல்.

எழா முலகும் புகழ்வெங்கை வாண ரிமையவெற்பி
லொழா தெனைநெடுங் காமக் கடனின் றுணீர்த்தெடுப்பார்
தாழா திசையளி மூசுமென் பூந்துணர்த் தண்கொம்பரே
சூழாய மாக நடுநிற்ப ரோவிந்தச் சோலையிலே 60

தலைவியைக்காண்டல்.

தளைப்பாச நாசகர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பிற்
களைப்பான் மதிமுகக் காரிகை யீர்தண் களபமுலைக்
கிளைப்பார மென்பெருந்தோண்மே லிருத்தினை கின்றவிடை
யிளைப்பாற வோதனி நின்றீரிக் காமீ ரிளம்பொழிற்கே 61

கலவியின்மகிழ்தல்.

துதிவாய்த் தொறுங்கொளு மென்மலர்ப் பூம்பொழில் சூழ்ந்த
பதிவாய் வரையிள மானோ டமர்ந்த பரனருளாற்[வெங்கைப்
றிதிவாய் மதியமிர் தம்போ லலாமற் சிறந்தமுக
மதிவா யமிர்தமுண் டோம்வந்து கூடவிம் மங்கையரே. 62

புகழ்தல்.

சங்கந் துறந்தன்ன மில்லாம லேயொரு தாளினின்று
பொங்கம் புனலிற் றவம்புரிந் தாலும் புரைகுவிரோ
வங்கம் பலவணிந் தார்வெங்கை வாண ரணிவரைமே
லிங்கம் புயமுகை காளிந்த மாத ரிளமுலைக்கே. 63

பாங்கியோடுவருகெனப்பகர்தல்.

பங்கே ருகத்திற் கடுத்தசெங் காவிப் பனிமலர்போ
லுங்கேள ளனுமுயிர்ப் பாங்கியொ டேமறை நான்முகத்திற்
சங்கேத மாம்பெயர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பி
லிங்கே வருகவென் னெஞ்சா லயத்தி லிருப்பவரே. 64

பாங்கிற்கூட்டல்.

கார்கண்ட மஞ்ஞையுஞ் செந்தே னிரம்பக் கடைதிறக்குந்
தார்கண்ட வண்டுந் திருவெங்கை நாயகர் தாண்மலரின்
சீர்கண்ட வன்பரும் போலேநிற் கண்டு சிறக்குமுளப்
போர்கண்ட வேற்கண் மடவாரை மேவுக பூங்கொடியே.

பாங்கிமதியுடன்பாடு.

தோற்றத்தாலாராய்தல்.

எனையா டியபதத் தாள்வோன் றிருவெங்கை யேந்திழைநீ
சினையா டியமணிப் பொன்னூச லாடிச் செழுங்குவளைச்
சுனையாடி வண்டல் விளையாடி முத்தந் துவன்றியவம்
மனையாடி வந்தனை யோதிரு மேனி வருந்தியதே. 66

ஒழுக்கத்தாலையந்தீர்தல்.

கொற்றிக் கிசைந்த புயத்தார் திருவெங்கைக் கோமளமே
நெற்றிக் குடைந்ததென் றெள்ளப் படாதந்த நெற்றியின்மேல்
வெற்றிக் கமலக் கரங்குவித் தேயின்று விண்ணினெழு
மற்றிப் பிறைத்தெய்வங் கன்னியர் யாரும் வணங்குவதே

சுனைநயப்புரைத்தல்.

கடைக்கண் சிவந்தித ழொன்றே வெளுப்பக் கலவையினு
ளிடைக்கண் மெலிவு தருங்கொங்கை மேலது வேயழிய
விடைக்கண் விரும்பி யுறைவார் திருவெங்கை வெற்பிடத்திற்
றொடைக்கண் மலர்க்குழ லாய்சுனை யாதினுட் டோய்ந்தனையே

சுனைவியந்துரைத்தல்.

ஒளியார் குமுதநல் வெள்ளாம்ப லாக வொழிவறுதண்
ணளியார் கருநெய்தல் வந்துசெந் தாமரை யாகச்செய்யி
லெளியா ரடியவர்க் கானார்தம் வெங்கையில் யாரொருவர்
குளியார் மதிநுத னீயா டியவக் குளிர்சுனையே. 69

தகையணங்குறுத்தல்.

பண்ணூடு மின்சொ லுமைபாகர் வெங்கைப் பனிவரைமேல்
விண்ணூ டிழிந்து வருந்தெய்வ மாது விளங்குறுமென்
கண்ணூ டிருந்தபெண் ணின்னிழ லாகக் கருத்திடைநீ
யெண்ணூ டிருந்துக வேலிவ டானெங்க ளேந்திழையே 70

நடுங்கநாட்டம்.

எதிராக் கவினுமை பங்காளர் வெங்கை யிறைவர்சடை
முதிராப் பிறையைந் தலைநாக மீன்ற முழுமணியின்
கதிராற் சிவந்தது போற்சேந்த கோட்டுக் களிற்றைமல
ருதிராக் கொடியனை யாயின்று நான்கண் டுடைந்தனனே

பெட்டவாயில்பெற்றிரவுவலியுறுத்தல்.

அருவா யுருவமு மாம்வெங்கை வாண ரரும்பதத்தைக்
குருவா லடைபவர் போலுயிர்ப் பாங்கியைக் கொண்டுமெல்லப்
பெருவா ரறநிமிர்ந் தோர்நான் மருங்குற் பெரும்பழியை
வெருவா தெழுமுலைப் பெண்ணா ரமுதத்தை மேவுதுமே. 72

ஊர்வினாதல்

வலைநடு வந்த விளங்கலை போலும் மணிவடந்தாழ்
முலைநடு வென்ன விடமற வேவந்து முட்டுமிரு
மலைநடு வந்துநொந் தேனுணா யீர்நும் வளம்பதியா
தலைநடு வந்தநஞ் சுண்டபி ரான்வெங்கை யன்னவரே. 73

பெயர்வினுதல்

ஊர்ரான திங்குரை யீரா யினுமென் னுளங்குளிரச்
சீரார் திருவெங்கை மாநக ரார்தந் திருப்பெயர்போற்
பாரார் பருவங்கண் டேமறை யாகப் பகர்வதன்றே
பேரா யினுமுரை யீர்பிறை வாணுதற் பேதையரே. 74

கேடுதிவினுதல்

பைங்காஞ் சனவரை வில்லாளர் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
செங்காந்த ளன்னமென் கைம்மட வீர்செங் குருதிபொங்க
வங்காந்த தன்பகு வாய்போல வேல்பட் டழுந்துபுண்ணோ
டிங்காம்பு னத்தயல் வந்ததுண் டோநல் விளங்களிறே. 75

ஒழிந்ததுவினுதல்

விழித்தே மதனைப் பொடித்தார்செவ் வாம்பின் மிஞிறுவப்பச்
சுழித்தே னுமிழ்வயல் வெங்கையி லேகடற் றேட்டலரை
யொழித்தே வருமட வீரளி யேனின் றுளம்வருந்த
மொழித்தே னிலாததென் னேவுங்கள் வாய்க்கு முதமலர்க்கே

யாரேயிவர்மனத்தெண்ணம்யாதேனத்தேர்தல்.

ஊரேதென் பாதை விட்டே யருகுவந் தும்முடைய
பேரேதென் பார்கரி கண்டதுண் டோவெனப் பேசிநின்று
வாரேறு கொங்கைக் குடநோக்கு வார்வெங்கை வாணர்வெற்பி
லாரே யிவர்மனத் தெண்ணமென் னேயென் றறிந்திலமே

எண்ணந்தேளிதல்.

ஊர்கேட் கவுநம் பெயர்கேட் கவுநின் றுழல்பனைக்கைக்
கார்கேட் கவும்வந் தவரே யலரிவர் கன்னியுமை
சீர்கேட்கு மையர்தென் வெங்கையி லேயிவள் செய்யவிள
நீர்கேட்க வந்தவ ரேபற்று காம நெருப்பினுக்கே. 78

தலைவன்கையுறையேந்திவருதல்.

கோடையா ளர்கையிற் போநள்போற் சிறுமென்கொடி புரையு
மிடையா ளிகுளே யுடனிருந் தாளினி யேதுருறை
விடையா னிணையிலி வெங்கைப் பிரான்றன் விழிக்குடைந்தோன்
படையான் மெலிந்தவெல் லாநெஞ்ச மேமுன் பகருதுமே.

தலைவனவ்வகைவினாதல்.

கானைக் கலையொன் றெனதம்பு பாயக் கலைமதியின்
மானைப் புணர வெழில்போல வேதுள்ளி வந்ததுண்டோ
வானைத் தலைமகற் பெற்றேன் றிருவெங்கை யாவியிள
மீனைப் பொருதகன் றெள்வா ளிகலும் விழியவரே. 80

எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

மானக் கலைகளெட் டெட்டும்வல் லீர்கொன்றை வார்சடையிற்
கூன்றப் பிறைபுனை யெம்மான்றென் வெங்கைக் கொடிச்சியரே
மேனற் புனத்திற் கிளிபார்த் திதனி னிருப்பதன்றிக்
கானக் கலையைத் தனிபார்த் திருக்குங் கருத்திலமே. 81

இறைவனைநகுதல்.

தேனனை யாவரு மாமல ராலச் சிலைமதவேண்
மானனை யாரை வருத்துமென் பாரின்று மாந்தழையாற்
கூனனை யாமதி வார்சடை யார்வெங்கைக் குன்றில்விழி
மீனனை யாயிவ ரெய்தார் பெருங்கலை வீழ்ந்திடவே. 82

பாங்கிமதியினவரவர்மனக்கருத்துணர்தல்.

மான்வேட்ட மீதும் புனங்காவன் மீதினும் வைத்தமனந்
தான்வேட்ட காதன் மறைப்பவெல் லாமயன் றுதையொடு
நான்வேட்ட செம்மலர்த் தாளான் றிருவெங்கை நாட்டிலிவர்
தேன்வேட்ட பூங்கண்க ளேயலர் தூற்றித் தெரிவிக்குமே.

பாங்கியிற்கூட்டம்

—(௦)—

தலைவனுட்கோள்சாற்றல்.

நற்றே மொழியுமை பங்கன் றிருவெங்கை நாடனெயீர்
முற்றே றிழைமுலை மேனகை யாதியர் முற்றுநுங்கள்
குற்றேவல் செய்யு மடந்தைய ராகக் கொடுப்பனின்னே
சற்றே யருட்கடைக் கண்பார்த்தென் னாவியைத் தாங்குமினே. 84

பாங்கிகுலமுறைகிளத்தல்.

பொய்ம்மே வரும்புனங் காவலர் யாங்கள் புனநடுவின்
வம்மே வுறுமது காப்பவ னீவளை சூழ்வதெம்மூர்
நம்மே லருள்வைத் தளிப்பார் திருவெங்கை நாட்டிலுன்னூர்
கும்மேல் வரும்வளை செய்காட் டுவதொண் குலோத்துங்கனே. 85

தலைவன்றலைவிதன்னையுயர்த்தல்.

அலைமக ளன்ன விலங்கிலை வேற்க ணரிவைநல்லாய்
கலைமகள் வந்தனை செய்வெங்கை நாதற்குக் கைகொடுத்து
மலைமக ளண்ட முழுதாளி னுங்கண் மலையரையன்
றலைமக ணன்மைப் பெருமையை யாதென்று சாற்றுவனே

பாங்கியறியாள்போன்றுவினுதல்.

இஞ்சிப் புரமொரு மூன்றெரித் தார்வெங்கை யீர்ம்பொழில்வாய்ப்
பஞ்சிற் சிறுதளிர் மெல்லடி மாதர் பலரினுந்தான்
வஞ்சித் தெமையெம் முடனே யிருப்பினும் வந்துனது
நெஞ்சிற் புகுந்து மறைந்தவள் யார்சொ னெடுந்தகையே

இறையோனிறைவிதன்மையியம்பல்.

போதே முகமிளஞ் சேலே விழிபசும் பொன்னுரைத்த
சூதே முலைசெந் தளிரே யடிகதிர்ச் சோதியொடு
வாதே புரியுந் திருமே னியர்வெங்கை மங்கையர்க்கு
மாதே யிடையொன்று மல்லாமற் பொய்யலீல மற்றவையே. 88

பாங்கிதலைவியருமைசாற்றல்.

ஒறுத்துப் புரஞ்சுடு மெம்மான் திருவெங்கை யூரின்மலர்
பொறுத்துக் கொளும்பொனென் றெண்ணே லிராசிப் புதுத்து
கறுத்துத் தழைந்த குழலோடு கொங்கைக் கனத்தசெம்பொ[லையாற்
னிறுத்துக் கொளும்பொன்ன் றேவெளி தோசொ னெடுந்தகையே

தலைவனின்றியமையாமையியம்பல்.

பொங்கூ ழொளிநிகர் வெங்கைபு ரேசர் பொருப்பிடத்தில்
வங்கூழ் வழங்கும் வியன்ஞால மதன்னில் வளர்ந்தெழுந்த
பைங்கூழ் புயலின் றமையதத வாறெனப் பாவைநல்லா
யிங்கூழ் தருமென் கொடியன்றி வாழ்தலின் றென்னுயிரே.

பாங்கிநின்குறைநீயேசென்றுரையென்றல்.

தீயே னுளங்குடி கொள்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
வீயேறு மென்றொடைத் தோளண்ண லேயயல் வேறொருவர்
போயே யுரைப்பின் மனமிரங் காளெங்கள் பூங்கொடிக்கு
நீயே வணங்கி மனமுளைந் தோதுக நின்குறையே. 91

பாங்கியைத்தலைவன்பழித்தல்.

கல்லைக் குழைத்துப் பயின்றுள தாகிய கல்வியுடைத்
தில்லைப் பதியி னடமாடும் வெங்கைச் சிவனையல்லாற்
சொல்லைக் கொடுநின் மனநாங் குழைப்பத் துணிதலொரு
புல்லைக் கொடுதண் கடனீந்த வுன்னுதல் பூங்கொடியே. 92

பாங்கிபேதைமையூட்டல்.

மானைக் கவர்வம் மழுவிலை யேல்வெங்கை வாணர்க்கந்த
வானைப் புணர்மதி கிள்வே மகப்படின் மானுக்கென்னுஞ்
சேனைக் குறவர் மகளா கியவித் திருந்திழையா
யானைத் திறனுடை யாயறி யாளுன் னருந்துயரே. 93

காதலன்றலைவிழுதறிவுடைமைமொழிதல்.

விடுத்த மயலுடை யெம்மான் றிருவெங்கை வெற்பணங்கே
யெடுத்த விடைமுறிக் குங்கொங்கை யேயன்றி யென்னையெய்யத்
தொடுத்த குவளைக் கணைவாங்கி வின்மதன் றானியிட
வடுத்த கடைக்கண்வைத் தாரறி யாமை யறிந்திலரே. 94

பாங்கிமுன்னுறுபுணர்ச்சிமுறையுறக்கூறல்.

மருவிர வெண்மதி வேணிப் பிரான்வெங்கை வான்பொழில்வா
யிருவீரு மொத்துப் புணர்ந்தாற் பயனுமக் கென்னையொன்னார்
பெருவிர வாள்விழிக் காப்பதி னாயிரம் பொய்யுரைத்து
வருவி ரறிந்திலி ரேயுல கோதும் வழக்குரையே. 95

தன்னிலைதலைவன்சாற்றல்.

மண்ணைக்கொண் டுண்ட பெருமான் றொழும்வெங்கை
[வாணர்வெற்பிற்
பண்ணைக்கொண் டுற்ற மொழியா யுனையன்றிப் பாரமுலைப்
பெண்ணைக்கொண் டின்பம் பெறநான் விரும்பப் பெறிலதுதான்
கண்ணைக்கொண் டன்றி வழிதானடப்பக் கருதுதலே. 96

பாங்கியுலகியலுரைத்தல்.

வெண்டாம ரைமுளைப் பாலிகை வாளர விந்தச்செந்தீக்
கொண்டாவி யிற்சங்க மார்ப்பக் குவளை மணம்புணர்ந்து
வண்டாடு நல்லிய லூரவெம் மான்வெங்கை மாதினைநீ
கண்டாசைப் பட்டனை யேல்வரைந் தேகொள் கடைப்பிடித்தே.97

தலைமகன்மறுத்தல்.

தாமக் குழலை வரைந்துகொண் டேவெங்கைத் தாணுவெற்பிற்
காமக் கனலைத் தணிப்பாயென் றோதிய காரிகைநீ
நாமக் கிணறகழ்ந் தன்னீர் கொடுநன் னகரிற்பற்றி
வேமக் கனலை யவிப்பாயென் பார்களின் வேறல்லையே. 98

பாங்கியச்சுறுத்தல்.

பால்கொண்ட வத்தி யெனவே யுடல்வடுப் பட்டவெமர்
வேல்கொண்ட தம்முடற் புண்ணிலிட் டேவளை வேனிமிர்ப்பார்
சேல்கொண்ட கண்ணி யிடத்தார் திருவெங்கைச் சேயிழைக்கு
மால்கொண்டு நின்றுழ லேல்விரைந் தேகுக மன்னவனே. 99

தலைவன்கையுறைபுகழ்தல்.

கொண்டலங் கண்டர் திருவெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பிற்
றண்டளிர் வென்றசெந் தாண்மட வீர்நுந் தடமுலையா
முண்டக மென்முகை மேல்வாழ வூசி முனையினின்று
வண்டவஞ் செய்திங்கு வந்தகண் டீரிம் மணிவடமே. 100

பாங்கிகையுறைமறுத்தல்.

மல்லார்க்குந் தோளண்ண லேவெங்கை வாணர் வரையிற்பெண்க
ளெல்லார்க்கும் வந்த விடைபோல்வ தன்றிங் கிவட்கன்றியே
வில்லார்க்கு நின்னணி கொங்கையிற் காணிலெம் வேட்டென்னும்
பொல்லார்க்கு றங்கும் புலிவா யிடறுதல் போன்றிடுமே.

ஆற்றுநெஞ்சினேடவன்புலத்தல்

பாமாலை கொண்ட திருவெங்கை வாணர் பனிவரைமேன்
மாமாலை நண்ணிய வென்னெஞ்ச மேயிவ் வரியளிக
டாமாலை மென்குழ லார்தமை வேண்டினந் தாண்முறித்த
பூமாலை யேறுங்கொ லோவவர் வார்முலைப் பொற்குன்றமே. 102

பாங்கியாற்றுவித்தகற்றல்.

ஆனுக் களித்த கொடியாளர் வெங்கை யணிநகராய்
பானுக் களித்து வருங்காலை நீவரிற் பைந்தொடிக்கைத்
தேனுக் களிக்கு மலர்த்தொடை வார்குழற் றேமொழியெம்
மானுக் களித்துக் கலையாக் குவனுன்கை வண்டழையே.

இரந்துகுறைபெறுதுவருந்தியகிழவோன். மடலேபொருளெனமதித்தல்

எண்ணைவிட் டோங்கும் புகழாளர் வெங்கை யிமையவெற்பில்
விண்ணைவிட் டெய்து மிவட்டரு வாயென மேவியுழும்
பண்ணைவிட் டூர்தொறும் புக்கிரப் பாரிற் பசியமடற்
பெண்ணைவிட் டோர்பெண்ணை நாம்வேண்டிநிற்பதுபேதைமையே

பாங்கிக்குலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

வாமத் துமைமகிழ் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
றூமக் குவிமென் முலைமட்டு வார்குழற் றையனல்லாய்
நாமக் கடலைக் கலமிவர்ந் தேறுவர் நானிலத்தோர்
காமக் கடலை மடன்மா விவர்ந்து கடப்பர்களே. 105

அதனைத்தன்மேல்வைத்துச்சாற்றல்

பாவாக்கி யைப்பெண் பனையாக வாண்பனை பாட்டருளுந்
தேவாக்கி யாளுந் திருவெங்கை வாணரிற் றேர்ந்தெருக்கம்
பூவாக்கி மாலை யணிந்துபொன் னேயொரு பொற்பனையை
மாவாக்கி நாளையும் மூர்நடு வீதி வருகுவனே. 106

பாங்கிதலைமகளவயவத்தருமைசாற்றல்.

மந்தா கினியணி வேணிப்பி ரான்வெங்கை மன்னவநீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூனுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினு
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே. 107

தலைமகன்றன்னைத்தானேபுகழ்தல்.

ஐயா னனமுடை யார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
பொய்யா விளமுலை மங்கைநல் லாரிடை பொய்யென்றதை
மெய்யாகச் சாதித் தெழுதா விடிற்புகழ் வேண்டியயான்
கையா லெடுத்தது தூரிகை யேயன்று காரிகையே. 108

பாங்கியருளியல்கிளத்தல்.

வென்றிப் படைநன் மழுவுடை யார்திரு வெங்கையிலே
குன்றிற் பொலியுங் குவிமுலை யாளொடு கூடவெண்ணி
நின்றிப் படிதளர் வேலண்ண லேயென்று நீக்கமற
வன்றிற் பெடையொடுவாழ்வதன் றேப்பனை யாவதுமே 109

பாங்கிகொண்டுநிலைகூறல்.

மூலத் தனிமுத லானார் திருவெங்கை மொய்வரையாய்
நீலத் தடங்கண்ணி னுட்குன் குறைசொல நேர்ந்திலளேற்
கோலத் தளிரியன் மாதின் கருங்கட் குடங்கவரத்
தாலத் திவர்க நினையாவர் பின்னைத் தடுப்பவரே 110

தலைவியிளமைத்தன்மைபாங்கிதலைவற்குணர்த்தல்.

பொடிக்கின்ற கொங்கை யிடைவருந் தாமுனம் பூவிரவி
முடிக்கின்ற கங்குல் களம்வருந் தாமுன முத்தலைவேற்
பிடிக்கின்ற வங்கையர் வெங்கையி லேயிளம் பெண்ணினுக்கா
வடிக்கின்றவேலண்ண லேயென்கொலோசொல்வருந்துவதே

தலைவன்றலைவிவருத்தியவண்ணமுரைத்தல்.

கருவுக்கு மாமருந் தானார்தென் வெங்கைக் கனகவெற்பிற்
பொருவுக்கு மாறென்றி லாதெழுந் தோங்கிய பூண்முலையாய்
திருவுக்கு மாலைத் தருமெழில் கூர்நுந் திருந்திழைக்கு
மருவுக்கு வாசனை போல்வந்த தாலென்னை வாட்டுவதே.

பாங்கிசெவ்வியருமைசெப்பல்.

கிளிக்குஞ் சுவையமு தூட்டாளக் கிள்ளைசொற் கேட்டுவவாள்
குளிக்குஞ் சுனையிற் குளியாள் சிலம்பெதிர் கூவுகிலா
ளளிக்குந் தொழிலுடை யார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
றுளிக்குஞ் செந்தேன் மலர்த்தாரா யவட்கென்ன சொல்லுவனே

தலைவன்செவ்வியெளிமைசெப்பல்.

தேன்வந்த கொன்றைச் சடையாளர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பிற்
கான்வந்த வேரிப் புனற்கோர் சிறுவழி காட்டுதல்போல்
யான்வந்த வாறு சிறிதுரைத் தாலிடை யீடின்றியே
தான்வந்து குங்குமக் கொங்கைக ளாரத்தழீஇக்கொளுமே

பாங்கியென்னைமறைத்தபினெளிதெனநகுதல்.

குற்றா லமுந்தென் றிருவால வாயுங் குடியிருப்புப்
பெற்றார் பவர்திரு வெங்கையி லேயெங்கள் பெண்ணணங்கின்
முற்றா முலையை யெனைமறைத் தின்ப முயங்குறுதல்
கற்றா வினைமறைத் தேயதன் பாலைக் கறப்பதுவே. 115

அந்நகைபொறாதவன்புலம்பல்.

தடாது விளங்கொளி யானார் திருவெங்கைத் தையனல்லாய்
படாது வளர்முலை யால்வரு நோயைப் பரிகரித்து
விடாது நகைசெய் திகழ்வ தளற்றில் விழுந்தவரை
யெடாது மரும முருவச்செவ் வேல்கொண் டெறிவதுவே.

பாங்கிதலைவனைத்தேற்றல்

தொடர்ந்தாளும் வெங்கைப் பழமலை வாணரச்சுந்தரர்சொற்
கடந்தாலு மென்சொற் கடவூள்வரிச்செங்கயன்மருட்டும்
விடந்தா ழயிற்கண் மடமான் றருமயல் வெள்ளத்திலே
கிடந்தா குலமுற்றி டேல்விடு வாயுங் கிலேசத்தையே. 117

பாங்கிகையுறையேற்றல்

ஏக நிலைத்த வுமைபாகன் வெங்கை யிழையவெற்பின்
மாக நிலத்தி லரிதாய வின்பம் வளர்ந்தெழுமே
பாக நிலப்பிறை வாணுத லாடன் பரவையல்குற்
போக நிலத்திலிட் டாலைய னேயுன்கைப் பூந்தழையே. 118

கிழவோனுற்றல்.

வன்மொழி போல வுரைத்தவெல் லாமிந்த மங்கைநல்லா
ளின்மொழி யேமனத் தன்புவி டாமவி சைத்தமையான்
மென்மொழி வாய்மைத் திருத்தொண்டர் தாமுனம் விட்டெறிந்த
கன்மொழி மாமல ரன்றோ திருவெங்கைக் கண்ணுதற்கே

இறைவன்றனக்குக்குறைநேர்பாங்கி யிறைவிக்கவன் குறையுணர்த்தல்.

வத்திர மைந்துடை யார்வெங்கைவாணர்வரையணங்கைப்
பத்திரங் கொண்டருச் சித்தே வரங்கொளும் பான்மையரை
யொத்திரங் குள்ள மொடுபூந் தழைக்கை யொருவரின்று
சித்திர மொன்றனை யாயடைந் தார்நந் திருப்புனத்தே. 120

இறைவி யறியாள்போன்று குறியாள்கூறல்.

வேலுக்கு மம்புக்கு மாறுகொண் டோடும் விழிமடவாய்
மாலுக்கு நன்மனை யாண்மனை யாகி வழங்கும்வல்ல
கோலுக்கு வல்லவண் ணமலை யார்கட்டு கோயில்கப்
பாலுக்கு வந்தது கண்டாய்நம் வேங்கைப் பழமலையே.

பாங்கியிறையோற் கண்டமைபகர்தல்.

போரையும் வேலையு மாற்றிதன் வெங்கிசையிற் போதக்கண்டேன்
வாரையுங் கீள்பெருங் கொங்கையின் மேன்மனம் வைத்திருண்ட
காரையுஞ் சீறு மலர்க்குழ லாய்கரி யுங்கிரியும்
பேரையுஞ் சீரையுங் கேட்டுமுன் போந்த பெருந்தகையே.

பாங்கியைத்தலைவிமறைத்தல்.

நாரண னுன்முகன் காணூர் சதானந்தர் ஞானபரி
பூரணர் வெங்கைப் பழமலை வாணர் பொருப்பின்மலர்த்
தாரணி வார்குழ லாய்சிந்தை கூறத் தகாதுகண்டாய்
காரண மின்றிக் கனுழ்வா ரொருவரைக் கண்டுகொண்டே

பாங்கியென்னைமறைப்பதேன்னெனத்தழால்.

மேவிலை யென்ன வுயர்ந்தார் திருவெங்கை வெற்பினுள
மாவிலை யென்ன வெனைமறைத் தாய்திரு மானுறங்கு
மாவிலை யன்ன வயிற்றணங் கேயருந் தாய்க்கொளித்த
சூலிலை நெஞ்சறி யாவஞ் சகமிலைச் சொல்லுதற்கே. 124

பாங்கிகையுறைபுகழ்தல்.

நீரை யணியுந் திருச்சடை யார்வெங்கை நித்தர்வெற்பிற்
ருரை யணியு மதன்றேர்கண் டம்ம தழைத்ததுகாண்
வாரை யணியு முகின்முலை யாயணி வாய்த்தவல்குற்
றேரை யணியுந் தகுதிய தாமிந்தச் செந்தழையே. 125

தோழிகிழவோன்றுயர்நிலைகிளத்தல்.

வளங்கனி வெங்கைப் பழமலை வாணர் வரையினவ
ருளங்கனி வெண்மருப் போர்மத யானை யொளிர்நுதலாய்
களங்கனி யன்ன மடப்பிடி வாயிற் கனிந்துவிழும்
விளங்கனி நல்கக்கண் டானரசு நுண்ணும் விளங்கனியே.

மறுத்தற்கருமைமாட்டல்.

நந்தா வொளியர் திருவெங்கை நாட்டி னமக்களிப்பச்
சந்தா டவியு ளிறைவர்கொய் யாப்பைந் தழையுமில்லை
முந்தா வவர்க்கெதிர் நானுரை யாப்பொய்ம் மொழியுமில்லை
வந்தா லினியெனக் கில்லைபெண் ணேயொரு வார்த்தையுமே. 127

தலைவன் குறிப்புவேருக நேறிப்படக்கூறல்.

பொருடை யானுடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பின்மணித்
தேருடை யார்கருத் தேதோ வறிந்திலந் தேமொழியா
யாருடை யானிறும் வேம்புடை யானினு மையபனைத்
தாருடை யானல னேமதி மானெனச் சாற்றினரே. 128

தலைவியைமுனிதல்.

மறியே றியகைத் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேற்
சிறியேனம் மெய்க ளிரண்டினும் வாழ்ந்திடுஞ் செய்யவுயி
ரெறியே ரயில்விழி யாயின்று காறு மிரண்டென்பதை
யறியே னறிந்தன னேனுரை யேனிவ் வடாதனவே. 129

தலைவிபாங்கியைமுனிதல்.

நாட்டு மலிபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் நயந்துகதி
காட்டு மமல ரருளான்முன் றெய்வங் கடைப்பிடித்துக்
கூட்டு மொருவரைத் தானே நடுநின்று கூட்டுதல்போ
லீட்டு மொழிகள் பலபகர்ந் தாளிவட் கென்சொல்வதே.

தலைவிகையுறையேற்றல்.

பலர்செய்த மென்றுதி யாயினுங் கொச்சையம் பாலன்முதற்
சிலர்செய்த வின்றமி ழிச்சையி னார்திரு வெங்கையன்னா
யலர்செய்து நிற்பதொன் றாயினு மாக வனங்கனெய்யு
மலர்செய்த நோய்மருந் தாமாயி னல்குக மாந்தழையே.

இறைவிகையுறையேற்றமைபாங்கி யிறைவற்குணர்த்தல்.

இரைத்துப் பொருசங்கை வேணியர் வெங்கை யிறைதழையென்
றுரைத்துக் கொடுத்தனு மோடிவந் தேற்ற ளுயிர்த்துமுத்த
நிரைத்துக் கிடக்கு முலைமே லழுத்தின ணேரிழைதா
னரைத்துக் குடித்தில ளன்பசெய் யாதது மவ்வளவே. 132

பாங்கி தலைமகற்குக்குறியிடங்கூறல்.

அகலி விருக்குஞ் சுடரென வெங்கை யகத்திருக்கும்
புகலி விருக்கும் பொருளனை யார்தம் பொருப்பருகே
யிகலி விருக்குங் கதிர்வே லிறைவ விரவுங்கடும்
பகலி விருக்கும் பொழில்பகல் யாங்கள் பயிலிடமே. 133

பாங்கி குறியிடத்திறைவியைக்கொண்டுசேறல்

புணர்பூத்த வார்முலை யாய்மலர் தாங்கொய்யப் போதுவமந்
தணர்பூத்த சொன்மலர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பி
லிணர்பூத்த கட்கவர் வண்டிசை கூரு மிளங்கொடிப்பெண்
டுணர்பூத்த கொம்பர்க் கொழுநனொ டாடிய சோலையிலே.

குறியிடத்துய்த்துநீங்கல்.

மானேநின் கண்ணிகல் பெற்றுள வாவி மருவலரை
யானே யளியினம் பின்றொடர்ந் தார்ப்பக்கொண் டிங்குறுவே
னானே றுடையர் திருவெங்கை வாண ரருண்முருகன்
றூனே முறுமயி லாடல்கண் டேநிற்க தண்பொழிற்கே 135

இறையோனிடத்தேதிர்ப்படுதல்.

இயலோடு மல்குந் திருவெங்கை வாண ரிமையவெற்பிற்
கயலோடு வள்ளைக் கொடியோடு மோர்பைங் கமுகணங்கும்
புயலோடு நல்லிள நீரோடு நின்று புடைபெயருஞ்
செயலோடு நிற்பவிங் கின்றுகண் டேனொரு தீங்கரும்பே

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

மற்றின்ப முண்டென்ப தன்றி யிவடர வந்தவின்பஞ்
சிற்றின்ப மென்பது தென்வெங்கை வாணர் திருநடன
முற்றின்பஞ் செய்யுஞ் சிதாகாசந் தன்னை யுணர்வுடைமை
பெற்றின்ப மெய்தினர் சொல்வர்சிற் றம்பலப் பேர்புனைந்தே

புகழ்தல்.

வெங்கைப் பழமலை யெம்மா னுழையும் விளங்குமவன்
அங்கைப் பெறுமுமை செங்கா வியுமவள் பாலனொரு
செங்கைக் கதிர்வடி வேலுந் தரிப்பது செப்பிலிந்த
கொங்கைக் குடமுடை யாள்விழி காட்டுங் குறிப்பதுவே.

தலைமகளைத்தலைமகன் விடுத்தல்.

நீயாவி வந்தனித் தாய்தமி யேற்கு நிலாமலினிப்
போயாவி நல்கிநிற் காணு தலமரும் பூவையர்க்கு
மாயாவி னேதர் திருவெங்கை வாணர் வரையினெதிர்
கூயாவி மென்மலர் கொய்துநின் றுடுக கோமளமே. 139

பாங்கி தலைவியைச்சார்ந்துகையுறைகாட்டல்.

நஞ்ச மமுதுசெய் வெங்கைபு ரேசர்நன் னுடனையா
யஞ்ச முறவளி யெல்லா மடக்கி யமுதவொளி
விஞ்ச மதிகண் டிதழ்மூடி யோகம் விளைத்ததனாற்
கஞ்ச மிதுமுக சாரூபம் பெற்றது கைக்கொள்கவே. 140

தலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டல்.

கங்கை விழியு முகமுஞ்செவ் வாயுங் கரந்தமைக்குச்
செங்க யலுஞ்செங் கமலமு மாம்பலுஞ் செப்புமவர்
வெங்கை யனைய விலங்கிலை வேற்கண் விளங்கிழையாய்
மங்கை யரையடைந் தம்மனை யாடுக வந்தருளே. 141

நீங்கித்தலைவற்கோம்படைசாற்றல்.

பிறவா வடிவன் றிருவெங்கை மேவும் பிரானொடுபோ
யுறவா ருயிருற வேயாக்குஞ் சத்தியை யோப்பவின்று
குறவாணர் தங்கண் மடமாதை நின்னொடு கூட்டுமெனை
மறவா திருமன் னவாவிது வேநல் வரமெனக்கே. 142

உலகியன்மேம்பட விருந்துவிலக்கல்.

மாயற் கரியர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமே
லீயற் பொரியுங் குறும்பூழ்க் குழம்புட னேனமெல்லூன்
றீயற் கறியுந் தினைமூ ரலுமெஞ் சிறுகுடில்வாய்
நேயத் திவண்மிசைந் தேகிலென் னாகு நெடுந்தகையே 143

விருந்திறைவிரும்பல்.

நானக் களப முலையீ ரெனக்கு நவில்வதென்னீர்
வானத் தவர்தொழு தேத்துறுஞ் சீர்வெங்கை வாணர்க்குங்கள்
கானக் குறவ ரிறைமகன் முன்முனங் கல்லையிற்பெய்
யேனத் தசைக்கறி யன்றோ மிகவு மினியதுவே. 144

பகற்குறி.

கிழவோன்பிரிந்துழிக்கிழத்திமாலையம் பொழுதுகண்டிரங்கல்.

நந்தா மதுகைப் பழமலை யார்வெங்கை நாடனையாய்
வந்தாவி யம்புயம் வாட்டுமுன் னாளிலம் மாலையன்று
சிந்தா குலமுற வேதனித் தாரைச் செறுக்குமதன்
செந்தா மரையை மலர்த்துமிம் மாலைச் சிறுபொழுதே.

பாங்கிப்புலம்பல்.

அருந்தா விடமு மருந்தியவ் வானவ ராருயிரைத்
தருந்தாரு வெங்கையி லெவ்வகை யானுந் தனைத்தப்பியே
யிருந்தானு மாவி கவர்வான் மதிப்பிள்ளை யின்றுவைக்கும்
பெருந்தாப மாலைக் கிவளென்சொ லோபிழை செய்ததுவே. 146

தலைவனீடத்தலைவிவருந்தல்.

கருமுன் படுந்துயர் தீர்ப்பார்நற் கட்செவிக் கங்கணவீ
ரிருமுன் கரமுடை யார்வெங்கை வாண ரிமையவெற்பி
லருமுன் மணியும் புனைபூந் துகிலுங்கொண் டாயவெள்ளம்
வருமுன்வந் தாரிலை யேயலை கோலநம் மன்னவரே. 147

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

புணர்ந்தாருள் வெங்கை புரநாதர் பாகம் புணர்ந்தநறு
மணந்தாழ் குழலுமை யங்கையல் லூமன் மகிழ்நர்தமைத்
தணந்தா ரவைகிலர் நீதரி யாமற் றளர்ந்தனையேற்
பணந்தா ழகலல்கு லாய்நகு வார்நினைப் பார்த்தவரே. 148

தலைவிமுன்னிலைப்புறமொழிமொழிதல்

உரையாத முன்ன முணர்வார் தமக்கன்றி யுற்றதன்னோய்
வரையாம லுள்ளவெல் லாமுரைத் தாலும் மதித்துமனங்
கரையாத வர்கட் குரைப்பதில் வெங்கைக் கடவுளுண்ட
திரையால முண்டுயிர் நீத்தாலு நன்று தெரிந்தவர்க்கே.149

பாங்கியொடுபகர்தல்

வன்பந் தகனை யழைக்குநஞ் சூனின் மறைப்பவர்போன்
முன்பந் தனையிலர் வெங்கையின் மேவி முயங்குறுபே
ரின்பந் தருமவ ரவ்வின்ப மூடுற வின்றுயிரி
துன்பங் கலந்தளித் தாரதிந் தேனிலைத் தூமொழியே. 150

பாங்கியச்சுறுத்தல்

சுனைக்காவி யன்ன விழிநீ புனத்திற் சுகங்கடியா
துனைக்காதல் செய்தவர் தம்பொருட் டாக வுலைதல்கண்டு
வினைக்கா டெறியு மழுவார் திருவெங்கை வெற்பிலன்னை
தினைக்காவன் மற்றெரு வர்க்களித் தாலென்னை செய்குவையே.

நீங்கற்கருமைதலைவிநினைந்திரங்கல்.
தம்மா வியுந்தந் தலைவரும் வேறு தருமவரே
யம்மா வுலகிற் பிரிந்திருப் பாரளி மூசுமதக்
கைம்மா வுரியர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பி
லெம்மா வியேயவ ரென்றூற் பிரிகுவ தெவ்வண்ணமே. 152

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றல்.
கடிக்குங் கரும்பு மதவேள் சிலையவன் கைப்பகழி
முடிக்குங் கடிமல ராமினிக் கேள்வெம் முயலகன்மே
னடிக்குங் கமல பதத்தார் திருவெங்கை நாடனையாய்
வடிக்குஞ் சுடரிலை வேலன்பர் தேரின் மணிக்குரலே. 153

சிறைப்புறமாகச்செறிப்பறிவுறுத்தல்.
தழலாற் கடிய வளியே நறுமென் றழைகள்கொய்யக்
கழலார்ப் புறுமென் பதத்தார் புனத்தினுங் காவகத்துஞ்
சுழலாத் திரியுங் கிளிகர ளினிவெங்கைச் சோதிவெற்பி
னிழலாற் பொலிந்த விளம்பொழிற் கேயிரு நெஞ்சுவந்தே.

முன்னிலைப்புறமொழிமொழிந்தறிவுறுத்தல்
தொண்டா வெமையுடை யான்வெங்கை சூழிளஞ்சோலையிற்பூந்
தண்டா தளவு மினிகா ளுமக்குத் தகாதுகண்டீர்
கண்டா லினைந்துபின் காணுத போதெங் களைமறக்கும்
வண்டா ரிறைவ ரொடுகூடி யெம்மை மறப்பதுவே. 155

முன்னின்றுணர்த்தல்.
நனைகாத்த பூமட வார்விழி யாக நயந்தருளங்
கனைகாத்த பாகர்தம் வெங்கையி லேவண்டு காவிமலர்ச்
சுனைகாத்த வெற்பமர் வேலண்ண லேயிச் சுகங்கடிந்து
தினைகாத்த வெம்மைத் துயர்புகக் காப்பர் செறித்தினியே.

முன்னின்றுணர்த்தியோம்படைசாற்றல்
அந்திப் பொழுதிற் பெடைதா மரையு ளகப்படநோம்
புந்திச் சுரும்பு கதிர்வருங் காறும் புறந்திரியு
நந்திக் கொடிவலங் கொண்டோன் திருவெங்கை நாட்டிறைவ
சிந்தித் தெமைமற வாதிரு நீநின் றிருவுளத்தே. 157

கிழவோன் றஞ்சம்பெறாதுநெஞ்சொடுகிளத்தல்

தூற்றிக் கடிமலர்ப் பைந்தேன் கவர்ந்து சுரும்பினங்க
ளேற்றிக் குவடுற வைத்தாங் கிதனி னிருந்தவரை
நீற்றிற் றிகழ்வடி வார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
போற்றிக் குறவர்வைத் தான்மன மேயென் புரிகுவமே.

பகற்குறியிடையீடு

இறைவனைப்பாங்கிகுறிவரல்விலக்கல்

கானக் குறவர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பி
லேனக் குரலரி வான்குறித் தாரன்னை யென்பவளு
மானக் கயல்விழி யாள்குர லீர வருவதுபோற்
றேனக் கலர்தொடை யாய்வரு வாளித் தினைப்புனத்தே.

இறைவியைக்குறிவரல்விலக்கல்.

மாடுண்ட வீரப் பிறையார்தென் வெங்கை வரையினிலுன்
சேடுண்ட கொங்கைப் பசலைகண் டேதினைக் காப்பயிர்த்துத்
தோடுண்ட காதுடை யாயன்னை தானுந் துணிந்திலளீ
யோடுண்ட கூழென வேமறு காநிற்கு முள்ளமுமே. 160

இறைமகளாடிடநோக்கியழுங்கல்.

நீடுந் தினையிற் கிளிநோக் குதலென நின்றுநம்மோ
டாடுந் தலைவர் வரனோக் கித்துனு மவருடனே
கூடுந் தொழின்மறைக் குஞ்சுனை யோடலர் கொய்யுமலர்க்
காடும் பிரிவுறச் செய்வதென் னோவெங்கைக் கண்ணுதலே

பாங்கியாடிடம்விடுத்துக்கொண்டகறல்.

வயிரோ சனனுக் குலகீந் தவர்வெங்கை மன்னனுக்குப்
பயிரோ டுறவற நீத்தாளென் றெண்ணிப் பழுதுரையல்
செயிரோ சிறிது மிலாக்கிளி காடன் சிறுகுடினுக்
குயிரோ டரிவை நடந்துசென் றாளென் றுரைமின்களே.

பின்னுணேடுந்தகைகுறிவயினீடுசேன்றிரங்கல்.

தன்னோ டிருந்தபொழுதிளஞ்சோலைசெய்தன்மைகண்டேற்
கன்னோ தனியிருந் தாற்செய்யு மாறு மறிவிக்கவோ
மின்னோ வெனநின் றவிர்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பி
லென்னோ வறிந்தருள் செய்வான் வராம லிருந்ததுவே163

வறுங்களநாடிமறுகல்.

பெறுங்கள நஞ்ச முடையா ரடியவர் பிள்ளைதனை
யறுங்கள மன்னு மொருவெங்கை வாண ரணிவரைமே
னறுங்கள வன்ன குழனீங்க மங்கல நாணிழந்த
வஃறுங்கள மென்ன விருந்ததந் தோவிம் மணியிதணே. 164

குறுந்தோடிவாழுமூர்நோக்கிமதிமயங்கல்.

அறத்தா றுடையர் நுகர்பெரும் போக மறமறியா
மறத்தா றுடையர் விரும்புதல் போலும் வளர்சடையின்
புறத்தா றுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்படைந்த
குறத்தா றுடையர் மடமாதை மேவக் குறிப்பதுவே. 165

இரவுக்குறி.

இறையோனிருட்குறிவேண்டல்.

பொருந்தா ரரணம் பொடித்தோர் பவப்பிணி போக்குதற்கு
மருந்தா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர் வரையனையீர்
திருந்தார் கலியிற் புகுந்துநன் மீன்வரச் செய்துமக்கு
விருந்தாக வைத்தகன் றூனளி யேனையவ் வெய்யவனே.

பாங்கிநேறியினதருமைகூறல்.

அங்க முழுவணி யானோன்றென் வெங்கை யநனருண்மா
தங்க முழுமத யானையன் றுடகற் சாடுமொரு
சிங்க முழுவரி யன்றென வேழமுஞ் சீயமுஞ்சேர்
துங்க முழுவன மெவ்வா றிருள்வரச் சொல்லுவதே. 167

இறையோனேறியினதெளிமைகூறல்.

பங்கந் தனக்கிலன் வெங்கையி லேநும் பணைமுலைமா
தங்கந் தனக்குமம் மாதங்க பாரந் தரிக்குமிடைச்
சிங்கந் தனக்குந் தளர்வதல் லாமற் சினவிலங்கின்
சங்கந் தனக்கொரு நாளுந் தளர்குவன் முழ்குழலே. 168

பாங்கியவளூட்டணியியல்விஞதல்.

போதேது கொய்வ ரிழையே தனிவர் பொழில்விளையாட்
டேதேது செய்வர் புனலேது தோய்வ ரெமைத்துதிப்பிற்
றீதேது மில்லை யெனும்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்ப
சூதேத னுமுலை யாருங்க ளூட்டியற் சொல்லுகவே. 169

கிழவோனவளூட்டணியியல்விஞதல்.

என்னூட் டணியிய லென்னுயி னென்னுங்கென் றனக்குப்
பொன்னூட் டணியிய லெல்லாங் கவீர்ந்து புகழ்மலிந்த
சொன்னூட் டணியியல் வெங்கைபு ரேசர் சுடர்க்கிரிசூழ்
நின்னூட் டணியிய லெல்லா முரைத்தரு ணேரிழையே. 170

அவற்குத்தன்னூட்டணியியல்பாங்கிசாற்றல்.

பிறைக்கோலஞ் செய்யு நுதார்சூட் டணிகுவர் பெய்வளையா
லிறைக்கோலஞ் செய்வர் சுனையா டுவரவ் விரதிதனைச்
சிறைக்கோலஞ் செய்யும் விழியார்நம்வெங்கைச்சிலம்பமத
னைறைக்கோலஞ் செய்ய நறைக்கோலஞ் செய்வரென் னூட்டவரே.

இறைவிக்கிறையோன்குறையறிவுறுத்தல்.

வன்மானு மென்முலைச் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
வின்மான் மதிக்கை யரவிந்தம் வாடவவ் வேள்விதரு
நன்மான் கரத்தர்தம் வெங்கையி லேயிற்றை நாளிரவி
னின்மான் மதிமுகங் காண்பான் விரும்பு நெடுந்தகையே.

நேராதிறைவிநெஞ்சொடுகிளத்தல்.

ஒலியா லசையச் சருகெழத் தோகை யுடன்குதிப்பப்
புலியா வெனவெழக் குஞ்சர மோடப் புளிஞரெல்லா
மெலியா விரையும் வனத்தே யிறைதிரு வெங்கைவெற்பின்
மலியா ரிருள்வர நெஞ்மெவ் வாறு வலிப்பதுவே. 173

நேரிழைபாங்கியோடுநேர்ந்துரைத்தல்.

மின்னோடு வந்த விரிசடை யோன்றிரு வெங்கைவெற்பர்
மன்னோடு நீயிருள் வந்தே கெனச்சொன் மடந்தைநல்லா
யென்னோடு கூடி யிருப்பது போல விருந்துமன
முன்னோடு கூடி னினியேது நானிங் குரைப்பதுவே. 174

நேர்ந்தமைபாங்கிநெடுந்தகைக்குரைத்தல்.

கொலையைக் குறித்த விலைவே லவநின் குறிப்பிசைய
முலையைப் புணர்மென் கொடியிடை யாடன் முரணுமனச்
சிலையைக் கரைத்துவர் தேனொரு நான்வெங்கைச் செல்வரைப்
மலையைக் குழைக்கவும் வல்லே னினியிந்த மாநிலத்தே. [பேரன்

குறியிடைநிறீஇத்தாய்துயிலறிதல்.

விந்தா சலமுனி மாதவன் போற்றரன் வெங்கைவெற்பிற்
சந்தா டவிகண் முறித்தேறி வேலொடு தண்புனத்தில்
வந்தா குலநமக் காக்கிய வாரணம் வந்துற்றதோ
நந்தா வனத்திற் பறவையெல் லாமு நரல்கின்றவே. 176

இறைவிக்கிறைவன்வரவறிவுறுத்தல்.

மேனைக் குரிய மருமக னார்திரு வெங்கைவெற்பின்
மானைக் கடந்து செவியள வோடு மதர்விழியா
யானைக் கரியு மரிக்குச் சரபமு மாகியிந்தக்
கானைக் கடந்துவந் தாருயிர் போலுநங் காவலரே. 177

அவட்கொண்டுசேறல்.

முருந்தா நகையுமை பங்காளர் வெங்கை முதுகிரிமே
விருந்தா மரைகண் மறுத்தவிப் போதி லிதழ்திறந்து
விருந்தா மளிகட் கினிதூட்டு மல்லிகை மென்மலர்கொய்
தருந்தா ரணிகுவ னில்லா தெழுந்தரு ளாரணங்கே.. 178

குறியுய்த்தகறல்.

காதா ரமுதம் பெறவேண்டி யன்றொரு காரிகைபாற்
றூதாய் நடந்த திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
போதார் மலர்மல் லிகையொடு முல்லையும் போய்க்கொணர்வேன்
பாதார விந்தம் வருந்தா திவணிற்க பைங்கொடியே. 179

வண்டுறைதாரோன்வந்தெதிர்ப்படுதல்.
தாட்டா மரையென் றலக்கணி வோன்வெங்கைத் தண்சிலம்பிற்
றீட்டா வொருந்தை யோவியம் போலுந் திருவுருவி
ராட்டா னெனுங்கதி ரேடாங் கதவடைத் தாங்கதன்மேற்
பூட்டா மளியுறப் பூட்டிற்றன் றேவுங்கள் பூவகமே. 180

பெருமகளாற்றினதருமைநினைந்திரங்கல்.
விண்டெரி யாது முகிலான் முகில்பொழி வெள்ளத்தினுன்
மண்டெரி யாதெவ் வகையடைந் தாயன்ப மாறன்வயற்
கண்டெரி யாவிரு ளிற்போ மருமை கருதியன்றே
பண்டெரி யாயொளிர் வெங்கைப் பிரான்பதம் பாலித்ததே

புரவலன்றேற்றல்.
முன்காட்டு பந்தமும் வீடுமுள் ளோன்வெங்கை மொய்வரைசூழ்
கொன்காட்டி லுன்குழல் போலே யிருண்டவிக் கூரிருள்வாய்ப்
பொன்காட்டு நல்லெழி லுன்னிடை போலப் புயறுடங்கு
மின்காட்டி வந்தநின் குன்னூர் வழியை விழியினுக்கே.

புணர்தல்.
ஓர்போ தெனும்பிறை வேணியிற் சூடு மொருவர்வெங்கைத்
தேர்போ லகன்ற மனியல்கு லாயிரு செய்யவிள
நீர்போ லமைந்தின்ப மேதிரண் டாங்குறு நின்முலைகண்
மார்போ டழுந்தத் தழுவவென் னுன்செய்த மாதவமே 183

புகழ்தல்.
பெண்காட் டியவொரு பங்குடை யாருயிர் பிட்டினுக்கா
மண்காட் டியபொன் முடியார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றண்காட் டியமலர்க் கோதாய் குரும்பைக டாமொருமுக்
கண்காட்டு மாயினு மோவ்வா நின்தொரு கண்முலையே.

இறைமகளிறைவனைக்குறிவரல்விலக்கல்.
அரவெளி தோவவ் வனமெளி தோவன்றி யாற்றின்மடுக்
கரவெளி தோநந் திருவெங்கை வாணர் களமருட்டு
மிர்வெளி தோவிவை யெல்லாங் கடந்திங் கெனையளிப்ப
வரவெளி தோவென் னுயிர்க்கர ணாகிய மன்னவனே. 185

அவனிறைவியையில்வயின்விடுத்தல்
வலம்பொலி வீர மழுவாளன் வெங்கை மணிவனாமே
னலம்பொலி வாணுதல் வேற்கணல் லாயுன் னடைவிரும்பி
யலம்பொலி யோடு தொடரோ திமமிலை யஞ்சலைதாட்
சிலம்பொலி யாமற் பரிகரித் தேகுன் றிருமனைக்கே. 186
இறைவியையெய்திப்பாங்கிகையுறைகாட்டல்.
முட்டுப் படாத திருவாளன் வெங்கை முளரிமுகை
நட்டுப் படாத விளமுலை யாயுன் னகையுடனே
மட்டுப் படாம லிகலுந் தளவின்று மட்டுப்பட்டுக்
கட்டுப் படாமலென் கைக்கேவந் துற்றது கண்டருளே.
இற்கொண்டேகல்
சூடுந் துளப மணிநீல வெற்புந் தொடர்ந்துமுன
நாடுந் திருவடி யெம்பிரான் றிருவெங்கை நாடனையரி
யாடுங் கலாப மயில்போ லுறங்குநம் மன்னையினுற்
றேடும் பொருளல்ல யோசெல்லு வோநந் திருமனைக்கே.
பிற்சென்றிறைவனைவரவுவிலக்கல்
தம்மேற் பணிபுலை வெங்கைபு ரேசரைச் சார்கிலர்போற்
கைம்மேற் பொருடெரி யாவிருள் வாய்வெங் கரியுடனே
தெம்மேற் புலிதிரி யுங்காட்டி னீயிச் சிறுவழிவந்
தெம்மேற் பழிசுமத் தாதகல் வாயெம் மிறையவனே. 189
பெருமகன்மயங்கல்
ஆய்வா ரளவி னளவாகும் வெங்கை யமலர்வெற்பிற்
றேய்வா னுடங்கிடை யாயறிந் தாரைச் செலவிடுப்போர்
போய்வாவென் பாரிவ் வுலகினிற் போவென வேமுடித்து
நீவாவென் றுயிலை கண்ணோட்ட மில்லைகொ னின்றனக்கே
தோழிதலைமகயேர்கிளந்துவிடுத்தல்
வம்பு குறித்து வருமா ரளியின மல்லிகைப்பூங்
கம்பு குறிக்கும் பொழுதில்வெங் கேசரைக் கைதொழுது
நம்பு குறிக்கண் வருமண்ண லேநின் னகரினிற்போய்க்
கொம்பு குறித்து வரக்காட்டொலியையெங்கொம்பினுக்கே

திருமகட்புணர்ந்தவன்சேறல்

முப்போ தினுமந் தணர்தொழு தேத்து முத்தலைவே
லப்போ தகன்றிரு வெங்கையன் னுள்குற் காடரவ
மொட்போ தெனவொண் மணிவிளக் கேற்றி யுதவிசெய்யுஞ்
செப்போ திளமுலை யாய்செல்லு வேனென் றிருநகர்க்கே.

——(0)——

இரவுக்குறியிடையீடு.

———

இறைவிக்கிருளாயிறைவரவுணர்த்தல்.

வள்ளலம் பாகு மரியாளன் வெங்கை மணிவரைமேல்
விள்ளலம் பானல் விழியாய் துணைபுணர் மென்சிறக
ருள்ளலம் பாது துயில்கூர் தருத லொழிந்தெழுந்து
புள்ளலம் பாநின்ற தென்னே நமதிளம் பூம்பொழிற்கே.

தான்குறிமருண்டமைதலைவியவட்குணர்த்தல்.

கானலை வேனின் முதிர்வா லெதிருறக் கண்டுபஃறி
மானலை நீரென வோடுதல் போல்வெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றேனலை வார்தொடை யார்குறி யாமெனச் சென்றுநைந்தேன்
பானலை வென்றகண் ணாய்குறி வேறுறப் பைம்பொழிற்கே

பாங்கிதலைவன்றீங்கெடுத்தியம்பல்.

மறிக்கும் புலனுண்டை யன்பர்தம் பாவ மரமுறியத்
தறிக்குங் கனன்மழு வெங்கைபுரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
வெறிக்குங் குமமுலை மெல்லிய லாயிந்த மேதினியோர்
குறிக்குங் குறிசெய்வ ரோநமை யாளக் குறித்தவரே. 195

புலந்தவன்போதல்.

மறந்தடுக் குஞ்செயல் வெங்கைபு ரேசர் மறைவனத்தி
லறந்தழைக் குந்திரு வாலயம் போலுல காரிருளைப்
பிறந்தழித் தென்று மொளியோர் டுலாவரும் பேரிருவர்
திறந்தடைக் கின்றதன் றேநெஞ்ச மேநந் திருமனையே.

புலர்ந்தபின்வறுங்களந்தலைவிகண்டிரங்கல்.

பணஞ்செய் பொறியிள நாகா பரணர் பகைதடிந்து
திணஞ்செய் சுடர்மழு வெங்கைபு ரேசர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
குணஞ்செய் கதிரிலை வேலன்பர் தாங்குளிர் மாலையிட்டு
மணஞ்செய் தனரென வோதழைந் தாய்மலர் மாதவியே.

தலைமகள்பாங்கியோடுரைத்தல்

நல்லார் தொடர்பிளங் காய்முதிர் வாமென நாடுரைப்ப
வல்லார் மணிமிடற் றெம்மான் றிருவெங்கையா திவெற்பின்
மல்லார் திணிபுயத் தன்பர்நம் பான்முனம் வைத்தநட்பு
வில்லார் சிறுமென் றளிர்முற்ற லாகி விளைந்ததுவே. 198

தலைமகளவலம் பாங்கிதணித்தல்

திங்கையொன் றூனு முறுகிலர் போற்றுந் திருவடியான்
காங்கையன் றுதைதன் வெங்கையி லேபைங் கனகநிறக்
கோங்கைவென் றேங்குழலாய்நம்மன்பர்குறிபிழையார்
வேங்கையென் றயினும் பூத்தநுண் டோமுல்லைமென்மலரே

இறைவன்மேற் பாங்கிகுறிபிழைப்பேற்றல்

பொருவோ விலர்திரு வெங்கையி லேமுன் புனத்திலெமை
யுருவோ டுயிரமு தென்றுபொய் கூறி யுழன்றவரே
வெருவோ மிரவும் பழியுமூ மூர்க்கு வினவிவழி
வருவோம் வரினு மெமைநோக்கு றீரென வந்திலமே. 200

இறைவிமேலிறைவன் குறிபிழைப்பேற்றல்.

நறவே யிதழியுங் கங்கையும் பாம்பு நகைமதியு
முறவே யணியு மணிமுடி யார்வெங்கை யூரனைய
புறவே யிளம்பி லேயமு தேபசும் பொற்கொடியே
மறவே னுனையென்று நீநினை யாமன் மறப்பினுமே. 201

தலைவிகுறிமருண்டமை பாங்கிதலைவற்குரைத்தல்.

ஈயா தவரைக்கண் டீவ ரெனச்செல் விரவலர்போற்
போயா வியிற்சிறு மாங்கனி வீழப் புரவலனே
நீயாவி யிற்செய் குறியென வேசென்று நித்தர்வெங்கை
வீயா மலர்க்குழ லாள்வறி தேநொந்து மீண்டனளே. 202

அவன்மொழிக்கொடுமை பாங்கியவட்கியம்பல்.

கள்ளெழுங் கொன்றையர் வெங்கையி லேமைக் கடலின்மதி
நள்ளெழுங் காலம் பெறவே குறியிட நான்மருவி
யுள்ளெழுங் காம மருந்துபெ றுமா றுழன் றுசென்றேன்
புள்ளெழுங் காலையென் றுரன்பர் தாமிளம் பூங்கொடியே

என்பிழைப்பன்றென்றிறைவிநோதல்.

அஞ்சா மதற்றெறும் வெங்கைபு ரேச ரணிமிடற்றி
னஞ்சா மிருளிற் குறிபிழை யாதொரு நான்குறித்துத்
துஞ்சா திருந்துந் துஞ் சுற்று ளெனவவர் தூற்றப்பட்டே
னெஞ்சா வமுதனை யாயினி நானிதற் கென்செய்வதே 204

தாய்துஞ்சாமை.

கயிற்று ணிகழர வம்போற் சகந்தனிற் கற்பனையாக்
குயிற்று நிகழிறை வெங்கையி லேயெழுங் கூன்பிறையோ
ரெயிற்று ணிகழு மிளம்பேதை யாமிவ் விரவுவந்து
துயிற்று வனைதனை வெங்கால தூதர் துயிற்றுகவே. 205

நாய்துஞ்சாமை.

சுளைவாய் மடைதிறக் கும்பலவான்வயற் றோன்றுசெந்நெல்
விளைவாய் மலியுந் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பிடைமா
தளைவாய் மடமயி லேதனி வேழந் தனையொருபுன்
வளைவான் ஞமலி குரைத்திங் குறுமன் மறித்ததுவே 206

ஊர்துஞ்சாமை.

நீர்துஞ்சுஞ் செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பில்
வார்துஞ்சு மென்முலைக் கோமள மேவந்து மால்வரைமேற்
கார்துஞ்ச மாவின மெல்லாமுன் றுஞ்சக் கடலுந்துஞ்ச
வூர்துஞ்சி லாததென் னேவிதி நான்செய்த வூழ்வினையே.

காவலர்கடுகுதல்.

தேவாதி தேவர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பர்நமை
மேவாத வண்ணங் கதிர்வேன் மருட்டும் விழிமடவாய்
கூவா மறுகிற் றிரிகா வலர்கையிற் கொட்டுபறை
வாவா வெனநெய்த லம்பறை கூவுநம் வாய்தனுக்கே. 208

நிலவுவெளிப்படுதல்

ஒழுங்கி யிருந்த சடையாளர் வெங்கை யொருவர்வெற்பிற்
புழுங்கி யிருந்த மனத்தன்பர் தாம்வந்து போமளவு
மழுங்கி யிருந்து மிளிர்திங் களையொரு வாளரவம்
விழுங்கி யிருந்து விடாதுகொ லோதளிர் மெல்லியலே.

கூகைகுழறுதல்.

நாகா பரணர் திருவெங்கை நாயகர் நல்லடிக்கன்
பாகா தவரெனக் கூகூவென் றத்தி யதிலிருந்து
நீகா வலரை விலக்குகின் றுயுயிர் நீத்திலனேற்
கூகாய் நினதுடல் காண்பேன் விடியிற் கொடிமுன்னமே.

கோழிகுரற்காட்டல்.

வாய்மை யெனினும் புலரியைக் கூறுதல் வாரணங்காள்
சேய்மை யருங் கொழுநர்தங் கூட்டஞ் சிதைத்தெமக்குத்
தீமை பயந்தமை யால்வெங்கை நாயகர் செய்தவறத்
தூய்மை யுணர்ந்தவர் வாய்மையன் றுமெனச் சொல்லுவரே

——(1)——

வரைதல்வேட்கை.

—:0:—

தலைமகளைப்பாங்கிபருவரல்வினவல்

என்னிடத் தூற்ற குறையுள வோநம்மை யீன்றவன்னை
தன்னிடத் தூற்ற முனிவோ வுலகந் தருமிமைய
மின்னிடத் தூற்ற பழமலை யார்திரு வெங்கையன்னாய்
நின்னிடத் தூற்றதென் னேவுரை யாய்நின் னினைவினையே.

அருமறைசெவிலியறிந்தமைகூறல்

வேலையி லேவரு நஞ்சமுண் டார்திரு வெங்கைவெற்பின்
மாலையி லேவண் டிசைபாடு மென்குழல் வாணுதலாய்
சோலையி லேநங் கொழுநர்வந் தேகதிர் தோன்றுசிறு
காலையி லேதரு மாலையன் னேவன்னை கண்டனளே. 213

தலைமகன்வருந்தோழிற்கருமைசாற்றல்

தாயுஞ் சுணங்கனு மூரும்வெங் காவலுஞ் சந்திரனுந்
தீயுங் குடிஞையுஞ் சேவலுந் தப்புஞ் செயலெளிதோ
பாயுஞ் சினவிடை யார்வெங்கை வாணர் பனிவரைமேற்
காயுங் கதிரிலை வேல்வீரர் நம்மைக் கருதினுமே. 214

தலைமகனூர்க்குச்சேலவோருப்படுதேல்

அறிவே யொருவடி வாமீசர் வெங்கையி லன்னமன்னு
யெறிவே லிறைவர்தம் மூர்க்கேகி யாங்கவ ரெண்ணமெல்லா
மறிவேம் மவரன் பிலாமைகண் டாலுரை யாடலமாய்
மறிவே மறிந்தபி னந்தக னூர்க்கு வழிக்கொள்வமே. 215

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தல்

வன்பற் றவர்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமே
லின்பற் றிலர்கை விடுத்தா ரிறையவர் நீயவர்மே
லன்பற் றிலையணங் கேசிறி தேனுமன் பற்றவரைப்
பின்பற் றுவருள ரோவிது தான்மிகப் பேதைமையே. 216

இறைவியிறையோன்றன்னைநேர்ந்தியற்படமோழிதல்

சுரும்பு களிக்கும் பொழில்வெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமே
லரும்பு கடுக்கு முலையா யுலகுள வாவியெல்லாம்
விரும்பு கொடைத்தண் ணளிவேந்தர் நம்மை வெறுப்பவரோ
கரும்பு கசப்பது வாய்க்குறை வேயிந்தக் காசினிக்கே.

கனவுநலிபுரைத்தல்

ஓடுஞ் செயல்செயு மாசைத் தனையை யோடித்திருத்தல்
கூடும் படிசெயும் வெங்கைபு ரேசர் குவட்டில்விழி
மூடும் பொழுதெதிர் தோன்றிநிற் பார்கண் முகிழ்திறந்தா
லீடும் புகழுடை யாரெதிர் தோன்றிலர் நேரிழையே. 218

கவினழிபுரைத்தல்.

ஈயார் பொருளு மிறையீக் கிணறு மெனத்துணைவர்
தோயா முலைக ணலமிழந் தேன்மதி சூடுமொரு
பாயர் மயமலர் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
வேயாம் பணைபுரை மென்றோட் கருங்கண் விளங்கிழையே

தன்றுயர்தலைவற்குணர்த்தல் வேண்டல்
விழிக்கிடா ருகு நுதலார்தம் வெங்கையில் வேந்தொடுபெண்
பழிக்கலையென்றொரு வார்த்தையை யாரும் பகர்ந்துமிகுஞ்
சுழிக்கிடா ருந் திருப்பாற் கடலெனத் தோன்றுபுகழ்
மொழிக்கிடா ருகுறு மென்பாரைக் கண்டில மொய்குழலே.

துன்புறுபாங்கி நீசொல்லெனச்சொல்லல்.
பொறியாலயப்பொய்கைசூழ்வெங்கை வாணர்தம்பூங்கரத்தில்
மறியா மெனப்பிறழ் சேட்ரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
பிறியாதுன் னுள்ளத் திருப்பார்க் கயலவர் பேசுவதென்
னறியா தவர்தமக் கன்றோ வொருவ ரறிவிப்பதே. 221

தலைமக ளலர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.
கல்ரா லறிவரி யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
பலரா லணியும் புகழார் பிறப்பொன்றிற் பாவிமதன்
மலரால் வருந்துயர் நீக்குவ ராயினு மண்ணுளர்வா
யலரால் வருந்துயர் நீக்குகிற் பாரை யறிந்திலமே. 222

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.
ஒருகோடு தம்மிற் குறைந்தநல் வாரண மொன்றுமன்றி
யிருகோடு வந்து மிருங்களி றேனு மிகன்மதமா
வருகோடு வெவ்வத ரென்றுலும் வெங்கை யமலர்தரு
முருகோ டுறழும் வடிவா ரிடைமன முந்துறுமே. 223

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.
மாமாய னுந்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
பாமா முனிவன் மலயா நிலமொரு பாலசைய
வேமாயர் வேய்ங்குழ லாலூத மேனி விறகிற்பற்றுங்
காமா னலமவி யாகட லேழுங் கவிப்பிறுமே. 224

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.
வம்புற் றனைவெண் மதியா லொடுங்கினை வண்டிழந்தா
யம்புற் றனைமிகு கண்முத் துகுத்தனை யம்புயமே
நம்புற் றரவணி யெம்மான் திருவெங்கை நாட்டிறைவிய
வெம்புற் றனையெனைப் போலென்ப தின்று வெளிப்பட்டதே

நெறிவிலக்குவித்தல்.

நீரலை வேணியர் வெங்கையில் வாழு நெடுந்தகையைச்
சீரலை வாய்வருஞ் செவ்வேண் முருகனுஞ் சேறலருஞ்
சாரலை மேவு மொருபெருங் காட்டுத் தனிவழியில்
வாரலை நீயென் பவர்க்கே வருவன வண்புகழே. 226

குறிவிலக்குவித்தல்.

பிளவு மதிச்செஞ் சடையர்ள்ள வெங்கைப் பெருந்தகைதான்
றளவு நகைக்கருங் கண்மட வாய்விண் டலமுகட்டை
யளவு பொழிற்குறி வந்தாற் றுயில்பொழு தார்க்கும்புள்ளாற்
களவு வெளிப்படி னென்னுய் முடியுநங் காரியமே. 227

வெறிவிலக்குவித்தல்.

மறிகொண்ட வங்கையர் வெங்கையி லேமென்மலர்ப்பொழில்வாய்க்
குறிகொண்ட வன்பர் தருநோயென் றன்னைகுறித்திலளாய்
நெறிகொண்ட தெய்வமணங்கிற்றென்றேதன்னினைவழிந்து
வெறிகொண்ட னண்மற் றொருவிதி யோவிது மெல்லியலே

பிறவிலக்குவித்தல்.

அருங்கண்ணி வெண்மதி சூடும்பிரான்வெங்கையாவிமலர்க்
கருங்கண்ணி கங்கையின் மென்றூவியன்னங்கருதிவைத்த
பெருங்கண்ணி யிற்புனற் காக்கைபட்டாங்குப் பிறர்நமதின்
மருங்கண்ணி வந்தன ரென்பதுகேட்டின் றுமாய்ந்திலமே

குரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவித்தல்.

பூண்கொண்ட மென்முலை யாய்வெங்கை வாணர் பொதியவெற்பி
லேண்கொண்ட நங்கருத் தின்றவர்க் கோது மிசைவுபெரு
நாண்கொண்டு நங்கற் பழிதலன் றேவன்றி நாணிழந்து
மாண்கொண்ட வங்கற் புறுதலன் றோநம் மரபினுக்கே.

வரைவுகடாதல்.

வினவியசேவிலிக்கு மறைத்தமைவிளம்பல்.

வண்டு கலிக்குந் தொடையாயெம் மன்னையிம் மாதுந்துயில்
விண்டு தரித்தில ளென்கொலென் றுள்ளன் வெங்கைவெற்பிற்
பண்டு புனத்தில் வருமத வாரணம் பாய்கனவு
கண்டு பினைத்துயின் றுளிலை யென்று கரந்தனனே. 231

அலரறிவுறுத்தல்.

கோட்டு மலைவில் விறலாளர் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பிற்
றீட்டு மிலைமலி வேலண்ண லேநின் றிருக்கரத்தால்
வேட்டு மகிழ்செய் யணங்கென வேயிவண் மென்குழலிற்
சூட்டு மலர்கண் டுலகமெ லாமலர் சூட்டியதே. 232

தாயறிவுணர்த்தல்.

நீர்பூத்த செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
கார்பூத்த வண்மை மடங்கலன் னையன்னை காலையன்றி
யேர்பூத்த பைந்தளிர் மெல்லிய லாமிவ் விளங்கொடிமேற்
பீர்பூத்த தென்னைகொ லோவறி யேனெனப் பேசினளே.

வெறியச்சுறுத்தல்.

அலைமேற் கிளர்பொறி வாழ்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
சிலைமேற் பயில்கைத் தலத்தைய நீயெமைச் செய்துயர்க்குத்
தலைமேற் படுமெறிக் கோர்கான் முடக்குந் தகைமையென்னக்
கொலைமேற் பயிலு மெமர்வெறி யாடல் குறித்தனரே. 234

பிறர்வரைவுணர்த்தல்.

மகவா னிறைஞ்சுந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கின்
முகவா ரிசமு முலையுங்கண் டான்மிகு மோகமுறுஞ்
சகவாழ் வினரை யுரைப்பதென் யான்மறை சாற்றுகின்ற
சுகவாம தேவரு மின்றே விடுவர் துறவினையே. 235

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்.

கொன்னெறி வேற்கு மரன்போ லெமரெதிர் கொண்டுதரு
நன்னெறி யாற்பெற லாகவுந் தென்வெங்கை நாதர்வெற்ப
செந்நெறி யாற்செல் பதிக்கோர் கொடுநெறி செல்பவர்போன்
மின்னெறி வேற்கண் ணியைக்கள வாற்பெற வேண்டினையே.

வரையுநாளுணர்த்தல்.

பணிவாய் விரிசடைப் பெம்மான்றென் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
கனிவாய் மலர்ந்து மணநா ளுரைப்பக் கடன்றரக்கின்
இனிவாய் மலரனை யாண்மறிப் பாயிடுங் கிற்றெனவொண்
மணிவாய் புயத்தன்ப வூர்கொண்ட தால்வெண் மதியமுமே

தலைமக ளறிவறிவுறுத்தல்.

பிற்பழி யாது மிலரால சுந்தரர் பித்தவெனுஞ்
சொற்பழி யாளர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
றற்பழி யாகநின் றன்பழி நாணித் தலைவவறக்
கற்பழி யாது மடமா தெனையுங் கரந்தனளே. 238

குறிபெயர்த்திடுதல்.

ஐயுற் றெமர்தெளி வானிருந் தார்நும் மடிச்சுவடு
கொய்யுற்ற பூம்பொழி லூடுகண் டேமென் குழலுமையாண்
மெய்யுற்ற வங்கணர் வெங்கையி லேகுறி வேறுகொண்டு
மையுற்ற கண்ணி யொடும்விளை யாடுக மன்னவனே. 239

பகல்வருவானையிரவுவருகென்றல்.

நந்தே டவிழ்ந்து நறவூற் றிருக்கு நளினமிசை
வந்தேறி மென்றுயில் கொள்வெங்கை வாணர் வரையின்மலர்க்
கொந்தேறு மென்குழ லாண்முக வாவிக் குமுதமலர்ச்
செந்தே னிரவினல் லாற்கிடை யாதென்ன செய்யினுமே,

இரவுவருவானைப்பகல்வருகென்றல்.

சேல்கொண்ட தண்பணை சூழ்வெங்கை வாணர்தஞ் சேய்திருக்கை
வேல்கொண்ட கண்ணிளம் பெண்ணோடு கூட விருப்பமுறு
மால்கொண்ட வெங்களி றன்னாய் மலர்பனை வாய்திறக்குங்
கோல்கொண்டு வந்திலை யேலரி தாலவட் கூடுதலே. 241

பகலினுமிரவினும்பயின்றுவருகென்றல்.

சொல்லும் பொருளு மெனநிறை வாரிளஞ் சூன்மிடற்ற
நெல்லுங் கரும்பு நிறைவெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்ப
வில்லும் பிறையும் பணிவா ணுதற்றளிர் மெல்லியலே
யல்லும் பகலு மகலா திவண்வந் தடைந்தருளே. 242

பகலினுமிரவினுமகலிவணென்றல்

பாவலர் பாடும் புகழ்வெங்கை வாணர் பனிவரைமேன்
மேவல ராருயி ருண்டமை வேலவ வெம்பகலி
லேவல ராய நெருங்குமின் றேன்வண் டெனவிரவிற்
காவலர் சூழ்ந்து திரிவார்பொன் காத்த கடியெனவே. 243

உரவோனூருமூருங்குலனு
மரபும்புகழும்வாய்மையுங்கூறல்.

நதியுந் தொடையும் புனைபுயத் தாய்மணஞ் சூழ்ந்திலையே
னதியும் பணியும் புனைவே ணியர்வெங்கை நாட்டினினின்
பதியுங் குலனு மரபுநல் வாய்மையும் பல்புகழு
மதியுங் கள்ங்கமும் போலொழி யாமன் மறுப்படுமே. 244

ஆறுபார்த்துற்றவச்சங்கூறல்.

அரியும் பணியுந் திருவெங்கை வாண ரடியரல்லார்
திரியும்பவநெறி போன்றொழி யாதிரை தேர்ந்துகொடு
வரியுங் கரியுஞ் செறியுஞ் சிறுவழி வாரலைநீ
புரியுங் கருங்குழ லாட்பொருட் டாகப் புரவலனே 245

ஆற்றுத்தன்மையாற்றக்கூறல்

அழுவாண் மொழிதளர் வாளைய கோவென் றலமருவாள்
விழுவாள்புரண்டெழுவாள்றெவங்கைவாணரைவேண்டியடி
தொழுவாளநங்கன்கொடியனென்பாளுயிர்சோர்ந்திடுவாண்
முழுவாள் விழிமடவாதெண்ண மன்ப முடித்தருளே. 246

காவல்மிகவுரைத்தல்.

ஆக்குறுங் காரணர் வெங்கைபு ரேச ரணிவரையாய்
தாக்குறுஞ் சியமும் வேழமும் வேங்கையுந் தப்பிவந்து
மாக்குறுஞ் சோலையெம் மூர்புகுந் தாலு மனையருகு
காக்குறுங் காவலர் தம்மையெவ் வாறு கடப்பதுவே.

காமமிகவுரைத்தல்.

தாள்வலி கொண்டு படுந்து காலன் றனைமருட்டு
மாள்வலி கொண்டவர் வெங்கைவெற் பாகின் னணியலர்கற்
றோள்வலி கொண்டு தவிர்ப்பினல் லாமற் றுயர்விளக்கும்
வேள்வலி கொள்ளுந் துணையெங்கள் பேதைக்குவேறில்லையே

கனவுநலிபுரைத்தல்.

மனவே யணியுந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கு
சினவே லிறைவநின் றோளொடு கொங்கை திளைக்கவருங்
கனவே யுயருந் துறக்கமென் பானினைக் காண்பரிய
நனவே துயரந் தருகின்ற தீவெந் நரகென்பளே 249

கவினழிபுரைத்தல்.

கருவரை யெங்க டிருவெங்கை வாணர்தங் கண்ணழித்த
வொருவரை யன்ன வெழிலுடை யீரிங் குமதருளா
லிருவரை பொன்னு மிருவேலை முத்தமு மீன்றனவாற்
குருவரை யன்னமென் றோளுடையாட்குக்குறையென்னையே

ஒருவழித்தணத்தல்.

தன்பதிக்ககற்சிதலைவன்சாற்றல்.

என்மனை நல்லிளம் பூங்கொடி பால்வைத் திளங்கொடிதன்
னன்மன மென்னொடு கொண்டூர்புகுந்திங்கு நான்வருவேன்
வன்மனம் வந்து புகாவீசர் வெங்கை மருவலர்போ 251
லின்மன மஞ்சலை செங்கயல் வாட்கண் ணிரைவளையே

பாங்கிவில்க்கல்.
ஊனு ருடலி னுயிர்போல வேயவ் வுயிரினுயிர்
தானு மொருவன் றிருவெங்கை வெற்பிலுன் றன்பதிக்குப்
போனுல் விரைந்து வருவா யலையன்ப போகலைநீ
யானு மிழைநுயர் கண்டாவி கொண்டிங் கிருக்கிலனே.

தலைவனீங்கல் வேண்டல்
நீர்புக்கு வாழு நெடுமீனந் நீர்தனை நீங்கியுய்ந்தாற்
றூர்புக்கு வாழு முலையாளை யானுந் தணந்துய்குவேன்
மார்புக்கு மாலை யரவா னவர்வெங்கை வாணர்வெற்பி
லூர்புக்கு நான்வர வேண்டுமின் னேநின் னுளத்திசையே

பாங்கிவிடுத்தல்
கொந்தார் மலர்க்குழல் வெண்முத்த வாணகைக்கோமளத்தின்
சிந்தா குலமுற்று நீயறி வாயன்ப தேமொழிக்கு
நந்தா மணிவிளக் கன்னுர்தம் வெங்கை நகரினிற்போய்
வந்தா ரெனச்சென்று நான்கூற நீசென்று வந்தருளே

பாங்கிதலைவிக்கவன் சேலவுணர்த்தல்
அம்மூல காரணர் வெங்கைபு ரேச ரணிவரைமேற்
செம்மூரி வேலவர் நீயா ரணங்கின்முன் செல்லுமுன
மெம்மூர் புகுந்து வருவலென் றேகின ரேந்திழையாய்
நம்மூர் மருங்குற விந்நேரம் வந்து நணுகுவரே. 255

தலைவிநெஞ்சோடுபுலத்தல்.
விளித்தா ருயிரை யடிநீழல் வைப்பவர் வெங்கையிலே
யளித்தார் புனைகுழ லாயக லேனென் றகந்தெளியத்
தெளித்தா ரகன்றன ரேலவர் வார்த்தை தெளிந்துமன்ங்
களித்தார் தமக்குள தோபிழை தானிந்தக் காசினிக்கே

சென்றோனீடலிற் காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.
பூளை யணியுஞ் சடையாளர் வெங்கை புரேசர்வெற்பிற்
பாளை மணங்கமழ் மாதிருப் பூாளெனப் பச்சைமயிற்
காளை யனையநங் காதலர் தசமலர்க் கால்வருந்த
நாளை வராம லிடம்மோய் மறியுநன் னுரைகளே. 257

தலைவியைப்பாங்கியாற்றுவித்தல்.

பொலம்புரி வார்சடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கே
கலம்புரி மேனியிற் குங்குமந் தோய்தண் களபமென்ன
நலம்புரி காதலர் தம்பதி நோக்கி நடந்தவழி
வலம்புரி தோன்று மடிப்பொடி பூசுக வந்தருளே. 258

தலைவன்வந்தமைபாங்கியுணர்த்தல்.

மலையானை மாதுல னென்பார்தம் வெங்கை வரையிடைப்பூஞ்
சிலையானை வென்ற வெழிலுடை யார்நஞ் செழுப்பதிக்குக்
கொலையானை மேற்பசும் பொன்னொடு வந்தனர் கோதைசமழ்
முலையானை மேற்பசும் பொன்னெழி வாய்மலர் மொய்குழலே

பாங்கிதலைவனொடு நொந்துவினாதல்.

காரார் மணிமிடற் றெம்மான் றிருவெங்கைக் காரிகைதன்
பீரார் நுதலு முடியாக் குழலும் பெருவிழியி
னீரார் நிறைகுட முங்கண் டுருமைநன் னீதியென்றோ
வாரா தொழிந்தனை நின்கருத் தேதுசொன் மன்னவனே.

தலைவன்பாங்கியோடுநொந்துவினாதல்.

அலையா நிலையர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையீர்
கலையா னிறைமதி வேய்ங்குழல் சோலைக் கருங்குயில்யாழ்
மலையா னிலநல்ல வோவல்ல வோவம் மதனனெடுஞ்
சிலையா னுமிழ்வ தலரோவம் போவென்ன செப்புமினே.

தலைவியை யாற்றுவித்திருந்தவருமைசாற்றல்.

நீர்மல்கு கண்ணும் வளைதீர்ந்த கையும்வெந் நெட்டுயிர்ப்பும்
பீர்மல்கு கொங்கையு மூய்ப்பின்னை வேறு பிழைப்பில்தா
யார்மல்கு செஞ்சடை யார்வெங்கை வாண ரருளதனாற்
றார்மல்கு தேர்வண்ண லேபுரந் தேனின் றனியுயிரே.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல்.

என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென்றல்.

இடைநிலை யாம்பொரு ளுண்டேன் முதனிலை யெய்தறமுங்
கடைநிலை யாமின் பமுமேவு மென்றனர் காதலரென்
றடைநிலை யாப்பதத் தெம்மான் றிருவெங்கை யாயிழைக்குத்
தொடைநிலை வார்குழற் பூங்கொடி யேசென்று சொல்லுகவே.

நின்பொருட்பிரிவுரைநீயவட்கென்றல்.

என்னோடு சொல்லுக செல்லாமை யுண்டெனி னீரமதி
தன்னோடு மல்கு சடையாளர் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்பிற்
பொன்னோடு சொல்லுக நீநின் செலவைப் பொருணினைந்து
முன்னோடு பின்னு மிழப்பான் கருதிய மூன்னவனே. 264

நீடேனென்றவனீங்கல்.

மாணிக்க வாசகன் செந்தமிழ் மாலை மணக்குமுடி
வேணிக் கடவுளிடமா கியதிரு வெங்கையன்ன
யாணிக் கனக மினையாள் செயலிங் கறிந்துசெல்வேன்
பாணிக் குமாறிருந் தாலெனைப் போலிலைப் பாவிகளே. 265

பாங்கிதலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தல்.

இருளா லயமன்ன வார்குழ லாய்நம் மிறைவரின்று
வெருளால முண்ட திருவெங்கை வாணந்தம் மெல்லடியை
யருளா லலதெய்த லாகாத வாறென வானைமிசைப்
பொருளா லல்துனை யெய்தவொ ணாதென்று போயினரோ.

தலைவியிரங்கல்.

பொழியு மருளுடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பருவி
விழியு மெலிவும் பசப்பூர் முலையுமவ் வின்மதனு
லழியு மனமு நினைந்தில ராயினு மாவொருபெண்
பழியு நினைந்திலரே யொருண் மேற்சென்ற பாதகரே. 267

தலைவியைப்பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.
அரியா ரறிதற் கரியார் திருவெங்கை யாயிழையாய்
பிரியார் பிரியப்பட் டாரிலை யோநின் பெருமணக்குக்
கரியார் பொருடரச் சென்றார் பொருட்டுக்கயன்மருட்டும்
வரியார்கண் ணீர்மல்க வென்னைகொ லோநின்று மாழ்குவதே. 267
தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.
நீடறி வாய்நின்ற வெம்மான் றிருவெங்கை நேரிழையாய்
பீடறி வாய்நம் முயிரனை யார்தம் பெரும்பணைநீர்
நாடறி வாய்பொரு ணச்சியிப் போது நடந்தகொடுங்
காடறி வாய்துணிந் தாயுனைப் போலிலைக் கன்னெஞ்சரே.
வருகுவர்மீண்டெனப்பாங்கிவலித்தல்.
வலையிற் படுகலை கண்டிள மான்பிணை மாழ்கிநிற்கு
நிலையிற் படர்வனஞ் சென்றநங் காதலர் நெஞ்சுருகிக்
கொலையிற் படுமழு வார்வெங்கை மாநுன் குளிர்தரள
மலையிற் படர்தனம் பீர்மீள மீண்டு வருகுவரே. 270
பருவங்கண்டுபெருமகள்புலம்பல்.
பூட்டாத வில்வளைத் தார்த்தாங் கிடித்துப் புயலெழுந்து
தீட்டாத வம்பு பொழியுமிக் காலந் தெரிந்திலரோ
காட்டாத நன்னிலை யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பி
லீட்டாத பொன்னனை யாயகன் றார்பொரு ளீட்டுதற்கே.
இகுளைவம்பென்றல்.
வெயிலே யெனமணி கண்டிதழ் கூம்பி விரைக்குவளை
துயிலே புரியுஞ் சுனைவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரியின்
மயிலே யுளங்கவ லேலிது தான்மழை வம்பொடுங்கிக்
குயிலே மருபரு வத்தாற் பொழிதருங் கொண்டலன்றே.
இறைமகன்மறுத்தல்.
கொங்கைப் புசப்பெனக் கொன்றைகள் பூத்தகுருகொழிந்த
வங்கைத் தலமெனத் தோன்றியுந் தோன்றினவன்னவயல்
வெங்கைப் பதியிற் பழமலை நாதர் மிடறெனவே
மங்கைப் பருவத் தணங்கே முகிலெழும் வம்பலவே. 273

அவர்தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்
துணைவிசாற்றல்.

இணர்வார் சடைமுடி யார்வெங்கைவாணரிமையவெற்பிற்
புணர்வார் முலையிள மென்கொடி யேநம் புலம்புறுநோ
யுணர்வார் பொருளொடும் வந்தாரென் றுரைகை யுரைத்துமுகில்
வணர்வார் குழலெழில்வாங்குதல்வேண்டிமுன் வந்ததுவே

தலைமகளாற்றல்.

பொருநாண் மதனை யழித்தே யிமையப் பொருப்பின்மணத்
திருநா ளதிற்றரும் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பிற்
க்ருநாண் மலர்விழி மாதேயென் றுயினுங் காதலரீங்
கொருநாள் வருவரென் றேநின்ற தாவி யுடலகத்தே. 275

அவனவட்புலம்பல்.

ஓடுந் தடங்கண் மணற்கேணி யாகவவ் வூற்றிறைக்கு
நீடும் புளின முலையாக் குறைவு நிறைவுமின்றிச்
சூடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுஞ் சுரும்பலர் மொய்குழ றேம்பிப் பதைத்திடுமே. 276

பாகனொடுசொல்லல்.

வார்கொண்டமென்முலையாளிடையேபோய்வருவலென்னுங்
கார்கொண்ட வென்னிடை யில்லைபொய் யென்னக் கடுக்கைநறுந்
தார்கொண்ட செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பிற்
றேர்கொண்ட சீர்வல வாவிரைந்தேகச் செலுத்துகவே277

மேகத்தொடுசொல்லல்.

சென்னிப் பிறையர் திருவெங்கைவாணர்செழுஞ்சிலம்பின்
மன்னிப் படருங் கொடிபோற் றழைத்து மலர்வதன்றெங்
கன்னிப் பசுங்கொடி வாடுங்கண் டீர்மெய் கருகிநின்று
மின்னிப் பொழியி லெனையன்று போய்க்கரு மேகங்களே. 278

பாங்கி வலம்புரிகேட்டவன்வரவறிவுறுத்தல்.

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
புண்ணீர் முழுகு மிலைவே லிறைவர்பொற் றேரின்மிசைப்
பண்ணீர் மொழியணங் கேகிளர்ந் தார்க்கும் பணிலமுன்றன்
கண்ணீர் வழியடைத் தற்குரித் தாகிய கல்லெனவே. 279

வலம்புரிகிழத்திவாழ்த்தல்.

வேயின் கவின்புனை தோளுமை பங்கர் தம் வெங்கைநகர்க்
கோயின் முனம்புகுஞ் சங்கென வாழ்கநங்கொண்கர்சுரம்
போயின் றணைவ லெனவோ நியமொழிப் பொய்ம்மைபடா
வாயின் புகழ்திரண் டாலென வார்க்கும் வலம்புரியே. 280

தலைவன் வந்துழிப்பாங்கிநினைத்தமைவினுவல்.

அம்மை யிடத்தர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையெங்
கொம்மை முலைத்தட மெல்லாம் பசலை கொளக்கொடுத்துச்
செம்மை மனத்திற் பொருள்விழைந் தார்தரச் சென்றவிடத்
தெம்மை நினைத்ததுண் டோவிலை யோசொல் லிறையவனே. 281

தலைவனினைத்தமைசெப்பல்.

புறந்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தரயன்
பறந்தாலு மென்னெனன் றிருக்கின்ற வேணிப் பரமர்தமைத்
துறந்தார் மனமென வெங்கொடுங் காட்டுச் சுரத்திடைநான்
மறந்தா னினைத்தலு முண்டுபொன் னேயுங்கள் வஞ்சியையே. 282

பாங்கி தலைவியையாற்றுவித்திருந்தமைகூறல்.

விண்மணி பொய்ப்பினும் பொய்யா நின்வாய்மை விளம்பியெங்கள்
கண்மணி யொத்தசெவ் வேலிறை வாவுயிர் காத்தளித்தே
னெண்மணி கண்டத் தொருவெங்கை வாணருயர்சிலம்பிற்
பெண்மணி யைப்பிறை வாணுத லீர்ங்குழற் பேதையையே

களவியல் முற்றிற்று.

வரைவியல்.

வரைவுமலிவு.

காதலன்முலைவிலைவிடுவித்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தல்.

மலைவிலை யென்று நிலைவெங்கை வாணர் மணிவரைமே
லிலைவிலை யிந்த மணிக்கு முலைக்குமென் றெண்ணியொரு
கொலைவிலை வென்ற நுதன்மட வாய்நங் கொழுநர்முதிழ்
முலைவிலை நல்கின ரைந்தலை நாக முழுமணியே.

காதலிநற்றுயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

நான்ற சடிலத் திருவெங்கை நாயகர் நல்குமொரு
கான்ற குருதிக் குடர்மாலை வேலுடைக் காளையெழில்
போன்ற வுருவத் திறைவர்மென் றேளிடு பூந்தொடைகண்
டான்ற பொழுதிற் பெரிதுவ வாநிற்கு மெம்மனையே. 285

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்ந்தமைதலைவிக்குணர்த்தல்.

புரவல ரொக்குங் குடிவாழும் வெங்கை புரத்தரிந்தி
வரவல ரொக்கு மிட்டாரூர் தங் கையிள மான்விழியா
யிரவல ரொக்கு மிறையோன் முலைவிலை யின்மொழியாற்
றரவல ரொக்கு மெதிர்புகுந் தார்க்குந் தடமுரசே. 286

தலைமகளுவகையாற்றுதுளத்தோடுகிளத்தல்.

வில்லுங் கணையு மதவேளு மாய விழித்தவரெஞ்
சொல்லும் புனையுந் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
கொல்லுந் துயர முலைமேற் பசப்பினைக் கொண்டுநெஞ்சே
செல்லுஞ் செலவை யுணர்த்திய தாமிச் செழுமுரசே. 287

தலைவனைப்பாங்கி வாழ்த்தல்.

கணத்தி னிலங்கு மதிப்பிள்ளை யொன்றிளங் கட்செவியின்
பணத்தி னுறங்குஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
குணத்தி னுயர்ந்த கொடியிடை யாவி கொடுப்பதற்கா
மணத்தி னலங்கல் புனையுங் காதலர் வாழியவே. 288

தலைவிமணம் பொருட்டாக வணங்கைப்பராநிலைகாட்டல்.

நிலமா தணிநிகர் வெங்கையு ளான்றரு நீமுனமெங்
குலமா தினைமணஞ் செய்தாங் கெனையுங் கொழுநர்வந்து
நலமர் மணப்புணர்ந் தால்விழ வாற்றுவ னெனவே
பலமா தருந்தொழும் பாவைசெவ் வேளைப் பரவுறுமே. 289

அதுகண்டோன்மகிழ்தல்

மால்பற் றியபொழில் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
சேல்பற் றியவிழி யாளுல கோர்முனஞ் செங்கையினுற்
கால்பற்றி யம்மியின் மீதே யிருத்தல் கடைப்பிடித்து
வேல்பற் றியதெய்வ சூளா மணியினை வேண்டுமென்னே.

அறத்தொடுநிற்றல்.

கையறுதோழிகண்ணீர்துடைத்தல்.

கோலம் புனைதலிற் குற்றமின் றன்மலர் கொய்துவருங்
காலந் தவறில பந்திடைத் தோல்வியுங் கண்டிலமா
லாலந் திகழ்மிடற் றார்வெங்கை நாட்டுன தம்புயத்தி
னீலஞ் சிறுமுத் துதிர்ப்பதென் னேசொன் னெடுந்தகையே

தலைமகள்கலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பண்ணீர்மை மென்மொழிப் பாவைநல் லாயிப் படிமுழுது
மெண்ணீர்மை யன்பரைக் கண்டன மால்வந்ததென் றனது
கண்ணீர் கொடுமென் முலைமேற் பசப்பைக் கழுவுறலே.

தலைவன் றெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத்தெளிந்தமைகூறல்.

கொலைசூழ் குருகுமொன் றுண்டாற் கரிநெறி கூறுமெனி
விலைசூழ் மனையின் முனிவரெல் லாந்தொழு மெங்கள்பழ
மலைசூழ் மறுகெழில் வெங்கைநன் னாடர் மனந்தெளிச்
சிலைசூழ் வனந்திகழ் தெய்வதங் காட்டித் தெளித்ததற்கே.

பாங்கியியற்பழித்தல்.
முனங்குழை யாத மலைக்குழைத் தாரம் முதல்வினை
தனங்குழை யாது குழைந்தார்தம் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்
கனங்குழை யாயுனக் கீந்தா ரிலைகொனங் காவலனாம் [பிற்
மனங்குழை யாமன் முனந்தா மருந்து மருந்தினையே.

தலைமகளியற்படமொழிதல்.
உழைகா தலிக்குங் கரத்தார் நிறைமதி யொத்தசங்கக்
குழைகாதிற் பெய்பவர் தென்வெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பின்
மழைகா தலிக்குங்கொடையன்பர்மேற்பிறர்வாயுரைக்கும்
பிழைகாதிற்கேட்பவந்தோபடைத்தானயன்பெண்பிறப்பே

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்குவமென்றல்.
புற்றங் கதமணி வெங்கைபு ரேசர் பொருப்பிலெங்கள்
சுற்றந் தொழுமெங் கொழுநர்நிற் காட்டிமுன் சூளுரைத்த
குற்றம் பொறுத்தரு ளென்றடிபோற்றிக்கொழுமலர் தூய்ச்
செற்றந் தணிக்குறும்பெண்ணேயினிக்குலதெய்வத்தையே.

தலைவி யில்வயிற்செறித்தமையியம்பல்.
சுட்டா வறிவுரு வாணரவ் வானிற் சுரர்தமக்குங்
கிட்டா வமுதனை யார்வெங்கை வாணர் கிரியணங்கே
மொட்டா முலையிற் பசலைகண் டேமனை முன்றில்விடா
ளிட்டா ளிலைவிலங் கென்பதொன் றேகுறை யீன்றவட்கே

செவிலி கனையிருளவன்வரக்கண்டமைகூறல்.
மீனைக் கடந்த பொழில்சூ ழரன்றிரு வெங்கைவெற்பர்
கானைக் கடந்து குறிவா யிருள்வரக் கண்டனள்யாய்
மானைக் கடந்த விழியாய் தரள மணிவடத்த
வானைக் கடந்த விளஞ்சிங்க மோவென் றயிர்த்தனளே.

எறிவளைவேற்றுமைக்கேதுவினவல்.
கனம்வேறு பட்ட மிடற்றார்தம் வெங்கைக் கனகவெற்பிற்
புனம்வேறு பட்டிங்கு வந்தனன் றேநம் புரிகுழற்குத்
தனம்வேறு பட்டு விழிவேறு பட்டுத் தளர்ந்துமொழி
மனம்வேறு பட்டதென்னேவுரையாய்செவ்வரிக்கண்ணியே

பாங்கிவேறிவிலக்கல்.

விட்டை யுவந்து தருவார் திருவெங்கை வெற்படுத்த
காட்டை விரும்பி யுறைதெய்வ மேயெங்கள் கன்னிபடும்
பாட்டை நினைந்திலை வாளா வுலகிற் பலர்விரும்பு
மாட்டை விரும்பினை நன்றோ விருசொல் லறிவினுக்கே

வெறிவிலக்கியவழி செவிலிவினுதல்

மின்னோ டுவமிக்குஞ்செஞ்சடையார்திருவெங்கைவெற்பிற்
பொன்னேய்விலக்குவுமென்றெண்ணியாங்கள்புகும்பொழுதி
லென்னே வெறிவிலக் குற்று யிளமுலை யேந்திழையா
டன்னோயறிந்தனை யேனுரை யாய்மைத் தடங்கண்ணியே

பூத்தருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்.

தடுக்க நிறைபுனற் பண்ணையிற் சூன்முதிர் சங்கம்வந்து
படுக்க நளின மலர்வெங்கை வாணர் பனிவரைமே
லுடுக்க வுதவினன் மாந்தழை மாமல ரொண்ணுதற்குக்
கொடுக்க மதனை விடுத்தகன் றானொரு கோமகனே. 302

புனறருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்.

வான்கற்ற வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
றான்கற்ற கல்வி தளர்வு டுதவுந் தகையெனவே
தேன்கற்ற மென்மொழி யாள்வரு நீரோடு செல்பொழுதி
லூன்கற்ற வேலுர வோனொரு வேந்த னுதவினனே. 303

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்.

ஐங்கைக் களிறு தரும்வெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெங்கைக் களிறு தனைப்பாய் வுறவர மெய்ந்நடுங்கிக்
கொங்கைக் களிறு புறம்பாய் வுறப்புல்லிக் கொண்டனள்வேற்
செங்கைக் குமரனை யன்னா னொருவனைத் தேமொழியே.

மணம்விலக்கல்.

வன்னித் திருவிழி யார்வெங்கை வாணர் மணிவரைமே
லிங்கித் திலவட நல்கின்ற தேயன்றி யேயிவர்க்குக்
கன்னிக் குமரி மணமுடை யாளல்லள் காண்டகைய
சென்னிக் கணிமுடி தாட்கணி யாகுஞ் செயலில்லையே.

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டுநற்றாய்செவிலியைவினாதல்.
நெடுங்கோ வளவயல் வெங்கைபு ரேசனை நெஞ்சிருத்தாக்
கொடுங்கோ லரசர் குடைக்கீ ழடங்குங் குடியெனவே
யிடுங்கோல் வளைவிழி நீரொழி யாம லிருப்பதென்னோ
வடுங்கோல் புரைவிழி வெண்முத்த வாணகை யாயிழையே

செவிலிநற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியாலறத்தொடுநிற்றல்.
புலங்கண் டளவின் மறைவெங்கை வாணர் பொருப்பிடைச்செங்
கிலங்கண் டளவி னுறைதிரிந் தாங்கொர் நெடுந்தகைதன்
னலங்கண் டளவி னலந்திரிந் தாண்மென் னகின்மிசையோர்
கலங்கண் டளவின் மிகநோ மருங்குலுன் காரிகையே.

நற்றாய்தமருக்கறத்தொடுநிற்றல்.
வேலோடு வாளும் பயினபர் காணம் விளங்கிழையைப்
பாலோடு தேன்கலந் தாங்கிள வாளை பணைமருதச்
சேலோடு பாயுந் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பினெடு
மாலோடு மானு மொருவே லவற்கு மணஞ்செயுமே. 308

உடன்போக்கு.

பாங்கிதலைவற்குடன்போக்குணர்த்தல்.
தாயிற் சிறந்த திருவெங்கை வாணர்தடஞ்சிலம்ப
போயிப் பொழுது வருவலென் றேகிற் பொறுக்கறியா
டீயிற் புழுவென வேபதைப் பாளின் றிருவருளா
னீயித் திருவை யுடன்கொடு போகின் னெடுநகர்க்கே. 309

தலைவனுடன்போக்குமறுத்தல்.
அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத ரடிமலர்க்குச்
சனித்த நெருஞ்சிப் பழமென் றறிந்துந் தகுவரன்றி
மனித்தர் வழங்கரும் வெங்கொடும் பாலை வழியொருநா
ளினித்த மொழியுடை யீரையெவ் வாறுகொண் டேகுவனே-310

பாங்கிபோக்குடன்படுத்தல்.

நுணையிற் புணர்களி வண்டினம் பூந்தண் டுணர்பொதுளும்
பணையிற் றுயில்பொழில் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரையாய்
பிணையிற் பிறழ்கருங் கண்ணாட்கு நின்னைப் பிரிந்தமல
ரணையிற் கொடியது வோவைய நீசெல் லழற்சுரமே. 311

தலைவன்போக்குடன்படுதல்.

நாமொழி யானு புகழ்வா னருள்வெங்கை நாதரைச்சொல்
பாமொழி யானெய்த லாம்பாலை ஞானசம் பந்தனுக்குத்
தேமொழி யாயுன் னுயிரனை யாட்கருஞ் செம்பவள
வாய்மொழி யாலிளங் காவாகும் பட்ட மரங்களுமே. 312

பாங்கிதலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல்.

தேவியுஞ் சம்புவு நீங்காத வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பர்
காவியுங் கஞ்சமு மாம்பலும் பூத்துக் கவின்கனியும்
வாவியும் பெண்ணணங் கென்றூர்கதிர்தெறும்வன்சுரத்திற்
காவியுங் கண்ணு மமுதமும் போன்றுளிரா ரணங்கே.313

தலைவிநாணழிவிரங்கல்.

ஊணிலை யாகநஞ் சுண்டோன் றிருவெங்கை யூரனைய
வாணிலை யாகு மதர்விழி யாய்முன் வனைந்திருந்த
பூணிலை யாகு மவயவம் போலப் பொலிவழிவார்
நாணிலை யாகிற் றனுவாற் பயனென்னை நங்கையர்க்கே.

கற்புமேம்பாடுபூண்முலைப்பாங்கிபுகறல்.

சேண்போலு மேனியர் தென்வெங்கை வாணர்செழுஞ்சிலம்பிற்
பாண்போலு மென்மொழிச் செந்துவர் வாய்மலர்ப் பாவையன்னாய்
பூண்போலு நாண்முத லெல்லாமு மங்கலப் பூங்கழுத்தி
னாண்போலு மாணுறுங் கற்பின்று மேகுல நாரியர்க்கே

தலைவியொருப்பட்டெழுதல்.

நரைப்பால் விடையர் பினிறையார்சடையர்மெய்ஞ்ஞானமயர்
வரைப்பாவை பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமே
லுரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா முரைக்கவுனக்கிசைவேற்
றிரைப்பாவை யேசெல்லு வேனன்பரோடருந்தீச்சுரமே.

பாங்கி சுரத்தியல்புரைத்துழித்தலைமகள்சொல்லல்.
மாவோ வெனுங்கறைக் கண்டர்வெங்கேசர் மணிவரைமே
லேவோ வெனுங்கண் ணிளங்கொடி யேமத னெய்யுநறும்
பூவோ புயல்வெண் மதியோ கனிகொளும் பூங்குயில்வாழ்
காவோ விறைவ னுடனே புகுங்கள்ளிக் காடெனக்கே. 317

பாங்கிகையடைகொடுத்தல்.
இறந்தார் பிறந்துழ லாதே முருகுன் றியற்றுசெயல்
சிறந்தார் புகழ்வெங்கை செய்வா னருளுஞ் சிவனுமையை
யறந்தா னுருவுகொண் டன்னான் வசிட்ட னருந்ததியைத்
துறந்தாலு நீதுற வேலைய னேநின் றுணைவியையே. 318

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்.
வெங்கே தகைமுனிவார்வெங்கைவாணர்தம்வெற்பிலன்னே
யெங்கே மகளென் றிருப்பா ளவட்குன் னியல்பதனை
யிங்கே யிருந்துரைத் தோரிமைப் போதினு ளெப்படியு
மங்கேவந் தின்னொடு கூடுவ னுன்மல ராரணங்கே. 319

தலைமகளைத்தலைமகன்சுரத்துய்த்தல்.
கொடும்பா விகளு ழியூருமா தவப்பயன் கொள்வரென
நெடும்பார் மிசையின் றறிந்தாம் விழிபொழி நீர்பெருகச்
சுடும்பா லையினுன் றிருவடித் தாமரை தோய்ந்தமையா
லடும்பா தகஞ்ச மூண்டமை வார்வெங்கை யாரணங்கே.

தலைமகன்பொழில்கண்டுவியத்தல்.
பிறப்பாம் வனம்புக் குழல்வார் தமக்குப் பெரிதுமுன்செய்
யறப்பா லுதவுந் திருவெங்கை வாண ரடிநிழல்போ
லுறப்பாலை செய்துய ரெல்லா மொழிய வொளியிழைதாழ்
கிறப்பாரமென்முலையாய்பொழிலோவொன்றுநேர்ந்ததுவே

தலைமகன்றலைமகளசைவறிந்திருத்தல்.
ஆடும் பதத்தர் திருவெங்கை வாண ரதிகபுகழ்
பாடுங் குமுதம் புனலூற வெய்ய பரிதியினல்
வாடுங் கமல முகவேர் புலர மலர்ந்துதென்று
லோடுங் குளிர்தண் பொழிற்கே யிருந்தருளொண்ணுதலே

உவந்தலர்சூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

எண்ணிய வெண்ண முடிப்பார்தம் வெங்கையி மையவெற்பி
னுண்ணிய நான்மருங் குற்கனி வாய்வின் னுதலியுன்றன்
மண்ணிய நீல மணிவார் குழலின் மலர்புனையப்
பண்ணிய புண்ணியமுன்னமென்னேவென்றன்பாணிகளே.

கண்டோரயிர்த்தல்.

நந்தனும் வெள்ளை மதகரி வேந்து நறியவர
விந்தனு முள்ளங் கசிந்தேத்தும் வெங்கை விமலர்தருங்
கந்தனும் வள்ளியு மோவறி யேமிந்தக் காளையெழின்
மைந்தனும் வள்ளிதழ்ப் போதணி வார்குழன் மங்கையுமே

கண்டோர்காதலின்விலக்கல்.

தாதை யனைய திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பிற்
சிதை யொடுவரு மாலனை யாயித் திருந்திழையாள்
கோதை வெயிலிடைப் பட்டனை யாளெங் குடிலில்வைகி
மாதை யுடன்கொண்டுநாளையுன்னூர்க்குவழிக்கொள்கவே

கண்டோர்தன்பதியணிமைசாற்றல்.

பணியே றியசெஞ் சடைவெங்கை வாணர் பனிவரைமேற்
கனியேறு மாவிற் படர்கொடி மீறு கழனிவளை
யணியேறு வேழம்பர் போலேத் தவழு மணிநகர
மணியேறு தோளண்ண லேயுங்கண் மாட வளநகரே. 326

தலைவன் தன்பதியடைந்தமைதலைவிக்குணர்த்தல்.

பன்னகர் கின்னரர் மன்னவ ரென்றும் பரவுவெங்கை
நன்னகர் தன்னக ரென்னுமெம் மான்கிரி நன்னுதலாய்
பொன்னக ரென்னக ரிந்நகர் முன்னெனப் போற்றலுறு
மிந்நக ரென்னகர் நின்னக ரர்க் கெழுந்தருளே. 327

கற்பொடுபுணர்ந்தகௌவை.

செவிலிபாங்கியைவினாதல்.

சொன்மாறு தன்புகழ் யாழிலிட் டேத்தித் தொழுமிமைய
நன்மாது பங்கர் திருவெங்கை வாணர்நன் னாடனையா
யென்மாது சென்ற விடமே தறிந்தில னின்முழுதும்
பொன்மாறுசென் றுமனைபோற்பொலிவறப்புல்லென்றதே

பாங்கிசெவிலிக்குணர்த்தல்.

சாந்தந் தருபவர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பிற்
சேந்தங் கயல்விழி நீர்மல்க வேகின்று தேம்புமன்னே
காந்தந்தொடர்கரும்பொன்போலவின்றுதன்காந்தனைக்கண்
டேந்தங் கலமுலைச் செம்பொன்ன னுடனேகினளே

செவிலி யினையலென்போர்க்கெதிரழிந்துமொழிதல்.

அனையே யனைய வருளாளர் வெங்கை யணிவரைமே
லினையே லெனவெனக் கோதுநிற் பீரெனைப் போலவொரு
புனையே டவிழ்மலர்க் கோதையைப் பாலையிற் போக்கின்றால்
வினையே னுறுதுய ரெல்லா முமக்கு வெளிப்படுமே. 330

செவிலி தன்னறிவின்மைதன்னைநொந்துரைத்தல்.

புன்றோ னுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கு
வன்றோ ளிராம னெடுசீதை தங்கண் மனைகடந்து
சென்றோர் வனம்புகுந் தாளென்பர் மாசி றெரிவையர்க்கு
நன்றோ வதுபிழை தானோவென் றுளது நாடிலனே. 331

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தல்.

செடிமுழு தும்புலி துஞ்சுபொல் லாதவெந் தீச்சுரத்தி
லடிமுழு துஞ்செம் புனல்பாயச் சென்ற வணங்குவந்தாற்
படிமுழு தும்புகழ் வெங்கைபு ரேசர்தம் பானுக்கெங்
குடிமுழு துந்தொழும் பாளாக வோலை கொடுக்குதுமே.

செவிலிநற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்றல்.

வேலைத் தரளமு மைந்தலை நாக வியன்மணியுஞ்
சோலைச் செழும்ல ரும்போல நம்மைத் துறந்துமெல்ல
மாலைக் குழலி தனக்குரி யானை மணந்துசென்றாள்
பாலைப் பொருமொழி பங்கர்வெங் கேசர் பனிவரைக்கே.

நற்றாயயலார்தம்மோடுபுலம்பல்.

பொன்போ லொருபெண் டிருவெங்கை யானருள் பூண்டுபெற்றே
னென்போ லிலையுல கம்புதி னென்கினு மிப்பொழுது
துன்போ டழுங்கு மவருமென் போலிலைச் சோகமுறே
லென்போ ரறிகுவ ரோவறி யாரிவ் விரண்டையுமே. 334

நற்றாய் தலைமகள்பயிலிடந்தம்மோடுபுலம்பல்.

ஆவிக் குரியர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேன்
மேவிக் குடையுஞ் சுனையே மலர்கொய்யு மென்பொழிலே
வாவிக் குமுத மலர்வாய் சிறிது மலர்ந்துபெற்ற
பாவிக் குரையுமென் றென்சொல்லிப் போயினள்பாதகியே.

நிமித்தம்போற்றல்.

பாவிரி மாபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரைமேற்
பூவிரி வான்பொழில் காப்பதற் காகப் பொருதிரைத்தண்
காவிரி மாதை வருவித்த காக்கையுங் காக்குங்கொலோ
மாவிரி மாகுழ னன்மாதை யீங்கு வரவழைத்தே. 336

சுரந்தணிவித்தல்.

சங்கலைத் தொண்புன லூர்வய லுவற் றலைவனுக்குச்
செங்கலைப் பொன்செய்த தென்வெங்கைவாணர் திருவருளாற்
பொங்கலைத் தண்புனற் காவிரி நாட்டிற் பொலிகநிறை
யங்கலைத் திங்கண் முகமாது சென்ற வருஞ்சுரமே. 337

தன்மகண்மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

நோக்கக் குழையுஞ்சிலையாளர்வெங்கையினுண்ணிடையார்
மோக்கக் குழையு மனிச்சமென் பூவின் முகந்திருத்தித்
தூக்கக் குழையும் பதங்கள்வெம் பாலைச் சுடுபரலிற்
றாக்கக் குழையுங் கொலோகுழை யாதெங்க டையலுக்கே.

இளமைத்தன்மைக்குளமேலிந்திரங்கல்.
பேதைப் பருவ மிறந்தே பெதும்பைப் பிராயமுறும்
போதைத்தொடங்கிமருண்மாலைபோல்பவள்போனதென்னே
மாதைக் கலந்த விடத்தார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பிற்
கோதைச் செழுங்கதிர் வேல்வேந் தொடுமக் கொடுஞ்சுரமே.

அச்சத்தன்மைக்கச்சமுற்றிரங்கல்.
ஆல மெழும்பொழு தவ்வெங்கை வாணர்க் கபயமென
வோலமி டுஞ்சுரர் போலே யபயமென் றேடுங்கொலோ
ஞால மிடந்து திரிந்தவக் கோலமு நாணவொரு
கோலமெழும்பொழு தஞ்சிமுன் போந்த கொழுநனுக்கே.

கண்டோரிரக்கம்.
துன்படு மையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேன்
மின்படு நுண்ணிடை யாள்விளை யாடிய மென்பொழிலும்
பொன்படு மூசலும் வண்டலும் பாவையும் பூவையுங்கண்
டென்படு மோவறி யேம்பெற்ற தாயென் றிருப்பவளே

செவிலியாற்ருத்தாயைத்தேற்றல்.
வெல்லப் படாத வுயிர்விழி யாள்செயல் வேறொன் றன்றிச்
சொல்லப் படாத செயலாய் முடியிற் றுயர்தனன்றே
வல்லற் படாதியன் னேவெங்கை வாண ரருள்கொடுநான்
செல்லப் படாத விடமேனுஞ் சென்று திருப்புவனே. 342

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினுதல்.
தன்னைத் தலைவனை நின்றுங் கறிந்து தவம்புணர்ந்து
முன்னைப் பவந்தொலைத் தீருண்மை கூறுமின் மூரிவெள்ள
மின்னைப் பொருசெஞ்சடையில்வைத் தார்வெங்கைவெற்பிலெங்கள்
பொன்னைக் கரந்தொருகாளைகொண்டேதனிபோயினனே

மிக்கோரேதுக்காட்டல்.
சேவிற் பிறங்குங் கொடிவெங்கை வாணர் சிலம்பணங்கே
பூவிற் பிறந்த பசுந்தேன் விரைவழி போந்தணுகு
மாவிற் கலந்து மலர்க்கேது செய்யுமவ் வாறெனவே
யேவிற் சிறந்த விழியா ணமக்குமென் றெண்ணுகவே.

சேவிலி யேயிற்றியோடுபுலம்பல்.
அள்ளி யளைந்து பசுந்தா தளியின மம்புயமென்
பள்ளி யுறங்குந் திருவெங்கை வாணர் பனிவரையாள்
வள்ளி நடந்த வழிதூர்ந் திடாதவ் வழிநடந்தாள்
கள்ளி படர்ந்த சுரத்தே வருமறக் காரிகையே. 345

சேவிலிகுரவோடுபுலம்பல்.
புரவே புரியுந் திருவெங்கை வாணர் புனையுமணி
யரவே புரையு மகலல்குலாளொ டனைநுயர
வரவே தருவதன் றென்று யிலைமலர் வாய்திறக்குங்
குரவே மொழிகல் குரவே நினக்கிது கூறுதற்கே. 346

சுவடுகண்டிரங்கல்.
புலியோ டரவு தொழுங்கூத் துடையவர் பூவையர்கைப்
பலியோ டுயிர்கவர் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரைமேன்
மலியோ தியினிசை வண்டுபண் பாடுறும் வஞ்சியடி
கலியோ முனஞ்செலும் வெள்ளடி யோடு கலந்ததுவே.

சேவிலி கலந்துடன்வருவோர்க்கண்டுகேட்டல்
வேண்டா ருயிர்கவர் செவ்வே லிவனு மெல்லியனு
மீண்டா ரெனவுண் மகிழ்ந்துநின் றேன்மலர்வேதன்முதன்
மாண்டா ரெலும்பணி வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
றூண்டா விருஞ்சுடர் போல்வரு வீரெதிர் தோன்றுறவே

அவர்புலம்பறேற்றல்.
என்னூர் பெயரவ் விளங்கா னையுமிவ் விலங்கிழையா
டன்னூர் பெயர்நும் பிணைவிழி யாளுந் தனிவினவிப்
பொன்னா புரவடி வஞ்சிபங் காளர் பொருந்துகொடி
மின்னூர் முகிலுறங் கும்பொழில் சூழ்வெங்கை மேவினரே

சேவிலி புதல்வியைக்காணுதுகவலைகூர்தல்
சேணு டியமதில் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பின்
மாணு வலர்மொழி வார்க்கேது சொல்வனென் வாய்திறந்து
நாணு தினியெங்ஙன் மீண்டுட னன்னகர் நான்புகுவேன்
காணு மருங்கு லொருமாதை யாற்றிடைக் கண்டிலனே.

மீட்சி.

தலைவிசேணகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தல்.

கூனும் பிறையொன் றணிவார்தம் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பி
லூனுங் குருதியுந் தோய்வடி வேல னொருவனொடு
மானுங் கயலும் பனிவிழி யாளரி மாவழங்கு
கானுங் கரைபொரு கான்யாறுங் குன்றுங் கடந்தனளே.

தலைவன்றம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றல்.

சேய்விளை யாடுந் திருமார்பர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பி
னீவிளை யாடுஞ் சுனையீ றுநாண்மலர் நீபறிப்ப
மாவிளை யாடும் பொழிலது காணிள மந்திமுறிர்
வேய்விளை யாடுமவ் வெற்பேநம் வெற்பு விளங்கிழையே.

தலைவிமுன்செல்வோர்தம்மோடுதான்வரல்

பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்.

வேலையிற் றேன்றுநஞ் சுண்டோன் றிருவெங்கை வெற்பிலளி
சோலையிற் பாடுமென்னூர்புகு வீரிது சொன்மினறு
மாலையிற் றேன்றுங் கதிர்வே லவனொடு மாவழங்கு
பாலையிற் போயின மாதுவந் தாளென்று பாங்கியர்க்கே.

ஆங்கவர்பாங்கியர்க்குணர்த்தல்.

வெளிறுந் தரள நகையீ ரரன்றிரு வெங்கைவெற்பிற்
களிறும் பிடியு முடங்குளைக் கோளரி கண்டுடைந்து
பிளிறுஞ் சுரத்திடைப் புக்கநும் மாது பிறழுமின்போ
லொளிறுங் கதிர்வடி வேலுங்கை யானொடிங் குற்றனளே.

பாங்கியர்கேட்டுநற்றாய்க்குணர்த்தல்.

கீற்றுப் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் கிரியிலன்னே
கூற்றுக் குடித்த வுயிர்மீண் டெனத்தன் கொழுநனொடு
வேற்றுப் புலத்தினின் றுற்றா ளெனச்சிலர் மெய்யுரைத்தா
ராற்றுப் படுத்துன் மனைத்தே யிருந்த வருந்துயரே.

நற்ருய் கேட்டவனுளங்கோள்வேலனைவினுதல்.

கைக்கால சூலத்தர் வெங்கையி லேநற் கடவுடர
முக்கா லமுமுணர்ந் தீருல காளு முடிமன்னவன்
மைக்கா வியங்கண் மடமா துடனெம் மனைவருமோ
தக்கார் புகழ்தன் மனைபுகு மோவொன் று சாற்றுமினே.

தன்மனைவரைதல்.

நற்ருய் மணமயர்வேட்கையிற்செவிலியைவினுதல்.

மின்னைப் பயந்த வெனக்கோ கதிர்வடி வேலொருவன்
றன்னைப் பயந்த வனைக்கோ திருவடித் தாமரையி
லென்னைப் புரந்தவர் வெங்கையன் னுய்மண மேற்றுவக்கு
முன்னைத் தவமெவர்க் கோவறி யேம்வந் து முற்றுவதே.

செவிலிக்கிகுளைவரைந்தமையுணர்த்தல்.

செவ்வாய் மடமயி றன்னையின் னேமணஞ் செய்திருந்தா
ரவ்வா ளரியனை யாரென்று தூத ரறைந்தனராற்
சைவா கமந்திகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பி
லெவ்வா றறைவ தறங்கோடி செய்துமுன் னீன்றவட்கே.

வரைந்தமைசெவிலிநற்ருய்க்குணர்த்தல்.

பொன்னு ரிதழித் தொடையாளர் வெங்கைப் பொருப்பிலிந்த
நன்னு ளினிவருங் காலத் துருதென நன்மணஞ்செய்
தன்னுய் வருகின் றனர்மட மாதுட னன்பரென்று
சொன்னுர் மொழிபிற ழாதுண்மை கூறுநற் றாதுவரே.

தலைவன்பாங்கிக்
கியான்வரைந்தமைநுமர்க்கியம்புசென்றேன்றல்.

ஊனெழு வாய்மழு வெங்கைபு ரேச ருயர்சிலம்பிற்
றேனெழு வார்குழ லாய்நுமர் தேறத் தெளித்தருள்வாய்
வானெழு மீர மதிவாண் முகத்துங்கள் வல்லிதனை
யானெழு நாவொன்று சான்ருகச் செய்த விருமணமே.

பாங்கி தானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தல்.

பன்னா ளருந்தவஞ் செய்ததன் மாதைப் பனியிமைய
நன்றாக நல்க வரைந்தார் திருவெங்கை நாடளிக்கு
மன்னுவெம் மேம வரைவளர் மாதை வரைந்தமைதான்
முன்னு வறிந்து பயந்தா டனக்கு மொழிந்தனனே. 361

உடன்போக்கிடையீடு

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியர்தமக்குத்தன்செலவுணர்த்தல்.

வெறிமேவு கொன்றையம் பூந்தொடை யார்திரு வெங்கைவெற்பிற்
கறிமேவு முப்பென வன்பரிற் கூடிவெங் கானகத்தி
னெறிமேவு மங்கை மகிழ்ந்துசென் றாளென நீருரைமின்
மறிமேவு முண்கண் மடக்கொடி மாதர்க்கு மாதவரே.

தலைமகடன்செலவீன்றாட்குணர்த்தல்.

மின்னைத் திருத்து மவிர்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பிற்
பொன்னைப் பரித்த திருமார்ப ரோடதர் போயினளென்
றென்னைக் கொடுத்துக் கலங்கவிழ் நாய்க னெனக்கவலு
மன்னைக் குரைத்தரு ளீர்வழு வாநெறி யந்தணரே 363

நற்றாய்க்கந்தணர்மொழிதல்.

அல்லஞ்சு கண்டர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையீ
ரில்லஞ் சுரமச் சுரமேதன் னில்ல மெனக்கருதி
வல்லஞ்சு மென்முலை யாண்டடந் தாளென் வழிச்செலவைச்
சொல்லந் தணவனைக் கென்றுவெம் பாலைச் சுரத்திடையே

நற்றா யறத்தொடுநிற்றலிற்றமர்பின்சேறலைத்
தலைவிகண்டுதலைவற்குணர்த்தல்.

கல்வளைத் தன்று புரமெரித் தார்கருங் காவியங்கட்
பல்வளைச் செங்கைக்கொடிபாகர்வெங்கைப்பனிவரையாய்
வில்வளைத் தம்பு பொழிந்தூர்த் தெழுந்து வியன்சிலம்பைச்
செல்வளைப் புற்றது போல்வளைந் தாரெமர் தேரினையே. 365

தலைமகடன்னைத்தலைமகன்விடுத்தல்.
செருகிக் கிடந்த முறிவே ணியர்திரு வெங்கைவெற்பிற்
சருகிற் புகுஞ்சுழல் காற்று குவன்பகைச் சார்வினரேற்
குருகிற் சிறந்தகைத் தோகாய் நமரைக் கொலாமையினு
லருகிற் செலவஞ்சு வேனிற்க நீயிவ் வதரிடையே. 366

தமருடன்செல்பவளவன்புறநோக்கிக்கவன்றரற்றல்.
கன்மலை யென்னினு மவ்வேடர் பெய்யுங் கணைமழைக்கிங்
கென்மலை யென்னும் புயத்தோர்க் கிடந்தரு மிம்மலைதான்
பன்மலை யென்னு மணிமாட வெங்கைப் பழமலைவாழ்
பொன்மலை வெள்ளி மலைபோற் பொலிக புகழ்படைத்தே.

வரைதல்

சேன்றேன்மீண்டுவந் தந்தணர்சான்றோரைமுன்னிட்
டருங்கலந் தந்துவரைந்துழிக்கண்டோர்சாற்றல்.
கருவே ரறுக்குந் திருவெங்கை வாணர்க்குங் கற்புமைக்கு
மருவேள்வி நன்மணஞ் செய்துசெம் ~~மைக்குறி~~மெய் யாயினவால்
வருவேத நன்னெறி தான்வழு வாமன் மணம்புணர்ந்து
பொருவேவி லிறைவற்கு நன்மா தினுக்குமெய் பூரித்தவே.
வரைவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இல்வாழ்க்கை.

—:():—

தலைவன்றலைவிமுன்பாங்கியைப்புகழ்தல்.
கலைகா ணரும்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் கனகவெற்பிற்
குலைகா ணலைபுனற் பண்ணையி னுக்குபைங் கூழ்விளைவுற்
றுலைகா ணளவும் வருந்துகின் றுகினென் னெண்டொடிமின்
முலைகா ணளவும் வருந்தினை வாழி முகின்முலையே. 369

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

பால்போ லிருக்கு மிறைநீ யணிந்தநன் மங்கலநாண்
பால்போ லிருக்கு மொழியாட்கு வெங்கைப் பரனணிந்த
சேல்போ லிருக்கும் விழிமா துமையின் றிருக்கழுத்தி
னூல்போ லிருக்கப் பெறுகநின் மாதவ நோக்கடைந்தே.

பாங்கிதலைவியை வரையுநாளளவும்
வருந்தாதிருந்தமை யுரையாயென்றல்.

போற்றலர் போற்றுங் கதிர்வே லவன்றொடை பூணளவு
நீற்றலர் மேனியர் வெங்கையி லேயுண் ணிரம்புசெந்தே
னூற்றல ரொன்றிற் கொடிநுசுப் பாயிவ் வுலகநிறை
தூற்றல ரெங்ஙன நீசுமந் தாற்றினை சொல்லுகவே. 371

பெருமகளுரைத்தல்

வினைக்கூறு செய்தன் றிருவடித் தாமரை மேவுறவென்
றனைக்கூவு மையர் திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பின்
முனைக்கூ ரயில்விழி யாயின்று காறு முதல்வருட
னெனைக்கூ றிடுமல ரேதுணை யாக விருந்தனனே. 372

தலைவனைப்பாங்கிவரையுநாளளவு
நிலைபெறவாற்றியநிலைமைவினுதல்.

வேலை தருவிட முண்டோன் றிருவெங்கை வெற்பிலெழு
காலை யிரவி யனையாயெவ் வாறு கனலிமுனஞ்
சோலை யிளமயி லன்னாள் கழுத்திற் சுரும்புமுரன்
மாலை யிடுமள வும்பொறுத் தாய்மலர் வாளியையே. 373

மன்றன்மனைவருசெவிலிக்குளாயன்புறவுணர்த்தல்.

இலரு முளரு மலர்வெங்கை வாண ரிமையவெற்பி
லலரு மலரு மலர்த்துவெய் யோனுமன் றொன்றற்கொன்று
மலரு மிருபொரு ளுண்டாயின் மங்கைக்கு மன்னவற்கும்
பலரு மிசையவொப் பாகுமன் னேயிப் பழியகத்தே. 374

பாங்கியில்வாழ்க்கைநன்றென்றுசெவிலிக்குரைத்தல்.
பல்லற மாற்றியு மெல்லா மொருங்கு படத்துறந்தோர்
நல்லற மாற்றுந் துணையாக வும்பெறு நன்மையினு
லல்லற மாற்றுங் கள்த்தார் திருவெங்கை யாரணங்கி
னில்லற மாற்றவு நன்றெனு மாலிவ் விருநிலமே. 375

மணமனைச்சென்றுவந்தசெவிலி
பொற்றொடிகற்பியனற்றாய்க்குணர்த்தல்.
மெய்யா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பில்வளைக்
கையா ளுடனவ் வருந்ததி மாதொப்பள் கற்பினென்றாற்
பொய்யா மருங்கு லவள்வாழு மூர்க்குப் புயல்களென்றும்
பெய்யா விவ்விடந் திங்களும் மாரியும் பெய்திடுமே.

நன்மனைவாழ்க்கைத்தன்மையுணர்த்தல்.
நாறுஞ் செறியிதழ்த் தாமரைத் தேனுமர் நண்டுகளுஞ்
சேரும் பழனத் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பேரும் பெருவிருந் தோடுதன் கேளைப் பிடிகடொறும்
வேருஞ் சுவைபெற வூட்டிப்பின் றுனுணு மெல்லியலே.

செவிலிநற்றாய்க்கிருவர்காதலையுமறிவித்தல்.
கருமா மணிகண்டர் தென்வெங்கை வாணர்கைக் கார்முகமா
மொருமா மலையை வலங்கொண்டு காலை யுதயவெற்பில்
வருமா தவன்றிருத் தேர்மெய்ம்மை போலப்புன் மாலையினிற்
செருமா முகமுறச் சென்றுறு மன்பர்தந் தேர்வருமே.

பரத்தையிற்பிரிவு.

காதலன்பிரிவுழிக்கண்டோர்புலவிக்
கேதுவிதாமிவ்விறைவிக்கென்றல்.
வெண்டா மரைமனை யார்புகழ்ந் தேத்தான் வெங்கைவெற்பிற்
றண்டா மரையை யிசைபாடி யாடித் தடவும்வரி
வண்டா மெனமட வார்பலர் சூழ்ந்தனர் மன்னவனைக்
கண்டா லனமனை யாளூடற் கீங்கிது காரணமே. 379

ஈங்கிதுவென்னெனப்பாங்கிவினுதல்.

திரியா வருநிலை யார்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
கரியானு மார்பிற் றிருமாது மென்னக் கணவனுரம்
பிரியா தமையுமிக் காலத்தி லேமன் பிரிந்தவர்போற்
றரியா தழுங்கினை மாதே யுனக்கென்கொல் சார்ந்ததுவே.

இறைமகன்புறத்தொழுக்கிறைமகளுணர்த்தல்.

செய்ச்சே தகத்திற் குளிர்நடந் தீங்குச் செறிந்தவடு
மெய்ச்சே யிழைக்கொடி யன்னார் கடைத்தலை மேயினதாற்
கைச்சே ரிடபக் கொடியாளர் வெங்கைக் கனகவெற்பின்
மைச்சேல் விழிச்செந் திருவேநம் வாய்தன் மணிவையமே

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

பலமா தருள்வெள் வளையூ டுயர்ந்த பழுதில்சலஞ்
சலமா மெனவுயர் மாதே திருவெங்கைத் தாணுவெற்பி
னலமா மனையறஞ் செய்கடன் பூணு நயன்றிருந்து
குலமாதர் தங்கட்கியல்போதங்கேள்வர்குறைசொல்வதே.

தலைவிசெவ்வணியணிந்துசேடியைவிடுப்புழி
யவ்வணியுழையர்கண்டழுங்கிக்கூறல்.

நறுவாய் முருகுமிழ் வெண்டா மரையினைகைமறிய
மறுவா யளிமுரல் செய்வெங்கை வாணர் வரைமடவீர்
வெறுவாய்மெல் வார்கட் கவல்கிடைத் தாங்குமுன் வீணிலிக
ழுறுவார் தமக்கிவ் வரத்தமெங் கேவந் துதவியதே. 383

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்.

பரைகவர் பங்கர் மதிவார் சடையர் பணியணியர்
தரைகவர் வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
விரைகவர் வண்டு தொடர்வெட்சி சூடுமிம் மெல்லியலார்
நிரைகவர் கின்றவ ரோவறி யேமிவர் நெஞ்சகமே. 384

பரத்தையருலகியனோக்கிவிடுத்தலிற்றலைமகன்
வரவுகண்டுவந்துவாயில்கண்மொழிதல்.

நாவல ரென்றும் புகழ்வெங்கை வாணர்நன் னாடனையா
ளேவலிர் தம்மை யெதிர்கண்ட போதி லிரவியெதிர்
பூவலர் கின்ற தெனவே மகிழ்ந்து புவிபுரக்குங்
காவலர் வந்தனர் தாமே யுலகியல் காப்பதற்கே. 385

வரவுணர்பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தல்.

மின்னாகியசெஞ் சடையார் திருவெங்கை வெற்பினனை
யுன்னா தகன்றவர் வந்தா ரவர்செய லுன்னலைநீ
யின்னாசெய் தாரை யொறுத்திடி னன்மை யியற்றுகெனச்
சொன்னார் புலவ ரறிந்திலை யோபொற் சுடர்த்தொடியே.

தலைவனைத்தலைவியெதிர்கொண்டுபணிதல்.

அரவிடுங் கங்கணக் கையாளர் கொன்றையு மாத்தியுமே
விரவிடுஞ் செஞ்சடை வேதிய னார்திரு வெங்கைவெற்பிற்
பரவிடு மெங்கள் விழியாரக் கண்டுன் பதம்பணிய
வரவிடு மங்கையர் பல்லாண் டிருந்தினி வாழியவே. 387

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

நாவுண் கடலமு தொப்பா குவதன்று நல்லளிகள்
பூவுண் பொழில்புடை சூழ்வெங்கை வாணரைப் போற்றலுறும்
பாவுண் செவிச்சுவை யேயென லாமலர்ப் பாயலினி
லேவுண் கருங்கண் மடப்பாவை நல்கிய வின்பினையே.

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்துழித்தலைமகன்
வாயில்வேண்டல்.

மலைமகள் பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமே
லலைமக ளன்ன வருமட வார்வெள் ளணியணிந்து
கலைமக ளன்ன வடைந்தன ராலினிக் கானவர்தந்
தலைமகண் மெய்ந்நலங் காண்பா னெனையார் தருபவரே.

தலைவிநெய்யாடியதிகுளைசாற்றல்.

மையா டியதடங் கண்ணா ளொருநன் மகவுயிர்த்து
மெய்யா டியதிரு வெண்ணீ றழகர்தம் வெங்கையிலே
செய்யா டியநல் வலம்புரி யீன்ற செழுமணிபோ
னெய்யா டினணல் வினைப்பயன் மேவு நெடுந்தகையே.

தலைவன்றன்மனத்துவகைகூர்தல்.

பத்திர தன்மக னின்றேத்தும் வெங்கைப் பழமலையாங்
கத்திர மன்ன விழியுமை யாளயில் வேலவனைப்
புத்திர னென்னும் பொருள்பட வின்றிலள் பொன்னுனைத்த
சித்திர மன்னவள் புத்திரற் பூத்துச் சிறந்தனளே. 391

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கியுணர்த்தல்.

ஆடுந் தொழிலர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
பாடுஞ் சுரும்பு படர்ந்தலர் பூத்த பசுங்கொடியை
நேடும் பணியென நன்மக வீன்ற நினைவிரும்பிக்
கூடும் படிவந் தனர்பிரிந் தேகிய கொற்றவரே. 392

தலைவியுணர்ந்துதலைவனொடுபுலத்தல்.

பண்கா ணுறுமென் மொழிப்பங்கர் வெங்கைப் பனிவரையாய்
கண்கா தளவுமக் காதேந் திளமுலை காறுமுள
பெண்கா ணெனமுன் புரைத்தது நீபெறும் பிள்ளைசுவைத்
துண்கால மென்முலை நுண்ணிடை காறு முளையென்றதே.

தலைவிபாணனைமறுத்தல்.

பைத்தலை நாக மணிவோன்றென் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
செய்த்தலை யூர னுனையீங்கு விட்டது தேரினொரு
மெய்த்தலை நீட்டி நுழைவான் கருதிமுன் வெங்கரவன்
பொய்த்தலை காட்டிய தன்றேபண் பாடும் புலமகனே.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்.

வெல்வீர வாள்விழி மங்கைபங் காளர்தம் வெங்கைவெற்பி
னல்வீ கமழ்புயத் துங்கா தலர்பெயர் நானுரைப்பிற்
செல்வீ யுலக ரெனைவியந் தேகட் செவியுமிழ்செங்
கல்வீ சுவரின்று நீவி றினைகருங் கல்வினையே. 395

விருந்தோடுவந்துழிப்பொறுத்தல்கண்
டிறையோன்மகிழ்தல்.

திருந்து மரவப் பணியாளர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பி
லருந்து மமுத மருந்தாய்ப் பிணிகளைந் தாங்குமுத்து
முருந்து மனைய நகையா ளிதய முனிவகற்றும்
விருந்து வருகதில் லென்றுமெப் போதுமெம் விட்டினுக்கே

விருந்துகண்டொளித்தவூடல்வெளிப்படநோக்கிச்
சீறேலென்றவள்சீறடிதொழுதல்.

அறத்தா றறியுந் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெறுத்தா லுனைமுனி வாற்றுநர் தாஞ்சிலர் வேறுளரோ
வொறுத்தார் பெறுமின் பமுநினை யாம லொருவர்பிழை
பொறுத்தார் புகழு மறிந்திலை யேமலர்ப் பூங்கொடியே.

இஃதெங்கையர்காணினன்றன்றென்றல்.

மையென்ற கண்டர்தம் வெங்கையி லேவண்டுவாரிசமென்
கையென் றலம்வரு நல்வய லூரகண் ணுற்றனரேற்
பொய்யென் றறிகில ரெங்கையர் நீசெயும் பொய்ம்மையினை
மெய்யென் றுளங்கொண் டொழியா ரெழுந்ததம் வெஞ்சினமே.

நின்னலதியாரையுநினையேனென்றல்.

மின்னை யாலம லுவமையில் வேணிநம் வெங்கைபுரி
மன்னை யலாம லடியார் பிறரை மதிப்பரெனி
னின்னை யலாம னினைவேன் பிறரையென் னெஞ்சகத்திற்
பொன்னை யலாம லெதிரிலை யாகிய பூங்கொடியே. 399

காமக்கிழத்தியைக்கண்டமைபகர்தல்.

மீறிந்தே தெருவிற் சிறந்தே ருருட்டுறு மைந்தனைப்போய்ச்
செறிந்தே தழுவக்கண்டுன் மகன் காணெனச்செப்பவெள்கிப்
பிறிந்தேகினளொருபெண்சோதிவெங்கைப்பெருந்தகையா
யறிந்தே னவளையிங் குன்மா மகன்றனைக் கன்னையென்றே

தாமக்குழலியைப்பாங்கிதணித்தல்.

ஏயே நிலரை விடாதன்பர் தாம்வந் திறைஞ்சிடவு
நீயேது மெண்ணலே யென்கொல்பொன் னேவிழி நீர்ப்பரவை
தூயேறு வந்தவர் தென்வெங்கை நாயகர் தூருவராய்ப்
போயே யிரந்து கொளத்தீர்ந் தனடன் புலவியையே. 401

தலைமகள்புலவிதணியாளாகத்தலைமகனூடல்.

விரும்பா மறவர் புரமூன் றெரித்தவர் வேணியினி
லரும்பா மதியொன் றணிந்த பிரான்வெங்கை யன்னவ்வயற்
கரும்பா மொழியென் மடமாதி னுக்கெந்தக் காலமுமிவ்
விரும்பா மனமில்லை யாரே வறிதிங் கிருந்தவளே. 402

பாங்கியன்பிலைகோடியையெனத்தலைவனையிகழ்தல்.

தீம்பால் கமழு மணிவாய்ப் புதல்வர்க்குச் சிற்றெறும்பு
பூம்பாவை பாக வருள்வோன் றென்வெங்கைப் பொருப்பிலிளங்
காம்பான தோளிமுன் வேம்புதந்தாலுங் கழைக்கரும்பாம்
வேம்பா முனக்குக் கரும்பா யினுமின்று வேலவனே 403

ஆயிழைமைந்தனுமாற்றாமையுமே
வாயில்களாகவரவெதிர்கோடல்

அறந்தாங் குமையவள் கொங்கைத் தழும்பழி யாவுரத்தர்
பிறந்தாங் கறிகிலர் வெங்கைமன் னூறுப் பிலகுமொரு
சிறந்தாங் கரவிந்த வண்டோர்புன் முள்ளி நினைந்ததுபோன்
மறந்தாங் கிராம லெமைநீ நினைந்ததெம் மாதவமே. 404

மணந்தவன்போயபின்வந்தபாங்கியோ
டிணங்கியமைந்தனையினிதிற்புகழ்தல்.

பிறந்தவன் றேநன் மணிநேர் புதல்வன் பிறர்கடைத்தேர்
பறந்தடைந் தாங்குநம் வாய்தலி லேவரப் பண்ணினனு
விறந்தீவங் கம்புனை யெம்மான்றன் வெங்கையி லிம்மையினுஞ்
சிறந்தவின் பந்தர வல்லவ னேயெனத் தேறினமே. 405

தலைவிதலைவனைப்புகழ்தல்.

பண்ணுற்ற பொன்மொழி யாய்தமிழ் நாலிசைப் பாவலர்தா
மெண்ணுற்ற நம்முயிர்க் காதலர் போல்பவ ரில்லையெனப்
பெண்ணுற்ற பங்கர்தம் வெங்கையிலேதண் பெரும் பொழில்வாய்க்
கண்ணுற்ற காதலை யின்றளை வாகவுங் காட்டினரே. 406

சிலைநுதற்பாங்கிதலைவியைப்புகழ்தல்.

கேளோர் பரத்தையிற் போகா திருத்தலிற் கீர்த்திபெற்று
நாளோ டிலங்கு மருந்ததி யோவொப்பு நாகமணி
தோளோ ஞெருதெய்வ சூளா மணிவெங்கைத் தொன்னகரில்
வாளோ வெனுங்கட் பிறைவா ணுதலெங்கண் மாதினுக்கே

ஓதற்பிரிவு.

ஓதற்குப்பிரிவுதலைமகன்றன்னு லுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

விண்ணுடை யார்புகழ் நூபுர பாதர்வெல் வேனெடுங்கட்
பெண்ணுடை யார்மகிழ் தென்வெங்கை மாநகர்ப் பெண்ணணங்கே
கண்ணுடை யார்கற் றவரேகல் லார்கண் முகத்திரண்டு
புண்ணுடை யாரெனக் கூறிநங் காதலர் போயினரே. 408

தலைமகள் கார்ப்பவருங்கண்டுவருந்தல்.

சிலையோடு வந்தன வென்செய்கு வேன்முகில்செங்கமலன்
றலையோடு கொண்டவர் வெங்கையிலேசெந்தமிழ்முதலாங்
கலையோது வான்விழைந் தூற்றூர்க்கக் கல்விக் கடலதனு
ளிலையோவொன் றேனுமருள்வேண்டுமென்னவிசைப்பதுவே

பாங்கியாற்றுவித்தல்.

என்போ டரவணி யெம்மான் றிருவெங்கை யேந்திழையாய்
நின்போ தகமன்ன மன்னவர் தாமின்று நீகளிப்பத்
தன்போடு கல்விக் கடன்மேய்ந்து செய்யுளஞ் சோனைபெய்து
தன்போல் வருவரென் றேவந்த தாலிச் சலதரமே. 410

காவற்பிரிவு.

—:():—

காவற்குப்பிரிவுதலைமகன்றன்னு
லுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

கருமா முகிலுறங் குஞ்சோலை வெங்கைக் கடவுண்முக்கட்
பெருமா டொழிலை யொருநீ பெறினும் பெறுகவென்றே
யொருமா நிலந்தனி னம்முயிர்க் காவல ரோங்குபுகழ்த்
திருமா ளெழில்வை குதுமென்று போயினர் தேமொழியே

தலைமகள்கூதிர்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

கணையிலை வேலெனுங் கண்மாது பங்கர் கருப்பவில்லிற்
கிணையிலை யென்னுந் திருவெங்கை நாட்டி விறைவரின்றே
வணையிலை யென்செய்கு வேன்முறை யோவென் றாற்றுகினுந்
துணையிலை யென்பது கொண்டோ விவ்வாடை துயர்செய்வதே

தோழியாற்றுவித்தல்.

பனிபொரு செஞ்சடை யன்னார் திருவெங்கைப் பாவைநல்லாய்
முனிபொரு விந்த மெனவே கணவர்தம் முன்புரத்திற்
கனிபொரு மெல்லிதழ் நன்மாதர் கொங்கை கரந்திடப்பன்
னுனிபொரு காலம் வரக்கா தலர்நமை நோக்குவரே.

தூதிற்பிரிவு.

தூதிற்குப்பிரிவுதலைமகன்றன்னு
லுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

சடைநின்ற கங்கையர் வெங்கையி லேயொரு சந்துசென்றார்
படைநின்ற கண்ணிநங் காவல ரின்றுபற்றுசொன்றுதான்
றேடைநின்ற நேரிசை முன்குற ளுந்தனிச் சொல்லுமுற்
விடைநின்று கூட்டுதல் போலிரு வேந்தை யிசைப்பதற்கே

தலைமகள்முன்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

கருங்காள கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
பொருங்கா வலர்தம் பகைதணிப் பான்முனம்போயினவர்
பெருங்கால முன்பனி நாள்வந்தும் வந்திலர் பேதையர்மேல்
வருங்காம வெஞ்சரந் தன்னையு மாற்ற மனமறித்தே

தோழியாற்றுவித்தல்

போதர்கி வந்த பிறைவே ணியர் வெங்கைப் பொன்னகரிற்
காதாகி வந்தநல் வள்ளியிற் றூங்கு கனங்குழைசேர்
மாதாகி வந்தசெந் தேனே யவர்தம் வரவுசொலத்
தூதாகி வந்தது முன்பனி நாண்மன்னர் தூதுவர்க்கே.

துணைவயிற்பிரிவு

துணைவயிற்பிரிவுதலைமகன்றன்னு
லுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

கடுக்கை யணிந்த முடியோன் திருவெங்கைக் காரிகையா
யுடுக்கை யிழந்தவன் கையோர் பொருளை யொழித்ததனைத்
தடுக்கை விரைந்தது போனட்ட வேந்தன் றனக்குதவி
யடுக்கை விழைந்து நினைவிடுத் தார்நட் பறிந்தவரே

தலைமகள்பின்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

நன்பனி வெண்மதி யொன்றுடையோன்வெங்கைநாட்டொருதி
மன்ப னிருந்துயர் தீர்துணை யாக வடலரிபோன்
முன்பனி கஞ்செலச் சென்றவர் காண்கிலர் மூடியெங்கும்
பின்பனி பெய்து பெருந்துயர் வேலை பெருகுவதே.

தோழியாற்றுவித்தல்.

நின்பா லுதவி நினைந்து வந்தார்கை நிமிர்த்தலரும்
பின்பாய் பனிவரு நாளயில் வேற்கட் பிறைநுதலாய்
தன்பர்த மென்றலைக் கிவோன் திருவெங்கை தன்னிலொரு
மன்பா லுதவி நினைந்துமுன் போயினர் மன்னவரே. 419

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவுதலைமகன்றன்னு
லுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

திரைப்பா லெழுநஞ்ச முண்டோன் றிருவெங்கைத்தெண்கயத்தின்
விரைப்பா னலங்கண் விளங்கிழை யாய்மக மேருவென்னும்
வரைப்பா னிதியந் தாற்கே கினர்கடன் மாநிலத்தி
லிரப்பார் மிடிகள் புகுமிடந் தேட விறையவரே

தலைவியிளவேனிற்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

போதந் திறைப்ப வழறென்றல் பற்றுதல் போலவிளஞ்
சூதந் தழைக்குமிந் நாள்கண்டி லார்கொ றுணிவொடுநால்
வேதந் துதிக்குந் தனிமூல காரணர் வெங்கைவெற்பிற்
பாதஞ் சிவக்கப் பொருள்வயிற் போயின பாதகரே. 421

தோழியாற்றுவித்தல்.

நாகூரரவணி வெங்கைபு ரேசர்நன் னாட்டிலொரு
பாகூர் பணிநெடுந் தேரன்பர் கேட்டுநின் பாலடைந்தா
ராகூழ் பெறுவலி வெஞ்சின வேள்வந் தமர்புரியக்
கூகூ வெனவிள மாவேறி யேகுயில் கூவுவதே. 422

தலைமகன்றலைமகளது
வுருவெளிப்பாடுகண்டுள்ளேவியத்தல்.

கூர்க்குங் கனன்மழு வார்வெங்கை வாணர்குளிர்சிலம்பிற்
சீர்க்குங் கயலுங் கருமேக முந்தொண்டைத் தீங்கனியும்
வார்க்குங் குமமுலை யுங்கொண்டு மாதெதிர் வந்துநின்றாள்
பார்க்குந் திசைதொறு மெங்கேயிம் மாயை பயின்றதுவே.

பாசறைமுற்றிமீண்டூர்வயின்வந்த
தலைவன்பாகற்குப்பரிவோடுமொழிதல்.

கார்கண்ட கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
போர்கண்ட மன்னவர் நல்வுல வாநம் புரவிநெடுந்
தேர்கண்ட போதி விரிந்தா ரினிமணித் தேரெதிர்செந்
நீர்கண்ட மீனென வுண்மகிழ்ந் தேவரு நேரிழையே 424

தலைமகளோடுகலந்துறுந்தலைமகன்
கார்ப்பருவங்கண்டுகளித்தியம்பல்.

கயலே யனைய விழியாளும் யானுங் கலந்துபுணர்
செயலே மருவி யிருக்கின் றனமலர்த் தேனொழுகி
வயலே விளையுந் திருவெங்கை வாணர் வரையில்வரும்
புயலே யினிமதி யொன்றின்முக் காலும் பொழிபொழியே

கற்பியல் முற்றிற்று.

—(o)—

திருவெங்கைக்கோவை முற்றுப்பெற்றது.

———

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—

ஸ்ரீ சிவஞானபாலயதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெங்கைக்கோவையின்

குறிப்புரை

காப்பு:—கோவை - கோவையென்னும்நூலையும், கோவைக் கொடியையும்; கொம்பர் - கொம்பையுடைய யானைமுகக் கடவுளையும், அர் இறுதிபெற்ற கொம்பையுமுணர்த்தலின்சிலேஷை.

செய்யுள் (1) முகதாமரை முதலியனகொண்டு எதிர்ப்பட்டதென்க.

(2) பெண்ணேடிருக்கும்பொழுது கண்ணேடிருக்கும் முகம் போல்வதாகிய இடம், மண்ணுதியவற்றுள் எதுவோ அது கண்டிலம் என்பது. அவனிமங்கை வரையரமங்கை திருமங்கை தேவமங்கை நீரரமங்கையென்பவருள் எம்மங்கையோவென்பான் அவரவரிடஞ்சுட்டி ஐயுற்றுவாறு. பிந்தியதும் இது.

(4) நம்படியே சுமவாநின்று நண்ணியமையைக் காட்டியது என்க. படி - இப்பூவுலகம்.

(5) இது (1091) ஆவது திருக்குறளின்கருத்தது. இருநோக்.

(6) இது (1051) ஆவது திருக்குறளின்கருத்தது. இரக்க.

(7) நிக்கிரகம்போல் அநுக்கிரகமும் புரிகவென்பது.

(10) காகதாலியம் - ஓர்நியாயம்; இது, காக்கையேறப் பனம்பழம் விழுந்ததென்பது. இதனை அறிந்திலிரோ என்றபடி.

(11) பொருநை - தாமிரபர்ணி.

(12) உதவுதற்கே பொன்மலையை வளைத்தது ; அல்லாமல் மலையை வில்லாக்குதல் யாண்டையதென்பது.

(13) காந்தனுவமணம்புரிதற்கு இடம் உற்று அமைந்த என்பது. கணி - வேங்கைமரம்.

(14) மிகல் - மிகை. புரந்தவன் - சிபிச்சக்கரவர்த்தி. அயல்படர்ந்தேறல் - தனங்களிலணியப் பட்டுப் பரவிநிலவல்.

(15) உன்றனைப்போலப் புதைப்பது கதையாலும் அறிந்திலம் என்க. இத்துறை நாணிக்கண்புதைத்தலெனவும் படும்.

(16) இம்மலையாண் கிடைக்கின் மதனைவெல்லலாம் என்பது.

(17) சம்தாபம் - பிறவிவெப்பம்.

(18) புல் - புல்லுணவு. அருந்தவும் குறைவின்றித் தோன்றும் என்பது. முகாம்புயத்துக்கு என உருபுவிரிக்க.

(21) ஐந்திந்திரியங்களும் இன்பமெல்லாந்துய்த்தன என்க.

(24) நிலவு - ஈண்டு முறுவலொளி, ஆவி - தடாகம்.

(25) சதாகதி - காற்று.

(26) கைம்மா - கையிலுள்ளமான்.

(29) மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் - எண்வகைப். பொருள்கோளில் ஒன்று; அது அவ்வவ்விடங்கட்கியைய மொழிகளை மாற்றிப் பொருள்கொள்வது. வழி - முறைமை.

(31) இடைமிடித்தார் அன்னம்பிடி என்பன சிலேஷை.

(32) பாயவெள்ளம் - பயவெள்ளம்; ஈண்டுப் பாற்கடல்.

(34) தாமரையும் மதியும் ஒளியிழத்தலைக் கண்டவர் உவமியார்; காணாதவரே முகத்துக்கு உவமிப்பரென்பது.

(35) உற வாழிய என்க.

(36) புயல் கரவு - மேகமாகியமுந்தலை.

(37) ஒருவன் என்றது ஏலேலசிங்கரை.

(41) போலவும் போலவும் உனைநோக்கிநிற்கும் என்க.

(42) போல் வெல்ல வலியில்லை என்க. வன்னி - கிளி.

(44) மலை பணி அரி வில் நார்ண் கணை என்பனவும், சில

குணம் கணை வேழம் சுரும்பு அலர் என்பனவும் நிரனிறை. மொய் குழல் வந்தள் என்க. வந்தனள் எனற்பாலது ஈண்டு அன்சாரியை பெருதுநின்றது. வந்தநண்பா என்றும் பாடம்.

(47) பெண்டு - பெண்.

(48) வெண்கோட்டு என்றும் பாடம்.

(49) முகை - ஈண்டுத் தனம்.

(51) அகம் - மனம், வீடு. திட்டி - கண், நுழைவாயில். வேழம் - யானைபோலுந்தனம், யானை.

(53) தளராதுநிற்க என்றும் பாடம்.

(56) தனத்தார் இடை இறையவன் என்பன சிலேடை.

(58) வெள்ளங்கொண்டு என்றும் பாடம்.

(59) மயலாற்றிருந்த என்றும் பாடம்.

(63) சங்கம் - சங்கு, கூட்டம். அன்னம் - அன்னப்புள், உணவு. தாள் - தண்டு, கால்.

(64) சங்கேதம் - நியமம்.

(65) தார் - பூவரும்பு.

(70) புணர்ச்சியினெய்திய வேற்றழகுசுட்டித் தலைவியைத் தெய்வமகளாகக் கூறியவாறு, எண் ஊடு - எண்ணுதலில்.

(73) கலைபோல் நொந்தேனென இயையும்.

(74) குளிர உரையீர் என்க.

(77) என்னேயென்பது இன்னதென்பதுபட நிற்குமொழி.

(80) கான் ஐ கலை - காட்டிலுள்ள அழகிய ஆண்மான்.

(82) எனதம்புபாயக் கலைதுள்ளிவந்ததெனத் தலைமகன் சாற்றியும் இவர் மாந்தழையால் எய்தாரெனப் பாங்கிபகர்ந்தது கையில் அம்பின்றித் தழைகொண்டு சார்ந்தமையினென்க.

(83) எல்லாம் கண்களே தெரிவிக்கும் என்பது.

(85) பொய் - பொய்ப்பொருள்கள். புனாடுவின் வும்மே வுறும் அது - புவனம். கும்மேல்வரும்வளை - குவளை.

(90) ஊழ் ஒளி - வெயிலைவிரிக்குஞ் சூரியன்.

(93) வெங்கை வாணர்க்கு மழு இலையேல் கவர்வம்; அகப் படின் அதிலுள்ள மான்பொருட்டு மதி கீள்வேம் என்க.

(94) கொங்கையே அறியாமையறிந்த தென்றது இடை வருத்தம் நோக்காமையின் என்க.

(95) உலகவழக்குரை - பொய்சொன்னவாய்க்குப் போச னமுங் கிட்டாதென்பது.

(97) கண்டாதியன சிலேஷை.

(102) தாள்முறித்தல் - (கனத்தால் இடைவருந்தாவாறு) காம்பு களைதல். தாள்முறிந்த என்றும் பாடம்.

(106) பாவாக்கி - பாவையருளும் வாக்கினர்; (ஆளுடைய பிள்ளையார்.) ஆண்பனை பெண்பனையாக என்க.

(107) மணிமேகலைநூல்- மணிகள்கோத்த மேகலையணிந்த நூல்போலும் இடை; மணிமேகலையென்னும் நூல். சிந்தாமணி- குன்றாத கண்மணி, சிந்தாமணியென்னும் நூல். திருக்கோவை- அழகியகண்ணை, திருக்கோவையென்னும்நூல் கோ - கண்- உரை வார்த்தை; மேற்படி சிந்தாமணி திருக்கோவைகளின் உரை என்றிங்ஙனங்கொள்க.

(110) கருங்கட்குடம் - கரிய சூசுகத்தையுடைய குடம் போலுந்தனம்; கரிய கள்ளையுடைய குடம் என்க.

(111) பொடித்தல் - அரும்புதல்

(118) நிலபிறை - நிலவைப்பரப்பும் பிறை. ஏழை இட் டால் வளர்ந்தெழும் என்க.

(121) திருமகளுக்கு உறைவிடமாகி யாண்டும் பரவும் வல்லகோலாதிபத்தியத்திற்குத் தகுதிபூண்ட அண்ணாமலைசெட்டி யாரென்னும் அரசரமைத்த ஆலயமூலஸ்தானத்திற்குப் பழமலை நாதரெழுந்தருளினர் என்னும் இது, தலைவி நாணால் நேரே உடன் பாடுகூறாது குறிப்பாற் கூறியவாறும். இதனுள்ளுறை:—அவ்வன்பு காரணமாகப் பழமலைநாத ரெழுந்திருளியாங்குத் தலைவரும் என

தன்புகாரணமாக அகப்பகுதிநாடிப் போந்தனரென்பது. அகப்பகுதி - அகத்தேநிகழும் காம இன்பத்திறம். வல்லகோலதிபதியென்பது. அண்ணாமலைரெட்டியார் பரம்பரைக்குரிய பட்டப் பெயர். இவராலயம்வகுத்தது வெங்கையுலாவிற்காண்க.

(122) மாற்றி - போக்குதலையுடையபெருமான்.

(126) வரையினவர் ஆனரென இயையும்.

(128) சேரனை மதிமானென்றது மடலேறுதற்குரியபனை மாலையைத் தனக்குரித்தாகக் கொண்டமையின் என்க.

(131) பலர்செய்த- பலர்செய்தனவும்.

(134) கொடியாகியபெண் கொம்பாகியகணவனோடு ஆடிய எனவும், கொடிபோலும் பெண்ணே கொம்பர்போலுங் கணவனோடு நீ கூடுதலைச்செய்ய எனவும் கொள்க.

(135) மருவலர் - மணமலர், பகைவர். அளியினம்- வண்டினம், அன்புடைச்சுற்றம். ஆர்ப்ப - முழங்க, கூவ முருகக்கடவுள் களிப்புறும் மயிலாடலை நோக்கி நிற்கவெனவும், முருகக்கடவுள் போலுந் தலைவர் காதலிக்கும் மயில்போல்பவளே நீ அத்தலைவரோடு கூடுதலைச்செய்துநிற்க வெனவும் கொள்க.

(137) சிற்றம்பலமென்பது அதனின்மிக்கதொரு பேரம்பலமுண்டென்பது குறியாது ஞான அம்பலமெனக் கொள்ளக் கிடப்பதுபோன்று. சிற்றின்பமென்பதும் அதனின்மிக்கதொரு பேரின்பம் உண்டென்பதுகுறியாது ஞானவின்பமெனக் கொள்ளக்கிடந்ததென்பது. சிதாகாசந்தன்னைப் புனைந்து சொல்வரென இயையும். சித் - சிற்றெனத்திரிந்தது.

(140) அன்னம் வண்டு ஆகியவிவற்றின் உறவு முற்றும் விடுத்து மதியைநோக்கி இதழ்களைக்குவித்து எனக் கஞ்சத்திற்கும், அம்சமந்திரம் உச்சரித்தலமைய வாயுமுற்றுமடக்கி அமுதப் பெருக்கொடுகூடிய சந்திரனை அகத்தேநோக்கிக்கொண்டு கண்ணிமைகளை மூடியென யோகிகட்கும் கொள்க.

(147) கருமுன் - கருவில் ; முன் - எழனுருபு.

ஆயவெள்ளம் அணைகோல என்பன சிலேடை.

(150) அந்நகனை அழைக்கும் வன்புநஞ்சு என்க. முன் பந்தனை இலர் - அநாதிமலமுத்தர்.

(153) மணிக்குரல் இப்பொழுதுகேள்; கேட்கின் சில கரும்பாம், பகழி மலராம் என்பது.

(154) தழல் - கவண்.

(156) பூமடவார் - கலைமகளும் திருமகளும் ; இவ்விருவரையும் விழியாகக்கொண்டமைபற்றியே காமாக்ஷியென வழங்குவர். கா- கலைமகள்; மா - திருமகள்; அக்ஷி - அக்ஷமாகவுடையவள்.

(157) அச்சுரும்புபோற்சூழ்ந்து காக்கவேண்டும் என்பது.

(160) மாளுதல் - கலைகுறைதல்.

(162) வைரோசனன் - வாணாசுரன்.

(163) இருந்தது அறிவிக்கவோ என்பது.

(165) குறிப்பது போலும் என்க.

(166) வெய்யவன் - சூரியன்.

(171) இறை - கை; இருமடியாகுபெயர். மதன் மலர்க்கணை அஞ்சுமெய்யக் களபக்கோலமணிவர் என்பது.

(172) வில்லின்மாட்சிமையை மதித்தலுடைய கைத்தாமரை (இரவுக்குறிவேண்டி) அஞ்சலியாநிற்கக் காண்பான்விரும்பும் என்க. அறவரியற்றியவேள்வி என்றும் பாடம்.

(173) காற்றால் அசையும் அச்சருகு எழினும் இத்திறம் ஆபத்துவிளையும் வனத்துவா எங்ஙனம் திடங்கொள்வதென்பது.

(174) தலைவர் இருளில் வருகைக்குத் துணியாததுபோன்றாடித்து என்மனம் மின்மினம்போன்று துணிந்ததென்பது.

(175) குறிப்பிசையக் கரைத்துவந்தேன் என்க.

(176) தலைமகனுக்கும் யானைக்கும் சிலேடை, வேல்- ஆயுதம், மூங்கில்.

(180) பூ அகமென்றது இலக்குமியென்பது குறித்து.

இதனை (196) ஆவதுசெய்யுளிலும் காண்க.

(181) மாறன் - இளையான்குடி மாறநாயனார்.

(187) மட்டு - தேன், அளவு

(191) கம்பு - சங்கு.

(192) செப்பு - சிமிழ். ஒது - உவமவுருபு.

(196) மறைவனத்திற் கதவுதிறந்தடைத்தவர் - ஆளுடைய வரசும் ஆளுடையபிள்ளையாரும். இருவர் - சூரியசந்திரர்.

(197) இரவில் தலைவிக்குக்கொணர்ந்த பூமாலையைத் தான் வந்தமைக்கு அறிகுறியாக மாதவியிலிட்டகன்றமை குறித்தவாறு. மணம் - வாசனை, விவாகம்.

(199) வேங்கைமரத்தினும் முல்லைமாலை சூட்டியகன்றனன் என்பது.

(208) மேவாதவண்ணம் கொட்டுபறையென இயையும். நெய்தற்பறை - சாப்பறை.

(210) கொடி - காக்கை.

(211) இது (291) வது திருக்குறளின் கருத்தது; வாய்மை

(220) பகர்ந்து இடருகுதும் என இயையும்.

(221) பொறி ஆலயம் - இலக்குமிக்குரிய செந்தாமரை.

(224) மலய + அநிலம் - தென்றல். காம + அனலம்.

(225) வம்பு - வாசனை, தீச்சொல். மதி - சந்திரன், புத்தி வண்டு - சுரும்பு, வளையல். அம்பு நீர், பாணம். கண் முத்து-கள்ளாகியமுத்து, கண்ணீராகியமுத்து. வெம்பு - விருப்பு.

(228) தருங்காமநோயைக் குறித்திலளாய் என்றும்பாடம் இதில் ஆய் - தாய். அணங்கிற்று - வருத்திற்று. வெறி - ஆடு; இது கொண்டது அத்தெய்வத்திற்குப் பலியீதற்கென்க. விதி - சிலேஷை

(229) கருங்கண்ணி அண்மைவிளி.

(234) படுபொறி என்றும்பாடம். வெறியாடல்- வேலினாடல்

(235) சுகர் வாமதேவர் - துறவின்முதிர்ந்தமுனிவார்.

(237) வேங்கைபூத்தலும் சந்திரன் பரிவேடங்கொள்ளு தலும் வாய்ந்தகாலமே மணம்புரிகாலமாகக்கோடல் வேடகுலமரபு. கணி - கணிப்பவனெனவும் பொருள்பயத்தலின் மணநாளுரைப்ப வென்றும், மலர்- பொன்போற்குவிதலின் கடன்றரவென்றும், அக்காலைத் தடைசெய்தலியல்பாகலின் ஊர்கோளைத் தலைமகள் புறம்போகாவாறு அன்னையிட்டகீற்றாகவும் உருவகித்தவாறு. ஊர் பரிவேடம்.

(238) நின்பழி - நினக்குநேர்ந்தபழி. காத்தல் - தலைமகன் பிரிவால் உளவாகும் பீர்பூத்தல் வளைகழலலாதியன புலப்படாவாறு மறைத்தல்.

(239) ஒளிவாலிருந்தார் என்றும்பாடம். குறி- குறியிடம்.

(240) நந்து துயில்கொள் என்க.

(241) கோல் சூரியன்.

(243) வண்டெனநெருங்கும்என்க. கடி - பேய்.

(244) பணியுமணிவெங்கைவாணர் நன்னாட்டினினின் என் றும்பாடம்.

(252) கொண்டிங்கயர்கிலனே என்றும் பாடம்.

(257) நாளைவராமல் மறிப்பீர்கவென்றது இன்றேயான் இறந்துபடுவென் வருவதெற்றிற்கு என்பதுதோன்றுதற்கென்க.

(258) களபமென்னப் பூசுக என்பது.

(262) ஆகி வேறுதவறு விளைதல் இலதாக நின்னுயிர் போல்வாளைப் புரந்தேன் என்க. இலதாய் - எச்சத்திரிபு.

(264) இது (1151) வது திருக்குறளின் கருத்தது. (செல் லாமை) முன் பின் -அறமும் இன்பமும்.

(267) அறிந்திலராயினும்.என்றும்பாடம். [தானேஎன்பது.

(268) பிரியாத தலைவர் பிரியப்பட்டவள் நீ யொருத்தி

(270) மான்பிணைகாண்டலும் மீள்வரென்க.

(271) பூட்டாதவில் - மேகவில், தீட்டாதவம்பு - நீர்.

(272) வம்பு - காலமல்லாதகாலத்திற்றோன்றுவது. குயில் எமருபருவம் - கார்காலம். ஏமரல் - கலங்கல்.

(273) பசப்பு - காமத்தால் வேறுபடுநிறம். குருகு - வளையல் தோன்றி - செங்காந்தள்.

(275) (1263) வது திருக்குறளது. (உரன்சைஇ.)

(277) தேர்செலுத்துக என்க. வாணர்தமதருளால் என்றும்

(278) அன்று - அன்றி. [பாடம்.

(279) ஆகியவென்பது ஆகியகல் எனப் பெயரெச்ச மாகியும், ஆகிய ஆர்க்குமென வினையெச்சமாகியும் பொருள் பயந்து நின்றது. கல்-முறையே கல்லும் ஒலிக்குறிப்புமாம்.

(280) காம் ஆர்க்கும் வலம்புரிவாழ்க என்க.

(282) துறந்தார்மனம் மறத்தலும் நினைத்தலுமின்றிப் பராமர்சிந்தனைமயமாய் நிற்பதுபோன்று என்மனநிற்பதென்க.

(283) விண்மணி - சூரியன்.

(286) இந்தீவரம் கருங்குவளை.

(287) துயாம் செல்லுமென இயையும்.

(288) கணம் - விண்மீன்.

(290) மால் - மேகம். வேண்டுறுமே என்றும்பாடம்.

(293) கூறுமெனில் தெளித்ததற்குக் குருகும் கரி உண்டு- எனவே அக்காலை பிறிதொன்றுமில்லை என்றபடி. இலைசூழ்மனை- பர்ணசாலை.

(307) உறை-நீர்.

(308) கலந்தாங்கு மணஞ்செயும் என்க.

(310) (1120) திருக்குறளின்கருத்தது. (அனிச்சமும்)

(312) பாலை நெய்தலாகப்பாடியது திருநனிபள்ளியில்.

(313) பெண்ணணங்கு - துர்க்காதேவி; எனவே, காவி யாதியபோலும் அத்தேவியுருப்பன்றி வேறுகாவியாதியவும் அவை பூத்த வாவியாதியவும் சுரத்தின்கண் இன்றென்பது.

(315) நாண்முதலியன மற்றைப்பூண்போலும்; கற்பு மங் கல நாண்போலும் என்க.

(318) சிவன் உமையையும் வசிட்டன் அருந்ததியையும் துறந்தாலும் என்க.

(321) நிழல்போல நேர்ந்தது என்க.

(326) சடையாளர் வெங்கைப்பனிவரை என்றும்பாடம். கணி - கண்ணி. வேழம்பர் - கழைக்கூத்தர்.

(327) இந்நகர்முன் பொன்னகர் பயனற்றநகர் என்றது.

(336) விநாயகக்கடவுள் காக்கைவடிவிற் சென்று காவிரி நதியைக் கவிழ்த்த சரிதம் கந்தபுராணத்துணர்க.

(338) பூவிதழ்களைப் பரப்பி அதில்வைப்பினும் குழையும் பதம் என்க. பூவின்முகம் - பூவிதழ்.

(339) மகளிர் புறம்போந்துலாவுதற்கியலும் பேதைப்பருவமும் அஃதியலாதமங்கைப்பருவமும் போலாது, பெதும்பைப் பருவம் இவ்வீரியல்பும் ஒருவாறியைந்துளதாகலின் இதற்கு இத்தகைய பகலிரவுகட்கு இடையதாகிய கருகுமாலை உவமமாயிற்று. பெதும்பைப்பருவம்தொடங்கியே புறஞ்செலாதவள் மங்கைப் பருவம் வந்துழிச்சென்றது வியப்பென்றபடி.

(340) பன்றியெழுங்கால் கொழுநனுக்கு அபயமென்று.

(341) வண்டல் - ஈண்டு மகளிர் விலையாட்டுக் கலங்கள்.

(346) அல்குலாளொடு என்றுமியிலை என்க.

(347) தலைவனடி பேரடியும் தலைமகளடி சிற்றடியுமாயிருத்தலின் வெள்ளைக்குரிய அளவடியும் வஞ்சிக்குரிய சிந்தடி அல்லது குறளடியும் போல்வவெனவும்; அவை தனித்தனி செல்லாது அச்சமாதிய காரணங்களால் விரவலின் இவ்விடம் அவ்வீரடிகளும் விரவும் கலிப்பாவொப்பெனவும் கூறியவாறும். தலைவனடியை வெள்ளையடியென்றது வலம்புரிச்சங்கரேகையுடைமையினென்க. வெள்ளை - வெண்பா, சங்கு. வஞ்சி-வஞ்சிப்பா, பெண்- கலி. கலிப்பா, கெடுதி; வஞ்சகமுமாம்.

(352) வீ விளையாடும் பொழிலதுகாண் வியன் என்றும் பாடம். இதில் வீ பறவை.

(355) ஆற்றுப்படுத்தல் - ஆற்றுவித்தல்.

(357) எனக்கோ அனைக்கோ எவர்க்கோ என்பது.

(360) எழுநாவொன்றுசான்றாக- அக்கினி ஒருசாட்சியாக.

(363) மார்பினருடன் போயினள் என்றும்பாடம்.

(364) அணிவரையி லில்லம் என்றும்பாடம்.

(367) இம்மலை கன்மலையெனினும் புயத்தோர்க்கு இடந் தருதலால் பொலிக என்றபடி.

(368) செம்பாதி - நேர்பாதி. சிவபெருமான் மணந்து சரீரம் பாதியாயினர்; இவர்பூரித்தனர் என்பது.

(369) வருந்தல் - ஈண்டு முயற்சியின்மேற்று.

(370) - தில் விழைவுக்குறிப்பு.

(371) பொன்புனையளவும் என்றும்பாடம். மலரொன்று போல அலர்களை எங்ஙனம் சுமந்தனை என்பது; அலர் சிலேடை.

(374) அன்று - அன்றி என்பதன் திரிபு.

(375) 48 - வது திருக்குறளின் கருத்தது; (ஆற்றின்)

(376) மேகங்கள் கீழ்நிலையினவாகலின் அருந்ததிநிலையிற் சேறலும் சொரிதலும் இன்மைபற்றி என்றும்பெய்யா என அவள் கற்புக்கு அவ்விசேட மின்மையை விளக்கியவாறு.

(381) சேதகம் - சேறு. குளிர் - நண்டு.

(384) வெட்சி - பூப்பறிவிக்கும் மங்கையர்க்கும் நிரைகவர் வார்க்கும் உரியவாகலின் இங்ஙனம் கூறியவாறு.

(386) 314 வது திருக்குறளின் கருத்தது. (இன்னா)

(388) இன்பினை அமுதொப்பதன்று; சுவையே ஒப்பது.

(390) மணிபோலுயிர்த்துநெய்யாடினள் என்க.

(391) பத்திரதன் - தசரதன். புத்திரன் - தந்தைதாயரைப் புத்தென்னு நரகத்திருந்து எடுப்பவன்.

(397) 156 - வது திருக்குறளின் கருத்தது. (ஒறுத்தார்க்.)

(401) பாவை பராவைநாச்சியார்.

(408) 393 - வது திருக்குறள்

(417) 788 - வது திருக்குறள். (உடுக்கை).

(418) தீர்துயர் பிறவினையில்வந்த வினைத்தொகை.

(422) நாகு - இளமை.

திருவெங்கைக்கோவையின் குறிப்புரை

முற்றிற்று.

உ

திருவேங்கைக்கோவையின்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

	பக்கம்
அகலா	44
அகலி	65
அங்க	71
அங்கஞ்	48
அஞ்சா	78
அண்டா	50
அந்திப்	69
அம்மூல	87
அம்மை	92
அரவாம்	48
அரவிடுங்	112
அரவெளி	74
அரியா	90
அரியும்	85
அருங்கண் ணி	82
அருந்தா	[illegible]8
அருவா	54
அலைமக	57
அலைமேற்	83
அலையா	88
அல்லஞ்சு	107
அழுவாண்	85
அள்ளி	104
அறத்தாறறி	114
அறத்தாறு	71
அறந்தாங்	115
அறிவே	80
அனிச்சமு	97
அனையே	101
ஆக்குறுங்	86
ஆடுக்தொழி	113
ஆடும்பத	99
ஆயவெள்	47
ஆய்வா	75
ஆல	103
ஆவிக்	102
ஆனுக்	60
இஞ்சிப்	57
இடைநிலை	89
இணர்வார்	91
இயலாற்	52
இயலோடு	66
இருளா	89
இரைத்துப்	65
இலங்கா	49
இலரு	109
இறந்தார்	99
ஈயாதவ	77

	பக்கம்
ஈயார்	80
உடையோர்	47
உரையாத	68
உழைகா	95
உழைதொட்ட	46
உன்மலே	43
ஊனிலே	98
ஊனு	50
ஊரான	55
ஊரேதென்	55
ஊர்கேட்	55
ஊனுருடலி	87
ஊனெழு	106
எதிர்க்	54
எண்ணிய	100
எண்ணேவிட்	60
என்போ	116
எனேயா	53
என்மன	86
என்னுட்	72
என்னிட	79
என்னூர்	104
என்னேடு	89
ஏகநிலேத்த	63
ஏயேதிலரை	115
ஏழாமுலகும்	52
ஐங்கைக்	96
ஐயானன	61
ஐயுற்	84
ஒருகோடு	81

	பக்கம்
ஒலியா	72
ஒழுங்கிருந்த	79
ஒளியார்	54
ஒறுத்து	57
ஓடுஞ்செயல்	80
ஓடும்தட	91
ஓர்போ	74
கங்கை	87
கடக்கும்	45
கடிக்குங்	69
கடுக்கை	118
கடைக்கண்	54
கணத்தினி	93
கணேயிலே	117
கயிற்று	78
கயலெ	120
கருங்காளி	118
கருமர்மணி	110
கருமாமுகி	117
கருமுன்	68
கருவரை	86
கருவுக்கு	62
கருவே	108
கலரா	81
கலேகா	108
கல்லேக்	58
கல்வளேத்	107
கள்ளேழுங்	78
கனம்வேறு	95
கன்மலே	108

	பக்கம்
கன்னியுங்	49
காதார்	73
கார்கண்ட	53
காரார்	88
கார்கண்டகண்	119
காவியு	51
கானக்	70
கானலை	76
கானைக்கலை	56
கிளிக்குஞ்	62
கீற்றுப்	105
குற்றாலமும்	62
கூர்க்குவ	119
கூனும்	105
கேளோர்	116
கைக்கால	106
கொங்கைக்	45
கொங்கைப்பச	90
கொடுப்பா	99
கொடையா	55
கொண்டலங்	59
கொந்தார்	87
கொலைசூழ்	94
கொலையை	73
கொற்றிக்	53
கொன்னெறி	84
கோட்டு	83
கோலம்	94
சங்கந்	53
சங்கலைத்	102
சடைநின்ற	117
சந்தாப	44
சாந்தந்	101
சிலையோடு	116
சீருக்	46
சுட்டாவறி	95
சுரும்புகளிக்கு	80
சுனைக்காவி	68
சூலக்காத்தர்	44
சூடும்பிறையர்	52
சூடுந்துளப	75
சுனைவாய்	78
செய்ச்செ	111
செடிமுழுதும்	101
செந்தா	48
செருகிக்கிடந்த	108
செவ்வாய்	106
சென்னி	91
சேணுடியமதில்	104
சேணும்	42
சேண்போலு	98
சேய்விளை	105
சேல்கொண்ட	84
கேவிற்பிறக்கும்	103
சேவை	47
சொல்லும்	85
சொன்மாது	101
தடங்கொண்ட	51
தடாதி	62
தடுக்க	96
தம்மாவி	69
தம்மேற்	75

	பக்கம்
தழலால்	69
தழைத்தார்	96
தளைப்பாச	52
தனியானவர்	44
தன்னே	71
தன்னை	103
தாட்டாமரை	74
தாண்டுஞ்சின	45
தாதை	100
தாமக்	59
தாயிற்சிறந்த	97
தாயும்	80
தாளும்	42
தாள்வலி	86
திரியா	111
திருந்து	114
திரைப்பா	119
தீங்கை	77
தீம்பால்	115
தீயேனுளங்	58
துணையிற்	98
துதியும்	85
துதிவாய்	52
துன்படு	113
தூற்றிக்	70
தெண்ணீர்	92-94
தேவாதிதேவர்	78
தேவியும்	98
தேனனை	56
தேன்வந்த	62
தொடர்ந்தாளும்	62
தொண்டா	69
நஞ்ச	66
நதிவசத்	46
நந்தனும்	100
நந்தாமதுகை	67
நந்தாவொளியர்	64
நந்தே	84
நரைப்பால்	98
நல்லார்	77
நறவே	77
நறுவாய்	111
நறையேயிதழி	51
நற்றேமொழி	56
நனைகாத்த	69
நன்பனி	118
நாகாபரணர்	79
நாகூர	119
நாங்குழை	49
நாட்டுமலிபுகழ்ப்பெ	50
நாட்டுமலிபுகழ்வெ	65
நாமொழி	98
நாரணனுன்	64
நாவலரென்	112
நாவுண்	112
நானக்	67
நான்றசடில	93
நிதிமுன்	47
நிலமா	94
நின்பா	118
நீடறிவாய்	90
நீறேந்தினை	70

	பக்கம்
நீயாவி	66
நீரலே	82
நீரையணியும்	64
நீர்துஞ்சுஞ்	78
நீர்புக்கு	87
நீர்பூத்த	83
நீர்மல்கு	88
நூருஞ்செறி	110
நெடுங்கோ	97
நோக்கக்	102
பங்கந்தனக்	72
பங்கேருகத்திற்	53
பணஞ்செய்	77
பணியேறிய	100
பணிவாய்விரி	84
பண்காணுறு	113
பண்ணுற்ற	116
பண்ணூடு	54
பத்திரதன்	113
பருத்தகுவி	52
பரைகவர்	111
பலமாதருள்	111
பலர்செய்த	65
பல்லறமாற்றி	110
பழிமாற்றிய	46
பனிபொரு	117
பன்னகர்	100
பன்னளருந்	107
பாமாலே	60
பாயுமலர்	42
பாரக்கை	43

	பக்கம்
பாலார்மொழி	50
பால்கொண்ட	59
பாவலர்பாடும்	85
பாவாக்கி	61
பாவிடை	46
பாவிரி	102
பிளவுமதிச்	82
பிறந்தவன்றே	115
பிறப்பாம்வனம்	99
பிறவாவடிவன்	67
பிறைக்கோலம்	72
பிற்பழியாது	84
புடையேயுமை	51
புணர்ந்தாருள்	68
புணர்பூத்த	65
புரந்தாடு	42
புரவலரொச்கும்	93
புரவேபுரியும்	104
புலங்கண்டளவின்	97
புலியோடரவு	104
புல்லார்பவர்	44
புறந்தாள்	45
புறந்தாழ்குழல்	92
புற்றங்கதமணி	95
புன்றோல்	101
பூட்டாத	90
பூண்கொண்ட	82
பூவும்பழுத்த	41
பூவைமலர்	41
பூளையணியும்	87
பெட்டுப்பட்டாவுரி	50

	பக்கம்
பெண்காட்டிய	74
பெறுங்கள	71
பேதைப்பருவம்	103
பைங்காஞ்சன	55
பைத்தலை	113
பொங்கூழொளி	57
பொடிக்கின்ற	61
பொய்ம்மேவரும்	57
பொருநாண்	91
பொருந்தாரரணம்	71
பொருவோவிலர்	77
பொலம்புரி	88
பொழியுமருள்	89
பொழியாலயம்	81
பொன்போலொரு	102
பொன்னங்கிரி	47
பொன்னரிதழி	106
போதத்திறைப்ப	119
போதாகிவந்த	118
போதேமுகம்	57
போதேனு	72
போதைப்பொழி	50
போருடை	64
போரையும்	63
போற்றலர்	109
மகவானிறைஞ்சு	83
மடலுமணமு	48
மண்ணைக்கொண்	59
மண்ணோவிரை	41
மதயானை	44
மந்தாகினி	68
மருவீர	58
மலைமகள்	112
மலையானை	88
மலைவன்	49
மலைவிலை	93
மல்லார்க்கு	60
மறந்தடுக்கு	76
மறிகொண்ட	82
மறிக்கும்புல	76
மறிந்தே	114
மறியேறிய	65
மற்றின்ப	66
மனவேய்யணி	86
மன்றுடிய	45
மன்னிசை	43
மாடுண்ட	70
மாணிக்க	89
மாமாய்னு	81
மாயற்கரி	67
மால்பற்றிய	94
மால்போலிரு	109
மாவோவெனு	99
மானக்கலை	56
மானேஙின்	66
மானைக்கவர்	58
மான்வேட்ட	56
மின்றந்த	48
மின்னுகிய	112
மின்னைத்திரு	107
மின்னைப்பய	106
மின்னையலா	114

	பக்கம்		பக்கம்
மின்னோடு	73	வன்மானு	72
மின்னோடுவ	96	வன்மொழி	63
மீனைக்கட	95	வன்னித்திரு	96
முகையே	51	வாமத்துமை	60
முட்டுப்படா	75	வாய்மை	79
முப்போதினு	76	வார்கொண்ட	91
முருந்தாநகை	73	வானேக்கி	49
முலைப்பகை	42	வான்கீற்ற	96
முழுதலங்	43	விடுத்த	58
முனங்குழை	95	விண்டெரி	74
முன்காட்டு	74	விண்ணுடை	116
மூலத்தனி	61	விண்மணி	92
மெய்கூறிடு	43	விந்தா	73
மெய்யாமிறை	110	விரும்பா	115
மேலிலையென்ன	64	வில்லுங்	93
மேளைகருரிய	73	விழிக்கிட	81
மையாடிய	113	விழித்தே	55
மையென்ற	114	விளித்தார்	87
வண்டு	83	வினைக்கூறு	109
வத்திர	63	வீட்டை	96
வந்தாளு	43	வெங்கைப்	66
வம்பற	80	வெங்கே	99
வம்பு	75	வெண்டா	110
வம்புற	81	வெண்டாம	59
வயிரோ	70	வெயிலே	90
வலம்பொலி	75	வெல்லப்படாத்	103
வலைநாடு	54	வெல்வீர	113
வலையிற்	90	வெளிறுங்	105
வளங்கனி	64	வெறிமேவு	107
வள்ளலம்	76	வென்றிப்	61
வன்பர்	68	வேண்டா	104

	பக்கம்		பக்கம்
வேயின்	92	வேலையிற்	105
வேலுக்கு	63	வேலைத்தாளமு	102
வேலைத்தரு	109	வேலோடு	97
வேலையிலே	79		

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்	வேறுபாடம்
42	6	2			தக்கவாறதனு
44	19	4			கனிவாயெழு
45	21	3			றுய்த்தனமால்
46	26	1	வெஙகைப்	வெங்கைப்	
49	41	2	டிமையத்	டிமயத்	வாழும்
50	46	4			கழறலையே
52	58	3	வெள்ளங்கொண்ட,	கொண்டு	
60	103	4			கலைகாக்குவ
61	110	1			வரைவாய்
70	159	2	லேனக்	லேனற்	
71	164	2	மன்னு	மென்னு	
72	173	3			வெற்பர்
,,	,,	4	நெஞ்மெவ்	நெஞ்சமெவ்	
73	174	1			வெற்பின்
79	211	1			கூவுதல்
90	268	4	267	268	

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்	வேறுபாடம்
90	272	தலைப்பு	இருளை	இருளை	
91	277	3			தமதருளாற்
92	281	2			தல
94	290	4			வேண்டுறுமே
94	291	4			வுரைநேரிழையே
94	292	4			கழுவுறுவே
95	295	2			பெய்தவர்
96	301	தலைப்பு	செவிலி வினுதல்	செவிலிபாங் கியை	
97	306	,,			மின்னிடை மேவற்றுமை
97	310	2			நெருஞ்சிற்
97	310	4			மொழியுடையா
98	311	தலைப்பு	தலைவனை யுடன்	போக்குடன்	
100	324	4			வெள்ளிதட்
101	330	தலைப்பு	யிணைய லென்போர்க்கு	தேற்று வோர்க்கு	
101	330	3			போக்கி
105	354	தலைப்பு	ஆங்கவர்	முன்சென்றோர்	
106	357	தலைப்பு	மணமயர்	மணனயர்	
108	368	3			நாள்
112	385	2			யேவலர்
112	386	தலைப்பு	தலைவிக்கு	அறிவைக்கு	
112	387	4			வின்பினுக்கே
115	402	4			யாரோ
119	423	2			கரும்புயலு

111-ஆம் பக்கம் 379-ஆம் பாட்டுக்குப்பின் கீழ்உள்ள பாடல் சில பிரதிகளில் காணப்படுகிறது.

தனித்துழியிறைவி துனித்தழுதிரங்கல்

நினைப்போ ரகத்தி னடமாடும் வெங்கை நிமலர்வெற்பிற்
றினைப்போது மன்ப தொருவாத காதலர் தீர்ந்ததெண்ணிக்
கனைப்போதி லிருளின் புலர்ச்சியென் றென்று
[கருத்தழிந்திட்
டெனைப்போற் றுயினீத் திருப்பவர் யாரிவ் விருநிலத்தே.

உ

நூல்—4

திருவெங்கைக் கலம்பகம்

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவெங்கைக் கலம்பகம்

பிழையுந் திருத்தமும்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
123	3	2	விண்ணே	விண்ணோர்
132	33	1	கருணைபோ	கணைபோ
148	87	4	பாண	பாண்
151	96	13	யயாா	யயரா

உ.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலைய தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

திருவெங்கைக்கலம்பகம்

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா,

பொன்னுலவும் வெங்கைப் புனிதற் கடியேனு
முன்னுங் கலம்பகப்பாட் டோதுகேன்—றன்னைநிகர்
முத்திதரு மன்னோன் முழுதருளி னாற்பூத்த
வத்திதனைக் கண்டவத னால்.

ஒருபோகு மயங்கிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா.

சீர்பூத்த நிறைமதிமான் றிருக்கரங்கொண் டம்மதியை
யேர்பூத்த சடாமௌலிக் கியையவிர்ந் தனையிருத்தி
மற்றையவோர் பகவுமணி மார்பகத்திற் கிடந்திமைப்பக்
கொற்றவநீ யிருங்கேழற் கோடெனப்பூண் டருளினைகொல்
பூம்புனலோ பொன்முடிக்கட் புல்லோநஞ் சுமிழெயிற்றுப்
பாம்பினமோ கண்டுனது பாணியின்மா னுவவதே.

[இது ஆறடித்தரவு.]

காமத்திற் படினுமையாங் கடுநிரயத் திடுவமென
நாமத்திற் படவெமக்கு நவின்றொருவன் றூதாய்நீ
யாமத்திற் றனியிருட்க ணேந்திழைபா லெய்தியதென்.

நீவிர்புல வருந்திலெரி நிரயத்தி லிடுவமெனத்
தேவவெமக் கியம்பினைநீ சிலைவேட னிடும்பிசித
மாவலொடு மிசைந்தவனுக் கருளினைமெய்க் கதியென்சொல்

ஒன்றொருயிர் தனைச்செகுப்பி னுமைநிரயத் திடுவமென
மன்றறைய வெமக்கியம்பி மைந்தனைமுன் றந்தைதனைக்
கொன்றவரை யுவந்தருளிக் கொடுத்தனைவா னுலகென்சொல்.
[இவைமூன்றும் மூவடித்தாழிசை.]

எனமிகு வளமுள வியலதி சயமொடு
முனிவரர் பலவகை மொழிதரு புகழினை.
பலகலை வலபுல னிலைமல வலைமலை
சிலரல துலகலை கலர்சொல விலகிலை.
[இவையிரண்டும் ஈரடியராகம்.]

எனவாங்கு, [இது தனிச்சொல்]

எழிலிகண் படுக்கும் பொழில்புடை சூழ்ந்த
வெங்கையம் பதிவா ழெங்க ணாயக
பழமலை நாதநிற் பரவுவன் விசும்பி
னரையனுக் கரைய னாகுமந் நிலையு
நினைகிலன் றமியே னின்னடி யவர்கட்
கென்று மடியவ னாகு
மொன்றொரு வரமு முதவுதி யெனவே.
[இதுஎழடிநேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்.] 1

நேரிசைவெண்பா.

எவ்வா றளித்த திமையப் புதுமலைதன்
னெவ்வா விளமை யொருமகளை—யவ்வான்
பரவுதிரு வெங்கைப் பழமலையே நிற்கு
விரவுகிளை யோடும் விழைந்து. 2

கட்டளைக்கலித்துறை.

விழுக்க மலங்களை மோதிவல் வாளை வியன்படுக
ருழுக்க மலங்களை போய்ப்புகும் வெங்கை யொருவவிண்ணோ
தொழுக்க மலங்களை மாமதி வேணி சுமந்தருள்வோய்
பழுக்க மலங்களை யான்பவ வேரைப் பறிப்பதற்கே. 3

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரந்தபுகழ்த் திருவெங்கைப் பழமலையார்
 தமைத்துதித்துப் பதத்து மென்பூச்
சொரிந்துபணிந் திரந்திடவு மெமக்கருளச்
 சிறிதுமுளந் துணிந்தா ரல்லர்
திருந்தவையிற் பித்தவென வைதுகல்லா
 லெறிந்துபொருஞ் சிலையான் மோதி
யரந்தையின்மெய்க் கதிதருதி யெனக்கேட்போர்க்
 கன்றியவ ரளித்தி டாரே.

மறம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அளியாரு மலர்ப்பொழில்சூழ் வெங்கை யீச
 ரம்மலையி லெம்மூர்மான் பிடிப்போ மென்றுங்
களியாரும் வேடர்யா மெம்ம கற்குக்
 கன்னிதனைத் தருகவெனக் கொடுத்த வெம்மை
யெளியாரென் றொருதூதா மாது வேண்டி
 யிறைவர்திரு முகமெனமற் றொன்று தந்தா
யொளியாம லுரையவன்யா ரியாங்க ளின்னே
 யுண்மையவன் திருமுகங்கொண் டெய்து வோமே.

நேரிசைவெண்பா.

மேதகைய வில்லிறைவன் வில்லிளவல் வல்வீரர்
காதனிக மற்றுங் கருதெவையும்—பாதத்
தொருவிரலாம் வெங்கையர னென்றுமை யாசைப்
பருவரலாற் காணப் படும். 6

மடக்கு. தாழிசை.

படுமைத்தமிழுக் குவந்தவிறை விடுமைத்தமிழுக் குவந்தவிறை
பண்டங்கரிய வடிவாமன் கண்டங்கரிய வடிவாமன்
சடையுற்படுமம் புயனிசையான் றொடையுற்படுமம் புயனிசையான்
சம்புவனமாக் குணர்வாக னம்புவனமாக் குணர்வாகன்
கடலைக்கலக்கு மலைவில்லா னுடலைக்கலக்கு மலைவில்லான்
கங்கைப்பதியன் பரையானென் வெங்கைப்பதியன் பரையானை
யடலைப்புரத்தங் கணையெய்தா னுடலைப்புரத்தங் கணையெய்தா
னன்பினிகழ வணங்கீரே துன்பினிகழ வணங்கீரே.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கீற்றுப் பிறையை யணிந்ததிரு
வெங்கை விருத்த கிரிநாத
னூற்றுப் பொருளைக் குளத்திலொரு
புலவர்க் கழைத்தன் றருளினோன்
சோற்றுத் துறையுந் திருநெய்த்தா
னமுமீங் குடையான் சுழலாமற்
றேற்றுப் பசிநோய் தொலைப்பனவன்
றனையே துதியீர் புலவீரே.

அம்மானை. மடக்கு. கலித்தாழிசை.

புண்ணியனம் வெங்கைப் புனிதனயன் மாலெதிரே
யண்ணலரும் பேரொளியா யன்றெழுந்தா னம்மானை
யண்ணலரும் பேரொளியா யன்றெழுந்தா னாமாகிற்
கண்ணி லவரெளிதிற் காணாரோ வம்மானை
கண்ணின்றிக் காணுங் கதிரொளிகா ணம்மானை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அம்புமே லிருக்கு நாரி யடற்சிலை கொண்ட வெங்கை
யெம்பிரா னெடும்போர் செய்வ னென்றுதன் னிதயத் தெண்ணி
யஃபின்மே லிருக்கு நாரி யருஞ்சிலை கரங்கொண் டுற்றா
னெம்பெரு வமுதன் னாளை யென்செயா னுலகிற் றானே.

கலிநிலைத்துறை.

தாமங் கமழு மொய்ம்புடை யன்பர் தமியேன்வெங்
காமங் கனலு மனமொடு துன்பக் கடல்வீழ
வேமங் கருதிச் சென்றன ருமையன் றிருகொண்டோ
வாமங் கலவெங் கைப்பர னேடொன் றுணனே. 11

கலிவிருத்தம்.

ஆயிழை மகளிர்வா ழகங்க டோறுமுன்
னீயிரும் பலிகொள நினைந்து வெங்கையிற்
றூயநின் சடையினிற் சோமன் சுற்றியே
யேயினை வெற்றனா யாகி யென்னையே. 12

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

என்றனை முகத்தின் வென்று ளிவளெனும் பகையுட் கொண்டோ
பின்றலி லன்ப ரென்று பிரிவுரென் றிருந்து வெங்கை
மின்றிகழ் சடிலத் தண்ணன்மேவலர்போல்வெண்டிங்காள்
வன்றுய ருழக்க வென்மேன் மலிதழல் சொரியும் வாறே.

மேற்படிவேறு.

வாசக் கமல மலர்த்திருவே மயிலேயென்கண்மணியேநின்
னசைக் குமுத மலர்வாயி னமுதம் பெறுதற் கரிதாயோ
வோசைக் கடலைக் கடைந்துகடு வுமிழ விமையோரொடும்வெங்கை
யீசற் குபய மபயமென விரிந்தான் மேனி கரிந்தானே.

வண்ணம்.

கன்றுக்கர மலராண்முக விந்துத்தவி சடைமீனிகர்
கண்டத்தணி மணிமாலையள் கயிலையங்கிரியார்
கங்கைச்சடை முடிநேடிய துங்கப்பற வையுநாடுறு
கஞ்சத்திரு வடியீதென நவில்சிலம்படியாள்
வென்றிச்சிலை மதன்வாள்களி னஞ்சைத்தட வுதல்போலமை
விஞ்சப்புனை விழியாளொளி பெருகுசெங்குழையாள்
விம்பப்பிறை யெனநீறிடு சந்தச்சிலை நுதலாடிரு
வெங்கைப்பழ மலைநாயகர் பவனிவந்திடவே
சென்றுற்றன டொழுதாளுமை தங்கப்படு புறநாடினள்
செங்கைக்கவி னுழையீதிவள் பயில்வதொன்றறியாள்
சிந்தித்தன ளொருமாதினி யிந்தப்புற முறமானெழி
செங்கைக்கனு மிவரேகொளி னனிசிறந்திடுமே
யென்றித்தகை பலகூறினள் கொங்கைச்சுவ டுறுமார்பினை
யின்பத்தொடு மெதிர்நாடின ளனையணைந்தருளா
லிந்தப்படி தமியேன்முலை சந்தத்திரு மணிமார்பழ
கெஞ்சப்படு கிலர்பாரென மதிமயங்கினளே. 15

நேரிசையாசிரியப்பா.

மதிநுதற் பவள வாய்க்கருந் தடங்கட்
குவிமுலைப் பசும்பொற் கொடிதனை யமையாக்
காதன்மீ தூரக் கலவிசெய் திடுவான்
புகும்பொழு தவளொரு பொருமையுட் கிடப்பப்
படர்முதிர் வேனிற் பகற்கொடும் பாலை

நிலத்துநீர் வேட்டோ னீரரி தினிற்பெற்
றுண்புழி யுண்ணு தொல்லையிற் றடுக்குஞ்
செயலென வெமைநீ தீண்டே லென்று
நின்மே லாணை நிகழ்த்திட நீங்கிப்
புணரியுண் டெழுந்த புயனிகர் வளர்குழ
லஃதுணு முகில்போன் றழகுறுங் காறுந்
தீண்டா தொருபூஞ் சேக்கையிற் றுயின்று
மாரு வன்பு வளர்மனத் தவனே
மிளிர்தரு தூர்த்த வேடமா தவனுய்
நீமுன் கற்பு நீங்கா மாதைத்
தருகெனக் கொடுத்துத் தன்பெருங் கிளைஞர்
மானமீக் கூர வந்தனர் சூழ
வொன்னலர் போல வுடன்றவர்ப் படுத்துக்
கரையில்பே ருவகைக் கடல்படிந் தவனே
திருமணக் கோலஞ் செய்துவீற் றிருந்த
வருமகள் கூந்த லையநின் னுருவங்
கரந்துசென் றிரப்பக் களித்தக மணப்பூம்
பந்தரிற் கிளைஞர் பலருங் காண
வரிந்து கொடுத்த வடியவன் றனே
நின்னொரு விழிசெந் நீர்கொளக் கலங்கித்
தன்னொரு விழிவெஞ் சரத்தினு லிடந்து
சாத்தி மற்றைத் தடங்கணவ் வகைபெற
வின்னமுண் டொருக னென்றுளங் களித்து
மற்றதுங் கலைவான் வாளிநட் டவனே
மருவலன் புணர்ப்பான் மாய்ப்பமெய்த் தவன்போல்
வந்தனன் படையான் மார்பிடைத் தாக்கக்
கண்டுட் கடைத்தலைக் காவல னொருவன்
வெகுண்டவற் றுணிப்பான் விரைந்துசென் றெய்த

வாணையாற் றடுத்த வரச ரேறே
பொருகளத் தொட்டலன் புனைநுத னீறு
கண்டுனைப் போலக் கருதிமற் றவனைத்
தன்படை சாய்த்தவன் றன்படை மார்பிற்
றுக்கக் கொடுத்த தளர்விலன் பினனே
வருஞ்சிறு மகனை யரிந்துநிற் கட்டுப்
படைத்துக் களிகூர் பரிவுடை யவனே
மின்சின கரத்து நீக்குபூ மோந்த
மாதுமூக் கரிந்த மலிபெருந் தவனே
துணுக்கென வவள்கை துணித்தகோற் றவனே
சந்தன மாகச் சாத்தநின் றனக்கு
முன்கை தேய்த்து முகமலர்ந் தவனே
செயற்கருஞ் செய்கை செய்தவன் யார்கொல்
பகருதி வெங்கைப் பழமலை நாத
பராபர முக்கட் பகவசங் கரசிவ
கருணா கரத்திருக் கயிலை நாயக
வென்றருந் தவர்க ளேத்தநம்
பின்றிகழ் சடிலப் பெருந்தகை யோனே. 16

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பெருந்தகைமை தனக்கன்றி மற்றையபூ
வினுக்கில்லையென் பெற்றி யன்றோ
திருந்துதட மதிற்குவளை குமுதமொரோ
ருறுப்பினையே சிவண நிற்ப
முருந்துநகை யுமைகணவன் றிருவெங்கை
யனையாயுன் முகம்பொற் றுள்கை
புரைந்திடுதற் கரவிந்த மொருதாளி
னின்றுதவம் புரித றானே. 17

தாழிசை.

தாராம விருந்தாரெனை யாளாம விருந்தார்
தனிவெங்கையை யுள்ளார்மய றவிரும்படி யுள்ளார்
சீராரிசை வண்டேயொழி கிலவேள்கர வண்டே
செறிகின்றிலை குருகேதுய ரறிகின்றிலை குருகே
வாராய்மட மயிலேமிகு தாய்மார்சொலு மயிலே
வானூடெழு மதியேயெனை மூனியாதருண் மதியே
யூரார்புகல் வம்பேயென விழியோவில வம்பே
யுரையாயவ ருழையேயென தகலாவிட ருழையே. 18

வஞ்சிவிருத்தம்.

உழையென வெங்கை யுவப்பானுர்
தழலுரு வென்ற தரத்தாலோ
விழவெமை யின்று வெதுப்பாமே
லெழுமதி யொன்றை யெடுத்தாரே 19

நேரிசைவெண்பா.

எடுக்குமான் வெங்கையிறை யேந்திழாய் நின்னெஞ்
சடுக்குமால் பங்கினள்கே ளாமற்—கெடுக்கவே
காதின் பறையாய்நின் கண்போன்ற தாதலா
லோதுஞ் செயல்பா ருவந்து. 20

கட்டளைக்கலித்துறை.

துன்னுை வென்ற சிலையாளர் வெங்கை சுடர்க்கிரிமே
லென்னுவி கொள்ள வரிப்புள்ளி மானுக் கெளிதன்றென்றே
பொன்னூர் சுணங்குப் புகர்முக வேழம் புயனுணங்கு
மின்னு மருங்கு லணங்கே தடாமல் விடுத்ததுவே. 21

நேரிசை வெண்பா.

வேலைக் கடுவயின்ற வெங்கையர னரிவட்குச்
சாலத் திருமறுகிற் றந்துபோ—மாலைப்
பெருமையாற் போக்கும் பிணியோ வவர்த்தாழ்ந்
தருமையாற் போக்கு மது. 22

புயவகுப்பு.

அந்தி யொடுமாறு பட்டுத் திகழ்ந்தன
வன்று தமிழ்மூவர் வைப்பச் சுமந்தன
புந்தி மகிழ்மாறு கட்டக் குழைந்தன
புண்ட ரிகமாலை யுற்றுக் கிடந்தன
நந்து தலைமாலை யிட்டுச் சிறந்தன
நன்றி மறைநாலு மற்பிற் புகழ்ந்தன
விந்த மகமேரு வொப்பக் கிளர்ந்தன
வெங்கை புரிநாதர் வெற்றிப் புயங்களே. 23

கலிநிலைத்துறை.

புயலே யுனையங் கெதிர்கண் டிடுமப் பொழுதேவண்
குயிலே யனையா ளென்வர வினைநீ கூறுங்கான்
மயிலே யனையாள் பழமலை வெங்கை வளமன்னுள்
வெயிலே யிழையா ளின்பகை நிற்றாழ் விப்பாளே. 24

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விழியொன் றியநன் னுதற்பரமர்
வெங்கை விரும்பும் விமலேச
ரெழிலொன் றிரதக் காலிரதக்
காறெற் கெழுந்தே யோடுகினும்

பிழையொன் றிடினு மவர்வாளி
வாளி பிறழா தியான்புகனு
மொழியொன் றகலே னுனையெனமுன்
மொழிந்தா ரென்னை யொழிந்தாரே. 25

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒழியாத னங்க வொருகோடி வாளி
யுளவேனு மெய்தி யினியென்
விழியான வுன்னை யுருவில்லி யென்ன
வயலோர்கண் முன்செய் விமல
னுழியான வெங்கை தனிலேநின் மாது
முருவில்லி யென்று நினையே
பழியாட வின்று செயுமன்பர் வந்த
படியா லொழிந்த பயமே. 26

கலிவிருத்தம்.

பரவும் வெங்கைப் பழமலை நாட்டுளேன்
வெருவ வெந்தழல் வீசுகின் றாய்மதீ
பரிவி லாவுனைப் பாம்பு கடிக்கநீ
மருவு பெண்பழி மாற்றிட வல்லையோ. 27

கட்டளைக்கலித்துறை.

வல்லெனு மாமுலைக் கோதைய ராசை மறந்தவர்க்கே
யொல்லையி னீகுவன் கம்புமுன் னாழி யுடையன்றங்கை
நெல்லிரு நாழி கொளக்கொடுத் தோனெடு வான்கதிரின்
பல்லுக மோதிய வெங்கைப் பிரான்றன் பதாம்புயமே. 28

சம்பிரதம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பலவரைகள் கரத்தடக்கிக் கீர்ட்டு வோநீர்
பார்ப்பவரோ கங்கடலை யருந்து வோநா

மிலகுறநும் மனையிடத்தி னுலோக மெல்லா
மிக்கணமே காட்டிடுவோ முலகி லெண்ணில்
கலையறிவோ மொருகாலும் பொய்ம்மைபகர்ந் தறியோங்
கண்ணனெனு மவன்வாயின் மண்விழுமுன் னருளா
லலையிலெழுங் கடுமிடற்றி னடக்கு மீச
னமர்ந்ததிரு வெங்கையினின் றடைந்துளோமே. 29

நேரிசை வெண்பா.

மேகத்தை யொத்துவளர் மென்குழலைச் சார்ந்திலநின்
றுகத்தை யொத்துவள ரந்திதனில்—வேகத்து
வேளிக் குவளையுமே வெங்கையம லாபடுமே
வாளிக் குவளையுமே வந்து. 30

கைக்கிளை. மருட்பா.

வம்புலவு மீர்ங்கோதை வாடுகின்ற தென்மனம்போ
லம்புவியிற் றேய்ந்த வடித்தா மரையதனுற்
செங்கமலை பேதையாச் செய்யு மடந்தையிவள்
வெங்கைநகர் மேய விமலன் றிருவருளால்
விண்ணின் பெருமையும் வியனீர்
மண்ணின் சிறுமையு மறவரு மணங்கே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அற்போ டமரர் குழாம்போற்றும் வெங்கை யமலர்வெற்பி
னற்போ தகமன்ன மன்னநின் காத னலமறியாள்
பொற்போ டரவுமிழ் செங்கேழ் மணியைப்புனத்தில்வெறுங்
கற்போ லெறிந்து சுகம்போக்கி நிற்கின்ற கன்னிகையே.

வஞ்சித்துறை.

கன்னனெ டுஞ்சிலைவே, டன்னதி ருங்கருணைபோ,
தென்னநம் வெங்கையுளாய், மின்னைய ணைந்தருளே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடிவண்ண விருத்தம்.

அருளாளர் வெங்கை புரமேவு கின்ற
வரனாரை நம்பு கிலர்போன்
மருளாவ யர்ந்து தமியேனி ருந்து
மதனால ழிந்து விடவோ
பொருளாத ரங்கொ டகனாய கன்ற
னெடுநோவ ணைந்து புகலா
யுருளாவி ரைந்து திரைமோது கின்ற
வொழியாவ ளங்கொள் கடலே. 34

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கடகரி நரம டங்கல் காலன்வெண் மதிய ரக்க
னடுமுய லகன்ப தைப்ப வடர்த்தனை பதத்தாற் கஞ்ச
னடுமுடி காத்திற் கொண்டாய் நகைத்துமுப் புரமெ ரித்தாய்
படைகள் கைக்கொண்ட தென்கொல் பகருதி வெங்கையோனே 35

கலிவிருத்தம்.

வெங்கைப் பதிமே வியவித் தகநின்
றங்கப் படுதேர் மிசையே சுடர்கா
றங்குற் றவியங் குறுதன் மையெவ
னங்கட் கதியம் புதிநன் குறவே. 36

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈன்போது கொடுபுலவர் பரவுதிரு
வெங்கைபுர நாதர் நாட்டின்
மூன்போத வறிவனைத்து முயிர்மதவே
ளெடுத்தசிலீ முகங்க டாக்கிப்

பின்போது மமயத்தோ வெமக்குமணி
வாய்மூருந்து பெறவ ளிப்பீர்
பொன்போல் வடிவுபடைத் திரும்புபோன்
மனம்படைத்த பொருவின் மாதே. 37

நேரிசைவெண்பா.

பொன்னுண் கவினிமைக்கும் பூவையர்சொற் கன்னைவேள்
வின்னுண் கணைநிகர்க்கும் வெங்கைபுர—மன்னுமுன்
னீர்க்குப் பயந்தவடா னீநெருப்பா யன்றெழுந்த
சீர்க்குப் பயந்திலளோ செப்பு.

தழை. கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வா யிளங்கிரு நீதந்த மாந்தழை சீறடிக்கு
மொவ்வா தெனநினை யாதுகண் ணேயொற்றி யோதிவைத்
ளவ்வா னவர்புக ழெம்மான் றிருவெங்கை யன்பமதன் [தா
வெவ்வா ளிகள்விலக் காமருந் தாக வியந்தனளே 39

நேரிசை வெண்பா.

விழுமுருளு மேங்குமெழும் வெங்கைக்கோ விந்தா
வெழுமதிய மென்னு மிரங்கும்—தொழுமிதழி
யின்று மரைக்க ளிராமா வருளெனுநீர்
தன்று மரைக்கண் டர. 40

கட்டளைக்கலித்துறை.

தடுத்திலே யைம்புல வேழுங்க டம்மைத் தவநெறியி
லடுத்திலே யன்ப ரினமே மருவி யவலரினம்
விடுத்திலே யெங்க டிருவெங்கை வாணர் விரைமலர்த்தா
ளெடுத்திலே நெஞ்சக மேவிடு மோநம் மெழுபிறப்பே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னடிகள் வேண்குறணே ரடியி ரண்டு
மென்றலேயி லிருத்துமிறை வெங்கை நாட்டின்
முன்னடிக ளிரண்டுநெடி லடிகள் பின்னர்
முயங்கடிக ளிரண்டுநே ரடிக ளாகப்
பன்னடிக ளொருநான்கு கொடுந டக்கும்
பழுதகல்வெண் டுறைபோலப் படர்த லாலே
பின்னடிக ளெங்கடிரு வடிகண் முன்னர்ப்
பெயர்ந்தவடி யெழிலிளஞ்சே யடிக ளாமே. 42

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆர ணங்களு மோத ரும்புக ழாளர் வெங்கைபு ரேசனர்
பூர ணந்திரி யாரு ணர்ந்திலர் போல வன்றுயர் கூடவே
வார ணங்கனி தானி ரும்பிடி வாயி னுங்குற வேகொடா
நேர ணைந்திடு கான கம்புகு நேயர் வந்திலர் மீளவே. 43

கட்டளைக்கலித்துறை.

மீனக் கருங்கண்ணி வேள்கணை யாற்சிலை வேடர்வைத்த
கானக் கருங்கண்ணி மான்போற் பதைத்தனள் காரளிக
டேனக் கருங்கண்ணி யீந்தரு ளீர்திரு வெங்கைநகர்
மானக் கருங்கண்ணி மாநீர்ந் தவளுயிர் வாழ்வதற்கே. 44

சித்து. எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாளா யொளிர்கட் பொனணைந் திடுமான்
மாலா கவிளங் குறுபொன் னனையா
ணீளா சையினுய்த் தகரும் பொனெலா
நிகழ்செம் பொனெனப் புரிசித் தர்பெறு
மாளா யவர்வெங் கையிருப் பமவ
ரருளப் பொடியா குமருந் தூதனைக்
கேளா யெளிதா கவளித் திடுவேங்
கிளர்நம் பசிதீ ரவனம பசிடையே. 45

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

படத்தினிற் பொதிந்த குடத்துவெள் ளெறும்பு
பரிந்துபெண் ணாக்கவு மறியா
பரவையிற் புணைபோன் மிதந்துவந் தணையப்
பருங்கல்பண் ணாக்கவு மறியா
வடுத்துல கனைத்தும் பரவுற மறைந்த
வரியகண் ணாக்கவு மறியா
வமலவென் கவிக ளடியனேன் மனத்தை
யளிந்தபுண் ணாக்கவே யறியு
மெடுத்தசங் கதனை விடுத்திவற் றெதனை
யெடுப்பமென் றரியுள மருள
விவர்ந்திடு மெகின்விட் டிவற்றெதை யூர்வ
மெனவயன் கருதுறக் குவளை
விடுத்திவற் றெதனைப் பறிப்பமென் றுசாவ
வின்மதன் பணிலம்வா லெகினம்
விரிந்ததண் குவளை பரந்தவொண் பழன
வெங்கைவா ழெங்கணா யகனே. 46

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நாடா வுழைகள் புனநாடு நாளுஞ் சுகமுஞ் சுகமாகு
மாடா மயிலு மரவுணவுண் டாடு மரவு மெலியுண்ணும்
பீடார் கயிலை மலைப்பெருமான் பிரியா வெங்கை புரநாட்டிற்
கோடா விதணிற் புனத்திருந்த கொடியார் சென்ற படியாலே.

மேற்படி வண்ண விருத்தம்.

படியறு சிம்புள தெழநீடும் பயமொடு மங்கரி யினமோடப்
பிடியொடு மங்கரி யினமோடப் பெருவரி வெம்புலி பொருசேழன்
மடிபமி ரெண்கதிர் திசையோடும் வனவழி வெங்கையி லுறுமீச
ரடிதவிர் நெஞ்சக மெனநீளு மகலிரு ளிங்குற லயநீயே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இளையா திடைமென் முலைசுமந் தேயம் முலையு மின்னங்
கிளையா வுயிருண் டிடவறி யாவிரு கெண்டைகளு
முளையா நகையிவண் மேல்வெங்கை வாணநின் மொய்ம்பிலன்றி
யளையா நறும்பொடி பட்டதன் றோமிகு மற்புதமே. 73

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரவு முரிகளு மென்புமா லயனோ
டமரர் தலைகளு முண்கபா லமுநீ
யொருவி யறுவைபு னைந்துமா லிகைவா
ளுமிழு மணியணி சந்துமான் மதமே
மருவ வுருவில ணிந்துமா லையிலே
வருதி மலைதர வந்தநா யகிபோல்
வெருவி யிவளவை நிந்தியா ளலள்காண்
விமல வெழின்மிகு வெங்கைவாழ் பவனே. 74

நேரிசைவெண்பா.

வாட்டுபவங் கொல்புகலி வண்புலவன் பேரின்ப
வீட்டுபவங் கொள்ளைகொள விட்டநாட்—கேட்டுவரா
தெப்பிறப்பி லெங்ஙனிருந் தேனுபுரிந் தெய்த்தேனோ
வொப்பிறப்பில் வெங்கையுடை யோய்.

வண்ணக்கலித்துறை.

உடைய வினைகளை முடுகி யெனதுள மொன்றினோ
னடைய வறிவெனு மறிவை யருளிடு மண்டர்கோன்
விடைய னரவணை துயிலு மரிதொழும் வெங்கையோன்
சடைய னுமையுறு புடைய னவனடி தஞ்சமே 76

வண்ணத்தாழிசை.

தழுவி யணையினு றங்குதாய் தனையு மருகுநெ ருங்கியா
தரவி னெடுதுயில் கின்றமா தரையு மரிதின கன்றுபோய்
வழுவ.வ யனையமற ங்கொள்கா வலர்கள் பதறியெ ழுந்திடா
வகைபல் கடைகடி றந்துரு மறுகு தொறுமிக வந்துகூ
ழொழிவின் ஞமலியி ரைந்திடா துணவு சிதறிய ணங்குபோ
யுலவு மிருணிறை கங்குல்வா யுனது மருமமு யங்கவே
விழைவி னணையவ ணைந்திலாய்வெருவவிடுவதறங்கொலோ
விழும ம.கதிரு வெங்கைவாழ் விமல விதனைவி ளம்பிடே.

குறள் வெண்செந்துறை.

விண்ட பூமுடி வெங்கை புரத்தனைக்
கண்ட மாதர் பெறுவது காமமே. 78

மதங்கு. எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

காவி கொண்ட களத்தர் வெங்கை
புரத்தர் தங்கழல் பாடியே
வாவி கொண்ட மலர்ப்ப தங்கள்
சிவப்ப வாடு மதங்கிதா
னீவி கொண்டு முலைத்த டங்கண்
மறைத்தி லாளெனி னிற்குமோ
வாவி கொண்டிடு மிங்கி தற்குமு
னென்று காளைய ரயர்வரே. 79

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அயன்கொளுங் கவின்கூர் வெங்கை
'யமலன்றன் வரத்தா லன்றி
வியன்கொளுங் கவினன் மற்றோர்
மெல்லியல் சேர்வோ னன்றே

நயன்கொளுந் தவமென் செய்தா
ணகமக ளெனத்தன் காதல்
பயன்கொளும் படிப கர்ந்து
பரிகுவண் மாதர் மாதே. 80

நேரிசை வெண்பா.

மாதா வயிராமன் மற்றோர் பொருள்குறித்து
வேதா வறியாத வெங்கைபுரத்—தாதாவை
யப்பாவா வீட்டிற் கடியேன்சொற் கம்பெறவென்
றிப்பாவை கூறு மிரந்து. 81

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரவாம லொன்று மயலோ ரிடைச்சென் றிரப்பவர்க்குக்
கரவாம லென்று மிடரே புரியுங் கடும்புலனிற்
பரவாமல் வெங்கை புரிவாணற் கன்பறும் பாதகரை
விரவாம னின்றவர் தாமே பரகதி வேண்டினரே. 82

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவா னென்னும்
வியன்றிருநா வுக்கரசின் மாற்றம் பொய்யோ
வீண்டுவா வென்னைவலப் பாகந் தன்னி
விருத்துகென நினைவேண்டி யொழியா மையல்
பூண்டுவார் விழிததும்பு புனலோ டொன்றும்
பொற்றொடிக்குந் திருவருள்செய் கின்று யல்லை
நீண்டுவா னுலகளக்கும் பொழில்சூழ் வெங்கை
நிமலனே யெவையுமாளு மமரர் கோவே. 84

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

கோபந் தோன்ற வதிர்ந்தெழுந்து
கோக்க டொறுமின் வாள்வீசிச்
சாபந் தோன்ற வளைத்தொழியாச்
சரமே பொழிந்து காரகிலின்

றாபந் தோன்று குழற்பகைதான்
ரேன்றிற் றிறைவன் றிருவெங்கைத்
தீபந் தோன்றும் புயனினைவைத்
தீரா ரின்னும் வாராரே. 84

மேற்படி வேறு.

வார்கொண்ட களபமுலை யுமைகணவன்
றிருவெங்கை மகிழ்ந்த தேவே
யேர்கொண்ட வுனதுமா ணிக்கமலைக்
கருங்கொடியை யெரிப்ப தென்கொல்
கார்கொண்ட பசுங்காவின் மாவினிருந்
தெங்கணமர் கடிய வந்தப்
போர்கொண்ட மதவேள்வந் தூறக்கூவுங்
கருங்குயிலைப் பொடித்தி டாதே. 85

கோச்சகக்கலிப்பா.

பொடித்தமத னுயிர்படைத்துப் பொருவதுவும்வெவ்வரவங்
கடித்தமதி பிழைத்தனலங் கால்வதுவு மாமுனிவன்
குடித்தகடன் மறித்தெழுந்து குமுறுவது முன்னமுன்னைப்
பிடித்தவினைச் செயலன்றோ பிரிவில்வெங்கைப் பெருமானே

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மான்கொண்ட கரத்தர்திரு வெங்கைபுரத்
தவர்பலகை வழங்கப் பெற்ற
தேன்கொண்ட விசைப்பாண ரெனநினைப்ப
னினைப்பாண சிறப்பு நீத்த
கான்கொண்ட தொடைப்புயத்தர் பெயர்மொழியா
யெனிலவர்பேர் கழற லாற்று
லூன்கொண்ட மழுவல்தோ ரிசைக்குடைந்த
பாணனென வுள்கின் றேனே. 87

கலிநிலைத்துறை.

உள்ளே னன்பர் தங்களொ டன்போ டுறும்வண்ணம்
விள்ளேன் வஞ்சம் பொய்கொலை காமம் விடுகில்லே
னெள்ளே னங்கம் வெங்கைபு ரேசா வெனநேயங்
கொள்ளே னெவ்வா றுய்குவ னந்தோ கொடியேனே. 88

தவம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கொடியவரை வனத்திருந்து நோற்கி னுந்தோட்
　　கொற்றவரை யொத்தவரைத் துறந்து போகிப்
படியவரை மருட்டுதவ வேடந் தாங்கிப்
　　படிமுழுது முலாவுகினு மறைக ளெல்லா
முடியவரை யறுத்துணர்ந்து புகலி னுந்தி
　　முளரிமலர்க் கரத்தெடுத்த வெங்கை வாணு
ரடியவரை வழுத்தியவ ரடிகள் சூடா
　　வவலரையோர் பொருளாக வறிகி லோமே. 89

மேற்படிவேறு.

அறிவினிலி லங்குதிரு வெங்கைநக ராள
　　ரடியினின்மு யங்கியுறு மென்றனக வன்மை
யெறியயிலை வென்றவிழி யின்கடையி னாலே
　　யிமைவிழுமு னுங்கிமய றந்தமட மாதைப்
பொறியரவ ணைந்துதுயி லுங்கடவுள் கண்டாற்
　　பொறியுவனு ரந்தனிலி ருந்திடுவ ளோதான்
வெறிமலர்நெ டுஞ்சிலைய னங்கனெதிர் கண்டான்
　　மிகுமிரதி கொங்கையவ னம்புயமு றுதே. 90

கட்டளைக்கலித்துறை.

உறுதே சிறிய ரினம்பே ரருட்பய னுற்றவர்சொன்
மறுதே புலனிற் புகாதே திருவெங்கை வாணற்கன்பு
வெறுதே யுனக்கிடர் செய்கின்று ளோர்க்கிடர் மீண்டியற்றிக்
கறுதே யிருமன மேபிற வாநெறி காண்பதற்கே. 91

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காணும லயன்றேடு நின்மு டிக்கட்
கண்ணப்பன் ஹெடுகழற்கால் வைத்த போதிற்
கோணுக முரிந்ததுவோ குளிர்வெண் டிங்கட்
கொழுந்துபொரு தொதுங்கிற்றே நீர்ப்பெ ணன்பு
பூணும லருவருத்து நோக்கி ஞள்கொல்
பொன்னிதழித் தொடையல்சூழ்ந் திழுத்த தோசொல்
வீணுள்பட் டழியாத வன்பர்க் கன்பாம்
விமலனே வெங்கைவரு மமர ரேறே. 92

கோற்றியார். நேரிசைவெண்பா.

ஏறுவக்கும் வெங்கை யிறைவற் றெழுதுதவப்
பேறுவக்கு மின்னே பிடிக்கவோ—கோறுவக்குங்
கூடு குறைத்த கொடுமதனை மொய்த்தகுழற்
காடு குறைத்த கருத்து. 93

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கரியவன் கமலக் கோயிற் கண்ணவன் கற்ப கக்கா
வுரியவன் சுரர்சூற் றேவ லுவந்துநா டொறும்ப யின்று
மரியவ னென்னத் தன்று ளன்பிலா வெனக்கு வெங்கைப்
புரியவ னளித்தா னென்னுற் புரிதருங் கைம்மா றென்னே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

எந்தீ வரமதி மாழ்கிச்செவ் வான மெனுங்கொடிய
செந்தீ வரமதி யாகும்வெண் டீவரத் தேம்புமெம்மே
லிந்தீ வரமதி ரேகவில் வேள்விடி னேதுசெய்வோ
நந்தீ வரமதி ஞடாளும் வெங்கை நயந்தவனே. 95

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நயன மிருண்டு போகாமுன்
னடனப் பெருமான் றனைப்பாரார்
நடக்கும் பதங்க டளராமுன்
னடவா ரமலன் றிருக்கோயில்
பயனின் மொழிகள் குளறுமுன்
பரம னடித்தா மரைதுதியார்
பழுதில் செவிகள் செவிடாமுன்
பரிந்து சிவன்மெய்ப் புகழ்கேளார்
செயலி னெடுங்கை நடுங்காமுன்
றிருமா மகளுங் கலைமகளுஞ்
செறியுந் திருவெங் கைக்கரசைச்
செழுமென் மலர்கொண் டருச்சியார்
மயலி லழுந்தி யயாமுன்
மனத்தி லவனை யிருத்திடார்
மனித ருழன்று வாளாபோய்
மறியா நரகின் மறிவாரே. 96

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மருக லம்பர்களர் நின்றி யூர்மிழலை
வல்லம் வேதிகுடி சேய்ஞலூர்
மறைசை காசிதிரு நாவ லூர்கயிலை
மயிலை கற்குடிநல் லூர்நணா
வருணை பஞ்சநதி திங்க ளூர்பனசை
யதிகை யொற்றிதிரு நாரையூ
ரால வாய்திருநெல் வேலி வஞ்சிபழை
யாறை கச்சிதிரு வாதவூர்

சிரபு ரங்கமலை முல்லை வாய்சூழிய
திருவ ரத்துறையு மேபுகார்
திருவ லஞ்சுழிந ளாறு வேதகிரி
தில்லை மாணிகுழி யாதியாய்
விரவு கின்றபதி பலவி னுங்குடிகொள்
விமலன் வந்துதன தருளினல்
விமல சங்கரியொ டுறையும் வெங்கைநகர்
மேவு வாரமர ராவரே. 97

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆவியி னிடத்துற் றெம்முகப் பகையென்
றம்புயத்தினைப் பிடித் திழுப்ப
மேவுவெண் பற்சொற் பகையெனு மணிகள்
வெருவிவந் தடியின்மேல் வீழக்
காவியங் கருங்கட் பகையெனு மளிகள்
கலங்கியெண் டிசைதொறு மிரியப்
பூவையர் மகிழ்வுற் றுலாவுறும் வெங்கை
புரத்தனெங் கருத்தன்வே றிலையே. 98

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரையும் புனற்செஞ் சடைமுடியுங்
கடுவார் மிடறு மிளமதியும்
புரையுங் கனலி மருப்பொளிரூந்
திருமார் பகமும் புலியதள்சூ
ழரையுங் கரியின் றலைமிதித்த
வழகார் வெங்கை யரன்றூளு 99
நிரையுஞ் சுரர்கண் டுருவனைத்து
மருளே யென்ன நினைவாரே.

நேரிசைவெண்பா.

நினைகுவ னுன் கோலமே நெஞ்சத் தடியேன்
புனைகுவ னுன் செங்கமலப் பொற்றாள்—வினவுவனா
கோவே யெனவிண் குழாம்புகழும் வெங்கைநகர்த்
தேவே யுனதொழிலில் சீர். 100

திருவெங்கைக்கலம்பகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகன் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨

தனிச்செய்யுள்கள்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விற்ற தார்கலை பாதி யோடுவ
னத்தி லேயழ விட்டதார்
வெஞ்சி றைப்புக விட்ட தார்துகி
லுரிய விட்டுவி ழித்ததா
ருற்ற தாரமும் வேண்டு மென்றினி
மன்னர் பெண்கொள லொண்ணுமோ
வூமிய டாமண மென்ற வாய்கிழித்
தோலை காற்றிலு ருட்டடா

வெற்றி யாகிய முத்தி தந்தருள்
வெங்கை மாநகர் வேடர்யாம்
விமல ரானவ ரெமைய டுத்தினி
தெங்கண் மிச்சின்மி சைந்தபின்
பெற்ற வேலர்த மக்கு யாமொரு
பெண்வ ளர்ப்பினி லீந்தனம்
பெற்ற பிள்ளைகொ டுப்ப ரோவிதென்
பேய்பி டித்திடு தூதரே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

துளங்குமொளித் திங்கடனை யம்புலியென்
றுலகமெலாஞ் சொல்லக் கேட்டும்
பளிங்கனைய வயிற்றினறு விழுங்கியமான்
புறந்தோன்றப் பார்த்துங் கெட்டே
னிளங்கொடிய புலியிதென வறிந்திலே
னறிந்தேனே லென்பட் டாலுங்
களங்கனிமா மிடற்றிறையைத் திருவெங்கைக்
காவலனைக் கைவி டேனே.

இவ்விரு செய்யுட்களும் பிரதிகடோறும் இருக்கின்றன.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெங்கைக்கலம்பகத்தின்

குறிப்புரை

செய்யுள் (6) வில்லிறைவன் - இராமர். பருவிரலால் என்றும்பாடம்.

(10) சிவபெருமானுக்கு அம்பு திருமாலும் நாண் ஆதிசேடனு மாகலின் அம்பு மேலிருக்கு நாரி என்றும், மன்மதனுக்கு அம்பு மலரும் நாண் வண்டுமாகலின் அம்பின்மேலிருக்கும் நாரி யென்றும் முரண்பட விதந்தபடி.

(22) மை - ஆடு. (25) விமலேசரெழிலொன் றிரதக்கா லென்றது, சிவபெருமான் கொண்டருளிய பூமியென்னும் இரதத் தின் உருளையாகிய சூரியனை; பின்னர் இரதக்காலென்றது, அச் சூரியனுடைய இரதத்தினுருளையை வாளி வாளி என்றது, அப் பெருமானுடைய பாணமாகிய திருமாலின் பாணத்தை. எனவே, என்றும் நியதியாகக் கிழக்கே தோன்றி மேற்கேயோடும் சூரிய னுடைய இரதவுருளை தெய்வகதியால் அந்நிலைமாறித் தெற்கே தோன்றி வடக்கேயோடினும், சுட்டி விடப்பட்டாரைத் தப்பாது கொன்றேமீளும் அத்திருமாலின் பாணம் தவறுதலை யடையினும் அக்காலத்தும் என்மொழி பிறழாதெனத் தலைமக னிசைத்தவாறு.

(36) சுடர்கால்- சூரியசந்திரர்களாகிய உருளைகள்.

(42) என்னடிகளென்றது திருவள்ளுவநாயனாரை.

(48) ஐயவென்பது அயவெனப் போலியாயிற்று.

(55) தமிழ்வந்து - தமிழொடு பிறந்த காற்று. 56 நரதித்தல் ஒலித்தல். (69) அறையோம் என்றும்பாடம்.

(75) பவம் - உலகம். (83) திருமறைக்காடு திருத்தாண்டகம்- 1. (தூண்டுசுடர்.) (84) தீபம் - சுவாதிநாள்; ஐப்பசிமாதத்திலே சுவாதிநக்ஷத்திரத்திலே மழைபெய்யுமென்பதைச் சிந்தித்துள்ளவரென்னுங் கருத்தால் " தீபந்தோன்றும் புயனினைவைத்தீரார்" என்றாள். இச்செய்யுளில் சிலசொற்கள் சிலேடைப்பொருள் தந்து நிற்கின்றன. (85) மாணிக்கமலை - இரத்தினகிரி; வாட்போக்கி என்பதும் இதுவே. இதில் பாலைக்கவிழ்த்த காகத்தை ஒரு இடையன் பொருட்டு எரித்த சரித்திரவிரிவை அத்தலபுராணத்துட் காண்க. (89) அறிதல் - ஈண்டுமதித்தல்; " பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை" என்னும் திருக்குறளிற்போல.

(93) மகளிர்கூந்தலை மன்மதனுக்கு அரணாகவகுப்பது நூற்றுணிபாகலின் குழற்காடு குறைத்த கருத்து மதனைப்பிடிக்கவோ என்றார்; இதனை "மட்டுக்கணைவேள் அரணாகவளர்த்த குழற்காடு" என்னும் பிரபுலிங்கலீலையானுமுணர்க.

(95) இந்தீவரம் - கருங்குவளை அதிரேகம் - அதிசயம், உயர்ச்சி.

திருவெங்கைக்கலம்பகத்தின் குறிப்புரை

முற்றிற்று.

உ

நூல்—5

திருவெங்கையுலா

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

சிறப்புப்பாயிரம்

வேங்கைப் பதிப்பழய வெற்புக் கணிமுழுதுந்
தங்கத் திருவுலாச் சாற்றினன்—சங்கத்துப்
போற்றுந் தமிழ்நூல் பொதுக்கடிந்தா னென்றுலகஞ்
சாற்றுஞ் சிவப்பிரகா சன்.

திருவேங்கையுலா

பிழையுந் திருத்தமும்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
159	50	3	மதிக்சென்	மதிக்கென்
165	133	5	மாா	மார
169	197	22	பொற்பிஞள்	பொற்பினள்
171	225	25	சுட்டிச்கொண்	சுட்டிக்கொண்
175	273	12	மாங்தளிர்	மாந்தளிர்
179	324	6	சேர்ந்தாள்	சோர்ந்தாள்
179	331	20	வெள்ளிசைய்	வெண்ணிலைசய
183	382	12	மற்லேனன்	மற்றேன்

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகன் திருவடிவாழ்க.

திருவெங்கையுலா.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

நாவலர்தம் வாய்வீதி நாளு முலாவருமே
தாவருநம் வெங்கையிறை தன்னுலாப்—பாவெனுமோ
ரம்பொற் றளிர்பூண் வாழத் தகப்பட்ட
தும்பக் கடாக்களிற்றைக் கொண்டு.

தலவிசேடம்.

1 பூமேவு செம்மற் புகழ்வடிவங் கொண்டன்ன
பாமேவு மங்கைபுகழ் பண்பினு—னேமேவு
வில்லிற் கருந்தடங்கண் மேவுஞ் சிறியநுதல்
வல்லிக் கிடங்கொடுத்த வண்மையினா—னல்லிமலர்
யாணர்த் தவிசி னெகின்வர சின்றளவுங்
காணக் கிடையாத கங்கையான்—மாணப்
பொருவரிய பூங்கட் பொறியரியாற் சென்று
மருவரிய நற்றுண் மலரான்—விரவுசடைக்
5 கானிருக்க விவ்வீர்ங் கதிர்க்கிளையபென் னென்றுமறி
மானிருக்குங் கைத்தா மரையினான்—யானிருக்குங்
காயத் திருப்பதுபுன் காரேனக் கொம்போவென்
றேயப் பிறையிருக்கு மீர்ஞ்சடையான்—றாயமுக்

கண்ணுமெழின் மூக்கொடுவார் காம்புபுணர் கூவிள
வண்ணவிலை காட்டும் வதனத்தா—னண்ணல் [மென்
வழுவை யடர்த்து வயங்கொளெறி பத்தர்
மழுவை யுவக்கு மழுவான்—பழவடிமைக் [வைத்
கண்ணனையுஞ் சில்லோர் கடவுளெனத் தன்னொடும்
தெண்ணவழ னஞ்சயின்ற வெம்பிரான்—பெண்ணுருவம்
பெற்ற விருளொடும்போய்ப் பெண்வலைப்பட் டுற்றதுய
ரற்ற வறிஞ ரகம்புகுவோன்—முற்றவிரி
தத்துவமென் றாறாறுந் தாங்கடந்து போயறத்தி
லெய்த்தவர்க்குக் காட்டு மியல்பினான்—முத்தமணி
யாற்றிற் பொருடிருவா ரூர்க்குளத்தி லன்றுசென்று
தோற்றப் புரியுந் தொழிற்சித்த—னேற்றுங்
கணையைமல ரென்று கருதா மதனைத்
துணையை விடுத்தெரித்த தோன்ற—லணையும்
பிறப்புக் கிறப்புப் பெருமருந்து செய்யுங்
குறிப்புக் கரியமுது குன்றோன்—சிறப்பப்
பெரியவரைச் சங்கம் பெறப்பந்தி சேர்த்து
விரிய விலைமுன் விரித்து—வரிசைபட
வன்னம் படைத்துமிசை யாங்கிடுவ விட்டருத்தி
மன்னும் பழுக்காய் வரவளித்துந்—தன்னந்
துறைபடுநர் சென்னியிற்றன் றோழுமைவான் கங்கை
பொறைபடநன் றேறல் புரிந்து—முறைபடுமிம்
மண்ணின்மேல் வெற்பு வளமுடையே மிம்மடவார்
விண்ணின்மேல் வெற்பதனா மேவுவமென்—றெண்ணிமேற்
கொங்கைக் கலவைக் குளிர்சந் தழித்தலைத்துக்
கங்கைப் புனலைக் கடுத்தெழுந்துங்—கங்கைக்குத்
தானா யகமென்று தானதனா லெஞ்ஞான்று
மானாவினைக ளழித்திட்டு—மானாகக்

கோடுங் கழையுங் குடவளையும் விண்முகடு
நாடுங் கழையு நளினமலர்க்—காடுங்
கொடுத்த மணிபலவுங் கொண்டு தன்னைக்கிங்
கடுத்த பெயரை யளித்தும்—படைத்த
பழகு புகழிப் படிமுழுதும் போர்ப்ப
வொழுகுமணி முத்தா றுடையான்—முழுகுபவஞ்
சிந்தும் விவசித்துச் செய்பணிக்குக் காரணமாய்
வந்துமுத னின்றெழுங்காய் வுன்னியா—னெந்தை
யருந்தவர்க ளென்று மமரரென்றும் பேரிட்
டிருந்தவர்க ளெல்லா மிரப்பப்—பொருந்தி
முனியா தவர்க்குவர முற்றுங் கொடுத்திங்
கினியார் வரவென் றிருப்பா—னினையாமல்
வேத வுணவு வெறுத்துப் புகழ்மூவ
ரோதுதமி ழூணுக் குழல்செவியான்—றுதையிகழ்
காலிற்குத் தக்க கனிச்சிகைச் சண்டிசொரி
பாலிற்குத் தக்க பழமலையான்—சாலிக்குக்
கைக்கரகத் துற்றிழியுங் காவிரிபோற் சென்றுநறுஞ்
செக்கரிதழ்த் தாமரையின் றேன்பாய—வக்கமல
வேடு கனலா யிடுபசும்பொ னெண்பொகுட்டாய்
மூடு கரியரியாய் மொய்த்ததடம்—பீடுபெற
ஞாலங் கருதுஞ்செஞ் ஞாயிற் றிரும்பகன்மால்
கோலங் கருதுங் குளிர்பொழில்வாய்க்—காலங்
கருதி யிருளிருப்பக் கட்செவிமா ணிக்கம்
பரிதியென நின்றூ பருக்க—குருதிபுரை
சேயொளிய பூண்மணிசூழ் திண்சுவர்முற் றுங்கவரின்
வாயி றெரிபளிக்கு மாடமுறத்—தூயசுதை
மாடநம் பிக்கு வழிவிடுவான் விண்ணெழுந்து
நீடு புனல்போல நின்றிலங்கப்—பாடகக

ரிந்திரனைக் கன்றிங் கெனக்கென்று வேளைசைத்த
பைந்தழைய தோரணம்விண் பாலசைய—வந்தணையி
னுயகனு ணீக்குநாயி னங்கை விளக்கவிப்ப
மேய மணிப்பூண் விளக்கேற்றச்—சேயிழையார்
முன்றிற் றுகண்மாற்ற மொய்குழலிற் பூந்தொடைக
ளன்றித் துகளா லதுநிரப்ப—மன்றிற்
கொழுநன்சொன் மாதுகிளி கூறு தடக்கப்
பழகுமயற் பூவை பகர—வெழிலி
மறைத்திருந்து செல்லமணி மாளிகையை வேத
முறைத்திருந்து தீப்புகைபோய் மூட—நறைத்திருந்து
செந்தா மரைநாதன் றேரிற் பதாகையொடு
நந்தா மதிற்கொடிக ணட்பாடப்—பந்தாடு
மங்கையர்கள் செங்கை வளையொலிப்ப வேர்மலியும்
வெங்கை நகரிருப்பு வேண்டியே—பங்குபடு
பெண்ணாசை நம்பிபசும் பொன்னாசை பெற்றவுள
மண்ணாசை தானு மருவுதலால்—விண்ணாசை
கொள்ளுஞ் சிறப்புக் கொடுப்பத் திருவுளங்கொண்
டெள்ளுங் குறியவுரு வின்றுபோய்த்—தெள்ளுங்
கனவு நனவுபோற் காட்டி யிரந்து
மனைவியுமை யோடு மணந்து—வினவினர்க்குப்
பண்டை யறத்தின் படிவமிது வென்னவுருக்
கொண்டவிலிங் கையன் குலமைந்த—னுண்ட
படிதாங்கி மாயன்றேர்ப் பார்தாங்கி யாங்கெங்
குடிதாங்கி நல்லிசைமென் கோதை—முடிதாங்கு
கல்வியுறு நீல கண்டன் றுணைவனலர்ச்
செல்வி யுறையுந் திருமார்பன்—வல்விரகம்
பூண்ட மடந்தையரே பொல்லா னெனுநல்லான்
றீண்டு திகிரிச் சுமைதுறந்தான்—யாண்டு

மிலையென்றல் கேட்பவுமின் னாதென் றிரப்போர்
நிலைகண்டாங் கெப்பொருளு நேர்வோ—னலையுண்டு
பாலாழிக் கின்றுநிலை பான்மதிக்சென் றொப்பிகந்து
தோலா துலகனைத்துஞ் சூழ்புகழான்—மேலாய்
செங்கமல வாணற்கே செந்நாவின் மேவுதல்வெண்
மங்கையெனு மவ்வுரையை மாற்றியே—சங்கையற
மூவுலகு ளோர்க்கு முதுசீர்த்தி வெண்மங்கை
நாவுறைய வைத்த நலத்தினான்—றேவிகலி
வந்துதன்சீர் பாடுநரை மண்மீதி லங்கிலையே
யிந்திரன்றா னாக்கு மியல்பினா—னிந்தையற
வுண்டு பணையலரென் றொண்காவைக் கீழ்ப்படுத்திக்
கொண்டு புரைதீர் கொடையினான்—கண்டுபுகழ்
பண்பு மலாது பயனும் புணர்ந்துநிதித்
தண்பதுமம் வென்ற தடக்கையான்—வண்புலவர்
தம்மைவிழி காக்குந் தகவி னிமைபோலச்
செம்மைபெறக் காக்குஞ் சீருடையான்-மெய்ம்மைபெற
நல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்டா
லெல்லார்க்கும் பெய்யுமழை யென்றுமுனஞ்—சொல்லாடு
மைய மகல வகிலமெலாந் தற்சுட்டிப்
பெய்யுமழை யென்னும் பெயராளன்—றுய்ய
மறையோர் மிடிப்பகைஞன் வாய்மைநா மென்று
மறையோ மெனப்பொய் யறைவான்—முறையோதி
வேலியறஞ் செய்யு விளைத்துக் கரும்பிலக்
கூலி கொடுக்குங் குலத்தோன்றன்—மாலிரவு
மார்த்தி விருந்தா லடையாக் கதவழகு
மாத்திரையாய் நின்றொளிரும் வாய்தலான் —பூத்தபொரு
ளேதப் படாம லிருந்துதவ நல்லறமென்
பூதப் படியுட் புதைக்கின்றோன்—வேத

னிலம்பெயர்த்து வைத்த நெடுவேரிற் சென்னி
குலம்பெயர்த்து வைத்த குணத்தான்—நலம்படைத்தோன்
கண்ட குலத்திற் கருதி னிரட்டியாம்
பண்ட குலத்தின் பயனானான்—மண்டலிகர்
நல்லகோ லின்று நவைக்கோ லெனச்செயுங்கோல்
வல்லகோ லண்ண மலைவள்ளன்—மல்லலுறச்
சந்தி பொருத்தித் தகுஞ்சீர் கொடாதடுக்கிப்
புந்தி மகிழுற் புதவனித்தா—முந்தையோர்
செய்யுள்போற் செய்த திருக்கோயி லுள்ளிருந்தெம்
பையுள்போக் கிற்கும் பரஞ்சோதி—மையுள்
ளிருந்தபுன் மாக்கடமை யென்றுந் துதியா
வரந்தரவென் முன்னின்ற வள்ளல்—வரைந்தவிடை

பவனி.

தன்மதியி லென்றூழ் தனதுமதி காட்டியுறப்
பொன்மலியுங் கம்பம் புகவேற்றிச்—சொன்மலியு
மிந்திரனு மேனோரு மேத்தத் திருவுலா
வந்தருளு நல்விழவுண் மற்றொருநாட்—சந்தமறை
முன்னூல் வடிவுகொடு முந்நூல் புனைந்தன்ன
பொய்ந்நூ றருமறையோர் போந்தெள்ளி—னெய்ந்நூறு
மாமஞ்ச ணெல்லி வருமானைந் தையமுத
மேமந் தருநெய் யிளவெந்நீர்—தேமுந்து
வில்வநீர் கர்ப்புரம்பால் வெண்டயிர்செந் தேன்கரும்பின்
செல்வநீர் பல்கனியின் றீஞ்சாறு—நல்லிளநீர்
சந்தன மென்பனிநீர் சங்கப் புனன்முதலா
வந்தன கொண்டுதிரு மஞ்சனத்தோ—டுந்துதிரைக்

கங்கை நிறந்திரியக் கன்னிப் பிறைநிகைப்பப்
பொங்கி யலைத்துப் புறம்போந்து—செங்கயல்கள்
பாயுந் தடமாப் படர்சடைமீ தாட்டியபி
னேயுங்கற் பான்மலைமா னெள்ளாத—மாயும்
புலியுரி மாற்றிப் புனைமணிய பாம்பின்
மெலியுரி யன்னதுகில் வேய்ந்து—வலிகெழுநற்
பஞ்சவ னென்ன முடிசூட்டிப் பார்வைக்கீழ்ச்
செஞ்சுடர்ப்பொற் றட்டிற் றிலகமுமிட் டுஞ்சனிகர்
காதிற்குந் தோளிற்குங் கண்டமணிப் பூணென்ன
சோதிக் குழைகள் சுமப்பித்து—வாதிப்பி
னுண்ட வழனஞ் சொழுகிப் பரந்ததெனக்
கண்ட முழுதுங் கருஞ்சாந்து—கொண்டணிந்து
பொன்னனையார் நெஞ்சியங்கப் பூங்கலவைச் சேற்றிலெஞ்
சன்னிரைபோன் முத்தவடங் கைபுனைந்து—தங்கிளர்பைந்
நாக நினைவுவர நாறு மலர்த்தாம
மாக முழுது மணிந்திட்டுப்—பாக
மதிய மணியிழைத்து வைத்தன்ன செம்பொற்
புதிய மதாணி புனைந்து—நிதியவணி
பாத்திரைதா னன்றி வளைவடுவுங் காக்குமெனச்
சேர்த்தினர்கே யூரந் திகழ்வித்துச்—சாத்தியபூ
ணென்ன மழுமா னியைந்த விரலல்லி
மன்னமணி யாழி மலிவித்துத்—தன்னுழியக்
கைசெய்த வீரக் கட்டியதாய் முற்றுமன்
மொய்செய்த காலன் முரண்முருக்கி—மைசெய்த
மேனி யரக்கன் விறலோர் கணத்தழித்து
வானி னடுத்த மதிதேய்த்துத்—தானுடைய
வென்றிக் கணிந்ததென வீரக் கழனொன்று
னொன்றிக் கிடப்ப வொளிர்வித்து—மன்றற்
புகைமுதனின் றேந்திநறும் பூங்குவளைத் தீப

வகைமுதல கொண்டுப்பணி மாறித்—தகைமை
வலக்கணிடப்பா லிடக்கண் வலப்பாற்
கலக்க நிழலாடி காட்டி—நிலக்கலமும்
பொற்கலமு மன்ன மறையும் புகழ்மூவர்
சொற்கலையு மோதுத் துதிப்பவிருந்—தற்கதிர்தன்
னங்கந் திரண்டமுத தாரையொழுக் கானதெனத்
தங்கு மணிப்பிடிய சாமரைக—ளங்கசையச்
சாந்தாற்றி பேர்முரளித் தாமரைமுத் தன்னவெயர்
போந்தாற்றி ஞாங்கர்ப் பொலிவெய்த—வேந்தாற்ற
பிள்ளை மதியினைமுன் பெற்றெடுத்த தாய்மதிபோல்
வெள்ளை மணிக்கவிகை மேனிழற்றத்—தொள்ளைவளை
யொன்று யிரப்வா யொலிக்கு மவைபோன்று
சென்று யிரமெண் டிசைவிழுங்கக்—குன்றுத்
திரண்டா யிரங்கை தெழிக்குமரு போற்கை
யிரண்டான் முழவொன் றிரங்க—பருண்டார்நன்
னந்திகரங் கொண்டதென நற்றண் ணுமைமுழங்கச்
சந்தமறை யோன்விழையுந் தாளங்கண்—முந்ததிரக்
கண்ணன் மலர்வாய்க் கழையெறிந்து பின்றொடர
வண்ணவிசைக் குழல்கள் வாய்த்தொலிப்ப—மண்ணியங்க
ளேனையபார் தாளத் திறையரவும் விண்ணரவும்
வானூருமே றென்ன மலிந்தார்ப்ப—மீன
வலைப்புதல்வி போற்றுபெரி யம்மைப் பெயர்கொண்
மலைப்புதல்வி தன்கொழுநன் வந்தான்—றொலைப்பின்
முதுகுன்றம் வேங்கையென மூன்னுங் கருணை
மதகென்ற கண்ணுடையான் வந்தா—னிதுகுன்ற
மென்னு மழவிடையான் வந்தா னெனக்கோடி
சின்ன மமுதஞ் செவிக்குதுப்ப—மன்னுசிவ
செந்துவர்வாய் மங்கைபங்க தேவாதி தேவவென
வந்திகர்கின் றார்க்குமொலி வானளப்பப்—பந்திமணி

மாடக் கரைசேர் மறுகிலஞ்சி மன்பதையர்
நீடப் புதுநீர் நிறைந்தொலிப்ப—வாடச்
சிலர்செந் தழற்கொழுந்து சேட்பேர்ப் விழல்போற்
பலர்செந் துகிலெறிந்து பற்ற—மலர்சிந்தி
யும்பர்மே னிற்ப வுலகநெருக் காலுயர்த்த [னெடுந்
தம்பதுமக் கையெளிதிற் றுங்குவிப்பச்—செம்பொ
தண்டுமிசை கொண்டு சகமீன்று டன்னையுடன்
கொண்டுமணி வீதி குறுகியே—பண்டு
சிலையாகி நொய்துபட்ட தீதகல மேரு
மலையாகி நின்றுவா வந்த—நிலையாகி
நாரணனாய் விண்ணுயர்வா னன்னிறத்தாற் செங்கமல
வாரணனாய் மிக்க வளியினால்—வாரணனாய்
நின்று பசும்பொ னெடுந்திருத்தேர்க் கண்டுவந்து
மன்று விளங்கதிர்போல் வந்தேறி—வென்றிதரு
தந்தி முகன்முருகன் சங்கரிநற் சண்டியிவர்
தந்த மரபிரதந் தாங்கடவி—வந்தணையக் [குரிஞ்ச
கட்டளைக்கற் பொநன்னுரைபோற் காற்பொன் மறு
முட்டி முடிப்பொன்விண் முகடுரிஞ்சப்—பட்டுடைத்தேர்
கண்டோர் விழிகள் களிப்ப நிலைபெயர்த்துத்
திண்டோ ளிறைவன் செலுத்துதலும்—பண்டோர்

குழாங்கள்.

சிரந்துணிந்தா னேடமர்ப்பச் சென்மதற்கு வேத
னிருந்து படைத்தபடை யென்னத்—திருந்திழையார்
முற்றினர்முற் றுத முலையிற் பெருவாழ்வுஞ்
சிற்றிடையி னல்குரவுஞ் சேர்ந்துளார்—முற்று
மமைக்கு நிகர்தோ ளணங்கா தலைத்தம்

பிமைக்கும் விழியர் விறுப்பார்—சுமைக்குஞ்
வருந்து நசப்பென்று வானுதலிற் றீட்டுந்
திருந்து திலகஞ் சிதைப்பார்—பரந்தனிமி
றாநித் திரியும் பலமலரி னெண்மணம்போற்
பேதித் தமையுமிகு பேரழகார்—மோதிக்
கிழியா முகில்சிதைக்குங் கேதனப்பொற் றேரோ
னழியா வெரிதீ யழகை—விழியால்
விழுங்கினு ரேது விளையா தினிமெய்
புழுங்கினர் மாலை பொரிந்தார்—செழுந்தரள
மாலை பொடிந்துவிழி வார்நீர் கலந்தொழுகிப்
பாலைமொழி யார்பா ரதிபோன்றார்—மேலைநாட்
கூற்றை முனிந்த குரைகழலு முப்புரத்தி
னாற்றல் களைந்த வணிநகையும்—போற்றிலராய்த்
தம்மைநோய் செய்த தறுகட் சிலைமதற்காய்
வெம்மை விழியே வியந்திடுவார்—செம்மைத்
தவங்கொண்டோ மாதுமையா டன்னழகுகொண்டோ
வெவன்கொண் டிடமளித்த தென்பார்—தவங்கொண்டே
லாக வழகா லளித்த திடமாகிற்
போகவிடே மென்றெதிர்தாம் போகுவா—ராக
மருவு மதினெண் மடங்கு பிறைப்பே
ரிரவி தனைமறைப்பி னென்பார்—பரவுறுபீர்
கன்றுபயிர் மேயக் கடாவின் செவியரிந்தாங்
கின்றுதலை வற்கா ணிணைவிழிக—ணன்றிருப்பக்
கொங்கை யழகழியக் கொண்டதென்பார் கொல்பவர்க்குச்
சங்கரனென் னும்பேர் தகாதென்பார்—மங்கையுமை
கொங்கைவடுக் கண்டுங் குழியவுரம் பாயாத
வெங்கண் முலைக்குவலி யில்லென்பார்—செங்குதலைப்
பிள்ளைப் பழியாளர் பெண்பழியை யஞ்சுவரோ
வெள்ளத் தனையேனு மின்றென்பா—ருள்ளுக்

குருகுவார் நெற்றிபுடைத் தோவிதியே யென்பார்
பருகுவார் போலிறையைப் பார்ப்பார்—முருகுவாய்
தங்கமுத மும்பெருர் தாழ்குழலிற் பூப்புனையா
ரெங்கள் விழிக்கிவர்தாம் யாரென்பார்—பங்குவரு
மார் மணிமார் பணையக் கிடைத்தாலும்
பார முலைக்ககலம் பற்றுமோ—நேருகினுங்
கங்கையறி யாமற் கலக்கு மிமையமலை
மங்கையறி யாமல் வருவரோ—மங்கை
யறியாமற் கங்கை யணையு மவரென்
னெறியால் வராரென்று நிற்பார்—குறியர்
விணைவிழியா னேக்கா ரெனினு நுதன்மே
லணைவிழியா னேக்கினுமா மென்பார்—கணைவிழியா
ரேந்திளங் கொங்கை யிடைவருத்தன் மாத்திரையாய்ப்
போந்தன வென்று பொருமுவார்—நாந்தவஞ்செய்
தில்லோ மதனு லினையாம லென்செய்ய
வல்லோ மெனத்திகைத்தார் மற்றொருத்தி—நல்லோர்

பேதை.

பொருதும்பர் வனம்பாம் புகுவேர் மிவ்வடான்
பெருதும்பையர் முன்னமெனும் பேதை—குதம்பை
விழிமேவுங் காதுமேதோண் மேவப் புனைவாண்
மொழிமேவும் வீணை முனிவாள்—பழிமேவுங்
கல்லார் பரன்முற் கரத்தல்போற் றன்கண்ணு
மெல்லார் முனுங்கரந்தே னென்றிருப்பாள்—பொல்லாத்
வெம்பு பகையாகி மேல்விளைவ தோராம
லம்புலியை வாவா வெனவழைப்பாள்-செம்பொற்றுயர்
தெற்றிமிசை மென்னடைய தென்றல் வரவேற்றுச்

சற்றுமுள மஞ்சாறு தங்குவாள்—பற்றுதவு
தன்பெருமை பொன்னறியாத் தன்மைபோற் பெண்ணரசாந்
தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையாள்-பொன்பரிவி
னைக்கலையிற் கொள்ளி னொளிர்பொன் மணியிருப்பிற்
றக்கவளல் லாரெடுக்கத் தக்ககிலாண்—மிக்க
வடிவழகுக் கேற்ற மணவாளன் றானெனப்
படியுளனென் றாராயும் பண்பாள்—முடிவி
னுருவழிந்த வேலை யுரியனெனக் கூறும்
பொருவழிந்த வோர்குறையும் பூண்பா—டிருவழங்கு
பொன்னே யெழின்முளையே பூங்கொடியே பெண்ணரசே
மின்னே மயிலே விழிமணியே—யன்னே
வருக வருகவென வாராது தாய்நெஞ்
சுருக வுருக வுழல்வாள்—பெருகறிஞர்
நெஞ்சம் புரைய நிகழ்வுற் றொருசிறிதும்
வஞ்சம் புகாத மதர்விழியா—டுஞ்சி
விழுந்த கதிரே யெழல்போல் விழுந்த
தெழுந்ததென வொக்கு மெயிற்றா—ளழுங்கவுர
மீக்கா ணளவும் வெளிப்படா வுட்பகையை
நோக்காது வாழு நுசுப்பினாள்—சீர்க்காமன்
மாதரமுக் காற்றால் வடிவிழிவு காணாமற்
பேதை யெனவிகழும் பெண்பெருமாள்—காதலுளார்
தள்ளத் தமர்போற் றமரலா ரும்மகண்மை
கொள்ளக் கருதுங் குறியினாள்—பிள்ளைப்
பருவத்தா லொத்துப் பகல்விளக்குப் பட்டாங்
குருவத்தா லொவ்வா ரொடுதான்—றெருவிற்போய்ச்
செங்கணெடு மாலுந் திசைமுகனு மீசனெனப்
பங்கமொழி கூறும் படியென்னச்—சங்கம்
பழிக்கும் வழுச்சொற் பதர்சேர்த்து வைத்த
விழுக்குங் கவியென்ப தென்னக்—கொழிக்கும்

புழுதியளைந் தில்லமெனப் போற்றிவிரற் கோல
மெழுதிவிளை யாடி யிருக்கும்—பொழுதிலிசை
வேதச் சிலம்பு மிளிர்பதத்தான் மூவெயிலுங்
காதச் சிலம்பு கரங்கொண்டா—னோதப்
பணையா னறிய பசுந்துழாய் நாக
வணையா னறிய வரியான்—றுணையா
யடியவரைக் காக்கு மருளான் பனைக்கைக்
கொடியவரைக் காக்குங் கொலையான்—கடிகொள்
பனியிதழி மாலைப் படர்சடையான் வெற்பின்
கனியிதழி மாலைக் கழியா—னினியநறுங்
காவிக் கரிய களத்தினா னெம்முடைய
வாவிக் கரிய வமுதானான்—பாவித்
துருகு மகத்தை யுவப்பா னிகழ்வா
லருகு மகத்தை யழிப்பான்—பெருகு
முருப்பவள மாய வொருவ னிரதி
விருப்பவள மாய விழித்தான்—பொருப்புவளர்
மங்கைக் குழையாய் மழுத்தனக்கென் றேந்துவோன்
சங்கைக் குழையாச் சமைத்தபிரான்—வெங்கைப்
பழமலையா னாளும் பதியிலான் சீற்ற
மெழுமலையா னாளு மிறைவன்—றொழுமலையான்
வாழி யரம்பையர்தாம் வண்டலயர் பேதையராப்
பூழி யெழுந்தளகம் போய்ப்படிய—வாழிநெடுஞ்
செம்பொற் கொடித்தேர் திருமறுகி னூர்ந்துவர
வம்பொற் கொடிகுறுகு மன்னையரோ—டும்பர்க்
கரியா னெதிர்சென் றவர்தாழத் தாழ்ந்து
பெரியா னிலைசிறிதும் பேதை—தெரியாம
லன்னைமீ ரித்தே ரமர்பவன்யார் மைந்தனிது
பன்னுகவென் றாடைமுதல் பற்றுதலு-மின்னனையார்
வற்புறுத்த வோர்பொருளை வள்ளுவனார் பத்துமுறை

சொற்பொருத்தி யோதுந் துணிவுபோற்—றற்பதத்தா
லோதும் பிரமமொரு தானென்ப தொன்றனைநால்
காநுபவம் பத்தெடுத்துக் காட்டினேன்—சாத
மிவட்குநா மேதென் றியம்புவமென் றெண்ணித்
துவக்கும் வினைவழியாற் றேரன்று—மெவர்க்குமிவன்
றந்தையே யன்றித் தனையனு காதவன்கா
ணந்தமிழ்ச்சீர்க் காரைக்காலம்மைதனை—முந்தொருநாட்
டப்பா வருளாற்றனக்கம்மை யென்றவன்கா
ணப்பா வெனுமொழியு மன்பினாற்—றுப்பா
ரயிலேர் மகன்மாட் டறிந்தவன்கா ணெங்கண்
மயிலே யெனவுரைப்ப மற்றும்—வெயிலே
ரிழையா ளிவனா ரெவனுரையு மென்ன
வுழையா ரிவனார்நம் மூர்தா—னழையாய்
விளையாட வென்று நகைத்து விளம்ப
முளையா முலையிளையாண் மோகங்—கிளையாள்
படிவ னனிநன்கு பார்த்தா டவழு
முடியி லிளம்பிறையு முன்னாள்—வடிவழகன்
கையி லிளமானுங் காதலியா ளெம்பெருமான்
மொய்யகலம் வேய்ந்து முருகுயிர்க்குஞ்—செய்ய
கடுக்கையினப் போதே கருத்தூழ் நடாத்த
மடக்கொடியிவ் விசர்தோண் மாலை—யடுத்தெனக்கு
வாங்கி யுதவுமென மைக்கண் கலுழ்ந்துருகத்
தீங்கிலுமை பங்கன் றிருவிழவுள்—யாங்களிளம்
பேதையென வைப்பப் பெதும்பைச் செயலுமலான்
மதிவளோர்மங்கைசெயன்மன்னினள்—யாதினியாஞ்
செய்யுஞ் செயலென்று சிந்தித் துளங்கலங்கிப்
பெய்யுஞ் சிறுவளைக்கைப் பெண்ணமுதே—யையன்
திருத்தார் நினக்கிரத்தல் செய்தும் புனைதற்
குரித்தா முலைவந் துரத்திற்—பருத்தாலென்

னேறிக் கலுழ்கை யொழித்தா ரிவளன்று
பேதைப் பருவம் பெறுகையா—லாதிப்
பெருமான் விடுத்தகன்றான் பேரருளாற் பாகத்
தொருமா னிவட்பார்த் துவந்தாள்—பொருமார
னாறடுத்த கோடி நுனைப்பகழி கொண்டாலு
மாறிவட்கென் செய்வான்வறிதகன்றான்-வேறொருத்தி

பெதும்பை.

சீர்க்கு மிளைஞராந் தேன்முரலும் போதாகப்
பார்க்கும் பெதும்பைப் பருவத்தாள்—யார்க்குந்
தனைக்காணில் வாய்நீர் தரும்புளியி னுண்மா
றனைக்காணி னல்குமொரு தைய—லனைக்காம
முள்ள மரும்ப வுணர்வுடைய யோகிகட்குங்
கள்ள மரும்புகயற் கண்ணினாள்—கொள்ளுந்
தகவையிரு பங்காக்கித் தாமிருப்பக் கண்கண்
முகவினடு விட்டசுவர் மூக்காண்—மிகவும்
புரிந்தநெடுங் கூந்தற் பொறைவருமுன் னால்
வருந்துநாறுஞ் சந்த வளையா—டிருந்த
மனங்குழைக்கும் பெண்வளர்த்தான் மானக்குதம்பை
கனங்குழைக்கு நல்கும்வார் காதாண்—முனங்குழைக்கு
மண்விடுத்துப் பூசு மணங்குழைப்பாண் முன்பிறழ்ந்த
வெண்விடுத்துச் செவ்வணியம்புவாள்—பெண்விடுத்துப்
பூமங்கை யாணவாம் பொற்பினாள் கல்விகொடு
பாமங்கை தாளிற் பணிகுவாள்—காமன்றன்
வல்லியிவள் போலுமவள் வாட்போலுங் கண்ணினள
வில்லைபுருந் தாயி னெனப்படுவாண்—மெல்ல
விடையயிரா தாழி யெழுங்கதிர்முன் றோன்று

முடிநுனிபோற் றேன்று முலையா—ளடியழகு
பூழி யழிப்பப் புறந்திரியா டற்போற்றுந்
தோழியர்நா லாயிரவர் சூழ்ந்துவரக்—கேழி
னிலைய வுறுப்பு நிகரா தவற்றின்
வலைய மலைப்ப மனங்கொண்—டிலகிலஞ்சி
சென்று புகுந்தவளர் சில்லோதி தன்பகையா
மென்றுநெடும் பாசி யிடையொதுங்க—மன்றனறுங்
காவிவிழி கண்டுகுப்பக் கண்ணீர் குழைபகைத்த
வாவிபடர் வள்ளை யடிதுடக்கத்—தூவிதழ
வாம்பன் மலர்வா யதுகண்டு வாய்திறப்ப
மேம்பல் வளைகழுத்தால் வீழ்ந்தொளிப்பக்—கூம்பன்
முகைகண்டு தாழ முலையை முழந்தாட்
பகைகண்டு ஞெண்டளைகள் பார்ப்பத்—தகைகொண்டு
வாய்ந்தகணைக் காற்கு வராலிரியத் தாட்புறக்குப்
போந்த கமடம் புறங்காட்டக்—காந்தளுடை
தன்னெதிர்கஞ் சஞ்சிவந்து சாயாது நிற்பக்கை
யங்கிலையிற் கொய்தாங் கருப்பற்ற—மின்னனையா
ளாடவரோ டாடின ளாகப் புனலாடி
மாட மணிமறுகில் வந்துறலு—நீடு
கரும்பு மலருங் கலந்துவிழை வாக்க
விரும்புமதன் போன்மூல வீதி—திரும்பிப்
பரிதிநெடுந் தேர்வருதல் பார்த்தவக லல்கு
லிரதியெனத் தானுமெதி ரேற்றாள்—கருதி
னரிய நுதற்க ணரசையருள் காட்டுங்
கரிய மிடற்றமுதைக் கண்டா—ளரிய
விறைவற்குத் தக்காங் கிறைஞ்சின ளாலின்
முறைமுற் றிரத முதல—குறைவற்ற
மல்கு விழவார வாரத் தகப்பட

தொல்கு மருங்கு லுமைமங்கை—புல்குந்
திருத்தோளிற் கண்வழிதன் சிந்தைபோய்க் காம
வெரித்தோற்ற மெய்துறுமவ் வெல்லை—யுருத்தோர்
பெருநாண் விடுத்துப் பிணைவிழியு ணீருங்
குருநாண் மலர்க்கைக் குருகு—மரநா
ணகல்கின்ற வல்குலிற்பட் டாடையுநிற் பிக்கப்
புகல்கின்றா ளிம்முளரிப் பூவைப்—பகல்குன்றச்
சோதி தருமிவற்குச் சூட்டிக்கான் மற்றிவன்றா
னோதுதரு நல்கு மெனக்கென்ன—வோதி
பெருகொருத்தி சென்றருகுபெண்ணணங்கேயின்பம்
பருகற் கிரண்டாம் பதமா—மருகிருத்த
லீந்தருளு மென்ன விறைவி யருகிருப்பு
வாய்ந்த முதற்பத்மா வைத்தெண்ணிப்—போந்த
மனக்களிப்பு மல்கியலை மாதையஞ்சி யீசன்
றனக்களிப்ப வெண்ணுமலர் தன்னை—நினக்களிப்ப
னென்ன வவடா னிவண்மனம்பே தித்ததெனுக்
கன்ன லனையமொழிக் காரிகையே—பொன்னிரத
மங்கை முலைகளோ வள்ளறடந் தோள்களோ
விங்கிவையி னல்ல வியம்பென்ன—வங்கவளுங்
கூறுது தன்கடைக்கண் கோமான் புயத்துறுப்ப
வேறுன துள்ளமென்ன் மெய்யென்று—தேறுக்
கொலைமாலை வேற்கணாட் கொண்டுமட மாதர்
நிலைமாட வீதியய னீங்கச்—சிலைமாரன்
கிட்டிக்கொண் டேந்தைமுன் செல்கின்ற விநாயகற்குக்
குட்டிகொண்டெய்ய நாட்கொண்டகன்றான்—சுட்டிக்கொண்
டொப்பாக வோதற் கொருபொருளு மில்லான்றே
ரப்பான் மறுகி னடைந்ததா—லிப்பால்

ம ங் கை.

இலர்போ லவாவி யிசையளிக ளுண்ணுண்
மலர்போன் மலர்செவ்வி மங்கை—யலர்போ
தலைமங்கை செய்யா ளறவும் கரியாண்
மலைமங்கை சாலவுமென் மங்கை—கலையங்கை
வெள்ளை யவட்கருத வேண்டா வெனுமங்கை
கள்ளை விடுத்துமடநங் கர்ண்மங்கை—கிள்ளைமொழிச்
230 செந்திருமென் கொங்கை திருமா றிளைக்குங்காற்
புந்திதனிற் கொள்ளும் பொலிவினு—ளிந்திரன்றன்
ளுக்கத் தினைவிழையா வாற்று மருந்தவங்க
ளீக்கித் தனைநினையு நீர்மையாள்—சீர்க்கமல
வாதியயன் மீக்கூ ரரம்பையரை யாக்குங்கான்
மாதிரிகை யாகவுனும் வாய்ப்பினுள்—சோதிமணி
யன்று சுடரோன் றமைந்த மனைபுகினுங்
கன்று தளிர்மெய்க் கவினுடையா—ளின்று
திருத்தேர் விழாவென்று சேடியர்க ளீண்டி
மருத்தே ரளிசூழ் மலருந்—திருத்தே
235 ரிழையுந் துகிலு மெனைத்துங் கொணர்ந்து
விழையும் படியணிய வேண்டக்—குழையு
மணத்தொடுமென் றூசு மணிமே கலையா
மினத்தொடு சேரவுடுத் திட்டுச்—சனித்தவிட
முற்றுங் கவரா முகின்முலைமுன் றுனையான்
முற்றுங் கருணைகொடு மூடினாண்—முற்றும்
புருவவணி மாருப் பொருவிழிக்கு மையிட்
டுருவ மதியை யுவந்து—மருவுமொரு
பைத்த நெடியகரும் பாம்பென்னப் பின்னுமுன்
வைத்த குழலின் மலர்புனைந்தாண்—மொய்த்தபுக

மீசற்குத் திங்களொன்றே யென்றுகதி ரும்பிறையும்
வாசக் குழன்முன் வகுத்தணிந்தா—ணேசத்
திலக மதிக்கிழிந்த சிற்றரவ மென்ன
விலகமணிச் சுட்டிபுனைந் திட்டாள்—கலகமிடக்
கண்ணிற்கு வேள்விடுத்த வோலையெனக் காதிற்கு
வண்ணப்பொன் னோலை வதிவித்தா—ளண்ணி
முயங்கு முரோணி முழுமதியோ டென்ன
வயங்குகொடி மூக்கார மாட்டி—யுயங்கியய
லேனை மதிமாத ரெல்லா மிருப்பதென
வானமணி மாலைகழுத் தார்வித்தா—ண்மானவளை
காக்க மணிப்பொற் கடகங் கரஞ்செறித்துச்
சேக்க வடியிற் சிலம்பணிந்தா—னோக்கமுத
மன்னா ளொழிந்த வணிபலவுந் தாங்கினாள்
பொன்னா லியன்றவுருப் போன்றமைந்தாள்—பின்னா
லுருப்பசி யன்ன வொருத்தி யளிப்பக்
கருப்புரமென் பாகு கவுட்கொண்—டிருப்பவொரு
மாது குறுகி மயிலேபொற் றேரொடுகம்
வீதிதனில் வந்தான் விமலனென—யாதும்
வருவதுண ராமன் மகிழ்ந்தெழுந்து நங்கை
பொருவதரும் வீதி புறப்பட்—டுருவதிலி
யுற்றபெருந் தானையென வுண்கண்ணு மொண்கவுளும்
பற்றுபுகர் வாளும் பரிசையுமா—முற்றிழையா
ரெண்ணிலா ரீண்டி யிருமருங்கும் போற்றிவரத்
தண்ணிலா வேணியரன் றன்னெதிர்போ—யண்ணன்மேல்
வண்டு மலரென்னும் வார்சிலையி னேர்தொடுத்துப்
பண்டுமத னெய்த பரிசென்னக்—கொண்டு
விலங்க விழிப்பகழி விற்புருவ மேற்றி
யிலங்க வருமிறைதோ ளெய்தாள்—கலங்கலந்

மண்ணருன் யோகநிலை யன்மையாற் றன்பரிதிக்
கண்ணினு னோக்கவெரி காமத்தீ—யொண்ணுதலா
255 ளாகநீ ருகா வளவுபோய்ப் பற்றுதலும்
போகமார் மாலை பொடிந்தொழியப்—பாகவாஞ்
சொல்லாள் பணியுட் டொலைந்தன வன்றியுள
வெல்லா முருகி யிலையாக—நல்லா
ரிதுவந்த தெம்மா லெனவுள்ள மாழ்கி
முதுவந்த கொன்றையந்தார் வள்ள—லெதிர்வந்து
நின்று தொழுவா னிணையிங் கியாங்கொணர
வென்று மறியா விடும்பையெலா—மின்றிவட்குத்
தந்தா யுலகியல்பு தானுமலாற் புன்மாலை
வந்தால் வருத்தும் வளர்பிறையை—யந்தோ
260 சுமந்துவந்திப் போதே சுடுவித்தா யீது
ணமைந்த திருவருளுக் காமோ—சமைந்தவொரு
கோதை யனையாள் குழலிசைய வண்டுறலான்
மேதைதரு கல்யாணர் வேண்டுதலாற்—போதுபல
பூத்த வவயவமாம் பொற்பினு லூறினிமை
வாய்த்தமையான் மாரு மணத்தினுற்—சீர்த்திபுனை
நின்றிருத்தோட் கேற்ற நிலையா ளிணைந்தருளா
யென்றுரைத்து வேண்டுதலு மெம்பிரா—னன்றடுத்த
பங்குமையை யஞ்சிப் படர்சடையில் வைத்தொளித்தாங்
கங்கையினை யிவ்விருவர் காணும—லெங்கிவளை
265 நாமொளிப்ப மென்னு நடாத்தினுன் பொற்றிருத்தேர்
காம னடுத்துக் கணைமாரி—கோமளப்பொன்
வஞ்சிமிசை தூர்த்து வருந்திக்கை விட்டகன்று
னஞ்சனுவேற் கண்ணு ளவட்கப்பாற்—கஞ்சம்

மடந்தை.

அடங்கு பொகுட்டி னமர்திருவிற் கோடி
மடங்கு கவின்கூர் மடந்தை—நுடங்கு
கொடிமின் னெழுக்காக் குளிர்புயன்மே னின்ற
படிமன்னு கூந்தலுடைப் பாவை—தொடிமன்னு
செங்கைக் குமாரவேள் செவ்வேலை யொப்பாக்கச்
சங்கப் புலவர்க்குத் தானுரைப்ப— வங்கடுத்து
மாரவே ளம்பாக்கின் வார்புருவக் கென்சிலையு
நேருமே யென்னு நெடுங்கண்ணாள்—சீருலாங்
காரளகம் வின்னுதல்வேற் கண்குமிழ்மூக் கூசல்கா
தாரமெயி றும்பலித ழாடிகவுள்—வேரறேள்
காந்தளங்கை யோதிகொங்கை காயமிடைவாழைதொடை
மாந்தளிர்செந் தாளென்று மாதரெனப்-போந்தவர்க
ளெல்லார்க்கு மொப்ப விசைப்பவற்றையொப்பாக்கல்
பொல்லா தெனவுயர்ந்த புத்தமுத—நில்லாமன்
மாதவர்கண் மால்கொள்ள மால்கொண்ட பெண்ணுருவும்
யாதுமழ கில்லை யெனவந்தாள்—கோதி
றுறவறமொன் றுண்டென்று சொல்லுமுறைதற்கண்
ணுறுமளவு மென்னு முருவாள்—பொறியரவு
மந்தர வெற்பு மறிகடலு மின்றமுதந்
தந்தருளும் செவ்வாய்த் தளிரியலாள்—செந்திருவோ
டொத்தக லாத வுயிர்ப்பாங் கியைவிளித்து
முத்த மணல்பரந்த முன்றில்வா—யித்தலையில்
வென்று ளுடைந்தாள் விரிபசும்பொற் பூண்கொள்க
வென்றுள் பொருந்தி யிளந்தளிர்க்கைக்—கன்றுடக்
காமர் மணிமே கலைகலிப்பப் பூணொலிப்பச்
சேமவிடை யின்றென்று தேராத—தாம்
முலைமேற் றுகிலுடங்க முண்டகச்செம் போதிற்

சிலைமேற் சிறுவியர்வு சேரத்—தலைமேற்
சுரும்பரெழுந் தார்ப்பத் துகண்மாலை தூர்ப்பக்
கருங்குவளைக் கண்பிறழ்வு காட்டப்—பெரும்புவியின்
முந்தடித்துச் செல்வ முறையாற் றொடர்வதென
வந்தரத்து மங்கை யடுத்தெழுவான்—பந்தடித்துப்
பூவை விளையாடும் போதி லொருமூவர்
யாவை விழையும் பழமலையான்—கோவை
யெழுதுந் திருக்கரத்தா னெய்யாமல் வேத
மெழுதும் புகழு முதல்வன்—றொழுதுந்
துதித்து முழுநாட் டொலைப்போ ருளத்தான்
விதித்து வருமோர் வினையுந்—திதித்தொழிலுங்
கொள்ளுமவ ரோடுலகங் கோறற் றொழில்புரிந்துந்
தெள்ளுமரு ளாண்மை சிதையாதா—னுள்ளுமறை
கற்றும் பிறனாக் கடவுளென்பார்க் காண்கைமுதற்
குற்றம் பொறுத்தெனையாட் கொள்ளுவான்—முற்றுந்
தனக்கடிமை யென்னுமாற் றம்பிரான் பூட்கைச்
சினக்கடிய வேழவுரிச் செல்வன்—மனக்கினிய
துங்க மணிநெடுந்தேர் தோன்றுதலும் வல்விரைந்து
நங்கைவரிப் பந்தொடும்போய் நண்ணினா—ளெங்கள்
கருத்தனைமுன் கண்டாள் கருநெடுங்கண் ணீரோ
பருத்த முலையின் பசப்போ—தெரித்தமலர்ப்
பைந்தெரிய லின்புலர்வோ பல்வளைக டஞ்செலவோ
வந்துவளர் நாற்குணத்தின் மாய்தலோ—முந்தியதிங்
கேதோ வறியோ மிவையெலா மெய்தினாள்
காதோ டமர்செய் கயற்கண்ணாண்—மாதோர்
புறத்திருப்பக் கண்டுதான் புல்லியமேற் சேறன்
மறுத்தடுத்தோர் சூழ்ச்சி மனத்துட்—குறித்து
நினக்குவென்றி யாயி னினக்கே யிவர்தோ
ளெனக்குவென்றி யாயி னெனக்கே—யினக்கரியுங்

கோடாத நின்பாற் கொழுநனே யென்றெடுபங்
தாடா யெனவுரைப்ப வப்பாங்கி—யோடா
வணங்கே யெனைப்போ லவளைமதித் தாய்கொல்
லிணங்கே ருனக்கொவ்வா ளேனுங்—குணங்கூ
றிறைவி யலளோ விதுதகுமோ வென்ன
மறைவி யலனிவ் வழக்குப்—பெறவிவ்
விருவர்க்கு மோது மியற்கைத்தன் றென்று
வுருவக் கொடிநெடுந்தே ரூர்ந்து—விரைவிற்
றிருத்து மிவள்பொற் றெருக்கடந்து சென்றான்
வருத்துமத னுண்டொழிய மற்று—மொருத்தி

அரிவை.

தருமுத்தி வேறென்போர் தாமுந்தற் சேர
லருமுத்தி யென்னு மரிவை—யொருமுத்தி
வேண்டியுகங் கோடி விளைத்த தவங்கொடுத்துக்
காண்டலுந்தற் கொள்ளக் கருதுவா—ளீண்டிமதி
நள்ளிருள்சென் றுச்சி நணுகிற் குழலொடொவ்வா
வொள்ளெழில் வாண்முகத்தோ டொப்பாவாள்—விள்ளலற
நேர்ந்த விளைஞருறு நெஞ்சியங்கு மாறென்ன
வார்ந்தநெடுங் கூந்தல் வகிரினாள்—சேர்ந்த
கயலிரண் டொத்துக் கடைசிவந்து நாப்ப
ணயலிருண்டு வெண்ணிறத்த வாகி—மயல்புரிந்து
நீண்ட வடிவகன்று நேர்வள்ளை மீதோடிக்
காண்டகைய வாயினிகர் கண்ணினா—டூண்டுசுட
ரன்ன மணிக்குழைக ளஞ்சனவேற் கண்டள்ள
மன்னவிருந் தாடுசெல் வார்செவியா—டன்னு
ளிலவை விரித்தொடுக்கி நிற்குங் குமுத
மலருளதே லொக்குநகை வாயா—ளிலகவரி

மூன்றெய்தி யொள்வளைவெண் முத்து வடமாகக்
கான்றெய்தி னொக்குங் களத்தினா—ளீன்றெய்து
மாந்தளிர் முன்னாள் வரையன்றி யொவ்வாத
வேய்ந்தொளிர் பல்வளைய மென்கையா—ளேந்திடைமே
லேயு மிருவா ரெழிலொருவா மிக்கவலி
வீயு மெனவெழுந்த வெம்முலையாள்—காயமெனப்
பொய்கூறியவறியேம் புண்டரிகத் தாளிழையின்
செய்கூறென் றெண்ணவுள சிற்றிடையாள்—மைகூர
நேர்ந்த வெறும்புகுழி நின்றெழலபோ லுந்திமிசை
வார்ந்த வுரோமமெனும் வல்லியினாள்—கூர்ந்தமணி
நேமி வளைகொ ணெடியோன் றிருவுந்தித்
தாமரையை வென்றிகழுந் தாளினாள்—சோமமுடி
காண நடக்குங் கருத்தாற் பறந்தவன்ன
நாண நடக்கு நடையினாள்—வீணை
கரங்கொண்டு செம்பவளக் கான்மணிமா டத்து
வரங்கொண்ட பொற்றவிசின் வைகி—மரங்கொண்ட
கோடு குழைந்து குழைப்பச் சிலைவன்மைப்
பாடு குழைந்து பழமாகப்—பாடு
மிசையால் விளர்ப்பெஞ்சா தெய்துகலை மான்கை
யசையா வியவா வயர—நசையா
னரம்புமொழி கற்க நவிற்றுங் குருவி
னிரங்கு மிசைபாடி யேற்றி—விரும்பமுத
மன்னா ளிருப்ப வவள்பாங்கி சென்றுமலை
மூன்னா ளருக்கு முனிநிகர்வை—யிந்நா
ளசையா தடுத்த பழமலையை யன்ன
மிசையா லுருக்குவா யென்ன—விசையா
வெளிய திருவென் றிசைவீணை யோடு
மளிய னெதிர்சென் றடைந்தா—ளொளிகொண்

மதியூர் முடியு மரைமே வடியுங்
கதிர்வேல் விழிகளிப்பக் கண்டாள்—கொதியா
வெருவுறுப்பச் சென்று வெருவுற்றாங் கென்னே
மருவுறுக்குங் கொன்றை மலையை—யுருகுவிப்பச்
சார்ந்தாள் பழமலையாற் றானே யுருகுற்றாள்
சேர்ந்தாள் விழியருவி தூங்கினா—டேர்ந்தாண்
325 மொழிகற்ற வீணை முறையென்ன வீழ்ந்து
பழியற்ற தாளிற் பணிய—வொழிவற்ற
கோல்வளைக டோற்றாள் குவிமுலைகள் பீர்பூத்தா
னால்வகைய பண்பு நழுவினாள்—சூல்வளையி
னோந்தா ளதுபாங்கி நோக்கி யருண்மலைமுன்
வந்தாடன் யாழான் மகிழ்வித்து—நந்தா
விசைபெறுவா னெண்ணி யிழந்தாண் முதலுந்
திசைபெறுவான் வந்தெழுந்து தீரா—வசைபெறுவா
னின்றா ளெனக்கொண்டு நில்லாது போயினாள்
குன்றாத வன்பினொடு கூடவே—நன்றாளு
330 மானாய னார்த பரிவிசைக் கல்லாமற்
கானார் மலர்க்குழலாள் காமமொடு—தானாளு
மின்னிசைகேட் டுள்ளுருகற் கிம்மலைதானம்மலையோ
வெள்ளிசையச் சொல்கென் றெடுத்தியம்பிப்—பொன்
[னவிர்செம்
பூண்டயங்கு மென்முலையா ரேனையர்பின் போயினார்
காண்டகுநம் வெங்கைநகர்க் காவலா—னீண்ட
கருமா லுலகங் கடந்தான்றன் கண்க
டிருமா மலரென்ற தேற்றம்—வருமாறு
தொள்ளாயிரத்துத்தொண்ணூற் றொன்பதொண்மலரு
மெள்ளா விழியொன்று மிட்டவடி—யுள்ளான்
335 மதனன் மலர்ப்பகழி மாறா மறுகிற்
புதுநன் மணித்தேரிற் போனா—னதனில்

தெரிவை.

இருந்த பதினு யிரவரம்பை மாருட்
டெரிந்துமதன் வைத்த தெரிவை—திருந்த
நடந்தா லரசவன்ன நச்சப்படாத
தடந்தா மரைவென்ற தாட்கு—படைந்தார்க்கும்
வண்டமை யாது வரியாழ் பயிலாது
தண்டளிர் தோல்வி தருகைக்குங்—கொண்டமணிக்
கிண்ணின் றிருக்குங் கனக பலைவணங்க
வெண்ணின் றிருக்கு மிளமுலைக்கும்—புண்ணின்
றணங்குறுவ தன்றி யருள்புரியா வேலி
னிணங்கெறியு முண்க ணிணைக்கும்—வணங்கி
யொடியும் வரிசிலைநா ணுற்றிருப்ப தென்று
கடியு முரிபுருவங் கட்கு—நெடியமணி
வள்ளைக் கொடிபான் மருவிலகண் ணோட்டமெனக்
கொள்ளைக் கவின்கூர் குழைகட்குந்—தெள்ளூற்
றுவமைகூ றக்கருதி னென்றற்கொன் றல்லா
துவமைவே றில்லா வுருவா—ளுவமை
கரியகுழ லாகக் கமஞ்சூன் முகிலு
னுரியபொரு ளாக வுரைப்பா—ளரியமலர்
கொள்ளைகொள வெண்ணிக் குயில்கூவ நல்லாய
வெள்ளமொடுசென் றுபொழின்மேவினள்-கள்ளழியப்
பூத்தகொடி தான்வருமுன் பூம்பணைகண் மீதேற
வார்த்தைகொடு கிள்ளை மருங்கிரியக்—கூத்தரென
வோதி முகில்கண் டுவந்து மயிலாடத்
தீதில் விழிகண்டு தேனினங்க—டாதில்
விழுந்து படிந்துருவம் வேறாகப் பல்வண்
டெழுந்துமலர் வாய்கண் டெதிரச்—செழுந்தரள

வெண்ணகையாள் கண்டு விடுத்துத்தன் மூக்கையெதி
ரொண்ணகைய சண்பகங்க ளுள்ளமெல்லாம்—பெண்ணரசு
சென்று கவர்ந்தநனி சிக்கயாத் திட்டுமுலை
யென்று பெயரியவெற் பேற்றினண்—மன்றங்
குறுகியிளந் தென்றலெதிர் கொண்டிருப்பச்சேணி
னுறுகொடிய தேர்தோன் றுதலு—மறுகி
னிரம்பு கதிர்நேர் நெருஞ்சியெனத் தன்பாற்
றிரும்புவிழி யாயமொடு சென்றாள்—குரும்பைநிகர்
கொங்கைநீ ளுண்கட் கொடிமென் றளிர்போன்ற
வங்கைநீள் கூந்தலின்மே லஞ்சலித்தாள்—கங்கைநீர்
பாய்ந்துதளி ராது பவள நிறக்கொழுந்திற்
சாய்ந்துபடர் வஞ்சிச் சடையழகும்—வாய்ந்தசிலை
யாக்கந் தருமதவே ளஞ்சத் திலகமென
நோக்கங் கிடந்த நுதலழகும்—பார்க்கும்
விழியாய்க் கிடந்தசுடர் மேல்வா சிகைபோன்
றழியாப் புருவத் தழகும்—பழியாப்
பரசு வருங்கை பழித்தருள்வந் தெய்தி
யரசு செயுங்கண் ணழகும்—வரிசைபடு
தொண்ட ரகத்தமருஞ் சூளா மணிவதன
முண்டகத்துக் கேற்றகொடி மூக்கழகு—மண்டுகருத்
தோடிமலை வேந்த னுலாவமுதுண் டென்கவிப்புன்
காடிமுனி யாதகுழைக் காதழகும்—பீடிசைய
வாத்தமொழி யாக வினைத்தும் பயில்வேத
வார்த்தை மொழியுமலர் வாயழகு—மேத்துறுதன்
னேவ லிருக்கு மிமையவர்மேற் சென்றவிடங்
காவ லிருக்குங் கழுத்தழகு—நாவல்
விலங்கருந் திண்மை விடுத்து வணங்கு
மலங்கருந் திண்டோ ளழகு—மிலங்க

வெடுத்தமழு மானபய் மேனை வரத
மடுத்தமல ரங்கை யழகும்—வடித்தகதிர்
வேறு மெனுங்கண் விளங்கிழைகொங் கைத்தழும்பு
மாறு வணியினூறு மார்பழகு—நாறுய
வெண்ணிற் சிறந்த விதழ்மலரா டாழுநெடுங்
கண்ணிக் கணையாங் கவானழகு—நண்ணிக்
குடித்தாவி கூற்றெங் குடிமுழுது மாட்கொ
ளடித்தா மரையி னழகும்—கடித்தாம
மென்முலைகண் ணிற்கு விருந்திட் டமையாது
நன்மணிமுத் தும்புனைய நல்கினாள்—பொன்மலையை
வாரொழுகுங் கொங்கைபெறும் வண்ணத்தானுங் கடந்தாள்
போரொழுகும் வேளாற் பொலிவழிந்தாள்—சீரொழுகு
மைத்தமணி கண்டன் வதனத் தொடுவதனம்
வைத்துமுலை வேழமலை மார்புபொர—நெய்த்தகுழன்
மாது தழுவ மனங்கொண்டு பித்தளையச்
சூதுபொரு சந்தமுலைத் தோழிமார்—மூதுலகி
லாடவர்க ளம்மி லழகனு மாயோனும்
பீடமையு மைத்த டங்கட் பெண்ணுருவாய்—கூட
விருந்த பெருந்தகையை யெங்குலப்பெண் வேட்டு
வருந்தறகு மென்று மறித்து—விரைந்து
மனையிற் கொடுபோய் மலரணையிற் சேர்த்த
வினைவுற் றுயிருண் டிலையென்—றனைவர்க்கு
மையம் விளைய வவள்சோர்ந்து பின்றெளிவுற்
றுய்யும் வகையே துணர்மினென்று—ளைய
னுருவெளியைக் கண்டா ளுழையரைச்செல் கென்று
ளுருவெளியைப் புல்கி யுயர்ந்தாள்—பொருவெளிய
ரல்லரா மாத ரறிஞர்க்குத் தாமல்ல
தில்லரா யாண்டு மெதிர்நிற்க—வல்லரார்

மீச ரிவட்கு மெதிர்நின்று ரென்றிருப்பப்
பாசமில ஞதி பகவன்றேர்—வாசவன்றுன்
முன்னிறுத்த வஞ்சிறகர் மூரிவரை யூர்வதெனத்
தன்னிலைப்பொன் வீதிதனிற் சார்ந்ததாற்—பின்னொருத்தி

பேரிளம்பெண்.

கண்ணிற் சிறந்த கருமணிபோல் வானவர்தம்
பெண்ணிற் சிறந்தவொரு பேரிளம்பெண்—விண்ணிற்
குருமதிதா னெக்குமெழில் கூர்முகத்தை யொக்குந்
திருமலரி னுண்மலர்வு தீர்த்துப்—பொருமதர்வாட்
கண்ணெக்கு நீலக் கடிமலரை வாழ்விக்கப்
பண்ணெக்கு மின்சொற் படியிலாள்—விண்ணிற்
கிருசுடரின் மற்றென்றெழின்முகமொவ்வாம[வேன்
லொருசுடர் மன்பொற் பழிப்பவுள்ளாள்—பொருசுடர்
மாவடியை நோக்கி வரலொத்துக் காதளவுந்
தாவடிபோய் மீளுந் தடங்கண்ணுள்—காவடிபோற்
கண்ணுங் குழைதூங்கு காதுமுறத் தாங்குநரி
னண்ணுங் குமிழ்வென்ற நாசியா—ளெண்ணு
முகைமுதல வெல்லா முறையொத் துவமைத்
தகைதவிர முற்றுந் தனத்தாள்—பகைமலரி
னுற்றமட வாரு ளொருவரே கல்விகவின்
பெற்றிடினன் றெவ்வாப் பெருமையாள்-பொற்றகடு
வேய்ந்தபவ ளக்கால் வியன்மா ளிகையொன்றி
லாய்ந்த புராணநூ லந்தணனே—வாய்ந்த
படங்கலணை யுய்த்து வணங்கி மருங்குற்
றடங்கலரூர் திமூட்டு மூண்ண—றொடங்குகதை
யொன்றோ துகவென் றுரைப்பவவ னேதுவா
னன்றோர் பகன்முக்க ணுண்டகைதான்—குன்றோ

டிணங்குழலைப் பெண்ணுத லேலாமை யின்மா
லணங்குருவப் பெண்வடிவ மாகிக்—கணங்கொண்
முனிவர் தவமிழந்து மோகிப்பான் செல்ல
வனையர் மகளி ரமர்ந்த—மனையிற்
பலிமுகத்தா ளுகிப் பலிக்கெய்த வானம்
புலிமுகத்தா ரெம்மான்முன் போந்தார்-கலிமுகத்துப்
புன்றுரும்பு போன்றலைந்தார் போற்றுமவிகாரிமுனஞ்
சென்று வருசொற் றிரிதல்போன்—மென்றளிரா
மேனி திரிந்தார்கை வெள்வளைகள் போக்கினார்
வேனின் மதன்கணையால் வெய்துயிர்த்தார்—பானுரைபோ
லாடை குலைந்தா ரணைந்தாவி தாரீரென்
றோடவிழ்பூந் தாண்முன் னிறைஞ்சினார்—நீடழலிற்
காட்டு மரக்கிற் கருத்தழிக்கா ரென்னவுயிர்
கூட்டுண் மலர்க்கட் கொடியிடையாள்—கேட்டு
மடவார்கட் கெல்லாம் வசைவிளைத்தா ரென்றச்
சடைவா னவன்றானென் றன்பா—லடைவானை
னுவனகர் நம்பிபெரு நன்மணப்பூம் பந்தரிடைப்
பாவலர்முற் கூறும் பழிமொழியை—யாவர்களுங்
கூற வெருக்கணிந்த கோல முதவியா
வேறமடன் மாவையெளி தேற்றுவலென்—றாறமுத
மன்ன மொழியா லறைதலுமுக் கட்கனிமுற்
சின்ன முனிமகளிர் சிந்தைகவர்—தன்னனையான்
வந்தா னெனமுழங்க மாதெண்ண முற்றியதென்
றந்தா மரைத்தா ளணிசிலம்ப—முந்தா
விறைவனெதி ரேற்றா ளெழிற்பெருக்கங் கண்ணுற்
குறைவ தறமுகந்து கொண்டாள்—கறைமிடற்றுப்
பண்ணா வனைமொழிந்த பாவ முடன்பலித்து
வண்ணா நறுந் தூசு வளையொழியக்—கண்ணிணையு

ணீர்பெருக நெஞ்ச நிறையழிய வென்முலைகள்
பீர்பெருகச் செவ்வாய் பிழைபிதற்ற—வேர்பெருகு
மாதவர்த மாதருற்ற வாறுமின்றிக் ங்கையாற்றிற்
சாதலுறு வார்போற் றனைமறந்தாள்—கோதையா
டாளேபழமலையைச் சார்ந்தசைப்பாளென்றுமொழித்
தேனே யெனுஞ்சொற் றிருமுகத்தில்—வானோர்
தனிநா யகன்முடியிற் றண்புனலீதென்று
பனிநீர் தெளித்தளிப்பப் பாவை—முனியா
ளுணர்ந்தவச நீங்கி யொழிந்தாள் வளைகள்
புணர்ந்த முலைபசலை பூத்தாள்—கொணர்ந்த
தொடைபொடிப்ப வெண்டரளஞ் சுண்ணம்படமெய்
யிடையடுத்தார் நீங்குவெறுப்பெற்றாள்-சடையடக்கக்
கங்கைநீ ரன்றேயிக் கண்ணீ ரெனவழுதாள் [யர்கள்
பொங்கெரியின் வீழ்பறவைபோன்றிளைந்தாள்-மங்கை
சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயலென்று—மெல்லியலைக்
கொண்டு மனையிற் குறுக மலருண்டு
வண்டுபடுங் கூந்தன் மலர்விழியாள்—பண்டு
திருமாலு நான்முகனுந் தேடும் பொருளைக்
கருமா மிடற்றெங் கரும்பைப்—பெருமானைத்
தெள்ளமுதைத் தெய்வ சிகாமணியைத் தன்னடியா
ருள்ளுயிரைத் தோன்றா வுறுதுணையைக்—கள்ளவிழுங்
கொன்றைப் பவளநெடுங் குன்றைப் பழமலையை
மன்றிற் குனிக்குமொரு மாமணியைச்—சென்றுற்
றுளத்துப் புணர்ந்துவிடா தோங்கின்ப முற்றாள்
கிளத்தற் கரியபெருங் கீர்த்தி—வளத்தொடுறு
நாடு நிலைநிற்ப நம்பன் செலுத்தப்போய்
நீடுதிருத் தேர்நிலையி னின்றதா—லாடு

படைக்கண் மகளிர் பலரிவ்வா றாகக்
கடைக்க ணருள்சிறிது காட்டிச்—சடைக்கண்
419 ணிலாவினான் வெங்கை நிலையினா னேறி
ப்புலாவினான் போந்தா னுலா.

நேரிசை வெண்பா.

பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் ணீறாக
வோதை யெழுகடல்போ லோங்கினோர்—காதலுறச்
சிந்தா மணிநெடும்பொற் றேரிற் றிருவுலாத்
தந்தான் பழமலைநா தன்.

திருவெங்கையுலா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலைய தேசிகன் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெங்கையுலாவின் குறிப்புரை

கண்ணி (24) கோசலைநாட்டிலே மணிபிங்கலைநகரத்திலே அந்தண குலத்ினுதித்த விவசித்தென்பவர் வறுமைமேலீட்டால் எங்கு முழன்று வருங்கால், ஒருவனத்தில் ஒரு தெய்வீகச்சுனையில் மூழ்கி அங்கே குபேரனது தங்கையாற் கிடைத்த ஆபரணங்களைக் கைக்கொண்டு, ஒருகணநாத ருணர்த்தியவாறே விருத்தகிரியை யடைந்து, அசரீரியின்படி உரோமசமுனிவரநுக்கிரகம்பெற்று, அருந்தவம்புரிந்து பழமலைநாதர் கட்டளையின்படி அவ்வாபரணங்களை வைக்கப்பட்ட வன்னிவிருக்ஷம் வேண்டியபொரு ளுபகரிக்க அரிய திருப்பணி பலவும்புரிந்து சிவபதமடைந்தனர். இதன்விரிவை விருத்தாசலபுராணத்துட்காண்க.

(34) பாடமைகாவிந்திரன் என்றும்பாடம்.

(37) அன்றுதல் - பகைத்தல். (111) தந்திமுகன்முதனஞ் சண்டியீறுயினோர் என்றும்பாடம்.

ஐந்துமுதல் ஏழுவயதளவும் பேதை.

(141) கல்லார்பரன்முன்னர்க் கரத்தல்போற் றன்கணமும் என்றும்பாடம்.

எட்டுமுதற் பதினேருவயதளவும் பெதும்பை.

(204) மேம் - மேன்மை. செய்யுமென்னும் எச்சமுமாம்.

(217) ஓதி - அறிவு.

பன்னிரண்டுமுதற் பதின்மூன்றுவயதளவும் மங்கை.

பதினான்குமுதற் பத்தோன்பதுவயதளவும் மடந்தை.

(278) உடைந்தாள் - தோற்றவள். (284) எய்யாமை- அறியாமை.

இருபதுமுதல் இருபத்தைந்துவயதளவும் அரிவை.

இருபத்தாறுமுதல் முப்பத்தோருவயதளவும் தெரிவை

(350) வெற்பேற்றிமணற்குன்றம் என்றும்பாடம்.

(361) நாவல்விலங்கல் - மேருமலை.

முப்பத்திரண்டுமுதல் நாற்பதுவயதளவும் பேரிளம்பெண்.

(403) மறையொழிய என்றும் பாடம்.

திருவெங்கையுலாவின் குறிப்புரை

முற்றிற்று.

நூல்—6

திருவெங்கையலங்காரம்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

குறிப்பு

இந்நூல் இதுவரையில் அகப்பட்டிலது.

உ

நூல்—7

சிவப்பிரகாச விகாசம்

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

சிறப்புப்பாயிரம்

பொன்புரை கடுக்கை வேணிப் புகன்றவா கமக்கு ளத்தைத்
தன்பெயர் விகாச நாமச் சருக்கரை யாய்ச்ச மைத்தான்
குன்றவிற் குழகன் வாழுங் கூவற்றன் சரிதந் தன்னைத்
தென்றமிழ்க் கவிபு னைந்த சிவப்பிர காசன் றானே.

சிவப்பிரகாச விகாசம்

பிழையுந் திருத்தமும்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
12	15	1	யென்றுமென்	யென்றுமெட்
13	16	6	ருததிரா	ருத்திரா
13	16	7	காரமெனறு	காரமென்று
15	22	3	மன்னா	மன்னபர
15	22	6	பித்தளைய	பித்தனைய
23	74	1	மறையுள	இறையுள
24	75	3	தன்ளை	தன்னை
34	40	4	விலக்கணையாங்	விலக்கணையாஞ்
54	100	7	கொன்க	கொள்க
54	101	2	றந்துணை	றத்துணை
54	102	7	சணையளவு	சனையளவு

குறிப்பு:— இந்நூல் திருந்திய பதிப்பாக இன்னம் அகப்பட்டிலாமையின் மேற்குறித்துள்ள பிழைகளேயன்றி, விளங்காத பிழைபாடுகள் இன்னம் பற்பல இதன்கண் உள. திருந்திய நூல் அகப்பட்ட பின்னர் எல்லாப் பிழைகளும் களையப்படும்.

உ

முருகன் றுணை.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

துறைமங்கலம் அல்லது நல்லாற்றூர்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளியற்றியருளிய

சிவப்பிரகாச விகாசம்.

காப்பு.

ஏடாக்க ரத்தி லெழுமங் குசமகப்
படாக்க ருத்துறப் பாகரைத் தாள்களாற்
றடாக்க ழுற்றித் தலையிடு மற்புதக்
கடாக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம்.

நுதலிய பொருள்.

நீர்கொளும் படர்சடை நிலவெ றிப்பமென்
றூர்கொளும் பரன்றிருத் தாளி னூறுஞ்
சீர்கொளுஞ் சிவாகமந் தெரிந்து கூறுவன்
பார்கொளும் பதிபசு பாசத் தன்மையே. 2

நூல்.

பதிமரபு அல்லது பதியியல்.

இயற்கையா னிருமல ஞான மெய்திகல்
லு(யற்கையா மொளி)தரு முத்தி யொண்பயன்
பயக்குமோ ரைந்தொழிற் பதியெ னுஞ்சிவ
மயர்ப்பிலா நிமித்தகா ரணனென் றுண்டரோ. 3

முதனமைகொண்முறைமையா லவனமுறாதுரைத்தன்மையு
மொழியப்பட்டிருந்த மூவுமல விருவகைச் சத்திமேவினே
னழிவுற வுளனு.. 4

(அ)ப்பசு பாசம்வே றாக நின்றவ
னெப்பற மருளினே னுபாதி யொன்றிலோன்
கைப்பொடு விருப்பில னுண்மை காண்பவு
....விலாதவன் 5

தனிமுத லியல்புறு நிமலன் றண்ணளி
முனிவுசெய் வலியினேன் முழுது நின்றசி
....
வினைவினி னகன்றவன் விளம்பு மீசனே. 6

படைத்திட லளித்திடல் பரிந்தொ டுக்குத
றடுத்திட லருளுத லென்று (தகுமுறை
அடுத்திட வி)றைசெயு மைந்தொ ழிற்பெயர்
விடுத்திடு மவற்றினை விரித்தி யம்புவாம். 7

பரனுபா தானமென்னப் பட்டவவ் விந்துவின்கட்
புரைதவிர் கலை(க ளாதி தத்துவ)ப் புவனம் வாழ்நர்
கருவுடல் வருண மாதி காமிகா திகள்வந் தெய்த
லுரவிய பொருச்சி றப்பா முடம்புயிர்க் குறல்ப டைப்பாம்

விதித்திடு முயிர்க ளைத்தசம் விடையமோ டுறநி றுத்தற்
றிதித்தொழிற் சுத்தா சுத்த மெனப்படு செய்கை யெல்லாம்
மதித்தகா ரணமாம் விந்து மாயையி (னடையொ டுக்கற்)
றுதித்திடு பரன்ற னது துடைத்திடு தொழிலென் றோர்வாய்

மலத்தினை யளித்த லாற்றம் மரபுறு போக மூட்டல்
(விலக்கறுந் தடுத்த லாகும்) விடுத்துமும் மலம னைத்தும்
நிலைத்திடு முத்தி யீத லிகழனுக் கிரக மென்ப
விலக்குமிவ் வைந்து மீச னெனப்படு மொருவன் செய்கை

.............யவென்று ஞேசா ரவையவ ஞேவிவையந்
தெனுவினை செய்வோன் மேனி யிலனெனி லொருசெயற்கு
வினைமுத லாத லின்றும் (விளங்குறு கடாதி தம்மை)
வனைவுறு குலாலன் போல வடிவொடு விகாரி யாகும் 11

தன்செயல் பிறர்செ யற்கண் ணவத்தை தா
னுன்..... மெய் யாதி யுபாதியா லிறைவன் செய்யின்
மன்குறை யுளது விந்து வடிவாதி யுபாதி யின்றித்
தன்பெருஞ் சத்தி கொண்டே தலைவனுந் தொழிலுஞ் செய்வன் 12

ஒன்றுப் பரமாய் நிருமலமா யொளியாம் பரம சிவன்றனக்குக்
குன்றுப் பெருமை படைத்திருக்குங் குடிலை போலப் பரிக்கிரக
மன்றுய்த் தழகு வெம்மைபோ லவிஞ பாவி யாய்த்துணையொன்
றின்று யவ்வா ரபிமுகமா யியற்று மியல்பொன் றுடையதாய் 13

தளைய திலதாய்ச் சமவேத சத்தி யாய்வே றில்லா ததா
யிளிவிற் சத்தி சத்திமா னெனலாற் பானில் வேறுமா
யுளதெ னளவாய்ப் பொருண்மையா யொப்பி லவற்கு மூர்த்தியாய்
விளிவ திலதாய் நுண்ணிதாய் மேலாய் நிறைவாய்ச் சாந்தமாய் 14

அந்த மாதி யிலாதிவ்வா றமைந்த வமல சத்தித்தா
னுந்து மிராகு வின்றலையென் றுரைத்தற் போல விறைவற்குப்
பந்த வுருவா யுபசரிக்கப் படுமச் சத்தி சன்னிதிக்கே
விந்து மாயை கலக்கமுறல் மேவு மெனவா கமமறையும்

இறைவன் சத்தி யாற்கலக்க மெய்.நு மெய்.நு மந்தவிந்து
வுறையு முலக மனைத்தினையு மாக்கு மதனா லறிவுருவாய்
நிறையு மமல பரமசிவ னிகழ்த்தி னவிகா ரியனென்று
மறையு மளவி லாகமமு மதித்துத் துணிவோ டறையுமால்

? விந்துச் சடமா த.........றனெமெ முயற்சி லத்தனாக
கந்தச் சிவனே வினைமுதலா மாகின் மறித்து விகாரியாம்
முந்தைப் புகற்சிக் கிகலாகி முடியா தோவென் குவையாயி
னி(ந்றை) தீர விடைவிட்(டே யி)கலை யிமைப்போ தினிலழிப்பாம்

கருத்தா விருவர் சங்கற்ப கருத்தா கரண கருத்தாவென்
றுரைத்தா ரவருட் சாதனங்கொண் டுஞற்றிற் கரண கருத்தாவாம்
வருத்தா நினைவு மாத்திரையால் வருவிக் கின்றோ னனைத்தினையுஞ்
செருத்தா னகன்ற சங்கற்ப கருத்தா வென்பர் திருக்கற்றோர் 18

சங்கற் பத்தாற் கடங்குயவன் றன்னாற் செய்யப் படாததனா
லங்குக் குயவன் காரணகருத் தாவாய்த் தேகி விகாரியாஞ்
சங்கற் பத்திற் சிவன்சத்தி சன்னி திக்கட் கலக்குதலாற்
றங்கக் குடிலை தனையவன்றான் சொல்லி னவிகா ரியனன்றே. 19

ஓங்கும் விந்து வாதியா முபாதி யின்றிப் பரமசிவன்
றீங்கில் சத்தி மாத்திரையாற் செயற்கை யாதலசம்பவமென்
றீங்கு மொழியிற் காலமுரு விலதா யிருந்தும் பயன்றால்கண்
டாங்கு நிமல னிச்சையா லாக்கு மமூர்த்த னாயுமே, 20

கதிர்சன் னிதிமாத் திரையானே கருத்தா வெனல்போற் றின
(சேட்டைக்
கதுவ்வ தேக னெனுமுயிர்தன் னாக வெதிரிற் கருத்தாவாய்
வதிதற் போலப் பரசிவனும் வடிவ மிலனா யிருப்பினுந்தன்
னெதிரில் கிரியா சத்தியெதி ரெல்லா மியற்று மென்பரால்

கண்ட சதேகன் றனக்கேயாங் கருத்தா வாத லெனினிவன்ருன்
கொண்ட வுடம்பு காரியமாங் குறிப்பாற் செய்யும் வினைமுதலாய்ப்
பண்டை யொருவ னின்றியற்றப் படுமங் கவற்கு மவ்வாரும்
விண்ட வவத்தை முடிவிலதாய் மென்மேல் வளரு மத்திறத்தால் 22

வேறு.

ஆதலால் வயிந்த வாதி காரிய மின்றி மல்கு
மாதியாம் படைப்பின் கண்ணே யகந்தநற் சத்தி யுள்ள
வாதியா மிறைதன் சத்தி யாயகா யாதி கொண்டே
யாதியாங் கருத்தா வாமென் றறிந்திடப் படுவ னன்றே

உரைசெயும் வயிந்த வாதி யுபாதியொன் றிலாமை யாலே
பரசிவ னியற்றுஞ் செய்கைப் பாலொரு மவன்ற னக்குத்
திரிவித கார ணங்கட் கொண்டுதான் செய்வ தாக
வொருசெய ருனு மில்லென் றுரைப்பர்நுண் ணுணர்வின்மிக்கோர்

காயமின் ருக நின்ற கரணமுண் டாக வென்னி
லாயசின் மயன்றன் சத்தி யாதலா னறிவே யாகுந்
தூயவா மிச்சை ஞானத் தொழிலிடை விடைய மின்றி
மேயதோர் கரண மாகுஞ் சத்தியின் வேறென் றில்லை 25

காரிய மிலையா மின்றேற் கரணமென் றிடிற்செங் காவி
வாரிசம் விரித்தொ டுக்கு மதிகதி ரிரும்பொ ளிர்க்குஞ்
சீரிய காந்தம் போலச் சிவன்கர ணங்க ளின்றி
யேரியற் சத்தி கொண்டே யியற்றுறுங் கருத்தா வாகி 26

காண்டருங் கிரியா சத்தி காண்பதிங் கெவ்வா றென்னிற்
காண்குநின் கண்ணின் சத்தி கண்ணினின் ருகு மின்றேற்
காண்குறுந் திண்மை யிந்தக் கண்ணிற்கு மின்று மதனாற்
காண்குவ ரருத்தா பத்தி யாலொளிர் கண்ணின் சத்தி 27

அத்திறங் கருத்தன் பானு மனாதியாஞ் சத்தி கொள்க
வித்திறங் காண்ட லில்லா விறையிடைக் கொண்ட சத்தி
தத்துவ புவனம் யாவுந் தந்திடுந் தானென் றாயச்
சத்திபல் வகைபோற் றோன்று முபாதிபெற்றதனினன்றே

ஒத்திட வுபாதி தன்னா லொழிவிலிச் சத்தி யாகி
சத்தியாங் கரண காய சார்பினா னிறைத்தா னாகி
முத்தனாய் முழுது ணர்ந்து முழுமுத லாகி நின்ற
நித்தன்வான் றொழில்க ளைந்து நிகழ்த்துவா னென்ப துண்மை

சடமொடஞ் ஞானி யாகுந் தன்மையாற் பதிய லாத
வுடையதம் பிரவி ருத்திக் கொருவனை யவாவி நிற்கு
மடைவுறு பகுதி கால மனுடனைச் சடங்க ளென்னப்
படுதலி னறிவ னன்றிப் பண்ணுத லறியா வன்றே. 30

சேதன னெனினுஞ் சீவன் சிற்றறி வுடைய னாகிக்
காதுறு வினைக டம்மாற் கட்டுறப் பட்டு நிற்ப
னாதலி னுலகந் தன்னை யாக்குவ னென்று நோக்கப்
போதுறு வலியு மில்ல னென்றனர் புலவ ரன்றே. 31

இதன்பின் **106, 107** ஏடுகளில்லை என்று தஞ்சைக்
கலைமகள் மாளிகைப் பிரதி கூறுகின்றது.

பழிமுதல்நன் குணர்ந்தொருவன் சாதனங்க
பலமொடுசெய் கின்றதுநன் றாகு மெண்ணு
மொழிமுறையான் முரணென்ற நாமுன் கூறு
முழுதுணர்தன் முதலான குணங்கட் பெற்ற
விழிபிலான் புரிந்தமையா னுலக நன்றா
யிருந்திதென வியம்புறுவ ராமவ் வீசன்
வழுவகல வனைவர்க்கு மின்ப மொன்றே
வழங்குவனென் னின்மரபின் வகுப்பக் கேளாய். 51

உண்ணுமுயிர் வினைவழியா லுயிர்கட் கெல்லா
முறுமின்ப துன்பங்க ளூட்ட லாலே
கண்ணுதலெம் முதல்வனே ரிட்ட மல்லன்
கருதிலவ னிட்டுரன் றானு மல்லன்
நண்ணுறுமந் தரியாமி யாகி யுள்ளூண்
ணயமுறுதன் சத்தியாற் புறத்து நாலா
லெண்ணரிய சுதந்தரனாய் நிறைந்தவீச
னெவ்வுயிர்க்குங் கத்துருவா யிருக்கு மன்றே. 52

உரைத்தவியல் புடையசிவன் சத்த னுத்தி
யுத்தனொடு பிரவிருத்த னெனத்தன் சத்தி
விருத்தியினா லுபசரிக்கப் பட்டு மிக்க
விந்துவினைக் குறித்தொருமூ வகையாய் நிற்பன்
றிருத்தமிகு கமலமலர் விரித்தொ டுக்குஞ்
செய்கைமுத லாற்போத காதி யாம்பே
ருருக்கனுற லெனக்குடிலை குறித்த செய்கை
யதுகொடிறை வன்பெறுநற் சத்தி நாமம். 53

பரசிவனிற் குடிலைபிர ளயத்தொ டுக்கப்
பட்டகா ரியமொடுகா ரணமாய் நிற்ப
மருவுமில யத்துவமாம் பெயரி னோடு
வழங்குசிவ தத்துவமாம் பெயரு மீச
னுரைசெய்சிவன் கிரியாதி சத்தி தங்க
ளூக்கமுதற் கிரியையினின் றெழிந்தி ருப்ப
னிருமலனெண் சத்தனெனப் படுமச் சத்த
னிட்களனென் றுகமனா னிகழ்த்து மன்றே. 54

குடிலைசிவ னாற்படைப்பிற் காரியங்கள்
கூடிவிறை போகமெனப் படுவ னப்பேர்
அடையமல னாத்தியோ கிக்கப் பட்ட
வளப்பரிய சத்தியுள னாத லாலே
படியினொரு பெயருத்தி யுத்த னென்னப்
படுவனவன் சதாசிவனென் றறைவர் நல்லோர்
விடலரிய பிரவிருத்த னாகுந் தன்மை
விளங்கவரு நூன் மரபின் விரித்து ரைப்பாம். 55

விந்துமுழு முதலாய விறைவன் றன்னால்
விருத்திபெறிற் றனதுகா ரியத்தின் கண்ணே
யந்தமறு பரமசிவன் றனக்கு நாம
மதிகார மெனவறையப் படுவ னன்றி
யிந்தவதி காரமெனும் பெயர்பெற் றானே
யீசனெனப் படுவனிவன் சத்தி யெல்லா
முந்துபிர விருத்தியினை யடையா நின்ற
முறைமையாற் பிரவிருத்த னாகு மன்றே. 56

சாற்றுசிவம் பராபரமே சூக்க நித்தஞ்
சகலதகதம மவ்வியமொ டகிஞ்தி தந்த
னாற்றனாறு மனுபமமப் பிரமாணம் பின்ன
(முசங்கி) யமென் றாகமுஞ்சொ லிலக்க ணங்கு
ளேற்றமிகு பேரறிவே யுருவ மாகி
யிலங்குறுநிட் களசிவமுற் றிருக்கு மென்பர்
போற்றுறுமன் னிட்களமாஞ் சிவமே வந்து
புகழ்ச்சகள மாமுறையைப் புகன்று ரைப்பாம். 57

சாதகன் றியானபூசனைப்பொ ருட்டுத்
தருசிவசா தாக்கியமே யாதி யாக
வேதமறுக் கன்மமீ ருக வைந்து
மிலங்குருவாய்ச் சதாசிவனென் றிருக்கு மென்பா
ராதியர னறைந்தசா தாக்கி யங்க
ளேம்பிரம மெனப்படுமப் பரசி வன்று
ணேதரிய கிரியைபெற்ற தாலே யைந்து
முறுபேத முடையபே ரீச னாகும். 58

சந்திரசே கரனாதி யிலிங்க மீருய்ச்
சாற்றுமவை யீசனுருப் பேத மாகு
மந்தமுறு சிவமொன்று சதாசி வந்தா
னைந்தீச தத்துவமோ ரிருபத் தைந்தா
மிந்தவகை பெறுமுப்பத் தோன்றுஞ் சத்தி
யியற்றுசெயற் பேதமுறு முபாதி தன்னுன்
முந்துசிவ பேதமென வுபசா ரத்தான்
மொழிவவலா லுண்மையல மொழியுங் காலே. 59

பதிமரபு முற்றும்

ஆகத்திரு விருத்தம் 59 கிடைக்காத செய்யுளொழித்து
இப்போதுள்ளன 40

பசுமரபு.

சாற்றுமுயிர் விஞ்ஞான கலர்பிரள யாகலர் சகல ரென்று
பாற்றலரு மலகரும மாயைகளின்புணர்ப்பினுற்பதிபேபோலப்
போற்றலுறு மூவகைத்தா மம்மூவ ரியல்புதனைப் புகன்று ரைப்பி
லாற்றலுறு மொன்றிரண்டு மூன்றுதளை முறையுடைய ரவர்தா
(மன்றே 1

ஓதலுறு மாயையெனுந் தளைதானே பந்தமா யுறுத லில்லை
யாதலினுன் மாயையெனு மொழியினுலதன்பெருங்கா ரியங்களாகப்
போகலுறு கலாதிமொழி யப்படுமக் கலாதிகளின் புணர்ப்பி னுனே
வீதலருந் தளைபடுனர் சகலரென னுன்முழுதும் விளம்பு மன்றே. 2

முடிந்திடினுங் கடந்திகிரி சுழறல்போல் விஞ்ஞான முதலாற் றம்மை
யடைந்தவினை கெட்டிடினும் வாதனையான் மாயைமய மாகுமென்னு
முடம்புசில பகலுறலான் மலமாயை யெனுமிரண்டோ டுற்று ரேனுந்
தொடர்ந்துசிலர் சகலரெனப் படுவரென வாகமநூற் றுணிந்து
சொல்லும். 3

மும்மலமோ டுறுசகலன் மாபிப்பின் மலத்தினுன் மூட மாய
மைம்மலியுஞ் சிற்சத்தி யுளனுகி யச்சித்து வயங்கு தற்குப்
பொய்ம்மலியுங் கலாதியொடு புணர்ந்துவினை போகத்தின்
(பொருட்ட டைந்து
மெய்ம்மறையு முயிர்சகல னெனப்படுமென் றுகமனுல் விளம்பு
மன்றே. 4

பிரளயகா லத்திலுறு கலாதியுப் சங்காரம் பெறுத லாலே
யிருண்மலமொன் றுற்றதனுல் மறைப்புறுமொண் சிற்சத்தி யிசைந்த
(காலம்
மருவியவா தனையாதி மனமாயை யுறுமெனலா லம்மாயை மேவுங்
கருமமலி பாகமுறுக் கலையுடையன் பிரளயா கலனென் றுமே. 5

விரிதலுறும் விஞ்ஞான யோகசன்னி யாசமுதல் விதியி னல்முற்
கருமமழி வுறுதலினல் சகருமனுங் காவிறகால கலாதி மாய
மருவிமல மொன்ருெடுகு னியகாய னுகிமிக வயங்கு ஞானக்
கிரியையுளன் விஞ்ஞான கேவலனென் றறையுமா னிலங்கு நூலே

பேசுமுயிர் மலபாக மிகைகுறையா லளப்பில்பல பேத மெய்தும்
பாசமஞ்ச தனமாகித் திரவியமா தலிற்புணரும் பாக னேக்கின்
காசமென வாதலினேர் மலமுடைய விஞ்ஞான கலரு ளண்ணே
லாசிவிரு னல்வர்தமை முழுதுணர்ந்து முழுமுதல்வ ராக வாக்கி 7

மாயையதி காரம்வாக் குதவிவயிந் துவமாகும் வடிவு நல்கி
தீயவினை தபுமீச தத்துவவா சிகளாகச் செய்தா னன்னேர்
நேயமிகு மனந்தன் சூக்குமன் சிவோத்தமனேக னேத்திரன்முன்
சேயொளியோ ருருத்திரனற் றிரிமூர்த்தி சீகண்டன் சிகண்டி
யென்பர். 8

வரைவகல வொருசிலரை மலபாக முறைமைகொடு மந்தி ரங்க
ளருள்புரியு மிடைக்கரண பூதர்கடா மாகவே யருளி னனே
விரிதலுறு மேழுகோடி மந்திரேச ரெனவாக்கி வித்தை மேவிப்
பரமசிவ னமைத்தானென் றூத்தமொழி யெனும்பனுவல் புகலு
(மன்றே. 9

விளங்கலுறும் ப(த)மந்தி ரேசர்தம்முட் சிலர் சகலா விடைய மாகித்
துளங்கலரு சகலாதி காரணனெனுஞ் சிவனருள்செய் தொழிலின்
(கண்ணே
வளங்கெழுமு காரணமாந் தன்மையின லிருந்துமுத்தி மருவு கிற்ப
ருளங்கொளுமாப் பிரளயத்தென் றுமைபாக னுகமனு லுரைக்கு
(மன்றே. 10

அனையவரு ளொருசிலர்தா முயர்சிரதி காரணனெனு மரன்ற னக்கு
வினையகலும் விஞ்ஞான கலர்பிரள யாகலர்தம் மிடையந் தன்னிற்
பனுவன்மொழி காரணமாந் திறமருவி யிவ்வுலகின் படைப்பின்
(பின்னர்
முனமருவு மதிகார வயிராக வழியினர் முத்தி சேர்வர். 11

மிக்கமல பரிபாக முடையரா யதிகார விருப்ப மில்லார்
புக்குறுவர் பரமுத்தி விஞ்ஞான கலர்தம்முட் புகலிற் சில்லோர்
பக்குவமா மலமுடையர் பலபரிபா காந்தமொரு பாச மெசாராத
தக்கரும கலைகளான் மறித்தசைக்கப் படுவரென வறையு நூலே 12

வேறு.

மகர்தருமப் பிரளயா கலர்க டம்முட்
பக்குவமா மலமுளர்க்கப் பக்கு வத்தா
லகிலவினை களுமருவும் வக்கு வத்தை
யினையமல கருமங்கள் பாகந் தன்னாற்
புகலரிய வவர்களிடைச் சத்தி பாதம்
பொருந்துறுமச் சத்திநிபா தந்தன் னாலே
யுகலரிய பரமுத்தி யுறுவரென்ன
விமைபாக னாகமனூ லுரைக்கு மன்றே. 13

அப்பிரள யாகலருட் சிலரைச் சீர்சா
லனந்தேசர் சவிதீக்கை யத்தன் முன்ன
ரொப்பறிய மாயாகற் பாதி கார
முடையவராய்ப் புரிந்ததனுக் குரிய வென்ன
வைப்புறுமொண் கலாதியொடு புணர்த்தவத்தின்
வயமிலராய்ச் செய்நுபஞ்சாட் டங்க ளாகச்
செப்பலுறு புவனேச ராகும் வண்ணஞ்
செய்தனரென் றிறையருணூல் செப்பு மன்றே 14

ஐந்துவகை யென்றுமென் டிங்குலோக
பாலரட்டகங் குய்யாட்டக மதிகுய்யாட் டகம்பின்
வந்துறுகுய் யாற்குய்யாட் டகமதன்பின்
மீருவுபவித் திராட்டகமென் றறைவ மேலோர்
பந்தமுறு சகலர்தமை யினியுரைப்பிற்
பக்குவத்தின் .... பகுதி யாலே
நந்துநிரி பாசரென விருபேதத்தா
னவின்றிடப்பட் டிடுவரென நவிலு நூலே. 15

வயங்குதலைத் தலைமேவு ககனே சாதி
மண்டலிக ரெண்மர்குண முடியா ரென்ன
வியம்பனூறு குரோதாதி யெண்மர்ப் பின்ன
ரிலங்குகுண தத்துவமா வாசி யாக
வியந்துரைசெய் சீகண்ட ருத்திரன
விதகசதத ருதகிரா கிட்டாத் துருவாழ்
சயங்கொள்பிர மாண்டத்தா காரமெனறு
சாற்றுத ருத்திரா தாமபாகபாசா. 16

பக்குவமின் மும்மலத்தாற் றளையப் பட்டுப்
பழகுபுரி யட்டகமாம் படிவ மெய்தி
யக்கடிய பிறப்பினிடை யுழலா நின்றோர்
பக்குவ மும்பாசா வா தலானே
மிக்கதொரு மாயமண் டலத்தி னுப்பண்
மேவுவோர் சகலர்திதி யிடையா சானுட்
புக்கவரு ளொடுசிலரைச் சத்திபாதப்
புணர்ப்பினுன் முத்திகளிற் பொருத்து மீசன் 17

நூற்றுவர்மேற் பதினெண்ம ரென்னமுன்ன
நுவன்றவரை மலாதிகளின் பாக பேதத்
தாற்றமிகு சிவகிரதி கரணனாகி
யுலகுபடைப் புறுதலின்க ணருள்பு ரிந்து
சாற்றரிய மாயாகற் பாதிகாரத்
தன்மையராய்ப் பரிபாக மலாதி மேவு
மாற்றலினுற் கலாதிவச ரல்லராகி
யழகியமந் திரேசரென வமர்த்து மன்றே. 18

மற்றவருட் சீகண்ட ருத்திரன்றுன்
வருமத்தி யுப்பிரள யாந்தந் தன்னி
னுற்றவொரு பகுதியின்கீழ்த் தத்துவங்க
ளூறுபுவன மாக்குறுவன் மும்ம லங்கள்
பெற்றுவரு சகலர்தமுன் ஞான போகப்
பெருமையுள னயன்றிருமால் பதம்பு ரப்பா
னற்றநிலைப் பிரளயத்தின் மிசிர மாகு
மத்துவாவி னுண்மருவு மராக மேவும் 19

மீண்டுபடைப் புறுகால மெய்தி னெம்மான்
விளம்பலுறு பகுதியிற் காரியங்க ளாக்க
நீண்டதிரு மாலயனைப் பயந்தவற்கு
நிலையுதவு மென்றிசைப்பர் நெறியு ணர்ந்தோ
ரீண்டுரைசெய் பவர்தம்மி லவேகு மாவி
யெனப்படுவ பக்குவ மவனே முப்பாசத்திற்
பூண்டுபுரி யட்டகமெய் தாங்கா நின்று
பின்பிறவி நேமியிடைச் சுழலு மன்றே. 20

பரந்தபல சகலர்தமு ளுருத்தி ராதி
பதிநிலைவேண் டுனர்தமக்கப் பதங்க ளெல்லாந்
திருந்துகுரு வடிவாகி யருளினல்குஞ்
சிவபெருமா னென்றுல்கந் தெளிந்து ரைக்கு
மிருந்தீவுயி ரிலக்கணமிவ் வாறுகூறி
யிலக்கியமாம் பசுவிடையிவ் விலக்க ணங்கள்
பொருந்துமுறை யின்னனிசோ திக்குந் தன்மை
புகன்றுரைப்ப னறிஞருளம் பொருந்து மாறே. 21

பன்னரு மவித்தை சாதி பதங்க ளெய்திப்
பரனருளாற் றொழிலதிகா ரத்த ராக
மன்னர முத்தர்தமி னிமலராகி
வயங்குசில நிகர்த்தா முத்தர் தம்மி
லுன்னரிய சீரவிருவா ணத்தராகி
யுடலவறை பித்தளைய திற்ற சீவன்முத்த
ரென்னும் வாதமல வேருய்ப் பசுத்துவத்தோ
டிசைந்தழு வகையுயிரும் பசுவாமென்பர். 22

வேறு

யாக்கையி னயலா ஞசு மிலிவியாபி விபின்ன
ஞுக்கமில் சமலனன்றி யசடன்றன் வினைப்பே றுண்பா
னூக்கமில் கருத்தனேசிற் றுணர்வின னிறையுள் ளான்
பார்க்குறிற் பசுவென் றேதும் பராக்கிய சூத்திரந்தான்

யாக்கையி னயலா னென்று மிறுமுதல் மூப்ப தங்கள்
பேர்க்குல காய தாதி புறச்சம யங்க டம்மை
நீக்கவும் விபின்ன னாதி நிகழ்த்தும்வே தாந்த மாதி
யாக்கினர் வைதி கத்த வகற்றவு மமைந்த வென்பர். 24

உலகாயதன்.

காண்டகு நிலநீர் சோதிக் காலெனும் பூத நான்கு
மீண்டிய புணர்ச்சி யாலிவ் வியாக்கையோ ருணர்வு டைத்தாம்
வேண்டிய வுடம்பிற்காண வேறிலை யான்மா வென்று
மாண்டிடன் முத்திவென்பான் மயங்கின னியம்பு மன்றே

இயங்குட றன்னில் வேறா யிருந்துள வுணர்வு டைத்தா
நயந்தரு சடமாய்த் தானுய் நடத்தலின் னழியிற்க டம்போ
லியங்குறு சடவு டம்பின் செயலினுக் கேது வாகி
வியந்திடு முணர்வுதானே விளம்புவ தான்மா வென்று 26

உடம்புறு முணர்விற் கேது வொன் றுவே றில்லைக் காணச்
சடங்களாம் பூத யோகந் தாவரு முணர்வ மாகு
முடங்குமெல் லிலைவெண் சுண்ண முதலிய புணர்ப்பாற் செம்மை
யடைந்துள தியானவை காண்ப வவைசெய்கா ரணமுங் காண்ப. 27

சுரைதரை கார ணங்கள் தோன் றுறு மவற்றி னில்லா
வரைமித சத்தி மேவு மதுவிடை யதுபோற் கூடு
கரையறு பூதந் தம்மாற் கடத்திலா வுணர்வு தோன்றும்
புரமும் விவ்வா றன்றிப் புகலுயி ரில்லை யென்னில். 28

விருத்தகா ரணத்திற் றோன்று விருத்தகா ரியங்க ளென்ன
வுரைத்தன்ம னறிப பின்ன காரியந் தான்றோன் றுதாம்
விருத்தமில் சத்தி தன்னால் விசித்திர மில்லை யென்றிங்
குரைத்தனர் சடவு டம்பி னுணர்வதெவ் வாறு திக்கும். 29

யாதொரு பொருளுண் டாயி னிவ்வுட லியங்கா நிற்கும்
யாதொரு பொருளின் றென்னி லிவ்வுட லியங்கா தாகு
மாதுறி னதுதா னிந்த வுடம்பின்வே றாகி நின்ற
வீதலி லான்மா வென்று விளங்குற விளம்பு நாலே. 30

புத்தன்.

மிக்கருத் திரத்தி னுச மிலியென விளம்புஞ் சொல்லாற்
சத்தெனப் பட்ட தெல்லாஞ் சலதரப் படல மேபோ
லக்கண பங்க மென்ன வறைந்தனன் புத்தி கெட்ட
புத்தனி னியல்பத் தானப் படுமவன் புகற்சி சொல்வாம். 31

உள்ளது கணபங் கத்த தொண்முகிற் படலம் போலென்
றுள்ளுறும் பிரமா ணத்தா லுறுகட மென்று ஞானங்
கொள்ளுறு புத்திபோக்கு வரல்குறிக் கொள்ளொ ணாத
தெள்ளுதண் புனல்போ லுற்ற தீர்கண பங்க மாகும். 32

உடலுயிர் புத்தி ஞான மொழிந்துயி ரில்லை யென்னி
லடைவுறு கணபங் கத்த தாகினீ கூறு ஞானந்
தொடவுறு கருமவீட்ட மையராக் கிறுசொல் ஞானங்
கெடலுறு தன்மைதன்னாற் கிளர்வினைப் பயன்கூ டாதால்

முற்கணத் திறக்கு ஞான முயன்றுறு கரும மாற்றம்
பிற்கணத் தடையு ஞானம் பற்றுறு பிரச மென்பூ
நற்கனிக் கந்தந் தம்பா னணுகிய பொருளிற் பற்றி
நிற்குமத் தன்மைபோல வென்றியே னிகழ்த்தக்கேண்மோ

அரியவா தனையின் றன்மை யவிச்சின மோதான் பின்ன
வுருவுடை யதுவோ பின்ன வுருவுடைத் தென்பை யாயின்
மருவுமுற் கணத்துப் பட்டு மாயுமற் றென்னி னொன்றுயத்
திரமொடு பலஞா னங்கள் சேர்ந்துதா னுன்மா வாமே 35

சயினன்.

மிக்கபுன் சயினற் றள்ள வியாபியென் பதம்பு ணர்ப்பத்
தக்கதென் றுரைப்பனல்லோர் தனனேவினேங் காவ லான்மா
மெய்க்கணி பரிமி தத்தன் வியாபக னலன்மெய் மட்டே
பக்குறு முணர்வு காணப் படுதலா லென்ப வன்றே 36

பொறையுட லவதி யாகும் போகனுங் கருண்கை யாலே
பரவுயிர் தனக்குத்தேக பரிமாணத் துவங்கூ டாதா
லுரைசெயு முடம்பு ளன்றி யொழிந்தது மான்மா நின்று
திரிவற வுணர்ந்து கொள்ளுஞ் செய்கையா லென்ப நல்லோர்

அடலுயி ரமூர்த்த மாகுந் தன்மையா லாகா யம்போற்
கெடலறும் வியாபி யாகுங் கிளக்குமிம் முறைமை யாலே
யுடலுயிர்த் தரும பூத வுணர்வுனல் வியாபி யாகும்
விடைபவுன் முகமாயென்றும் விளம்புவர்களங்கமில்லோர்

உயிரய லாகி யாண்டு மொன்றுபெற் றனனு டம்புட்
பயிறரு மந்த ணுதி புலற்குணு யாகி கட்குஞ்
செயலுறு தன்வி னைப்பால் சேர்ந்திட வேண்டு மன்ருன்
முயலுறு வினைகட்கண்ணே முற்றவும் வேண்டு மென்னில்

மன்னுயி ரமூர்த்த மாகு மாற்றினுல் புணர்ப்பே யில்லை
யென்னினு மௌனுக்கெம்மெய்யெய்தூறு மவனுக்கம்மெய்
தன்னிடை யுணர்வுண்டேனோர் தமக்கில்லை யதனுல் யாண்டுந்
துன்னினு முயிர்க்குக் கன்மந் துய்த்தன்மெய்விசிட்டமாகும்

வேதாந்தி.

போற்றுறு விபின்ன னென்னும் புகற்சிவே தாந்தி தன்னை
மாற்றுற வந்த தாகு மற்றவன் பக்க மோதிற்
சாற்றிறு மான்மா வொன்றே சந்திரன் குடநீர் தோறுந்
தோற்றுறு மாபோன் மெய்யாற் றேற்றுறும் பலபோவென்பன்

அறிவுறு வுடமை தன்ணு லகண்டமா மான்மா விற்கிங்
கிறலறு மொருமை கூடு மேககா லத்தும் வேருய்ப்
பிரிவுறு நுகர்ச்சி கொண்டு பேதமுங் கூடு மென்று
நறுமல ரிதழிவேணி நம்பர்நூல் கண்டோர் சொல்வர் 42

கடமுத லாம வற்றோர்க் கணமேதோன் றுறுதற் போற்பல்
திடலின்ட யொருபே ரான்மா வுறுமெனிற் பலக டத்துள்
ளிடவிசும் பொருப டித்தா மறிவுமற் றதுபோ லன்று
விடமதிட் டாந்தநீதான் விளம்பிய தாத லாலே 43

ஒருவனூண் விருப்ப மெய்தி லொருவற்கு நடைவி ருப்ப
மருவுறு மாத லாலே மன்னுயிர் பின்ன மாகு
மருவுழி ரெத்தி றத்து மபின்னமே யென்னில் யார்க்கு
மொருபொழு திச்சையொன்றே யுதித்திட வேண்டுமன்றே

முற்றுமோர் கடத்துள் வான்றாண் முதலிய மருவப்பெற்றுன்
மற்றைய கடாகா யங்கண் மருவுரு வவைக ளோடேற்
றற்றுட னுபாதியாற் .... பின்ன மென்னுஞ்
சொற்றிடி னேகமான்மா வென்பதே துணிவிங் கென்னின்

உடம்பினி னனும போக முயிர்வினை யால்வந் தெய்து
மடைந்துறு காம மாதி யவித்தையால் வந்த தாகு
மடைந்துள வவித்தை தன்னை வீப்பது வித்தை யென்ப
தொடங்குமிவ் விபாகத் தாகித் துவிதமத் துவித மின்றும்

உறுந்தரு மாதி கன்மத் துண்ணுறு சுகாதி பேதம்
பெறுந்தகை மையினு லான்ம பேதமுஞ் சித்தி யாயிற்
றிறந்திடு மவித்தை யென்ப திலையெலாம் வித்தை தானே
யறிந்திடும் பரமான் மாவே யனைவரு மென்மை யாயின்.

சொல்லிய வவித்தை தன்னைத் தொலைத்திட நீசெய் கின்ற
பல்லறங் களும்வீ ணுகும் பயன்படு மென்மை யாயின்
வெல்லரு மவித்தை யாப்பு வித்தையா லவிழ்க்கப் பட்டு
நல்லவ னுகு மென்று னுடிஙின் மனதிற் கொள்ளே. 48

உன்னுடைப் பிரமமியாக்கை யுபாதியை யடைந்த தன்மை
தன்னுடைத் தரும மேயோ தனதுபே ராட ருனே
வென்னுரைக் குதிநீ தானிவ் விருதிறத் தானும் யாண்டு
முன்னுதற் கரிய முத்தி யுறுதலோ வில்லை யன்றே. 49

சாங்கியன்.

சாங்கிய மதம்வி லக்கச் சமலனென் பதம்பு ணர்ந்த
தாங்கது புகவி லான்மா வசுத்தனே வல்ல னென்று
மோங்கிய சுத்தன் றன்பா லுபலஞ்செய் பாதத் தாற்சார்ந்
தாங்குறு பெத்த ராக வாகுமென் றறையு மன்றே. 50

நீடுயிர் தனக்குச் சுத்தி நிமித்தம்வா ராதுமென்றாற்
கூடிய வுயிர்க்கச் சுத்தி கூடுறு தூரி லாற்கு
நாடுள தோதா னென்ன நவின்றிடு நியாயத் தாலே
வீடுறு மார்க்க மென்ப திலையென்பர் விளக்க மிக்கார். 51

உயிர்மலத் தடைய தாகும் பேரறி வுடைய தாயும்
பயில்செய் சிற் றறிவே காணப் படுகையா லனையவான்மா
வயிர்செய் சிற் றறிஞன் மாச னவனென்னிற் போக சத்தி
வியனிலத் தெவ்வா றுறும் விளம்புதி விளங்கு மாறே. 52

நிருமலன் றனக்குப் போக சத்தியென் னெறியி னாலும்
வருமெனில் முத்தர் கண்ணு மற்றது வருதல் வேண்டும்.
பரமனன் முத்தர் தாமும் பரசிவன் றானு மென்று
முரமுறு போகத் தல்ல ரெனவுரைக் குறுமெய்ந் நூலே.53

ஆதலி னராக கன்ம மாமவற் றயலாம் பாச
மோதரு மமூர்த்த மாகு முயிரினை யாவ ரிக்கும்
போதரு மா(ன்)ம சத்தி போலவப் பரிசாற் கோடின்
மூதுணர் வுறுமான் மாவை மொழிகுவர் சமல னென்றே

நியாயன்.

சூத்திர மதன்க ணின்ற வசடமென் கின்ற சொற்றான்
பார்த்திடின் ஞானந் தோன்றப் படுமிட மான்மா வென்ன
வோர்த்துளநியாயன்றன்மையொழித்திடப்போந்ததாகும்
கூர்த்துரை செயும வன்றன் கூற்றுமேற் கூற லுற்றும். 55

ஆருயிர் மனப்பு ணர்ப்பா லாகிய வுணர்வு டைத்தாச்
சேரறி வெனுங்கு ணத்தாற் சேதன மென்ப தன்று
பாரிய சிலைபோ னிற்கு முத்தியின் பாலு மொன்றற்
கோருடன் முதலவேதுவொருவன்செய்தமையாலென்பன்

அறிதொழி லுருவ மாஞ்சை தன்னிய மான்மா வின்கட்
பிறழ்வுற வுளதா மென்றும் பிறங்கிய முத்தி யின்பா
னிறைவுற வெங்கு மாகி நிற்பவாந் தன்மை யாலென்
றெறிமழு மலர்க்கை முக்க ணிறையரு ணூலி யம்பும். 57

தருமிதன் வியாத்தி காறுந் தருமமும் வியாத்தி யெய்து
முரவிய படத்தின் வெண்மை யொத்துயிர் தீனயுமென்றும்
விரவுஞா னுருத்து வந்தான் வியாபிதத் துதிக்கு மென்று
வரவணி கடவு ணூல்கற் றறைந்தவ ரறைவ ரன்றே. 58

நித்தமொண் சத்தி போல நிறைந்துநித் தியமே யாகிக்
கத்துரு சத்தி யாவி கழிவறப் புணர்ந்த தேனு
மைத்தனி மலம லர்ப்பு மருவலா லுலகத் தின்க
ணத்தன தருளை யன்றி யதுவிளங் குருது மன்னே. 59

உரியநல் லாசான் றன்முன் றாங்குமா ணுக்கன் றன்னை
முரிவிலொண் சொல்கைக் கொண்டு முறையினின் றுணர்த்து (மாபோற்
றிரிவிலொண் சுழுத்தி மேய சீவனை யணுகி முத்த
னரியநன் சத்தி தன்னா லறிவுற வறிவிப் பானால். 60

உண்ணுறு மருந்து தன்னா லொன்றொரு வலியி லாற்கும்
பண்ணுறு வலிசார்ந் தாங்குப் பரன்பெருஞ் சத்தியோகத்
தெண்ணறு வலிவந் தெய்து மிவ்வுயிர் தனக்கிவ் வாற்றான்
நண்ணுறு மசட னென்னு நற்பத மென்று கொள்ளே. 61

கரும்மலமில்லை யென்பான்.

அணைந்ததன் வினைப்பே றுண்ப தன்றுயி ரென்பர் ஞற்ற
றணந்திட வந்த தாகுந் தன்வினைப் பேறுண் பானென்
றிணங்கிய பதமென் றோர்க வீண்டவன் கூறு மாற்றம்
பினங்கிலி யிறைவ னாலுட் பெற்றவா றியம்ப லுற்றும்.

ஆகிய வுடம்பி னூனே யாவது கரும மென்ப
வேர்கெழு மவ்வு டம்பிற் கேதுவும் வினையவ் வாற்று
லாகிய வொன்றற் கொன்றிங் கசங்கத மாத லாலே
நீபகர் கரும மின்று முண்டெனி னிகழ்த்தக் கேண்மோ

கனிகமாய்ச் சடக மாயாங் கவாந்தரங் களிற்ப லன்று
னணுகுற வுதவ வல்ல தன்றுகா ணுத லாலே
நணுகுற வினைப்பே றுண்ப தன்றுயிர் நவிலி லென்று
துனிவொடு முரைப்ப னன்னான் சொல்லைநாம் வெல்லச்
[சொல்வாம். 64

உடலிடை யனாதி யான்மா வுண்மைபோற் கருமந் தானு
மடலுயிர் வரவோ டுற்றே யனாதியா மாதி யாயிற்
படர்வுறு முலகின் றோற்றம் பலவற வொன்று மத்தாற்
கொடுவினை யனாதி யன்னான் குடும்பமு மதனாற் றொன்மை

ஆதலின் வினைதா னிந்த வனாதியா யிடைய றாமற்
போதரும் விஞ்ஞா னாதி பொருந்தலான் மாய்வு மின்றிச்
சார்தரு கற்ப கோடி சகத்தினுங் கரந்தி டாது
தீர்தரா ததனா னித்த வுருவமுஞ் சேர்ந்து நிற்கும். 66

அனையது வினையான் மாவா லாற்றுறப் படுவ தாகத்
தனதனு கூல மாய சங்கர னாணை யாலே
யுனலரு மியோனி தோறு முயிர்க்குண வாகு மென்னு
நனையுவிழ் கொன்றை வேணி நம்பனு னவிலு மன்றே.

மருவுகூ டத்த னாதி மலவலி குலைத்தற் காக
வருமல மாமா கந்து தானாதி மாயை தன்னிற்
பரமனா லொடுக்கப் பட்டுப் பகர்பிர வர்க னாகி
கருமம துன்னு மந்தக் கண்ணுத லியக்க வன்மை. 68

மாவிரதம்.

மாவிர தாதி வாத மாற்றுற வந்த தாகும்
பாவுறு கருத்த னென்னும் பதமவர் பக்க மோதில்
ஓவறு ஞான மேயா முயிர்வினை முதலன் றுத்தன்
மேவுறு கைகா லாதி வினைமுத லாகு மென்பர். 69

வினைமுத லுயிரே யாக்கை வெறுஞ்சட மாத லன்று
வலமலி பராரை திண்காழ் மரந்தறிப் புழியெ டுக்கும்
நுனிமலி நவியம் போலு நுவன்றவவ் வுடல மென்று
நினைமதி யுயிரைக் கொள்வா னென்றுநீ நினைந்துகொள்ளே

பாசுபதம்.

நின்றசிற் றறிஞ னென்று நிகழ்பத மாயை கன்ம
மென்றவை யாற்சஞ் சாரி யெனப்படு மாண வந்தர்
ளின்றுயிர் தனக்கென் றேனு மிரும்பாசு பதாதி மார்க்க
மன்றென வந்த தாகு மதனையா மொழிந்தொ ழிப்பாம் 71

சிற்றுறு வியத்தி யிங்கெ ததவனை யுறுஞ்சி றநத ஞான
மத்தனை யாக கன்மத் தழைத்திட வொளிரா நிற்கு
மித்தனு நியத வாவி யிடைத்தனி விளக்கி ருட்கண்
வைத்துள பிழம்பிற் கேற்ப வயங்குதல் போல வன்றே.

நிறைந்தவ னென்னு மான்மா நிகழறி வுடைய னேனுஞ்
சிறந்துள வுடம்பின் கண்ணே திகழ்ந்தனன் கரண சாலத்
தறிந்திடு தகைமை யானே யாணவ மல மறைப்ப
மறைந்த(ன னென்று) சொல்வர்மதிஞர்சிற்றறிஞனென்றே

மீமாங்கிசன்.

மறையுள னெனும்ப தந்தா னிருவினை யுயிர்க்கி சைப்பா
னுறுமொருத் தன்னில் லென்றே யுரைக்குமீ மாங்கி சாதி
பெறும்பத நிலைய தற்றப் பேசிய தனையர் மார்க்க
மறுமுறை தெரிந்து ரைப்பா மாகம மறைந்த வாறே. 74

நிறைந்துள விறைவன் றன்னு ணிகழுயி ராக்கை யாதி
பெறுந்தகு வினையா லென்பர் பெரியவ ரபதா ரத்தோ
னுறுங்குறை தனக்குத் தன்னை யொறுத்திடா னதுபோற் றானே
யறிந்துள வினைக்க டுத்த தசத்தனு மான்மா வெய்தான்

ஆணவ மலம றித்த வறிவுள தாத லாலே
மாணுயிர் சுதந்த ரத்தன் றுறுவல வல்லி யாகிப்
பூணுறு மபகா ரந்தான் பொருந்துரு வாறு போல
வூணென்ன வினைதா னேசென் றுறுதுயிர் தன்னை யன்றே.

சார்ந்துள குறைக்குத் தக்க தண்டமிங் கியற்று நின்ற
வேந்தனில் வினைப்பே றூட்டும் வினைமுத லுயிர்க்குண் டெங்குஞ்
சேர்ந்துள னாகி யெல்லாம் செய்பவ னாகி முற்று
மோர்ந்தவ னாகிப் பாச முறுதவ னாகி யன்றே. 77

அனையனு மிறைதன் னிச்சை யால்வலி யடைந்தா னவ
னினையனு மலத்தொ டற்றுற் பரிசுத்த னென்னுமான்மாப்
பறுவனு வெடுத்தி யம்பப் பட்டவ னுவன் பாசந்
தனையினி யனுதி முத்தன் றன்னுரைப் படியு ரைப்பாம். 78

பசுமரபு முற்றும்.

பாசமரபு.

சடமெனப் பட்டுப் பாசந் தீர்தர வேறு வாகிப்
படர்வுறு பாசம் நான்காம் பாசத் தியாகிப் பாசத்
தொட்டர்தனி னுபச ரித்து மலமெனச் சொல்லும் வண்ண
மடைவுறு நிரோத சத்தி யலாவிடத் தென்று கொள்ளே.

ஆணவம்.

எண்ணரு முயிர்கள் ஞானக் கிரியைக ளெல்லா மறைப்பும்
பண்ணுபல் சத்தி பெற்றொன் றாகுமா ணவ்பா சந்தான்
கண்ணுறு படலம் போலக் கழிபொரு ளாகித் தன்கண்
நண்ணுறு மனேக சத்தி நவிலுறும் பந்தத் திப்போல். 2

பொருள்தாய்ச் சடமா மூலம் புகன்றிடி னனேக மென்னிற்
பரவுறு சடமே யாகிப் பற்பல வாங்க டம்போ
லரிவுற வனித்த மாகு மாதலா லுயிர்கட் கொன்றாய்த்
திரிவற நித்த மாகி யனாதியாந் தெரியுங் காலே. 3

இடைவிட வினைய கத்தா மிருண்மல மினைய தாயின்
விடுகுவ தலதா நல்ல விதியினால் தானொ ருத்தன்
வுடைவுறு முத்தி யாரு மடைதலும் வேண்டு மென்னின்
மிடைசெய் காலாந்தத் தேகும் வேறுபல் சத்தி மேவும். 4

அறிவில தாகி யொன்றா யனாதியா ணவந்தா னின்ற
முறையெது வாகு மென்னின் னெல் லுமி தவிடு போலப்
பிறவியி னேது வாகும் பிறங்குசெம் புறுக் ளங்கம்
செறிவுறு குளிகை யாற்போஞ் செய்கைபோற் நீக்கை யிற்போம்

மந்திர மாதி யாற்போ மலிவிட சத்தி போலச்
சிந்துறு காலந் தோன்றத் தீர்வுறு சத்தி யுள்ள
துந்துணர் வினைம றைக்கு மொளிவிழிப் படலம் போன்றப்
பந்தம தாறும்போ மூடம் பசுத்துவ மவித்தை யாதி 6

கன்மம்.

வாதனை யுருவாய்ப் புத்தி மருவியின் பொடுதுன் பாக்கிச்
சார்தரு கிரியை யானே சாதிக்கப் படுவ தாகி
யேர்தரு மறம்பா வங்க ளுருவமா னுகர்பே தத்தாற்
பேதம் துடைய தாகிப் பிறங்குறுங் கன்ம மன்றே. 7

ஒத்தவ ரேனும் போக முண்பவர் சிலர்து றக்கத்
தெய்த்தலி னின்பங் கொள்வா ருணர்வறு கடந்து துன்பந்
துய்த்தனர் மெலிவர் சில்லோர் துய்க்குமிந் நுகர்வு கொண்ணே
வைத்தன வலவி வற்றின் காரண மதிப்பிற் கன்மம். 8

உழவுறு தொழிலா லொத்தோ ரிருவரு ளொருவன் பண்டம்
விழைவொடு பெறுமொ ருத்தன்மிடியனுஞ் சேவைசெய்திங்
கொழுகொரு குணசீ லத்தா ரிருவரு ளொருவன் பேற்று
லழுக்குறு மொருவ னில்லா னுமிவற் றேது கன்மம். 9

உடம்பொடு பொறிபு லன்க ளுருவமோ டுருவிலாமை
யடைந்துள நுகர்வ வாகு மாவிகட் குண்ணற் காகத்
தொடர்ந்துள கரும மாக்குஞ் சொல்லுமிக் கரும மின்றேன்
முடங்குரு டமைய யாகி முற்றுமிங் கில்ல வாகும். 10

சஞ்சித பிராரத் தம்பின் சாற்றுமா காமி யங்க
ளெஞ்சலின் மூன்று மக்க ளிமையுவ ராகி சாகி
விஞ்சுதல் குறைத லாகும் விரவுறு மாயுண் ணல்ல
துஞ்சுறு தீய போக மளிப்பது கன்ம மன்றே. 11

மருவுறு மாயை தன்னின் மதியொடு பிரளை யத்தப்
பிரளைய கால மேவிற் பெற்றிடும் பனசத் தோற்றத்
துரவிய மதியோ டையறு முயிர்வினை நுகர்ந்தி டாமல்
ஒருவுவ தென்ப தன்று லுரைத்திடிற் கரும மன்றே.

ஒடுங்குறு பொழுது நாச முற்றிடிற் கருமம் பின்னர்த்
தொடங்குவ திலையாந் தோற்றந் துறப்பிலா மையினவ் வாற்று
லொடுங்குறு பொழுதான் மாவி னுடைமையாய் மாயை யின்க
ணடங்கிவந் துதைய காலத் தடைந்திடு மென்பதுண்மை. 13

டான்முத லாம வற்று னுறும்புரி யட்ட கத்திற்
படுமதி யிடைய ருத்தா பத்தியான் மேவி யின்ப
மிடர்செய் வாதனைப் பலங்க ளெய்துபு பலவித் தாகித்
தொடர்வுறு விதைம ரம்போற் றொடர்வரு வனாதி யாகும்

ஆக்கவாக் குதலாற் கன்ம மாகுமா லதிட்டமென்று
சூக்கம மாத லாலே சொற்படுஞ் சனக மோடு
போக்கியந் தார கங்க ளெனும்பெயர் புனையு மென்றுந்
தாக்குமத் தியான்மி காதி சாதன மூன்று டைத்தே. 15

பகுசக விசித்தி ரந்தான் பரிணும விசேடத் தாகு
தகுமியல் பாகு மேது தான்பினை யதற்கென் றெண்ணிற்
சகமதற் கியைபின் றென்றுந் தரைநடுங் குறுநீர் வெம்பா
மிகுமழல் வெம்மை குன்றும் விலங்கொலி மேனேக்குங்காண்

ஆதலாற் பூதங் கட்கு மாமிய வில்லை யாயி
னேதுமிவ் வுடம்பா திக்கிங் குண்டுகொலியல்புசொல்லாய்
யாதுகா ரணத்தொன் றற்ற தென்னினுந் தோன்று தேனுந்
தீதிற்கா ரியத்தான் மானஞ் செயப்படு மென்ப மேலோர்

சாற்றுமவ் வினையேயிந்தச் சகஞ்செய்கா ரணமாமென்னிற்
போற்றிய வஃது ணர்ச்சி பொருந்திலா மையி னதற்கிங்
கேற்றவிவ் வுடல மாகி யியற்றுவ னுரு யிர்க்கெ
மாற்றல்வெள் விடையா னென்ன முன்னரேயறைந்தாமன்றே

வயிந்துவம்.

இயம்பினன் கரும பாச மினிவயிந் துவபா சத்தைப்
பயந்தவிர் பிறை தவழ்ந்து படமிசைக் கிடந்தி றங்கு
புயங்கம தணிந்த வேலிப் புனிதனாற் படிவு ரைப்பிற்
றுயங்கலில் விந்துச் சுத்த மத்துவா வுத்பா தந்தான் 19

இறைவனுக் கிலய மாகி பேதமெவ் வுபாதி யாமுன்
னறைதரப் பட்ட தம்ம விதுவிந்து வந்த விந்துக்
குறியுல கத்து ஙிக்கக் குண்டலி யெனலா மென்னுப்
பிறைநுதற் குமுதச் செய்வாய்ப் பெண்ணிடத் தவனூற் கூறும்

வளந்தரு பரசி வற்கு மலிபரா சத்தி போல
விளங்குறு கின்ற தாதான் மியமெனப் படாத சித்தாய்த்
துளங்குபா தான மாகச் செரற்பரிக் கிரக மாகு
முளங்கொளு மொருகு லாலற் குறுமணற் போல விந்து

வீறுதன் காரி யத்தில் வியாபகி யாமவ் விந்துக்
கூறரு மவித்தை சத்தி குண்டலி குடிலை விந்துப்
பேறின்மா மாயை சத்தப் பிரமம்வாக் கிறைவி யென்னு
வேறுபல் பெயர்கள் கொண்டு விளங்குமச் சுத்த மாயை

விந்துமுன் றந்த வத்து வாமிகு வனம்ப தம்பின்
மந்திரங் கலைக டத்து வம்புவ னங்க ளாறு
முந்துறு மூன்று சொற்பின் மூன்றுறு பொருளா மத்தா
லைந்துசொற் பொருள்க ளென்றுங் கீருரு வுடைத்தவ்விந்து

வேறு.

வன்னமிகும் அகரமுத லைம்பத் தொன்று
மற்றதுமாத் திரிகையென வரும்வன் னத்தி
னன்னலற வரும்வியோம வியாபி யாதி
யெண்பத்தொன் றுயர்பதாத் துவாவென் றோர்கப்
பன்னினது பொருட்குவா சகமா மந்தப்
பதங்களது கூட்டத்தாய்ப் பதினொன் றாகு
பின்னமுறு மந்திரம் வாக்கியமாம் பஞ்சப்
பிரமத்தின் முறையின்வருங் காமி காதி 24

சாந்தியா தீதமொடு சாந்தி வித்தை
சாற்றரிய பிரதிட்டை நிவர்த்தி யைந்தும்
போந்துளமா கலைசிவ தத்துவ மதன்பின்
புகழ்சதா சிவமீசஞ் சுத்த வித்தை
வாய்ந்தவிவை தத்துவம் வாமாதி யாகி
மன்னுமனு சிருதாந்தம் புவன மென்ப
வோர்ந்துரைசெய் திவ்வாறு வழியின் றன்மை
யுரைசெய்வ னாகமநூ லுரைத்த வாறே. 25

ஆதிதனில் விமலன்றன் சத்தி தன்னா
லறிவரிய விந்துவினைக் கலக்கஞ் செய்யப்
போதலுறும் பிரணவமப் பிரண வத்திற்
பொருந்திவரு மகரமுத லாய வெல்லா
மேதமறு காரியமாய்ச் சடமாய் நின்ற
வியல்பினாற் கடாதிகள்போற் பலவா மென்ப
மேதகைய வன்னங்கள் சுரம தோடு
வெஞ்சனமென் றிருவகையாம் விளங்குங் காலே.

சுரமொடுவெஞ் சனந்தொடர்த லாற்பதங்க ளுண்டாஞ்
சொல்லியவப் பதங்களால் வாக்கியங்க ளுளவாம்
வரமுறுவாக் கியங்களா லுலகின்க ணிறைந்து
வழங்குபொருண் மிகவியங்கித் தோன்றுமா தலினா
லுரமுறுமம் மாத்திரிகை யெலாமுணர்மாத் திரிகை
யுலகமாத் திரையெனப் படுமியம்பு மதனாற்
சரமொடச ரங்களின்வாக் குருவுதிக்கு மென்று
சந்திரசே கரனருள்செய் தந்திரமோ துமால். 27

அக்கரங்க ளின்றுதொடர்ந் துளவாகும் பதத்தி
னடைவுதனைக் காரணாகம மதனு ளறிக
தொக்கபதங் களினுரு மந்திரமீண் டுரைப்பிற்
சுடர்பஞ்சப் பிரமமொடு சடாங்கமென விரண்டாந்
தக்கவரு ணம்பிரம மந்திரங்கண் மூர்த்தி
தத்துவமே பூதமொடு பிண்டமுயர் கலையான்
மிக்குவரு பிரமமென வைவகையா மவைதான்
விளம்பிலொரோ வொன்றைந்து வகையா யைந்தாம்.

அங்கமுயர் சிவாங்கமொடு பூதாங்கம் வித்தி
யாங்கமலி கூடாங்கஞ் சத்தியாங் கம்பின்
றுங்கமுறு சாமானி யாங்கமென வாறுஞ்
சொல்லினவை யொவ்வொன் றவ்வாறுகு மென்க
வங்கிவைக ளீசான முதற்பிண்டப் பிரம
மிருஞ்சதா சிவனவத்தா பேதமொ டானனமா
மங்கலைநல் லுத்தமாங் கம்வதன மிதைய
மணிகுய்ய மூர்த்திகளா தலினவை வேறலவே. 29

செப்பனுறு மங்கங்க டம்முளிதை யஞ்சிரமே
சிகைகவச நேத்திரமத் திரங்களெனுஞ் சிவாங்க
மப்பெரிய சதாசிவன்ற னிதையமுத லாய்வந்
தங்கமா தலினாலிம் மனுவே றில்லனவா
மிப்பலமந் திரங்களினுத் தரித்தலிவை சாங்க
மெனப்பாகு படுமுறையு மைந்திருமூன் றெட்டோ
டொப்பரிய நவமீரைந் தெனப்படுமக் கரங்க
ளுண்மையும்வா துளமுதலாமவற்றுணர்ந்துகொள்ளே

மந்திரங்க ளனைத்தினுக்கு மஞ்செழுத்தே மூல
மந்திரமா மெழுகோடி மந்திரத்தஞ் செழுத்து
மந்திரமிக் குயர்ந்ததய னரிமுதல்வா னவருண்
மதிமுடியோன் போலவன் றனக்கிணை யுண்டாயின்
மந்திரமஞ் செழுத்துநிகர் நின்றதுள தாமந்
திரங்களெவற் றினுக்குங் காரணமஞ் செழுத்து
மந்திரமிவ் வுலகினுக்குச் சிவனெனவஞ் செழுத்து
மந்திரமே யாதலினான் மதித்துரைப்ப ரறிஞர். 31

பரசிவனல் லுயிர்களுறும் பயன்பொருட்டு முன்னம்
படைப்பிலொரு தன்முகங்க ளாகியமந் திரத்தாற்
றரிசகலு மாகமங்க ளுதவியதன் பின்னர்ச்
சுத்தமத்து வாவாசி யாகி நின்றப்
பிரணவமே முதலாய தற்சிவபே தத்தர்
பிறங்குருத்தி ராதியீ ரொன்பதின்மர் தம்மை
நிரதிகர ணத்தானு யருளியெலா முணரு
நிலையிறைமைகொடுத்தவர்க்கு நிகழ்த்தினனுங்கவையே

சத்தியோ சாதத்திற் காமிகமே முதலாந்
தந்திரமைந் துதயமா மிகுமொளிப்பேர் கொடுத்து
வைத்தவா கமமுதலைந் துளவாகும் வாம
வதனத்தில் விசையமுத லைந்து மகோரத்தா
முத்தனார் புருடத்தி லோங்கு ரவுரவமே
முதலாகு மைந்துவரு மேனையிரு நான்கும்
வத்திரமா மீசானந் தனில்வருமற் றிவையால்
வந்தணையு மாகமமு மாங்கிருபத் தெட்டாம் 33

சரியைமுத லாயநாற் பாதமுமோ துறுமத்
தந்திரங்க ளெனவறிக வினிக்குடிலை மாயை
புரிதருகா ரியமாய வித்தைபதிட் டிதமாய்ப்
பொருந்திவை கரிமுதலு னுரைவிருத்தி தனையு
முறைதரிலொண் களமுதலா மிடத்தியங்கு பிராண
னுத்தரிக்கப் படுந்தூல வெழுத்துடைமை யதனுல்
விரைதருமஞ் செவிவிடைய மாகிக் கேட்பவர்க்கு
வேளாண்மை செய்வது வைகரியெனநூ லியம்பும்

இயங்குமுயிர் விருத்தியில தாய்ப்புத்தி தன்னி
லெழுத்தனுசந் தானமொடுமுன்னமுணர்பொருட்சத்
தியங்கலரும் வாசகமா மத்திமையொண் மயிலின்
சினைப்புனலி னெழுந்துருச்சந் தானமிலா தகத்தே
பயின்றிடலின் விசேடமறு பொருளுடைய தாகும்
பைசந்தி நீங்கியபல் சத்தியுடைத் தாகி
முயங்கலுறு முணர்வுடனே நிற்பதுசூக் குமையிம்
முறைபிறழா திவையொன்றற் கொன்று காரணமாம்

மத்திமையே புறவிருத்தி யல்லவக விருத்தி
வாக்கியங்கள் சுத்தாத்து வாவிற் சூக்கமமா
மத்துவா மிசிரத்தில் வாக்கியங்க டூல
மசுத்தத்தில் வாக்கியங்க டூலதர மாகுஞ்
சுத்தமா யையின்விருத்தி யாகியவைங் கலையிற்
சுத்தத்திற் புவனவுரு வாகியுறு மற்றை
யெய்த்தலிலா விரண்டினுந் தத்துவமுதலா மவற்றிற்
கென்றுமா தாரமா யிருக்குமென வறியே. 36

நிரதிசி யாயம்போ லன்றியே கிருத
கீடநியா யம்போல வேகதே சத்தி.
நேருமா னுற்கலக்க மெய்துறுமவ் விந்து
வொன்றவதன் கலங்கலே சாந்தியா தீதப்
பேருறுமொண் கலையம்மா யையின்பரிணா மந்தான்
பெருஞ்சாந்தி முதலாய புவனவுரு வாமிவ்
வேருறுமைங் கலைகளைமேற் புவனத்து வாவை
விளம்புமிடத் தியம்புதுமெம் மிறைவனுரைப் படியே.

அத்தகைய விந்துவின்றன் விருத்தி யாகு
மரியசிவஞ் சதாசிவநன் மகேசஞ் சுத்த
வித்தையெனு நான்குநனி பெரிய ராய
விறலுருத்தி ரர்தமவாய் நின்று சுத்த
தத்துவமென் பெயர்புனையு மாமா யைக்குந்
தக்கசிவ தத்துவப்பேர் தரித்த லாலே
யுய்த்தவதன் காரியமாஞ் சத்திக் கொன்றென்
றுபசரித்த லாலதன்பே ருரைக்கு நூலே. 38

சத்திதத் துவமெனவே வேறுபாடு தரச்சொல்லுந்
தத்துவப் பிரகா சத்துள் ளீண்டச்
சுத்ததத் துவமுதைய முரைப்பி லவ்வைந்
தொழிற்பரம னுலகாக்கு மிச்சை யாற்றன்
சத்திதிருச் சன்னதிக்கே தான்கைக் கொள்ளுஞ்
சத்தியாம் விந்துவினைக் கலக்கஞ் செய்ய
வைத்தவெழிற் சாந்திமுதற் புவன நாத
வடிவெனுமுற் பரிணாமஞ் சத்தி யாகும். 39

நயந்தசிவ தத்துவமா நாமங் கொள்ளு
நாதநிர வயவமென நாட்ட லாலாண்
டிளையந்நூளவிந் நிகைமுதலாம் புவன மெல்லா
மிகைத்தடைத்த விலக்கணையாஞ் சாந்தி யென்றாற்
தயங்குகலை மத்தகத்திற் கூறப் பட்ட
சத்திமுதற் றத்துவங்க ணான்கு மாயி
றுயர்ந்தவவை யவமுடைய வென்ற நாலி
னுட்கிடையென் றறிசதா சிவமேற் சொல்வாம். 40

தன்னைநிகர் சிவஞானக் கிரியா சத்தி
சமநிலைவந் ததிட் டிக்கப் பட்ட விந்து
வென்னுமத னுடையிரண்டாம் பரிணா மந்தா
னிருஞ்சதா சிவமெனவே யிசைப்பர் நல்லோர்
அன்னலவிவ் வுலகவினை முதலாவா தார
மதிட்டானத் தாற்கிரியா சத்தி மிக்கு
மன்னியவிந் துவின்மூன்றாம் பரிணா மத்தை
மகேசதத் துவமெனவே வகுப்ப ரன்றே. 41

அத்தகைய வதுகிரியா சத்தி தன்னா
லதிட்டிதமா தலினகில கருத்தா வாயிற்
றெய்த்தலில்விந் துவினான்காம் பரிணா மந்தா
னெழுகோடி மந்திரங்கட் கிடமா மாற்றா
னாய்த்தமுழு துணர்வுதனின் மேவு வோர்கட்
குதவுறு ஞானசத்தி மிகலாற் சுத்த
வித்தையென் வொருபெரும்பேர் பெற்ற தென்று
விமலனரு ளாகமங்கள் விளம்பு மன்றே. 42

விளம்புறுமின் னிலையைசிவ தத்து வங்கள்
விசித்திரமா புரங்களெழின் மிக்க ஞாதா
நுளங்குநுய ரறநனியற் புதத்த வாய
துப்புரவு தனுநுகரிந் திரியங்க ளென்ன
வுளங்கவரு மிவைமுதலா யினபே... ....
யொளிர்தருமிங் கிவற்றமைந்த புவன மூன்ன
ரளந்துரைசெய் திடவிருந்த புவனந் தம்மோ
டுறைகுநுநாம் மூதனூலு ளுறைந்த வாறே. 43

தூயசிவ தத்துவத்து வழங்கா நின்றோர்
துடக்குமுடம் பிந்தியங்க ளுடைய ரேனு
மேயசிவ னௌியாற்பே ரறிஞ ராவர்
வேறுளர்போ லஞ்ஞான முடைய ரல்ல
ராயிடையூ ணிச்சாவ சாரி யாகு
மாதலால் வினைதருமூ ணனரு மற்றை
மாயையுறு நுகர்வுவினைப் போக மிச்சை
வழித்தன்று நுகர்ந்தலது மாறு தென்றும். 44

ஆண்டுமல பாகமிக வுடையன் யாவ
னவன்போக தத்துவத்துட் போகி யாவன்
பூண்டமல பாகமுறு தகைமைக் கேற்ற
போகிகளா குவரீச தத்து வத்து
மாண்டசெய லவத்தையினும் பிறரென் றோர்க
மற்றவருள் விளக்கவதி கார சத்தி
யீண்டுமவற் கீசன்றா லாதி காரி
யிருஞ்சுத்த வித்தைநுகர் பொருள் வாகும். 45

நின்றிலைய தத்துவத்திற் கூட்டப் பட்டோ
னிருமலனுய்த் தத்துவா தீதன் போன்று
நன்றுபர முத்தனெனப் படுவ னென்னு
நவில்வரறி வனவறிந்தோர் நயந்திவ் வாறு
மின்றிகழு மாமாயை விதியு ரைத்தா
மேலசுத்த மாயைதிறம் விரித்து ரைப்பாம்
கொன்றைமுடி மதியரவின் படத்து நீர்செய்
குளிர்க்கொதுங்கு மிறைவனுரை கொண்டு மாதோ

மலினமுறு தத்துவகா ரணமா மாயை
முற்றதுதான் சடஞ்சடமா யநேக மாயிற்
றொலைவுறு கடாதிபோல் தன்னுன் ஞானத்
தோற்றமுரு தாதலினு லொன்ருய் நித்த
நிலைமையுறு மூர்த்தனு தலினுன் மாவி
னிலாதுவினை தனதுகா ரியமாம் புத்தித்
தலையுறலி னதற்கிடமா யசுப மாகி
சகலரெனப் படுமுயிர்க்குப் பொதுவாய் நிற்கும். 47

முடிவிலொடுங் குடம்புடைத்தாய்க் கருமி யென்ன
மொழியுமுயிர்க் குதயத்திற் பருமை நுண்மை
யுடன்முதல்வந் தெழுதருகா ரணமா மாயை
யுரைத்தவறு வேதாந்தி யுரைக்கு மாபோற்
கெடலுடைய விநிர்வசனி யன்றுண் டாகிக்
கிளர்பொருடான் பொருளலதிற் கிளைப்ப தின்ரும்
அடைவுறுமெவ் வளவைகளுந் தருத லாகி
யகிலமுத வுறுமாயை பொருண்மை யேயாம். 48

திண்ணியமண் முதலாம்பூ தத்திற் றன்மாத்
திரைகளவற் றிற்கிளராங் கார மென்ன
பண்ணதனி னிரும்புத்தி யதனின் மூலப்
பகுதியதிற் கலாதிவரு கணங்கண் மற்றிங்
கெண்ணுமவை தம்மின்மிகு மாயை சூக்க
மெனப்படுமம் மாயைசிவ னாணை யுய்க்குங்
கண்ணரனந் தேசபரிக் கிரக மாதிக்
கலாதிதருந் தன்னொருபாற் பரிணமித்து 49

புனிதமறு முலகத்தின் படைத்தல் காத்தல்
போக்கலென விவற்றின்கா ரணமா மாயை
வனிகனுறு முபாதான மாத றன்னால்
வளர்த்தலா லாதார மாத லாற்ற
லினைதலுறும் பரமகா ரணமாய் நின்று
நித்தமாய்த் தன்செயலின் வியாபி யாகி
வினைதபுத லுறுமளவும் பந்த மாகி
விளிதலிடை யொடுங்குகா ரியத்த தாகும். 50

அறைந்தவது நிலையாமை யசுத்தந் தூக்க
மான்மாவென் றிவற்றின்முறை நிலைமை தூய்மை
நிறைந்தசுக மான்மாவென் கின்ற புத்தி
நிகழ்த்திமோ கினிபிச்சித் திரத்த வாகப்
பிறந்தபல சத்தியுடைத் தாகி நின்று
பெயரசுத்த மாயையசி வங்கி ரந்தி
செறிந்தவிவை முதலாய செறிவு மென்பர்
தெளியவைதன் காரியங்கள் செப்பு வாமே. 51

அறைதரும் மாயைகலா திகளை யுடைய
தவற்றினையூற் பத்திமுறை தரவுத்தே சிப்பன்
பெறுகதியிவ் வுலகமெலாங் கடந்தபர சிவன்றுன்
பிரளயத்திற் பரிபாக கருமிகடங் கரும
நெறிமுறையிற் கரந்திடக் கலாதிகளாக் குறுவா
ளிகழ்தனது சத்தியியக் குறுமனந்த தேவன்
மறுவறுமொண் சத்திகளா லவற்குபா தான
மாயைதனைக் கலக்குமென வகுத்தனவா கமங்கள்.

கலங்கலுறு மதுகிருத கீடகியா யத்தாற்
கவின்றதன தேகதே சம்பரினு மிப்ப
விலங்கமுதல் வருங்கால நியதிகலை யென்ப
விக்கலையி னிராகமொடு வித்தையுள வாகும்
பலங்கடரு மிவ்வைந்து தத்துவமும் பகரிற்
பஞ்சகஞ் சுகங்களெனப் படுமிவற்றை மருவி
யுலைந்துதிரி மலினன்மா மிகுப்பகுதி நுகர்வா
னுத்தியுத்தமனும் பொழுதிற் புருடனெனப் படுமே.

சொல்லியமா யையிற்பகுதி தத்துவம் வந்துத்தூந்
தூலமாங் கலையினற் பகுதி தன்னில்
வல்லபர சிவசத்தி சம்பற்கத் தானே
மல்குபெறு சத்திபெறு சீகண்ட தேவ
னல்லருளின் வருகுணதத் துவமதன்கட் புத்தி
நணுகுறுமப் புத்தியிடை யாங்காரம் வருமா
லல்லலறு தைசதவை காரிகபூ தாதி
யாங்கார மெனமூன்று வகைப்படுமாங் கருவே. 54

சத்துவமோ டிராசததா மதமெனுமுக் குணங்க
டகுமுறையின் மிக்கனவவ் வாங்கார மூன்று
மெத்தொளிசெய் தைசதவாங் காரத்து மனமு
மிளிர்புத்தி யிந்தியமும் வரும்வை காரியத்தில்
ஒத்தகரு மேந்தியங்கள் வரும்பூதா திகத்தி
லுறுந்தன்மாத் திரையவற்றி னைம்பெரும்பூ தங்கள்
வைத்தமுறை வருமினிய தத்துவங்கட் கெல்லாம்
வழங்குமுறை யிலக்கணநாம் வகுத்துரைசெய் குதுமால். 55

தத்துவ விலக்கணம்

கலை வித்தை.

ஆணவவன் மலமறைக்கு முயிர்க்குவினைப் போக
மசம்பவமா மாதலினவ் வினைநுகர்விக் காகப்
பூணும்வினை யியைபாலம் மலமறைப்போ ரிடத்துப்
போக்குபுஞா னக்கிரியை விளக்குமிது கலையா
மாணவரு கலைவிளக்கு மறிவுதொழி லுறுமான்
மாவினொளி ரிந்தியங்கள் கவர்பொருளைப் புத்தி
கோணிலையி னிச்சையிப்ப வப்புத்தி தன்னைக்
கோடற்கு வருகரண மாவதுதான் வித்தை. 56

இராகம்.

நின்றபராக் கிரகமாங் கேவலசிற் சத்தி
நிகழ்போகக் கிரகமாம் புத்திதனைக் கவர்வ
தன்றெனலிற் போகஞா னத்திடையான் மாவிற்
குங்கரணம் வித்தையே யாகுமென வுறிக
பொன்றலுறு மலவையிராக் கியமெனப்பேர் கூறும்
புத்திதரு மத்தினுமார் விடையகுணங் களினு
மன்றவைவிற் பொருளாகிப் பகுதிதரும் பொருளின்
வளர்தரும்வே ணவாவுயிர்க்கு வங்குழவதே யிராகம்

புத்தியது தருமமெனு மலவயிராக் கியத்தாற்
புகன்றிடுமவ் விராகம்வா தனையுருவாம் வேறு
தத்துவமா யுயிர்தனக்குப் போகோப காரி
தானுகா தென்னையெனிற் சாற்றியபுத் திக்கு
வைத்தவறி வறியாமை முதற்பகைத்த வந்த
வாதனைக் ளுளவிவைதா னொன்றினையொன் றழிக்க
மெய்ந்தவுயிர் நுகர்ச்சிநிலை யின்றாகு மதனால்
வேறாகிப் போகசத்தி விளைப்பதுவே யிராகம். 58

காலம்.

விடையகுண விசேடமே காரணமா மாயின்
வீதரா திகடமக்கு விடையவிருப் பினையிங்
கடைவுதர வுதவுறு மையினதுதா னன்று
மாதலினு லிராகம்வே றாகுமிவை மூன்றிற்
றொடருமுயிர் தனக்குமிகை குறையாகி யிலவை
துடிமுதலாம் விருத்திகளாற் றனுமுதலா மவற்றைக்
கடவுவது காலநுகர் சஞ்சிதா தியைத்தன்
கழிவுநிகழ் வெதிர்வெனுமூ விருத்திகளாற் றருமே.

ஆதலினிக் காலத்திற் பிறப்பவர் மாய்பவரி
லவாங்கடத்திற் காழிமுதலனபோல வெவைக்கும்
போதுபிர வர்த்தமாங் காலமென வறிக
பொருட்பிரவர்த் தனைதனக்குப் பொருந்தலுறுவினையே
யேதுவெனி லவ்வினையுந் தற்காலந் தனிலே
யிசைந்துவழங் குறவின்வினை யன்றாமிற் கால
வாதியொடு நியாயனறை குதல்போலக் கால
மன்னுகருத் தாவாக நிலையாக வென்னில் 60

இறப்புநிகழ் வெதிர்வெனுமூ வுருவாகுங் கால
மிதுசடமாய்ப் பலவெனலாற் கடாதிகள்போ லனித்த
முறப்படுமவ் வனித்தமாங் காலத்திற் கில்லை
யுயர்கருத்தா வாதலென முன்னமே யுரைத்தாம்
பிறப்புறலின் மாயையின்கா ரியமாக வழிவு
பெற்றிடுமற் றாயின்மாப் பிரளயத்து நியமம்
பெறப்படுத லெங்ஙனமிக் காலத்தா லென்னிற்
பிறழ்வில்விடை யதற்குரைப்பாம் பிறைமுடிநூற் படியே

இப்பிரள யத்தினிய மங்காலந் தனிலா
மியல்பிலது போகங்க ளிடையருந்து வோர்த
மெய்ப்பறுதற் பொருட்டொருதன் னிச்சையாற் பரம
னியற்றுவனு தலிற்கிரியை யுபசங்கா ரத்தில்
வைப்புறுமக் காலம்வேண் டுதலில்லை யிறைவன்
மற்றொன்றும் வேண்டாது படைத்தளித்த லழித்த
றுப்புணர்வை மறைத்தலெனு மிவைபுரிவ னெனவே
சொல்வர்சிவா கமமுழுதுந் துணிவொடுகற் றவரே.

நியதி.

ஆதலினெண் காலத்தி னவச்சின்ன மாகி
யவிர்தருதன் சத்திசன் னதியான்மா யையினாற்
போதுறுசங் கற்பகருத் தாவாகி யனைத்தும்
புரிகுவனென் பரமனெனப் புகன்றுரைப்பர் பெரியோர்
ஓதலுறு கலாவிருத்தி களாலுண்டாம் போக
முண்பதற்கு முயங்குமுயிர்க் கருமபலந் தனக்குச்
சேர்தலுமங் கிடையூறவ் விடையூற்றி னழிவிற்
சென்றுபிர விருத்தமா வதுநியதி யாகும். 63

ஆற்றியதன் கருமபலத் திச்சையிலான் றனையு
மறுவலிந்து நுகர்விக்கு மங்நியதி யின்றேற்
போற்றரச னாணையற வொருவர்பல மொருவர்
புசித்தற்போ லொருவர்வினை யொருவரனு பவிப்பர்
வேற்றொருவ ரிவ்வாறு கொளாதவகை நல்கும்
வேந்தாணை யெனவினைகண் மிசைவிக்கு மதனான்
மாற்றுறா தனுகரணா திகளியைத மாமிவ்
வாற்றினா னியதிப்பேர் வந்ததுதா னதற்கே. 64

போகநிய மித்தல்சிவ சத்தியே தனித்துப்
பிரியுமெனிற் றனிற்பிரிது நியாமிகை யென்கின்ற
வேகசிவ சத்திநிய மிக்குநிய தியினு
லென்பரா தலிற்போக நியாமிகைதா னேயன்
றருகுமெனின் மற்றையதத் துவம்போல வதனி
னகன்றிடுவ ரநுபோக சாதனமா மென்னிற்
றேகமுறு தத்துவங்கட் பலவுமிலை யாமிச்
செய்கையா னியதிசிவ சத்தியின்வே றாமே. 65

கருமமே போகநியா மிகையாக வென்னின்
கருமமுழ வாதிகள்போற் றன்பலமாத் திரையே
தருவதா தலினுயிர்க்குத் தனதுபயன் றன்னைச்
சம்பந்தித் திடலறியா தாதலினா லதுதான்
வரைதரா நியதிபோற் போகநியா மிகையா
மாறிலதென் றாகமநூல் வகுத்துரைசெய் திடுமேற்
பொருவிலா வறிவான்மெய்ப் புலமுணர்ந்த பெரியோர்
புருடதத் துவத்தியல்பு புகன்றபடி புகல்வாம். 66

புருடதத்துவம்.

இத்தகையால் வருபஞ்ச கஞ்சுகமோ டிணங்கி
யிரும்பகுதி சாதனுக ருத்தியுத்த மார்கும்
மைத்தனியா ணவமுதல பந்திக்கப் பட்டு
வருசகல னெனுமான்மாப் புருடனெனப் படுமா
லத்தகையா கியபுருட தத்துவங்கூ றியபோ
லசேதனமன் றதுபுருடத் தன்மைமலீ முறலான்
தத்துவசா லங்களொடு சாற்றினரீப் புருடத்
தன்மைமல மிற்புருட தத்துவமென் பதுபோம் 67

அப்பரிசி னதிற்புவனங் களைப்பகுதி யிடத்தை
யறைதருவ ரிலக்கணையாற் றத்துவங்க ளெவற்று
மிப்புருட னிறைவுறினு மியல்புறுதீக் கையின
லிரும்பகுதி சத்திமேல் விசேடித்து நின்று
செப்பரிய வொருபுருடத் தன்மைமல சுத்தி
செய்தற்குப் பகுதியின்மேற் செப்புறுவ ரதனை
யொப்பரிய முதனூல்கற் றுணர்ந்தவர்க ளினியா
முயர்பகுதி தத்துவநூ லுரைத்தபடி யுரைப்பாம். 68

பகுதி.

மாயையிடை முனமுரைத்த படியுதித்துக் குணுதி
மணமுடிவாந் தத்துவமுட் கொண்டுகலை மேவி
யாயகலை கொடுதூல மாகியுருத் திரனுக்
காகியுபா தானமவர் சத்தியாற் கலக்குற்
றேயகுண முதலாய தத்துவங்கள் புருடற்
கின்றுகொடுப் பதுபகுதி தத்துவமா மதனைப்
போயகனு மவ்வியத்த குணவுருவாஞ் செங்கை
பொருந்தலினவ் வியத்தமெனப் புகன்றனர்கற் றவரே

சாங்கியர்சொல் லுதல்போலக் குணங்களிக ரவத்தை
தான்பகுதி யன்றுகு மற்றென்ன வென்னி
லாங்குவரு குணமுயர்சத் துவமுதலா முருவா
யநேகமா யசேதனமா தலிற்கடா திகள்போ
லீங்குவரு காரணமுன் னுடைத்தக்கா ரணந்தா
ரியம்பினிரும் பகுதியெனப் படுமெனநன் கறிமேற்
கோங்குமுகை புரையிளமென் கொங்கையுமை பங்கன்
கூறியவா கமமுறையே குணத்தையெடுத் துரைப்பாம்

விலங்கலறு பரமேசன் சத்திபுணர்ப் பானே
மிகுசத்தி பலவுடைய சீகண்ட தேவாற்
கலங்கலுறு பகுதியிடைத் தோன்றியமுக் குணத்தின்
கலந்தசம நிலேகுணதத் துவமாகும் பலவா
யுலந்தவறி வினதநித்த மாகுமா தலினு
லுபாதான மாகாதென் றுபாதான மென்னும்
பலங்கவர்வே றுரைத்ததன்றி யிலேப்பேதம் பகரிற்
பகுதிகுணங் கட்கதனுற் றத்துவவெண் மிகாதால்

விளங்கலறு குணசமமுள் ளதுபகுதி யாகும்
வியத்தமாய் நின்றகுண சமங்குண தத்துவமா
மளந்தரிய வேறுவே றுயகுண விடம
மடைந்துளது புத்தியதக் குணம்விருத்தி யுரைப்பிற்
களங்கமறு தத்துவமூ வகையபொறை தூய்மை
கல்வியிவை சத்துவத்த மானம்விறல் முயற்சி
யுளங்கொள்மத மிவையிரா சதத்த வருளின்மை
யுறக்கமிகு முண்டிகோலே பொய்யிவைதா மதத்த. 72

புத்தி.

கூறரிய சத்துவந்தான் மிக்கேனை யிரண்டாற்
குறைவிருத்தி யுடையதா யங்கடமென் றுணிதற்
பேறுவது புத்திதத் துவமதுதன் விருத்தி
பெறும்பாவ விவசாயான் மிகமெனவங் கிரண்டு
வேறுதரு மவற்றிற்பா வான்மிகமாந் தருமம்
மிகுஞான வயிராக செல்வமென்ன நான்கா
யேறுமற விருத்திகளு மிவற்றினெதிர் மறையா
மீரிரண்டா கியவதன்ம விருத்தியுமென் றறியே. 73

இத்தருமா தருமமா கியபாவாட் டகங்க
ளெனுமிவற்றுட் டருமமுத லாகியவோர் நான்குஞ்
சத்துவமா மதன்மமுத னான்கிலிரா சதமாஞ்
சாற்றருமவ் வயிராக மொன்றேனை மூன்று
மைத்தமமா மிவைபேத மொடுபெற்ற தாலவ்
வகைபலவா மவற்றினையொண் பவுட்கரத்திற்காண்க
மெத்துறலா லிவணுரைத்தா மல்லமினி யேனை
விவசாயான் மிகமெனுமவ் விருத்தியினை விரிப்பாம்.

மிக்கதொரு தடாகாதி யாகியவொண் கிரியை
விவசாயான் மிகமாகு மவைசமனுந் தரத்திற்
றக்கபல னுதவுறு தாமழிவு பெற்றுஞ்
சார்பூர்வ மெனும்வா தனையுருவாய்ப் புத்திப்
புக்குலகு காலமுட லிவைவேறு படவே
பொருட்பலங்க ணல்குறுஞா னுதிவா தனையு
மொக்கலிவை போலறியப் படுமெனநன் கறிவா
யுரைத்தனமாற் புத்தியையாங் காரமினி யுரைப்பாம்

அகங்காரம்.

ஆங்காரஞ் சரம்பவஞ்சீ வனங்கருவ மென மூன்
றுகும்விருத் திகளுடைய தவற்றைமுறை யுரைப்பி
னீங்காத தாளாண்மை யுருவாஞ்சம் பிரம
நிகழ்ச்சிதரு சாம்பம்வர வுக்கள்பிர விருத்தி
யீங்காகுஞ் சீவனமப் புத்திசெயற் கயலா
யானெனுமோ ரபிமானங் கவர்வதுதான் கருவ
மாங்கார கருவவிருத் தியினோடும் புத்தி
யதுவிருத்தி யொடும்பேத பவுட்கரமோ ராறுமால்.

மனம்.

விருத்தியொரு மூன்றுடைய தென்றுவாங் காரம்
விளக்கமிகு தைசதா திகளான்மூ வகையா
முரைத்தனமு னங்கவற்றை யுத்தேச காலத்
துணர்கவினி மனமுரைப்ப லிச்சைவடி வாகி
யிருத்தலுறு வதுமனமாங் கார புத்தி
யெனுமிவற்றின் வேறாகு மெனப்படுமம் மனந்தான்
றெரித்தலுறு சங்கற்ப விகற்பமென விரண்டு
திறமுடைத்தத் திறமதனைத் தெரிந்தமுறை யுரைப்பாம்.

சங்கற்ப மவதான மென்பரது பற்ற
றுளது மாவிபொறி பொருட்புணர்ச்சி பெறினு
மங்குற்ற தில்லையாயின் மனமறியப் படாத
வ்வருத்த மெனலா லொளிரிந்தியகோ சரமாய்த்
தங்குற்ற பொருளினைப் புத்திகோ சரமாய்த்
தருவதுசங் கற்பமா மஃதுளது மனமென்
றெங்கீட்கு மணியனைய மழவிளவே றுடையா
னினியநா லெடுத்தியம்பு மினிவிகற்ப முரைப்பாம்.

கொண்டகள கம்பளமா மிலக்கணமொன் றுடைய
கோவினது பரிசயத்தாற் கோவினைநே ராக்கை
கண்டபொழு திதுவாக வேண்டுமா மாவென்
கருத்ததுதான் விகற்பமஃ துடைத்துமன மென்பர்
பண்டுசிலர் மனமுறையே பொருளைவிளக் குதலாற்
பார்த்திடினுண் ணுருவாம தான்று பெரிதென்னி
லொண்டரையில்வரைவறவெப் பொழுதினுமெப்பொருளு
மொருங்குகவர் தரல்வேண்டு மெனிலது நன்றன்றால்

தத்தரும வசத்தினாற் றணையவா நிலையாற்
றமதமாங் குணுபிபவத் தான்மனிதர் தமக்கு
வைத்தமுறை வருஞானே தயமென்க வணுவே
மனமாயி னணுத்திரவி யக்கிரண கந்தா
னித்தலையி னென்றும்வருங் கிராக்கத்தின் வியாத்தி
யெவ்வளவு கிராகியமு மவ்வளவே கவரு
மத்தகைமை பிரவரபக் கிரகணமோர் பெரிதா
யமைவதையு முறக்காண்கை யாற்பெரிது மனமே.

ஞானேந்திரியம்.

சாற்றிலுணர் விந்திரியஞ் சோத்திரமே துவக்குச்
சட்சுமிகு சிங்குவையாக் கிராணமா மவையுந்
தோற்றமுறு தைசதவாங் காரத்தாய் விளங்குஞ்
சுடர்த்தியக்க விடையதத் துவமெய்த லுறலாற்
றேற்றுமவை யுண்மையின்க ணுத்திகள்வேண் டாமாற்
செவியுடல்கண் டாலுமூக் கெனும்பெயர்க ளகத்தி
லூற்றனவிண் முதலனவைம் பூதங்கொண் டுயிர்கட்
கோலிமுதலை வகைவிடைய சாதனமா மவையே. 81

தொலைதனூறு மணமுடைச்சந் தனத்திற்கு நிம்பத்
துவமெனயா தேதற்கபி வெஞ்சகமதனுக் கறுதான்
விலகனூறு சாத்தியமா தலினூற்சாத் தாபி
வெஞ்சகமாஞ் செவிசத்த குணமுடைவிண் வடிவா
மலைதலற வினையனவென் றனையவுமறியிவ் வாற்று
ஓாங்காரி சங்க ளல்லபூ தங்கள்
புலமுறுமிந் திரியங்க ளென்றுரைசெய் கிற்பிற்
புனிதனு கமப்படியே புகன்றதனை யொழிப்பாம். 82

கன்மேந்திரியம்.

இந்திரியம் பவுதிகமா தலினலங் கவற்றிற்
கிலங்குகடா திகள்போலச் சடவடிவுண் டாகி
னந்துபுற விந்திரியங்க ளாற்கவரப் படுத
னனுகுறுமங் ஙனமாயி னனவவத்தை தோடம்
வந்தடையு மினிக்கருமேந் திரியங்க ளுரைப்பின்
வாக்குபா தம்பாணி குய்யமோடு குதமா
முந்துறுதன் மாத்திரையோ டுறுவசனு திகளை
யுயிரிச்சை யிசைவானின் றுதவலினப் பெயராம் 83

வாயடிகைக் குய்யம்பா யுருவெனுங்கோ ளகத்தில்
வான்முதலைம் பூதமா தாரமாக் கொண்டே
யாயிடையி னுயிரின்வச னுதியாங் கிரியைக்
களைந்தசா தனமாகு மூக்கருமேந் திரியங்கண்
மேயவுயிர் வலியினறிந் திியங்கமனு திக்கு
வெறியபத முதலனவா தாரமிலா மையினல்
வியுடலி னவற்றின்வினைக் கத்துருத்து வந்தான்
விலகுற்ற வாதலின்வே றறிந்தியற்ற வலவே 84

கத்துருத் துவமதுபா தாதியிலா துயிரின்
கண்ணதுமன் ருகுமெனக் கழறுவர்கற் றறிந்தார்
சித்தெனப்பட் டிடுமானறி வினதிச்சா சத்தி
தீர்ந்தவன்றன் சந்நிதிமாத் திரையானக் கிரியா
கத்துருவ முணர்விலிந் திரியமென் பதுவுங்
கருதிலெனப் புகல்வதுங் கடப்பாடன் ருகுங்
கத்துருத் துவவிசேட முடைய தாகுங்
கடம்புனலின் சந்நிதிமாத் திரையானென் றறியே 85

ஆதலினெண் கமனுதி வெறியவுயி ரினவு
மனையவிந் தியத்தவுங்கோ ளகத்தவுமே யல்ல
வோதுறிலஞ் சிவசத்தி யுபசரிக்கப் பட்டிங்
குளகலா திகளுடையான் மாமன்பற் றென்றிப்
போதனைய விழிமுதல பலகரணந் தம்மால்
போய்ப்பொருளை யாண்டாலோ சித்திடுவ னுண்டுத்
தீதறுமண் பொருண்ஞான முண்டாகு மந்தத்
திறங்களினு லோசிக்கப் படுபொருணிச் சயமாம் 86

கேவலநேத் திராதியவே யாலோச னுதி
கிளக்குறுமவ் விந்திரியங்கள் வழங்கலுறு பொருளை
மேவுறுமோர் மனஞ்சங்கற் பிக்குமிருங் கொடியின்
விழிபோலுட் புறக்கரண மாமனமுய்த் தனையா
யாவலினு ரொளிபுத்தி நிச்சயிக்கு மதனை
யாங்கார முயிர்க்கயலாய் மமிகரிக்கு மதனு
லோவிலா வாலோச னுதிபுத்தி யந்தத்
தீறுபொருளின் றுணிவாங் காரந்தனுகர் வுளவாம் 87

தன்மாத்திரைகள்.

கூறியவித் தத்துவங்கண் முறையேநின் றருத்தங்
கொள்வனவாயினுஞ்சுழலுங் கொள்ளிவட்டம்போல
வேறுபெறு தம்மின்முன் பின்னறியா வண்ணம்
விரகினுறு பொருள்கவர்வ வாகுமென வறிவாய்
தேறவினி யியம்பிற்றன் மாத்திரைகள் புறவிந்
திரியத்தாற் றுணிகின்ற குணங்களுடை மையினுன்
மாறவிலத் தியக்கமார் மைம்பூதங் கட்கும்
வழுவிலகா ரணமாய்நிற் பனதன்மாத் திரையாம் 88

சத்தமொடு பரிசமுருச் சுவைகந்த மவைகே
சராதியொலி முதற்குணத்தின் விசேடமல வென்பர்
சத்தமுத லொரோவொன் றேரியகுணங்கண் மருவித்
தவநனிநுண் ணியவாயத் தன்மாத் திரைகள்
சத்தமுத லியகுணங்க ளிம்முறையாற் பெற்றுந்
தகுந்தூல மாகியபூ தங்களின் காரணமாஞ்
சத்தமுத லியவன்றி நையாயி காதி
சாற்றுபர மாணுவல பூதங்கா ரணமே. 89

மொழிதருதன் மாத்திரையிற் றோன்றிச் சத்த
முதற்குணத்து ளொரோவொன்று மிக்கு நின்ற
வெழின்மிகுவிண் வளியழனீர் மண்மா பூத
மெனப்படும் விண்ணிற்கொலியே சிறந்த வென்ப
வெழுலும்வளி தனிக்கிரண் டுறெடு கனற்கிங்
கொளியொடுமூன் றறற்கிரத மொடுநான் கைந்து
வழுவின்மண மொடுதரைக்கா மிவற்றின் பின்னர்
வருநசிறப் பல்லபொதுக் குணங்க ளாகும் 90

உயிர்கட்குக் கமனுதி வழக்கம் யாதொன்
றுண்டாயி னுகுமஃ தொலியிற் ரேன்றிச்
செயிரற்ற விண்ணுமவ் விசும்பை நாம்வை
சேடிகா திகள்போல நித்த மென்னும்
பயில்வுற்ற வவர்பகரும் பக்க மெல்லாம்
பவுட்கரா தியிற்காண்க பெருகுங் கூறி
னயமுற்றி யுணர்ந்துபுண ரம்புற்று நித்த
நடைமுதற்குக் காரணமா யூற்றி னுங்கால் 91

பேசரிய வவ்வளிதா னுயிர்க டோறும்
பிராணுதி யாகவீ ரைம்பாற் ருகுந்
தேசமிகு முருவதன்மாத் திரையிற் ரேன்றிச்
செய்யதீப் பாகவியா பாரஞ் சாரு
மாசையொடு பெயரியதீ யாகமுப்பாற்
றதுவென்க சங்கிரக ணத்தை மேவி
மாசுவையின் வரும்புனலா லுலகத் தெல்லாம்
வத்துவைவு நிறுத்துமென மதித்தி டாயே 92

கந்தமுற வருதரைதான் றரிக்கு மெல்லாங்
காரணத்திற் காரியத்து விசே டமாக
வந்தகுணங் காண்கையா லிப்பூ தங்கண்
மற்றேன்றி னேன்றுமுறை வருவ வல்ல
வந்தமுறை வருவவெனி னுகா யத்து
மைங்குணங்கள் வரல்வேண்டு மென்று கொள்க
விந்தமுறை கலாதிநில மிறுவா யாகும்
யாவுமுத னுன்மரபி னியம்பி னேமால் 93

சுத்தாத்துவா.

தலைமைபெறு மலமொடுறு முயிர்க்குப் போக
சாதனமாந் தத்துவங்கட் சாற்றி யிப்பாற்
கலைமருவி யொழிவருமச் சிவாதி மிக்கக்
காசிலா தாயபெரு தத்து வங்க
ணிலைமைபெறு புவனங்க டமதெண் சொல்வ
னிகரில்புகர் முகவுரற்கா னெடுநல் வியானைக்
கொலைமழுவெள் விடைப்பசும்பொற் கொன்றை வேய்ந்த
குழகனருளாகமங்கள் கொண்டு யானே 94

சாந்தியா தீதகலை தன்னின் மேவு
தத்துவங்க ளிரண்டுபுரம் பதினாறென்ப
வேய்ந்தமா சத்தியினுஞ் சதா சிவத்து
மேவ்வேட்டுப் புவனங்க ளிசைந்தி ருக்குஞ்
சாந்தியுடை மைதருதத் துவமி ரண்டு
தரும்புவன மிருபத்தைந் தாமி வற்றின்
வாய்ந்தனு லிரண்டீச தத்து வத்தின்
மற்றவைதாம் வித்தையிடை மருவு மன்றே 95

மிசிராத்துவா.

சுத்தமுறு மத்துவாத் தொகுத்து ரைத்தாந்
தொகுதிபெறு மிசிராத்து வாவைக் கூறின்
வித்தையுறு தத்துவங்க ளேழுமேவும்
வியன்புரங்க ளுற்பத்தைந் தாகு மாயா
தத்துவமேய் துவவெட்டுக் காலந் தன்னிற்
சத்தபுர நியதியின்முப் புரங்க லைககண்
வித்தையிடை யிராகத் திடையேவ் வேட்டு
வியன்புருடன் றனைமூன்று மேவு மன்றே 96

தங்கலுறு மொருவலிருப் பத்து மூன்று
தத்துவங்கள் பிரதிட்டை தனிற்பு ரங்க
ளங்குறுவ வெண்பஃது பகுதி பின்ன
ரடுத்தகுணம் புத்தியாங் கார மென்னு
மிங்கிவையி லெவ்வெட்டு மனமீ ரைந்தா
மிந்தியங்க ளொடுமாத்தி ரைக டம்மி
மங்கின்முறை யோவ்வொன்ரும் பதினு ருகும்
வான்வளிதீ நீரிடையெவ் வெட்டா மன்றே 97

விரிந்தகுண தத்துவத்தி னிடத்து மேவும்
வீரபத் திரபுரமு மென்க விப்பாற்
பரந்தபுகழ் நிவிர்த்திசொலிற் றத்து வந்தான்
படியொன்று புவனமறு பஃதென் ருேர்க
பொருந்துபுவ னங்களிற்பூ லோக மென்னும்
புவனநடு வுலகெனப்பேர் புணர்ந்து நிற்கும்
திருந்துமஃ தேழுகட லேழுதீப
மெனில்சிலம்பு நதிமுதலாற் சிறந்த தாகும் 98

கூறுமெழு தீபங்கள் சம்புச் சாகரங்
குசங்கிரவுஞ் சந்திகழ்கான் மலிகோ மேதம்
வேறுமலி புட்கரமா மென்பர் மேலோர்
விரியுவரி முதலாயி வேலை.சூழ
னூறுதச னூருதி யிரும டங்கா
னுவலப்பட் டிருக்குமென நூலி யம்பு
மாறுகட லுவரிபா றயிர்நெய் யிக்கு
மதுவினிய நீரளவு தீப மொக்கும் 99

உரைப்பறுமின் புனற்கடல்சூழ்ந் தம்பொற் பூமி
யொளிதருமங் கதனைச்சூழ்ந் துலோகா லோக
பருப்பதமொன் றுறுமதனை யிருள்சூழ்ந் தோங்கும்
பாயிருளைச் சூழ்ந்துகரும் போது வேலை
யிருப்பமையு மிணையிலண்ட கடாக மப்பா
லென்கவெழு தீபத்திற் சம்புத் தீப
வரைப்புறுவ கண்டமுடைத் தென்று கொன்க
மற்றவையும் படுபாகு பாடு சொல்வாம் 100

சாகமுத லைந்திப மெவ்வேழ் பாகஞ்
சாருமவற் றந்துணைவெற் பாழி யந்த
மாகமுரு வுறுமெனைப் புட்கரந்தா னன்றி
மற்றிரண்டு கூறுபடு மதன்கட் கோட்டு
நாகமொரு மானசோத் தரப்பேர் கொண்டு
நணுகலுறும் வட்டவடி வாகி முன்சொல்
பாகுபடு நாவற்பொற் றீப மேவும்
படிநடுவ ணுந்திபோற் பகுதி யாகி 101

அனையதுநூ றாயிரயோ சனையகல முடைத்தா
யலைபுரட்டு முவரிசூழ்ந் திடக்கிடக்கு மென்பர்
நனியதன்க ணொருபசும்பொன் வடிவுடைமா மேரு
நடுநிற்கும் பொகுடனைய வுச்சியுடைத் ததுதான்
[illegible]னைநிகரும் படிபதினா றாயிரயோ சனைபோய்த்
தாழ்நிலத்திதவ்வளவு தவிர்நாலா யிரயோ
சனையளவு நிவந்தோங்கிப் பதினறா யிரயோ
சனையளவாம் பராரைகொடு தயங்குமென வறியே

விருத்தவடி வுறுமினிய மேரு வுச்சி
விரிவுமுப்பத் திராயிரயோ சனையு டைத்தவ்
வரைத்தலையி னடுப்பதினான் காயிரத்தா யமனோ
வதியெனவே யொருநகரம் வயங்கு மென்ப
வுரைத்தவதன் குடதிசையின் வெள்ளி யங்கோ
டொன்றுதிரு மாற்குளதந் நகரின் றென்பான்
மரைத்தவிரி னரற்கொரு பொற்குவடிவ் வரைக்கு
மணிச்சிகர மொன்றுவட கிழக்கின் மேவும் 103

எந்தைவாழ் மணிக்குவடு மெல்லோ னுதி
யிமையவர்க ளுருத்திரர் பல்கணத்தா ரெல்லாம்
வந்துநா டொறும்வணங்கும் வளத்த தாமம்
மலைத்தலையி னருகடுக்கி னெண்டி சைக்க
ணிந்திரா தியராமெண் டிசைபு ரப்பார்க்
கெண்குவடு நகர்களுள வவற்றுக் கீழ்பாற்
சந்தவா டகமதில்சூழ் தகையான் மேவும்
தனியமரா வதிநகரஞ் சதமக ற்கே 104

மின்றிகழ்செம் மணிமதில்சூழ்ந் தவிர ழற்கு
வியனகர்தே சோவதிதென் கீழ்பான் மேவும்
தென்றிசையின் மதில்சூழ்ந்த தந்த கற்குத்
திகழ்தருசை மயமணிந கர்தென்மேன் மூலை
மன்றநகர் நீலலோ கிதநல் லிஞ்சி
மருங்குடுத்த கண்ணவதி நிருதிக் காகும்
நின்றுநில வுமிழ்பளிக்கு மதில்சூழ் வேலி
வேலிநிகழ் சுத்தவதி குடபாலி றைக்கே 105

கந்தவதி யெனுநகரைம் மணியி யன்ற
கடிமதில்சூழ்ந் தொலிக்குவட மேற்கின் மேவும்
நந்துமணி முழுவதுங்கொண் டியற்று மிஞ்சி
நகரமகோ தயம்வடபாற் குபேரற் காகு
மிந்துமன மழியவொளிர் வெள்ளி யிஞ்சி
யிசைந்தவிசோ வதிநகர மீசா னற்கு
வந்துமலி வளமருவி வடகி ழக்கில்
வயங்குமென வாகமனூல் வகுக்கு மன்றே 106

செப்பியவவ் வட்டத்தின் கீழி ருப்பர்
சித்தர்முத லானோரம் மேரு விற்குத்
துப்புறுதற் பொருட்டுநாற் றிசையி னுன்குத்
துணைமலைக ளுளவொரோ வொன்று யர்ச்சிப்
பக்குமோ சனையளவாற் கூறி டில்லைம்
பதினுயி ரங்குணபா லாதி வைகு
மொப்பறு மந்தரங் கந்த மாதனஞ்சீ
ருறுநீல வரைசுபா ரிசமென் பேரால் 107

அம்மலைக ணிறம்வெண்மை பொன்மை நீல
மருணமா மவற்றின்முறைக் கடம்பஞ் சம்பு
மொய்ம்மலரி லாசுணியக் கோளி யென்னு
மூழுமரமுத் தரந்தெற்குக் குணக்கு மேற்கிற்
செம்மையினே சனையொரா யிரத்த வாகச்
சென்றுயர்ந்து நிற்குமக்கீ லகவ ரைக்கீழ்
வெம்மையின் சித்ராதமாம் வன்கி ழக்கின்
மேவுமதி லருணோத மடுவொன் றுண்டால் 108

கண்ணுறுமா னதசரோத வாவி தென்பா
னந்தனப்பேர் வனத்துவயிப் பிரசக் கானிற்
றண்ணியசி தோதகமெனு மடுக்கு டக்கிற்
றங்கலுறு முத்தரத்திற் றுருத மென்னு
மெண்ணரிய வனத்தின்மகா கிருத நாம
விலஞ்சியுறு மென்றறிமுன் னியம்பு தெற்கின்
கண்ணுறுமோர் கந்தமா தனத்து நாவற்
கனியொருமா கயப்பெருமை காட்டு மன்றே 109

அக்கனிவா யொழுகிரத நாவ லாறு
யம்மேரு மலையினைச்சூழ்ந் ததனைச் சூழ்ந்த
மிக்கவிலா விருதவரு டம்பொன் னாக
விளைத்தருந்து மவற்றைப்பொன் மேனி யொக்கு
மிக்கநகர் சலஞ்சூழ்ந்த நவகண் டங்க
ளியம்பினடுத் தென்றிசையுத் தரங்க டம்மிற்
றெக்கமா வருடங்கண் மூம....னரு.... ன்றுசிமவ்
வரைகளா னிடையீ டெய்தும் 110

மேருமலை கனகுணக்கிற் கண்ட மோடு
மேற்றிசையிற் கண்டநடுக் கண்ட மூன்றுஞ்
சீருலவு சதி........ .... குமென்பர்
தென்றிசையுத் திரங்கட்மின் மூவ்வி ரண்டு
நேருநெடி லெனவேனை யிரண்டு வாங்கு
நெடுஞ்சிலைபோன் றிருப்பனவச் சிமவெற் போதின்
நேருலகி நிடதமலை யேம கூட
மிமவானென் பனதென்கண் டத்த மாதோ 111

நீலமலை சுவேதவரை சிருங்க வெற்பு
நெடுமேரு வடகண்ட நிகழ்வ வாகும்
(நீல)மலை நிடதமலை யெனுமி ரண்டு
நிகழ்த்தி நாறுயிர யோசனைக ளுள்ள
வேலமலை யொழிந்தவற் றயுதங் குன்றும்
மிவையனைத்து மிராயிரவோ சனையு யர்ச்சி
........லகல முடையனவிம் மலைக ளொப்பண்
விரிநிலம்வே றென்பதினா யிரமா மன்றே 112

இரூய்நுமேற் காகநீண் டுததி தோய்ந்து
கீடக்குறதி யுளவாமல் வ........ச்சேய்மை
வழுக்கிலாப் பத்துநா றுகித் தெற்கு
வடக்காய்நீண் டுயர்வகல மவ்வெண் ணாகி
யிழுக்கிலாப் பெருமாலி யங்கி டக்கு
மிருணூலா யிரமா மோ.... ....
ஒழுக்கிலாக் கந்தமா தனமவ் வாறு
யுயர்ந்தகன்ற மலைபோலக் கிடக்கு மாதோ 113

அரிவருடங் கிம்புருட வருடம் பின்ன
ரத்தேதபா ரதவருட மாமிம் மூன்றுந்
தெரிவரிய மேருவின்றெறன் றிசைய வாகுந்
திகழிரமி யகவருட மிரண்ணியஞ் சீர்க்
குருவருடம் வடபுலத்த கூறு மாறுங்
(கொளுமொன்பா னாயிரம்யோ சனையாம் மேரு)
வரையினூறு குணதிடத்தின் கீழ்ப்பா லாக
மன்னும் பத்ராசுவமா வருட மன்றே 114

மேற்றிசையிற் கந்தமா தனத்தின் மேற்பால்
மெங்கேநு மாலமிவை யொன்பான் கண்ணு
மாற்றமிகு குலவரையவ் வேழ்பொ ருந்து
மவற்றினது பலவுளவென் றறைவர் நல்லோர்
சாற்றுமரி வருடமுத லெட்டின் வாழ்வோர்
தக்கபா ரதவருடந் தன்னிற் செய்த
ஆற்றமிகு வினைப்பயனு னுண்டாந் தெய்வ
வுணர்வுண்டு நெடுநாளங் குறைவ ரன்றே 115

ஆண்டுவரு முகங்களா னுற்றப் பட்ட
வவத்தாபே தங்களில்லை யாக நிற்பர்
ஈண்டுரைசெய் பாரதகண் டத்தின் வாழ்வார்க்
கெணினுகங்கட் கடுத்தவுணர் வாயு ளாற்றல்
பூண்டவர்க ளுழவாதி தொழிலாற் பெய....
....வராய் முத்தாப மேவி
நீண்டமுத் துயரினரா வரிக்கண் டத்து
நிகழ்த்துமிரு வினைகள்வே றுலகி னுண்பர் 116

எடுத்தபா ரதகண்ட .... னனி
னிமமலையி னின்றுதெனு னுததி யீருய்ப்
படைத்தநவ வாயிரத்தா மென்ப ரந்தப்
பாரதத்து ளாயிரவோ சனையவ் வோங்க
லடுத்தநிலம் ....ழிந்த் வோரெண்
ணுயிரமுங் கொண்டுளதச் சாகரஞ் சூழ்ந்
தடுத்தநவ தீபங்க ளுளவ வற்றை
யுரைத்திடுவ னுகமத்து ளுணர்ந்த வாறே 117

இந்திரவன்.... மலிகசேருத் தீபஞ் சிந்நு
விடையுறு கபத்திமா னுகத் தீபஞ்
சந்திரமா னதமென தீப கந்திருவ
சவுமியனே .... வருண
மிந்தக்கன்னி யாத்தீப மெனுமி வற்றுட்
கூறு.... ....
மந்தமறு குமரியலா தனவொவ் வொன்று
ஆயிரவோ சனைவிரிந்த வலைய மாமே 118

நீட்டமு ....டைத்துக் குமரித் தீப
நிகழ்பனிமா மலைதொடங்கிச் சேது வீருய்க்
காட்டவுறு வடதெற்குப் பத்து நாருய்க்
கவின்களிந்து கிழக்குமேற் கொ.... ....
....கொடுமா நிகர் பாரத கண்டத்துட்
பொருந்தவுறு யகேந்திரநன் மலையஞ் சையம்
பாட்டுரைசெய் சத்திமான் விருக்கம் விந்தம்
பாரியாத் திரமேழுக் குலவெற் பன்றே 119

வேறுலக சாதனமா மிக்கண் டத்தூண்
மெய்த்தவர்கள் பலதவங்கள் விளைப்பர் வேதங்
? கூறும கயதங்கள் பல த........யவா
கூறியவிப் பாரதமா வருடந் தின்னி
லீறுபல் வுளவவற்றுட் கங்கை யாகி
(அதி) நதியைம் பது கோடி யவற்றுட் கோடி
பேறுதரு தீர்த்தங்க ளுளவாம் மேன்மை
பெறும்வார ணாசிமுத லறுபத் தெட்டே 120

இத்தகைமை யியம்புசம்புத் தீபஞ் சூழ்வுற்
றிணையிலண்ட கடாகமள விருக்கு மோதை
யத்தகைசே ரகநீப மனைத்து முன்ன
மறைந்தமே லுலகமினி யளந்து கூறி
னித்தரையின் மிசைத்துருவ மளவா மூவைந்
திலக்கத்திற் புவலோக மிருக்கு மென்ப
ரத்தலையி னுலகசீ வனமா மேக
மடுத்திருக்கு மவனிபற் றுக வன்றே 121

சித்தரொடு கந்திருவர் முதலோர் தானஞ்
செங்கதிரோன் மூதலான கோளி டங்க
ளத்தலையி னமைவுறுமங் கதன்மேற் கூறி
னவ்வளவு குறைகோடி யோசனைக்கண்
மெய்த்தசுவ லோகமுறு மதன்கண் வேழ
விருடனன் மெய்த்தேவருடன் மேவு மப்பால்
வைத்தவிரு கோடியோ சனைக்கட் சாரு
மகலோக மதிலமர்ப மார்க்கண் டாதி 122

? சாற்றுமதன் மிசையெண் ....க்கு சனலோக
மதிலாவத் திட்டாதி .... ரிருப்பா
ரேற்றவதன் மிசைதவலோ கந்தா னோர்பன்
னிருகோடி யோசனைக்க் ணிருக்கு மா.......
போற்றுசன காதியோ கியரி ருப்பர்
புகன்றவதன் மிசையீரெண் கோடி மீதி
லாற்றல்மிகு சத்தியலோ கம்பொ ருந்து
மரியினுட நான்முகக்கடவு ளமரு மன்றே 123

விரிஞ்சனுல கின்மீது நான்கு கோடி
மேலிருக்கு மாலுலக மதனு ம்பர்
திருந்துமறு கோடியோ சனையி லெங்கட்
சிவலோக மிருக்குமெனத் தெரிந்து கொண்ணீ
பொருந்துமதன் மிசைக்கோடி யோச னைக்கட்
பொருவிலண்ட கடாகமெனப் புகல்வர் நல்லோர்
பரந்தநில மிசைகடா காந்த மாயையம்
பதுகோடி யோசனையிப் பரிசி னாமே 124

[illegible]னியின் கீழுலகங் கட்டு ளைப்பிற்
கடாகவரு கிற்காலா னலப்பே ரண்ண
லாசிலல குறுங்கோடி யளவு யர்ந்த
வவன்றனது சுவாலையி ரைந்து கோடி
தேசுமலி யதன்மிசையோ ரைந்து கோடி
செழும்புகையங் கவனையர் சேர்வ ரப்பான்
மாசுமலி பாவிகடம் பாவ னான்கு
மடியூட்டு நரகுலக மருவு மன்றே 125

நறுமலரோன் புரிமுப்பத் திரண்டி லக்க
நரகினிலெண் ணான்குநா யகமா மந்த
விறைநகர முப்பதுகோ டியின்மே லோரீ
ரிலக்கவோ சனையவைமே லவீற்றின் வேந்தா
யறைதருகூர் மாண்டபுவ னம்பொ ருந்து
மதன்மிசைமுக் கோடிபன்னீ ரிலக்க மீதி
லறுபதினா யிரவோச னைக்கண் மேவி
யமையுமெழு பாதலமென் றறையு நூலே 126

உரைத்தவவை யொன்பதினு யிரத்தி லொவ்வொன்
றுயராமுற விருந்தவைமுக் கண்ட மாகி
யரக்கருட னாகர்தயித் தியரே மேவு
மவைமிசையங் கவற்றிறைவ னுட கேச
னிருக்குமொரா யிரவோச னைப்பா லென்ப
ரிதன்மீது கோடி யோசனை பெருத்து
விருத்திசத கோடியக னுருது வெற்பு
வேலைதீ பம்பலசேர் ஞால மேவும் 127

அப்படிமுன் புகன்றனமிப் பிரமாண் டத்து
ளைம்பதுமே லிருபுவன மறையப் பட்ட
செப்பிடிலிங் குலோகப்பாலாட் டகங்க டம்மைத்
திருந்தியவண் டத்தின்கீழ்த் திசைதொ டங்கி
வைப்புறுமெண் டிசையையுமிந் திராதி யாக
வருமிருநால் வரும்புரப்பர் வழாதிவ் வாற்று
லொப்பரிய பவுதிகமாம் பிரமாண் டத்தி
லுறுபுவன மறுபஃது முரைத்தா மன்றே 128

அப்பிரமாண் டத்தினுளீ ரைந்து திக்கு
மருஞ்சதருத் திரகணங்க ளபபபதாத
செப்புபாலாட் டாகாத முதல்வ ரென்னச்
செல்வமொடு வடிவுபல தீர்த்த வாகி
யொப்பிலா வளவிலுருத் திரர்கள் சூழ
வுவந்து தகும், பெயர்புனைந்த வுலகத் தொன்று
மிப்பரிசி ஞாலமுறு புவனஞ் சொற்றும்
ஏனையதத் துவபுவன மிசைத்தா முன்னே 129

சிவமுதல தத்துவங்கள் செறிந்திருக்குஞ்
செழும்புரமெண் ணிலவிவற்றுட் சிறப்புற்றோங்கும்
புவனமொரு சில்புகலப் பட்ட வந்த
புவனேசர் பெயராலப் புவன மெல்லா
முவவைதவிர் வனபொருள்க ளொளிய பூண்க
ளுள்ளனநல் லிசைபாட லாடல் வல்ல
குவிமுலைவெண் டரளநகைக் கோதை மாதர்
குரிசிறு மென்மே லுயர்வு கொண்ட மாதோ 130

இயம்பலூறு புவனேச ரென்பர் தம்முள்
யாவரையார் வந்தனைசெய் திடுவ ரன்னார்
வயங்கும்வர புரத்தின்மதி யிரவி கர்ரு
மருவினரைப் புவனபோ கங்கண் மாந்தி
நயங்கொளவாங் தரசிருட்டி தன்னின் மீண்டும்
நடுவுலகில் வந்துதித்து நற்கு லத்தி
லுயர்ந்தவள லுகர்வரின்பப் புவனு தார
முறுதத்து வங்களள வுரைப்ப னன்றே 131

தத்தயள வுறவளக்குந் தகைமை யாலத்
தத்துவங்க ளவ்வளவு சாற்றற் காகா
வைத்தமுறை யோசனையிங் கியம்பி ....
னின்னுழைவெங் கதிரினெழக் கண்டுங் காணு
வுந்துகளொண் பரமாணு வஃதெட் டாயி
னுமொருவா லாக்கிரமங் கஃதெட் டென்ன
வைத்திடுவ ரிலிக்கையென வஃதெட் டாயின்
வளருக மெனுநாமம் மருவு மன்றே 132

ளைகமொரு நான்கெவையா மஃதெட் டாயி
னொருமானுங் குலமஃதோ ரிருபத் தேழே
லாகுமொரு தனுக்கிரக மென்னு நாம
மத்தமரு நான்குதனு வஃதி ரண்டே
லாகுமொரு தண்டமா யிரத்தி ரட்டி
யெனிலஃதோர் குரோச மஃதி ரண்டா
? மாயினோர்க் கலியூர நீயெனவஃ திரண்டேல்
யோசனையா மெனவிறைநூ லுரைக்கு மன்றே 133

சாற்றியவிவ் வோசனையாற் றரணி யர்தி
தத்துவங்க ளளவுரைப்பி னூறு கோடி
தேற்றுதரை; யளவையெவ்வா றென்னி லோரேழ்
தீபங்க ளிருபத்தே ழிலக்கந் தம்மே
லேற்றவொரு கோடியேழ் கடலு மன்ன
வேமநிலந் தசகோடி லோகா லோகம்
போற்றுபதி னுயிரயோ சனையா மந்தப்
பொருப்பினைச்சூ ழிருநிலமேற் புகல லுற்றும் 134

மேற்படரு மிருணிலமுப் பத்தைந்து கோடி
மேலொருபத் தொன்பதா மிலக்க மன்றி
நாற்பதினா யிரமுடைய தாகு மப்பான்
நற்கருப்ப நீருததிக் கடல்க ளேழு
மேற்புறுமவ் வளவுடைய தென்ப ரப்பா
லிசைந்தவெளி யொருகோடி யெல்லா மெண்ணின்
பாற்பகரிவ் வைம்பதினா யிரமேற் கொளும்
பதிகோடி யோசனையாய்ப் பகர்வ ரன்றே 135

நாவலொடு பெயரியதீ பத்தின் மேரு
நடுவுறலி னைம்பதினு யிரமும் போக்கித்
தாவலுறு மவ்வரைநாற் றிசையு மண்ட
கடாகவள வோரைம்பான் கோடி யென்க
தாவிலதன் கீழ்மேலு மவ்வெண் ணுமித்
தன்மையாற் பிரமாண்ட கோள கந்தா
னேவில்சத கோடியாம் பெருங்க டாகத்
தொருபெருமை யற்புதயோ சனையா மன்றே 136

இத்தரைசூழ் புவனமுத லவ்வியத்தங் காரு
மிசைந்தவைப் பத்துமடங் கொன்றி னொன்றுந்
தத்துவமா மவ்வியத்தஞ் சூழி ராகந்
தானூறு மடங்கதுசூழ் தந்து நிற்கும்
வித்தியமா தத்துவமா யிரம டங்கவ்
வித்தைசூழ் காலநிய திகளி ரண்டிற்
பத்துறுமா யிரமடங்கு நியதி; காலம்
பகரிலக்க மடங்கெனநூல் பகரு மன்றே 137

இந்நியதி காலஞ்சூழ் கலைய தோர்பத்
திலக்கமடங் குளததுசூழ் மாயை நாமம்
பன்னியது கோடிமடங் கதுசூழ் வித்தை
பதின்கோடி யதனைச்சூழ்ந் தீச மென்ன
மன்னியது சதகோடி மடங்கா மென்பர்
மற்றதுசூழ் சதாசிவமற் புதம டங்கா
முன்னியதன் மிசையாக வுணர்சி வந்தா
னுரைப்பினள விறந்ததென வுரைக்கும் நூலே 138

திரோதாயி யிலக்கணம்.

மூலமல மெனுநாமம் மொழியப் பட்ட
முடிவிலா வாணவமு முறையி னூட்டு
சீலமலி தருகரும மலமுந் தூய்ய
சிவாதிதரு முபாதான விந்து வும்பின்
காலமுத லனவினு மாயை தானுங்
கட்டுரைக்கப் பட்டனவைந் தாவ தென்ன
வேலமுன முரைசெய்த திரோத சத்தி
யிலக்கணமா கமமுரைத்தாங் கினியு ரைப்பாம் 139

ஓங்குசிவ சத்திக்குப் பாசத் தன்மை
யுண்மையெனு ரனைத்துமளிக் குறுமச் சத்தி
நீங்கலரு முயிர்பாசத் தருமம் பற்றி
நின்றுவழுங் குறுதலினூற் றிரோத மென்பர்
தாங்கலுறு பாசமென வுபசா ரத்தாற்
சாற்றுவதாய் மூலமல சத்தி நீக்கித்
தேங்கொளியாய் பராபரமுத் திகள்நல் குற்ற
செயலினருட் சத்தியெனத் திகழு மன்றே 140

பாசமுறை யைவகையும் பகுத்து ரைக்கப்
பட்டனவாற் சிவமுதலொண் படியீ ருகப்
பேசுமவை வருமுறையே சிருட்டி யென்பர்
பிரதிலோ மத்தினுல் ஞால மாதி
மாசில்சிவ மீருய தத்து வங்கண்
மாயைமா மாயைகளி னுறவொ டுக்க
வீசன்மிகு பிரளயமப் பிரள யத்தை
யிறையியற்றுங் காரணமே வியப்ப தாற்றும் 141

பாசமரபு முற்றும்.

பிரளய வியல்.

கடக்கரிய பிரவாக வநாதி யாய
கருமமுரா னொடுபலவாங் கார ணத்தாற்
றொடக்குறுமவ் வினைநுகரப் பலபி றப்பிற்
றோன்றுபுரி யட்டகத்தாற் சுழல்க றங்கொத்
? திடர்க்கணுறு முயிர்கள்யா வுயிர்ப்பாக ....
மிருவினைக ளுறவுபா தானங் கட்குப்
படைப்புமிகு சத்திதர பானுற் செய்யப்
படுமென்பர் பிரளயநூல் பலகற் றோரே 1

இம்மட்டுமே சுவடிகிடைத்தது. அன்பர்கள் முழுச் சுவடியைத் தேடித்தருவாராயின் நூலின் முழுவடிவத்தை யும் அடுத்த பதிப்பில் பதிப்பிக்கலாகும்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

முற்றிற்று.

௨

நூல்—8

தருக்க பரிபாஷை

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

உ

தருக்க பரிபாஷை

பிழையுந் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	24	பிற்பாட்டின்மையின்	பிற்பாடின்மையின்
7	25	முன்றிற்பதும்	முன்னிற்பதும்
8	10-ஆம் வரிக்குப்பின்	குணத்திற்கிடனாவது திரவியமென்பது திரவிய இலக்கணம் — என்ற தலைப்பைச் சேர்த்துக் கொள்க.	
11	தலைப்பு	பிரமானம்	பிரமாணம்
11	10	பிரமாத்ருப்	பிரமாத்ருப்
37	12	ஆப்தவாக்ஸியஞ்	ஆப்தவாக்கியஞ்
41	3	பொந்தாமை	பொருந்தாமை
45	20	பிராம்ாணியம்	பிராமாணியம்
47	4	கான்ட	காண்ட
50	22	காட்-கியானே	காட்சியானே
52	13	புத்தி	யுத்தி
99	21	அங்கீகாரத்தாம்	அங்கீகாரத்தால்
114	14-வது வரியில்	[அன்றி (பரமாணுவைக் கிரகிக்கும் பிரமாணமன்றி) இதற்] இதைச் சேர்க்க.	

உ

கடவுள் துணை.

தர்க்கபரிபாஷை

1. நியாயநூற் பிரவேசஞ் சுருங்கிய கேள்வியினு லடைதலை மடியனுயும் வாஞ்சிக்கின்ற பாலனெவன் அவனுக்கு யுக்தியன்வித தர்க்கபரிபாஷையை யான் சுருக்கி விளக்குகின்றேன்.

2. பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோசநம், திட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தருக்கம், நிண்ணயம், வாதம், சற்பம், விதண்டை, ஏத்துவாபாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகத்தாநங்களது தத்துவஞானத்தால் உயர்சிறப்படைப.

3. இது நியாயத்தினது முதற்சூத்திரம். இதன் பொருள் பிரமாணமுதற் பதினறு பொருளது உண்மையறிவால் வீடடைத லுளதாமென்பது.

4. எவ்வளவும் பிரமாண முதலியவற்றின் உத்தேச, இலக்கண, பரீக்ஷை பண்ணப்படாது அவ்வளவும் அவற்றின் உண்மை யறிவு உண்டாகாது. எங்ஙனம் பாஷியகாரர் கூறினர் அங்ஙனம் இந்நூலது பிரவிருத்தி: உத்தேசமும், இலக்கணமும், பரீக்ஷையுமென மூன்று வகைத்து.

i. உத்தேசம்—ENUNCIATION.

5. உத்தேசமாவது பெயர் மாத்திரையாற் பொருளைச் சொல்லுவது. அதுவு (உத்தேசமு)ம் இச்சூத்திரத் தானே பெறப்படும்.

ii. இலக்கணம்—DEFINITION.

6. இலக்கணமாவது சிறப்பியல்பு. எங்ஙன மெனின் ஆ(கோ) விற்குத் தாடி முதலிய வுடைமை.

iii. பரீக்ஷை—INVESTIGATION.

7. இலக்கியத்திற்கிலக்கணம் பொருந்துமோ பொருந் தாதோ வென்று ஆராய்தல் பரீட்சை.

8. ஆதலின், இவ்விலக்கண பரீட்சைகள் (இலக்கண மும் பரீட்சையும்) பிரமாணதிகளுடைய உண்மையறி வின் பொருட்டு அவசியம்வேண்டப்படுவன. அவற்று (பிரமாணதிகளு) ள்ளும் முதற்கண் உத்தேசித்த பிர மாணத்திற்கு இலக்கணம் முறையே கூறப்படும்.

I. பிரமாணம்—PROOF.

Means of Knowledge.

9. பிரமைக்குக் காரணம் பிரமாணம். இதிற் பிர மாணம் இலக்கியம்; பிரமாகரணத் தன்மை இலக் கணம்.

10. (ஆட்சேபம்.) அற்றாயின், பிரமாணம் பிரமைக்குக் காரணமாயின் அதற்குப் பலங்கூறல் வேண்டும்; கரணத்திற்குப் பலமுடைமை நியமமாதலின்.

(சமாதானம்.) அஃதொக்கும். அத(கரணத்தி)ற்குப் பிரமையே பலம்; பலமாவது சாதி (நிச்சயி)த்தல். துணித்(வெட்டு)தற் கருவியாகிய நவியத்திற் (கோடரிக்)குத் துணித்தலே பலம்.

பிரமை—Right knowledge.

11. எந்தப் பிரமைக்குக் கரணம் பிரமாணமோ அந்தப் பிரமை யாது?

சமாதானஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

யதார்த்த அநுபவம் பிரமை; யதார்த்த மென்றது அயதார்த்தமாகிய ஐயம் (சந்தேகம்), திரிவு (விபரீதம்), தருக்க வுணர்வுகட்கு விலக்கு; அநுபவ மென்றது ஸ்மிருதிக்கு விலக்கு. அது (அநுபவம்) ஸ்மிருதிக்கு வேறாய வுணர்வு.

கரணம்—Instrument (peculiar cause).

12. கரணமாவது யாது? சாதகதமம் கரணம். உயர்ந்த சாதகம் சாதகதமம்; உயர்ந்த (சிறந்த) காரணமென்பதே இதன் பொருள். சாதகம் காரணம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

காரணம்—GENERAL CAUSE.

13. காரணமாவது யாதெனின் கூறுதும்:— நியதமாய்ப் பிறிதொன்றற் காதலின்றிக் காரியத்திற்கு முன்னிற்றலுடையது யாது அது காரணம்; ஆடைக்கு நூல் நாடா முதலியனபோல்வ. ஆடைதோன்றுழித் தன்னியல்பின் (தெய்வீகமாய்) வந்த கழுதை முதலியவற்றிற்கு முன்னிற்றலுண்டேயாயினும் அது நியமமன்று. நூலுருவிற்கு நியதமாய் முன்னிற்றலுண்டேயெனின் அது (நூலுரு) பிறிதொன்றற்காகும் (அந்நியதாசித்தியாம்); ஆடையுருத் தோற்றத்தமைதலின். (நூலுருவம்) ஆடையைக் குறித்துங் காரணமெனின் கற்பனைபெருகும். ஆதலின் பிறிதொன்றற் காகாமையாய் நியதமாய் முன்னிற்பதன்றன்மை காரணத்தன்மை.

காரியம்—EFFECT.

14. பிறிதொன்றற்காகாது நியதமாய்ப் பின்னிற்பதன்றன்மை காரியத்தன்மை.

15. ஒருவன் காரியத்தாலே தொடரப்பட்ட அந்நுவய வியதிரேகி காரணமென்றான். அது பொருந்தாது; நித்திய விபுவாய வான் (ஆகாய) முதலியவற்றிற்குக் காலத்தானும் இடத்தானும் வியதிரேக (அபாவ) மின்மையின் காரண மின்மை (ஆகாமை) வரவேண்டுதலின்.

16. காரணமும்: சமவாயி, அசமவாயி, நிமித்தமென்னுங் கூறுபாட்டான் மூவகைப்படும். அவற்றுள்,

சமவாயிகாரணம்—INTIMATE CAUSE.

17. எதன்கண் சமவேதித்து (ஒற்றிற்று)க் காரியந் தோன்றும் அது சமவாயிகாரணம். எங்ஙனம்? நூற்கள் ஆடைக்குச் சமவாயிகாரணம். நூலின் கண்ணே ஆடை சமவேதித்துத் தோன்றும்; நாடா முதலிய வற்றினில்லை.

18. (ஆ.) அற்றாயின், ஆடைக்கு நூலோடும் நாடா முதலியவற்றோடும் சம்பந்தமுளதாக நூலின் கண்ணே ஆடை சமவேதித்துத் தோன்றும்; நாடா முதலியவற்றின்கண் இல்லையென்பதெங்ஙனம்?

(ச.) அஃதொக்கும். அச்சம்பந்தம், சையோகமுஞ் சமவாயமுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், நீக்கமின்றி இருப்பனவற்றின் சம்பந்தம் சமவாயம்; ஏனையவற்றது(மற்றையவற்றின்)சம்பந்தம் சையோகமே.

19. நீக்கமின்றி இருப்பனயாவை? எவற்றுளொன்று நசியாததாய் மற்றொன்றைப் பற்றியே நிற்கும் அவை நீக்கமின்றி இருப்பன. எங்ஙனம்? அவயவ (உறுப்பு) அவயவி (உறுப்பி)கள், குணகுணிகள், வினை வினையது (வினைமுதல்)கள், சாதி வியக்தி (வடிவு) கள், விசேட நித்தியத்திரவியங்களென்பனவே.

20. அவயவி முதலியன முறையே கெடாதனவாய் அவயவ முதலியவற்றைப் பற்றியே நிற்கும்; கெடுமவத்தையி (அழியுங்காலத்தி)ற் பற்றுமையே (ஆசிரயிக்காமலே) நிற்கும். எங்ஙனம்? நூலது கேட்டில் ஆடையும், ஆசிரயித்தது (குணியின்) கேட்டிற் குணமுழ்.

21. கெடுதற்றன்மையாவது கெடுதற் (அழிதற்குரிய, காரணக்கூட்டங் கூடுதல். நூலாடைகளும் அவயவ அவயவிகளாதலின் அவற்றது சம்பந்தம் சமவாயம்; நீக்கமின்றி யிருத்தலின். நாடா ஆடைகட் காயின் சமவாய மின்று; நீக்கமின்றி இருத்தலின்மையின். நாடா ஆடையைப்பற்றி நிற்றலும் இன்று; ஆடை நாடாவைப்பற்றி நிற்றலும் இன்று. ஆதலின் அவற்றது சம்பந்தம் சையோகமே. ஆதலின் இங்ஙனம் ஆடை நூலிற் சமவேதம். எதன்கண் சமவேதித்துக் காரியந்தோன்றும் அது சமவாயிகாரணம் ஆதலின், நூல்களே ஆடைக்குச் சமவாயிகாரணம்; நாடா முதலியன அல்ல. ஆடையும் தற்புணர் (தன்னையடைந்த) உருவமுதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரணம். இங்ஙனம் மட்பிண்டமும் குடத்திற்குச் சமவாயிகாரணம். குடமும் தற்புணர் உருவமுதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரணம்.

22. (ஆ.) அற்றாயின், எப்பொழுது குடமுதலியன தோன்றும் அப்பொழுதே தற்புணர்(தன்னையடைந்த)

உருவமுதலியனவுந் தோன்றும். ஆதலின் (குடமும் உருவமுதலியனவும்) ஒருகாலத்திற் றோன்றின. ஆதலின் குணகுணிகட்கு (ஓராவினின்றும் ஒரு காலத்திற்றோன்றும்) இடவலக் கோடு (கொம்பு) போலக் காரிய காரணத்தன்மையேயில்லை; முற்பிற்பாடி (முன்பின்னிருத்தலி) ன்மையின். ஆதலின், குடம் தற்புணருருவ முதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரண மன்று; சமவாயிகாரணம் காரண விசேடமாதலின் (சிறப்புக்காரணங்களுள் ஒன்றாதலின்) எனின் கூறுதும்:—

(ச.) குணகுணிகட் கொருகாலைத் தோற்றமின்று. ஆயின், திரவியம் குணமிலியாயே முற்றோன்றும்; பின் அதிற் சமவேதித்துக் குணங்கள் தோன்றும். (குணமும்குணியும்) ஒருகாலைத்தோற்றமாயின் (ஒரே காலத்திற் றோன்றுவதாயின்) குணகுணிகட்கு ஒரு காரணக் கூட்டத்தனவாதலில் (காரண சமுதாய மொன்றுயிருத்தலால்) வேறுபாடில்லாதல்வேண்டும்; காரிய வேறுபாடு காரண வேறுபாட்டின் நியத மாதலின். ஆதலின், முற்கணத்திற் குணமிலியேயாய குடம் (தன்னிற்றோன்றும்) குணங்கட்கு முன்னிற்பது. (திரவியம்-குடம்) குணங்கட்குச் சமவாயி காரணமாம். அப்பொழுது காரணவேறுபாடுமுண்டு. குடம் குடத்தைக்குறித்துக் காரணமன்றே; ஒன்றற்கே முற்பிற்பாட்டின்மையின். குடம் தானே தன்னைக்குறித்து முன்றிற்பதும் (காரணமாதலும்) பின்

னிற்பது (காரியமாதலு) மில்லை. தன் குணங்களைக் குறித்து முன்னிற்றலின் திரவியம் குணங்கட்குச் சமவாயிகாரணமாம்.

23. (ஆ.) அற்றாயின், இங்ஙன (முதற்கணத்தில் நிர்க்குணமாய்க்குடமுண்டாகு) மாயின், குடம் முற்கணத்திற் கட்புலமின்மையாதல் வேண்டும்; அருவத்திரவிய மாதலின்; காற்றுப்போலே. எத்திரவியம் பரிதா (மகத்துவ) உற்பூத உருவமுடையது அத்திரவியம் கட்புலப்படுவது. திரவியமன்மையு மாதல் வேண்டும்; குணத்திற்கிடனாதற்றன்மையின்மையின்.

(௪.) அஃதொக்குப்; மிகவும் நுண்ணிய (சிறிய) குடம் முதற்கணத்திற் கட்புலனாற் கிரகிக்க (அறிய)ப் படாதாயின் அப்பொழுது நமக்கிடையூறு யாது?

குணமுடையதாகக் குடமுண்டாகிற தென்னு மிடத்தும் நிமிஷாவசர (கண் மூடுங்கால)த்தில் அக் குட மறியப்படுவதின்று. ஆதலின், முன்னர்க் குண மிலியாயே குடந்தோன்று மென்னு மிது துணிபு (குடம்) இரண்டு (இரண்டாவது) முதலிய கணங்களிற் கட்புலனாற் கிரகிக்கப்படும். முற்கணத்திற் குணத்திற் கிடனாதற்றன்மையின்மையின் திரவிய மன்மை யாதலில்லை; சமவாயிகாரணம் திரவியமென்னுந் திரவிய விலக்கணப் பொருத்தத்தால் யோக்கியதை (தகுதி) யாற் குணத்திற் கிடனுமாதலின்.

அசமவாயிகாரணம்—NON-INTIMATE CAUSE.

24. யாது சமவாயிகாரணத்தனுகி (சமீபித்து) யிருப்பதும் துணிந்த காரணத்தன்மையுடையதுமா யிருப்பது அஃது அசமவாயிகாரண மென்று கூறப்படும்.

எங்ஙனம்? ஆடைக்கு நூலியைபு (நூலின்சையோகம்) அசமவாயிகாரணம்; நூலியைபா (நூலின்சையோகமா) கிய குணம் ஆடைச் சமவாயி (முதற்)காரணமும் (தனக்குக்)குணியுமாகிய நூல்களிலே சமவேதித்திருத்தலின்; சமவாயிகாரணத்தணித்தா (நெருங்கியதா) யிருத்தலின்; பிறிதொன்றற் காகாமையும் நியதியு (நியமமு) மாகிய முன்னிற்றற் றன்மையால் ஆடையைக்குறித்துங் காரணமாதலின்.

இங்ஙனம் நூலுருவமும் ஆடையை யடைந்த உருவிற்கு அசமவாயிகாரணம்.

25. (ஆ) அற்றாயின், ஆடையுருவிற்கு ஆடை சமவாயிகாரணமாதலின், தன்னை (ஆடையை) யடைந்தேயிருக்கின்ற ஒருதருமத்தி (நூலியைபி)ற்கு ஆடையுருவைக்குறித்து அசமவாயிகாரணத் தன்மை கூறத்தகும்; சமவாயிகாரணத்து (ஆடையின்) அணித்தா யிருத்தலின். நூலுருவிற்குத் தகுதியன்று; அதற்கு (நூலுருவிற்கு)ச் சமவாயிகாரணத்து (ஆடையின்) அணித்தாயிருத்தலின்மையின்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; (நூலுருவம்) சமவாயிகாரணத்தி (ஆடையி)ன் சமவாயிகாரணத்து (நூலின்) அனித்தாயிருத்தலும் பரம்பரையாய்ச் சமவாயிகாரணத் தனித்தாயிருத்தலு முடைமையின்.

நிமித்த காரணம்—INSTRUMENTAL CAUSE.

26. யாதொன்று சமவாயிகாரணமும் அசமவாயி காரணமு மன்றாய் மற்றுங்காரணமாம், அது நிமித்த காரணமா மென்று கூறப்படும். எங்ஙனம்? நாடா முதலியன ஆடைக்கு நிமித்தகாரணம்.

27. இக்காரணங்கள் மூன்றும் உள்பொருட்கே (பாவ காரியத்திற்கே). இல்பொருட் (அபாவகாரியத்திற்) காயின் நிமித்த காரணமாத்திரம்; அத (அபாவகாரியத்தி) ற்கு ஓரிடத்தும் சமவாய மின்மையின். சமவாயம் உள்பொருளிரண்டின் தருமமாதலின்.

28. இக்காரணங்கள் மூன்றனுள் யாதாயினு மெவ்வாற்றானு மூயருமாயின் அதுவே கரணம் (அசாதாரண காரணம்). ஆதலின், பிரமைக்குக் கரணம் பிரமாண மென்னு மிவ்விலக்கணம் துணியப்படும்.

29. 'ஊணரப்படாத பொருளின்துணர்வு பிரமாண மென்பது பிரமாண விலக்கணமெனின்,

அஃதின்று; ஒரு குடத்தின்கண்ணே குடமிது குடமிது வென்று உணரப்பட்டதை யுணருந் தாரை

கொளுணர்வு (தொடர்ச்சியாய் நிகழும் ஞானங்)கட்கு அப்பிராமாண்யம் வரவேண்டுதலின்.

வேறுவேறாகிய கணவிசேடத்தோடு கூடிய பொருட் கவர்ச்சியான் உணரப்படாத பொருளினது உணர்தற் றன்மை யுண்டென்பதன்று; காட்சியான் நுண்ணிய காலவேறுபாடு தெரியாமையின். (நுண்ணியகாலத்தின்) வேறுபாடு தெரியின், கிரியைமுதற் சையோக மீறாய நான்கிற்கும் ஒருமை (ஏககாலத்துண்டாவதென்னும்) அபிமானமின்றாதல் வேண்டும்.

30. பிரமாத்ரூப் பிரமேய முதலிய பலகாரணங்கள் பிரமைக்குள. இவையெல்லாம் கரணமோ அல்லது (கரணம்) அல்லவோ கூறுதும்:—

பிரமாதாவு (காண்பானு) ம் பிரமேய (விஷய) மும் இருப்பினும் பிரமை (யதார்த்த ஞானம்) பிறவாமையினானும் இந்திரியார்த்த (இந்திரியவிஷய) சையோகாதியுண்டாயின் விரைவினாற் பிரமை பிறத்தலினானும் இந்திரியார்த்த சையோகாதியே கரணம். சாதகத்தன்மை விசேஷ மின்றாயினும் இவ்வுயர்ச்சியா (விரைவினாற் பிரமை பிறத்தலினா) னே இதற்கு (இந்திரியார்த்த சையோகாதிகட்கு)ப் பிரமாதா முதலியவற்றினின்றும் அதிசயமாதலின், உயர்ந்த காரணங் கரணமென்று கூறிப்பட்டது.

இந்திரியார்த்த சையோகாதியே பிரமைக்குக் கரண மாதலின் பிரமாணம்; பிரமாதா முதலியன

வல்ல. அப்பிரமாணங்கள் நான்கு. அங்ஙனம் நியாயசூத்திரம்—"பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சப்தங்கள் பிரமாணங்கள்" (என்று கூறுகின்றது).

1 பிரத்தியட்சம்.

Sensuous Perception.

31. "காட்சியாவது யாது? சாட்சாத்காரிப்(பிரத்தியட்சப்)பிரமைக்குக் கரணம் பிரதியட்சம் (பிரத்தியட்சப் பிரமாணம்). யாது இந்திரியத்தாற்றோன்றும் அது சாக்ஷாத்காரிப் பிரமை. அதுவும் சவிகற்ப நிர்விகற்பக் கூறுபாட்டால் இருவகைப்படும். அதற்கு (பிரத்தியட்சப் பிரமைக்கு)க் கரணமூவகை; (1)ஓரிடத் திந்திரியம், (2) ஓரிடத்துப் பொருளிந்திரியக் கூட்டம். (3) ஓரிடத்து ஞானம்.

(1) எவ்விடத்து இந்திரியங் கரணம்? எப்போது நிருவிகற்ப வுருவப்பிரமை பலமாம் அப்போது இந்திரியம் கரணம்.

அவ்வாறே, உயிர் மனத்தோடு கூடும்; மனம் இந்திரியத்தோடு; இந்திரியம் பொருளோடு; இந்திரியங்கட்கு அடைந்ததை விளக்குந்தன்மை நியமமாதலின். ஆதலின் பொருளோடுகூடிய இந்திரியத்தால் பெயர் சாதிமுதலியவையில்லாத (சம்பந்த மில்லாத) பொருள் மாத்திரமகப்படுக்கும் நிருவிகற்ப ஞானந்தோன்றும்.

(i) அந்தஞானத்திற்கு இந்திரியங் கரணம்; துணித்தற்கு நவியம் (கோடரி)போல. (ii) இந்திரியார்த்தக் கூட்டம் (இந்திரியவிஷய சையோகம்) அவாந்தர வியாபாரம்; துணித்தற் கருவியான நவியத்திற்கு, மரத்தோடு கூட்டம்போல. (iii) நிருவிகற்ப ஞானம் பலம்; நவியத்திற்குத் துணித்தல் போல.

(2) எவ்விடத்துப் பொருளிந்திரியக் கூட்டம் கரணம்?

எப்போது நிருவிகற்பத்தின் பின்னர்ப் பெயர் சாதி முதலியையுள்ள சாத்தனிவன், பார்ப்பானிவன், கரியவனின் என்னும் விசேடண விசேடியத்தன்மை அகப்படுக்கும் சவிகற்பஞானந் தோன்றும், அப்போது (i) பொருளிந்திரியக் கூட்டம் கரணம்; (ii) நிருவிகற்பமே அவாந்தர வியாபாரம்; (iii) சவிகற்பஞானம் பலம்.

(3) எவ்விடத்து ஞானம் கரணம்? எப்போது கூறப்பட்ட சவிகற்பத்தின் பின்னர் வெறுப்பு, விழைவு, உபேட்சையென்னும் புத்திதோன்றும், அப்போது (i) நிருவிகற்ப ஞானம் கரணம்; (ii) சவிகற்ப ஞானம் அவாந்தர வியாபாரம்; (iii) வெறுப்புமுதலிய புத்திகள் பலம்.

அதனாலுண்டானதாயும் அதனாலுண்டான ஞானத்திற்கு ஜனகமாயுமிருப்பது அவாந்தர வியாபாரமா(இடைத்தொழிலா)ம்.

சவிகற்ப முதலியவற்றிற்கும் இந்திரியமே காரண மென்பாருமுளர்.

நடுவு (இந்திரியத்திற்கும் விஷயத்திற்கு மிடையே) தோன்றியனவாகிய சந்நிகர்ஷ (சம்பந்த) முதலியன எவ்வளவோ அவ்வளவும் அவாந்தர வியாபாரம்.

அறுவிகைச் சந்நிகர்ஷம்.

32. பொருளிந்திரியங்களுடைய சாட்சாத்காரிப் பிரமைக்கு ஏதுவாகிய சந்நிகர்ஷம் யாது, அஃது அறுவகையே. அவை (1) சையோகம். (2) சையுக்த சமவாயம், (3) சையுக்த சமவேத சமவாயம், (4) சமவாயம், (5) சமவேத சமவாயம், (6) விசேடணவிசேடியபாவ மென்பனவே.

அவற்றுள் (1) எப்போது சையோக சந்நிகர்ஷ(சம்பந்த)ம்?

எப்போது கண்ணாற் குடமிதுவென்று குடவிடய ஞானந் தோன்றும் அப்போது கண் இந்திரியம் கடம் பொருள், அவற்றது சந்நிகர்ஷம் சையோகமே; நீக்கமின்றி யிருத்தலின்மையின்.

இங்ஙனம் மனமென்னும் அக (உள்) இந்திரியத்தால் எப்போது ஆன்மவிடய ஞானம் நானென்று தோன்றும் அப்போது மனம் இந்திரியம், ஆன்மா பொருள், அவற்றது சந்நிகர்ஷம் சையோகமே.

(2) எப்போது சையுக்த சமவாய சந்நிகர்ஷம்?

எப்போது கண்முதலியவற்றாற் குடமடை (குடத்தையடைந்த) உருவமுதலியவை குடத்தின்கண் நீலவுருவம் உண்டென்று கிரகிக்கப்படும் அப்போது கண் இந்திரியம், குடமடை யுருவ முதலியவை பொருள், அவற்றினது சந்நிகர்ஷம் சையுக்த சமவாயமே; கண்ணோடு சையுக்தமான குடத்தில் உருவிற்குச் சமவாயமாதலின்.

இங்ஙனம் மனத்தால்ஆன்மசமவேதமாகிய இன்பமுதலியவை கிரகிக்கப்படும்போதும் இச் சந்நிகர்ஷ (சையுக்த சமவாய) மே.

குடமடை பரிமாண (அளவு) முதலியவற்றின் கிரகிப்பில் நான்குவகைச் சந்நிகர்ஷமும் மிக்ககாரணமென்று வேண்டப்படும்; சையுக்தசமவாய முண்டாயினும் அஃதில்லாதபோது சேய்மைக்கண் பரிமாண முதலியன கிரகிக்கப்படாமையின்.

நான்குவகைச் சந்நிகர்ஷம் எங்ஙனம்?

(1) அவை இந்திரியங்களின் அவயவங்கட்கும் பொருள்களின் அவயவிகட்கும், (2) இந்திரியங்களின் அவயவிகட்கும் பொருள்களின் அவயவங்கட்கும், (3) இந்திரியங்களின் அவயவங்கட்கும் பொருள்களின் அவயவங்கட்கும், (4) பொருள்

களின் அவயவிகட்கும் இந்திரியங்களின் அவயவி கட்குமாய சந்நிகர்ஷங்கள்.

(3) எப்போது சையுக்த சமவேதசமவாய சந்நி கர்ஷம்?

எப்போது கண் முதலியவற்றால் குடவுருவின் சம வேதமான உருவத்தன்மை முதலிய சாமானிய ஞானம் கவரப்படும் அப்போது கண் இந்திரியம், உரு வத்தன்மை முதலிய சாமானியம் பொருள், அவற்றது சந்நிகர்ஷம் சையுக்த சமவேத சமவாயமே. எங்ஙனம்? கண்ணோடு சையுக்தமான குடத்தில் உருவம் சமவேதம்; அதன்கண் உருவத்தன்மைக்குச் சமவாய மாதலின்.

(4) எப்போது சமவாய சந்நிகருஷம்?

எப்போது செவிப்புலனால் இது ககாரமென்று ஓசை கிரகிக்கப்படும் அப்போது செவி இந்திரியம், ஓசை பொருள், அவற்றினது சந்நிகர்ஷம் சம வாயமே; செவிக்குவான் (ஆகாய) வடிவமுண்மை யின், ஓசைக்கு வான் குணத்தன்மை உண்மையின், குணகுணிகட்குச் சமவாயமாதலின்.

(5) எப்போது சமவேத சமவாய சந்நிகர்ஷம்? எப்போது செவியிற் சமவேதமான ஓசையில் ஓசைத் தன்மை முதலிய சாமானியம் சுரோத்திரத்தால்

கவர (அறிய)ப்படும் அப்போது செவி இந்திரியம், ஓசைத்தன்மை முதலிய சாமானியம் (ஜாதி) பொருள், அவற்றினது சந்நிகர்ஷம் சமவேத சமவாயம்; செவியிற் சமவேதமான ஓசையில் ஓசைத்தன்மைக்குச் சமவாயமாதலின்.

(6) எப்போது விசேடண விசேடியப்பாவப்பொருளிந்திரிய சந்நிகர்ஷம்?

எப்போது கண்ணோடு சையுக்தமான பூதலத்தில் இப்பூதலத்திற் குடமில்லென்று குடத்தினின்மை கிரகிக்கப்படும் அப்போது விசேடணவிசேடிய பாவரூப சம்பந்தம். அப்போது கண்ணோடுகூடிய பூதலத்திற்குக் கடத்தினின்மை விசேடணம், பூதலம் விசேடியம்.

எப்போது மனத்தோடு சையுக்தமான ஆத்மாவில் யான் சுகமற்றவனென்று (தன்னிடத்திற்) சுகாபாவம் (இன்பமின்மை) கிரகிக்கப்படும் அப்போது மனத்தோடு சையுக்தமான ஆத்மாவிற்குச் சுகத்தின் அபாவம் விசேடணம், (ஆன்மா விசேடியம்).

எப்போது சுரோத்திர (செவியிற்) சமவேதமான ககாரத்திற் சகாரத்தன்மையின் அபாவம் கிர்கிக்கப்படும் அப்போது செவியிற் சமவேதமான ககாரத்திற்குச் சகாரத்தன்மையின் அபாவம் விசேடணம், (ககாரம் விசேடியம்).

33. இங்ஙனஞ் சுருக்கத்தாற்கூறுதும்:—(சையோகமுதலிய) ஐவகைச் சம்பந்தத்தில் ஏதாவதொரு சம்பந்தத்தின் சம்பந்தியினது விசேடண விசேடிய பாவவிலக்கண (வடிவு)மான இந்திரியார்த்த சந்நிகர்ஷத்தால் அபாவம் இந்திரியத்தாற் கிரகிக்கப்படும்.

இங்ஙனம் சமவாயமும். கண்ணோடுசையுக்தமான தந்துவிற்கு விசேடியமான படத்தின் சமவாயம் இந்நூலில் ஆடையின் சமவாயமிருக்கின்றதென்று கிரகிக்கப்படும்.

இங்ஙனம் அறுவகைச் சந்நிகர்ஷங்கள் கூறப்பட்டன.

34 சங்கிர (சுருக்)கமாகவுங் கூறுதும்:—இந்திரியத்தோற்றப்பிரமை: விகற்பம் நிருவிகற்பமெனவிருவகைத்து. ஆங்க (அவ்விடத்த) தற்குக்கரண மூன்று; சந்நிகர்ஷம் ஆறு.

(ஆ.) அற்றாயின், நிருவிகற்பம் பரமார்த்த சத்தாகிய (மெய்யாகிய) தனது சொரூபத்தை விடயமாகவுடைமையின் பிரத்தியட்ச மாதலமையும். சவிகற்பப்பிரத்தியட்சமோ உரையும் இலிங்கமும் (சப்தப் பிரமாணமும் அனுமானப்பிரமாணமும்) போல அனுகதாகாரத்தை (அனுசரித்துள்ள வடிவத்தை) அகப்படுத்தலின் (விஷயமாகச் செய்திருப்பதால்) எங்ஙனம் சாமானியம் விஷயமாகக் கூடும்? (சாமானியத்தை விஷயமாகவுடைத்தா யிருத்தல் கூடும்)?

அர்த்தத் (விஷயத்)தினாலுண்டான ஞானத்திற்கே பிரத்தியட்சத்தன்மை யிருப்பதால், பரமார்த்த சத்தான (முயற்கொம்பு முதலியவைபோல் அத்தியந்த அசத்தென்னும் அளீகத்திற்குப்பின்னமான) அர்த்தமே ஞானஜனக மாகையால். சுலட்சண (தனது சொரூப) மோ பரமார்த்தசத்து. அது சாமானியமன்று; பிரமாணத்தாற் றள்ளப்பட்ட விதிபாவ (சத்துவ)த்தையுடைய அன்னிய வியாவிர்த்திய (பிறிது நீக்க) வடிவதர்மத்துடன் அதற்குத் துல்லிய (ஒப்புமை)த் தன்மையிருத்தலின்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; சாமானியத்திற் (ஜாதிக்) கு வஸ்துபூதம் (பாவவடிவம்) இருத்தலின்.

இங்ஙனம் பிரத்தியட்சங் கூறப்பட்டது.

2 அநுமானம்—Inference.

35. இலிங்கபராமரிசம் அநுமானம். யாதினாலநுமானிக்கப்படும் அஃது அநுமானம்.

இலிங்க பராமரிசத்தானே பொருள் அநுமிக்கப்படும். ஆதலின், இலிங்கபராமரிசம் அநுமானம். அது புகை முதலிய ஞானம்; அநுமிதியைக் குறித்துக் கரணமாதலின். தீமுதலியஞானம் அநுமிதி; அதன் கரணம் புகை முதலிய ஞானம்.

36. இலிங்கம் யாது? அதனது பராமரிசம் யாது? கூறுதும்:—

வியாப்தி வல (நிச்சய)த்தாற் பொருளை (சாத்தியத்தை) யுணர்த்துவது இலிங்கம். எங்ஙனம்? புகை தீக்கு இலிங்கம். அங்ஙனமன்றே, யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீயென்னும் உடனிகழ்ச்சி நியமம் வியாப்தி. அது (வியாப்தி) கிரகிக்கப்பட்டாற்றான் புகை தீயை யுணர்த்தும். ஆதலின், வியாப்தி வலத்தால் தீ அநுமாபகமாதலின் புகை தீக்கிலிங்கம். அத (புகையி)னது மூன்றா ஞானம் இலிங்கபராமரிசம். அங்ஙனமன்றே, முன்னே அட்டில்(பாகசாலை - சமையலறை) முதலியவற்றில் மறித்து மறித்து (அடுத்தடுத்து)ப் புகைகண்டு தீயைக் காணாநின்றான்; அஃமறித்துக் காண்டலால் புகை தீக்களது தன்னியல்பான (சுவாப) சம்பந்தம் யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீயென்று துணியாநின்றான்.

37. யாண்டு யாண்டு மித்திரை மக(மைத்திரியென்பவளது பிள்ளைத்த)ன்மை ஆண்டு ஆண்டுக் கருமையென்பது ஒக்கும். ஆயினும், மித்திரை மகன்மை கருமைகட்குத் தன்னியற்கைச் சம்பந்தமின்று. மற்றென்னெனின், ஔபாதிகமே (உபாதியோடு கூடியதே); அடகு (இலைக்கறி) முதலிய உணவுப் பரிணாமமான (திரிபான) உபாதியுண்மையின் அங்ஙனமன்றே; கருமையில் மித்திரை மகன்மைவிரயோசக (காரண) மன்று மற்றென்னெனின், அடகு முதலிய வுணவுப் பரிணதி (திரிபின்) வேறுபாடே பிரயோசகம். பிரயோசகமும் உபாதியென்று கூறப்படும். புகை தீக்களது சம்பந்தத்தில் ஒருபாதியுமின்று;" தகுதி

யல்லது சங்கித்தற் பொருட் டருமையாதலின், தகுதி யது காணப்படாமையின். யாண்டு உபாதி யுண்டு ஆண்டுக்காணப்படும். எங்ஙனம்? தீக்குப்புகையோடு சம்பந்தத்தில் ஈரவிறகின் கூட்டம் உபாதி; கொலை மைக்கு அதன்மசாதனத்தோடு கூடிய சம்பந்தத்தில் விஷித்தத்துவம் உபாதி; மித்திரை மகன்மைக்குக் கரு மைச் சம்பந்தத்தில் அடகுமுதலிய உணவுப் பரிணதி வேறுபாடு உபாதி ஈண்டுப்புகைக்குத் தீ உடனிகழ்ச் சியில் ஒருபாதியுமின்று; உண்டாயின், அப்போது (நிலம் போலக்) காணப்படும். ஆதலின், காட்சியின் மையின் இல்லை என்னும் தருக்கத்துணை (சககாரி) யுடைய உணர்வின்மை (அநுபலத்தி) யோடுகூடிய காட்சியானே உபாதியின்மை துணியப்படும். அங் ஙனமன்றே, உபாதியின்மையிற்றோன்றிய வாசனை (சம்ஸ்காரம்) யோடு கூடிய மறித்துக் காண்டலிற் றோன்றிய வாசனையோடுகூடிய உடனிகழ்ச்சி கிரகிக் கும் காட்சியானே புகை தீக்களது வியாத்தி துணியப் படும். ஆதலின், புகை தீக்களுக்குத் தன்னியற்கைச் சம்பந்தம் (சுபாவ சம்பந்தம்) ஔபாதிகமன்று. தன் னியற்கைச் சம்பந்தம் வியாத்தியென்று கூறப்படும்.

38. ஆதலின், இந்திரியத்தாற் புகை தீக்களது வியாத்தி கிரகிக்கப்படுகையின் அட்டிலி(பாகசாலையி)ற் புகை ஞானம் யாது, அது முதலது; மலைமுதலிய பக் கத்திற் புகைஞானம் யாது, அஃது இரண்டாவது; பிற்பாடு முன்கிரகிக்கப்பட்டதாகிய யாண்டுப்புகை

ஆண்டுத்தீ யெனப் புகை தீக்களது வியாத்தியை நினைத்து அம்மலையின்கண்ணே பின்னர்ப் புகையைப் பராமரிசிக் (ஆராய்)கின்றான்; இம்மலையில் தீயால் வியாத்த (வியாப்பிய)மான புகை உண்டென்று. இப் புகை ஞானம் மூன்றாவது.

இஃது (மூன்றாவது) அவசியம் வேண்டப்பட்டது. வேறாயின், யாண்டுப்புகை ஆண்டுத் தீயுண்டாக,ஈண் டுத்தியிருத்த லெங்ஙனம்? ஆதலின், ஈண்டுப் புகை யுண்டென்னும் ஞானம் வேண்டப்படும். இதுவே இலிங்கபராமரிசம். அதுவும், அநுமிதியைக்குறித்துக் கரணமாதலின் அநுமானம். அதனா லிம்மலையிற் றீயுண்டென்று மநுமிதிஞானந் தோன்றும்.

(ஆ.) அற்றாயின், எங்ஙனம் முன்னரட்டிலிற் புகை ஞானம் யாது அது தீ அநுமாபகம (அநுமிதி யை யுண்டுபண்ணுவத)ன்று.

(ச.) அஃதொக்கும்; வியாத்தி கிரகிக்கப்படாமை யின், வியாத்தி கிரகிக்கப்படுகையிலே அநுமிதி தோன்றலின்.

(ஆ.) ஆயின், வியாத்தி துணிந்தபின்பு அட்டிலின் கண்ணே தீ அநுமிக்கப்படும்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; தீயது காட்சியா னைய (சந் தேக) மின்மையின். ஐயப்படுபொரு ளநுமிக்கப்படும். எங்ஙனம் பாஷியகாரராற் கூறப்படும்? "அநுபலத்

திப் பொருளிலும் துணிந்தபொருளிலும் நியாயம் பிர வர்த்திக்காது; மற்றென்னெனில், ஐயப்படும் பொரு ளில்".

(ஆ.) ஆயின், மலையடைதன் மாத்திரமாகிய மகற் குப் புகைஞானம் தீயை யநுமிக்கப்பண்ணுதலென்? இவ்விடத் தையமுண்டன்றே; சாதி (நிச்சயி) த்தல் வாதித் (தள்ளு) தலாகிய பிரமாணமின்மையால், ஐயம் நியாயத்தா லடைதலின்.

(ச.) அஃதொக்கும்; கிரகிக்க (அறிய)ப்படாத வியாத்தியான் (வியாத்தியுடையவன்) போலக்கிரகித்து மறந்த வியாத்தியுடையமகற்கும் அநுமானம் பிறவா மையால், வியாத்திநினைவும் அநுமிதி யேதுவாதலின். புகை காண்டலா லெழுந்த வாசனையு (சம்ஸ்காரமு) டையவனுய் யாது யாது புகையது அது அது தீயது, எங்ஙனம்? அட்டில் என்று வியாத்தியை நினைப்பான். ஆதலின், புகைக்காட்சி தோன்றலில் வியாத்தி நினைவு தோன்றுகையின் இதுவு (மலையு)ம் புகையுடைத்தென் னும் புகை ஞானம் யாது, அது மூன்றுவது. அதுவே தீயை யநுமிக்கப்பண்ணும், மற்றையவல்ல. அதுவே இலிங்க (குறி) பராமரிசம் (ஆராய்ச்சி). ஆதலின் இலிங்க பராமரிசம் அநுமானமென்னு மிது துணியப் படும்.

அவ்வநுமானமும் சுவார்த்தமும் பரார்த்தமுமென இருவகைப்படும்.

சுவார்த்தாநுமாநம்.

39. சுவார்த்தந் தன்னுணர்வினேது (தனதுஞானத்திற் குக் காரணம்). அங்ஙனமன்றோ, (ஒருவன்) தானே அட்டில் முதலியவற்றின் விசிட்டமாகிய (கூடிய) காட்சியாற் புகை தீக்களது வியாத்தியைக் கிரகித்து மலையருகிடைந்து அதன்கண் தீயின் ஐயமுடையனாய், மலையினிகழ்வ (இருப்ப) தாய் இடை விடாத மூலத்த தாய் விண்ணுரிஞ்சும் (வானளாவும்) புகையொழுங் கைக்கண்டு, புகைகாண்டலா லெழுந்த வாசனையு டையனாய், யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீயென்று வியாத் தியை நினையாநின்றான்; ஈண்டும் புகையுண்டென் றுணராநின்றான்; ஆதலின் இம்மலையிற் றீயுண் டென்று தானே யுணராநின்றான். அதுவே, சுவார்த்தா (தன்பொருட்ட) நுமாநம்.

பரார்த்தாநுமாநம்.

40. (ஒருவன்) தான் புகையாற் றீயை யநுமித்துப் பர (பிற) னைக் குறித்துப் போதிக்கும் பொருட்டுப் பஞ் சாவயவ (ஐந்துறுப்புகளையுடைய) அநுமாந வாக்கியம் யாது கூறுகின்றான், அது பரார்த்தாநுமாநம். அஃ தெங்ஙனம்? மலை தீயுடைத்து; புகையுண்மையான்; யாதுயாது புகையுடைத்து அது வது தீயுடைத்து; எங்ஙனமோ? அட்டில்; இதுவுமங்ஙனம்; ஆதலி னிங்ங னம் என்பதே. இவ்வாக்கியத்தானே பிரதிபாதிக்க

(சொல்ல)ப்பட்ட பஞ்சரூப (ஐந்துவடிவ)த்தோடு கூடிய அவ்விலிங்கத்தா (குறியா)ற் பரனுந் தீயை யுணராநின்றான். ஆதலின் இது பரார்த்தா (பிறர் பொருட்ட)நுமாநம்.

அந்நுவயவியதிரேகி.

41. இதில் (இப்பரார்த்தாநுமானத்தில்) மலைக்குத் தீயுண்மை சாத்தியம் (துணிபொருள்); புகை யுண்மை யேது. அதுவும், அந்நுவயவியதிரேகி; அந்நுவயத்தானும் வியதிரேகத்தானும் வியாத்தி யுடைமையின். அங்ஙனமன்றே, "யாண்டுப்புகை, ஆண்டுத்தீ; எங்ஙனம், அட்டில்வில்" என்பது அந்நுவய வியாத்தி; அட்டிலிற் புகைதீக்களது அந்நுவய உண்மையது காட்சியின்.

இங்ஙனம், "யாண்டுத் தீயில்லை ஆண்டுப் புகையுமில்லை, எங்ஙனம், மடுவில்" என்பது வியதிரேக வியாத்தி; மடுவிற் புகைதீக்களது வியதிரேக உண்மையது காட்சியின்.

வியதிரேக வியாப்திக்குக் கிரமமிது:—

அந்நுவயத்தில் சாதனம்(புகை) வியாப்பியம், சாத்தியம் (தீ) வியாபகம்; வியதிரேகத்தில் சாத்தியாபாவம் (தீயின்மை) வியாப்பியம், சாதனபாவம் (புகையின்மை) வியாபகம்.

வியாப்பிய வியாபகபாவமானது பாவபதார்த்தங்களுக்கெங்ஙனம் கூறப்பட்டதோ அபாவபதார்த்தங்களுக்கு அதற்கு விரோதமாகத் தோன்றும்.

வியாப்பியத்தின் (யாண்டுத்தீ யில்லையென்னும்) வசனம் முன்னும் வியாபகத்தின் (ஆண்டுப் புகையில்லை யென்னும்) வசனம் அதன்பின்னுமாகக் கூறப்படும். இங்ஙனமாகப் பரீட்சை செய்த வியாத்தி உண்மையாய் வெளிப்படுகின்றது. ஆதலின், இங்ஙனம் புகையுண்மை ஏதுவில் அந்நுவயத்தானும் வியதிரேகத்தானும் வியாத்தியுண்டு.

(மேற்காட்டிய பரார்த்தானுமான) வாக்கியத்தில் அந்நுவய வியாத்தி யொன்றே பிரதரிசிக்க(காட்ட)ப்பட்டது; அஃதொன்றானும் பயனாதலின். அவற்றுள்ளும் (அன்வயம் வியதிரேகம் என்னு மிரண்டனுள்ளும்), அந்நுவயஞ் செவ்விதா (ஆவசியகமா) தலின் பிரதரிசநஞ் செந்நெறியா (நேர்வழியா)ற் சித்திக்கும் பொருட்குக் கொடுநெறியாற் சாதித்தல் யோக (பொருத்த) மாகாமின்மையின்; வியதிரேக வியாத்தி யின்மையினன்று. ஆதலின் இங்ஙனம் புகையுண்மை யேது அந்நுவய வியதிரேகியே. இங்ஙனமேனையவும்.

அநித்தியத்துவ முதலிய சாதிக்கையிற் கிருதகத்துவ (செய்யப்பட்டது) முதலிய ஏதுக்கள் அந்நுவய வியதிரேகிகளாக அறியத்தக்கன.

கேவலவியதிரேகி.

42. ஒரோவோரேது கேவல வியதிரேகி. அஃதெங்ஙனம்? சான்மகத்துவம் (ஆன்மாவோடுகூடியதன்மை) சாதிக்கையில் பிராணாதியுடைமை ஏது; எங்ஙனம்? சீவச்சரீரம் சான்மகம் (ஆன்மாவோடு கூடியது); பிராணாதியுடைமையின்; யாது சான்மகமன்று அது பிராணாதி யுடைமையதன்று; எங்ஙனம்? குடம்; இச்சீவச்சரீரம் அங்ஙனம (பிராணாதி யுடைமைய தன்ற)ன்று; ஆதலின் இங்ஙனம(சான்மகமன்ற)ன்று என்கை.

இதில் சீவச்சரீரம் பட்சம்; சீவச்சரீரத்தினது சான்மகத்துவம் சாத்தியம்; பிராணாதியுடைமை ஏது. இது கேவலவியதிரேகி; அந்நுவய வியாத்தி யின்மையின். அங்ஙனமன்றே, யாது பிராணாதி யுடையது அது சான்மகம்; எங்ஙனம்? இதுவென்று திட்டாந்தமில்லை; சர்வசீவச்சரீரமும் பக்கமே.

43. இலக்கணமும் கேவலவியதிரேகி ஏது. எங்ஙனம்? பிருதிவி இலக்கணம் கந்தமுடைமை. இவ்விவாத பதம் (சந்தேகஸ்தானம்) பிருதிவி; கந்தமுடைமை யின்; யாது பிருதிவியன்று அது கந்தமுடையதன்று; எங்ஙனம்? புனல். இதில் யாது கந்தமுடையது அது பிருதிவி; எங்ஙனம்? இதுவென்று திட்டாந்தமில்லை.

44. பிரமாண இலக்கணமாகிய பிரமாகரணத்துவமும் அவ்வாறே (கேவலவியதிரேகியேதுவே). அங்ஙன

மன்றோ, (பிரதிஞ்ஞை) காட்சி முதலியன பிரமாண மென்று வியவகரிக்கத் தக்கன; (ஏது) பிரமாகரணத் துவமாதலின்; (உதாரணம்) யாது பிரமாணமென்று வியவகரிக்கப்படாது அது பிரமாகரணமன்று; எங்ஙனம்? காட்சிப்போலி முதலியன.

இதில் யாது பிரமாகரணம் அது பிரமாண மென்று வியவகரிக்கத்தக்கது; எங்ஙனம்? இது வென்று அந்ுவய திட்டாந்தமில்லை; பிரமாண மாத் திரம் பக்கஞ் செய்தலின். இதில் வியவகாரம் சாத் தியம், பிரமாணத்துவமன்று; அதற்குப் பிரமா கரணத்துவமாகிய ஏதுவினின்றும் வேறின்மையின் சாத்திய அபேததோஷம் வருதலின். ஆதலின், இங்ஙனம் கேவலவியதிரேகிகள் காட்டப்பட்டன.

கேவலாந்நுவயி.

45. வேறோரேது கேவலாந்நுவயி. எங்ஙனம்? விசே டம் அபிதேயம்; பிரமேயமாதலின்; யாது பிரமேயம் (அளவையாலளக்கற்பாலது) அஃது அபிதேயம்(பெய ரிட்டு வழங்கற்பாலது); எங்ஙனம்? குடம்; இதுவும் அங்ஙனம்; ஆதலின் இங்ஙனம் என்கை. இதில் விசேடத்திற்கு அபிதேயத்துவம் சாத்தியம்; பிரமே யத்துவம் ஏது. அதுவும் கேவலாந்நுவயியே. யாது அபிதேயமாகாது அது பிரமேயமுமாகாது; எங்ங னம்? இது வென்று வியதிரேக திட்டாந்தமில்லை.

எவ்விடத்தும் பிராமாணிகப்பொருளே (பிரமாணத்தாற் பெறப்பட்ட பதார்த்தமே) திட்டாந்தம். அதுவு (திட்டாந்தமு)ம் பிரமேயமும் அபிதேயமும்.

பஞ்சரூபங்கள்.

46. இவ்வந்நுவயவியதிரேகி; கேவலாந்நுவயி, கேவலவியதிரேகி யென்னு மேதுக்களாது மத்தியில் எவ்வேது அந்நுவயவியதிரேகி அது பஞ்சரூபத்தோடு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கவல்லது; ஒரு ரூபத்தானுங் குறைந்ததாகாது.

அப்பஞ்சரூபங்கள்: பக்கதருமத்துவம், சபக்கத்திற் சத்துவம் (இருத்தல்), விபக்கத்தில் வியாவிருத்தி (இன்மை), அவாதித விடயத்துவம், அசற்பிரதிபக்கமென்பனவாம். இப்பஞ்சரூபங்கள் புகையுடைமை முதலிய அந்நுவய வியதிரேகி யேதுக்களினிருக்கும்.

அங்ஙனமன்றே, i. புகையுடைமை பக்கமான மலைக்குத்தருமம்; மலையினஃதிருத்தலின்.

ii. இங்ஙனஞ் சபக்கத்திலுண்மை - சபக்க (திட்டாந்த) மாகிய அட்டிலிலிருக்குமென்பது பொருள்.

iii இங்ஙனம் விபக்கமாகிய மடுவினீக்கம்-ஆண்டில்லையென்பது பொருள்.

iv. இங்ஙனம் புகையுடைமை அவாதிதவிடயம். அங்ஙனமன்றே, புகையுடைமையாகிய ஏதுவிற்கு

விடயம் சாத்தியதருமம். அது தீயுடைமை, யாது பிரமாணத்தாலும் அவாதிதம் - கண்டிக்கப்படாத தென்பது பொருள்.

V. இங்ஙனம் புகையுடைமை பிரதிபக்கமில்லது. அங்ஙனமன்றே, சாத்தியத்தின் விபரீத (மறுதலை யாகிய துணிந்தபொருளை) சாதக (சாதிக்கும்) எதந்தரம் (வேறேது) பிரதிபக்கமென்று கூறப்படும். அதுவும் புகையுடைமை யேதுவினின்றே; தோன்றுமையின். ஆதலின் இங்ஙனம் பஞ்சரூபங்கள் புகையுடைமை தீயுடைமையது கமக (ஞாபக)கம். அது (புகையுடைமை) தீயுடைமையது சாதகம் (ஏது) என்பது பொருள்.

தீயினது பக்கதருமத்துவம் ஏதுவினது பக்கதருமத்துவ வலியா (பலத்தா)ற் சித்திக்கும். அங்ஙனமன்றே, அநுமானத்தின் அங்கம்: வியாத்தியும் பக்கதருமத்துவமுமென இரண்டு. அவற்றுள், வியாத்தியாற் சாத்திய சாமாநியசித்தி; ஏதுவினது பக்கதருமத்துவ வலியாற் சாத்தியத்திற்குப் பக்கசம்பந்தத்துவ (பட்சத்திருக்கும்) விசேடஞ்சித்திக்கும் மலைத்தருமமாகிய புகையுடைமையால் தீயும் மலைச்சம்பந்தமாயே அநுமிக்கப்படும். வேறாயின் (இங்ஙனங் கூறுதலையொப்பாவிடத்து), (சாத்திய)சாமாநியவியாத்திகிரகிப்பத்தானே சித்தித்தலின், அநுமானத்தாற் பயனென்னை?

வேறும் (மற்றதும்) அந்நுவய வியதிரேகி யேது யாது அது பஞ்சரூபத்தோடு கூடியே நல்ல ஏது வாம். வேறுயின், ஏதுப்போலி - ஏதுவல்லதென்னு மளவு.

கேவலாந்நுவயி நான்குரூபத்தோடுகூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கும். அதற்கு விபக்கத்தி னீக்கமின்று; விபக்கமின்மையின்.

கேவலவியதிரேகி நான்கு ரூபத்தோடு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கும். அதற்குச் சபக் கத்திலுண்மை (இருத்தல்) இன்று; சபக்க மின்மை யின்.

பக்கம், சபக்கம், விபக்கம் யாவை? கூறுதும்.

பக்கம்

ஐயமுடைய சாத்திய தருமத்தை (தீயுடைமையை) யுடைய தருமி (மலை) பக்கம். எங்ஙனம்? புகை அநு மாநந்தில் மலை.

சபக்கம்

நிச்சித (நிச்சயிக்கப்பட்ட) சாத்தியதருமத்தை யுடைய தருமி சபக்கம். எங்ஙனம்? இப்புகையநுமா நத்தின்கண்ணே, அட்டில் (பாகசாலை).

விபக்கம்

விபக்கம் நிச்சித சாத்தியமில்லாத தருமி. எங்ஙனம் ஆண்டே (அவ்வநுமானத்திலே)மடு.

ஆதலின், இங்ஙனம் அந்நுவயவியதிரேகி, கேவலாந்நுவயி, கேவலவியதிரேகியாகிய மூன்றேதுவுங் காட்டப்பட்டன. அவற்றின் வேறுபட்டன ஏதுப்போலிகள்.

ஏதுப்போலி

47. ஏதுவிலக்கண (சாத்தியத்தின் சாதகத்துவ) ரகிதமா (இன்றியதா)ய் ஏதுவைப்போல விளங்குவன ஏதுப்போலிகள்; அவையும் அசித்தம், விருத்தம், அநைகாந்திகம், பிரகரணசமம், காலாத்தியயாபதிட்டம் என்னும் பேதத்தாலைவகையே.

அசித்தம்.

i அவற்றுள், ஏதுத்தன்மையினல் அநிச்சித (நிச்சயிக்கப்படாத) பக்கவிருத்தி (பட்சத்திருத்தல்) அசித்தம். அது ஆசிரயாசித்தம், சொரூபாசித்தம், வியாப்பியத்துவாசித்தமென மூன்றுவகையாம்.

ஆசிரயாசித்தம்

(1) ஆசிரயாசித்த மெங்ஙனம்? வான்றாமரை மணமுடைத்து; தாமரைத்தன்மையால்; பொய்கைத் தாமரைப்போல. இதில் வான்றாமரை ஆசிரயம் அஃது மின்றே.

சோரூபாசித்தம்

(2) சோரூபாசித்த மெங்ஙனம்? சத்தம் அநித்தியம்; கட்புலப்படுதலால்; (குடம்போல). இதிற் கட்புலப்படுதல் ஏது; அதுவுஞ் சத்தத்திற்கின்றே; சத்தஞ் செவிப்புலப்படுதலின்.

வியாப்பியத்துவாசித்தம்.

(3) வியாப்பியத்துவாசித்தம் இருவகை; ஒன்று, வியாத்தி கிரகிப்பதாகிய பிரமாணமின்மையின், மற்றையது உபாதியுண்மையின் (வியாப்பியத்துவாசித்தம்).

அவற்றுள், முதலது எங்ஙன்? சப்தம் கணிகம்; சத்தாயிருப்பதால்; யாது சத்து அது கணிகம்;எங்ஙனம்? முகிற்படலம். அங்ஙனமே (முகிற்படலம் போல) சப்தாதியுஞ்சத்து. சத்துவத்திற்கும் கணிகத்துவத்திற்கும் வியாத்தியைக் கிரகிக்கும் பிரமாணமின்று. சோபாதிகதை (உபாதியோடு கூடிய்தன்மை) யாற் சத்துக்கு வியாப்பியத்துவாசித்தங்கூறில், வேறடைந்த (மற்றொன்றாற் பெறப்பட்ட) கணிகத்துவம் வேண்டப்படும்.

இரண்டாவது யாது ? வேள்வியினிகழுங் கொலை யதன்மசாதனம்; கொலைமையால்; வேள்விப்புறத்துக் கொலைபோல. இதில் அதன்ம சாதனத்தின்கட்

கொலைமை பிரயோசகமி(உபாதியி)ன்று.மற்றென்னை? நிஷித்தத்வமே பிரயோசகம், உபாதியென்னுமளவு.

அங்ஙனமன்றே, சாத்திய வியாபகத்துவமாய்ச் சாதநத்திற் கவ்வியாபகத்துவமாதல் உபாதியெனல் உபாதியிலக்கணம்; அதுவு (உபாதியு)ம் நிஷித்தத்வத்தின்கணுண்டு, நிஷித்தத்வம் சாத்தியமான அதன்மசாதனத்வத்திற்கு வியாபகமே. எங்ஙனம்? யாண்டு யாண்டு அதன்மசாதநத்வம் ஆண்டாண்டு அவசியம் நிஷித்தத்வம். இங்ஙனஞ் சாதகமான கொலைமையை நிஷித்தத்வம் வியாபியாது.

யாண்டு யாண்டுக்கொலைமை ஆண்டு ஆண்டுஅவசியம் நிஷித்தத்வமின்று; வேள்வியினது பசுக்கொலையில் நிஷித்தத்வ மின்மையின். அந்நிய(லௌகிக ஹிம்சையினல்) பிரயுக்தமான (ஏற்பட்டதான) வியாத்தியோடு கூடிய கொலைமை வியாப்பியத்துவாசித்தமே.

விருத்தம்.

ii. சாத்திய விபரீதத்தோடு (சாத்தியாபாவத்துடன்) வியாத்தம்(வியாபித்திருப்பது)விருத்தம். அஃதெங்ஙனம்? சத்தம்நித்தியம்; காரியத்தன்மையால்: ஆன்மாப்போல. காரியத்தன்மை சாத்தியமான நித்தியத்துவத்திற்கு விபரீதமான (மாறுன) அநித்தியத்துவத்தோடுவியாத்தம். யாது காரியம் அஃது அநித்தியமே; நித்தியமன்று. ஆதலின் காரியத்தன்மை விருத்தம்.

அனைகாந்திகம்.

iii. வியபிசாரத்தோடு கூடியது அனைகாந்திகம். அது சாதாரண அனைகாந்திகம், அசாதாரண அனைகாந்திகமென விருவகைத்து. அவற்றுள்,

சாதாரண அனைகாந்திகம்

(1) பக்க சபக்க விபக்கத்திலிருப்பது சாதாரண அனைகாந்திகம். எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; பிரமேயத்தன்மையால்; வியோமம்போல; இதில் பிரமேயத்தன்மை யேது. அது நித்திய அநித்தியத்திருப்பது.

அசாதாரண அனைகாந்திகம்.

(2) சபக்க விபக்க நீக்கமாய் (இல்லாது) பக்கமாத்திரத்திருப்பது அசாதாரண அனைகாந்திகம் அஃதெங்ஙனம், நிலம் நித்தியம்; மணமுடைமையால்; (வியோமம்போல என்புழி) மணமுடைமை சபக்கமாகிய நித்தியத்துவத்தினின்றும், விபக்கமாகிய அநித்தியத்துவத்தினின்றும் நீக்கம்; நிலமாத்திரையினிருத்தல்.

பிரகரணசமம்.

iv. 'எவ்வேதுவிற்குச் சாத்திய விபரீதத்தை (துணிபொருட்கு மறுதலையாய துணிந்தபொருளை)ச் சாதிக்கும் ஏத்வந்தரம் (வேறேது) உண்டு அதுவே பிரகரணசமம். எங்ஙனம்? i. "சத்தம் அநித்தியம்; நித்தியதருமந்

தோன்றுமையால்" ii. "சத்தம்நித்தியம்; அநித்திய தரும மின்மையால்" என்பதுவே. இதுவே சற்பிரதி பக்கமென்றுங் கூறப்படும்.

காலாத்தியயாபதிட்டம்.

48. பக்கத்திற் பிரமாணாந்தரத்தாற் றுணிந்த (வேறு பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட) சாத்திய வின்மையேயுடைய பாதிதவிடயம். காலாத்தியயாபதிட்டமெனவுங் கூறப்படும். எங்ஙனம்? தீ வெம்மையிலது; பதார்த்தத்வத்தால்; புனல்போல. இதில் பதார்த்தத்வமான ஏதுவிற்குச் சாத்தியம் வெம்மையின்மை. (அனுஷ்ணத்துவம்); அதனபாவம் (உஷ்ணத்துவம்) காட்சியானே துணியப்பட்டது. பரிசன (தொக்கிந்திரிய)க் காட்சியால் வெம்மை தோன்றலின். ஆதலினிங்ஙனம் அநுமானம் உணர்த்தப்பட்டது.

3. உவமானம்–Comparison.

49. அதிதேச வாக்கியப் பொருள் நினைவோடு கூடிய ஆவொப்புமை விசிட்ட (கூடிய) பிண்ட ஞானம் உவமானம். எங்ஙனம்? ஆமாவுணரானும், எங்ஙனம் ஆ அங்ஙனம் ஆமா என்றோ ஆரணியகபுருஷ (வனவாசியி)னாற்கேட்டு வநத்துட் புக்கு வாக்கியப் பொருள் நினைத்துக்கொண்டு, எப்போது ஆவொப்புமை விசிட்ட பிண்டங் காணாநின்றான் அப்போது அவ்வாக்கியப்பொருள் நினைவோடு கூடிய ஆவொப்

புமை விசிட்ட பிண்ட ஞானம் உவமானம்; உவமிதி யைக் குறித்துக் கரணமாதலின். அவ்வொப்புமை விசிட்ட பிண்டங்கண்ட பின்னர், இது (இம்மிருக விசேடம்) ஆமாசப்த வாச்சியமா (பொருளா்ன)ன பிண்டமென்னும் நாம நாமிசம்பந்தப் பிரதீதி (ஞானம்) உவமிதி. அதுவே பலம். இதுவோ (உவமானமோ) பிரத்தியட்ச. அனுமான மென்னு மிவற்றால் அசாத்தியமான பிரமைக்குச் சா்தகமா யிருப்பதால் உவமானம் வேறு பிரமாணமாம். இங்ஙனம் உவமான முணர்த்தப்பட்டது.

4. சப்தம்—Word.

50. ஆப்தவாக்கியஞ் சப்தம். ஆப்தன் உள்ளபொருளை யுபதேசிக்கும் புருஷன். வாக்கியம் அவாய்நிலை, யோக்கியதை, அண்மை (சந்நிதி) யுடைய பதங்களி னது சமூகம் (கூட்டம்). ஆதலினனே "ஆ, புரவி, மகன், யானை" யென்னும் பதங்கள் வாக்கியமல்ல; ஒன்றற்கொன்று அவாய்நிலை யின்மையின். "தீயால் நனைக்க" என்பது வாக்கியமன்று; யோக்கியதை யின் மையின். தீ நனைத்தல்கட் கொன்றற்கொன் றந்வய யோக்கியதையின்றே. அங்ஙனமன்றோ, 'தீயால்' என்று மூன்றுவதால் 'நனைத்தல்' ஆகிய காரியத்தைக் குறித்துக் கரணத்தன்மை தீக்குக் கூறப்பட்டது. தீ நனைத்தற் கரணமாம் பொருட்டு யோக்கியமன்று. ஆதலின் காரியகாரணபாவ (வடிவ) இலக்கணசம்பந்

தத்தில் தீ நனைத்தல்கட்கு யோக்கிய மின்மையின் 'தீயால் நனைக்க' என்பது வாக்கியமன்று. இங்ஙனம். ஒவ்வொருயாமத்தின் ஒருங்குச்சரிக்கப்படாத "வெள்ளை - ஆவைக் - கோலாற் - கொணர்க" என்னும் பதங்கள் வாக்கியமல்ல. ஒன்றற்கொன்றவாய் நிலையுளதாயினும்,ஒன்றற்கொன்றந்வயயோக்கியதையுளதாயினும், ஒன்றற்கொன்றண்மை யின்மையின். யாவை அவாய் நிலையன, யோக்கியதையன, அண்மையன அவையே வாக்கியம். எங்ஙனம்? "சோதிட்டோமத்தாற் றுறக்கம் வேண்டியான் வேட்க" என்பது முதலியன, "ஆற்றங்கரையிலைந்துகனிக ளிருக்கின்றன" "ஆவைக்கொணர்தி" என்பன முதலிய பதங்களாமே விளம்ப (தாமத) மின்றி யுச்சரிக்கப்பட்டன.

(ஆ). அற்றாயின், இதிற் பதங்க ளவாய்நிலையன அல்ல; மற்றென்னெனிற் பொருள்கள்; கனிமுதலிய ஆதேயங்கட்கே கரைமுதலிய ஆதார அவாய்நிலைமையால். ஆராயிற் பொருள்களும் அவாய்நிலையனவல்ல; அவாய்நிலை இச்சை வடிவாய சேதன தருமமாதலின்.

(இ.) அஃதொக்கும். பொருள்கள் தம்பதங்கள் (அர்த்தங்கள் தமக்குரிய பதங்களைக்) கேட்பானுக்கொன்றற் கொன்று விடயமான அவாய்நிலையைத் தோற்றுவித்தலின், அவாய்நிலையனவெனக் கூறப்

படும். அதன் (பொருள்) வழியா லதனை (பொருளை)க் கூறும் பதங்களும் அவாய்நிலையனவென உபசரிக்கப்படும். அல்லது, பதங்களே பொருளைப் பிரதிபாதித்து(கூறி)க் கொண்டு பொருள் வேறுபாட்டு விடய அவாய்நிலையைத் தோற்றுவிப்பன வென்னு முபசாரத்தால் அவாய்நிலையன வென்றுமாம். இங்ஙனம் பொருள்கள் அவாய்நிலையன; ஒன்றற்கொன்று அந்வயயோக்கிய முடையனவுமாம். அது (பொருள்)வழியாற் பதங்களும்அவாய்நிலையன யோக்கியமுடையன வென்றுபசரிக்கப்படும். அண்மை பதங்களொருவனுனே விளம்ப (தாமத) மின்றி உச்சரிக்கப்படுதல்; அதுவுஞ் சாட்சாதே (நேரே) பதங்களினுண்டு. பொருள் வழியான (அர்த்த மூலமாய)ன்று. ஆதலின் இப்பொருளுண்டாயிற்று பொருள் கூறும் வழியாற் கேட்பானுக்குப் பதவேறுபாட்டுவிடய அவாய்நிலையையாயினும் பொருள்வேறுபாட்டு விடய அவாய்நிலையையாயினுந் தோற்றுவிக்கின்ற விளங்கும் ஒன்றற்கொன்று அந்வயமானயோக்கியப்பொருளைக் கூறுகின்ற அண்மையுடைய பதங்களது கூட்டம் வாக்கியம்; பதமு மெழுத்துக்கூட்டம். ஈண்டுக் கூட்டம் ஒருஞாந விடயமாதல்.

இங்ஙனம் அதின் முறையுடையவாகிய எழுத்துக்கட்கு விரையக்கெடுதல் உண்மையின் ஒருங்கே அநேக எழுத்தநுபவ முண்டாகாமையின் முதன் முதலெழுத்துக்களை அநுபவித்து ஈற்றெழுத்துக் கேட்

குங்கால் முதன் முதலெழுத் . தநுபவத்தாற்பிறந்த வாசனை யோடுகூடிய ஈற்றெழுத்தோடு பொருந்திய பதத்திற்கமைந்த பொருட் சங்கேதங் கிரகித்தலால் அளிக்கப்பட்ட செவிப்புலனால் ஒருங்கே சதசத்தா (இருப்பது இராதது)ன பலவெழுத்தையகப்படுக்கும் பதவுணர்வு தோன்றுந் துணைவலியால் பிரத்யபி ஞாநம் போல (அந்தயானையிது என்னும் பிரத்ய பிஞ்ஞாரூபப் பிரத்தியட்சம் போல)ப் பிரத்யபிஞாநக் காட்சியில் அதீதமா (மீறியதா)யு முன்னரவத்தை (சம்ஸ்காரம் - வாசனை)தோன்றுமே. அன்றோ (அதனு லல்லவா) பின்னர் முதன்முதற் பதாநுபவத்தாற் றோன்றிய வாசனையோடு கூடிய ஈற்றுப் பதவிடயச் செவிப்புலனாற் சதசத்தான பலபதத்தை அகப்படுக் கும் வாக்கிய ஞாநமுண்டாம். இவ்வாக்கியம், ஆப்த மகனாற் கூறப்பட்டுச் சப்தப் பிரமாணமாம். அதற்குப் பலம் வாக்கியப்பொருளுணர்வு. இச்சத்தப் பிரமாண இலக்கணம் உலகினும் வேதத்தினும் பொது. உலகத் தின் இது விசேடம். யாவனுயினு மொருவ னுத்த னுவான்; அனைவருமல்லர். ஆதலின், உலகவாக்கியஞ் சிறிதே பிரமாணம்; வேதத்திற் பரமாப்தனான ஸ்ரீமகேசனாற் கூறப்பட்ட வாக்கியமெல்லாம் பிர மாணம்; எல்லாம் ஆப்தவாக்கிய மாதலின்.

51. நான்கு பிரமாணமும் வர்ணிக்க (கூற)ப் பட்டன. இவற்றின் வேறாயின பிரமாணமல்ல; பிரமாண மாயி னும் ஈண்டேயடங்குதலின்.

5. அருத்தாபத்தி—Assumption.

52. (ஆ) அற்றாயின், அருத்தாபத்தியும் வேறுபிர மாணமாகவுண்டு. அநுபபத்தியபா (பொருந்தாமை யா)ன அர்த்தங் காணப்படுவதால் அதற்கு உபபாதக (சம்பாதக) மான வேறு அர்த்தங் கற்பிப்பது அருத் தாபத்தியாம். அங்ஙனமன்றே, பரியனான தேவதத் தன் பகலுண்ணா னென்று கண்டாயினும் கேட்டா யினும் இரவுண்டல் கற்பிக்கப்படும். பகலுண்ணாது பருமை இரவுண்டலன்றிக் கூடாது; ஆதலின் பருமை வேறொன்றாலாகாமை தோற்றுவித்த அருத் தாபத்தியே இரவுண்டலிற் பிரமாணம். அது காட்சி முதலியவற்றின் வேறு; இரவுண்டல் காட்சிமுதலிய வற்றிற்கு விடயமாகாமையின்.

(ச) இங்ஙனமன்று; இரவுண்டல் அநுமான விடயமாதலின். அங்ஙனமன்றே, தேவதத்தன் இரவி லுண்பன் (என்பது பிரதிஞ்ஞை); பகலுண்ணாயி னும் பரியனாதலின் (என்பது ஏது); யாவனொருவன் இரவிலுண்ணான் அவன் பகலுண்ணாயும் பரியனா கான்; எங்ஙனம்? பகலிரவிலுண்ணான் பரியனாகான் (என்பது உதாரணம்); இவன் அங்ஙனமல்லன் (என் பது உபநயம்); ஆதலின் இங்ஙனமல்லன் (என்பது நிகமனம்) என்னுங் கேவலவியதிரேகி யநுமானத் தால் இரவுண்டல் தோன்றலின், அருத்தாபத்தி கற்பனையாற் பயனென்?

6. அநுபலத்தி—Absence.

53. (ஆ.) அற்றாயின், அபாவமே (அநுபலத்தியே)ன் பதும் வேறு பிரமாணமாயுண்டு; அதுவும் இன்மைகளை யறிதற் (அபாவத்தை யறிதற்) பொருட்டு வேண்டப்படும். அங்ஙனமன்றே, குடமுதலியவற்றின் அநுபலத்தியால் குடமுதலியவற்றின் அபாவந் துணியப்படும். அநுபலத்தி-உபலத்தியின்மை (விளங்காமை) யென்பது. ஆதலால் அபாவ (அநுபலத்தி)ப் பிரமாணத்தால் குடமுதலியவற்றினின்மை கிரகிக்கப்படும்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; ஈண்டுக் குடமுண்டாயின் அப்போது நிலம்போலக்காணப்படும் என்னும் தருக்கத்துணையுடைய தோன்றாமை (அநுபலத்தி) யோடு கூடிய காட்சியானே அபாவங் கிரகிக்கப்படுதலின்.

54. (ஆ.) அற்றாயின், இந்திரியங்கள் தம்மோடு சம்பந்தப்பொருள் கிரகிப்பன. அங்ஙனமன்றே, (1) இந்திரியங்கள் வஸ்துவை யடைந்து விளக்கும்; ஞானகரணத் தன்மையாதலின்; ஆலோகம்(ஒளிப்பொருள்) போல. அல்லது (2)கண்செவிகள் வஸ்துவையடைந்து விளக்கும்; இந்திரியத்தன்மையாதலின்; மெய் (துவக்கிந்திரியம்) போல. மெய் (துவக்கிந்திரிய) முதலிய அடைந்து காரியப்படுதல் உபயவாதி சித்தமே.

இந்திரிய அபாவங்கட்குச் சம்பந்தமேயில்லை. சம்பந்தங்கள் சையோக சமவாயமே யன்றே? அவை

அவற்றிற்கி (இந்திரியத்திற்கும் அபாவத்திற்குமி)ல்லை; திரவியங்கட்கே சையோகமென்பது நியமம். அபாவமோ திரவியமன்று. சமவாயமுமின்று; நீக்கமின்றி யிராமையின், சையோகமும் சமவாயமும் பரிவதர்மமாகையால். விசேடணவிசேடிய பாவம் சம்பந்தமேயன்று; வேறுதல், இருபொருட்கண் நிற்றல், ஒன்றுத லின்மையின். சம்பந்தமாவது சம்பந்திகளில் வேறுதலும், உபயசம்பந்திகளி லடைதலும், ஒன்றுதலு முடைய தன்றோ? எங்ஙனம்? முரசுகுணிற் சையோகம். அது (சையோகம்) முரசுகுணில்களில் வேறுதலும், அவற்றையடைதலும், ஒன்றுதலுமாம், விசேடண விசேடிய பாவம் அங்ஙனமன்று; அங்ஙனமன்றோ, தண்ட புருடனுடைய விசேடணவிசேடிய பாவம் அவற்றின் (விசேடண விசேடியங்களின்) வேறன்று. தண்டத்திற்கு விசேடணத்துவம் வேறு பொருளன்று; புருடனுக்கு விசேடியத்துவம் வேறு பொருளன்று; மற்றென்னெனின், சொரூபமே.

அபாவமும் விசேடண மாதலின் அபாவத்தில் திரவிய முதலியவற்றுள் ஒன்றற்கும் சம்பந்தமின்று. ஆதலின், அபாவத்திற்குத் தன்னையுடைய தென்னும் புத்தியைத் தோற்றுவிப்பதான சொரூபம் யாது அதுவே விசேடணம்; அது வேறு பொருளன்று. இங்ஙனம் வியாப்பிய வியாபகத்துவம், காரியகாரணத்துவ முதலியன்வும் (சொரூபமே யென்று) ஊகிக்க (ஆராய்)த்தக்கன.

தன்னோடுகூடிய தென்னும் புத்தியைத்தோற்று விப்பதான சொரூபம் யாது அது தீ முதலியவற்றிற்கு வியாபகத்துவமும் நூல் முதலியவற்றிற்குக் காரணத்துவமும் காரியத்தாற் றொடரப்பட்ட அந்நுவய வியதிரேகி சொரூபமேயன்றி வேறு பொருளன்று; அபாவமும் வியாபகமாயும் காரணமாயு மிருத்தலின் (சொரூபமே). அபாவத்திற் சாமானிய முதலியன சம்பவமாகா (பொருந்தா).

இங்ஙனம் விசேடண விசேடியபாவம், விசேடண விசேடிய சொரூபத்தினும் வேறன்று; இருபொருட்கண் நிற்பதுமன்று; விசேடணத்தில் விசேடணபாவ மாத்திர முண்மையின், விசேடியபாவ மின்மையின்.

விசேடியத்திலும் விசேடிய பாவமாத்திர முண்மையின், விசேடண பாவமின்மையின்.

விசேடண விசேடியபாவ மென்பது ஒன்றுமன்று (வெவ்வேறே). விசேடணத்தினது பாவமும் விசேடியத்தினதுபாவமுமென உம்மைத்தொகைக்கணின்ற பாவமென்னுஞ் சொல் வேறுவேறு புணரும்.

இவை இரண்டு; சம்பந்தம் ஒன்று. ஆதலின் விசேடண விசேடிய பாவம் சம்பந்தமன்று.

இங்ஙனம் வியாப்பிய வியாபகபாவ முதலியனவும் சம்பந்தமன்று; ஆனால் சம்பந்தமென்னும் சொற்பிர

யோகம் இரண்டாற் கூறப்படுதல் ஒப்புமையால் உபசாரமாகலின்.

ஆதலின், சம்பந்தமில்லாத அபாவத்திற்கு இந்திரியத்தாற் கிரகித்தலுண்டாகாது.

(ச.) அஃதொக்கும் (நீ கூறியதுண்மை); வியாப்தி பாவத்தோடு கூடியதாகலின், பாவத்தை விளக்கும் இந்திரியம் அடைந்தே விளக்கும்; அபாவமன்று.

அபாவத்தை விளக்கும் இந்திரியம் விசேடண விசேடிய முகத்தானே என்பது சித்தாந்தம்.

(இந்திரிய) சம்பந்தமில்லாத அபாவம் கிரகித்தலில் அதிப்பிரசங்க தோஷம் (மிகைபடக் கூறலென்னுங் குற்றம்) விசேடணத்துவத்தானே விலக்கப்படும்; (இது) பரமதத்தினும் ஒக்கும்.

பிராமாணியம்.

55. இஃதிப்போது கூறப்படும். புனல் முதலியஞானம் தோன்றுகையில் அந்த ஞானத்ினது பிராமாணியம் (பிரமாத்தன்மையைத்) துணிந்து ஒருவன் புனல் முதலியவற்றிற் செல்லாநின்ருன். ஒருவன் ஐயத்தானே சென்ருன்; சென்றபிற்காலத்துப் புனல் முதலியவற்றை அடைந்தபோது பிராமாணியம் துணிகின்ருன். இது வஸ்துகதி (உண்மை நிலையாம்).

56. (ஆ.) இதில் ஒருவன் (மீமாம்சகன்) கூறுகின்றான். பிரவிர்த்திக்கு முன்னரே பிராமாணியந் துணிந்து மகன் (புனல் முதலியவற்றிற்) செல்கின்றான்; தன்னாலே பிராமாணியம் துணியப்படுதலின்.

இதன் பொருள்: எதனானே (எந்தப் பிரமாணத்தினாலே) ஞானங் கிரஹிக்கப்படும் அதனானே அதனையடைந்த பிராமாணியமும் (கிரஹிக்கப்படும்), (என்பது.

ஞானதருமமாகிய பிராமாணியம் கிரஹிப்பது ஞானங் கிரஹிப்பதின் ஞானத்தைக் கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியினும்) வேறன்று ஆதலின், ஞானத்தைக் கிரஹிப்ப(அறிவ)தினும் வேறு கிராஹக(காரண)த்தை விரும்பாமலிருக்குந் தன்மையே பிராமாணியத்திற்குச் சுதஸ்துவம் (தன்னாற் றுணிதல்).

ஞானமும் செல்வதற்கு (பிரவிர்த்தித்தற்கு) முன்னமே கிரஹிக்கப்படும்; வேறாயின், பிராமாணிய அப்பிராமாணிய ஐயமும் எங்ஙனமுண்டாம்; தருமியை அறியாவிடத்து ஐயமுண்டாகாமையின். ஆதலின், செல்வதற்கு முன்னமே ஞாததை (ஞானத்தாலறியப்படுந்தன்மை) வேறொரு (ஞானமன்றிப்பிறிதொ)ன்றாற்றோன்றாமை தோற்றுவித்த (உண்டாகாமையைத் தோன்றச்செய்த) அருத்தாபத்தியால் ஞானங் கிரஹிக்கப்படுகையில் ஞானத்தையடைந்த பிராமாணிய

மும் அருத்தாபத்தியானே கிரஹிக்கப்படும். பின்னர்ப் புருடன் செல்வன்.

"முதல் ஞானமாத்திரம் கிரஹிக்கப்படும். பின்பு சென்றதற்குப்பின் பலம் (ஜலப்பிராப்தி) காண்டலால் ஞானத்திற்குப் பிராமாணியம் துணியப்படும்" என்பதன்று.

(ச.) இதிற்கூறுதும். ஞாதத்துவம் (அறியப்படுந் தன்மை) வேறொன்றாற் றோன்றாமை தோற்றுவித்த அருத்தாபத்தியால் ஞானம் கிரஹிக்கப்படும் என்று யாது கூறப்படும் அதுவே உடன்பாட்ட (சம்மதிப் பட்ட) தன்று. அதனை (அருத்தாபத்தியா)ல் பிராமாணியம் கிரஹித்தல் சேய்மைக் கண்ணே நீக்கம் (வெகுதூரத்தே தள்ளப்பட்டது). அங்ஙனமன்றோ, பர (மீமாம்சக) னுடைய அபிமதம் (கொள்கை) ஈதன்றோ? குடமுதலிய விடயஞானம் தோன்றுழி என்னா லறியப்பட்டது இக்குடமென்று குடத்திற்கு ஞாதத்துவம் துணியப்படும். ஆதலின், ஞானமுண்டாகையில் ஞாததை யென்றொரு தருமம் பிறக்கு மென்று அனுமிக்கப்படும். அதுவு (ஞாததையு)ம் ஞானத்திற்குமுன் பிறவாமையின் ஞானம் பிறக்கையிற் பிறத்தலின் அந்வய வியதிரேகங்களால் ஞானத்தாற் பிறக்குமென்று துணியப்படும். இங்ஙனம் ஞானத்திற்பிறந்த இஞ்ஞாததை யென்றொரு தருமமுண்டு. அதுவும் ஞானமல்லாமற் பொருந்

தாது; காரண (ஞான) மன்றிக் காரியம் (ஞாததை) தோன்றாமையின்.

ஆதலின், அந்த அருத்தாபத்தியால் அத (ஞாததையி)ன் காரணஞானம் ஞாததையால் துணியப்படு மென்பது கூடாது; ஞான விடயதை (விஷயத்தன்மை)க்கு வேறான ஞாததையின்மையின்.

57. (ஆ.) (1.) அற்றாயின், ஞானத்திற் பிறந்த ஞாததைக்கு ஆதாரத்துவமே யன்றோ குட-முதலிய வற்றிற்கு ஞானவிடயத்துவம்.

அங்ஙனமன்றோ, தாதாத்மியத்தால் விடயதை இல்லை; விஷயவிஷயியான குடஞானங்கட்குத்தாதாத்மிய (அபேத) மின்மையின். (2) (ஞானம்) அதனிற் (ஞாததையிற்) றோன்றலால் (ஞாததைக்கு) விடயத்துவங்கூறில் இந்திரியங்கட்கும் விடயத்துவம் வரும்; இந்திரியங்களானும் அந்த ஞானந்தோன்றுதலின்.

ஆதலின், இது (3) அநுமிக்கப்படும் ஞானத்தாற் குடத்தில் ஒன்று (சிறிது ஞாததை) பிறப்பிக்கப்படும்; (4) எதனால் குடமே அந்த ஞானத்திற்கு விடயமாம், வேறன்றென்று. ஆதலின் (5) விடயத்துவம் (ஞாததையின்றி) வேறொன்றாந் றோன்றாமை தோற்றுவித்த அருத்தாபத்தியால் ஞாததை அறியப்படும்; காட்சிமாத்திரையானே (பிரத்தியட்சத்தாலே) யன்று.

(ச.) இங்ஙனமன்று; இயற்கையானே விஷயி. விஷயத்துவங் கூடுதலின். பொருள் . ஞானங்கட்கு இத்தன்மையவே இயற்கை விசேடம்.

எதனால் (இயற்கை விசேடத்தால்) அவற்றிற்கு (பொருள் ஞானங்கட்கு) விஷய விஷயிபாவம் (ஏற்படுகின்றதோ அப்படிப்பட்ட இயற்கை விசேடம் பொருள்ஞானங்கட் கிருக்கின்றது). வேறாயின் (இயற்கையென் றங்கீகரிக்காவிடத்து) இறப்பெதிர்வுகட்கு விடயத்துவ மின்றாதல் வேண்டும்; அவற்றில் (இறப்பெதிர்வுகளி. லுள்ளபதார்த்தங்களில்) ஞானத்தால் ஞாததை தோன்றுதல் கூடாமையின்; இல்லாத தருமியின் (கடத்தின்) தருமம் (ஞாததை) தோன்றுதல் பொருந்தாமையின். இன்னும் ஞாததையுந்தனது ஞானவிடய மாதலின் அதன் கண்ணும் (அந்த ஞாததையிலும்) வேறு ஞாததை வரல்வேண்டும். அங்ஙனமாயின் அநவஸ்தை.

58. (ஆ.) ஆயின் வேறு ஞாததையின்றியும் இயற்கையானே ஞாததைக்கு ஞானவிடயத்துவமென்னில்,

(ச.) குட முதலியவற்றிலும் (இயற்கையானே ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை யிருக்கும்போது) ஞாததையால் யாது பிரயோசனம்? ஆயினும் (குட முதலியவற்றில் ஞாததையிருப்பினும்) பிராமாணியம் எதனால் கிரகிக்கப்படுகின்றது?

(ஆ.) ஞாததையால் ஞானமாத்திரம் இரகிக்கப் படுகின்றது. பிரமாண ஞானம் நீங்காத ஞாததை விசேடத்தால் பிராமாணியம் கிரஹிக்கப்படும் (எனின்)

(ச.) பிராமாணியத்திற்கு ஞானங் கிரஹிப்ப தாீனே கிரஹிக்கப்படுதல் யாண்டையது?

(ஆ.) ஆயின், பிரமாணஞான நீங்காதஒருஞாததை விசேடத்தால் ஞானப் பிராமாணியங்கள் கூடவே கிரஹிக்கப்படும்.

(ச.) இங்ஙனமாயின், அப்பிராமாணியத்திலும் இது (கிரகிக்கப்படுதல்) கூறலாம்; அப்பிரமாண ஞான நீங் காத ஒரு ஞாததை விசேடத்தால் ஞான அப்பிராமா ணியங்கள் கூடவே கவரப்படுமென்று. (அப்போது) அப்பிராமாணியமும் தன்னானே கவரப்படும்.

(ஆ.) இங்ஙனமாயினும், அப்பிராமாணியம் பிறி தானே (கிரகிக்கப்படுமெனின்),

(ச.) (ஞானசாமக்கிரி வேறு, பிராமாணிய சாமக் கிரிவேறு என்று பெறப்படுதலால்),

பிராமாணியமும் பிறிதானே கிரஹிக்கப்படும். ஞானங் கிரஹித்தலின் (ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினும்) வேறென்பது இதன் பொருள். ஞானம் மானதக்காட்சியானே கிரஹிக்கப்படும்; பிராமாணி யம் அநுமானத்தால் (கிரஹிக்கப்படும்).

அங்ஙனமன்றே, புனல் ஞானத்திற்குப்பின் புனல் வேண்டியவனது செலவு (பிரவிர்த்தி) இருவகை; பல முடையதும்; பலமில்லதுமென.

அவற்றுள், யாது பயனோடு கூடியது அது பய னுடைச்செலவு.

அத (அப்பயனுடைப் பிரவிர்த்தியி)னால் ஞானத் திற்கு மெய்ம்மை (யதார்த்தத்தன்மை) அநுமிக்கப் படும்.

(அனுமானப்) பிரயோகமும்:

விவாதத்தாற் றழுவப்பட்ட (விவாதத்திற்கு விஷய மான) புனல் ஞானம் பிரமாணம்; பயனுடைச் செலவைத் தோற்றுவித்தலான்; யாதுபிரமாணமன்று அது பயனுடைச்செலவைத் தோற்றுவியாது; எங்ஙனம்? பிரமாணப் போலி.

இது கேவலவியதிரேகி.

இதில் (இக்கேவல வியதிரேகி யனுமானத்தில்) பய னுடைச்செலவைத் தோற்றுவிப்பதானபுனல் ஞானம் யாது அதுபக்கம்; அதனதுபிராமாணியம் சாத்தியம்; (பிராமாணிய மென்பதற்கு) மெய்ம்மையதாமென்று பொருள்; பிரமாகரணத்துவ மன்று; நினைவில் வியபி சாரம் வருதலின்.

ஹேதுவோ சமர்த்தப் பிரவிர்த்தி ஜனகத்துவம். பயனுடைச் செலவைத் தோற்றுவிக்குந் தன்மை.

59. இக்கேவல வியதிரேகி அநுமானத்தால்அப்பியாச தசையி லுண்டான ஞானத்திற்குப் பிராமாணியம் துணிநையில் அத்திருஷ்டாந்தத்தாலே புனற்செல வுக்கு முன்னரும் தத்ஜாதீயத்துவ லிங்கமான (அத னது சமான குறியா)ன அந்வய வியதிரேகி அநு மானத்தால் அப்பியாசதசையை யடைந்த அந்நிய ஞானத்தினது பிராமாணியம் அநுமிக்கப்படும். ஆத லின், பிறிதானே பிராமாணியம்; ஞானங் கிரஹிப் பதானே கிரஹிக்கப்படுவதன்று.

நான்கே பிரமாணங்கள்.

(சிறிது புத்தியோடுகூடப் பாலர்களுக்குப் போத முண்டாமாறு கேசவமிசிரரென்னும் வித்வான் அந்தப் பிரமாணங்களைச் சாஸ்திரத்திலுள்ளவாறு வர்ணித்தார்).

பிரமாணங்கள் கூறினும். பிரமேயங்கள் கூறுதும்.

2. பிரமேயம்—Objects of Knowledge.

60 ஆன்மா, சரீரம், இந்திரியம், அருத்தம், புத்தி, மனம், பிரவிர்த்தி, தோடம், பிரேத்தியபாவம், பலம், துக்கம், அபவர்க்கம், பிரமேய மென்பது சூத்திரம்.

1. ஆன்மா—Self.

61. அவற்றுள், ஆன்மத்துவசாதிமான் (ஆத்மத்துவ ஜாதியோடு கூடினவன்) ஆன்மா. அவனும் தேகேந்திரியங்களின் வேருயினன். சரீரங்கடோறும் பின்னமா(வேரு)யினன்; விபு (வியாபகன்); நித்தியன்; அவனும் மானதக் காட்சியான்; விவாதத்தில் (சந்தேக நிகழ்ந்த விடத்து) புத்தியாதி குணலிங்க முடையன்.

அங்ஙனமன்றே, புத்தியாதிகள் குணங்கள்; அநித்தியமாய்க்கொண்டு ஓர் இந்திரியத்தால் கிரஹிக்கப் படுதலால்; ரூபம்போல.

குணமும் குணியைப்பற்றியதே. அவற்றுள்,

புத்தியாதிகள் பூதங்கட்குக் குணமல்ல; மானதக் காட்சித் தன்மையால்.

யாவை பூதங்கட்குக் குணங்கள் அவை மனத்தாற் கிரஹிக்கப்படா; எங்ஙனம்? உருவாதிகள்.

(புத்தியாதிகள்) திக்கு, காலம், மனங்கட்குக் குணங்களல்ல; விசேடகுணமாதலின்; யாவை திக்காதி குணங்கள் அவை விசேட குணமல்ல; எங்ஙனம்? சங்கியை முதலிய. அவை எல்லாப் பொருள்கட்கும் பொதுக்குணங்கள். புத்தியாதிகள் விசேட குணங்களே; குணமாய்க்கொண் டோரிந்திரியத்தாற் கவரப்படுதலின்; உருவம்போல. ஆதலின் திக்காதிகட்குக் குணங்களல்ல.

ஆதலின் (பிருதிவிமுதல் மனமீருய) இவ்வெட்டுத் திரவியங்களினின்றும் வேருய்ப் புத்தியாதிகட்குக் குணி வேண்டத்தக்கது. அதுவே ஆன்மா.

(அநுமானப்) பிரயோகமும்:—

புத்தியாதிகள் பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களின் வேருன திரவியத்தைப் பற்றுவன; பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களைப் பற்ரு (ஆசிரயா) மனும் குணமாதலின்; யாது பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களின் வேருகிய திரவியத்தைப் பற்ருது அது பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களைப் பற்ருமற் குணமன்று; எங்ஙனம்? உருவாதி; இது கேவலவியதிரேகி.

அங்வயவியதிரேகியானும் விளக்குப. எங்ஙனம்? புத்தியாதிகள் பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களின் வேருன பொருளைப் பற்றுவன்; பிருதிவியாதிகளைப் பற்ருமனும் குணமாதலின்; யாது எதைப்பற்ருமற் குணம் அது அதின்வேருயதைப் பற்றுவதாம்; எங்ஙனம்? பிருதிவியாதியைப் பற்ருவொலி பிருதிவியாதிக்கு வேருன வானை (ஆகாயத்தை)ப்பற்றிய தென்று.

அங்ஙனமே, புத்தியாதிகளும் பிருதிவியாதிஅஷ்டதிரவியங்களின் வேருய திரவியத்தைப்பற்றுவன (ஆசிரயித்துக்கொண்டிருப்பன). ஆதலின், இங்ஙனம் பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களின் வேருய் ஒன்ப

தாம் பொருளான ஆன்மா சித்திக்கும். அவனும் யாண்டும் காரியம் (ஞாநாதிகள்) தோன்றுதலின் விபு; (விபுவென்பதற்கு) பரமமகத்பரிமாணவா (மிகப்பெரிய அளவு உள்ளவ) னென்று பொருள்; விபுத்துவத்தால் நித்தியன்; வியோமம் (ஆகாயம்) போல; சுகமுதலிய வேறுபாட்டால் உடம்புக டோறும் வேறுபாடுடையான்.

2. சரீரம்—Body.

62. அவனு (சீவனு)க்குப் போகாயதனமா (போக நிலயா)ன அந்தியாவயவி சரீரம்; இன்பதுன்ப அநுபவப் போகம்; அது (போகம்) எதனோடு கூடிய ஆன்மாவிற் றோன்றும் அது போக நிலம்; அதுவே சரீரம்.

சேட்டாசிரய முடம்பெனினுமாம். சேட்டை—இதமகிதமடைதற் பரிகரித்தற் பொருட்டுப் புடைபெயர்தல்; புடைபெயர்தல் (அசைவு) மாத்திரையன்று.

3. இந்திரியம்.

Instrument of objective knowledge.

63. உடம்போடு சையுக்தமாய ஞானகரணமான அதீந்திரியம் இந்திரியம் (உணர்கருவி).

'அதீந்திரியம் இந்திரியம்' என்று கூறின் காலாதியினும் இந்திரியத்துவம் வரல்வேண்டும்; ஆதலின் 'ஞானகரணமான' என்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும், பொருள் இந்திரிய ஸந்நிகருஷ (சம்பந்த) முதலியவற்றினும் இந்திரியத்துவம் வரல்வேண்டும்; ஆதலின் 'உடம்போடு சையுக்தமாய' என்று கூறப்பட்டது.

'உடம்போடு சையுக்தமாய ஞானகரணம்' என்று கூறின் ஆலோகத்தி (பிரபை-ஒளியி)னும் இந்திரியத்துவம் வரல்வேண்டும்; ஆதலின் 'அதீந்திரியம்' என்று கூறப்பட்டது.

64. அவ்விந்திரியங்களும் ஆறு:—

i. கிராணம், ii. இரசநம்,
iii. சட்சு, iv. துவக்கு,
v. சுரோத்திரம், vi. மனம் என்பனவே.

I கிராணம்— The sense of smelling.

65. அவற்றுள் கந்தத் தோற்றச் சாதந (வாசனையறிதற்குச் சாதனமான) இந்திரியம் கிராணம்; மூக்கு நுனியி லிருப்பது, அதுவும் பிருதிவிமயம் (பிருதிவியின் காரியம்); கந்தமுடைமையின்; குடம் போல.

கந்தமுடைமையும் (கிராணேந்திரியம் கந்தத்தை யுடைத்தா யிருத்தலும்) கந்தங் கவர்வதால். எவ் விந் திந்திரியம் உருவாதி ஐந்தனுள் எக்குணத்தைக் கவரும் (அறியும்) அவ்விந்திரியம் அக்குணத்தோடு கூடியது. எங்ஙனம்? சட்சு உருவங்கவர்வது; உருவத்தை யுடையது. அதுபோலக் கிராணம் கந்தத்தைக் கவர்வதும் அதனால் கந்தத்தை யுடையது மாம்.

ii. இரசநம்—The sense of tasting.

66. இரசத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் இரசநம்; நாநுனியி லிருப்பது. அதுவும் அப்புமயம்; ரூபாதி ஐந்தனுள் இரசத்திற்கே அபிவியஞ்சகத் திரவியத்துவ மாதலின்; வாய்நீர்போல.

iii. சட்சு—The sense of seeing.

67. ரூபத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் சட்சு; கண் மணி (கண்ணுறை கருமணியின்) நுனியி லிருப்பது அதுவும் தேயுமயம்; ரூபாதி ஐந்தனுள் ரூபத்திற்கே அபிவியஞ்சகத் திரவியத்துவ மாதலின்; விளக்குப் போல.

iv. துவக்கு—The sense of feeling.

68. பரிசத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் துவக்கு; உடம் பெலாம் வியாபி. அதுவும் வாயுமயம்; ரூபாதி ஐந்த னுள் பரிசத்திற்கே அபிவியஞ்சகத் திரவியத்துவ மாதலின்; சரீர சம்பந்தமான வியர்வுத்தன்மை அபி வியஞ்சகமான விசிறிக்காற்றுப்போல.

v. சுரோத்திரம்—THE SENSE OF HEARING.

69. சத்தத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் சுரோத்திரம். அது முறுக்கை நிகர்த்த செவியோடு கூடிய ஆகாயமே, வேறு பொருளன்று; சத்த குணத்துவத்தால். அதுவும் சத்தத்தோடு கூடியது; சத்தங்கிரகித்தலின். எவ்விந்திரியம் ரூபாதி ஐந்தனுள் எக்குணத்தைக் கவர்வது அஃது அக்குணத்தோடு கூடியது. எங்ஙனம்? சட்சு முதலியவை உருவ முதலியவற்றைக் கவர்வன; ஆதலின் உருவாதிகளுடன் கூடியவை.

சத்தங் கிரஹிப்பது சுரோத்திரமாதலின் அது சத்தகுண முடையது.

vi. மனம்—MIND.

70. சுகாதியுபலத்தி (தோற்றச்) சாதந இந்திரியம் மனம். அஃதணுபரிமாணம்.

(ஆ.) அற்றாயின், சட்சு முதலிய இந்திரியமுண்மையில் யாது பிரமாணம்?

(ச) கூறுதும்:—அநுமானம்: ரூபாதி ஞானங்கள் கரணசாத்தியங்கள்; கிரியாத்துவமாதலின்; துணித்தற்கிரியைபோல.

4. அருத்தம்—OBJECT OF WORD.

71. அருத்தங்கள் ஆறு பதார்த்தங்கள். அவை, (1) திரவியம், (2) குணம், (3) கருமம், (4) சாமாநியம், (5) விசேடம், (6) சமவாயம் என்பனவே.

பிரமாண முதலியன ஈண்டே அடங்குவனவாயி னும் பயன்படல் வசத்தால் பேதமாகக் கூறப்படும்.

(1) திரவியம்—SUBSTANCE.

72. அவற்றுள், சமவாயி காரணம் திரவியம்; அல்லது குணாசிரயம். அத்திரவியங்களும், (i.) பிருதிவி, (ii.) அப்பு, (iii.) தேயு, (iv.) வாயு, (v.) ஆகாசம், (vi.) காலம், (vii.) திக்கு, (viii.) ஆன்மா, (ix.) மனம் என ஒன்பதே.

(i) பிருதிவி—EARTH.

73. அவற்றுள், பிருதிவித்தன்மைச் சாமானியமுடையது பிருதிவி; வன்மை, மென்மை முதலிய அவயவ சையோக விசேடத்தோடு கூடியது; கிராணம், உடம்பு,மட்பிண்டம்,கல், மரமுதலியஉருவமுடையது; கந்தம், ரூபம், ரசம், பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், அண்மை, சேய்மை, குருத்துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரம் (என்னும் பதினான்கு குணங்கள்)உடையது.

அதுவும் நித்த அநித்தபேதத்தா லிருவகை. பரமாணு ரூபம் நித்தியம்;காரிய ரூபம் அநித்தியம்.

பிருதிவியினுடைய ரூப, ரச, கந்த, பரிசங்கள் அநித்தியங்கள்; பாகத்தாற் றோன்றியன. பாகம்-தேயு ஸம்யோகம் (தேயுவின் கூட்டம்). ஆதலின் பிருதிவி

னது முன்னர் ரூப முதலியன கெடும்; மற்றையன பிறக்கு மென்பது பாகத்தாற் றோன்றுவன.

(ii) அப்பு—Water.

74. அப்புத்தன்மைச் சாமாநியமோடு கூடியது அப்பு; இரசந இந்திரியம், சரீரம், ஆறு, கடல், பனி, ஆலி (பனிக்கட்டி) முதலிய உருவமுடையது;

கந்தமின்றிச் சிநேகமோடு கூடிய முன்சொன்ன குணமுடையது; நித்த அநித்தமுமாம். நித்தம் பரமாணுரூபம், அநித்தம் காரிய ரூபம். நித்தியங்களுடைய ரூபாதி நித்தியங்கள்; அநித்தியங்களுடைய ரூபாதி அநித்தியங்கள்.

(iii) தேயு—Light.

75. தேயுத்தன்மைச் சாமாநிய முடையது தேயு; சட்சு, சரீரம், ஞாயிறு (சூரியன்), பொன், தீ யின் முதலிய வேறுபாடுடையது; ரூபம், பரிசம், சங்கியை பரிமாணம், பிரதக்துவம் (வேற்றுமை), சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரம் (என்னும் பதினொருகுணம்) உடையது. நித்தமும் அநித்தமும் முன்போல. அது(தேயு) i. உற்பூதரூப பரிசம், ii. அநுற்பூதரூப பரிசம், iii. அநுற்பூதரூப உற்பூதபரிசம்; iv. உற்பூதரூப அநுற்பூதபரிசம் என்று நால்வகை(யினையுடையது).

i. உற்பூதரூபபரிசம் எங்ஙனம்? சூரியனது தேசசு, முதலாயின, பிண்டிபூத (மின்னல் முதலிய) தேசசு, தீ முதலியன.

சுவர்ணமோ உற்பூத (வெளிப்படுதல்) அபிபூத (மறைபட்ட) ரூபபரிசம்.

அநுற்பூதரூபமென்னில் கட் புலப்படாமைவேண்டும்; அநுற்பூதபரிசமென்னில் பரிசத்தால் கிரஹிக்கப்படாமை வேண்டும்.

அபிபவம் (மறைவு) வலியதாகிய (பலமுடையதான) சமான ஜாதியானீ பிருதிவி ரூபத்தாலும் பரிசத்தாலும் பண்ணப்பட்டது.

ii. அநுற்பூதரூப பரிசம் எங்ஙனம்? சட்சு இந்திரியம்.

iii. அநுற்பூத ரூப உற்பூதபரிசம் எங்ஙனம்? வெந்நீரிற் றேயு.

iv. உற்பூத ரூப அநுற்பூத பரிசம் எங்ஙனம்? விளக்கினது ஒளி மண்டலம் (பிரபை).

(iv.) வாயு:—AIR.

76. வாயுத்துவ சாமாநியமுடையது வாயு; துவக்கிந்திரியம் பிரமாணம்; பிராணன் காற்று முதலிய பேதமுடையது;

பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்துவம், சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், வேகம் (விரைவு) (என்னும் ஒன்பது குணங்கள்) உடையது.

அது (வாயு)வும் பரிசத்தால் அநுமேயம் (அநுமானிக்கப்படுவது). அங்ஙனமன்றே, வாயு வீசுகையில் வெம்மை தண்மையில்லாத பரிசம் யாதொன்று தோன்றுகின்றது அது குணமாதலின் குணியை அநுமாபிக்கும் (குணியின் அநுமிதியை யுண்டுபண்ணும்). குணியும் வாயுவே; பிருதிவி தோன்றாமையின்;

பிருதிவி வாயு அல்லதற்கு வெம்மை தண்மையில்லாத பரிசமின்மையின்.

அதுவும் நித்த அநித்த பேதத்தால் இருவகை.

நித்தியம் பரமாணுரூப வாயு; அநித்தியம் காரியரூப வாயு.

உற்பத்தியும் நாசமும் வருமாறு:—

77. அவற்றுள் காரியமான பிருதிவியாதி நான்கிற்கும் உற்பத்திநாசம் முறையே கூறுதும்:—

இரண்டு பரமாணுக்களது வினையால் சையோகமுண்டாகையில் துவியணுகந் தோன்றும். அதற்கு (துவியணுகத்திற்கு)ப் பரமாணுக்கள் சமவாயிகார

ணம்; அவற்றது சையோகம் அசமவாயிகாரணம்; அதிட்டாதி நிமித்தகாரணம். மூன்று துவியணுகங்களது வினையால் சையோகமுண்டாகையில் திரியணுகந் தோன்றும்; அதற்கு (திரியணுகத்திற்கு)த் துவியணுகங்கள் சமவாயிகாரணம். ஒழிந்தன முன்போல.

இங்ஙனம் திரியணுகங்களாற் சதுரணுகம்; சதுரணுகங்களால் அபரதூலம்; அவற்றால் தூலதரம்; தூலதரங்களால் தூலதமம் (தோன்றும்).

இங்ஙனம் முறையானே மகாப்பிருதிவி, மகாவப்பு, மகா தேயு, மகா வாயு தோன்றும்.

காரியத்தை (காரியப்பட்ட துவியணுக முதலியவற்றை) யடைந்த ரூபாதிகள் தங்கட்கிடமான சமவாயி காரணத்தை யடைந்த ரூபாதிகளாற் றோன்றும்; காரணகுணங்கள் காரியகுணங்களைத் தோற்றுவிக்குமென்னும் நியாயத்தால்.

(1.) இங்ஙனம் தோன்றிய ரூப முதலிய வுடைய காரியத்திரவியமாகிய குடமுதலியவற்றிற்கு அவயவமான கபாலமாதியிற் றள்ளுதலானுயினும் புடை(அடி)த்தலானுயினும் வினை தோன்றும்; அதனால் விபாகம்; அதனால் அவயவியைத் தோற்றுவிப்பதான அசமவாயிகாரணமான சையோகத்திற்கு நாசம் பண்ணப்படும்; அதனால் காரியத்திரவியமான அவயவி

யான குடமுதலியவற்றிற்கு நாசம். இங்ஙனம் அசம வாயிகாரணநாசத்தால்திரவியநாசம்காட்டப்பட்டது.

(2)ஓரிடத்துச் சமவாயிகாரண நாசத்தால் திரவிய நாசம். எங்ஙனம்?

முற்கூறிய பிருதிவியாதிகளைச் சங்காரத்திற் சங்கரிக்கவேண்டி மஹேசுவரனுடைய சங்கரித்தல் வேட்கையால் அணுக்களில் வினை, அதனால் விபாகம், விபாகத்தால் சையோகநாசம், துவியணுகங் கெடுகையில் ஆசிரயக் (துவியணுகத்தின்)கேட்டால் திரியணு காதி நாசம்.

முறையே பிருதிவியாதி நாசம். எங்ஙனம்? நூற் கேட்டின் ஆடைகெட்டு அதனை அடைந்த ரூபாதி கட்குத் தமது ஆசிரயக்கேட்டானே கேடு; வேறு யின் ஆசிரய மிருக்கையிலே மாறுபட்ட குணமடை தலாற் கேடு. எங்ஙனம்? பாகத்தால் குடமுதலியன ரூபாதி நாசமென்க.

பரமாணு சத்பாவத்திற் (உண்மைக்)குப் பிரமா ணம் யாது?

கூறுதும்:—சாளர (சாளரத்தினுழையும்) வெயிற் கண்ணதாகிய எல்லாவற்றினும் நுண்ணியதியா தொன்று (நுட்பமானதுகள் — திரியணுகம்) தோன் றும் அது தன்னின் நுண்ணியதாகிய பரிமாண திர வியத்தாற் (துவியணுகத்தாற்) றோன்றியது; காரியத் திரவியமாதலின்; குடம்போல.

அத்திரவிய (துவியணுக)மும் காரியமே; பெருந் திரவிய (திரியணுக) த்தைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காரியத்துவ நியமத்தால். ஆதலின் இங்ஙனம் துவியணுகமென்னும் வேறு திரவியம் சித்தம். அதுவு (துவியணுகமு)ம் தன்னின் நுண்ணியதாகிய சமவாயி காரண திரவியத்தாற் றோன்றும்; காரியத்திரவிய மாதலின் குடம்போல. யாது துவியணுகத்தைத் தோற்றுவிப்பது அதுவே பரமாணு. அதுவும் தோன்றா (உற்பத்தியில்லா)ததே.

(ஆ.) அற்றாயின், காரியத்திரவியத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காரியத்துவம் நியமமாகலின் அது தோன்றாதது (உற்பத்தியில்லாததென்பது)எங்ஙனம்?

(ச.) கூறுதும்:—எண்ணிறந்த காரியபரம்பரை அநவஸ்தாதோஷம் (வரம்பின்றிச் சேரலென்னுங் குற்றம்) வருதலின்; இங்ஙனமாயின் பல திரவியத்தாற் பிறத்தல் விசேடமின்மையின்; மேரு கடுகுகட்குத் துல்லிய (ஒத்த) பரிமாணத்துவம் வருதலின்;

ஆதலின் தோன்றாததே பரமாணு.

துவியணுகம் இரண்டு பரமாணுக்களானே தோன்றும்; ஒன்றற்கு (ஒரு பரமாணுவிற்கு)த் தோற்றுவியாமை நியமமாகலின்; ஆரம்பகற்பனையிற் பிரமாண மின்மையின்.

திரியணுகம் மூன்றுதுவியணுகங்களானே பிறக்கும்; ஒன்றற்கு (ஒரு துவியணுகத்திற்கு)த் தோற்றுவியாமை நியமமாகலின்;

இரண்டாற் (இரண்டு துவியணுகங்களாற்) றொன்றின் காரியத்தை (திரியணுகத்தை) யடைந்த மகத்துவம் (பருமை) தோன்றாமை வரல்வேண்டுதலின்.

காரியத்தின் மகத்துவம் காரணத்தின் மகத்துவத்தானாவது, காரணப்பன்மையானாவ தன்றோ?

அவற்றுள் முதலது (காரணத்தின் மகத்துவம்) இன்மையின் ஈற்றது (காரணப்பன்மை) வேண்டத்தக்கது; நான்கு முதலிய கற்பனையிற் (சதுரணுக முதலியவற்றால் மகத்துவந் தோன்றுமென்று கூறுவதிற்) பிரமாணமின்மையின்; (துவியணுக) மூன்றானே மகத்துவம் தோன்றுதல் கூடுதலின்.

(V.) ஆகாயம்— SPACE.

சத்தகுணமுடையது ஆகாயம்; (சத்தம், சங்கியை, பரிமாணம், பிரதத்துவம், சையோகம், விபாகம் என்னும் ஆறுகுணம்) உடையது.

ஏகம் (ஒன்று), விபு, நித்தியம், சத்தலிங்கமுடையது. அத (ஆகாயத்தி)ற்குச் சத்தம் லிங்கம். எங்ஙனம்? பரிசேடத்தால்.

பரிசேடமாவது பல பொருள்கள் நிகழ்ந்தகாலத்து மற்றவை நிஷேதிக்கப்பட எஞ்சிநிற்கும் ஒருபொருளி னுண்டாகும் நிச்சயம்.

அங்ஙனமன்றோ,

சத்தம் விசேடகுணம்; சாமானியமு(ஜாதியு)டைய தாய் நம்மனோர் புறவி (காதி)ந்திரியமொன்றால் கிர ஹிக்கப்படுதலின்; ரூபாதிபோல.

(சத்த) குணமும் குணியைப்பற்றியதே. அத(சத்த குணத்தி)ற்குப் பிருதிவியாதி நான்கும் ஆன்யாவும் குணியாகத்தகா; சத்தம் செவியால் கிரஹிக்கப்படு தலின்; யாவை பிருதிவியாதி குணங்கள், அவை சுரோத்திரேந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படுவனவல்ல எங்ஙனம்? ரூபாதிகள்.

சத்தம் சுரோத்திரேந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப் படும்; திக்குக் கால மனங்களது குணமன்று; விசேட குணமாதலின். ஆதலின் இவ்வெட்டினின்றும் வேறு கச் சத்தத்திற்குக் குணி அநுமிக்கப்படும். அதுவே ஆகாயம். அதுவும் ஒன்று; பேதத்திற் பிரமாணமின் மையின்; ஒருமையாற் கூடுதலின். ஆகாயத்துவமெ (ஆகாயத்தன்மையெ)ன்னும் சாமாநியம் ஆகாயத்தி லில்லை; சாமாநியம் (ஜாதி) பலவிடத்திருத்தலின்.

ஆகாயம் விபு-பரமமகத் பரிமாணமு (மிகப்பெரிய வளவு)டையதென்று பொருள்; எவ்விடத்துங் காரி

யம்(சத்தம்) தோன்றுதலின். (அது) விபுத்துவத்தால் நித்தியம்.

(vi) காலம்—TIME.

79. காலம் திக்கின் வேறான பரத்துவா பரத்துவத்தால் (முன்மை பின்மைகளால்) அநுமேயம்; சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்த்துவம், சையோகம், விபாகம் (என்னும் ஐந்து குணம்) உடையது; ஒன்று; நித்தியம்; விபு. அதற்குத் திக்கின் வேறான பரத்துவாபரத்துவத்தால் அநுமேயத்துவம். எங்ஙனம்? கூறுதும்:—

(1.) அனியனாய முதியோன்கண் அண்மையால் அபரத்துவத்திற்கு வேறான பரத்துவம் தோன்றும்.

(2.) சேயனாய இளையோன்கண் சேய்மையால் பரத்துவத்திற்கு வேறான அபரத்துவம் தோன்றும்.

இதில் திக்கின் வேறான பரத்துவமும் அபரத்துவமும் காரியமாய்த் திக்கு முதலிய காரணத்தாலுண்டாகாமையின் (அவை தமக்கு) காலமே காரணமென்று அநுமானத்தை யுண்டுபண்ணும்.

அஃதொன்றாயினும் நிகழ்வு, இறப்பு, எதிர்வு வினையுபாதி வசத்தால் நிகழ்வு முதலிய வியபதேசத்தை (பெயரை) அடையும்; புருஷனைப்போல.

அவற்கு அடுதல் முதலிய வினை (கிரியையின்) உபாதிவசத்தால் மடையன் (சமைப்பவன்) முதலிய வியபதேசம் அடையும்.

இதற்கு (காலத்திற்கு) நித்தியவிபுத்துவங்கள் முன் போல.

vii. திக்கு—REGION.

80. திக்கு ஒன்று, நித்தியம், விபு; சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்துவம், சையோகம், விபாகம் (என்னும் ஐந்துகுணம்) உடையது.

அதுவும் பரத்துவாபரத்துவ ஞானங்களால் அநுமேயம்;

அவற்றிற் (பரத்துவா பரத்துவத்திற்)கு வேறு நிமித்த (காரண)மின்மையின்; முன்னும் (முற்பக்கத் தாவது) பின்னும் (பிற்பக்கத்தாவது) பொருள் ஆண்டே இருத்தலின் (அவ்விடத்தே யிருக்கிற தென்று வியவகாரம் நிகழ்தலின்).

அஃதொன்றாயினும் சூரியனுடைய அவ்வத்தேச (இட) சையோக உபாதிவசத்தால் கிழக்கு முதலிய பெயர்களை யடையும்.

viii. ஆன்மா—SELF.

81. ஆன்மத்துவ சாமாநியமுடையது ஆன்மா. சுக துக்க முதலிய வேறுபாட்டாற் பலவே. அதுவும்

கூறினும். அதற்குச் சங்கியை முதலிய ஐந்தும், சாமாநிய குணங்கள்; புத்தி முதலிய ஒன்பதும் விசேடகுணங்கள். அதற்கு நித்தியத்துவ விபுத்து வங்கள் முன்போல.

ix. மனம்—MIND.

82 மநத்துவ சாமாநியமுடையது மனம்; அணு பரிமாணம்; ஆத்ம சையோகி; அக (உள்) இந்திரியம்;

இன்ப முதலிய உபலப்திக் (சாக்ஷாத்காரத்திற்)குக் கரணம்; நித்தம்; சங்கியை முதலிய ஐந்துகுணமுடையது; பரத்துவம், அபரத்துவம், வேகமுடையது.

இந்த மன சையோகத்தால் புறவிந்திரியம் புறப் பொருள் கிரஹிப்பது; அதனானே (மனம்) எல்லா உபலப்திக் (பிரத்தியக்ஷத்திற்) கும் சாதனம்.

அதுவும் காட்சியன்று. மற்றென்னெனின் அநுமானத்தாற் றோன்றுவது.

அங்ஙனமன்றே, இன்ப முதலிய உபலப்தி (ஞானங்)கள் கட்புல முதலிய வல்லாத (நேத்திரேந் திரிய முதலியன வல்லாத) கரணத்தாற் சாதிப்பன;

கட்புல முதலிய வின்றியும் தோன்றலின் (உண்டாகின்றமையின்);

எவ்வத்து எதுவன்றியே பொருந்துகின்றதோ அவ்வத்து அதனினும் வேறு கரணத்தாற் சாத்தியம். எங்ஙனம்?

கோடரியன்றியுண்டான சமையற்கிரியை அதற்கு வேறான தீ முதலிய கரணங்களாற் சாத்தியம். யாது கரணம் அது மனம். அதுவும் அணுபரிமாணம்

திரவியங்கள் கூறினும். குணங்கள் கூறுதும்.

(2) குணம்—QUALITY.

83. குணத்துவ (குணத்தன்மைச்) சாமானியமுடையது, அசமவாயிகாரணமாவது, வினையல்லது(அசைவு வடிவினதாகாதது) குணம்.

அதுவும் பொருளைப்பற்றியது திரவியத்தை யாசிரயித்திருப்பது);

1. ரூபம், 2. ரசம், 3. கந்தம், 4. பரிசம், 5. சங்கியை, 6. பரிமாணம், 7. பிரதக்துவம், 8. சையோகம், 9. விபாகம், 10 பரத்துவம், 11. அபரத்துவம், 12. குருத்துவம், 13. திரவத்துவம், 14. சிநேகம், 15. சத்தம், 16. புத்தி, 17. சுகம், 18. துக்கம், 19. இச்சை, 20. துவேஷம், 21. பிரயத்னம், 22. தருமம், 23. அதருமம், 24. சம்ஸ்காரம் என்னும் பேதத்தால் இருபத்துநான்காம்.

(க) ரூபம்—COLOUR

84. அவற்றுள், கட்புல மாத்திரையாற் கிரஹிப்பது ரூபம்; ஜாதியுடையது; விசேடகுணம்; பிருதிவி முதலிய மூன்றன்கண்ணிருப்பது.

அதுவும் வெண்மை முதலிய பல பிரகாரம் (வகை;) பிருதிவியிற் பாகஜ (பாகத்தாலுண்டாய) ரூபம்.

பிருதிவிமாத்திரத்தில் (பரமாணு வடிவ பிருதிவி, காரியவடிவ பிருதிவியென்னு மிரண்டிலு முள்ள) ரூபம் அநித்தியம்; அப்புப் பரமாணுவிலும், தேயுப் பரமாணுவிலும் நித்தியம்.

காரிய அப்பு தேயுக்களில் அநித்தியம்; தேயுவில் அபாகஜ (பாகத்தாலுண்டாகாத) வெண்மையொளி; அப்புவில் ஒளியில்லாத அபாகஜ வெண்மை.

(உ) ரசம்—TASTE.

85. ரசம் ரசநேந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படுவது; விசேடகுணம்; பிருதிவி, புனல்களி னிருப்பது.

அவற்றுள், பிருதிவியில் மதுரம், புளிப்பு, கார்ப்பு, காழ்ப்பு, கைப்பு, துவர்ப்பு என்னும் அறுவகைப் பாகஜமும் அப்புவில் மதுரம் அபாகஜமும் நித்தியாநித்தியமாம். நித்தியம் பரமாணுவான அப்பவில், அநித்தியம் காரியமான அப்புவிலென்க.

(3.) கந்தம்—SMELL.

86. கந்தம் கிராணத்தாற்கவரைப்படும் விசேடகுணம்; பிருதிவி மாத்திரையினிருப்பது; அநித்தியமே. அது நறு நாற்றம்; தீநாற்றமென் றிருவகை.

புனல் (நீர்) முதலியவற்றிற் கந்தந் தோன்றுதல் சையுக்த சமவாயத்தாலென் றறியத்தக்கது.

(4) பரிசம்—TOUCH.

87. பரிசம் துவக்கிந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படும் விசேடகுணம்; பிருதிவியாதி நான்கினிருப்பது.

அது தண்மை (சீதம்), வெம்மை (உஷ்ணம்)

தண்மை வெம்மை இல்லதே (அநுஷ்ணசீதமெ)ன் னும் பேதத்தான் மூவகை;

தண்மை நீரில், வெம்மை தீயில், தண்மை வெம்மை இல்லது பிருதிவி வாயுக்களில்;

பிருதிவிமாத்திரத்தில் அநித்தியம்; அப்பு, தேயு, வாயுக்களின் பரமாணுக்களில் நித்தியம்;

அப்பு முதலிய காரியங்களில் அநித்தியம்.

இவ்வுருவாதி நான்கும் மகத்துவத்தோ டொரு பொருளிற் சமவேதித்துக்கொண் டுற்பூதங்களாயே (பிரத்தியட்ச யோக்கியங்களாயே) காட்சிகள்.

(5.) சங்கியை—NUMBER.

88. சங்கியை ஒருமை (ஒன்று) முதலிய வியவ காரத்தின்காரணம்; சாமாநியகுணம்; ஒன்றுமுதற் பரார்த்தமளவும்.

அவற்றுள், ஒருமை இருவகை; நித்த அநித்தபேதத் தான். நித்தியத்தையடைந்தது நித்தியம்; காரியத்தை யடைந்தது அநித்தியம்.

(அநித்திய ஏகம்) தனது ஆசிரயசமவாயிகார ணத்தை யடைந்த ஒருமையாற் றோன்றுவது.

இருமை அநித்தியமே.

அதுவும் இரண்டு பிண்டங் (பொருள்) களில் இஃ தொன்று இஃதொன்று என்னும் அவாவுதற் கருத்தா (அபேட்சா புத்தியா)ற் றோன்றும்.

அவற்றுள், இரண்டுபிண்டங்கள்சமவாயிகாரணம்; பிண்டங்களின் ஒருமைகள் அசமவாயிகாரணம்; அவாவுதற்கருத்து நிமித்தகாரணம். அவாவுதற் கருத்து நாசத்தானே இருமை நாசம். இங்ஙனம் மும்மை முதலிய தோற்றம்.

(6.) பரிமாணம்—QUANTITY.

89. பரிமாணம் அளவு வியவகாரத்தின் அசாதாரண காரணம் (அளத்தல் வழக்கிற்குச் சிறந்தகாரணம்).

அது அணு (நுண்மை), மகத்து (பெருமை), நெடில் (நெடுமை), குறில் (குறுமை) என நான்குவகை. இன்னும் அது நித்த அநித்த பேதத்தால் இருவகை; நித்தியத்தை யடைந்தது நித்தியம்; காரியத்தை யடைந்தது அநித்தியம்.

காரியத்தையடைந்த பரிமாணம் காரணத்தை யடைந்த சங்கியாயோனி, பரிமாணயோனி, பிரசய யோனி (என மூவகைத்தாம்).

அவை எங்ஙனம்:—

(1.) துவியணுகபரிமாணம் ஈசுவரன் அபேட்சாபுத்தியாற் றோன்றியது; பரமாணு இருமையாற் சனிக்கையால் சங்கியாயோனி; (அதற்குச்) சங்கியா காரணமென்று பொருள்.

திரியணுக பரிமாணமும் தனது ஆசிரய (திரியணுகத்தின்) சமவாயிகாரணத்தை (துவியணுகத்தை) யடைந்த பன்மைச்சங்கியாயோனி (மும்மையெண்ணாலாகியது).

(2.) சதுராணுகாதி பரிமாணம் தனது ஆசிரய (சதுராணுக முதலியவற்றின்) சமவாயிகாரண (நான்கு திரியணுக முதலியவற்றின்) பரிமாணத்தாற் றோன்றியது.

(3.) பஞ்சுத்திரட்சிப்பரிமாணம் தனது ஆசிரய (பஞ்சுத்திரட்சியின்) சமவாயிகாரண (பஞ்சின்) அவயவங்களது பிரசிதில (நெருக்கமாயிராத) சையோகத்தாற் றோன்றியது.

பரமாணுவையடைந்த பாரிமாண்டல்ய பரிமாணமும் ஆகாசாதியையடைந்த பரமமகத்பரிமாணமும் நித்தியமே.

(7) பிரதக்துவம்—INDIVIDUALITY.

90. பிரதக்துவம் வேறென்னும் வியவகாரத்தின் அசாதாரண காரணம்.

அஃது ஏக பிரதக்துவம் (ஒருவேற்றுமை), துவிப் பிரதக்துவமென (இருவேற்றுமையென) இருவகைத்து.

அவற்றுள், முதலது நித்தியத்தையடைந்தது நித்தியம், அநித்தியத்தை அடைந்தது அநித்தியம். துவிப் பிரதக்துவமோ அநித்தியமே.

(8.) சையோகம்—CONJUNCTION.

91. சையோகம் சையுக்த (கூடியதென்னும்) வியவகாரத்தினேது; இரண்டன்கண்ணது (இரண்டு திரவியங்களிலிருப்பது); அவ்வியாப்பிய விருத்தியது. (வியாபியாம லிருப்பது).

அது வேறுவினையாற் றோன்றியது, இரண்டன் வினையாற் றோன்றியது, சையோகத்தாற் றோன்றிய தென மூவகை.

அவற்றுள், (1) வேறுவினையாற் றோன்றுவ தெங்ஙனம்? வினையுடைய பருந்தோடு வினையில் குற்றி (மரக்கட்டை)க்குச் சையோகம்; அதற்கு அச் சையோகத்திற்கு)ப் பருந்தின்வினை அசமவாயிகாரணம்

(2) இரண்டன் வினையாற் றோன்றுவ தெங்ஙனம் வினையுடைய மல்லாது சையோகம்.

(3) சையோகத்தாற் றோன்றுவ தெங்ஙனம்? காரண அகாரண சையோகத்தால் காரிய அகாரிய சையோகம். எங்ஙனம்? கைத்தருசையோகத்தான் மெய்த்தரு சையோகம்.

(9.) விபாகம்—DISJUNCTION.

92. விபாகம் பிரிவின் வியவகார ஹேது; சையோக முதற்றாய் (மூலமாய்) இரண்டன்கண் இருப்பது. அது வேறுவினையாற் றோன்றியது, இரண்டன்வினையாற் றோன்றியது, விபாகத்தாற் றோன்றியதென மூவகை.

அவற்றுள், முதலது எங்ஙனம்? மலையினின்றெழும் பருந்தின் வினையால் பருந்தொடு மலைக்கு விபாகம்.

இரண்டாவது எங்ஙனம்? தகர் (ஆட்டுக்கடாக்)ளது விபாகம்.

மூன்றாவது எங்ஙனம்? கைத்தரு விபாகத்தான் மெய்த்தரு விபாகம்.

(10.) பரத்துவம்—PRIORITY.

(11.) அபரத்துவம்—POSTERIORITY.

93. பரத்துவாபரத்துவங்கள் பர அபரவியவகாரத்தின் அசாதாரண காரணங்கள்.

அவை (பரத்துவ அபரத்துவங்கள்) திக்கான் வந்தவும் (பண்ணப்பட்டனவும்) காலத்தான் வந்தவு மென இருவகைய.

அவற்றுள் (1) திக்கான் வந்தவற்றது (பரத்துவ அபரத்துவங்களின்) தோற்றம் கூறுதும்:—

ஒருதிசையிலிருக்கும் பிண்டங்களில் இஃது (இக்கடம்) அதனின் (அப்படத்தினும்) அணித்தே (சமீபித்திருப்பதே)ன்னும் புத்தியால் அனுக்கிரஹிக்க (அறிய)ப்பட்ட திக்குப்பிண்டசையோகத்தால் அபரத்துவம் அணியதன் (சமீபமுடையதன்)கட் டோன்றும்;

சேய்மைப் புத்தியால் பரத்துவம் சேயதன் (தூரமுடையதன்)கட் டோன்றும்.

பிண்டத்தினுடைய அண்மை காண்பவனது உடம்பின் அபேக்ஷையினால் (நோக்கத்தினால்)சையுக்த சையோக அற்பியத்துவம் (அற்பம்); அவற்றின் (காண்பவனது உடம்பு பிண்டங்களின்) பூயத்துவம் (அதிகம்) சேய்மை (தூரம்).

(2.) காலத்தான்வந்த பரத்துவாபரத்துவங்களது தோற்றம் கூறுதும்:—

(க) நியமமல்லாத திக்கினிருக்கின்ற இளையோன் மூத்தோனுடைய பிண்டங்களில் இவன் அவனின் அற்பகால சம்பந்தனென்னும் இவ்வகை யவாவுதற் (அபேட்சா) புத்தியா லநுக்கிரஹிக்கப்பட்ட கால பிண்டங்களினுடைய சையோகத்தால் இளையோன் கண் அபரத்துவம் தோன்றும்.

(உ) இவன் அவனின்மிகுந்த காலசம்பந்தமுடைய னென்னும் புத்தியான் மூத்தோன்கட் பரத்துவம் தோன்றும்.

(12.) குருத்துவம்—WEIGHT.

94. குருத்துவம் முதல் வீழ்தலின் அசமவாயிகாரணம்; பிருதிவி புனல்களி னிருப்பது.

"சையோகம், வேகம், முயற்சியின்றிக் குருத்துவத்தால் வீழ்தல் உளது" என்று கூறப்படும்.

(13.) திரவத்துவம்—FLUIDITY.

95. திரவத்துவம் முதலொழுகுதலின் அசமவாயி காரணம்; நிலம், தேயு, நீரினிருப்பது. நிலந் தியான நெய் பொன்களுக்குத் தீச்சையோகத்தால் திரவத்துவ மாதலின் நைமித்திகத்திரவத்துவம்; நீரின் இயற்கைத் திரவத்துவம்.

(14.) சிநேகம்—VISCIDITY.

96. சிநேகம்திரட்டுதலினேது;நீரின்மாத்திரமிருப்பது; காரணகுண முதற்று(முதலாகவுடையது); குருத்துவ முதலியபோலப் பொருள் நிற்குந் துணையும் நிற்பது.

(15.) சத்தம்—SOUND.

97. சத்தம் செவிப்புலனாற் கவர்வது; ஆகாய விசேட குணம்.

(ஆ.) அற்றாயின், அதற்குச் செவிப்புலனாற் கிரகிக்கப்படுதல் எங்ஙனம்? யாண்டாயினும் முரசு (பேரிகை) முதலியவிடத்திற் சத்தந் தோன்றும், செவிப்புலன் புருடனிடத்தே இருக்கும்.

(ச.) அஃதொக்கும். முரசிடத்தே தோன்றிய சத்தம் வீசிதரங்க நியாயத்தாற்றான், கதம்பமுகுள நியாயத்தாற்றான் தனக்கணித்தான வேறு சத்தம் தோற்றுவிக்கும். சத்தமும் சத்தாந்தரம் (வேறு சத்தத்தை) தோற்றுவிக்குமென்று முறைமையால்

செவிப்புலனிடத்தே இறுதிச்சத்தம் தோன்றும். அவ் விறுதிச் சத்தம் செவிப்புலனாற் கிரகிக்கப்படும்; முதலது நடுவது (முதலிற்றோன்றிய சத்தமும் இடையிற்றோன்றிய சத்தமு) மல்ல.

இங்ஙனம் வேய் (மூங்கில்) பிளக்குங்கால் இருபிளவின் நீக்கத்திற் றோன்றிய சத்தம், சுத்தாந்தரம் தோற்றுவிக்கு முறையாலே செவிப்புலனிடத்தே இறுதிச் சத்தம் தோன்றும். அவ்விறுதிச் சத்தம் செவிப்புலனாற் கவரப்படும்.

முரசொலி என்னாற் கேட்கப்பட்டதென்னும் புத்தி ஈண்டுப் பிராந்தியே மயக்கமே. முரசொலி தோன்றுகையின் முரசாகாய சையோகம் அசமவாயிகாரணம்; முரசு குணிற்சையோகம் நிமித்தகாரணம்.

வேய் பிளத்தலாற்றோன்றிய சட சட வொலித் தோற்றத்தின் வேய்பிள வாகாயத்தின் விபாகம் அசமவாயிகாரணம்; இருபிளவின் நீக்கம் (பிரிவு) நிமித்தகாரணம்.

இங்ஙனம் முதலொலி சையோகத்தாற்றோன்றியதும் விபாகத்தாற் றோன்றியதுமாம். முதலது ஒழுந்திடும் ஒலிகள் முன்முன் சத்தத்தை அசமவாயி காரணமாக வுடையன. அநுகூலவாயு நிமித்தகாரணம். "சையோகத்தால், விபாகத்தால், சத்தத்தால் சத்தந்தோன்றும்" என்று பிறரும் கூறினர். முத

லது முதலான எல்லாச் சத்தங்கட்கும் ஆகாயமே சமவாயிகாரணம்.

(சத்தப்) வினை புத்திபோல முக்கணமாத்திர அவத்தையது (நிலையது).

அவற்றுள், முதல் நடுவொலிகள் காரிய சத்தத்தாற் கெடும்; ஈற்றது ஈற்றயலால்; ஈற்றயல் ஈற்றால் சுந்தோபசுந்த நியாயத்தாற் கெடும் என்பது பொருந்தாது;

மூக்கண அவத்தையான ஈற்றதுடைய இரண்டாங்கணத்தி லிருப்பதான மூன்றாங்கணத்தில்லையான ஈற்றயலால் ஈற்றுக்கேடு தோன்றல் பொருந்தாமையின்.

ஆதலின், ஈற்றயற் கேட்டானே ஈற்றுக்கேடு.

சத்தத்தின் கேடு அநுமானத்தால். அங்ஙனமன்றே, சத்தம் அநித்தியம்; சாமனியமு (சத்தத் தன்மையாகிய ஜாதியு) டையதாய் நம்மனோர் புறவிந்திரியத்தாற் கவரப்படுதலின்; குடம்போல. இதில் (இவ்வநுமானத்தில்) சத்தத்தின் அநித்தியத்துவம் சாத்தியம் அநித்தியத்துவமும் விநாசத்தோடு கூடிய சொரூபத்துவம். விநாசத்தோடு கூடிய சத்தை பொருந்தாது;

சத்தையில்லாத பிராகபாவத்தில் அநித்தியத்துவமின்மை வரல்வேண்டுதலின்.

சாமானியமுடையதாய் நம்மனோர் புறவிந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை ரூபம்.

இந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை யென்று கூறின் ஆன்மாவில் வியபிசாரம் வருதலின் புறவிந்திரியமென்று கூறப்பட்டது. யோகி புறவிந்திரியத்தாற் கவர்வதான பரமாணு முதலியவற்றின்கண் வியபிசாரம் வருதலின் அதை விலக்கும்பொருட்டு நம்மனோரென்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும், சாமானியாதிகளோடு வியபிசாரம் வருதலின் சாமானியமுடையதா யென்று கூறப்பட்டது. சாமானிய முதலிய மூன்றும் சாமானிய முடையனவல்ல.

யோகியுண்மையிற் பிரமாணம் யாதோ கூறுதும்:—பரமாணுக்கள் ஒருவர்க்குக் காட்சி; பிரமேய மாதலின்; குடம்போல. யாவன் பரமாணுவைக் காண்பான் அவனே யோகி.

(16.) புத்தி—UNDERSTANDING.

98. பொருள் விளக்கம் புத்தி.

(17.) சுகம்—PLEASURE.

99. பிரீதி (பிரியம்)—சுகம். அஃதெல்லாராலும் அநுகூலமா (நலமா)க அறியத்தக்கது.

(18.) துக்கம்—PAIN.

100. பீடை-துக்கம். அஃதெல்லாராலும் பிரதிகூலமா(நிங்கா)க அறியத்தக்கது.

(19.) இராகம்—DESIRE.

101. இராகம்-இச்சை.

(20.) துவேஷம்—AVERSION.

102. குரோதம்-துவேஷம்.

(21.) பிரயத்நம்—EFFORT.

103. உற்சாகம்-பிரயத்நம்.

புத்தியாதி ஆறும் மானதக்காட்சி.

(22.) தருமம்—MERIT (23.) அதருமம்—DEMERIT

தர்மாதர்மங்கள் சுகதுக்கங்களுக்கு அசாதாரண காரணங்கள். அவை காட்சியல்ல; அநுமிக்கப்படும். அங்ஙனமன்றே, தேவதத்தனுடம்பு முதலியன தேவதத்தன் விசேடகுணத்தாற் றோன்றியன; காரியமாய்த் தேவதத்தனுக்குப் போகஹேதுவாகலின்; அது (உடம்பு முதலியன) தேவதத்தன் முயற்சியாற் (பிரயத்நத்தாற்) பிறந்த பொருட் போலும். யாது உடம்பு முதலியவற்றைத் தோற்றுவிப்பதான ஆன்மாவின் விசேட குணம் அதுவே தர்ம

மும் அதர்மமும்; முயற்சி முதலியன உடம்பு முத லியவற்றைத் தோற்றுவியாமையின்.

(24.) சம்ஸ்காரம்—FACULTY.

104. சம்ஸ்காரம் i வேகம், ii பாவனை, iii திதித்தாபக மென மூவகை. அவற்றுள்,

i. வேகம் பிருதிவி முதல் நான்கினும், மனத்தினும் இருப்பது; வினைக்கேது.

ii. பாவனை என்னும் சம்ஸ்காரம் ஆன்மாவின் மாத்திரமிருப்பது; அநுபவத்தாற் றோன்றியது; நினை விற்கேது; அதுவும் எழுந்தே நினைவைத் தோற்று விக்கும் எழுதல் திணையுண்டாதல். சம்ஸ்காரிக்குத் துணைகள் ஒப்புமை காண்டல் முதலியன.

"சாதிருசியம், அதிர்ஷ்டம், சிந்தனம் முதலியன ஸ்மிருதியுண்டாதற்குக் காரணங்(சககாரி)கள் என்று பிறரும் கூறினர்."

iii. திதித்தாபகம் பரிசமுள்ள திரவியங்களுள் ஒன்றன்கணிருப்பது. தனக்கிடமாய் வேறொரு வடி வானதற (வில்) முதலியவற்றிற்கு அந்(முன்) நிலைமை யை மீட்டும் அடைவிப்பது.

இப்புத்திமுதல் தர்மாதர்வம் ஈறுனவையும், பாவனை யும் (ஆகிய ஒன்பதும்) ஆன்ம விசேடகுணம்.

குணங்கள் கூறினும். கருமம் கூறுதும்.

(3.) கருமம்—ACTION.

105. புடைபெயர்ச்சி (சலநாத்மகம்-அசைவு) கருமம்.

குணங்கள்போலத் திரவியமாத்திரத் திருப்பது, மூர்த்தத்துவ பரியாய நாமமுடைய விபுவல்லாத பொருளின் பரிமாணத்தோடு கூட ஒரு பொருளில் சமவேதித்திருப்பது; விபாகவழியான் முதலிடத்தில் சையோக நாசத்தில், பின்னிடத்தில் சையோக ஹேது; எழுதல், விழுதல், மடக்கல், நீட்டல், நடத்தலென்னுங் கூறுபட்டால் ஐவகை. சுழறல் (சுழற்சி) முதலியன நடத்தலுள் அடங்கும்.

(4.)சாமாநியம்—GENUS.

106. அநுவிருத்தி ஞானஹேது சாமாநியம்; திரவிய முதல் மூன்றினிருப்பது. சாமாநியம் நித்தியம், ஏகம் (ஒன்று), அநேகாநுகதம் (பலவற்றிலிருப்பது).

அதுவும், பரமெ(மேலெ)னவும், அபரமெ(கீழெ)னவும் இருவகை.

பரம்.

அவற்றுள், பரம் சத்தை(உண்மைத்தன்மை); பலவிடயமாதலின் (திரவியகுணகர்மங்களி லிருப்பதாகலின்). அதுவும் (பரமும்) அநுவிருத்தி ஞானமாத்திர ஹேதுவாதலின் சாமானியம் (பொது).

அபரம்

அபரம் திரவியத்துவ முதலியன; அற்பவிடயமாதலின். அதுவும் (அபரமும்) வியாவிர்த்திக்கு (கிர

வியருணகர்யங்களைப் பிரித்தறிவித்தற்கு) மேறு வாதலின் சாமாநிய விசேடம் (பொதுவிற் சிறப்பு).

இதில் வியக்தியின் வேருன (திரவிய குண கர்மங்கட்கு வேருன) சாமாநியமில்லென் ெருருவன் கூறினன்.

இதிற் கூறுதும்:—

ஆயின், பின்னயாய் வேறுபட்ட இலக்கணமுடைய பிண்டங்களின் (வியக்திகளின்) எகாகாரபுத்தி (ஒரு வடிவஞானம்) எல்லாவற்றினும் (சர்வவியக்தியினும்) அடைந்த ஒன்றனையே யல்லாமல் யாதைப்பற்றிநிற்கும்? (எதையும் பற்ருது); அதுவே சாமாநிய மென்க.

(ஆ.) அற்ருயின், தானல்லதின் நீக்கத்தா (அதத்வியா விர்த்தியா)ற் பண்ணப்பட்டதே எகாகாரபுத்தியாக (இருக்கிறது); அங்ஙனமன்ருே, எல்லா ஆ வடிவினும் ஆ வல்லாத புரவி (குதிரை) முதலியவற்றின் நீக்கமுண்டு; நீக்கமுண்மையின், பல ஆ வடிவின் இவ்வெகாகார ஞானம் ஆ வல்லதன் நீக்க விடயமுடையதே; விதி ரூபமான ஆத்தன்மையாகிய சாமாநியவிடய மன்றே யெனின்,

(ச.) இங்ஙனமன்று; விதிமுகத்தானே எகாகாரங் கவர்தலின்.

V. விசேடம்—DIFFERENCE.

107. விசேடம் நித்தியம்; நித்தியத்திரவியத்திருப்பது; வியாவிர்த்தி புத்திமாத்திரத்திற் கேது.

நித்தியத்திரவியங்கள் ஆகாய முதலிய ஐந்து, பரமாணு ரூபமான பிருதிவியாதி நான்கு.

VI. சமவாயம்—CO-INHERENCE.

108. நீக்கமின்றி இருப்பவற்றின் சம்பந்தம் சமவாயம் அது கூறப்பட்டதே.

(ஆ) அற்றாயின், அவயவ அவயவிகள் நீக்கமின்றி இருப்பனவாதலின் அவற்றது சம்பந்தம் சமவாய மென்பது பொருந்தாது; அவயவத்தின் வேறாய் அவயவி இன்மையின்.

பரமாணுக்களன்றோ அங்ஙனம் பல கூடி இது குடமென்று கவரப்படும்.

(சு.) இதிற்கூறுதும்:—குடம் பரிய (பெரிய)தென்னுங் காட்சியுண்டு. அது (குடம்பரியதென்னும்பிரத்தியட்சம்) பலவாய்ப் பரியதல்லதாய்ப் புலப்படாத தாகிய (அப்பிரத்தியட்சமாகிய) பரமாணுக்களிலே உண்டாதல் தகாது. இப்புத்தி (குடம் பரியதென்னுங் காட்சி) மயக்கமே (பிராந்தியே)னில், அன்று; வாதக மின்மையின்.

ஆதலின், இங்ஙனம் திரவியாதி அறுபொருளும் கூறப்பட்டன. அவை விதிமுகஞானத்தால் அறியப் படுதலின் பாவ ரூபங்களே.

அபாவம்—NON-EXISTENCE

109. இப்பொழுது நிடேதமுகப் பிரமாணத்தால் அறிவதாகிய அபாவமான ஏழாம் பதார்த்தம் கூறுதும்:—

அவ்வபாவம்- சம்சர்க்காபாவமெனவும் அந்நியோந் நியாபாவமெனவும் வகையானிரண்டு.

(1) சம்சர்க்காபாவம் i. பிராகபாவமும், ii. பிரத் துவம்சாபாவமும், iii. அத்தியந்தாபாவமு மென மூவகை.

பிராகபாவம்—ANTECEDENT NON-EXISTENCE.

i. உற்பத்திக்குமுன் காரணங்களிற்காரியமின்மை பிராகபாவம். எங்ஙனம்? நூல்களில் ஆடையில்லை; அஃதநாதி; தோற்றமின்மையின்.

(பிராகபாவம்) கெடுவதும் காரியமே; அதன் (பிராகபாவத்தின்) கேடாதலின்.

பிரத்துவம்சாபாவம்—DESTRUCTION.

ii. காரணங்களி (ஓட்டி)ல் தோன்றிய காரிய (குட)த்தின் அபாவம் பிரத்துவம்சாபாவம்; கெடுத

லென்னுமளவு எங்ஙனம்? குடமுடைகையில் ஒட்டிற் குடமில்லை; கோலானடித்தல் முதலியவற்றாற் பிறப்பது. அது (பின்னின்மை) தோன்றுவதாயினும் கேடில்லது; கெட்டது (அழிந்தகுடம்) மீண்டுந் தோன்றாமையின்.

அத்தியந்தாபாவம்—ABSOLUTE NON-EXISTENCE.

iii. முக்காலத்தினுமின்மை அத்தியந்தாபாவம். எங்ஙனம்? வாயுவில் உருவமில்லை.

அந்நியோந்நியாபாவம்—MUTUAL NON-EXISTENCE

(2) அந்நியோந்நியாபாவம் தாதாத்மியத்தைப் பிரதியோகி (எதிர்மறை)யாக வுடைய அபாவம். எங்ஙனம்? குடம் ஆடையன்று.

இங்ஙனம் அருத்தங்கள் கூறப்பட்டன.

(ஆ.) அற்றாயின், ஞானத்தினும் பிரஹ்மத்தினும் வேறான பொருளில்லையெனின்,

(ச.) அங்ஙனமன்று; அருத்தங்கள் காட்சி முதலியவற்றான் மறைக்கப்படாமையின்.

5. புத்தி—UNDERSTANDING.

110. புத்தி, ஞானம், உபலப்தி, பிரத்தியயமென்பன முதலிய பரியாயச் சொற்களால் யாது கூறப்படும் அது புத்தி.

புத்தி—பொருள்விளக்கம். அஃது அநுபவமும் ஸ்மரணமுமெனச் சுருக்கமாய் வகையானிரண்டு.

i. அநுபவம்—EXPERIENCE.

அநுபவம்—யதார்த்தமும் அயதார்த்தமுமென இரு வகை.

யதார்த்தம்

(1) அவற்றுள், யதார்த்தமாவது அர்த்த (விஷய) அவிசம்வாதி. அது காட்சி முதலிய பிரமாணங்களாற் றோன்றுவது. எங்ஙனம்?

(i.) (பித்தம், படலம் முதலிய) குற்றமில்லாத கட்புல முதலியவற்றாற் குட முதலிய ஞானம்.

(ii.) புகையை இலிங்கமாகவுடைய தீ ஞானம்.

(iii.) ஆ ஒப்புமை காண்டலால் ஆமாவென்னுஞ் சத்தவாச்சிய (சொற்பொருள்) ஞானம்.

(iv.) "ஜோதிஷ்டோமத்தால் துறக்கம் வேண்டியான் வேட்க" என்பது முதலிய வாக்கியத்தால் ஜோதிஷ்டோமத்திற்குத் துறக்க (சுவர்க்க) சாதநத்துவ ஞானம்.

அயதார்த்தம்

(2.) அயதார்த்தமாவது அருத்தத்தை நீங்கினது; அப்பிரமாணத்தா (பிரமாணப்போலியா)ற் றோன்றுவது.

அது சம்சயம், தருக்கம், விபர்யயமென மூவகை. சம்சய தருக்கங்கள் மேற்கூறுதும்.

விபர்யயம்

விபர்யயம் அஃதில்லதன்கண் அதுகவர்ச்சி; பிரமமெ (பிராந்தியெ)ன்னுமளவு. எங்ஙனம்?

முன்னர்த்தோன்றும் வெள்ளியல்லாத இப்பி முத லியவற்றின்கண் இது வெள்ளியென்று கிரகித்தல்.

ii. ஸ்மரணம்—MEMORY.

ஸ்மரணமும் யதார்த்தமும் அயதார்த்தமுமென இருவகை. அவ்விருவகையும் நனவில்.

கனவில் எல்லா ஞானமும் அயதார்த்தஸ்மரணம்; குற்றவசத்தால் அதுவென்புழி இதுவென்பது தோன் றலின்.

எல்லாஞானமும் நிராகாரமே. உண்டாகும்ஞானத் தில் அருத்தத்தால் (திரவிய முதலியவற்றால்) தனது (ஞானத்தினது) ஆகாரம் தோன்றுமென்பதன்று; சாகாரஞானவாதம் நிராகரித்தலின்.

ஆதலினனே, ஞானுகாரத்தால் அருத்தாநுமான மும் தள்ளப்பட்டது; குடமுதலியன காட்சியிரதலின்

எல்லா ஞானமும் அருத்தத்தாற் கூறப் (நிரூபிக்கப்)படுவன; அது (ஞானம்) பொருளோடு கூடியே மனத்தால் அறியப்படுதலின் நான் குடஞானவான் என்றிவ்வளவுந் தோன்றும்; ஞானமாத்திரவான் நானென்று தோன்றாது.

6. மனம்—MIND.

111. அகவிந்திரியம் மனம்; அதுவும் கூறினும்.

7. பிரவிருத்தி—ACTIVITY.

112. பிரவிருத்தி-தர்மாதர்ம சொரூபம்:வாக்காதி கிரியைகள்; அது சகல (உலக) வியவகாரத்தின் காரணமாதலின்.

8. தோடம்—FAULT.

113. தோடம்: இராகத் துவேஷ மோகங்கள்.

இராகம்-இச்சை; துவேஷம்-குரோதம்; மோகம்-பொய்ம்மையறிவு; விபர்யயமென்னுமளவு.

9. பிரேத்தியபாவம்—TRANSMIGRATION.

114. பிரேத்தியபாவம் மீண்டும் பிறத்தல்; அஃது ஆன்மா பூர்வவுடம்பைவிட்டுப் புதிய உடம்போடு கூடுதல்.

10. பலம்—ENJOYMENT.

115. பலம் போகம்; சுகதுக்க அநுபவம்.

11. துக்கம்—PAIN

116. துக்கம்-பீடை; அதுவுங் கூறினும்.

12. அபவர்க்கம்—FINAL LIBERATION

117. அபவர்க்கம் மோக்கம். அதுவும் இருபத்தொரு வகை துக்கமுழுதுங் கெடுதல். இருபத்தொருவகை: உடம்பு, ஆறிந்திரியங்கள், ஆறுவிடயம், ஆறுஞானம், சுகதுக்கமென்பனவே இங்ஙனங் கௌண முக்கிய பேதத்தாற் சுகம் துக்கத்தோடுகூடலின் துக்கமென் றுபசரிக்கப்படும். கூட்டம்-நீங்காதிருத்தல். இவ்வுபசாரம், தேன் விடத்தோடுகூடின் தேனும் விடக் கூற்றில் (பகுதியில்) வைத்தல்போல. அவ்வபவர்க்கம் எங்ஙனமுண்டாமெனின், கூறுநாம்:—நூலாலறியப்பட்ட சகல பதார்த்தங்களின் யதார்த்தசொரூபமுடையனாய், விடயக்குற்றங் காண்டலால் விரத்தியாய் (வைராக்கிய முடையனாய்), விட்டின்பவேட்கையு (விருப்பமு)டையனாய்த், தியானமுடையனாய்த் தியானபரிபாகவசத்தாற் றோன்றின ஆன்மாவு (ஆத்மசாட்சாத்காரமு)டையனாய்க், கிலேச நீங்கினவனாய், நிட்காமகருமானுட்டானத்தால் வருவதான தருமா தருமமீட்டா(அறம்பாவங்களைச்சம்பாதிக்கா)தவனாய்

முன்னடைந்த தருமாதருமக்கூட்டத்தை யோகப் பெருமையாலறிந்தொருங்கு (ஒருமித்த) நுகர்வா (அனுபவிப்பவ)னுக்கு முன்னர்க் கருமநிவிர்த்தியினி கழ்கின்ற உடம்பு நீக்கத்தில் வருமுடம்பின்மையின், இருபத்தொரு துக்கசம்பந்த முண்டாகா; காரண (பிராந்திஞான) மின்மையின். இருபத்தொருதுக்கக் கேடு மோக்கம். அஃது அபவர்க்கம்.

இனிச் சம்சயம் கூறுதும்.

3. சம்சயம்—Doubt.

118. ஒரு தருமியின் மாறுபட்ட பல பொருள் ஞானம் சம்சயம். அது மூவகை.

(1) ஒன்று, விசேடங்காணுதிருக்கையிற் சமான தரும தரிசனத்தாற் றோன்றியது. எங்ஙனம்? குற்றியோ மகனோவென்று முன்னிற்கு மொருபொருளின்கண்ணே குற்றிமைதுணிவிக்கும் வளைவுபொந்து முதலியன, மகன்மை துணிவிக்குந் தலைகை முதலியனவென்று விசேடங் காணுனுய்க் குற்றி மகற்கொத்த வுயர்ச்சிவடிவு காண்பானுமகற்கு இவ்வுருக் குற்றியோ மகனோவென்று சம்சயமுண்டாம்.

(2) இரண்டாஞ் சம்சயம், விசேடங் காணுதிருக்கையில் விவாதத்தா(விப்பிரதிபத்தியா)ற் றோன்றுவது எங்ஙனம்? இச்சொல் (சப்தம்) நித்தியமோ அநித்தி

யமோவென: ஒருவன் சொல்நித்தமென, மற்றொருவன் அநித்தமெனில்; அவரது விவாதத்தால், விசேடங் காணாத நடுவிலிருந்த மகற்கு இச்சொல் நித்தியமோ அல்லது அநித்தியமோவென்று சம்சயமுண்டாம்.

(3) அசாதாரண தருமத்தாற்றோன்றிய சம்சய மெவ்வனம்? நித்திய அநித்தியத்தினீங்கின நில (பிருதிவி)மாத்திரத்திருப்பதான அசாதாரண தருமமான மணமுடைமையால் விசேடங்காணுனுக்கு நிலத்தின் நித்தியாநித்தியத்துவ சம்சயமுண்டாம்: அங்ஙனமன்றே, எல்லாநித்தியத்துவ நீங்கின மணமுடைமையோடு கூடுதலின் நிலம் அநித்தியமோ, அல்லது எல்லா அநித்தியத்துவ நீங்கின அதனோ (மணமுடைமையோ)டு கூடுதலின் நித்தியமோவென்று சம்சயம்.

4. பிரயோசநம்——Purpose.

119. எதனுனேவப்பட்டு மகன் முயலாநின்றான் அது பிரயோசநம். அது சுகமடைதல், துக்கக்கேடு. வாளா (சும்மா) விருப்பார்க்கு அதன் (பிரயோசநத்தின்) பொருட்டன்றே முயற்சியும்.

5. திட்டாந்தம்——Instance.

120. வாதிப்பிரதிவாதிகட் குடம்பாட்டு விடயமான அருத்தம் திட்டாந்தம். அஃது இருவகை. ஒன்று

சாதருமி (அந்வய) திட்டாந்தம். எங்ஙனம்? புகை யுடைமை யேதுவின்கண் அட்டில். இரண்டாவது வைதருமி (வியதிரேக) திட்டாந்தம். எங்ஙனம்? அவ் வேதுவிற்கே மடு.

6. சித்தாந்தம்—Established Truth

121. பிரமாணிகத்வத்தா (பிரமாணத்தையுடைத்தாயிருக்குந்தன்மையா) லுடம்படு (சம்மதிக்கு) மருத்தஞ் சித்தாந்தம். அது சர்வதந்திரம், பிரதிதந்திரம், அதிகரணம், அபியுபகம (அங்கீகார)மென நால்வகை. அவற்றுள்,

(1) சர்வதந்திர சித்தாந்தமெங்ஙனம்? தருமிமாத்திரமுண்மை.

(2) இரண்டாவதெங்ஙனம்? நையாயிகர்க்கு மனம் இந்திரியம். அதுவும் சமான (ஒத்த) தந்திரமான வைசேடிகத்திற் சித்தம்.

(3) மூன்றாவதெங்ஙனம்? நில முதலானவற்றின் கருத்தாசித்திக்கையி லவனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் (சித்தித்தல்).

(4) நான்காவதெங்ஙனம்? சைமினியினுடைய நித்தியாநித்தியவிசார மெவ்வளவுபரியந்த மிருக்கிறதோ அவ்வளவுபரியந்தம் சத்தம் குணமென்பது.

7. அவயவம்—THE "Member" (OF A SYLLOGISM)

122. அநுமானவாக்கியத்தினுடைய ஏகதேசங்கள் அவயவங்கள். அவை பிரதிஞ்ஞை முதலாயின. அங்ஙனம் நியாயசூத்திரமும் "பிரதிஞ்ஞை யேது வுதாகரண உபநய நிகமநங்கள் அவயவங்கள்". அவற்றுள்,

பிரதிஞ்ஞை—PROPOSITION.

(1) சாத்தியதருமவிசிட்ட தருமிப்பிரதிபாதக வசநம் பிரதிஞ்ஞை. எங்ஙனம்? இம்மலை தீயுடைத்தென்பது.

ஏது—REASON

(2) திருதியாந்தம் பஞ்சமியந்தமான லிங்கப்பிரதிபாதகவசநம் ஏது. எங்ஙனம்? புகையுண்மையினென்பது.

உதாகரணம்—EXAMPLE.

(3) வியாத்தியோடு கூடின திட்டாந்தவசநம் உதாகரணம். எங்ஙனம்? யாது யாது புகையுடைத்து அதுவது தீயுடைத்து; எங்ஙனம்? அட்டிலென்பது.

உபநயம்—APPLICATION

(4) பக்கத்தில் இலிங்கத்தி (புகையி)னுபசங்காரம் உபநயம் எங்ஙனம்? இதுவும் (மலையும்) வன்னி வியாப்பியமான புகையுடையதென்பது. அல்லது அங்ஙனமே (அட்டில்போல) இதுவும் (இம்மலையும்) என்பது.

நிகமனம்—CONCLUSION.

(5) பக்கத்திற் சாத்தியத்தின் உபசங்காரம் நிகமநம். எங்ஙனம்? ஆகையாற் றீயுடையதென்பது. அல்லது ஆகையால் இங்ஙனமே (இம்மலை தீயுடையதே) என்பது.

இப்பிரதிஞ்ஞை முதலைந்தும் அநுமாந வாக்கியத்தின் பஞ்சாவயவங்கள்; அவயவம்போல (இருக்கின்றன). (பிரதிஞ்ஞை முதலிய) அவயவங்கள் (அநுமானவாக்கியத்திற்குச்)சமவாயிகாரணமல்ல; சத்தம் ஆகாயத்திற் சமவேதித்திருத்தலின்.

8. தருக்கம்.-Reasoning.

123. அநிட்டப்பிரசங்கம் தருக்கம். அது சித்தமான (பெறப்பட்டுள்ள) வியர்த்தியையுடைய : தருமங்களுள் (பக்கதருமம் சாத்தியதருமம் என்னு மிரண்டனுள்) வியாப்பியவங்கீகாரத்தாம் அநிஷ்டமான வியாபகத்தின் வரவு. எங்ஙனம்? ஈண்டுக் கடமுண்டா

யின் அப்போது நிலப்போலக் காணப்படுமென்பது. இத்தருக்கம் பிரமாணத்திற் கநுக்கிராககம். அங்ஙன மன்றே, இம்மலை தீயுடையதோ இல்லதோவென் றும் றுயத்நின்பின், ஒருவன் தீயில்லதென்று கருதின் அப்போது அவனைக்குறித்துத் தீயில்லதாயின் அதனாற் புகையில்லது மாகவேண்டுமென்று புகையில்லாமையின வரவு பண்ணப்படும். இவ்வநிட்டப்பிரசங்கமே தருக்கமென்று சொல்லப்படும். இது (தருக்கம்)அநுமான சோதகம் (அநுமானத்தைச் சோதிப்பது); புகையை யேதுவாகவுடைய வர்த்தமானத் (நிகழ்காலத்)துள்ள அநுமானத்திற்கு விஷயமான தீயையறியும்படிசெய்து தீயில்லாமையைத் தள்ளுதலால். ஆதலின் அநுமானத்திற் கநுக்கிராககம் தருக்கம் சம்சயத்திலடங்கு மென்றொருவன் சொல்வான். அதுபொருந்தாது; (தருக்கம்) ஒரு சார்பை (கோடியை) விடயமாகவுடையதாகையால்.

9. நிண்ணயம்-Ascertainment.

124. அவதாரண (நிச்சய)ஞானம் நிண்ணயம்: அது பிரமாணபலம்.

10. வாதம்-Argumentation.

125. தத்துவம (உண்மைய)றிய வேண்டுவான்கதை வாதம். அது அட்ட (எட்டு) நிக்கிரகங்கட் கதிகர

ணம். அட்ட நிக்கிரகங்களாவன: நியூநம், அதிகம், அபசித்தாந்தம், ஏத்துவாபாச பஞ்சகம்.

11. சற்பம்—Sophistry.

126. உபயசாதநமு (சாதனமிரண்டு)டையதாய்வெல்ல வேண்டுமென்னு மிச்சையுடையான் கதை சற்பம். அஃதெல்லா நிக்கிரகத்தினுங் கிடைத்ததிற் கநிகரணம். பரபட்சந் தூஷி (நிந்தி)க்கப்படுகையிற் சுபட்ச சாதநப் பிரயோகமுடிவாயுள்ளது சற்பம்.

12. விதண்டை---Cavilling.

127. சுபட்சதாபநஹீநமாய் (சுபட்சத்தை ஸ்தாபித்தலின்றி) ப்பரபட்ச தூஷணமாத்திர முடிவாயுள்ள கதை விதண்டை. இவ்வைதண்டிகனுக்கு ஸ்தாபிக்கும்படியான பட்சமில்லை.

சொல்வார் பலரையுடையதாய்ப் பூர்வோத்தரபட்சத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியக்கோவை கதை.

13. ஏத்துவாபாசம்---Fallacy.

128. (அநுமானங் கூறுமிடத்துச்)சொல்லப்பட்டபக்க தருமத்துவ முதலான ரூபங்களுள் ஒரு ரூபத்தாற் குறைந்தாலும் ஏதுவல்ல. அதுவுஞ் சில ரூபயோகத்தால் (ரூபத்துடன் கூடுவதால்) ஏதுவைப்போலத்

தோன்ற ஏதுப்போலிகளாம். அவை அசித்தம், விருத்தம், அநைகாந்திகம், பிரகரணசமம், காலாத்தியயாபதிஷ்டமென்னும் பேதத்தா லைவகை.

i. அசித்தம்—UNREAL.

129. அவற்றுள், உதயனனால் "வியாத்தமான ஏதுவினுடைய பக்கதருமதையி (தருமத்தி)ன் ஞானஞ் சித்தி; அதனுடைய அபாவம் அசித்தி" என்று அசித்தவிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் விருத்தமுதலானவற்றினு முண்டென்று சாங்கரியங் (கலத்தல்) தோன்றுகின்றது; ஆயினும் எவ்வாறு சாங்கரியமின்றும் அவ்வாறு சொல்லப்படும். யாது எச்சாதனத்தின் முன்னே தோன்றுந் தோஷ ஞானத்தில் சமர்த்தமா (சாமர்த்திய முடையதா)ம் அதுவே தோடஞானத்தைப் பண்ணும்; தூடணமென்னுமளவு; வேறல்ல; முன்னேதோன்றின அதனாலே (அத்தூஷணத்தினாலே)யே தோஷஞாந மறிவிக்கப்படுகையிற்கதை முடிவாயின், அதனை யுபசிவித்து (காரணமாக)க் கொண்டுள்ள அந்நிய (வேறு தோஷ)த்துக் குபயோகமின்மையின்.

யாது சாத்தியவிபரீத வியாத்தியாற் றேடஞானத்தைப்பண்ணும் அதுவே விருத்தவேதுப்போலி.

யாவை வியபிசாரதிகளா லப்படியாகும் (தோஷஞானத்தைப்பண்ணும்) அவை அநைகாந்திக முதலி

யன. அவை வியாத்தி பக்கதருமத்துவ விசிட்ட (கூடிய) ஏதுச் சொரூபஞானமில்லாமையான் முன் சொல்லப்பட்ட அசித்தங்கள்; தோட ஞானத்தைப் பண்ணுமென்னுமளவு.

அசித்தம்: ஆசிரயாசித்தம், சொரூபாசித்தம், வியாப்பியத்துவாசித்தம் என மூன்றுவகை.

(i.) ஆசிரயாசித்தம்

THE FALLACY OF NON-EXISTENT LOCALITY.

130. அவற்றுள், எவ்வேதுவிற்கு ஆசிரய(பக்க)மறியப் படாது அஃதாசிரயாசித்தம். எங்ஙனப்? ககநாரவிந்தம் (ஆகாயத்தாமரை) மணமுடையது; அரவிந்த (தாமரை)த்தன்மையால்; மடுவிற்றாமரைபோல. இதிற் ககனாரவிந்தம் ஆசிரயம்; அஃது மின்றே. கடம் அநித்தியம்; காரியத்துவத்தால்; படம்போல என்பதும் ஆசிரயாசித்தம்.

(ஆ.) அற்றாயின், ஆசிரய (பக்க)மான கடாதிகளுண்மையாற் காரியத்துவ ஏது ஆசிரயாசித்தமன்று; சித்தசாதநமாம்; சித்தமான கடத்தின் அநித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்கையால்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; அநுமானத்திற்குச் சொரூபத்தாலொன் றாசிரயமன்று; மற்றென்னெனின்;

ஐயத்தால் (ஐயத்திற்கு விஷயமான தர்மத்தோடு கூடிய தன்மையால்).

"அநுபலத்தத்தினும் (அநுபலத்திப்பொருளினும்) நிச்சிதார்த்தத்தினும் (துணிந்தபொருளினும்) நியாயம் (அநுமானம்) பிரவிர்த்திக்காது; மற்றெவ்விடத்தெனின், ஐயப்படும் பொருளில்" என்று பாஷியகாரரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கடத்திலே அநித்தியத்துவத்திற் கையமில்லை அநித்தியத்துவ நிச்சயத்தினால். சொரூபத்தால் கடமிருப்பினும் அநித்தியத்துவ சந்தேகமின்மையால் இது (கடம்) ஆசிரய (பக்க)மன்று. ஆசிரயம் சித்திக்காமையால், (காரியத்துவத்தால் என்பது) ஹேதுவன்று.

(ii.) சொரூபாசித்தம்

THE FALLACY WHERE THE NATURE ALLEGED DOES NOT REALLY RESIDE IN THE SUBJECT.

131. பக்ஷ்வேது ஆசிரயத்தி (பக்கத்தில் அறியப்படாது அது சொரூபாசித்தம். எங்ஙனம்? சாமாநியம் அநித்தியம்; காரியத்துவத்தா லென்பது. காரியத்துவஹேது ஆசிரய (பக்க)மான சாமாநியத்திலில்லை.

["சப்தம் அநித்தியம்; முயற்சியோடுகூடி யிருப்பதால். இதில் சப்தம் பக்கம்; அநித்தியத்துவம் சாத்தியம்; முயற்சியோடுகூடியிருப்பதால் ஏது. இவ்வேது எல்லாச் சப்தங்களிலு மின்று. முதலாவது சப்தத்திற்கு முயற்சியோடுகூடியதன்மை புருஷ வியாபாரத்தி லிருக்கின்றது.

சப்தத்தாலுண்டான சப்தத்தில் முயற்சியோடு கூடியதன்மை யின்று. ஆதலின் இவ்வேது பாகாசித்தம்.

முயற்சியோடு கூடியதன்மை யென்பது யாது? கூறப்படுகின்றது:—

முதலில் ஆத்மமன சையோகம்; பிறகு ஞானம்; அப்பால் சொல்லவேண்டு மென்னும் இச்சை; பிறகு யத்தனப் (முயற்சி); பிறகுகோஷ்ட (கண்ட)த்திலிருக்கும் வாயுவிற்குப் பூர்வதேச(இட)விபாகம்; பிறகுகண்டாதிதேசசையோகம்; பிறகு முதலாவது சப்தம் உண்டாகின்றது; இதற்கு(முதலாவது சப்தத்திற்கு)த் தான் முயற்சியோடு கூடியதன்மை யிருக்கின்றது.

முதலாவது சப்தத்தாலுண்டான ஏனையசப்தங்கட்கெல்லாம் முயற்சியோடுகூடியதன்மை யின்மையின் இவ்வேது பாகாசித்தம்.

முதலாவது சப்தத்தில் ஆத்ம மன சையோகத்தா லுண்டான ஞானுநிக் கிரமத்தினுல் முயற்சியோடு கூடிய தன்மை புருஷவியாபாரத்தி லிருக்கின்றது; இரண்டாவது முதலிய சப்தங்களிலின்று. ஆதலின் ஹேதுவானது பக்ஷத்தின் ஏகதேசத்திருப்பதால் பாகா சித்தம்'' இவ்வளவு சில பிரதியிலதிகமாயிருக்கின்றது].

பாகாசித்தமும் சொருபாசித்தமே. எங்ஙனம்?

பிருதிவி முதலிய நான்கின் பரமாணுக்களும் அநித்தியம்; கந்தமுடைமையால் என்பது. கந்த முடைமை பக்கமாகும் எல்லாவற்றிலுமில்லை; பிரு திவிமாத்திரத்திருத்தலின். ஆதலின், ஒருகூற்றி (பகு தியி)லே சொருபாசித்தம்.

அப்படியே (1) விசேடணுசித்தம், (2) விசேடியா சித்தம், (2) அசமர்த்த விசேடணுசித்தம், (4) அச மர்த்த விசேடியாசித்தம் முதலானவை சொருபா சித்த பேதங்கள். அவற்றுள்,

(1.) விசேடணுசித்தம்.

132. விசேடணுசித்தம் எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; திரவியத்துவமாய்ப் பரிசமில்லாமை யுடைமையின் என்பது. இங்கே திரவியத்துவ விசிஷ்டபரிசமில் லாமையுடைமை ஹேது; பரிசமில்லாமை மாத்திர மன்று. சத்தத்தில் திரவியத்துவமுமில்லை; குணமாத

லால். ஆதலால், விசேடணுசித்தம். திரவியத்துவ மென்னும் விசேடணமின்மையின் அதனோடு கூடிய பரிசமில்லாமையு மில்லை; விசேடணத்தினின்மை யால் விசிஷ்டமு மில்லாமையால். எங்ஙனம்? புருட னுளனாயும் தண்டமின்மையின் தண்டவிசிஷ்ட (தண் டத்தோடு கூடிய) புருடனிலனே். ஆதலால், பரிசமில் லாமை யுடைத்தாயினும் (திரவியத்துவமாய்ப் பரிச மில்லாமை யுடைமையின் என்னும்)விசிஷ்ட ஹேது அபாவத்தால் சொரூபாசித்தமாம்.

(2) விசேடியாசித்தம்.

133. விசேடியாசித்தம் எங்ஙனம்? சத்தம்நித்தியம்; பரி சமின்மையாய்த் திரவியத்துவத்தை யுடைமையால் என்பது. ஈண்டும் விசிஷ்டம் ஹேது. விசேடிய மின் மையால் விசிஷ்ட சொரூபமு மில்லை.

(3) அசமர்த்த விசேடணுசித்தம்.

134. அசமர்த்த விசேடணுசித்தம் எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; குணத்துவமுடையதாய்க் காரணபாவத்தை யுடைமையால் என்பது. இங்கே விசேடணத்திற்குச் சிறிதும் சாமர்த்தியம் இல்லை; விசேடியமான காரண பாவத்திற்கே நித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்க வலியுடை மையால். ஆதலால், அசமர்த்தம் விசேடணம்; சொரூ பாசித்த மென்பது விசேடணபாவத்தால் விசிட்டமு மின்மையால்.

(ஆ.) அற்றாயின், விசேஷணமான குணத்துவம் சத்தத்திலிருக்கின்றதே; எப்படி விசேஷணமில்லை?

(ச.) அஃதொக்கும். குணத்துவம் உண்மையே; ஆயினும், அது விசேஷணமன்று.

யாது அந்நியத்தைத் தள்ளுதலென்னும் பயனுடையது அதுவே ஏதுவிற்கு விசேஷணமாம்; குணத்துவம் பயனுடையதன்று. ஆதலால், அசமர்த்த மென்று சொல்லப்பட்டதே.

(4.) அசமர்த்த விசேஷ்யாசித்தம்.

135. அசமர்த்த விசேஷ்யாசித்தம் எங்ஙனம்? இதிலே முன்பின்னான பிரயோகம்.

சத்தம் நித்தியம்; அகாரணத்துவ முடையதாய்க் குணத்துவமுடைமையால் என்பது. இங்கே விசேஷணமாத்திரமே நித்தியத்துவத்தைச் சாதித்தலின் வலியுடையது. விசேஷ்யம் அசமர்த்தம்; சொரூபாசித்தமென்பது விசேஷ்யா பாவத்தால் விசிட்டமின்மையால்,(அகாரணத்துவ முடையதாய்க் குணத்துவமுடைமையால் என்னும்) விசிஷ்ட மேதுவாய்க் கொண்டமையால், ஒழிந்தது முன்போல.

(iii.) வியாப்பியத்துவாசித்தம்--THE FALLACY WHERE THE ALLEGED INVARIABLENESS OF CONCOMITANCY IS NOT REAL

136. எங்கே ஏதுவின் வியாத்தி அறியப்படாது அதுவே வியாப்பியத்துவாசித்தம். அஃதிருவகை; ஒன்று சாத்தியத்துடனே உடனிகழ்ச்சியில்லாதது; மற்றொன்று சோபாதிக (உபாதியோடு கூடிய) சாத்திய சம்பந்தமுடையது. அவற்றுள்,

முதலது எங்ஙனம்? (சப்தம் கணிகம்; சத்துத் தன்மையால்) யாது சத்து அது கணிகம; எங்ஙனம்? ஜலதர (மேக) படலம். விவாதபத (விவாதத்திற்கு விஷய) மாகிய சப்தாதியும் சத்து. இங்கே சப்தாதி பக்கம், கணிகத்துவம் சாத்தியம், சத்துவம் ஹேது இவ்வேதுவிற்குக் கணிகத்துவத்தோடு வியாப்தியிற் பிரமாண மில்லை.

இரண்டாவது எங்ஙனம்? கருப்பத்தி லிருக்கின்ற மைத்திரி தநயன் கரியன்; மயித்திரிமகன்மையால்; காணப்பட்ட மயித்திரி தனயர் (புத்திரர்) கூட்டம் போல. இங்கே மயித்திரி மகன்மையால் கருமை சாதிக்கப்படும். மயித்திரிமகன்மை கருமையிற் பிரயோசகம் (ஏது) அன்று; மற்றென்னெனின்; சாகாதியாகார பரிணாமமே (கீரைமுதலிய ஆகாரத்தின்

திரியே) பிரயோசகம். பிரயோசகம் உபாதியென்று கூறப்படும். ஆதலான், மைத்திரி மகன்மைக்குக் கருமைச் சம்பந்தத்தில் சாகாதி ஆகாரப் பரிணாமமே உபாதி. அஃதெங்ஙனம்? திக்குப்புகைச் சம்பந்தத்தில் ஈரவிறகின் சையோகம் உபாதி. ஈண்டு உபாதியின் சம்பந்தத்தால் வியாப்தியில்லை யென்பது.

மைத்திரி மகன்மையா லென்னும் ஹேது வியாப்பியத்துவாசித்தம்.

யாகத்துட்பட்ட கொலைமை அதன்ம சாதனம்; கொலைமையால்; யாகப்புறத்துக் கொலைமைபோல. ஈண்டுக் கொலைமை அதன்மசாதனத்தின்கட் பிரயோசகமன்று; மற்றென்னை? நிஷித்தத்துவமே (விலக்கே) உபாதியென்பது. முன்போல ஈண்டும் உபாதியுண்மையால் கொலைமையேது வியாப்பியத்துவாசித்தம்.

(ஆ) அற்றாயின், சாதன அவ்வியாபகமாய்ச் சாத்திய வியாபகமாயது யாது அஃதுபாதி யென்பது உபாதியி னிலக்கணம். அது நிஷித்தத்துவத்திலில்லை. அஃதெங்ஙனம் உபாதி?

(சு.) இங்ஙனமன்று; நிஷித்தத்துவத்தில் உபாதி இலக்கண முண்மையால்.

அங்ஙனமன்றோ, சாத்தியமான அதன்ம சாதனத்துவத்திற்கு வியாபகம் நிஷித்தத்துவம்; எங்கே

எங்கே அதன் மசாதனத்துவம் அங்கே அங்கே நிஷத்தத்துவத்தின் இருப்புண்மையால்.

எங்கேயெங்கே கொலைமை அங்கேயங்கே நிஷித்தத்துவ மவசியமன்று; யாகத்திற் கங்கமான கொலையில் வியபிசாரத்தினுல்.

யாக அங்கமான கொலையில் கொலைமையுண்டு; நிஷித்தத்துவமில்லை.

இப்படியே மூன்று அசித்தங்களும் காட்டப்பட்டன.

ii. விருத்தம்—ARGUMENTS THAT PROVE THE REVERSE

137. சாத்தியத்தின் விபரீத (அபாவ)த்தோடு வியாப்தமான ஏது விருத்தம். எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; காரியத்துவத்தா லென்பது.

இங்கே நித்தியத்துவம் சாத்தியம்; காரியத்துவம் ஏது. அதன (நித்தியத்தின)து மாறுபாடான அநித்தியத்தே காரியத்துவம் வியாப்தம்.

யாதுகாரியம் அஃதனித்தியமே. ஆதலால், சாத்திய விபரீதத்தை வியாபித்தலால் காரியத்துவ ஹேது விருத்தமாகும்.

iii. அநைகாந்திகம்—ARGUMENTS THAT PROVE TOO MUCH

138. சாத்தியசம்சய ஏது அநைகாந்திகம். அது சவ்வியபிசார (வியபிசாரத்தோடு கூடிய) ஏது வென்றுங்

கூறப்படும். அது சாதாரணம், அசாதாரணமென இருவகைத்து. அவற்றுள்,

(1)முதலாவது பக்க, சபக்க, விபக்கவிருத்தி(இருத்தல்) எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; பிரமேயத்துவத்தால் (அளவையால் அளக்கப்படுந் தன்மையால்)என்பது.

'பிரமேயத்துவ ஏது பக்கமான சத்தத்திலும், சபக்கமான நித்தியத்தி ஆகாசாதி நித்தியபதார்த்தங்களிலும், விபக்கமான அநித்தியத்தி (கடாதி அநித்தியபதார்த்தங்களி)லும் இருக்கின்றது;எல்லாம் பிரமேயமாதலால்.

(2.) இரண்டாவது சபக்க விபக்கங்களினில்லாமல் பக்கமாத்திரத்திருப்பது எங்ஙனம்?

நிலம் நித்தியம்; கந்தமுடைமையால். இங்கே கந்தமுடைமை ஏது சபக்கமான நித்திய வியோமாதியி (ஆகாச முதலியவற்றி) னின்றும், விபக்கமான அநித்திய சலாதியி (நீர் முதலியவற்றி)னின்றும் நீங்கினது; கந்த முடைமைக்குப் பிருதிவிமாத்திரத் திருப்புண்மையால்.

வியபிசாரங்கூறப்படுகின்றது:—(இவ்வேதுவிற்குச் சபக்க விபக்கமென்னும்) நியமம் சம்பவியாமையின் சபக்க விபக்கமுடைய ஏதுவிற்குச் சபக்கத்திலிருந்து

விபக்கத்தில் நீக்கமாய்நிற்றலேநியமமாம்; கமகாங்கத் தன்மையினால் (அநுமிதிக் குபயோகமா யிருக்குந்தன் மையால்). சாத்தியவிபரீத வியாத்தியுடன் கூடிய அந்நியமாபாவமே (நியமமின்மையே) வியபிசாரம்.

அஃது (வியபிசாரம்) இருவகையாற் கூடும்; சபக்க விபக்கத்தி லிருத்தலானும் அவற்றி னில்லாமையா னும்.

iv. **பிரகரணசமம்.**—ARGUMENTS THAT TELL EQUALLY ON BOTH SIDES.

139. எதற்குப் பிரதிபட்சமான வேருகும் ஏது வுண்டு அதுவே பிரகரணசமம்; சற்பிரதிபட்ச மென்றுஞ் சொல்லப்படும். எங்ஙனம்; "சத்தம் அநித்தியம்; நித் தியதருமந் தோன்றுமையால்" "சத்தம் நித்தியம்; அநித்தியதருமந் தோன்றுமையால்" என்பது.

இங்கே சாத்திய விபரீதார்த்தத்தைச் சாதியா நின்ற சமானபலமாகிய வேறு அநுமானம் பிரதிபட்ச மென்று சொல்லப்படும். யாது துல்லிய (சம) பல மன்று; அது பிரதிபட்சமன்று.

அங்ஙனமன்றே,(சாத்திய) விபரீதத்திற்குச் சாதக (அநுகூல)மான அநுமானம் உபஜீவியம் (ஜனகம்- உண்டுபண்ணுவது), உபஜீவகம் (ஜன்னியம்-உண்டா வது), அநுபயம் (ஜனக ஜன்னியமாகாதது) என மூவகையாம். அவற்றுள்,

முதலது உபஜீவியம்) பாதகம் (கெடுப்பது); வலிமையையுடையதால். எங்ஙனம்? பரமாணுக்கள் அநித்தியம்; மூர்த்தமா (வரம்புபட்டபரிமாண முடையதா) கையால்; கடம்போல.

இதில் (இவ்வநுமானத்தில்) தருமியை (பட்சமாகிய பரமாணுக்களை)க் கிரகிக்கும் பிரமாணம் முந்தியதாயும் வலிமையுடையதாயு மிருக்கின்றது. அதுவும் (பரமாணுவைக் கிரகிக்கும் பிரமாணமும்) பட்சத்திற்(தருமிக்)குச் சாதகமாயிருப்பதால் உபஜீவியம்.

பிரமாணத்தாற் கிரகிக்கப்படாத தருமியான பரமாணுக்களின் அநித்தியத்துவ அநுமானங் கூடாது; ஆசிரயாசுத்தியால். (பரமாணுக்கள் அநித்தியம் என்னும்) இவ்வநுமானத்தால் பரமாணு கிரகிப்பிற்குப் பிராமாண்யமு மறியப்பட்டது; அன்றி (பரமாணுக்கள் அநித்தியயென்னு மிவ்வநுமானத்திற்)குத் தோற்றமே (உற்பத்தியே) இல்லாமையால். ஆதலால் உப்ஜீவியம் பாதகமே (நாசஞ்செய்வதே.)

உபஜீவகம் துற்பலமாதலால் பாத்தியம் (நாசமடையத்தக்கது).

எங்ஙனம்? இந்த அநித்தியத்துவ அநுமானமே. மூன்றாவது சற்பிரதிபக்ஷம்; துல்லிய (சம) பலத்தால்.

V. காலாத்தியயாபதிட்டம்—ARGUMENTS THAT ARE MISTIMED.

140. ஏதற் (எவ்வேதுவிற்)குப் பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணத்தால் பக்கத்திற் சாத்தியாபாவம் பரிச்சின்னம் (அறியப்பட்டது) அது காலாத்தியயாபதிட்டம் பாதிதவிடயமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

எங்ஙனம்? தீ வெம்மையில்லது; காரியத்துவத்தால்; சலம் (நீர்) போல. இங்கே காரியத்துவம் ஏது; அதற்குச் சாத்தியம் வெம்மையில்லது; அதனுடைய அபாவம் (சூடு) காட்சியானே பரிச்சின்னம்; துவக்கிந்திரியத்தால் தீயினது வெம்மை (சூடு) கிரகிக்கப்படுகின்றமையின்.

இன்னும் காலாத்தியயாபதிட்டம் எங்ஙனம்?

கடத்திற்குக் கணிகத்துவம் (க்ஷணப்போதிருக்குந்தன்மை) சாதிக்கின்றபோது முன்சொன்ன (வியாப்பியத்துவாசித்தத்திற் கூறிய) சத்துவம் ஏது. எங்கே கணிகத்துவம் சாத்தியம் அதனுடைய அபாவமாகிய அக்கணிகத்துவம் (ஸ்திரத்தன்மை) தருக்காதி சொரூபமான பிரத்தியபிஞ்ஞாப் பிரத்தியட்சத்தினாலே பரிச்சின்னம். யாது என்னல் முன்னம் அறியப்பட்டது அதுவே இக்கடமென்று பூர்வ அநுபவத்தாற் சநித்த (உண்டான) வாசனையோடு கூடிய இந்திரியத்தாற்பிறந்து பூர்வாபர (முன்பின்) காலத்தை

யடைந்த பிரத்தியபிஞ்ஞாஞானத்தால் கடத்திற்கு நிலைமை (ஸ்திரத்தன்மை) துணியப்படும்.

இந்த அசித்த முதலான ஐந்தும் ஏதுப்போலிகள்; (அதததற்கேற்றவாறு) பக்கதருமத்துவ முதலான ரூப ஹீனத்துவத்தால் (ரூபத்தாற் குறைந்தமையால்) ஏது வல்லன ஏதுவாகாதன); (ஆதலின்), தஞ்சாத்தியத்தைச் சாதியா (சாதிக்கமாட்டா).

இலக்கணமாகும் கேவலவியதிரேகியினுடைய அதி வியாப்தி அவ்வியாப்திஅசம்பவங்களும்இவற்றுளடங்கும் (இவ்வேதுப்போலிகளி லந்தர்க்கதமாம்). இவ்வைந்தினு மதிகமல்ல.

அங்ஙனமன்றே, அதிவியாப்தியுடையது வியாப்பியத்துவாசித்தம்; விபக்கத்தின் நீக்கமில்லாமையால்; (அது) சோபாதிகத்துவத்தாலும் (அதிவியாப்தியுடையது; விபக்கத்தினீக்கமில்லாமையால்). எங்ஙனம்? கோவிலக்கணமென்னும் பசுத்துவத்திற்கு (அதிவியாப்தியுண்டு; கோ (ஆ)விற்கு அலிதாடி முதலிய உண்மை (இருத்தல்) பிரயோசக (லக்ஷண)மே யன்றிப் பசுத்துவம் பிரயோசகமன்று.

அவ்வியாப்திக்குப் பாகாசித்தம். எங்ஙனம்? கோவிலக்கணமென்னும் சித்திரவன்னம் கோவிற்குப் பிரயோஜகமன்று.

(இங்ஙனமே) அசம்பவமும் சொருபாசித்தம். எங்ஙனம்? கோவிலக்கணமான ஒற்றைக்குளம் புடைமை.

14. சலம்–Quibbles.

141. தாற்பரியம் வேறுபடச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் வேறுகற்பித்துத் தூடணஞ் சொல்லுதல் சலம். எங்ஙனம்? நூதன தாற்பரியத்தாற் சொல்லப்பட்ட நவ (புதிய) கம்பளமுடையான் இம்மைந்தன் என்னும் வாக்கியத்திற்கு வேறுபொருள் ஆசங்கித்து (ஆட்சேபித்து) ஒருவன் இவனுக்கு நவ (ஒன்பது) கம்பள மில்லை; வறுமையால் இவனுக்குஇரண்டாயினுமில்லை; எங்ஙனம் ஒன்பதென்று தூடியாநின்ருன். இவ்வாதி சலவாதியென் றறியப்படுகிருன்.

15. சாதி–False Analogy.

142. அசத்தான (போலி) உத்தரஞ் சாதி. அது உத்கருஷசமை, அபகருஷசமை முதலான பேதத்தாற் பலவகை. பெருகுமென்னும் பயத்தா லெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டனவல்ல. அவற்றுள்,

அவ்வியாத்தமான திருஷ்டாந்த தருமத்தால் சாத்திய பக்க அவ்வியாபகமான தருமத்தை வருவித்தல் உத்கருஷசமை யென்னுஞ் சாதி. எங்ஙனம்? சத்தம் அநித்தியம்; காரியத்துவத்தால்; கடம்போல என்று

சொல்லுதற்கண் இங்ஙனம் ஒருவன் சொல்லாநின்ருன்; காரியத்துவ எதுவால் கடம்போலச் சத்தமும் அநித்தியமாயின் அந்த எதுவாலே அது(அந்தக்கடம்) போலவே சத்தம் சாவயவமா (அவயவமுடையதா)க வேண்டுமெனை.

அவ்வியாத்தமான திருஷ்டாந்த தருமத்தால் அவ்வியாபகமான தருமத்தின் அபாவத்தை வருவித்தல் அபகருஷசமை யென்னும் சாதி. எங்ஙனம்? முன் சொன்ன அநுமானத்தில் ஒருவன் இங்ஙனஞ்சொல்லாநின்ருன்; காரியத்துவ ஏதுவால் கடம்போலச்சத்தம் அநித்தியமாயின் அந்த எதுவால் கடம்போலச் சத்தமும் செவியாற் கவரப்படாததாக வேண்டும்; கடஞ் செவியிற்கவர்வதன்றே யெனை.

16. நிக்கிரகத்தாநம்—Unfitness for arguing.

143. தோல்வி யேது நிக்கிரகத்தாநம். அது நூநம், அதிகம், அபசித்தாந்தம், அர்த்தாந்தரம், அப்பிரதிபை, மதாநுஞ்ஞை, விரோதம் முதலான பேதத்தாற் பலவிதமாயினும் (அவையெல்லாம்) பெருகுமென்று சொல்லப்பட்டனவல்ல.

144. சொல்லவேண்டிய பொருளிற் சிறிது குறைதல் நூநம் (நியூநம்).

145. சொல்லவேண்டிய பொருளின் அதிகம் அதிகம்.

146. சித்தாந்தத்தின் கேடு அபசித்தாந்தம்.

147. பிரகிருதத்தில் அனேக சம்பந்தமான பொருளுடைய சொல் அர்த்தாந்தரம்.

148. உத்தரத்தின்று தோன்றாமை அப்பிரதிபை.

149. தனக்குப் பிரதிகூலமாய்ப் பரனுக்குச் சம்மதமான அர்த்தத்தைத் தானே அங்கீகரித்தல் மதாநுஞ்ஞை

150. இஷ்டார்த்தபங்கம் (பிரதிஞ்ஞா) விரோதம்.

ஈண்டு மிகவும் வேண்டப்படுவதாகிய பதார்த்தங்களை ரூபபேதத்தினாலே அடிக்கடி கூறுவதும் வேண்டாமையாகிய ரூபபேதங்களுக்கு இலக்கணம் கூறாமையும் குற்றமன்று. இவ்வளவினாலே பாலர்களுக்கு வியுற்பத்தி சித்தித்துவிடுகின்றது.

தர்க்கபரிபாஷை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

நூல்—9

நால்வர் நான்மணிமாலை

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ௗ

நால்வர் நான்மணி மாலை

பிழையுந் திருத்தமும்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	10	2	நாவர்	நாவர
6	18	1	பாட்டான	பாட்டான்

உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலயசுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

சைவசமயாசாரியர்களாகிய

நால்வர் நான்மணிமாலை.

காப்பு.

எப்போ தகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

நேரிசை வெண்பா.

பூவான் மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் கரையினியற்
பாவான் மொழிஞானப் பாலுண்டு—நாவான்
மறித்தெஞ் செவியமுதாய் வார்த்தபிரான் றண்டை
வெறித்தண் கமலமே வீடு. 1

கட்டளைக்கலித்துறை.

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசோல் வேந்தபொது
வாட்டிற்கு வல்ல னொருவற்கு ஞான வமுதுதவி
நாட்டிற் கிலாத குடர்நோய் நினக்குமுன் னல்கினுமென்
பாட்டிற்கு நீயு மவனுமொப் பீரெப் படியினுமே. 2

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

படியிலா நின்பாட்டி லாரூர
நனிவிருப்பன் பரம னென்ப
தடியனே னறிந்தனன்வான் றொழுமீச
னினைத்தடுத்தாட் கொண்டு மன்றித்
தொடியுலா மென்கைமட மாதர்பா
னினக்காகத் தூது சென்று
மிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு
முழன்றமையால் விளங்கு மாறே. 3

நேரிசையாசிரியப்பா.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
வூதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணல்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவி ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேந்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்க
டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
யன்ப ராகுந ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே. 4

நேரிசை வெண்பா.

இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு
முலைசுரந்த வன்னையோ முன்னின்—னிலைவிளம்பக்
கொங்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா
வெங்குயர்ந்தா ளார்சொல் லெனக்கு. 5

கட்டளைக்கலித்துறை.

எனக்கன்பு நின்பொருட் டெய்தாத
தென்கொல்வெள் ளேறுடையான்
றனக்கன்பு செய்திருத் தாண்டக
வேந்தவித் தாரணியி
னினக்கன்பு செய்கின்ற வப்பூதி
யைச்சிவ நேசமுறு
மினர்க்கன்பு செய்நம்பி யாரூர
னேத்து மியல்பறிந்தே. 6

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அறிந்த செல்வ முடையானு மளகைப்
பதியாற் றோழமை கொண்
டுறழ்ந்த கல்வி யுடையானு
மொருவன் வேண்டு மெனவிருந்து
துறந்த முனிவர் தொழும்பரவை
துணைவா நினைத்தோ ழமைகொண்டான்
சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த்
திகழு நுதற்கட் பெருமானே. 7

நேரிசையாசிரியப்பா.

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ள
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தாசக லல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே. 8

நேரிசை வெண்பா.

இருகாட்டுண் மாத ரெலும்பிற் புரண்மால்
சுடுகாட்டு ளாடுவாற் சுட்டி—னெடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தா வென்புநின்பாற் றந்தாக்கிக் கொண்டிலனேன்
கும்பந்தா மென்னுமுலைக் கொம்பு. 9

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொள்ளைக் கதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சின்னமுங் கொள்ளுமொரு
பிள்ளைக் கதுதகு நாவர சாவ பெருந்தகையோய்
கள்ளைக் குவளை யுமிழ்வீ ழியிற்படிக் காசொன்று நீ
வள்ளைக் குழையுமை பங்காளர் கையிலென் வாங்கினையே. 10

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வாங்குசிலை புனையுமுடலெனுங்குளத்தின் மூல
மலமெனுமோர் வெங்கரவின் பகுவாயி னின்றுந்
தீங்கிலுயி ரெனும்பனவக் குலமகனை யாதி
திரோதாயி யென்னுமொரு வெந்திறற்கூற் றவனு
லோங்குறுநா தாந்தமெனப் பெயரியவக் கரையி
லுமிழ் வித்தச் சிவமெனுமோர் தந்தையொடுங் கூட்டாய்
கோங்கமுகை கவற்றுமிள முலைப்பரவை மகிழக்
குண்டையூர் நென்மலைமுற் கொண்டவருட் கடலே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கடனிற வண்ணன் கண்ணொன் றிடந்து
மறைச்சிலம் பரற்று மலரடிக் கணியப்
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கட் டுணைவியை யளித்து
மருமக னறும்பூங் கருமயி ருதவியு
நென்முளை வாரி யின்னமு தருத்தியுங்
கோவண நேர்தனை நிறுத்துக் கொடுத்து
மகப்படு மன்மீ னரற்கென விடுத்தும்
பூட்டி யரிவா ளூட்டி யரிந்துந்
தலையுடை யொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியு
மொய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்துந்
தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்து
மிளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
பண்டைநா ளொருசிலர் தொண்ட ராயினர்

செங்கண்மா றடக்கையிற் சங்க நாண்
முட்டாட் டாமரை முருக்கவிழ் மலர்மேல்
வலம்புரி கிடக்கும் வாதவூ ரன்ப
பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்து
நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டு
நின்னைத் தொண்ட னென்னக் கொண்டன
னிருக்கு மடுக்க லரக்க னெடுப்ப
முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
மலைமக டழுவ மனமகிழ் வோனே. 12

நேரிசை வெண்பா.

மகிழ்ச்சி மிகவுண்டு போலுமெதிர் வந்து
புகழ்ச்சியொடு நீபாடும் போது—நெகிழ்ச்சிமலர்ச்
சந்தையினும் வண்டிரையுந் தண்புகலிச் சம்பந்தா
தந்தையினும் பால்கொடுத்த தாய்க்கு. 13

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாயிலி யாகுஞ் சிவபெரு மான்றனைத் தானெனுமோர்
கோயிலி னாறி வாகிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
வாயிலி னுணவ மாகுங் கபாடமு மன்றிறந்து
நோயிலி யாகிய சோல்லிறை காட்டுவ னோக்குதற்கே. 14

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நோக்குறு நுதலோ னின்னிடை விருப்பா
னூற்பக வன்னநுண் மருங்குல்
வார்க்குவி முலைமென் மகளிர்தம் புலவி
மாற்றுவான் சென்றன னென்றூற்
கோக்கலிக் காமன் வயிற்றிடைக் குத்திக்
கொண்டதே தூக்குநீ புகலாய்
காக்கரு மதலை விழுங்கிய முதலை
கான்றிடத் தோன்றுநா வலனே. 15

நேரிசையாசிரியப்பா.

வலம்பூ வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடன்
முகந்துல் குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
யோதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
வுளமெனு நிலம்புக வூன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்திமெய்ப்பயன் றருமே. 16

நேரிசை வெண்பா.

பயனுகு நல்லான் பனைக்குவிடத் திற்கு
மயிலாகு நோய்க்கு மருந்தா—முயிராகுஞ்
சிந்துமெனும் பிற்குச் சிரபுரத்து நாவலன்சம்
பந்த னியம்புதிருப் பாட்டு. 17

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாட்டான மறைபுக ழும்பிறை சூடியைப் பாடிமகி
ழூட்டா யகிழ்சொல் லிறைவனைப் பாடி யுவப்புறுக்க
வேட்டான் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்பனெனப்
பூட்டா மறிதிரை வார்கடற் கேவிழப் போதுவனே. 18

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

போத முண்ட பிள்ளை யென்பு பொருகண் மாது செய்ததோ
காதல் கொண்டு சொல்லின் மன்னர் கன்மி தப்பு வித்ததோ
வாய்தி றந்து முதலை கக்க மகனை நீய ழைத்ததோ
யாது நம்பி யரிது நன்றெ னக்கி யம்ப வேண்டுமே. 19

நேரிசையாசிரியப்பா.

வேண்டுநின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கு
மருள்செய் சிவனே யலந்தே னந்தோ
முறையோ முறையோ விறையோ னேயென்
றழுது செம்பொ னம்பலக் கூத்த
னருளாற் பெற்ற வன்பினி லொருசிறி
தடிய னேற்கு மருளல் வேண்டு
நீயே கோட னின்னருட் பெருக்கிற்
கேற்ற தன்றிவ் வேறுகந் தேறியைப்
பரியா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
திருந்திய வேத சிரப்பொருண் முழுதும்
பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்தடி நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே. 20

நேரிசை வெண்பா.

கொள்ளைகொள்ள விடுதவிக் கூற்றைப் பிடர்பிடித்துத்
தள்ளுந் திருஞான சம்பந்தா—வெள்ளமிடு
மேடேறப் பால்குறைந்த தென்றழுவ ரேகழுவின்
காடேறப் புக்கவரு கர். 21

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருகக் கடல்கடந் தேறிய தோகிலை யம்பியெனப்
பெருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசொல் பெருமிடறு
கருகக் கடல்விட முண்டோ னடியிற் கசிந்துமன
முருகக் கடலன்பு பெற்றசொல் வேந்தவுனக்கரிதே. 22

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உனற்க ரும்புகழ் மேவிய சுந்தர னும்பன் மீதிவரா
நினைப்ப ருங்கயி லாயம டைந்தமை நின்று காண்குறவே
யெனக்கு வந்துறு மோமக வென்றழு கின்ற நாளலைபா
றனித்த ருந்துபு மாலை யுமிழ்ந்திடு தம்பி ரானலனே. 23

நேரிசையாசிரியப்பா

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் றுருக்கு மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயக
னொருகலை யேனு முணரா னஃதொன்று
கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ வொன்று காலையிற் காணு
மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்
பழிப்பி னொன்று விழிப்பி னெரியு
மாயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
பழுதில் செய்யு ளெழுதின னதனாற்
புகழ்ச்சி விருப்பன் போலு
மிகழ்ச்சி யறியா வென்பணி வானே. 24

நேரிசை வெண்பா.

வானும் புகழ்புகலி மன்னன்றொடர்பொன்று
தேனுந் திகழியோன் சிரேடு—தானுங்
கரியாய் மொழியுங் கரியாய் விடாம
லெரியா ரழல்விழ்ந் தெழுந்து. 25

கட்டளைக்கலித்துறை.

துடைவாழை மேன்மட வாரல்குற் பாம்புதொட மயங்கி
நடைவாய் பிணமெனப் பட்டார் பெறுகிலா நச்சுகுலை
யுடைவாழை மேலுர கந்திண்ட மாய்ந்த வொருவனுயி
ரடைவா னருள்புரி யுந்திரு நாவுக் கரசினையே. 26

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அரசன் பரிமேல் வரநெடுநல் யானை
யெருத்தத் தமர்ந்து போய்
வரதன் கையில் மலையடைந்த மணியே
மணிநீ ரிடுப சும்பொன்
றிரைசங் கெறியுங் குளத்துவரச் செங்கற்
செம்பொ னுப்பாடும்
பரிசின் றெனக்குன் செம்பவளத்
திருவாய் மலர்ந்து பகர்வாயே. 27

நேரிசையாசிரியப்பா.

பகிர்மதி தவழும் பவளவார் சடையோன்
பேரருள் பெற்றும் பெருரி னழுங்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பை நீயே
பேயேன் பெறுது பெற்றூர் போலக்
களிகூர்ந் துள்ளக் கவலைதீர்ந் தேனே
யன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கை
வாதவூ ரன்ப வாத லாலே
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனுர்
நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலரெனுஞ்
செஞ்சொற் பொருளின் றேற்றறிந் தேனே. 28

நேரிசை வெண்பா.

தேனே றலர்சூடிச் சில்பலிக்கென் றார்திரியு
மானேறி யானெடுப்பெற் றான்கொனீ—தானேறும்
வெள்ளைமணி யென்று விறுவுவோம் வாங்கியவப்
பிள்ளையையாங் காணப் பெறின். 29

கட்டளைக்கலித்துறை.

பெற்றா னினைப்பெற் றவட்போற் பெறலும் பிறப்பதுண்டே
னற்றா ரெனியி னினைப்போற் பிறப்பது நல்லகண்டாய்
செற்றார் புரமெரி செய்தவில் வீரன் திருப்பெயரே
பற்றா மறிவெண் டிரைக்கட னீந்திய பாவலனே. 30

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பாவாய்ப் பொழிந்த வானமுதப்
பவளத் திருவாய் நம்பிநீ
சேவாய்ப் பொருதுந் தருமமுடைத்
தேவன் மலைக்குப் போம்பொழுது
காவாய்ப் பயந்த தடக்கைமலர்க்
கழலிற் றறிவார் கடாவிவரு
மாவாய்ப் பிறக்கக் கிடையாதே
மாவாய்ப் பிறக்குந் திருமாற்கே. 31

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தி
னீழல்வா யுண்ட நிகரிலா னந்தத்
தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க
வாசகன் புகன்ற மதுர வாசகம்
யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலிற்
பொற்கல நிகர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை
மட்கல நிகர்க்கு மதுர வாசக
மோதின் முத்தி யுறுபயன்
வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே. 32

நேரிசை வெண்பா.

அறுத்தா ரிருவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே யூர்ந்தா னிடையை—மறுத்தார்சம்
பந்தன் சிவிகை பரித்தார் திரிகுவர்மற்
றுந்தாஞ் சிவிகையினை யூர்ந்து. 33

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஊர்ந்து வருமிள வேறுடை யான்ற னுளத்தருளாற்
சார்ந்து சமண்விட் டுறுமுனக் கேவருஞ் சைவநலங்
கூர்ந்து மிளிர்தரு நாவர சேநல் குரவுமனஞ்
சேர்ந்து மருவினர்க் கேசிறந் தோங்குறுஞ் செல்வமுமே.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

செல்வநல் லொற்றி யூரன் செய்யசங் கிலியா லார்த்து
மல்லலம் பரவை தன்கண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேனு
மல்லுநன் பகனு நீங்காத் தவன்மகி ழடியி லெய்தி
நல்லவின் படைந்தி ருப்ப னம்பியா ரூரன் றானே. 35

நேரிசையாசிரியப்பா.

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவ
னடியன் வாத வூரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே. 36

நேரிசை வெண்பா.

வல்லார் பிறப்பறுப்பர் வண்மை நலங்கல்வி
நல்லா தரவின்ப ஞானங்க—ளெல்லாந்
திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே யென்று
மொருஞான சம்பந்த முற்று. 37

கட்டளைக்கலித்துறை.

உற்றா னலன் றவத் தியினின் றானல னான்புனலா
வற்றா னலனுகிர் வந்திரு நாவுக் கரசெனுமோர்
சொற்றா னெழுதியுங் கூறியு மேயென்றுந் அன்பில்பதம்
பெற்றா னொருநம்பி யப்பூதி யென்னும் பெருந்தகையே. 38

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பெருமிழலைக் குறும்பரொடும் பரம யோகி
பெரிதுவந்துன் றிருவடித்தா மரையைப் போற்றி
விரைமலர்தூய் வந்தனைசெய் கின்றானென்றால்
விளங்கிழையா ரிருவரொடு முயங்கலாமோ
வரைமதிநின் றனைவெறுப்ப தென்கொ னின்னை
யுடையானுக் கடுத்தசெய லெனக்கு மாயிற்
சுரர்முனிவர் பரவுறும் பெருஞ்சீர்த் தொண்டத்
தொகைசெய்தோ யறாமுதனால் வகைசெய் தோயே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே. 40

தேவாரம் திருவாசகம் என்கிற தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சமயாசாரியராகிய நால்வர்களிலே திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கு வெண்பாவும், திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்குக் கலித்துறையும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு விருத்தமும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு அகவலுமாக அருளிச்செய்த நால்வர் நான்மணி மாலை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

12-வது திருப்பாடற்குறிப்பு

கடனிறவன் ணக்கவியிற் கஞலியமெய்த் தோண்டர்
கணம்புல்ல ரியற்பகையார் கஞ்சாற ரிளையான்
குடிமாற ரமர்நீதி கோதிலதி பத்தர்
கூரரிவாட் டாயர்திருக் குறிப்பறிநற் றொண்ட
ரடல்கொள்கலிக் கம்பர்மைந்த ராயசண்டி கேச
ரரியசிறுத் தொண்டர்கூற்ற மருகளேகோட் புலியார்
திடமுடைய செருத்துணையார் திருநீலகண்டர்
செப்புமிவ ராமென்னத் தேர்ந்தறிக முறையே.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

H & CO. MADRAS

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க

சைவசமயாசாரியர்களாகிய

நால்வர் நான்மணிமாலையின்

குறிப்புரை

(காப்பு) எப்போதகத்தும் - எக்காலத்தினுள்ளும்; எப்போதும் அகத்து என்னலுமாம்.

செய்யுள் (1) பொய்கை - பிரமதீர்த்தம். இயற்பாவான்மொழிதல்- இயற்பாவாற் றுதிக்கப்படுதல். உண்டு மறித்து அமுதாக இயற்பாவால் வார்த்தபிரான் என்னலுமாம். ஆய்-எச்சத்திரிபு.

(2) வாயில்-ஏது. நல்கினும் பாட்டில் எவ்விதத்தாலும் நீயும் அவனும் ஒப்பீராகலின் இங்ஙனம் ஈந்தமையாற் பயன் என் என்பது. நாட்டிற்கிலாத எனல் தாப்பிசை.

(3) படி-ஒப்பு. வான்- வானுலகத்தவர். பரமன் விருப்பனென்பது விளங்குமாறு அறிந்தனனென்க. அறிந்தனனென்பது பிரதிஞ்ஞை, கொண்டும் சென்றும் இட்டும் உழன்றமையூ லென்பது ஏது.

(4) வேதம் பல்காலோதினும் சிற்றன்புடையராதலும் அரிதென்பதூஉம் திருவாசகமோருகாலோதினும் பேரன்புடையராதல் எளிதென்பதூஉம் விளங்கியவாறு- மன்பதை- மக்கட் பரப்பு. மற்றையர் ஈண்டு அன்பராகார்.

(5) நிலவிளம்பவென்பது சோணாட்டந்தண ரொருவ ரெய்தி உரைத்தமையைச் சுட்டிநின்றது. இதனைத் திருவிளை யாடற்புராணத்தானும், கேட்குங்கால் மங்கையர்க்கரசியார்க்குக் கொங்கைசுரந்தமையைச் "சுரந்த திருமுலைக்கே" என்னும் திருக் களிற்றுப்படியார்த் திருப்பாடலானும் தெளிக.

(6) வேந்த! ஆரூரன் அப்பூதியை ஏத்துமியல்பறிந்தும் நின்பொருட்டு எனக்கு அன்பெய்தாதது என் எனக்கூட்டுக. ஏத்துமியல்பு- "ஒருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியேன்" எனத் துதித்த மேம்பாடு.

(7) இருந்து என்பது இயற்கையறிவு சொரூபராகலின் தமக்கிணையொத்தாரை நேடியிருந்தென்பதும், நினையென்பது நெற்றிக்கண்படைத்தவரே தோழமை கொள்வாராயின் நின் பெருமை புகலவெளிதோவென்பதும் தோன்றநின்றன.

(8) வாச்சியம்- வாசகத்தாலுணர்த்தப்படும் பொருள். அல்குல்வேய்த்தோள்- அன்மொழித்தொகை. இடம்- இடப்பாகம் தவன்- தவசொரூபன்; கணவனுமாம்.

(9) மால் என்புதந்து கொம்பு ஆக்கிக்கொண்டிலன் என் என்க. பந்தாமென்னுமுலைக்கொம்பு ஆக்கிக்கொண்டிலன் என் கும் எனக்கண்ணழித்து, சிவநேசச்செட்டியார்போல என்பைப் பந்துபோலுமென்னுந் தனங்களையுடையபெண்ணாக ஆக்கிக்கொண் டிலனென்பர் திருமால் எனலுமொன்று. என்கும்- ஈண்டுச் செய்யு மென்முற்று. சுட்டினெடுகாட்டுமென்பது சுட்டுதற் கருமைதோன்ற நின்றது.

(10) அதுவென்றது படிக்காசொன்றுபெறுதலை. குழை- காது. என்வாங்கினையென்பது இறைவராஞ்ஞையை மறுத்தற் கஞ்சியோர் என்பதுபடநின்றது.

(11) வாங்குசிலையென்பது குறிப்பால் இந்திர தனுவைச் புணர்த்திற்று; உடற்குவமிப்பது அதுவேயாகலின். அன்றிக் கூனுங் கால் வளைந்தவில்லை நிகர்க்குமுடலெனலுமொன்று. தீங்கின்மை- அழியாமை. ஆதிநிரோதாயியென்னுமெனவே அந்தத்தில் அதுவே

அருட்சத்தியெனப் படுமென்றாராயிற்று. கூற்றுவனுலுமிழ்வித் தென்க. ஒடு கலப்புறுபொருட்கண்வந்தது இங்ஙன மியற்றின் எவரு முய்வரென்றபடி.

(12) சுருதிநாயகற்குத் தொண்டராயினரெனவும், மகிழ் வோனே கொண்டனனெனவும் இயையும். மாறு- பிரம்பு.

(13) மகிழ்ச்சிமிகவுண்டென்றது பாடியதிருநெறித்தமிழி னருமையையும் தேவியாரளித்தஞானப்பால் அதற்கேதுவாதலை யும் குறித்தென்க. போலும்- ஒப்பில்போலி. சந்தை- பலபண்டமுங் கொள்வான் குழுமும் சனத்தொகுதி; வேதச்சந்தையுமாம் மலரில் இரையும் என்க.

(14) உயிர்முற்றும் சூக்குமவாலயமும் அவற்றினுடலனைத் தும் தூலவாலயமுமாகக் கூறுவது நூற்றுணிபு. முன்- அநாதியே. உம்மை உயர்வுசிறப்பு; எச்சமுமாம். மன்திறத்தல்- பின்வாதியா தொழித்தல் வழிபாடுடையார்க்குப் புரியுமாறுவகுத்தது.

(15) நுதல் நோக்கு உறுவோன் எனக்கண்ணழித்து, கருத்தின்குறிப்பைக் கண்டறிந்தகடவுள் என்க. நுதலல்- கருதல். கண்படைத்தநெற்றியோன் எனலும் ஒன்று. பகவு- பிளப்பு. சிவாப ராதரைத் தண்டிக்க; அஃதியலாதேல் தம்முயிர்துறக்க என்பது குறித்தோவென்பார் எதுக்கென்றார். காக்கவென்பதன் அகரந் தொக்கது. மதலையைக்கான்றிட எனக்கொள்க.

(16) மழை-மேகம். குளம்-ஏரி. புக தருமென இயையும். ஊன்றிய அன்பு- முன்னரேபதிந்துள்ள அன்பு.

(17) பயன் - பழம். ஆண்பனையினன்மையாவது - பிள்ளை யாரால் முத்திபெறற்குரிய மூதுதவமுடைமை. பாட்டின்விளை வைப் பாட்டுவிளைவாகவுபசரித்தது.

(18) ஊட்டா பூட்டாவென்பன வினையெச்சம். பிந்திய மகிழ் வினைத்தொகை. தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தைச் சிறிதுங்குறிக் கொள்ளானென்பார் வேட்டவன் கடற்கேபோதுவன் என்றார். இங்ஙனமியற்றியேனும் இவரருள் பெறவேண்டுமென்பது.

(19) கன்னிகையாக்குதற்கு என்பும், மிதத்தற்குக் கல்லும் போல ஆதாரமின்றாகவும் பாடலொன்றால் அஃதுளதாக்கியமைத்தமையின் அதனருமைதோன்ற யாதரிதென்றார். இதனைக் கந்தபுராணம் கடவுள்வாழ்த்து (22) வது செய்யுளானுணர்க. ஓகாரமூன்றும் வினாப்பொருளவேனும் இறுதியது பிரிநிலைமேற்று.

(20) அடியார்மெய்யன்பு- அடியர்பாற்கொள்ளும் மெய்யன்பு. வித்தக கொள்வோய் அருளல்வேண்டும் எனவியையும்.

(21) பிடர்பிடித்துத் தள்ளுதல் அணுகாதகற்றலென்னும் பொருட்டாய் உலகவழக்குப்பற்றிவந்தது. எடேறப் பால்குறைந்ததென்பதும் அருகரென்பதும் இரட்டுறமொழிதல்.

(22) வினாப்பொருளவோகாரமிரண்டும் முறையே உயர்வினும் இழிவினும்வந்தன. பெருகென்புழி அகரச்சுட்டும் இழித்தற்பொருளது. அரிதுசொல் என்க.

(23) காண்குற நலன் உறுமோ என இயையும். தம்பிரான் ஈண்டு உபமன்னியமுனிவர். நலன் - சிவானுக்கிரகம். பால் அலைபாற்கடல்.

(24) தெய்வநாயகர் சுருதியாதியகலைகளுள் ஒன்றானுந் துணியப்படாதவர்; அவர்கைகள் முத்தொழிற்கிணங்கத் துடியும் அபயமும் அனலமும் கோடலாலும், ஒருகாற்கும்பிடிற் கதிகூடுமெனக் குஞ்சிதபதத்தைக்குறித்தலானும் வளைவுற்றமர்வன; சூரிய சோமநேத்திரங்கள் உலகின் தோற்றநிலைகட்கேதுவாகிய பகலிரவுகளையும் அக்கினிநேத்திரம் அவ்வுலகிறுதியையும் தோற்றுவிப்பன. இங்ஙனமிருந்தும் தலைமைநாடாதெய்திப் பழுதில் செய்யுளை உலகினர் ஓதியுணர்ந்துய்வான் வரைந்தனர்; இவ்வுட்கிடையுணரார்க்கு இச்செயலாற் புகழ்ச்சிவிருப்பர் போலினும் அவர் இகழ்ச்சியறியா என்பணிவாரே: என்பதனோடு, நிந்தாஸ்துதியுமாய் இச்செய்யுள் நிற்பதுணர்க. முறி-தளிருமாம்.

(25) தொடர்பு ஒன்று எடுதோறும் அழல்வீழ்ந்து கரியாய் விடாமல் எழுந்து கரியாய் இதழியோன்சீர் மொழியும் எனக்

கூட்டுக. தொடர்பு- திருப்பதிகம். சீர்- பரத்துவம். கரி- சான்று எழுதல்- பசுமையுற்றுத்தோற்றல்.

(26) பூர்வம் வழிபட்டிருப்பரேல் மாநிலந்துதித்து மயங்கி யுழலாராகலின் உழல்வாரெல்லாம் திருநாவுக்கரசினை வழிபடு தல் பெறுகிலரேயென்பது. வழிபடுதல் சொல்லெச்சம். "பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர்" என்னுந் திருக்குறளிற்போல. பட்டார் திரு நாவுக்கரசினைப்பெறாதவரே ஆவர் எனலுமுண்டு. வாய்-வினைத் தொகை. நச்சு உரகமென்க. நச்சுங்குலையுமாம்.

(27) ஆற்றிடுபொன் குளத்துவரவும் செங்கற்செம்பொனா கவும் பாடும்பரிசை அறிந்துவைத்தலிலன்றி இயற்றலில் ஆவலு டையனல்லேனென்பார் பரிசுசித்திக்கப்பகர்வாயென்னாது பரிசு பகர்வாயென்றார். வரதன்- வரத்தைக்கொடுப்பவன்.

(28) நீ அழுங்கி உருகிநிற்பை, பேயேன்கவலைதீர்ந்தேன் ஆதலால், என்பது எது. பொருளின் தெளிவறிந்தேனென்பது பிரதிக்ஞை. செஞ்சொல்- திருக்குறள். தேற்றம் ஈறுகுறைந்தது.

(29) சில்பலி- சிறுபலி. ஆனேறி- பெயர். பலிக்கென் றென்பது உள்ளபடி பலிக்குச்சென்றதன்றென்பதும், யாண்டுப் பெற்றானென்பது யாண்டும்பெற்றிலனென்பதும் படகின்றன. பெறுதல் அதன்காரியமாகிய ஈதலையுமுணர்த்திற்று. வெள்ளை- சங்கும் வெண்மையுமாம். மணி- ஆகுபெயர். அகரம் தலைமைச் சுட்டு. இதுநிந்தாஸ்துதியாகவும் நிற்பதறிக.

(30) பெறின் உன்னைப்பெற்றவர்போல உன்னையொத்த புதல்வனைப்பெறுதலும், உதிப்பின் உன்னைப்போல ஒருபுதல்வனாகி யுதித்தலுமே சிறந்தன. எ- று. கண்டாய்- முன்னிலையசை.

(31) வான் அமுதம் ப்ராவாகப்பொழிந்த நம்பியெனவும் பொருதுஞ்சேவாகத் தருமதேவதையையுடைய தேவன் எனவுங் கொள்க. வான்அமுதம்- சிறந்தமுத்தி; அது ஈண்டு அதன் சாதனங் களின்மேற்று. காவாய்ப்பயந்த- கற்பகதருவைநிகர்த்துக் கருதுவார் கருதுவன நல்கிய. மாவாய்ப்பிறக்கும்- இக்கலியுகமுடிவிற் குதிரை யாயுதிக்கும்.

(32) ஆனந்தம்-ஈண்டுச் சிவானந்தம். அறமென்பது அறப் பயனாகிய சுவர்க்காதிகளை.

(33) சிவிகைபரித்தார் இப்பொழுதுஞ் சிறந்த தேவராய்த் திரிகின்றாராகலான் "அறத்தாறிது" எனுந்திருக்குறளை மறுத்தா ரென்க. ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். உந்துஞ்சிவிகை இன்ன விடத்திற் செல்கவென்ற துணையானே ஆண்டுச்சேறற்குரிய தேவயானம். திரிகின்றாரென்றது திரிகுவரென்றூர், விழாவில் இப்பொழுது பரித்தாரும் தேவராவரென்பதறிவித்தற்கு.

(34) உனக்கே மிளிர்தருமென இயையும் இழந்துபெற் றார்க்கே நன்குவிளங்குமென்பது. வருஞ்சைவநலம்-சின்னாள கன்று பின்னர்ச்சேர்ந்த அச்சைவத்தின்சிறப்பு.

(35) இருவரையும் தாமவாவிய வாசனையகலத் திரோப வித்து இங்ஙனஞ்சேர்த்தினரேனும் அவ்வின்பத்தைச் சிற்றின்ப மாகநுகராது திருவடிப்பேரின்பமாக நுகர்ந்தனரென்பது. மகிழடி மகிழ்ச்சியைப்பயக்குந்திருவடி. இருத்தல் - கைலைக்கண் வதிந் தமர்தல். இது நிந்தாஸ்துதியாகவும் நிற்பதோர்க.

(36) வல்லார்க்கேதருகுவனென இயையும். தற்போத மிழந்து இறைவர்பணியினின்றாராகலின் இவரைவழிபடுவார்க்கு அவ்விறைவரே முத்தியளிப்பரென்பது. கடிவு-நீக்கம்.

(37) வல்லாரென்பது - வல்லுநரையும் வல்லுநரல்லாரை யும். ஒருஞானமென்பது - ஒப்பிகந்தஞானத்தையும் வைராக்கிய ஞானத்தையும் சுட்டி, இரட்டுறமொழிதலாய்நின்றன. ஏகாரம் தேற்றத்தோடுபிரிநிலை.

(38) தவம்- சரியையாதிகள். புனல் ஊணுகை எனநுகர்வு அற்றானும் அலன் என உம்மை பிரித்துக்கூட்டுக.

(39) பரமயோகி வழிபடுகின்றானென அறிஞர்விதப்பரா யின் நீர் இருதேவிமாரோடு முயங்குவதுதகுதியோ? தகுதியன் றாயினும், அவர் கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியுமாய்த்திகழ இறை வர்போன்று ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோக்ஷங்களை அளிக்குஞ்

செயல் உமக்கும் அமையின் அவ்வியல்புணர்ந்து வழிபடாது சிலர் போகியென உம்மைப்புகலாநிற்பதென்னை? அத்தகையருந் தெளிந்துய்வான் மதியுரைப்பீராக என்பது. உரைத்தல் ஈண்டுணர்த்தல். மதி- முன்னிலையசையுமாம். இது நிந்தாஸ்துதியாகவும் நிற்பதுணர்க.

(40) சிவபத்தியையும் சிவப்பேற்றையும் எளிதிற்பயப்பனவாய்ப் பாடலுட்சிறப்பன திருவாசகமும் திருக்கோவையாருமேயென்பது. பொறி-திருமகள்.

அடல்கொள்கழற்சிங்கரெனவும் பாடங்கொள்க.

நால்வர்நான்மணிமாலையின் குறிப்புரை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

நூல்—10

சதமணி மாலை

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

உ

சிறப்புப்பாயிரம்

தவல ருஞ்சொற் சதமணி மாலையைப்
புவிவி ருப்பப் புகன்றுரை செய்தனன்
சவிகொள் சங்கத் தமிழ்க்குழ விக்கொரு
செவிலி யென்ற சிவப்பிர காசனே.

உ

முருகன்றுணை.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

சதமணிமாலை

காப்பு.

ஞான மாமத யானை மேவுறின்
மான மாயையஞ் சேனை யோடுமே. 1

பாயிரம்.

சிவனையு முயர்குருந் தேவன் றன்னையு
முவகையோ டடிதொழு துரைசெய் கிற்பன்யா
னவையொரு சிறிதுமின் ஞான தீக்கைக
ளவைமன மொருங்கிய வறிஞர் கேண்மினே. 2

நூல்.

இவை சுவாயம்பு சூத்திரப் பொருள்.

மன்னிய வுயிர்மல மாயை வல்வினை
யென்னுமும் மலமற விருஞ்சி வத்துவந்
துன்னிய பயனொடுந் தோன்று ஞானமோர்
தன்னிகர் பரசிவன் றனுதி ட்த்தினே. 3

இயம்பிய ஞானமோ ரிருவ கைப்படும்
பயன்றரு மபரமும் பரமு மென்னவே
நயந்தரு கலைகளே யபர ஞானமா
முயர்ந்திடு பரஞ்சொலி னுணர்வென் றோதுவார். 4

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்.

படைப்புறு பொழுதுகொள் பரம னாருயிர்க்
கடுத்துள பயன்குறித் தைம்மு கங்களா
னெடுத்துரை செய்தன வினிது தாய்தென
நடக்குறு முயர்கலை ஞான மென்பவே. 5

இது பாராக்கிய சூத்திரப் பொருள்.

சிவகலை முளைத்துயர் சிறப்பு ணர்த்திவெம்
பவமறு மருந்தெனப் பட்டு நன்கமை
சுவையொடு முடிவுறிற் சுகம ளித்தரு
ணவையக லிலையவிஞ் ஞானங் கொள்கவே. 6

இது மதங்க சூத்திரப் பொருள்

சாருறு தருபந் தன்னாற் றருமியங் கோரிடத்துக்
காரண மதனாற் றோன்றுங் காரிய மோரிடத்துக்
காரிய மதனான் மூலக் காரண மோரிடத்துச்
சீரிய வுரையாற் சில்ல தெரிவவா மோரிடத்து. 7

இது விசுவசாரோத்திரச் சூத்திரப்பொருள்

அழிந்திடா மாயைமூல வசேதன வுலகந் தோன்றி
வழங்கையால் யாவுங் காணும் வலியொடு நிறைந்தோனாகி
யெழுந்தொழி யாது நின்றுங் கிலங்குறு கருத்தாவாக
மொழிந்திடு பதியதற்கு மொழிந்திடப் படுவ னன்றே. 8

இது பாராக்கிய சூத்திரப் பொருள்

கெடுத்திடா துயர்ந்த ஞானக்கிரியையாய்வாழ்வொருத்தர்
கொடுத்திடா துடையான் யாவன் கூறிலிங்கனையன்றானே
தடுத்திடா வலியிரண்டுந் தரித்துள னாகி யெங்கு
மடுத்துறு மீசனென்ன வறிந்திடப் படுவ னன்றே. 9

இவை மதங்க சூத்திரப் பொருள்

பதியநிட் டானந் தன்சீர்ப் பரையெனப் பட்ட சத்தி
முதிரொளிப் படிவ மாக மொழிந்தவச் சிதாகா சத்தில்
விதிர்விதிர்ப் பின்றி நின்று விளங்குறு மூர்த்தி மானுத்
துதிகொளப் பதிதா னென்பர் தோமினால் வாய்மை கண்டோர்.

விண்டகல் மறைப்பு ண்டத்தாய் மேலதாய் நுண்ணி தாகி
யெண்டிசை முகம டைந்து முதனடு விறுதி யின்றி
யுண்டெனு மளவாய் நீங்கா வொருபெருஞ் சாந்த சத்தி
பண்டுப சரிக்கப் பட்டுப் பதிக்குரு வென்ன நிற்கும் 11

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்

உருவறி வரிதாந் தன்மை யுடைமையா லமலன் றானே
மருவிய வுருவாய் நின்று வகுக்குமெச்செயலுஞ்செய்வன்
விரவிய வவன்ற னாது வினையதிங் கிவ்வா றன்றி
யொருவரா லுதவப் பட்ட வுருவினாற் செய்வ தன்றாம். 12

இவை கிரண சூத்திரப் பொருள்

சத்தியின் வேறென் றெண்ணச் சார்கரணமுமீங் கில்லை
சித்தின்வே றுய சித்தாஞ் சத்தியுந் தெரியினில்லை
யித்திற மதனா லந்த வேகமாங் கரணந் தானே
வைத்தபல் வினையான் ஞானக் கிரியையின் மருவி நிற்கும்

உருவிலி யாயுங் கால முதவுறு பயன்கண் டாங்கு
மருவுறு மிறைவன் ருனும் வடிவில னுயிருந்தும்
விரிவுறு முலக மாக்கும் விளங்குதன் னிச்சை யாலென்
றொருவிய மலமுடைப்பே ருணர்வின ருரைப்ப ரன்றோ.

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்

சத்தனோ டுத்தி யுத்தன் றகுப்பிர விருத்த னென்ன
முத்திற மருவு மீசன் மொழிந்தவவ் விறைக்கப் பேதஞ்
சத்திதன் பேதந் தன்னுற் றுறுப சார மாக
வைத்ததென் றுரைப்பர் சிர்சான் மறையொடா
[கமநூல் வல்லோர். 15

இது பராக்கிய சூத்திரப் பொருள்

எரிய னிமித்த மீச னெனும்பெய ருடையா னென்ப
காரியந் தொழப்பு ணர்ந்து காணுறப் படுவ தீண்டுச்
சிரிய துணைய தென்னத் திகழ்தரு நுண்ணி தாகி
யோரியல் புற்று நிற்ப துபாதான காரணந் தான். 16

இவை மிருகேந்திர சூத்திரப்பொருள்

பற்பல வடிவ மெய்தப் படும்பொரு ளனைவயுந் தோன்றி
நிற்புறு மவைய வத்தா னிகழ்மதி யுடைய வேறு
முற்பெறு வனவே யாமிம் முறைமையா லுணர்வின் மிக்க
பொற்புறு மிறைவ னாகப் பொருந்துவ னொருவ னன்றே.

படைப்பது முலக மெல்லாம் ப்ரதுகாத் தளித்த லும்பின்
துடைப்பது மறைத்த ருனுந் தொல்லைய மலங்கள் யாப்பு
விடுப்பது மாகு மிவ்வைம் பயன்படு வினைக ளெல்லாம்
தடுப்பில னுமொ ருத்தன் றன்பெருந் தொழிலென்
[றுரேர்வாய். 18

ஒடுங்கிய பொழுதும் பாச மொழிப்பவர்க் கொழித்திட்டன்றி
விடுந்தகை யினரை விட்டு வினையினர் வினைபா கஞ்செய்
தடங்கிய மாயா சத்தி தோன்றுதற் கமைத்தி யாவும்
படும்படும் முறையி ருப்பப் பார்த்துளன் பரம னன்றே.19

வேறு.

அன்னியனிவ் வுடம்புதனக் கழிவிலன்சிற் றறிவாளன்
பின்னமல மொடுபுணர்வோன் பெரியவியா பகனசடன்
தன்னுறுதன் வினைநுகர்வோன் சொல்லியவவ் வினைமுதல்வன்
றன்னைநிகர் வுறுமிறைவன் றனையுடையன் பசுவென்பான்

புகலிலினி யநாதிமலம் புருடர்பசுத் துவமென்று
பகருமவ ரறிவறிந்தோர் பாசமென வுரைத்ததுதான்
விகலமுறு மாயையெனும் விதைமுளைக்குத் தவிடுமிபோற்
றகவுணர்க வெனவிளம்புஞ் சைவமெனப் படுநூலே. 21

உரைத்தமல மெவ்வுயிர்க்கு மொன்றாகி யநாதியாய்ப்
பொருத்தமுறும் பெரிதாகிப் புகலருமான் மாக்கடோறு
மிருத்தலுறு வனவாகி யிருந்துதங்கா லாந்தத்திற்
றரித்தலற வகல்வனவாஞ் சத்திபல வுடைத்தம்மா. 22

இறைவனுயர் சத்தியா யெவ்வுயிர்க்கு மருள்செய்யப்
பெறுசிவைதான் மலதருமம் பின்றுடருஞ் செயலதனை
யுறுதலினாற் பாசமென வுபசரிக்கப் படுமெனவே
யறைதருவ ரமலனரு ளாகமநூ னெறிகண்டார். 23

செப்புறுமிச் சிவசத்தி திரோதாந்த மாணவத்தின்
பற்பலவாஞ் சத்திகளைப் பரிணாமிப் பித்துளதா
மெப்பொழுதுஞ் சிவமென்னு மிருங்கதிரால் விடுப்பிக்கு
மப்பொழுதிங் கருள்புரிவ தாகுமென வறைகுவரால். 24

இவை விசுவசாரோத்திர சூத்திரப் பொருள்

குண்டலியாஞ் சத்திதான் கொடுமாயை வினைகடமைப்
பண்டுதொடர்ந் துளதென்பர் பகருமதன் காரியங்கள்
விண்டகல வருநாத விந்துமுத லனவென்னக்
கண்டுரைசெய் தனர்ஞானக் கலைமுழுதுங் கற்றுணர்ந்தார்

வேறு.

வந்த வைகரி மத்திமை யோடுபை
சந்தி சூக்குமை தானெனப் பட்டிடு
நந்து வாக்கொரு நான்கு நவிலிலவ்
விந்து மாயை விருத்தியென் றோதுவார். 26

உலக வித்தவி நாசியொன் றுயுள
திலக தூற்ற விபுநுண் ணியதுதான்
கலைக டப்ப தநாதி கருதுறிற்
றொலைவ தற்ற சுதந்தரி குண்டலி. 27

இது மிருகேத்திர சூத்திரப்பொருள்

உரைசெய் மாயை யசிவ மொருமுதல்
கரும மன்னநி கார முடிவுள
விரித லின்றி மற்றப்ப திறப்பறப்
பரவு சத்திகள் பல்வகை யுள்ளதால். 28

இது கிரண சூத்திரப் பொருள்

சுத்த மாமந்த்ர வாவிற் கிறைவனு
மெய்த்த வேர்ச்சிவ னென்பர் விழுமியோர்
அத்த னாகு மனந்த னசுத்தமாய்
வைத்த மாயையின் மன்னவ னாகுமால். 29

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்

சாரு மாயை தனிற்கலை காலமு
நேரும் வித்தை யிராக நியதியுங்
கூரு மூலங் குணம்புத்தி யோடகங்
கார சித்தம் பொறிபுலன் பூதமும். 30

இது விசுவசாரோத்திரப் பொருள்

பரக்கும் புண்ணிய பாவ வடிவமா
யிருக்குங் கன்ம மிதுமுத் திறத்ததாந்
தரிக்குஞ் சாதியோ டாயு ளுகர்வென
வுரைக்குங் கன்ம முருவிட மில்லையே 31

இவை மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்

அதிட்டஞ் சூக்கும மாதலாற் செயலினா லதுதா
னுதிக்குந் தன்மையாற் கருமமிவ் வுடனுதிப் பதற்கும்
திதிக்குங் காரண நுகர்வுமா மிவ்வினை தெரியில்
விதிக்குந் தாபமாஞ் சாதன மூன்றொடும் விரவும் 32

அடுத்துப் பொய்மெயிற் றோன்றலான் மறவற வடிவாந்
துடைப்பிற் பாகமுற் றிடும்பயன் கொண்டிடத் தோன்றும்
படைப்பிற் பத்திநின் றிடும்பெரு மாயையைப் பார்க்கின்
முடிக்கப் பட்டிடா ததுநுகர்ந் திடாவிடின் முடிவில் 33

இவை சுவாயம்பு சூத்திரப்பொருள்

மலத்தின் யாப்புறீஇ யிருந்துள வாருயிர் மறித்து
நலத்த தீக்கையான் முத்தனு மாமென நவில்வர்
நிலைத்த வன்னவ னவத்தைமூன் றுளனென நிற்குந்
தொலைத்த கேவலன் சகலனற் சுத்தனென் றன்றே. 34

நித்த னில்லவாங் குணந்தொழி லுடையவ னிகலன்
சுத்த னன்மையன் வியாபகன் சேதனன் கருதிற்
சுத்தி செய்திடப் படுபவ னுணர்த்துறச் சுடர்வான்
சத்த னென்கிலன் பசுவென விளம்புவர் தக்கார் 35

இல்லை யம்மல மென்றுரை செய்வையே லென்கொல்
சொல்லு போகமுற் றழுந்துதல் சுத்தனு மென்னி
லல்லல் கூருமப் போகமின் றவர்க்கென வறைவர்
புல்லர் தம்மின மகன்றுள நல்லிசைப் புலவர் 36

இவை மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்

ஞான மெய்த்தொழி லுருவசை தன்னிய நவில
வான வப்பசு விடத்தினி லென்றுமுண் டாமான்
மான முத்தியி னிறைமுகங் கெட்டிடு மாற்றாற்
றுனெ னப்புகன் றறைகுவர் மெய்ந்நெறி தவத்தார் 37

உகந்த ஞானமங் கென்றுமுண் டேனுமவ் வுணர்வு
திகழ்ந்தி டாமையின் மறைத்திடப் படுமெனத் தேர்வாய்
பகர்ந்த தாலவன் விடள வாய்வசப் படுவ
னகன்ற வோர்மறைப் புடையவீ ரியன்றனக் கன்றே 38

பாச மின்மையிற் பரவசம் பகர்வதன் றுவக்காற்
பேசி லன்னதிங் கியல்பெனின் முத்தனும் பெயர்தா
னுசின் முத்தன்மாட் டில்லையா மென்னநன் கறைவ
ரீச னல்கிய சைவதந் திரமுணர்ந் திருப்போர் 39

இவை கிரண சூத்திரப் பொருள்

பாச மாமல மநாதியே யுற்றிடும் பரிசா
லாச லாடுயிர் சிற்றுணர் வுடையதென் றுணர்க
வீசனாகிய சிவன்மல மநாதியின் மையினாற்
றேசு லாவுறு முற்றுணர் வுளனெனத் தெரிப்பர் 40

ஆதி யாயின வென்றுரைக் கப்படு மன்றே
ரேது வேண்டுறப் படுமிரு வர்க்குமென் றிங்ங
னோத லாலவர்க் கசுத்தமுஞ் சுத்தமு முருவ
நீதி யாமென வறைகுவ ரறிவறி நெறியார் 41

தெளிந்த தேதுகொண் டொளிதரும் பளிங்குதான் செம்பு
களிம்ப தேதுகொண் டடைந்தது காரண மங்கு
விளங்கு மாறிலை யெங்ஙன மங்ஙனம் விளம்பி
லளந்த காரண மிலைசிவ மோடுயிர்க் கன்றே 42

இவை பராக்கிய சூத்திரப் பொருள்

கலைமுதல் வியனிலங் காறு மாயின
விலகுறு முயிர்க்குறு கருவி யென்பராற்
பலபல நுகர்வினால் வேறு பட்டவை
யலகறு முயிர்தொறு மமைவ வாகுமே 43

எங்கணும் வழக்கொருங் கீறுறுமையா
லிங்கவை யொன்றல வென்பர் வேறுறீஇத்
தங்கினு மொருபொருட் டருவ வாகுமாற்
பொங்கொளி விரிசுடர்ப் பண்டம் போலவே 44

இது கிரண சூத்திரப் பொருள்

முத்தியின் பொருட்டுயிர் முன்பு டம்புறு
மத்தனை யுடனுரு தாயி னில்லையா
மெய்த்தனி விடுடன் மேவு றுவிடி
ஐத்துள வுணர்வுமின் றுயிர்த னக்கரோ 45

இது சுவாயம்பு சூத்திரப்பொருள்

ஈசன திச்சையா லிசையு மொண்கலை
காசுடை யவனதி காரி யென்றுமுன்
பேசிய பசுவினை யென்றும் பேசுவர்
மாசற விளங்கிய மதிஞ ராயினர். 46

இவை பராக்கிய சூத்திரப் பொருள்

இருவினை யானிற்ற யிறைவ னுடன்
மருவுவ தலதனு வலிய வன்மையாற்
புரையுறு வினையொடு புணர்ச்சி தன்றனல்
வருவதை யுடையதன் றெனவ குப்பரால். 47

பசுத்துவ மறைத்திடப் படுஞ்சிற் சத்தியா
னிசைத்திடு முயிர்தனக் கிலேசு தந்தர
பசித்துறு கருமமாங் காத லாலஃ
திசைத்திடு பவன்றனை யாவாவு மென்பவே. 48

இவை மிருகேந்திர சூத்திரப்பொருள்

இச்சையின் வலியுள னீச னுதலா
லச்சிவன் வினையினை யடைவிக் கின்றவ
னிச்செய லல்தவே றில்லை யென்னுமா
முச்சுடர் விழியுடை முதல்வ னுகமம். 49

காதுறு விடயம் வைகரி விகற்பொடு
போதுறு மத்திமை போம்விகற்புறு
மோதுபை சந்தியிங் குரைத்த வற்றினுக்
கேதுவ தாமிவ ணிறுதி நின்றதே. 50

உலகினை முழுவது முணர்த்துஞ் சத்தமேன்
றிலகிய புலவர்தா மிசைப்ப ரன்னதை
யலதோரு பொழுதுமிங் கறிவுண் டாகுவ
திலைதிக முயிர்தனக் கேன்று தேர்கவே. 51

இவை சுவாயம்புவ சூத்திரப் பொருள்

இத்தலை யுணர்வெலா மியைந்து நின்றிடுஞ்
சத்தமோ டிலகவச் சத்தம் யாவுமே
மெய்த்துறு நிலையினின் மிக்க பந்தமாய்
வைத்திடு முயர்மறை மன்னு யிர்க்கரோ. 52

போகமே விழைவுறு புருட னென்பவன்
மோகமார் மாயைதான் முதன்மண் ணீறெனு
வாகுமா தத்துவ மனைத்துங் கொண்டவண்
டீர்கலா நுகர்வினை நுகருஞ் சென்றரோ. 53

தொலைத்திட வரியவாஞ் சுகதுக் காதிய
விலக்கண நுகருதற் கியைந்த வன்னவை
பலிப்புறும் வகைசெயப் படுமு ணர்ச்சியான்
விலக்கரும் வினையினுன் மேவி யுண்ணுமே. 54

ஆகமுங் கரணமும் விடய யானதும்
போகமுண் பதற்கரும் புருடற் காகுமின்
றேகுமுன் வினையினா லென்றி யம்புறும்
பாகுமென் மொழியமர் பாக னாகமம். 55

மாயையை யடைந்தியன் மலம றைப்பவ
னாயுற மறுமிகு மாசை யாளனாய்ப்
போயுரு மாயையின் போக மெய்துவ
னாயிடைத் தன்மைய னாக மேவியே. 56

போத்துறு விடயினைப் புணர்கு டும்பிதான்
கேத்திரி சரீரியென் கின்ற பேரொடு
வாய்த்துள சகலனென் றிசைப்பர் மாயையி
னார்த்துள வணுவினை யறிஞர் தாமரோ. 57

நிகிருட் சத்திதன் செய்கை மீட்சியா
லாகிநற் சத்தியி னகற்சி யிற்பெரும்
போதமெய்க் கிரியைக டிகழ்த்தும் பொற்புற
முதுயிர்க் குலகுரு வாகு முன்னவன். 58

சத்திமன் னியகுறி யொருவர் தம்மிடை
முத்தியின் விழைவுள முனிவு டம்பினிற்
பத்தியிங் குயர்சிவ பத்தர் பாலெழின்
மெய்த்திறம் விதித்திடும் விதியி னேயமே. 59

இவை மதங்க சூத்திரப் பொருள்

அறிவில னாயினு மவற்குச் சத்திவீழ்
வுறுதலாற் றன்னிடை யுறமு ணர்ச்சியான்
மறிவுறு மவாவினிவ் வாறு புத்திதான்
செறிவுறுங் காரண மின்றிச் செப்பினே. 60

மிரத்தனும் விவேகிபா லறிவி ருப்புறு
மிருத்தியி னறிவுறு மவாவு ளான்றனைக்
கருத்தழி பவக்கடல் கடத்து வானெடு
பொருத்திமின் றியக்குறும் பொருவி லீசனே. 61

இருவர்தம் மிடத்தினு மிறையி யக்குவ
னருளருள் செய்பவற் கடங்கு நற்செயல்
பரிவொடு மருள்செயப் படும வற்கிவர்
மருவரும் யோகமோ வரிது மண்ணினே. 62

இது சுவாயம்புவச் சூத்திரப் பொருள்

குருவை நண்ணிநற் றீக்கையி னுற்குலக்
தொருவு பந்த முடைய வவனிவன்
மருவி நின்மல னுய்த்துயர் மாய்த்துறுந்
திரிவ றுஞ்சிவ சாயுச்சி யத்தையே. 63

இது சர்வக் ஞானோத்திரப் பொருள்

தத்து வத்தின் றளைப்படு கின்றவ
ணெத்தி றத்த தரும மிசையினுஞ்
சித்த நற்சிவ தீக்கையி னுலலான்
மெய்த்து கட்டு விடுப்பது வேறிலை. 64

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்

தாவில் கத்துரு சத்தி யுயிர்க்கிறை
வீவில் சத்தியி னித்த வியாபியா
மாவ வித்தை மறைத்தலின் மன்னருண்
மேவ ருத்தத் ததுவிளங் காதரோ. 65

இவை பராக்கிய சூத்திரப் பொருள்

நிறைந்த ஞான நிலையுள னாயினு
மிறந்து தானிடை யீடின்றிக் காண்கில
னறிந்து னானே னிடத்தினி லாதலாற்
செறிந்த னான்சிற் றறிஞ னெனவவன். 66

தெரிய ஞானஞ் சிறிதிற் சிறியதாப்
பெரிது தன்னிற் பெரிதென நிற்குமெப்
பரிசி ருந்துள தப்பரி சாவதா
மிருளின் வைகு மெரிசுட ரென்னவே. 67

இது நிசுவாச காரிகா சூத்திரப் பொருள்

அறிவ னுருவன் சத்தி யடுத்திடிற்
செறிவு றுனெனிற் செப்பிய சிவனிங்
கறிவி லானென் றறையப் படுவனோர்
மறிவு மால மயக்குள னென்னவே 68

இவை கிரண சூத்திரப்பொருள்

குரவன் முன்றயில் கொள்ளுமா ணுக்களை
யுரிய கோலி னுணர்த்துவ னீசனுந்
துரிய போகத் துயில்பெறு வான்றனை
யரிய சத்தியி னுலறி விப்பனால் 69

மருந்தி னாற்றலின் மிக்க வலிவரும்
அரந்தை நோயிற் றவர்க்கது போலிறை
பொருந்து சத்தி பொருந்தி லளவிலா
திருந்த வாற்ற லிசையு முயிர்க்கரோ 70

இது பராக்கிய சூத்திரப்பொருள்

அகன்றுள சுதந்த ரத்தா லரனதிட் டிக்கப் பட்டு
மிகுந்துள வினையாற் போக மிசைபவ னெனினு மென்றும்
புகுந்துள பசுத்து வத்தாற் பொருந்துவன் யாக்கை தன்னிற்
றிகழ்ந்துள சிவத்து வத்தாற் சேர்குவன் முத்தி யான்மா.

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்

நித்திய வியாப கத்த தாகியே நின்ற வச்சிற்
சத்தியி னிடமா யுற்றே ருயினுந் தான ருந்தச்
சித்தியின் பொருட்டு நண்ணுந் திகழ்தரு பாச வத்தை
மெய்த்துள சாம்ப வத்தை வேறென்று லாற்ற நண்ணுன்

இது காலோத்திரச் சூத்திரப் பொருள்

உருவள விலவ டைந்த வுலகினுக் கொன்றே யாகிப்
பரசிவ மயமா யாண்டும் பரந்ததாய் விமல மாகித்
திரிவறு சாந்த மாகித் திகழ்வுறு கின்ற ஞானம்
பொருவறு நுகர்வு வீடு புரிகுவ தாகி நிற்கும் 73

இது விசுவாச காரிகா சூத்திரப் பொருள்

நிருமல மாகி மேலாய் நிகழ்ந்தெரி வெம்மை போலப்
பிரிவில தாகி யொன்றாய்ப் பெரும்பரா பரையாய் நின்ற
வொருசிவ சத்தி தானே யுயிரொடு பரசி வத்தைத்
திரிவற வுணர்த்தி யன்ன திகழ்வுறச் சந்திப் பிக்கும் 74

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்

சங்கரன் விமல ஞானஞ் சாற்றிலத் தியக்கந் தானன்
றங்கனு மான மென்ப தன்றுரை யன்றென் றுநு
மிங்குறு பொருளை வற்று மென்றுநின் றிலங்கு மென்னுந்
திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த செஞ்சடைப் பகவ னாலே 75

இது சுவாயம்புவச் சூத்திரப் பொருள்

பரந்துமே னிலைவிளக் காரும் பந்தனை
யிரிந்துபோம் படிவிடுத் திடுதல் செய்வதாம்
பொருந்துமே லாஞ்சிவ பதம்பொ ருந்துறத்
திரிந்திடா தருள்வதாம் தீக்கை யாகுமால் 76

இவை மதங்க சூத்திரப் பொருள்

செப்பரி தாகிய தீக்கை மாமொழி
மெய்ப்பொருண் மலவலி விடக்கெ டுப்பது
மொப்பறு ஞானநல் குவது மென்றுமா
லப்பர னருளிய வாக மங்களே 77

தானமுற் றுரைத்திடா தரன்சத் தாகிய
ஞானமெய்ச் சத்தியா நவின்ற தாரருண்
மேனிநற் குரவனால் விளங்கு மன்றியே
யூனெடுத் திடுமுயிர்க் கொளிர்வ தன்றரோ 78

இது தேவியாமள சூத்திரப் பொருள்

என்றுட லலனென விருந்த தன்னையே
மின்றிக முறிவெனும் விதியிற் காண்குவ
னன்றவன் மிளிர்வுறு சாந்த னுருவ
னின்றள வவாவினை நீக்கு மெங்குமே 79

இது மதங்க சூத்திரப் பொருள்

தீக்கையா மனவினாற் றீம லத்தினா
னீக்கமா யதன்வலி நிகழப் பட்டிடுந்
தாக்கினா னற்பெருஞ் சத்தி யோடவற்
காக்குறு முத்தியை யயலோன் றென்பவே 80

இது சுவாயம்புவச் சூத்திரப்பொருள்

இம்முறை யோகினன் மிசையெ னப்படும்
செம்மைகொள் கேவலஞ் சேர்ந்து ளானிவன்
மைம்மலி யநாதிய மலமி லாமையால்
வெம்மைகொள் பிறவியின் மீண்டி டானரோ 81

இவை நிசுவாச காரிகா சூத்திரப் பொருள்

சாக்கிரந் தன்னிலே சகல பாவமும்
போய்க்குவி வுறுமெனிற் சுழுத்தி போலவே
மீக்கிளர் வடையுமெய்ஞ் ஞான மன்னதாற்
காக்குறு முப்பதங் கட்கு மாவியே 82

சங்கர னாகிய தபனன் சத்தியாம்
பொங்கொளி யால்வலி புரிந்த சித்தென
மங்களின் மறைப்பொரீஇச் சத்தி யாதியோ
டிங்குயர் சிவன்றனை யிசைந்து காணுமே. 83

இவை சுவாயம்புவச் சூத்திரப் பொருள்

உற்கைகொள் காமுடை யொருவன் காணுபு
தற்பொருள் பினையது தனைவி டுத்தல்போ
னிற்குறு முணர்வினோன் ஞேயங் கண்டுபின்
முற்புக லுணர்வினை முழுது நீப்பனால் 84

மனமொரு பரசிவ தத்து வத்தினி
னினைவுறும் விரிவற வொடுங்கி நிற்குமே
வினைவுறும் வுணர்வெனப் பட்ட யாவையும்
பினையில குறுகிலே பெயர்ந்து போகுமே 85

திரைமுத லியபல தத்து வங்கடந்
துரையன மிறந்தபற் றென்று மின்றிவாழ்
பரமனின் மருவுறு பவனன் முத்தனென்
றரவணி கடவுளு லறையு மென்பவே 86

வரையுறு பவநெடு வழியு ழந்துமீ
மிசையுறு சிவத்துவம் விளங்கப் பட்டிவ
ணசைவறு சுடரென வமைதி பெற்றவ
ணிசையுறு நலனெலா மியற்றி ஞனரோ 87

இது தேவிகாலோத்திரச் சூத்திரப் பொருள்

மந்திரந் தியானமே வணக்கம் பூசனை
தந்திர மிவையிலே சாற்றுங் காலிவ
ணிந்தையி லொருதனி நேய மெய்தலாற்
பந்தமோ டறிதரப் படுவ தில்லையே. 88

இவை விசுவாச காரிகா சூத்திரப் பொருள்

கடுநடை யடையினுங் கால்வி சும்பினை
விடுகுவ திலையது போல மேவியே
யடைவரு நேயமுற் றழுந்து நெஞ்சினேன்
விடயபோ டுழலினு மதைவி டானரோ 89

இந்திய நிலையினெங் ஙனமித் தேகிகள்
சிந்தனை தடையறச் செல்லு மங்ஙன
மிந்திய நிலைகடந் திலங்கு மெய்ப்பதத்
தந்துற மறிஞர்த முளமு மோடுமால் 90

அழுகுறு பசுமுத லயமுத் தாரை யொன்
றிழிவுறு பொழுதுகண் ணிமைமட் டங்கலே
விழுமள வெனினுமெய்ப் பரத்தின் மேவினோன்
பிழைபடு கொடியவெம் பிறப்பின் மீண்டிடான். 91

கரும்பசு பாவனை கடந்து நீங்கியே
பெரும்பதி பாவனை பெற்று நிற்பதே
விரும்புறு செலவலான் விமலன் மாட்டுறு
மிருஞ்செல வவன்றனக் கெத்தி றத்தினும் 92

இது சுவாயம்புவச் சூத்திரப் பொருள்

புனிதனில் வைத்துள போக போத்துரு
வெனுமிவற் கில்லையாற் போத்து ருத்துவங்
துனியதி காரியாந் தன்மை மெய்ப்பதி
வினையொடு படுதலென் றிவை விளப்பினே 93

இவை கிரண சூத்திரப் பொருள்

வருவிட சத்திதான் மந்தி ரங்களா
லொருவிட விடங்கெடா தொழிதல் போலுமாற்
புருடன திருண்மலம் பொன்று மாறுமென்
றருவிட முண்டவ னுகமஞ் சொலும் 94

அளவில பவமுத லாய வல்வினை
யுளவென வருவதாங் கரும மொள்ளெரி
கொளுவிய விதையெனக் குலைபு முண்டுபின்
களைவன விவ்வுடற் கரும மென்பவே 95

தோன்றிய மொண்கலன் சுழலு நேமியைப்
போன்றிடும் விடாதுமுன் புணர்ந்த வாதனை
யின்றிடு மிவ்வுட லுறு மென்பரா
லான்றுள வாகம நால றிக்குளோா 96

இவை தேவியாமளச் சூத்திரப் பொருள்

உடைந்திட வுறுகட முள்ளி ருந்தொளி
விடுஞ்சுட ரெங்கணும் விளங்கு மாறுபோ
னெடுந்நகைப் பெறுமுட னீங்க வெங்குமெவ்
விடங்களு மொளிருமான் மாநின் றென்பவே 97

தெரிந்தவிஞ் ஞானகன் குருத்தி கழ்த்துக
பொருந்துநம் பத்தர்கட் கென்றும் போற்றுக
வருந்திப் பலதரு மடவரால் பொருள்
காந்தொழி கள்வரைக் கருதிக் காத்தல்போல் 98

வேறு.

பரம நூல்கள் பலவினுந் தேர்ந்துதேர்ந்
தருமை ஞான மறியத் திரட்டிய
பெருமை நூலின் பெருப்பொருள் கொள்ளவெங்
கருமி தானதி காரிய லானரோ 99

சாற்று மேன்மைச் சதமணி மாலையைப்
போற்றி யோதிப் பொருடெரி கிற்பவர்
மாற்றி மூல மலத்தை யெப்போதினுந்
தோற்று ஞானச் சுடரினைக் காண்பரே. 100

சதமணிமாலை முற்றும்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

நூல் 11

ஸ்ரீ சிவஞான பாலையதேசிகர்

நெஞ்சு விடு தூது

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	காப்பு	1	நண்ணுதலோ	கண்ணுதலோ
2	11	1	செய்தமைந்த	செய்தமைத்த
4	46	2	கருத்தரவா	கருத்தாவா
5	52	2	முயிரினுறு	முயிரினுய
5	58	1	வீந்ததுபோ	வீழ்ந்ததுபோ
15	194	1	வளப்ப	வளர்ப்ப
17	226	2	சிவஞா	சிவஞான
18	240	2	தன்னே	தன்னோ

குறிப்பு:—இந்நூல் ஆரம்பத்தில் பக்கங்கள் 15 முதல் 44 வரைக்கும் அச்சாகியிருப்பதை 1 முதல் 30 என்று திருத்திக்கொள்க.

உ

கணபதி துணை.

பொம்மபுரம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலயதேசிகர்

நெஞ்சுவிடுதூது.

காப்பு. நேரிசைவெண்பா.

கைக்களிற்றை யன்றுரித்த கண்ணுதலோ னீன்றதனி
மெய்க்களிற்றை நெஞ்சமே மேல்கொண்டு—புக்குநக்கி
மேவன்பாற் றூதாத மேனிச் சிவஞான
தேவன்பாற் றூதாகச் செல்.

நீர்கொண்டு தாளாலந் நீரைத்தீஞ் சாறென்று
பேர்கொண்டு வந்தாரப் பெய்கரும்பி-னேர்கொண்ட
பூமுடியா னீர்கொண்டு பொங்கு மருளென்று
நாமுடியால் வீழ்ந்திறைஞ்ச நல்குதரு-காமருதன்
றேசுணர்த்த வேண்டித் திருமுடிமேன் மேவிவாழ்
மாசுணத்தைத் தானொளித்த மாணிக்க-நேசித்துக்
கொள்ளு மடியார் குழாத்தினைத்தான் வஞ்சித்திங்
கெள்ளும் விடங்கலவா வின்னமுதம்—துள்ளு
5 மொருமான் மழுவோ டொளித்தெமைமுன் பற்று
மிருமா னொளிக்கவரு மெம்மான்-பெருமா
னுடுத்திருந்த வாசனையா லோங்குபுலித் தோன்மே
லடுத்திருந்து வாழு மரசு-தடுத்திருந்த
தொன்றென் றவித்தைத் யொழித்திட் டுடம்பினைநீ
யன்றென் றேழித்தெனைத்தா னுக்குவா-னன்றென்று
பொன்னை நரர்க்குக் கொடுத்துநீர் போமென்று.

தன்னை யெனக்கருளுந் தம்பிரா-னன்னையெனா
முற்றா னமுதமே யொப்பா னருண்மேனி
பெற்றா னடியேன் பிழைபொறுப்பான்-கற்றார்
தொடுத்த தொடைக்கிசைந்த தோற்றத்தான் றன்னைக்
கொடுத்த கொடைக்குவந்த கோமா-னடத்தலுறச்
செல்லுமணித் தேர்மீது செய்தமைந்த பாகன்போ
லில்லு ளெமைவைத் தியக்குவா-னல்ல
சூரர்யென்மை யெங்கீழ்மை தோன்றா தொழிய
நரர்மேனி சாத்திவரு நம்பன்-றரைமேன்
மழுவேறு கையான் வரிறுநீ றெள்ளுங்
கழுவே றிகளுந்தாழ் காலான்-புழுவேறு
மென்பயிர்போல் வெய்ய விடயத் தரிப்புண்டு
துன்புறுவேற் குற்ற துணையானா-னென்பிலுயி
ராக்கினான் போல வடியே னுளத்தன்புண்
டாக்கினான் மாறாத வானந்தந்-தேக்கினா
னாதாந்தன் வீடுதவு ஞானவினோ தன்றெளிந்த
வேதாந்தன் கைம்மாறுவேண்டாதான்-போதாந்தன்
விண்ணோ ரமுதுண்ண வேண்டி விடமுண்ட
தண்ணா ரருள்சிறிது தானாக-வெண்ணா
விறப்புக் கடிய விருவினையோ டெங்கள்
பிறப்புக் கடியப் பிறந்தான்-சிறப்பக்
கயிலைமலை மீதிருந்த காட்சிபோல் வந்து
மயிலைமலை மீதிருக்கும் வள்ளல்-பயில
நரனென் றிருந்தாலு ஞானமிலா தாரும்
பரனென் றறியப் படுவா-னொருநன்றில்
பாவிக் குதாசனர்க்குப் பத்தர்க்குச் சீடர்க்கு
மேவிக் கருணைபுரி மேன்மையா-னாவிக்குத்
தோன்றாத் துணையாகித் தோன்றுந் துணையுமாய்ச்

சான்றார்க் கருளுந் தகைமையான்-மூன்றாற்
பெருக்கு மிருசமயம் பேதித் தறியா.
திருக்கு நிலையி னிருப்பா-னரக்கன்
மலையா நிலையாகி மத்தாகி யாழி
யலையாத தாயளப்ப தன்றிச்-சிலையாய்ப்
பொறுப்ப திலதாய்ப் பொறையருவி தூங்கி
வறப்பினு நல்கும் வளத்தாய்ச்-சிறப்ப
வணியார் கொடையாகு மைந்தருநற் சிந்தா
மணியார் கருணை மலையான்-கனியா
வறிவாங் குறிஞ்சியினின் றாங்கெழுந்து காமச்
செறிவாங் கொடும்பாலை தீர்த்து-மறியாத
மாயையெனு முல்லை வளர்பசுக்கோண் டைவரெனு
மாய ராறுதொழிலை யாங்ககற்றிப்-பாய
விடய மெனுங் குளங்கள் வேறுவே றாகா
துடைய வுடைத்திட் டுளமென்-றுடையு
மருத நிலநிறைந்து வாள்விழியா நெய்தல்
பெரிதுபெற வந்து பெருகிக்-கருதிலொரு
தானந்த மின்றித் தலம்விசும்பு போர்த்துவரு
மானந்த மென்னுமலி யாற்றினான்-ஞானம்
பயனாக வோர்முப் பகுதியுயிர் வாழு
நயனாரு மும்மாயை நாடன்-வியனாக
விள்ளலரு மன்பர் விடயக் கரவருறு
வுள்ளமெனு நன்கமைந்த வூருடையான்-றெள்ளுதமிழ்ச்
சொல்லா மலரைச் சுவையா மதுவொழுகப்
புல்லா வழுச்சொலெனும் புன்மையெலா-மில்லாமற்
புன்புலவ ராங்குரங்கு போற்றாப் பெருமையுற
வின்புலவ ராஞ்சுரும்பார்த் தீண்டிவா-வன்பெனுமோர்
வீடாத நார்கொண்டு மென்னா வெனுங்கரத்தால்

வாடா வகைபுனைபா மாலையான்-பீடார்
மலரா லயனார் மனச்சாலை நின்று
நலநா மணிவாய்த்த னன்மணி-நிலனாக
வானிடையே யோடி வரையா வழக்குடைத்தாய்த்
தானனுமா னிப்பினுயர் தன்மைத்தாய்-ஞான
நிறையா மரபு நிலைவழா தோங்கு
மறையா மரியபரி மாவான்-குறையாத
தத்துவமாஞ் சேனை தனைத்துரந்திட் டாணவமாய்
வைத்த தலையின் வலியறுத்து-மெத்து
வினையாம் பகையொடித்து விட்டியெழுந் தோடு
மனமாம் பரிமாவை மாய்த்துத்-தனிமாரன்
கன்னன் முரித்துக் கருந்தோலாற் போர்த்திருந்த
துன்றுநிணை மென்புதசை சோரிகுட-ரென்ன
வளந்தறிவ வெல்லா மழிந்துபுறந் தோன்ற
விளங்கிழையார் தம்மை மிதித்துத்-துளங்கு
சமயமாம் பொய்க்குழியிற் சார்ந்துவிழா தோடி
யமையுமா னந்தநீ ராடிச்-சுமையலா
வேதா கமமாம் விளங்குமணி தாங்கிவரு
மாதார மாஞான வானையான்-மாதேவன்
சங்கர னாதியிறை தானுவெனும் பேருடைய
கங்கரனே யாதி கருத்தரவா-மங்கனை
யேத்தி யடியி னிடந்து விழிக்கமலஞ்
சாத்தி முடிவணங்கிச் சக்கரமொன்-றீத்தருள்செய்
யென்றுபெறு மான்முதலோ ரெல்லாம் பசுவென்று
மன்றமுறக் கட்டுதரு மக்கொடியா-னென்று
மடியா தெழுமொழியா யானந்த மாகி
முடியாத நாத முரசான்-கடியார்மென்

50 சந்தமல ரோன்முதலோர் தங்களாற் றோற்றமுத
லைந்தொழிலுஞ் செய்விக்கு மாணையான்-முந்து
தவஞான மில்லாதார் சாற்றினும்வீ டெய்துஞ்
சிவஞான தேவேனும்பேர்ச் செல்வன்-பவநாசன்
முன்னொருநாட் சாதனத்துண் முந்துதிரு வெண்ணீறு
மன்னு முயிரினுறு மாசொழிக்குந்-துன்னு
கலவையுடன் மாசாய்க் கழியுமெனக் கூறிப்
புலவரினம் போற்றப் புனைந்தீ-பலவணிக
டாங்குமள வன்றித் தரும்பே றிலையென்றுந்
தீங்கி லிதையொருவன் றீண்டுறினு-மோங்கு
55 முருத்திரனே யாவனென வோருருத்தி ராக்கம்
பொருத்த முறவுறுப்பிற் பூண்டு-வருத்துகழை
விற்றோண் மதவேளை வெல்லுமடை யாளமெனக்
கற்றோய் துகின்மருங்கிற் காட்சிதரக்-கற்றோ
ரறியா வறிவாகு மானைமேல் கொண்டு
மறியா மனத்தை மறிப்பா-ருறியாய
தற்றுநிலம் விந்துபோ லாசையற மெய்ச்சிவத்தி
னுற்றுவச மற்றிருக்கு முண்மையார்-முற்று
மழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வறமுடைய ரென்பார்-வழுக்கா
60 மனைதுறந்தார் மாயை வலிதுறந்தார் பாவ
வினைதுறந்தார் போகம் விளைசிந்-தனைதுறந்தார்
வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாதார் மெய்யன்பு
பூண்டு சிவனடியே பூசிப்பார்-மீண்டுபவம்
வாராவா றோர்வார் மறையுஞ் சிவாகமமு
மாராய்வா ராரா வனுபூதி-சார்வாவார்
பொன்னுஞ் சிலையும் புகழும் பழியுமே
மன்னுங் குடிலுமணி மாளிகையு-முன்னும்

படிவே றிலாதார் பகைநட் பிலாதார்
முடிவே லரசாய் முயல்வார்-கடிவேறு
மில்லா திருப்பா ரிறையை நினைந்தொன்றுஞ்
சொல்லா திருப்பார் துதிசெய்வார்-வெல்லாத
வைம்புலனும் வென்றா ரவற்றைத் தடாதுமனஞ்
செம்பொருளின் வைத்துச் செயல்செய்வார்-நம்பெருமான்
மேனியா மஞ்செழுத்தும் வேண்டி யெடுத்துரைப்பார்
மோனிகளாய் வீற்றிருந்து முன்னுவார்-மேனியெலாம்
பூசுவார் வெண்ணீறு புண்டரமே சாத்துவார்
தூசுளார் தூசு துறந்துளா-ராசையினால்
வேணி முடிப்பார் விரிப்பா ருலகியலை
நாலிடப் பாருலகை நாணாதார் பேணித்
தனதுபத மெத்திறத்துஞ் சாரு மடியா
ரினமருவி யெம்மருங்கு மீண்ட-மனுவுரையாத்
தன்பெயர்கொண் டார்வமொடு சாரும் புலவரிற்கால்
புன்புவியில் வையாப் புலவர்தாம்-வன்பவநோய்
மாற்றுமருந் தென்று வடிவிற் படத்துடையா
தேற்று மகிழவடி யின்றுகள்போய்ப்-போற்றுமிசை
விண்ணிற் புகவணைய மேவுதனை மாசகன்று
மண்ணிற் புகுமா மதியென்று-நண்ணிப்
பலவியமும் பொங்கிப் பரவையா யார்ப்ப
மலவலியை மாற்றுவான் வந்தான்-தொருலைவின்
முழங்கு மறையின் முடிந்த பொருளை
வழங்கு மருளுடையான் வந்தான்-விழுந்து
பரவு மடியார் பவப்பிணிக்குத் தானே
மருவு மருந்தனையான் வந்தான்-பொருவின்
மணிகண்ட னென்னுமொழி மாற்றியே யக்க
மணிகண்ட னென்னுமவன் வந்தான்-கனிகண்

டெயினர் மணமயர்வுற் றின்ப மருவு
மயிலை மலையுடையான் வந்தான்-றுயர்செய்
பொறிக்குஞ் சரமதனைப் போகாமற் றூளின்
மறிக்குஞ் சிவஞானி வந்தா-னெறிக்குந்
தினகரனா லாரழலாற் றிங்களாற் போகா
மனவிருளை நீக்குவான் வந்தா-னெனமுன்
பரிச்சின்ன ஞானம் பரியநரர் காதிற்
றிருச்சின்ன வாரமுதந் தேக்க-விரித்துக்
கவிராயர் போற்றக் கவரிபல முத்திப்
புவிராய ரென்றிரட்டிப் போதத்-தவிராமன்
ஞாலவட்டந் தாங்குமொரு நாகத்தின் குட்டியென
வாலவட்டம் பாங்க ரசைந்துவரச்-சாலவட்ட
மாமதியாய் நன்கு வளர்ந்து துறந்தபிறை
காமருதன் வாழிடத்தைக் காண்பதற்குச்-சேர் முறைபோல்
வெள்ளை மணிக்கவிகை மேனிழற்ற வான்மழைபோற்
கொள்ளைமல ரன்பர் குழாம்பொழியக்-கிள்ளை
மொழியார் மயறுறந்து முத்திபதத் தென்று
மழியாத வின்ப மருள்வாய்-பழியா
நடையா யுலகிறந்த ஞானோ தயாவெம்
முடையாய் புலன்கொ ளுணர்வாம்-படையா
யணியே யமுதமே யாவியே சிந்தா
மணியே கருணை மலையே-பணியேறு
கோலங் கரந்துவந்த கோதிலாத் தேறலே
ஞாலம் புகுஞான ஞாயிறே-சீலங்கொள்
காவேயென் செல்வமே கண்ணே சிவஞானத்
தேவே யெனவந் தியர்துதிப்பப்-பூவேறு
கோனும் புரந்தரனுங் கொண்ட னிறத்தானும்
வானும் புகழ்பவனி வந்தருள-ஞானம்

பருவ வகையாற் பலபேதப் பட்டார்
தெருளின் மனமகிழ்ந்து சென்று-னுருவி
னொருதா னனிய வுரியனவா மென்னும்
பெரிதா மழுவும் பிறவுந்-தெரியாம
னீத்துப் பொதுவாகு நீறுதிரு மேனிகொடு
சாத்திப் பெருமைபெறுஞ் சங்கரனை மூத்துத்
திருந்து நதிமுழுதுஞ் சென்றாடி-னாறு
மருந்து முனைவசரு காக்கி-வருந்துறினு
நீங்காத மும்மலமு நீக்கவருண் மேனிகொடு
நாங்காண வந்தருளு நாயகனை-யோங்கார
நாத முறுபொருளாய் நாதாந்த நாடகனாய்
வேத முடிமணியாம் வித்தகனை-சாத
மருளு சகனை மயிலைமலைத் தேனைக்
கருணா லயனையெதிர் கண்டார்-சரணா
விந்தந் தொழுவார் விழுவா ரிதுநமக்கு
முந்து தவத்தின் முதிர்வென்பா-ருந்தன்பி
னுள்ளந்தா னின்றாச்சி காறுமுள மாயுருகி
வெள்ளம்பாய் கண்ணராய் மெய்விதிர்ப்பார்-கொள்ளுங்
கலமென் றுகிலுதவிக் காவென்பா ரேனைப்
பலவும் பெறுமோர் பரிவிங்-கிலமடியே
மேம்மை யெமக்கருளா யென்பா ரிறையவனே
யிம்மை நினையணையோ மென்றுமு-மம்மையினில்
யானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னுமுறை
தானின் றனையணைவோஞ் சார்ந்தென்பா-ருனின்று
வாழ்ந்த தமையுமினி மாய்ந்தாலு நன்றென்பார்
வீழ்ந்து மொழி யொன்றுபெற வேண்டுவார்-சூழ்ந்த
திசையெலா நின்மெய்த் திகழ்வென்பா ரென்சொற்
கிசையலா மோவரசே யென்பார்-நசையினால்

யாய்புணர்ந் தின்ப மிவராற் பெறுவதலாற்
றாய்புணர்ந் தின்புறார் தாமென்பார்-நாம்புணர்ந்தா
னீங்குவது முண்டா நிலையா திருந்தபடி
யாங்குறுவ தேதல் லறிவென்பார்-நாங்கள்
கரவி லிவர்வடிவங் கண்டநாட் டொட்டிங்
கிரவு பகலில்லை யென்பா-ரரிதிற்
பிறந்தபயன் மன்மதனாற் பேதுற்று வாளா
விறந்து படுவதோ வென்பார்-சிறந்த
சிலையோநின் னுள்ளஞ் சிவஞான தேவே
யிலையோ கருணைதா னென்பார்-மலையோடு
மற்பொருதல் போல வலிந்துவரு கென்பார்நீ
யெற்புணர்வ தென்னென் றிரங்குவார்-பொற்ப
வறவனே நின்னை யலதெண்ணேம் வானத்
திறைவனே வந்தாளு மென்பார்-துறவனே
மேவிலெமை நின்னை விகாரி யெனவுரைப்பார்
யாவருல கெங்கு மிலையென்பார்-பூவி
லிவரெனும்புந் தோனுமா யெய்தினு ராயி
னெவர்விரும்பி வேண்டுவா ரென்பா-ரவர்நெருங்கி
யெய்த வுடன்வணங்கி யிவ்வா றடியேனுஞ்
செய்த தவங்கள் செலுத்தப்போ-மையன்
றெழும்பு மறந்தொழியாத் தொல்விசயன் வில்லின்
றழும்பு மறைந்த தலையு-மெழுந்துமதன்
வின்னியா சஞ்செய்முன் வென்றுபகை யின்மையாற்
சன்னியா சஞ்செய்படைத் தண்ணுதலு-மன்னிவாழ்
கேவலமென் கங்குல் கெடுக்குந் தொழிலொன்றின்
மேவுறு வொத்த விழியிரண்டு-மாவலொடு
நல்லவியல் கேளா நனுகுமிசை பாடுநரைச்
செல்ல விடுத்த திருச்செவியும்-வல்ல

வியற்பகையை முன்ன மிரந்த மொழிமை
யயர்த்த மலர்வா யழகும்-வியப்புறவவ்
வாலமுண்ட தென்ப தறையாம லிவ்வுலகப்
பாலருந்து மென்னப் படுமிடறு-மேலுவந்து
நாமங்கை போற்றவள நாளுந் தலைமாலை
போமங் கலமாம் புயமலையுஞ்-சேமங்கொ
ளெனவருப் பில்லா திருப்பதுவு மோரழகென்
அன்ன மறத்திகழு மொண்மார்பும்-வானம்
வழுத்தும் புயமா மணியான் றலைக்குக்
கழுத்தென்ப தில்லாக் கரமு-மெழுத்தென்று
கொள்ளுங்கொடுவரித்தோல் கொள்ளாது நூல்வலியைக்
கொள்ளுந் துகிலுடுத்துக் கொண்மருங்கு-முள்ளுறும்பர்
மன்னு முடிவெருவி வந்துழியிம் மன்பதைதஞ்
சென்னி படச்சிவக்குஞ் சித்தடியு-மென்றுடைய
கண்களிப்பக் கண்டுமிகக் காதலா னெனிந்த
மண்களிக்க வந்தசுவை வானமுதர்-பெண்களுக்கு
மாலா ரணனமரர் மாதவரிம் மானுடர்போற்
றேலாத வீரமுடைத் தோற்றத்தான்-மேலாய
செங்கையமு தன்னான் சிவஞான தேசிகனெம்
பங்கமல மாயைப் பகையானான்-றங்கணைல
லூண்டுறந்து சீர்சா லுடைதுறந்து செம்மணிப்பொற்
பூண்டுறந்து கண்கள் புனல்சொரிய-வாண்டடைந்து
ஐயு மவர்நிற்க நாயேன்பாற் பொங்குமருள்
செய்து திருக்கடைக்கண் சேர்த்தினு-னையனைநா
னன்று தொடங்கி யணைவான் விருப்புற்றே
னென்றுணைநீ யன்றி யிலைநெஞ்சே-நன்றிபுரி
வேதா கமங்கள் விதிக்கும் விதியனைத்து
நீதான் புனிதமுற நேர்ந்தன்றே-வாதார

யோக மிருநான்கு முன்னைவய மாக்குவதற்
காக முயனுவன வல்லவோ-போகமுற்று
தன்மைக்குஞ் செய்யுந் தவத்திற்குங் கற்றறியு
நன்மைக்குங் கொள்ளுமொரு நட்பிற்கும் வன்மைக்கு
மீகைக்குந் தன்னை யிருந்தாங் குணர்ந்தடையு
மோகைக்கு நீயே யுறுதுணைகாண்-போகத்தி
னின்றாரை மெய்த்துறவி னிற்பிப்பா யத்துறவிற்
சென்றாரை யில்லிற் செறிப்பிப்பாய்-குன்றா
வறத்தை மறமாக்க வம்புவியின் மிக்க
மறத்தை யறமாக்க வல்லாய்-நிறுத்தி
யொடுக்குதலே முத்தி யுனைவிடயத் தோட
விடுக்குதலே பந்தமென்ன மிக்கா-படைக்குதலா
னின்றாயே யாகிலொரு நீதான் புலன்பரந்து
சென்றாலு மெய்துவதோர் தீதுண்டோ-பொன்றாத
முத்தி யொருகணத்தின் முன்வருநீ வேண்டுவையே
லித்தனையு நின்னா லிசைந்தனகாண்-சத்தியமா
யேதேனு மேனி யெனக்கொண்டு வந்தருள
மாதே வனைநீ வருவிப்பாய்-தூதேவு
நம்பிகர வுண்டவொரு நற்பனவப் பிள்ளைதனை
யம்புவியின் மீள வழைத்ததூஉ-மெய்ப்பெரிய
நாவிற் கரசு நடுக்கட லுட் கற்பெருந்தூண்
மேவிப் புணையா மிதந்ததூஉம்-பாவிற்கு
வல்ல வொருபுலவர் வல்லென்பு பெண்ணாகச்
செல்ல மயிலையிடைச் செய்ததூஉந்-தில்லையினில்
வாளா நெடுங்கண் மடவரலை நீலகண்டர்
குளான் மனையுட் டுறந்ததூஉந்-தோளாத
முத்தனைய நன்மாதை முன்ன மியற்பகையார்
வித்தகனை நல்கி விடுத்ததூஉம்-புத்திரனைத்

தொண்ட ரறுத்தமலன் றொண்டர்போல் வந்திரப்பப்
பண்டு சமைத்துப் படைத்ததூஉ-மண்டிருளின்
முக்கணனார் செல்ல முளைவார மாறனா
ரக்கணமே செய்க்க ணடைந்ததூஉப்-புக்கரனார்
வேண்ட வரிக்குமகண் மென்கூந்தல் கஞ்சாற
ராண்டு வணங்கி யளித்ததூஉ-மூண்டமரி
னேற்றானை யீசனென வேனாதி நாதனார்
நீற்றா னினைந்துருகி நின்றதூஉ-மாற்றானைக்
குத்தினா னென்று குறியாமன் மெய்ப்பொருளார்
தத்தனே காக்கவெனச் சாற்றியதூஉ-மத்தவிபஞ்
சிந்த மலரைச் சிவகாமி யாண்டார்க்காய்
முந்தியெறி பத்தர் முனிந்ததூஉஞ்-சுந்தரரைத்
தொண்டத்தொகைபெறூஉத் தொல்லுலகமுய்யவிறன்
மிண்டத் தொழும்பர் வெகுண்டதூஉ-மண்டபத்து
நீலநக்கர் பாணருக்கு நேசித்து நல்யாக
சாலை யிடத்தைமுனந் தந்ததூஉ-மாலயற்கு
மெட்டாற்கு வேண்டி யிருங்கலயர் குங்குலிய
முட்டாமற் கொள்ள முயன்றதூஉம்-வட்டாடி
யாக்கு பொருளை யரனடியார்க் கன்பினால்
மூர்க்க ருதவி முடித்ததூஉந்-தூக்குநூலை
மீது பரனொளித்த வெண்கோ வணத்திற்காப்
போதவமர் நீதியார் புக்கதூஉ-மாதியுமை
பாக னடியவரைப் பண்டைநிலை யுன்னியதந்
தோகைகரங் கம்பர் துணித்ததூஉஞ்-சோகமறக்
கண்ணப்பர் மென்றசையைக் காளத்தி யார்தம்மை
யுண்ணப்ப வென்றுமுனமூட்டியதூஉம்-வண்ணப்பொன்
மீனை யளக்கரிடை மிக்க வதிபத்தர்
மேனமரு கற்கென்று விட்டதூஉம்-யானைமிசை

வந்தமலை நாட்டரசர் வண்ணனைத் தொண்டரெனப்
பந்தமறு மன்பாற் பணிந்ததூஉங்-கந்தைபாழ்
கன்பி னுதவிலனென் றக்குறிப்புத் தொண்டர்தா
முன்புசிலையோடுதலை மோதியதூஉ-மன்புறுமோர்
தாட்புலியார்போற்று திருத்தாண்டவனெற்கொள்கிளையைக்
கோட்புலியார் நேசமறக்கொன்றதூஉங்-கேட்பிலிவை
யெல்லாமு நின்ற னிசைவாற் புரிந்தனநீ
யல்லா தியற்றலற மன்றுகாண்-சொல்லாட
நின்பெருமை யாரறிவார் நீயென் னொடுகூடி
லென்பெருமை சொல்வாரு மில்லைகாண்-வன்புவியி
னின்னைத் துணையல்லை நீயென்று நீங்கினாற்
பின்னைத் துணையாகும் பேரில்லை-யுன்னைத்
துணையாக் கொளற்குத் துணைநீ நினக்கிங்
கிணையாய்ப் பிறிதொன் றிலைகாண்-புணையாய்ப்
பிறப்புக் கடற்குப் பிடிக்கப் படுவாய்
மறப்புற் றதினழுத்த வல்லாய்-சிறப்பு
விலங்கி னரர்தமக்கு மேவியது நின்னா
லிலங்கு முனிவரர்கட் கெல்லா-நலங்கொள்
பெருமை நினைத்துணைக்கொள் பெற்றியா லன்றோ
வுரிமைநீ யன்றிவே றுண்டோ-வருமையென்ப
தில்லையுனக் கெவ்விடத்து மென்மனமே யாதலினா
னல்ல பெரியசிவ ஞானிபாற்-செல்லவுனை
வேண்டுறுவேன் றாதாக வேதக்கிளியைவிடிற்
காண்ட லரிததனாற் கண்டாலு-மாண்டதூதா
னென்றுக வோதா துரைக்கும் பலமயங்கச்
சென்றாலு நீயேதான் செல்லாம-னின்றாலு
நீயே பிறிதில்லை நெஞ்சமே யெற்பயந்த
தாயே யவனிடங்கள் சாற்றக்கேள்-பேயே

னெழுநகரி னாட்சிறந்த தென்பதலாற் சீர்மை
முழுது மியம்ப முடியா-தழகுறுவேற்
கந்தனையர் கச்சிவளங் காற்கூ றளவுரைப்ப
னைந்துகரன் சொல்வ னரைக்கூறு-நந்தமரன்
கூறுடையா ளோர்முக்காற் கூறுரைப்பன் முற்றுமிள
வேறுடையான் சொல்வ னெனவனந்தன்-வீறுடைய
நாவா யிரங்கொண்டு நானுரைத்தல் காற்கிழன்
றோவாத நாளுநி யோடியே-தாவாத
வேலையிடை வீழவவன் மேல்வீழ்ந்து துஞ்சினன்
போல வரிகிடப்பப் பொங்குபுகழ்-ஞாலமெலா
நண்ணவொரு காசி நடுமெய்ஞ் ஞகரமுறு
மெண்ண வரிய வெழினகரு-மண்ணுலகின்
முன்னோர் தொடைப்பொருளை முற்றுங் காத்துரைத்துப்
பின்னோ ரெமதென்னும் பெற்றிபோ-லன்னோபின்
வந்திளைய காசி மரிப்பார்க்கு முத்திபதந்
தந்திடுவ னென்றுமிகு தன்செயலை-முந்துகொடு
சென்றுபர தேயத்திற் சேர்ந்திருப்பச் சீர்மலிந்து
மன்றன் மலரு மணியணியுந்-துன்றுநறுங்
குங்குமமுஞ் சந்தனமுங் கோலம் பெறப்புனையா
வங்குருகு மேகலையு மாங்கொலிப்பத்-துங்கமுறு
நன்பதியைச் சேரவரு நங்கைபோற் சென்றுமலி
தன்பதியைச் சார்ந்தணைந்த தண்கங்கை-யென்பதுதான்
புத்தா றெனத்தான் புராதனவா றென்றுமணி
முத்தா றுடுத்த முதுகிரியுஞ்-செய்த்தாம
மன்னமாய் முற்றும் விளைய வளங்களெலாந்
துன்னுநாட்டிற்குச் சுவைவிளைய-மன்னுவேண்
மீதண்ட ரோடமர்ப்ப வெங்கணையும் வின்னாணுங்
கோதண்ட மும்பொருந்திக் கொண்டேக-வேதண்ட

மொப்ப வுயர்த்தவுய ருப்புக் குவான்மீது
வெப்ப மறுமதிய மெய்யுரிஞ்சத்-துப்புறுபுள்
ளுண்ணிலா வுண்ணு தொழிந்துமட வார்முறுவல்
வெண்ணிலா வுண்டு மிகவளரக் கண்ணெலாம்
பூப்பட் டிருந்தாலும் பூம்பொய்கை நன்காய்ந்து
பாம்பட்ட சேடன் பணங்காட்ட-வாய்ப்புற்ற
கங்கையுடன் வந்தாரூர் கண்டுவரு வீரென்று
தங்குறுதன் மக்க டமைவிடுப்பத்-துங்கமுறு
முத்தீ வளப்பமறை முன்னோர் விருந்தினுக
ரத்தி யவிப்ப வவர்மாதர்-கொத்தின்
கொடியனையார் கொம்மைமுலைக் குன்றே வருத்தத்
துடியிடையே நின்று துவள-நெடிய
கலவ மயிலிவருங் கந்தவே டேரே
யுலவ நிலைபெயர்வுற் றோடப்-புலவ
ரிரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்றென்-றுரைப்பாவில்
வைதலை யஞ்சி வளத்தா ரிரப்பவர்தா
மெய்தலை நோக்கி யிருந்துதவப்-பொய்தவிர
வில்லென் பதுமொருவ ரீயென் பதும்வினையாஞ்
சொல்லென்ப தின்றுபெயர்ச் சொல்லாக-நல்லவள
மிக்கெலா நாளும் விழவுறு வீதியணி
திக்கெலா மேத்தமலி சேயூரு-முக்கணனார்
மந்திர மொன்றுரு யிரமாய் வளர்ந்துபயன்
தந்திடு மொண்மயிலைத் தண்மலையும்-பந்தமறு
தன்னை மருவினரைத் தானாக்குந் தன்மையுடை
மன்னுசிவ ஞானி மருவிவாழ்-நன்சீலியா
லம்ம பிரமபுர மாகும் பொருள்படவே
போம்மபுர மேன்னும் புகழ்ப்பதியு-மெம்மிறைவன்

வீற்றிருந்து வாழிடங்கண் மேவியிவற் றொன்றினுந்
தேற்ற முணர்ந்துநீ செல்லுங்கா-லாற்றலுட
னில்லை யிறைவனாற் பூதமலா லிங்கென்று
சொல்லி யுளமறித்துச் சூழ்ந்துதா-னல்ல
வலகா யுதமெறித லாயுரைப்ப னந்த
வுலகா யதனுரைகேட் டோடேல்-பலகாலு
நாணேது மின்றிக் கருமமலா னிறையைக்
காணேனெனுங்கருட காண்டியொடு-பூணே
னினையனு வாக்கு நியாய னுரையைத்
தினையள வாயினுநீ தேறேல்-பினைவருவை
சேடியனை நெஞ்சமே சேரவவன் றம்பியென
நாடி யொருசிறிது நண்ணுநேறல்-கூடியொரு
புத்திகணை பங்கமெனப் புத்திகெட்ட புத்தனுரை
மெய்த்ததென நின்று விடாதிநீ-முத்திபெறு
தன்னை யனுவாக்கித் தாழ்பஞ்ச ராத்திரிதா
னென்ன சொலினு மிசைந்துறே-னின்னைக்
கெடுப்பதே யெண்ணிக் கெடும்யோ கிகளை
விடுப்பதே நன்றென்று மேவே-லடுப்பதெனக்
கள்ளைக் குடித்துக் களிக்கின்ற வாமிமொழி
கொள்ளத் தகுவதெனக் கொண்டுறேன்-மெள்ளப்
பகுதி விகுதி பகுத்தறியின் முத்தி
தகுதியெனுஞ் சாங்கியனைச் சாரேன்-மிகுதிபெறு
நஞ்சமார் கண்டனொடு நாரணனை யொப்பாக்கும்
பஞ்சமா பாதகரைப்பாராம-லஞ்சிநீ
சென்று திருமடத்தைச் சேர்ந்துகழு நீர்த்தடமாய்
நின்று நறியகழு நீர்பூப்பத்-துன்று
முகிலா யடைந்துபுகை மூன்றுலகுங் காக்க
நிகமா கமம்விதித்த நீதி-யிகலாத

கோடிமறை யோர்நிறையக் கொள்ளுமுண வின்பயனை
நாடியிடும் பிச்சையா னல்குமொரு-கோடிசிவ
யோகிகட்குப் பொன் முவந்து சமைப்பாரைப்
போகிகட்குப் புற்றனையபொற்சடைமேன்-மோகிக்குப்
பூசனைக்கு வேண்டும் பொருளுதவு கின்றாரை
வாசமலர் கொய்து வருவாரைப்-பூசனைசெய்
கின்றாரை ஞானநூல் கேட்பாரை நைந்தோதா
நின்றாரை மேனியெலா நீறணிந்து-குன்றாத
கண்டி புனைந்து கமலா தனத்திருந்து
கொண்டு சிவனைக் குறிப்பாரைக்-கண்டுருகிப்
போற்றிவணங் காவுட் புகுந்து புரமெரித்த
சீற்ற மறந்ததெய்வ சிங்கத்தை-மாற்றலருஞ்
சீமானை யென்றுந் தெவிட்டாத தெள்ளமுதைக்
கோமானை ஞானக் குணக்குன்றை-பூமாரன்
வண்டு படாத மலரைநாஞ் செய்தவத்தாற்
கண்டுகொளுந் தண்ணறும்பூங் கற்பகத்தை-மண்டலமு
மேனைப் புவனங்க ளெல்லாமும் வேண்டுபசுந்
தேனைச் சிவஞா தேசிகனை-நீரெக்
குருகியெதிர் கண்டுகொண்டே யோடிப் பெருமான்
றிருவடியில் வீழ்ந்தன்பு தேங்கிப்-பருகமுதே
வேண்டுவார் வேண்டுவன வேண்டியவா றேயுதவு
மாண்டகையே யெங்க ளரசனே-நீண்டவொரு
தந்திதரு பச்சைபுனை தன்மையா னீண்டுபச்சைக்
கந்த மரபிலுறுங் காரணனே-பந்தமற
வாளாய வன்பர்க் கமரா பதம்போல
மீளாத வீடுதவும் வித்தகனே-வேளானை
தள்ளு மடியார் தமக்குத் துணையாகக்
கொள்ளு மிருமலர்த்தாட் குஞ்சரமே-விள்ளலறப்

பத்திக் கடனாட் படிந்த வடியார்க்குத்
தித்திக்குங் கோதிலாத் தேறலே-முத்திக்குச்
சாதியா லன்றுரிமை சாதனத்தா லென்றுண்மை
போதியா நல்குமொரு பொன்மலையே-நீதியால்
விடும் பொருளும் வெறுத்துமுத்தி வேண்டுவார்
தேடுஞ் சிவஞான தேசிகனே-பாடும்
235 பொருளே யெனவணங்கிப் போற்றிநின்று நின்பே
ரருளே துணைவே றறியேன்-றெருளே
நினது திருப்பவனி நேர்ந்தநாட் டொட்டுக்
கனலின் மெழுகாய்க் கரையும்-புனல்பெருகு
கண்ணோடு நின்றேங்குங் கங்குல் பகலின்றி
யுண்ணா வுடுக்க வுவப்பொழியும்-பண்ணோடு
பாடு நினைமெய் பதைக்கு நினையெங்குந்
தேடு முருகுந் திகைத்தலறும்-வாடுமெனைப்
பாரானோ வென்னும் பரம சிவஞானி
வாரானோ வென்னும் வழிபார்க்கு-மோரானோ
240 வென்னோ யெனப்புலப்பு மென்னைநின்பாற் றூதாக
வன்னே பலசெய் தளுரெய்துந்-தன்னே
ருடம்பும் பொறையா யொழிப்பக் கருதுங்
குடும்பம் பகையாகக் கொள்ளு-மடங்க
வொருவு தருமில்லா துற்ற விடத்தே
வருவு ரணமா மருவி-யொருபோதும்
வேறிலா தொப்ப விருப்புறுமவ் வென்னுயிரை
மாறிலா ஞான மணிவிளக்கே-பீறிலாச்
செல்வமே யெங்கள் சிவஞான தேவனே
கல்விகோடு காணாத காட்சியே-புல்லுவாய்
245 புல்லு மளவு முனைவிட்டுப் போவதுநா
னில்லை யிறைவனே யென்றுநீ-தொல்லை

விடய நினைந்தகன்று மீளாம லில்லா
துடைய மலவிருளை யோட்டுஞ்-சுடரை
மரமு நிழலும்போன் மாழையும்பூ ணும்போ
லிருமை யபேதமென்ப தென்றும்-பரமுயிர்கள்
வேறென்றும் வேறல்ல வென்றும் விளம்புதலால்
வீறென்று தாதான் மியமென்று-மாறின்று
சாமி யடிமையெனுஞ் சம்பந்த மென்றுமுளம்
வேமிகலை யோர்மொழியில் வீப்பானைத்-தோழி
லுலகிற் கிறைவனுபாதான மென்று
மிலகுற்ற நன்னிமித்த மென்று-நிலவுற்ற
வாவி யணுவென்று மன்று நிறைவென்று
மேவிய மாயைதான் மித்தையென்று-மோவிலது
நித்திய மென்று நிகழ்த்தி மயங்கும்போ
ரத்தனையுந் தீர்த்த வருளானைப்-பத்தரிடை
யுள்ள படிதோற்று முண்மை யுடையானைத்
தெள்ளுஞ் சிவஞான தேசிகனை-விள்ளலறப்
பற்றி யடியேன் மடுமிப் பெருந்துயர
முற்று மறிந்துசெல முன்னுநீ-யெற்றுதிரை
வேலையுல கெல்லாம் வியக்குஞ் சிவஞானி
மாலைமன மேவாங்கி வா.

நேரிசை வெண்பா.

என்னோ டிருக்கு மெனினுஞ் சிவஞானி
யன்னோ நினைவிடுத்தா லன்றியே-தன்னோனை
வஞ்சமே செய்குவனோ மற்றவன்பாற் றூதாக
நெஞ்சமே செல்விரைந்து நீ.

நெஞ்சுவிடு தூது முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞான பாலைய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகர்.

நூல் 12

ஸ்ரீ சிவஞான பாலையதேசிகர்

தாலாட்டு

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

பக்கம்	கண்ணி	வரி	பிழை	திருத்தம்
21	காப்பு	3	சர்ற்று	சாற்று
23	21	1	புண்ணிகைப்	புளிகைப்

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானபாலைய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

பொம்மபுரம்.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகர்

தாலாட்டு.

காப்பு. நேரிசை வெண்பா.

அவஞானம் போக்கி யருண்ஞான மாக்குஞ்
சிவஞான தேவன் றிருமுன்—றவஞானத்
தாலாட் டெனுந்தமிழைச் சாற்றுதற்கு நற்றுணையா
மாலாட்டு மாமுகத்தன் வந்து.

திருவருளா லென்னைத் தெரிவிக்க விங்குத்
திருவுருவாய் வந்த சிவஞான தேசிகனே. 1

என்றுநித்த பூரணமா யின்பவறி வுண்மையாய்
நின்றபடி நிற்கு நிகழ்பிரம மென்றானே. 2

தன்சத்தி யாலாந் தலமங்க லிங்கமென
வென்சத்தி பாதத் தெழுந்தருளிச் சொன்னானே. 3

நண்பாகு மிட்டலிங்க நன்றாம் பிராணலிங்க
மொண்பாவ லிங்கமா மோர்பொருளிங் கென்றானே. 4

ஆசார லிங்கமுட னாருங் குருலிங்கந்
தேசாரு மிட்டலிங்கஞ் சேர்ந்தாகு மென்றானே. 5

அந்தப் பிராணலிங்கத் தாகுஞ் சிவலிங்க
மிந்தச் சரலிங்க மென்றசிவ ஞானியோ. 6

பாவலிங்கந் தன்னிற் பரமப் பிரசாதந்
தாவகன்ற மாலிங்கஞ் சார்ந்துவரு மென்றானே. 7

ஏகாங்க மேயாகு மின்பத் தியாகாங்கம்
போகாங்கம் யோகாங்கம் போற்றியறி யென்றானே. 8

பத்தனுமா கேசனுமாம் பன்னுந் தியாகாங்க
முத்துணரி னென்ன வுணர்த்தும் பெருமானே. 9

பிரசாதி யோடு பிராணலிங்கி யாகு
முரைசாரு போகாங்க மொன்றென்று சொன்னானே. 10

சாற்றுமியோ காங்கஞ் சரண னைக்கியனும்
போற்றிநீ காணென்று போதித்த தேசிகனே. 11

அங்க நவவிதமு மர்தநவ லிங்கமொடு
தங்கு மெனவெனக்குச் சாற்றும் பெருமானே. 12

விழுங்கல் பருகலோடு மெல்லலா சார
மொழுங்கிற் குருசிவமு முற்றிடுமிங் கென்றானே. 13

சோகிய லேகியமுஞ் சொன்ன விவற்றறிவு
மேகியுறும் பின்மூன் றிலிங்கத்து மென்றானே. 14

இந்தக்கா யார்ப்பணங்க ளிட்டலிங்கத் தென்றெனக்குச்
சந்தப் படவுரைத்துத் தந்தசிவ ஞானியோ. 15

பிடமிடை வட்டம் பெருங்கோ முகநாள
மாடமுறு கோளகமா சாராதிக் கென்றானே. 16

நாற்றஞ் சுவையுருவ நல்லூ றொலிநிறைவு
சாற்றுஞ் சடலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே. 17

வேர்முதலாங் கந்தம் விளங்கு மாமுதலாங்
கூர்மணமா சாரங் குருவினிலா மென்றானே. 18

தளிராதி கந்தமுகை தான்முதலாங் கந்த
மொளிரார் சிவசரத்தி னுற்றிடுமிங் கென்றானே. 19

காய்முதலாங் கந்தமெலாங் காசில்பிர சாதத்துங்
தூய்மலிமா லிங்கத்துந் துன்னுமெனச் சொன்னானே. 20

மதுரந் துவர்கார்ப்பு வண்புளிகைப் பெல்லாஞ்
சதுரென் றிருத்தியவா சாராதிக் கென்றானே. 21

பொன்மைவெண்மை பச்சைசெம்மை போந்த கருமையெலா
நன்மையவா சாராதி நண்ணுமென்ற நாயகனே. 22

வன்மைமென்மை வெம்மைதண்மை வாய்ந்த மிசிரமெலாஞ்
சின்மையவா சாராதி சேர்ந்துகொளு மென்றானே. 32

கஞ்ச நரம்புதோல் கண்டகுழ லாதிபொலி
யஞ்சொலிவை யெல்லாமவ் வாறுமுறு மென்றானே. 24

மணமுதலா மைந்து வகைநிறைவெ லாமு
நணுமுறையா சாராதி நாடிலெனச் சொன்னானே. 25

இம்முறையா றாறு மிலங்குகர ணார்ப்பித மென்
றெம்மறிவு கொள்ள வியம்புசிவ ஞானியோ. 26

தொட்டறிந்திங் கொன்றைத் துணிந்து நுகர்ந்துமகிழ்ந்
திட்டமைந்து நிற்கு மிலிங்கங்க ளென்றானே. 27

கூறுமிவை யாவினுமிக் கொள்கை பெறுமிலிங்க
மேறு மிரட்டுநூற் றெட்டாகு மென்றானே. 28

உருவஞ் சுவைநிறைவா யோங்கர்ப் பிதங்கள்
மருவுந் திறஞ்சொன் மயிலை மலைவிளக்கோ. 29

சுத்தசித்த மோடுபிர சித்தமெனத் தோன்றுபுபா
சத்தமுத்த மாக்குபிர சாதமரு னாயகனே. 30

அங்கலிங்க சத்திபத்தி யத்தமுக வர்ப்பிதசே
டங்களிவை யட்ட சயிலமெனச் சொன்னானே. 31

குசித்த மழிந்து குடும்பநோய் மாற்றுஞ்
சுசித்தமதி லாசாரந் தோன்று மெனச் சொன்னானே. 32

குபுத்தி யழிந்து குருநெறியி னிற்குஞ்
சுபுத்திதனி னிற்குஞ் சுடர்குருலிங் கென்றானே. 33

ஆங்கார மில்லா நிராங்கார வத்தமதி
னீங்கா திலகு நிகழ்த்துசிவ மென்றானே. 34

கமன மழிந்து கறையற்று நிற்குஞ்
சுமனமதி னின்றிலகுந் தூயசர மென்றானே. 35

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிரும் பிரசாதஞ்
சுஞ்ஞான வத்தமதிற் றோன்றுமெனச் சொன்னானே. 36

அற்பாவ நீங்கித் துணிவுபடு மத்துவித
சற்பாவ மாலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே. 37

ஆதார பீடங்க ளாறினுமவ் வாறிலிங்க
மீதாக வைத்து விளங்கச்செய் வித்தகனே. 38

ஆறுமுகங்களுமவ் வாறுசா தாக்கியமு
மாறு வருணமுமா மாறிலிங்க மென்றானே. 39

பத்தனொடு மாயேசன் பார்ப்பரிய வாசார
மெய்த்தகுரு நான்கும் விளங்குகுரு வென்றானே. 40

பிரசா தியுமப் பிராணலிங்கி தானு
முரைசால் சிவசரமு மோங்கிலிங்க மென்றானே. 41

ஒழிந்தவங்க லிங்க மொருநான்கு நம்பா
லெழுந்தருளுஞ் சங்கமமென் றின்பந் தருவானே. 42

உருவ முருவருவ முற்றறிதற் கெட்டா
வருவமென நின்றிடுமவ் வாறுமெனச் சொன்னானே. 43

மாசுதரு தூலாதி மானவிசுவாதியே
யாசி றியாகாங்க மாதியா மென்றானே. 44

விரிந்தன வெலாமும் விரிந்தமுறை சென்றே
யொருங்கியங்க லிங்க வுபயமா மென்றானே. 45

கடத்தி னுபாதியா காயமுற்ற வாபோ
லடுத்த வுபாதியா லங்கலிங்க மென்றானே. 46

தங்கு மிலிங்கமாந் தற்பதமத் தோம்பதமே
யங்க மயிக்கிய மசிபதமென் றுண்டானே. 47

ஆக முயிர்துரிய னாய்நின்ற போதேயைத்தான்
சோகமனத் தானாகத் தோன்றும் பெருமானே. 48

அமைத்தபரஞ் சுத்தத் தசுத்தமதிற் சீவன்
றமைப்பகுதி யிற்றேன்றுந் தத்துவங்க ளென்றானே. 49

நிரஞ்சன சூனியமா நிட்களத்திற் சித்து
வருஞ்சுடர்சின் ஞாதாதி வாய்ப்பமெனச் சொன்னானே. 50

மூலசித்து நாதாதி மூன்றும் புணர்ந்தாகு
மாலகற்றுஞ் சோதிமய மாலிங்க மென்றானே. 51

அகாராதி மாலிங்கத் தாகியவை கூடித்
தகவாமோங் கார சதாசிவமா மென்றானே. 52

அந்தச் சதாசிவத்தி னைம்முகத்து மைம்பூதம்
வந்தாற் றிதயத்தான் மாவருமிங் கென்றானே. 53

அப்பூதம் பஞ்சீ கரித்திருபத் தைந்தாகி
மைப்பூணு மான்மாவை மன்னியிடு மென்றானே. 54

ஆணவத்தான் மூடனு மாருயிர்க்கு முன்வினையான்
மாண வளிக்குமிறை மாயைவடி வென்றானே. 55

மேலைவினை யாலுழலு மெய்யுயிர்க்குப் பாகமலக்
காலமுறச் சுத்தக் கரணமா மென்றானே. 56

கூறுமனச் சுத்தமுறக் கொண்டுபிண்ட நாமத்தை
நூறுதலநெறியு நோக்குமெனச் சொன்னானே. 57

கிரியை மன பாவங் கிடைப்பரிய ஞான
மருவிவிடா தங்கம் வயங்குமெனச் சொன்னானே. 58

ஞாதிருவு நின்றறியு ஞானஞே யங்களுமற்
றேதமற வென்று மிருந்தபடி வைப்பானே. 59

வானேத்த வென்று மருவற் கரியபத
நானேத்த நல்குசிவ ஞானகுரு தேசிகனே. 60

மிடியற் கெளிது விழியுற்ற பொன்போ
லடியற்கு வந்திங் ககப்பட்ட வாரமுதோ. 61

கயிலைமலை மேவுங் கடைப்பிடியாற் சீர்சான்
மயிலைமலை மீதிங்கு வந்தமர்ந்த மாமணியோ. 62

எல்லாக் கலையுணர்ந்து மெய்தாப் பொருளையொரு
சொல்லாற் றிகழ்த்துதற்குத் தோன்றும் பெருமானே. 63

சீலந் திகழ்த்துமதிச் சின்னமின்றி யும்படியோர்
கோலஞ் சிவமெனவுட் கொள்ளுமருட் குன்றமோ. 64

மண்களிக்க நாயேன் மனங்களிக்கக் கண்டுகொண்டு
கண்களிக்க வந்த கருணைப் பெருங்கடலோ. 65

சம்பந்த னன்றொருநாட் டானுண்ட பாலுணு
மெம்பந்த நீங்க வினிதமுது செய்தானே. 66

வேண்டுவவெல் லாமும்மாம் வெண்ணீ றளிப்பதற்குத்
தீண்டு மலர்க்கைச் சிவஞான தேசிகனே. 67

இம்மை மறுமை யிரண்டும் பெறவெமக்குச்
செம்மைதர வந்த சிவஞான தேசிகனே. 68

அரசமய மன்றி யகங்களித்தெஞ் ஞான்றும்
பரசமய மும்பணியும் பங்கயப்பொற் றாளானே. 69

தானபங்க னென்னுமதன் றன்னுணை யைக்கடந்து
மானபங்கம் பண்ணும் வலியோன் றுடையானே. 70

அறியா தொருநா ளறையினும்வன் பாசஞ்
செறியா தருளுந் திருப்பே ருடையானே. 71

பூசமுத லெல்லாமும் போக்கியவற் றுண்மறைந்து
ஞாநிருவா மென்னை நயந்தறிவித் திட்டானே. 72

எந்தைசிவ சாதனங்கட் கெல்லாந் திருநீறு
முந்தியதென் றுண்மை மொழியும் பெருமானே. 73

உருத்திரனே யையமிலை யோருருத்தி ராக்கந்
தரித்தவனென் றெமக்குச் சாற்றும் பெருமானே. 74

ஒண்மறையின் கண்ணு முருத்திரமவ் வஞ்செழுத்தும்
கண்மணியென் றையமறக் காட்டு மருட்கடலோ. 75

அருவாகி நின்றசச்சி தானந்த வீசன்
குருவாகித் தன்னைக் கொடுக்குமெனச் சொன்னானே. 76

பரம சிவமெனவும் பண்டைமறை போற்றும்
பிரமமென வம்பேர் பெறுமிலிங்க மென்றானே. 77

திரஞ்சரமென் றீசன் றிருவுரு விரண்டுட்
பரஞ்சரமென் றோதும் பவளவா யண்ணலோ. 78

அங்கம் புனைவோ னடிப்புனலல் லாதுபவப்
பங்கங் கழுவப் படாதென்று சொன்னானே. 79

அந்தக் கரணத் தழுக்கறுப்ப தெங்கள்பரன்
சந்தப் பிரசாதந் தானென்று சொன்னானே. 80

தருணமதிற் சிறுந் தனிவிழிகாட் டாமற்
கருணை குடியிருக்குங் கண்களொடு வந்தானே. 81

ஏரூருந் தான்வா ழிடமேநற் காசியுந்தென்
னாரூரு மம்பலமு மாக்குசிவ ஞானியோ. 82

தன்பாத தாமரைதோய் தண்புனலே கங்கையாய்
வன்பாச நீக்க வழங்குசிவ ஞானியோ. 83

மண்படைத்த நான்முகனார் மானுடர்த மொண்முகத்திற்
கண்படைத்த பேறுபெறக் காட்டு முருவானே. 84

ஆர்க்குங் கொடுநோ யனைத்துங் கடைக்கண்ணாற்
றீர்க்குங் கருணைச் சிவஞான தேசிகனே. 85

செப்ப முறவெனது சிந்தைவீட் டாசையெனுங்
குப்பை துகைத்துக் குடியிருக்க வல்லானே. 86

தன்னையரு ளாளனெனுந் தன்மை யுலகறிய
வென்னையடி யாரோ டெழுந்தருளிக் காத்தானே. 87

மெய்த்த வறிவாம் விளங்குகதை யொன்றெடுத்துத்
தத்துவமா மட்கலத்தைத் தாக்கும் பெருமானே. 88

வழுவின்றித் தன்மா வலியுலக மேத்த
மழுவின்றிப் பாவ மரமெறிய வந்தானே. 89

இணையாது மில்லா விடர்ப்பவவே லைக்குப்
புணையாக வந்தருளும் புண்டரிகத் தாளானே. 90

ஊனே வுயிரோ வுயிர்க்குயிரோ வானந்தத்
தேனே வமுதோ சிவஞான தேசிகனே. 91

அண்ட முழுது மணுவிற் சிறியவாக்
கொண்ட பெருமைக் குணக்குன் றனையானே. 92

எங்கண் மலவிருளைக் கீண்டு மயிலைமிசைச்
செங்கதிர் போற் றோன்றுஞ் சிவஞான தேசிகனே. 93

அற்பகலு மாரு தானடியார்க் கீதலுறுங்
கற்பகமாய் வந்துதிருக் காஞ்சிநக ருற்றானே. 94

பூணு மிருள்வசவன் பூண்டசர பூசையன்று
காணு வெமக்கின்று காட்டுசிவ ஞானியோ. 95

திருப்புவெறுப் பின்மை விளக்கவென்புன் சொல்லைத்
திருப்பதங்கொள் கின்ற சிவஞான தேசிகனே. 96

பொறியூடு செல்லுமனப் போர்க்களிற்றைத் தன்றாட்
டறியூடு நிற்பத் தளைந்தசிவ ஞானியோ. 97

பாடியுந்தன் சீர்த்தி பரவியுந்தன் பாதமலர்
சூடியுமிக் காலங் தொலைக்கவருள் செய்தானே. 98

பொய்ம்மாயை யென்னும் புலியின்வாய்ப் பட்டேனைக்
கைம்மாறி லாமற் கருணைகொடு மீட்டானே. 99

பத்தியுந்தன் பங்கயப்பொற் பாதமே பாடுகின்ற
சித்தியுந்தந் தாளுஞ் சிவஞான தேசிகனே. 100

சிவஞானதேசிகர் தாலாட்டு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

நூல் 13

ஸ்ரீ சிவஞான பாலையதேசிகர்
பிள்ளைத்தமிழ்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
31	5	3	றரிபாக	றரியாக
32	8	5	ரிக்கட்	ரின்கட்
41	2	1	கொண்டனைபே	கொண்டனையே
45	8	8	சிவஞா முனி	சிவஞானமுனி
46	1	4	கூறிப	கூறிய
49	5	4	கமரிதன்ன	கமெரிதன்ன
51	9	5	தவகதின்	தவத்தின்
51	3	14	திருதே	திருமே

உ

கணபதி துணை.

சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடி வாழ்க

சிவஞானபாலையதேசிகர்

பிள்ளைத்தமிழ்.

காப்பு.

அத்திமுகத் துத்தமனை
சித்தரினை சித்தமே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

திருமா மறையு மாகமமுந்
தெருட்டு பொருளோர் முடிவாகத்
தெளிவில் சமயர் தமின் முரணித்
தியங்கி யபேதம்பேதமென
வருமால் வாத மயலொழிய
மலர்வாய் மலரப் பெருங்கருணை
வடிவாய் வந்த சிவஞான
வள்ள லிணைத்தாண் மலர்க்காக்க
கருமா முடக்கொம் பொழுகமுதக்
கதிர்வெண் டிங்கட் கண்ணிபுனை
காலத் தவன்சே வடியிற்செங்
கமல விழியொன் றிடந்தணிந்தும்
பொருமா மழுவெள் விடையாகிப்
பொறுத்துந் தொழும்பு தலைநின்ற
பொன்னந் திருமார் புடைக்கமஞ்சூற்
புயல்வண் ணத்தெம் பெருமாளே. 1

மல்லிகார்ச்சுனேசுரர்.

உடற்கு வினையுஞ் சூர்தாக்கு
மொழித்தற் கரிய பலபிணியு
முடற்று பசிநோய் முதலனவு
முணர்வைப் பிணித்துப் பிறப்பெனுமாழ்
கடற்கு ளழுத்தி யுயிர்சிவத்திற்
கலப்பைப் பிரித்து விடுமலமுங்
கழலக் கருணை புரிந்தெம்மைக்
காக்குஞ் சிவஞா னியைக்காக்க
முடக்கு மடிக ளிமிர்த்தெழுந்து
முள்காந் திருந்து களஞ்சுருக்கி
முழைவாய் பிளந்து செவிநிமிர்த்து
முறுக்கி வெடிவால் சிறிதடித்து
விடக்கு விரும்பு புலிபாய
விரையு முண்மா னுடைமதியம்
வெருவுற் றகலும் பருப்பதமாம்.
விலங்கன் முக்கட் பெருமானே. ௨

உமாதேவியார்.

இளைக்கு மருங்கு லொருமடந்தைக்
கெய்து தவள முகிற்கூந்த
லிருஞ்சூன் முகிலி னிருள்படைப்ப
விருண்ட வடியே னுளம்விளர்ப்பத்
திளைக்கு மலர்க்கட் கருணைமடை
திறக்குங் குணப்பொற் குன்றையுயர்
சிகர மயிலைச் சிவஞான
தேவன் றனைநா டொறுங்காக்க

விளைக்குந் தவத்தாற் பாறனக்கு
விரும்பிக் கொடுத்த கொழுநன்மணி
மிடறே போல வெனதுபுன்சொல்
விடமுண் கின்ற திருச்செவியை
முளைக்குந் தாள நகைவாயான்
முதிர்தீஞ் செய்யு ளமுதூட்ட
முன்னம் பிள்ளைப் பெருமாளை
மூலைப்பா லூட்டு மொருதாயே. 3

விநாயகக்கடவுள்.

நீர்வாழ் வரிச்செங் கயல்கவர
நிற்குஞ் சிரல்வா ரிதிகலங்க
நிலைபேர்ந் துலவுந் திமிங்கிலப்பேர்
நெடுமீன் கவர்வா னிற்பதெனப்
பார்வாழ் மக்கட் பரப்பெல்லாம்
பணிவேந் தாயின் மொழிப்படுசீர்
பாடத் தொடங்கு மெனதிடத்தும்
பழிப்பில் சிவஞா னியைக்காக்க
தார்வாழ் திருப்பொற் கோயிற்குத்
தடமா மதிலிற் பொலிமார்பத்
தனிவான் முகிலுஞ் சரோருகப்பொற்
றவிசிற் பசும்பொற் குவடும்வரி
னூர்வா முரசு முனிவரரு
மொருதஞ் செயற்குக் காப்பாக
வுவந்து முதற்கட் பரவுபுக
ழொருத்தன் முகத்தெம் பெருமானே. 4

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பாயுங் கவனக் கடியமனப்
பரிகா வாமற் கொடுவிடயப்
பகைகா வாமற் பிறருரைக்கும்
பழிகா வாம விருதாளுந்
தேயும் படிசென் றிடையின்றிச்
செல்வச் செருக்கர் கடைகாக்குஞ்
சிறியேற் காக்குஞ் சிவஞான
தேவன் றிருமே னியைக்காக்க
வாயு மனமுந் தொடர்வரிதாய்
வருதல் போத லிரவுபகல்
வளர்தல் குறைதல் வெறுப்புவப்பு
வறுமை செல்வ மிலாததனை
யாயுந் தமிழக் குறுமுனிவற்
கறித லறித லிலாமைபோ
யறிவே யாகி யுலகொழிய
வருள்செய் சுடர்வேற் பெருமானே. 5

அல்லமதேவர். வேறு.

அகாவுயி ரனையபரி பூரணத் தீர்த்தனை
யடிநிழலி லடையுமெம தாருயிர்க் காப்பனை
நிகரிலல மயனையழி யாதமெய்க் கூத்தனை
நிகழுமனு பவனையரு ளாளனைப் போற்றுதுஞ்
நகரவா சிடையமரும் வாசனைக் காற்றெனு
நடையிரத மதனன்வலி வியுமெய்க் காட்டனை
மகாமனை சுவறவெறி வேனுடைச் சூர்ப்பகை
மயிலைமலை மருவுசிவ ஞானியைக் காக்கவே. 6

வசவதேவர். வேறு.

விழுப்பநிலை குறிகுணங்க ளுடையா தென்றும்
வேண்டுவன வேண்டியாங் களித்தாவே டத்தர்
குழுக்கடமக் கன்புசெய்நந் தலைச்சுமைவாங் குபுதான்
கொண்டவனென் றரியசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க
விழிப்பினமதொருநாமம் புகல்பவரைப் பிறப்பி
லெடுக்குநமக் கிலிந்தரிதன் றெனச்சென்று கடிந்து
வழுக்கிவிழு பவளையெடுத் தஞ்சலோம் பென்ற
வசவதே சிகனெனுமெங் குடிமுழுதாள் பவனே. 7

தேவாரமருளியமூவர்.

கிளக்கிலா நாமணியி னுவே யாகக்
கேட்கிலாக் காதுசி யின்கா தாக
வளர்க்குமா புகழுலகிற் பரப்பா நின்ற
மயிலைவரைச் சிவஞான தேவற் காக்க
வளக்கிலாத் தமதுரைபூந் தொடைபு னைந்த
வரசுபோன் றல்லன்புன் குறும்பு போலக்
கொளக்குறையாப் பெருஞ்செல்வ மெமக்கா ஞானக்
கூத்தனுறு பதிகள்பல பாடியமூ வருமே. 8

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

அருந்தமிழ்நா டொருகோடி தவஞ்செயவந் ததிர்வெள்
ளருவிதூங் குயர்மயிலை வரையினமர் விளக்கைப்
பரந்துபடு மிகுபாச ஞானமொடு மற்றைப்
பசுஞானங் கடந்தசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க
விரிந்தமறை யொருநான்கு மெழுதுகில மெனவோர்
வீறுடைப்பொற் கொன்றைபுனை விரிசடையோ னெழுதத்
திருந்துதமிழ்க் கோவையொரு நானூறு முரைத்த
திருவாத வூரனெனுஞ் செழுமலர்க்கற் பகமே. 9

சென்னவசவதேவர். வேறு.

அறிவுயிர் கரண முடலொடு பொறிகள்
சிவமென வுதவு தானியைக் காத்தெமர்
வழிவழி யடிமை யெனவருள் புரியு
மொருவனை யெமது பாவனைக் கேற்றிடு
மமுதினை மணியை யடியவ ருயிரை
யுயர்சிவ சமய நாதனைப் பார்த்துறு
குறிகுண நிலைகள் குருசிவ சரணர்
தமையிகழ் பவரை வேறெனத் தாக்கியை
வளர்தரு தனது குணவருள் கனலி
னழல்புனல் மருவு மாறெனத் தாட்டுனை
குறுகிடு பவரை யடைவுற வுலகின்
வருசென வசவ தேவனைப் போற்றுதும்
பொறியொரு புடையில் வளையொரு புடையி
லிரவியி னிருளை நாமறத் தீர்த்தெரி
மணிமிளிர் திகிரி யொடுபல வணிகொண்
முடியொரு புடையி லாருயிர்க் காப்புறு
புயனிற வடிவ வரியொரு புடையில்
கிழவர வளையை வானுறத் தாக்குபு
மறிதிரை கதறு கடலிடை யுதறு
பொறிமயில் கடவு வீரன்மெய்ச் சீர்த்தியன்
மலைமுனி முருக குருபர குமர
சரவண பவவெ னுமிகப் போற்றிட
மறைமொழி யருள்செ யறுமுகன் மருவு
மயிலைவ ருசிவ ஞானியைக் காக்கவே. 10

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்.

தூங்கவெம் புகர்முகக் களிறல்யா ணையினதட்
சுமையும் பெரும்பு லிதருந்
தூகிற்சுமையும் வெண்மருப் புச்சுமையு மிளையாது
தள்ளியெழு சிறுகன் றுமான்
வெங்கனல் மழுச்சுமையும் வெண்முளரி மலர்வென்ற
வெண்டலைச் சுமையு மணிகள்
வெயிலெறித் திருள்விழுங் கோரா யிரம்படம்
விரிக்குமர வச்சு மையுநீ
எங்கம் புரண்டுவல மாலயம் புரியுமவ
ரணியெனத் திரைகள் புரளு
மாயிரந் திருமுகக் கங்கையஞ் சுமையுமொழு
கமுதகிர ணக்குழவி வெண்
டிங்களஞ் சுமையினெடு போகட்டு லாவுமிறை
செங்கீரை யாடி யருளே
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ
செங்கீரை யாடி யருளே. 1

வென்றிவிடை யினர்திருக் காமநா யகர்திரு
விழாமுற்ற வருண் மாதவர்
வேறுவே றுயதிரு வேடத்தர் நீறுதிமிர்
மேனியினர் வேணி முடியர்
துன்றிழை மலிந்தகந் தைச்சுவலீர் பட்டுமென்
றூசுமணி யார மணிவார்
குலப் படைக்கலத் தினர்தனித் தவருகு
தோகையர்க ளோடு வருவார்

குன்றுறழ் பணைக்கைவெங் கரிசிவிகை யாதிமிசை
கொள்பவ ரியந்த ழுங்கக்
கோடிநா ளுயிரவர் மகரா லயத்தொடிகல்
கொண்டதோர் செயல தென்னச்
சென்றெறிநீர் முழங்குபொம் மையபட் டினச்செல்வ
செங்கீரை யாடி யருளே
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ
செங்கீரை யாடி யருளே. 2

ஒருவாறு மின்றியிது வென்றுணர வரியபர
மொன்றிரண் டாகியவைமூ
வுருவாகி மூவிரண் டாறுறு வகையிராட்
டெற்றநாற் றெட்டு விரிவா
யிருவாறு நின்றிலகி யிருநாறு தலையிட்ட
வீரெட்டு மாறு றினவ்
வெண்பெற்ற வாறினவ் வாறுமூன் றினிலவை
யிரண்டினி லிரண்டு மொன்றின்
மருவா வடங்கிநீ நானென்னு மயலின்றி
மனவா சகங் கடந்து
வந்துகூ டுதலகற வின்றிநின் றிடுநிலையை
மலரடி முடிக் களித்துத்
திருவாய் மலர்ந்தெனக் கொருமொழியி லருள்பவா
செங்கீரை யாடி யருளே
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ
செங்கீரை யாடி யருளே. 3

பாவகப் படுபெரும் புகழ்மய மலைபெறு
பவானிவளர் திருமுலைத் தண்
பாலுண்டு தண்டையங் தாள்சிவங் கிடவாகி
பகவன்வியன் மார்பி னுலவிப்

பூவகப் பள்ளியமர் தருபுங் கவன்றலை
புண்படக் குட்டி நீடு
பொன்னங் குவட்டுமா யிருஞால முடிவைத்த
புழையெயிற் றரவ சைத்து
மாவலர்ச் செங்கைகொடு சிறுதே ருருட்டியுயர்
வானவர்க் கிடர் விளைத்து
வலிகொண் டிருந்தவன் றிறலசுரர் தலைவெட்டி
வட்டாடு மொருவெற்றி வேற்
சேவகப் பிள்ளைதுணை யாகவிளை யாடுவாய்
செங்கீரை யாடி யருளே
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ
செங்கீரை யாடி யருளே. 4.

பெருமுடக் கானிமிர்ந் ததுகூ னிமிர்ந்தது
பிணிகள்பல பல போயின
பிடித்திருந் தெவரானு மகலாது துயர்செய்த
பேயகன் றிட்ட தம்மா
வருமகப் பெற்றுவந் தனமிடி யகன்றன
மகிலம்புரக்க வருமோ
ரரசெய்தி னஞ்சென்று வென்றெய்து தற்குமிக
வரிய பகைவென் றெய்தினம்
வருமடக் கொடிமாதர் கண்வலைப் பட்டதுயர்
மாற்றவரு நெறி கண்டன
மலமாயை கருமங்க ளிலைகண்டி லோமென்னு
மக்களொலி விண்ண ளப்பத்
திருமடத் தரசிருந் தருள்செயருள் விழியாள
செங்கீரை யாடி யருளே
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ
செங்கீரை யாடி யருளே. 5

மெய்தயங் கரிசனம் பூசிவெண் ணீராட்டி
விழியூறி மெய்து டைத்து
விரனிலந் தைவந் திடும்பொட்டின் மீதுலையின்
வெண்ணீ றணிந்து விழியின்
மைதயங் குறவெழுதி யியல்பாகு மக்கமணி
வடமணித் தம்பொ னரைஞாண்
மணியரிக் கிண்கிணி சதங்கைபொற் றண்டைகள்
வளைந்துபொற் றொட்டி லாய்த்தே
யெய்தவந் துறுபெருஞ் செல்வமே யமையாத
வின்சுவைத் தெள்ள முதமே
யென்னுயிர்த் துணையாய மாணிக்க மதலையே
யென்றுசீ ராட்டி யன்பாற்
செய்தவம் பெருகுமம் மைவளர்க் குங்குழவி
செங்கீரை யாடி யருளே
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ
செங்கீரை யாடி யருளே. 6

வேறு.

முந்துதவு வார்களிடை யொன்றூர்வங் கூர
முந்தையினு மோர்பொருளை நின்றீகின் றூரில்
வந்துநிகழ் காருதவு றுங்காறங் காறு
மண்டுதிரை யானிறைய வொண்காவின் றேறல்
கந்தமலர் வேணிதுமி ழுஞ்சீர்பொன் றூத
கம்பரொரு மாவினுமை யுந்தாமுஞ் சார
நந்துநக ராளுமிறை செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. 7

வஞ்சமல மாயைகரு மஞ்சார்வின் றோட
மண்டுவிழி நீர்சொரிய நின்றேயன் பாசி
னெஞ்சுருகு வார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நின்றநிலை பேர்தலிலி செங்கோசெங் கீரை

விஞ்சுருவ மோடருவி ரண்டோடொன் பானும்
வெப்புபரை யாதியுமகன் ருகும் போத
நஞ்சொருப மாவருளி செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. 8

பங்கயம தேறிநற வுண்டேசங் கீத
பண்கள்பல பாடியொழு குந்தாளொண் காழி
யங்குமுத மூசுபிண ரந்தாள்கொம் பூதி
யம்பணில வாவியினும் வெஞ்சூல்கொண் டேகி
மங்குறுயில் சோலையினு மங்கோடிங் கோடி
வண்டுதிரி கீழ்நதியி னின்கேளின் பூசை
நங்கைநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. 9

கம்பநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
கங்கைசும வாதபர செங்கோசெங் கீரை
செம்பொன்முடி தாழ்சரண செங்கோசெங் கீரை
செங்கைமணி நேர்தலைவ செங்கோசெங் கீரை
யிம்பர்வரு மாரமுத செங்கோசெங் கீரை
யெங்கண்மல நாசவொளி செங்கோசெங் கீரை
நம்புமடி யார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை 10

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

ஆற்றற் பெரியோ ராற்றுவார்க்
காற்றல் பசியை யாற்றுதலென்
றறைந்த மொழியைக் கடந்துசிவ
னடியா ரெனுநல் விருந்தழைத்துச்
சோற்றுக் குவடு தொலைத்தசிறு
தொல்லைப் பூத மொருகோடி
தொலைத்தற் கரிய செஞ்சாலிச்
சோறுங் கறியுங் கைகவிப்ப
ஆற்றற் கமைத்த பாறயிர்நெய்
யுதிர்தீங் கனியு முறைமுறையே
யொழுகு பந்தி பலவிருத்தி
யுவந்து படைத்துத் தீப்பசியை
மாற்றிப் பெருஞ்சீர் பெறுதற்கு
வல்லாய் தாலோ தாலேலோ
மயிலை வரையிற் சிவஞான
மணியே தாலோ தாலேலோ. 1

அருவா யுருவா யவையன்றி
யறிவாய் நிற்கு மவிர்சடிலத்
தண்ணல் பெருஞ்சீ ரிசைப்புலவ
ரறைதல் பட்டாங் காதல்போன்
மருவார் மலர்த்தண் பொழின்மணிநீர்
வாவி பசும்பொன் மதின்மாட
மணிமா ளிகைகோ புரநெடுந்தேர்
மறுகு முதலா யினவற்றின்

பொருவா வளங்க ளிறப்பூறு
புகல்வார் புகலும் படியெல்லாம்
பொருளே யாகி யேனையபோற்
புராண மலது மறைகூறுந்
திருவார் கச்சி நகரிடங்கொள்
செல்வா தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான
தேவே தாலோ தாலேலோ. 2

ஆர்க்கு மதுரச் சங்கமளித்
தரவ மடுத்த பெருங்கங்கை
யாறு மடுத்துப் பிறைத்தோணி
யமர்ந்து சடைச்செங் றுகிர்படர்ந்து
பார்க்கு முமைகட் கயலுலவும்
பழைய் கருணைக் கடலகத்துப்
படிந்து பரக்கும் புறச்சமயப்
பாம்பு பதைப்ப விடித்துமயல்
போக்கு மயிலை வரையிவர்ந்து
பொருண்மா மாரி மிடிக்கோடை
பொன்றப் பொழிந்து புகழ்வெள்ளம்
பொருப்பு வானக் கரைவாவி
தேக்கு முகிலே யமுதேசெந்
தேனே தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான
தேவே தாலோ தாலேலோ. 3

ழுதையா ரொமரு மனப்புலத்தை
மூடுங் காம வெருளிவன
முற்றுங் கருணைத் தீக்கொளுவி
முருக்கித் திருத்திச் செருக்கெனுமா
மதயா னையைவந் தழியாது
மறிப்பப் பொறைவே லியமைத்து
வலிய சிவமந் திரப்படையால்
வாய்ப்ப வுழுது சிவவிதையை
விதையா முளைப்பப் பிறதெய்வ
விரவு களைகட் டறவளர்த்து
விடாங் கனிகொள் பருவத்து
விடயக் கரவர் புகுந்ததனைச்
சிதையா வண்ணங் காத்தளிக்குந்
திறத்தாய் தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான
தேவே தாலோ தாலேலோ. 4

வாங்கு சிறுவெண் மதிக்குழவி
வயங்கு முடியு மதன்பாள
மலர்ந்த விழிசேர் திருநுதலு
மதிநேர் சங்கக் குழைப்பணியே
தாங்கு செவியுங் கடற்காளங்
தரித்த மிடறுங் கனன்மழுமான்
றயங்கு கரமுந் தனிக்கேழற்
றடங்கோ டிமைக்குந் திருமார்பு

மோங்கு சினவெம் புலியதளோன்
றுடுத்த வரையு மான்மலர்க்க
ணூற்ற வடியு நினதுண்மை
யுணரா வஞ்சஞ் செயக்கருணை
தேங்கும் விழியா லஃதகற்றும்
செய்யா தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான
தேவே தாலோ தாலேலோ. 5

வேறு.

மீனெ னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கட்சிறு
மின்னுந்தற் றுவர்வாயார்
வேட்கை நோய்தவிர்ப் பவர்க்குமட் புனலிடை
வேறுசெய் தேறேபோ
லூனு யிர்க்கொரு பிரிவுதந் துதவுறு
முத்தமா தாலேலோ
வுருவ மாகிவந் தென்கருங் கன்மன
முருக்குவாய் தாலேலோ
வான ளக்குறுங் காலென வெய்திடும்
வைந்நுதிக் கணையென்ன
வாரி யுட்புகுங் குடமென வுட்புற
மருவினின் றகலாம
ஞனி னைப்பரும் பரசிவத் துறவரு
ணற்றவா தாலேலோ
நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ
ஞானியே தாலேலோ. 6

பாரி னிற்பெருஞ் செல்வமுண் பவர்க்கெனப்
பற்றிநின் றன்றுயற்
பனைப ழுத்ததற் கொக்குமூர் நடுநயப்
பண்பினேன் றிருவென் னுஞ்
சீரி யற்படு மொழியெமக் கல்லது
திருவுடை யோர்தம்மிற்
சிலர்க்கு ரைப்பது முகமனென் றுணர்த்துறு
செய்கையொன் றுடையோனே
கூரி சைப்படா விவறன்மா லையனிடைக்
குறுகுறு கிவோர்கட்
குறுகு வாரிற்சண் பகம்விடுந் தொள்வழைக்
கொத்தில்வேள் சிலைவாங்கு
நாரி மொய்த்தெழு மயிலைமால் வரைக்கொரு
நாயகா தாலேலோ
நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ
ஞானியே தாலேலோ. 7

கல்லெ னத்திர டோட்புனை யீர்ங்தொடைக்
காமவே ளுலகெல்லாங்
கவன்று தன்வலிக் குடைந்துதம் புறந்தரக்
கண்டதோர் மிகுவீரன்
வில்லி யற்சுவைக் கரும்புவெம் பகழிகள்
வியும்விற் குழைநாரி
விளரி யங்குரற் சுரும்புமாய் முடிந்துற
விளைத்தவோர் விறலாளா

சொல்லி சைப்படு சங்கவண் புலவர்தந்
தூக்கொடு நிறைநிற்பச்
சொக்கர் கூடலிற் பொற்பல கையினிட்டாத்
தூக்கினும் படியொக்கு
நல்லி சைத்தமிழ் மாலைகு டியபுகழ்
நல்லவா தாலேலோ
நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ
ஞானியே தாலேலோ. 8

வேறு.

ஒருமா யையினுயிர் மாபரம் வேரு மாபோது
முதுபோ மெனினிலை பேதமெ னுவோ தாவியா
வருமா மறையுரை யாடலும் வேரு மான்மாவோ
டருளார் பதியியல் பாயென வோதா மாருவாய்
வருமா கமமுரை யாடலு மாரா யாராயே
மலைவா துசெய்மய லாளுள மோவா நோவாவார்
செருமாய் வுறுமொரு வாசக தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ. 9

நனவா வொருசிவ மோதிறை தாலோ தாலேலோ
நவினு வலர்புகழ் மாலைய தாலோ தாலேலோ
கனவா வுலகுறு தேசிக தாலோ தாலேலோ
கதிர்வே லவன்மயி லாசல தாலோ தாலேலோ
மனவா சகவினை மேவிலி தாலோ தாலேலோ
மதனு டல்கொலடன் மாதவ தாலோ தாலேலோ
சினவா வருளித யாலய தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ. 10

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்.

காளம் புரைந்தகெட் டுடலழுற் கட்கொடிய
காலன்வந் தனன் வந்தனன்
கண்டவா றிலைநரைத் தனமுரைத் தனமென்று
கைதட்டி விடுவ தென்ன
வேளம்பு தைத்தலறும் வன்னெஞ்ச ரிவ்வுலக
மெய்யென்ப நிலையெ ன்பவர்
விரிசடைக் கடவுளடி யவர்வரவு கண்டுள்ள
மிக்கெழு மகிழ்ச்சி யென்ன
வாளம்பு யத்துணர்ப் பதமுக்க ணிறைபுக
ழுழித்தபுன் சமய மென்புள்
ளளிகடிவ தென்னமழ விடையொன் றுகைப்பவ
னரியபுகழ் பாடி யாடத்
தாளம் புடைப்பதற் கடியிட்ட தென்னநீ
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே
சப்பாணி கொட்டி யருளே. 1

மொண்டுபொய்ப் பொருளென்று பொருளையிர வலர்வரின்
முத்திரைசெ யாம னுதவி
முழுமறைப் பொருளைமெய்ப் பொரு ளென்று
தொண்டர்க்கு முத்திரைசெய் நீங்கருள்வது
விண்டுமது மடைதிறந் தொழுகுபைங் கொன்றைபுனை
விரிசடைக் கற்றை நெற்றி
விழியுடை யவர்க்கலது குவியாத நிலையென்று
விரியாத தேகி லார்முன்

கொண்டவெம் பவநீறு படநீறு தன்னைக்
கொடுப்பது நடுங்கவாலி
கொள்ளைகொண் டுண்ணவெம் பால்வருங் கொடியவெங்
கூற்றைத் தடுப்ப தாய
தண்டளிர் கவற்றுநின் கையிணை லையநீ
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே
சப்பாணி கொட்டி யருளே. 2

உருக்கிளரும் வடிவென்று நிலையாத விடயத்தி
லுழலும் புலன்க ளென்று
மொழிகின்ற புத்தியது தானென்றும் விரிவாகி
யொன்றாய குணம தென்றும்
பரக்குமிவை யன்றன்று புருடனே யென்றுமுயர்
பகுதியே யென்று மதன்மேற்
பரவிந்து வென்றுமவை யன்றியே மனமொழி
படாதவொரு பிரம மென்றும்
விரிக்கிலிது நிறைவென்று மறுவென்று மொன்றென்றும்
வேறுபற் பலவென் றுமெய்
வினைவென்று மிலதென்று முயிரியல்பு பலசமயர்
வேறுவே றுரைக்கவைத் துத்
தருக்கமிடு கலகமற வந்தகரு ணாகரா
சப்பாணி கொட்டியருளே
தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 3

மும்மைமல முங்கதிர்க் கற்றைவட் டப்பரிதி
முன்னிருள் செய் திரமதியின்
முழுநில வெறிக்கும்வெண் டிருநீறு ஞானமெனு
மொய்குழலை மன்றல் புரிவா
ரெம்மணிய தென்றுபுனை பன்முகக் கண்டியுட
னிறைவனரு ளஞ்சே ழுத்து
மிலிங்காங்க சங்கம ரசநிலைமை யிருவென்ன
விருளற வுணர்த்து குருவு
மெய்ம்மையுணர் வொடுகலந் துற்றிருந் தங்கையில்
வெளிப்பட்ட ஞான வடிவும்
விளங்குசர மும்புனித தீர்த்தசிவ சேடமும்
மேனுலக வித்தென் றவை
தம்மையுல கினில் விளக்கியவந்த தேசிகா
சப்பாணி கொட்டியருளே
தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே
சப்பாணி கொட்டி யருளே. 4

உரைமன மிறந்தவொரு தனிநிலைமை யிருவென்ன
வுள்ளபடி முனிவர் நால்வ
ருணர்ந்திட வுணர்த்துதற் குற்றதவ யோகத்தி
னெண்ணுதற் கண்டி றந்து
பொருமதனை வென்றனன் பரமனென் கின்றசிறு
புகழன்றி யோகி நிலைமை
பொன்றியங் கவன்வென்றி கொள்ளலாற் படுதோல்வி
பொன்றலற வெய்தின னெனும்.

வரைவில்சிறு மொழிபுகா தென்னிலோ ருணரவரு
மறைமுடி வுணர்த்தி வெய்ய
மதனன்வந் தொருகணமு மெதிர்நிலா தொழுகுதவ
மாயாத நிலையி னுடனித்
தரையினிடை வந்தருளு மெம்பரம யோகியே
சப்பாணி கொட்டியருளே
தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 5

வேறு.

பெருவாழ் வுற்றிடு தியர்சே ருக்குல கிற்கோரிற்
பிழையாய் முற்றிடு மாறென நத்திட ருற்ருழ
விரைதேர் புட்குலம் வாயிரை யிட்டிரி யக்காவி
யிதழ்சா யத்தடு மாறி வரிக்கயல் கெட்டோட
வெருவா மொய்த்திரை பாடளி மட்டுணல் விட்டேக
விளையா டித்தட வாளை குதித்தெழு பொற்பாய
திருவார் கச்சியர் நாயக கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. 6

குருநீ பத்தொடை யாளி யெதிர்த்த விற்கூர
குலமாள் வித்தவன் வாழ்மயி லைக்கிரி பொற்பார
வருநீர் மைக்கரு ணாகர கொட்டுக சப்பாணி
மலமா யைப்பகை யானவ கொட்டுக சப்பாணி
கருநீர் மைத்திரு மாலடி யுய்க்குமெ னப்பூசு
கவர்நா மக்குறி சேர்தரு நெற்றியு டைத்திசர்
திருநீ றிட்டிடு மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. 7

ஞ்ருமா தர்ப்பிறை வாறுதன் பைக்கண் மலர்க்கோதை
யுமைகா ணக்கம லாலய னெத்துற நற்றுளம்
வருமான் வத்திர ஞர்கொளு மத்தள முற்பேச
மகிழ்வி னைத்தொழி லாரிசை யொத்திசை யப்பாட
விருமா தர்க்குயி ராமுரு கற்பெறு நிட்காம
விறையா டப்புல வோர்புனை மெய்க்கவி தைப்பேர்கொ
டிருமா லைப்புய மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. 8

எளியா ரைப்பெறின் மேனிப தைப்ப வலைத்தாவி
யெதிர்வா ரைப்பெறி னோடு மறச்சிறி யர்ப்போல
வொளியா முற்சிறு மீனெதி ரக்கவர் வுற்றுடி
யுகள்சே லுற்றிட வாயிரை க்க்குபு கொக்கோடு
மளியார் ரட்டலர் வாவியு டுத்தற நற்சாலை
யழகார் கச்சிநி வாச கருத்தும ருட்பாடு
தெளியார் கட்கரு ணீர்மைய கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. 9

புதையா மெய்ப்பொரு ளீகைய கொட்டுக சப்பாணி
பொழில்சூழ் கச்சியின் வாழ்பவ கொட்டுக சப்பாணி
மதயா னைப்பொறி காவல கொட்டுக சப்பாணி
மறைவாய் மைத்திரு வாசக கொட்டுக சப்பாணி
சுதையா மெய்ப்பொடி மேனிய கொட்டுக சப்பாணி
தொழுவார் கட்கரு டேசிக கொட்டுக சப்பாணி
சிதையா நற்குண தாபத கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. 10

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

அருந்து மமுதி னினியதா
யன்போ டளைந்து படிறிலதா
யறைந்த மொழித் துவமசியி
னன்றி மாறு வியல்பினதாய்ப்
பொருந்து மறையா முடம்பிற்குப்
புக்க வுயிராய்ப் பவக்கடற்குப்
புணையாய்க் கயிலை வழித்துணையாய்ப்
பொலிந்த திருவஞ் செழுத்தென்னும்
பரந்த புகழ்மந் திரவேந்து
பவனி போதுந் திருமறுகாய்ப்
பனிவெண் டிங்கட் சடைமுடியோன்
படிவ முணர்த்தும் விளக்காகித்
திருந்து பவளத் திருவாயாற்
செல்வா முத்தந் தருகவே
திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான
தேவா முத்தந் தருகவே. 1

எல்லாத் தேவர் தமதுயிரு
மிமைப்போ தினினுண் கரியகடு
வின்ற வோதைக் கடன்முத்த
மெனைத்தும் வேண்டே மெழின்மதவேள்
வில்லாய்க் கொலைசெய் தொழில்படைத்த
வேழக் கருப்பின் வெண்முத்தம்
விரும்பே மலர்ப்பூம் பொழிற்றிருநெல்
வேலிப் பதியின் வேய்முத்த

மில்லாற் கருங்காட் டுயிரனைத்து
மூலமந் தழியக் கதமெழுரியை
யாக்கு நெடிய வேய்முத்த
மறுகேஞ் சிறிது மருளின்மொழி
சொல்லாப் பவளத் திருவாயாற்
செல்வா முத்தந் தருகவே
நினைக்குங் கருணைச் சிவஞான
தேவா முத்தந் தருகவே. 2

களரின் முளைத்த செங்கரும்பு
கன்றுற் பயந்த விளங்குமரன்
கதிர்கான் றெழுசெம் பரிதியுடல்
கறுப்பச் சிவந்த சுடரிலைவேற்
றளிரி னியல்வென் றலவுசிறு
தவளை வாய்ச்சில் லரிக்குரற்பூஞ்
சதங்கைச் செம்பொற் சிறுதண்டைத்
தாளென் றலைமேல் வைத்தபிரான்
கிளரி வரிவண் டிமிர்குவளை
வியன்சீர்த் தணிகைக் கருங்கல்லின்
மிசைப்பூப் பித்தா னெனக்கருதி
வினையே னுள்ளக் கல்லிடைத்தான்
முளரி மலர்கள் பூப்பித்த
முதல்வா முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான
முனிவா முத்தந் தருகவே. 3

கற்ற புலவர் மிகச்சிறந்து
காட்டு மொன்றன் வளமெடுத்துங்
கவியால் விரித்துப் புகன்றியம்பக்
கருதி யதுபொற் குன்றநா
னுற்ற மணிப்பொற் கோபுரமோ
வொளிர்பொன் மாட மோமுகில்வந்
துறங்கு மதிலோ மாளிகையோ
வுலவு திருத்தேர் மறுகோசீர்
பெற்ற குடிகண் மனைவளமோ
பிரச மலர்த்தண் டலையோநீர்
பெருகு தடமோ வென்னிறைவி
பிறங்கு கோயிற் றிசைபோல
முற்ற மயங்குஞ் சீர்க்காஞ்சி
முதல்வா முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான
முனிவா முத்தந் தருகவே. 4

இணையி றிருவள் ளுவப்பெயர்கொ
ளெம்மான் கரப்பா ரிரவின்மி
னென்ன விருந்து மிரத்தக்கார்க்
காணி னிரக்க வென்றுரைத்து
முணர்வு தெருள்வித் தமைகொண்டே
யொருவர் தமையு மிவ்வளவு
மொன்று மிரந்தா மல்லமியா
முன்னே யின்றீங் கிரக்கின்று

மனையு மவர்தம் முகக்குறிப்பா
னறிந்தங் கவர்த மகம்விழைந்த
வனைத்து மமுத முறழீர
மளிந்த வின்சொ லுடனளிக்கு
முனையில் கொடைச்சிந் தாமணியே
முகிலே முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான
முனிவா முத்தந் தருகவே. 5

வேறு.

அதிர்செய் கடலகன் ஞால முடியர விற்கெலா
மரசு நடுமுடி யீறு மெழுசுடர் வட்குமோர்
கதிர்கொள் புதுமணி கோடு கொடுமிடி யுற்றுளார்
கடையு மணிகொடு வீசு மவரென நிற்றநீர்
அதியி னுடல்பொரு ளாவி கொடுதமி யற்குமா
சுருதி முடிவுறு மாசில் பொருளுத வுற்றகூன்
மதியின் முடிமதி யான பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. 6

கருவி யுடல்பொறி பூத முதலன முற்றுமே
கழல்பு தனியறி வாகி யொருபிர மத்துநாம்
விரவி யதுவடி வாயி னமெனுமோர் சுட்டுமே
விளிய வரவொடு சேற லருகயல் கொட்புறு
வருவ முருவமி லாத நிலைபொர்க ணத்துளே
யருளு மொருமொழி யான திருவளர் கச்சியூர்
மருவு பெருகருள் வாரி பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. 7

நிறையு மருண்மழை மேக மெனவும றுப்புரு
நிறிய வளையொடு தாம ரையெனவும் வற்றுரு
துறையு மலிதயை வாரி யெனவுநி னைப்பரா
யுணர்வு தருகலை யோதி யுணர்வும யக்கிலா
ரறையு மொழிகொடு மேவி நினையிரங் குற்றுநா
மலது பிறர்தமை யாது மருவியி ரக்கிலே
மறையி னிலைதவிர் யோகி பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. 8

குதலை மொழிமருள் பேதை பிலநதி மட்டுவார்
குவளை மதர்விழி மாலை மதியைம ருட்டுவா
னுதலை வழிபட வேகி மறியும்வி யப்போடே
நவலி லளவில வாகும் வளமலி கச்சியாய்
திதலை முலைமட மாதர் கொடுமய லிற்படார்
திகழு மனமுடை வாய்மை நெறியறி ஞர்க்கெலா
மதலை யெனவரு தூய பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. 9

இயலு மொருகுட வானை யதனுளி ருக்கவா
னெனவ றிவுறவு பாதி யறவறி வித்தல்போ
லுயலி லுடலினுண் மேவு முயிர்பிர மத்தின்வே
றொழிய வொருபொரு ளாகு மெனவறி வித்தவா
செயலொ டுரைமனம் யாவு மதியம ருட்டுமோர்
திலக நுதலுமை பாகர் பணிசெய வுய்த்துவாழ்
மயலி லடியவர் நேச பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. 10

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

வாரானைப்பருவம்.

சோர வெபக்குக் கொடுத்தவுட
னிலையா தழியும் பொருளாவி
நெறியின் மயங்கித் தபவென்று
நினைவி ஞேரிங் கிவரென்றுந்
தீர வெகுளிக் கனற்கிவர்தஞ்
சிந்தை முருட்டு விறகென்றுந்
தீய காமக் கள்ளுண்டு
செருக்கு களிய ரென்றுமருள்
கூர தழுக்கா றெனுமளற்றுக்
குழிவீழ் குருட ரிவரென்றுங்
கொலையை யஞ்சா ரென்றுமுளங்
கொண்டு தமியே மழைப்பவுநீ
வார தொழியல் பெருங்கருணை
வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான
மணியே வருக வருகவே. 1

அனங்க வெம்மைப் பிடித்திருந்த
வவாப்பே யகன்று குடிபோக
வருள்செ யொருமந் திரவாகி
யாகிப் பாச வல்லிருளைப்
பிணங்கு மொருசெஞ் சுடராகிப்
பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாகிப்
பிறந்த வன்புக் குழவிக்குப்
பெற்ற தாயாயிடும் பைச்சே

றுணங்க வெழுசெங் கதிராகி
யுழலுஞ் சமயக் கடாக்களிற்றை
யுடற்று மரிமா னேருகி
யுவந்து தமியே நறுமலர்தூய்
வணங்க வொருதே வாய்க்கருணை
வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான
மணியே வருக வருகவே. 2

பைந்தா துகுக்கு நறுங்கொன்றைப்
பனிமா மலருங் குழவியிளம்
பயில்வெண் மதியுந் துளையெயிற்றுப்
பாம்புஞ் சுமக்கு மன்றுநீ
செந்தா மரைச்சே வடிநோவத்
திரும்பித் திரும்பி யோரிரவிற்
சேல்வென் றகன்ற வரிமதர்க்கட்
சிலைக்கூன் புருவத் தரளநகை
நந்தா விளக்கின் றிருமனைக்கு
நாவ னகரின் வன்றொண்டர்
நடத்த வொருதூ தாளாகி
நடந்த வுனக்கின் றடியேம்பால்
வந்தால் வருமோர் பழியுண்டோ
மதுரக் கனியே வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான
மணியே வருக வருகவே. 3

முருந்தோர் நகையார் மயறுரக்கு
முத்தே வருக பிறவிவன
முரிக்கும் கருணைக் கடாக்களிறே
முன்செய் தவத்தோர் தமக்குவரு
விருந்தே வருக தூண்டுசுடர்
விளக்கே வருக சோதிமணி
விழியே வருக பாமுணர்ந்து
விளைக்குந் தவத்தோர் பானிறைய
விருந்தே கமழுந் தீங்கனியே
யிறையே வருக புகழ்நிலா
வெறிக்கு மறுவின் மதியமே
யெமையா ளுடையாய் வருகவரு
மருந்தே வருக பெருங்கருணை
வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான
மணியே வருக வருகவே. 4

இரவின் முயல்வார் மிடியினு
லிரங்கா வுளத்த னெனப்படுத
லிருளாற் பலகணு னெனப்படுத
லிறவாக் கொடுந்தீ வினையினுற்
பொருவில் கொலைஞ னெனப்படுதல்
பொய்யாற் பொய்ய னெனப்படுதல்
பொருமை யதனு லிவனென்றும்
பொருமை யினன்கா ணெனப்படுதல்

வெருவு முடம்பி னிடும்பையினால்
விளங்க வறியா னெனப்படுதல்
வெகுளி யதனாற் றறியாத
வெகுளி யின்னு மெனப்படுதன்
மருவி யுலகில் வருங்கருணை
வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான
மணியே வருக வருகவே. 5

சுருளுங் குடரும் புழுமலமுஞ்
சொரியு நீருங் கலந்துபுறந்
தோன்று வயிறும் வேறொருபாற்
றோன்றி நரலை யெனுந்தசைதான்
றிரளும் புன்மார் புறமுலையுந்
திமிருந் றுநாற் றப்பொருளாற்
றீர்க்கு முடலைப் புலாலுடம்புஞ்
செத்தாற் கிடந்து புறங்காட்டிற்
புரளுந் தலையுங் கொடுநின்ற
புன்மா தரைவர் னமுதமே
பொன்னங் கொடியே பசுங்கிளியே
பூவாய் மயிலே யென்றென்று
மருளும் பெரும்பித் தொழியவரு
மருந்தே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான
மணியே வருக வருகவே. 6

போற்ற வருக வடிமையேம்
புகழ வருக நறியமலர்
புனைய வருக வருண்மாரி
பொழிய வருக வடிகடலை
யேற்ற வருக மவுனமொழி
யிசைப்ப வருக வொருளத்தி
லிருப்ப வருக வறங்கடலை
யெடுப்ப வருக நீற்றழகு
தோற்ற வருக வெங்கண்மய
றூரப்ப வருக கொடுங்காமங்
அடைப்ப வருக கூற்றுவலி
தொலைப்ப வருக பிறவிநோய்
மாற்ற வருக வறிவுருவில்
வைப்ப வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான
மணியே வருக வருகவே. 7

அற்றங் களையு நின்பெருஞ்சீ
ரறைந்த செந்நா விவ்வுலகி
லயலோர் மொழியு மறையாம
லன்பா னின்பாற் பற்றுமுளம்
பற்றென் றிங்கட் செயாமனுனைப்
பார்த்த விழிகள் பிறபொருளைப்
பாரா துன்சொற் கேட்டசெவி
பயனில் பிறசொற் கேளாம

ஆற்றுன் றிருத்தாட் குற்றேவ
    லாஞற்று கரங்கள் பிறிதொன்றை
யுஞற்று தள்ள படிசுட்டா
    தன்னை யுணர்ந்த பேருணர்வு
மற்றேன் றினையிங் குணராமல்
    வந்த குரவா வருகவே
மயிலே வரையிற் சிவஞான
    மணியே வருக வருகவே. 8

வேறு.

முட்டு மார்புல னுய சேனைகண் முறியமான்
    முற்று நானெனும் வேழ மாய்வுற மனமென்மா
பட்டு வீழ்தர வாவி யாமர சுடையவே
    பற்றி ஞானநல் வாளி னுலொரு தமியனாய்
வெட்டு பாணிய னுன லாலய விலையெனு
    வெற்றி யாலறி வாகு மோர்நக ரிமையுளே
கட்டு மாறெதிர் மாறில் சேவகன் வருகவே
    கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. 9

பற்றி லாவுணர் வாகி மாமன மருவியே
    பற்று வாள்விழி யாறு சேர்புகை தனில்வரா
வுற்றி லாதமர் ஞான நாயகன் வருகவே
    யொப்பி லாவருண் மூல காரணன் வருகவே
முற்றி லாமுலை மாத ரால்வரு மயலறு
    முத்தி சேர்வுறு மாறு தீதறு துணிவுறால்
கற்றி லாரறி யாத சீரியன் வருகவே
    கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. 10

வித்து வான்வர வால லாதொரு பிறிதினான்
மிக்க வாழ்வுபெ ருத வாறென வடியரே
மத்து வாமுடி வான நீவரு வரவுதா
னற்று வேறுள வேறு வாளுள மகிழ்வுறே
முத்து வாளர வீறு மாமணி மிகுகுவான்
முற்று மாமதி ஞாயி றுமெனு மயிலைவாழ்
கத்து வாதமி லாத போதகன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. 11

வாரானைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்.

இரவடைவை நீயிரவை யடையா னிவன்கலை
யெண்ணிரண் டுடையை யிவனெண்
ணெண்கலை கடந்தவன் மறுவுண் டுனக்கிவற்
கில்லையா லோர்ம றுவுநீ
மருவுமரை நாணிலவை யிவனென்று மழியாது
வருபெரும் புகழ்நி லவினான்
வளர்குழவி யிற்றெழு வதற்குரியை நீயிவன்
வணங்கியிட வென்று முரியான்
விரவுபெண் மயலுடைப் போகிநீ யிவன்மயலை
மேவாத பரம யோகி
விடையுடைப் பாகன்முடி யிற்பொறையை நீயிவன்
விளங்குதளிர் மென்கை யில்விடா
தரவவணி யற்பொறுப் பவனுத லால்விரைந்
தம்புலீ யாட வாவே
யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட
னம்புலீ யாட வாவே. 1

பையரவின் வெவ்விடப் பகுவாயி னிடைசென்று
பட்டுனைப் போல நைந்து
பாதியுமை பங்கனை யிகழ்ந்தவவன் வேள்வியிற்
பல்லொழிந் துழலு மந்த
வெய்யவன் றனையடைந் தென்பயன் மெய்குன்றி
விரையவிங் கெய்த வரினீ
விரிசிறைய வாரணச் சினையென்ன வேறின்னை
மிசையவரு பைங்க ணரவ
முய்யலற வோர்நிலச் சுமையரவை வாயலகி
னேடிக் கவர்ந்தெ டுத்தே
யுதறுமொரு தோகைமயி றனையேவ வேதனுக்
கொருதுணைவ னுயமு ருகற்
கையனிவ னுரைசெய்வ னுதலா னுளமகிழ்ந்
தம்புலீ யாட வாவே
யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட
னம்புலீ யாட வாவே. 2

கரியவண் டிமிர்குவளை யிகலியங் கயல்வென்று
காதளவு மோடி மீளுங்
கருநெடுங் கண்ணுடைய வொருமாது குழல்வெண்மை
கருமைசெய் திடுமி வற்குத்
திரியநின் மெய்யினிடை வருகருமை யினைவெண்மை
செய்வதரி தன்று கண்டாய்
சிவமென்று முயிரென்றும் வேறுசெய் தகலாத
திமிரமா மலம கன்றே

யிரியவருள் குடியிருக் கின்றவிழி மலர்திறந்
திணைமலர்ப் பதமுடி யின்மே
லிருத்திமன மொழிகடந் துடனின்று குறிகுணமு
மின்றியரு மறைத னக்கு
மரியபொரு டனையளிக் கினுயளிக் குவன்விரைந்
தம்புலீ யாட வாவே
யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட
னம்புலீ யாட வாவே. 3

உந்துமா ரருள்பிறந் தெழுதரு மிவன்றிரு
வுள்ளத்து முனிவிலையென்
றுன்னல்சிறு விதிமகத் துறுமமரர் தம்மையு
முன்றனையு மமர்கு றித்து
வந்தமா மதனையுங் கண்புன ருளிப்பவே
மனமுருகி மெய்யன் பினுன்
மலர்கொண்டு பூசனை தொடங்குமொரு தொண்டன்மேல்
வஞ்சினங் கொண்டு வெம்பிச்
சிந்துமா ரழல்விழிப் பணைமருப் பெருமையிற்
சென்றகொடு மறலி தனையுஞ்
சிரமைந்தொ டைந்துடைய திரள்புயத் தெறுழ்வலித்
தியனையு முன்வெ குண்ட
வந்தவா தனையிருப் பினுமிருக் குங்கடிதி
னம்புலீ யாட வாவே
யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட
னம்புலீ யாட வாவே. 4

நெடிமைகொண் டவிர்பவள வார்சடைக் கற்றையு
நெளிதிரைக் கங்கை நதியு
நெட்டுடற் கட்செவிப் பணியுமத னைத்தெறு
நெற்றிமிசை யொற்றை விழியுங்
கடிமைகொண் டிடுகவைக் கானெடும் பகடுந்து
காளமே கம்புரை யுமோர்
காலனுயிர் கொண்டசெங் கமலமல ரடியின்மால்
கண்ணுநீ காணுமை யான்
படிமைகொண் டிங்கழைத் திடவுமொரு மனிதனென
வாரா திராதி கண்டாய்
வழங்குமுடல் பொருளாவி கைக்கொண்டு மருளாது
மனிதரைத் தனதருளினு
லடிமைகொண் டிடவந்த கள்ளவடி வினன்விரைந்
தம்புலீ யாட வாவே
யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட
னம்புலீ யாட வாவே. 5

நறியமலர் விழிசிவந் தனைவருக வென்றில
னடந்ததங் ஙனமா யின்யா
நனுகவரு வாயென வழைத்தெதிர் விடுக்கில
நாண்மலரின் முகமலர்ந்து
சிறியநகை யிளநில வெறிப்பவரு கென்றனன்
செயற்கைவடி விதுவன் றுதன்
திருமுடி யணிந்திஃ தியற்கைவடி வெனமனந்
தெருள்விலார்த் தெருள் விக்கவோ

வீறியவுரு வாமிரவி யெதிர்மழுங் குறுசிறுமை
மாற்றியொளி பெறவைப் பவோ
மாசுட னுடைப்பவோ குறைதவிர்த் தருளவோ
மனத்திவர் நினைத்த நினைவை
யறியகில மறியாமை யறவருளு குரவனுட
னம்புலி யாட வாவே
யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட
னம்புலி யாட வாவே. 6

வேறு.

எதி லார்களிகழ் காம நோயதற
வேற றங்கடை யுடையநா
மேது போவதென வேயி ராதிமுன
மீறில் வெம்பவ மருவுமோர்
தீதி ஞனிற நாம னுமொருவன்
ஞானி யங்கழல் செறியவே
தேறி நீவருதி யாலெ னுவினைக
டகொள் பஞ்சென வழியநால்
வேத மாமுடியி னோது மோர்பொருளை
மேனி யிந்திய முதலவாய்
மேவு பாதிகளை மோதி யோர்மொழியில்
வேற றும்படி யுதவினு
னுத லாலிவனு மோகை யாலருளு
மாட வம்புலி விருகவே
யாசி லாதசிவ ஞான தேவனுட
னுட வம்புலி வருகவே. 7

வெயிலி லங்கிழை மாத ராடவர்
விரக மொன்றுறு மவரெலாம்
விரியும் வெண்டிரை வேலை யூடெழு
வெளிறும் வெங்கடு வெனவெழா
முயலி றந்தசை யாது தானுடன்
முறுக வெந்துற வடையான்
முழுகும் வெங்கன லாகு மாலென
முனிய வுன்றனை யகலென
தயர்வு ளந்தரு காம நோய்கள
வினும டைந்திட வறிகிலா
வமல நெஞ்சின ளுத லாலிவன்
வருக வென்றன னருவிதாழ்
மயிலை யங்கிரி யாளி யோடுற
வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற
வருக வம்புலி வருகவே. 8.

முடிவ றுஞ்சக சீவ மாபர
மௌனம யங்குறு மயலெலா
முகை நெகிழ்ந்தளி பாடு மாலையின்
முதிர்சி னங்கொளு மரவுபோ
னெடிய வன்றறி காணு மோர்மக
னெனவ ழிந்தொரு பிரமமா
நிலையி னின்றிடு ஞானி யேவலி
னெழுகி நின்றிடு மவர்கடா

மோடி வரும்பர போக மேவின
ருணரு மங்கவர் நிலையிலே
யுறுவர் பின்பென வேத மோதிடு
முறை யுணர்ந்தனை யலைகொலோ
மடிவ ருஞ்சிவ யோகி யோடுற
வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற
வருக வம்புலி வருகவே 9

அகல்வி சும்பெழு பாய பேரிருள்
பருகு செங்கதிர் வருகெனு
னமர ரென்றுயர் தேவர் தானவர்
குரவர் தங்களை வருகெனுன்
முகம லர்ந்துனை யாட நீயிவண்
வருக வென்றன னிவன்வரு
முகிலு றங்குறு வான ளாவிய
மயிலை யந்திரு மலையிலே
பகையெ னுங்கதிர் கானு மாமணி
யரவ முண்டென வெருவனீ
பரனொ டொன்றிய நாக மாலிவர்
பறவை கண்டுளம் வெருவுமோ
மகிழ்வு கொண்டெமை யாளி யோடுற
வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற
வருக வம்புலி வருகவே. 10

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சிற்றிற்பருவம்.

கடியிற் சிலகஞ் சுகமனிதர்
கல்வீழ் மணிநீர்க் குவளைமலர்க்
கயத்துப் பாசி யெனவொதுங்கிக்
கடிகின் முன்ன ரெனநெருங்கிப்
படியிற் பணியக் கிடையாமற்
பாம்பின் றலையிற் பெருஞ்சுமையைப்
பகைதீர்த் தொருசெங் கோலோச்சிப்
பாது காக்கு முடிமன்னர்
தொடியிற் பொலிந்த கரங்கொண்டு
துடைத்துத் துகடம் முடற்கணிந்து
சுடர்மா மணிப்பொன் மகுடத்திற்
சுமப்பச் சிறந்த நினதுதிரு
வடியிற் புழுதி படும்வண்ண
மடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான
வையா சிற்றி லழியேலே. 1

அழிக்க வுளத்துக் கொண்டனைபே
லடங்கா தெழும்வெங் கொடுஞ்சினத்தை
யழிக்க கடலிற் பெருகியெழு
மவாவை யழிக்க செருக்குளத்தை
யழிக்க விருளி னுய்த்திடுமோ
ரழுக்கா றதனை மூலமற
வழிக்க காமப் பெரும்பிணியை
யழிக்க கோலையை யஞ்சாமை

யழிக்க வினைகண் முன்றனை
 மழிக்க வழியு முடம்பதனை
யழியா தென்னுங் கருத்ததனை
 யழிக்க மூல மலவிருளை
யழிக்க புமூதி கொடுசமைத்த
 வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான
 வையா சிற்றி லழியேலே. 2

பழித்த வுலக முயிராதி
 பகவ னெனப்பே தித்தென்றும்
பாழ்செய் மூல மலவிருளைப்
 பதத்தா லழிக்குஞ் செயலன்றிச்
சுழித்த கடலி லரவணையிற்
 றுயில்வோ னளித்த் மலரயனுற்
றென்று முலக மழித்திடுமத்
 தொழிலும் புகழ்செய் யாததெனி
னிழித்த புன்சொற் புன்புலவ
 ரிசைத்துத் தாமே யழித்தனுறும்
யாப்பே போல விழைத்தளவில்
 யாமே யழித்து விடுமிதனை
யழித்த வினக்குப் புகழ்தருமோ
 வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான
 வையா சிற்றி லழியேலே 3

போக்கு வரவு குறிகுணங்கள்
புணர்தல் பிரித லிரவுபகல்
புறமுள் ளகன்ற நிரஞ்சனமாய்ப்
புகறற் கரிய வவாச்சியமாய்
நீக்கு முருவக் கலையாகி
நிறைந்த வநாதி யாதியாய்
நிகரி லகர முதலனவாய்
நின்று பலமந் திரமுநால்
வாக்கு மறையு மாகமமு
மற்றுங் கலைகள் பற்பலவு
மண்ணும் புனலுங் கதழெரியும்
வளியும் விசும்பும் பேருலகு
மாக்கும் விளையாட் டுடைக்குரிசி
லடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான
வையா சிற்றி லழியேலே 4

செங்கட் கமல மலர்த்தவிசிற்
சிறந்து தனிவீற் றிருக்குமொரு
திசைமா முகற்குத் தொழில்படைத்த
திகிரிப் படைவால் வளைசுமந்த
வங்கைக் கமல விழிக்கரிய
வழகன் றனக்குத் தொழிலளித்த
வழித்த லெமக்குத் தொழிலென்னி
லடுபோர்ப் பனைக்கைக் களிற்றுரியும்

ளைபங்கட் பணியும் வேணிநெடும்
பவளக் கொடியிற் றிரைநிரைத்துப்
பாயுங் கங்கைப் பெயர்யாறும்
பணியத் தகுகூன் முதுகமுத
திங்கட் கொழுந்துங் காட்டென்பேஞ்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சிகர மயிலைச் சிவஞான
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. 5

கொந்தார் மலரு நறும்புகையுங்
கொண்டு நினையாந் தொழுதக்க
குலதே வதையாய் வழிபட்டுக்
குறித்துப் பணிதுஞ் செங்கரும்பே
நந்தா விளக்கே யமுதமே
ஞான வடிவே நாயகமே
நாடும் பொருளே யென்றென்று
நாளு நினையே பாடுதும்யாம்
வந்தார் தமது பிணிதீர்க்கு
மருந்தாய்ப் பணியு மரசர்முடி
மணியா யெமக்கோர் பற்றாய
வரிவண் டொழுகு மதுவுண்ணுஞ்
செந்தா மரைச்சே வடிகோவச்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சிகர மயிலைச் சிவஞான
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. 6

வேறு.

இற்றைமணல் கோலியிழி சொற்பொருளே வாளா
வெய்ப்பில்புல வோர்கவியெ னப்புகலு மாபோ
லற்றோர்பெயர் கூறெமது சிற்றில்சிதை யேலே
யுய்த்தமொழி யோவலவெ மக்கிறைவ னீயே
மற்றுமொரு தேவுளவெ னக்கருதி லேமான்
மக்கள்பிணி யேயலது மற்றருள்செய் யாதே
செற்றறிகி லாவொருவ சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. 7

மெய்ப்படிம மேவியடி மைக்குரிமை யாராய்
மெய்ச்செயலி லாதவரு நற்றவரே னுவோர்
பொய்ப்பெயர்கொள் வாரெனினு மெய்ப்பெயர ராயே
புக்குதவு நீயெமது சிற்றிலென வோர்பேர்
வைப்பவளி யாதிதைய மக்கடலே மீதே
வைக்குமடி யாலிவண ழித்தலற மாமோ
செப்பரிய வாய்மையிறை சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞாமுனி சிற்றில்சிதை யேலே 8

ஒற்கவிர வோர்களிலெ னப்புகல்வ தேநீ
யுற்றொருவர் பானுமுளே வுற்றுரைசெய் யாதே
நிற்கநனி யீகைவினை பெற்றிடுகை யாலே
நித்தமது கோறனினி யற்கைநின தார்சிர்
கற்குமடி யேமிரவ கற்றிலெனு மீதுங்
கைத்தடியி னுலிவண ழித்தறகு மோகாண்
சிற்கனசி வானுபவ சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. 9

மொய்த்தபுழு வாகமுயிர் புத்திமன மாயா
முற்றுமற வேமறைமு டிக்குமணி யாமா
தத்தோமசி யாகியப தப்பொருளி னாலே
தக்கசிவ னீயெனவு ணர்த்தியது தானு
வைத்தநினை தாள்படுமி தற்றடிமை யாவே
மைக்கண்மணி யூடுபடு தற்குநிக ராமே
சித்திகள் வழாவொருவ சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. 10

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுபறைப்பருவம்.

குன்றவரி சிலைகொண்ட வெம்முடைய நல்லருட்
குன்றமே தெய்வ மென்றுங்
குறுகுமவ னடியவர் குழாத்தினுட் புகுவதே
கூறிய விட தென்று
மன்றுளுமை கண்குளிர நின்றுநட நவிலுமொரு
வள்ளறிரு வஞ்செ ழுத்தே
மந்திரம தென்றும்விட யப்பகை யொறுப்பதே
வலியென்று முள்ள படியே
நின்றதனை மயலின்றி யுணர்கின்ற வுணர்வதே
நிலையான வுணர்வதென்று
நெஞ்சினிறை யழியவெகு ளிக்கடுங் கனலெழா
நிலையதே தவம தென்றுஞ்
சென்றுவினை பொடியாக வருள்செயருண் மேகமே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 1

வந்துபிற கடவுளர்க ளடிமையுரைத் திடுமைகாண
மணிமன்று ளாடமா டுமே
மணியையிகழ் பரசமய நிலைகுலைய வென்றறையும்
வன்திறற் பறைய தென்னச்
சிந்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு
சினமென் னும் வெம்பு லிக்குந்
திராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி
தெழிக்குநெய் தற்பறை யென
நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை
ஞான்வடி வான பிரம
நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் பறையென்ன
நற்றவக் குன்ற மேலீ
செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்திருக் கையினாற்
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 2.

கருவிளைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில
கடவுளரை யிறைவ ரென்று
கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருள்பருகு
கனலுமுயர் வான கத்தி
னிருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை
யிகழ்புறச் சமயர் தங்க
ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிவே
லிறைமயிலை வெற்பின் முடிமே

லொருவிளக் கெனநின் று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பணா முடிய னந்த
வுரகமென் றிடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நிலமென்று
மோரகலின் மெய்த்த புகழாற்
றிருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல வித்தகா
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 3

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள
வாய்மலர்க் குழன்மங் கையர்
மலரடிக் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும்
மதமழை விடாது சொரியுங்
கார்மணி முழக்கமுங் குனில்பொரு பெரும்பணைக்
கடன்முழக் கமும் வீரர்தங்
கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார்
கட்டுகின் கிணிமு ழக்குந்
தார்மணி முழக்கமொடு வருபரிமு ழக்கமுந்
தருமசா லைகண்மு ழக்குஞ்
சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமுந்
தமனியத் திருமா ளிகையிலாந்
தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி
சிறுபறை முழக்கியருளே
சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 4

நரம்புதிர மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி
நரியுமடி செவிய சுருள்வா
னுயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது
நமதென்ன வந்த வுடலு
நிரம்புதுயர் செய்தடங் காதுழன் றொழியாத
நிரயத் தழுத்து புலனு
நெறிமருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு
நில்லா தியங்கு முயிரும்
பரம்புபற் பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப்
பாசநிலை குலைய நின்ற
படியிலெனை யறிதலே நினையறித லாகவிரு
பதமுமேன் முடியில் வைத்துத்
திரும்புத லிலாதவோரு பதமுதவு கோடையாளி
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 5

வேறு.

அரிமதர் மழைக்கண் வளர்வா
ரவிரறன் மருட்டு குழல்வா
னணிமதி கவற்று நுதல்வே
யனவொளிர் மணித்தொ டியதோள்
வரியளி மிடிக்கு மிடியா
மதுமடை திறக்கு மலர்வாண்
மதிமுக மலர்க்கு முதம்வீழ்
மணியிதழ் வளைத்த சிலைதாழ்

முரிபுருவ முத்து நகைநேர்
முகிழ்முலை வளைக்கை மடவார்
முதிர்படை யெழுச்சி மதவேள்
முரசதிர் முழக்க மறவே
திரிவறு தவத்த ரசநீ
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய்
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 6

பழுதிறலை மைக்கு மணியே
படுபறை முழக்கு மதுநீ
பணியென வெனைத்து நினையேல்
பணைபுரை புழைக்கை யுழல்வான்
மழைமத மொழுக்கு கவுளால்
வளைபிறை மருப்பு வரைமேல்
வருமரச னுக்கு நிறையா
மதுவுறை பிலிற்று மளிவா
யுழுமல ரயற்கு மலரா
னுயிரென மவற்கு மிறையா
மொருமுதனடிக்கு மதனு
லொருகுறை படைத்த துளதோ
செழுமுகில் கவற்று கொடையாய்
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய்
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 7

மறியும்வளி யைச்சு ழனையாம்
வழியுற வியக்கி மணியாழ்
வளரிசை மடுக்க நினைவார்
மனவிழைவி னெட்டு மடியா
வெறியுநின் மலர்க்கை யதனு
லெழுபறை முழக்க மடியே
மிருசெவி மடுக்க விழைவே
மிகல்வரி முறிக்க வளையா
முறியுமலர் மொய்த்த விணர்வி
முரலளி மறித்து மருளான்
முறியிடை மறத்தியர்கடாழ்
முடிசெருகு கொத்தி னிடையே
செறியுமயி லக்கி ரியுளாய்
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சிநகராய்
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 8

பகழிபுரை மைக்க ணளிவீழ்
பனிமலர் முடித்த குழல்வார்
படுமுகிழ் முலைத் திருவொடே
பனிமதி நிறக்கோ டியனுள்
புகழ்வரை தவததின் வருமோர்
புதல்விசெவி யிற்பரு குபால்
புரையுமழ லைச்சொன் மணிவாய்
புகலவவள் கட்கி னியனுய்

மகிழ்மக விளக்க மையுமா
மணியணி யுறுப்பு றவுலாய்
வருமரு மகத்த னிமைபோ
யொழியமணி முத்த ருவிதாழ்
நிகழுமயி லைக்க ளுறுவாய்
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய்
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 9

உரைசெயு மெவற்று மெனைநேர்
வுறநகர் கனத்த நிலையா
லெனஞால கமிழ்த்து கடைநா
ளொலிகடன் மிதக்கு நகர்வா
முருள்வடிவ வொப்பி னுமையா
ளணிமுலை கறக்கு மருளா
ரமுதமுணை மிக்க விழைவா
லழுதகுழ விக்கு நிகராய்
வருநக ரனைத்தும் வனையா
மழையிய முழக்கி யெதிர்வார்
வரவர விருப்ப முறுமூர்
தொறுமலி தவத்த ருடனே
திருவடி வருத்தி வருவாய்
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய்
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 10

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

அருவடிவ மாகிமன மொழிகடந் துயர்பிரம
மங்கையினு ணெஞ்ச கத்து
மனுகிவல் சிறைக்கோடியி னிருவிழிக் கோருமணி
யமர்ந்ததென நின்ற நிலையைக்
குருவடிவு கொண்டுணர்த் துறுகுணக் குன்றமே
கோடிமா தவர்கு றுகியே
குற்றேவல் செய்தரு கிருந்துநின் றிருவுளக்
குறிப்பின்வழி யொழுகி நிற்பக்
கருவடிவ நிலையென்று செய்யாத கொலைகளவு
கட்காம மேபயி லும்வெங்
கயவர்தமை யுறவுகொண் டொழியாத வென்றனைக்
கடிதினரு குறவ ழைத்துத்
திருவடிகள் புன்றலைக் கணிசெய்த வருளாள
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. 1

தகரமலர் வார்குழற் பவளவாய் மடமாதர்
தடநெடுங் கண்க ளென்னத்
தாவுமறி கிடைகிடந் திடுபெருங் கொல்லையைத்
தண்டிரை சுருட்டி யெறியு
மகரமனை யுண்டதிர்த் தெழுகமஞ் சூன்மழை
மாரியென வந்து பிளிறும்
வளைமருப் புழல்செவிப் புகர்முகச் சிறுகணல்
வலிவேழ மதந னைப்பப்

ப்காலரு மெறுழ்வலிப் பிறைமருப் பொருகரும்
பன்றியது கண்டு செவ்விப்
பதமென்ன வுழுவண்ட முகடுதொடு நெடியமுதிர்
பணைதரள விதை விதைக்குஞ்
சிகாமணி மயிலைமலை முருகனுட னமருமிறை
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. 2

யாவர்யா வருமெழுங் கனவிருள் விழுங்குமோ
ரிரவியைத் தத்த மக்கிங்
கெதிரென்று புகல்கின்ற தென்னவிவ் வுலகில்வரும்
யாவருந் தத்த மக்கு
மேவுமா ரருளுடைய னென்னவரு மவிரோதி
விரிசுடர் விளக்கொன் றுதான்
விழையவொரு கம்பத்து மிசையிருந் தகமெலாம்
விரிகதிர் பரப்பு மதுபோ
லோவிலா வண்புகழ்க் கதிரொளியை வெண்டிரைய
வோதையங் கடலு டுத்த
வுலகெலா மொருமயிலை வரையிருந் தொளிர்விக்கு
மொருவமா முதற டிந்த
தேவர்சே ளுபதியொ டுற்றிருந் தெனையாளி
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. 3

போரொன்று வஞ்சமன வெஞ்சொற் கொடுந்தருவர்
புரமொன் றிரண்டு மொருதன்
பொருவென்ற வஞ்செழுத் தோதுமவர் வினைநிலைமை
போல்வதற் கேகு மருளால்
வாரொன்று குங்குமக் கொங்கையந் திருமாது
மனையடைத் தூங்கி றந்தும்
வந்துலா வருமிரண் டாழியும் பொய்யாத
வாய்மைநன் னெறி யந்தணர்
நேரொன்று நெஞ்சவஞ் சாலைதனி லகலாது
நிற்குமா வீரி ரண்டு
நிரையிதழ்த் தாமரைத் தவிசினுறை யொருபாகு
நிகழ்வுற்று மேவு றுபெருந்
தேரொன்று கொண்டவிறை யுளமகிழ வெம்மைய
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. 4

குன்றலரு மருளாள னென்றமொழி நிற்குறிக்
கொண்டுசெல் கின்ற தெனவுங்
குறித்தொருவர் பாலென்ற வளவிலம் மொழிசென்று
கோவமுதி னேர்த லெனவு
நன்றினிய பழமென்ற வளவினெட் டிலைவாழை
நற்கனியி னெய்த லெனவு
நாடரும் பிள்ளையென் கின்றமொழி யாண்மகவி
னண்ணுமா றெனவு மீச

னென்றளவின் விடமெழுந் திடநடு நடுங்கிநிலை
யின்றியிரி தருதே வரை
யெய்தாமன் மணிகண் டனைப்பொருந் துதலெனவு
மிவணகர மென்ப துதனைச்
சென்றடையு மொருபெருங் கச்சிநக ராளிநீ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. 5

வேறு.

கருத்திற் காண்குறு நாடிகண் மூன்றையுங்
கண்டுநன் னடுநாடி
கலந்தி யங்குறு முயிர்க்கழி விலையெனக்
காட்டிநோ யினர்நெஞ்சந்
திருத்திக் கைப்புவிட் டருமறைப் பாலொடு
தீதிறப் பெருமுக்கட்
டஞ்சு வைக்கனி தன்னையுட் கொள்கெனத்
தெருட்டிப்பு முனங்கூட்டு
மருத்துப் பையினைச் சோதித்து வொண்பொடி
மருந்தெடுத் துடல்பூசி
மணிய னிந்தரு ளஞ்செழுத் தாகிய
மந்திரம் பிறழாம
லுரைத்திட் டோம்புறும் பவப்பிணி மருத்துவ
னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர
னுருட்டுக சிறுதேரே 6

வண்ட மிழ்ப்பெரும் புலவர்தஞ் செய்யுளின்
வழூப்படாச் சொல்லோடும்
வழூவ மைத்தசொற் புணர்த்திடு மாறென
வயங்கிள மதிகூடி
தொண்டு பட்டிடு மயறபு நன்னெறித்
தொழும்பின ரொடுகூடச்
சுளிவு ருதடி யேன்றனைத் தீழ்வியே
தொல்லிசைப் புலவோர்தந்
தண்ட மிழ்த்தொடை புணர்க்கிலா முழுவழுத்
தாழ்ந்தபுன் சொற்போலச்
சங்க ரன்திருத் தொண்டில்வேற் றுலகரைச்
சார்வற வரைந்திட்ட
வொண்ட ரைத்தனி முகமெனுங் கச்சிய
னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர
னுருட்டுக சிறுதேரே. 7.

வம்பு லாமலர்ப் பொழிலிடை யுடைந்துகு
மாங்கனிச் சாறோடும்
வண்டு மூங்கடி மலர்முறுக் கவிழ்ந்துபெய்
மதுப்பெயர்ப் பெருவெள்ள
மம்பொன் மாமணிப் பூணிள முகிண்முலை
யரிமதர் மழைக்கட்கே
மூரிச்சி லம்படி மாதரோ டெழின்மத
னூடுறு முதிர்வேனில்

ம்பு வான்றிரை யாணர்த்தண் புனலெனப்
பாய்ந்துபா லியாற்றோடிப்
பரவை தன்கரு நிறந்திரிந் தப்பறப்
பரந்துறும் விழவாறு
மும்பர் போற்றிசெய் காஞ்சிமா நகரின
னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலகு வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர
னுருட்டுக சிறுதேரே. 8

இலக வானுதற் பவளவாய் மலைமக
டிரண்முலைத் தடந்தோயுஞ்
செஞ்ச டைப்பெரு மான்விளை யாட்டயர்
செழுமலர்ப் பொழிற் கூடற்
பலகை மீதுமுன் னுயர்த்துள செந்தமிழ்ப்
பழமலர்த் தொடை விழ்ந்து
படிந்தெ ழாதிருந் தறுபொருட் சுவைநறுப்
பருகுறு பெருங் கல்விப்
புலவர் தாய்மன மெனுங்களி வண்டினம்
புக்கிருந் தொருங்குண்ணப்
புனைந்த விக்கோடுந் தமிழ்ப்புகர்ச் செம்மொழிப்
புதுமலர்த் தொடை யார
முலகெ லாம்புகழ் திண்புயத் தணிபவ
னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர
னுருட்டுக சிறு தேரே. 9

வந்து நம்புகழ் பாடுநர் தமையெலா
மருவுடம் பிறுதிக்கண்
மாசற் றெங்கணு நிறைசிவ மாக்கியே
வைத்திடுஞ் செயலன்றி
நந்து கின்றவோர் பதத்தினுண் மறுமையி
னணுகுறும் படியுய்த்த
லெமக்க டாதென விம்மையே வண்டிமிர்
நனைகவுட் பகையாற்றல்
சிந்தும் வன்மருப் பெறுழ்வலிப் புகர்முகச்
சிறுவிழிப் பெருவேழச்
செல்வ விந்திர னுக்குத வுடையவன்
செழுமணித் தாளங்க
ளுந்தும் வெள்ளரு வித்திரு மயிலைய
னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர
னுருட்டுக சிறுதேரே 10

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர்.

நூல் 14

ஸ்ரீ சிவஞான பாலையதேசிகர்

கலம்பகம்

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
15	40	7	சிவஞானி	சிவஞானிப்
21	56	4	கொளத்	கொளத்
21	56	6	சிவஞான	சிவஞானி

௨

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகர்

கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

சித்திதருங் கச்சிச் சிவஞான தேசிகன்மேற்
பத்திதரும் பல்வகைப் பாட்டுதவு—முத்தி
யலங்கலா வானை யடுத்தபிடி யீன்ற
விலங்கலா வானை விரைந்து.

மயங்கிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா.

நீர்தாங்கு சடாமவுலி நெடுங்கயிலைக் கிரியாகப்
பார்தாங்கு வரையெல்லாம் பனிக்கலைவெண் மதியாகக்
காய்கதிர்மீன் றேரிரவி கடலமுதந் தானாகப்
பாய்திரைவார் கடல்யாவும் பண்ணவர்கோன் பகடாக
ஞாலத்த களிறனைத்து நகைமணிப்பாம் பிறையாக
வாலத்த பணிமுழுது மாக்குபெரும் புகழுடையோய்!.

[இது ஆறடித்தரவு.]

தன்னிலையு மெதிர்காட்டாத் தமமாகு மாணவநோய்
நின்னையல தெஞ்ஞான்று நீங்குவது தானன்றே
துன்னிருள்வாய் முழங்குதிரைச் சுருட்டுகடன் முகட்டெழுந்த
மன்னுகதி ராலன்றி மற்றொன்றான் மாயுமோ.

தித்துவமாந் திரையெழுந்த தனிமாயப் பெருங்கடலுன்
மெய்த்தநாட் புணையன்றி வேறென்றாற் கடப்பரிதே
மைத்திரைவார் கடலியன்ற மரக்கலங்கொண் டன்றுபோ
யித்தரைவாழ் மனிதர்கடந் தேறுவதற் கொன்றுண்டோ.

பிழியிலா வறங்கள்பல பயின்றானு முன்றிருவாய்
மொழியினா லன்றிவான் முத்திநிலை கிடையாதே
விழியினா லலதுலகின் மேவுமுருப் பிறிதுபொறி
யிழியினா லெதிர்காணு மனிதர்தா முளர்கொலோ.

[இவைமூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.]

கொடுமிடி கெடவடு கொடைபடு நடையினை
சடையொடு நதிபணி தவழ்மதி யொருவினை.

மறையறை முறையற மறமற வருளினை
பொறிநெறி மறுகுறு புலனிலை யலகிலை.

யரிகரி பகையிகு மணிமணி மயிலையை
வரியரி மதர்விழி மலைமக ணகரினை.

[இவைமூன்றும் ஈரடியராகம்.]

முன்னாளி லொருஞான முனையயின்ற வாரமுத
மென்னாளு முண்கின்றா யாரேநின் னளவறிவார்.

நவத்தமிழ்வே தம்புகலு நன்மொழியிங் குண்மைபெறத்
தவத்தோடுநா னஞ்சேயுமோர் தன்மையுனக் கலதுண்டோ.

மெய்யிலே பொய்தோன்றி மெய்யாக மயக்குறுமப்
பொய்யிலே பொய்தோன்றப் புகலுமுனைப் புகல்வார்யார்.

இருப்பம்பு பட்டுருவ வெய்தாலுந் தளராமற்
கருப்பம்பு படாவண்ணம் காப்பவர்க்குத் துணைநீயே.

கருமேனி யொழிந்தடியேங் கதிகாண நீயருளாற்
றிருமேனி கொண்டிருந்த செய்ந்நன்றி மறப்பேமோ.

தவப்பிணிக்கு மூலமலந் தான்மூல மாய்க்கிளைக்கும்
பவப்பிணிக்கு மருந்துனது பார்வையே தானன்றே.

[இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை.]

வாத மாற்று நீ, போத மாற்று நீ,
வாய்மை யாக்கு நீ, தீமை போக்கு நீ.

[இவைநான்கும் முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.]

வசைகெ டுத்தனை, யிசைகொ டுத்தனை,
செயலொ ழித்தனை, மயல ழித்தனை,
யறம்வி ரித்தனை, மறமி ரித்தனை,
விழைவ றுத்தனை, பிழைபொ றுத்தனை,

[இவையெட்டும் இருசீரோரடி யம்போதரங்கம்.]

எனவாங்கு—[இது தனிச்சொல்.]

நாவலர் புகழ்சிவ ஞான தேசிக
வெவ்வ மகன்ற சைவ நாயக
நின்னடிக் கமல நெஞ்சுற விருத்தி
நறுமலர் தூவி நாடோறும் பரவுதூஉஞ்
செல்வச் செருக்கிற் செவிடுபட் டிருக்குங்
காதிற் றீம்பால் கமர்கவிழ்த் தாங்கு
பாப்பல பன்முறை பாடிநின்னைப்
பாடா மாந்தர் பக்கீற்
கூடா வடியரிற் கூட்டுக வெனவே.

இது ஒன்பதடி நேரிசை யாசிரியச்சுரிதகம். 1.

நேரிசை வெண்பா.

வேவ மலரும் விழிகாந்த நின்னைமதன்
றேவ சிவஞான தேசிகா—மேவிலனென்
னுள்ள மறிந்த வொருநின் றிருமேனிக்
கள்ள மறிந்தனனென் கண்டு. 2

கட்டளைக்கலித்துறை.

கண்டே னறிவெனு மொண்சுட ரேற்றிக் கருத்தகன்மெய்த்
தண்டேயு மன்புநெய் பெய்துபொய் வாதந் தடுத்தொளிரக்
கொண்டே மலவிரு ளெல்லாந் துரந்தெங் குடிமுழுதுந்
தொண்டே யெனுமெய்ச் சிவஞான தேவன் றுணையடியே. 3

பதினான்கு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அடியிலர் சிவப்ப நடந்துள முனிந்த
வணங்கினைக் கூட்டுதல் வேண்டா
வடியனேன் றமிழ்க்குக் கலந்துட னிருந்த
வரிவையைப் பிரிவுசெய் திடுக
மிடிமலி வறிய செங்கல் பொன்னாக்கி
வியப்புற வுதவுதல் வேண்டா
வெந்தெரி பசும்பொன் செங்கலாக் குகநீ
வேறுனை வேண்டுவ திலையே
பொடிமறை தழல்போ லிருந்துல கினர்கட்
புலப்படா துயர்சிவ ஞானி
புலியிலென் றிருப்ப வனையன்யா னென்று
பொங்கொளி யிரவிபோற் றோன்றிக்

கடிநக ரெவற்றுஞ் சிறந்தபொற் புரிசைக்
காஞ்சியிற் போந்தகற் பகமே
கதிர்மணி வரன்றி யருவிவந் திழியுங்
கயிலைநேர் மயிலைகா வலனே. 4

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வலந்திரி கதிர்கா னுலகின ரெல்லாம்
வந்துகேட் பனவிலை யெனாத
நலந்தரு மொருநீ தமியனேன் கேட்ப
நானல திலையெனத் திருவாய்
மலர்ந்துரை செய்த தென்கொலோ வறியேன்
மயிலைமால் வரைமணி விளக்கே
புலந்தெறு வீரர் பெருமவென் றிறைஞ்சிப்
புகழ்சிவ ஞானதே சிகனே. 5

கலி விருத்தம்.

சிகரியி னெழுதின மணியின் றேர்ப்பரிக்
கிகலிர வுளதுகொ லிருவி னைத்தொடர்
நிகரறு நினையடை நிலையி னோர்க்கிலை
நகரியி னமர்சிவ ஞான தேவனே. 6

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தரு மற்றை யோரு
மேவரு நிலைய ராக வினையினேற் கருள்பு ரிந்தான்
மூவரு மிறைஞ்சு ஞான முதல்வனெண் மயிலை மேவி
யாவரும் விழையும் வான மிலான்புலம் பொழியு மாறே. 7

மேற்படி வேறு.

மாறு செயுமைம் புலக்கணமே
குணமே மயக்கு மாயையே
வேறு செயுமா ணவமலமே
வினையே நுந்தம் திறல்காட்டித்
தேறு செயுநஞ் சிவஞான
தேவ னெதிர்நான் செல்வதன்முன்
கூறு செயுநீர் செய்பவெலா
மென்பாற் செய்து கொள்ளீரே. 8

மேற்படி வேறு.

கொள்ளும் வன்பவப் பிணியின ராகிய
குவலயத் தவரெல்லா
மெள்ளும் வெந்துயர்ப் பவப்பிணி மருத்துவ
னெனப்படு சிவஞான
வள்ளல் வந்துவண் மயிலைமேல் வாழ்தலை
மணிவிளக் கெனக்கண்டு
முள்ள னைந்துசென் றுரைக்கில ரென்கொலோ
வுண்டுடுத் துழல்வாரே. 9

மறம். பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வரிரா யரசன் றூதனென
வந்த வொருவ யாமகந்தை
மலையை யுடைக்குஞ் சிவஞான
வள்ளன் மயிலைக் குறவர்கா
ணோரா யெங்கள் குலமகளை
யின்று கேட்ப நினைவிடுத்த
விறைவன் றிருக்கா ளத்தியிடை
யெங்கண் மிச்சின் மிசைந்தவனூர்

சீரா ரெயிறு தாளமெனச்
சிதற வடிபட் டுழல்கின்றேன்
சிறிய குலத்திற் பிறந்தவனோ
செந்தாண் மலராற் றேய்ப்புண்டு
பாரா ரறிய வுடல்குன்றிப்
பகற்போ தெல்லாம் புறப்பட்டான்
பழைய குடியிற் பிறந்தவனோ
பகரா யுள்ளம் வெருவேலே. 10

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வேலுடையா னெடுமயிலை மலைமேவு சிவஞானி
வினைக டீர்க்குங்
காலுடையான் புகழோடு வெள்ளிமலை நிறைநிற்பக்
கனம்போ தாமற்
பாலுடையான் மிசைவைக்கப் பட்டதன் மேல்வைத்தோன்
பால்வெண் ணீற்றுத்
தோலுடையா னவன்மீது வைத்ததன்றோ விளமதியஞ்
சொல்லுங் காலே. 11

கலி நிலைத்துறை.

காலம் போயிற் றஞ்சன மன்ன கடாமீதி
லாலம் போல்வெங் காலனு மங்தோ வணுகுற்றான்
சீலங் கேண்மி னெய்யென வேகஞ் சிவஞானி
கோலங் காணுங் கொள்கை கருத்திற் குறியீரே. 12

கலி விருத்தம்.

குறியுமிலை வடிவுமிலை குணமுமிலை யுரையாடவோர்
பொறியுமிலை மனமுமிலை புலனுமிலை யரிதாகநீ
செறியும்வகை யருள்செய்பொருள் சிவசமய குலதீபமாய்
மறியுமளி மலர்முரலு மயிலைவரு சிவஞானியே. 13

நேரிசை வெண்பா.

ஞானிபெய ரேதேனு நன்மைதரு மென்னவுஞ்செம்
மேனிபுகல் வேதம் விதித்தபெய—ரான
சிவஞானி நாமஞ் சிவஞானி யென்று
னவஞானி யென்ப வவன் 14

கட்டளைக்கலித்துறை.

அவனே யிவனென் றெனையாளு மண்ண லடியவர்தம்
பவநோ யகற்றுஞ் சிவஞான தேசிகன் பாரில்வருஞ்
சிவனே யிவனென் றுலகமெ லாந்தொழுந் தெய்வமன்றி
யெவனே தமிய னிதயா லயத்தி லிருப்பவனே. 15

கலி விருத்தம்.

இருந்து மேனியோ டிம்மை மறுமையிற்
பொருந்து போகம் புரிசிவ ஞானிநீ
விரும்பு வார்கட் கெனக்கருண் மெய்விழைந்
தருந்து மாசை யிலாமையி லாசையே. 16

மடக்கு. அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆசை தனதாண் மூட்டினு னடித்திட் டமுத மூட்டினுன்
பாச விருளை யகற்றினுன் பதிசே ரறிவை யகற்றினுன்
றேசு மலியு மாகத்தன் சிவஞா னிப்பேர் மாகத்த
னேச மருவி மறியாரே நிரயத் துயர மறியாரே. 17

கட்டளைக்கலித்துறை.

மறிமறைத் தானு மழுமறைத் தானு மணிமிடற்றின்
குறிமறைத் தானு மதிமறைத் தானுமென் கொன்றைமலர்
வெறிமறைத் தானு மறிவே னுனைமதன் மேற்பகைமை
நெறிமறைத் தாயிலே யேசிவ ஞான நெடுந்தகையே. 18

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நெடுமடைக்கட் குடவளைசென் றடைப்பவிள
வரானுழைந்து நீர்செலுத்துந்
தடமுடைத்தண் பணைமருதக் கச்சிநகர்ச்
சிவஞானத் தம்பிரானே
படமுடிப்பார் மிசைநினது புகழ்பாடிப் பன்மலர்தூய்ப்
பணிகின் றேற்குக்
குடமுடைத்தா லெனப்பாசங் கெடுப்பதல்லா
லெனக்குநீ கொடுப்பதென்னே. 19

நேரிசை வெண்பா.

என்ன தவவுதவி யீதென் றுணர்கிலேன்
மன்னுசிவ ஞானமுனி வந்துற்றான்—றன்னைநிகர்
மாசங் கெடுக்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சியிலெம்
பாசங் கெடுக்கும் படி. 20

கட்டளைக்கலித்துறை.

படிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாஞ்சிவ
ஞானிமெய்ப் பத்தர்மணி
முடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாம்பதத்
தானெடு முன்னியெங்கண்
மிடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றில
ரேதரை வேந்தரொடெங்
குடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றுசென்
றோதுறுங் கோளர்களே. 21

கலி விருத்தம்.

கோள்வலி செய்வதென் கொடிய வாகிய
நாள்வலி செய்வதெ னம்மைக் கூற்றெனு
மாள்வலி செய்வதெ னமுது பானிதன்
ருள்வலி யவைகொளுந் தண்டு தொண்டரே. 22

அம்மானை. மடக்கு. கலித்தாழிசை.

தொண்டர்நெஞ்ச வஞ்சந் தொலைக்குஞ் சிவஞானி
யண்டாஞ்சும் வெள்ளியலை யண்ணல்கா ணம்மானை
யண்டாஞ்சும் வெள்ளிமலை யண்ணலே யாமாகிற்
கண்டநஞ்சங் கண்டிலநங் கண்ணிணு லம்மானை
காஞ்ரு மயிலைவரைக் கண்டக்கா லம்மானை. 23

கலி விருத்தம்.

அம்மா சிவஞா னியடிக் கமல
மும்மா யைகடந் துமுயங் குமது
சும்மா தலைமீ துசுமத் தினனுற்
கைம்மா றுளதோ கடையே னிடையே. 24

நேரிசை வேண்பா.

இடையினமே போல விருண்டற மல்லா
நடையினமே நாமயிலை ஞானி—புடையினமே
சார்வாகா தோடித் தடுமாறு கின்றமையாற்
றீர்வாகா மாயைச் செயல். 25

காலம். எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

செயலெலா மறமாகச் செய்யுங்கால
நிகழ்வெலாம் பொய்யாகத் நிகழுங்கால
மயலெலா முறவாகி யமையுங்கால
மறிவெலாந் தனையறிய வணையுங்கால
மயலெலா மொழிந்துபர வசமாங்கால
மனமெலாம் பேரன்பு மயமாங்கால
மியலெலாம் பிறப்பொழிய வெடுக்குங்கால
மெங்கள்சிவ ஞானியரு ளிசையுங்காலம். 26

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலூன்டு வாழு முனிவரு முள்ளங் கலங்குநஞ்ச
மேலுண்டு நஞ்சைய னும்பழி மாறவெல் வீரனை
மாலுண்டு டுமிழு முலகமெ லாஞ்சொன் மயிலைவெற்பிற்
பாலுண்டு பாலைய னென்றிருந் தாய்கொலெம் பாலையனே. 27

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஐய மயிலைச் சிவஞானி யந்தோ நம்மாற் செயப்பட்ட
வுய்ய வரிய பாதகங்கட் கொழிக்கு முபாய மிலையென்று
நைய மனிதர் நினதுதிரு நாமத்தெழுவா யெழுத்திரண்டும்
பைய வொருகா லியம்பியுய்யப் பற்றார் துயரி னுற்றாரே.

கலி விருத்தம்.

உற்பவ நிற்ப தொடுக்க மளிக்குஞ்
சிற்பரன் மெய்ச்சிவ ஞானி திருக்கை
நற்பிர சாத மலர்ப்பத நம்பாற்
சொற்பெறு மூவர் தொழிற்புண ராவே. 29

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேதந் தெளிந்தநின் செவ்வாய் மொழிநின் விரைமலர்ப்பூம்
பாதம் படுதுக ளெங்குல தேவதை பார்வையெங்கள்
சாதங் களையு மருந்து நின் ஞைமந் தனிக்குடிலை
நாதன் கபிலை சிவஞானி நீயமர் நல்லிடமே. 30

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நல்ல புலவர் பழிச்சுசிவஞானி
பெறுமோர் நாமமுறு
மல்லன் மயிலை மலையனைவே
ஞெருவனுக மதிக்கிலேன்
மெல்ல வொருபூ வீசுதன்முன்
வேளை யெரித்த தான்வெகுளி
யில்ல னெனினும் பொறையுளன்போற்
றேன்று னெனினும் யான்றனே. 31

நேரிசை வெண்பா.

யானென தென்னு மிவைகழன்று வந்துசிவ
ஞான குருவை நணுகிலா—மானுடர்தம்
பொல்லாப் பிறவிநோய் போமோ வரினுநிலத்
தெல்லாக் கடவுளரு மின்று. 32

வண்டுவிடுதூது. இன்னிசைக்கோச்சகக்கலிப்பா.

இன்றுபிழை யொன்று மியற்று வெனைமுனிந்து
நின்று சிறிதுமரு ணைஞ்சுரு வின்மதனைக்
கொன்றுவிடி லில்லைக் கொலைப்பாவ மென்றளிகாள்
சென்றுபுக லீர்நஞ் சிவஞான தேசிகர்க்கே. 33

கலி விருத்தம்.

கேடு தீர்மயி லைக்கிரி ஞானியைத்
தேடு வார்சிலர் செய்யுங் கருமியை
நாடு வார்பலர் நன்மணி யேோகடைக்
கோடு வீழ்மணி யோபலர் கொள்வதே. 34

சித்து. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கொள்ளிபோன் மணித்தலைநா கங்கிடக்கு
மயிலைமலைக் குகையில் வாழுந்
தெள்ளுவா னமுதனைய சிவஞானி
பதம்பரவுஞ் சித்தர் நாங்கா
ணள்ளியோர் பிடிசோறு தரிற்பத்தா
நாமுனக்கிங் கைய மின்றி
வெள்ளிதான் வருவதன்முன் பொன்னுக்கு
வோமிதுநம் வித்தை தானே. 35

நேரிசை வெண்பா.

வித்தை சிவஞானி வித்தையே காண்பவெலா
மித்தையென நின்று விளம்பியே—சத்தியமாய்
நாட்டினு னீதானு நானே யெனப்புகன்று
காட்டினுன் றன்னையே காண். 36

ஊசல். எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கொண்டகைய விமிழிசைவெள் ளருவி தூங்குங்
கவின்மயிலைச் சிவஞான தேவன் கூறு
மாண்டகுநன் மொழிகேளா வாவி பாவ
வல்வினையு நல்வினையு நின்று தள்ள

மீண்டுதுயர் நிரயமொடு துறக்க மேவி
மெலிவதிவ்வா றெனத்திரிந்து காட்டல் போலத்
தூண்டுசுடர் விளக்கனையீ ரிரும ருங்குந்
தோழியர்க ளின்றாட்ட வாடூ சல். 37

தாழிசை.

ஊசலாடுறு நெஞ்சொடும்பிட
ருற்றவெற்றிகொள் காலனை
யுணர்ந்திலேன்பய மற்றுவேண்டிய
துண்டுடுத்துழன் றொண்மலர்
வாசமார்குழல் மாதரார்செயு
மாலின்மூழ்கின னத்துயர்
மாறுமாறுநி னைந்திலேனெரி
வாய்தலிற்படு மனையின்வாய்
தூசுலாமணை மீதுவாள்விழி
துஞ்சவிழ்பவர் போலவே
தொண்டர்தந்துயர் கண்டிராதது
டைக்குறுஞ் சிவஞானிநீ
யாசுதிரருண் மிகுதிகாணிய
வஞ்சலென்றருள் செய்தியோ
வருண்மறைத்துவி டுத்தியோசொ
லறிந்திலேன்றிரு வுள்ளமே. 38

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உள்ளதன் பொருள ளிக்கு முயர்சிவ ஞான தேவன்
றெள்ளரும்வண் புகழுங் காமற் செறுபிர தாப முந்தாம்
வெள்ளைநன் மதியுஞ் செங்கேழ் வெய்யவன் றானு மாகி
யெள்ளவக் தெதிர்வ துண்டோ வெனவெழுந் துலர்வு மன்றே. 39

மேற்படி வேறு.

அன்றெடுத்து மலைகுழைத்துப் புரமெரித்த
புகழல்லா லொற்றாழ் வேலை
நின்றெடுத்து மனங்குழைத்து வினையிரித்த
நின்புகழை நிகழ்த்தல் செய்யார்
குன்றெடுத்த புகழிருப்பச் சிறுசிலையொன்
றெடுத்தபுகழ் கூறல் போன்மான்
கன்றெடுத்த கரமறைத்துச் சிவஞானி
பெயர்படைத்த கருணைக் குன்றே. 40

தவம். கட்டளைக்கலித்துறை.

குன்றா மறையுள் விபூதியென் றேசொலுங் கூற்றினுக்குப்
பொன்றாத செல்வ மெனப்பொருள் கூறும்வன் பூசுரருந்
தன்றா யரைமலர்க் கைந்நீறு சாற்றத் தவம்புரிவ
ரென்றா லெவர்சிவ ஞானிதன் மேன்மை யிசைப்பவரே.

புயவகுப்பு.

இசைபோகி மாழ்கமத னம்பைக் கடிந்தன
விளநாக வீருரியொ டென்பைத் துரந்தன
வசைபோகு மாரநிகர் கண்டிக் கிசைந்தன
மகமேரு வாதிவரை யஞ்சக் கிளர்ந்தன
நசைபோகு மாதவர்க டுன்பைத் தீரந்தன
நயநீறு தேய்வையென விஞ்சத் திமிர்ந்தன
திசைபோகு தூயதமிழ் தங்கப் புனைந்தன
சிவஞான தேசிகர்தம் வென்றிப் புயங்களே. 42

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

புயன்மறையா மயிலைமலைச் சிவஞானி
நீயேயெம் பொருளிற் கொண்ட
செயன்மறையா விளவேறு கரந்தவன்யானல
னென்னிற் றெளியச் சொல்வே
மயன்மறையா நின்னடிகண் டனமார
வாரங்க ளாகா தன்ற
னியன்மறையா துரைசெய்தி செய்திலையே
லலர்தூற்ற விளக்கி லேமே. 43

மேற்படி வேறு.

இளைக்கு மிடியற் குறுபொருளா
மிறைவற் கரசாங் கூற்றுவனை
விளிக்கும் பிணிக்கு மருந்தாகும்
விடத்திற் கருஞ்சீர்க் கலுழனும்
வளைக்கும் பகைக்குப் படையாகு
மலடர்க் கரிய மகவாகுந்
திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான
தேவன் றிருக்கைத் திருநீறே. 44

நேரிசை வெண்பா.

நீறுவாய் கோலநினை நெஞ்சமே நெஞ்சமவற்
கூறுநா வேமாற்றங் கூறுநா—பாறுவீழ்
வேல்பிடிக்குஞ் செவ்வேள் வியன்மயிலை ஞானிமலர்க்
கால்பிடிக்குங் கைகளே கை. 45

நேரிசை யாசிரியப்பா.

கைகமழ் நறிய கறியொடு படூஉ
மென்மைவெள் ளடிசி லின்மை மாந்தி
விலைவரம் பறியா மென்றுகி லின்மை
நாடொறு முடுத்து நகைமணிப் பசும்பொற்
பூண்டன தின்மை காண்டகப் புனைந்து
திண்குற டுரிஞ்சுஞ் செழுஞ்சாந் தின்மை
பூசிப் பொன்மலி புரிசை மாடத்
தின்மையின் மலர்ப்பூம் பள்ளி யின்மையிற்
கருங்கட் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பசுந்தொடி
யிளமுலை மாத ரின்மையொடு தழீஇ
வாழா நின்றநின் வண்புகழ் பாடு
நல்லிசைப் புலவர் நற்பொரு ளின்மை
கண்டது பொறாது கவலைகூர்ந் தழிக்கு
நின்னை யென்னே நிலமிசை மாந்த
ரழுக்கா றிலனென வழுக்கா தறைகுவர்
தவப்பல விடர்செய் பவப்பிணி மருத்துவ
கலங்குறு தன்மைப் புலந்தெறு வீர
வடியார் கொள்ள மிடியாச் செல்வ
நானிலம் புகழ்சிவ ஞான தேவ
வடியே மருளா தறிதரக் கூறுதி
யென்றவன் றனையே யாம்வினா யறிகுது
நங்கண் களிப்ப நண்ணு மாயி
னணியென விறங்குவெள் ளருவி
மணிமலி மயிலை மலைகிழ வோனே. 46

கட்டளைக்கலித்துறை.

கிழுவி யெனும்மிக் கிரிராச கன்னிகை கெண்டையங்க
ணழுவி மலனைத் தழூஉமூ ரயர்ந்த வமுதமுனி
தொழுவி கலமி லுயர்ஞானங் கூறுஞ் சுடரிலைவேற்
குழுவி தனினு முனையே விரும்புங் குடமுனியே. 47

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

குடக்கெனப் படாக் குணக்குங் குணக்கெனப் படாக்குடக்கும்
வடக்கெனப் படாத தெற்குந் தெற்கெனப் படாவ டக்கு
நடக்குமெய்ப் புகழ்மா கச்சி நகர்ச்சிவ ஞான தேவே
படைக்குமப் பெரியோன் றன்னைப் பரவுவார் பரவுவாரே

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பரம யோகி யென்றுடம்பிற்
பாதி யொருத்தி கொளக்கொடுத்துப்
பகர்வுற் றறநன் மகனையடும்
பாத கத்திற் குடன்படுத்தித்
தருமி தானென் றொருதேறிச்
சாந்த னென்று புரமெரித்துத்
தம்பி ரானென் றொருவற்குச்
சந்து மகளிர் பானடந்து
பெருமை யாள னென்றுபோய்ப்
பேய்க்கூத் தாடிச் சின்மயனும்
பெயர்பெற் றவையி னம்பியாற்
பித்த னாகிப் புனிதனெனுச்
சிரமு மாலை யென்புமரீஇத்
திரிந்த முரண்கொள் செயலெல்லாந்
தீர்வான் வந்த சிவஞான
தேவற் கிலையொப் பாவாரே. 49

பதினன்கு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வாரியங் கரையீர் வாளிலைக் கைதை
மலரெனத் தோன்றுவர் சிலர்தா
மதுரவீர்ங் கருப்பின் மலரெனச் சிலர்தாம்
வருவர்நீ கற்பக மலர்போற்
காரியங் களத்த னடஞ்செய்தா மரையின்
கழலொலி யாவுமூர் போகி
கண்களாற் கண்டு கேட்குமூர்ப் பச்சைக்
கந்தமா முனிகரத் துதித்தாய்
வேரியங் கமலத் தாளிழை மருங்குன்
மெல்லியற் பெண்ணொரு கம்ப
மேவுற விருமா தங்கமுங் கட்டி
விடாதமர் நகர்கணு யகமும்
பாரினன் முகமா மிக்கரை முனிந்த
பரன்றிரு வக்கரை நகரும்
பயிலிட மெனக்கொண் மயிலைவா முமுத
பானமார் ஞானமா தவனே. 50

கட்டளைக்கலித்துறை.

தடங்கட னீர்முகந் தாங்குப் பொழியினுந் தண்விசும்பு
நெடுங்கட னீர்மை பெறல்போல வேதங்க ணீறுதொட்டு
நடுங்கிடு மாறில் சிவஞான தேசிக னல்கினுமோர்
படங்கிடை ஞால முடையார் பெறுகுவர் பாக்கியமே. 51

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பாக்கியமும் பாலுமுண்மை புகட்டியமெய்ஞ் ஞானப்
பாலனீ யளவிறந்த சிவபெருமா னடியார்க்
காக்கியிடல் கருதியே யுருத்திரபல் கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ வெனத்தன்

றாக்கினிடை யுரைசெய்தா னென்றேயென் றனக்குத்
தோன்றுகின்ற நூலகில்வே றொருவரிலா மையினுற்
சீர்க்கவிஞர் புகழ்மயிலை மால்வரையின் விளக்கே
சிவஞான தேவனெனச் சிறந்தவருட் கடலே.

நேரிசை வெண்பா.

கடலுலக மேத்துங் கருணைமலை மாவை
நடலை தபுமயிலை ஞானி—விடலரிய
நல்லினத்தை நண்ணு நனுகுமுட லாமுதலூர்
மெல்லினத்து ளாதிநிலை மெய். 53

களி. எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மெய்த்தவறு சமயங்கட் கிறைவ னாகி
விளங்குசிவ ஞானகுரு வாய மென்னுஞ்
சத்திசம யத்தினுக்குக் கள்ளு மூனுந்
தகுமெனமான் மதுகைவிடா னாகி நின்றான்
புத்தலரி யயன்கரகங் கொண்டு வந்தான்
புராரியுழை யைங்கரன்பே ரெலிகைக் கொண்டார்
நெய்த்தவடி வேன்முருகன் சேவல் கொண்டா
னிலவினனோர் முயன்முழுதும் விழுங்கி னானே. 54

தழை. கலிநிலைத்துறை.

விழுங்குவள் போலநு கொண்டற லோதியின் மேல்வைத்தா
ளழுந்துற வாள்விழி யொத்தின டேமொழி யன்பாநின்
செழுந்தழை பட்டது நஞ்சிவ ஞானி திருத்தாள்கள்
பழும்படு நெஞ்சுடை யார்கரம் வந்து படும்பாடே. 55

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பாடு வாரிசை யறியு மியாவுமூர்
　　பணியு நல்லிய லம்பலத் தானின்
றாடு வாரறி வார்கொ லோவறி
　　யார்கொ லோவெனப் பாடு வார்கௌத்
தோடு வார்செவி நல்கி னானுயர்
　　சூலி நஞ்சிவ ஞான நீபடை
விடு வார்செவி யாக நல்கினை
　　விலகி நல்லியற் புலவர் கொள்ளவே. 56

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கொள்ளு முண்டி பகுத்தாண்டு
　　பெருஞ்சீர் கொண்டா னின்குரவன்
கள்ளும் வண்டு மருமலர்ப்பூம்
　　புலியூர்ப் பச்சைக் கந்தமுனி
தெள்ளு மிருஞ்சீர் நீபகுத்திட்
　　டுண்ணு தற்றாய் சிவஞானி
துள்ளு மருந்தா யினுங்கன்று
　　சொல்லா ரோசொ னல்லாரே. 57

கட்டளைக்கலித்துறை.

நல்லா ரவன்சொல்வ தெல்லாம்பொய்
　　யென்பவர் நன்மையிலாப்
பொல்லா ரவனைமெய் யாளனென்
　　பார்மெய்ப் பொருளுணர்ந்த
வல்லார் மயிலைச் சிவஞானி
　　யைச்சொல வாய்திறவார்
கல்லா ரவனியல் சொல்வமென்
　　றேபல கற்றவரே. 58

கலி விருத்தம்.

கற்றுவேத முற்றுமாயை கழலுமீச னேபதி
சொற்றசைவர் கட்கெனச்சொல் சொல்லுமாவி யேபர
முற்றும்ஸ்வதி கர்க்கெனச்சொன் மொழியுமாறு மாறுநா
முற்றமயிலை ஞானதேவ னேருசோ லுண்மை சொல்லவே. 59

தாழிசை.

சொல்லருங்கயி லைத்தணந்தனை
துன்னுநீவிட குணமுமூர்
கூடல்செய்சாபமு மின்றியேசம
னேக்கமெய்தினை தோளுடை
பல்லெலும்பணி கோலமோவினை
பாதியாணெனன் மாறினை
பணிகள்யாவுமு ருதகன்றனை
பாணிசென்னிசு மக்கிலை
வில்லிருந்தத மும்பொழிந்தனை
மீளநஞ்சமி ரிந்தனை
விரைந்துசோறிடு மனையைநல்கென்
வேண்டுமாறு மறந்தனை
கொல்லிரும்பர சினைவிடுத்தனை
குறைவிலாமதி மேவினை
கோதறுஞ்சிவ ஞானியேயருள்
கூருஞானவி நோதனே. 60

கட்டளைக்கலித்துறை.

வினையே னெனினுங் கொடியே னெனினும் விதிவிலக்கு
நினையே னெனினு மியானே யறங்களி னின்றுடையே
னனையே யனைய சிவஞான தேவ னருண்மிகுதி
யெனையே யடைதலி னுலைய மேது மிதற்கிலையே. 61

நேரிசை வெண்பா.

இல்லாமை யில்லாமை யெய்தலா நான்முழுதுங்
கல்லாமை கல்லாமை கற்கலாம்—வல்லான்
சிவஞான தேவன் றிருவடியைப் போற்றத்
தவஞான முண்டாயிற் றான் 62

வஞ்சித்துறை.

தானி யேசிவ, ஞானி யேயெனன்
மேனி யோடபி, மானி யாகுமே. 63

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மேவரு மெய்ச்சிவ ஞானி திருப்புகழ்
மேன்மை யிசைத்திடுநாண்
மாவுரகர்க்கிறை தானெளிர் பைத்தலை
மாண வசைக்கும்தாற்
பூவசை வுற்றிடு மாலென மட்டவிழ்
பூமிசை யுற்றிடுவான்
பாவின் வியப்புறு மேரு முதற்கிரி
பார மியற்றினனே. 64

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பாரார் விசும்புளார் பாதாளத் தார்பரவுஞ்
சீரார் சிவஞான தேசிகா—தீரா
வறவா நினைக்கி னடியேன் பொருட்டுப்
பிறவா நினக்குப் பிறப்பு. 65

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பிறந்தான் மேலு மிடிதீர்நோய்
    தீரென் றெமைப்பின் றொடர்வனென
வறிந்தாய் போலுஞ் செம்பவளத்
    திருவாய் மலர்ந்தென் னகந்திருத்தி
யிறந்தார் ஞால மிசைப்பிறவா
    முதுகுன் றகலா தெனைவைத்தாய்
சிறந்தார் வாய்மைச் சிவஞானிப்
    பேரோய் தீராச் சீரோயே. 66

நேரிசை யாசிரியப்பா.

சீர்வளர் குவவுத் திண்டோண் மாருதி
யுயிர்தரு மருந்தோன் றுறுதற் பொருட்டு
முழுமணி கொழிக்கு முகங்கவி ழருவிக்
குன்றமொன் றெடுத்த கொள்கை போலச்
சொற்றிறம் விரித்த சுடர்மணிச் செழுஞ்சூட்
டுரக வேந்த னொருதலை தரிப்பக்
காதல் கூர்ந்து கண்ணகன் ஞால
முச்சிக் கொண்ட கச்சிப் பதியு
மெறும்பியுயிர் நீங்கி லெறும் பியீருரி
போர்த்துப் போகும் புராதன மலையு
மானபாற் கன்றி யளவில்பல் கறிக்கு
மின்சுவை விளையு மென்சே யூருங்
கயிலைபோற் சிறந்த மயிலைமால் வரையு
மிடங்கொண் டிருந்த வெங்க ணாயக
னரன்றிருத் தொண்டர்க் கன்னை போல்வான்

புகழுநர்க் கடங்காப் புகழுடைப் பெருந்தகை
யுலகா யதனுக் கிலகா யுதமா
யணுமத மோரறு வாகத் துரந்து
விசேட மதத்தின் விசேட நீக்கிக்
காலவா திக்கோர் கால னாகிக்
குருமத நொய்தெனக் கூறி மாற்றிப்
பஞ்ச ராத்திரிக் கஞ்சு பகலாய்ச்
சைவப் பயிர்க்குத் தண்முகி லானோ
னுந்தொழ வருள்சிவ ஞான தேவன்
சமய வாதிக டம்மத நிறுவத்
தகர்போல் வாதிற் றுக்குத னோக்கிச்
சிரித்துளங் களிக்குஞ் சிவாநு பூதியின்
மாண்டிட வெம்மை வைத்தனன்
வேண்டிய செய்கவவ் வீணர் தாமே. 67

பிச்சியார். கலிநிலைத்துறை.

தாமே மனிதர் தமதா மயிலைத் தனிஞானி
பூமேன் மனிதக் கோல மடைந்து புறப்பட்டான்
மாமேன் மையரா கியமா தவர்தவம் வெளவற்குக்
கோமே தகமே நீதவ வேடங் கொண்டாயே. 68

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கொண்டசிலை மரமுதலா யினதமைத்தாஞ்
சிவமெனவே குறிக்க மாட்டா
ரண்டர்முத லாயினோர் பாவிக்கப்
படுமயிலை யமர்ந்திட் டெம்மைத்
தொண்டுகொளுஞ் சிவஞானி தனைத்தானே
சிவோகமெனத் துணிந்து கொண்டு
பண்டைநரர் பவமுழுதுந் தொலைத்திடுவ
னியாரதிகம் பார்த்திடீரே. 69

பாண். நேரிசை வெண்பா.

பார்த்திடுவ னீலகண்ட பாணனு ராகநினைத்
தீர்த்தன் சிவஞான தேசிகன்சி—ரேத்திவரிற்
பானு நினைச்சாதி பாராட்டு வேன்பிறர்சிர்
நானு துரைத்துறலா னுன். 70

கட்டளைக் கலித்துறை.

நானே சசிவன் னனிற்பெரி யேனவன் ஞானிதனைத்
தானே யடைந்தில னுன்றிருக் காஞ்சியிற் றண்மலர்ப்பூந்
தேனே யனைய சிவஞான தேவனைச் சேர்ந்திமைப்பி
லானே யுயிரே யெனுமிவை வேறுபட் டுய்ந்தனனே. 71

நேரிசை வெண்பா.

உன்னைச் சிறையிட் டுளானெஞ் சிவஞானி
தன்னைப் பணிவினவித் தான்செய்வ—னென்னைப்
படைப்பேன் கிடைப்பேனென் றெண்ணுதே பாழி
யடைப்பேன் கமலா லயா. 72

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆலைய மெனக்கொண் டெம்மனத் தமர்ந்த
வருட்சிவ ஞானதே சிகவெம்
பாலைய மலர்க்கண் ணிரண்டுடை யாய்க்குப்
பார்வைமுன் றுளனெனப் படுவோன்
மேலவ னென்னி லவற்குநா லிருகண்
விண்ணவ னுயர்ந்தவ னவற்குச்
சாலவு மதிக னுவனு யிரங்கட்
டவளமார் கவளவா ரணனே. 73

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வார ணாசி சிதம்பர மங்கல மாதை வீழிபுகார்
சீர ணாமலை யம்பர் வலஞ்சுழி சேது மாதவனூ
ரார ணாடவி நின்பத பங்கய மாகும் வேறறியே
நார ணாதி வணங்கு மருஞ்சிவ ஞான தேசிகனே. 74

தாழிசை

தேசுலாவுமணி நாகமீரமதி
தேய்வகன்றுவளர் மோவெனு
வாசையோடமரும் வேணிநாதனரு
ளாளனெந்தைபுகழ் காழிவாழ்
பாசநாசனெனு ஞானமாமதலை
பாடவென்புமக ளாகுநான்
மாசிலாதசிவ ஞானிசீர்பரவ
மாதரென்புவடி வாவரே. 75

மதங்கு. மேற்படி வேறு.

ஆகுமேயிவள் வலிபிறர்க் காவிபோமுடல் போலவே
மோக மாதரின் மாறிய முதல்வனஞ்சிவ ஞானிசீர்
பாகு போன்மொழி யான்மிகப் பாடியாடிம தங்கிதான்
சோகமேதுமின் முனிவர்தக் துறவு கொள்ளைகொள் கிற்பளே. 76

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பகலாவெழுத் தைந்தேவடி வாகுஞ்சிவ ஞானி
பாற்போகுவ னென்றேநினை வுற்றேனது பொழுதே
புகலாசையி ரும்பேயினிப் போவேனெனப் போய்த்தாற்
புணர்மூலம லப்பேயவற் கண்டேகுவ னென்றே

யகலாமைய கன்றேயக லாநின்றது மெல்ல
வாகத்தின்வி னைப்பேயவற் கண்டுஞ்சில நாளு
னிகலாமையி ருந்தேகுவ னெனநின்றது மாயை
யெனும்பேயத னேடேகுவ னெனநைந்தறி ரந்தே.

வஞ்சி விருத்தம்.

இரந்து நிற்றலி லாமையுங்
கரந்து நிற்றல்க லாமையும்
பொருந்து நிற்புகழ் வேனியான்
திருந்து மெய்ச்சிவ ஞானியே. 78

நேரிசை வெண்பா.

ஞானியஞ் ஞானியெனல் ஞானசம் பந்தனெனுந்
தானிமணப் பந்தற்குத் தப்பியுழன்—மானுடர்கா
ணில்லாமல் வம்மினே நின்றசிவ ஞானிபத
மெல்லாம் வழங்குகின்ற னின்று. 79

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இன்றுவர்வாய் மகளிர்மய லுருதென்று
மெனைத்தடுத்தா ளிசையக் கொண்டாய்
வென்றிமலி துறவியா தலினீயம்
மாதொருபால் விழைந்து வைத்தோன்
முன்றமர்செய் மணம்விலக்கி வலிந்தாட்கொண்
டிருமாதர் மோக வேலை
யன்றமிழ நம்பியைச்செய் தனன்சிவஞா
னிப்பெருப்பே ரடைந்துளோயே. 80

ஏழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடையாத புல்ல ரினமோ டிணங்க
வடியேனை விட்ட வெருநீ
கிடையாத நின்னை யுறுமன்பர் தங்கள்
கிளையோ டிணங்க வருள்வாய்
இடையாக நாளி னடியான் முனிந்த
சிவஞான தேவ மதியைச்
சடையா லணிந்த வவன்வேறி யார்கொ
றலைவா வெனக்கு மொழியே. 81

கட்டளைக்கலித்துறை.

எனக்குப் பிறப்பில்லை யென்றே
கனன்மழு வேந்துவன்யா
னினக்குக் கருணையென் மேற்று
தலினின் னிலைமை கண்டே
யெனக்குப் பிறப்புண்டென் பார்சிவ
ஞானி யிரு நிலத்தி
னினக்குப் பிறப்புண்டென் பாரல
ரோவவர் நிந்தை செய்தே. 82

சம்பிரதம். எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நிந்தையறும் படிமுழுது மளப்பம் வாங்கி
நெடுவரையொன் றெடுப்பமெழு கடலை யள்ளிச்
சிந்துவமல் லியினலரி யாக்கு வல்லோஞ்
செய்குவமென் றயன்பேரா னுற் றிசையும் பாரேந்
தந்தையினு மினியசிவ ஞான தேவன்
றன்கருணை கொண்டெளிதிற் றருக்கர் கூறு
மைந்தனுவி லோர ணுவு ளண்ட முண்ட
வம்புகொளுஞ் சம்புவைநா மடக்கு வோமே. 83

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடங்க வெலும்புந் தோலுமா
யருவ ருத்திட் டுமிழ்கின்ற
வுடம்பை நானென் றிருந்தேனை
யொழிவில் கருணைச் சிவஞானி
கடந்த பிரம நீயெனவே
கழற்கா லென்புன் றலைவைத்தான்
முடங்கு மருள்வா னுய்க்கொருபொன்
முடிசூட் டினனெம் பெருமானே. 84

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பெருமானே சிவஞானிப் பெயருடையோய் நினதருளால்
வருமான்மா பரமுத்தி மருவுதலே யியல்பாகும்
பரமான்மா வுரைசெய்யப் படுகாசி முதலனதாங்
தருமாறே ருபசாரந் தருவதுநிற் கிடைத்திடினே. 85

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கிடைப்பரிய நீதுறந்த கங்கைதிருப்
பாற்கடலாய்க் கிடந்த தாங்குச்
சடைப்பழகு மனந்தனத னெடுபோகச்
சயனமெனச் சார்ந்தான் மாயன்
படப்பணியை நீங்குதலால் வளர்ந்துபோ
யிற்றுமதி பாணி மானை
விடுப்பவத னுடல்பு குந்த தரியசிவ
ஞானியென விளங்கு வோயே. 86

கட்டளைக்கலித்துறை.

விளங்காத வண்ணம் பிறர்தீங் கடக்கி விரித்துநன்மை
யுளங்காதல் செய்துரைப் பார்கூ றுதற்கிங் கொருகடுகி
லிளங்கா ழுளவு நலமில னாகிய வென்னையென்னே
துளங்கா தருளச் சிவஞான தேவன் றொடங்கினனே. 87

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தொடங்கியா யிரநாவால் யோக மெல்லாஞ்
 சொல்லினுநீ போகியெனப் படுவாய் மண்ணை
விடும்பரிசு நினக்கில்லை பணம்போ மாயின்
 வீந்திடுவை விரைகமழ்மென் மலர்க்கட் பெம்மான்
முடங்குறினு நினைவிடுமோ வளியுள் வாங்கு
 முயற்சியால் யோகியெனப் படாய னந்தா
வடைந்தசிவ ஞானியெனும் பரம யோகி
 யல்லைகாண் சொற்சொலவே வல்லை நீயே. 88

நேரிசை வெண்பா.

நீயிருப்பப் புன்பொருட்கு நீசர்ப் புகழ்வாருந்
தூய்திருப்ப வூன்விரும்பித் துய்ப்பாரு—நாயிருத்தல்
போலிருந்து நீணரகிற் போய்விழுவா ரேமயிலை
மேலிருந்து வாழ்முனிவா மேல். 89

கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலுக்கு நீவரம் பாயினை கூறில் வியனுலகிற்
கீழுக்கு நான்வரம் பாயினன் மேலெனக் கீழினுக்கு
மேலுக்கு நாப்பணின் றார்கீ ழெனச்சொல மேவுவர்காண்
கீழுக்கு நாடரி தாஞ்சீர் மயிலைக் கிரிமுனியே. 90

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முனிப்புலி தொழுசிதம் பரங்கண் ணுற்றவர்
 முழைப்புலி முழங்குமவ் வருணை யங்கிரி
நினைப்பவ ரமலவா ரூர்ப்பி றப்பவர்
 நிகழ்த்தறு காசியிற் சென்றி றப்பவர்
தனிப்பெரு முத்தியை யடைவர் தாங்களே
 தலைப்படு குவருயர் பதமுன் கச்சியை
யுனைப்பெயர் பகர்பவர் கேட்கின் றாரொடு
 முரைப்பரும் புகழ்ச்சிவ ஞான தேவனே. 91

கைக்கிளை மருட்பா.

தேவென் றறிந்தோஞ் சிவஞான தேசிகனை
யோவென் றெழுகுமருட் கண்களான்—மாவென்
றிமைக்கும் விழியா லிவளை
யிமைக்கு ளணங்கல ளென்றறிந் தோமே. 92

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அறிவதை யறிந்தார் மூவ ராறுமுகக் குரவன் றன்பான்
முறைவரு வருண முற்று முக்கணான் குருவென் றன்பு
செறிகிலன் மலய வெற்புச் செஞ்சடை முனிவன் யாக்கை
குறியவன் குறுகி லானெங் கோன்சிவ ஞானிதானே. 93

கலம்பகம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்த்து.

அருள்பொழி விழிகள் வாழி யறம்பகர் பவளம் வாழி
யிருள்புரை தமியே னுள்ளத் தெழுந்துபே ரொளியாய் நின்ற
குருபரன் காஞ்சி வாஞ்சை கொள்சிவ ஞான தேவன்
றிருவடி வாழி யன்னான் றிருப்புகழ் வாழி வாழி.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலையதேசிகர் திருவடி வாழ்க.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகர்

தாலாட்டின் குறிப்புரை

செய்யுள் (22) பச்சை மாஞ்சிட்டபோதங்களெலாம் என்றும் பாடம்.

நெஞ்சுவிடுதூதின் குறிப்புரை

காப்பு - தூய்தாகுமேனி என்றும்பாடம்.

செய்யுள் (6) வாசனை என்றது நினைவிற்குக் காரணமாயுள்ள பாவனை வாசனையை என்க. தடுத்திருந்தது ஒன்று-அறிவைத் தடை செய்திருந்ததொரு மலினம்.

(13) கழுவேறிகள் - சமணராதியோர்.

(15) என்பின் உயிராக்கினன் - ஆளுடையபிள்ளையார்.

(17) எண்ணி இறப்பும் பிறப்பும் கடியப்பிறந்தான்என்க.

(21) கருணைபுரிதலாவது.- தம்மைநோக்குதலாகிய வற்றால் பாவிகட்குப் பாவவொழிவும், தம்புனிதச்செயல்களைநோக்குதலால் உதாசனர்குப் புண்ணியவிருப்பமும், தம்மைவழிபடுதலால் பத்தர்க்குநல்வினையும் தம்மை நம்புதலால் சீடர்க்கு முத்தியும் உண்டாக்கல்.

(22) மூன்றூற்பெருக்கும் இருசமயம் - அறுசமயம்.

(24) இதுமுதல் தசாங்கம் கூறப்படுகின்றன. இதுகைலை மந்தாம் விந்தம் மேருவை இழித்தவாறு.

(25) வளத்து - வளத்தது.

(33) முப்பகுதியுயிர்-விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர். மும்மாயை - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயை.

(34) வரையாமை - எழுதாமை, நீக்காமை. அனுமானித்தல் - காரியத்தைக்கொண்டு காரணத்தைத்துணிதல், குதிரை கனைப்பு. (59) 35 - திருக்குறள்.

(64) முன்னுந்தன்மையில் வேறிலாமையாவது - இரண்டையும் சமமாகக்காண்டல்.

(70) மனுவுரை-மந்திரவாக்கியம்; தன், என்றது சிவஞானபாலையதேசிகரை. புலவர் - தேவர், கவிஞர்.

(72) மகிழ, 73 அணைய எனஇயையும்.

(73) தனைமேவு மாசு எனமாற்றுக.

(79) பொறிக்குஞ்சரம் - இந்திரியங்களாகிய யானை.

(82) கவரி இரட்டி என இயையும்.

(97) சாதமருள் - பிறவிக்குக்காரணமான விபரீதவுணர்வு.

(102) எம்மையெமக்கருளாய் என்றது ஆத்மநிலையை விளக்கல என்றபடி. (114) இக்கண்ணி சிவக்கோலத்தைச் சுட்டி நின்றது. (117) வில் நியாஸம்-வில்லைத்தொடுதல். பின் பகையின் மையின் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தனரென்பது.

(118) கேவலம் - அறிவின்மறைப்பு.

(124) இவர் காம் பிரமகபாலத்தைக் கழுத்துப்போற் றுங்காமை குறிப்பித்தது.

(125) அடியேனும் 127 - காதலானேன் எனஇயையும்.

(154) தொகை பெறூ - செய்யூ என்னும்வாய்பாட்டது.

(159) கம்பர் - கலிக்கம்பர். (167) நீ துணையல்லவென்று நின்னை நீங்கினல் என்க. (184) சீர்மலிந்து 187 - என்னும் என இயையும். (186) தன் என்றது மணிமுத்தாநதியை.

(187) செய்தாமம் - வயலிடம். (188) சுவை - உப்பு.
(189) ஏகுதற்கு எளியவழியாகவுயர்த்த உப்புக்குவியல் என்க.

(192) பூ - சிலேஷை. சேடன் பணங்காட்டல் - பாதலங் காறும் பதிந்திருத்தல். (193) வேளாளரும் கங்காபுத்திரராகலின் முருகக்கடவுளைச் சகோதரரென்றார். கங்கை விடுபப என இயையும். ஆண்டு வேளாளரின் மிகுதிகுறித்தவாறு.

(197) 1598 திருக்குறள். (200) சேயூர்- முருகக்கடவுள் தலம். (205) இறைவன் + நாற்பூதம்.

(209) அவன் என்றது நியாயனை. சேர நண்ணுறேல் என இயையும். (229) தந்திதருபச்சை யானையாற் கொணர்ந்த மரக தப்பச்சைக்கடகம் இச்சரிதம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரலாற்றால் உணர்க. (242) ஒருபூதருமில்லா துறற-ஒருயிரும் காட்சியிற்படா. தொடுங்கியுள்ள.

முற்றிற்று.

பிள்ளைத்தமிழின் குறிப்புரை

முத்தப்பருவம் செய்யுள் (9) பிலநதி - கம்பை.

அம்புலிப்பருவம் செய்யுள் (7) நின்னிறநாமன் என்றது - சசிவன்னனை.

கலம்பகத்தின் குறிப்புரை

செய்யுள் (46) * இப்பிரபந்தம் ஆசிரிய ரயிக்கமுற்ற பின்னர் அருளிச் செய்ததாகலின் "நங்கண்களிப்ப நண்ணுமாயின் யாம் வினையறிகுதும்" என்று ஆற்றாமையால் விதந்துரைக்கப்பட்டது.

முற்றிற்று.

நூல் 15

ஸ்ரீ சிவஞான பாலையதேசிகர்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலயதேசிகர்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிறைந்தவொரு சச்சிதா னந்தபர சிவத்தி
னிகழுமுயி ரிப்பியிடை வெள்ளிபோற் றோன்றி
யறிந்துமய லகன்றிடிலொன் றன்றிவே றிலையென்
றறைவர்சிலர் பதியினைப்போ லாருயிர்நித் தியமே
யிறந்துமல சத்திவிடிற் சிவசமா னதையா
யிருக்குமென வறைவர்சில ரெதுவழக்கென் றடியேஞ்
செறிந்தனநின் றனைவினவ வெங்கள்சிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. 1

சகலரெனும் பசுக்களைமூ லாதார மென்னுந்
தக்கதொழு விடைமலமாந் தாம்பினு லார்த்துப்
புகலுமொரு நுகர்வுமிலா துரைநிறுத்திப் பின்னர்
பொருந்துகலை யாங்கரத்தாற் கட்டவிழ்த்து விட்டே
யகலுநன வெனும்புரத்தி லோட்டியே விடய
மாகியபுன் மேய்த்தெமக்கிங் கமுதமருள் பவனே
திகழுமலை மகணகரின் மருவுசிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. 2

காற்றுமறைப் பாயபடப் பாயலிடை மடங்கற்
கனலருகி னரிசனப்பொற் றாசுமிசை போர்த்துக்
கோற்றொடிமென் முலைமடந்தை தனைமார்போ டணைத்துக்
குளிர்க்குடையா னுததியிடைக் கண்டுயில்வோ னெழுந்து
போற்றினை தெதிர்குறிப்பச் சங்கொடும்வந் துற்றான்
புண்டரிகன் கரகநீர் கொண்டுதவ நின்றான்
சீற்றமறுந் தவக்களிறே யெங்கள்சிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. 3

நூறுவிடு நம்பிவரு கிலன்சிலையா லெறிந்த
தொண்டனிலை விசயனும்வில் லொடும்வந்தா னில்லை
யேதமறு மியற்பகையார் கிளைஞர்கள்வந் தடைந்தா
ரில்லையினை மஞ்சுமவென் றொருபிரம்பா லடித்தோன்
போதிலனின் திருவடியிற் போதுகடுய்ப் பரவிப்
போற்றவுறு மடியவரே பொருந்தினரெம் மருங்குஞ்
சீதமதி துறந்தமுடி மருவுசிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. 4

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூல் 16

திருக்கூவப்புராணம்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

1. பொருந்தா ரரணம் பொடிபடுத்த
பொன்னஞ் சிலையோன் கூவத்தி
லிருஞ்சீர் தமிழாற் புனைதல்செய்தா
னிதழ்கூட் பாத வந்தாதி
யருந்தா மந்தான் புனைந்துசெந்தி
லமர்ந்து சூர்மா முதறடிந்தோன்
பெருந்தோண் மலைகட் கணிந்தசிவப்
பிரகா சப்பேர்ப் பெருந்தகையே.

சருக்கவகை.

2. உருக்கமிகு பாயிரநை மிசாரணியச்
சருக்கமுயர் தலச்ச ருக்கந்
தருக்குதிரி புரதகனச் சருக்கநல்ல
சந்தான கிரிசந் தானச்
சருக்கமடி முடிதேடு சருக்கமனி
செங்கெல்லைத்த சருக்கம் பாவச்
செருக்குமுதா ருகன்வதையாஞ் சருக்கமிவை
கூவபுரா ணச்சேர் வாமால்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
15	50	2	மரிம	மரிய
17	59	8	சடர்களுக்	சுடர்களுக்
26	21	8	நளிரமதி	நளிர்மதி
29	32	2	டரிவையந்தம்	டரிவையர்தம்
32	49	1	சாகரக்	சாகரங்
36	67	2	நரகர்	நாகர்
54	64	1	என்ணி	எண்ணி
56	72	6	வுருவு	வுருவ
57	77	4	மிறற்றும்	மியற்றும்
60	84	2	ரணிநலம்	ரணிநலர்
60	85	7	சால்	சால
71	134	4	மொழிதவ	மொழிதரு
105	30	7	கைச்செமத்	கைச்செமைத்
110	45	2	சோதி	சோரி
116	82	2	போதரு	யோதரு

உ
கணபதி துணை.
ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூவப்புராணம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

தவளத் தந்தத் தளிர்விண் வளத்துறக்
கவளத் தந்தக் கரண மிறுத்திய
பவளத் தந்தப் படிவ நிகர்த்தொளிர்
தவளத் தந்தத் தலைவனை வாழ்த்துவாம். 1

நச்சி றுத்த நயனக் குவிமுலைப்
பொச்சி றுத்த நுசுப்பினர்ப் போற்றிவாய்
மிச்சி றுத்த விரகிலிக் காங்கொலோ
வச்சி றுத்த வடிக ளடிகளே. 2

திரிபுராந்தகநாதர்.

நீர்கொண்ட சடையொடுநம் பெருங்காமத்
தழலவிப்ப நிற்கின் றானைக்
கூர்கொண்ட கனன்மழுமா னுண்மையும்பெண்
மையுமாய கூற்றிற் கேற்பச்
சீர்கொண்ட வலனிடங்கொ ளுயகனைப்
புகலியிறைச் செந்த மிழ்ப்பூந்
தார்கொண்ட திருவிற்கோ லப்பெருமான்
றனையிதயத் தவிசின் வைப்பாம். 1

திரிபுராந்தகநாயகி.

பைத்தசிறு மணியரவந் தாழ்ந்துமதி
கவர்கின்ற பரிச தென்ன
மெய்த்தவிரும் புகழ்த்திருவிற் கோலநா
யகன்மகிழ விற்கோ லத்தை
மொய்த்தநறு நுதலிடைப்பொற் சுட்டியின்கீழ்
வெண்டிலக மொளிரத் தீட்டி
வைத்தருளு மெழிலுடைப்பை யரவல்கு
லம்மைபதம் வணக்கஞ் செய்வாம். 2

சபாநாதர்.

சீர்கொண்ட மலைமாதின் றிருநுதல்கண்
டராப்பகைவெண் டிங்க ணீக்கி
யார்கொண்ட சடையரவ மல்குலைக்கண்
டடற்கையுழைப் பகைய யர்த்து
நேர்கொண்ட வுழைவிழிகண் டருகுறுமெய்ப்
புலிப்பகைநீத் திருப்ப நின்றே
யேர்கொண்ட தனித்தில்லை நடம்புரியெம்
பெருமானை யிறைஞ்சல் செய்வாம். 3

சிவகாமியம்மை.

வன்னிகரம் வளர்வுறநற் பணிபயில
வருவார்க்குச் சுவர்க்க மீந்து
பன்னுநுதன் மதியடியார் பரிபுரங்கொண்
டெழிற்கனிமேல் விதழி யாரப்
பொன்னனுகு மலரவைசேர்ந் திசைகொளரி
மறையோதி புரிந்து தாழத்
தன்னையிடத் திருத்துபரம் பொருளைநிக
ருமையம்மை சரணிற் றாழ்வாம். 4

விநாயகக்கடவுள்.

கற்றைநெடுஞ் சடாமவுலிப் பிறையுமொரு
தன்கோடுங் கரத்திற் சேர்த்தி
மற்றைநிறை மதியாக்கி மருவிகந்து
வல்லபைதன் வடிவு பூத்த
நெற்றிநிகர்த் தமையன்றி யழகொழுகு
திருமுகத்தை நிகர்ப்ப நேயம்
பெற்றமழ களிற்றைமனச் சேவகத்தி
னிறுவியிடர்ப் பிறவி தீர்ப்பாம். 5

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

நான்குமுகன் றொழுமைந்து முகனீன்ற
வாறுமுக நாதன் றன்னை
வான்குலவு மொருகடவுள் யானையின்பா
கனைப்புனைந்து வடிவு கூர்ந்த
மான்குறுக வேங்கையுரு வெடுத்தானை
யசுரர்குல மாய்த்துப் பேய்கட்
கூன்குருதி யொடுமளவிப் புதுவிருந்திட்
டானைநம துளத்துள் வைப்பாம். 6

திருநந்திதேவர்—வேறு.

பாக்கு லங்கள் பழிச்சுமை நெஞ்சமும்
வாக்கு மங்கை வடிவு நிகர்த்தொளி
தேக்கும் வெள்ளிச் சிலம்புட னெம்மையுங்
காக்கு நந்தி கழறொழு தேத்துவாம். 7

காரைக்காலம்மையார்.

நடந்து கண்களிற் கோட்கு மவன்புக
லடைந்த கைகொ டுயிர்ப்பவ ளத்தன்வாழ்
வடந்த யங்கு வனத்திற் றலையினு
ணடந்த வம்மை பதமலர் நண்ணுவாம். 8

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

அங்க மான தனாங்கினு மேம்படு
மங்கை யாகப் படைத்து மகளெனப்
பங்க யாதனன் வெள்குறப் பார்த்தருள்
பொங்கு ஞானசம் பந்தனைப் போற்றுவாம். 9

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

மருக்கு லாவு மறைவனத் தொன்றிய
திருக்க பாடந் திறந்தசொல் வேந்தனை
யருட்கு லாவு மறிவினை முடிய
விருட்க பாடந் திறக்கவு மேத்துவாம். 10

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கன்று காமங் கழன்றிலர் தம்முரு
வென்று யோர்வரி தென்றிருப் போன்றனை
யன்று தூதுவ னாக வரிவைபாற்
சென்று வாவென்ற தீரனை வாழ்த்துவாம். 11

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

இன்ப மாணிக்க வாசக னென்னுமோர்
மன்பெ ரும்பெய ரியாரும் வழங்குறத்
தன்பெ யர்க்கொடை யோடுத ரித்தபே
ரன்பன் றன்னை யகத்து ளிருத்துவாம். 12

அவையடக்கம்—வேறு.

மூதறி வாளரு மறிவின் மூகரு
மோதுறு நடுநிலை யோருஞ் சொற்பொருட்
டீதுரைப் பதற்கொரு செயலுங் கண்டிலே
னாதலி னென்கவிக் கழிவின் றுருமால். 13

நூல்வந்தவழி—வேறு.

காவி நேர்விழி மங்கைபங் கினனிசைக் காந்த
மேவு மாசனற் குமாரசங் கீதையில் விரித்த
தாவில் காளிகா காண்டமென் கடற்புகழ் தன்னிற்
கூவ நீர்மையுட் கொண்டியான் கூறுவன் றமிழால். 14

பாயிர முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—16.

நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

சீத வம்புலர் மலர்க்கொடி நானிலந் திகழும்
பாத வம்புத லாதிய வளமெலாம் பயின்ற
தாத வம்பனி யழையொலிக் குடைந்திடா தமர்ந்து
மாத வம்புரி வோர்க்கிட னைமிச வனமே. 1

பொன்னு லாமலர்க் கற்பகா டவிநிழற் போக
மின்ன லாமென வெறுத்திந்த வனத்திடை யின்ப
மன்ன யான்புக வருளென வீசனை மகவா
னுன்னி வேண்டுவ னெனிலதன் சிறப்பெவ ருரைப்போர்.

வந்த தேயுண வாகிமற் றூணு மறுத்துச்
சந்த யோகிகள் போன்றுபோ கிகளுறத் தமது
புந்தி போம்விரி வொடுக்கியே பொறிப்பண மடக்கு
முந்து போகிகள் போன்றியோ கிகளுறு முதிர்கான். 3

எலியும் பாம்பு மங்கதமு மஞ்ஞையு மிளமயிலு
நலியுங் கோம்பியு மொருத்தலு மடங்கலு நவியும்
புலியுந் தாம்பெறு பகையொரீஇப் புணருமவ் வனத்தின்
மெலியும் பாவமு மறமுமே பகையன்றி விரவா. 4

ஆதி மாலயன் மனத்தெழு மகந்தையை யடக்க
மீது லாமழன் மயநெடுந் தம்பமிக் குயர்ந்த
சோதி மாமர முகிலதிற் சூழ்தரு தூமந்
தீதி லாவடி மணிசித றியபொறிச் சிவணும். 5

கரண நான்கையுங் கடந்தமுக் கட்பெருங் கடவுள்
சரண வாரிசம் பற்றென வடைந்ததா பதர்க்குத்
தருண வேள்வியிற் பகைஞர்சா இத்திடப் படாத
வரண மாயது நலந்தரு நைமிசா ரணியம். 6

பேர சோகமே யெனக்கொடு பிண்டிவின் மதவேள்
வீர வாளியாய் மலர்ந்துறூன் பங்களே விளைத்த
கோர பாவமற் றப்பெயர் மெய்பெறக் குளிர்ந்து
வார மாதவர் சோகநீத் திடமலர் வழங்கும். 7

அருந்த வம்பயின் றைம்புலக் குறும்பினை யடர்த்துத்
திருந்து நன்முனி வரர்வனத் தொருதனித் திகிரி
மரந்த யங்குவெண் குடைநிகர் மதிதனு தும்பர்
பொருந்து கின்றழிக் காம்பெனும் பெயரினைப்புதுக்கும். 8

வேறு.

நெட்டிலை கொண்டு நிமிர்ந்தெழு தாழை
கிட்டியி னேந்துறு கின்றன தோகைப்
புட்டனை யொக்கு மிசைக்கதிர்ப் போது
நட்டிவர் செவ்வயி னம்பியை யொக்கும். 9

எரிபுரை கின்ற விளந்தளிர் மாவி
னருகுற நீனிற மார்தரு புன்னை
மருவுதல் செஞ்சடை வள்ளன் மருங்கு
தருமம் வளர்ப்பவ டங்குத லொக்கும். 10

ஒன்றினொ டொன்றிழை யொண்கழை தம்மில்
வன்றழல் வந்து வளர்ந்தெழ மீது
சென்றமர் மந்தி திடுக்கிட விண்ணின்
மன்ற னெடுந்தரு வின்மிசை வாவும். 11

பாசிலை கொண்டுயர் பாதவ மென்பூ
மாசறு மையர் மருங்கி னுகுத்தல்
கேசவ னன்பு கிடைத்தவர் மீது
வீசுறு மொய்ம்மலர் மாரியின் மேவும். 12

வேறு.

இத்தகை நலம்பெற் றுள்ள
வெழிறரு வனத்தின் மேய
மெய்த்தவர் புலன்க ளைந்தும்
விரவுறு மனமு மீட்டு
முத்தலை யெஃக மேந்து
முதற்பெருங் கடவு டன்பா
லுய்த்தவ ருலக வாழ்வை
யொருபொரு ளாகக் கொள்ளார். 13

உலகினர் செல்வ நந்த
 லுரைப்பொரு ளிரண்டுங் கோட
லிலகுவின் மதியங் காட்ட
 வென்றமோர் தகைத்தாய்ச் சேறல்
லிலகுதஞ் செல்வ மெங்கள்
 விழுப்பொரு ளாய வண்ண
லலகில்செஞ் சோதிப் பின்ன
 லணிமதி யுணர்த்த வாழ்வார். 14

அன்புகொண் டருஞ்சி வத்தோ
 டயர்ந்தனு பவித்தி ருக்கு
மின்பமு முத்தி யன்றென்
 றிகந்திறந் துடைய மேலோர்
துன்பமிக் கெய்தி மின்னிற்
 றுலைந்துபோஞ் சிற்றின் பத்திற்
றன்பரி வறத்து றத்தல்
 சாற்றவேண் டுவது முண்டோ. 15

சேயரி நெடுங்கட் செவ்வாய்ச்
 சிறுநுதற் கரிய கூந்தல்
வேயமர் வலயப் பொற்றோள்
 வெற்புறழ் குவவுக் கொங்கை
யாயிழை மகளிர் நேயத்
 தணையினு மவரை யீன்ற
தாயெனக் கருது நீரார்
 தபனிய மோட்டிற் காண்பார். 16

பற்றிக லிலாத ஞானப்
பண்பினர் நட்டார்ப் பேண
மற்றவர்ச் செறுக்க வுன்னில்
வல்லமெய்த் தவத்தின் மேலோர்
முற்றுறு மின்ப துன்ப
முன்புள தொடர்பு டற்கென்
றற்றமின் மகிழ்ச்சி வாட்ட
மகன்றநற் றுணிவின் மிக்கார். 17

கண்டிகைக் கலனு நீற்றுக்
களபமும் பொலிந்த யாக்கை
மண்டிதர் சடிலக் கற்றை
மவுலியர் நிறைந்த தெண்ணீர்க்
குண்டிகை தண்டு தாங்கு
கையினர் குன்ற வில்லி
புண்டரி கத்தாட் கன்பு
பொருந்திய மனத்தர் மாதோ. 18

கண்புன றுளிப்ப நெஞ்சங்
கரைந்துக மயிர்பொ டிப்பத்
தண்புன றரித்த வேணித்
தம்பிரான் பூசை செய்வார்
பண்பயின் மறைக ணுன்கின்
பயத்தவா மஞ்செ ழுத்து
நண்புடன் பகரு கின்ற
நாவர்முக் குற்றந் தீர்ந்தார். 19

வேதன்மா றனைய மன்னர்
    வியன்பதந் தனையுங் கொள்ளா
ராதிநா யகனெம் மீச
    னருளினு லவர்தஞ் செய்கை
யாதுமோர் திரணந் தன்னை
    யியற்றிட விறுவ வல்லா
ரோதுறு நுதிநிந் தைக்க
    ணுவகையும் வெறுப்பு மில்லார். 20

ஆதர வின்சொற் றூய்மை
    யருணெறி யொழுக்க மெய்ம்மை
மேதக வுடையர் தீமை
    விரகம்பொய் யாசை கோபங்
காதர விலர்வே தாந்தக்
    கருத்துணர் பெரியர் செய்பொற்
பூதர வில்லி தானம்
    புகுந்திறைஞ் சுதற்கு நேயர். 21

வேறு.

இப்பெரு முனிவர் தம்முன்முன் பொருநா
    ளிருந்தவக் காசிபன் வசிட்டன்
றுப்புறழ் சடிலக் கௌதமன் பாரத்
    துவசன்கண் ணுவன்சவு னகனே
யெப்புலத் தியன்ற சனகனு ரதன்வான்
    மீகன்சா தாதப னாதி
யொப்பில ரநேகர் குழுமியவ் வனத்தி
    னொருபுடை வந்துவீற் றிருந்தார். 22

இருந்தவர் சனன சாகரங் கடத்தற்
கிணையறும் பரசிவ கதியிற்
பொருந்தினர்க் கன்றி யரிதெனத் தமது
புந்திகொண் டுணவரு மதுதான்
வருந்திய முயல்வ தெந்நெறி யென்று
மற்றதை யாய்ந்தன ருசாவ
வருந்ததி கொழுநன் முதலக்குறை வதனு
லடிகள்கேண் மின்களென் றறைவான். 23

வேறு.

எவ்வகைப் பொருள்களு மீய வல்லது
செவ்விய தவமதே தெரியின் வேறிலை
யிவ்வுல கினிலஃ தியற்று கின்றதே
யுவ்வுட லெடுத்தபே றுறுதி யென்பவே. 24

தவத்தினி லமர்புரி சமனை வெல்லலாந்
தவத்தினி லெழுகட றமைய முண்ணலாந்
தவத்தினில் வடவரை களைந்து தாங்கலாந்
தவத்தினி லனலமுந் தரிக்க லாகுமே. 25

நன்றிகொ டவத்திலெம் பூத நல்கவுந்
துன்றிய வுயிர்த்தொகை தோற்று விப்பவு
மன்றிய வுலகுயி ரடவு நண்ணினர்க்
கொன்றருள் புரியவு மொருங்கி னெய்துமால். 26

அண்டமும் பொருள்களு மடங்கு பேருருக்
கொண்டிட வணுவெனக் குறுக வாழ்புனல்
விண்டலன் மிசைச்செல விளிவி லாதுற
வொண்டவ மன்றியா துதவ வல்லதே. 27

பொன்றணி மார்பகப் புனித னாதியை
நின்றுழி தவத்தினு னினைந்த ழைத்திட
லன்றியு மவர்க்கரி தாய வெள்ளியங்
குன்றிறை சரணமுங் குறுக லாகுமால். 28

ஆதலி னெப்புயர் வகன்று தன்னைநேர்
மாதவ மேசெயும் வழக்க மாமென
வோதினன் வசிட்டனங் குணர்த்த நின்றசா
தாதப னினையன சாற்றன் மேயினன். 29

வேறு.

தரும மேயினை யில்பொரு டரையிடைத் தகைசா
லொருமை யின்பினை யுதவிவின் னுலகினு முடன்போ
யருமை யின்பமுய்த் தந்தகற் செறுமெனி லறமே
யிருமை யுந்துணை யாகுவ தன்றிமற் றில்லை. 30

புகழுங் கல்வியுஞ் செல்வமும் வீரமும் பொலிவு
மகிழுங் கோலமு மொழுக்கமும் விழுப்பமும் வழங்கி
யிகழும் பாவமும் பழியுநீத் தரனுமை யிடத்திற்
றிகழும் பூதனு யவரருள் செய்யவுஞ் செய்யும். 31

ஏற்றின் மேல்வரு மெந்தைதன் னெழிலுரு வறமா
மாற்றி லன்னதே யாற்றுக வென்றவ னறைய
நீற்றின் மேனியிற் கண்டிகை மாலைக ணிரம்ப
வீற்றி ருந்திடுங் கவுதம னினையன விளம்பும். 32

மனைக டோறுமுற் றிரந்திடு கபாலியுண் மகிழ
வனக மால்விடை யூர்ந்துவந் தெளிதினி லருளக்
கனைக ருங்கட லுலகினிற் செய்வது கருதின்
வினைக ளர்ந்திடு தானமே யன்றி வேறுளதோ. 33

அரிய வாகிய கலைகள்யா வையும்பயி லறிஞர்
பெரிய மாதவ ருயர்தரு குலத்திடைப் பிறந்தோ
ருரிய தானியைப் புகழ்ந்தன ருறுவரவ் வள்வோ
தரிய லார்களு முறவுசெய் தவன்புடை சார்வார். 34

சூழும் வான்முகி லெனப்பயன் றாக்குரு தளிப்போன்
பாழி மாபுகழ்ப் படலைபோய்ப் பரந்திடு முலகி
லேழு மாமயன் யான்முத லிமையவர் தமிற்றும்
வாழு மேம்பத மனையென வாக்குற மலைவார். 35

இகத்தி னன்கொடைப் பெருமையை யறிந்துளோ ரில்லென்
றகத்தி னுமமு முரைசெயா ரவரரி தாகத்
தொகுத்த வோர்பொரு ணல்குவ ரென்பதென் றுணிந்து
மிகுத்த வாவியுங் கொடுப்பரால் வேண்டுமுன் விரும்பி. 36

புவியி லின்கொடை யில்லவன் றேற்றத்தின் பொலிவு
கவிர்ம லர்ந்திடற் கொப்பெனக் கழறுவ ரதனு
லவிர்பெ ரும்புகழ்க் கோடையதே யதிகமென் றறைந்தான்
சவித ருஞ்சடைக் கௌதமன் காசிபன் சாற்றும். 37

உவமந் தீர்ந்திடு வாய்மையோன் றேயுறி னுலகிற்
றவமுந் தானமு மொருங்குறச் செய்தலிற் றலையாய்ப்
பவம கன்றுநான் மறைமுடி வாகிய பரம
சிவன ரும்பதம் பெறும்படி யுயர்த்திடுந் தெரியின். 38

இரவி வாண்மதி யுதித்தொடுங் குதலோலி யியங்கல்
பரவை தானிக வாறுறல் பயோதரம் பொழிதல்
கருவி னூடுவந் தமர்தல்பின் றேற்றுதல் காயத்
தருவ மாமுயிர் நிற்குதல் வாய்மையி னன்றே. 39

மின்ன னாகியிவ் வுலகெலாம் புரந்திட வரினு
மின்ன ருனுழந் துடலம்விட் டிறந்திட வரினும்
பன்னும் வாய்மையிற் பிறழ்ந்திடா தொழிகவிப் பவம்போய்
மின்னு வார்சடை யெம்பிரான் பதம்புக வேண்டின். 40

என்று காசிப முனிவரன் வாய்மையி னியல்பை
யொன்ற வேவிரித் தருந்தவர் தங்களோ டுரைப்ப
வன்று சார்ந்துறும் பரத்துவ சப்பெய ரறிஞன்
குன்று போலுயர் குணத்தினீர் கேண்மெனக் கூறும். 41

விண்ணு ளோர்தமக் கவியுணா மகிழ்தர விளைத்து
மண்ணி னுருயிர்க் கெழிலிகொண் டுணவினை வழங்கி
யெண்ணி லெவ்வுல கிற்குமின் பீந்துநற் றுணம்
புண்ணி யந்தவம் வளர்த்தலான் யாகமே பொருளாம் 42

வேறு.

இரதி கொண்கனை யெழிலுரு வட்டவன்
பெரிது முண்மகிழ் பெற்றிடச் செய்வது
கருதி சொன்மக மென்றவன் சொற்றிடக்
கருதி மற்றொருன் று கண்ணுவன் கூறுவான். 43

இல்லோ முக்க மியைந்து பிதிர்க்கட
னெல்லும் வண்ண முஞற்றி மரபுளோர்
செல்லும் வெந்நிர யத்துயர் சிந்துவான்
வல்ல மக்கட் பெறுற்கிணை மற்றிலே. 44

மெத்து கின்ற விழுமிய சீர்த்தியோ
டெய்த்த லின்றி யிருமையின் புந்தரும்
புத்தி ரற்பெறும் புண்ணிய வாழ்க்கைதா
னத்த வத்தினு மாற்றச் சிறந்ததே. 45

என்று நன்மகப் பேற்றை யினிதெனக்
கன்று நற்றவக் கண்ணுவன் சொற்றிடக்
கொன்றை யஞ்சடைக் கூத்தனைப் போற்றியே
ரொன்று மெய்த்துரு வாச னுரைசெய்வான். 46

உறவு தந்தைதா யொண்டொடி மாதரார்
சிறுவர் வண்புவி செல்வம் பெரும்புகழ்
பிறவி னும்படு மாசை பிரிந்தமெய்த்
துறவி னல்லது நுன்ப மகனுமோ. 47

வேறு.

ஈட்டுறுங் காலையி னேமஞ் செய்வழிக்
கூட்டலிற் றுயரினைக் கூறுகுஞ் சுற்றமும்
வாட்டிடும் பகைஞராம் வகைசெய் வித்தலின்
வேட்டிடும் வெறுக்கையை வெறுக்கை யின்பமே. 48

கொடுங்கனன் மதுவிடங் குறுகி னுண்டிடிற்
சுடுங்கருத் தழித்திடுந் தொல்லை செய்யுமாற்
கடுந்துயர்க் காமமோ கருதி னன்னசெய்
திடும்பினுந் தொடர்ந்துவெந் நிரயத் திட்டிடும். 49

ஆதலிற் பெண்மயக் காதி நீங்கியே
தீதறத் துறந்திடு மரிய செய்கையே
மேதகக் கதியினில் விடுமென் றோதினன்
மாதவத் துயர்துரு வாச மாமுனி. 50

இனையன விற்றுவிற் றியம்பி மாதவர்
வினையறு நன்னெறி தெரியும் வேலையி
னனையவர் தவமுரு வாகி நண்ணல்போற்
றுனியிற வாயிடைச் சூதன் றோன்றினன். 51

கண்டிகை வடமுரங் கவின நீற்றொளிர்
புண்டர நுதன்மிசைப் பொலிய வங்கையிற்
றண்டொடு கமண்டலந் தாங்கி வந்திட
வண்டவர் சூதனல் வரவு கண்டனர். 52

பொருக்கென வெதிர்கொடு போற்றிக் கொண்டுசென்
றருக்கிள ராதன முதவி யையனீ
யிருக்கென வாயிடை யிருத்தி மாதவ
ரருக்கிய முதலன வளித்துக் கூறுவார். 53

துய்யமெய்க் கதிபெறுஞ் சூழ்ச்சி யாய்ந்தியா
மையமுற் றிருக்குழி யடிகள் வேட்கையான்
மையறுற் றழுங்குவோர் மாட்டு ளூரல்கொண்
டொய்யெனத் தாவரு பவரி னுற்றனை. 54

தொல்லையம் புராணநூற் றெருகுறி பாவையும்
வல்லநன் முனிவநின் வரவி னுய்ந்தன
நல்லவர் தாம்பெறு நலத்த கல்வியுஞ்
செல்வமும் யாவருஞ் சிறப்பிற் பெற்றவாம். 55

வாதரா யணமுனி வரனை யொத்தமெய்ப்
போதநா யகவருட் பொழியுஞ் செம்முகச்
சூதமா தவவினைத் தொடர்பு போய்ச்சிவன்
பாததா மரைபெறும் பரிசு கூறென்றார். 56

வேறு.

என்றலு முவகை நெஞ்சத்
தெழுந்திடச் சூத னீர்வே
றென்றெரு பொருளு முன்னு
தலப்புறு முத்தி யெய்தக்

கன்றினீ ரதனு ளம்பாற்
கண்ணுத லருள்ப திந்த
நின்றுமை யடைந்தி யானு
முய்ந்தன னென்று சொல்வான். 57

அரியதாம் விச்சை மூவா
றவைமறை நான்கா றங்கங்
கருமனூ லங்கள் சொன்னான்
மிருதிகாந் தருவம் வின்னூல்
பரதம்வா கடம்பு ராணம்
பகருநன் னியாய மென்ன
விரிதரு மிவற்றுட் சீர்சால்
புராணமே மேல தாகும். 58

பன்னுமப் புராண மீரோன்
பானெனும் பாகு பாட்டான்
முன்னுறு தலைமைக் கேற்ப
முக்கணெம் பிரான்கீ ரைந்து
சென்னிகர்ப் பவற்கு நான்கு
திசைமுகற் கிரண்டு செங்கேழ்
நின்றுறு கனலி யென்பேர்ச்
சடர்களுக் கொவ்வொன் றுமே. 59

அனையவற் றதிக மெந்தை
யமலமாக் கதையீ ரைந்து
னனிசிறப் பவற்றுட் காந்த
மதனினு ணலத்த தம்பா
தனிவரு சனற்கு மார
சங்கிதை யதனுட் சால
வினியது காளி காண்ட
மென்பர்மூ தறிவின் மேலோர். 60

அன்னதில் வியாத னெங்கோ
னருளினுற் றமியேன் கேட்பத்
தன்னிக் ரிலாத முத்தி
சார்ந்திடற் கேது தன்னை
முன்னமங் குரைத்தா னன்னுன்
மொழிந்தவா றுமக்கி யானும்
பன்னுவ னுடம்பெ டுத்த
பயன்பெறு முனிவிர் கேண்மின். 61

இச்சிறைப் பவங்க ணீங்கி
யிணையிலா முத்தி யெய்தன்
மெய்ச்சிவ ஞானத் தன்றி
வேறுள கருமத் தாகா
தச்சிவ ஞானம் பெற்றோ
ரயனரு கற்ப விற்றிற்
சச்சிதா னந்த முத்தி
சார்குவ ரென்ப மாதோ. 62

பிறைமுடிக் கின்ற முக்கட்
பிரான்றிருத் தலங்க டம்மி
லறமுடிப் பவர்த்து ரந்தோ
ரறிந்துமஞ் ஞான பாவத்
துறைமுடிக் கிற்போ ரேனுந்
துரிசெலா மெளிதி னீற்று
மறைமுடிக் கரிய ஞான
மன்னிமெய்க் கதியிற் சேர்வார். 63

வலியுக மலமெய்ஞ் ஞான
மருவிட வேண்டிற் சார்ந்த
புலியுக ளத்தாள் போற்றப்
பொதுநடம் புரிவோன் குனங்
கலியுக மதனிற் சாலக்
கசிந்துற வேண்டும் பாம்பி
னொலியுக ஊமி சப்பே
ரிருந்தவ வனத்தி ரென்றான். 64

சூதமா முனிவ னின்ன
சொற்றிட வுவகை பூத்துத்
தீதிலா முனிவ முத்தி
சிவனிட மளிக்கு மென்றாய்
வாதரா யணன்ம லர்த்தாண்
மருவுமா ணுக்கர் தம்மு
ளோதியா லுயர்ந்தோய் சொல்வ
தொன்றுள தென்று சொல்வார். 65

தண்ணிலா மலர்ந்த வேணித்
தாணுவு முமையுந் தங்கள்
கண்ணுலா மக்க ளோடுங்
கயிலைபோ லிருப்ப தாகி
யெண்ணிலா வமரர் வேள்வி
யிறையயன் முராரி யென்று
முண்ணிலா வுவகை யோடு
முவர்த்தொழு தமர்வ தாகி. 66

அளப்பரு மனந்த கோடி
யமலமெய்த் தலங்க டோறுங்
கொளப்படு பயன்கண் முற்று
மெளிதினிற் கொடுப்ப தேயாய்த்
தளப்பது மற்று மேலோ
னந்தினு நந்தா தாகி
யுளப்படு போக முத்தி
யொருங்குற வுதவுஞ் சீர்த்தாய் 67

கங்கையா திகளின் மிக்க
காமரு புனித தீர்த்தந்
தங்குவ தாகி யுன்னிற்
சாற்றிடில் வினவிற் செங்கேழ்ப்
பங்கயன் மாயோ னெம்மான்
பதந்தர வல்ல தாகி
யிங்கொரு தலத்தை யைய
வியம்புதி யெங்கட் கென்றார். 68

என்றவ ருரைத்த லோடு
மெழுந்தபே ருவகை பொங்கக்
குன்றவிற் கோலத் தெம்மான்
கூவரங் கருதி யுள்ளங்
கன்றுளு மன்னை நெஞ்சிற்
கரைந்றுக மயிர்பொ டிப்ப
மென்றுளி விழிய ரும்ப
விதிர்விதிர்த் தினைய சொல்வான். 69

அருந்தவ முனிக ளிவி
ரறைந்தன முழுதும் பெற்று
பெருந்தல முளதொன் றம்ம
வதனது பெருமை தன்னைப்
பரந்திடு முகங்கள் கோடி
பஃறலை யரவப் புத்தே
ளிருந்துரைப் பினும டங்கா
தியான்சிறி தறிந்த சொல்கேன். 70

நைமிசாரணியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—86.

திருத்தலச்சருக்கம்.

நாட்டுச்சிறப்பு.

பண்டுள முத்தலை பறிய மெய்க்கறி
கண்டிட வனைவருங் கனக மேருகோ
தண்டமண் டிதருறு தலத்தைச் சூழ்தரு
தொண்டைநன் னாட்டணி தொகுத்துக் கூறுவாம். 1

வேறு.

வாய்த்த கார்புனற் சாடியின் வெண்படாம் வயங்கத்
தோய்த்து வான்மகள் கருமைகூர் துகில்தர விரித்துப்
போர்த்த தாமென மிளிர்தரு தவளவண் புயல்க
ளித்த வாரிதி படிந்துகார் நிறமொடு பரந்த. 2

கின்று லாவிய புழைக்கைபோன் முகிலின மேவிக்
கன்று லாவிய சூல்வளை நித்திலங் கரையிற்
றன்று லாவிய வலையெறி சலதிநீர் முகந்து
மன்று லாவிய மதகரி போன்மென வந்த. 3

வேறு.

சிந்து ரத்திருத் தென்கயி லாயம்வா
ழெந்தை தன்முடிக் கீர்ம்புன லாட்டல்போ
னந்தி யம்பெரு நாகச் சிகரிமேல்
வந்து நின்று மழைமுகில் பெய்தவே. 4

கோடு கொண்டுயர் குன்றினு நின்றுநீர்
மாடு துன்று மணியொடி ழிந்திட
லாடு மங்கத மன்னன் முடியைவிட்
டோடு கின்ற வியல்பினை யொத்ததே. 5

கடிய மன்னர் கவர்ந்துகொண் டேகியே
விடின் விரைந்துதம் வீழ்நகர் செல்பவர்
படிய தென்னப் பயோதரம் பெய்புன
னெடிய மைக்கட னேடிந டந்ததே. 6

கார டைந்து காரா வி னமுதினைச்
சீர டைந்த சிலம்பிற் பொழிதலு
மேர டைந்த பாலாறென் றொருபெரும்
பேர டைந்து புவியிற் பெயர்ந்ததே. 7

பெலியர் மேவும் வியன்பிறை நீக்குபு
வலியர் வந்துமீட் டேகுதன் மானவே
யொலிகொ ணித்தபொண் கோடுடைத் தொல்லையிற்
பொலியும் வாலிநன் னீர்கொடு போகுமால். 8

வான மேய வலிகெழு கோளரா
வான விர்ங்கதி ரென்னவங் காந்திடக்
கான மோடிக் கடுந்திரை யாலெடுத்
தேன மாமருப் பெற்றுமந் நீத்தமே. 9

சுலவி ருப்புனற் றெண்டைநன் னாட்டினி
னிலவ ளங்க ளிரப்புவ் தன்றியும்
புலனி லங்கு புதுமணி யாதிய
மலைவ ளங்களுந் தந்திட வந்ததே. 10

குங்கு மங்கலந் தோர்புறங் கூர்ஞ்சுனை
தங்கி நின்றுறுந் தாதளைந் தோர்புறம்
பொங்கு தண்புனல் போதுவ தொண்மலை
மங்கை பாதி மணந்தவர்ப் போன்றதே. 11

வில்லி ருந்திரை வின்னுண் குறுக்கிடு
வல்லி யொண்கணை செவ்விதின் வந்ததா
ளல்லி நன்முளை யாக்கொடு வேலையோ
டொல்லும் வெஞ்சமர்க் குற்றிடல் போன்றதே. 12

பெண்ணை சாய்த்துப் பெருகிக் காவேரியி
னண்ணி யோதிம நன்குற வைகைசேர்ந்
தெண்ணு கம்பை பியைந்தும ணித்திரண்
மண்ணி யேகும் வளங்கெழு பாலியே. 13

வேறு.

சிலப்படி மருவிச் சந்தத்
திலகமுன் னெற்றி யிட்டுப்
பொலங்கொடி யிடைசூழ் காஞ்சி
பொருந்திமென் னகின்மே லார
மிலங்குற வளைகள் கைசேர்ந்
திரத்தினப் பணிதாங் காவுற்
பலம்பணி ளைக மோடும்
பாவியா மடந்தை போந்தாள் 14

சேட்டிள வாளை தாக்கத்
தெங்கிள நீர்பார்த் தாண்டன்
பூட்டுவெம் பரித்தேர் காறும்
விசையினிற் போதத் தெண்ணீர்
வேட்டவ னிருந்த பாகன்
விரைவினிற் பற்றி யுண்ணு
மூட்டுமூ ழெங்குற் றுலு
டீணவர்க்கு மூட்டி டாதோ. 15

அருக்கமு நறிய சந்துஞ்
சுடர்கெழு மணியு முத்து
மருக்கிளர் மலருந் தாங்கி
மதமுமிழ் கரிமேற் கொண்டு
பெருக்கமுற் றளவின் மாக்கள்
பரவப்பே ரியாற்று வேந்து
பொருக்கெனக் கடலோர் காத
லெதிர்புகுந் தழைப்பப் போமால். 16

நண்ணிய புறத்து மாசோ
டாடிய நரர்க்கு மற்றை
யுண்ணிகழ் மனத்த ழுக்கு
மொருங்குடன் றீரும் வண்ண
பண்ணுபு மறித்து நண்ணு
வகைபுரிந் தமல நல்கும்
புண்ணிய தீர்த்தம் பாலி
யல்லது புவியின் யாதோ. 17

தன்னையா தரவிற் கண்டோர்
தங்கட்கா தனமாய் நல்கப்
பொன்னிதழ்க் கமலப் போதும்
பொருந்தியா டுநர்க டாங்க
வந்நிலை யளிப்பச் சங்கு
படுத்துவந் துட்கொண் டோர்கள்
பன்னக மணிதற் கீய்ப்
பரித்தொழு குறுமந் நீத்தம். 18

பொய்கையுங் கிடங்குங் காவும்
புகுந்துலாம் பாலி நீத்தஞ்
செய்களின் மள்ள ரார்ப்பச்
சிரமொரா யிரம்பெற் றீசன்
வைகுமொண் கயிலை நண்ணி
வலம்புரி முழக்குங் கம்பன்
கைகளி னிமிரும் பாங்கர்க்
கால்களி னிவந்து செல்லும். 19

தேஞ்சிலம் பெழுந்த பாலித்
        தெண்புனல் பரவ மள்ளர்
தாஞ்சிலம் பியமோ டார்த்துத்
        தலைத்தலைக் குழுமிச் செய்க்க
ணுஞ்சிலம் பகடு பூட்டி
        நல்லெழின் மாதர் தங்காற்
பூஞ்சிலம் பெனச்சால் கீறிப்
        புடைபரந் துழுவா ரன்றே. 20

அந்தக னிவரு மூர்தி
        யன்னவெம் பகட்டேர் பூட்டி
யுந்தியங் குரப்பி மள்ள
        ருழும்பணை யெகினஞ் சங்கைத்
தந்திடு மண்ட மென்னச்
        சடக்கென வெடுத்து வான்போய்
நந்தென விடுப்ப வீழ்வ
        நளிரமதி தவறிற் றெக்கும். 21

சுரும்பின மிரியல் போகத்
        தொத்திதழ்க் கமலச் செப்பு
ளிரம்புகட் கைம்ம டுத்து
        நிறையவுண் டெழுந்து மள்ளர்
வரும்புன றேக்கி யான்ற
        வயலுழு தளைந்த சேறு
பரப்படித் திழுது செய்து
        பறித்தநா றெங்கு நட்டார். 22

களைகளை விப்ப மள்ளர்
கருநித்தம் மாதர்ப் பாரர்
விளையமிர் தன்னீர் நாங்கள்
விழியிதழ் வதன மோடு
முளரியொண் குமுத நீல
முாளிநிற் கின்ற வென்ன
வளைகலித் திடவே ரோடு
மற்றவை களைதல் செய்வார். 23

வேறு.

முற்றிடு நளிர்மதி முகத்து முத்திய
ருற்றிட வயலினெம் முறையிற் கண்களான்
மற்றெமை யிகலினோர் வருத லென்னென
வெற்றிடு மறிந்திட வெழுந்த சேல்களே. 24

முண்டக நறைமலர் மொய்த்த பாங்கரி
லொண்டொடி மார்இரு வுருவ மெண்ணில்
கொண்டவை தொறுமரீஇக் குதித்து நின்றென
மண்டுறு பெரும்புனல் வயற்க ளிற்பரால். 25

அலைபுனற் றண்பணை யகத்துச் செங்நெலோ
ரிலைபுடை வளைவுற் வீர்ம்ப சுங்கதிர்
நிலைபெற வெழுந்துமே னிமிர்ந்து தோன்றுவ
கொலைமத கரியினங் குசங்கள் போன்றவே. 26

உண்ணிய வந்துறு நாரை யேர்டமே
னண்ணிய வாளைபாய் நலத்த பண்ணையிற்
பண்ணிய பயிர்பெரும் பாலி நாட்டுளோர்
புண்ணியந் தெரிவுற விளைந்த பொற்பினல் 27

மேனிமிர் பைஞ்சுருள் விரித்த சாலிகள்
பானிறை தருங்கதிர் பழுத்த கண்ணுறீஇக்
கூனிரும் பிணைக்கரங் கொண்ட ரிந்தரோ
வானக டிரிஞ்சுபோர் வகுப்பர் மள்ளர்கள். 28

ஏர்க்கதிர் வாள்கொடே யீர்வர் வீக்கிமெய்
வேர்க்கவங் கெடுத்துராய் விழ்த்தி யெற்றுவர்
சூர்க்கரும் பகட்டினாற் றுவைப்பித் தார்ப்பராற்
போர்க்களம் புகுந்துபோர் புரிநன் மள்ளரே 29

வேறுறும் பலாலநீத் துலவை மேவுழி
மாறரும் பதடிகண் மாற்றி நெற்குவர்
லாற்றெனன் றரையருக் களித்து மற்றவைங்
கூறுநல் லறங்களிற் குலவச் செய்வரால். 30

வேறு.

பிரிந்தமட வாரள்கங் குழைக்காது
  விழியதரம் பிறங்கு மூரல்
பொருந்துகள முலைபாணி யுந்திமுழந்
  தாள்கணைக்கால் புறந்தாள் வாவி
பரந்திடுசை வலம்வள்ளை கமலாம்பற்
  றரளமணி பணிலங் கண்ணீ
விரிந்தமரை சுழியலவன் வரால்கமட
  மிளைஞருளம் விரும்பக் காட்டும். 31

வானமெழு நிறைமதியந் தண்டகராட்
டரிவையர்தம் வதனம் போலா
தூனமுட னலமரலிப் பதுமமா
மலர்மலர்ந்தே யொப்ப வின்பன்
றூனயர்வ தென்றுக்கென் றழுக்காறு
மனத்தடையத் தடத்த வாவித்
தேனவிழு மிதழ்க்கமலச் செழும்போதின்
றனதழுகைச் சிதைக்கு மன்றே. 32

வேறு.

தண்ணம் பர்சடை துன்றுபு சார்ந்துள்
கண்ணா கன்புனற் காமரு பைந்தடம்
வண்ணா வொண்குமு தங்கண் மலர்ந்தன
விண்ணின் வந்தெழு மின்றிரள் போன்றவே. 33

வாடு கின்ற மருங்குல் வருத்துபூண்
மூடு கின்ற முகிண்முலை மாதரார்
பாடு கின்ற ஞிமிறு பரந்தெழ
வாடு கின்றன வம்புய வாவியே. 34

வேறு.

வாவி யம்புனல் குடையுமேல்
லியர்மதர் மழைக்கண்
காவி யென்றிதழ் குமுதமென்
றனனங் கமலப்
பூவ தென்றிருட் குழலின்
மென்றபல் பொறிவண்
டாவல் கொண்டுவந் தணைதரப்
பொருக்கென வாழ்வார். 35

கோட்டி ரும்புனற் றடத்தினின்
முழ்கியே குடங்கை
காட்டி நின்றிரிந் தோடிய
வேோதிமங் காணு
வேட்டி லங்கிய கமலமென்
றதனிடை யிவரப்
பேட்டி னங்கணெஞ் சழுங்குற
வனிதையர் பிடிப்பார். 36

குடைந்து வாவிநீர் படியுமோர்
குளிர்மதி முகத்தி
யடைந்து தாமரை முகத்தினை
யலைக்குமொண் மயிலா
மடந்தை யோரர வல்குலைப்
பிடிக்கும் வாரணம்போ
னடந்த கோதையை மடங்கலா
மருங்குலா ணலியும். 37

நகரச்சிறப்பு.

இன்ன வாகிய வளங்கெழு தொண்டைநா டெயங்
தன்னி லாமொளிர் மதாணியா மற்றுள தலங்கண்
மன்ன ஞாங்கரிற் சூழ்தர வழுத்திய மணியாக்
கொன்று லாநடு நாயக மாய்து கூவம். 38

வம்பு மாமத யானைக ளிரண்டொரு வயிரக்
கம்ப மேவுறக் கட்டுமை யறங்களைக் காட்டுஞ்
செம்பொன் மாமதிற் காஞ்சிதென் றிக்கிலிற் றிகழு
மிம்பர் மேயது தனக்கிணை யிலாதவக் கூவம். 39

தேங்கு சோதிமா நவமணி பொன்கொடு செய்த
வோங்கு கோபுர மாடமா ளிகையொளிர் வேரம்
பாங்கு சூழ்மதின் மண்டபந் தெற்றிகள் பல்வு
மீங்கு வாழ்தரு மிந்திர னகரென விலங்கும். 40

சோதி பெற்றவொன் பானெனு மணிகளுந் துவன்றி
மேத கட்பெருஞ் செய்குன்று பற்பல விளங்கல்
பாத லத்தரா விறைசிரம் பரித்தபன் மகுடம்
பூத லத்துமேற் புறப்படத் தோன்றுவ போலும். 41

திங்கள் வாணுத லரிவையர் நடுநிலை செறியத்
தூங்க மாகிய மரகதச் சிகரிக டோன்றல்
பங்க யாதனப் பொறிபல மார்பகம் பயில
மங்குல் வான்முக டளவுநீண் முராரிகண் யானும். 42

தெண்ணி லாவொளிர் மேனிலச் சேக்கையின் மாதர்
நண்ணி நாயகர் தங்கலை நெகிழ்த்திட நாணி
மண்ணி வாள்விடு பதுமரா கப்பணி மறைத்து
வெண்ணி லாவிருள் பட்டிட நீலணி விரிப்பார். 43

தருக்கு மங்கலக் கடைத்தலை தொறுமணி தழைப்ப
நிரைக்கு மொண்கழை யரம்பைபூ கதமிவை நிகழ்த
லரக்கு மெல்லிதழ் மாதர்தோ டொடைகளத் தழுகை
யிரக்கும் வண்ணம்வந் தேகடை காக்குமா றேய்க்கும்.

ஓதி மஞ்சின கரத்தய னிறுவியே யுட்போ
யாதி யங்கழல் பணிந்துமீண் டிடுமுனங் கடைந்த
மாதர் நன்னடை விழைந்துபின் சென்றிட வந்து
போத னங்கது கண்டிலன் றேடியே போகும். 45

முன்ன னங்கன்மாட் டெய்துபூண் மூலையினுட் கண்ட
மன்னு மைந்தர்தங் காதல்கூர் மகளிரை நோக்கி
யென்னை நம்மெதிர் தமியளாய் நேர்ந்தவ ளார்கொ
லென்ன வங்கவ ரூடுவர் விழைந்தன ரென்று. 46

மருவு மாடவ ரெழின்மிகு வடிவினை நோக்கிப்
பொருவின் மாரவே டனதுளம் பொருமலே வெள்கி
யுருவ மாயிவர் கண்முன முற்றிடா தியாமுன்
னருவ மாயது நன்றெனத் தேறியே யகல்வான். 47

உள்ள மாதமங் கூரவின் சொற்புகன் றுதவும்
வள்ள லாகிய கூவமா நகருறை மாந்தர்த்
தெள்ளு நீர்மைகண் டைந்தருத் தேனுவொண் சிந்துப்
பள்ள மார்தரு கருமுகி லினம்பயப் படுமால். 48

மோக சாகரக் கடந்துநாற் கரைகண்ட முனிவர்
யாக சாலையி னறும்புகைப் படலைக ளெழுந்து
பாக சாதனன் பதம்பெறு பசும்பொன்மா ளிகைப்பான்
மேக சாலங்கண் மேருவைச் சூழ்ந்தென மேவும். 49

தலவிசேடம்.

இனைய தாகிய கூவமாந் தனிநக ரிடத்து
முனிவர் வானவர் சூழ்தர முப்புர முடிப்பான்
புனித னேகுழிக் கரிமுகன் புகுந்துகூ வரத்தைத்
தனியு லாங்கரத் தோடித்தன்ன் செலவினைத் தடுத்தான் 50

ஆன காலையி னமரர்தந் துயர்கெட வாண்டு
ஞான நாயகன் றிரிபுரம் பொடிபட நகைத்து
வான நாடவர் வாழ்வுபெற் றுய்ந்திட வழங்கிக்
கூனன் மேருவிற் பிடித்தமர்க் கோலமாய் நின்றான். 51

நின்ற வாதிகூ வரந்தனை யொடித்திடு நிலையா
லன்று கூவரக் கினரெனும் பிள்ளையோ டமரிற்
சென்ற தாஅடன் வயிரவா காரையாந் தேவி
யொன்ற மேருகோ தண்டமண் டிதரென வுறைந்தான் 52

வேறு.

காங்கெயன் வடுகன் றக்கற் காதிகூர் மாண்டன் காரி
யோங்குறு காலச் செந்தி யுருத்திர னுட கேசன்
பூங்கம லத்தன் மாயோன் புரந்தரன் முனிவர் விண்ணோர்
தாங்களு மிறைவற் போற்றித் தங்கினர் கூவ மூதூர். 53

என்றுமிக் கூவ மேய வெந்தைதன் கலைக டம்மி
லொன்றினை யாயி ரங்கூ றிட்டவற் றொன்ற தாக
மன்றலங் கயிலை மன்னு மாங்கமர் மற்று ளோருந்
தூன்றிய தமது தானந் துன்னுவ தற்றே யாகும். 54

அந்தக ரத்தின் வந்த வமரர்கண் ணிறைத்துக் கால்க
ளிந்நில வரைப்பிற் சேர்த்தி யிலங்குபேர் வேறு கொண்டு
முன்னுறு முகங்க ணன்கு முறையினந் தணர்கண் மன்னர்
தொன்னிதி வணிகர் தூய சூத்திர ரென்ன வாழ்வார். 55

அறந்தலை நிற்ற லாற்பே
ரறிவினாற் கொடையா லன்பான்
மறந்தரு கொலைக ளாதி
யாற்றலால் வாய்மைச் சொல்லா
னிறைந்தவிக் கலியு கத்து
நிலைத்தசீர்க் கூவ மூதூர்ச்
சிறந்தவே ளாள ரானோர்
தேவரென் றறிய லாமால். 56

தளங்கமழ் கமல வாசச்
சதுர்முகன் கற்ப விற்றிற்
றுளங்கிட வுலக மெல்லாந்
தொலைக்குமப் பிரள யத்தும்
வளங்கெழு விற்கோ லத்தெம்
வள்ளலூர்க் கிறுதி யின்றால்
விளங்கிய கூவ நீரை
வெள்ளங்கொண் டகலு மோதான். 57

கயிலைகே தாரங் காசி
காசிதென் மதுரை சோண
சயிலமா ரூர்கா ளத்தி
தடம்பனைத் தில்லை யாதி
யியலுறு தானந் தோறு
மிருந்திறை பகர்வ தெல்லாம்
பயிலுமா தவர்வாழ் கூவப்
பதிப்பெரும் புகழே யம்மா. 58

தக்கநற் காசி யாதி
தலங்களி னிழைத்த தீமை
முக்கணெம் பெருமா னேய
முழுதுறுங் கூவத் தெல்லை
புக்கவக் கணமே தீரும்
போற்றுமந் நகரிற் செய்த
மிக்கவெம் பவம வற்றால்
விலக்கிடப் படாதா லென்றும். 59

நடைவலம் வரவி ருத்த
னற்சுகா தனம்வ ணக்கங்
கிடைமொழி யதித்தல் கேட்டல்
கேள்வியுன் னுதரி யான
மடைதுயில் சமாதி செய்கை
யரன்றொழி னோக்கல் கொன்றைச்
சடையனை நாட லாகுந்
தனைநிகர் கூவத் தன்றே. 60

சிறு மிணையில் கூவச் செழுநக ரிடத்து மேவி
யோரணு வளவி யற்று மோரற மேன்மே லோங்கி
மேருவின் வளரு மன்ன மேருவிற் செய்த தீமை
நேரணு வதனி னெய்தாய் நீறுபட் டழியு மாதோ. 61

வேறு.

மைந்தரை யன்னையை மாதரை யாவைத்
தந்தையை யந்தணர் தம்மை வதைத்த
வந்தமில் பாதக ராயினு மெல்லை
வந்திடி னந்நகர் வண்கதி நல்கும். 62

பன்றி யயங்கள் பதாயுத நாய்மா
வன்றில் கரங்கொடி யங்கத மாதி
கொன்றை மிலைந்தவர் கூவ புரத்தே
யொன்றின யாவையு மொண்கதி நண்ணும். 63

அருத்தி மிகுந்திட வப்பதி யின்பே
ருரைத்தவர் நெஞ்சுற வுன்னின ரங்ஙன்
கருத்தனின் வந்து கலந்து பிறந்தார்
மரித்தவர் மெய்க்கதி மன்னுவ ரன்றே. 64

அங்கக ரத்தின யற்பதி யாரோர்
கன்ன லிருப்பி னயன்சத கற்ப
மன்னுவர் மெய்ச்சிவ லோக வளத்தே
யென்னின தற்கிணை யாதுரை செய்வாம். 65

ஆயிர கோடி யயன்திரு மாலுன்
மேயினர் பூசை வினைத்தனர் கூவத்
தாயனை யேவழி பாடு தொடங்கி
யேயின லிந்திர ருக்கள வின்றே. 66

வேறு.

அண்டர்சித்த ரியக்கர்கின்னர
ராழ்பிலத்துறை நரகர்வின்
மண்டிதற்கிட னுகிவைகிய
கூவமாநகர் சூழ்தர
வெண்டிசைக்கணும் வந்தமைத்தவர்
பூசைசெய்தவி லிங்கமோ
கண்டவர்க்குயர் புத்திமுத்தி
யளித்திருப்ப கணிப்பில. 67

பன்னரும்புகழ் மேயகூவ
புரத்தினிற்குட பாலினிற்
கின்னரம்புரை கொங்கைமேன்மை
கெண்டையங்க ணுருப்பசி
முன்னரம்பைய ரிளமைநல்லெழின்
முற்றுருதரம் பேசனு
மென்னவொன்சிவ லிங்கமொன்றை
யிபற்றியேவழி பட்டனர். 68

அந்தமெய்ச்சிவ லிங்கம்வேண்டுநர்
வேண்டியாங்கு வழங்கியே
சுந்தரத்துறு மாலதன்குண
நிசையின்முன்பு தொடங்கிய
பந்தமற்றிட முனிவர்பூசை
பயின்றகண் ணுவ லிங்கமுற்
றிந்திரத்திரு வந்துகண்டவர்
பெற்றிடும்படி யீயுமே. 69

வேறு.

செய்பொனிதழ்க் கொன்றைபுனை விற்கோலத்
தெம்பெருமான் றிருமுன் னாக
வம்பவளச் சடைக்கங்கை தனிற்புனித
தீர்த்தமொன் றுண் டறையக் கேண்மி
னம்பருமங் கதின்மூழ்கி மனக்களங்க
மொழித்திடுவ ருயர்ந்த விற்கோ
னம்புபடிற் பிழைக்குமோ வினையனைத்து
மக்கணமே யகன்று போமால். 70

அத்தகைய தீர்த்தமிவ ணவதரித்த
வகையவுணர் புரங்கண் மாயச்
சுத்தனடற் புரவிநெடுங் கொடிமணித்தேர்
மிசையமரர் சூழ்ந்து போற்ற
வித்தலநின் றிடுங்காலை யிரதகூவ
ரத்தையிப முகத்தெம் பெம்மான்
கைத்தலங்கொண் டிறுத்தவிடத் தெழுந்ததுநம்
பவமாசு கழுவு நீராய். 71

ஆதலினங் கதற்கரிய திருநாம
    மச்சிறுகே ணியதா மென்றே
யோதுவரங் கதன்பெருமை யுமையொருபா
    லுடையபிரா னுரைப்ப தல்லாற்
போதமிலென் புந்தியினாற் புகலவெளி
    தோவதனைப் புகழ்ந்து போற்றிற்
றீதகலு மெனும்பொருட்டாற் றமியேனு
    மறிந்தபடி செப்பு வேனால். 72

வந்ததனி லிருநான்கு பகன்மூழ்கின்
    வரன்முறையா லொவ்வோர் வைகற்
கந்தமறும் பவம்போம்புண் ணியம்வளரு
    மகபதித னரிய தான
முந்துபிர சாபதிதன் ஞானமய
    னுறுதான முகுந்தன் ஞான
மெந்தையுமை யொருபாக னிருந்தான்
    முத்தியிவை யெய்து மன்றே. 73

செங்கதிர்வெண் கதிர்நாளட் டமியயன
    முவாவாதி தினங்க ளண்ணி
யங்கதனி லாடுநர்க ளரும்புதல்வ
    ரரசாட்சி யாக்க மெய்தித்
தங்கியிருங் கதியடைவ ரதிற்றோய்ந்து
    போம்பறவை சார்ந்த வாவிப்
பொங்குபுனற் படிந்தவரும் வினைதீர்ந்து
    மெய்க்கதியிற் புகுவ ரன்றே. 74

தீர்த்தமுல குளவெவவையு மப்புனித
திர்த்தத்துக் கொவ்வா வெல்லா
மூர்த்திகளும் விற்கோல மூர்த்திதனக்
கிணையல்ல முந்நீர் சூழ்ந்த
பார்த்திகழு மருந்தலங்க ளெனப்பகரப்
பட்டவெலாம் புவன மூன்றும்
போர்த்தபெரும் புகழ்படைத்த கூவமா
நகரதனைப் போன்றி டாவே. 75

எண்ணிறந்த வுகங்கடவம் பயின்றதனல்
விழிநுதலி னிமைக்கு மீச
னுண்ணிறைந்த கருணையினு விலகுகுரு
பரனருளா லொழிவில் சீர்த்திப்
பண்ணிறைந்த கூவநகர்ப் பெருமைசிறி
தறிந்துரைத்தேன் பவங்க ளரக்
கண்ணிறைந்த மலபாகம் வரநீவி
ரதாவினவக் காதல் கொண்டீர். 76

என்றினைய சூதமுனி புகன்றிடலு
மிருந்தவர்க ளுவகை யெய்தி
யின்றெமது விழிசிறப்ப நினைக்காணும்
பேறுடையே முலகி னெல்லா
நன்றியையு முடையேம்வெம் பவப்பிணிக்கு
மருந்தாகி நணுகுங் கூவஞ்
சென்றுதொழு மரும்பயனும் பெற்றனமென்
றுரைத்திதனைச் செப்பு கின்றார். 77

அருந்தவர் முனம்புகன்ற திரிபுரத்தி
    னியல்பெவன்கொ லறிப ராகி
யிருந்தவர்யா ரவர்நாம மேதமரர்
    குழுவோடு மிறைவன் சாட
வருந்திறல்யா தைங்கரத்துத் தனிக்கடவு
    ளமலனிவர் வையத் தாழி
பொருந்துறயா ரொடித்ததென் றுக் குரைத்தியெனச்
    சூதமுனி புகல்வ தானுன். 78

திருத்தலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—164.

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

தாலமேற் புகழ்வைத் துள்ள தாரகன் சிறுராய் வித்துன்
மாலியே தார காக்கன் வயக்கம லாக்க னென்ன
வேலுலாந் தடக்கை வென்றி வீரர்கண் மூவர் பாவ
மூலகா ரணம தாய முக்குற்றம் போலுண் டானார். 1

பெருக மனேக மெண்ணில்
    பெரும்புவி யண்ட மாண்ட
தாருக னுயிர்கூற் றுண்ணச்
    சட்டகங் கடைவாய் பெய்நெய்த்
தோருக வயிலிற் செவ்வேள்
    டொலைத்தபின் மூவ ரும்பங்
கேருக விறையை நோக்கிக்
    கெடலருந் தவமு யன்றார். 2

தூய்த்தலற் றளவில் காலந்
 தூயரொடு நோற்று மேனி
யெய்த்தவர்க் கருள வன்ன
 முடனிருங் காகத் தெண்ணீர்
கைத்தலந் தன்னிற் கொண்டு
 கமலபீ டிகையி னேயம்
வைத்தமர்ந் துலக மாக்கும்
 வள்ளன்முன் வந்து நின்றான். 3

நின்றது மதனைக் காணு
 நிலமுறப் பணிந்தெ ழுந்து
வென்றிற லவுணர் போற்ற
 மான்மக னுவகை யெய்தி
யென்றனை நினைந்து நோற்ற
 தேதுளம் விரும்பி நீவிர்
நன்றுற மொழிமி னென்ன
 வஞ்சலி நவிற்றிச் சொல்வார். 4

மூவுல கத்து மொன்ற
 மூவெயி லளிக்க வேண்டு
மூவரு மவணு றைந்து
 முடிவிலா வுகங்க ளாண்டு
மேவலர்ச் செருக்க வேண்டும்
 பத்துநா ளுண்டிற் கோர்கான்
மேவுற வெயில்கண் மூன்றுங்
 கூடவும் வேண்டு மன்றே. 5

இன்னமு மொன்றுண் டைய
வெந்தமக் கிறுதி நாளுண்
டென்னினு மொருவ னேனின்
றெளிதினி லாட லேபோற்
றன்னொரு கணையா லெம்மை
யொருங்குறத் தடிவ தல்லாற்
பின்னொரு செயலான் வெல்லாப்
பெருமையும் வேண்டு மென்றார். 6

அன்னவர் மொழியைக் கேளா வம்புய னன்றென் று
தன்னருள் புரிந்து போனான் றயித்தியர் நிற்ப வங்கு
துன்னத மகற்சி நூறு யோசனை யாமுன் றிஞ்சி
பொன்னயம் வெள்ளி தன்னாற் பொற்புட னான வன்றே. 7

ஓதிம னாணை தன்னா லயர்வினுக் கேற்ற வாறு
மேதினி தனிலயத்து மிளிர்மதி லந்த ரத்துச்
சோதிகொள் வெள்ளி யிஞ்சி துறக்கத்தா டகத்தி னாய
மூதெயி லிறவ வற்றை மூவரு முறையிற் கொண்டார் 8

கொண்டவ ரேவ வாங்குக் கோபுரங் கோயி றெற்றி
மண்டப மனை வெள்ள மருவிடந் துரக சாலை
விண்டொடு சேவ கப்பொன் வீதியா வணைஞ்செய் குன்று
தண்டலை வாவி யாதி தந்தனன் மயனென் கின்றான். 9

அவ்வள மனைத்து நோக்கி யவுணர்க ளுவகை பூத்துச்
செவ்விது நங்கட் கிந்தச் செழும்புர மெனவி ருப்ப
வெவ்வமில் கலைக டேர்ந்த விருந்தவ மயனென் றுள்ளோன்
தெவ்வடு புயவீ ரர்க்கோ ருறுதியைத் தெருட்டு கின்றான். 10

வேறு.

செல்வமும் பதாதியுஞ் செறுநர் தங்களை
வெல்வதும் வீரமும் புகழு மேன்மையுங்
கல்வியும் புதல்வருங் கதியும் வேண்டுந
ரெல்வரு மிலிங்கபூ சனைவி யற்றுவார். 11

அல்லலும் பழிகளும் பகையு மச்சமுஞ்
செல்லலும் பிணிகளுஞ் செயிரு நிந்தைகள்
சொல்லரு மிடியும்வெஞ் சோக மோகங்கள்
புல்லலு மிலிங்கபூ சனையிற் போகுமால். 12

அங்கையி னடங்குசீ ரிலிங்கத் தாட்டியே
யெங்கணு முடையபச் சிலையொன் றிட்டுமால்
பங்கய னடிதொழும் பரனைப் பூசியா
மங்குறு பவர்கட்ம் மடூமென் சொல்லுவாம். 13

எய்திவாழ் வொடுஞ்சில ரிருப்பக் கண்டுமுன்
செய்தபூ சாபல மென்னச் செப்புவார்.
மெய்தவ விலிங்கபூ சனைவி ரும்பியே
செய்திடா ருழன்றிடுஞ் செய்கையென் சொல்வாம். 14

இருள்புரி பவமகன் றின்ப மெய்திட
வருள்புரி யிலிங்கபூ சனையை யாற்றிடா
மருள்புரி மனத்தினோர் மருவுந் தீயுடல்
சுருள்புரி சுணங்கன்வாற் றோற்றம் போலுமால். 15

பரசிவ லிங்கமெய் வடிவிற் பட்டிட
விரைமல ரொன்றறி யாமல் வீசிய
நரர்களே யிந்திர னுமங் கொண்டு போய்ச்
சுரர்தொழ வனுதினந் துறக்க மேவுவார். 16

வீழ்ந்தது வளைந்தது மின்றி தான்விழப்
போழ்ந்தது பழையது புலர்ந்த தேமயிர்
சூழ்ந்தது களைந்தொரு தூய பூமனம்
வாழ்ந்தரன் முடியிடின் மரித்து நித்திடார். 17

போலக்கடி மலர்களாற் சிவனைப் பூசியா
வலக்கயி றெறிதரு மறலி தன்னையுங்
கலக்கமி லறிவன்மார்க் கண்டன் வென்றுமுன்
விலக்கரும் விதியையும் விலக்கி னனரோ. 18

வேண்டிய பொருளெலாம் வேண்டி யாங்குறக்
காண்டரு நீறுடற் புனைந்து கண்டிகை
பூண்டிலிங் கார்ச்சனை புரிமி னென்றனன்
னோண்டரு மயனெனு மிணையில் சூழ்ச்சியான். 19

அன்னவ னறைந்தசொல் லவுணத் தியர்கேட்
டுன்னரு மிலிங்கபூ சனையு ஞற்றிடு
நன்னல மடைந்தனர் நஞ்சு கான்றிடும்
பன்னக மணியையும் பரிக்கு மாறுபோல். 20

அன்னதின் பின்னரவ் வவுணர் மாதிர
மன்னரை யமரரை மற்று ளோர்தமைத்
துன்னிய வலியினுற் கேடு சூழ்ந்தொறுத்
தின்னலுற் றிடப்பிடித் தேவல் கொண்டனர். 21

கான்றிடு மெரிவிழிக் கடிய மூவருந்
தோன்றிடு முயிரெலாந் துயரின் மூழ்குற
மூன்றெனு முலகங்கண் முற்றும் வெற்றிகொண்
டான்றதம் மாணையே நிறுவி யாண்டனர். 22

புரந்தர னவுணர்செய் புன்மை யாற்றிடா
தரந்தையின் விரைந்தபி ராணி யைக்கொடு
வருந்திமை யோரொடு மருவி மேருவிற்
கரந்தன னிருந்தனன் கணிப்பில் காலமே. 23

சிறந்திடு மிந்திரன் றிருவும் பொன்றியே
மறைந்துதன் மனையொடு வறியன் போய்மலை
யுறைந்தன னென்றிடி னெருங்கு முற்றவுந்
துறந்திடு மின்பமே துன்ப மில்லதே. 24

வெங்கொடி வருத்துறு வெருவிக் கூகைக
டங்கள்வன் காலம்பார்த் தொளித்துத் தங்கல்போற்
சிங்குறு வவுணரைச் செகுக்கு நாடெரிந்
தங்குறு மமரர்க ளரையற் றோதுவார். 25

பொய்வகை யவுணர்கள் புரியும் வெந்துய
ரெவ்வகை யகலுமென் றிதயத் தெண்ணிநீ
யவ்வகை முயன்றிலை வறித மர்ந்தனை
யுய்வகை யடியரே முனுற்று வல்லமோ. 26

என்றிமை யவர்பரிந் தியம்ப விந்திரன்
பொன்றிகழ் சரோருகப் பொகுட்டு வள்ளல்பாற்
சென்றுநந் துயரெலாந் தீர்த்தி யையநீ
யென்றுநாம் வேண்டுதும் வம்மி னென்றனன். 27

வேறு.

அம்மொழி துன்பங் கூறிமை யோர்கேட் டார்வத்தா
லெம்மிடர் போயிற் றின்றுட னென்ன வெழுந்தெய்த
மும்மதி லோர்கட் கஞ்சியொ ளித்தே முகிலூருஞ்
செம்ம னறுங்கம லத்திறை தன்னுழி சென்றுற்றான். 28

உற்றவ னும்ப ருடன்சர ணத்தி னுறத்தாமூஉ
நற்றுதி யோடுநி னைந்தவ ணிற்ப நறுங்கஞ்சப்
பொற்றவி சண்ண றெரிந்து முகங்கள் புலர்ந்துள்ளீர்
சொற்றிடு நெஞ்சி லடுத்தக லாதுறு துன்பென்றான். 29

வேறு.

என்றலு மகவான் சொல்வா
னிறைவநின் னருளி னோன்மை
யன்றுறு மவுண ரெம்மை
யலைப்பனைத் துள்ள மாழ்கி
மின்றிகழ் முகில்கண் டஞ்சும்
மயின்சிறைக் குயிலிற் பொன்னங்
குன்றிடை யின்று காறுங்
குறுகினோங் கரந்து மன்னோ. 30

துன்னிய வசுரர் தம்மைத்
தொலைத்தினி யெமைப்பு ரப்பான்
பன்னுது மெனவந் துற்றேம்
பாரதி யுடைய நீயே
யின்னலங் கடல்க டத்தி
னன்றியா ரியற்ற வல்லார்
நின்னருள் புரிதி யென்னச்
சதுர்முக னிகழ்த்து கின்றான். 31

புரத்தினோன் றவுணர் மிக்க
பொருவலி யெம்மா னீக்குந்
தரத்ததன் றடைகண் மூய
தடத்தலர்ந் திலங்கு கின்ற
விரைத்ததன் குவளை யன்ன
விழியுடற் கடவு ளுந்தங்
கருத்துறுவெந் துயர மெல்லாங்
களைகுவன் கமலக் கண்ணன். 32

என்றய னிந்தி ராதி
யிமையவர்க் கொண்டு மால்பாற்
சென்றடி வணங்கி யன்னோர்
திருவிழுந் தவுணர் தம்மால்
வன்றுய ருழக்கு மாறு
மனமுனைந் தியம்பித் திய
புன்றொழி லசுரர்ச் சாடிப்
புரந்தருள் புனித வென்றான். 33

நாரண னதனைக் கேளா
நவிலும்பற் றலர்க டம்மைப்
போரினி லுபசத் தாக்கள்
பொருதழித் திடுவ ரென்ன
வாரண முரைத்த றன்று
லனையரை விடுத்து மூன்று
விரு மடியச் செய்தும்
விரையவென் றிதனைச் செய்வான். 34

மனத்தினி லுபசத் தாக்கள்
வருகவென் றுன்ன மாயோ
னினைத்தன னென்ன வன்னோர்
நேர்ந்தனர் நிற்ப நீவிர்
சினத்தெயி லவுணர் தம்மைச்
செற்றுவா னவர்க ளின்ன
லனைத்தையு மகற்று மென்றான்
படியளந் தளிக்கு மண்ணல். 35

அன்னவ ரதனைக் கேளாச்
செல்லுது மவுணர்ச் சாட
வென்னநு மகிழ்ந்து தன்பா
லிருங்கணந் தனிலெண் ணில்லார்
துன்னிய வனிக மாகத்
தூண்டினன் சென்மி னென்னப்
பன்னக சயனன் பொற்றுள்
பணிந்தனர் போயி னூரால். 36

தண்டுவேல் வயிர வொள்வாள்
சரம்பொழி சாப மாழி
பிண்டிபா லங்கள் சூலம்
பேரெழுக் கனிச்சி யாதி
கொண்டபா ணிகளோ டண்டங்
குலுங்கவார்த் தெழுந்து வேக
சண்டமா ருதம்போ னேர்ந்து
சமர்த்தொழில் புரியச் சென்றூர். 37

பேரெயின் மீதி னேமிப்
பிரான்விடு தானை நீத்தம்
வாரிதி தன்னை நாடி
வருந்தி போலச் செல்ல
வேருறு கடலெ திர்த்தா
லென்னவாண் டமருஞ் செங்கட்
காருட லவுணர் கேட்டுக்
கருமெனச் சமரி னேர்ந்தார். 38

வில்லுமிழ் சரமுந் தண்டும்
வேல்களு மழுவும் வாளுங்
கல்லுற ழெழுவுந் தாளுங்
கரங்களுந் தலையுஞ் சிந்தச்
செல்லுமிழ் முகிலி னின்று
சிந்தின ரவுண ரன்ன
மல்லலம் படைக ளார்த்து
மற்றவர் தாமுந் தூர்த்தார் 39

இத்தகை யுடன்று வெம்போ
ரிருதிறத் தவரு மாற்ற
மத்தவெங் களிறு போலு
மறவருக் குலக முண்ட
வித்தகன் விடுத்த சேனை
வென்னிட வதனைக் காணா
வத்தலை நின்ற வானோ
ரலக்கணுற் றோடி வந்தார். 40

வந்தவ ருயங்கி மாயோன்
மலரடித் தலத்து வீழ்ந்து
சுந்தர வரவிற் றுஞ்சுந்
தோன்றனீ விடுப்பப் போனார்
வெந்திற லவுண ரோடும்
போர்த்தொழில் விளைத்து வன்மை
சிந்தின ரிரியல் போனார்
செயுஞ்செய லினியா தென்றார். 41

மாயவன் வினவி யுள்ள
　　மாழ்கிவெய் துயிர்த்து வன்கட்
டையவர் சிவலிங் கத்தை
　　யருச்சனை செயலால் யாவ
ராயினும் வெல்லற் கொண்ணு
　　வெனநினைந் தழுங்கி நிற்குஞ்
சேயுயர் விசும்பி ருக்குந்
　　தேவரை நோக்கிச் சொல்வான். 42

வேறு.

பன்ன கத்தினு லடுஞ்சின விலங்கினுற் பசாசாற்
றுன்ன வக்கிர கங்களாற் பிணிகளின் றொடர்பான்
மன்ன ரிற்கொடி யோர்களாற் கரவரான் மருவு
மின்னன் மெய்ச்சிவ லிங்கபூ சனையினோர்க் கியையா. 43

பாவ கோடிகள் பயின்றிடு பதகரே யெனினுந்
தேவ தேவனைச் சிவலிங்கத் தருச்சனை செய்வோர்
தாவின் மாதவப் புண்ணிய ரேயவர் தம்பான்
மேவு வானல னந்தகன் றனதுளம் வெருவி. 44

ஆத லாலெயின் மூன்றுடை யவுணர்தா மரனைப்
பூதி சாதனம் புனைந்துபூ சனைசெயு மளவும்
யாது மோர்செய லான்முடி வெய்தில ரியாமோர்
போத சூழ்ச்சியி னவரருச் சனைவிடப் புரிதும். 45

நீங்கு நும்மனத் துயர்சுரர் காளென நிகழ்த்தி
யோங்கு மாமர கதக்கிரி யொன்றிரு சுடரும்
பாங்கு வைத்தெனக் குருமணி யாழிவெண் பணிலந்
தாங்கு மாயவ னரதற் கினியன சாற்றும். 46

வேறு.

அற்புடை மகிணர்தம் மாவி யாகிய
கற்புடை மங்கையர் கருதிற் பல்வகைப்
பொற்புடை யுலகெலாம் பொன்று மாறுமாம்
வற்புடை முனிவரின் வலிய ரன்னரே. 47

கணவரைத் தொழப்படுங் கடவு ளென்றுளும்
பணவர வல்குலார் பணித்த தொன்றையான்
மணமலர்த் தவிசயன் மகிழ்ந்தி ழைத்தலோ
வினையிலெங் கருத்தனு மிறையுஞ் செய்யுமால் 48

புனிதமெய்க் கற்பருப் போருவின் மாதரார்
மனமகிழ் வுற்றிடின் வராத நன்கிலை
சினமுறப் பெற்றிடிற் றீங்கு மன்னதே
யனையவர் தன்மையா ரறியக் கூறுவார். 49

மிடியினர் குணமிலர் விருத்தர் நோயினர்
வடிவில ருறுப்பிலர் வஞ்சர் மூடர்வெங்
கொடியவ ராயினுங் கொழுநர் தம்மிடை
மடிவில ரன்புகற் புடைய மாதரே. 50

இத்திறக் கற்பின ரெயில்கண் மூன்றுடைக்
குத்திரக் கொடியவர்க் குறுகு மாதரா
ரத்திறத் தினுமடற் கரிய ரன்னகற்
பெத்திறத் தினுமொழித் தெய்தென் றேவினன். 51

நாரண னிவைசொல நாரதப்பெய
ராரண முனிவர னரும்பு ணர்ப்பினல்
வாரண மனையவர் மாதர் கற்பெலாங்
காரண வகற்றுவன் கடிதென் றேகினன். 52

வேறு.

முனிசென் றதற்பி னிமையோர் தூவன்று
மவையுற்ற மாயை முதல்வன்
றனியங் கெழுந்து புரவாணர் தங்கள்
சிவலிங்க பூசை தவிரும்
வினையொன் றிழைப்ப லெனவே நினைந்து
மறைநட்கு வேறு தருநான்
மனமொன் றும் வண்ண முரைசெய்து புத்த
வடிவோடு கொண்டு வருவான். 53

மறமொன்று நின்ற வரணங்க டம்மின்
வருமம்பு யக்க னிறைவன்
றிறமொன்று புத்த னருகன் றயங்கு
சினனென்ன வங்க ணடையா
வறமென்று வஞ்ச மதிநான் மருட்டி
யறைகின்ற காலை யவுணர்
நிறமொன்று பூதி மணியோ டிலிங்க
நிலைவிட்ட கன்ற னரரோ. 54

விதியென்று மாயன் வினயத் துரைத்த
வெறும்வஞ்ச நாலின் விதியைக்
கதியென்று கொண்டு மனமா லடைந்து
கதியற்ற தீய கயவர்
மிதியென்று கொண்ட திருநீ றிழந்த
நிலைபா ழுடம்பு நிலவு
மதிநின்று சென்று மறைகா விருண்டு
வளமற்ற கங்குல் புரையும். 55

புரமொன்று தியர் மடமாத ராரு
முனம்வந்து புக்க முனிவன்
விரகங் கலந்து மிகுநிட்ப நெஞ்சி
னிகழும் படிக்கு வினையந்
தருகின்ற சொல்லின் மயல்செய்ய வப்பர்
தமபுண்ணி யத்தின் வலியின்
றிரமொன்று கற்பு நிலைபோ யகன்று
தெறுகாம முற்று மெலிய. 56

வேறு.

இனிமாய் குவர்தா னவரின் றொடனு
முனிமா தவனார் வமுகிழ்க் கவரா
நனிமா யையி னுயிடை நண்ணியவா
றனிமா கருவப் பவுரைத் தனரால். 57

அக்கா லையினு ரணனஞ் சரண
முக்கால் வலம்வந்து முடிக் கனியா
நக்கா டுவர்பா டுவர்நம் பகைஞ
ருக்கா ரெனவுண் மகிழும் பரெலாம். 58

அம்மா கருவப் பரிகண் டருளி
நும்மா குலமுற் றையுநா றிடவெம்
பெம்மா னெடுபே சுநும்வம் மினெனு
வெம்மான் மலையெய் துவன்யா வரொடும். 59

அந்நா ரணன்வா னவரா குலமென்
றன்னா யகனெண் சரணந் தொழுது
சொன்னா லவைகளின் றுதொலைப் பனெனு
வுன்னா வரும்வெற் பனியோ தியிடின். 60

வேறு.

பண்டு நற்கம் பரித்த பரமனை
மண்டு தன்றலை வைப்பத் தவத்தினுள்
விண்ட லந்தொட வெண்மதி பேருருக்
கொண்டெ ழுந்தென நின்றதக் குன்றமே. 61

வருண மிக்கபால் வாரிதி நிற்கன
புரண னுக்குமோர் பொற்றனி சாவுளித்
திரண மொத்த திருவன லாமையாற்
பரிண மித்தெழும் பண்பன தவ்வரை. 62

இத்தி றத்தி னிலங்கு கயிலையாம்
வித்த கத்தனி வெற்புழி யிந்திரை
யத்த னும்பர் குழுவொடு மஞ்சலிக்
கைத்த லந்தலை காட்டின னேகினன். 63

என்னி கந்த விருங்கண மேத்துற
வண்ண னந்திரு நந்திய மர்ந்தருள்
வண்ண வொண்கடை வந்தவ னைத்தொழாக்
கண்ண னின்றிது கட்டுரைக் கின்றனன் 64

சென்று தெய்வ சிகாமணிக் கிங்ஙன்யா
மொன்றும் வண்ண முணர்த்தரு ளையசீ
யென்று கண்ண னியம்ப வருளியே
நன்று நின்மனைப் போயினை நந்தியே. 65

அளவி லொண்புவ னுதிபர் பல்கண
மளவி னன்முனி வோர்நிறை வாமவை
யளவில் சோதி யவிர்மணிப் பீடம்வா
ழளவில் பேரரு ளாளிமுன் னெய்தினன் 66

எந்தை தாண்முன் னிறைஞ்சி மலரய
னிந்தி ராதி யிமையவர் சுற்றமால்
வந்து ளான்மலி வாய்தலி னென்றனு
நந்தி கூவுதி யென்றன னாயகன். 67

இறையி னிற்கடை யெய்தி யுமைப்பர
னுறவ ழைத்திடுமென் றோதினன் வம்பெனச்
சிதைவி டுத்ததெண் ணிரென வோடினர்
நிறைம கிழ்ச்சி நெடியவ னாதியோர். 68

மின்னு லாஞ்சடை வித்தக னெற்பெறு
மன்னை யோடு மமர்ந்த வவைக்களந்
தன்னி னேகிமுன் சாயும் பனைமர
மென்ன வேபணிந் தன்பி னெழுந்தனர். 69

கூர்ந்த வன்பிற் குவித்தகை யுச்சிகொண்
டோர்ந்த சொற்றளர் வுற்று மனனெக
வார்ந்த கட்புனன் மார்பு நிரம்பமெய்
சோர்ந்து நின்று துதித்திடன் மேயினார். 70

நிறைந்தநின் றொல்லை யுண்மை
நிலைதிரி வின்றி யாங்கள்
பிறந்திறந் திடுத தீர்ப்பான்
பேரரு ளுருவு கொண்டிங்
குறைந்தநின் கருணை போற்றி
யுயிர்க்குட லளித்தி யக்கிச்
செறிந்தமுன் வினைய றுத்தித்
தீர்த்திடும் பரிவு போற்றி. 71

உலகுயி ரின்பந் துய்ப்ப
வுனதுபே ரருளே மாதேன்
றிலகுற விடத்தி ருத்தி
யிருந்திடுங் கருணை போற்றி
விலகியவ் வின்பஞ் சில்லோர்
விடுக்கவவ் வுருவு கன்ற
வலகினல் லருள் கொண்டுற்ற
வடலவக் கருணை போற்றி. 72

ஐம்பெரும் பூத மாதி
யாயதத் துவசா லங்க
டம்பெரு கறிவோ டுக்குந்
தனியிருண் மலம் வேறாக
நம்பநின் னருளி னின்ற
நற்றவர் தம்மின் வேறா
யிம்பரி னறிந்து கூடா
திருந்தவா றிருப்போய் போற்றி. 73

அருவுநல் இருவு மற்றை
யருவுரு வதுவு மாகப்
பரவுமோன் பதிற்றுப் பேதப்
பகுதியுஞ், சத்தி யைந்தின்
விரிவுமன் றுய வுன்றன்
மேனிலை தமதே யாகப்
பொருவரு மன்பர்க் காக்கும்
பொருவிடைப் பாக போற்றி. 74

இனையன பகர்ந்து போற்ற
வெங்கணு யகன்மு ராரி
தனையருள் கொண்டு நோக்கிச்
சததளக் கமலக் கோயின்
வனிதையங் குவட்டுக் கொங்கை
முகடுழும் வயிரத் தோளாய்
துனியுறு மமர ரோடும்
வந்ததென் சொன்னீ யென்றான். 75

என்றலுந் திகிரிப் புத்தே
ளியம்புவ னைய விண்ணோர்
வன்றிற லெயில்கண் மூன்றும்
மலரயன் றரப்பெற் றுள்ள
புன்றொழி லவுண ரின்னல்
புரியநொந் தரைய னோடு
மின்றள வெல்லை காணா
விருந்துயர்க் கடலி னாழ்ந்தார். 76

கருணையங் கடனீ விண்ணோர்
கலங்கஞர் விடுத்து நின்பொற்
சரணபங் கயங்கட் கேவல்
சந்தத மிறற்றும் வண்ண
மரணவெங் கொடியோ ராற்ற
லழித்தருள் புரிதி யென்ன
வருணகுங் குமப்பு யத்து
மாயவன் வழங்கி நின்றான். 77

படைக்கல மைந்து பெற்றேன்
பகர்ந்தவை நிற்கு மெல்லை
தொடைக்கலன் பயிலும் பொற்றேட்
சதமகன் சுரர்க ளோடு
புடைக்கலஞ் சுழலுங் காகம்
போன்றனந் தமியே முந்த
னடைக்கலங் கருணை செய்யென்
றமலநா யகற்ப ணிந்தான். 78

வானுளோர் மனத்து மிக்க
வன்றுய ரகற்ற வுன்னி
ஞானநா யகன கைத்து
நாமேழுந் தருளி வந்து
மானவே லவுணர் தம்மை
மாய்க்குது மதற்கு நம்பா
லானபோர்க் கருவி யில்லென்
றறைந்தன னருளின் மாதோ. 79

கன்றுத லுரைத்த தன்மை
கடவுளர் கேட்டு வப்பா
லெண்ணரு முலக மெல்லா
மிமைப்பினிற் படைத்த ளித்து
நன்றுற வொடுக்கு மண்ணா
னவின்றதோ ராட லென்னப்
பண்ணமை தங்க டச்சற்
பார்த்திது பகர லுற்றார். 80

பெருந்தகைக் கேற்ற வையம்
பெருமிதம் பெறச்செய் பென்ன
விரைந்துநற் புவிதே ராழி
யிருசுடர் வேதம் வாமா
னருந்திறற் கமலன் பாகன்
மேருவில் லனந்த ஞாரி
சரந்தழல் சசிமா லாகச்
சமைத்தனன் றெய்வத் தச்சன். 81

விண்ணவ ரவைகண் டார்வ
மிக்கெழு மனத்த ராகி
யண்ணலை வணங்கி நின்ற
னருளினு மிவைகொண் டாதிப்
பண்ணவ வமல மூக்கட்
பராபர வெமைய ணக்கு
நண்ணலர் தமைமு ருக்கி
நங்களைப் புரத்தி யென்றார். 82

சங்கர னதுகேட் டெங்க
டாயுட னெழுந்து தன்றி
யங்குறு மனைவ ருஞ்சூழ்ந்
தன்பினிற் சயசு யென்னப்
பங்கய வடிம ணிப்பொற்
பாதுகை மிசையி ருத்திப்
பொங்கொளி விரிக்குங் கோயிற்
புறத்தெழுந் தருளி னானல். 83

ஆண்டுறு திகிரிப் பொற்றே
ரனிகலந் திருக்கண் சாத்தி
யேண்டரு மலைமா தோடு
மிவர்ந்துகூர்ங் கணையு மற்றை
மாண்டரு தனுவுஞ் செங்கேழ்
மரைமலர்க் கரங்கள் பற்றிக்
காண்டரு மழகெ றிப்ப
நின்றனன் கருணை வள்ளல். 84

மருவலாங் குவளை வென்று
வண்கயன் மருட்டி நீள்கா
தருவவோ டரித்த டங்க
ணுமைமணம் புணருங் கோமான்
பொருவிலேழ் கண்டு மிக்க
பொலிவுபெற் றிருந்த மேரு
வருவிறு ணடைந்து சரல
வன்றலை விளைந்த தம்மா. 85

தன்மனை யிரத மாகத்
தன்மகன் வலவ னாகத்
தன்மகன் பேர னேடு
தனக்குமைத் துனன்கா லாகத்
தன்மல ரணைநா ணாகத்
தானெடும் பகழி யானான்
றன்மன மிடங்கொண் டுற்ற
சங்கரன் றனக்கு மாயன். 86

இளங்கதிர் விரிக்குங் கோடி
யிரவியோ ருருவங் கொண்டு
வளங்கெழு மிரத மொன்றின்
வந்தென நிற்க வையன்
களங்கமி லமரர் கண்கள்
களிப்பக்கண் டுவகை யெய்தி
புளங்கவ லொருவி விண்ணின்
றெண்மலர் மாரி தூர்த்தார். 87

பாடினர் பரமன் சீர்த்தி
பாதபங் கயங்கள் சென்னி
சூடின ரெழுந்து துள்ளித்
தொடைபுடைத் தனர்து ணங்கை
யாடினர் துகிலெ றிந்து
பற்றின ராசை தோறு
மோடின ருவகை யென்று
முததியிற் படிந்த விண்ணோர். 88

பன்றுதன் விலைபி ரிந்த
மயிரென விகழ்வி லாதென்
றன்னைநன் புனித மாக்கிச்
சகம்புகழ் சிறப்ப ளித்தான்
மின்றுசெஞ் சடையோ னென்று
மிகுமுவப் பெய்தி யாட
லென்னநின் றிரும ருங்கு
மிரட்டினர் கவரிபல் லோர். 89

மாசுணம் பலவ ளப்பில்
வண்கதிர் கவ்வி யெங்க
ளீசன தூருநா கங்கட்
கீந்திட நீட்டி வாங்கி
மோசம திழைக்க லாற்ற
முறைமையெம் மருங்கு நின்று
வீசின ரெண்ணி லார்கண்
மிளிருநெட் டால வட்டம். 90

திங்களா யிரமொ ருங்கு
சேர்ந்தென வாய்க டோறுஞ்
சங்கமா யிரம்வைத் தார்த்தான்
சயங்கெழு பானு கம்பன்
பொங்கொலி முழவம் பேரி
பொருவில்சச் சரித டாரி
யெங்கணு மெண்ணி லோர்க
ளிரட்டின ரிடிக ளேபோல். 91

அறிவுரு வானோன் வந்தா
னன்பினிற் றிகழ்வோன் வந்தான்
பிறவிவே ரறுப்போன் வந்தான்
பேரருண் மூர்த்தி வந்தான்
குறைவிலா னந்த ஞானக்
கூத்துடை யாளி வந்தான்
கறையுலா மிடற்றோன் வந்தா
னென்றெழுங் காக ளங்கள். 92

நஞ்சுகு மெயிற்றுப் பேழ்வாய்
நாகம தணிந்த வெங்கோன்
வெஞ்சமர் புரியச் செல்வன்
மேருவிற் பிடித்தென் றிட்ட
கஞ்சுகங் கிழிய வீங்கக்
கல்லுறழ் குவவுத் திண்டோ
ணெஞ்சுகு முவகை விம்மப்
பாரிட நீத்தஞ் சூழ்ந்த. 93

வெள்ளிவெண் கொடுவாண் மாறி
வைத்தென விளங்கும் பல்ல
பள்ளவெம் பிலனி கர்த்த
வாயின பருப்ப தத்தி
னுள்ளுறு முழைக ளன்ன
வுட்டுளைப் பெருந்துண் டத்த
மெள்ளவின் சொற்பு விக்கண்
விழுமிடி போலச் சொல்வ. 94

மண்டல வாடி யென்ன
வயங்கெரி சிதறுங் கண்ண
வொண்டழ னிமிர்ந்தெ ழுந்த
தொத்தகுஞ் சியின விந்த.
வண்டமா திடினு மாற்று
வகட்டின குறுகுந் தாள
பண்டுள பூத மைந்தும்
படைத்தளித் தழிக்க வல்ல. 95

அத்தனென் றன்னை நீயே
யவுணரைக் கொல்லெ றேனே
வித்திர டனிலெற் கின்றி
யார்க்கமர் கிடைக்கு மோவென்
றெத்தவ ரடநான் பார்த்து
வறிதுறு குவனே வென்று
தத்தமி னினைந்து வாடுந்
தன்மைய பூத முற்றும். 96

விண்ணக நிறைந்த வாநி
விதியக நிறைந்த மாயோன்
கண்ணக நிறைந்த வோதைக்
கடலக நிறைந்த பாழி
மண்ணக நிறைந்த மேனி
வரையக நிறைந்த வெங்கும்
பண்ணக நிறைந்த வோசைப்
பரிசினிற் பனக ணங்கள். 97

குதிப்பன வயிரத் திண்டோள்
கொட்டுவ தம்மைத் தாமே
குதிப்பன வமர்வேட் டண்ணற்
றொழுவன தங்க ளாற்றன்
மதிப்பன வரைக ளேந்து
தாங்குவ வாரி யுட்க
வதிர்ப்பன மகிழ்வ வாகி
யடற்கணஞ் சென்ற வம்மா. 98

கற்புயங் கொட்டி யண்ட
    கடாகமு மதிர வார்த்து
வற்புறும் பூத வெள்ளம்
    வந்திட வும்ப ரெண்ணில்
பொற்புறு கவிகை யோங்கிப்
    புணரிக ளேழு மார்ப்பப்
பற்பல மதியெ ழுந்த
    பரிசென நிகழ்ந்த மாதோ. 99

பொன்னுல கிகழு மென்னைப்
    பொருவனென் றகிலம் போவ
தென்னநுண் டுகள்சென் றேற
    வெதிர்த்தது பனைத லொப்பத்
துன்னுறு மமரர் தம்பொற்
    சுண்ணம்வந் துடன்க லப்ப
மின்னுறுங் கொடிய டித்து
    விலக்குவ போல வாடும். 100

வேறு.

இந்த வாறெழும் பூதவெள் ளங்களி னிடையே
யந்தி வானிற மனையவ னூழியந் தடந்தேர்
கந்த வாரிசப் பண்ணவன் றென்றிசைக் கடவ
வந்த வானவ ரனைவருந் துவன்றுற வந்தான். 101

பூத நாயகன் கயிலையம் பொருப்புவிட் டலகில்
காத மோரிமைப் பொழுதினிற் கடந்துவந் தருளிச்
சீத வார்பொழிற் கூவமென் றிருநக ரடைந்தான்
பாத தாமரை வணங்கிவிண் ணவர்குழாம் பரவ. 102

அங்கப் போதினிற் கடமெனுந் திருவரு ளுருத
தங்கப் போதக முகப்பிரா னிதழியந் தொடையோன்
றங்கப் போதிர தத்தினூர் தன்புழைக் கரத்தாற்
சிங்கப் போயொடித் திட்டனன் றிடுக்கிட வெவரும். 103

பொருக்கெ னச்சின விடையுருக்
கொண்டிடை புகுந்தா
விரைக்கு நற்கொடி வையம்வெ
ருங்கின னெடும்பாம்
பரைக்க சைத்தவ னன்பினி
னிகரிலா தமரர்
வருக்க முற்றும்வந் திறைஞ்சுபொற்
பதாம்புய மாயன். 104

தந்தை யுற்றரு ளிரதகூ வரத்தினைத் தனயன்
வந்தி றுத்தனு மிமையவர் பனம்பதைத் தின்னன்
முந்தை யிற்பதின் மடங்குறீஇ முகத்தலைந் தழனுற்
றெந்த மொட்டலர் செயலெனத் திசைதொறு மிரிந்தார்.

அருளு லாந்திரு முகங்களோ
ராறுமொள் ளலங்கல்
புரளு மார்பமும் புயங்களு
மருமறைப் பொருளாய்த்
தெருளு லாம்பத மலருங்கொண்
டெனதுளந் திகழ்வான்
வெருளு லாமனத் திரியல்போம்
விண்ணவர்க் கண்டான். 106

நின்மி னின்மினீ ரஞ்சலிர் நிகழுமென் றந்தை
பொன்மி னிர்ந்திடு தேரினு ரொடித்தவர் புலவீ
ரென்முன் வந்திடுங் கரிமுகத் தண்ணலவ் வெயில்சேர்
வன்ம னம்பெறு மவரல வம்மினென் றழைத்தான். 107

மீண்டு வானவர் குகன்புடை யடைந்தினி வெம்போ
ராண்ட நாயகன் புரிவதெவ் வாறென வையம்
பூண்டு நின்றனர் நம்மிறை புதல்வன்முன் றனையாம்
வேண்டி வந்திர தம்புகா மையிலிது விளைத்தான். 108

என்று ளங்கொடு மலைமக ளின்றருள் யானைக்
கன்றை வந்தனை செய்கிலார் முயறருங் கருமம்
போன்று மென்பது காட்டிடக் கூவமா புரத்தி
லன்ற வன்கழல் கனிமுதல் கொண்டருச் சித்தார். 109

பின்பு விண்ணவர் மனத்துயர் பெயர்ந்திடத் தனது
முன்பு மும்மதில் வந்துற முன்னினன் முதல்வ
னன்பு கொண்டொரு நூறியோ சனையகன் மதில்க
டுன்பு பெற்றிட வனைவருந் துண்ணென வடைந்த. 110

கரிக ளோடுமொ ருதந்தனின் விரைந்துபாய் கவனப்
பரிக ளோடும்விண் முகடுழும் படுமணி யிரதக்
கிரிக ளோடும்வெங் கனலினுங் கிளர்சினக் கழற்கா
லரிக ளோடும்வந் தமர்செய்வான் சமைந்தன ரவுணர்.

கண்டு மற்றது விண்ணவர் கலக்கமுற் றுயர்கோ
தண்டப் வைத்தலைச் சுடுசர மிடம்வலத் தடக்கை
கொண்டு நிற்பவற் குறுகிநல் வேலையி தடுதற்
கெண்ட யித்தியர்ச் சமர்புரிந் தட்டரு ளென்றார். 112

என்று விண்ணவ ரியம்பிய தெம்பிரான் வினவி
நன்றி னங்கையை நோக்கின னகைக்கவந் நகையி
னின்று வன்றழற் கொழுந்தொரு நிமிடத்திற் பாதி
சென்றெ டுங்குமுன் புரங்களிற் சென்றுபற் றியதே. 113

பகவன் வாய்மலர் வைத்திருந் தமிழ்ந்தெனப் பற்றித்
திகுதி கென்றெரிந் தெழுமழற் கொழுந்துசே ணளப்பத்
தகுவர் மென்புழு வெனப்பதை பதைத்துயிர் தணந்தார்
திகரி னீறுபட் டிடாவுட னீறுபட் டனவே. 114

தேரெ ரிந்தன புரவிக ளெரிந்தன செழுங்கைக்
காரெ ரிந்தன சிகரமு மெரிந்தன கழகச்
சாரெ ரிந்தன பொழிலின மெரிந்தன தருவ
ரூரெ ரிந்தன் வெரிந்தன வடங்கலு மொருங்கு 115

திருத்த மொன்றெயின் மூன்றுநெக் குருகுபு சிதைந்த
கருத்த ரன்றவ ருறையுமக் கயவரு மடைந்த
வரத்தி னின்றனர் மரித்திடா தளிவர மலர்ந்து
விரைத்த தண்பணை யிழுந்துறும் வெறியபா தவம்போல்.

பகைஞ ரொன்றமுப் புரங்களிற் செஞ்சடைப் பகவ
னகையி னின்றுசென் றுற்றதீ யிடத்தெழு நறிய
புகைப ரந்தகல் விசும்பிட மடங்கலும் போர்த்து
முகில்க ளென்றிடப் பட்டுநின் றனவின்று மொழியின்.

நெறித்த குஞ்சியந் தானவ ரெயில்களி னிமல
னெறித்த வெண்ணிலா நகையினின் றெழுந்தபே ரெரிசென்
றுறைத்து வெள்ளிமா மதில்களைத் துருகுழிச் சிதறித்
தெறித்த போலும்விண் ணிடைச்செழுந் திங்களு முடுவும்.

பரிந்து தற்பதங் குறுகினர் பழையதீ வினைபோ
லெரிந்து முப்புரம் பொடிபட விறந்திடா துயிர் கொண்
டிருந்த வப்பெருங் கொடியரை யெம்பிரான் கண்டு
பொருந்து பொற்சிலை வாங்கினன் சிலீமுகம் பூட்டி. 119

குனித்த பொற்சிலை வலிகெழுங் குணவுரு வணையி
னுனித்த வப்புருக் கொண்டுநிற் கின்றனோ னரிக்குத்
தனித்த பொற்றிரு வாசிகை போன்றொளி தழைத்த
தினித்த சொற்கொடி யிடத்தினன் மலர்க்கர மிசைந்து.

பொருவிற் கொண்டிடு நெடுநுதிப் பகழியைப் புனிதன்
விரைவிற் சென்றவ ருயிர்குடித் திடுகென விடுத்தான்
மருவிக் குன்றென நின்றிடு மூவர்மார் பினும்பட்
டுருவிச் சென்றதப் புறத்தினி னொருகணப் பொழுதின்.

மீண்டு சங்கரன் வலக்கர மடைந்தது விசிக
மாண்டு புங்கமுன் பட்டபோ தவுணர்க ளலறிச்
சேண்டொ டும்படி துள்ளிவிழ்ந் துணர்வுகள் சிதைந்து
மாண்டு போயின ரிமையவர் மனத்துயர் மாள. 122

அம்பு பட்டிடு மசுரர்கண் மார்பகப் புழையிற்
செம்பு னற்புறம் பெருக்கெடுத் திரைந்தலை திரைத்துக்
கம்ப முற்றெழுந் தோடின களேபர மலைப்பாற்
சம்பு பற்பல வாண்டிற்குண் டிரையெனச் சார்ந்த. 123

திருந்து தேவரும் பணிசெயத் திரிபுவ னமுமாண்
டிருந்த மூவெயி லரக்கரு மிறந்துசெய் கடன்கள்
புரிந்து காணவு மொருவராற் றிகலனுய்ப் புரட்டி
யருந்த வேகிடந் தனரெனின் வாழ்வுவப் பறிவோ. 124

கதம்ப டைத்தபூ தர்க்கமர் கொடாதான் கடிது
மதம்ப டைத்தவர்ச் சாடிய தோதனம் வறியர்க்
கிதம்ப டைத்திடு குவமெனக் கொண்டுபோ யிற்பாற்
பதம்ப டைக்கிலம் போமெனப் பகர்ந்ததொத் தருவே. 125

மருளை யொத்தன முப்புர மப்புர மருவு
மிருளை யொத்தன ரவுணரவ் விருளினை யிரிக்கு
மருளை யொத்தனன் முகுந்தனவ் வருளினை யுடைய
பொருளை யொத்தன னப்பொரு ளாகிய புராரி. 126

செப்பு ரப்பதித் தன்னமா துமைமுலை நிலைக்குந்
துப்பு ரம்பெறு பராபரன் றூநகைக் கணையான்
முப்பு ரப்பொடி பட்டது முதல்வர்தம் முயிர்போ
யப்பு ரம்பொடி பட்டதுங் கண்டன ரமரர். 127

வேறு.

ஆர்த்தனர் முகிலின மஞ்சப் பூமழை
தூர்த்தனர் மகிழ்ச்சியிற் றுணங்கை யாடிமெய்
வேர்த்தன ரருகுபோய் வெய்யர் மெய்களைப்
பார்த்தனர் குதித்தனர் பரமற் பாடினார். 128

சரமொடு குனிசிலை தாங்கி நின்றிடு
மொருவன தடிமல ருச்சி சூடினர்
கரையறு முவகையங் கடலி னாழ்ந்தனர்
பரவினர் கடவுளர் பகர்தன் பேயினார். 129

இந்நகர தனிடை யிறைவ நின்மலர்ப்
பொன்னடி யருச்சனை புரிந்து வாழ்வுற
நின்னருள் புரிகென நிகழ்த்த வாயிடை
மன்னிய விலிங்கநல் வடிவ மாயினான். 130

ஆதனு மனயகிழ்ந் தமா ரிந்திரன்
மாதவ னயன்முனி வார்கண் மஞ்சனம்
போதொடு சுடர்நறும் புகைகொண் டர்ச்சியா
விதுட லெடுத்தபே றெனநின் றேத்தினர். 131

குலவுறு மரியவிற் கோலங் கொண்டுமுன்
னிலகுற நின்றதா லிலிங்க மாகியு
நலமரு ளுமம்விற் கோல நாதனென்
றுலகின ருரைசெய வமல னுற்றனன். 132

ஐங்கரக் கடவுள்வே லரசன் மாலயன்
புங்கவர்க் கிறையவன் பூவனநாயகர்
துங்கமெய்த் தவர்முதற் றுவன்றி னோரெலா
மெங்களுக் குறுமிட மிஃதென் றுற்றனர். 133

எழிறரு முறையொடு மெங்க ளுயக
னெழிவற நிரந்தர முற்ற தன்மையாற்
பொழிறிகழ் கூவமா புரத்திற் கெங்களு
மொழிதவ பெயரவி முத்த மாகுமால். 134

அலங்குறு மிதாகூ வரத்தை யாயிடை
வலங்கிளர் கிம்புரிக் கோட்டு மாமுக
னிலங்குறு புழைக்கரத் திறுத்த தன்மையா
னலங்கிளர் கூவர நாமம் பெற்றதே. 135

ஒவிலொண் பதிநடுக் கூவமொப்பவே
மூவுல கங்களு முன்னி வந்தரோ
தாவிலின் பெய்துறு தன்மை யாலெழிற்
கூவபென் றொருபெயர் கொண்ட தந்நகர். 136

மேலைநா ளிழைத்த தீவினைகட் கெங்கள்விற்
கோலநா யகன்றிருக் கூவ முள்குத
லாலநா கங்களுங் கருப்புள் வேந்தினைத்
தாலமே விளைக்குறுந் தன்மை போலுமால். 137

என்றிவை பற்பல வியம்பி வண்டுழுங்
கொன்றையஞ் சடையினோன் கூவ மாநகர்ச்
சென்றடைந் தருங்கதி சேர்மி னென்றனன்
வன்றிறற் புலனெறி மறித்த சூதனே. 138

திரிபுரதகனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—302.

சந்தானகிரிசந்தானச்சருக்கம்.

சூதமுனி வரன்புகன்ற மொழிவினவி
யுலகமய றரக்கு மேன்மை
மாதவர்நெஞ் சுவகைபெறீஇக் கூவபுரத்
தியல்கேட்ப வளரு மெங்கள்
காதலமை வுற்றதிலை புராணமுனி
யின்னுமுளங் கருணை கூர
வோதுகவென் றுரைத்தனரவ் வுரைக்குமிகக்
களித்ததனை யுரைப்ப தானான். 1

அன்றுவிறற் கொடுமறலிக டமுலெழுப்புன்
முறுவல்புரிந் தசுரர்ச் சாடித்
தென்றிசைக்கூ வரநகரி னரசிங்கந்
தொழத்தேவ சிங்கம் வாழ்நாட்
டென்றுயர்க் கடனீந்தி யார்வநெடுங்
கடற்படிந்த சுரரை நோக்கிப்
பொன்றிகழ்நற் கமலமலர்த் தவிசின்விற்
றிருக்குமிறை புகலு கின்றான். 2

வண்டுகிளைத் தொழுகுநறை மதுப்பருகி
யிசைகூரு மலர்மந் தாரத்
தண்டெரியற் புலவிர்மிக வல்லவனிம்
மாயவனித் தலத்திற் சூழ்ச்சி
கொண்டுபகைப் பினர்கரவாட் போக்கிவதைப்
பதுபோலக் கொடியர் நீறு
கண்டிகைமெய்ச் சிவனுருவ மகற்றியரன்
கணையாகிக் கடிந்திட் டானால். 3

ஆதலினு லமலசிவ லிங்கபூ
சனைபுரிவோ ரறிவி கந்த
பாதகரே யெனினுமழி கிலரென்று
மஃதிலரிப் படியின் வல்லை
மாதவர்க ளெனினுமழி குவரென்று
மறிந்தனமான் மனம்வி ழைந்து
நீதிகொடு பரமசிவ பூசைபுரி
வோர்பெருமை நிகழ்த்தற் பாற்றே. 4

இம்மைமறு மைப்பயனு மறையின்முடி
தெருட்டுறுபே ரின்ப வீடு
மெய்ம்மைபெறத் தரவல்ல தச்சிவபூ
சனையன்றி வேறு முண்டோ
செம்மைமனத் திலிங்கபூ சனைபுரியா
தருங்கதியிற் சேறியக் காத
ரம்மனம்வைத் திடல்சிறகி லொருசிறுபுட்
பறக்கவிழை தகைமை போலும். 5

திரையெறியுஞ் சடைக்கங்கைத் துளிதெறிப்ப
நனைந்தகுளிர் சிறுவெண் டிங்கள்
காமலரி னிருந்தெழுசெங் கனற்கொழுந்திற்
காய்ந்தொழிக்குங் கடவு டன்னைப்
பரமனென வுணர்கிலா தளியனுமவ்
வரியுமாய்ப் பயின்ற தீமை
பொருவில்புகழ்க் கூவபுரத் திலிங்கபூ
சனைபுரிந்து போக்கி யுய்ந்தேம். 6

பூதிமணிக் கலன்புனைந்து சிவலிங்க
பூசனையைப் புரிந்தி டாதோர்
பாதகரிற் பாதகரெங் கட்கவர்கள்
புறமானோர் பகரி லென்று
மாதலிற்புங் கவர்நீவிர் சிவலிங்க
பூசனையை யகன்றி டாது
காதலிற்செய் திடுதிரெனப் புகன்றனனு
ரணமனைத்துங் கரைகண் டோனே. 7

அண்டராய னுரைத்தமொழி வினவிமன
மகிழ்ந்தவன்மேல் லடியிற் ருழ்ந்து
கொண்டறவழ் மணிமாடக் கூவபுரத்
திலிங்கவுருக் குலவச் செய்தே
மண்டுமனத் தன்பின்வழி பட்டனரச்
சிவலிங்க வடிவந் தோறும்
புண்டரிக வதட்டிருவிற் கோலநா
யகனின்று புரப்பன் மாதோ. 8

இத்தகைய விளையிற்றிருக் கூவபுரத்
தெவரேனு மெய்தி னம்ம
சுத்தபர ஞானமடைந் தரியசிவா
னந்தசுகந் துய்ப்பர் விண்ணோர்
மெய்த்ததவ மொருகோடி புரிந்துநர
வுருவாகி விமல னல்கு
மத்தலனி லவதரித்து வாழ்வரெனி
னதன்பெருமை யளக்கற் பாற்றே 9

தன்னைமனத் தமைத்தவர்க்கு மலமகற்றுஞ்
சந்தான கிரிசந் தான
னென்னுமருட் குரவனெழிற் கூவமா
நகரினிடை யிருக்கின் றோர்கட்
குன்னருநற் கருணையினி னுபதேசித்
திடவுலகி னொழிவி னின்ப
மன்னிமனக் களிப்பொடிருந் தழிவில்பர
கதியடைவின் மருவு வாரால். 10

என்றினைய சூதமுனி யிணையிறிருக்
கூவபுரத் தியல்பு கூற
மன்றன்மலர்க் கரங்குவியா வருந்தவரெஞ்
செவிக்கமுதம் வழங்க வந்தோய்
கொன்றைமலர்த் தொடைபுனையுஞ் சடாமகுடத்
தண்ணன்மகிழ் கூவ மூதூ
ரொன்றுமவர்க் கருள்புரியுங் குரவன்யா
ரியம்புகென வுரைப்ப தானுன். 11

வேறு.

முன்னமோர் காலத் தாதி
முகுந்தனு மயனும் பின்றும்
பின்னன்யா தவருஞ் செம்பொற்
பிறழ்முடிச் சுராரு மீசன்
றன்னதாஞ் சத்தி பாதஞ்
சார்தலா னுடல்வெ றுப்புற்
றுன்னரு ஞான னந்த
முறுவதற் குவகை யுற்றார். 12

உற்றவர் கயிலை நண்ணி
யுமையொரு பாகற் போற்றிச்
சிற்றறி வுடையேம் புன்மைச்
சிறையுடற் பொறைதணந்து
பற்றறி வுருவ மாகப்
பதிபசு பாசத் தன்மை
முற்றுமெங் கட்கு ணர்த்தி
முதல்வநீ புரத்தி யென்றார். 13

என்றவ ரியம்ப வெங்கோ னெல்லையில் கருணை யெய்தி
நன்றெனக் கயிலை சூழ்ந்த நாற்பெருங் கிரிக டம்மு
ளன்றரி தனக்குச் சிர்சா லாபர்த்த கிரியி னாச்சி
யொன்றிநற் குரவ னாகி யுண்மையை யுணர்த்து கின்றான்

ஆதியு நடுவு மீறு மருவமு முருவு மாகும்
பேதமு மளவு மின்றிப் பேரறி வுருவ மாகி
வேதமு முணர்வு மெட்டா விமலமாய் நிறைவ தாகிச்
சாதலும் பிறப்பு மற்றோர் தன்மையாம் பதியின் றன்மை. 15

மூலமா மலத்தா லன்றே மூயபே ரறிவ தாகிச்
சீலமா யையினாற் றோன்றுஞ் சிற்றறி வுடைய தாகி
மேலைநாள் வினையாற் றோற்றம் விளிவுடைத் தாகி வானம்
போலவே யடுத்த தாகிப் புணர்வது பசுவின் றன்மை. 16

ஆதியன் றாகி யொன்றா யளப்பருஞ் சத்தி யாகி
யோதரும் பலவா மாவி யுணர்வெலாந் தடுப்ப தாகிப்
பேதமி லருஞ்சிற் சத்தி பிறழ்தரு முயிர்க்கு நீங்கிப்
போதுமத் தன்மைத் தாகும் புகலிரு ளாண வந்தான். 17

சுத்தமோ டசுத்த மூலப் பகுதியென் றொடர்பு பெற்றுத்
தத்துவ மைந்தோ ரேழு தகுமிரு பத்து நான்கா
யித்தகை யிற்பி ரேரம் போக்கியம் போக மென்ன
முத்தகைக் காண்ட மாக வுதவிமும் மாயை நிற்கும். 18

மனமொழி மெய்யி யற்ற வருவதா யறம்பா வங்க
ளெனவிரு வகைத்தாய்ச் சஞ்சி தாதிமுன் றியல்பாய்ப் புத்தி
தனிலுறு நிலைய தாகித் தகையிற்றுய்த் தொழிப்ப தாகி
வினையெனும் பேர்பெற் றேத்து விடுமிருங் கன்ம மன்றே.

என்றமுப் பொருளின் றன்மை
யியம்பியிம் மலங்க ளெல்லா
முன்றனக் கயலென் றோர்வித்
தொழித்தறி வுருவ மாகி
நின்றநிற் பாரென் றன்பா
னிலையினை யுணர்த்தி மீள
வன்றுணை யாகி நின்ற
மல்குதன் னருளைக் காட்டி. 20

சென்றுபுல் குறுவ தன்றிச்
சேர்ந்துநிற் பதுவு மன்றி
யொன்றிரண் டென்ப தன்றி
யுணர்வுசுட் டொழிந்து நீயா
யென்றுநின் றிடுமென் றன்னை
யிருந்தவா காண்டி யென்று
துன்றுதன் னிலைசொல் லாத
சொல்லினா லுபதே சித்தான். 21

இன்னவா றயற்கும் புட்ப
கிரியிடை யிருடி கட்கு
மன்னுவா னளவு கோள
கிரியிடை வான வர்க்குந்
தன்னைநேர் கின்ற பொற்பிற்
சந்தான கிரியி னண்ணி
முன்னைவான் பொருள்கண் மூன்று
மொழிந்தனன் குரவ னாகி. 22

அப்பெருங் கிரியி னுமத் தடுத்ததா ரியற்கு நாமஞ்
செப்பருங் கூவத் துள்ளோர் தேவரா தலின வர்க்குத்
தப்பில்பே ரருளி னுசான் சந்தான கிரிசந் தான
னிப்பெருங் குரவ னங்க ணென்றுமவீற் றிருப்பன் மாதோ. 23

கொத்தல ரிதழி யெம்மான் குருவுரு வாகி நேயம்
வைத்துப தேசஞ் செய்யும் வளங்கெழு கூவ மூதூர்க்
கொத்ததென் றயன்மற் றென்றை யொப்புரை செயலா காதென்
றுத்தலத் தியல்பு முற்று மறைந்தனன் சூத னன்றே. 24

சந்தானகிரி சந்தானச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—326.

அடிமுடிதேடியசருக்கம்.

சூதனி யம்பம கிழ்ந்தற வோரரி தொல்வேத
னாதிய கம்பர மென்றுத மிற்பகை யானுரென்
றோதினை பின்பர னேப்பர மென்றவ ரோர்வுற்ற
வேறுவெ னிங்கதி யம்புக வென்ன வியம்புற்றான். 1

மேனுண் மண்டு பிரளயம் வந்து விரவுங்காற்
கானுர் கஞ்சன் றுஞ்சுறு மவ்வுழி கண்ணுற்றே
யானு வின்பத் தந்தணர் கைவைத் தங்கத்தின்
மானு மங்கைக் காவிய னுய்துயின் மாறென்றார். 2

என்றலும் வேத னெழுந்து களிப்போ டெதிநீரிற்
சென்றல வாநின் றனனது போதிற் றிகழ்வாக
பொன்றுறு மேகந் தங்குத லேபோ லுதிக்கண்
பென்றுயின் மேவுங் கண்ணபி ரானை விழியுற்றான். 3

பாலான் மாலை மாலவ டித்தே மலிநீரின்
பாலா நீயா ரென்றுவி னாவப் பதியாகு
மேலா நாரா யணனா னென்று விரைந்தோடி
யேலா தாகு மகந்தைகொ டங்க ணெழுந்தானால். 4

மாய னுரைத்தெழு கின்றமை கண்டே மலர்வேத
னீயல நற்பரம் யானென வோதிமு னின்றானா
லாயிடை யச்சுதன் மிக்கெழு கோபத் தவனாகிப்
போயயன் விற்பொலி மார்பி னெதிர்ந்து புடைத்தானால். 5

முண்டக வேதனு நெய்சொரி தீயின் முனிவுற்றே
யண்டக டாக முடைந்ததெ னும்படி யங்கையான்
விண்டுவின் மார்பெதி ரெற்றின னித்திறம் வெய்போர்கண்
பண்டிரு வோர்க டபக்கும் விளைத்தன வந்தம்மா. 6

குற்றுவர் மார்பு குழிந்திட நின்று குதித்தோடி
யெற்றுவ ராடக வெற்பொடு பைம்மலை யெய்திச்சூழ்
வுற்றது போல வுடன்சுழல் வாருட லுக்கப்போய்ப்
பற்றுவர் கீழ்மே லாக விழுந்து பதைப்பார்கள். 7

கட்டி யெடுத்து விழுத்தி யிடக்கை கழுத்தூடே
யிட்டு வலத்தி னழுத்தி யுரத்தி னிடிக்கொப்ப
முட்டிபி டித்தக ரத்தொடு குத்துவர் முட்டுற்றே
வட்டணை சுற்றுவ ரித்திற முற்றினர் மற்போரே. 8

வேறு.

மருவோகைகொண் முனிவோருடன்
வரும்வானவர் கண்டே
பொருவோர்களி னிவர்போலறி
யோமென்று புகழ்ந்தார்
விரைவோடுபி னுருமேறெனும்
வெடிசொல்லின ராகி
யிருவோர்களு முறைவாள்களை
யுருவிக்கொ டெதிர்ந்தார். 9

மின்னாமென வெதிர்வீசிய மிளிர்வாளொளி யல்லா
லின்னாரிவ ரிவனுற்றன ரெனவேதமை யிமையா
வன்நாகரு மறியாவகை யறைகின்ற வொலிக்கு
முன்னாடு கறங்காமென முறைவட்டணை வந்தார். 10

வரையேகுவ ரமாபதி நகரேகுவர் மலையுந்
திரையேகுவர் பிலமேகுவர் திசையேகுவ ரென்றாழ்
தரையேகுவர் விடையாளியை யறியாது சமழ்ந்தே
புரையேகொடு சனனந்தோறு முழல்கின்றவர் புரைய. 11

தாணாடுவர் கரநாடுவர் தலைநாடுவர் மலருந்
தோணாடுவர் களநாடுவர் தொடைநாடுவர் சுடரும்
பூணாடுறு முரணாடுவர் வயினாடுவர் பொலியும்
வாணாடுறு விழிநாடுவ ரிவ்வாறு மலைந்தார். 12

வேறு.

கொந்து லாமலர் முடியண்ட கோளகை கடப்ப
வந்து பாதல முழுவது மலர்ப்பத மிகப்ப
வந்த வேலையி னிருவர்தம் மகந்தையு மறுப்பா
னெந்தை யாயிடை யழல்வடி விலிங்கமா யெழுந்தான். 13

ஆதி மாலய னன்பகத் திருளற வமைத்த
தீதின் மாமணி விளக்கெனத் திகழ்வதவ் விலிங்கம்
மேதை யாமவ ரகத்திரு ளொருசிறு விளக்கின்
சோதி போக்குமோ வப்பெருஞ் சோதியே யல்லான். 14

அங்கு வந்தெழு மருட்கனற் ருனுவை யயன்மாற்
றங்கள் வெஞ்சமர் தணந்தனர் நோக்கியித் தானு
மிங்கு வந்ததென் னென்றனர் தானுவென் றறியார்
கங்க ரன்றனை யவன்கனு லன்றியார் காண்பார். 15

மண்டு வெஞ்சமர் தணந்தினி யிருவரு மலர்வு
கொண்ட வங்கியி னடிமுடி பார்ப்பமக் குறிமுன்
கண்ட வன்பர மெனத்தமி வியைந்தனர் களிகூர்
வண்டு மூங்கம லாதனக் கடவுளு மாலும். 16

ஏன மாயரி மலரய னெகினமாய்ப் பிலமும்
வானு மேகுபு மனமொழி தனிலுமே மருவா
ஞான நாயக னடிமுடி விழிகொடு நாடப்
போன மூதறி வுடைமையி னிளைந்து போயினரால். 17

குன்று போல்வரு மும்மதக் கோட்டுவா ரணத்தை
யன்று வாய்குடர் சொரிந்திட வேமிதித் தழுத்திக்
கொன்ற தாண்மல ரென்றறி யாததைக் குறுகிக்
கன்றி யோர்சிறு பன்றிகீழ்ப் பட்டது கடிதின். 18

முளைத்த வெண்பிறை யெனுமுடக் கோடுதேய் வுறமண்
கிளைத்து வெம்பில மனைத்தையு மிகந்துமிக் கேழ
லிளைத்த தன்றிவான் றொடையையுங் கடந்ததி லின்பம்
விளைத்த வெந்தைதாள் விலங்குறப் பட்டதோ விளம்பீர். 19

வருந்தி மெய்யிருங் கேழலி
னுருவுகொண் மாயன்
றிருந்து நங்குறி கண்டில
மலரயன் சென்று
பொருந்து பொன்முடி கண்டுறிற்
புகல்வதென் னென்னுநா
ணருந்து நெஞ்சொடு மொருவகைப்
புவியின்மீண் டடைந்தான். 20

விண்ணி னேகிய வியன்சிறை யோதிமம் விரைந்தே
யண்ணன் மாமுடிக் கங்கையின் றுறைபடிந் தாடக்
கண்ணி யேகுத லெனச்செழுங் கதிரிட முதலா
வெண்ணும் யாவையும் பரந்திவர்ந் திகந்துபோ யினதால்

விண்டு காண்குவ னடியிணை முடியிணை விரைந்து
கண்டு நாமிணை யாகுவ மெனவயன் கருத்திற்
கொண்டு தேவமா வ்ருடமோ ராயிரங் குலவு
மண்ட மேறியு மடைந்தில னமலன்மார் பளவும். 22

சிறகு நொந்திளைத் திடுதலா னப்புறஞ் சேணிற்
குறுகு கின்றதன் செயலொழிந் தெகினுருக் கொண்டோ
னிறுகு திண்புயத் தரிசெய லென்கொலோ வென்று
மறுகு நெஞ்சொடு மீண்டுவந் தடைந்தனன் மண்ணில். 23

இட்ட தங்குறி கண்டுதாம் பரமென விச்சைப்
பட்ட னேகநாட் படாதபா டுகளெலாம் பட்டா
ரிட்ட மொன்றில ரெம்பிரா னடிமுடி யிணைப்பூப்
பட்ட கண்ணினர் காண்பரோ வெத்தனை படினும். 24

வந்து கூடியங் கிருவரு மனத்தெழு மகந்தை
சிந்தி வாண்முகம் புலர்ந்துநின் றிடுதலாற் சிந்தை
தந்தி டுங்குறி காண்கிலா தமைத்தமி லறிந்தே
யுந்து கின்றநா ணிருவரு மொத்தலி னொழிந்தார். 25

எங்க ணாயக னருள்சிறி துறுதலி னினையோர்
தங்க ணாகிய மயக்கொழிந் தற்புதத் தாணு
நங்க ணாயக னாகியே நமக்கரு ணெற்றிச்
செங்க ணானுறு முருவமோ வென்றுசிந் தித்தார். 26

ஆன காலையின் மணியிடத் தாடுறு மொளிபோன்
ஞான நாயக னழனெடுந் தாணுவி னடுவண்
மானு மாமழு வுந்திகழ் கரமுமொண் மார்புந்
தூநி லாநகை வதனமுந் தோன்றுற நின்றான். 27

நின்ற காலையின் மிடற்றணி நீலமு முரத்திற்
றுன்று மாலிகைத் தலைகளுங் கண்டுளந் துணுக்குற்
றென்று நாணுட னச்சமு மொருங்கெழ வயன்மால்
சென்று நாயகன் றிருவடி சிரம்பட விழுந்தார். 28

எழுதி ரஞ்சலி ரென்றுமை நாயக னியம்பத்
தொழுத கையொடு மெழுந்துநின் றறிந்தவா றுதித்தே
யிழுதை யேமுனைப் பரமென வறிந்திடா தியற்றும்
பழுது தீர்த்தரு ளென்றிடப் பராபரன் பகரும். 29

நும்மை நாம்படைத் திருதொழி லுங்களுக் குதவ
வெம்மை நீரென் வுமதறி வொன்றியும் வேறாய்க்
கொம்மை மாமுலை யுமையொடு வடிவுகொண் டிருக்கு
மெம்மை நீர்மறந் துமைமதித் தமர்புரிந் திளைத்தீர். 30

நீவிர் நம்மையே பரமென நினைந்திடா தமர்செய்
பாவ நந்நிறும் பதநில் பண்டுபோ லடைய
வாவல் கொண்டுநம் வடிவமா மிலிங்கநன் கமைத்துக்
கூவ நன்னியர்ச் சியுமெனப் புகன்றிறுங் கூறும். 31

நீறு கண்டிகை புனைந்துநங் நிகழ்வடி வென்னக்
கூறி லிங்கபூ சனைபுரி குணத்தரை நாயாத்
தேறு கின்றவ ரொழிவில்பே ரின்பமெய்த் தேவர்
வேறு கண்டவர் வெந்துயர் விடாததீ நரகர். 32

கலைகள் யாவையு முணர்ந்தவ ராயினுங் கருதி
யிலகு நாமகி ழிலிங்கபூ சனைதனை யியற்று
நிலைய ரொன்றையு முணர்கிலா ரலைதுடை நெறிய
ருலகி னொன்றையு முணர்கில ரேனுமுற் றுணர்ந்தோர்.

நாரி னீசரே யாயினு நல்லிலிங் கத்திற்
பரிவி னுனமைப் பூசனை புரிகுவர் பகரிற்
சுரரின் மேலவ ரலைநிலர் சுரர்களிற் சிறந்த
வரர்க ளாயினும் புலையரே மெய்ம்மையிம் மாற்றம். 34

மகிழ்ந்தி லிங்கபூ சனைசெய்வோ னெக்குலம் வரினும்
புகழ்ந்த வன்றனை நாமென வந்தனை புரிவோர்
திகழ்ந்த நம்பதம் பெறுகுவ ரவன்குலஞ் சிந்தித்
திகழ்ந்த புன்மைய னீசனுய் நரகில்வீழ்ந் திகவான். 35

என்று கூறியத் தாணுவின் மறைந்தன னிறைவ
னின்ற மாலய னுவகைபூத் தண்ணல்சொ னினைந்து
சென்று கூவமா நகரிடைச் சிவலிங்க மமைத்து
மன்றன் மாமலர் மஞ்சனங் கொடுவழி பட்டார். 36

வினைக டீர்ப்பது புனிதன்மெய்ஞ் ஞானமே விளைப்ப
தனக னேயமோ டிருப்பதக் கூவமா தலினுற்
கனவி லாயினு மிந்நகர் கடக்கொணு தென்றங்
கினிய மேருவிற் கோலநா யகற்றொழு திருந்தார். 37

மாலு நான்முகக் கடவுளும் வழிபடு மெழில்விற்
கோல நாயகர்க் கண்டிடிற் பன்னிரு கோடி
மூல மாமிலிங் கங்களை முறைமையிற் சென்று
சீல மோடுகண் டுறுபல னக்கணஞ் செறியும். 38

அருவிப் பூதர மெனவரு மதகரி யட்ட
திருவிற் கோலநா யகன்பெயர் பலவுள செப்பிற்
கருவிற் போக்குறு மிருவினை களையுமக் கணத்தின்
விரைவிற் போக்குவ வவற்றினிற் சிலபெயர் விளம்பின்.

வேறு.

இரக்ககர் தியாக ரிசைச்சந்த தார
ரேழின்மிக வளர்சடைக் கூத்த
ரருட்சக நாத ரஞ்சனு பகண்ட
ரருங்கிலா னிக்கின ரோடுந்
திருக்கறு புவன நாயகர் திரிபு
ரக்கின ரப்பிர திட்டர்
தெரித்திடு கூவ நாதரன் பர்க்குச்
செங்நெல்வைத் தவரென லாமால். 40

இப்பெரும் பெயர்கள் பன்னிரண் டினையு
மியம்புவோ ரிவற்றினு ளொருபேர்
செப்பரும் புதல்வற் கிடுபவர் புவியிற்
சிதைவின்மெய்ப் போகங்க டுய்த்தே
யொப்பருங் குளிர்வெண் டிங்கள்வண் கடுக்கை
யுண்ணுழைக் கினியதா தளைந்து
மெய்ப்பசும் பொன்னிற் றிகழ்சடா மவுலி
விமலன தடியின்மே வுவரால். 41

வேறு.

என்று கூவத் திறைவன் பெரும்புகழ்
துன்று மாசையிற் சூத முனிவர
னன்று மேவு நயிமிச மாவனத்
தொன்று மாதவர்க் கோதின னென்பவே. 42

அடிமுடிதேடியசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—368.

செந்நெல்வைத்தசருக்கம்.

மறுவறு தவத்தின் முனிவரர் மிக்க
மகிழ்ச்சியின் மறித்துமச் சூத
னறுமலர்க் கமலத் திருவடி பரவி
நங்களுக் கையவிற் கோலச்
சிறுநுதற் குமரி யிடத்தின்வைத் தவற்குச்
செந்நெல்வைத் தவனெனும் பெயரெம்
முறைமையி னடுத்த துரைத்தியென் றியம்ப
முனிவனன் றெனவது மொழிவான். 1

முன்னரக் கூவ புரத்திடைக் காம
முதலிய முக்குறும் பெறிந்தோர்
புன்னெறிப் படுமைம் புலன்களுந் தடுத்தோர்
பொய்யினை மெய்யினிற் கண்டோர்
சென்னியிற் பிறைகொண் டவன்றனக் கன்பு
செறிந்தமை யடியர்கட் டிகழ்த்து
நன்னிலைத் தரும சீலனு ரெனவோர்
நாமவந் தணருள ரானர். 2

உருவகல் லறமாக் கறைமிடற் றிறையன்
புயிரென வந்ததே யனையார்
பொருளினன் னெறியின் வரும்பெருஞ் செல்வர்
புரமெரி படுத்தவிற் கோலத்
தொருவன தடிமுப் பொழுதும்வந் தனைசெய்
துறுச்சுவை யடிசின்மா தவர்க்குப்
பரிவொடு மளித்து மிச்சில்கொண் டெமக்குப்
பயனிது வெனவொழு குறுநாள். 3

வேறு.

கோதினந் தரும சீலர்
கொடைகண்டு நாணுட் கொண்டோ
மேதரு மவர்தம் மேன்மை
விளக்கவோ வறிந்தி லேமா
லோதமுண் முகிலோ டுங்கிற்
றொருபுடை யதனால் யாரும்
பேதுறு பசிநோய் கூரப்
பெருமித மிழந்து நைந்தார். 4

வறியவக் காலம் போத
மறுவறுந் தரும சீலர்
செறியுமெய்த் தவர்கட் கெல்லாஞ்
செழுங்கறி யமுதி னோடு
நறியமென் புழுக்க லன்பா
னற்சுவை யளித்த ளித்தந்
நெறியினிற் பெறும்பே றென்றே
நிற்கநின் றிலது செல்வம். 5

பழுகுதஞ் செல்வ மெல்லாம்
பயன்றரு கதலி யாக
வழுகுதம் பெருகு கற்பி
னளவலா தளவி லாம
லொழுகுநன் மனைவி யார்தம்
முரியபொற் றாலி யாதி
முழுதும்விற் றடியார்க் கன்பான்
முதிர்சுவை யமுத ளித்தார். 6

மனையிலுள் ளனவ னைத்து
மாண்டிடச் செயலொன் றின்றி
யினியருந் தவர்கட் கந்தோ
வென்செய்கே னெனத்து ளங்கி
யனையவர்க் கிரப்புற் றேனு
மமுதமிட் டொழிந்த துண்பே
னெனமனந் துணிந்தவ் வாறு
நெற்பலி யிரந்துஞ் செய்தார். 7

இத்திற மொழுகு நாளி
னின்மைமேன் மேல்வந் தெய்த
வெய்த்திடு பவர்க ளின்றி
யெண்பகல் பலிக்கு முன்றே
யுத்தமர் வறிது மீண்டங்
குடற்றும்வெம் பசிநோய் கூர
மைத்தடங் கண்மா தோடும்
வருந்திமெய் தளர்ந்தி ருந்தார். 8

கொழுநர்தம் மெய்வ ருத்தங்
காண்டொறுங் குழைந்து நெஞ்சம்
விழிபொழி வெள்ள மோட
வெய்துயிர்த் தென்செய் கோமென்
றெழுதுயர் மனத்தி னோங்க
வில்லினுக் குரியார் செந்தி
மெழுகென வுருகி னைந்தார்
வினைகொலோ விதுவென் றெண்ணி 9

அன்பர்தா முடற ளர்ந்து
மகந்தளர் வின்றிச் சென்று
முன்பென நதிநீர் மூழ்கி
மொய்ம்மலர் புனல்கொண் டெய்திப்
பொன்புரை திருவிற் கோலப்
புனிதனை வழிபட் டேத்திப்
பின்புதன் மனையின் மெல்லப்
பெயர்ந்துவந் திருந்தா ரெய்த்தே. 10

இம்முறை யந்த ணாள
ரெண்டின முணவொன் றின்றித்
தம்முட றளர்ந்தொன் பானுட்
டையல்பா கனைப்பூ சித்தே
யம்மனை வருகு வார்மெய்
யயர்ந்துவந் தருகு வீழ்ந்தார்
மைம்மலி குழலி னார்தம்
மதிமுகத் தறைந்த ழுங்க. 11

அவ்வமை யத்தி லீச
னடியவ ரொருவர் யாண்டுந்
தவ்வரி தாக மேனி
துவண்டுகண் ணுள்வி ழுந்து
செவ்விதழ் புலர்ந்து வாடுந்
திருமுக மோடு முன்றில்
வெவ்விய பசியின் வந்தேன்
வினையிலீ ரென்று சென்றார். 12

தொண்டர்வந் துரைத்த மாற்றஞ்
சுடுதழற் காய்ந்த வெவ்வேல்
புண்டுளை படப்புக் கென்னச்
செவிப்புலம் புக்கு நெஞ்ச
முண்டிட வெழுந்து போகி
யுரியநன் மனையா ரோடும்
வண்டவர் தமைவ ணங்கி
மனையினுட் கொண்டு புக்கார். 13

ஆதனத் திருத்தி மேனி
யயர்வுகண் டழுங்கிக் கெட்டேன்
மாதிடத் தவர்தம் மன்பர்
வருந்தவிவ் வாறு கண்டே
னேதினிச் செய்வே னென்னு
வினைவிழி யருவி பாய
மூதழற் படும ரக்கின்
மும்மைநெஞ் சுருகி நைந்தார். 14

அன்னைபங் குடையோ னன்ப
ரயர்வுகண் டாற்ற லாகா
தின்னுமிந் நகர முற்று
மிரந்துகாண் குவன்பு குந்தா
செந்நெல்வந் திலதே லாவி
தீர்ப்பனென் றில்லிற் கோதித்
தன்னிக ரிலாதா ரன்பு
தரும்வலி கொண்டு சென்றார். 15

நனையவி ழிதழி யார்க்கு
நல்லவ ரிளைத்தா ரென்ன
வினைவுறு மனத்தோ டங்கங்
கிருந்திருந் தெழுந்து மெல்ல
மனைதொறும் பலிக்குப் புக்கார்
வடிவுறு வருத்தஞ் சற்று
நினைகில ரன்பு பற்றாய்
நின்றதந் தணருக் காவி. 16

எம்மையா டிருவிற் கோலத்
திறையவன் கருணை தன்னாற்
செம்மையா மனத்தர்க் கெய்தச்
செந்நெலங் கிரண்டு நாழி
நம்மையா ளுடைய தொண்டர்
நனிபெருஞ் செல்வ முன்னின்
மும்மையா யடைந்த தென்ன
முதிர்மகிழ் வுற்று மீண்டார். 17

அந்தணர் செல்ல நங்கை
யருந்தவ ரயர்வு காணு
வந்தெழுந் துயர மோர்பான்
மனத்தெழுந் தலைப்பக் கேள்வர்
தந்தளர் வுண்ணின் ரேங்குந்
தனிப்பெருந் துயர மோர்பான்
முந்துற வழுமி ரங்கு
முலைமுகட் டெற்றி வீழும். 18

இன்னலங் கடலின் மூழ்கி
யெழுந்திடா தழுங்கு கின்றார்
செந்நெல்கொண் டந்தோ நங்க
டிருத்தொண்டர் பசித்தா ரென்று
துன்றுறு துயர நாக்கத்
துணைவனுர் வருதல் கண்டு
மின்னென வெதிர்வ ணங்கி
விரைந்துவாங் கினரச் செந்நெல். 19

வாங்கிய செந்நெற் குத்தி
மாதவர் பசிநோய் தீரப்
பாங்கொடு மமுத மாக்கிப்
படைத்திட வேண்டு மென்ன
வோங்குறு மனத்தன் பாற்றம்
முடற்றளர் வெண்ணு தம்பொற்
பூங்கொடி யனையார் போனம்
பொருக்கென வமைத்துப் பின்னர். 20

திருந்திய கொழுநர்க் காயிற்
றமுதெனச் செப்பி நம்பா
லருந்துயர் கெடவந் தாரை
யமுதுசெய் விப்பி ரென்ன
விருந்தினர் தமைவ ணங்கி
யமுதுசெய் வித்த வேலை
மருந்தெதிர் பவரின் மிக்க
மறையவர் மகிழ்ச்சி கொண்டார். 21

மாதவ ரமுது செய்து
மகிழ்ச்சிகொண் டெய்தப் பின்போ
யாதர வொடும்வ ணங்கி
யவர்ருள் விடைகொண் டேகித்
தீதக லன்பின் மிக்கார்
சேடித்த வமுதுண் பாக்குப்
போதுமவ் வமையந் தன்னிற்
புகுந்தவர் பதமு ரைப்பாம். 22

வேறு.

அந்த ணாளர்தம் மன்பினை யுலகிடை யலர்த்த
நந்தி லாவருட் கூவநா யகனுள நாடித்
தந்த மாவுரி போர்த்ததன் றனியுரு மறைத்து
முந்து தொண்டர்கள் போலொரு மூப்புரு வெடுத்தான்.

அன்று மேவிய காரைக்கா லம்மையே யம்மை
யென்ற வாசக மெய்பெற வவ்வுரு வென்னத்
துன்று மேனியிற் றசையொழிந் தென்பெலாந் தோன்ற
மன்று ளாடிய திருவடி மலர்நடை தளர. 24

பொருவி றன்னைவிற் கோலத்த னெனும்பெயர் புதுக்க
வுருவ முள்வளைந் தொருகழைத் தண்டுமுன் னூன்றித்
திருவி றைஞ்சுபொற் பையர வல்குலாள் சிரிப்பத்
தரும சீலர்தம் மனையிடைப் புகுந்தனன் றலைவன். 25

புகுந்தி ளைத்தன மொருபிடி போனக மிடிலோ
மிகுந்த புண்ணிய முமக்கென விளம்பினன் விமலன்
பகர்ந்த வாசகங் கேட்டலும் பதமுண விருந்தார்
நுகர்ந்தி டாமுன மடியர்வந் ததுதவ நோன்மை. 26

என்ற கங்களித் தெழுந்துபோ யெம்பிரா னிளைத்து
நின்ற வந்நிலை கண்டுளம் பொருதுநெக் குருகித்
துன்ற ருந்துயர் கூர்ந்திரு கண்கணீர் சொரியப்
பொன்றி லன்பொடு வணங்கியுட் கொண்டுபுக் கனரால்.

வேறு.

ஐயனை யாதனத் திருத்தி யிங்குநா
முய்யவந் தவர்தமக் குள்ள போனகம்
பையர வல்குலாய் படைத்தி யென்னலு
மையலின் மங்கையர் மகிழ்வுற் றிட்டனர். 28

இட்டது மிறையவ னெண்டி னங்கணீர்
பட்டினி யொடுமிகப் பரிந்து தொண்டுசெய்
நிட்டையின் வழுவுறு நுங்க ணெஞ்சிடை
மட்டிலை யன்பென மறைந்து கூறுவான். 29

கலிமிகு சிறுவிலைக் காலஞ் செல்வரை
மெலிவுறு நுமக்குநம் விளங்கு மாலயத்
துலைவற வனுதின மொரும ணிக்குட
மலிவுறு செந்நென்முன் வைத்துங் கொண்மென. 30

அண்ணல்சொற் றிடவதை யந்த ணாளர்கேட்
டுண்மகிழ் வொடுகர முச்சி கூப்பியே
கண்ணிணை புனலுகக் கடைய னேனையு
மெண்ணிவந் தருளிய விறைவ னேயென. 31

ஆலயந் தனிலடைந் தன்பு வேண்டலிற்
கோலவங் கணர்தமைக் குறுகித் தாழ்ந்தெழுங்
காலையி னங்கொரு கடநி ரம்புசெஞ்
சாலிகண் டுவந்தனர் தரும சிலரே. 32

கொண்டுபோய் மனையினக் குடநி ரம்புநெல்
லண்டர்நா யகர்திரு வடிய ரெண்ணிலா
ருண்டிட நல்லமு தாதலிச் சேடமுண்
டொண்டொடி யவரொடு முவப்புற் ருரரோ. 33

இத்திற நாடொறு மிறைவ னாலயம்
வைத்தசெங் நெற்கொடு வருந்தொண் டர்க்கெலாந்
துய்த்திட வமுதறு சுவையொ டும்படைத்
துத்தமர் சிவனரும் பதத்தி லொன்றினர். 34

வேறு.

மறையவர் தமக்கிம் முறைமையிற் செந்நெல்
வைத்தலா னரியவிற் கோலத்
திறையவ னுலகிற் சேந்நேல்வைத் தவனு
மென்னுமெய்ப் பேரடைந் தனனு
லறையுமப் பெயரை மனம்விழைந் துரைப்போ
ரழிவிலா மிக்கசீர்ச் செல்வ
நிறைபெருங் கல்வி பெருகுவர் பின்னு
நிகரில்பே ரின்பவீ டடைவார். 35

அந்தலிற் கோலத் திறைசெயும் வெள்ளி
யடுக்கலிற் சந்தியா நிருத்த
நந்துபொற் பொதுவி னரியவா னந்த
நடமிலங் குறுவட வனத்தி
லந்நாற் சண்ட தாண்டவங் கூவத்
தூலவரு தருக்கமா தெனவே
வந்தவச் சத்தி யனுதினங் காண
மகிழ்ந்திரக் காநடம் புரிவன். 36

சாற்றரும் பெருமைக் கூவமா நகரிற்
றருக்கமா தாவெனும் பெயராள்
போற்றுற நடஞ்செய் யெம்பிரா னுமம்
போற்றுறு வளர்சடைக் கூத்தன்
காற்றுணைக் கமல மொருபகற் சென்று
கண்டவ ரளப்பருங் கல்வி
மாற்றருஞ் செல்வம் பெரும்புகழ் படைத்து
மறுமையிற் சிவகதி யடைவார். 37

எம்பிரா னடஞ்செய் கூவமா நகரி
னிருப்பவர்க் கொருதினை யளவு
செய்பொனீ குறிலொண் காசியா திகளாய்ச்
சிறந்திடுந் தலங்களிற் சென்றே
யம்பொனு யிரநான் மறையவர்த் தேடி
யளித்திடு பலனிகர்த் திடுமாற்
றம்பிரா னடியார் கரத்ததை யளிக்குந்
தனிப்பல னுரைப்பதற் கெளிதோ. 38

கூவமா நகரிற் பிடியடங் கடிசில்
கொடுத்திடி னந்தணர் தமக்குத்
தேவர்மூ வருமுண் மகிழ்மக நூறு
செய்பல னக்கணஞ் செறிவ
ரோவின்மா தவருக் கொருபக னிரம்ப
வோதன மத்தலத் திடுவோர்
பூவினோன் றிருமால் பதங்களோ வடைவார்
புராரிதன் பதம்பெறு குவரால். 39

மாதவர்க் கினிய கூவமா புரத்தோர்
மடமமைத் துதவுவோர் தம்பாற்
போதுறு மடம்விட் டின்பவீ டடைவர்
பொன்றுறு பதங்களிற் புகுதா
ராதர வினிலோர் சிவனடி யவருக்
கங்கையின் றுணிவிளை நிலமொன்
றீதல்செய் பவரெக் காலமு மகலா
திருப்பரொண் கயிலைமால் வரையில். 40

அருந்தவர் தமக்குக் கூவமா நகரி
லாடையொன் றளித்திடி லதனிற்
றிருந்திழை யொன்றிற் கொருசத கோடி
தேவராண் டருஞ்சிவ லோகத்
திருந்தபின் பரமன் றிருவடிக் கமல
மெய்துவர் பெற்றமொன் றுதவிற்
பொருந்துறு பலனிவ் வளவெனக் கணித்துப்
புகன்றிடற் கரிதரி தம்மா. 41

கொன்றையங் கண்ணி மிலேந்தவன் மகிழுங்
கூவமா நகரிடத் தியற்று
மொன்றொரு தரும மனந்தகோ டிகளா
யுலப்பறு பலன்களை யுதவு
மென்றத னியல்பை முனிவர ருவப்ப
வியம்பினன் புலனெறி கடந்து
சென்றரும் பரமா னந்தவா ரிதியிற்
றிளைத்திடுஞ் சூதனென் பவனே. 42

செங்கெல்வைத்தசருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச்செய்யுள் 410.

தாருகன்வதைச்சருக்கம்.

சுருக்கமி லறிவுடைச் சூத மாதவன்
றிருக்கிளர் கூவமா நகர்ச்சி றப்பெலா
முரைக்கவுண் மகிழ்ந்துகை யுச்சி கூப்பிமா
விரிக்குநன் முனிவர ரியம்பன் மேயினர். 1

முன்ன நீதருக் கமாதென மொழிந்தவ
டன்னது தோற்றமென் றனிப்பொற் கூவமா
நன்னக ரிடைநட மாட வந்தவா
றென்னகொ லியம்பென விசைத்தன் மேயினான். 2

பேரறங் களுநிலை பெயரக் காமநோ
யாருத லெனநிக ழகிலம் யாவையுங்
கூரிடர் மூழ்குபு குலைய மேலைநாட்
டாருக னெனவொரு தகுவன் றோன்றினான். 3

சேண்டொடு தனதுடற் சிந்து செம்புனற்
காண்டுளி முழுதுந்தற் கடுத்தெ ழுந்திட
வாண்டகை யோர்களா லழிவு றுதற
மாண்டகு தவத்தினன் வரம்ப டைத்துளான். 4

எண்டிசை யரையரை யெழுபி லத்தினில்
விண்டல மிசையுறு வேந்தர் தங்களை
மண்டுதன் சேனைகா வலர்க ளால்வயங்
கொண்டனு தினமுங்குற் றேவல் கொள்பவன். 5

தறுகண்வெஞ் சினக்கொடுந் தாரு கன்றிசை
யுறுகரி தினந்தொறு மொரோவொன் றுகவே
குறுகிய தூதராற் கொணர்வித் தேறிபோர்
மறுகென வுலகெலாம் பவனி வந்துளான். 6

ஒள்ளொளி யிரவிதேர்க் கிள்ளை யொத்தவேழ்
கிள்ளைகண் மீதுபொண் கிண்கி ணிச்சரண்
பிள்ளையேழ் தினத்தினு மேற்றிப் பேரெழின்
ஞெள்ளலி னுலாவரு வித்து நீக்குவான். 7

கொம்பெனப் புறவடி கொண்டொ ரெற்றினன்
மைம்மலி திரைக்கடல் வறப்ப வெற்றுவான்
செம்மக மேருவி னோடு சிற்சிலம்
பம்மனை யெனவெடுத் தாடு மாற்றலான். 8

வானிதி நந்துதா மரைதன் வாயிற்
பானிகழ் வளையொடு பதும மாகவே
யானிரை தனிற்பசு வாகத் தேனுவைங்
காநகர் மலர்ப்பொழி லாகக் கண்டுளான். 9

வித்தக விடையினோன் வில்விற் பொன்கவர்ந்
தத்தனு வளைவுற வசைத்த நாரியின்
மெத்தொளி மணிகொளா வியப்ப வாக்கிய
புத்தணி யவயவம் புனைந்த மாட்சியான். 10

மணங்கமழ் குழலர மகளிர்ப் பற்றிவந்
திணங்குறு தகுவியர்க் கேவல் செய்வியா
வுணங்குறு சிறைபுரிந் துடன்ற ணக்கியே
யணங்கிய ரெனும்பெய ரவனிட் டானரோ. 11

மேயதன் றிகழவை விளங்க ராவிறை
மாயிருந் தலைகளே வனைந்த தம்பமா
மீயிலங் கொளிமணி யிருள்வி ழுங்குறு
மாயிருஞ் சுடர்களா யமர வைத்துளான். 12

ஒல்லையிற் பொழுதுணர்ந் தோலக் கத்துறு
மெல்லையிற் புகுந்திடா திருந்த தேவரைக்
கொல்லுலைக் கனல்விழிக் கொடிய தூதரான்
வல்லியிட் டருஞ்சிறைப் படுத்த வன்மையான். 13

கனவினு மவன்றனைக் காணி னிந்திரன்
மனநடு நடுங்கிவாய் குழறி வல்லையி
னனவினை யடைந்துபின் னடுங்கு நெஞ்சகத்
தினைவுற லொருபக லெலாமொ ழிந்திடான். 14

ஒருங்குல கங்களி னுயிர்க ளுக்கெலாம்
வருங்கொடு நோயென வருமவன் றனா
லருங்கட வுளரருச் சனைய றங்கள்வான்
றருங்கலை நெறிமகந் தவம கன்றதே. 15

அக்கொடுந் தயித்திய னாணை யிற்படா
வுக்குநெஞ் சிடர்ப்படுங் காலத் தோர்பகன்
மிக்கவிண் ணவரரி விரிஞ்ச னிந்திரன்
றொக்கொருங் கொருபுடை துயரோ டுண்டினர். 16

தங்கள்வெந் துயருமத் தகுவ னாவியு
மங்கொருங் கழியுநா ளடுத்த தாதலாற்
சங்கரன் றனையினிச் சரணென் றெய்திடின்
மங்குமத் துயரென மனந்து ணிந்தனர். 17

துணிந்தவர் கயிலையைத் தொழுதங் கெய்துபு
தணிந்தமெய்ம் மனனுடைத் தவத்தர் சென்னிமீ
தணிந்திடு நந்திதா ளரண னைந்துநேர்
பணிந்தன ரினையன பகர்தன் மேயினர். 18

தடுத்தசெங் கோனுடைத் தாரு கன்றனு
லடுத்தவெந் துயருரைத் தகற்ற வந்தனம்
படைத்தெமை யளித்திடும் பராப ரன்முனம்
விடுத்தரு ளையநீ யென்று வேண்டினர். 19

தன்னைநேர் கின்றவன் சைவ தேசிக
னென்னையா ளுடையநந் தீசன் சென்மென
மின்னுலாஞ் சடையினோன் வீற்றி ருந்துழித்
துன்னுவா னவரெலாந் தொழுது போயினர். 20

வருணமா மணியொளிர் மண்ட பத்திடைத்
தருணவா ரணப்பகைத் தவிசின் மீமிசை
யருணகோ டிகதிரண் டமர்ந்த தென்னவாழ்
கருணைவா ரிதிதனைக் கண்டி றைஞ்சினர். 21

விழிப்புன ருளிப்பமெய் விதிர்ப்ப வாளெரி
யுழிப்படு மரக்கினெஞ் சுருகி வெந்துயர்ச்
சுழிப்படு மெனக்கருள் சுரக்கு மீசனை
மொழிப்பயன் பெறத்திரு முன்னின் றேத்துவார்.

வேறு.

வானு திகளாய் நிகழ்வாய் சரண
மறைமா முடியின் பொருளே சரண
மூனு ருயிரே சரணஞ் சரண
முணர்வுக் குணர்வே சரணஞ் சரணந்
தேனூர் மொழிபங் கினனே சரணஞ்
சிவசங் கரனே சரணஞ் சரண
மானு வமுதே சரணஞ் சரண
மருளா கரனே சரணஞ் சரணம். 23

மருவே மலரே சரணஞ் சரண
மணியே யொளியே சரணஞ் சரணந்
திருவே பொருளே சரணஞ் சரணந்
தேனே யமுதே சரணஞ் சரண
மிரவே பகலே சரணஞ் சரண
மெமையா ளுடையாய் சரணஞ் சரண
மருவே யுருவே சரணஞ் சரண
மருளா கரனே சரணஞ் சரணம். 24

வேறு.

என்றிவை புகன்று போற்றி
யிணைமலர்க் கரங்கு வித்து
நின்றவா தமைமென் கொன்றை
நெடுஞ்சடைக் கடவு ணோக்கிப்
பொன்றிகழ் மரைநிப் பட்ட
போன்முகம் புலர்ந்த வுங்கட்
கொன்றிநெஞ் சகன்றி டாத
துயரமே துரைத்தி ரென்றான். 25

பெருந்தகை யியம்ப மாயோன்
பெயர்வின்றிப் பொருள்க டோறு
மிருந்துட னியக்கு கின்ற
வெந்தைநீ யெங்க ணெஞ்சி
னருந்துய ரறியாய் போல
வினவிய தடியே முய்யப்
பொருந்திய கருணை யென்று
போற்றிநின் றுரைப்ப தானான். 26

தாருக னென்ன வெய்ய
தயித்திய னொருவன் றோன்றிப்
பாரிடை முன்னை வேதம்
பகர்மக மறத்தின் பேதஞ்
சீரிய தவங்க டானஞ்
சிதைந்தன துன்ப மெய்தி
யாருயிர் தரித்தி ருந்தா
ரமரரா னைமிறால் விண்ணோர். 27

சற்றுமுட் கருணை கொள்ளாத்
தாருக னிழைத்த தீமை
யிற்றெனக் கிளக்க வெம்மான்
முடிவுறு தெம்பி ரானே
மற்றினிப் புகல்வ தென்கொல்
வலிகெழு மவன்ற னக்குஞ்
சிற்றடிக் கேவல் செய்யுஞ்
செயலெனத் தினமுஞ் செய்தோம். 28

அந்தவே லவுணன் றீமை
யாற்றரி தெங்கட் குந்தன்
கந்தவா ரிசப்பொற் றாளே
காப்பென வபயம் புக்கே
மெந்தைநீ யெம்மைத் துன்பக்
கடலினின் றெடுத்தாட் கோடி
தந்தையே யன்றி வேறார்
தனயர்த மின்ன றீர்ப்பார். 29

அச்சுத னெனுமென் ளுமத்
தமரரென் சுரர்க ளுமத்
திச்சக மறிய நின்ற
முதலெழுத் திகவா தொன்ற
நச்சினை மிடற்ற டக்கு
நாதவங் நஞ்சிற் றீயன்
கைச்செமத் தினமொ றுக்குங்
கடுந்திறற் றாரு கன்றான்.

எம்முயி ரொழியா தென்று
　　மிருந்திடர்ப் படவ ருத்து
மம்மற வனையட் டாட்கொள்
　　ளஃறின்றே லடியே மெல்லா
மிம்மென விமைப்பின் மாள
　　வெமைமுனம் புரக்க வைத்த
வெம்மைகொண் மணிமி டற்றின்
　　விடத்தைவிட் டிடுதி யையா. 31

என்றர வணையிற் றுஞ்சு
　　மெழிலரி யியம்பக் கேட்டுப்
பின்றிகழ் சடிலக் கற்றைப்
　　பெருந்தகை யருண்மீ தூர
வன்றிற லவுணன் றன்னை
　　மாய்த்தவா னவர்க ணெஞ்சந்
துன்றுறு துயர னைத்துந்
　　தொலைத்திட. வுளங்கொண் டானால். 32

வன்மனத் தவுணர் கோமான்
　　வரத்தொடு வலியு முள்கிப்
பொன்மலைச் சிலைகு னித்துப்
　　புரமெரி படுத்த வெம்மான்
சின்மயக் கிரிப யந்த
　　தேவிதன் வதன நோக்கி
மென்மலர்க் கரந்த னாது
　　மிடற்றினு லத்து வைத்தான். 33

வைத்தவக் கணத்தி னெண்டோண்
யலேபிணைத் தன்ன கொங்கை
மெய்த்தழற் கொழுந்து போலு
மென்சிகை குலழதா வால
மொத்தகட் பேழ்வாய் வாரி
யுண்முகில் புரையு மேனிக்
கைத்தலக் கழுமுட் டுங்கக்
காளிவந் ததித்தாண் மன்னோ. 34

அண்டகோ ளகையிற் றாக்கி
யணிமுடி வளைய மிக்க
வெண்டிசா முகத்தி னெல்லை
யெண்புய மளப்பக் கண்கண்
மண்டுதீச் சொரியச் சூலம்
வண்கையிற் றிரிய ஆழிக்
கொண்டலா யிரமு முழங்குங்
கொள்கையி னதிர்த்தெ ழுந்தாள். 35

செந்தழ றனக்கு வெம்மை
யியல்பெனச் சீற்ற மென்று
மந்தமில் குணமா யுள்ளா
ளடைந்தவர்க் கருளுஞ் செய்வா
ளிந்தவண் டங்கள் கோடி
யியற்றிட வெண்ணு நெஞ்சா
ளுந்துறு மாற்ற லாலெவ்
வுலகினு முவமை யில்லாள். 36

மைந்நக நடுவட் சூழ்ந்த
மாலையின் செக்கர் போலத்
தன்னரை விரித்து டுத்த
தயங்குசெந் துகிலின் பொற்பாள்
கொன்னுனை வடுகன் சூலக்
கொடும்படை நிகர்த்த சூல
மன்னிய மலர்க்க ரத்தாண்
மணிச்சிலம் பாற்றுந் தாளாள். 37

ஞாலத்தி னுயிர்க ளெல்லா
நடுங்குறக் கரத்திற் கொண்ட
சூலத்தி னுதியிற் குத்திச்
சோரியுண் டிடக்கு றிப்பாள்
வேலைத்தின் டிரையிற் றோன்றி
புலகெலாம் விழுங்க வந்த
வாலத்தி னுதித்தா ளென்று
லைதவட் கடுத்த தன்றே. 38

உன்னரு முதிர்சூன் மேக
மொத்ததிர்த் தெழுந்த செங்கட்
கன்னியை புமைகண் டேங்கிக்
கைவிர னெரித்துச் சென்று
தன்னிக ரமலன் மார்பிற்
பண்டுறு தன்ற ழும்பிற்
பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த
முலைபடப் புல்லிக் கொண்டாள். 39

அன்னவ னெழுதல் கண்ட
வச்சுத னெம்பி ரான்முன்
பின்னுரை செய்த வாறே
பெருவிடத் தினைமா தாக்கி
பிந்திலே யெனமைவ தைப்ப
விடுத்தனை னென்ன மாழ்கித்
தன்னக மருண்டு நின்றான்
சதுர்முக னுடல்கம் பித்தான். 40

இந்திரன் மனந்த ளர்ந்தா
னெரியுடல் வெயர்த்தான் கொல்லு
மந்தக னுவு லர்ந்தா
னிருதிமெய் யயர்ந்தா னேனைச்
சிந்துவி னிறைவெ ருண்டான்
சமீரணன் றிகைத்தான் மூர்ச்சித்
துந்துறு குபேரன் வீழ்ந்தா
னுயங்கியீ சான னின்றான். 41

ஏனைய வும்ப ரெல்லா மெழுந்தமா காளி கோர
மேனியை யெதிர்கண் டேங்கி விழிபுதைத் தனரவ் வேலைக்
கூனல்வெண் பிறைமி லைந்த குரிசிலோ டகில மீன்ற
ஞானநா யகியைத் தாழ்ந்து நவிலுமச் சூலி மாதோ. 42

வேறு.

பரம வென்னைப் படைத்தவ னாளிவண்
புரியு மேவல் புகன்றரு ளன்னதுன்
னருளி னாற்றுவ னென்ன வரன்சுரர்
வெருவு நெஞ்ச மகிழ விளம்புவான். 43

தேவ ரென்றுஞ் செயத்தக வல்லகுற்
றேவல் செய்ய விடர்புரி தாருக
ஞாவி கொண்டவர்க் காக்க முதவுவான்
பாவை நின்னைப் படைத்தன மென்றரோ. 44

காரி பட்ட கடுந்தொழிற் றாருகன்
சோரி பட்ட அகளு மனையவன்
மாரி பட்ட வடிவுகொண் டுற்றெழு
மூரி பட்ட முகின்முலைக் காளியே. 45

சூலத் தாற்குத் துபுசொரி சோரிக
பாலத் தேற்றுப் பருகி யவனொடு
நீலத் தாக்கையை நீயே விழுங்குதி
யாலத் தோடுநித் தாயென் றறைந்தனன். 46

குனித்த வார்சிலைக் குன்றினன் றம்மன
நினைத்த வாறு நிகழ்த்தின ளாதலாற்
கனத்த வார்முலைக் காளி மகிழ்வுறீஇ
நுனித்தோர் மாற்ற நுவலுதன் மேயினள். 47

அண்டர் நாத வளியன் றனக்குநீ
யுண்ட லேபணி யாக வுதவினை
கொண்ட ராகநிற் சூழ்ந்திடு வோர்தமுட்
கொண்ட நின்னருளென்னிடைக் கூர்ந்ததே. 48

ஐய நீயென் பணித்தனை யன்னதே
செய்ய நான்கட வேனெனச் செப்பியே
கையின் மான்மழுக் கொண்ட கடவுடன்
றுய்ய தாளைத் தொழுதுநின் றுளரோ. 49

அன்ன காலைய னீகம தாகவே
கன்னி யோகினி வெள்ளங் கனிப்பில
மன்னு காளி வடிவி னுதித்தெழ
வென்னை யாளுடை யீச னினைந்தனன். 50

அக்கு மாரி யனைய வடிவொடு
கைக்க பாலங் கழுமுட் டிகழ்தர
மிக்க யோகினி வெள்ள மசனியே
னொக்க வார்த்தவன் மெய்ந்நின் றுதித்ததே. 51

எந்தை சென்னி யிளம்பிறை யொத்தபல்
கந்த ரத்திற் கடுவை நிகர்த்தமெய்
செந்த ளிர்க்கைச் செழுங்கனல் போன்றகண்
ணூந்து முத்தலை யோகினி கட்கரோ. 52

வேறு.

கண்ணு தற்பர மன்பினர்க் காளியை நோக்கி
யெண்ணி லித்திறல் யோகினி வெள்ளமோ டேகிப்
புண்ணி யப்பகைத் தாருக னாவியைப் போக்கிப்
பண்ண வர்க்கருள் செய்யென வேவினன் பணித்து. 53

எம்பி ரானையு மகிலநா யகியையு மிறைஞ்சிக்
கும்ப மாமுலைத் தறுகண்யா மளைவிடை கொண்டு
செம்பொ னாலயப் புறத்துவந் தடைந்தனள் செறிந்த
வும்ப ராங்கது கண்டனர் மனப்பய மொழிந்தார். 54

தேறி னார்மன மெம்பிரான் திருவருட் செயலைக்
கூறி னார்மகிழ்ந் தொருவர்மே லொருவர்தாங் குப்புற்
றேறி னார்கரங் கொட்டினார் பாடினா ரிருகான்
மாறி னார்சுழன் றாடினா ரரன்புடை வந்தார். 55

அந்தணாவெம தாருயிர் போக்கவன் றதிர்ந்து
வந்த காளத்திற் காளியை வருவித்திங் கவளை
யெந்த மாவியை நிறுவிடப் பணித்தனை யின்று
நுந்த மாரருட் பெருமையா ரறிபவர் நுவலின். 56

என்ன விசன தருடுதித் திறைஞ்சுபு விடைகொண்
டன்னை யாகிய யாமளை புடையின்வந் தடைந்து
மன்னும் வானவ ரனைவருந் தனித்தனி வணங்கித்
துன்னு மாமலர் மழையவன் முடிமிசைச் சொரிந்தார்.

சொரிந்த விண்ணவர் தங்கள்கம் மியற்கொடு சூல
மிருந்த கையுடை யாமளைக் கேற்றதோ ரிரதம்
விரைந்து நன்குற வாக்குவித் தளித்திதன் மீது
பொருந்தி நண்ணலற் செகுத்திடப் போதுதி யென்று. 58

புகழ்ந்து நிற்பவவ் விரதத்தின் பொலிவினை நோக்கி
மகிழ்ந்து மற்றதைக் கடவவோர் யோகினி மாதைப்
பகர்ந்தி ருத்தியெண் டோளியா யிடையதிற் பாய்ந்தா
ளிகழ்ந்த நன்முனி வரர்சய சயவென நிகழ்த்த. 59

தலைவி யாகிய யாமளை யிவரவத் தடந்தேர்
வலவி பாரிடைத் தூண்டினள் காற்றென வலிதி
னிலவி மூவிலைப் படைகொடு யோகினி நீத்தஞ்
சுலவி வேலையி னெண்மடங் கார்த்தன சூழ்ந்து. 60

நிலத்தி னேகின வானகத் தேகின நிமிர்பா
தலத்தி னேகின முகிலிடத் தேகின தடத்த
புலத்தி னேகின கடலகத் தேகின பொருப்புக்
குலத்தி னேகின குமரிதன் பெண்படை குழுமி. 61

துடிய திர்ந்தன பதலைக ளதிர்ந்தன துளைச்சங்
கிடிய திர்ந்தன காகள மதிர்ந்தன விரலை
வெடிய திர்ந்தன முரசதிர்ந் தனபணி வேந்தின்
முடிய திர்ந்தன வதிர்ந்தன தரணியு முழக்கால். 62

மிக்க யோகினிப் படைசெலப் பொடிவிசும் பிவர்த
லிக்கு மேவியெற் காலொடுந் தொடத்தகா தெனவே
புக்கு ழூர்முடி யிவர்ந்திமை யவரெனல் போக்கி
மக்கள் போற்புரி கிற்பனென் றேகுதன் மானும். 63

கார்ம றைத்தன திசைகளை மறைத்தன கதிரின்
றேர்ம றைத்தன குலகிரி மறைத்தன திரைமுந்
நீர்ம றைத்தன வுடுக்கண மறைத்தன நெடுவா
னூர்ம றைத்தன மறைத்தன வுலகெலாம் பூழி. 64

தொடுக்கு மாலையங் குவிமுலைச் சூலிதா ரணியை
யெடுக்கு நாகமெய் நெளித்தல மரவதிர்த் தெழுந்து
நடக்கும் யோகினி வெள்ளமோ டமரர்கன் னதிமட்
டடுக்கு மாமதிற் றாருக புரத்தய லடைந்தாள். 65

வேறு.

ஒற்ற ரன்ன துணர்ந்தன ரோடினர்
கொற்ற மன்னன் குருமணிப் பொற்றவி
சுற்ற பேரவை யுற்று வணங்குபு
முற்றும் வெஞ்சின மூண்டெழக் கூறுவார். 66

ஐய நீவின் னவர்ப்பணி கோடலாற்
கையு லாம்படைக் காளி யெனவொரு
தையல் யோகினித் தானைக ளோடமர்
செய்ய விவ்வழிச் சேர்ந்தன ளென்றனர். 67

அந்த வொற்ற ரறைந்திடு மவ்வுரை
சந்த னப்புயத் தாருகன் சிற்றமா
முந்து முட்கனன் மூண்டெழுக் கூறிய
மந்தி ரத்தை நிகர்த்தது வந்தரோ. 68

பன்னு மம்மொழி பாநி செவிபுகு
முன்னந் தீச்சின மூண்ட தவனகந்
துன்னு ரும்புகை துண்டத் தெழுந்தன
வன்னி வெம்பொறி வாட்கண் சிதறின. 69

மட்டில் வெஞ்சின வன்னி யறிவினைச்
சுட்ட திவ்வள விற்றென்லை கின்றதோ
கிட்டி ஞரையுங் கேளையுந் தன்னையு
மட்டி டுந்துணை யும்ம வியாததே. 70

இதழு துக்கி யெயிறு கறித்தன
னுதன்மி சைச்செல நாக்கு புருவியாய்
மதா ரிக்கண் மலர விழித்தனன்
முதிர்சி னத்தினன் மீசை முறுக்கினன். 71

பொன்றில் கற்பகப் புட்க ளெழுக்கர
மொன்றெ டொன்றுறத் தாக்கி யுருமுவிழ்
கின்ற தென்ன நகைத்தனன் கேட்டசொ
னன்று நன்றெனச் சீறி நவிலுவான். 72

அடியொன் றுனல கியாவு மளந்தமா
னெடியன் றுந்தமென் னேவலி னின்றிடும்
படியன் றுற்றுமென் பாலமர்க் கென்றுபெண்
கொடியொன் றெய்திலென் கொற்றநன் றுகுமால். 73

இந்தி ராதிக ளியாரையும் வென்றிடு
மந்த மேவரு மாற்றலுண் டென்னிடை
வந்து ளாளொரு மாதமர்க் கென்னுமிந்
நிந்தை தானுயிர் நீங்கினு நீங்குமோ. 74

புவனம் யாவினும் போர்த்தொழில் வந்துசெய்
பவரி லாமையிற் றேட்பய னின்றியே
கவனு நெஞ்சினன் காரிகை யோடமர்
நவிலி லோர்பழி நண்ணின னுவனால். 75

என்னை வெல்லவிங் கேந்திழை யெய்தலான்
மின்னை வெல்ல வுரகமு மேவுமான்
மன்னை வெல்ல மலையும் வரும்புலி
தன்னை வெல்ல வுழைகளுஞ் சாருமால். 76

கண்ணன் வேதன் கடவுள ரிந்திர
னண்ணன் மாமுனி வோர்க ளபயமோர்
பெண்ணின் பாற்புகும் பெற்றிமை யாலவர்
நண்ணு மாண்மை நனிசிறந் திட்டதால். 77

வேறு.

இந்திரற் பிடித்தெடுத் தெற்றி வீழ்ப்பனே
வந்தகற் பதைத்திட வடித்துக் கொல்வனே
சந்திரற் கதிரொடு மெடுத்துத் தங்குபூம்
பந்தெனப் புடைப்பனே படியிற் பாணியால். 78

கனலியை விழுங்கியேழ் கடலு முண்பனே
சினமற வமரரைப் பதத்திற் றேய்ப்பனே
முனிவரர் குலமெலா முடிப்ப னேயெனா
வினையன பலபகர்ந் தெரியிற் சீறினன். 79

சிறிய தாருகத் தியன் யாமனை
வீறிய வெனைத்தொழு மேவி னுள்கொலோ
மாறமர் புரிந்திட வந்து ளாள்கொலோ
கூறுதி ரொற்றினீர் குறிப்பென் னென்றனன். 80

என்றலு மொற்றர்க ளிறைஞ்சி யையகேள்
வன்றிறல் யாமனை மறலி தன்னையும்
வென்றிகொள் படையொடும் பொருதல் வேண்டியே
யொன்றின ளையமின் றுண்மை யுண்மையே. 81

மாதென வுளங்கொளே லவளை மன்னநீ
போதரு மசுரருஞ் சுரரு முட்கமுன்
மோதுறு திரைக்கடன் முகட்டெ ழுந்தவப்
பாதக நஞ்சமே படிவங் கொண்டதால். 82

உம்மென வவளுரப் பொலிகொல் கின்றதீ
வெம்மைகொ ணமனையும் விட்டு மாயுதங்
கைம்மலை பரித்தவக் கண்ணற் கோர்த்லைச்
சும்மைகொள் சுமையவ ளெடுத்த சூலமே. 83

வேறு.

இனையன வொற்றர் கூற
மெல்லையிற் கடைநாட் பொங்கிக்
கனைகட லுடைந்த தென்னக்
காளிதன் றானை யார்க்கு
நனிபொலி செவிப்பு லத்து
நடந்தது தாரு கன்றன்
சினவெரிக் கொழுந்து மன்றிச்
சமிதையுஞ் சொரிந்த தேபோல். 84

ஆயபொ காலை தன்னி
லழலிமெனன் மடங்கு சீறிச்
சேயிழை மகளிர்ப் பற்றிச்
சிறைபுரிந் திடுவன் றாதிர்
போயென தனிக முற்றும்
பொருக்கெனத் தருதி ரென்ன
வேயின னவரு நன்றென்
றிறைஞ்சுபு விரைந்து சென்றார். 85

சென்றபி னவுணர் செம்மல்
செருத்தொழிற் கோலங் கொள்வான்
கன்றியங் கெழுந்துட் போகிக்
கதிரிளம் பரிதி மேலக்
குன்றின்வந் தெழுந்த தென்னக்
குருமணி மகுட மொன்று
தன்றலை கவித்தான் யாருஞ்
சயசயென் றெடுத்து வாழ்த்த. 86

கல்லென மிழற்றும் வீரக்
கழலடித் தலத்தி லார்த்தான்
மல்லலங் கச்சு வீக்கி
மருங்கினிற் சுரிகை சேர்த்தான்
புல்லுறு மங்கி மேனிப்
புறந்தெரி யாது போர்த்தான்
வில்லுமிழ் சரம்பெய் தூணி
வெரினிடைத் தூக்கி னான். 87

அங்கையிற் கோதை சேர்த்தா
னணிவிரற் புட்டி லிட்டான்
கொங்கலர் தும்பை மாலை
குருமணி மவுலி சூழ்ந்தான்
புங்கவப் படைய னந்தம்
பூசனை புரிந்தெ டுத்தான்
செங்கையிற் றெழுது மேருச்
சிலைநிகர் சிலையுங் கொண்டான். 88

இம்முறை யமரின் கோல
மெய்தியொள் ளிலைவேன் மன்னன்
கொம்மெனத் தனது கோயிற்
புறத்தினிற் குறுகு முன்னந்
தெம்முனை முருக்குஞ் சேனை
தாமுனஞ் சென்ற தூதர்
தம்மனந் தனில்வி ரைந்து
தலைத்தலை பரவிச் சென்றார். 89

சென்றவ ரொட்ட கத்திற்
செழுமுர செறிந்து நுங்கட்
கின்றொரு பெரும்போர் வந்து
கிடைத்ததிங் கெழுக சேனை
யென்றலு மவுணர் வேழ
மிரதமம் புரவி யென்னத்
துன்றுறு மனிக வெள்ளந்
தொகையில வெழுந்த மாதோ. 90

போரெனச் செங்கெற் சூட்டுப்
பெயரினைப் புகனுற் சூறு
மேருறு தடந்தோள் வீங்கி
யெங்ஙனென் றெழுந்து தள்ளும்
வீரர்க ளவுணர் தூதர்
வெஞ்சமர்க் கெழுமி னென்ன
வாருறு பணைமு ழக்க
மகிழ்ச்சிகொள் வதையென் சொல்வாம். 91

வீங்கினர் புயங்க ணெஞ்சம்
விம்மின ரமரிற் றுன்ப
நீங்கின ரெழுவும் வாளு
நேமியு மழுவும் வில்லுந்
தாங்கினர் பகைஞ ரெங்ஙன்
சார்ந்தனர் காட்டு மென்ன
வோங்குறு மண்ட கூட
முடைந்தென வார்த்துச் சூழ்ந்தார். 92

இந்திரன் வயிரந் தன்னாற்
சிறகர்முன் வீரப் பட்ட
வந்தமில் கிரிக ளெல்லா
மனையவன் பகைஞ னனை
நந்துறு மவுணன் றன்பா
னட்புற நடந்த வென்னச்
சுந்தரத் திகிரிப் பொற்றேர்
திசைதொறுஞ் சூழ்ந்த வம்மா. 93

சோர்ந்துறு கற்பின் மாதர்
துணிவுறு முள்ளம் வேறாய்ச்
சேர்ந்திடு கோமூந ரேவற்
றிருந்துறச் செய்யு மாபோ
லூர்ந்திடு பாகர் தம்பா
லுளத்திடை முனிவு கொண்டு
கூர்ந்தவர் குறித்தல் செய்யுங்
கொடுமத மாக்கள் சூழ்ந்த. 94

நிலத்திடைப் பாயுஞ் சென்று
நெடுவிசும் பகட்டிற் பாயும்
பிலத்திடைப் பாயும் பாழிப்
பெருங்கடன் முகட்டிற் பாயு
முலத்திடைப் பாயு ஞான
வொருநெறி யோங்கு ருமற்
புலத்திடைப் பாயும் புல்லர்
மனமெனப் புரவி யீட்டம். 95

ஈண்டிய வலிக ணான்கு
மெழுந்தன வவுணர் கோமான்
காண்டகு முவகை பூத்துக்
கவனவாம் புரவி கோடி
பூண்டுறு மிரத மொன்றிற்
பொருக்கென வாவிப் புக்குத்
தூண்டுறு வலவற் பாரா
யினையன சொல்வ தானான். 96

பாகனீ ரொடிப்பின் மாநின்
படையெதிர் நமது பொற்றே
ரேகுற விடுத்தி யென்ன
விறைஞ்சிநின் றைய வென்ன
மாகவாம் பரிக டம்மை
மத்திகைத் தொழிலா னுந்திச்
சேகுலா முருளைத் திண்டேர்ச்
செலுத்தினன் விரைந்து செல்ல. 97

அடைப்பைகோ டிகங்க ளாஞ்சி
யாலவட் டங்க ளொள்வா
ளெடுப்பவர் பலருஞ் சூழ
விழிக்குறி காட்ட வந்து
படைப்புற மொய்க்கு மீக்க
ளகற்றுறும் பரிசு போலப்
புடைப்பரி சனங்க ணின்று
பொலியும்வெண் கவரி வீச. 98

தாருக மன்ன னேகுந்
தன்மைகண் டனிக வெள்ளம்
வாரிதி யேழு முட்க
வல்விதி னார்த்தெ ழுந்து
சீருறு மனந்த னுமப்
பணியிறை சென்னி மாற்றப்
பாரகம் போழ்பட் டேங்கப்
படர்ந்தன திசைகண் முற்றும். 99

படிமக ளசுர நீசப்
பரிசனஞ் செய்த பாவ
முடிவுறக் கடவுட் கங்கை
மூழ்குவான் படர்த லென்னக்
கொடியவெம் படைக ளார்த்துக்
கொம்மென நடக்கு மெல்லைப்
பொடிவிசும் படங்க நுங்கி
மீமிசைப் போயிற் றம்மா. 100

விண்ணெழும் பூழி மாலை
வெண்குடை யடைத்தப் பாற்போய்க்
கண்ணகன் கதிரின் மேனிக்
கவினழி யாத வண்ண
நண்ணுபு தடுத்த வாழி
நஞ்சுதா னருந்தி முக்கட்
பண்ணவ னமரர்க் காத்த
பேரருட் பான்மை யேபோல். 101

நீங்கியீ நாணுப் பெற்று
நிறையழி கணிகை மாதர்
தாங்களோ ருழியிற் கூடித்
தத்தமின் மலைத லேபோற்
பூங்கழன் மிழற்றச் செல்லும்
பொருநர்கைப் பற்ற விண்ணி
னோங்கியே கொடிக ளொன்றோ
டொன்றுதாக் குற்ற வன்றே. 102

நழங்கின முரச மார்த்த
தண்ணுமை கலித்த மொந்தை
முழங்கின படக மெல்லா
மொய்ம்பினி னியவர் தாக்குஞ்
செழுங்கர விசைகட் கேற்பச்
சிலம்பின புவனி மாந்த
ரழுங்குர லோசை யேற்று
மடுக்கியன் றெழுத லேபோல். 103

இவ்வகை யனிக மென்னு
மிருங்கடல் விரைந்து சூழத்
தெவ்வடு குவவுத் திண்டோட்
டிருகுளத் தவுணர் கோமான்
கொவ்வையங் கனிவாய்ச் செங்கட்
குமரிதன் படைவந் தெய்து
மவ்வழி யெதிர்சென் றேற்று
னமரர்க ணடுங்கி யேங்க. 104

மண்டுறு மவுண வெள்ள
மலிந்தெதிர் வந்த தன்மை
கண்டனர் வடவை யேபோற்
கனன்றியோ கினிகள் சூலந்
திண்டிற லோடு செங்கை
விரல்களாற் றிரித்து மிக்க
வண்டகோ ளகைவெ டிப்ப
வார்த்தெதிர் சென்று புக்கார். 105

வேறு.

எழுக்களு முசலமு மிலைகொள் வேல்களு
மழுக்களும் வளைகளும் வாளும் வாளியுங்
கழுக்களு மலைகளுங் கதையுங் காளிகள்
குழுக்களு மவுணர்மேற் கொதித்து வீசினர். 106

தோமர மொளிறுவாள் சுரிகை முத்தலை
நேமிகள் சிலையுமிழ் நெடுஞ்சி லீமுக
நாமவேன் முதலின நஞ்சிற் றீயவர்
தாமும்யோ கினிகண்மேற் றருக்கி வீசினர். 107

கரங்களின் முசலமுங் கதையு நல்கிய
யுரங்கிளர் சொரிமத வொருத்த னங்கினர்
மருங்குற வொளிறுகை வாள்வி திர்த்தவன்
றரங்கரா சிகடமைத் தாண்டி யீண்டினர். 108

தார்கெழு தடம்புயத் தகுவ ராழியந்
தேர்களை முடுக்கியெண் டிசையுஞ் சூழ்ந்துகொண்
டேர்கிளர் கொடுமர மிமைப்பின் வாங்கிவிண்
கார்களின் மும்மைவெங் கணைகள் சிந்தினர் 109

விழுந்தன தலையுடல் வேறு வேறதா
யழுந்திட வரைகளி னூற்றிற் செம்புன
லெழுந்தன விருநிறத் தினமெண் ணில்லவ
ருழுந்துருள் பொழுதினி னுலந்து போயினர் 110

கண்டன ரவுணர்தங் களிப்பு மாற்றனு
மொண்டழு லெனவுள முருத்துப் பொங்கினு
ரண்டமு மிடிபட வதிர்த்து வல்லையின்
மண்டியோ கினிகடா மலைதன் மேயினர் 111

பரியொடு பரிகளும் பனைக்கை மும்மதக்
கரியொடு கரிகளுங் கதிரு லாமணி
யிரதமொ டிரதமு மெடுத்து வீசினர்
சுரருள மகிழ்வொடு துணங்கை யாடவே 112

சிறந்திடு நெடுமணித் திகிரித் தேர்களை
யுறைந்தவ ரொடுமெடுத் தும்பர் வீசினர்
மறந்தரு பெருவலி மாரு தம்பறித்
தெறிந்திடு மேருவின் முடிக ளென்னவே. 113

கொய்யுளை மாவும்வெண் கோட்டு வேழமு
மொய்யென வேயெடுத் துகைக்கின் றோருடன்
மையலில் சூரர மகளிர் வீசினர்
வெய்யவன் றேரொடு விலங்க விண்ணின்மேல். 114

அருகுறு மவுணரை யடர்ந்து பற்றியே
கருகுறு மிடற்றினைக் கடித்துக் கொக்கிடைத்
திருகுறு கனியெனச் சுவைத்துச் செம்புனல்
பருகினர் முனிவொடு பசிசற் றாற்றினர். 115

பிடித்தனர் குருதிநீர் பிலிற்றக் கைகளா
லடித்தன ரவுணர்தம் மாக்கை யென்பெலா
மொடித்தனர் ககநிரை யுதிரத் தண்டினு
லிடித்தன ருயிரைவின் ணேற்றி னாரரோ. 116

வேறு.

வெருட்டின ருதைத்தனர் மிதித்தனர் துகைத்தார்
மருட்டின ரிடித்தனர் வளைத்தனர் செறுத்தார்
புரட்டின ரெடுத்தனர் புடைத்தனர் கறுத்தா
ருருட்டினர் தபித்திய ருயிர்க்கிட ரிழைத்தார். 117

அடுத்தவ சுரக்குழு வெடுத்தநி ருருங்கா
ரிடத்தினு நகத்தினு நிலத்தினு மெறிந்தார்
கொடித்திடு வரைப்பினு ளுறுக்கின ரனந்தம்
படைத்தலை வரைப்பதை பதைத்திட வறைந்தே. 118

இத்திறமி யோகினிக ளெங்கணு நெருங்கிக்
கொத்தசுர வெள்ளம யுதங்கடிது கொன்று
ரத்திற மனைத்துமொ ரடற்புய வமைச்சன்
னெய்த்தழ லெனக்கனலு நெஞ்சமொடு கண்டான். 119

கண்டவ னிலங்கிரத மங்கெதிர் கடாவி
விண்டுமக மேருவும் வெடித்திட வதிர்த்து
வண்டுபொழி கின்றதனி வார்சிலை வளைத்துக்
கொண்டொரு கணத்தினி லடைந்தடல் குறித்தான் 120

குறித்தவ னதிர்ப்பொடுபெய் கொண்டல்க ணிகர்ப்பப்
பிறைத்தலை நெடுஞ்சர மதிர்ப்பினொடு பெய்து
மறைத்தன னிருந்திசைகள் வஞ்சனிகள் சென்னி
யறுத்தன னுருட்டின னலக்கணுற விண்ணோர். 121

கரத்தினை யறுத்தன கழற்றுணை யறுத்த
புரத்தினை யறுத்தன புயத்தினை யறுத்த
சிரத்தினை யறுத்தன செருக்கினை யறுத்த
வரத்தினை யுறுத்தன வமைச்சன்விடு வாளி. 122

வேறு.

மண்டு மாரழற் கடவுளை வந்தலைக் கின்ற
சண்ட மாருத மெனப்புகுந் தமைச்சர்க டலைவன்
வண்டு மாமனழ பொழிந்தியோ கினிகளை மலையக்
கண்டு தானையந் தலைவியுங் கொருத்தியுட் கனன்றாள். 123

அந்த யோகினி யசனியே றுக்கிட வதிர்த்தே
யிந்த நீசன துயிர்குடித் திடுவனென் றிமைப்பின்
வந்து கூடியக் கடுந்திற லமைச்சனை வானத்
தூந்து மாழியந் தேரொடு முடனெடுத் தெறிந்தாள். 124

வீர யோகினி யவனது வீரக்கு மகிழ்ந்தே
யேரு லாவுறு துறக்கமே லேவின ளென்னத்
தேரொ டேயெடுத் தெறிந்திடத் தினகரன் றிருத்தே
ரூரும் வானெறி கடந்துபோ யொல்லையின் மீண்டான்.

மீண்டு வீழ்பவன் மேலொரு பெருங்கதை விரைந்து
தூண்டி னுளதிர்த் தவனது வுணர்ந்துதுண் ணெனவோர்
நீண்ட வாளெடுத் ததிர்த்திர தத்தினு நீங்கித்
தாண்டி வானிடைத் துணித்துவண் டரைதனிற் குதித்தான்

இரதம் வீழ்ந்துநுண் டுகளதா யிற்றதவ் வேலை
நிருதன் வான்கதை துணித்துமண் குதித்தவ னிற்பக்
குருதி கால்விழிச் சூர்மகள் கண்டுளங் கொதித்துப்
பரிதி போலொளிர் கின்றவெம் பரிதியொன் றுய்த்தாள்.

உய்த்த வாழியம் மாயவன் னேமிபோ லுருத்து
மெத்து தீயுமிழ்ந் துறுசெயல் கண்டுவில் வளைத்துப்
பத்து நூறெனும் பகழிக டுரந்தது துணித்துத்
தத்து வார்த்திரைக் கடலென வார்த்தனன் றருக்கால்.

திகிரி மாய்வுறக் கனன்றன டிகிரியொன் றெழியிற்
பகரு மாதியப் பெயர்த்தினை யொல்லையிற் பறித்து
நிகரில் வீரன்மே லெறிந்தன ளஃதவ னீக்கா
னகல வாகுவி லேற்றன னூர்த்தெதிர் புகுந்து. 129

அந்த வெற்பவ னடற்புயந் தாக்கிமீண் டதிர்ந்து
வந்து பட்டவன் முலைத்தடத் திற்றது வறிதே
முந்து மற்றவர் புயமுலைக் குடைந்திடு முனிவா
னந்த வுற்றவை யொடும்பொரு திறந்தவா றெப்ப. 130

வெய்ய வொண்கிரி யிற்றலும் விரைந்துவில் வணக்கி
யையி ரண்டுவெம் பகழிக ளவனுத லழுத்திக்
கையில் வன்கதை யொன்றெடுத் திமைப்பினிற் கலந்து
மொய்யி லங்கவன் முடிமிசை மோதினன் முடிந்தான்.

முன்னர் மெய்யொடும் விசும்பிடை யேற்றினான் முனிந்து
பின்னர் மந்திரக் கிழமையோன் றனையுடல் பிரித்து
மன்னு மும்பரின் மீண்டிடா தேற்றிட மகிழ்ந்து
துன்னு புங்கவர் குரவையாட் டயர்ந்தனர் துள்ளி. 132

ஆன காலையி னமைச்சனங் கிறந்தமை யறிந்து
தான மாநிக ரவுணர்கள் சீறியச் சண்டி
சேனை நாயகி மீதுபல் படைக்கலஞ் சிதறி
மீன வேலைகண் முழக்கமு மழுங்கமிக் கார்த்தார். 133

அன்ன தன்மைகண் டியோகினி கடிதினோ ரடல்வாட்
டன்னை யங்கைகொண் டப்படை யனைத்தையுந் தடிந்து
பன்ன லின்சுவை பாற்றிடுஞ் சூறைமா ருதம்போன்
மன்னு வெந்தொழி லவுணருட் புகுந்தனண் மலைந்தாள்.

தாடு ணித்தன டலைகளைத் துணித்தனள் சயங்கூர்
தோடு ணித்தனள் கரங்களைத் துணித்தனள் சுடரும்
வாடு ணித்தனள் கொடுமரந் துணித்தனள் வயஞ்சொல்
லூடு ணித்தன ளிமைப்பினிற் கறங்கெனச் சுழன்று. 135

சிலைக ளற்றன வுடம்பிடி யற்றன செழுமு
விலைக ளற்றன நெடுங்கர மற்றன வெழிற்றேண்
மலைக ளற்றன துணைப்பத மற்றன வயவர்
தலைக ளற்றன தருவியர் தாலியு மற்றார். 136

குன்ற மெண்ணில போலவே களேபரங் குவிந்த
தொன்று மோங்கலிற் றொடங்கியோ டாறெனச் சோரி
யொன்றி விழ்பிணக் குவாலினு நின்றிழிந் தொலித்துச்
சென்று வேலைபுக் கனகருங் கடற்பெயர் தீர. 137

படர்ந்த காகமு மெருவையும் வன்சிறைப் பருந்து
மடைந்த ஞாளியு மிகலனு மளக்குறு நரியுங்
குடைந்து மூளையு நிணங்களுந் தின்றுபேய்க் கூத்தாய்க்
கிடந்த தெங்குமவ் விறலியோ கினிபொருங் களமே. 138

பிறங்கல் போலுயர் பிணக்குவை யுண்டுவெம் பேயின்
றிறங்க ளோர்பெரும் பேயர சென்றுசெங் களத்து
நிறங்கொண் மாமுடி கவித்திடுங் கவிகைக ணிழற்றுங்
கறங்கு பம்பையு மியப்புறுங் கவரிக ளிரட்டும். 139

சோரி வாய்மடுத் துண்டுமென் னிணங்களைச் சுவைத்துப்
பேரி யாதிய களத்துள வதிர்த்துவெம் பேய்கண்
மூரி வேலுடைக் காளியெம் மிடிகளை முடித்தாள்
போரின் மேவியென் றவடனைப் புகழ்ந்துநின் றாடும். 140

நீங்கு போர்வையம் பணையினை நிறுவிவே னிருத
ரோங்கு மூரல்க ளரிசியிற் பெய்துநீ ளுலக்கை
யாங்கு வேழவெண் மருப்புமொண் முசலமு மாகத்
தாங்கி மாவென விடித்தன தருக்குபெண் பேய்கள்.

மிக்க மென்றசை யிருந்திட வெற்றெனும் பதனைத்
தக்க தென்றுபுன் ஞமலிகள் கறித்தன தளர்ந்து
துக்க மொன்றுமி றம்மனை துறந்துபோய்ப் பிறரில்
புக்கு வெந்துயர்க் கடற்படு மிழுதைகள் போல. 142

இன்ன தன்மைய தாயசெங் களத்திடை யெடுத்த
மின்னல் வாளினா லியோகினி யவுணரை விசிச்
சின்ன பின்னம தாகவே துணித்திடச் சிலர்தாம்
வென்ன ளித்தன ருயிரினைக் காப்பது விழைந்தார். 143

அதனைத் தாருக மன்னவ னவ்விடைக் கண்டான்
ஊதுவிப் புக்குலைக் கடுங்கன லாமெனக் கதமுற்
றிதழைக் கவ்விவன் பற்கறித் தென்றிருஞ் சேனை
சிதையக் கொல்பவர் மாதரோ நன்றெனச் சிரித்தான்.

சிரித்த நியவன் யோகினித் திரடனைச் செழுந்திப்
பருத்தி வான்குவைப் புக்கெனப் படுப்பனென் றெண்ணிக்
கரத்தி லோர்பெருங் கதைகொடு கலினமான் றேர்விட்
டுருத்து மாநில வரைப்பினி லொய்யெனப் பாய்ந்தான்.

பாய்ந்த காலையிற் பெரும்புவி வெடித்தது பணிக
ளோய்ந்த மாதிரக் கடகளி றோடின வெருண்டு
சாய்ந்த மேருமால் வரைமுத லாயின சயில
மேய்ந்த வானவ ரென்கொலோ முடிவதென் றினைந்தார்.

தேரி னின்றுகுப் புற்றவன் செயறனைத் தெரிந்து
போரில் வென்றிகொள் யோகினி காற்றெனப் புகுந்து
தாரின் மல்கிய வசுரர்கோன் றடம்புய மீது
மூரி நல்வகி யோச்சின ளுருமென முழக்கி.

தரிய லார்புகழ் விறலினோன் றடம்புயந் தாக்கு
மரிய வாள்சிறி தேனுமுற் றற்றிடா ததிலே
பெரிய ரோடிக லறிவறு பேதையர் போல
முரிய வாங்கது கண்டனன் முருக முதல்வன்.

கண்ட நியவ னவளுரத் தெடுத்ததோர் கரத்துத்
தண்டி னூற்புடைத் தானலன் றனநிடக் கரத்தா
லண்ட கூடமே யுடைந்ததென் றயிர்த்திட வடித்தான்
விண்டு மார்பகங் குருதிவாய் சொரிந்திட விழ்ந்தாள்.

தலைவி வீழ்தலும் யோகினித் தானைக ளனைத்துஞ்
சுலவி வேன்மழுத் தண்டுவாள் சூலமா திகளாய்
பலவு மோவறத் தாருகப் பதகன்மேற் றார்த்தார்
நிலவு மாரழன் மீதெறி துரும்புக ணிகர்ப்ப. 150

வேறு.

ஒடிந்தன சிற்சில வுடைந்த சிற்சில
பொடிந்தன சிற்சில போழ்ந்த சிற்சில
மடிந்தன சிற்சில மறிந்து வந்தமண்
படிந்தன சிற்சில படைக்க லங்களே. 151

விடின படைகளிவ் விதத்தி லாயிடைக்
கூடிய வவுணர்கோன் கொதித்து மாதரு
ளோடின ரொழியவிங் குற்று ளோர்தமைச்
சாடுவ லெனவெதிர் தலைப்பட் டானரோ. 152

அடிகளுங் கரங்களு மறுவை சூழ்தரு
கடிகளும் புயங்களுங் காளி மாதர்தம்
முடிகளுஞ் சிதறிட மோதி னான்கருங்
கொடிகளுங் களிப்புறக் கொடியன் றண்டினால். 153

ஆயிர நீலிக ளடியொன் றுலகன்
மாயிரு ஞாலமேன் மறிந்து வீழ்ந்திடப்
போயருங் கதையினாற் புடைத்து விட்டினன்
றீயுரு மேற்றெனத் தெழிக்கு மார்பினன். 154

சிலவரைக் கதையினாற் சிரங்கள் போக்கினன்
சிலவரைக் காத்தினாற் செருக்கு நீக்கினன்
சிலவரைப் புயத்தினாற் றிகைப்ப தாக்கினன்
சிலவரைப் பதத்தினாற் சினத்துத் தாக்கினன். 155

உதைத்தனன் சிலவரை யுதிரச் சேற்றிடைப்
புதைத்தனன் சிலவரைப் பொறிக லங்கிடச்
சிதைத்தனன் சிலவரைத் திருகிச் சென்னிகள்
வதைத்தனன் சிலவரை படங்கல் போன்றுளான். 156

பற்றினன் சிலவரைப் படுக்கும் வானிடைச்
சுற்றினன் சிலவரைத் தொலைக்குங் கால்களாற்
றெற்றினன் சிலவரைச் செறுக்கு மார்பிடைக்
குற்றினன் சிலவரைக் குமைக்குந் தாருகன். 157

பாரினில் வரையினிற் பாத லத்தினிற்
காரினி லுவரியிற் கடத்தின் மாலய
னூரினின் மகபதி யுழியி லாதபன்
றேரினி லுல்கினிற் சிலரை வீசினன். 158

முரிந்தன வென்புகண் முரிந்த பன்னிரை
முரிந்தன பாணிகண் முரிந்த வான்றொடை
முரிந்தன தாளிணை முரிந்த தோட்டுணை
முரிந்தன கந்தர முரிந்த நாசியே. 159

ஓடின குருதியா றெங்கும் வெற்பென
நீடின களேபர நிறைந்த ஞாளிகள்
பாடின கழுதுகள் பறந்த லேக்கணின்
ஆடின கவந்தமோ ரயுத மென்பவே. 160

மொழிந்திடு புகழினேன் முருக்க வெல்வகை
யொழிந்திடும் யோகினி மகளி ரோடினர்
வழிந்திடு புனல்விழி வதனத் தெற்றியே
யழிந்திடு முணர்வொடு மமரர் தேம்பினர். 161

கண்டனன் யோகினிக் கணங்கள் சிந்திய
தொண்டிற லவுணர்கோ னுருள்பொற் றேரின்மேற்
றண்டொடு மொய்யெனத் தாவி னுன்சின
மண்டுறு பெருவலி மடங்க லென்னவே. 162

தானவப் படையெலாந் தருக்கிச் சிந்துபு
போனவப் படைகளைத் தொடர்ந்து போக்கியே
மானவப் படைபுலான் மழுக்கள் வாண்முத
லானவப் படையெலா மார்த்து வீசினர். 163

எஞ்சலி றன்படை யிரிதல் காளிகண்
டஞ்சலி ரஞ்சலி ரவுண ரியாரையும்
புஞ்சமென் சிறுபுழுப் போல விவ்விடைச்
செஞ்சிலம் படியினுற் றேய்ப்ப னென்றனள். 164

என்றவள் வலவியை நோக்கி யிம்மெனத்
துன்றுறு மவுணர்தஞ் சூழன் முன்னரே
சென்றுற நமதுதேர்ச் செலுத்துவா யென்று
ணன்றென வவடொழா நடத்தி னளரோ. 165

கடங்கவிழ் கவுணொடுங் களிறு வவ்வுறு
மடங்கலின் மிசைவருஞ் சிம்புண் மானவே
விடங்கதுவ்வுறுமொழி விமலை தேரொடு
மடங்கல ரெதிர்புகுந் தடுதன் பேயினுள். 166

முதிர்ந்திடு சினமொடு மூரி வில்லெடுத்
தெதிர்ந்திடு மவுணர்முன் பெய்தி மேதினி
யதிர்ந்திட மேருவு மலைய வானமீ
துதிர்ந்திட வுகிருணொலிக்கொண் டாளரோ. 167

வெருண்டனர் சிற்சிலர் வீழ்ந்து மண்ணின்மேற்
புரண்டனர் சிற்சிலர் செவிகள் பொத்தியே
மருண்டனர் சிற்சிலர் மணிப்பொற் றேரொடு
முருண்டனர் சிற்சில ருலவுந் தானவர். 168

நாணொலி செவிப்புக நடுங்குந் தானவர்
நாணுமிழ் சுடுசர நணுகு முன்னரே
நாணுள முழுவது நழுவி னேடுவா
னாணொரு சிறிதுரு நலிய நின்றனர். 169

நின்றனு மனனுமிழ் நெடிய வாளிகள்
குன்றெனும் வரிசிலை குனித்துச் சென்றுபோற்
பின்றலி லவுணர்மெய் விடாது பெய்தனள்
சென்றுறு குருதியா றுததி செல்லவே. 170

ஆழிமான் றேரினு மயங்கண் மீதினுஞ்
சூழிமால் கரியினுஞ் சுடுச ரங்கடா
மூழிமா முகில்களு முடையச் சிந்தியே
பாழிமா நிலமிசைப் படுத்தி னளரோ. 171

உரங்களை யறுத்தன வுடல றுத்தன
வரங்களை யறுத்தன வயின றுத்தன
சிரங்களை யறுத்தன சிலைய றுத்தன
கரங்களை யறுத்தன காளி வாளியே. 172

அறுத்தன கரிகளை யறுத்த தேர்களை
யறுத்தன பரிகளை யவுணர் கோன்புக
ழறுத்தன புரையவே யறுத்த வெண்குடை
யறுத்தன கொடிகளை யாசு கங்களே. 173

சுரங்களி லோடின சுறவு மோதுசா
கரங்களி லோடின கடவு ளோர்கடம்
புரங்களி லோடின புனிழைக்கை தங்குமா
திரங்களி லோடின சிலீமு கங்களே. 174

அறைதரு கழலொடு மடிக ளோர்திசை
கறைகெழு படையொடுங் கரங்க ளோர்திசை
சிறையளி மலரொடுஞ் சிரங்க ளோர்திசை
பிறைமுக நெடுங்கணை பிடுங்கி வீசுமால். 175

கூற்றுறழ் தனதுகைச் சாபங் கொண்டவர்
சாற்றிடு பழுதில்வாய்ச் சாப மெண்ணில
மாற்றின னெனநொடி வரையிற் றாருகன்
போற்றுறு படைகளொன் றில்ல போக்கினான். 176

வரிசிலை யீர்த்தன வாள்க ளீர்த்தன
வெரிவிழி யவுணர்மெய் யீர்த்த தேரொடும்
பரிகளை யீர்த்தன பணைக ளீர்த்தன
கரிகளை யீர்த்தன கறைவெள் ளங்களே. 177

காளிவா ளிகள்விடுங் காலை வீரமில்
கோளரா மவுணர்கள் குலைந்த நெஞ்சராய்த்
தோளுலாம் படைகளைத் துறந்திங் கன்னைநீ
யாளுவா யெமையென வறைகின் றார்சிலர். 178

குடையறக் காம்பினைக் குமரி வன்கதைப்
படையெனத் தெறுமெனப் படிவிட் டார்சில
ரடுகளத் திறுகுடை யதனை யீட்டியிக்
கடைகொளு வதுமெனக் கைக்கொண் டார்சிலர். 179

பூங்கதிர் வாளினைப் போக்கி வாம்பரி
நீங்கியங் கருபிடிஇ நிற்கின் றார்சில
ராங்குறு புரவிவா யடுத்த புல்லினை
வாங்குபு தம்முவாய் வைக்கின் றார்சிலர். 180

வாங்கிய தனுவினுண் பூட்டும் வாளியுந்
தாங்கிய கரமொடுந் தரைப்பட் டார்சில
ரோங்கிய வயவரென் றுணர விக்கிய
வேங்குறு கழலறுத் தெறிகின் றார்சிலர். 181

அழிந்தவர் தன்மையு மழிவு றாதயி
ரொழிந்தவ ரிவ்வகை யுயங்குந் தன்மையுங்
கழிந்திடு புகழினோன் கண்டு நாட்கடை
யெழுந்திடுங் கனலினுஞ் சீற்ற மெய்தினன். 182

எய்திய வவுணர்கோ ளிரதம் விம்மென
மொய்திகழ் குமரிமுன் முடுக வந்தன
னெய்தென மடங்கன்முன் னோன்மை யோடிகல்
செய்தொரு களிறெதிர் செய்கை போலவே. 183

வந்தவள் பயங்கர வடிவங் கண்டனன்
சிந்தையின் வியந்திவ டெரிவை யாயினு
மெந்தம தமரினுக் கேற்று ளாளென
நந்திடு மறிவினு னவிறான் யேயினுன். 184

வேறு.

மாதுநீ யாரை வென்றி
மதகரி யினையு மஞ்ச
மோதுமான் புலியை வெல்வான்
முன்னிமா னடைந்த தென்னப்
போதனு தியரை வென்ற
வென்னெடு பொரநீ வந்த
தேதுகா ரணமு ரைத்தி
யென்றன னறம்பி லாதான். 185

அன்னசொற் குமரி கேளா
வசனியே றென்ன நக்கு
நன்னரிற் பகைவ னுன
நவையுறு மசுர கேண்மோ
துன்னுமக் கடவு ளர்க்குத்
துயரநீ யிழைத்த லாலே
யென்னைநிற் கொல்வான் முக்க
ணெம்பிரா னிவண்வி டுத்தான். 186

ஆதலான் மதவே ழுத்தை
யட்டுணைப் பிணும டங்கல்
போதுமா றென்ன நின்னைப்
புகுந்தொரு கணத்தி னுங்கி
யோதும்வா னவர்க டுன்போ
டொற்றுமென் பசியு நீங்குங்
காதலா லிவண்வந் துற்றேன்
காளிகா னெனவு ரைத்தாள். 187

உரைத்தலு மவுணர் கோமா
னொருகையோ டொருகை தாக்கிச்
சிரித்தெமை நுகர்வ னென்று
தெரிவைநீ யுரைத்த மாற்றங்
கரத்தினில் விசும்பு பற்றிக்
கவ்வுவ னென்ப தொக்குந்
தரித்தமிவ் வளவு முன்னைத்
தையலென் றடாம லென்றான். 188

என்றலு மிறைவி கேளா
விழிதொழி லவுண வென்னை
வென்றியின் மடந்தை யென்ன
விளம்பினை யுலக மெல்லா
மொன்றொரு கணத்தின் மாற்றி
யொடுக்குவ தெமையாள் வெள்ளிக்
குன்றிறை சத்தி யன்றோ
குறித்திலை போலு மென்றாள். 189

என்றவ ளுரைத்தல் கொள்ளா
னிழுதையா தலினுற் சிறித்
தன்றனி வரிவில் லொன்று
தாங்கினா ளொலிக்கொண் டார்த்தான்
மின்றிகழ் முகிலு டைந்து
விழ்ந்தன பணிபு ரண்ட
குன்றமு நிலனு மண்ட
கூடமும் வெடித்த வம்மா. 190

தார்மலி வயிரத் தோளான்
றனுவினு ணெறியக் கண்டு
வார்முலை யிறைவி தானு
மம்பினை வழங்கு முன்னங்
கார்முக மதிர்ப்ப தென்னக்
கார்முக மதனை வாங்கிக்
கூர்முக வம்பு விச
நாணொலிக் கொண்டு நின்றாள். 191

அம்மைவெஞ் சிலைநா ணோசை
யவுணனு ளொலிவி ழுங்கி
இம்மென வெழுந்த தம்ம
யாபனை யவனை நுங்க
வெம்மைகொண் டிருந்தா னென்று
லவளது வில்லி னார்ப்புக்
கொம்மையங் குவட்டுத் தோளான்
குணவொலி விழுங்கி டாதோ. 192

பின்னரங் கவுணன் ருனோர்
பெருங்கணை சிலையிற் பூட்டித்
தன்னடி விரன்முன் பின்றோர்
தாங்குறச் சானு வாங்கி
முன்னுர முறவ ளைந்து
நின்றுயொய் குதைநாண் கையைக்
கன்னம தளவு மீர்த்துக்
காளிமேற் செல்ல வெய்தான். 193

விரைந்தட லிறைவி பூட்டி
வில்லினோர் பகழி தூண்டிப்
பொருந்துறு மதனை மாற்றிப்
பொருக்கெனப் பின்னு நாறு
சரந்தெற வெதிர்வி டுத்தா
டாருகன் கண்டு மாறுத்
தெரிந்திடுங் கணைக ளூறு
செலுத்தியங் கவைய றுத்தான். 194

அறுத்தலு மிறைவி சீறி
யாயிரஞ் சுடுச ரங்க
டெறித்தவன் கலின மான்றேர்ச்
சிந்தினன் பாக னோடுங்
கறுத்துமற் றொருதேர் வாவிக்
கணைகளோர் பத்து நாறு
குறித்திட வந்து வாளி
குமரிமே லுற்ற வன்றே. 195

வாளிக டாக்கி நொய்தி
னழிந்திட வலவி நின்று
காளியங் கதனைக் காணாக்
கணைகளி ரேழு சிந்தி
மூளுறு சினத்து வெய்யோன்
பற்றுகார் முகந்து ணித்தா
னாளியே றனையான் மற்றோ
ரடற்சிலை யெடுத்துக் கொண்டான். 196

அச்சிலை குனித்து வாளி
யைம்பது சிதறிச் சூலி
கைச்சிலை துணித்து முப்பான்
கணையெதிர் புகவி டுத்தா
னச்சிலை பகழி யெல்லா
நாந்தக மொன்று ணறி
முச்சகம் புகழு மம்மை
மூரிவில் லொன்றெ டுத்தாள். 197

எடுத்தவெஞ் சிலைகு னித்தங்
கீருமீர்ம் பகழி நொய்தின்
விடுத்தன ளவுணன் மார்பின்
விசிகமற் றவனு ரத்தி
னடுத்தன வடுத்த லோடு
மன்னது விலக்க மற்றுந்
தொடுத்திரு சரங்க ளன்னோன்
சுடர்முடி தள்ளி யார்த்தாள். 198

பொறையறுந் தவமு மாட்சிப்
பொருளறுங் கவியு மான்ற
மறையறு முணர்வுஞ் செய்ய
மகவறும் வாழ்வு நீதி
யிறையறு முலகு மன்போ
டியைபறு மறமும் போல
முறையறு மவுணர் கோமான்
முடியிழுந் தழகொ ழிந்தான். 199

சேகரங் குமரி தள்ளத்
தீயவ னுணுட் கொண்டான்
மாகரங் கெழுந்து துள்ளி
மலர்க்கர மெறிந்து நக்கார்
சாகரங் கிளர்நஞ் சன்ன
தாருகன் கொதித்துச் செங்கே
ழாகரங் கடுக்கு மற்றே
ரணிமுடி முடிக வித்தான். 200

பின்னரவ் வசுரன் மேருப்
பிறங்கனோர் சிலைவ ளைத்துத்
துன்னுறு சோனை மாரி
தோற்றிடப் பகழி தூர்த்தா
னங்கில யமர ரெல்லா
மஞ்சின ரிரியல் போனர்
மன்னிரு சுடரு மீனு
மறைந்தன விருண்ட வெங்கும். 201

நதித்திரை யென்ன மேன்மே
னஞ்சிறுங் கொடியின் சாப
நுதித்தலைப் பகழி யீட்ட
முமிழ்ந்திட நொறில்ப ரித்தேர்க்
கதிர்த்தின மணிம றைப்பக்
கழியிருள் புகலுங் கண்டம்
புதித்திரை யினர்க டாமற்
புதத்தொடு மருட்சி கொண்டார். 202

பொற்றட மரைகு வித்த
பொலிந்தன குவளை புட்க
டெற்றுறு குடம்பை புக்க
செய்தவர் திகைத்தா ரின்றுங்
கற்றையஞ் சடிலத் தெந்தை
கண்களை யிமய மீன்ற
பொற்றொடிக் கரத்தெம் மன்னை
புதைத்தனள் கொல்லோ வென்று. 203

அத்தனை யிறைவி காணு
வசனியே றுட்க நக்குக்
கதுமென நெற்றி நாட்டக்
கனலினாற் பகழி முற்றுஞ்
சிதைவுற வடலை செய்தாள்
செழுமறைச் சிரத்தி னூடும்
புதுமதி மிலைந்த வண்ணல்
புரம்பொடி படுத்த தேபோல். 204

கூர்ங்கணைப் படலை மாயக்
குலவுமூழ் விளங்கிற் றெல்லை
யீர்ங்கதிர் புனைந்த வண்ண
லருளினு லிரிய மூட
நீங்கரு மறிவி ருந்து
நிகழ்வுறுந் தன்மை போல
வாங்கது விழியிற் கண்டா
னறமென்ப தறிகி லாதான். 205

அன்னது கண்ட வெய்ய
னுயிரப் பத்து வாளி
தன்னிகர் குமரி யெண்டோ
டாக்குற விடுத்தான் முக்கப்
பன்னுனி விசிக நீறு
பட்டன படனு மூழி
வன்னியிற் கனன்று கோடி
வாளியங் கவன்மேற் றூர்த்தாள். 206

அத்துணைப் பகழி தூண்டி
யவனவை யறுத்து வீழ்த்தா
னித்திற மிருவர் தாமு
மொருவர்மீ தொருவ ரேவும்
வைத்தலைப் பகழி மாற்றி
மகிழ்ச்சியுந் துயருங் கொண்டு
பொய்த்துறு மமரர் நோக்க
முதிர்சமர்த் தொழில்பு ரிந்தார். 207

வானகத் தோடு மேரு
வரைமுத லாகி நின்ற
மானகத் தோடுந் தாங்க
மகரவே லைகளி னோடுங்
கானகத் தோடு மண்ட
கடாகத்தி னோடு மானற்
போனகத் தோடு மன்னோர்
பொழிந்திடு சுடுச ரங்கள். 208

மாதிரத் தேகு நேமி
வரையகத் தேகு மான்ற
பாதலத் தேகு முற்றும்
பாழியங் கடலி னேகு
மீதலத் தேகு மண்ட
முகட்டினி லேகு மீண்டும்
பூதலத் தேகு மன்னோர்
போர்செயத் திரங்க ளன்றே. 209

இவ்வகை யமர்செய் கின்ற
வேலையிவ் வரிவை தன்னை
வெவ்விய கடவு ளோர்தம்
படைகளால் வெல்வ னென்னத்
தெவ்வடு குவவுத் தோளான்
சிந்தனை செய்து கூர்ந்த
பவ்வமன் னவன்ற னாது
படையெதிர் செல்ல வுய்த்தான். 210

பொங்குவா ரிதிக ளேழும்
புறப்பெருங் கடலு மொன்று
யிங்குவந் தெழுந்த தென்ன
விருநிலம் விசும்பு மெல்லா
நுங்கிவன் றிரையெ றிந்து
நோன்மைகொண் டார்த்து நண்ண
வங்கியின் படைசெ லுத்தி
யழித்தன ளதனைச் சூலி. 211

மற்றது தெரிந்து தியன்
வன்னிமாப் படைவி டுத்தான்
சுற்றுறு முகிலி ரிந்து
சூலமிந் திறப்ப வாழி
வற்றுற வமரர் நைந்து
மருண்டிட வெழுந்து பொங்கி
யுற்றிட வதனைக் காளி
யொலிப்படை தந்த ழித்தாள். 212

இப்படை யழித லோடுஞ்
சினமலி யவுணன் வாயு
மாப்படை விடுத்தா னெல்லா
வரைகளுஞ் சுழல விண்ணின்
காப்பனை முறிய வீசிக்
கலித்தெழு மதனை நாகப்
பூப்படை செலுத்தி மாற்றிப்
புணரியு முட்க வார்த்தாள். 213

கொடியவ னதுகண் டுள்ளந்
தழலெனக் கொதித்து நாகப்
படையினை விடுத்தா னன்ற
பஃறலைப் படம்வி ரித்துக்
கடுவினை வாய்க ளோறுங்
கான்றது வருத லோடு
மிடலுறு கலுழ வென்றிப்
படையினை விடுத்தொ ழித்தாள். 214

கண்டக னதுமற் றேவக்
கலுழவெம் படைதன் பாங்கர்
மண்டுறு சிறகர்க் காற்று
னிறுதிநாண் மருத்து முட்கக்
கொண்டலு மிரிய வோங்கு
குன்றுகள் பொடிப்ப வங்கி
யொண்டிற லழிய வாயி
னுரகமோ டடைந்த தன்றே. 215

அந்தவான் படையி னாற்ற
லம்மைகண் டரற்கொப் பாய
நந்திவான் படையெ டுத்து
நறுமல ராதி கொண்டு
சிந்தையால் வழிபட் டேத்தித்
திகழ்படைக் கிறைநீ யன்றோ
வுந்துமாண் படையின் வன்மை
யொழித்தரு ளெனவி டுத்தாள். 216

வேறு.

விடுக்கவது விடையுருக்கொண் டிமிலண்ட
முகடுரிஞ்ச வியன்ஞா லத்தை
யடிக்குரமொன் றெற்றுறக்கட் டழுரார்ப்ப
வாயினீ ரதனைக் காட்டத்
தொடைக்கிளர்கிண் கிணிக்களத்திற் றடவரவந்
தாமருத்துச் சுடுதீ யண்ட
மடுக்குமணிப் புழைநாசி விழிகாட்ட
வுலகமெலா மயர்ந்து வீழ. 217

வாலடியான் மேருகிரி முதலாய
வரைபெயர்ந்து மறிந்து வீழ
மேலடன்மா மருப்பெறிய வுரியதிலா
மையினிலங்கி மிசையி ருப்ப
மாலொடுவா னவர்கரங்க ளுச்சிகுவித்
திறைஞ்சினனி வாழ்த்த வெங்கள்
பானுடையா னெமையாளும் பதமுடையான்
திருநந்திப் படைபோ யிற்றால். 218

நந்தியடற் படைகண்ட வுடன்கலுழப்
படைநடுங்கி நஞ்சு காலுந்
தந்தமணி யரவுதனைக் கண்டதென
வழிந்ததுபின் றலைவ னொருகு
மெந்தையிறை விடையவுணன் மேற்செல்ல
வவனுமதை யெதிர்வி டுத்தான்
வந்தனைசெய் தவைதம்மிற் பொருதுவிடுத்
தவரகத்து மறிந்து புக்க. 219

இந்திரன்மா மலரயன்மா லெனுமிவர்கள்
படைகடமை யெடுத்துப் பின்ன
ருந்தினனங் கவுணனவை யவருருக்கொண்
டதிர்ந்தனனி யுருத்தெ ழுந்து
வந்திடலு மவர்படைக டானுமெதிர்
செலவிடுத்து மாற்றி நின்றுள்
கொந்தவிழு மலரிதழிச் சடாமகுடத்
திறைவிடுத்த குமரி மாதோ. 220

வேறு.

இங்கினி யிவனை யெல்லா
வுலகமு மிமைப்பின் மாற்றுஞ்
சங்கரன் படைவி டுத்துச்
சாடுது மென்னத் தீயோ
னங்கதை விரைந்தெ டுத்தே
யருச்சனை மனத்தி யற்றி
மங்கைதன் னுயிர்கு டித்து
வருதியென் றிறைஞ்சி யுய்த்தான். 221

வூழியங் கனலி யோர்சா
ருருமொடு முகில்க ளோர்சா
ராழியங் கடல்க ளோர்சா
ருலகடு மால மோர்சார்
சூழியங் கரிக ளோர்சார்
சுடுசரத் தொகுதி யோர்சார்
பாழியம் புயத்து வென்றிப்
பாரிடக் குழுக்க ளோர்சார். 222

கடவுளர் படைக ளோர்சார்
　　காரிருட் படலை யோர்சார்
படவர வினங்க ளோர்சார்
　　பாய்புலி யரிமா னோர்சா
ருடனுறு பவன மோர்சா
　　ருடனுருத் திரர்க ளோர்சார்
மிடலுறு வடுக ரோர்சா
　　ருக்கிர வீர ரோர்சார். 223

கான்றவல் விரைந்து முக்கட்
　　கடவுடன் படைமுன் வந்து
தோன்றலுங் குமரி கண்டு
　　துணுக்கெனத் தானு மங்ஙன்
மூன்றெனும் புரமு ருக்கு
　　முதல்வன்வெம் படையைப் பூசை
யான்றதன் மனத்தி னூற்றி
　　யதற்கெதிர் செல்ல வுய்த்தாள். 224

உய்த்திட வனைய தவ்வா
　　றுருவுகள் பலவு மாகி
யத்தலை பவுணன் றூண்டு
　　மடற்படை யுடன்சென் றேற்று
மெத்தமர் புரிந்த தம்மா
　　வேலைக டணந்த வண்ட
பித்திகை பிளந்த தம்பொற்
　　பிறங்கலும் வெடித்த வன்றே. 225

இருவர்தம் படையு மிவ்வா
றேற்றமர் புரிந்து மீண்டு
மருவின வவர்பால் வெய்யன்
மனமகிழ்ந் தவடன் மீதி
லாவிய கதையொன் றெல்லை
யோச்சின னதனைப் பார்தட்
பொருவுறு சரமீ ரைந்து
போக்கின டுனித்து வீழ்த்தாள். 226

பின்னரைம் பதிற்றி ரட்டிப்
பிறைமுகக் கணைக டேவி
மன்னவன் றடந்தேர்ச் சாய்ப்ப
மற்றொரு திகிரித் திண்டேர்
தன்னிலொண் பணையி னூடு
தாவும்வா னரம்போற் பாய்ந்தா
னன்னது மறித்தும் வீழ்த்தா
ளடற்கணை நூறு போக்கி. 227

மற்றது தெரிந்து தியன்
மறுகுறு மனத்த னாகிப்
பற்றலர் புகழுங் காளி
தேரினிற் பாய்ந்தி மைப்பி
னிற்றது புவிகொ லோங்கு
மிமயங்கொ லென்னக் கையா
லெற்றியங் கவடன் மார்பி
னிருநிலந் தனிற்குப் புற்றான். 228

கண்டன னதனைக் காளி
கடையுகக் கனலிற் சீற்றங்
கொண்டினி யிவனை யின்னே
கொல்வனென் றனந்தற் காணை
மண்டலம் வெடிப்ப மன்னர்
மன்னவ னுடன்குப் புற்று
விண்டிட வுரத்தெ றிந்தாண்
முத்தலை வேலொன் றம்மா. 229

எறிந்திட வயர்ந்து நின்றான்
மனச்சின வெரிபோந் தன்ன
நிறந்தரு குருதி யோங்கி
நிலத்திழிந் தோடிற் றீசன்
மறந்தரு மவுணன் சோரி
மண்புகா தேற்ற ருந்தென்
றறைந்தருண் மொழிய யர்த்தா
ளடுத்தவெஞ் சினத்தாற் காளி. 230

மன்னவன் குருதி தோய்ந்த
மண்ணினுண் டுகளை யைத்து
மன்னவன் வடிவ மாய
வவுணரா யால கால
மென்னவெங் கொடிய ராகி
யிரும்படைக் கலங்க ளோடுந்
துன்னுறு முகிலு மஞ்ச
வார்த்தனர் தோன்றி னரால். 231

தோன்றிய வவுணத் தியோர்
தொகுத்தொரு பதினுன் கென்ன
வான்றிடு முலக னைத்து
நிறைந்தன ரனையோர்க் கண்டு
கான்றிடு முயிர்ப்ப டங்கிக்
கைப்பொருள் சோர்ந்தி றந்தோர்
போன்றனர் புலனி ழுந்து
புலவரென் றுரைக்கப் பட்டோர். 232

சூலமு மழுவும் வாளுஞ்
சுரிகையு மெழுவும் பிண்டி
பாலமுஞ் சரமும் வீசித்
தாருகன் படிவங் கொண்டோ
ராலமு மனலு மன்ன
வடற்பெருங் காளி தன்னைத்
தாலமும் விழுங்கு மாவஞ்
சனிப்படை யொடும்வ னைந்தார். 233

மீண்டிய வசுரர் தங்க
டோற்றமுஞ் சமர்க்கு மிக்கு
பண்டுறு செயலுங் கண்டு
மாதொரு பாகன் சொல்லுட்
கொண்டுதன் படைய னைத்துங்
கூவியவ் வசுரர் தம்மை
யுண்டிடு மென்று தாமு
மவர்தமை யுண்ப தானுள். 234

முத்தலை யதனு லன்னோர்
 மொய்ம்பினிற் குத்தி செய்த்தோர்
கைத்தலத் திருந்த பாழிக்
 கபாலத்தி னேற்ற ருந்தி
மைத்தட வரைக ளன்ன
 வளரியாக் கைகளு முண்டா
ளுத்தரங் தனிலு மோங்கு
 முதரவங் கியினன் மிக்காள். 235

விரிந்திடு வயிற்றுண் குண்ட
 மாயினை மேவு மங்கி
யெரிந்திடு முதவ கன்று
 னெனவசு ரர்கடஞ் சோரி
சொரிந்தவ ருடனி ணங்க
 டூர்த்தொரு வீர யாகம்
புரிந்தன ளுலக மெல்லாம்
 புகழ்தருங் குமரி யன்றே. 236

மூர்த்தமொன் றதனி லாண்டு
 மொய்த்தயோ கினிக ளோடு
மார்த்துவந் தெதிர்த்த தீய
 வவுணரை யெல்லா முண்டாள்
சீர்த்தியங் குமரி பின்னர்த்
 தாருகன் றெளிந்து சீறிப்
பார்த்தனன் றனியாய் நெஞ்சம்
 பதைத்தவட் புடைப்ப வந்தான். 237

வந்திட விலைவெஞ் சூல
மார்பினின் மீண்டு மோச்சிச்
சிந்திடு குருதி யங்கைச்
செழுங்கபா லத்தேற் றுண்ணா
விந்தமண் மகடன் பார
மிறக்கின ளென்ன வங்ஙன்
வெந்தொழி லவுணன் மாள
யாக்கையும் விழுங்கி னாளால். 238

மற்றது கண்டு விண்ணோர்
வலியதா ருகனை யன்னை
செற்றன ளுங்கி யிங்ஙன்
தேவரென் றுரைக்கு நம்மைப்
பெற்றன ளின்றென் றூர்வப்
பெருங்கடற் படிந்து நெஞ்ச:
முற்றவெந் துயர கன்று
பாடினா ரோடி னாரால். 239

வேலையு டெழுந்த நஞ்சம்
விமலனுண் டளித்த செய்கை
போலநீ யம்மா வின்று
பொருவிரு ருகனை யுண்டு
பாலரா மெமைய ளித்தா
யென்றனர் பழிச்சி வானோர்
சூலிமீ திடைவி டாமற்
சொரிந்தனர் பூவின் மாரி. 240

ஆயிடை யுளமகிழ்ந்தே
யவுணர்கண் மலைப்ப மாய்ந்து
போயின வனிக முற்றும்
பொருக்கென வுயிர்பெற் றுய்ய
நாயகி குமரி நின்று
நவின்றன ணவின்ற காலை
மேயின துயிலொ ழிந்து
விழித்தென வெழுந்து சூழ்ந்தார். 241

வேறு.

அன்னது காலையி லவுணர் சோரியும்
அன்னிய வுடல்களுந் துய்த்த தன்மையான்
மன்னிய குமரிதன் மகிமை யங்கியே
தன்னிக ரிலையெனத் தருக்கி னாரோ. 242

தருக்கிய வுளத்தினோ டாங்கி நல்லியாழ்
திருக்கர விரலினாற் றெறித்துப் பாடியே
முருக்கிய புயங்களு முடியுந் தாள்களுங்
கரக்குவை களுஞ்செறி களத்தி னாடினார். 243

நடித்திட வவளது நாடிப் பெண்கடாம்
வெடித்திட நிலமுடு வீழ வாவிக
டுடித்திட விமயமுந் துளங்கக் கைகளை
யடித்தன ரதிர்த்தன ராடன் மேயினார். 244

கொட்டுபு கரங்களைக் குலாலநேமிபோல்
வட்டணை விரலினில் வருகின் றார்சிலர்
கிட்டிய வலகைகள் கீதம் பாடியே
நட்டமி டிடவுட னடிக்கின் றார்சிலர் 245

தண்ணுமை தனையடிச் சதிக்கி சைந்தொலி
நண்ணுற முழக்குபு நடிக்கின் றார்சில
ரண்ணலந் தயித்திய ராக்கைக் குன்றின்மேற்
றண்ணென விவர்ந்தனர் றுவைக்கின் றார்சிலர். 246

மாகமீ தெறியுமம் மணிகள் பற்பல
வாகவிழ் தலையெடுத் தாடு வார்சிலர்
வாகுவால் விலாவுறத் தாக்கி மெய்வளைந்
தோகையா னடநவின் றுழல்வ ரோர்சிலர். 247

மெலிவுறு மடிகள்வாய் விழிபு ரூரமங்
குலிவிகா ரப்படக் குனிக்கின் றார்சிலர்
வலியவெண் கவடிக ணிரைத்து வைத்தபோ
னலியெயி றிலகுற நகைக்கின் றார்சிலர். 248

முத்தலை வேலினன் முனைப்பி ணங்களைக்
குத்துபு தாங்கியே குனிக்கின் றார்சிலர்
மத்தக ரெனக்குடர் மாலை தோளிடா
வத்திக ளெனவதிர்த் தாடு வார்சிலர். 249

இனையன பலவிதத் தெண்ணில் யோகினி
வனிதையர் குருதிநீர் வாய்ம டுத்திடு
நனிவரு களிப்பினன் மத்த நாகமே
யனையவெங் குமரியோ டாடி னாரரோ. 250

ஆடுறு மரவமு மவர்மு ழக்கமுங்
கூடுறு மங்கைகள் கொட்டு மோசையு
நீடுறு முலகெலா நீங்க வந்தெழா
மூடுறு முகிற்கண முழக்கை வென்றவே. 251

போழ்ந்தன புவியெலாம் பொடித்த வெற்பெலாம்
வீழ்ந்தன முகிலெலா மெலிந்து மூர்ச்சையி
னாழ்ந்தன வுயிரெலா மலைந்த வான்சுடர்
சூழ்ந்தன வுலகெலாந் துயர வேலையே. 252

அப்புறு குமரிக டொகுதி யாடுறச்
செப்பரும் புகழுடைச் சேடன் பாரினை
யப்பரம் பொறுக்கிலா தாயி ரங்கமுங்
கொப்புளங் கொளவுளங் குலைந்து தாங்கினன். 253

மாதவ னயன்மகத் தரசன் வானவர்
மூதறி வுடையமா முனிவர் யாவரும்
பேதுற வந்திளம் பிறைமு டித்தவெம்
பாதியோ டபயமென் றறைதன் மேயினர். 254

எந்தையே தாருக னிழைத்த வெந்துயர்
வந்தமா காளியெங் கட்கு மாற்றியே
யந்தவான் றுயரினு மதிக மாக்கினள்
முந்துகான் முட்பறீஇ முளைய டித்தல்போல். 255

தாருக னல்வருந் துயரந் தன்னைநின்
பேரரு ளாலொரு பெண்ணணி னீக்கினை
யாருமு செருக்கினு ளவள்செய் துன்பமு
நீருமு சடையினாய் நீக்கி யாட்கொணீ. 256

நஞ்சினை யருந்தியுங் கனலை யேந்தியு
மஞ்சிட மதகரி யட்டு மேழையே
முஞ்சிட வருளிய வொருவ காளிதன்
விஞ்சிய செருக்கையும் விட்டி யாளுவாய். 257

என்றிவ ரனைவரு மியம்பிக் கைதொழா
நின்றிட வெங்கணு நிறைந்த வெம்பிரான்
வென்றியங் குமரிதன் மிகுஞ்செ ருக்கினை
யொன்றொரு சாழலா லொழிக்க வுன்னினான். 258

வேறு.

உன்னு நாயக னுலகெலா மீன்றவ ளோடுந்
துன்னு வான்கணஞ் சூழ்தரச் சூரா மகளி
ரன்னை யாடிடம் வடவன மாகவா யிடையின்
மன்னு பேரருட் டன்மையா லிமைப்பினில் வந்தான்.

வந்து காளிமுன் பேருருக் கொண்டுமா மறையு
மந்த நாரணக் கடவுளு மறிவதற் கரிய
கொந்து லாமலர்த் திருவடி சிவந்திடக் குனித்தான்
றந்தை யாகியெவ் வுயிரையு மளித்தரு டலைவன். 260

கோதுக் காகர மாகியே செருக்குறுங் குமரி
மாதுக் கோர்புற மளித்தவன் செயல்கண்டு வணங்கி
யேதுக் காடுகின் றுய்வறி தென்னொடு மீண்டு
வாதுக் காடுதி வருதியென் றுரைத்தனண் மயங்கி. 261

என்ற வாசகங் கேட்டனு மடியவர்க் கெளிய
னன்று காளிநீ தருக்கதாண் டவஞ்செய நவின்றாய்
வென்றி தோல்விகண் டுரைத்திடச் சான்றுநம் விமலை
நின்று தாண்டவம் புரிதியென் றுடின னிமலன். 262

கற்றை வேணியிற் செருகிய கதிரிளம் பிறையைச்
சுற்றி வால்கொடு கட்செவி நான்றிடச் சுருதிப்
பற்ற தாகிய பதமலர்ச் சிலம்பொலி பரப்பப்
பொற்ற மாநக நாயகன் றிருநடம் புரிந்தான். 263

படியும் வானமு நடுங்கிடப் பரவைக ளடங்கக்
கொடிய யோகினிக் குழுவெலாம் பாணிகள் கொட்டி
நடந வின்றிட மயன்மிகு யாமளை நடித்தா
ளடியர் வேண்டிய வேண்டியாங் களிப்பவ னுடனுல். 264

இருந்து தென்றிரு வாலங்காட் டருந்தவஞ் செய்யா
விருந்த முஞ்சிக ளுேடுகார்க் கோடக னென்னப்
பிரந்த சிர்த்திமா நாகமுஞ் செஞ்சடைப் பகவன்
புரிந்த நாடகங் கண்டருங் கதியிடைப் புகுந்த. 265

வேத நாரணன் விண்ணவர் முனிவரர் விமலன்
போத நாடகங் கண்டனு மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப
வோதும் வாசகந் தளர்ந்துள நெக்குநெக் குருகிக்
காத லாலரகரவெனக் கூப்பினர் கரங்கள். 266

அண்டர் நாயகன் றிருநடம் புரிவயி னடுத்துப்
பண்டை நான்மறை யுருவுகொண் டன்பொடு பாடக்
கண்டு நான்முகன் முளமொத் தினனது காலை
மண்டு மாபுக ழுருணத்தி மத்தள மதிர்த்தான். 267

எங்க ளுயக ளுலகெலா மாடல்கண் டிருக்கு
மங்கை நாயக னடனமிவ் வாறுசெய் தருள
வங்கு வாதுசெய் துடன்சுழன் றுடுவா ளெய்த்தாள்
பொங்கு மானமுற் றிடுதலாற் பினுநடம் புரிந்தாள். 268

வேறு.

நொந்து ளாடனை நோக்குபு வாதினன்
வந்த நாடக மாற்றவ ருள்கொளா
வந்த வேலையி னண்ட முகடுற
வெந்தை தாளொன் றெடுத்தன னென்பவே. 269

தொண்டராகுலந் தீர்க்குந் தொழிலினே
னண்டகூட மளவு மெடுத்ததா
ளுண்டதால முமிழ்நெடு மான்முனங்
கொண்ட பேருருக் கொள்கை நிகர்க்குமால். 270

வேறு.

பண்ணிடை யொருதா ளூன்றி
மற்றொரு கமலப் பொற்றாள்
விண்ணிடை யெடுத்து மேலோ
னடிப்பது வீரி கண்டு
துண்ணென நாணுட் கொண்டு
சுடுங்கனற் பட்டமென்பூ
வண்ணம தெனப்பு லர்ந்து
வதனம்வன் றலைக்கு னித்தாள். 271

நாணினன் முகங்க விழ்ந்து
நண்ணிய செருக்கு நீங்கி
யேனுலாங் குமரி நிற்ப
வெண்ணில்யோ கினிக ளெல்லாங்
காணுறு நடமொ ழிந்து
சூத்திரங் கழல நிற்குங்
மானுலாம் பாவை போல
வறிதுநின் றனர்க ளன்றே. 272

ஆங்கது கண்டு விண்ணோ
    ருவகைபூத் தமலன் மீது
தூங்குறு மழையின் மும்மை
    சொரிந்தனர் பூவின் மாரி
பாங்கரின் வந்து வீழ்ந்து
    பணிந்தன ரெழுந்து துள்ளி
வாங்குதெண் டிரைக்க டற்கெண்
    மடங்கொலி யெழுத்து நித்தார். 273

ஆயகா லையினிற் காளி
    யஞ்சியா ரணங்க டாமு
மாயனு நியருங் காண
    நின்றனை மதித்தி டாமற்
பேயனேன் செய்த தீமை
    பொறுத்தருள் பெரும வென்று
தூயமா ஞான னந்த
    சோதியைத் தொழுது நின்றாள். 274

நின்றவ டன்னை நோக்கி
    நீயுளம் வெருவ லென்றே
தன்றிரு வருள்பு ரிந்து
    சண்டதாண் டவமி தம்ம
வுன்றனக் கிதனை நோக்க
    லரிதென வுரைத்துத் தன்று
ளென்றலை பொறித்த முக்க
    ணெம்பிரா னியம்பு கின்றான். 275

வேறு.

இகழ்வுறு மிந்த வடவனந் தனக்குத்
தென்றிசை யாகவோர் நகரம்
புகழ்வுறுங் கூவ புரமென வுளதப்
புரிகயி லையங்கிரி தன்னி
னிகழ்வுறு பெருமை பெற்றது நமைப்போ
னிகரிலா வதனிடை யென்று
மகிழ்வொடு முலக மனைத்தையும் புரப்பான்
மதித்திரக் காடம் புரிதும். 276

அப்பெருங் கூவ புரத்திடை யேகி
யருள்புரி நத்திரு நடனஞ்
செப்பருங் காத லாற்றினங் கண்டு
திகழுமந் நகருளா ரெல்லா
மொப்பரு நமது நந்தியங் கணத்தி
னுள்ளவ ரென்றுநீ கருதி
வெப்பது முதலாம் பிணிமிடி பேய்கள்
விலங்கினுள் வருந்துயர் களைவாய். 277

என்றிவை யிசைத்து நம்மொடு தருக்க
மியம்பிநீ நடநவின் றதனு
ளொன்றனக் கொருபேர் தருக்கமா தாவென்
றோங்குக வினையது மன்றித்
தென்றிருக் கூவ நகர்தனைக் காத்துச்
செறிந்திடு பீடைக ளரிப்ப
வென்றிகொள் பெயர்பீ டாரியென் றுலகின்
விளங்குக வென்றனன் விமலன். 278

அன்னசொற் குமரி கேட்டுள மகிழ்வுற்
றன்பினுன் மும்முறை வணங்கி
நின்னரு ளதனு லடியனேன் றீமை
நீத்தெனை யாண்டவா ரமுதே
பன்னருங் கூவ புரத்திடைச் சென்றுன்
பவரிகண் டங்கர் காப்பே
னென்னவங் கியம்பி விமலனை விடைகொண்
டெய்தினள் கூவமா நகரின். 279

எய்திய குமரி கூவமா நகரை
யிறைஞ்சியா லயத்தினுட் போகிச்
செய்தவ முடையோர் விழியினி னௌிதிற்
றெரியும்விற் கோலநா யகனைக்
கைத்தொழு தகலா வன்பினுற் பணிந்து
களிப்பொடும் போந்தடி யவர்க்கு
மெய்தரு மருள்சேர் வளர்சடைக் கூத்தன்
விளங்கரு நாடகங் கண்டாள். 280

கண்டன ளுனவிற் படுமெழு கெனவே
கரைந்துள முருகிவாள் விழிநீர்
கொண்டல்கண் மலைமேற் சொரிவது கடுப்பக்
குவிமுலை மீதுவிழ்ந் தொழுக
மண்டல மதனி லங்குறப் பணிய
வணங்கியங் கெழுந்தனள் போற்றி
விண்டிட வரிய மெய்ப்பரா னந்த
வெள்ளத்திற் றிளைத்தன ளன்றே. 281

இத்திற மமல னருணடங் காணு
　　மின்பமுற் றிடுபெருஞ் சூலி
கைத்தல மமர்ந்த மழுவினோ டாலங்
　　காட்டினி லருளிய முறையே
மெய்த்தவர் புகழுங் கூவமா புரத்து
　　விருப்பொடு மிருந்தொரு தூயரு
மத்திரு நகரிற் குருவகை யென்று
　　மன்னைபோற் காத்திருக் கின்றாள். 282

வேறு.

இனையதிருக் கூவபுரப் பெருமையினை
　　யிவ்வளவென் றியம்ப வல்லோ
ரனையநகர் தனையிடங்கொண் டருடிருவிற்
　　கோலகா யகரே யல்லாற்
பினையொருவ ருரைத்திடுதற் கெளியருவோ
　　வியாதனெனப் பெயர்பெற் றுள்ள
முனிவனருள் கொண்டுசிறி ததன்பெருமை
　　தமியேனு மொழியப் பெற்றேன். 283

அண்ணலருந் தவமுனிவீர் முத்திதரு
　　சிவஞான மளிக்க வல்ல
கண்ணுதலான் றலங்கடமி லனந்தகோ
　　டியினினொரு தலத்தை யுன்னித்
துண்ணெனவிங் குரைத்திடியென் புகன்றனீ
　　ராதலினாற் சுரர்கள் போற்று
மெண்ணரிய புகழ்க்கூவ மாநகரைக்
　　குருவருளா லியம்பி னேனால். 284

இக்காதை தனையொருக்காற் புகன்றருள
  வினவினவ ரிசைகூர் வண்டு
புக்காரு நளினமலர்ப் புங்கவனு
  குவரிருக்காற் புகலிற் கேட்பின்
மைக்காரி னிகர்நிறத்த கமலவிழிப்
  புவியளந்த மாய னுவர்
முக்காலவ் வகைபுரியி னேனையாளுங்
  கயிலைமலை முதல்வ னுவார். 285

பழுதிறிருக் கூவபுரா ணத்தினையோ
  திடுபவர்க்கும் பயன்கேட் போர்க்குங்
கழுதுபல விலங்குரகக் கிரகாதி
  யாலனையுங் கடிய வின்னன்
முழுதுமிலை யவமரணந் துற்கனவு
  மிடிபிணிகண் முற்று மின்று
மெழுதுபவர் வினையனைத்து நமன்கணக்கர்
  தமதேட்டி னெழுதி டாரே. 286

இக்கதையை யன்பினொடு படிப்பவர்க
  ளரும்பயன்கேட் டிடுவோர் மேன்மை
மக்கடமை யுயிர்த்திடுவ ரென்றென்று
  மொழியாத வாழ்வு சேர்வர்
மிக்கபெருஞ் சித்திகளோ ரிருநான்கு
  மடைவர்மனம் விழைந்த வெல்லா
மக்கணமே பெறுகுவரீ ரேழுலகு
  தனிினுமவர்க் கரிய தின்றே. 287

இங்கிருச் சினகரமே தவர்மடமே
யறந்திறம்பாத் திகழு மில்லே
யோங்குமலைக் கடமேநன் னதிக்கரையே
யெனுமிவற்று ளொன்றின் மிக்க
பூங்கடிமண் டபமியற்றி யதிலிருந்து
திருக்கூவப் புராணந் தன்னைத்
தேங்கமழு மலர்புகையொண் சுடர்கொடுபூ
சனையியங்கள் சிலம்பச் செய்தே. 288

ஓதிடுக வோதிடுநாட் டொடங்கிநால்
வகையுண்டி யோடு மன்ன
மாதவருக் கிடுகமுடி வுறுநாளிற்
படித்தவர்கண் மலர்ப்பொற் றாளி
னாதரவு கொடுபரம சிவனெனவே
வந்தனைசெய் தறுவை யோடுந்
தீதிலணி வினைநிலம்பாற் பசுவிவைக
ளளித்திடுக சிறக்கப் பின்னர். 289

பொய்யின்மறை புகழ்திருவிற் கோலநா
யகர்ப்புகழும் புராண மோடு
துய்யமன னுடன்படித்துப் பொருள்விரிக்கும்
பெரியோனைத் தொழுது போற்றி
வையமுத லூர்திகளி னிருத்திமிகு
பல்லியம்வான் மழையி னார்ப்பச்
செய்யநக ரலங்கரித்து வலம்வருவித்
திடல்வேண்டுந் திகழு மன்பால். 290

இந்தவகை புரிந்திடுவோர் பாவகோ
டிகளகற்றி யிம்பர் தன்னிற்
புந்திவிழை பொருளனைத்து மீந்துதிரு
விற்கோலப் புனித மூர்த்தி
கந்தமல ரயன்முதலாங் கடவுளர்க்கு
மரியபர கதியு நண்ணத்
தந்தருள்வ னெனவுரைத்தான் சூதமா
முனிவனெனுந் தவத்தர் கோமான். 291

சூதமுனி யுரைத்தமொழி நைமிசமா
வனத்துறையுந் தூய நெஞ்ச
மாதவர்க ளனைவருங்கேட் டுவந்தனையோன்
றனைவழுத்தி வந்து கூவப்
போதநகர் தனினரிய விற்கோல
நாயகனைப் போற்றி மேவி
மூதறிவு வந்ததனுன் மூலவிரு
ளகன்றுபர முத்தி சேர்ந்தார். 292

வேறு.

நீதி லாவிறை செங்கோல் வழங்குக
வேத வாகம மெய்ந்நெறி யோங்குக
போத னாதிய புண்ணியர் மல்குக
வோது மூவர்தம் மொண்டமிழ் வாழ்கவே. 293

தாருகன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச்செய்யுள் 703.

திருக்கூவப்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான பாலைய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.
முற்றிற்று.

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கூவப்புராணம்

பாயிரத்தின் குறிப்புரை

செய்யுள் (2) பைபரவல்குலம்மை என்பதும் தேவிதிருநாமம்.

நைமிசாரணியச்சருக்கத்தின் குறிப்புரை

செய்யுள் (4) நவ்வி என்பது நவி என்றாயிற்று.

(18) மண்டிதர் - அலங்காரமுடையவர்.

(26) அன்றுதல் - பகைத்தல்.

(59) கனலியென்பேர்ச்சுடர்கள் - அக்கினி, சூரியன் என்பவர்.

(69) கூபரம் என்னும் வடமொழி - கூவரம் எனத் தற்பவமாயிற்று.

திருத்தலச்சருக்கத்தின் குறிப்புரை

செய்யுள் (1) கோதண்டமண்டிதர் - விற்கோலநாதர்.

(50) கூவரம்- ஏர்க்கால்! ஏர்க்காலோடு ஆரையும் அச்சையும் ஒருங்குசேர்த்து ஒடித்தனராகலின் ஆரையொடித்தனர் அச்சையொடித்தனர் எனவும் வரும்.

(52) வயிரவாகாரை-பயங்கரமானவுருவத்தையுடையவள்.

(53) காங்கேயன் என்பது - காங்கெயன் எனக்குறுகி நின்றது. கூஷ்மாண்டன் என்பது - கூர்மாண்டன் என்றாயிற்று.

(68) அரம்பையராற் பூசிக்கப்பட்ட இத்தலம், ரம்பா என்னும் வடமொழி லம்பா என்றாகித் தமிழ்விதிப்படி மொழிமுதற் கண் இகரம்பெற்று ஆகாரவீறு ஐகாரவீறாகி நிற்க அதனோடு கோட்டூர் என்னும் ஊர்ப்பெயர் புணருங்கால் அம்முச் சாரியை தோன்றப்பெற்று, இலம்பையங்கோட்டூர் எனவழங்குகின்றது: இது தேவாரம்பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று.

(69) முனிவர் - கண்ணுவமுனிவர்.

திரிபுரதகனச்சருக்கத்தின் குறிப்புரை

செய்யுள் (2) தாரகன் என்பது எதுகைநோக்கித் தாருகன் என [நின்றது.

(19) காண் - அழகு.

(25) சிங்கல் - அழிதல்.

(34) உபசத்து - ஒருவகை மந்திரங்கள்: இங்கே அவை அந்த மந்திரங்களின் அதிஷ்டானதேவதைகளை உணர்த்தி நின்றன.

(54) விட்டுணு, புத்தன் அருகன் சினன் என்னமூவருங் கொண்டு முப்புரங்கட்கும் சென்றனர் என்பது கருத்து.

(81) ஏனைப்புராணங்கள், தழல் வாயு மால் என்னும் மூவரும் சரமாயினர் எனக் கூறினவேனும், இத்தலத்தின் வட மொழிப் புராணம், வாயுவைக் கூறாது சசியையேகூறுகின்றது.

(86) தன்மகன் பிரமன் அவன் மகன் காசிபன் அவன் மகன் சூரியன் ஆகலின், சூரியனைத் தன்மகன்பேரன் எனவும், திருப்பாற்கடலிற் சிதேவியோடு உதித்தமையால், சந்திரனைத் தனக்கு மைத்துனன் எனவும் விதந்தார்.

அடிமுடிதேடியசருக்கத்தின் குறிப்புரை

செய்யுள் (40) இரக்கர் - இரக்ஷிப்பவர். தியாகர் - தேவர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் தியாகமளித்தவர். சங்கதாரர் - அன்பர்களைச் சமுசாரபயத்தினீக்கி நன்கு காத்தவர். வளர்சடைக்கூத்தர் - தீர்க்க

சடாமிர்த்தர். தீர்க்கம் - நீட்சி. சகநாதர் - சர்வகர்த்தர். அஞ்சன பகண்டர்-விடத்தால் அஞ்சனம்போலும் காந்திபெற்ற கண்டத்தை யுடையவர். கிலானிக்கினர் - அடியவர்களுக்குக் கலிகாலக் கிலேசத்தை நீக்கி யருளினவர். கிலானி - கிலேசம். புவனநாயகர்- அசுரரைமாய்த்துப் புவனங்களைக் காத்தவர். திரிபுரக்கினர் - திரி புரத்தை யழித்தவர். அப்பிரதிஷ்டர் - பிரதிஷ்டையல்லாதவர்: எனவே, சுயம்பு என்றபடி. கூவநாதர் - கூபாநாதர். செந்நெல் வைத்தவர் - நீவாரதர். நீவாரம் - செந்நெல். என்பர் வடநூலார். அன்றியும், அப்பிரதிஷ்டர் என்னும் திருநாமத்தை அப்பிரதிஷ்டா அந்யதாகர்த்தர் எனப்பாடமோதி அதற்கு, தம்மை அடைந்தவர் களுக்கு அளித்த பதத்தை என்றும் அகற்றாதவர் எனப் பொரு ளுரைப்பர்.

செந்நெல்வைத்தசருக்கத்தின் குறிப்புரை

செய்யுள் (12) துவ்வு - உணவு.

(20) போனக்ம் என்பது - போனம் எனத் தொக்கு நின்றது.

(29) திட்டை - உறுதி.

(36) இரக்காநடம் - இரக்ஷாநடனம்.

தாருகன்வதைச்சருக்கத்தின் குறிப்புரை.

செய்யுள் (13) கொல் என்பது - கொல்லன் என்னும் பொருளில் வந்தது. (30) நச்சினைமிடற்றடக்காவழி, திருமாலும் அயன் முதலிய தேவரும் இறத்தலையுடையராக; அச்சுதன் அமரரென்னும் அவர்நாமங்கள், அகரத்தையிழந்து முறையே சுதனென நின்று அழிவை யுடையவனெனவும், மரரெனநின்று மரித்தலை யுடையவ ரெனவும், பொருள்பட்டு நிற்குமாகலின், முதலெழுத்திகவா தொன்ற நச்சினை மிடற்றடக்குநாதன் என்று விதந்தார்.

(129) திகிரி என்னும் மூன்றெழுத்துள் ஆதியாகிய ஓரெழுத்தொழியில் பகரப்படும் பெயர் கிரி அப்பெயரையுடையது [மலை.

(131) மொய் - போருகளம்.

(134) பன்னல் - பருத்திப்பஞ்சு.

(153) கடி - நிதம்பம். (205) ஊழ் - பழமை.

(235) உத்தரம்-ஊழித்தீ. (258) சாழல்-ஓர்விளையாட்டு.

(265) சுனந்தமுனிவரென்பவர், கைலாயத்திலே தாண்டவ தரிசனந் தந்தருளப் பிரார்த்தித்து, சிவபெருமான் அனுக்கிரகப் படியே திருவாலங்காட்டையடைந்து, நெடுங்காலம் அருந்தவம் புரிந்திருந்தழி, மண்மேடிட்டுத் திருமேனிமறைந்து கேசத்தோடு முஞ்சிப்புல் முளைக்கப்பெற்றமையால், முஞ்சிகேச முனிவ ரென்னும் திருநாமமுடையரா யிருக்க; கார்க்கோடகர் என்பவரும், கைலாயத்திலே சிவபெருமானுக்குக் கங்கணமாயிருக்குங்கால், அறி யாமையால் விடத்தைக்கக்கி, அக்குற்றங் காரணமாக அக்கடவு ளருளியவாறு அத்தலத்தை யடைந்து, தவநிலையினின்று தாண்டவ தரிசனம் கிடைக்கப்பெற்று, அம்முனிவரோடு முத்தியடைந்தனர்.

(278) பீடாரி என்பது - உலகவழக்கில் பிடாரியென மருவிற்று.

திருக்கூவப்புராணத்தின் குறிப்புரை

முற்றுப்பெற்றது.

நூல் 17

பிரபுலிங்க லீலை

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
14	38	1	முளைஞாயிற்	முளையிஞற்
22	16	1	துலகில்களா	துகில்களா
38	4	, 3	டுந்துலகில்	டுந்துகில்
44	40	1	கரங்கிய	தாங்கிய
44	41	3	கட்வுட்	கடவுட்
48	53	2	மொய்புளொளி	மென்புலொளி
90	37	5	கொன்டுனை	கொண்டுனை
147	26	3	னென்றுளங்	ளெஞ்றுளங்
155	51	3	தானை	தாணை எனவும் பாடம்
158	1	1	டப்பெயா	டப்பெயர்க்
169	16	1	கூதக	கூத்க
176	30	1	சூட்சி	சூழ்ச்சி
177	46	1	சூட்சியிற்	சூழ்ச்சியிற்
180	55	1	ழிகதி	ழிக்தி
183	64	7	தெரிங்கிடி	தெரித்கிடி.
205	24	5	ஞையா	ஞையா
205	24	7	புறமாற்ற	யறமாற்ற
227	17	2	வீணையாதெழு	வீணையாழெழு (என்றும் பாடம்)
228	22	4	சேங்தே	செங்தே
245	10	5	டுவமைய	டுவமை
252	18	1	யதியுமப்	பதியுமப்
257	38	2	கோவண	கோவண
257	39	4	ருருவுகண்	ருருவுகண்
282	15	5	ஞானையல்லா	ஞானமில்லா (எனவும் பாடம்)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலைய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

பிரபுலிங்கலீலை.

கணபதி காப்பு.

சுரத லாதிபன் றூய்மலர் நந்தனம்
பெருக வார்கடல் பெய்த வயிற்றினான்
கரக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரண நாளுந் தலைக்கணி யாக்குவாம்.

முதலாவது
துதிகதி.

சிவஸ்துதி.

பூவாய் நெடுங்கோட் டுறுபசுந்தேன்
கைகான் முடங்கு பொறியிலித
னுவா யொழுகிற் றெனவுலக
மளந்த மாலு நான்முகனுங்
காவா யெனநின் றேத்தெடுப்பத்
தானே வந்தெங் கரதலத்தின்
மேவா வமர்ந்த மாமணியைத்
தொழுது வினைக்கு விடைகொடுப்பாம். 1

தேவிஸ்துதி.

ஆதி பகவன் றனதூட
றனிப்பான் பனிய வவ்விறைவன்
பாத மிறைஞ்சு மதற்குநெற்றிப்
பகையு மல்குற் பகையுமாஞ்
சீத மதியு மரவும்விழுஞ்
செயற்கு மூவகை செயாமலலை
மீது பனியு மதற்குமன
மகிழு முமையை வணங்குவாம். 2

கணபதிஸ்துதி.

மாற னெடுத்து வளைக்குமொரு
கரும்பை யொடித்து மலர்சிதறி
நாரி யடுத்த வளிமாலை
குலையத் துரந்து நயந்தோடி
வீர மனத்து வினைப்பாகர்
குறிப்பி னெழுகி விளையாடு
மீர மதிச்செஞ் சடைக்களிநல்
யானை யிணைத்தா ளேத்துவாம். 3

சுப்பிரமணியஸ்துதி.

பாக மொருபெண் குடியிருக்கும்
பரம னணியிற் பரித்தமணி
நாக நுழைவுற் றுடல்சுருண்டு
கிடந்து நகுவெண் டலைப்புழையிற்
போக மெல்லத் தலைநீட்டிப்
பார்த்து வாங்கப் போகுமொரு
தோகை மயில்வா கனப்பெருமா
டுணைத்தாட் கமலந் தொழுதிடுவாம். 4

அல்லமதேவஸ்துதி.

கலையை மதிக்கும் புலவர்தமைச்
* சித்தர்க் குழாத்தைக் கடவுளரை
நிலையை மதிக்கு முனிவரரைத்
திசைமா முகனை நிரைவளையாச்
சிலையை மிதிக்கு நெடியோனை
விழுங்கி யுமிழாத் திறன்மாயை
தலையை மிதிக்கு மல்லமன்செங்
கமல மலர்த்தா டலைக்கணிவாம். 5

$ வசவஸ்துதி.

வெள்ள வேணிப் பெருந்தகைக்
கியாஞ்செய் யடிமை மெய்யாகக்
கள்ள வேடம் புனைந்திருந்த
கள்வ ரெல்லாங் களங்கமறு
முள்ள மோடு மெய்யடியா
ராக வுள்ளத் தருளுமருள்
வள்ள லாகும் வசவேசன்
மலர்த்தா டலையால் வணங்குவாம். 6

சென்னவசவஸ்துதி.

பங்க வளற்று வழிமாற்றி
யொருநல் வழியைப் பகர்வார்போற்
றங்கண் மதியிற் பலபிதற்றுஞ்
சமய ருரைக டமைநீக்கி
யங்க நிலையிற் றிலிங்கநிலை
யிற்றேன் றருளும் வீரசைவ
சிங்க நிலைத்த வருட்சேன்ன
வசவன் திருத்தாள் சிரத்தணிவாம். 7

---

* சித்தர் குழாத்தை என்றும் பாடம். $ வசவேசர்ஸ்துதி [பி—ம்]

†. மடிவாலமாச்சையர்துதி.

வார்க்குங் குமமென் முலைபாக
னடியா ரறுவை மாசடித்துத்
தீர்க்குஞ் செயல்போல் விச்சலமன்
னவன்றன் சேனை செய்பிழையைத்
தாக்குங் கரவாள் கொடுசின்ன
பின்ன மாகத் தடிந்திட்டுப்
போக்குங் கருணை மடிவால
மாச்சன் பொன்னங் கழல்போற்றி. 8

நால்வர்ஸ்துதி.

பெண்ணிற் கரசு தானாக
வெண்பூ பெருநீற் றறைபிரசு
வண்ணக் கமல மலர்ப்பொய்கை
யாகச் செங்கண் மாழையாய்
நண்ணச் சிறிய நரிகண்முடங்
குளைய பரியாய் நகர்புகுதப்
பண்ணற் குரிய வமுதுறழ்முத்
தமிழ்நால் வரையும் பணிகுவாம். 9

அடியார்பொதுஸ்துதி.

பரவை கேள்வன் றிருத்தொண்டத்
தொகையு ளடியார் பத்தியெலா
முருவ மாகு நஞ்சோம
நாதன் றுதியு ளுறுசரண்
ரரவ வணியா னடியார்கண்
மற்றை யவர்க ளனைவருந்தாம்
விரவி நாளு மிருப்பவிடங்
கொடுக்கு முள்ளம் விரிந்தன்றே. 10

---

†. மடிவாலமாச்சயர்ஸ்துதி [பி - ம்]

[சிறப்புப்பாயிரம்.]

நூல்செய்தவர்பெயரும் நுதலியபொருளும்.

வேறு.

தண்ணிலவு புனைசடிலத் திறைபுகழல்
லமதேவன் சரிதத் தீம்பாற்
புண்ணியரஞ் செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத்
தான்முகந்து புகட்டி னூல்
எண்ணரிய புகழ்மலயத் திருந்தவனோர்
வடிவெடுத்தா னென்று கூறப்
பண்ணியமுத் தமிழ்க்கவிதைச் சிவப்பிரகா
சப்பெரும்பேர் படைத்து ளானே. 11

அவையடக்கம்.

வேறு.

அடலுறு மல்லம னரிய சீரொடு
படுதலி னயந்துபா ராட்டும் பன்முறை
மடனிகு முலகமென் மொழியை வந்துவர்க்
கடலினு மூழ்குவர் கால மொன்றினே. 12

படலத்தோகை.

நாற்கதி தருமிடர் கடந்து நச்சுநர்
பார்க்கதி முதலிரு பத்தைந் தாங்கதி
மேற்கதி பெறவருள் விளங்கு மல்லமன்
சீர்க்கதி யிருபதோ டைந்துஞ் செப்புவாம். 13

சம்பந்தம்.

கன்றிய வைரிகள் காதுங் காதையும்
வன்றுயர் மதனநோய் வளர்க்கு மாற்றமும்
புன்மொழி லினர்வரும் பொழுது போக்கலு
மன்றரு ளல்லம னமல லீலையே. 14

அதிகாரிகள்.

புறங்கறை யொழுகுசெம் புண்ணரி லீயென
வருங்கந்த புல்லியர் கொள்வர் மாமல
குறுங்களி வண்டினல் லமனெண் காதையைப்
பிறந்துள பயன்பெறு பெரியர் கொள்வரே. 15

பிரயோசனம்.

மயலளற் றான்றகோன் மல்கு மன்பெறு
மியலெழுத் தெழுதுகோ லங்க லிங்கமாம்
வியனிலத் தளவுகோன் மதிவி ளக்கினை
யயர்வறத் தூண்டுகோ லமல லீலையே. 16

விடயம்.

நன்றிகொ ளடிக ளுன்குற நடந்துபோ
யென்றனி நாவினின் றெழுமிச் செய்யுளான்
வென்றிகொ ளல்லமன் சீர்த்தி மென்பயன்
கன்றலி லன்பராங் கன்றை யூட்டுமால். 17

[இனி மூன்று பாட்டுகளால் உற்பத்தி சோல்லப்படுகின்றது]

வேறு.

பரசிவம் பிரம மென்னப் பட்டொரு திரிவு மின்றி
யுரைமன மிறந்து நின்ற வொருசிவ லிங்கந் தன்னின்
வருமுயர் சதாசி வன்றான் மற்றவன் றனைப்பொ ருந்து
மருமைகொண் ஞான சத்தி யவர்களாற் சிவனு திப்பன்.

சாற்றுமச் சிவனுக் கிச்சா சத்தியவ் விருவ ராலுந்
தோற்றுவ னுருத்தி ரன்றான் சொல்லிய வவற்குச் சத்தி
மாற்றருங் கிரியை யென்பர் * மற்றவ ரிருவர் பாலும்
போற்றுறு மரியு திப்பன் பொறியவன் சத்தி யாமால். 19

* மற்றிவர் என்றும் பாடம்.

அத்திரு மாறு மாவு மளிப்பவந் துதிப்பன் வண்டு
மொய்த்திசை முரலுஞ் செங்கேழ் முளரிவா னவனவற்குச்
சத்திவெண் கயிலை யன்னோர் தரவரு முலகிற் றோற்ற
நித்தனங் குருகு கேச னினைவுமாத் திரையி னுமரீல். 20

அல்லமதேவன்சிறப்பு.

ஆக்குறுஞ் செயல தொன்றே யயன்றனக் காக்க லோடு
காக்குறுஞ் செயலி ரண்டுங் கண்ணனுக் காக்கல் காத்தல்
போக்குத லென்றிம் மூன்றும் புராந்தகற் களித்த வர்க்கு
நீக்கரு மிறைமை நல்கி நிறுவினன் குருகு கேசன். 21

முதலாவது துதிகதி முற்றிற்று.

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

வெள்ளிமால் வரையி னுச்சி
வீற்றிருந் தருளு முக்கண்
வள்ளலா ரொடுகூ றுற்று
மதரரி நெடுங்கட் செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண் மதிநு தற்றம்
பிராட்டியல் லமனைக் காண்பான்
கள்ளமா யையைஞா லத்து
விடுத்தவக் கதியு ரைப்பாம். 1

[இது முதல் ஆறுபாட்டுகளாற் கைலைச் சிறப்புக்கூறுகிறார்.]

இயங்குவ நிற்ப வான யாவையுங் கலைமா தோடு
முயங்குபு முன்ன மீன்ற முளரிவா னவன்வ குத்து
வியன்புவி யண்டந் தன்னுள் விதித்தனன் றகுமி டங்கள்
வயங்கெழு மசுரர் நாகர் வானவர் முதலி யோர்க்கும். 2

நான்முக வண்டந் தன்னு ணனிசிறந் தோப்பி கந்த
தூன்முக விழிக ளாற்கண் டும்பர்க ளுவகை பூப்பத்
தான்மிகு மருள்ான் மேனி சாத்திய பேரா னந்தக்
கூன்முக மதிய ணிந்த கொற்றவன் கைலைக் குன்றம். 3

கொள்ளைவண் டிழிந்து தாது குடைந்துமூக் குழவு டைந்து
கள்ளழிந் தொழுகு செம்பொற் கடுக்கைவேய்ந் திலகு வேணி
வள்ளல்வெண் புகழ்தி ரண்ட வளங்கெழு கைலைக் குன்றில்
வெள்ளிவந் தத்தி யாச மாகவே விளைந்த தம்மா. 4

கண்பிசைந் தொருசே யின்னுங் கலுழினுந் தனைக்கொ டுப்பன்
மண்பிசைந் துண்ட மாயன் மறித்திட வலிய னல்ல
னண்பிசைந் திறைவ னுக்கே நாமிட் டுவ மென்று
பண்பிசைந் தலைதி ரண்ட பரிசினின் றிடுமக் குன்றம். 5

ஒழுகுறு மருவி யீட்ட மொலியினு னகுவெண் டிங்கள்
பழகுறு முடற்க ளங்காற் பாகசா தனன்கூர்ங் கோட்டு
மழகளி றுமிழ்ம தத்தான் மலர்மிசைக் கடவு ளூர்தி
யழகுறு நடையா லன்றி யறிதரப் படாவக் குன்றில். 6

விளங்கொளி துளும்பு மந்த வெள்ளியங் கிரியி னுச்சி
துளங்கொளி விரிக்குஞ் செம்பொற் சுடர்மணிச் செய்குன் றென்று
களங்கறு பராரைத் துய்ய கருப்புரக் குவாலின் மீது
வளங்கெழு சுடரோன் றுற்று வயங்குதல் போலு மன்றே.

அரசாட்சிமண்டபச்சிறப்பு.

இனையதிக் கைலை வெற்பி லிறையவ ரிருக்கை யொன்றுண்
டனையதை யணிய மாட்டா தப்புறம் போயி னுனென்
றெனையிகழ் பவர்க ளில்லை யிலங்குமம் மண்ட பத்தின்
றனிவள மனந்த னுலுஞ் சாற்றிடற் கரிது மாதோ. 8

ஆதனத்திருத்தற்சிறப்பு.

வேறு.

அன்ன மண்டபத் தங்கண ணோர்பகன்
மின்னு செம்மணி வேதிகை யொன்றன்மேன்
மன்னு செங்கதிர் மண்டலத் துற்றன
னென்ன வந்தங் கிருந்தன னென்பவே. 9

இதுமுதல் ஆறு பாட்டுகளிற் கடவுள் சிறப்பு.

குழவி யாயுடற் கூனி நரைத்ததோர்
விழவு வாண்மதி வேணியின் மேவுறக்
கிழவி யாகிக் கிரிக்கோன் மகப்பெறு
மழகு நீர்மக ளாயிடை வாழ்வுற. 10

அங்கி யென்றற் கடுப்பமே னோக்கிய
செங்க ணொன்று திருநுதல் சேர்தரத்
திங்க ளென்றுந் தினகர னென்றும்வா
ழுங்கண் மல்கு மருண்மடை போன்றுற. 11

எண்ணு மன்ப ரிதயமென் புட்படு
கண்ணி போன்றுவார் காதிடைத் தோடுற
நண்ணு மாதுமை நன்னுதற் பொட்டென
வண்ண நீல மணிமிடற் றென்றுற. 12

நகந்த ருங்கொடி கண்களை நாணியே
முகந்தி ருப்பு முறையிற் றிரும்புமான்
மகிழ்ந்தி டங்கதிர் வீர மழுவலந்
தகுந்த குந்தகு மென்று தயங்குற. 13

சொற்றெ ரிந்த சுடர்மணி கங்கண
முற்றி லங்க வொருகருங் கேழலின்
பற்றி ருந்த மதாணியிற் பட்டெனப்
புற்ற ருங்கலை யுற்றரை பொற்புற. 14

புரத்தை வென்ற நகைக்குமென் போதினேன்
சிரத்தை வென்ற செங்கைக்குஞ் சிலைமத
னெரித்த கண்ணிற்கு மின்றெனக் கூற்றடுஉத்
தரித்த வீரக் கழலொடு தாளுற. 15

கடவுளிடத்து உமையிருந்தமை.

இருந்த வாதி யிடத்தி லிருந்தனள்
பரந்த வானும் படியு முயிர்களு
மொருங்கு தோன்ற வுதவிக் கருவுறீஇ
வருந்தி லாத மணிவயிற் றன்னையே.. 16

இதுமுதல் ஒன்பது பாட்டுகளில் உமாதேவி சிறப்பு.

இறைவ னங்க ணெனுமுச் சுடர்களு
முறவு கொண்ட விருளெனு மோதிமே
லறவ னென்றவவ் வண்ணல் புனைந்தரு
ணறவு மிழ்ந்த நறுமலர் தாழ்ந்திட. 17

ஏற்று வார்கொடி யெந்தை சடைப்பிறை
யாற்றுள் வீழ்வுற் றிறப்பதற் கெண்ணுறத்
தோற்ற மேவு சுடர்த்திரு நெற்றியின்
ஞாற்றுமோர்மணிச் சுட்டி நலந்தர. 18

ஈச னார்முக மென்னு முளரியி
லாசை கூரு மளிவிழிக் காரருள்
வாச மாமலர் வாய்க்கிள வெண்ணகை
தேசு லாமணி யாகச் சிறந்துற. 19

மாணப் பூண்புனை மற்றை யுறுப்பெனப்
பூணாட் பட்டிடா தோலையின் பூணென
யாணர்ச் செம்பொ னிலங்கொளி யோலைமேற்
காணக் காதெனும் வள்ளை கவின்செய. 20

ஓங்கு வாவுடை யும்ப னயனரி
தாங்கு மாவி தணந்தொழி நாளினும்
வாங்கு ருவெழின் மங்கல நாணொளி
தேங்கு பூணார சென்னச் சிறந்திட. 21

அரவு லாஞ்சடை யண்ணலைப் பிள்ளைதான்
பருவ மூன்றினிற் பாடவின் பாறரும்
பொருவில் கொங்கைப் புகழெனப் பொங்கொளி
மருவு மார மணிவடந் தாழ்ந்துற. 22

பறந்தி டாமணி வண்டு படுமலர்
சிறந்த நீல மலரொடு சீர்பெற
மறந்தி டாது மறைமுடி யின்பொரு
ளுறைந்து பைங்கிளி முன்கை யமர்ந்திட. 23

தோலு டைப்பரன் றொன்மனை யாட்டிதன்
பால டுத்ததெவ் வாறெனும் பட்டரை
மேலு டுத்து விளங்கவொண் மேகலை
நூலி டைக்குறு நோய்புரி யாதுற. 24

புத்த ளிச்சம் படினும் பொருமையை
யெய்த்து மற்றை யிருமணத் தம்மியி
லத்தன் வைத்த வடிக்கம லங்களின்
முத்த ரிச்செஞ் சிலம்பு முழங்குற. 25

இதுமுதல் 22-பாட்டுகளில் மகாசபை கூடுதற் சிறப்பு.

இருந்த வாரரு ளெம்பெரு மாட்டிபாற்
றுரும்பை நாணுமென் கொங்கைப் பொறையினுல்
வருந்து நூற்பக வன்ன மருங்குலா
ரம்பை மாத ரளப்பில ரெய்தினர். 26

வேறு.

முல்லை யந்தொடை யருந்ததி முதலெழு முனிவ
ரில்ல றம்புரி துணைவிய ராமெழு வரும்போய்
வல்ல ரும்பெனக் குவிமுலைப் பனிமலை மகளைச்
சொல்ல ருந்துதி செய்துவாழ்த் தெடுத்தனர் தொழுது. 27

அன்ன மொன்றறி யாமுடிக் கங்கையை யறிந்து
துன்ன வந்தல மருமெகி னங்களின் றெருகுதி
யென்ன வம்புயத் தொருசத கோடியிந் திரைகண்
முன்ன டைந்துவெண் கவரிக ளிரட்டினர் முறையால். 28

அரவு கௌவிய கதிரெனப் பட்டசாந் தாற்றி
பரவை யல்குல்வெண் முத்தவா ணகைக்கொலை டயில்விற்
புருவ மென்மலர்க் குழற்சசி கோடிகள் புகன்று
மருவி யம்பிகை மருங்குநின் றசைத்தனர் மன்னோ. 29

எடுத்து வீணைக ளுளர்நரம் பிதுமிட றிருவென்
றடுத்த கேள்வராம் பிரமரு மறிவரி தாகப்
படைத்த பர்ம்பணி பரன்புடை மாதுசிர் பாட்டிற்
றெடுத்து வாலிய கலைமடந் தையர்பலர் துதித்தார். 30

செப்ப மைந்ததண் ஹுமையிசை தாளமென் சிறுதாட்
டுப்ப மைந்தவொண் சதிதழீஇச் சுவையபல் காய
முப்ப மைந்தவின் கறியென நடித்தன ருழையோ
டொப்ப மைந்தகண் ஹுருத்திர கணிகைய ருவந்து. 31

எந்தை பாஹுமை முக்குணங் களுமுரு வெடுத்து
வந்த மாதர்க ளருகுநின் றனர்பணி மகிழூஉ
வந்த மாதருட் டமோகுண மாதுமை யருளாற்
சந்த மாயையென் பெயர்கொடு தருக்கிநின் றனளே. 32

தெள்ளு வார்திரைக் கங்கையுங் கங்கையுஞ் சிறிய
பிள்ளை யாகிய மதியமு மதியமும் பெரிது
துள்ளு மோரிள நௌவியு நௌவியுந் தொடர்பு
கொள்ளு மாறவ ணெருங்கின வுருத்திர குழாங்கள். 33

சங்க மொன்றுட ஜென்றுதாக் குறவொளி தழைக்குந்
துங்க நேமியு மன்னவா யுறவலை சுருட்டும்
பொங்கு வேலைவந் தெனவரிக் கணங்களற் புதத்த
வெங்க ணுயகன் பேரவை யிடத்துவந் திறுத்த. 34

முகங்க ளுன்கிறு நான்மறை விதிமுறை முழங்க
வுகந்து கையிரு நான்குநான் குச்சியிற் குவியச்
சகந்த ருஞ்செயற் பிரமர்க ளளப்பிலர் தையல்
பகுந்த மேனிய னவையிடைப் புகுந்தனர் பரவி. 35

அயனு மாயனு மெனிஹுயர்ந் தவரென்ப தன்றிக்
கயிலை நாயக னமர்திரு வோலக்கங் காண்பா
னயன மாயிர மிலாமையி னதிகனு னென்று
வயிர வான்படை யிந்திர ரெண்ணிலர் வந்தார். 36

உரகர் சித்தர்கள் வித்தியா தரர்சுர ருயர்கிம்
புருடர் மெய்க்கதிர் முதலிய கோடிசை புரப்போர்
நிருதர் மற்றுளார் விழிபிதுங் கிடவுட னெருங்க
வரத னத்திரு வோலக்கங் காணிய வந்தார். 37

அழிவு மாக்கமு முறைமுயிற் செயும்வலி யடைந்தார்
மொழியும் யாக்கையு மனமுதல் லறங்களின் முயன்று
கழியு மாறுமுக் காலமு முளர்தனை கழன்றார்
பழியி லாவநிட் டாதிமா முனிவரர் பரந்தார். 38

குழவி பால்குடிப் பதுகடல் குடிப்பது குழவி
பழகு மாறுணன் மண்ணெடுத் துண்பது படைப்பு
முழுது மோர்தளர் நடைமகச் செயலெனு முரண்கொள்
வழுவி லாவருட் கணங்களெண் ணிகந்தன வந்த 39

செருக்கொ டுஞ்சிவ நிந்தைசெய் வாய்க்கிலை தீர்வு
விரிக்கி னென்றுமுன் சிறுவிதி தலையற வெட்டி
யெரிக்கு நல்கிநிந் தனைசெயா மறிமுக மியைத்துத்
தருக்கி நின்றவவ் வீரன்வந் தொருபுடை சார்ந்தான். 40

காதி யாயிர மால்களைப் பிழிந்துமாங் கனிபோற்
கோது வீசினுங் கடல்கவிழ்த் தனையசெங் குருதி
பாதி யாயினு நிரம்புறுக் கபாலபா ணியனுய்
மாது பாதிய னிவையிடைப் புகுந்தனன் வடுகன். 41

வீர மாதருக் கில்லையேன் றுரைப்பதேன் விளங்க
வீர மாதென வறிகிலி ரோவென விளம்பி
வீர யோகினி வெள்ளமோ டமர்பொர விரும்பும்
வீர காளியும் புகுந்தன ளவையிடை விரைந்து. 42

ஊன்று ஞானமோ டுயர்வயி ராகநல் லொழுக்க
மூன்று காலெனக் கொண்டரன் முகத்தினை முறுவ
ரூன்று மாறுநின் றுடினன் சுடரவ னிருளைப்
போன்று மாயையைத் தொலைத்திடு பிருங்கியேன் புனிதன். 43

படிகொண் மாமுடிக் கங்கணத் திறைபதம் படுமொண்
முடிகள் யாவையும் படுகழ னந்தியெம் முதல்வ
னடிக ளேந்துகை யுறவடித் தொதுக்கியவ் வவையைக்
கடிகொண் மாலையம் பிரம்பொடு திரிந்தன னளித்து. 44

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பெரியவாய் முழவந்
துய்ய மாமதி யனையவெண் சுரிமுக சங்க
மைய வாணனும் பானுகம் பப்பெய ரவனுங்
கையும் வாயுமொத் ததிர்த்தனர் செவிகரங் கவிழ்ப்ப. 45

துதிப்ப ரோர்சிலர் பாடுவ ரோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்ப ரோர்சிலர் கைகளாற் றேளிணை கொட்டி
யதிர்ப்ப ரோர்சிலர் நெக்குநெக் குருகிநெஞ் சகமெய்
விதிர்ப்ப ரோர்சில ராயின ரவையிடை மிடைந்தோர். 46

படைக்க லங்களி னொளியிமை யவரொளி பரித்த
தொடைக்க லங்களி னொளியரம் பையர்பணைத் தோளி
னிடைக்க லங்களி னொளியெலா மிருளிறை மிடற்றி
னடைக்க லம்புக நிறைந்தன பரந்தபே ரவையில். 47

வேறு.

இன்னண மவையிடை யிருந்த வெம்பிரான்
றன்னொடு வினவுமோர் தகைமை யுன்னுபு
கன்னலு மமுதமுங் கைப்ப வெம்முடை
யன்னைதன் வாய்திறந் தறைதன் பேயினள். 48

தலைவநின் னவையிடைச் சார்ந்த விப்பெரு
நலனுடை யவரெலா நணுகி வெம்பவத்
தலைகில ராகியின் படைவ ரோவலா
னிலையில ரோவிது நிகழ்த்து வாயென்றாள். 49

விளங்கிழை நன்றுநின் வினாவென் றெந்தைமண்
ணளந்தவ னயன்முத லாயி னோருமின்
புளங்கொளு நாமரு பத்தோ டொன்றுறத்
தளைந்துள கிரியையாற் சார்கிலா ரென்றான். 50

வேறு.

அனையதே னும ரூபக் கிரியைக ளனைத்தும் வெல்ல
நினைவுறு சூழ்ச்சி யொன்று நீயெனக் குரைத்தி யென்னப்
பனிமலை தவஞ்செய் தீன்ற பவளவாய் யடந்தை கூற
நனையவிழ் கொன்றை வேணி நம்பன்மற் றிதனைச் சொல்வான். 51

போகபூ மியினிற் போக தனுவினாற் பொருந்த லாகா
தேகமா மின்ப சித்தி யியம்புறிற் கரும பூமி
யாகமா னதுகொண் டன்றி யாதலான் ஞாலத் தெய்தி
யோகமா நெறியி னின்றோ ருண்மைசா தித்துக் கொள்வர்.

என்றிது கொழுநன் கூற விளங்கொடி யனைய தாயி
னொன்றொரு மக்கண் ஞாலத் துவலமையின் ஞான சித்தி
நன்றுற வுணர்த்த வல்ல குரவன்யார் நவிறி யென்னக்
குன்றணி மதிய மொப்பக் குனித்தவன் கூற லுற்றான். 53

தொல்லையி லுயர்சுஞ் ஞானி தூய்நிராங் கார னென்போ
ரெல்லையி றவங்கள் செய்ய வெமதுமெய் வடிவத் தானே
யல்லம நர்ம மைந்த னுயின மனையான் றன்னை
வில்லுறழ் நுதலாய் காண்டன் மிகவுனக் கரிய தென்றான்.

என்றனு மிமைய வல்லி யெனக்கரி தென்ப தெஃகொ
னுன்றனி யல்ல மன்ற நுண்மையை யறிய வேண்டி
னின்றவர் தமக்கெ லாமு மெளிதென நெகிழ்ந்து ரைப்ப
வன்றினர் புரமெ ரித்த வணிநகை யாளன் சொல்வான். 55

முனிவுறேல் வறிய வன்றன் மொழியளை வல்லன் மாதே
வினைதபு டன்ப ரன்பால் வேண்டிய வடிவ னாகி
யனையவர் விழியிற் றோன்றி யருளுவ னலம தேவன்
றனதியல் பியாவ ரானுஞ் சாற்றிடற் கரிய தென்றான். 56

மெய்ம்மையிம் மாற்ற மாகும்
வேறுளார்க் கியான்செய் மாயை
பொய்ம்மலி செயலிற் றப்பிப்
போமெளிற் காண்ப லென்று
வம்மலே மகட ருக்கி
யறைதலு நின்ற நாற்றன்
மைம்மலி குழலாய் காண்கு
மென்றிது வள்ளல் கூறும். 57

இன்னணஞ் சூளி யம்பி
யினிவறி திருத்தி யாயிற்
பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த
புணர்முலே மடவாய் தோல்வி
நின்னிடை வருமென் றண்ண
னிகழ்த்தலு மிமைய வல்லி
யென்னுரை தவறு தென்று
நெடுமொழி யிசைத்துப் பின்னர் 58

மாயையைப் பூமிமேல் விடுதல்.

ஆயிடை யருகு நின்ற தமோகுண வடிவ மாகு
மாயையை விளித்து நீபோய் மண்ணிடை யல்ல மப்பேர்
நாயகன் றனைய றிந்து நணுகுதி யென்று கூறி
யேயின ளவள்வ ணங்கி யினையதொன் றியம்ப லுற்றாள். 59

மாயை சூளுறவு.

அல்லம னியல்ப றிந்தங் கணைகுவ னழுவு மாயின்
வல்லிதின் வலிந்து பற்றி யீர்த்திவண் வருவ லென்று
சொல்லின ளொருசூள் வேலை சுவறவுண் டிடுவ லென்று
புல்லிய வெறும்போன் றாற்றல் புகல்வது போல வன்றே.

அவள் பூமியடைவு

தன்னள வறியாண் மாழ்கித்
தண்மதி தவழும் வேணி
முன்னவ னவையு ணின்று
மொழிந்தவச் சூண்மு டிப்பான்
பன்னக முடிப ரித்த
பார்மிசைச் செலவை நெஞ்சத்
துன்னின ளெய்தி னளவ்
வொளியிழை மாயை மாதோ. 61

---:o:---

இரண்டாவது கைலாசகதி முற்றிற்று.

மூன்றாவது

மாயையினுற்பத்திகதி.

பூத லத்தைப் பொருந்துபு மாயையென்
றோத லுற்ற வொருபிடி நுண்ணிடை
மாத வத்தர் மனங்கள் கலங்குறச்
சாத முற்று வளர்ந்தமை சாற்றுவாம். 1

இதுமுதல் நான்கு பாட்டுகளில் நாட்டுச்சிறப்பு.

களங்க வெண்மதி நெஞ்சங் கவற்றுமோர்
துளங்கு சங்குடைத் தோன்றன் மணத்தணி
வளங்கொண் மண்மகண் மார்பின் மதாணிபோல்
விளங்கு மென்ப விளவல தேயமே. 2

வாவி யாவு மதன்பெருந் தூணிசெய்
யாவு மார னெடுக்குஞ் சிலையிடங்
காவெ லாமவன் காகள சாலைகள்
பூவை மார்மனை போர்க்கள மென்பவே. 3

பொறைக்க யிற்றிற் புகழையின் சொல்லெனும்
விறக்க யிற்றின் விருந்தைக் குரவர்சொன்
மறைக்க யிற்றின் மனத்தைத் திருவைநல்
லறக்க யிற்றி னசைப்பவ ரெங்குமே. 4

வறிய னுவன் வடதிசை மன்னவ
னறிவி லாள னனந்தனு மாவனேர்
சிறிய னுவன் சிலைமதன் பூம்பொழில்
வெறியு லாவும் விளவலத் தெய்தினே. 5

இதுமுதல் 14-பாட்டுகளில் நகரச் சிறப்பு.

இணையி லாத வினைய வளம்பல
நணுகி வாழும் விளைவள நாட்டிலவ்
வணியி னுப்ப ணழுத்தும் விலையிலா
மணியின் மேவும் வனவசை மாநகர். 6

படிக்கு ளீரப் பலாப்பழுத் தொண்புவி
வெடித்த வாயி னனந்தன் மணிவெயி
லடுத்து வானத் தமர்மதி யைத்தொடாக்
கடுத்த வேள்குடைக் காம்பெனத் தோன்றுமால். 7

நறவ விழ்ந்த நறுமலர் தோறும்வண்
டுறவ ருந்தியி னுற் றொடுங்குமா
லறவர் தங்க ளகந்தொறு மையமுண்
டுறவர் தங்குகை துன்னுதல் போலவே. 8

வாவிச் செங்க மலங்களில் வல்லிருண்
மேவித் துஞ்சி விடிதரு காலையிற்
காவிற் சென்று களிவண் டினங்குயில்
கூவத் தண்மதுக் கொள்ளைகொண் டுண்ணுமால் 9

பெடையொ டுற்றுப் பிரிவில்பைங் கிள்ளைகள்
குடியி ருக்குங் குளிர்பொழில் வாய்மலர்ப்
பொடியு திர்க்கில வேலளி போய்வயன்
மடையு டைக்கு மதுப்பெரு வெள்ளமே. 10

சேலு லாவித் திரியு நதிப்புனன்
மாலி யானை மறையக் கதிர்த்தலைச்
சாலி நீடித் தழைத்து விளைவயல்
காலி னேடிக் கடிது விழுமரோ. 11

வரிக்க யல்செங் கமலம் வரிவளை
யிருக்கை யான்மல ரம்பினை யேந்தலால்
விரிக்கு மஞ்சிறை மென்னடைப் புள்வயல்
செருக்கு வின்மதன் செங்கை நிகர்க்குமால். 12

நளிர்க டற்றுயி லுரணன் றன்னுருக்
கொளவ ளிப்பவர் கையிற் கொடுத்திடும்
வளைபி றக்கு மிடமென வண்புனற்
குளம ளைத்துங் குடவளை மொய்க்குமால். 13

வேறு

தாழ்ந்தோ ருயர்வ ரென்றுமிக
வுயர்ந்தோர் தாழ்வ ரென்றுமறஞ்
சூழ்ந்தோ ருரைக்கு முரைகண்டா
மதில்சூழ் கிடந்த தொல்லகழி
தாழ்ந்தோ ரனந்தன் பணிமுடிமே
னின்றன் றுயர்ந்து தடவரையைச்
சூழ்ந்தோர் வரையி னுதிப்பவன்றுட்
கீழ்நின் றதுபோய்ச் சூழெயிலே. 14

சொற்போர் புரிவர் நான்மறையா
றங்க முணர்ந்த தொழுகுலத்தோர்
விற்போர் புரிவர் நெடியசிலை
யிராம னனைய விறல்வேந்தர்
பொற்போர் புரிவர் பிறர்பொருளுந்
தமபோற் பேணிப் புரிவணிகர்
நெற்போர் புரிவ ரந்நகரில்
வேளாண் குலத்து நெறியினரே. 15

உடுப்போர்க் குடுக்குந் துகில்களா
வுண்போர்க் குண்ணும் பொருள்களாற்
றொடுப்போர்க் கெடுக்கு மலர்களா
லணிவோர்க் கணியுஞ் சுடரிழையா
லடுப்போர்க் கடுக்கு மனைகளாற்
குறைபா டுடைய தன்றதுதான்
கொடுப்போர்க் கிரப்பா ரில்லாத
குறையொன் றுளது கூறுங்கால். 16

ஈச னளித்த வொருகோட்டி
யானைக் கியாங்க ளிணையாயின்
வாச வனைத்தாங் கிருகோட்
டியானை யெம்மை மானுமெனும்
பாச வுரற்கால் யானையொடு
பாண்டி விழுக்கும் பகடுயரிற்
றேசி னிரதப் பரிசிறந்த
வென்னும் பரிக டெருவகலா. 17

மறையுங் கலைகள் பற்பலவு
முழங்கு மொலியு மங்கலஞ்செய்
பறையுங் குழலும் யாழுமியம்
பொலியுங் கரியும் பரிமாவு
நிறையுந் தெருவி லோடுமணித்
தேரி னொலியு நிறைகடலி
னறையுந் திரையிற் சென்றுவிசும்
பமரர் செவியி னடைந்திடுமால். 18

வேயை நகுமென் சுடர்த்தொடிய
　　தோண்மா தமையை விடைகொண்டு
பேயு மகன்று வரற்கரிய
　　கைலை மலையைப் பிரிந்தெய்தித்
தூய மனமுங் கலங்கவருந்
　　தவர்வேள் குவவுத் தோள்வீங்க
மாயை பிறந்த வனவசைமா
　　நகரின் வளத்தை யார்சொல்வார்.

இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளில் அங்கரரசன் சிறப்பு.

இம்மா நகரிற் கரசாகி யிருந்து வாழ்வோ
னம்மால் புணருஞ் செயன்மாதரை யாகம் வைத்தல்
சும்மா புகழன் றெனவிந்தையைத் தோளில் வைத்தோன்
கைம்மாறு வேண்டா மழைபோன் மபகார னென்பான்.

இறைதா னளக்குந் திறல்வேந்தர்க் கரிய சீரான்
குறைதா னிரக்கு மவர்க்கோடிக் குறுக நிற்பா
னிறைதா னவெற்பு மணிநாகமு நின்று தாங்கும்
பொறைதா னெடுக்கு மிகுமாற்றல் பொருந்து தோளான். 21

இரப்பார் வரினோ ரடிஞால மெளிய தன்றிக்
கரப்பார் கரக்கும் பொருளன்றென வீகை கற்றே
யுரைப்பா ருரைக்கு முரையாவும் புகழில் வைத்தோன்
றரைப்பா லுவமை யிலையாகத் தருக்கி வாழ்வோன். 22

இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளில் அவன் மனைவி சிறப்பு.

அன்னான் மனைவி வணர்வார்குழ லைய வேற்கண்
மின்னார் மருங்கு றளர்ந்தொல்கி மெலிய விம்மிப்
பொன்னார் சுணங்குவிரி பூண்முலைப் பூங்கொம் பன்னா
ளின்னா ரமுதமொழி மோகினி யென்னும் பேராள். 23

ஒன்றான நம்பன்மருங் காயிழை யுய்த்த மாயை
குன்றாத வாற்றன்முனி வோருளங் குன்று மாறு
பொன்றாத பொற்பிங்கிவள் பூங்கருப் போந்து பெற்றா
ளென்றா லிவளுக்கிணை யாவினி யாரைச் சொல்வாம். 24

அவ்விருவரும் மகவுக்காகநோற்றமை.

வேறு.

இம்மம காரனு மோகினி யென்னு
மைம்மலி மென்குழல் வாள்விழி மாது
மம்மக வின்மையி னாலு ரெய்தி
மெய்ம்மெலி நோன்பு விளைத்தன ரன்றே. 25

அவள் கருவில் மாயையுற்றமை.

முன்னிய நோன்புசெய் மோகினி மாதின்
றன்னுத ரத்துமை தண்ணரு ளாலே
மன்னியன் மாரன் வலப்புய மாடக்
கன்னிகை மாயை கருப்பய டைந்தாள். 26

கருப்பகாலக் குறி.

முத்தணி கொங்கை முகங்கள் கறுத்தாண்
மெய்த்திரு மேனி விளர்த்து நரம்பு
பைத்தன மீது பரப்ப விருந்தாள்
பொய்த்துயில் கொண்டு புளிக்கு முவந்தாள். 27

கருவுயிர்த்தமை.

இன்னண மையிரு திங்க ளிருந்து
பின்னரு மோகினி பெண்மக வின்று
டன்னிகர் கின்ற சலஞ்சல மொன்றிங்
கின்னொளி முத்தினை யீன்றதை யொத்தே. 28

பிறந்துழிவிழா வெடுத்தமை.

சங்கொடு தண்ணுமை சச்சரி தாளம்
வங்கியம் வெங்குடி வார்முர சங்கண்
மங்கல மங்கை மகப்பெறு நாளி
லங்கசன் வெம்முர சென்ன வதிர்ந்த. 29

இதுவுமது.

தூண்டொளி போன்மக டோன்ற வுவப்புற்
ருண்டகை மன்னவ னந்தணர் கொள்ளப்
பூண்டுகின் மாமணி பொன்னில மற்றும்
வேண்டின யாவும் வெறுப்ப வளித்தான். 30

அப்போது மன்மதன் செயல்.

வேறு.

இங்கொரு மாயை யென்னு
மெழின்முளை தோன்ற லோடும்
பொங்குறு முவகை நெஞ்சம்
பொறுக்கல னாகி யெய்யும்
வெங்கணை மழையுந் தூவு
மென்மலர் மழையு மொன்று
வெங்கணு மதன வேனின்
றிடையறச் சொரிந்தா னம்மா. 31

அப்போது தவஞ் செய்வோர்க்கு நேரிட்ட இடையூறு.

கண்ணக னிலத்த கங்கைக்
கரையினு முழையி டத்தும்
புண்ணிய வனத்து மெய்திப்
புற்றுமாய் மரமா யுற்றுந்
தண்ணிய புனலிற் றீயிற்
சார்ந்துமூண் டுயிரு றந்து
பண்ணிய தவத்தோர் நெஞ்சும்
பதைத்தன மயலின் மூழ்கி. 32

அவர் அதற்குக் காரணமாராய்ந் திருந்தமை.

ஐம்பெரும் பூத மெல்லா
மடுக்கழிந் தொழியும் போதுங்
கம்பமி னமது நெஞ்சங்
கலங்கிய தென்னை கொல்லோ
வம்புறு செயலிஃ திங்கு
வந்தவா றெவ்வா றென்னுச்
செம்பொரு ளுணர்ந்த சீர்சால்
செய்தவ ரிருந்த காலை. 33

அப்போது தூர்வாசர் வந்தமை.

தளர்ந்தழி யுதவுங் கல்வி
தானெனத் துருவா சப்பேர்
கொளுந்தனி முனிவர் கோமான்
குறுகலு முனிவ ரெல்லா
முளங்கனி வரகின் றேத்தி
யுயர்தவி சிடையி ருத்தி
வளங்கெழு மலர்க டூவி
வந்தனை செய்து சொல்வார். 34

முனிவர்கள் வினா.

என்றுமெம் முள்ள மெல்லா
மெழுதிய விளக்குப் போல
நின்றிடு மின்றென் சொல்லோ
நிலைதடு மாறு நின்ற
தென்றான்மு னிருந்த செய்ய
சிறுசுடர் போல வைய
நன்றிதை யுணரு மாறு
நவின்றருள் செய்தி யென்றார். 35

அதற்கு அவருத்தரம்.

சங்கரி யொருகூ றாற்றன்
றமோகுண வடிவ மாயை
மங்கையை விடுப்ப வன்னாள்
வனவசை நகரிற் பிள்ளைத்
திங்களி னுதித்தா ளின்று
செய்தவக் கிழமை பூண்டு
ருங்கணெஞ் சதனை லாற்ற
லுடைந்ததென் றவனு ரைத்தான். 36

அதனை அங்கீகரித்தமை.

அருந்தவ முனிநீ கூறிற்
றுண்மையே யன்றி யெங்கள்
பெருந்தவ முயனு நெஞ்சம்
பிறழ்தரற் கேது வில்லை.
யிருந்துள்ம் வருந்தி யாய்ந்த
வெம்மிடை யைய மெல்லாம்
பரிந்தன வருளா னியெம்
பால்வரு கையினு லென்று. 37

அதனை விரித்துரைத்தமை.

முனிவரர் துருவா சப்பேர்
    முனிவர்கோன் றனைவ ழுத்திப்
பனிமலை வல்லி யேவப்
    பட்டெழின் மாயை யென்னும்
வனிதையிவ் வுலகில் வந்த
    வாறுநீ விரித்தி யாங்க
ளினிதுணர் வுறுமா றோது
    கென்றனு மவனு ரைப்பான். 38

அவ்வாறுரைத்தமை.

கயிலையோ லக்கத் தற்ற
    கண்ணுத லல்ல மன்ற
னியல்பினை யறித நேற்று
    யென்றுமை யுடனு ரைப்ப
மயிலிய லறிவ லென்று
    மாயையை விளக்கைக் காண்பான்
பயிலிரு ளினைவி டுத்த
    பரிசென விடுத்தா ளன்றே. 39

அவ்விடையூறு நீக்குமாறு கூறினமை.

காரண மிதுவே யெங்கோன்
    கைலையை விடுத்து மாயை
தாரணி தனில்வ ரற்குத்
    தக்கவம் மாயை யென்று
மாரண விடங்க லந்த
    மயக்கமல் லமனென் றிட்ட
பேரணி கனுழன் றன்னை
    நினைந்திடிற் பெயரு மன்றே. 40

இதுவுமது.

பிணிதப வேண்டில் வாழ்நாள்
பெரிதுற வேண்டிற் செல்வ
மணிதர வேண்டிற் கல்வி
யறிதர வேண்டில் வானம்
பணிதர வேண்டின் முத்திப்
பயன்பெற வேண்டி லென்று
மிணையறு மல்ல மப்பே
ரெந்தையை நினைப்ப ரென்று. 41

புகன்றவ ருளத்திற் றுன்பம்
போக்குபு துருவர் சன்று
னகன்றுதன் னிடத்த டைந்தா
னன்றுதொட் டருந்த வத்தோர்
மகிழ்ந்தரு ளல்ல மன்றன்
மலரடி மனத்திற் றுங்கி
யுகந்தவன் புகழாய் வந்த
வாறெலா முரைக்க லுற்றார். 42

அது நீங்கினமை.

நெஞ்சேனு மகலி லன்பா
நெய்நிறைத் துள்ள மென்னும்
பஞ்சுறு திரியி னுச்சி
பற்றிட வல்ல மப்பே
ரஞ்சுட ரிலக வேற்றி
யருந்தவர் மாயை யென்னுந்
துஞ்சிரு ளகன்றி ருந்தார்
தொல்லைமா தவங்கள் செய்து. 43

மந்தர கிரிப்பேர் பெற்ற
மத்தெறி கடல்போ லையர்
சிந்தனை கலங்கி மெல்லத்
தெளிந்தமை தெரிந்து ரைத்தாம்
வந்துமண் பிறந்த வன்றே
மாதவர் மனங்க லக்கும்
வெந்திறன் மமகா ரன்றன்
மகடிறம் விளம்ப லுற்றும். 44

தந்தை நாமகரண முதலிய செய்தமை.

வேறு.

காந்தம் வலியு மிரும்புபோற்
கண்க டன்னோ டுறப்பிணித்து
நேர்ந்த மனமோ ரனுவென்ன
னியாய மன்றென் றம்மனத்திற்
போந்த வாசைப் பெருங்கடலைப்
புகட்டு மகளைக் கண்டுவந்து
வேந்தன் மாயை யெனுநாமம்
விளம்பிச் சிறப்புப் பலசெய்தான். 45

இது முதல் 4 பாட்டுகளில் மோகினி மகளை வளர்த்தமை.

மாய்யப் பெயர்கொண் மகளை
நறுமஞ்ச டிமிர்ந்து கணைக்காலி
னேயக் கிடத்தி நீராட்டி
யிணைக்க ணுந்தி நீருதி
நேயத் துகிலின் மெய்துடைத்து
நெகிழ்மென் முலையோ டுறத்தழுவி
வாயிற் றிவலை கொடுதேய்த்து
மண்பொட் டணிந்து நீறிட்டு. 46

கண்ணிற் கமைய மையெழுதிக்
காற்குச் சதங்கை பொற்றண்டை
நண்ணப் புனைந்து பொன்னரைஞா
ணடுவிற் பூட்டிப் புலியுகிர்சேர்
வண்ணப் பசும்பொ னணிமார்பில்
வனைந்து சிறுமென் றொடிசேர்த்திப்
பெண்ணிற் கரசி திருநுதற்பொற்
பிறைமேற் சுட்டி யொன்றணிந்து. 47

போக்கும் பொருளாற் கண்மிச்சில்
போக்கி யன்பான் முலையூட்டித்
தூக்கும் பவளக் காற்பசும்பொற்
றொட்டின் மலியக் கிடத்தியே
பார்க்குஞ் சுவைவா னமுதமே
பார்வேந் தனியே யென்றுபரந்
தீர்க்குங் கரும்பே கண்மணியே
திருவே யென்று சீராட்டி. 48

மிடிய ஞெருசெய் யாளனச்செய்
விளையக் காக்குஞ் செயல்போலப்
படியில் கல்வி விரும்பினோன்
பாடம் போற்று மதுபோல்
வோடிவில் செங்கோன் மனுவேந்த
னுலகம் புரக்கு முறைபோலக்
கொடிய நோன்பு செய்தீன்ற
கொடியை வளர்த்தாண் மோகினியே. 49

இது முதல் 4-பாட்டுகளில் மாயை வளர்தற்சிறப்பு.

கள்ள மாயை தன்னெழில்போற்
கண்ட தில்லை யென்னமிக
வுள்ளம் வியந்து தலையசைப்ப
தொப்ப வசையுஞ் சுடர்பார்த்து
மெள்ள விரலொன் றனைச்சுவைத்து
மிளிர்பூஞ் சதங்கைத் தாளுதைத்து
விள்ளு மலர்வாய் குவித்தழுது
மீள நகைத்துங் கிடக்குமால். 50

மாயை கவிழ முகங்கவிழ்ந்த
மதன னிருந்தா னவளிருப்பப்
போய சிலையோன் றெடுத்தெழுந்தான்
பொன்னு லியன்ற பாவையெழ
மேய வனங்க வேணடந்தான்
வேந்தன் பயந்த மகணடப்பத்
தூய தவஞ்செய் தைந்தவித்த
துறவி னோர்பா லோடினன். 51

குழலும் யாழு மினியவெனக்
கூறு வண்ண மென்கனிவாய்
மழலை மொழிந்து முடற்கின்ப
மருவ வோடி மேல்விழுந்தும்
விழையு மமிழ்தின் மிகவினிமை
விளைய நுகருஞ் சுவையடிசில்
செழிய சிறுகை யாலளைந்துஞ்
செய்தான் மோக மீன்றோரை. 52

பரவு பெருஞ்சி ரல்லமனைப்
பற்ற வந்த மதியாற்றன்
னுருவ நிழலைப் பற்றினைந்
தோடி யோடிக் கலுழ்ந்திடுவாள்
பொருவின் மதிய மேன்முனிந்து
பொங்கு மழலை வீசாமன்
மருவி யுறவு கொள்வாள்போல்
வாவா வென்ன வழைத்திடுவாள். 53

அவள் பெதும்பைப் பருவ மடைந்தமை.

மாதிப் பரிசு தந்தைதாய்
மகிழ வளர்வுற் றர்சிருந்த
நீதிக் கிழவ னிறப்பவவ
னேறிசே ரிளஞ்சே யவன்றவிசின்
மீதுற் றதுபோன் முன்முளைத்த
வெண்பல் விழவே றெயிறுதிப்பப்
பேதைப் பருவங் கடந்துமேற்
பெதும்பைப் பருவ நண்ணினள். 54

அப்பருவச் சிறப்பு.

செய்ய வல்ல கம்மியன்செய்
சிங்கஞ் சுமந்த மணியணைமேற்
பைய வந்து மணிமேளலிப்
பார்வேந் திருக்கும் பரிசுபோல்
வெய்ய குதம்பை வளர்த்தகல
விழுநீர் வள்ளைக் காதினிடைத்
துய்ய பசும்பொன் மணிகுயின்ற
துணைத்தோ டமையத் தோன்றினள். 55

இதுமுதல் 3-பாட்டுகளில் அப்பருவத்தின் வளர்ச்சி.

மட்டுக் கணைவே ளரனுக
வளர்த்த குழற்கா டலர்விரவிக்
கட்டுற் றதுநம் பரன்களத்திற்
கடுவும் விழிகள் சிறிதுற்ற
முட்டித் துறவாம் பறவையயன்
முடியிற் படுதன் மெல்லமறைந்
தேட்டிப் பார்ப்ப வெனமுகங்கொண்
டெழுந்த மார்பி லிளமுலைகள். 56

அன்ன நடையு மன்னமிலா
வையர் நடையுந் தளர்வெய்தக்
கன்னி நடக்கு நடைகற்றுள்
கரும்பு கசக்கு மொழிபெற்றுண்
மன்னு மலர்விழ் சுரும்பணைய
மைந்தர் பார்வைக் குறிப்புணர்ந்தாள்
தன்னை யரிய ளெனவறிந்து
தானே மனத்திற் றருக்குற்றுள். 57

இந்தக் கன்னி மகிழுமுநோக்
கெய்திச் செவ்வாய் வலியடைந்து
சந்தச் சிங்கந் தனையடுத்த
தக்க வரவின் வலிசார்ந்து
முந்தைக் கொடிமீ னத்தலைவன்
முனிவ ராகும் பகைவெல்லக்
கந்தப் பகழி பலவேழக்
கருப்புச் சிலையிற் றொடுத்தனனுல். 58

மங்கைப்பருவ மடைந்தமை.

பாக மாகப் பொங்கியெழும்
பதமே போலப் பொங்குமெழின்
மோக மாயை தன்பருவ
முன்னி முடிவேந் தயனுமா
லாகு மாட மொன்றுபுரிந்
ததன்கட் கல்வி பற்பலவும்
போகு மாதர் பலர்சூழப்
போற்றி யிருப்பச் செய்தனனால். 59

இதுமுதல் 5-பாட்டுகளில் அவள் பொழுது போக்கு
வேறு.

வாய்த்துள வம்மணி மாட நண்ணுபு
பாத்தொடை பற்பல பயின்றுந் தந்திரி
நாத்தனி யாழைமா ணுக்க னென்றுதான்
பேர்த்துளர் விரல்களாற் பேசு வித்துமே. 60

அங்கொரு மடவர லதிர்ப்பத் தண்ணுமை
மங்கையர் சிலரிசை மரபிற் பாடுறக்
கொங்கவிழ் மலரளி குமுறத் தென்றலாற்
பைங்கொடி யசைதல்போற் பாடி யாடியும். 61

வருமுலை யிறைக்கிணை யாக வீந்துறக்
கரமெனு மேவலன் புடைக்குங் காட்சிபோல்
விரைமல ரோதிமேன் மிளிறி ரைந்தெழப்
பருமணி குயின்றமென் பந்த டித்துமே. 62

பூந்தொடை வார்குழல் புனைந்து நல்விரைச்
சாந்தமு நானமுந் தயங்கப் பூசியு
மேந்திழை பலவுறப் பிசையத் தாங்கியு
மாந்துறு சுவைபல வகைய மாந்தியும். 63

தீங்கனி பாலொடு செம்பொற் பஞ்சரந்
தாங்குறு பைங்கிளி யூட்டித் தன்மொழி
யாங்கது பயில்வுற வளித்துங் கற்பகப்
பூங்கொடி யனையவள் பொழுது போக்குநாள். 64

இதுமுதல் 8-பாட்டுகளில் மணத்தலைவனைத் தேர்தல்.

தென்னவன் செம்பியன் சேரன் கொங்கண
மன்னவன் மாளுவன் மகத நாட்டிறை
யென்னுமிங் கிவர்தமுள் யாவர் கண்ணதோ
கன்னிதன் மணவினைக் கடனென் றுன்னியே. 65

ஆய்ந்திருந் தனன்மம கார னுயிடைப்
போந்தன னவன்குரு வாகப் போற்றுறுஞ்
சாந்தவாங் காரனுந் தகுதிப் பேரிஞேன்
வேந்தனு மெதிர்கொளீஇ விதியிற் றாழ்ந்தனன். 66

மன்னவன் வந்தன மரபிற் கொண்டவன்
கன்னித னெழினலங் காணப் போயினு
னன்னவ ளெதிர்நடந் தாரி யன்றனைச்
சென்னியின் வணங்குபு சிறப்புச் செய்தனள். 67

மாந்தளி ராலிலை வயங்கு கோங்கரும்
பேந்தெழின் மரைமல ரெய்தி யற்புதப்
பூந்துணர் வல்லிநேர் பொன்னைக் கண்டவ
னேர்ந்தனன் காரண மாதென் றுன்னியே. 68

மாதுரு வுறுகுறி மதித்த றிந்தவ
னோதா வொடுமுடி யரசை நோக்கிநின்
கோதையை யார்கொலோ தோளிற் கொள்பவ
ரோதுக வென்றறு முரைத்தன் மேயினான். 69

உணர்ந்தில னடியனே னொருநங் கோதைதன்
மணந்தனக் குரியவர் மனிதர் வானவர்
கணங்களு ளொருவரைக் கருத்திற் றேர்ந்துநீ
யிணங்குற வெனக்கிவ ளியம்பு கென்றனன். 70

கொங்கவிழ் தொடையினாய் கூன்கொக் கன்றுவான்
கங்கையை யடைவது கடவு ளன்னமே
மங்கையை யணைபவர் மனித ரல்லர்நஞ்
சங்கர னேயிவ டலைவ னென்றனன். 71

மாலுநான் முகனுநா டரிய வள்ளலிவ்
வேலவார் குழலினாட் கெளிய னேயென
வாலமார் மிடற்றினே னன்பர் வேண்டிய
கோலமாய் நணுகுமீ துண்மைக் கூற்றென்றான். 72

அவளுக்கு உபதேசஞ் செய்தமை.

இன்னண மரசனே டியம்பி மாயையாங்
கன்னியை விளித்தவள் கருத்தி ணங்குறச்
செந்நில தனையுப தேசித் தேகினான்
றன்னிகர் குருபரன் றனதி டத்தரோ. 73

குருவருண் மொழிநெறி கொண்டு மாயைதான்
வரவன வசைநகர் மதுகை நாதனைப்
பரவின ளருச்சனை பயின்று பூசனைக்
கருவிகண் முழுவதுங் கடைப்பி டித்தரோ. 74

மூன்றாவது மாயையினுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

நான்காவது
மாயை பூசைகதி.

வேறு.

பதினைய மேவுறுங் காதனெஞ் சகத்தினுட் பதித்து
மதுகை நாதனை வான்முறை வரிவிழி மாயை
யுதய காலையிற் பூசைசெய் நாள்களு ளொருநாள்
விதியை யோதுவன் குவிமனத் தவர்கொள விரித்து. 1

விதுவைச் சேய்மையிற் கண்டலர் குவளைகண் மெலிய
முதிர்விற் பூணிள முலையெழின் மாயைதன் முகமா
மதியைச் சேர்தரு வரிக்கருங் குவளைகண் மலரக்
குதிரைத் தேரவ னெழுந்தனன் குணதிசைக் குன்றில். 2

அனைய காலையி லன்னமென் றாவிபெய் யணைமேற்
றனியண் மாமயில் போற்றுயின் றவட்டுயி றணந்து
வினையி ஞன்மலி மஞ்சனச் சாலையுண் மேவி
யினிய வாசநீ ராடினள் சேடிய ரேந்த. 3

விலைவ ரம்பறி யாமணிக் கோவைசூழ் விளிம்பு
கலைய ணிந்தொரு தலைமுலை மேலலங் கரித்தாண்
முலையொ டுந்துலகில் கண்டநாண் முதற்றொடர்ந் தன்றே
விலகு றுங்கலை வல்லவர் கட்டபடா மென்றல் 4

மணிய மைந்தபொற் பாதுகை யொருத்திமுன் வைப்பப்
பிணிய விழ்ந்தசெந் தாமரைப் பதங்கொடு பெயர்ந்தே
யணிய ணிந்திடு மண்டபத் தணைமிசை யமர்ந்தாள்
பணிய ணிந்திடு மங்கைய ரடைந்தனர் பலரே. 5

மார வேள்சிலை வளைந்திடப் பூட்டிய வண்டு
நாரி யோர்தலை நெகிழ்த்துவிட் டெனவொரு நாரி
கார வாமலர்க் குழற்சடை கைபுனைந் தியற்றி
வீர வேனெடுங் கண்ணிதன் முதுகுற விடுத்தாள். 6

பின்னும் வேணிவார் குழலெனுங் கரியபே ரரவ
முன்ன மார்தரு சுடர்களை யுமிழ்ந்திடு முறைபோற்
கன்னி வானுதன் மிசைக்கதிர் பிறையொடு கவினப்
பொன்ன வாஞ்சுணங் கவிர்முலை யொருத்திகை புனைந்தாள். 7

ஒதி யாகிய வறன்மிசைச் சுவடுற வூர்ந்து
தீதி லாதவெண் சந்தனத் திலகவெண் மதிக்குப்
போது மோர்சிறு பாம்பென மயிர்வகிர்ப் பொருந்தச்
சோதி மாமணிச் சுட்டியொன் றொருத்திதூக் கினளால். 8

வேன லம்பதி கொலைவிட மூட்டிய வெவ்வேன்
மான வஞ்சன மெழுதிய விழிபொர வரலாற்
றூன தன்பகை தனைத்துணை கொண்டுறுந் தகைபோற்
பான லஞ்செவி மிசையணிந் தனளொரு பாவை. 9

அடுத்து மாதவ மழிமினென் றனங்கவேட் டமக்கு
விடுத்த வோலையைக் கண்கடம் மேற்பழி விளம்பிற்
கொடுத்த வேண்மிசை நிந்தைகூ றுதற்குவைத் திருத்தல்
கடுத்து வாழ்தர வொருத்திபொன் னோலைகா தணிந்தாள்.

தன்னை நிந்தைசெய் வெண்ணகை மேற்பழி சார
மன்னி யங்கது நிகரற வாழ்மனை.வாய்தன்
முன்னி றந்திடு வேனென ஞான்றுகோண் முறைமை
யென்ன வெண்மணி மூக்கணி யொருத்திநின் றிட்டாள். 11

கற்றை யங்குழ னறுமலர்த் தொடையொடு கனமா
யுற்ற ணங்குமென் றிலகுபூண் பிடித்ததை யொப்ப
விற்ற யங்குவா ணுதலெழின் மாயைதன் மிடற்றிற்
பொற்ற டந்தகட் டணியொரு மடவரல் புனைந்தாள். 12

கன்னி யத்தம்வந் தினமணிக் கற்கட கத்தின்
மன்னி யுற்றதற் புதமென வளைபல காக்க
வின்னு தற்கருங் கண்மட மாதுகை விளங்கப்
பொன்னி னற்கட கம்புனைந் தனளொரு பூவை. 13

ஆயு மின்சுவை தரச்செலுங் கையுட னடுத்து
வாயி னெண்கலின் காணிய மருவுறு மாபோன்
மாயை தன்கையிற் பொற்கட கத்தின்முன் வனைந்தா
டுய செம்பவ ளங்களைக் கோத்தொரு தோகை. 14

மங்க லத்தொழி லாடவர் மனநடக் கிற்காக்
குங்கு மப்பெருஞ் சேற்றினைக் குறித்திடு கற்போன்
மங்கை யர்க்கொரு திலகமா கியவெழின் மாயை
கொங்கை யிற்புனைந் தனளொரு பெண்மணிக் கோவை. 15

பாயும் வெண்டிரைக் கருங்கட னிலச்சுமைப் பாம்பி
னாயி ரம்படங் களுந்நிறை யிட்டன வனைய
மீயி லங்கொளி விரிமணி மேகலை வேய்ந்தாண்
மாயை மங்கைத னல்குலி னொருதிரு மடந்தை. 16

கறைய டிக்களி யானையின் வரவினைக் கண்டு
மறுகி னுற்றவ ரிரிதர மணிமருங் கிடல்போ
லுறுத வத்தின ரறிந்தன ரோடவொண் ணுதற்கு
நறும லர்ப்பதத் தணிந்தனள் சிலம்பொரு நங்கை. 17

கூடை மென்மலர் மணத்தினு லறிந்ததைக் குறுகப்
பாடும் வண்டினஞ் சூழ்தல்போ லிளைஞர்கண் பரப்பத்
தேட ரும்பொரு ளனையவட் குறுநறுந் தேய்வை
பீடு றுங்குவி முலைக்கனிந் தனளொரு பேதை. 18

நின்றன் விம்பமே நினக்கெதி ரன்றிவே றில்லை
யென்று கண்கொளத் தெளிந்தபே ராடியொன் றெடுத்தாள்
குன்றெ னுங்குவி முலையவ ளெதிர்கொடுங் குழைமேற்
சென்று சென்றுபா யரிமதர் மழைக்கணோர் தெரிவை. 19

விர வேள்வளை யாதசெங் கரும்பவன் வில்லி
ஞரி மேலிடா மலர்மறு விலாநகை மதியங்
காரு ருதமின் கடற்பிற வாதவின் னமுதம்
வேரி லாதபூங் கொடியென விளங்கினண் மாயை 20

மாத ரிவ்வகை யணியணு மதுகைநா யகன்றன்
பாத தாமரை யருச்சனைப் பொருள்கள் பற்பலவு
நீதி யாலமைந் தனவினி நிகரிலெம் பிராட்டி
பேரது வாயென வொருமட மாதெதிர் புகன்றாள். 21

மயிலெ லுந்தென வெழுந்தனள் கோமகள் வாழ்த்திக்
குயிலெ லுந்தென வெழுந்தன மடந்தையர் குழாங்க
டயிலெ லுந்தென வெழுந்தன நூபுரத் தழனி
வெயிலெ லுந்தென வெழுந்தன மணியணி விளக்கம். 22

பொன்னி லங்கிய சிவிகைமுன் கொணர்ந்தனர் பொறுப்போர்
மன்னி யங்கதை யேறினண் மதர்விழி மாயை
சின்னம் வெண்பனி லம்பணை தண்ணுமை திமிலை
முன்னி ரைந்தன மதியெழக் கடன்முழங் குதல்போல். 23

ஆன்றி ரட்டுறுங் கண்ணன்வாய்க் குழலிஃ தணிபூண்
மான்றி ரட்டுறு மெனக்குழ லூதினர் மலர்விற்
கோன்றி ரட்டிய வமுதனை யாண்முனங் குறுகி
மூன்றி ரட்டிய முகமுடை முருகனு முருக. 24

வயங்கு மாயையங் கரும்பினிற் சூழ்ந்தவர் மாவி
னுயர்ந்த மாதரா ரூற்றிருந் தொழுகுகண் மலரை
நயந்து சூழ்தரு மளியினண் ணினர்பிறர் காலா
லியங்கு மாதிரு புடையினு மிடையற வீண்டி. 25

வேள ளித்தனன் றன்குடை யெனக்குடை விதிர்க்கும்
வாளெ னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கண்ணிபான் மருவக்
காள மொத்தகண் மடந்தையர் பலரிளங் கமுகின்
பாளை யொத்தவெண் கவரிவீ சினரிரு பாலும். 26

காம வெந்தழன் மூட்டல்போற் கடிமலர்ச் சிவிறி
தாம சைத்தன பொய்க்கணை சொரிந்துவிற் றடக்கைக்
கோம கன்றிருந் திழையுள மறிதல்போற் குறுகிப்
பூம டந்தையை வென்றவர் பூமழை பொழிந்தார். 27

பாகு வெள்ளிலை சந்தனங் குங்குமம் பளித
மோகை மான்மதம் வண்டிமிர் நறுமல ரொலியல்
பேர்கெ ழும்பணிப் பெட்டிமென் றுகிலுடைப் பேழை
தோகை மார்பலர் மருங்கினிற் சுமந்துபோ யினரால். 28

கொங்கை யங்குவி முகிழ்விழிக் கயலிதழ்க் குமுத
மங்கை யம்புய முந்தியஞ் சுழியிவை யடுத்துப்
பொங்கு றுங்கவி னீர்பெரு காற்றினைப் புரையு
மங்க லந்திகழ் வுறுமணி மாளிகை மறுகு. 29

இங்கள் வாணுதன் மடந்தையர் செஞ்சிலம் பொலியுஞ்
சங்கி னோடணி கலன்களின் சிற்றொலி தாமுங்
கொங்கு லாமலர்த் தொடையளி யிசைகளுங் குழுமிப்
பொங்கு மாழியிற் பஃறுளி பெருகுதல் போன்று. 30

ஞான்று பெண்படை சூழ்வர மாயையந் தோகை
வென்றி யங்கனன் மழுவினோன் விழியினால் வேளைக்
கொன்ற தென்னெனக் கேட்பமென் றுளவலி கொண்டு
சென்று றுஞ்செய லென்னவத் தெருவிடைச் சென்றாள்.

வேறு.

அரிமதர் மழைக்கணல் லரிவை தன்புடை
வருமட வரலியர் வனப்புக் காண்டலு
மெரிபுரை விழியரி யேறு போல்பவர்
கரிநுகர் வெள்ளிலங் கனியை யொத்தனர். 32

இடையொரு சற்றுவா ணுதல்சற் றேழையர்
படைவிழி சற்றுவாய்ப் பவளஞ் சற்றிணைக்
குடமொரு சற்றிவண் கொள்ளை கொள்ளநம்
புடைபெய ரறிவெலாம் போயிற்றே யென்பார். 33

இனத்தியல் பாமறி வேன்ப துண்மையே
மனத்துயர் செயுமயன் மாற்று நீறுதா
னனிச்சமேல் லடியினார் நுதல டுத்தலும்
பனித்துடல் வேதும்புமால் படுத்த லாலென்பார். 34

தொல்லைநஞ் சடர்துயர் சொல்லக் காத்தவன்
வல்லிபங் குடையருண் மதுகை நாயகன்
செல்லுமங் கையர்விழி நஞ்சு செய்வதுஞ்
சொல்லுது மவனொடு தொழுதுநா மென்பார். 35

இக்குழூ மகளிருள் யார்வ னப்பினான்
மிக்கவ ளெனத்தமை வினாவி னாரெதிர்
முக்கனி களுட்சுவை முதிர்ச்சி பெற்றுள
தேக்கனி யதனைநீ ரியம்புவி ரென்பார். 36

கரும்பினு மினியசெங் கயற்க ணாரிளங்
குரும்பையும் பயன்படாக் கோவை தன்னையும்
விரும்பின முலகர்முன் விளரி னெஞ்சகம்
வருந்துத னகைதரு மடமையே யென்பார். 37

மிடங்குலா மதர்விழி விரைத்தண் பூங்குழ
லடங்குறா லிடைப்பிறை நுதற்பொற் கொம்பனார்
குடங்களு னூறுமிளங் குவவுக் கொங்கைபோ
லுடம்பெலா மூடினு லுய்யலா மென்பார். 38

இவ்வணங் கருத்தழிந் திளைஞர் மாழ்குறக்
கொவ்வையங் கனியிதழ்க் கோதை மாரொடு
மௌவலங் குழலெழின் மாயை யென்பவ
ளவ்வரன் கோயிலி னருகு போயினாள். 39

சிவிகையி னிழிந்துதன் சென்னி தரங்கிய
குவிகையி னெடுபுகாக் கோபு ரத்துள்வெண்
கவிகைய னெனுமம காரன் கன்னிகட்
செவிகையி னலிபா னெதிர்சென் றுளரோ. 40

வேண்டிய வனைத்தையு மேவன் மெல்லிய
ராண்டரு குறவமைத் தளிப்ப மாயைதான்
காண்டகு நுதல்விழிக் கட்வுட் கன்புளம்
பூண்டன ளருச்சனை புரிதன் மேயினாள். 41

ஆதிய வரன்முறை செய்த ருக்கிய
மாதிய கொடுபர னணிந்தி ருந்தபூ
வாதிய களைந்து மந்திர மறைந்துநம்
மாதியை மஞ்சன மாட்டன் மேயினள். 42

வேறு.

தயிலமுட னுனிடத்தைந் தையமுத
நறுநெய்பா றயிர்சே ழுந்தேன்
வயலினெழு கரும்புடைத்துக் கோள்சாறு
பழம்பிழிந்த மதுரச் சாறு
புயலளவு தாழையிள நீர்நறுஞ்சந்
தனக்குழம்பு பேர்ற்று நூலி
னியலினமை தபனமிவை யோன்றன்பி
னென்றுமுறை யிறைவற் காட்டி. 43

சங்குலவு மென்கைநெடுஞ் சுடரிலைவேல்
விழிமாயை சாம்பற் பூத்து
மங்கலமா கியமேனி முழுவதுஞ்சந்
தனத்திரளை மலியச் சாத்தித்
திங்களெனு மொருசிறுகூன் மூதுகிப்பி
யீன்றதெனச் சினவெள் ளேற்றுன்
கங்கைமுடி மீதினில்வெண் ணிலவெறிக்கு
நித்திலவக் கதையு மிட்டாள். 44

பிறைதவழு நெடுஞ்சடையெம் பெருமானைச்
சார்ந்துசர்ப்ப பிராந்தி மேவ
நறுமலர்மென் றொடைமாலை பலவணைந்து
கூர்ங்கோட்டு நால்வாய்ச் சிற்றக்
கறையடியீ ருரிசுமந்த திருமேனி
யழகுறநுண் கலைபு னைந்திட்
டிறைவனெனும் பணிநாண வவிர்மணிப்பூண்
பற்பலவு மெடுத்த ணிந்தாள். 45

நற்றாமங் கமழ்நித்திய கல்யாணி
மணாளர்க்கு நானஞ் சாத்திப்
பெற்றானங் கடிதலிலாக் கறிமருவு
போனகங்கள் பிச்சை யல்லான்
மற்றொன் றில்லாத பெருந்தகைக்கு
நிவேதித்து வண்டு கிண்டி
யுற்றாதுங் கடிமலர்மென் குழன்மடவாள்
வெள்ளிலையு முவந்த ளித்தாள். 46

நறியபுகை செழுஞ்சுடர்மென் சிவிறியோடு
வெண்கவரி நாடு மாடி
நெறிமுறையி னெடுங்கடல்போ லியமுழங்க
நின்றுதவி நிமலன் றன்னைப்
பிறைநுதலிவ் வகைபூசை புரிந்துதுதி
பலசெய்து பெருகு மன்பான்
மறைபுகலு மஞ்செழுத்து மறைந்துவலம்
வந்துமுனம் வணங்கிப் பின்னர். 47

அன்பினுள முருகிவிழி [illegible]ரிநீரா
லெழுதியமை யழிந்தி ருப்பப்
பொன்புரையும் வடிவமயிர் பொடிப்பவெயர்
வானுதலின் பொட்ட ழிந்து
மின்புரையு நெடுஞ்சடிலப் பொன்மலையி
ஞனந்த வெள்ள மூழ்கி
யின்பினடிப் பவளென்ன வந்துநட
நவிலரங்கி லெய்தி னளால். 48

அரங்கினிடை நடநவிலுஞ் செயற்கேற்ப
வுடையணிந்திட் டரும்பை வென்ற
குரும்பைமுலை யினைவம்பு கொண்டணிந்து
தவங்களெல்லாங் கொள்ளை கொள்ளும்
கருந்தடங்கண் மலர்க்கோதை சிற்றடியிற்
கைபுனையக் கற்ற மாதர்
சுரும்புமுரன் மல்லிகைமென் போதனைய
சிறுசதங்கை துளங்க வார்த்தார். 49

மாயைமுலைக் கிணையெனவென் முன்றுனும்
வந்ததென வலக்கைத் தாளம்
போயிடக்கைத் தாளமதைப் பொருமையினுற்
றுக்குதல்போற் புடைத்தொலிப்ப
வாயுரைக்கு மொழிபோலத் தண்ணுமைசெங்
கைகளால் வார்த்தை சொல்ல
மேயகலைப் பெண்விளர்ப்ப வெழின்மாத
ரிசைபாட வீணை கொண்டு. 50

என்றொருகை யொடுமற்போர் புரிகவென
நிற்பவள்போ லிடையி னோர்கை
மன்னியுற வைத்தொருகை நீட்டியர
னெதிர்நின்று மாயை வல்லி
கன்னன்மதன் றனைவருக வெனவிளித்தல்
போற்றழுங்கக் காற்ச தங்கை
பொன்னினிய லொருபாவை நடிக்கின்ற
தென்னநடம் புரிய லுற்றாள். 51

வேறு.

தண்ணுமை விளங்கவுறு தாளமிசை யெல்லாம்
வண்ணமலர் மெல்லடி வழிச்சதி யினிற்பக்
கண்ணிணைகொள் பல்லெயை கைவழி நடப்பப்
பெண்ணமுத மன்னவள் பெயர்ந்தன ணடித்தாள். 52

வாயுரைசெய் சொற்பொருண் மலர்க்கர முரைப்ப
மீயுயர் விசும்பினெழு மென்புளொளி யெல்லாம்
பாயொளிய பஞ்சுறு பதத்துற மிதித்துப்
பேயொடு நடித்தவிறை பித்துற நடித்தாள். 53

அந்தண னிருங்கலை யணங்கினை யுமிழ்ந்தான்
செந்திருவை நேமியிறை சீயென வெறுத்தா
னிந்திர னருஞ்சசியை யெண்ணிலன் மறந்தான்
பைந்தொடி நடிப்பநரர் பட்டதெ னுரைப்பாம். 54

பொன்னெயிலி னேன்றிய புழைக்குண்முகம் வைத்துந்
துன்னிமுனர் நின்றவவர் தோளிடை யிவர்ந்து
மின்னென நடம்புரியு மெல்லியன் மருங்கு
லென்றுய்வெளி காணிய விடர்ப்படுவர் மைந்தர். 55

பற்றுமன போடியிரு பார்வையினு மெய்தி
மற்றைய புலன்களை மறந்துநட மாடும்
பொற்றொடியை நண்ணவுயர் பொன்மதி னுறுப்பி
னுற்றபொறி போலசை வொழிந்தினைஞர் நின்றார். 56

இளங்கொடி மருங்குலவ ளின்னண நடிப்பக்
களங்கனியை வென்றமணி கண்டனை யருச்சித்
துளங்குளி ரருந்தவ னுவந்திறை யணிந்த
வளங்கெழுமு சந்தமலர் மாலையொ டளித்தான். 57

வணங்கிமது கேசனிரு மாலியம தேற்றங்
கணங்குமட வாருட னரங்கிடை யிருந்தா
ளுணங்கிழை மருங்குன்மிக நோமென விரைந்து
பிணங்குறு சதங்கையபூ பிள்ளையி னடங்க. 58

மைத்தட நெடுங்கணிள வல்லிநிகர் மாயை
பத்தியொ டருச்சனை பயின்றதை யறிந்தா
னித்தனுல கெங்கணு நிறைந்த வனனாதி
முத்தனரு ளல்லம முதற்பெயரி னானே. 59

நான்காவது மாயைபூசைகதி முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

பிரபுதேவர் வந்தகதி.

---:o:---

வேறு.

நிரந்தர மடியார் வேண்டு
நினைவெலா நிரப்பா நின்ற
பெருந்தகை யல்ல மையன்
பெயர்ந்தொரு மனித ளுகி
வருந்துறு மயன்ம னத்தால்
வந்தனை புரிந்தா டன்பாற்
பொருந்துறு பவன்போற் செய்த
புணர்ப்பினைப் புகன்று ரைப்பாம். 1

தாமுறு நுகர்வும் விடுந்
தந்திட வல்லன் ருனே
யாமென வியம்ப லாலே
யல்லம தேவ னுண்மை
நாமமு மறைய வேருேர்
நாமமுற் றம்மா யைக்குக்
சாமிய வினைப்ப யன்ருன்
கடைப்பிடித் தருள வெண்ணி. 2

கதந்தரு திருநு தற்றீக்
கண்ணினு ணீறு பட்ட
மதன்செயல் செய்ய வன்றோன்
வடிவுதான் கொண்ட தென்ன
முதிர்ந்தழ கோழுகு மாறு
முகங்களுட் சிறந்த வோன்றோ
டெதிர்ந்துள முருக னேன்ன
விளமையோ டழகு வாய்ப்ப. 3

அவிர்சடை முனிவர் மாத
ரழுங்குறக் கொண்ட கோலங்
கவினுமிவ் வடிவங் கொள்ளக்
கற்றுமுன் விட்ட தென்னக்
குவிமுலை மகளி ராவி
கூட்டுணுங் கோல மென்னப்
புவியுறு மிரவி யென்னப்
பொங்கொளி யுருவொன் றுற்றான். 4

விளிம்புற நடுக்க ளங்கம்
வீழ்ந்துசூழ் மதியொன் றுண்டேல்
வளங்கெழு மயிரொ ழுங்கு
வள்ளல் வாண் முகநிகர்க்குந்
துளங்குறு முந்தி மேற்போய்
மார்பிடைத் தோன்று ரோம
மிளங்கரு நளின முண்டே
லேய்க்குமென் றியம்ப நின்றான். 5

விலைவரம் பறியா வாடை
விரித்துடுத் தரையி லங்கு
மலைவரும் புதிய சந்த
மான்மதங் காத நாறக்
கலைவரம் பறிந்து ளோர்தங்
கருத்தினுக் கரிதா யென்புன்
றலைவருங் கமலப் போற்று
டம்பிரான் மலியச் சாத்தி 6

தளிர்த்ததண் பொழிலிற் றேமாந்
தடஞ்சினைக் குயின்மு கம்போற்
றுளித்தலை முகில்க வற்றுஞ்
சுரிகுழற் சிகழி யார்த்திட்
டளித்தொடர் மாலை வேய்ந்தவ்
வலங்கனைக் குறுவோர்க் கெல்லாம்
வெளிற்றுரைப் பொருள்போற் றோன்றற்
மென்றலைச் சாத்த லிந்து. 7

களத்திடை யிருப்பி னுண்மை
காண்குவ மென்ன வாலங்
குளத்திடை வாங்கி வைத்த
கொள்கைபோற் றிலதந் திட்டி
யொளித்தனி மதிதன் பாங்க
ருரோணியோ டொருபெண் கூட்டி
யளித்துற வைத்த தென்ன
வணிமணி செவிக்க ணிந்து. 8

விலையில்வெண் டாளக் கோவை
வீரசங் கிலிகே யூர
மிலகுசெம் பணிப்பொன் னூழி
யிலைவமுத லாய வெல்லாக்
கலனுமொண் கவினெ னுஞ்செங்
கனலிற்பெய் தறுநெ யென்ன
மலைவினங் குருகு கேசன்
வயங்குறுப் பெலாம ணிந்து. 9

இந்திர திருவிற் கேற்ற
விலக்கண முழுதும் வாய்த்த
சுந்தர குமரற் காவா
விதனைத்தான் சுமப்ப தாக
வந்துள தெதுகொ லோவென்
றெண்ணிமா னிடர்ம யங்க
நிந்தையின் முதுகின் பாற்றண்
ணுமையொன்று நிகழத் தாங்கி. 10

சென்றருண் மதுகை நாதன்
திருமுன்வான் சுடர்வ லஞ்சூழ்
குன்றுறழ் கொடிநெ டும்பொற்
கோபுரத் தெதிர்போய் நின்று
மன்றிடை நவில்கூத் தாடி
மத்தளத் தொழில்கைக் கொண்டா
னென்றுள மருள வெங்கோ
னெறிந்துதண் ணுமைய திர்த்தான். 11

உரலசைக் கிடாத டுக்கி
யுறிபினெய் யெடுத்த யின்றோன்
குரலசைந் தூது மோர்வேய்ங்
குழன்மொழி மாதர் மாழ்கச்
சிரலசைந் தாடா நின்ற
சிறகர்போன் மத்த ளத்தை
விரலசைந் தறைத லன்றி
மெய்யசை யாம னின்றான். 12

சுத்தமெய்ஞ் ஞான னந்தச்
சூரியன் கரத்தா லார்க்கு
மத்தள முகின்மு ழக்க
நடித்துறு மயில்கேட் டம்பா
வித்தரை மனிதர் கையா
லெஞ்செவிப் படா திருந்த
புத்தொலி யிதுவென் றுள்ளம்
வியந்திது புகலு மன்றே. 13

மோட்டிள முலையி ரின்ன
தன்னுமை முழக்கங் காதாற்
கேட்டில மிவ்வா றண்டென்
றுரைப்பவுங் கேட்டி லேமால்
வேட்டுல கனைத்து நின்று
வியக்குமிவ் விஞ்சை கற்றுக்
காட்டிய வவன்யார் கொல்லோ
காண்கவென் றணங்கு ரைத்தாள். 14

மாதர்வல் விரைந்து சென்று
மத்தள முழக்கி நின்ற
சோதியை விழியாற் றுஞ்செய்
தொல்லைமா தவத்தாற் கண்டு
காதொடு பொருது மீளுங்
கயனெடுங் கருங்கட் செவ்வாய்க்
கோதைதன் மருங்கின் மீண்டு
வந்திது கூற லுற்றார். 15

கற்றதன் விஞ்சை போலக்
கவினுநாங் கண்ட தில்லை
விற்றொழி லனங்க வேளே
மேனிகொண் டடைந்தா னென்ன
வுற்றன னொருவ னென்ன
வொண்டொடி விளிமி னென்றாண்
மற்றவர் விளித்து வந்து
மாயைமா தெதிர்வி டுத்தார். 16

அந்நிலை யலம ருமத்
தண்ணலைக் கண்ட போதே
செந்நில முகுநீர் போலச்
செல்விமான் மயமே யாகிப்
பொன்னவி ரொருபூம் பாவை
போன்றசை வறவி ருந்தாள்
கன்னல்வின் மதவே ளெய்து
கையிளைத் தருகு நின்றான். 17

மயக்குமென் பதுபோய் மாயை
மயங்குமேன் றிடவி ருப்ப
வியக்குமின் றேயம் யாது
விரவே ளனையா யின்பம்
பயக்குநின் பெயர்யா தெங்குப்
பயின்றுறை குவைசொல் லென்னு
நயக்குமென் மொழியார் கேட்ப
ஞானவா ரிதியு ரைக்கும். 18

செல்லுறழ் குழலீர் தேய
மோபர தேயஞ் சூளால்
வல்லவ ரென்ன வந்தோர்
வலிநிலை யல்ல வென்னு
மல்லம னென்பே ரென்று
மன்புசெய் பவரி டத்திற்
புல்லுவன் றொடர்பி லாம
லென்றனன் பொய்மை யில்லான். 19

உலகுள விஞ்சை யெல்லா
முணர்ந்தவெம் பிராட்டி தன்பா
லலைவற விஞ்சை கற்றோர்
தம்மொடு மருவி யப்பாற்
செலவினை யொழிந்தி ருத்தி
செல்வமோ டைய வென்னு
விலவித ழுழுத மன்னு
ரியம்பின ரிணங்கும் வண்ணம். 20

தன்கனி வாய்தி றந்து
சாற்றவேண் டியசொல் லெல்லா
மின்குழு வனைய மாதர்
விளம்பலு மகிழ்வுற் றீது
புன்சடை மதுகை நாதன்
பூசனைப் பயனென் றெண்ணி
யின்குழன் மொழிம டந்தை
யிருந்தன ளுரையா டாமல். 21

மோகினி தவஞ்செய் தீன்ற
முகிழ்முலை மாயை தன்கைப்
பாகுவெள் ளிலைய ளித்துப்
பரிந்தரு குறும டைப்பைப்
போகியென் பவள்சி றந்த
போகிபோ னடித்து நின்ற
யோகிதன் கரத்த ளிப்பித்
துரியன பலவுஞ் செய்தாள். 22

அடிக்கம லங்கள் போற்று
மடியவர் வேண்டிற் றெல்லாங்
கொடுத்தருள் கருணை வள்ளல்
கொண்டகோ லத்திற் கேற்ப
நடிப்பவ னுத லாலே
நாமவேற் றடங்கண் மாயை
யெடுத்தத வுறுவ தங்கை
யேற்றன னிழிந்து ளோன்போல். 23

விடைக்கொடி யமலன் றன்னை
விடைகொடு புறம்போந் தங்கண்
மடக்கொடி மதவேள் வாளி
மருமம்பாய்ந் துருவ னைந்து
நடக்கரி தாகி யம்பொ
னகைமணிச் சிவிகை யூர்ந்து
தொடிக்கைநுண் ணிழைம ருங்குற்
றோழியர் சூழச் சென்றாள். 24

நண்ணிவெண் குடைவேந் தன்பா
னடம்புரி தொழிற்கி சைந்த
தண்ணுமை யல்ல மன்றன்
சதுருரைத் துடனி ருப்பக்
கண்ணகன் ஞாலங் காக்குங்
காவல னிசைவு கொண்டு
பெண்ணமு தனைய மாயை
பிறங்குதன் மாடம் புக்காள். 25

வலம்புரி வளைய னந்த
மருங்குசூழ்ந் துறச்சி றந்த
சலஞ்சல மிருப்ப தென்னத்
தமனிய மணிமா டத்திற்
பொலங்குழை மகளிர் சூழ்ப்
பூந்தவி சிருந்து விஞ்சை
நலந்தெரி பவள்போ லெங்க
ணம்பனோ டுரைவி ழைந்தாள். 26

நினைவவன் புணர்ச்சி மேற்று
நெடுங்கனோக் கனங்க னன்று
னனிமிகு மழகின் மேற்று
நாவெறுங் கூற்றின் மேற்று
புனைமலர் வணர்வார் கூந்தற்
பொற்றொடிக் கிதனு லன்றே
மனமொழி மெய்யோ ருங்கு
மங்கைய ரரிய ரென்பார். 27

தீதறு கழைக்க ரும்பிற்
றீஞ்சுவை யிரத நீத்துக்
கோதினை விரும்பிக் கொள்ளுங்
கொள்கைபோ லுவி யின்கட்
போதுறு மதம்வி டுத்துப்
புன்மலங் கொள்ளு மாபோற்
பேதையெம் பிரானுன் முத்தி
பெறுதுபுன் போகம் வேட்டாள். 28

ஒன்றிரண் டொழிய வாளி
யுளவெலா மாரன் றூர்த்தான்
குன்றிரண் டனைய கொங்கைக்
கோமக ளாற்று ளாகி
மின்றிரண் டனைய மேனி
விமலன்மேற் சாய்ந்து வீழ்வாள்
பொன்றிரண் டனைய மாதர்
பொருந்தலா னுணி நின்றுள். 29

தளிரியல் காமத் தீயிற்
சருகுபட் டாற்றா ளாகி
யுளநிகர் மகளிர் சில்லோ
ருடன்வர வெழுந்துட் போகி
யளிமல ரளகஞ் சோர
வணிமுலைத் துகில்வி லங்க
வளமலி யணையின் மீது
வாயுயிர்ப் பெறிந்து வீழ்ந்தாள். 30

வேறு.

அள்ளிக் கொளும்பே ரழகனரு
ளுமம் புகனு மவாவானு
முள்ளக் கருத்தை யுயிர்போனு
மகளிர்க் குணர்த்து முளத்தானு
மெள்ளப் பவள வாய்திறந்து
விடே தலமன் மேவுதற்குப்
பிள்ளைப் பிறைவா னுதன்மடவி
ரென்றாள் பிறரை வென்றாளே. 31

இறங்கு துறையி னீத்தாயிற்
றென்ன மாயை யிடத்துமயல்
பிறந்த பொழுதே யுயிரளவாய்
நின்ற தென்னும் பெற்றிமையை
யறிந்து மகளிர் நின்கருத்தை
யறிய வுணர்த்தி லல்லமற்றுக்
சிறந்த மனையோன் றளிக்குதுமென்
றுரைத்துப் பின்னுஞ் செப்புவார். 32

காம முளேதோன் றிற்றுனக்கென்
றெங்கள் கருத்திற் றோன்றிற்று
வாம மணிமே கலைமருங்குல்
வடிவேன் மருட்டு மதர்விழியா
யாமு னினது நெஞ்சகமும்
வேற லேகின் னிதயத்திற்
சேம மதனை நாணுமற்
செப்பு கென்றூர் திருந்திழையார். 33

கன்னித் தன்மை யழியுமெனு
நாணு முலகங் காக்குமொரு
மன்னற் குரிய மகளென்னும்
பெருமை தானு மத்தளிகன்
றன்னைப் புணர்ந்தா ளென்றுவருந்
தகாத மொழியுந் தன்னுளத்தி
லுன்னிக் கருங்கண் மடமாயை
யொன்று முரையா திருந்தனளால் 34

இறைவி யொன்று முரையாமல்
வாளா விருப்ப வேவல்புரிந்
துறவி னின்ற சகளையெனு
மாது பிராட்டி யுரையொடுதான்
பிறவு மின்று வேறுபட்டா
ளென்னே பெண்ணே யறியேனென்
றறிவு கலங்கி யொருவுகலா
விலாசி யணங்கை வினயினுள். 35.

இனியான் மறைப்ப தென்கொனுமக்
கின்று வந்த வல்லமனுந்
தனிநா யகன்பே ரழகென்னு
நறவை யுண்டு தரியாமற்
கனிவாய் மடந்தை யுளமழிந்தா
ளென்று விலாசி கட்டுரைக்க
முனியா ளிமைந்து புன்கைகொண்
டிருந்தாள் மாயை முகங்கவிழ்ந்து 36

மாயை யிடையை யுண்முலையாள்
மற்றை மாதர் போலென்று
தூய மதிஞ ரனுமிதித்துச்
சொல்லு மருங்குற் ரேகைதான்
வாயி னிளவெண் ணகைதோன்ற
வாளா விருப்பக் கண்டுமய
லாயி னுடைய ளெனமாத
ரறிந்தா ரருத்தா பத்தியினல். 37

வல்லி யுள்ள மறிந்தனமிம்
மாயை தனையு மயக்கவல்ல
வல்ல மன்றன் கருத்தையினி
யறிய வேண்டு மென்றவர்தாஞ்
சொல்ல வொல்லை மதமானி
யென்பாள் யானத் தோன்றறனை
மெல்ல வுள்ள மறிவலெனச்
சென்றுள் வினேத விமலன்பால். 38

மங்கை வருமவ் வரவையறிந்
தவளோர் மாற்றம் வகுத்திடுமுன்
றங்கு மனையிற் சென்றிருப்ப
னுங்க டலைவி யெனைத்தேடிற்
றிங்க ணுதல்வெண் ணகைக்கருங்கட்
செவ்வாய்த் திருவே செப்புகவென்
றெங்க டலைவ னியம்பமத
மானி யியம்பன் மேயினள். 39

வீடு புறநீ வேண்டற்க
வைய வெமது விளங்குமணி
மாட நினதே யிவணுறைக
வரசர் கோமான் மகளிதய
பீட மதனி லுனைவிடா
திருத்தி யிருந்தாள் பிரிவறநீ
கூட வுறையும் விருப்புடைய
ளென்றாள் குறிப்பு வெளிப்படவே. 40

ஒன்று மில்லே னனீவிர்
மிகவு முடையீ ரும்மிறைவி
வென்றி யரசர் குலமடந்தை
சாதி யறியா விகிர்தன்யா
னன்றி மகளிர் நீயிர்நான்
மைந்த னேன்று லடாதம்மா
வென்று முங்க ளுடனுறைவே
னெந்தை நகைகொண் டியம்பினன். 41

நள்ளா தொழியி னன்றியவ
ணட்டா ளாயிற் பிணைப்பேதங்
கொள்ளா ளொருவர் மாட்டுமெனி
லுயிர்போற் சிறப்பிற் கொண்டவுனை
யெள்ளா ளென்ன வேண்டுமோ
வென்சொ லெல்லா மிருந்தறிதி
வள்ளா லெனவின் மொழிபுகன்றுண்
மாற்ற மறிந்த மதமானி. 42

காரிற் சிறந்த மலர்க்குழலாய்
நின்சொ லெல்லாங் கவர்பொருளைப்
பாரித் திருந்த தேறுகிலேன்
பணியொன் றொருவர் பாற்புரிவோர்
தூரத் திருந்து வருங்காலந்
துணிந்து வருத றுணிவென்று
ஞரிக் கிணங்கு மவன்போல
நடித்து விடுத்து நழுவுவோன். 43

மன்னர் மன்னன மகடிருவோ
லக்கங் காணு மைந்தரோ
டுன்னை யுன்னு மவளல்ல
டலைவ ருக் வுன்னினளா
லென்ன வன்ன மனையாய்நுந்
தலைவிக் கியற்கை யுயர்த்திடுதன்
முன்ன மென்ன வடங்கியொழு
குறுத லெனக்கு முறையென்றான். 44

சொற்போர் செய்து மறைப்பதினி
    யென்னும் பாங்க டொழுமிறையாய்
நிற்போய் நின்னை யெதிர்ந்தளவே
    கரியுண் விளவி னிறையழிந்தாள்
கற்போ னின்ற வருந்தவருங்
    காணு முன்ன முனைக்கண்ட
தற்போ னின்று தடுமாற
    நினைப்போ லிருந்த தலைவியே. 45

என்று மங்கை கூறுதலுந்
    தலைவி யிதய நீயறிவை
யன்றி யின்று புதியன்யா
    னறிவ னேவிங் காப்தமாய்
நின்ற வுன்றன் மொழிகேட்கு
    மதுவே யெனக்கு நெறியென்றான்
குன்றை வென்ற குவிமுலையாள்
    களிப்ப வெமையாட் கொள்ளுவோன். 46

நல்ல சகுன மென்னவெதிர்
    கண்டு வந்தாய் நம்பிநீ
வல்ல வசுரர் சுரர்முனிவ
    ரெல்லா மயங்கு மாயையையோர்
புல்லி னெளிய ளெனப்புல்ல
    நின்று யெனப்புன் முறுவலொடு
சொல்லி மகிழ்வு கொண்டிறைவி
    பான்மீண் டனளச் சுடர்த்தொடியே. 47

அங்கு மாயை மதமானி
சென்ற தற்பி னகந்தளர்ந்து
மங்கை வாய்மை கூறியுடம்
படுக்கு மோமன் மகடனக்குப்
பங்க மாமென் றென்னுயிரைச்
சிறி யகலப் பண்ணுமோ
விங்கு நானென் செய்வனென
வறியே னென்ன விருந்தயர்வாள். 48

என்னே வறிந்து போயினுள்
சந்து பொருந்தா தெய்துமோ
வன்னே வரசன் மகளென்ன
வஞ்சி யழக னகலுமோ
வின்னே ரன்ன நினைவின்றி
யெனையே நினைந்திட் டிருக்குமோ
பொன்னே டுறழும் வாண்முகங்கண்
டலது துயரம் போகாதே. 49

என்னப் பலவு நினைந்துமட
மாயை யிருப்ப விகுளைமார்
மின்னற் கருங்க ணிடனுடைக்
குறிக ணல்ல விளங்குதலாற்
கன்னிக் குவகை கைகூடு
மென்ன விருக்குங் காலைதனி
யன்னப் பெடைபோ னடந்துமத
மானி களிப்புற் றடைந்தனளால். 50

வண்டா மரைபோன் முகமலர்ந்து
வந்தாள் சென்ற மதமானி
கண்டார் மகளி ரவனுள்ளங்
காயோ பழமோ கழறென்றார்
தண்டார் வனைமென் குழன்மடவீர்
பழமே யென்று சாற்றினாள்
கொண்டா ருவகை யவர்மாயை
யுவகை யாரே கூறுவார். 51

மன்ன னறியி னென்னுமோ
வறியோ மிதனை மறைமினெனப்
பன்னி மகளி ருளத்தடக்கிக்
கங்குல் வரவு பார்த்திருந்தா
ரன்ன யனையா ளல்லமன்ற
னுடம்பா டுரைத்த வம்மொழியே
கன்னன் மதவே ளெய்தபசும்
புண்ணின் மருந்தாக் களிப்புற்றாள். 52

புனலின் விளையா டிருமைந்தர்
தம்மு ளெழுந்து போயோடிப்
புனலின் விழுவான் போல்விழுந்த
தொளிஞா யிறுபோய்ப் புணரியிடைப்
புனலின் விழுந்து மூழ்குபுவந்
தெழுவான் போலக் குணதுகடற்
புனலின் மிசைவந் தெழுந்ததிருள்
பருகிப் புதுவெண் டிங்களே. 53

தொக்க கமலம் வாய்மூடக்
கள்ளுண் டிடறுஞ் சுரும்பினங்கண்
மொய்க்கு நறுமென் குவளைவாய்
திறந்த முகிறுஞ் சிளம்பொழிலிற்
புக்க மணிநீர்க் கயத்திரைதேர்
குருகு விண்மீன் பூத்தனவாற்
செக்க ரெனுஞ்செந் தீயினிடைப்
பொரிந்து தெறித்த பொரிபோல. 54

தூய சோதிப் பகலவன்போய்
மேலைப் புணரி தோய்ந்திடலு
மாயை நாமங் கொண்டிருந்த
மணிமென் கலாப மயிலைவா
ளாய கோம்பி கண்டுசினந்
தூடலஞ் சிவப்புற் றடங்கல்போன்
மேய மாலைப் பொழுதிலிருஞ்
செக்கர் தோன்றி விந்ததால். 55

காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம்
போதா யிருந்த காமமலர்
மாலை மலர்ந்து பொருமலொரு
மாயை நாம மணிவல்லி
மூலை யிருந்து புறம்போந்து
விரிவெண் ணிலாமென் முற்றத்திற்
பிலி மஞ்ஞை யென வீழ்ந்து
மத்நோய் மிகவாய் பிதற்றுமால். 56

தாய்வா யடைந்து மிகுந்தலையை
மோதி மோதிச் சலித்தலறக்
காய்வாய் நிலவே யுடன்பிறந்தா
ளிருந்து வாழுங் கடிமனையை
நீவா னெழுந்து வந்தழிப்பா
யென்று லந்தோ நிலையின்றித்
தேய்வாய் நின்னே டியைபில்லா
வென்னை யென்ன செய்யாயே. 57

தக்கன் மகத்தி லொருஞான்று
தாளிற் படுநீ தலையேறி
மிக்க முனிவர் மந்திரநீ
ரிறைப்ப வின்னு மீண்டிலாய்
நக்கன் பவள வாய்ப்பீட்டுக்
களத்தே யிறங்கு நஞ்சுநினை
யொக்கு மென்ப தறியாமை
யன்றோ வொளிர்வெண் மதியமே. 58

அங்க மதினஞ் சிருத்தினே
னங்க மல்லா வவிர்சடைமேற்
றங்க நினைவைத் திட்டதுநின்
கொடுமை கருதித் தானன்றோ
பொங்கு மமுத கலையென்ன
நின்னைப் புகறல் வெண்டிங்கா
ளிங்கு மனிதர் காராட்டை
வெள்ளா டென்ப தொக்குமால். 59

உருப்ப மிகுவன் றழல்சிவப்புற்
றுலகர் காண வொளிதரவு
நெருப்பு வெண்மை யென்பதுநன்
னியாயர் நின்னைக் குறித்தன்றோ
பொருப்பு நறுஞ்சந் தனச்சேறு
புலர்ந்து பொரியப் பூவணையும்
விருப்ப மலருங் கொழுந்தவழல்
விசி யெழுந்த வெண்டிங்காள். 60

இன்றோ றுலகி லெனக்கொன்று
பிறர்க்கொன் றாகி யிருக்கின்றாய்
நன்றோ வுனக்கு மதியமே
ஞாயி றேபோல் வாழாமன்
முன்றோ கையர்க ளியாவரையு
மொப்பக் காணு முயற்சியா
லன்றோ தேய்ந்து போகின்றா
யந்தோ வதனை யறியாயோ. 61

கொல்லா நோன்பு முனிமலையிற்
றோன்றி யென்னைக் கொல்கின்றாய்
பொல்லா மந்த மாருதமே
யென்னோ கருணை பூண்டிலாய்
சொல்லாய் திருப்பாற் கடலினிடைத்
தோன்றுங் கடுவிற் றன்குணமே
யல்லா லமுத குணமுண்டோ
நின்னை வெறுப்ப தறிவன்றே. 62

உயிர்த்த பொழுதே நின்குரல்கே
        ளாமுன் னோடிற் றீன்றதாய்
நயத்தின் வளர்த்த தாய்குரல்கேட்
        டலுமே நடுங்கத் துரந்ததாற்
பயத்த மலர்ப்பூங் காவகத்தி
        லிருந்து பல்காற் கூவினாற்
செயிர்த்து நின்னைக் குயிலேநான்
        வெறுத்தல் செப்ப வேண்டுமோ. 63

கன்னற் சிலையா யென்மனத்தைக்
        கலக்குங் காளை கவின்கண்டு
முன்னிற் பதற்கு நாணியோ
        யிங்கே நின்று முனிகின்றாய்
தன்னிற் பெரிய ரில்லையெனு
        மவனைச் சமரிற் றுருக்காம
னன்னர்த் தளிரின் மெலியாரை
        யடர்த்தா யாண்மை நன்றன்றோ. 64

என்று புலம்பி மயன்முதிர்ந்து
        மாயை யிரங்கி யிருந்தயர
மன்றன் மலர்பெய் மெல்லணைப்பூம்
        பள்ளி யறையின் மதமானி
சென்று நம்பி யல்லமனை
        முன்றந் திருத்தித் தேரையூண்
வென்றி மடங்கற் கிடுதல்போ
        லவளை விடுத்தா ளவ்வறையுள். 65

வேறு.

வேனினண் பகலின் வெய்யபா லையுனீர்
வேட்டவ னங்நிலத் துறுநீர்
தானெதிர் கண்டு பருகவோ டுதல்போற்
றண்மல ரணைமிசை யமர்ந்த
ஞானநல் விளக்கை விழியுறக் கண்டு
நகையொடு திருமுக மலர்ந்து
பானலங் கன்னி புணர்முலை விம்மப்
பரிந்துமேல் விழுந்துபுல் லினளால். 66

நாடிய வாடி நிழலென வணைமே
னண்ணுறத் தோன்றிய விறையை
யோடினள் விழுந்து தழுவுறத் தழுவ
வுருமையா லணைமிசை விழுந்தே
யாடியி னிழலைப் பற்றநீட் டியகை
யாடியிற் ருக்கநின் றழுது
வாடுறு மழலைப் பேதையே போல
வருந்தினண் மதர்விழி மாயை. 67

சொல்லரு மழகன் றிருவுரு விழியிற்
ருேன்றலான் மீளவு மெழுந்து
புல்லினண் மலர்மென் கைகளால் வெளியைப்
புல்லல்போற் சுவைத்தனள் வெறுவாய்
வல்லியிவ் வாறு வெளிமயக் குற்று
வள்ளறன் கைப்படா மையினு
லல்லம னலனீ தருவெளி யென்ன
வயிர்த்தன ளுண்மையை யன்றே. 68

அருந்தவ நெடுநாண் முயன்றுதான் பெற்ற
வமுதைவாய் வைத்திடு மளவிற்
கரந்தவ றுதல்போ லல்லம தேவன்
கட்புலத் தூற்றுமென் றேளிற்
பொருந்துற வெளிபோல் வாராமையாற் றீயிற்
புழுவெனப் பதைபதைத் தரிவை
வருந்தினள் காம மல்லம னன்றி
வடிவுளார் யார்கடந் திடுவார். 69

கன்னிகை யென்று மிறைமக ளென்றுங்
கருதிடா தவாவிளைத் திட்டு
மென்னிணை முலைகண் மார்புறத் தழுவி
யிதழ்சுவைத் தணைமிசைப் புணர்வுற்
றின்னலி லின்பக் கடலிடை மூழ்க
விவன்றனைப் பெற்றிலே னென்று
தன்னக நைந்து வெய்துயிர்ப் பெறிந்தா
டவத்தரை யலைத்தவம் மடந்தை. 70

பொழிந்திழி மழையால் வளிநனைந் திடுமேற்
புகைந்தெழு மெரியில்வான் வேமேன்
முழங்குவெண் டிரைப்பே ராழியக் கலயு
முனிவனை யழுத்துமே னஞ்ச
மெழுந்தான் றன்னை வருத்துமேன் மயக்க
மெய்துவ னல்லம தேவ
னெழிந்தவர் தம்மை யொழிவற மயக்கு
மொருத்தியு மவன்றனை மயக்கும். 71

விண்ணினைக் குத்திக் கையினைப் பவர்போல்
வேனெடுங் கண்ணியங் கிருந்த
வண்ணலைத் தழுவித் தழுவிமெய் வருந்தி
யவசமுற் றணைமிசை யுறங்கி
யெண்ணுறு நினைவா லவன்புணர்ந் தருபோ
லின்கன வொன்றுகண் டெழுந்தாள்
கண்ணக லிலத்தி னிருள்குடிப் பவனுங்
கருங்கடன் முகட்டினி லெழுந்தான். 72

காலையின் மாலை வார்குழன் மாதர்க்
கண்டுரை செய்வளல் லமன்றன்
கோலமென் சொல்வேன் விழியெதிர் தோன்றிக்
குறுகிலென் கைப்படா னதனாற்
சாலவு நைந்து துயின்றனன் கனவிற்
றடமுலை குழைந்திடப் புல்லி
மேலுநல் லருள்செய் துன்னைநா னென்றும்
விடுகிலே னென்றன னென்றாள். 73

அருந்தவ மழிக்கு மழகுடை யணங்கிற்
கசுப்படா விறலினன் யாரோ
புரந்தர னயன்மால் சுரர்முனி வரர்கிம்
புருடர்வித் தியாதர ரென்னப்
பரந்தவர் தம்மு ளலனிவ னொருவன்
பார்த்திடிற் பராபர னென்று
திருந்திழை மகளிர் மனத்துளே வியந்து
தெரிவையோ டுரைத்தன்மே யினரால். 74

ஆசைநின் னுளத்தின் மிகவளர்ப் பதற்கா
யல்லம ரிவ்வகை நடித்தான்
பேசுறு கனவின் பயனுனக் குரைப்பிற்
பின்புனை மெய்யுற வனைவன்
வாசமென் குழலா யென்றவண் மனத்தின்
வருத்தமற் றிடவதிற் றுரைத்தார்
காசணி மருங்குன் மடந்தையர் மாயை
கவலைதீர்ந் துள்ளுளே களித்தாள் 75

இன்னண மாயை மாதிடை நிகழ்ந்த
வியல்பினை மோகினி சிலர்போய்ப்
பன்னுற வறிந்து மானமீக் கூரப்
பருவரற் கடலிடைப் படிந்து
தன்னொரு மகள்வாழ் மாளிகை யெய்தித்
தனயையைப் பாங்கிமா ரொடுகூ
யென்னிது செய்தா யையகோ பேதா
யென்றுநைந் தின்னன புகன்றாள். 76

மானமு முயிரு மொருங்குநில் லாத
வழியுயிர் தன்னையே விடுத்துத்
தானுறு பொருளாய் மானமே கொளுமுன்
றந்தைதன் செவிப்படி லென்னும்
பானுவு மதியு மியங்குறு மளவும்
பழியிது வழிவழி வராதோ
யானுனை வருந்தி யீன்றது மிதற்கோ
வென்செய்தாய் பாவியென் றிசைப்பாள். 77

குரவர்தா மியைந்து கொடுத்தில ராயிற்
குமரவே ளனையவ ரேனு
மருவரா நிற்பர் தந்தைதாய் தங்க
ளாணையி னெழுகுகன் னியர்தா
முருவிலா ரெனினுங் குரவருண் மகிழ்வுற்
றுதவுறி னனையவர் தம்மைப்
பரவுவான் கடவு ளாகவே நினைந்து
பண்பொடும் பயிலுவ ரன்றே. 78

மணம்புரி வதன்முன் குரவரா ணையினு
மணவினை முற்றிய பின்ன
ரிணங்குற வருள்செய் கொழுநனா ணையினு
மிருப்பர்தம் வயமில ரென்று
மணங்கனை யவர்தா மென்பதை யறிந்து
மடாதவிச் செயலினைச் செய்தாய்
பிணங்குவா ரிலையென் றிருந்தனை போலும்
பேதைநீ யென்றுதாய் முனிந்தாள். 79

தான்செயுந் தவறுந் தாய்செயு முனிவுந்
தன்மனந் தனைநனி வருத்த
நான்செய்வ தென்னென் றிருநில நோக்கி
நாணிநீர் விழியுக விருந்தா
டேன்செய்மென் மொழியாண் மோகினி கண்டு
சினந்தவிர்த் தகங்கரைந் துன்மேன்
மான்செயும் விழியாய் பிழையிலை யென்றுன்
மனங்கரை வன்னைபோ லுண்டோ. 80

மங்கைமீர் நீயிர் சூழ்ந்தன ரிருந்தும்
வளைதரு வேலியில் பயிர்போ
லெங்கடம் மடந்தை நிறையழிந் தொழிய
வென்செய்தீர் பாவிகா ளென்று
எங்குறு மடவார் சொல்வரெம் பிராட்டி
யருளொடு கேண்மதி மதனு
லிங்குல மடந்தை யுயிர்விடா திருந்த
துன்றவ மென்றுரைந் துரைத்தார். 81

பாங்கியர் பகரச் சினஞ்சிறி தவிந்து
பாங்கியர் குழுவினுட் சிறப்புற்
றோங்கிய சகளை தன்முக நோக்கி
யுரைப்பண்மோ கினியெனு மரசி
பூங்கணை மதவே ளனையவல் லமனைப்
புறத்துநின் றகற்றிடா தெங்க
ளீர்ங்கதிர் முகமெல் லியன்முனம் விடுத்தா
யென்கொலோ வெனவவ ளுரைப்பாள். 82

மானிடப் பிறவி யரிததி லரசர்
மக்களா குதலரி ததனி
லூனுறுப் பமைத லரிததி லரிதா
முணர்வொடு போகங்க ளுகர்த
ருனெனப் பெரியர் கூறலா லன்னாய்
தவம்பல முயன்றுநீ பெற்ற
மீனெனப் பிறழுங் கண்ணியை வெகுண்டு
வெறுப்பது தகாதென வுரைத்தாள். 83

மோகினி சகளை புகன்மொழி கேட்டு
முகமலர்ந் தென்றவப் பயனும்
பாகெனு மொழியா டவறிலள் யாழோர்
பயின்மண மரசர்மேற் றேன்ப
ராகவி லிவளுக் கல்லமன் றுனே
யருமணத் தலைவனங் கவன்பாற்
போகம்வேண் டியவா கொள்கெனப் புகன்று
புகன்றனள் பின்னுமோர் மாற்றம். 84

உலகெலா மறிய வதுவைசெய் காறு
முலகமன் னவனறி யாமற்
றிலகவா ணுதலா ளொழுக்கநீர் மறைமின்
றேமொழி யீரிவ ளுமை
நலமெலா நுமதே யாதலா னுமக்கு
நான்சொல்வ தென்னென மகளுக்
கலகிலா வுவகை செய்துபோ யினடன்
னகத்தினுண் முனிவுற வந்தாள். 85

என்பிழை பொறும லன்னையோ டென்பா
லிருந்தவ ரேசொலி னதனை
லன்புடை யன்னை முனியுமோ வென்ன
வறைந்தனண் மாயைகேட் டுறைவாள்
பொன்புரை சகளை நங்குரு வனக்குப்
புராரியே தலைவனென் றிருப்பப்
பின்பிது நீசெய் தனையெனி னின்னைப்
பிழைசொல்வார் மேற்பிழை யுண்டோ. 86

மானனை யாய்நந் தாயறிந் தமையான்
மறைந்தது நொய்துபட் டன்றிக்
கோனிதை யறிவ னெனினெளி தாமோ
கோமள வல்லிநீ கேண்மோ
போனது போக வினியவன் றன்னைப்
புறத்தினில் விடுவதே யறிவு
தானென வுரைத்தான் மாயைகேட் டயர்ந்து
தாங்கருந் துயரமோ டிருந்தாள். 87

அல்லம னறிந்து நுந்திரு மடந்தைக்
கடுத்ததென் புகலெனச் சகலை
வல்லிநின் மாயை வலையிடைப் பட்ட
மறையெலா மிறைமனை நிறைந்த
தொல்லைநல் வினையா லறிந்திலன் வேந்த
னொருவனும் யாமுய்ய வேண்டிச்
சொல்லுவ தொன்றுண் டையநீ புறத்தோர்
சூழலி லிருத்தனன் றென்றாள். 88

மாயையை யகன்று ணடக்கக்கா லெழுமோ
வாயிடை மாற்றமொன் றுண்டோ
போயொரு விடய முணமனம் வருமோ
பொருந்துறும் பகலிர வுளவோ
காயமு முயிருங் கலந்துவாழ் வுறுமோ
கண்டன மெனவெனை யொருவர்
நீயறி வுறவிங் குரைப்பவ ருளரோ
நேரிழா யென்றன னண்ணல். 89

கருத்தினை யறியா தவன்மொழி தனக்குக்
காட்டிய பொருளையே கொண்டு
விரைத்துணர் மலர்மென் குழலினள் புணரும்
விதியுள தென்னிலெங் கொடியைத்
தரித்தெவ னொருநீ யிருப்பினு முனக்குத்
தருமிதி லையம்வேண் டாவென்
றுரைத்தனள் கருணை யென்றுசெய் குவனென்
றுழன்றவ ளண்ணலை நோக்கி. 90

சகளையிவ் வாறு மொழிதர நங்காய்
சாலவு நன்றுநன் றென்று
நகைமதி தவழுஞ் செஞ்சடை மதுகை
நாயகன் றிருமுனஞ் சென்று
முகிழ்முலை நடிக்கும் பொழுதுதன் செயல்செய்
முயற்சியி னின்றனன் றனக்குத்
தருமென வளர்பே ரறிவினுற் றன்னைத்
தானலா தறிதரப் படாதான். 91

பிரபுதேவர்வந்தகதி முற்றிற்று.

ஆறாவது

விமலைகதி.

வேறு.

அமலை யேவ வகனிலத் தெய்துபு
சமல மாயை தனக்கருண் மூர்த்தியா
நிமல னல்லம னீதியை யன்பினால்
விமலை கூறிய வண்ணம் விளம்புவாம். 1

மதுகை நாதனை நாடொறு மாயைதா
னதிக வந்தனை யாற்றிம் மல்லம
னுதவு மான்மனத் தோங்க விருந்தன
டிதிக ளெண்ணில செல்ல நிலத்தினே. 2

ஆய காலையி லம்பிகை ஞாலமேன்
மாயை போய்நெடு நாளினும் வந்திலள்
போயி ராதவட் கொண்டிவண் போதென
வேயி னாணல் விமலையை யென்பவே. 3

கறையில் சோதிக் கயிலையி னின்றுநம்
மிறைவி யேவ விறைஞ்சி வருமுலைப்
பொறையி னுல்விழுந் தாளெனப் பூமிசை
மறுவி லாமதி போல்பவள் வந்தனள். 4

வந்து பொன்னெயில் வட்ட வனவசை
நந்து பொன்மணி மாட நணுகியே
சந்த மாயை தனதெதிர் நின்றனள்
கந்த மென்மலர்க் கற்பக வல்லிபோல். 5

நின்ற போதெதிர் கண்டு நிலவுல
கன்று போனுமிவ் வாயிழை வாழிட
மென்று மாயை யெழுந்து தொழுதனை
யொன்று மேனி யிருப்ப வுதவினுள். 6

அருகி ருந்த வனைய ரிருவரு
மிருக ரங்களு மேந்து மணியென
வுருவ மைந்திவ ளுைத்தன ரென்றுசூழ்
புரம டந்தையர் புந்தி வியந்தனர். 7

மாயை வந்த மடந்தையை நோக்கியே
நீயி ருந்ததெங் குன்பெயர் யாதுநீ
மேய தன்மையென் னென்று வினுவனுந்
தேயு நுண்ணிடைச் செப்புதன் மேயினுள். 8

கயிலை யென்னிடங் கற்பக வல்லியென்
பெயரி யம்பின் விமலை பெருங்குலச்
சயில மங்கை நின்றன்புடை யேவினுள்
வியனி லந்தனில் வந்துனை மேவினேன். 9

என்ன மன்மக ளெம்பெரு மாட்டிதான்
மன்னும் வெந்துயர் மக்கட் பிறப்பினேன்
றன்னை யுன்னிநின் றன்னை விடுத்ததென்
பன்னு கென்னப் பகர்தரன் மேயினுள். 10

வேறு.

அல்லமன் வலிநிலை யறிந்து வாவென
நல்லுமை நினைவிட நன்றென் றெங்கைநீ
வல்லமை பேசியிம் மண்ணில் வந்தபின்
சொல்லிய நின்பெருஞ் சூண்ம றந்தனை 11

நின்னையு மறிந்திலை நீயென் றாலிவ
னுன்னுறு மனமொழி யுறாத வல்லமன்
றன்னைநீ யறிவுறுந் தன்மை யுண்டுகொல்
கன்னிமா றமைதம கலையை யல்லையோ. 12

ஓடுற மருந்தயின் றுறங்கல் போலுரை
யாடிய ரூண்மறந் தயர்ந்தி ருத்தலா
ரூடிநின் றனைத்தாற் கென்னை நல்லுமை
யேடவிழ் மலர்க்குழா லேவி னாளென்றாள். 13

கதிரெழு பகலெனக் கண்டி டாதுதண்
மதியெழு மிரவென மனந்தெ ளிந்துதன்
றிதியொடு நினைவுமோர் சிறித றிந்தனள்
விதியுண ரிறைமகள் விமலை சொல்லினால். 14

மூலகா ரணனெனச் சிலர்மொ ழிந்திடு
மாலுமோர் மானிடப் பிறப்பில் வந்துதன்
சீலமோர்ந் திலனென்னிற் சிறிய பேதைநான்
ஞாலமேன் மயங்குத னவிறல் வேண்டுமோ. 15

அல்லம னியல்பெலா மறியப் பூந்துணர்
வல்லிநின் குமுதவாய் மலர்ந்து கூறெனச்
சொல்லிநின் றிணையடி தொழுத மாதொடு
வில்லுறழ் நறுநுதல் விமலை கூறுவாள். 16

கயிலையி னுமையொடு கண்ணுந் தற்பிரான்
செயலுறு மல்லயன் செய்தி கூறலு
மயலுற விருந்துநா னறிந்து ளேனதை
மயிலியல் கேளென வகுத்தன் மேயினாள். 17

வேறு.

படியில் வள்ளி காவையெனும்
பதியிற் றனக்கு நிகரில்லா
னொடிவில் கருணை நிராங்கார
னென்று முண்மைப் பெயரினான்
மடிவில் கற்பி னவன்றேவி
மாசு தீர்ந்த சுஞ்ஞானி
கடிவின் மறையா கமவிதிகள்
கண்டாற் றறிய வொழுகுவார். 18

மெய்மைச் சிவமே யல்லாத
விரியு முலகம் பொய்யென்பா
ரிம்மை மறுமை நிலையல்ல
வென்ன நிசழ்ந்த கருத்தினோர்
செம்மை நெறியிற் புறமோடகந்
திரியுங் கரணங் காமாதி
பொய்மை வினையி லவர்குருநூல்
பொருளாய்த் துணிந்து வீடுவப்பார். 19

இனைய ராகி யிருக்குநா
ளில்வாழ்க் கையினின் றிடுதலாற்
றனைய ரின்மை யானெஞ்சந்
தளர்வான் போன்று நிராங்கார
னினையுந் தியான மில்லாத
நெஞ்சு ஞான மில்லாத
வினையும் போலு மக்களிலா
மிக்க வாழ்வென் றியம்பியே. 20

இந்த வுலகிற் குதவியா
யியன்ற தொழில்கள் பலசெய்யு
மைந்தன் வேண்டு மெனநிற்போன்
மக்கட் பதடி யாகுவா
னந்த வுலகிற் காநினைப்போ
னறங்கூர் மகனு மத்துவிதா
னந்த முதவு மகவிருப்போன்
ஞானி யாகு மென்றெண்ணி. 21

உடம்பைப் பொறியைக் கரணத்தை
யுயிரைத் தானென் றுழலாம
லடங்கத் துறந்து தனையறிந்து
பேதா பேத மென்னுமயல்
கடந்திட் டிருக்கும் பரீமுத்தி
காட்டும் புதல்வன் வேண்டுமென
விடும்பைப் பிறவி நோய்தணிப்ப
வெண்ணு மனத்தா னெண்ணினுன். 22

இரண்டோ டிரண்டு மூவிரண்டை
யிரண்டா றிரண்டு மீமிசையெண்
ணிரண்டோ டிரண்டு கொண்டிருந்த
விதழ்ப்பங் கயங்கள் கடந்துபோ
யிருந்த குளத்தின் மேலோரார்
யிரந்தோட் டமல கமலமிசை
யிருந்த சோதி தனைக்கண்டே
மெண்ண முடிப்பே மெனவெழுந்து. 23

வேறு மொருவ னுடனிருப்பும்
வேண்டா தவத்திற் கேன்பதொடு
மாருய் மனையுங் கொழுநனும்போய்
வனத்திற் கமலா சனத்திருந்து
தேருர் புனல்போற் றெளிந்தமனந்
திறந்துந் திறவா விழியோடுதம்
பேரு மிட்ட லிங்கத்திற்
பிறழா தமையும் படிவைத்து. 24

தறிபோ லுடல நேரிருந்து
தயங்கு மருங்கி னிருநாடி
நெறிபோய் மீளும் வளியதனை
நிறுவி நடுநா டியிற்செலுத்தி
யறிவோர் சிறிதுஞ் சலியாம
லன்னப் பெயர்மந் திரமாறிக்
குறிபோ யிருந்த வொருகுறியைக்
குறித்துக் கொண்டங் கிருந்தனரால். 25

வாயு நிற்ப மனநின்று
மனந்தா னிற்பப் பொறிநின்று
பாய பொறிக ணிற்பவிடர்
படுபுன் புலன்க ணின்றனவா
லாய புலன்க ணின்றமையா
லகிலந் தோன்று துள்ளத்தே
தூய பரமா னந்தபரஞ்
சோதி தோன்றக் கண்டிருந்தார். 26

ஒருங்கு மனமோ டினையசிவ
யோக சமாதி நவதிங்க
ணிரம்ப விருந்த காலத்து
நெற்றி மிசையிற் பரஞ்சோதி
திரண்டு குழவி யுருவாகிச்
சென்று புறமுற் றிடவதனை
விரும்பு மிருவர் தாமுமுடன்
விழிக டிறந்து கண்டனரால். 27

வெம்மை யொழிந்து நிலத்திழிந்து
விளங்கு கதிரோ பனிநீங்கி
யெம்மை யாள வருமதியோ
விடுமிந் தனங்க ளுகராத
செம்மை யொளிவான் பேரழலோ
தெரியா தென்ன வொளிர்ந்ததவர்
தம்மை யறியா வுவகையுளந்
தழைப்பச் சோதி மதலையே. 28

அலைந்து பிறப்பி லாங்கார
வஞ்ஞா னிகளா மானிடரு
மலிந்த சுரரு முனிவரரு
மற்றை யோரும் பெறுவ்றோ
தொலைந்த மாயை நிராங்கார
சுஞ்ஞா னிகள்போன் மலவிருளை
நலிந்து வளர்சச் சிதாநந்த
நந்தா விளக்கா மதலையையே. 29

பேரா னந்தம் பிள்ளையாய்
பெற்ற வவர்க்கு விடயத்து
ளோரா னந்தம் பெற்றுடனே
யொழியு முலகர் தம்மைநா
நேரா வியம்ப லாகுமோ
நிகர்தாந் தம்மிற் றாமென்று
வாரா ரிளமென் முகிழ்முலைநன்
மடவா யுரைப்ப தன்றியே. 30

பண்டு பாசந் தபுசிலரும்
பரஞ்சோ தியைத்தாந் தம்முளே
கண்டு வாழ்வு பெறுநராலாற்
கண்ணிற் காட்டு மவரில்லைத்
தொண்டு படுமிந் நிராங்கார
சுஞ்ஞா னிகடம் முட்கண்டு
கொண்ட வொளியை யுலகுய்யக்
குழவி யாக்கிக் காட்டினரால். 31

சங்குந் தெய்வ துந்துமியுந்
தழங்க மலர்மா மழைபொழிந்த
வெங்குந் திசைகஞ் விளங்கினகன்
றீன்ற மலடு தறிதளிர்த்த
பங்கங் கலந்த புனறெளிந்த
பதகர் மனமுந் தெளிந்தவருள்
பொங்குந் துறவர் மனமகிழ்ந்த
புனிதன் மகவாய்த் தோன்றுநாள். 32

னையா மனத்து நிராங்காரன்
ஞானத் திரளாம் பிள்ளைதனை
மெய்யா முளக்க ணன்றியுமிவ்
விழியுங் காணப் பெற்றனமென்
றெய்யா வுவகைக் கடன்மூழ்கி
யேருன் மார்போ டுறத்தழுவிக்
கையா லெடுப்ப வெங்குநிறை
கனவான் கனவா னெய்தாகி. 33

செவ்வாய் ஞான மயில்கொழுநன்
செந்தா மரைத்தாள் வணங்குபுந
மிவ்வாய் மகன தியல்புநீ
யியம்பா யென்ன வவன்றெரிந்து
சைவா கமமு மாரணமுஞ்
சாற்றற் கரிய நம்மகவை
யெவ்வா றுரைப்ப னியான்மடவா
யென்று வியந்து கூறுவான். 34

நாம்பார்க் குழவி யாகாம
னம்பாற் குழவி யாயினன்
தீம்பாற் கடலிற் றுயில்வோனுஞ்
செந்தா மரைமே லுறைவோனுந்
தாம்பார்க் கரிய வடிமுடியோன்
றானே யைய மிதற்கில்லைக்
காம்பாற் புரிந்த தனையதோட்
கனிவாய்த் தடங்க ணாயென்றான். 35

ஆன்ற மயல்செய் சையோகத்
தன்றித் தவயோ கத்தினா
லீன்ற பொழுதிற் றன்மகனை
யிருந்து சான்றோ னெனக்கேட்டுத்
தோன்று முவகைக் கடற்படிந்தாள்
சுஞ்ஞா னித்தாய் பசும்பொன்மலை
போன்று வளர்ந்து மருங்குன்மிடி
போக்க வறியா விளமுலையாய். 36

வேறு.

மத்த நெஞ்சக மோடுதம்
மதியி னொன்றைய லைந்திரு
மெய்த்து ழும்பொரு ளென்றதை
வேத மாகம மோதுமென்
றுத்தி கொண்டுரை செய்தேதி
ரோன்றை நிந்தைசெய் சமயர்தம்
பித்தை யல்லலெனு மல்லமாப்
பிரபுவெ னும்பெய ரிட்டனர். 37

வினையி னாலொரு வன்றரு
மேனி யாளன லாதொரு
மனித னாகி நடித்திடும்
வடிவ னாதலி லல்லம்
வினையு மாறு தவழ்ந்துபின்
னின்று மெல்ல நடந்துபோய்
வனையு மாமணி மாளிகை
மறுகி னாடல் பயின்றனன். 38

வருக வெங்கட மாவியே
வருக கண்ணுக ரமுதமே
வருக வெங்குல தீபமே
வருக கேடறு செல்வமே
வருக பாச வினாசனே
வருக ஞான வினோதனே
வருக வென்றனை யுளமகிழ்ந்திட
வந்து மேல்விழு மல்லமன். 39

மாயை யாலுள வாகிய
வடிவு நாம மழித்துள
தூய வோர்பிர மந்தனை
யறியு மாறறி வித்தல்போல்
மேய பேதையர் மணலமை
வீடு தாள்கொடழித்தனன்
போயு லாவுவன் மானிடன்
போல வேவிளை யாடுவோன். 40

ஞானி யக்கினி யங்குறு
ஞால மென்றறி வித்தல்போற்
றூனு ருட்டுநல் வீதியிற்
றமனி யச்சிறு தேரினை
யான டக்கரு நெஞ்சக
மிதனை யோக்குறு மென்பது
போன மக்குயி ராயினேன்
புதிய பம்பர மாடுமால். 41

ஆடி யொன்றெதிர் கொண்டுதம்
மான னங்கெரி வார்கள்போற்
கூடி யொண்குரு வெதிர்கொடு
கொண்டு தன்பெரு விஞ்சைக
ளாடி யொண்கலை கற்றல்போ
னூட கம்பல செய்தனன்
பீடு றும்பழ மறைகளும்
பேச ரும்புக ழாளனே. 42

தந்தை தாயுள மின்புறத்
தனா அ பேரரு ளாலிள
மைந்த னாகி யிருந்தொரு
வால லீலை நடித்தரு
ளெந்தை தானல கெங்கணு
மெய்தி மக்கடம் வல்வினை
சிந்த மாறு நினைந்திது
செப்பன் மேயின னென்பவே. 43

உங்கள் பாவனை யொருமையா
லுருவ மாமக னாகினா
னிங்கு மேவி யிருந்தன
னினிய டங்கல கெங்கணுந்
தங்கு மாதவர் முதலியோர்
தங்க ளெண்ண முடிப்பனென்
றெங்க ணுத னியம்பவவ்
விருவ ரும்புகல் கின்றனர். 44

பிறப்பெ னுங்கட லிற்படும்
பிழை யேமுறு புணையனாய்
துறப்பின் வீடெனு மொண்கரை
துன்று ருதமிழ் வேமெனா
மறப்பி லாவிரு குரவரு
மனமு ளைந்துரை செய்திடச்
சிறப்ப ஞான சிகாமணி
தெளியு மாறுரை யாடினான். 45

சற்று நும்மை யகன்றிடேன்
றளரன் மின்மன மென்றுதான்
சொற்ற தைய முமக்கெனிற்
றுணியு மாகம வேதநூல்
கற்று ளோரை வினாய்நீராங்
கார ஞானிக டம்மையிவ
ணுற்ற வல்லம ணகல்வனே
னுரைமி னென்றுணர் மின்களே. 46

என்று பொன்றுமிவ் வுடன்முத
லியாவும் வேறென நீக்குபு
நின்ற தம்மில் வேறலனெனு
நிலையை நின்றுதா தான்மிய
மொன்று றும்பரி சுரைசெய்யு
வுணரும் வண்ண முணர்த்தினான்
பின்ற லின்றிய வல்லமாப்
பிரபுவே னுங்குரு ராயனே. 47

தந்தை தாயில னாகிய
    தாணு வாகிய சங்கரன்
மைந்த னாய்மக வில்லெனா
    மனவ ருத்தம கற்றவு
முந்து தேசிக னாகினன்
    முத்தி நல்கவு மெய்தினா
ரிந்த மாதவ ரலகிலை
    யென்று மக்க டுதித்தனர். 48

ஆத லாலெழி லல்லம
    னருளி னாலுறு கின்றது
வாத மாறுநன் முத்திதான்
    மலைத ருங்கொடி யறிதியென்
றோதி னானர னதுபொழு
    தடனி ருந்தன னென்றவன்
மேதை மாயைய றிந்திட
    விமலை கூறின னென்பவே. 49

எள்ளி லெண்ணெ யெனப்பட
    ரிந்த னத்தெரி யென்னவாய்
விள்ளு மென்மலர் மணமெனா
    விரவி யெங்கணு நிற்பினும்
வள்ள லல்லம னன்பர்தம்
    மனம டைந்து விளங்குவான்
றெள்ளு மின்சுவை விம்முபா
    றிரண்மு லைக்கணி னெழுகல்போல் 50

ஆறுவது விமலைகதி முற்றிற்று.

கதி 6-க்குத் திருவிருத்தம் 357.

ஏழாவது

மாயை கோலாகலக்தி..

——:o:——

நல்லெழில் விமலை யின்னண நவின்றிட
முல்லைவெண் ணகைவரு முயற்சி யெண்ணியே
புல்லுவ னவனையென் றெழுந்த போதினி
லல்லம னகன்றமை யறியக் கூறுவாம். 1

முகிழ்மதி யணிபவன் முதல்விக் கோதிய
வகைபெற விமலைதான் விகுப்ப மாயைகேட்
டகநெகிழ் வுற்றுநா மல்ல மப்பெருந்
தகைதனை யடைவதெவ் வாறுசாற் றென்றுள். 2

மழுவல முயரிய வள்ளல் வந்தனை
யழகுற வியற்றினை யாயி னல்லமன்
விழியெதிர் தோன்றிநீ மனத்து வேண்டிய
தொழிவற நல்குவ னுனக்கென் றோதினுள். 3

முதல்விநீ யுரைசெயு முன்ன மேயருண்
மதுகைநா யகன்றனை வழிபட் டேத்தினே
னதுதரும் பயனிலை யறிந்து ளேனெனப்
புதுமயன் மூழ்கினுள் புலர்ந்து கூறினுள். 4

வெருவற விவளக விழியி லாமையாற்
பரசிவ பூசனைப் பயனி லேன்றன
ளரகர வென்றுகா தங்கை வைத்திஃ
துரைசெயும் விமலைதன் னுளங்க லங்கியே. 5

பயனிலை யருச்சனை பயின்று மென்றனை
யயனரி முதலிய வமரர்க் காயினு
நயமொடு சதாசிவ நாதன் பூசனை
முயலுத லன்றியோ ரெண்ண முற்றுமோ. 6

வாசவ னரியயன் வான நாட்டுளோர்
பாசமின் முனிவரர் பலரு மண்ணிடைப்
பூசனை விதிமுறை புரிந்த வாலயங்
காசணி யல்குலாய் காண்கி லாய்கொலோ. 7

மலைமகள் சூார மகளிர் பாற்கட
லலைமகண் முனிவரில் லறக்கி முத்தியர்
கலைமகள் விழிநுதற் கடவுட் பூசையா
லிலைமைக ளடைந்தமை நினைந்தி லாய்கொலோ. 8

சித்தியு மாயுளுஞ் சிறப்புங் காமிய
புத்திய ரடைவரப் புத்தி நீக்கினோர்
முத்தியை யடைவரெம் முதல்வன் பூசையாற்
சத்தியஞ் சத்தியந் தளர்ம ருங்குலாய். 9

பீடுறு மானிடப் பிறப்பு வாய்த்துநல்
லேடவிழ் மலரினு லிறையைப் பூசியார்
பாடமை நாளெலாம் பாழ்க்கி றைப்பவர்
மூடரை யெண்ணுங்கான் மூங்கி நிற்பரே. 10

காம்படு தோளிமுக் கண்ணன் றண்மலர்
தேம்படு மலர்கொடு பூசை செய்பவர்
பாம்பொடு பழகிலாப் பரம னென்றவர்
பூம்பத மன்மகிழ்ந் துலகம் போற்றுமே. 11

நோய்ப்பிறப் பிலாதகண் ணுதலைப் பூசியா
வாய்ப்புறத் தலைக்கொரு மதிபெ றுநரா
னுய்ப்பிறப் புற்றதி னறிஞ ரெள்ளுறு
நாய்ப்பிறப் பாற்றவு நன்று நன்றரோ. 12

பொருவிலி யாகமம் புகன்ற மந்திரக்
கிரியைகள் வழுவறக் கிளக்கு நல்லருட்
குருபர னருளினாற் கொண்டு செய்குநர்
பரசிவ பூசனைப் பயனை நண்ணுவார். 13

அண்ணலைம் முகங்களு மருளு மாகம
நண்ணிய விதிமுறை நன்கு செய்யினு
மெண்ணரு மன்புளத் தில்லை யேயெனிற்
பண்ணிய பூசனை பயன்ற ராதரோ. 14

பூசைசெய் தன்னையும் பூசிக் கப்படு
மீசன தியல்பையு மிறைவன் பூசைசெய்
யாசறு பொருளையு மறிவ றிந்துயர்
தேசிக னருளினாற் றெளிய வேண்டுமால். 15

மந்திர தந்திர வழுக்கள் வந்தவோ
சிந்தனை புறவிட யத்திற் சென்றதோ
பைந்தொடி பூசனை பயனி லென்றுநீ
நிந்தனை செய்ததென் னிகழ்த்து வாயென்றாள். 16

என்றுநல் விமலைமா தியம்பப் பூசையால்
வென்றிகொ ளல்லமன் விழியிற் றோன்றிய
நன்றியை யறிந்தில னழுவி நிற்றலால்
வன்றுயர் மனமுற மாயை கூறுவாள். 17

வேறு.

ஒன்றையு முணர்கி லேனு
னெங்குரு வுரைத்த வாற்று
லின்றளை லிலிங்க பூசை
யியற்றியும் பயனென் றில்லை
யென்றனள் பருவ முற்றோர்க்
கிருமறை யுபதே சிப்ப
தன்றிவன் மனிதர்க் கோதி
னருபயன் படுவ துண்டோ. 18

நெறிபல முறையு ரைத்து
நினைத்தில னதனை யந்தோ
மறுகுறு மனத்த னாகி
மாயைமால் கொண்டி ருந்தா
னறிவிலர்க் கறிவிப் பார்தா
மறிவில ராவ ரென்று
வெறிமலர் வணர்வார் கூந்தல்
விமலைதன் மனத்த ளர்ந்து. 19

இவன்மனங் கவன்றி ருந்த
திதனைநா னறிவ லென்று
குவிமுலை விமலை சொல்வாள்
கோற்றொடி மடந்தாய் நின்மே
லவிழ்மல ரம்பு பட்ட
தாயிருக் தன்றெ னக்கு
நவின்றி மறையே லன்னை
நக்மக ளானை யென்றுள். 20

ஆனையை வெருவி மாயை
யம்பலத் தாடா நின்ற
தாணுவு முளம்வி ரும்புந்
தண்ணுமைத் தொழிலான் கண்கட்
கூணொரு மழகின் மிக்கா
னொருவன்வந் தனனன் னானைக்
காணலு மேனைநான் காணே
னென்றனள் கற்றார் போல. 21

அல்லம னனைய னும
மவன்றனக் கலதென் னெஞ்சக்
கல்லுரு குருதா முக்கட்
கடவுளுக் கன்றி மேரு
வில்லுரு வாவ துண்டோ
விளங்கிழாய் நின்னைக் காணு
நல்வினை யொன்றி ருப்ப
நானுயிர் தரித்தே னென்றாள். 22

நீநவி லல்ல மன்வே
னெடுங்கண்வா ளுதன்ம டந்தாய்
நானவி லல்ல மன்றா
னச்சுமுன் றனக்குத் தக்க
மானிட வடிவங் கொண்டு
வந்தனன் போலு மன்னான்
ஞானநல் விழியி னன்றி
நயந்துதன் னுண்மை காட்டான். 23

என்னநல் விமலை கூற
    விலங்கிலை நெடுவேற் கண்ணி
தன்னிக ரல்ல மன்சச்
    சிதாநந்த சப்பு வென்றா
யன்னவ னலனி வன்றான்
    மத்தள வல்ல மன்காண்
முன்னொடு பின்ம யங்க
    மொழிந்தனை யணங்கே யென்றாள். 24

வேண்டிய வடிவங் கொண்டு
    வேண்டிய வாறு செய்யு
மாண்டரு ளல்ல மற்றி
    தாமென்று மாகா தென்றுங்
கோண்டரு நினது நெஞ்சாற்
    குறித்திடப் படுவ துண்டோ
பூண்டிக ழிளமென் கொங்கைப்
    பொற்றொடி யென்று சொன்னாள். 25

தருக்கநின் னூடறி ரைத்த
    றகாதினி யாங்கி லென்றன்
கருத்தறு மனையன் றன்னைக்
    காட்டுவல் கண்டு நீபின்
புரைத்தரு ளினைய னென்னை
    யுணர்ந்தறி வரிய னென்று
தெரித்தவ னாயி னன்றான்
    நிறலினைக் காண்ப லென்றாள். 26

கண்டுகொண் மணியின் றன்மை
காட்டுதற் கறிந்து ளோரைக்
கொண்டுசெல் பவர்போல் வந்த
கோதையை யுடன்கொண் டேகிப்
பண்டுதன் பூசைக் கெய்தும்
பரிசுபோன் மகளிர் சூழத்
தொண்டையங் கனிவாய் மாயை
சுடர்மணிக் கோயில் புக்காள். 27

அருச்சனை முன்பு போனன்
றாற்றுபு மதுகை நாதன்
திருச்சர ணங்கள் போற்றிச்
சேயரி நெடுங்கட் செவ்வாய்
விரைத்துணர் மலர்மென் கூந்தல்
விமலைமா தோடும் வந்து
திருத்தமண் டபம்புக் குந்தா
ளிரைவளைத் தளிர்க்கை மாயை. 28

அல்லம ரிவர்தாந் தாமென்
றறிதர வறிதி ராமற்
சொல்லுக வெனவ டிக்குந்
தோற்றம்போன் மத்த ளத்தை
வல்லவ னறைத லோடு
மாயைநெஞ் சூச லாடச்
சில்லரி மணிச்சி லம்பு
சிலம்புற வாடு கின்றாள். 29

முன்னுற நின்ற ஞான
　　மூர்த்திமேல் விழியு மார்த்துப்
பின்னுற நின்ற மூர்த்தி
　　மான்மிசைப் பெயரு நெஞ்சு
மன்னுற விருத்தி நின்று
　　மாயைதா னடித்தாள் கண்டோர்
தன்னைய னமுமா னெஞ்சுந்
　　தன்மிசை வந்து விழ. 30

ஆத்தும சுரூப லிங்கா
　　யரிமதர் மழைக்கண் மாயை
கருத்துறு காமந் தன்பாற்
　　காணுறத் தோன்றி நின்றாள்
வருத்துறு செயல்கொண் மாயை
　　மருவிய குணம டுத்துப்
பரத்தினிற் றோன்று மென்று
　　பகர்வது முண்மை யன்றே. 31

கூத்துக்குப் புகுந்த நம்பி
　　கொட்டுக்கு நாணு றுமற்
சித்தப்பு நடந வின்று
　　சிந்தைவே றாகி நின்றாள்
வார்த்தைக்குட் படாத ஞான
　　வாரியை வாயாற் சொல்ல
மூத்துக்கு மதியை வென்ற
　　முகத்தியர் குழாத்து ளொளி. 32

கையொடு செல்லா நின்ற
கடைக்கணன் மாயை காட்ட
வையனை விமலை கண்டாற்
றதிசய முடைய ளாகி
வையக மதனின் மிக்க
மனிதரு ளினையன் போல
மெய்யழ குடையான் றன்னை
வேறுகண் டிலனென் றுள்ளி. 33

மாறரு மலம னேயிவ்
வடிவுகொண் டவுள்செய் பூசைப்
பேறரு ளுதற்குற் றனே
பெருந்தவத் தாற்பி றந்த
வேறொரு மகனோ வென்று
விமலையை யத்த ளாகித்
தேறில ளிற்ப மாயஞ்
செய்துநின் றனனெங் கோயான். 34

தமமில்வே லையினிற் செய்மைத்
தடத்தொரு வனைக்கண் டன்று
ளமைவுற வருதல் போத
லையமுற் றறியார் போல
நிமலனை விகாரி யென்று
நிகழ்நிரு விகாரி யென்றும்
விமலையே மயங்கு மென்னின்
மாயையை வெறுப்ப தென்னே. 35

நீர்நிலை கோலாற் காணு
 நீர்மைபோ லிங்கு நின்றேன்
சீர்நிலை மாயை தன்னாற்
 றெளிவுற வறிவ லென்று
வேர்நிலை வடிவ மாயைக்
 கிளையனே யலம னென்று
வார்நிலை முலைம டந்தை
 வடிக்கணாற் காட்டி னாளால். 36

கண்ணினாற் கேட்குஞ் சீர்சால்
 கங்கணத் திறைவன் முன்னர்
கண்ணினாற் குமரர் நெஞ்சக்
 கட்டவிழ்த் தாடு வாட்குக்
கண்ணினாற் கூற வந்த
 கைலைமா தறிந்தா ளன்னாள்
கண்ணினாற் கண்டு ஞானக்
 கண்ணினாற் காண்பான் றன்னை. 37

வல்லிதன் மனத்திற் காம
 மாய்ந்தவண் கைலைக் குன்றில்
சொல்லிய குணைஞ் சத்திற்
 றோன்றலுஞ் சுழன்றா டிப்போ
யல்லமன் மீது வீழ்வா
 ளாகமேல் வீழ்ந்து பற்றிப்
புல்லிய நினைந்து சென்றாள்
 புல்லிய நெறியி னின்றாள். 38

கண்டன னவன்க ருத்தைக்
காரிகை மனத்திற் காம
மண்டல முணரக் காட்டி
வழிக்கொள்வ லென்று ளத்திற்
கொண்டுகை தவறி வீழ்ந்த
குடமென மத்த ளந்தான்
விண்டுக வெறிந்து போகட்
டோடினன் விரைந்து வீரன் 39

இத்தனை யாட்ட மெல்லா
மிவட்கித னாலென் றெண்ணி
மத்தள மதனை வீசிப்
போகல்போல் வள்ளல் போகப்
பித்தடைந் தனன்கொ லென்று
பித்துறீஇ மாத ரெல்லாங்
கைத்தளிர் விரன்மு டக்கிக்
கவுளடி வைத்து நின்றார். 40

பறையடித் தின்று காறு
மறைத்தவிப் பாவை செய்கை
பறையுடைத் தொழிந்து காளை
பாரெலா மறியச் செய்தான்
கறையடிக் களிநல் யானைக்
கருங்கழற் சீற்றத் துப்பி
னிறைமகட் குயிர்நி லாதென்
றிகுளையர் மனமு ளைந்தார். 41

சிலைமத னின்று செய்யுஞ்
செருவினுக் கன்றி வெள்ளி
மலைதனி லிய்ப்பு மாற்றம்
வழுவிற்றென் றுளம ழிந்தாள்
கலவிசெய் தலைவ னீங்கக்
கைப்பொருட் கழுதி ரங்கு
முலைவிலை மகளிர் போல
முத்தவா ணகைப்பொற் கொம்பு 42

மாலைவாய் மரையே போனு
மாயைவாண் முகத்தைக் கண்டு
வேலுலாங் கருங்கட் செவ்வாய்
விமலைமா தவளு ளத்திற்
சாலுமா றனுரா றிந்து
தடங்கணாய் தளரே னீநின்
சிலநா யகன்போந் தேத்துந்
தேடிநாங் காண்போ மென்ருள். 43

சிலைநுதல் விமலை சொல்லாற்
றெளிந்துள மிறையை நோக்கிக்
கலைதொட ருழைமோன் மாயை
காட்டினிற் றொடர்ந்து போனுண்
மலர்தொட ரளிகள் போல
மாயையைத் தொடர்ந்து சென்ருர்
கொலைபடு மயில மர்த்துக்
குழைபொரு தடங்க ணல்லார். 44

மெய்த்தவம் பயின்று பெற்று
வேந்தர்க்குங் கொடாமன் முக்க
ணத்தனுக் கென்று வாளா
வரசன்வைத் திருந்த பாவை
மத்தளி கன்பின் போனாண்
மகடனை யந்தோ வாண்டு
பத்தின்மேல் வைத்தி ருத்தல்
பாவமென் றிகழ்ந்தார் கண்டோர். 45

பாவமும் பழியு நல்கும்
பல்வகைப் புகழ றங்கள்
யாவையு மழிக்கு மெய்து
மின்பமு மதனா லெய்து
நோவுநன் மரபுஞ் செய்யு
நோன்புநல் லொழுக்கு மேன்மை
சாவுமெண் ணாரும னிற்குந்
தயங்குபுன் காம மென்பார். 46

வேறு.

பஞ்சின் மேன்மிதிப் பினும்பதை பதைக்குமென் பதங்க
ளஞ்சு றாள்பரன் மிதிப்பதை நீருண வவாவாள்
விஞ்சு ஞாயிறு முதிர்கதிர் வெதுப்பினை வெருவாள்
நெஞ்சு யோகிமே லிருத்தியந் நிரைவழி சென்றாள். 47

காம வெந்தழ லாலுடல் வெந்துளங் கரிந்த
கோம டந்தைய லாலிலை மேல்வரு குளிர்தண்
பூம டந்தையப் பாலையிற் போமெனிற் புனலிற்
றாமி ளங்கயல் சுடுமணல் வீழ்ந்தெனத் தளரும். 48

பான லங்கருங் கன்னிபோ லியகொடும் பாலை
யானை தன்புழைக் கைநிகர் துளியிடை விடாமல்
வான நின்றுபெய் யினுந்தழற் பட்டவல் லிரும்பின்
மேன கந்தெறி நிவலைபோற் சுவறுறும் விரைந்து 49

மால ருந்திய போதுதன் வயிற்றிடை யிராதிப்
பாலை யன்றுட னுமிழ்ந்தில னின்மெய் பதைத்து
வேலை யின்றலை வீழ்ந்தத னாலுமுன் வெண்ணை
யாலும் வெந்தழ றணிந்துயி ருய்குவ னலனே. 50

நாயி னாவினீர் சிறுமுயற் குருளைக ணக்குந்
திய பாலையிற் றனைமறந் தவசத்திற் சென்ற
மாயை மாதுபின் றொடர்ந்துசென் மலர்முக மாதர்
வாயி னீரறீஇக் கண்கணீர் சுரந்தன வந்து. 51

கான னீரெனச் சிறிதிடங் கடிதுசென் றினைப்பார்
மான னார்சிலர் வாய்க்கடை நாவினால் வருடித்
தானை யோர்கர முகத்தெதி ரசைத்துமெய் தளர்வார்
வேனி லாகொடி தென்றுதம் விதியினை வெறுப்பார். 52

மாத ரிவ்வணந் தொடர்ந்துபின் வரவெழின் மாயை
பாத தாமரை வருந்தின பாலையு ணடந்தவ்
வாதி நாயகன் றனைமறித் துதவிசெய் தறன்மேல்
லோதி யோடுற வாவமென் றுழைகண்முன் னோடும். 53

கூந்தன் மேல்விரி முகிறரக் கோபம்வாய் காட்ட
வேந்து கொங்கையின் வடமலை யருவியை யேய்ப்பக்
காந்த ளங்கைக டரவருங் காரெனக் கலாபம்
வாய்ந்த மஞ்ஞைகண் மகிழவந் தனள்பெரு வனத்தில். 54

சிங்க முங்கரி யும்பணி செயத்தவஞ் செய்யூ
வங்கு றுந்தவர் மாயைதன் முலையிடை யராமா
தங்க முஞ்சிறு சிங்கமுங் கண்டுளங் தளர்ந்து
பொங்கு றுந்துய ரோடெழுந் திரிந்துபோ யினரால். 55

கொடிய வாள்வரி வேங்கையைக் கண்டமான் குழாம்போ
னெடிய வார்சடை முனிவரர் கலங்குறு நிலையுந்
தொடியு லாவுமென் றோண்மட வார்வரு துயரு
முடியு மாறருள் செயநினைந் தனனருண் மூர்த்தி. 56

மாயை போகவோர் கணத்தினிற் றுரப்பனீர் மனத்தி
னோயு றீரென வொருமுனி போனின்று நுவன்று
தூய மாதவர்க் கருள்செய்து தொல்லைநல் லுருவாய்த்
தேயு நுண்மருங் கணங்கெதிர் தோன்றினன் சிரித்து. 57

பொங்கு மாரழல் வெஞ்சுரம் புக்கழு வையர்க்குக்
கங்கை யாறெதிர்ந் தாலெனக் கண்ணெதிர் தோன்று
மெங்க ணாயகன் றிருவடித் தாமரை யிணையைத்
தங்க ளாகுலந் தீர்ந்துமெய் குளிர்தரச் சார்ந்தார். 58

பெருக ளற்றினி லழுந்தியங் கெழுபவன் பிடித்த
கரநெ கிழ்ந்துவிட் டகல்பவன் போலிளங் காளாய்
விரைம லர்க்கணை பட்டுள நையுமெல் லியலை
யருள றுத்துறந் தனையென்கொ லென்றன ரவர்தாம். 59

பற்றி யாயிடை விடுத்தது நீயிரே பற்றி
யிற்றை நாளுமை விடுத்திலே னிதனையிவ் வுலக
முற்று மோதுறுந் தம்பிழை மொழிகுந ருளரோ
குற்ற நாடியே திலரிடை கூறுந ரல்லால். 60

என்ன வோதரு மல்லம னேந்திழை மடவார்
மன்னன் மாமகன் மனத்தெழு காமநோய் வளரு
முன்ன நீமுனி யாகிருந் தின்றுதான் முனிந்தா
யென்னை யேறவிட் டேணியை வாங்கினை யென்றார். 61

தொல்லை நின்றிரு மேனிபோ லுள்ளமுந் தூய்தாய்
நல்லை யென்றுனை நம்பினேன் வஞ்சக நடிப்பு
வல்லை யென்பதை யறிந்திலே னென்ன வன்சொற்
சொல்லி நின்றனள் மாயையெம் பிரானிது சொல்லும்.

வஞ்ச நாடக நடிப்பது மாயைதன் செயலோ
தஞ்ச வல்லமன் றன்செய லோவெனத் தடங்கட்
பஞ்சின் மெல்லடி யாய்கட வுளரையும் படிறி
னெஞ்ச மாதவர் தமையுங்கேட் டறிதிநீ யென்றான். 63

கள்ளன் மங்கையைக் களவுசெய் பொருளினைக் கண்டு
கொள்ளு நன்குறி புகல்விப்ப தொக்குமென் கூத்தைத்
தள்ள ருஞ்சுரர் முனிவராற் சொல்விக்குந் தகைமை
வள்ள லென்றுபுன் னகைகொளீஇ யுரைக்குமம் மாயை.

நெஞ்சம் யாதினா லெனையகன் றிடவரி நினைக்குங்
கஞ்சன் மாயையை யிலனெனக் கழறவா யுண்டோ
விஞ்சும் வானிறை யென்னையெம் மெய்யினால் விடுவான்
றஞ்ச மாயையென் றிகழ்தரத் தக்கசொற் கற்றோய். 65

என்னை யஞ்சிமா வழங்குகாட் டிருக்குமா தவரென்
றன்னை வென்றிட வல்லரோ வல்லரென் றன்னைப்
பின்னை வென்றிட வல்லரி யார்பே சுதியென்று
மின்னை வென்றநுண் ணிடைசொல வல்லமன் விளம்பும்.

என்ற ஞானையைக் கடப்பவ ரிலையில்லை யென்று
வென்றி கூறினை யெல்வர் நிற்கவேல் விழியாய்
நின்ற வாருயிர் முயற்சியா னிகழ்த்திய மாற்ற
மன்றி வாழ்மறை யாகமத் தறிதியென் றறைந்தான். 67

நாலு வாக்குநீ பார்ப்பினு நானவற் றினுக்கு
மூல காரண மாகுவன் மொழிந்தவிம் மாற்ற
நாலெ லாமுரைத் திடுமெனச் செருக்கொடு நுவன்றுண்
மாலெ லாம்பிறப் பதற்கிட மாகிய மாயை. 68

ஆட்டு கிற்பனிவ் வகிலமு மென்றனை நின்னை
யாட்டு கிற்பவ ராரென வறிந்திலை பேதாய்
கேட்டு நின்னையோர் பொருளென மூடரே கிளப்பார்
நாட்டு மென்னைநன் கறிந்துயர் ஞானிக ணவில்வார். 69

ஆரை யாரிருந் தாட்டுவ ரோவதை யறியே
மார வேள்செயு நோய்மறித் ததன்பினென் வாதம்
பாரெ னுவியம் பினள்பசிக் கனமிடிற் பசிநோய்
தீரு மாமருந் தூதவுவ னென்பவர் சீர்போல். 70

காமி யாகிநீ யருச்சனை கடைப்பிடித் தமையா
னும வேனெடுங் கண்ணினுய் காமிபோ னடித்தேன்
றீமை நெஞ்சினுற் குணிலைந் தனைநினைத் தீண்டேன்
போமி னுருட னென்றனன் வன்சொலாற் புனிதன். 71

வேறு.

மண்ணுலகி விழிகுலமத் தனத்தொழிலோன்
றனைவிரும்பி வறிது மீண்டா
ளெண்ணன்மக ளெனும்பழியை மாளாம
லிறுவிப்போ யங்கை கொட்டி
விண்ணுலக நகைசெய்யச் சூண்முடியா
தெவ்வாறு விமலன் பங்கிற்
பெண்ணரசி தன்முகத்தில் விழிப்பலென
மாயையுளம் பிழை யுற்றாள். 72

அன்பினு லன்பர்பெறற் கெளியனு
மெனைக்குளோன் றறைந்து வந்து
வன்பினாற் பெறவேண்டி நின்றழிந்தா
யிதுதகுமோ மாயை மாதே
முன்பினுக் கடுவிதைத்துக் கரும்பாக
வேண்டிமிக முயன்று நெஞ்சிற்
அன்பராய்த் திரியுமவர் போலென்றான்
மாயைதனைத் துரக்க வல்லான். 73

கரைகுறுக வந்தகலங் கவிழ்ந்தநாய்
கன்போலக் கலங்கி நின்ற
வரைபுரைமென் முலைமாயை தனைக்கண்டு
விமலையுள மறுகி மாழ்கி
யிரதமுறு களிம்புமலி செம்பினிய
னேக்குறு வியல்பு போல
வருள்புரிதி யையவிவள் குணநோக்கா
தென்றுதொழு தஞ்சிச் சொன்னாள். 74

இலங்கிலைவேன் மருட்டுமதர் விழிவிமலாய்
வறியவோ டிரதந் தன்னு
னலங்கிளர்போன் னுருவாகி லென்றாலிம்
மாயையின்ப நணுகு மென்று
புலங்களறி வரியபர மானந்த
சிவயோகி புகல மாயை
கலங்கியளி பசும்புண்ணிற் செவ்வேல்பட்
டெனவழுங்கிக் கழறு கின்றாள். 75

நனவொருபுன் கனவாக மயங்கவெனைப்
புணர்தலினா னாளும் வென்றி
யெனதெனதென் றுளருஞ்செருக்கி மடமாயை
கூறுதலு மெங்கள் கோமான்
கனவினுகர் வுறுமுண்வு குறையுமோ
பசியதனாற் களைவ துண்டோ
நினைவில்வரு கனவொன்று கண்டிறுமாந்
தனைபேதாய் நீதா னென்றான். 76

எவ்வண்ண முரைவன்மை கொண்டுநீ
தள்ளினுநா னின்று போகேன்
கைவண்ண மலர்ப்பகழி மதனனையாய்
நினைத்தழுவிக் கட்டிக் கொண்டு
செவ்வண்ண னமர்கைலைக் கேகியென்றுண்
முடிப்பலெனச் செருக்கிச் சொன்னாள்
மைவண்ண மலர்க்குழலாள் வான்றிரட்டி
விழுங்குவலென் மாற்றம் போல. 77

முடிக்குமலர்க் குழன்மடவாள் சூண்முடிப்ப
 லெனுமொழிக்கு முறுவல் செய்து
பிடிக்கவலை யாயிலெனைப் பிடிநடையாய்
 பிடியென்று பிரான்ம றைந்தான்
மடக்கொடிதன் விழியினுற் காண்பதும்போய்
 மதிமயங்கி வறிது நின்ருள்
சுடர்த்தொடிமென் ருேண்மடவா ரின்றிழுந்தோ
 மிவளையெனத் துயரு ழந்தார். 78

வெண்டிங்க ளிலவுவா யிடைப்புகினுஞ்
 சகோரமெனு மென்பு ளன்றி
யுண்டிங்கு வாழுமுயி ருளதோநம்
 மல்லமனு மொருவன் ருனும்
பண்டங்கு மொழிமாயை கைப்படினு
 மவள்பிடிக்கப் படுவ ஞேதான்
ருேண்டன்பின் வழிநின்று மனமாசு
 தீர்ந்தபெருந் தூயோர்க் கல்லால். 79

மாயைதனை வாதித்துத் தள்ளுபுதன்
 னிலைநின்று மாயா வாதி
யாயினனல் வீரசைவ சித்தாந்த
 குலதீப மாயினேனென்
ருேயுமன நிருவியிறப் பெகிர்வுநிகழ்
 வெனுங்கால முணரு மாற்றற்
றூயமுனி வரரெல்லா மல்லமனைத்
 தொழுதுதவந் தொடங்கி வாழ்ந்தார். 80

மாயை கோலாகலகதி முற்றிற்று.

கதி 7-க்கு—திருவிருத்தங்கள் 436.

எட்டாவது

வசவண்ணர்வந்தகதி.

—— :o: ——

வேறு.

அசைவி லல்லமற் காயுமை நற்கலை
வசவ தேவன் வலிய கணங்கடாங்
கசியு மன்பிற் கயிலையி னின்றுதென்
றிசையில் வந்த திறமுறை செய்குவாம். 1

இங்கு காணுஞ் சிறுவிலை நாட்கடன்
வாங்கு மோர்பொருள் போக்கும் வறியர்போ
னீங்க ஞான நெடுந்தகை மாயைநின்
றேங்கு மாவி யியக்கமு மின்றியே. 2

மத்த ளங்கொடு வந்தவன் றன்னெடு
பொய்த்த நண்ணிடை போயின னென்னவே
சித்த நாளுந் துயர்முந் தின்றிடப்
பித்தர் போற்பின் றொடர்ந்தனர் பெற்றவர். 3

தக்க தந்தைதாய் சாயப் பழிசெயு
மக்க ளின்றி மலடர்தா மாதலு
மிக்க வன்பிணி மேவலு நல்லவென்
றுக்க நெஞ்சுட னோடினன் மன்னவன். 4

காய்ப சிக்குக் கவன்று தசைதின
வாய்ப தைக்கு மறவர் வலையிடைப்
போய்வி ழுக்குழக் கன்று புகுந்தவண்
டாய்ப தைப்பது தன்னெதிர் காணுமோர். 5

கண்டு வார்சிலைக் கானவர் பார்ப்பினைக்
கொண்டு போகக் குடம்பைகண் டேங்கியே
அண்ட மாரிரை சோரப் பறவைகண்
மண்டு நோயின் மறுகுதல் காணுமோ. 6

அரின்மி தித்திட் டதர்படப் பூம்பணை
மாமு றித்து மழைமதக் கைம்முக
வால டிப்பிறை யொண்மருப் பஞ்செவிக்
கரிந டப்பக் கலங்கி யிரியுமோ. 7

பாற்கண் மென்பதம் வைத்துப் பதைக்குமோ
சூரத்து மேனி துவண்டு வெதும்பிநீ
ரிரக்கு மோமக ளென்செயு மோவெனத்
தரிக்க ருந்துயர் தாயடைந் தேங்கினள். 8

பொன்னை யன்ன புதல்வி பொருட்டிவண்
மன்னர் மன்னன் மனத்தில் வளர்ந்தெழு
மின்னல் காணவு மூழ்லோன் றிருந்ததென்
றுன்னி மாழ்கியவ் வூரர்பின் போயினர். 9

அயர்ந்து நிற்கு மரிவையைக் கண்டுநான்
முயன்று மெய்த்தவ முற்றும் பயின்றுனைப்
பயந்த தற்குப் பயனன் றுதவினை
நயந்தெ மக்கெனத் தந்தை நவின்றனன். 10

என்னை நீங்கி யிழிதொழில் செய்பவன்
றன்னை நாடித் தலைமை யிழந்தனை
கன்னி நீகொடுங் காட்டில் வந்தாயென
வன்னை யோவென் றரற்றி யழுதனள். 11

மகனு மல்லனவ் வல்லமன் மாயைநும்
மகளு மல்லள் வரைபுரை தோளினா
யிகலும் வாட்க ணரசியு நீயுமிங்
ககலு மென்று விமலை யறைகுவாள். 12

வினைப்ப யன்கொள வேண்டுந ரோரிடந்
தனைப்பொ ருந்துறச் சம்பந்த மாத்திரத்
தெனக்கி னாரிவ ரென்றபி மானமோன்
றனைப்பொ ருந்தி யழிவ ரறிவிலார். 13

தனைய ராகியுந் தந்தைதா யாகியு
முனையு ளாத வுயிரிலை யாதலா
லினையர் கேளி ரினைய ரயலென
நினைவு றேன்மினிர் நெட்டிலை வேலினாய். 14

வேனெ டுங்கண் விமலை யிவைசொலப்
பான லங்கட் பனிமதி வாண்முகப்
பூந றுங்குழற் பொற்றொடி மாயைமுன்
னான டைந்தமை தந்தைக் குணர்த்தியே. 15

காவி யங்கட் கனியிதழ் மாதுமை
யேவ வந்தவென் னெண்ண முடித்திலன்
போவ னங்கிப் புரிகுழ லோடுநா
னீவிர் நோவன்மி னென்னை நினைந்தெனா. 16

விரைந்தெ ழுந்து விமலை யண்ணங்கொடு
வருந்து நெஞ்சக மாயையக் காட்டுளோர்
பிரிந்த ழுங்குரல் பின்றொடர்ந் தேகவே
பொருந்த ருங்கயி லைத்தடம் போயினாள். 17.

அழுது வாய்விட் டரற்றிலன் றன்னுடல்
புழுதி யாடப் புரண்டிலன் மன்னவன்
பழுதி லாததன் பாவைகா ணுமையா
லெழுது மோவிய மென்னநின் றனரோ. 18

விழுவள் மீள வெழுவள் மெலிந்துணைத்
தழுவள் மேனி யசைந்து நிலங்கையா
அழுவள் வாய்கொண் டுயிர்ப்ப ளிறப்பலென்
றெழுவள் கைநெரித் தேங்குவ ளன்னையே. 19

பாடு மாதரும் பந்துங் கழங்குநின்
றாடு மாதரு மாகு மரிவைய
ரோடு மேவி யொருமகள் வாழ்ந்தவம்
மாட நானினிக் கண்டுயிர் வாழ்வனோ 20

அளிக்கும் வார்மதுச் சோலையும் வாவியும்
பளிக்கு மாடமும் பாழ்பட வென்மகள்
களிக்கு மானிருங் காட்டினு ளெம்மைவிட்
டொளிக்கு மாறொரு சற்று முணர்ந்திலேன். 21

என்னை நீவிட் டிருப்பினும் பொற்றொடி
யுன்னை நான்விட் டுயிர்பிழை யேனென
வன்னை வாய்விட் டரற்றின ளாயிடை
மின்ன னாருங் கதறினர் வேலைபோல். 22

வந்து வேந்தன் வழிமர பீரிய
னுந்த மாமக ளோன்மை நுமக்குநான்
முந்து கூறில னோதுயர் மூழ்கிநீர்
சிந்தை நோத றகாதெனச் செப்புவான். 23

அருந்த வம்பல வாற்று மறிஞரும்
பொருந்த ருங்கயி லைக்குமின் போனமை
தெரிந்து நெஞ்சந் தெளிய வறிந்துநீர்
வருந்துந் தன்மை மடமை மடமையே. 24

சிலைநு தற்பசுந் தேமொழி மாதுமை
கலைநு மக்குக் கவின்மக ளாகநீர்
தலைமை பெற்றது சாலுமு மையினி
யுலகி னிற்பிற ரொப்பவ ரில்லையே. 25

என்று கூறக் குரவ னிறைமகன்
மன்றல் வாழ்க்கை மனையொடு துன்பொரீஇச்
சென்று மாடத் திருநக ரிற்புகாக்
குன்ற மாமதிற் கோயிலி னண்ணினன். 26

வேறு.

கயிலையில் விமலை யோடுங்
கவிரிதழ் மாயை சென்று
வியனில மதனிற் றன்னை
விடுத்தனுான் றென்ன வானோர்
பயிலவை தன்னிற் புக்குப்
பரனையு மிமய மீன்ற
மயிலியை றனையும் வாழ்த்தி
வணங்கியங் கருகு நின்றாள். 27

பொலிவழி வதனங் கண்ட
போதேயம் மாயை நெஞ்சின்
மெலிவினை யறிந்து மன்னை
வினவலுஞ் சூள்கொண் டேகி
மலர்தலை யுலகிற் றன்முன்
மயங்கிய வாற னைத்து
நலியுநா ணடவ ருந்தி
நவின்றனள் குறிப்பிற் றோன்ற. 28

நன்னக மகள்கேட் டுள்ள
நாணுபு முகங்க விழ்ந்தாள்
பன்னக சயன னாதி
பண்ணவர் நெருங்க வைக்கண்
முன்னகை செய்து தீய
முப்புர மாளச் செய்தான்
புன்னகை புரிந்தான் பங்கிற்
புரிகுழல் செருக்கு மாள. 29

அளியனென் றன்க்கு நான்சொ
லல்லம னரிய னோமற்
றெளியனோ வுரைத்தி நீயென்
றிலங்கயி லெறித லேபோல்
வெளியபுன் முறுவல் செய்ய
விமலன்வெண் மதியங் கண்ட
நளினமென் மலர்போ லென்றாய்
நல்கமுக மொடுங்கி னாளால். 30

போக்கரும் வலிபு கன்று
போய்வரு மாயை சொன்ன
வாக்கினில் வருந்து வேனை
வள்ளனீ நகைசெய் தெள்ளன்
மூக்கிலி முகத்தின் முன்னர்
முகுரங்காட் டுதல்போன் பென்ன
மீக்கிள ரிமய மீன்ற
மெல்லியன் மெலிந்து சொன்னாள். 31

நடம்பயி லெந்தை மங்கை
நாளினல் வருந்தி னுளென்
றடைந்தருள் சொல்வன் ஞால
மலைக்குமம் மாயை சூளா
னெடுந்தகை முன்னஞ் சென்ற
நிலையேநன் றுடு கொல்வோன்
மடங்கன்முன் வெல்வே னென்று
வருதலே யாற்ற லன்றே. 32

அல்லமன் பெருமை யெல்லா
மனைவரு மறிந்து கொள்ள
நல்லெழின் மலைம டந்தாய்
நன்குணர்த் தினைநீ யென்று
சொல்லுந ரன்றி நின்னை
நிந்தனை சொல்ல வல்லா
ரில்லையென் றியம்ப யாவு
மீன்றவ ளியம்பு கின்றாள். 33

பொறியிலி யேன்செய் தீமை
　　பொறுத்தருள் புரிந்து மெய்ம்மை
யறிவருள் குரவ ரைக்கு
　　மல்லமன் றன்னைக் காணு
நெறியருள் புரிதி யென்ன
　　நிரைவனை வணங்கிக் கூற
மறிமழு வமர்ந்தி ருக்கு
　　மலர்க்கைவா னவனு ரைப்பான். 34

மத்தம நுறுகு ணத்து
　　மாயையை விடுத்த வாற்று
னித்திய குரவன் றன்னை
　　நீயறிந் திலைய ணங்கே
சத்துவ கலைம டந்தை
　　தனையினி விடுத்தி யாயிற்
கைத்தல நெல்லி போலக்
　　காண்குவை யவனை யென்றான். 35

மிடியட விறப்ப னென்று
　　மேவுமோ ரிடத்திற் செம்பொன்
குடமொடு கண்ட வன்போற்
　　கொலைசெய்நாண் டுறந்து வந்து
நுடியிடை யுமையெம் மானைத்
　　தொழுதுசத் துவவ ணங்கைப்
படிமிசை யுலமற் காண்பான்
　　செல்கெனப் பணித்தா னன்றே. 36

அப்பொழுது தருகு நின்ற
வருணந்தி தேவ னன்னே
யொப்பரும் பத்தி யென்னு
மஞ்சன மொண்றுண் டாயிற்
சேப்பரு ஞாணு னந்த
வல்லம தேவ னென்னும்
வைப்பினை யெளிது காண
லாமென மகிழ்ந்து சொன்ணுன். 37

அழிவரு நிதிய வைப்பை
யஞ்சனங் கொண்டு காணும்
விழியுடை யவன்போன் ஞான
மெய்க்குர வனைத்தான் கண்டு
கழிமய லன்பர் காணக்
காட்டுவோ னிவனென் றெம்மை
வழிவழி யடிமை கோள்ளும்
வள்ளனந் தியைப்பு கழ்ந்து. 38

சத்தியால் யான்பி ணித்த
தளைதனைத் தனது தூய
பத்தியா லவிழ்க்க வல்லோன்
பார்க்கினிந் நந்தி யேதா
னித்தினல் விலங்கு பூட்டு
மிறைவனே விடுவிப் பானே
மெய்த்தவா ரருளி னேன்யார்
விளம்புக வென்று சொல்வான். 39

அல்லம னென்னு ஞான
வாணியை யகப்ப டுத்த
வல்லவொன் பார்வை நீயே
யாதலான் மண்ணிற் போகி
யெல்லையி லன்பர் நெஞ்சத்
தின்பரு ணந்தி யென்று
சொல்லின னுயிரிற் றோன்றாத்
துணையென விருக்கும் பெம்மான். 40

அந்திவண் ணத்தெங் கோமா
னருளினா லின்ன கூறச்
சுந்தரி தனக்கு மெட்டாத்
தூயவன் றன்னைக் காண
நந்திவல் லவனோ வென்று
நகைசெய்து கணங்க டம்முள்
வந்தொரு சிலரு ரைப்ப
மங்கைபங் காளன் சொல்வான். 41

நந்தியென் றனையு ணர்ந்தா
னவன் றனையு ணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய் தெம்மை நீவிர்
தெளிவுற வறிகி லீரேன்
றெந்தையெம் பெருமான் கூற
விகழ்ந்துரை செய்தோ ரெல்லாம்
வெந்துயர் கொண்டு நின்றார்
மீளவும் விமலன் சொல்வான். 42

மாசறு நந்தி பத்தி
வார்த்தையா லறியீர் நீவிர்
காசினி யதனிற் சென்று
கண்களா லமையக் கண்டு
பேசுதிர் பின்ன ரென்று
பெருந்தகை நந்தி தன்னை
யீசனெண் கணங்க டம்மை
யேவின னருளி னானே. 43

கண்ணுத லருளா லேவுங்
கணங்களுட் டலைமை பெற்றோர்
மண்ணுல கதனில் வேண்டும்
வளம்பதி தோறும் வந்து
நண்ணின ருலகர் கண்ணி
னரர்வடி வாகத் தோன்ற
வெண்ணூறி னேழுநூற் றின்மே
லெழுபதேன் றுரைக்கு மெண்ணார். 44

நந்தியேன் கின்ற ஞான
ஞாயிறு நிலத்து திப்பின்
முந்துறு மமண ரேன்னு
மூடுவல் லிருள்கெட் டோடுஞ்
சந்திர மௌலி சீர்வேண்
டாமரை மலரு மென்னா
விந்திரன் முதலா யுள்ள
விமையவர் மனம கிழ்ந்தார். 45

வசவண்ணர்வந்தகதி முற்றிற்று.

கதி 8-க்கு திருவிருத்தங்கள் 481.

ஒன்பதாவது
அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

வேறு.

புராஞ்சுடு சிறுநகைப் புனிதன் பாலமர்
கருத்தடங் கண்ணிதன் கலையு நந்தியும்
அருங்கண நாதரு மகனி லத்திடை
வருந்திற மறிந்தவா வகுத்துக் கூறுவாம். 1

பெடையொடு சுரும்பினம் பெரிதி ரைந்திடக்
கடிதட மலவுவாய்க் காவி ஞெடியே
மடையுடை மதுமழை மலர்பெய் சோலைசூழ்
உடுதடை யெனுநக ரொன்றுண் டாயிடை. 2

நன்மையென் பனவெலா முடைய னுன்மறைப்
புன்மையென் பனவெலாம் பொருந்து ருனெனுந்
தன்மைதன் பெயரினு லறியத் தக்கவன்
நின்மல னெனவொரு நிகரி லானுளன். 3

அவனெழின் மனையவ ளாட கத்தினைச்
சுவணமென் குதலெனச் சுமதி யென்பவள்
தவநிலை தன்னினுந் தலைமைத் தென்னவே
யுவமையி லில்லறத் தொழுகு நீர்மையாள். 4

தூநிரு மலனுக்கச் சுமதி தன்னிடைத்
தானொரு மகளெனச் சார்ந்து தோன்றினுள்
ஆனுயர் கொடியினே னங்கை தாங்குரு
மானுயர் சத்துவ கலைம டந்தையே. 5

மதிபெறு கடலென்ன மகளை யின்றவர்
நதிபெறு சடைமுடி நம்பன் பாலுறு
கதிபெறு மதிநுதற் கரும்பைப் பெற்றுநந்
றுதிபெறு மலையென மகிழ்ச்சி துன்னினர். 6

நெறிமுறை நிருமல னீறு சாத்தியே
யறிவரு மஞ்செழுத் தறைந்து மெய்யுணர்
குறியினைத் தரித்தனன் குழவி யாகிய
பொறிநிகர் வுறுமொரு புதல்விக் கென்பவே. 7

இந்துவார் சடையினே னிடத்த ளேயெனுஞ்
சிந்தையான் மகளைமா தேவி யென்றொரு
சந்தநா மங்கொடு தானழைத்தனன்
தந்தையா தற்குநற் றவம்பு ரிந்தவன். 8

அறிவரு ளாதர வடக்கம் வாய்மைமெய்த்
துறவுநல் லொழுக்கமே தூய்மை யென்றிவை
யுறவொடு குழவியா யுடன்வ ளர்ந்திட
மறுவறு சுமதிதன் மகள்வ ளர்ந்தனள். 9

வாடிய மருங்குலம் மாயை தோன்றுநாள்
கோடிய சிலைகொடு தவங்கு லைப்பவே
யோடிய மதனன்மா தேவி யோங்குநாள்
விடிய சிலையனுய் வீழ்ந்து மாழ்கினன். 10

விழுந்தன கொடியதீ வினைப்ப ரப்பெலாம்
எழுந்தன நல்லறம் யாவுந் திங்களங்
கொழுந்தென நிருமலன் குமரி யோங்குநாள்
முழங்கின சிவாகம முற்று மெங்குமே. 11

வேறு.

ஈங்குமா தேவி யின்னண மிருப்ப
வெம்பிரா னேவிய கணங்கள்
தாங்கள்வேண் டியவொண் பதிதொறு முன்செய்
தவத்தர்பா னன்மக வாகித்
திங்கிலாச் சித்த ராமையன் மாச்சி
தேவனென் றிடுபெயர் முதலா
வீங்குநா மங்கள் வேறுவே றுறக்கொண்
டுற்றனர் நற்றவ முயன்று. 12

பயக்குறு மினிய சங்கர பூசை
பல்வகை நெறிப்பட வியற்றிச்
செயற்கருஞ் செய்கை செய்தவ ரிருந்தார்
தென்றிசைக் கயிலைபோற் சிறக்க
மயக்குறு மடண வல்லிருண் மேலிய
வயிணவ மேனுமுடு மழுங்க
வியக்குறு சைவ மலரகன் னந்தி
வெய்யவ னுதித்தமை விரிப்பாம். 13

வாயின்மண் ணிட்டுக் கொண்டவன் றன்னை
மதித்துநன் னுதலின்மண் ணிடாமற்
பாயும்வெண் டிரையிற் றுயில்பவன் றனக்குப்
பரிதியோன் றளித்தருண் முக்க
ணாயகன் றனையே கருதிவெண் ணீற்று
னன்னுதல் விதியை யணியுந்
தூயநன் மறையோர் தமக்கிட மாகுந்
துரிசிலா விங்குளா புரியே. 14

கதிர்விளை செந்நெற் காடுசூழ் கருப்பு
கரும்புசூழ் கதலியங் காசூழ்
புதுநறும் பாளைக் கமுககா சூழ்முப்
புடைப்பசுங் காயதெங் கா சூ
ழுதிர்கனித் தேமாந் தண்பொழில் பார்ப்பார்க்
குயர்வுறு துயர்மிடி புகாம
லதிர்முர சியம்பும் வீதியந் நகரிற்
கணிகள்வைத் திடுபடை காட்டும். 15

விருந்தினுக் கிடுவா ரன்னமந் நகரின்
வேதியர் மடந்தைய ரெல்லாம்
பொருந்துமன் னத்திற் கிடுவன விருந்து
புனல்வயற் செங்கம லங்கள்
வருந்துநுண் ணிடைநன் மாதர்கைம் மலர்க்கு
வண்டினைக் கொடுப்பர்பே ரின்பந்
தருந்தனி நகர்சூழ் தடங்கள்வண் டிற்குத்
தாண்மலர் கொடுத்திடு மன்றே. 16

இந்நகர் வாழு மறையவர் செய்யும்
யாகதூ மம்படிந் தன்றோ
பொன்னகர் வாழ்நர் நிறைந்தவா யுளராய்ப்
பொருந்துத லிந்நகர் மறையோ
ருன்னரு மனுவா னெருப்பினை வளர்த்திட்
டொழுகுநீர் காட்டுறி னன்றிப்
பின்னொரு செயலாற் கலியுகந் தன்னிற்
பெருகுநீர் காணுறப் படுமோ. 17

இனையமா நகரி னந்தணர்க் கெல்லா
மிறைமைபூண் டுளனொரு மறையோ
னினைவெலா மரன்றா ளினுமுறை யெல்லா
நிருமலன் றுதியினுஞ் செய்யும்
வினையெலா மவன்பூ சனையினும் வைத்தோன்
வேதமு மொழுக்கமும் வல்லான்
மனையுளா னெனினுந் துறந்தவர்க் கொப்பான்
மற்றவ னுமைமா தாசன். 18

இருந்திய வனையான் றேவிதன் னுமஞ்
செப்பின்மா தாம்பிகை யென்பா
ளருந்ததி முதலாங் கற்புடை யார்த
மருநிலை யூறின்றி முற்ற
நிரந்தர மவனைக் கைகுவித் திறைஞ்சி
நினைந்துபின் பாயலிற் படுப்பார்
கருந்தடங் கயற்கட் பூங்கொடி யனையாள்
கற்பினை யாவரே புகல்வார். 19

பூங்கொடி யனமா தாம்பிகை பெருமை
புனைந்துரை யன்றுபட் டாங்கே
யோங்கிய வபர சிவனென வேத
முரைத்திடு மருணந்தி வந்தான்
ருங்குற வவடன் வயிற்றிடை யதனாற்
றக்கவர் தகவில ரென்ப
தாங்கவர் பயந்த புதல்வனாற் றெளிய
வறிமினென் றறைகுவர் பெரியோர். 20

ஐந்தொழி லொருவன் றிருவுள மகிழு
மறுதொழி லாளன்மா தரசன்
பைந்தொடி கோமூநற் றேமுதேழு தொழிலாள்
பரிந்துதீ வளர்ப்பவன் மறையோன்
செந்திரு வனையாள் விருந்தினர் வயிற்றிற்
றீயவிப் பவளிவர் பெருமை
நந்தெழின் மலரோன் சொன்மக ளிருக்கு
நாவினும் புகன்றிடப் படாதே. 21

இன்னமா தரசன் றேவிதன் வயிற்றி
னிவ்வுல கெலாஞ்செய்புண் ணியத்தான்
மன்னுமா ரளிகள் விருந்துணக் காமர்
வல்லியின் மலர்மலர் வருபோ
லென்னையா ளுடைய நந்திவா னவன்ரு
னெய்திவந் துதித்தன னன்று
சென்னியா லமரர் தொழுதுபூ மாரி
சிந்தினர் துந்துமி முழங்க. 22

எங்குரு நந்தி தோன்றுநாட் புதுமை
யென்சொல்வாங் கண்டுமுட் டென்னும்
வெங்குண வமண ருளத்தெறி மழுவோன்
வேடங்கண் டஞ்சலி செய்ய
வங்கொரு நேயம் பிறந்தது திருமா
லடியவ ருளத்தினி லெங்கள்
சங்கர னிறைவ னெனவொரு ஞானஞ்
சார்ந்தது தமையறி யாமல். 23

கொலைகள வழுக்கா றவாவொடு வெகுளி
கொடுஞ்சொல்போய் பயனில கூற
னிலையழீஇ யொருவன் செய்நன்றி மறத்த
னிந்தனை வஞ்சனை பிறர்தஞ்
சிலைநுதன் மடவார்க் கருதலென் றினைய
தீமைக ளியாவும்போ யினவா
னலமலி தரும மூர்த்தியா கியநன்
னந்திவா னவன்புவி வருநாள். 24

நாடலை தந்நிங் கெம்மையா ணந்தி
தாயகட் டினுநின்று தரைமே
லேடவிழ் மலர்வாண் முகமது தோன்ற
வெழுந்தரு ளுதன்முனங் குருவாய்க்
கூடல சங்க மேசன்றுய்க் கொளித்துக்
குறுகினன் னுதலினீ றணிந்து
வீடருள் பரம சிற்கன லிங்க
மெய்யுறத் தரித்தன னம்மா. 25

தரித்தபின் றனது மேனிதோன் றுமற்
றுயெதிர் நின்றிட வப்பேர்
இரித்துநல் வசவ னேன்றுபே ரிட்டுச்
சென்றனன் சிவன்றனைக் குருவா
யொருத்தர்தம் மிடத்திற் பாவனை செய்கென்
றுரைப்பவ ருரைகெடத் தானே
யருட்குரு வடிவாய் வந்தருள் புரிந்த
வாலமார் குலபா லியனே. 26

பிறந்தமெய்ஞ் ஞானப் பிள்ளைநன் னுதலிற்
பெருகொளி நீறுமொண் களத்திற்
சிறந்துள வமல லிங்கமுங் கண்டு
செறிந்தவ ரனைவரும் வியந்து
மறைந்தரன் குருவாய் வந்திவை புனைந்து
மகவினை வசவனென் றொருபே
ரறைந்தன னென்ன வறிந்தன ரமல
னறிவுணின் றறிவிக்க வன்றே. 27

குறில்வழி லகரந் தனிநிலை யாயுங்
கூடிய தகரமுன் னெழுத்தேன்
றறிகுறி வடிவந் திரிதல்போ னந்தி
யடல்விடை டெய்திரிந் துறினு
நறுமலர் விழியிற் கண்டவ ரெல்லா
நந்தியே யென்றுள மகிழ்ந்தார்
பெறுதவ முயன்ற வன்னையும் பிதாவும்
பெறுமுவ கையினையா ருரைப்பார். 28

ஈன்றநா டொடங்கிச் செய்கடன் முற்று
மியற்றினன் மாதர சன்றுன்
றேன்றுமோர் குழவிப் பதங்கடந் தெங்கோன்
சொல்குரு முன்னுறுங் காலை
யான்றமா மறைகண் முதலவாய்த் தான்முன்
னறிந்துள கலையெலா மறிந்தான்
சான்றதா மதிய மிரவிவந் திறுப்பத்
தன்கதிர் தானடை குதல்போல். 29

பரமனை யிகழ்ந்து நெறியலா நெறிபோம்
பரமத பானுவை யடக்க
வரமுறு கூர்மை யங்குச மென்ன
வரனடி யாரெனு மாவிற்
கொருமழ விளங்கன் றெனவருள் வசவ
னெழுகுநாள் வளங்கொள்கல் யாண
புரமுற வமணை குழாத்தொடு மிக்க
புரவலன் விச்சல னிருந்தான். 30

படியில்கல் யாண புரமெனுந் தூசு
பரசிவ பத்தியாய் விளர்ப்பக்
கொடியபுன் சமண மாசுவர் பிடித்தாங்
குவலயத் திருந்திடு மந்நா
ளடியவர் செல்வ மெனும்வச வேச
னங்குடன் வந்தநா காம்பை
யுடன்வர வந்தவ் விச்சல னகரி
னுற்றன னற்றவர் நெருங்க. 31

வந்தனன் வசவ தேவனென் றுரைப்ப
மன்னவன் விச்சல னறிந்து
மந்திரி யென்று மன்றந்தவுட் பகையை
மனிபொடி மூடிய தழலை
வெந்தழ லென்ன வறிந்திடா தெடுப்ப
மென்கைதீண் டுதலென வெதிர்போ
யுய்ந்திடஃவரிதாய்த் தன்மத மழிய
வுடன்கொடு கோயிலுட் புகுந்தான். 32

பொருந்துமத் தாணி யிடைத்தவி சொன்று
புறமத கோளரிக் குதவி
யிருந்திறற் சிங்கஞ் சுமந்தபூ வணைமே
லிருந்தன னரசனப் போதி
லருந்திறற் றானை காவலர் வேந்த
ரமைச்சர்வெண் கவரிகொண் மாதர்
நெருங்கிநிற் கரிய பேரவை யிடத்து
நிகழ்ந்தமை யொன்றெடுத் துரைப்பாம். 33

வேறு.

இந்திர னெதிர்நின் றாடு
மேந்திழை காதிற் செம்பொற்
சுந்தர வோலை யொன்று
சோர்ந்தெனச் சுருண்மு டங்க
லந்தர முகட்டி னின்று
மரசன்பே ரவையி டத்து
வந்தெதிர் விழுந்த தொன்று
மானிடர் மருண்டு நோக்க 34

நின்றவ ரெடுத்து வந்து
நெடுங்கையிற் கொடுப்ப வாங்கி
வென்றிகொண் மடங்க லன்னான்
விரித்ததை யெழுத்து நோக்கித்
தன்றலை யெழுத்தே யென்னத்
தானுணர்ந் திலன்ம யங்கி
வன்றிற லமண காலன்
மலர்க்கையிற் கொடுத்தா னன்றே. 35

வாங்கிய முடங்க னேக்கி
வசவநா யகனிவ் வோலே
தாங்குமின் றவிசின் மிழோர்
தமனிய வைப்புண் டென்ற
தோங்கிய தூண்செய் தோளா
யுனக்குநான் காட்டு வேனென்
ருங்கதை யகழ்வித் தானவ்
வரசர்கோ னதிச யிப்ப. 36

அகழ்ந்திட நிதிய வைப்போன்
ருடக மலேயி லத்திற்
புகுந்திவண் வந்து மெல்லப்
புறப்படல் போலத் தோன்ற
மகிழ்ந்தன னரசர் கோமான்
வசவனேக் கண்ட போதே
நிகழ்ந்தவொண் பயனு ணர்ந்து
நெஞ்சக நனிவி யந்தான். 37

பயினுதல் வினேயெ மக்குப்
பயந்தவிவ் வசவ தேவன்
கயிலேநன் மலேக்கி ரீண்டாங்
கடவுளே யென்று சொல்லி
யியலுரை மடந்தை பொய்யா
ளென்பதைப் புதுக்கி னைச்
செயலினே விழியிற் கண்டோர்
தெளிந்துநெஞ் சகம கிழ்ந்தார். 38

மந்திரிக் கிழமை நல்கி
    மரபுளி யுரிமை யாற்றி
மைந்தனைப் புரக்குந் தாய்போன்
    மற்றெனைப் புரத்தி யென்று
சிந்தனை களிப்ப வின்சொற்
    செப்பியா யிடையி ருப்ப
நந்தியைத் தொடர்பு கொண்டா
    னந்தகத் தடக்கை வேந்தன். 39

பெருந்தகை வசவ தேவன்
    பெருமைக்குத் தக்க வாறே
யருங்கடி மணஞ்செய் வித்தா
    னலங்கல்வேன் முருக னன்னான்
றிருந்திய வம்ம ணத்தின்
    சிறப்புநாம் விரிப்ப தென்கொல்
புரந்தனை யன்று தொட்டுப்
    புகன்றுகல் யாண மென்றால். 40

இவ்வகை கல்யா ணத்தி
    னிருப்பநா காம்பை யென்னுந்
தவ்வைநம் வசவ தேவன்
    றன்பிர சாதந் தன்னு
லெவ்வமின் முத்தி மெய்யோ
    டிருக்கையி னளிக்கும் வீர
சைவநன் னெறிவ ளர்க்குந்
    தனயனை யீன்று ளம்மா. 41

மைந்தனை யீன்று வந்து
    வசவனா மம்பு னைந்தா
னிந்தையில் கற்பு நங்கை
    நிகழ்திரு முகங்க ளாறு
மந்தமி றலங்க ளாரு
    யறிவித்தற் குலகில் வந்த
கந்தனென் றுன்ன வந்நா
    காம்பைதன் மகன்வ ளர்ந்தான். 42

விரமா கேச ரென்று
    மென்பயிர் வளர்க்க வந்த
மாரிபோ னிகரில் சென்ன
    வசவதே சிகனி ருப்ப
நேரிலா வசவ நாம
    நெடுந்தகை மகவொன் றீன்று
சிருலாஞ் சங்க மேச
    தேசிகன் பெயர்பு னைந்தான். 43

மொழியினு னினைவா னேக்கான்
    முக்கணு னடியர் வேண்டிற்
றொழிவிலா துதவித் தாய்போ
    லோம்பினன் புறம த்த்தோர்
வழியெலாம் வழக்கு மாற
    மலிபுகழ்ச் சைவ மென்னும்
பழியிலா வழிந டப்பப்
    பண்ணினன் வசவ தேவன். 44

மாதர்க டமைய கன்ற
மலிதுற வினரென் னில்லார்
கோதைய ருடனி ருந்துங்
கொடுமைய லிலரென் னில்லார்
மேதைகொ ளருச்ச னைக்கு
வேண்டுவ முழுதுங் கொண்டு
போதுகள் வழாம லீசன்
பூசைசெய் பவரென் னில்லார். 48

விரதங்கள் வேறு வேறு
மேவிநிற் பவரென் னில்லார்
பாதஞ்செய் மதா ரிக்கட்
பாத்தையர் மனைக டோறுஞ்
சாதஞ்செய் பவரென் னில்லார்
தூயநன் னந்தி நாம
வரதன்ற னன்பின் வாழும்
வழுவின்மா கேச ரம்மா. 49

தீதுசெய் சமணர் முன்னர்ச்
செயற்கருஞ் செய்கை காட்டி
வாதுசெய் தவர்செ ருக்கு
மாய்வுசெய் திமய மீன்ற
சூதுசெய் மூலைம டந்தை
துணைவனர் தொண்டர்க் கெல்லாம்
யாதுசெய் குவனென் றேவ
லியற்றுவன் வசவ தேவன். 50

உளந்தெளி சரணர் தம்மோ
டிம்முறை யொழுகு நாளி
னளந்தறி வரிய சோதி
யல்லமன் வரவு நோக்கி
வளங்கெழு திருக்கல் யாண
வளநகர் தனில்வா னேக்கு
மிளம்பயிர் போலி ருந்தா
னெம்மையா ளுடைய நந்தி. 51

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

கதி 9-க்கு திருவிருத்தங்கள் 532.

பத்தாவது

அக்கமாதேவி துறவுகதி.

வேறு.

தன்னைக் காணா வேள்கணை பாயத் தடுமாறு
மன்னைக் காலுஞ் சோறென விட்டருண் மாதேவி
மின்னைப் போலு மல்லம தேவன் விளையாடுங்
கொன்னைக் கானிற் றேடி யடைந்தமை கூறுற்ரும். 1

கொங்கைப் பொறையைக் கொண்டு மருங்குற் கொடிவாட
வங்கைக் குடநெய் பெய்தழ லென்ன வழகெய்தி
நங்கைக் கிணைகண் டிலமுல கெங்கணு நாமென்ன
மங்கைப் பருவ நண்ணினண் முற்றுணர் மாதேவி. 2

வாநித் தோன்றே டொன்றெழில் பொன்முலைவந்துற்றும்
பேதைப் பெண்போற் காம முளத்திற் பிறவாமற்
பாநிப் பெண்மே னியனெனு மின்பப் பநிதன்னைச்
சாநித் தெய்துஞ் சாதன மோடு தலைப்பட்டாள். 3

தன்னை யறிந்திடை யிடற முக்கட் டலைவன்பாற்
பின்ன மறும்படி மேவு பெரும்பரு வப்பெண்ணைக்
கன்ன னெடுஞ்சிலை மன்மதன் வேரிக் கணைபாயு
மன்னு மிளம்பரு வத்தின ளென்பர் மறைப்புற்றார். 4

வண்டு படாதலர் சண்பக மேயென மாறுகிப்
பண்டர னோடமர் செய்மதன் வண்டு படாமேனி
கண்டிடு மொண்சுட ரேயெனு மாறு கவின்பொங்க
வொண்டவ நின்மலன் மாதமர் நாள்களி னோர்நாளில். 5

விரங் குறைவின் மும்மத வேழ மிசைகொண்டு
தாருந் தோளும் பொங்க மதிக்குடைத் தன்மேலா
மாரன் கரிமேல் வந்தன னென்ன மணிப்பொற்றே
ருருந் தெருவிற் கௌசிக மன்ன னுலாவந்தான். 6

இயங்க டரங்க நெடுங்கட லென்ன வெழுந்தார்ப்ப
வுயங்கு மருங்குன் மடந்தையர் பாடி யுடன்போத
வயங்க ளிவர்ந்திளை மைந்தர் மருங்கி னடுத்தேகப்
புயங்க ளலங்க லிலங்க விசும்பிறை போல்வந்தான். 7

மானு நெடுங்கரி மீது புரந்தனில் வந்தானைக்
கானு மடந்தைய ரேது முணர்ந்திலர் காமத்தா
னூனு மிழந்தனர் நாணு மிழந்தனர் நன்றாகும்
பூணு மிழந்தன ராவி யிழந்திலர் போனார்கள். 8

நல்ல மதந்தா ளெண்கவு ளின்பா னன்றுண்ணச்
செல்லு சுரும்பே வெங்கரி யின்றும் செவியூடு
யெல்ல நடந்தே போவென மெல்ல விளம்பென்று
சொல்லி மறங்கூர் வேலன கண்ணார் துயர்கின்றார். 9

கோதையர் மாலா லிவ்வகை நோவக் கொடிமாட
விதியி னூடு வருந்திறன் மன்னன் வினையில்லா
மாதவ னுரு நின்மல னுக்கோர் மகளாகுங்
காதோடு காதுங் கண்மட மாதைக் கண்டானே. 10

கண்டன னேவிலே யோவெனு முன்னங் கழைவாங்கிக்
கொண்டனன் வாளி சொரிந்தன னேடிக் கொடுமார
னுண்டிலே யோவென வாவி தளர்ந்தே யும்பின்மேல்
மண்டல மாளு மன்னு னிருந்தான் வசமற்றே. 11

கொங்கைப் பாரத் தான்மலர் வாசங் கூடாம
லிங்கிப் பாரிற் போதும லர்க்க ணெழின்மாவோ
மங்கைக் கோலங் கொண்டு நிலத்தில் வருமின்னே
வங்கைக் காந்தட் பொற்றொடி யாரோ வறியேனே. 12

வஞ்சி நடந்தே யென்னெதிர் வந்தே மயல்செய்தா
ணெஞ்சு தளர்ந்தேன் மாலில் விழுந்தே னிலைகாணே
னஞ்சலை யென்றே யின்றனை யாளே லினல்காணும்
பஞ்சு படும்பா டங்கச னம்பாற் படுவேனே. 13

என்ன நினைந்தே மன்னவன் வெந்தீ யிழுதாகி
முன்னர் மருங்கே நின்றவொ ருத்தன் முகநோக்கிப்
பொன்னென வந்தவ் வாய்தலி னின்று புறப்பட்டு
கன்னி யணங்கார் நீயறி கென்றான் காமுற்றே. 14

ஓடி யறிந்தே யன்னவன் வந்தங் குரைசெய்ய
வாடு மருங்குன் மங்கையை யின்னான் மகளென்று
நீடிய வெந்துயர் மன்ன னறிந்தென் னெறியானுங்
கூடுவ னிந்த வணங்கினை யென்று குறித்தேகி 15

கோயிலின் மேவி யிருந்துயர் ஞானக் குறிகூறுந்
தூயவ ராகிய வாரியர் தாமுஞ் சுடர்செம்பொற்
சேயிழை யாரும் வலிந்துறி லின்பு செயாரென்று
வாயிலி னாலனை வேனென மன்னன் மனத்தெண்ணி. 16

வேறு.

தூது வல்லநன் முதுக்குறை
மாதரைத் துணிந்து
நீதி வல்லவ னிருமலன்
மகடனை நீவிர்
தீதி லெம்மனைக் கிழத்தியாம்
படியுரை செய்து
போது மின்களென் றேவினன்
வியனிலம் புரப்பான். 17

ஐய வன்னதே செய்குவ
மெனப்புகன் றகத்திற்
பைய வந்துநன் னிருமலன்
திருமுகம் பார்த்து
வைய மன்னவன் கருத்தினை
வகுத்தனர் மறுத்துத்
துய்ய மங்கைமீ ரெமக்கடா
திதுவெனச் சொன்னான். 18

வேந்தன் மாமனே நும்மக
ளாயினவ் வேந்தன்
சார்ந்த வாழ்வெலா நுமவென
வறிகிலீர் தானே
போந்த வோர்திரு மகள்வர
வினைப்புறம் போக்கு
மாந்தர் யாருள ரென்றுமங்
கையர்சொல வகுப்பான். 19

இம்மை சேர்பயன் கருதியே
தகாதவ ரிடத்திற் .
கொம்மை வார்முலை மகட்கோடை
நேர்ந்தவக் கோடியா
ரம்மை யாழ்நிரை யத்திடை
வீழ்ந்தன ரழுந்தித்
தம்மை ·|· நோக்கின் ரோருவரு
மின்றியே தளர்வார். 20

தமக்க டாதது செய்துயிர்
வாழ்வது தன்னிற்
சுமைக்க டாதமெய் விடுத்தலே
நன்றேனச் சோல்வ
ரெமக்க டாதது புகன்றனிர்
மங்கைமீ ரிச்சொ
னுமக்க டாததென் றியம்பலு
மங்கையர் நுவல்வார். 21

·|· 'நோக்குந ரொருவரு' —[பாடபேதம்]

உறையில் வாளொடு மாவழுங்
குறுவனத் தோடி
மறவ னோர்பொரு டருகென
விரத்தலை மானு
மிறைவன் வாழ்குடி தன்னிலொன்
றொருபொரு ளிரத்த
லறவ னாகிய நீயிதை
யறிந்திலை யந்தோ. 22

என்று மாதரார் கூறலு
நிருமல னெங்கண்
மன்றல் வார்குழற் பேதையோ
வல்லனும் மனத்தைச்
சென்று கூறுமி னவண்மன
மிசைந்துரை செய்யி
னன்று போமினென் றியம்பின
னவர்மன நயந்து. 23

மங்கை பாலடைந் தறைகுவர்
மதன்வலி மாயக்
கொங்கை யாமுகிழ்ப் பூங்கொடி
நீயருள் கூர்ந்தே
யெங்கள் கோமக னுயிர்
நிறுத்தினை யென்னி
லங்கண் ஞாலத் துயிர்க்கெலா
மன்னையா குவையால். 24

என்ன வோதது நிருமல
　　னீன்றரு ளென்றாய்
மன்ன னுன்மனை துறக்குமோர்
　　சூழ்ச்சியை மதித்துப்
பொன்ன னீரர செனக்கொரு
　　சூளினைப் பொருந்திப்
பன்னு மாயினீர் பணித்தது
　　நன்றெனப் பகர்ந்தாள். 25

தூது சென்றவர் பொற்கொடி
　　சொல்லிய சொல்லாற்
காதல் கொண்டன னென்றுளந்
　　திரிந்துதாங் கருதி
மாது நின்பெருங் கருணைசெய்
　　வதற்கெங்கண் மன்னன்
யாத றைந்தனை யதுசெயத்
　　தக்கவ னென்று. 26

உள்ள மார்வமோ டேகியம்
　　மடந்தைய ருரைப்ப
வள்ள லாகிய மன்னவன்
　　மனநனி மகிழ்ந்து
தெள்ளு மாரமு தனையவ
　　ளிருந்துழிச் சென்று
னெள்ளு காமநோய் கொண்டவ
　　னென்செய விசையான். 27

வல்லி கொங்கையைப் பொன்மலை
யென்னவே மதியா
னில்லு றுங்குட மாகவே
யெண்ணின னுதலை
வில்லெ னும்படி நினைத்தனன்
வெண்பிறை யென்றான்
சொல்லு வன்றனக் ககப்படு
மடந்தையாய்த் துணிந்து. 28

அருள்செய் தென்னைநீ யளித்திடு
மதற்குநான் செய்வ
துரைசெய் நான்று செய்வனென்
றரசர்கோ னுரைப்ப
வரைசெய் தோளினு யென்னைநீ
வலிந்துபுல் லாமைக்
கொருசொ லுண்மைசொல் லென்றன
ளொருபுடை யொதுங்கி. 29

நின்க ருத்திசை வாலன்றி
நின்னையான் வலியே
னென்ப தற்கொரு சூளுரைக்
குவன்முகி லெழுந்தி
மின்கொ டிச்சிறு மருங்குலாய்
கேளென வெள்வேற்
புன்பு கர்க்கருங் கடாக்களிற்
றரசர்கோன் புகல்வான் 30

வேறு.

வந்தால் விருந்தி ருப்ப
        மனையினுற் றருந்து வானும்
பந்தியி னுணவு வேறு
        பண்ணுபா தகனுந் தாயுந்
தந்தையு முணவுண் ணுத
        சழக்கனு முச்சிப் போதி
னெந்தவர் தமைநோக் காம
        னுகர்ந்திடு கொடியன் றானும். 31

நிந்தைசெய் யுண்வி னுனு
        நிருமலன் பூசை யின்றி
வந்துண வருந்து வானு
        மருத்தவூ னுகர்விப் பானுந்
தந்தநல் வினையாற் செல்வஞ்
        சார்ந்தவர் தம்மைக் கண்டு
சிந்தனை பொருத முங்கித்
        தீர்வினுண் மகிழ்வான் றானும். 32

கன்றுண விடாம லான்பால்
        கறந்துகொள் பவனுஞ் செய்த
நன்றிகோல் பவனுங் கோடி
        நடுநிலை தவறு வானுங்
கொன்றுயிர் பதைப்ப நேர்க்குங்
        கொடியனும் போர்க்க ளத்திற்
றன்றலை வனைவி டுத்துச்
        சாய்ந்துபோ மடமை யானும். 33

அடைக்கல மெனவந் தானை
　　யளித்திடா தகற்று வானுங்
கொடுக்குது மெனவு ரைத்துக்
　　கொடானுமொன் கோடைவி லக்கி
விடுக்குறு மவனும் பாவ
　　வினையிடத் துதவி யாகி
நடக்குறு மவனுந் தேர்ந்து
　　நட்டபின் வஞ்சிப் பானும். 34

குரவர்தம் முரைக டக்குங்
　　கோடியனுந் துறந்து ளார்தம்
வரவெதிர் கண்டெ ழாத
　　மறவனு மறிந்தான் போன்று
காவினி லருநூல் கற்குங்
　　கயவனும் புதிய ராகி
யிரவினில் வந்த நல்லோர்க்
　　கிடங்கொடா தகற்று வானும். 35

முன்புகழ்ந் துரைத்துப் பின்னர்
　　முறுவல்செய் திகழ்வான் றனுந்
தன்பெருங் கிளைகள் கூர்ந்து
　　தளர்வுற வாழ்கின் றானு
மன்புகொண் டொருவன் வைத்த
　　வரும்பொருள் கவர்கின் றானுந்
துன்புறுந் தொழில்செய் வித்துச்
　　சொல்பொரு ளில்லையென் பானும். 36

கற்பழி மனைவி யோடு
கலந்திருப் பவனு மற்றோர்
பொற்புடை மனைவி தன்னைப்
புணர்வதற் கென்று வானுஞ்
சொற்பொரு ளுணர்த்தி ஞானத்
தொழவுள நாணு வானும்
விற்பன வலாத விற்று
மெய்வளர்த் தழிகு வானும். 37

நலமலி வயலி லாற்றி
னந்தனத் தால யத்திற்
சலமல மொழிப்போன் றானுந்
தனிவழி விலக்கு வானும்
விலைமொழி பொய்த்து விற்கும்
வெய்யவா ணிகனுந் தாழ்ந்த
குலமிலி தன்குற் றேவல்
கூலிகொண் டியற்று வானும். 38

உறவுசெய் தறிந்த சொல்லை
யுவர்த்துழிக் கூறு வானும்
பிறர்பிழை தனையே நாடிப்
பிறரோடு பேசு வானு
முறைவழு வுறுகொ டுஞ்சொன்
முனிவிடை மொழிகு வானு
மறிவழி மனைவி சொல்லின்
வழிநிற்கு மறிவி லானும். 39

கலந்தவர் தமைப்பி ரித்துக்
கலகங்கண் டிடவல் லானும்
புலந்தரு நூலி னில்லாப்
பொருளினைக் கூறு வானு
நலந்தனை யழுக்கா றெய்தி
நகைத்திகழ் கிற்போன் றானு
மெலிந்தவ ரிடத்து மிக்க
வெகுளியைப் பெருக்கு வானும். 40

புண்ணியம் பிறர்பொ ருட்குப்
புரிபவன் றானு மிந்த
மண்ணிடை யின்பத் திற்கா
மறுமைசெய் தொழில்வி டுக்குந்
தண்ணிய வறிவி லானுந்
தவத்தரை யிகழ்கிற் பானும்
பண்ணிய வினையி லென்றும்
பாவமே பயில்கின் றானும். 41

ஆவனு னுண்மை நீயா
தறைந்தனை யதுசெய் தன்றி
மேவுவே னுயி னென்று
வேள்விரும் பழகன் கூறக்
காவிநேர் விழிமா தேவி
கருத்திசைந் தற்றே யாயிற்
போவம்வா வென்று சொன்னாள்
புரவல னுவகை பூத்தான். 42

கோயிலின் முன்னர்ச் சென்றான்
கொற்றவன் சிவிகை யேற்றி
யாயிழை மடந்தை நல்லா
ருருகுசூழ் வுற்றுச் செல்லப்
போயின எரசர் கோமான்
புக்குழிப் புக்கா ளொள்வேற்
சேயரி நெடுங்கட் செவ்வாய்த்
திலகவா ணுதன்மா தேவி. 43

மடந்தையைத் தனிக்கண் டங்கி
மருவிய வரக்கே போல
வுடைந்துநெக் குருகி யாற்று
வுள்ளமோ டிளம்பூங் கொம்பே
கடந்திடற் கரிய காமக்
கடல்கடந் தேறக் கொங்கைக்
குடந்தாத் திருவு ளத்திற்
கோடியென் றாசி றைஞ்ச.

காவலன் காம மிக்க
கழிபடர் கிளவி கண்டு
பாவைபுன் முறுவல் செய்து
பண்பெனுந் தொடரால் யாப்புண்
டோவல்செய் யாது நிற்கு
மொருகளி றனையா யான்சொ
லேவல்செய் திட்ட பின்ன
ரென்னொடு பேசு கென்றாள். 45

எதுநான் செய்வ தன்ன
 நியற்றுவ னறைதி யென்ன
வோதினு னாச னேத
 வொண்டொடி யயன்மா றேடுஞ்
சோதிமா சிவலிங் கத்தைத்
 தூயையாய்க் காபீ டத்திற்
போதினு லருச்சித் தென்னைப்
 பொருந்துதி யின்ன ரென்றுள். 46

எல்லையில் காமம் பொங்க
 விளமுலை நெமுங்கத் தோளாற்
புல்லுவ னென்றெ ழுந்த
 புரவலன் றனைத்த டுத்துச்
சொல்லிய தன்ன மன்னுள்
 சுரத்துனீர் முகந்து வாயிற்
செல்லுமொண் காத்தை யோடிச்
 சென்றுபற் றுதலை யொக்கும். 47

முகையிடை முருகுண் டாயின்
 முளையிடை விளைவுண் டாயின்
மகவிடை மதன வின்பம்
 வருவதுண் டாயிற் சைவப்
பகையொடு மருவி நின்ற
 பார்த்திபன் றனது ளத்தி
னுகைவிடை யமலற் போற்று
 மொழுக்கமும் வந்து நண்ணும். 48

செப்புறுஞ் சூளி னைந்து
    நீண்டில னரச னின்று
முப்புரஞ் சீறு முங்கண்
    முதல்வன்பூ சனைதான் யாங்க
ளெப்பொழு துஞ்செய் தக்க
    தன்றென வினையி லாகின்
றுப்புறு தோளும் யாங்க
    டொடுவதன் றெனப்பு கன்றாள். 49

மட்டவிழ் குழன்ம டந்தை
    வாயுரை கையும் வாயுங்
கட்டிய தெனவ டங்கிக்
    காமமிந் தனமி றீப்போற்
கெட்டிட வறிதி ருந்தான்
    கிளர்மணித் தூண்செய் தோளா
னெட்டிலை யயில்வேற் கண்ணா
    ணீத்தனள் போக வெண்ணி. 50

துறவெனு மரசு நெஞ்சத்
    தோன்னகர் கோளவ வாவா
மிறைவன தானை யெல்லா
    மிரிதல்போற் பூண்கள் யாவு
மறுவையு மகற்றி யோதி
    யவிழ்த்துவார் மைக்கு ழம்பின்
மறைவுறு மணிப்பொற் பாவை
    போலுடன் மறைய விட்டாள். 51

மருளடைந் தனள்கொ லென்று
மருண்டுமன் னவனி ருப்பத்
தெருளடைந் தங்கை கொண்ட
சிவலிங்கத் தொடுநி னைந்த
பொருளடைந் தெனம கிழ்ச்சி
பொங்கமன் னவனை நீங்கி
யருளடைந் தொழுகு கன்று
ளணிமறு கூடு சென்றாள். 52

அன்னையும் பிதாவுங் கேளா
வருமகட் கடுத்த தென்னென்
றுன்னிவந் தழுங்க நீவி
ரும்மக ளென்று மாழ்கி
யின்னல்கொண் டிரங்கன் மின்போ
மென்னைநா னறியத் தேடித்
தன்னிருங் கருணை செய்யுஞ்
சற்குரு வனைச்சார் கிற்பேன். 53

என்றவ ளவரை நோக்கா
தேகிலர் போல கன்று
சென்றன ளிருமலைப்பேர்ச்
செல்வனுஞ் சுமதி தானு
நன்றிவ ணினைந்த தென்று
நம்முடை மரபிற் கெல்லா
நின்றிடும் புகழென் றெண்ணி
நிறுவினர் தங்க ளுமம். 54

கண்டவ ரெல்லா நெஞ்சங்
கரைந்துகக் கண்ணீர் மல்கத்
திண்டிற லரசன் பின்னர்ச்
சிவிகையூர்ந் தலர்பூங் கோயி
லொண்டிரு மகள்போற் சென்ற
வொண்டொடி யிப்பேய்க் கோலங்
கொண்டிவண் போகா நின்ற
கொள்கையே தறியே மென்பார். 55

மங்கையை யிவணங் கண்டேம்
வயிறெரி தவழ நின்றே
மிங்கிவ டன்னை யீன்று
ரென்படு வாரோ வென்பார்
மங்கல வடிவங் கண்டு
மகிழ்ந்தகண் ணிதுவுங் கண்டு
பொங்குறு துயரங் கூரப்
புரிந்ததெப் பாவ மென்பார். 56

இன்னண நகர மெல்லா
மிரங்கமா தேவி யம்மை
கன்னலு மமுதுந் தேனுங்
கைப்பப்பே ரின்ப நல்குந்
தன்னிகர் குருகு கேசன்
றன்னையே தேடிச் சென்றுண்
மென்னிழல் விரும்பி மிக்க
வெயில்சுடச் செல்வார் போல. 57

அடவிக டொறுமடைந்து
மடுக்கல்க டொறுமிவர்ந்துங்
கடிநகர் தொறும்புகுந்துங்
காமனை வென்றவல்லி
படிவறு மனத்திலன்பு
வளர்தரக் கருணையாலெங்
குடிமுழு தடிமைகொள்ளுங்
குரவனைத் தேடுகின்றாள். 58

அக்கமாதேவிதுறவுகதி முற்றிற்று.

கதி 10-க்கு திருவிருத்தங்கள் 590.

பதினொன்றாவது

கொக்கிதேவர்கதி.

வேறு.

அருள்செயு மல்லம னகிமி டப்பெயர்
குரவனை மெய்யொடு கலந்து கொண்டுதான்
பரவுறு மடியர்தம் பவந்து றந்துபோய்த்
திரிதரு நிலையினைத் தெரிந்து செப்புவாம். 1

சீர்நிலை யல்லம தேவன் சூல்கொளுங்
கார்நிலை மயிலெனக் கருதித் தன்னையே
பார்நில மிசையமர் பத்தர் தம்மையா
ளோர்நிலை வொடுநடந் துலாவு நாள்களுள். 2

ஒன்றொரு நாளொரு திசையி னேங்கருட்
குன்றனை யானொரு கோலங் கொண்டுதான்
சென்றன னவனெதிர் சிறந்து தோன்றிற்று
மன்றன்மென் மலரிள வனமொன் றுயிடை. 3

சிறுபொழு தைந்தினுந் திரிவி லாதபே
ரறுபொழு தினுமித ழவிந்து தேன்சொரி
நறுமலர் நிறையுமந் நந்த னத்தினைப்
பெறின்மக பதிவளம் பெறவு வந்திடார். 4

படிமிசை தவம்பல பயின்று நொந்தவர்
வடதிசைக் கைலையின் மருவ வேண்டலிக்
கடிமலர்ப் பொழின்மணங் கலந்த தென்றல்வந்
துடன்மிசை தவழ்தர லொன்று முன்னியே. 5

கண்ணிறை மலர்பல கண்டு கண்டுபோ
யுண்ணுறு நறுமது கொளவு ழன்றிடு
மெண்ணறு மளியின மிரையுந் தன்மையாற்
றண்ணுறு நந்தனம் வண்டின் சந்தையே. 6

நறுமலர் நிறையுமந் நந்த னத்தினைக்
குறைவற வளிப்பவன் கோக்கி தேவனேன்
றறைதரு பெயரின னனைய வுயிடைத்
திறமுறு செயலினைச் செய்து நின்றனன். 7

நின்றவன் றனையரு ளினைந்த நெஞ்சொடு
சென்றன னல்லம தேவன் கண்டிவன்
புன்றொழில் விடவரும் பொருளு ணர்த்துவ
லென்றரு கடைந்தைய சரண மென்றனன். 8

தானெதிர் நிமலனைச் சரணெ னத்தொழாத்
தேனலர் வனத்தனின் செயலி யாதுநின்
மேனியின் பெயரேது விளம்பு கென்றநூ
ஞானநல் விளக்கனு னவிறன் மேயினுன். 9

பத்தர்தம் மனைதொறும் பத்திப் பிச்சைகொண்
டெத்திற வினையுமின் றிருப்ப னல்லம
னுத்தம வென்பெயர் பெயரு னக்கெனென்
றத்தனும் வினவத்தன் பெயர றைந்தவன். 10

அருங்குரு லிங்கசங் கமத்திற் காகமெய்
வருந்துறு தொழிலற வறிதி ருப்பவ
னருந்துறு பிணமென வறையு மாற்றநீ
தெரிந்திலை யோவெனச் செப்பன் மேயினுன். 11

வேறு.

எய்தற் கரிய யாக்கைதனக்
கெய்திற் றென்று லதுகொண்டு
செய்தற் கரிய வறங்கள்பல
செய்து துயர்கூர் பிறவியினின்
றுய்தற் கொருமை பெறவெண்ணா
துழல்வோ னுடம்பு பொற்கலத்திற்
பெய்தற் குரிய பால்கமரிற்
பெய்த தொக்கு மென்பரால். 12

மின்போ லழியு முடல்கொடுகல்
விளைசெய் தழியா வுடம்பெய்தி
யின்போ டமர்த லாயிருப்ப
யாக்கை வருந்து மென்றெண்ணி
யன்போ டறஞ்செய் திளையாம
லருந்தி வாளா விருக்குமவன்
றன்போன் மருள சிலையென்றான்
றண்பூம் பொழில்வைத் தளிக்கின்றான். 13

உரைத்த மொழியை யல்லமப்பே
ருடையான் கேட்டுக் கைகுலைத்துச்
சிரித்து விளைகல் லனசெய்து
சிதையா வின்பம் பெறுவானேல்
வருத்த முறுமும் மலங்களினோர்
மலமா கியவா ணவத்தாலும்
பொருத்த முறுபே ரின்பகாம்
புணர லாமென் றியம்பியே. 14

தான்செய் விளையா லோருடம்பிற்
சாரு மின்ப மென்றளையவ்
வூன்செ யுடல மொழியவுட
னொழியு மம்மெய் யழியாமல்
வான்செய் பதத்தி லிருக்குமெனின்
மாயை தந்த தன்றாகுங்
கான்செய் மலர்கந் தனஞ்செய்து
கருவைத் துடைப்ப வெண்ணுவோய். 15

இன்ப நனிசெய் நல்வினையி
    னிறப்பி னிறப்ப வுடம்பினிடைத்
துன்ப மதுசெய் தீயவினை
    தோன்று மத்தி வினைமாய்வின்
முன்பு செயுநல் வினைவருமிம்
    முறையா விரண்டு மாறிவரு
மென்ப வுலகி லொண்பகலு
    மிரவு மாறி வருதல்போல். 16

புறத்துக் கருமம் பலசெய்து
    பொருப்பை யகழ்ந்திட் டெலிபிடித்தாங்
கிறப்பச் சிறிய விண்ணின்ப
    மெய்து மவனே நோவாமன்
மறுத்துச் செயல்க ளனைத்தினையும்
    வாளா விருந்து பேரின்பம்
பெறத்தக் கவனே மருளன்யார்
    பேசு கென்று னெம்பெருமான். 17

பொறியிற் புறத்து மனஞ்செல்லிற்
    புலனே தோன்றி யிடுமகத்திற்
செறியக் கரணம் பரானந்த
    சிவமே தோன்றுஞ் சிவந்தோன்ற
வறிவிற் பரந்த விடயமய
    மாகு முலகந் தோன்றுமற்
பிறவித் துயரக் கடல்கடந்து
    பேரின் பஞ்சார் குவரென்று. 18

கன்னாற் காணக் காட்டியிவன்
 கருத்தைத் திருத்து வேமென்ன
வென்னாக் கருணைக் கடலனையா
 னிவனி யகழ்நி யென்றுரைப்ப
நன்னாப் பெரும நன்றென்று
 நவின்ற நிலத்தை யகழ்கின்றான்
பண்ணாற் சிறந்த பொறிவண்டு
 பாடு மலர்ப்பூம் பொழிலுடையான். 19

தொடலுஞ் செம்பொற் சிகரமொன்று
 தோன்றச் செய்யுட் பொருள்போலக்
கடிதி னகழ்ந்து புகுந்ததனுட்
 கண்டார் நிலத்தை யகழ்ந்திட்டு
மிடியன் கண்ட பொருள்போல
 விடையம் புறுத்துக் காணமல்
வடிவஞ் சிறிது மசையாமல்
 வசமற் றிருக்கும் யோகியையே. 20

கையிற் சிவலிங் கத்தின்மேற்
 கண்கள் வைத்திட் டேனும்பலான்
மெய்யிற் றசையொன் றின்றியே
 மேவும் புனிதன் றனைநோக்கிச்
செய்ய செயலி லாதசெயற்
 சிவயோ கியைக்கண் டனையோவென்
றையத் தடைந்த வவனறிய
 வறிவித் துயரல் லமதேவன். 21

கடலின் விழுந்து துயர்பவர்க்குக்
 கலமொன் றருகு வந்ததெனக்
கெடலில் பரம குருவெனக்குக்
 கிடைத்த தாவா வற்புதமென்
றுடலம் விதிர்ப்பக் கண்கனி
 ரொழுக வுருகித் தொழுதனனால்
விடலின் மரபிற் குருசீட
 விதியை விளக்க வுளங்கொண்டு. 22

காந்தங் கண்ட விரும்புபோற்
 கண்ட பொழுதே யகிமிடன்ற
னேந்துஞ் செங்கைச் சிவலிங்க
 மெங்கள் பெருமா னங்கைமலர்
போந்தங் கிருந்த ததுபொழுதிற்
 புனிதன் சீவ கலைதானுஞ்
சார்ந்தங் கிருந்த சிவலிங்கந்
 தன்னோ டவன்பாற் சார்ந்ததால். 23

வந்து பரம சிவலிங்க
 மருவப் பெறுமல் லயன்றனையு
மந்த விமல லிங்கமுட
 னடைந்த ஞான குர்வனையுங்
கந்த மலர்கல் வனமுடையான்
 கண்டு மகிழ்வுற் றிவர்பெருமை
சந்த மறைதேர் நான்முகனுஞ்
 சாற்றற் கரிதென் றறைகுவான். 24

நின்றாற் கண்டேன் சிவலிங்க
நிஷ்டை ஞான யோகிதனை
முன்னாட் கரும மனைத்துமினி
முடித்தேன் ஞான நிலைநின்றே
யூன்றாற் செய்யப் படுமுதவிக்
குதவி வேறு நெடுந்தகா
யென்றாற் செய்வ தொன்றுளதோ
வெழிலிக் குதவி யார்செய்வார். 25

ஐய நினையு நின்கரத்தி
னடைந்த சிவலிங் கத்தினையும்
பொய்யில் குரவன் றனையுமொரு
பொருளென் றறிந்தே னின்றென்று
செய்ய கமலத் திருவடியிற்
சென்று தொழுதல் லமநாம
மெய்ய னெதிர்நின் றன்பினால்
விளம்பும் வனங்கா வலனன்றே. 26

என்னை யறிவித் ததுபோலிவ்
விஷ்ட லிங்க மகம்புறமு
மன்னி யிருக்கு நெறியினைநின்
மலர்த்தாள் பரவு மடியார்க்குப்
பன்னி யுணர்த்திச் சரமாகிப்
பாரிற் சரிப்பா யெனத்தொழுதான்
றன்னி னிலத்தி னரரெல்லாந்
தகும்பே ரின்பம் பெறநினைந்தான். 27

கொக்கி தேவ னிரந்தமொழி
கொண்டு கிளரல் லமதேவன்
றக்க பெரியோர் தமக்கியல்பு
தாம்பெற் றுள்ள பேறெல்லா
மிக்க வுலகம் பெறுகவென
வேண்டிக் கோட லெனப்புகழ்ந்து
செக்கர் மலர்ப்பூங் கைகளாற்
றீண்டித் தழுவி யருள்செய்தான். 28

அங்கைச் சிவலிங் கத்தினிடை
யமைத்த நோக்கு நெஞ்சகமுந்
தங்கச் சிவயோ கத்தினையே
சார்ந்தங் கிருந்தா னேவியம்போன்
மங்கைக் கிடந்தந் தருளினேன்
மலர்த்தாட் கிடுபூ வனமாக்கிப்
பொங்கப் புரந்த தவத்தான்மெய்ப்
பொருளா சிரியற் கண்ணுற்றான். 29

அடியர் வேண்டிற் றேபுரியு
மல்ல மப்பெ ரெம்பெருமா
னெடிய விழிக ளருள்சுரப்ப
நிமல லிங்கங் கரத்தேந்திப்
படியி லரிய தவஞ்செய்யும்
பத்த ருள்ளங் களிகூர
வடிய விளமாத் தழைப்பவரு
மந்தா கிலம்போற் சரிக்கின்றான். 30

கொக்கிதேவர்கதி முற்றிற்று.

கதி 11-க்கு திருவிருத்தங்கள் 620.

பன்னிரண்டாவது

மூத்தாயியம்மைகதி.

வேறு.

கண்டி லேனச கண்ணனை யென்றனுர்
கொண்டு வாடுங் கொடியிடை யாடுயர்
விண்டு போக விரைந்தவன் தல்லமன்
டண்டு கூறும் பரிசு விளம்புவாம். 1

பொடிய ணிந்தெழில் பொங்குறு மல்லம
னடியர் தங்க ளகத்திற் றுயரினை
யுடையி ழந்த வொருவன் கரமெனக்
கடித டைந்து களைந்தருள் செய்யுநாள். 2

மறைத்தி ருந்த மலிசிவ பத்தியைப்
புறத்த றிந்த பொழுதே யுடம்பினை
வெறுத்த கன்று வெளியுரு வாயினு
னறுத்த பந்த வசகண னென்பவே. 3

அறைந்த தூயவ னங்கவு பாதிபோய்
நிறைந்த நீர்மை நினைந்திலள் போயுயி
ரிறந்து போயின னென்னத் தளர்ந்துடன்
பிறந்த மாது பெரிதுள மாழ்கியே. 4

புலம்பி நைங்கிருக் கின்றவப் போதினி
லிலங்க முங்கர முந்திகழ் வெய்துற
நலங்கொ ளல்லம னண்ணின னண்ணலுங்
கலங்கி நின்றவக் காரிகை கண்டனள். 5

கண்ட போதச கண்ணனைக் காண்கிலாள்
கொண்ட பீழை குறைய வழுதடிப்
புண்ட ரீகப் புதுமலர் வீழ்ந்துகண்
மண்டு நீருக வாய்விட் டரற்றினாள். 6

பாவி யேன்முகம் பார்க்கவொண் ணாதென
வாவி யாமச கண்ண னகன்றுசெய்
சோவெ லாமிவ ணாக்க வருளினான்
மேவி னாயென மீண்டும் வணங்கினாள். 7

வணங்கு மாதின் மலர்முக நோக்கியே
யணங்க னாய்நல் லசகணன் றன்மையை
புணர்ந்தி டாம லுளைத லுணர்வுளார்க்
கிணங்கு றாதென் றெந்தை யியம்புவான். 8

அழிவி லானை யழிந்தன னென்றுநீ
விழியி னான்மிகு வெள்ளம் பெருக்கினை
கழிவி லாதவா காயங் கழிந்ததென்
றொழிவி லாம லுளமெலி வார்கள்போல். 9

சச்சி தாநந்த சங்கர னாகவே
யச்ச நீங்குபு தன்னை யறிந்தவன்
றச்ச மாந்துயர் தோன்மலி யாக்கையை
யிச்சி யானதை யானென வெண்ணியே. 10

ஒண்ட ரைக்க ளொழிவி லருளுருக்
கொண்ட டுத்த குருவரு ளாற்றனைக்
கண்ட மெய்த்தவன் காயந் தனையன
முண்ட னேட்டிலை யோப்ப விடுப்பனால். 11

படியில் வந்த பரம குரவனூற்
றடைய ரும்படி தன்னை யறிந்தவ
னுடல்வி டும்போழு தோன்றேரு மண்மயக்
கடமு டைந்தவா காய நிகர்ப்பனால். 12

பந்த பாச முழுதும் பரிந்திட
நந்து மோர்சிவ ஞானி நரர்வினை
சிந்து மாறு செறிந்த வுடம்புதான்
வேந்த தூசின் விழியெதிர் தோன்றுமே. 13

யாவு மாகி யிருக்குஞ் சிவத்தொடு
மேவு ஞான விழியுடை யான்றனக்
கோவ மாறி றுறவு பகையெனும்
பாவ மோவிலை யென்றறி பாவையே. 14

யாக்கை தாமென் றிருந்தழி கின்றவ
ருக்கி லாவறி வாகி யுடம்பொடு
தாக்கி லாதவர் தம்மையுந் தாமென
நோக்கு வாரவ ருண்மையை நோக்குறார். 15

கூத்த னுடைக் கோல நடிப்பினைப்
பார்த்து வாய்மையென் றெண்ணிலர் பாருளா
ரேத்து ஞானிதன் யாக்கை நடிப்பினை
யோர்த்து மாதவ ருண்மையென் றுன்னுறார். 16

அறிந்தி டாம லசகணன் றன்மையை
யிறந்து ளானென் றிரங்கினை யன்னைநீ
மறந்தி டாயிம் மதியென் றணல்சொல
நிறைந்த ஞான முத்தாயி நிகழ்த்துவாள். 17

அரசின் காலர வன்றி யறிபவர்
தரையி னில்லை பசகணன் றன்னைநீ
தெரியி னன்றிச் சிறிய னறிவலோ
பெரும யான்செய் பிழைபொறுப் பாயென்று. 18

வேறு.

பங்க விருந்த பதிக்கருள் செய்து
கங்கை யடைந்த கணக்கென வென்பா
லிங்குற வந்தனை யெங்குடி யுள்ளார்
தங்கட வர்தரு தன்மையி னென்று. 19

வந்தனை செய்து வழுத்தி முனின்று
பந்த மகன்ற பதம்பெறும் வண்ண
மெந்தை யியம்பி யெனக்கருள் செய்யென்
றந்த மடந்தை யறைந்தன ளன்றே. 20

தேசிக னல்லம தேவன் மகிழ்ந்து
பாச மகன்று பரம்பொருள் காணு
நேச மடைந்தனை நின்னை நிகர்ப்பார்
காசினி யின்மிசை கண்டில மென்று. 21

பிறப்பொரு கோடி பிறந்து பிறந்து
புறக்கரு மங்கள் புரிந்திடி னும்பொய்
மறப்புறு மாணவ வல்லிரு ளின்றிச்
சிறப்புறு முத்தி செறிந்திடு வாரோ. 22

மரிப்பொ டுதிப்பு மறிக்குது மென்று
கருத்தை வெளிக்கரு மத்தின் விடுத்து
விரிக்குந்த னெய்யை விடுத்தெரி கின்ற
நெருப்பை யவிப்ப நினைப்பதை யொக்கும். 23

மட்டற வோடு மனத்தை நிறுத்திக்
கட்டுதல் வீடு விடுத்திடல் கட்டென்
றெட்டிய பண்பி னுரைத்தல மப்பேர்
சிட்டன வட்கருள் செய்தன னன்றே. 24

தத்துவ முற்று மயக்குவ தள்ளி
மெய்த்த தனைப்பெற வேறு கொடுத்தான்
பொய்த்துறு குப்பை கிளைத்தொளி பொங்கு
முத்தை யளித்தென முத்தை தனக்கு. 25

வீடு விரும்பி வெறுத்திலன் மெய்யைத்
தாடரு மொண்குர வன்றனை யெங்கு
நாடி யுழன்றில னுய வென்னைத்
தேடி யடைந்தருள் செய்தனை யென்று. 26

அல்லம னென்று மருட்குர வன்றாள்
புல்லி வணங்குபு பொற்கொடி யன்னாள்
செல்ல லகன்று சிதம்பர மெய்தி
யெல்லையி லின்பொ டிருந்தன ளம்மா. 27

முத்தாயியம்மைகதி முற்றிற்று.
கதி 12-க்கு திருவிருத்தங்கள் 647.

பதின்மூன்றுவது

சித்தராமையர்கதி.

வேறு.

காமரு சித்த
ராம னிடத்திற்
போமணல் சொற்ற
சீர்மை யுரைப்பாம். 1

செல்லல் களைந்து
நல்லறி வின்பஞ்
சொல்லுவ னென்று
மல்லம னென்பான். 2

கரும யோகமுங்
கிரியை யாவையும்
மருவி ராமன்வாழ்
புரியை மேவினன். 3

வாவி யாலயங்
காவி ராமனு
ரேவ லாளர்செய்
தோவி லாமையை. 4

பார்த்தரு ளண்ணன்
மூத்தவி ராமன்
வார்த்தை யறிந்த
கூத்தின னென்றே. 5

பேரறி வின்னான்
சார விருந்த
வூரினு மில்லென்
றார விகழ்ந்தே. 6

இல்ல மகன்றிவ்
வல்ல லடைந்தா
னல்ல பசுப்பொன்
வல்லி யுவந்தான். 7

என்று நினைந்து
நன்றுற வாவி
யொன்றகழ் வார்பாற்
சென்றிது சொல்வான். 8

வேறு.

ஒட்ட ராமனு ளத்தினி
விட்டம் யாதுகொ லித்தொழின்
முட்டி லாமன் முயன்றனன்
கொட்டி விழுமி குத்தல்போல். 9

விழற்கி றைப்ப விடுத்தல்போற்
றெழிற்கு ளெய்த்துறு தொழினமை
யிழைக்க விட்டதே னென்றிட
ரொழிக்க வீற்றவ னேகினன். 10

சாந்த னேகிய தாழ்மொழி
காய்ந்த வேலிரு காதினும்
போந்த போன்று புகுந்தன
மாந்த ராகுல மன்னினர். 11

அறம ழித்தனை யன்றியு
நெறிய றக்குரு நிந்தனை
பெறவு ரைத்தனை பித்தவென்
றுறவு ருத்தன ரொட்டலர். 12

ஒட்ட னென்றனை யும்பருஞ்
சிட்ட னென்றுகொள் சித்தனைத்
தட்ட வென்று சுளித்தனர்
வெட்டி ருந்தட மேவினோர். 13

வேறு

மெய்த்தட மகழ்பவர் வினையை யன்றியே
சித்தர்தஞ் செயலொரு சிறிது மின்மையான்
மத்தர்நுங் குரவனை மண்ணி னும்மினு
முத்தம வொட்டனென் றுரைத்து மென்றனன். 14

நிகழ்ந்துல கிடைநிலை நிற்கு நல்லற
முகந்துசெய் பவன்றனை யும்ப னேயெனப்
புகழ்ந்தவர் புண்ணியர் பொருளை யானிழித்
திகழ்ந்தவர் நரகரென் றிசைப்பர் நல்லவர். 15

மறவினை யுடையரை மாற்றித் தூயநல்
லறவினை யுடையரை யறிந்திட் டன்னரோ
டுறவினை யடைந்திலை யொப்பக் கண்டறத்
துறவினை யுளையென வொட்டர் சொல்லினர். 16

ஓங்கிரு வினைகளு மொப்பக் கண்டவர்
தாங்களென் றனையொரு தமரிற் பேணுவ
ராங்கவை யிரண்டையு மடைந்து போயுழ
னீங்களென் றனையுணர் நெறியிலீ ரென்றான். 17

எனக்கற வினையுமி லென்று கூறின
யுனக்கொரு கதியிலென் றுண்மை கூறியே
சினத்தனர் நிலனகழ் சிறியர் யாவருந்
தனக்கிணை தானெனுந் தம்பி ரானையே. 18

முற்றிய கல்வியின் மூடர் நீவிர்நங்
கற்றறி மூடனுக் கறைமி னன்னவ
னுற்றன னெனிலவ னுணர்வுஞ் சொல்லின
விற்றென வுணர்வமென் றெந்தை கூறினன். 19

சேடனும் புகழ்வுறுஞ் சித்த ராமனை
மூடனென் றுரைத்தவம் மொழிக ய்ந்தொடத்
தோடருங் கொட்டினோர் சிற்றத் துப்பெனு
நீடுவெந் தழல்சொரி நெய்நி கர்த்ததால். 20

இறுக்கின ரழுக்குடை யெயிறு மென்றன
ருறுக்கின ரதிர்த்தன ருயிர்த்து மீசையை
முறுக்கினர் நகைத்தனர் முருட்டுக் கைகளாற்
பெறுக்கினர் சிலைகளைப் பெருஞ்சி னத்தராய். 21

தங்குர வனையிகழ் நயமி லான்றனை
யிங்கொரு சிலையினா லெறிந்து கொல்லுதல்
பொங்குறு மறமெரீடு புகழு மாகுமென்
றெங்குரா வனையவ ரெதிர்ந்து சூழ்ந்தனர். 22

கட்டுமின் பிடிமினுங் காத்திற் கொட்டினுல்
வெட்டுமி னிக்கைசொல் வாயின் வெண்பலைத்
தட்டுமி னெறிமின்வன் றலைகு மைந்திடக்
குட்டுமி னெனவுளங் கொதித்துக் கூடினார். 23

என்பன விருளற வெழுந்த வல்லமன்
மின்மலி வுறுதிரு மேனி மீதிடிச்
சொன்மலி யொட்டலர் சூழ்ந்து கொண்டுவன்
கன்மழை சொரிந்தனர் கைச லிப்பவே. 24

சாக்கிய ருநெறி தனிக்க லன்றிமெய்
நோக்கிலர் தாமொரு நாறு கோடிகன்
மீக்கிளர் சோதிதன் மீது விசினுங்
தாக்குறு மோவவை தாக்கு ருவரோ. 25

கொடியவ ரெறிந்தகல் குவியக் குன்றென
முடிமிசை நின்றனன் முத்த னல்லமன்
புடவியி னுடனிழல் புதைப்ப வங்கிழல்
கடிதினின் மீமிசை காணுந் தன்மைபோல். 26

ஒறுப்பவ னிழிந்தவ ஞெருவன் செய்தநோய்
பொறுப்பவ னடுவுள்ன் பொறுக்கு நெஞ்சமு
மறப்பவ னுயர்ந்தவ னென்று வாய்மையாற்
சிறப்பவ ரிம்முறை செப்பு வாரரோ 27

திங்கினை யெதிர்நின்று செய்த போதினே
தாங்கிலன் முனிவினை மறந்து தாமரைத்
தேங்கமழ் மலரென முகஞ்சி றப்புறீஇ
யிங்குநின் றிடுமிவன் யாண்டு ளான்கொலோ. 28

மலர்மிசை வேதனே மலர்க்கண் மாயனே
பலர்புகழ் மழவிடைப் பாக னேவெனி
லலனிவன் பிழைசெயு மவரி டத்தினு
நலனுள னென்று கண்டவர் நவின்றனர். 29

கல்லெறி பாறையைக் கண்ட வொட்டலர்
சொல்லுறி னிவனொரு சூட்சி மந்திரம்
வல்லவ னிவன்றனை வலிந்து பற்றியே
கொல்லுவ மெனவெதிர் குறுகி னாரரோ. 30

குறுகனு மவன்பல கோலங் கொண்டன
னிறைபுனற் கடந்தோறு நிலவு தோன்றல்போன்
மறுகினர் நிலனகழ் மனிதர் பற்றுதற்
கறிகில ரிணையனென் றினையன் றன்னையே. 31

மருண்டனர் சித்தரா மப்பெ ருந்தகை
யிருந்தரு ளிடத்துமெய் யிளைப்ப வோடியே
திருந்திய வடிமிசைச் சென்று வீழ்ந்தெழுந்
தாந்தையோ டனையவ ரறைதன் மேயினர். 32

யாந்தொழில் செயுமிடத் தேது வின்றியே
போந்தன னொருமகன் புதிய வின்புக
ழோர்ந்தில னுரைக்கொணு விழிபு ரைத்தனன்
மாய்ந்தில முடனசை மருவி யாங்களே. 33

என்றவ ரறைதனு மிராமன் சிந்தையிற்
புன்றொழி லகன்றுமெய்ப் போதம் பெற்றிட
வன்றரு ளல்லம னடிகள் காட்டுறு
மொன்றொரு சிற்றம்வந் துதித்தெ ழுந்ததே. 34

யாவனென் றன்னையின் றிகழ்ந்து ளானவ
னுவரிக் கிடுவனு னெனவெ ழுந்தனன்
மேவுறுத் திவமத வேகுளி தானினி
யோவுறுந் தாத்ததன் றொருவ ராலுமே. 35

வேறு.

என்னை வைதவன் யாரவ னெனமுனிந் தெரிபோன்
முன்ன ரெய்தினன் சித்தரா மப்பெயர் முதல்வ
னன்னை யன்னநம் மல்லம னவன்சின மறிந்து
சென்னி யொண்கர மசைத்துவெண் ணகைசெய்து செப்பும்

அகழ்கின் றார்தமைத் தாங்குறு மகனில மென்ன
விகழ்கின் றார்தமைப் பொறுக்குமித் தன்மையெய் தலின்று
னிகழ்கின் றுருண்மா தவமுடை யோகிநீ யென்று
புகழ்கின் றுனென விகழ்ந்தனன் பின்னரும் புகல்வான்.

சிறப்புப் பெற்றநல் யோகிதன் மனத்தெழு சினந்த
னறத்தைக் கொன்றிடு முன்புபஞ் சியிற்புகு மழல்போ
லொறுக்கப் பட்டவன் பவம்பினை யொழித்திடு மதனாற்
பொறுத்தற் கொப்பிலை யென்றுநன் றறிந்தனை போலும்.

கால னின்முனம் பொறையுள னுருவன் கடல்சே
ரால நல்லமு தாகுமென் றவன்றவம் புகழ்வான்
போல வைதனன் கொடியவ னெனும்பொரு டோன்றச்
சில நல்குமோர் தொழில்செயு மல்லம தேவன். 39

பொறையு றும்படி யல்லமன் சூட்சியிற் புகலக்
குறையு றுஞ்சின மிகுந்தன னெருப்பெனக் கொதித்தே
யறையு றுந்திரள் பந்தெனச் சித்தரா ஸ்மைய
னிறையு றுந்திரு வருளுடைப் பிரானொடு நிகழ்த்தும். 40

குறிப்பில் வைதனை வெளிப்படை யிகழ்வினுங் கொடிதாய்
வெறுப்பு முன்செயா வென்னைநீ யீண்டிகழ்ந் தமையாற்
பொறுப்ப னல்லன்யா னுதல்விழித் தீயிடைப் பொடிப்ப
வறுப்ப னென்றன னிகழ்வினுக் காருள மறுகார். 41

தன்னைக் கொல்லினுந் தான்பிறி தொன்றினைக் கோறல்
பன்னிற் பாவமென் றறைகுவர் கற்றுணர் பழையோர்
நின்னைச் சொல்லிய வறத்தினை நிந்தையென் றெண்ணி
யென்னைக் கொல்லுவ னென்றநீ யறவனே யென்று. 42

சாத னங்களு ணீறுமுந் தியதென்பர் சாற்று
மாத வங்களு ளுயிர்செகா மையுமற்று மதிப்பிற்
பாத கங்களிற் கொலைசிறந் தன்றெனப் பார்த்து
நீதெ ரிந்திலை யரக்கனே யென்றன னிமலன். 43

செருக்கொ ழிந்திலை யென்னெதிர் செவிசுடு திச்சொ
லுரைத்து நின்றனை யுனைவிடு கிலனென வுறுத்து
நெருப்பெ னுந்திரு நுதல்விழி திறந்தன னினைத்து
மரிப்பி னுந்தரு வேனுயி ரென்றிரா மன்றான். 44

நெற்றித் தீவிழிக் காமனை நீற்றுவ தன்றிப்
பற்றிக் காமமில் யோகியைப் படுத்திட வற்றே
செற்றத் தானுதல் விழியழ லல்லம தேவன்
வெற்றித் தாண்மலர்க் கீழ்ச்சென்று பணிந்தது விரைந்து.

பணிந்து மீளுமவ் வழலொரு வீரன்மேற் பாயத்
துணிந்து போயவ னாற்றல்கண் டுளவலி தொலைந்து
தணிந்து பேடிமேற் செல்லுமா றலைவன சரன்போ
லணைந்தி ராமன்வாழ் நகரினிற் பற்றிய தன்றே. 46

கங்கை வார்சடைக் கறைமிடற் றிறைநகைக் கனல்போய்த்
துங்க மாமதில் சூழ்தரு புரத்தினைச் சுடல்போ
லெங்க ளுபகன் மேல்விடு மிராமனன் றூதற்க
ணங்கி போகியந் நகரினைச் சுட்டதை யன்றே. 47

அணியெ ரிந்தன மென்றுகி லெரிந்தன வாரத்
துணியெ ரிந்தன கலவைக ளெரிந்தன சுதையின்
பணியெ ரிந்தன மணிவள மெரிந்தன பகரு
மணியெ ரிந்தன வெரிந்தன கண்டவர் வயிறு. 48

சேயெ டுப்பவர் விருத்தரை யீர்ப்பவர் சேமம்
போயெ டுப்பவர் புகவரி தாகிமண் புரண்டு
வாய டிப்பவர் மனையெரி யவிப்பவர் மறுகிப்
பாய லைக்கட லெனவழு திரங்கினர் பதைத்து. 49

உதித்த ஞாயிறு போன்றுசெம் மணியின மொளிரப்
பதித்த மாளிகை மீதுயூற் றியவழற் கொழுந்தாற்
கதிர்த்த வாடகச் செங்கம லத்துவான் கங்கை
கொதித்த தாயிடைக் கொதிபொரு தன்னங்கள் குழைய. 50

அன்ன காலையி லருட்கட லல்லம தேவன்
சொன்ன லாபுரத் தவர்துய ரனைத்தையுந் தொலைப்ப
வுன்னி யோர்விழி யழலினை யிமைப்பினி லொழித்தான்
முன்ன மாலமுண் டமரரைக் காத்தருண் முறைபோல். 51

எந்தை யல்லம னருளினு னுதல்விழி யெரியால்
வெந்த வந்நகர் பண்டையின் மும்மடி விளக்கம்
வந்த பல்வள மொடுசிறந் ததுநரர் மகிழ
வுந்து வெவ்வழ லிடைவெந்த வாடக மொத்து. 52

ஒருத்தன் வந்தவா ருக்கிய பொற்பணி யொன்றைத்
திருத்த வல்லவ னழித்ததைச் சிறந்திடச் செயல்போற்
புரத்தை நன்றுற வல்லமன் புரிதலும் புரத்தோர்
கருத்தில் வந்தெழுந் தோங்கிய தார்வமா கடலே. 53

ஒருகணூற்றல்போ யொழிந்திட வலியறு மிராம
னிருகணூறுங்கண் டுளச்செருக் கென்பதொன் றின்றிப்
பெருகு நாணொடும் புனல்கொளப் பேரழல் விழுந்து
கருகு நாண்மல ரனமுகங் கரிந்திது கருதும். 54

வேறு.

என்னொரு நுதல்வி ழிதந்
யிவன்றனை யிறைஞ்ச லாலே
தன்னரு ளதனை யென்னைத்
தடுத்துவந் தாள வேண்டிப்
பொன்னவிர் சிணங்கு பூத்த
புணர்முலை மடந்தை பாக
னிந்நில வரைப்பிற் கோல
மிதுகொடு வந்தா னென்று. 55

நியனே னறிவி லாமற்
செய்பிழை பொறுத்தாட் கோடி
பேயனு னொருவன் செய்த
பிழையினை யவ்வினை யின்ற
தாயலாற் பொறுப்பார் யாவர்
தானுவே யென்றி ராமன்
போயெனு ரமுதின் செந்தாட்
போதினைப் பற்றி விழ்ந்தான். 56

தன்னின மாமி ராமன்
சரண்புகி லவன்செய் திமை
யுன்னுவ னலனெங் கோமா
னுடன்றுவந் திலங்கை காக்கு
மன்னவன் கவின்கூர் வெள்ளி
மலையெடுத் தலைத்து வந்து
பின்னவன் வணங்கி நிற்பப்
பிழையுளங் கொண்ட துண்டோ. 57

செய்யதாண் மலரின் வீழ்ந்த
சித்தனை யருளா னோக்கி
யையநீ யெழுக நெஞ்சி
லஞ்சலை யென்று கூறிக்
கையினு லெடுத்த ணைத்துக்
கல்வியுந் தவமு மாய்க்கும்
வெய்யதாம் வெகுளி தன்னை
விட்டிடென் றெந்தை சொல்வான். 58

வலியவ னிடத்து மொத்தான்
மாட்டினும் வெகுளி காத்தல்
பொலிவுசெ யறம தென்னப்
பொருந்துறு தனையர் தம்பா
னலிவுறு வெகுளி செல்லா
தாதலா னலிய லாற்று
மெலியவ னிடத்திற் காக்கும்
வெகுளியே யறம தென்பர். 59

வைதவன் றன்னை நன்று
வாழ்த்தின னெனவுந் தீய
செய்தவன் றன்னை நல்ல
செய்தவ னெனவுங் கொள்வோன்
கைதவ மகன்ற முத்தி
கண்டவ னவ்வா றன்றான்
பொய்தவ னென்ப தென்று
புகன்றனர் புலவ ரன்றே. 60

பெரியவர் தம்மைக் காய்ந்தான்
பிறங்கல்கல் லியகோ லோப்பான்
புரிவன புரியப் பட்டுப்
புலம்புவ ஞேத்தார்க் காய்ந்தா
னெரிநர கதனில் வீழ்வ
னிழிந்தவர்க் காய்ந்தானென்று
லொருவர்தம் மிடத்துஞ் சீற்ற
முறுமையே நன் றுமாதோ 61

யாவர்க்கு மொப்ப நன்று
மென்னினுஞ் சினமி லாமை
மூவர்க்கு மரிய செய்யு
முனிவர்க்குஞ் சிறந்த தென்று
தேவர்க்கு மரிய வின்பஞ்
சித்தரா மப்பே ரண்ணல்
மேவற்கு வடிவங் கொண்டு
மேவிய விமலன் சொன்னான். 62

அல்லம னுறைந்த மாற்ற
மறிந்துநஞ் சித்த ராமன்
சொல்லுவன் முத்தி யெய்துந்
துணையசா தனங்க ளெல்லா
மில்லையென் னிடத்தி லேனு
மென்னைநீ வலிந்தாட் கொள்ள
நல்லவ னுகச் செய்த
நன்மையே நன்மை யென்று. 63

கருத்தழி கடமி றங்கு
கவுட்கரி வலிந்து பற்றித்
திருத்துபு தன்கா லேவுஞ்
செயல்செயக் கொள்வ தன்றி
யொருத்தல்வந் தறிந்து தானே
யுறவுகொண் டிடுவ துண்டோ
தெரிந்திடி லடிய னேனின்
றிருவடிக் கத்தி றத்தேன். 64

அடன்மலி வீரன் வீர
மவனெதிர் மலைந்து நின்றேன்
படைமிசை கொண்டு காணப்
படுமது போல வுன்றன்
கடன்மலி யருளி னாற்றல்
கண்டிடப் படுமிங் கென்றன்
கொடுமையின் மிகையா லென்று
குடந்தம்பட் டமுங்கிக் கூறி 65

என்குறை நினையா தெந்தா
      யினித்திரு வுளமி ரங்கி
நன்குறு முத்தி சேரு
      நன்னெறி காட்டு கென்று
தன்குறை யிரந்து னேந்து
      தனைநிகர் சித்த ராமன்
முன்கரை யிறந்த வன்பான்
      முதல்வனை வணங்கி னானால். 66

வணங்கிய வவனை ஞான
      வாரிதி யருளா னோக்கி
யிணங்கிய பருவங் காணு
      மிவன்றனக் கின்ப முத்தி
யணைந்திடு நெறியீ தென்ன
      வறைவமென் றுளத்துட் கொண்டு
பிணங்குறு பிறவி யென்னும்
      பிணிமருந் தனையான் சொல்வான். 67

பருவமுற் றிலர்க்கு முக்கட்
      பகவனு கமத்தி னுண்மைப்
பெருமையைப் பொருளை யெண்ணிப்
      பெருமிதத் துரைப்பி லன்னான்
குரவிற் பதடி யென்ப
      குறித்துநற் பருவ நோக்கி
யருள்செயிற் குரவ சிங்க
      மவனென வறைவ னையன். 68

உரைசெயிற் பரம ஞான
மொன்றுமே முத்திக் கேது
சரிதைநற் கிரியை யோகந்
தாமொரு மூன்று ஞான
மருவுதற் கேது வென்று
மறைபுகன் றுரைக்கு மிந்தக்
கருவியைப் பொருளொன் றெண்ணிக்
களிப்பவர் கயவ ரன்றே. 69

கருமமும் யோகந் தானுங்
கரணத்தைப் புனித மாக்கிப்
பொருமிடர் வாயி றேறும்
புக்குழல் கறங்கு போலத்
தெருமரா துண்ணி றுத்துந்
தெளிந்தவக் கரணந் தன்னு
னிருமல னுரு மீச
னித்தனென் றுணர்வு திக்கும். 70

நித்திய னிமல னென்னு
நினைவுறி னனித்த மாகிப்
பொய்த்தழி யுடம்பு டம்பைப்
பொருந்திய பொருள்வே றாத்து
மெய்த்தருள் குரவன் றன்னை
விரும்பினன் சென்று சார்ந்து
தத்துவ முதறி நின்ற
தனியறி வினையே காணும். 71

புலன்களை யொழித்த போதே
　　பொறிகளும் பூத மைந்துங்
கலங்குறு கரண நான்குங்
　　கலாதியுஞ் சுத்த மைந்தும்
விலங்குறு மடியில் வைத்த
　　வெறுங்குடந் தன்னின் மேன்மேன்
மலங்குற வொருங்க டுக்கு
　　மட்கலம் விழுத லேபோல். 72

இந்திய மோரொன் றுய்விட்
　　டிடின்மற்றை யொன்று சாரு
முந்திய மனம ழிப்ப
　　முற்றும்போ மணிய பாம்பி
னைந்தலை களிறு ளொன்றை
　　யரிந்திடின் மற்றென் றுலஞ்
சிந்திடு மிடற ரிந்தாற்
　　றீர்ந்திடு மொருங்கு மாதோ. 73

ஆதலான் மனம டங்கி
　　லங்கலிங் கங்க டம்முட்
பேதமோ வடிபத மோவென்
　　றழிவுறு பித்து நீங்குந்
தீதிலா யென்றி யம்பிச்
　　சித்தரா மற்கு நாவா
லோதொன்று வுணர்வி னுண்மை
　　யுணர்த்தினன் குருகு கேசன். 74

மனிதரு ளுரகர் சித்தர்
 வானவர் கணங்க டம்முண்
முனிவரு ளென்போ னின்றன்
 முழுதருள் பெற்ரு ரில்லை
யினியெனை நிகர்வார் யாவ
 ரென்றருட் குரவ னூர்தம்
பனிமல ரடியில் விழ்ந்து
 பணிந்தனன் சித்த ராமன். 75

இப்பரி சருளி ளுலே
 யிராமனுக் குபதே சித்துச்
செப்பரு மவன்குற் றேவல்
 செய்யிய வுளம கிழ்ந்து
கைப்படு மமிர்த மன்ன
 கருணைவா ரிதியி ருந்தான்
றுப்புர வமைந்து சீர்சால்
 சொன்னலா புரத்து மாதோ. 76

சித்தராமதேவர்கதி முற்றிற்று.

கதி 13-க்கு திருவிருத்தங்கள் 723.

பதினான்காவது

வசவண்ணர்கதி.

வேறு.

சித்த ராமனே டாரிய னல்லம தேவன்
பத்த ராகிய பயிர்செய்கல் யாணமாம் பழனத்
துய்த்த நீரெனும் வசவனை யுழவரிற் கண்டு
மெய்த்து மார்வமங் கடைந்தமை யாமினி விரிப்பாம். 1

அன்ன மீனுடை னிகழ்வுறக் கொண்டமை யாமற்
செங்கெ லார்வய றீப்பசி யாற்றுபு சிறந்த
சொன்ன லாபுரந் தவஞ்செய்த தென்றுவான் றுதிப்ப
வென்னை யாளுடை யல்லம னிருந்தரு ளுளில். 2

சந்த மேவுகல் யாணமா நந்தனந் தன்னி
னந்தி நாண்மலர்ப் புகழ்மண நயந்தசொல் வளியால்
வந்து காதெனு நாசியிற் புகமிக மகிழ்ந்த
துந்து வார்திரைக் கருங்கட லுடுத்தபே ருலகம். 3

முக்க ணாயகன் புகழெனு மூரலுண் பதற்குத்
தக்க தீஞ்சுவைக் கறியெனச் சமைந்தது வசவன்
மிக்க வான்புக ழுவற்றினை மாதவர் விரவித்
துய்க்கு நாவினிற் றுய்த்தனர் பவப்பசி தொலைய. 4

விலக்கு முற்பவச் சித்தரா மற்குமுன் விளம்பு
மிலக்க ணத்தினுக் கருணந்தி யெனுமிலக் கியத்தைக்
கலக்க மற்றறிந் திடுவதற் குதாரணங் காட்ட
மலக்க மற்றகம் மல்லமன் றிருவுளம் வலித்தான். 5

அடிய வர்க்கெளி யானெனு மவனெம தகத்திற்
குடியி ருக்குமவ் விராமனை யுடன்கொடு குறிலோர்
நெடில டுத்தநன் னிரையென வந்நகர் நீங்கிக்
கொடிம திற்கலி யாணமா நகர்வழிக் கொண்டான். 6

நறும்ப ழஞ்செறி தனியிட மொய்த்திட நண்ணு
மெறும்பொ ழுங்கென வரனடி யவர்திர ளெழுந்து
மறந்தும் வெஞ்சமண் குண்டரை யிணங்குறு வசவ
னுறும்பு ரம்புக விருவருங் கண்டுள முவந்தார் 7

தம்பி ரானருள் வசவனுக் கியவுறச் சாலைக்
கும்ப வாசநீர் முதலிய வேண்டுவ கொண்டு
வம்பு லாமலர் வனத்தயர் வுயிர்த்தாகல் வழிசேர்ந்
தெம்பி ரானடி யவர்திர ளேகுதல் கண்டார். 8

பாண்டின் மாவளஞ் சிவிகையூர்ந் தேகுனர் பரிந்து
வேண்டு மாறுகொள் வேடத்தர் துறந்தவர் விரத
ரீண்டு மாறுகண் டுவந்துசென் றெழிலலங் கார
காண்ட மாமெனு மங்கல புரத்தினைக் கண்டார். 9

கண்டு செல்லுமப் போதிலங் நகர்வளங் கருத்திற்
கொண்ட வல்லமன் றிருவுள மிகக்களி கூர்ந்து
பண்டை நல்லிசைப் புலவர்சொல் விராமனைப் பார்த்து
மண்டு பல்வளங் காட்டுவன் றனித்தனி வகுத்து. 10

தனைவி ரும்பிவந் தடைந்தவர் தம்மைமுன் வெறுத்த
தினக ரன்கதிர் விரும்புறச் செய்தளித் திரள்க
ணனிவி ருந்துணுங் கடிமலர் சுமந்துபொன் னகரார்
கனிவி ரும்புதண் பொழினிகழ் வதையெதிர் காணாய். 11

பூவி னேடுசெந் தேன்மழை பொழிவுறப் பொழியுங்
காவி னேடுவள் ளிதழவிழ்ந் தொழுகுதேங் கமல
வாவி யோடுநல் லிசைபயி லஞ்சிறை வண்டு
பாவி னேடுவண் குழலெனத் திரிதலைப் பாராய். 12

கடிம லர்ப்பசுந் தேன்றுளி பிலிற்றுபைங் காவைக்
குடிபி ருக்குமவ் வளவெனக் கொண்டுவெண் குருகு
மடிய டுத்தவ ரெனவிருந் திளங்கயல் வரானு
கொடியி னிற்கவர் தண்பணை மருதமு நோக்காய். 13

குதிரை யங்கதிர் மணிக்குட நீர்குடிப் பதுபோ
லதிரி ளங்கமஞ் சூல்வளை தவழ்வய லணிநெற்
கதிர்வ ளைந்துசெந் தாமரை வாயுறக் கவிழ்ந்து
நதிபொ ருந்திய வழகையு மையநீ நோக்காய். 14

இங்குத் தன்னுள்வாழ் பயிற்சியா லிறந்துயிர் போயு
மங்குப் பொன்னெயில் வட்டத்து ளிருண்மனத் தமணர்
தங்கக் குன்றுமிப் பொன்னெயில் வட்டமுஞ் சடைமேற்
கங்கைப் பெண்ணமர் பரனடிக் கன்பநீ காணாய். 15

திறந்து முடிநின் னுதலிமை விழியெனச் சேர்ந்து
பிறங்கு மாமணிக் கதவிரு புடையினும் பெற்றுச்
சிறந்த கோபுர வாய்தலு மலர்மிசைத் தெய்வம்
பறந்து நாடிய முடியிறைக் கன்பநீ பாராய். 16

இலங்கு நீறெனுங் கவசமிட் டக்கமென் றியம்பு
மலங்கல் வாகைவேய்ந் தஞ்செழுத் தத்திர மடுத்த
நலங்கொள் வீராம் பத்தர்த மறுகம ணுள்ளார்
கலங்கு பாசறை போன்றெதிர் நிகழ்வது காணாய் 17

கட்டு வார்சடைக் கண்ணுதல் பூசனைக் கரும
மட்டு மாதவர் திப்பசி யாற்றுறு மறமுள்
ளிட்டு மேற்புறங் கண்டவர் கொடியன வென்னப்
பட்டு மாளிகை பற்பல நிகழ்வன பாராய். 18

பொறித்த வாழையின் கனியினைக் கடைத்தலை பொருந்தக்
குறித்தி டாதுணை வெனக்கறித் தலகுநோய் கொண்டு
நிறுத்து வாழையின் கனியுமச் செய்கையாய் நினைந்து
கறித்தி டாதமர் செம்முகப் பசுங்கிளி காணாய். 19

வள்ள னல்வச வன்புகழ் வாயினுல் வழுத்தா
தெள்ளும் வல்லமன் குண்டர்தம் பிறப்பினு மிழிப்பில்
புள்ளு நல்லன வெனவிளம் பூவையோ டிருந்து
கிள்ளை யவ்வச வன்புகழ் சொல்வது கேளாய். 20

என்று கூறியவ் விராமனை மகிழ்வுசெய் தின்ப
மன்றல் வீதியில் வசவநா யகன்றிரு மனைமுற்
குன்று போலுயர் கோபுர வாய்தலைக் குறுகச்
சென்று மேவின னெம்மையா ளல்லம தேவன். 21

தொடர்த்து ளைக்கைவெண் மருப்புறாற் காற்கருந் தோற்றோ
அடுத்த மெய்ப்பரன் கொலைகுறித் தொடாமழு வொப்ப
வடைத்த லைக்குறித் திடாதசெம் மணிக்கத வடுத்த
கடைத்த லைக்கண்மா தவர்குழா நெருங்குதல் கண்டார்.

வேறு.

அறுசுவை யடிசி லுண்பா
னடைகுவா ரடிசி லுண்டு
மறுகிடை வருவார் சான்றோர்
வைகிய விடங்க ளோடிக்
கறியொடு மருவு சோற்றுக்
காவடி சுமந்து செல்வார்
நறுமலர் சுமந்து தண்ட
நாதன்பூ சனைக்குப் போவார். 23

செஞ்சர ணிறைஞ்சி நல்குஞ்
செழுந்துகில் கிழித்துக் கீள்கொண்
டெஞ்சிய மிகையென் றெண்ணி
யிட்டவ ணகன்று போவா
ரஞ்சுடர் மணிப்ப சும்பொன்
னணிதுகி லலங்கல் சாந்தம்
வஞ்சியர் தமக்க ளிப்பத்
தருகென வாங்கிச் செல்வார். 24

நிந்தைசெய் தெமையெ திர்ந்த
நெறியில்புன் சமணர் தங்கண்
மைந்நினை யறியச் சொல்வம்
வசவனுக் கென்று செல்வார்
நந்தியை வணங்க வேறு
நகர்தொறு நின்று போந்து
சிந்துரம் வயமா வம்பொற்
சிவிகையிட் டிழிந்து செல்வார். 25

சீர்கெழு வசவற் பாடத்
திவவியாழ் கொண்டு செல்வா
ராகினின் மதலை வென்றோ
னடியவர் குழாநெ ருங்கு
மேர்கெழு மணிப்ப சும்பொன்
னிருங்கடை நோக்கி நின்றோ
ரோகையோ டலம ருமத்
தொருவனு மிராமன் றானும். 26

ஆயிடை நின்றோர் தம்மை
யப்பணப் பெயரின் மிக்க
தூயவ னெதிர்கண் டோகை
சொல்லுவ லையற் கென்று
கோயிலு ளமல பூசை
குழாத்தொடு செய்யும் போதிற்
போயினன் வசவ னோடு
புகழ்ந்திது புகல லுற்றான். 27

மாதவ ரிருவ ரைய
மழைமதர் நெடுங்கண் மங்கை
பாதிய னுருவி ரண்டு
படைத்துவந் தனனே யென்னச்
சோதிய தாளக் கோவைத்
தோரண வாய்தன் முன்னம்
வீதியி னின்றா ரென்று
விளம்பினன் றவத்தின் மிக்கான். 28

என்றவ னியம்ப நந்தி
யெனும்பெயர்க் கருணைக் குன்றங்
கன்றினை நினைந்து நெஞ்சங்
கரைந்துவந் தணையுந் தாய்க்கிங்
கொன்றொரு தடையு முண்டோ
வொல்லைநீ தருதி யென்னச்
சென்றவ னமல னோடு
சித்த்ரா மனைவ ணங்கி. 29

பரசிவ லிங்க பூசை
பண்ணிய பயனே யுங்கள்
வரவென வுளம கிழ்ந்தான்
வசவனீர் வருக வென்ன
வெருவொடு முளமு ளைந்து
மெய்த்தவன் விளம்ப வெங்கள்
குருபரன் முனிவான் போலக்
குறுநகை கொண்டு கூறும். 30

அரசிய லடைந்தார் தம்பா
    லையமேற் றருந்து கின்றோர்
வருசெயல் வரிசை யன்று
    மறித்துநீ போதி யென்று
வுரைசெய வமல னப்ப
    னுளம்வெரீஇக் கடிது மீண்டு
வரைசெயும் வயிரத் திண்டோள்
    வசவநா யகற்குச் சொன்னான். 31

அல்லமன் புகன்ற மாற்ற
    மப்பணன் சென்று நின்று
சொல்லலுந் துணுக்கென் றுள்ளஞ்
    சோற்றளர்ந் துடல்வி யர்த்துப்
புல்லவந் தனையுந் தாய்முன்
    பொருதுதும் பறுத்திட் டோடு
நல்லிளங் கன்று போன்முன்
    னுன்செலா திருந்தே னென்று. 32

கரைந்துரு மனமு ளைந்து
    கவலைகொண் டழுங்க நந்தி
பெருந்தகை மாச்சி தேவன்
    பெருங்கடற் பிறந்துசாவா
மருந்துதன் னெதிர்கி டைத்து
    மற்றதை வாரிக் கையா
லருந்துற வல்சு வான்போ
    லாயினை நீயு மென்றான். 33

பெருந்தகை மாச்சி தேவன்
    பேசுசொல் விளக்குத் தூண்டுக்
அரும்பென வுதவச் செம்பொற்
    றாமணை னுந் தோளான் மாழ்கி
யிருந்தவப் பிழையென் மேற்றே
    யென்றடி யிறைஞ்சி யொய்யென்
றருந்தவ ரொடுபு றப்பட்
    டல்லம னருகு வந்தான். 34

என்குண மறமே யாகி
    யானதிற் றிரித லில்லே
னின்குண மருளே யென்று
    னீயதி னிற்றி யெந்தாய்
புன்குண மகவின் றீமை
    பொறுத்தருள் செய்கை யென்னுந்
தன்குணம் விடுத்தொ ழிக்குந்
    தாய்விய னுலகி லுண்டோ. 35

சூத்திரப் பாவை யானச்
    சூத்திரி நீய ருட்கண்
பார்த்தெனைக் குறைய கற்றிப்
    பணிசெயக் கோடி யென்றா
வாய்த்தநற் குரவன் செந்தா
    மரையடி மிசைவி ழுந்தா
னேத்திமெய்ப் பத்தி நீத்த
    மேனப்படும் வசவ தேவன். 36

நிலமகள் பொறுது தள்ளி
விறுத்துனர் யாவ ரோதை
மலிகடல் புரளு மாயின்
மறிப்பவ ருளரோ வெங்க
டலைவநீ முனிவை யாயிற்
றடுப்பவ ருலகில் யாண்டு
மிலையிலை யருள்செ யென்றா
யெனச்சென்ன வசவன் றாழ்ந்தான். 37

சொற்றிடுங் குதலைச் சொல்லிற்
சொற்றிறந் தெரிதல் போலச்
சிற்றிளங் குமர னன்பு
செயவடி யிடுமு னோக்கேல்
சற்றுநின் கடைக்கண் வைத்துத்
தண்ணளி புரிக வென்று
நற்றவ மாச்சி தேவ
னங்குர வனைப்ப ணிந்தான். 38

உரைமன மெய்யொ ருங்கி
யுன்பணி செய்ய வல்லோன்
றரைமிசை யீவன் லாது
தானொரு வரையுங் காணே
மருள்செய வேண்டு மென்ன
வல்லம னடிப ணிந்தான்
கிரிமகள் கொழுநற் கன்பன்
கின்னரப் பிரம னம்மா. 39

ஏமையெலா மடிமை வேண்டி
னிவன்பிழை பொறுத்தி யென்று
வமையுலாம் பணிமென் றேட்சே
யரிமதர் மழைக்கட் செவ்வா
யுமைமரு ளனைய வந்த
வொண்டவ ரெலாம்ப ணிந்தார்
சமையுளா ருணரு மெங்க
டம்பிரான் சாற்ற லுற்றான். 40

சொல்லிய சொற்கள் கற்றீர்
சொற்றவந் நெறியினிற்கு
நல்லிய லில்லை நம்பா
னவிறரு மாற்ற மொன்று
புல்லிய செயலொன் றாகப்
பொருந்துநர் தம்மி லார்க்கும்
பல்லிய மொடுந டிக்கும்
பரதரே பெரிய ராவார். 41

ஆதர விலையேல் வேண்டு
மறத்தினிற் பொருளோர் செம்பொற்
பூதர வளவ ளித்தும்
பொருளழி வளவே யாகு
மாதர வுளதே னல்கும்
பொருளணு வளவென் றாலும்
பூதர மெனவ ளர்ந்து
புண்ணியப் பொருள ளிக்கும். 42

துறவற மனைய றஞ்சிர்
தூய்மைநற் கல்வி நல்லோ
ருறவொடு மகங்க டான
மொண்டவம் விரதம் பூசை
யறிவிவை யனைத்து மில்லை
யாதர வில்லை யாயிற்
பெறுவன மெய்வ ருத்தம்
பெரும்பொரு ளழிவு மாதோ. 43

ஆதர வுடையான் செய்யு
மல்லவு நல்ல வாகு
மாதர விலாதான் செய்யு
நல்லவு மல்ல வாகு
மாதர வதனு லாவிக்
கருந்துணை யின்ப முத்தி
யாதர வலாது வேறென்
றளித்திடக் கண்ட துண்டோ. 44

ஆதலா லன்பி னுஞ்சோல்
லகமகிழ் வினைசெ யாவென்
றோதினு னடியர் தீமை
யொழித்தரு டொழிலி னின்றோன்
காதலால் வணங்கி னோர்நின்
கருணையா லன்றி யாங்க
ளேதினு னல்ல ராவே
மென்றடி தொழுது நின்றார். 45

காஞ்சிரங் கனிதின் றுங்குக்
கடையனேன் பிழைபொ றுத்தாய்
தீஞ்சுவை யமிர்த மன்ன
திவ்விய கறியிற் குற்ற
மாஞ்சுவை யறைதல் போலிவ்
வன்பனேச் சீறே லென்று
பூஞ்சரண் மிசைவ ணங்கிப்
போற்றினன் சித்த ராமன். 46

அடைக்கல மென்னை யாளா
யண்ணலே யென்று நந்தி
கடிக்கம லங்கள் வென்ற
கான்மிசை மீண்டுந் தாழ்ந்தான்
விடுத்திடே லென்று சென்ன
வசவனும் வீழ்ந்தி றைஞ்சித்
தொடிக்கரந் தொழுதா னன்பர்
துதித்தனர் சூழ்ந்து கொண்டு. 47

அல்லம னெனுமெங் கோமா
னருட்கடைக் கண்வைத் தைய
சொல்லுவ னெழுதி யென்று
துணைக்கையா லெடுத்த ணைத்து
நல்லருள் புரிந்து தண்ட
நாயகன் றிரும டத்து
ளெல்லையி லடியார் சூழ
வினிதெழுந் தருளி னானல். 48

வசவண்ணர்கதி முற்றிற்று.

கதி 14-க்கு திருவிருத்தங்கள் 771.

பதினைந்தாவது
மருளசங்கரதேவர்கதி.

வேறு.

தாறுவி னுயர்பிர சாத குண்டத்திற்
காணரு மருளசங் கரனைக் கண்டருட்
பூணணி யல்லமன் போத நல்கிய
மாணுறு நெறியினை வகுத்துக் கூறுவாம். 1

மாதவ ரெண்ணிலர் மருங்கு சூழ்தர
வாதுல ரெதிர்பொரு ளாக வல்லம
நாதனை யறிவறி நந்தி கொண்டுத
னேதமின் மனையிடை யெய்தன் மேயினான். 2

அவத்தைகள் பற்பல வகன்று மெய்ப்பர
சிவத்தினை யடைபவர் செய்கை போற்கடை
தவப்பல கடந்துபோய்ச் சாதகுண் டத்தை
யுவப்புட னடைந்தன னெப்பி லல்லமன். 3

உயர்பிர சாதகுண் டத்தி னெண்கரை
மயன்மலி பித்தரின் மருள சங்கரன்
பயிலுதல் கண்ணுறீஇப் பரம யோகிதன்
னியலினை யுணர்ந்தன னெம்பி ரானரோ. 4

கண்டரு ளமலனைக் கண்டு தானெதிர்
வெண்டிரை யமுதினை மிடியன் மேவியே
யுண்டன னெனமகிழ்ந் தோடி வீழ்ந்தனன்
வண்டிரு வடிமிசை மருள சங்கரன். 5

வணங்கிய வறவனே வந்தெ டுத்துமெய்
யணைந்தெழு மூவகையோ டருள்செய் தல்லம
லிணங்குற வருளிலே யிராமற் பார்த்தவன்
குணங்களே வியந்தினு கூறன் மேயினன். 6

குண்டமே வுறுபிர சாதங் கொள்ளே கொண்
டுண்டுவாழ் மாதவ னுண்மைத் தன்மையைத்
தண்டநா யகன்முதற் சரணர் யாவரும்
கண்டிலர் யாரினிக் காண வல்லவர். 7

சரிதையொண் கிரியைகா றடுக்கும் யோகிவை
புரிபவர் தம்மையப் புரியுஞ் செய்கையாற்
றெரிதர லாகுமோர் செயலு மின்றிவா
ழரியநன் ஞானியை யறிய லாகுமோ. 8

நலமுறு யோர்சிவ ஞானி யில்லில்வாழ்
நிலையற மாகினு நீத்து நிற்குமோர்
தலையற மாகினுந் தரித்து ஞாலமே
விலைமறை காயென விருக்கு மென்பவே. 9

வல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் வன்மையோன்
றில்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு மெள்ளுறப்
புல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் புண்ணிய
நல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு ஞானியே. 10

அறிவறி ஞானியா லன்றி வன்பவ
மறிவுறு கருமியான் மாய்வு றுதுகா
ணெறிகதி ரிரவிவந் தெழுந்தி டாவிடிற்
செறியிரு ளகலுமோ சித்த ராமனே. 11

சங்கர முனிநிலை தனைக்கண் டாய்கொலென்
றெங்குரு பரன்சொல விராமன் கைதொழு
திங்கிவன் மருளறி விருந்த தன்மையென்
னங்கண வறைகென வறைதன் மேயினான். 12

வேறு.

தொழிலான் முயன்று நுகர்வமெனிற்
றயரோன் றுயிர்க்கு வினையுமென
வொழியா வமல சாமர்த்தி
யுண்ட மிச்சி னுகர்வமெனிற்
புழியா துமிலை யகன்றுபோம்
பவமு மென்னப் பிரசாதக்
குழியா னதனை யகலாமற்
கொண்டிங் கிருந்தான் குணமிக்கான். 13

பந்த மகன்ற சிவபத்தர்
பாதம் விளக்கும் புனற்குழியில்
வந்து பிறந்து மூழ்கியதில்
வைகும் புழுவின் பெரும்பேறு.
முந்து கங்கை முதலவா
முற்றும் படிந்து தீவினைகள்
சிந்து மந்த ணாளருமே
சேரா ரென்று மறைசாற்றும். 14

தாய்க்கு வழுவின் மகளிர்க்குத்
தந்தை தனக்கீப் பசுவிற்குச்
செய்க்கு மறையோர் தமக்கிடர்செய்
தீர்வில் கொடிய பாதகமும்
போக்கு மிமைப்பிற் காரணத்தைப்
புனித மாக்கிச் சிவமாக
வாக்கு மன்றன் பிரசாத
மாயி னதற்கு நிகருண்டோ 15

பசிக்கு மருந்து மாய்விடு
    பயக்கும் வண்மை சேர்ந்துபவ
மொசிக்கு மான்றன் பிரசாத
    வூதி யந்தா னுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந் தகைமை சங்கரற்கே
    வருவ தன்றிப் பசிக்குணவு
புசிக்கு மனிதர் தமக்கென்றும்
    பொருந்தா தென்று னெம்பிரான். 16

நின்னை யறிவன் சங்கரனே
    நீயே யவனை யறிகுவாய்
பின்னை யுலகில் யாரறிவார்
    பேசிற் பாம்பே பாம்பின்கா
றன்னை யறியு மெனவமலன்
    றுட்டா மரையின் கீழ்ப்பணிந்தா
னென்னை யடிமை யாவுடைய
    விராம னென்னு மிணையில்லான். 17

அம்பொன் வைப்பின் மீதிருந்து
    மறியா தல்லற் படுவான்போ
னம்பன் மருள சங்கரனை
    நானே வறியா திருந்தழிந்தே
னிம்பர் மருவி நிரஞ்சனநீ
    யெனக்குக் காட்டித் தந்தனையென்
றும்பர் பரவு மல்லமனை
    யுவந்து பணிந்தா னருணந்தி. 18

இணங்கு மிக்க காமிதனக்
கின்ப முடல் சரலிங்கம்
பிணங்கன் முத்தி காமிக்குப்
பேரின் பென்ப துணர்த்தற்குக்
குணங்கண் மிக்காய் நினைச்சினந்தாங்
குறையொன் றுளதோ நினக்கரவின்.
பணங்கொ ணிலத்திற் பரமசிவ
பத்திக் குவானீ யென்றக்கால். 19

இங்கு மருள சங்கரன்போ
லெண்ணி லார்நின் மனைவாய்தற்
கங்குல் பகலு மகலாமற்
காப்ப ரென்னி னின்முன்றில்
பங்க வினையின் வலிகடந்த
பலருந் தாஞ்செய் தவப்பயனாற்
றங்கு கயிலை யலையன்றோ
தண்ட நாத வென்றமலன். 20

வெம்மை யெதன்க ணிகழ்ந்திடினும்
வெந்திக் குணமென் பதுபோல
மும்மை யுலகின் யாண்டேனு
முளைக்கிற் பத்தி யதைநினதென்
றிம்மை யுலக மியம்புமெனி
லெங்கள் வசவ நின்பெருமை
கொம்மை யிளமென் முலைமடந்தை
கூறி னன்றி யாரறிவார். 21

பத்திக் கடலே குணக்குன்றே
பாசப் பகையே யெம்முறவே
முத்திக் கரசே சிவானந்த
முதலே ஞான மணிவிளக்கே
சித்திப் பொருளே யருணந்தி
தேவே நின்னைத் தொழுமடியார்
புத்திக் கமுதே யாவர்நினைப்
போல்வா ரவரை யறியேமால். 22

என்று கூற வெமையுடையா
னெனக்குப் புகன்ற நலமெல்லாஞ்
சென்ற நாளி விலகினது
செந்தா மரைத்தா டொழப்பெற்ற
வின்று தொடங்கி யுளவாமென்
றெந்தை நந்தி வணங்கியெழு
நின்ற வமல சிவசரணர்
நெஞ்ச முவகை பூத்தனரால். 23

அருளான் மருள சங்கரனுக்
கமரர் தாமு மறிவரிய
பொருளா கியபே ரின்பவரு
பூதி விளக்க மருள்செய்தா
னுரையா னினைவா லருணேக்கா
னுலக ருணர்வைப் பிணித்தமல
விருளா னதனை யுறமாற்ற
வெழுந்த ஞான சூரியனே. 24

மருளசங்கரதேவர்கதி முற்றிற்று.

ஆக கதி 15-க்கு திருவிருத்தங்கள் 795.

பதினொருவது
இட்டலிங்ககதி.

வேறு.

சிட்ட னல்லம தேவ னருளுறீஇ
நட்ட நன்பொடு நந்தி யுணர்வுற
விட்ட லிங்கத் தியல்பு புகன்றமை
கட்டு வல்வினைக் கட்டற வோதுவாம். 1

சங்க ரற்குத் தனிநிக ரின்பவி
டங்க ளித்தரு ளல்லம னந்திதன்
மங்க லத்திரு மாளிகை கட்செவிக்
கங்க ணற்கினி யாரொடு கண்டனன் 2

மண்டு பேரொளி மாடத்து நாப்பணந்
தண்ட நாதன் றவிசொன் றமைத்திட
வண்ட நாயக னல்லம னுயிடைக்
கண்ட நோக்கங் களிப்ப விருந்தனன். 3

ஆத னத்தி லமர்ந்தரு ளல்லமன்
பாத மன்பொடு பன்மலர் தூயிது
மாத வத்தின் வலியெனத் தாழ்ந்தெழு
காதன் மிக்குக் கசிந்துள நந்திதான். 4

அடிய னேன்சிவ பத்தி யறிந்தனை
படியி லுமன் கனவெனப் பட்டது
முடியு மாறு மொழிந்தரு ளென்றுபொற்
றொடியு லாங்கை தொழுது விளம்பினன். 5

கேட்ட வாரியன் கேடில் சிவநெறிக்
கூட்ட பேவுறு கொள்கையி னுய்ந்நிலைக்
காட்டு வாருள ரோசெங் கதிர்க்கிரு
ளோட்டு சோதியு முண்டுகொ லோவென்றான். 6

வள்ள லின்றெனை வந்து புகழ்ந்தனன்
றெள்ளு தண்புனற் றேக்கு முனைத்தலை
கிள்ளி நின்றெறி கின்றவர் போலெனு
வுள்ளு டைந்திட் டுரைக்கும் வசவனே. 7

வேறு.

இகழ்ந்தென துளச்செருக் கினைய கற்றிலாய்
புகழ்ந்தனை விழைபுளிங் கறியிட் டாறுநோய்
மிகுந்தெழ வளர்த்தல்போ லெனவி ளம்புபு
தகுங்கழ லிறைஞ்சினின் றண்ட நாயகன். 8

அருளினு னினதடி யருச்சிக் கும்படி
தெருளிலா வெனக்குரை செய்தி யென்றலு
மருளறு பெனுமொரு மதிஞற் கிந்தருள்
பொருளினு னினையன புகறன் மேயினன். 9

புன்மர நெளிபுழுப் புள்வி லங்கெனும்
பன்மைய துயர்செயும் பவங்க டப்பியே
வன்மைகொ ணிலமிசை மக்க ளாகுத
னன்மைகொ ளுயிர்க்கலா லரிது நந்தியே. 10

நரர்வடி வாயினு நன்மை யாற்றுரு
மரபினி லுலகினில் வருத றப்புத
லரிதுநல் லறம்புரி வழிய டுப்பினு
மருவுத லரிதறம் வளர்க்கு மங்கமே. 11

அறத்தாறப் பெய்தினு மன்பி னலறஞ்
சிறப்புறச் செய்தலிங் கரிது செய்யினும்
புறச்சம யங்களைப் போக்கி யாகம
நெறிச்சம யங்களை யரிது நேர்தலே. 12

ஆகமம் புகநெறி யடைவ ராயினுஞ்
சோகமில் சைவநற் றுறையை நன்றெனச்
சேர்குத லரிதது சேர்வ ராயினு
மேகலிங் கமிக்யனு குதலன் றெண்மையே. 13

புண்ணிய முதிர்வினாற் பொருந்தி யங்கையிற்
கண்ணுற நிகழ்வுறு சிவலிங் கத்தினை
யெண்ணிய மனமுட னென்றும் வந்தனை
பண்ணிய முயல்பவன் பத்த னென்பவே. 14

ஆவுறு பிணிகெட வாவின் பால்கறந்
தாவினை யூட்டல்போ லாண வங்கெட
வாவியு ளமலனை யங்கை தந்துபின்
றாவியு ளமைவுற வாக்கு மாரியன். 15

கருங்கோடி யிருவிழிக் கண்ணு மோர்மணி
திரிந்திடு செயலெனத் திரித லின்றியே
பொருந்துறு முகமொடு புறமுந் தீர்வற
விருந்தில குறுமரு ளிட்ட லிங்கமே. 16

குறிபல பலமுறை கொண்டு பல்வகைப்
பொறிதொறு மருவியொண் புலனு கர்ந்துமாய்ந்
தறிவரு நிலையவா தார மேவியு
நிறைவுறு மங்கையி னிகழு மிட்டமே. 17

அடைந்துள வுருச்சுவை யமைதி யென்பன
வுடம்பொரு மூன்றினு முற்ற டைந்திடுந்
தொடர்ந்துள வினைவலி தொலைத்தி யானெனு
மிடும்பையி லின்பரு ளிட்ட லிங்கமே. 18

என்றறி வறவறிந் திட்ட லிங்கமா
மொன்றொரு பொருளிலே யுறவி ழித்தவன்
பொன்றுறு சகமெனப் புணர்ந்த மாயையை
வென்றவ னவனெனு விளம்பும் வேதமே. 19

பொருவில்சற் பத்தியாந் தாரம் பூண்டொரு
வரவயி ராகமாம் வத்திரம்புனைந்
தொருவலி லுணர்வெனுஞ் செச்சை யொன்றுறப்
பரமனை யிருத்துவோன் பத்த னாகுவான், 20

ஒன்றினென் றுள்ளுற வுடம்பு மூன்றையு
மன்றநல் வத்திர மடிய தாக்கியே
யென்றுமங் கமைவுற விட்டம் வைப்பனே
லன்றவன் சிவமய மாகு மென்பவே. 21

அருளெனும் புனலினை யாட்டிச் சாந்தமாம்
வரைநறுஞ் சந்தோடு மருவ விந்திய
விரைமலர் புனைந்தறி வினைய ருத்துறிற்
பரமனை யவன்சிவ பத்த னாகுவான். 22

ஆசறு மனத்தெழு மன்பை யன்றியே
பூசனை யுவக்கிலன் புராரி சென்னிமேல்
வீசுறு திரையினு மிக்க தோசொலா
பூசல்செய் மனமுடை யொருவ னாட்டுநீர் 23

பூப்புனை கையுமெம் புனிதன் றன்புகழ்
பாப்புனை நாவுமே படைத்து ளான்றனைச்
சேப்புனை கொடியுடைத் தேவ னேயென
நாப்புனை புகழொடு நாக ரேத்துவார், 24

பூசனை செயாதகை புராந்த கன்புகழ்
பேசுத லிலாதவாய் பெற்று முன்றிடு
நீசரா னவர்தமி னெடுவ னத்திடைக்
கூசுத லிலாதபுன் குரங்கு நன்றரோ. 25

குடிப்பன விழுங்குவ கூரெ யிற்றினுற்
கடிப்பன நக்குவ வனைத்துங் கைம்மல
ரடுத்துள சிவன்றனக் கர்ப்பித் துண்பவன்
விடுத்தவன் மேல்வரும் வினைகள் யாவுமே. 26

தானுரு முடன்மனந் தனமென் றுள்ளவை
யீனமில் குருசிவ சரங்கட் கீந்துதான்
யானென தென்குத லின்றி வைகுவோன்
மேலிகழ் சிவமொடு வேற லானரோ. 27

குருசிவ சரங்கொளக் கொடுத்த மெய்மனம்
பொருளிவை நமவெனப் புந்தி செய்துகொ
ளொருவனில் வழிபறித் தொறுத்துக் கொள்வன
சானனி நல்லன்மெய் தவறி லாமையால். 28

விடுவன காமம்வெவ் வெகுளி மாலிவை
தொடுவன குருசிவ சரங்க டோல்பவங்
கடுவன வெருவிய கருத்து ளார்க்கிவ
ணடுவன வெனப்புல னட்ட வாற்றலாய். 29

அங்கையி னமர்தரு மரனை விட்டோரு
வெங்கட வுளர்தமை விழைந்து போற்றுவார்
கங்கையை யகன்றுவர்க் கழியின் மூழ்குநர்
தங்களின் வேறலர் தரும மூர்த்தியே. 30

மோகமில் குருசர முனியின் முன்னுள
தாகிய செயிர்முழு தகன்று வண்டுறை
போகிய மடியெனப் புனித னாகுமேற்
பாகியன் மொழியுமை பாகற் கன்பனாம். 31

விள்ளரு நற்சிவ வேடத் தோர்பொருள்
கொள்ளைகொள் கிற்பினுங் குறைகள் கூறினும்
பிள்ளையை யறுப்பினும் பிழைகள் செய்யினு
மெள்ளுத லிலனெனி லீசற் கன்பனாம். 32

சங்கமந் தனக்கொரு சாதி யுன்னினா
னங்கையி னமர்தரு மரற்கு முன்னினான்
சங்கர னொடுசரந் தம்மில் வேறெனு
மங்கவ னறிவரு மளற்ற மூழ்குவான். 33

தலைமைகொள் குருசிவ சரங்கட் காகவே
யுலையிடு மரிசியன் னோங்கன் மத்தெறி
யலையமு தாந்தமக் காக வாக்குறிற்
கொலைசெயு நஞ்சினுங் கொடிய தாகுமால். 34

தனுவுள வளவுமோர் தகுநற் செய்கையு
மனமுள வளவும்பா வனையு ஞானமுண்
டெனவுள வளவுநே யமுமி யைந்தவன்
பினையுள வளவுநோய் பிறர்க்க கற்றுமே. 35

ஈசனை யிருத்துறு மிதயத் தோர்பொரு
ளாசையை யிருத்துத லந்த ணாளர்தாம்
வாசமுற் றிடுமொரு மனையிற் புன்செய
னீசரை யிருத்துத னிகர்க்கு மென்பரால். 36

னைமுத லியமம றீர மாற்றுபு
வினைதபு வாய்மையா மொழுக்கை யன்பெனும்
புனலொடு விரவியே பூசி னல்லது
மனமெனு மனையிடை வாராதி லிங்கமே. 37

காலமுங் கருமமுங் கடந்த காரணன்
பாலுறும் பரிசறப் பார்ம டந்தையர்
கோலமும் பொருளையுங் குறித்து நச்சுநர்
சீலமும் விரதமுந் தீய வென்பரால். 38

வெங்கொலை களவுபொய் வெகுளி யாசையென்
றிங்கிவை யொடுமரீஇ யிருக்கின் றார்தமக்
கங்கையி னெல்லிபோ லவிர்ச டைப்பிரான்
செங்கையி லிருப்பினுஞ் சேயன் சேயனே. 39

பத்தரைப் புகழ்வுறப் பணிய வுண்டவர்
வைத்தன கொளவுடன் மருவப் பெற்றவர்
சித்தியுங் கடவுளர் சிறப்பும் வேறொரு
முத்தியும் பொருளென முன்னு றார்களால். 40

இன்னண நன்னெறி யாவு மாயிடை
துன்னிய சிவகணந் துணிந்து கொள்ளவே
மன்னவ னெனுமருள் வசவ நாயகன்
றன்னொடு புகன்றனன் றலைவ னல்லமன். 41

பாடினன் பரவினன் பணிந்த சொல்லுரை
யாடினன் பன்முறை யல்ல மன்றிருத்
தாடலை புனைந்தனன் றண்ட நாயகன்
மூடிய வுவகையின் மூழ்கி னனரோ. 42

இருந்தவிவ் வகையுப தேசித் தெண்ணிலா
வருந்தவர் குழாத்தொடு மருணங் கிப்பெயர்ப்
பெருந்தகை மகிழ்வுறப் பிரிவி லாரிய
விருந்தனன் மலிகலி யாணத் தென்பவே. 43

இட்டலிங்ககதி முற்றிற்று.

ஆக கதி 16-க்கு திருவிருத்தங்கள் 838.

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வேறு.

வரையிற் புண்ணிய வனத்தினில் வளங்கெழு நதியின்
கரையிற் பன்னெடு நாளருட் குரவனைக் காண்பான்
றிரிதற் குற்றுலாய் வந்துமா தேவிகல் யாண
புரியிற் கண்டுவந் தேகிய முறையினிப் புகல்வாம். 1

காட்டி னும்பெருங் குன்றினுந் தேடினள் காணள்
வாட்டு றும்பிறப் பெனும்பிணி மாய்வுற வீட்டிற்
கூட்டு நன்மருந் திருப்பதை யறிஞராற் கூறக்
கேட்டு வந்துமா தேவியங் நகரினைக் கிடைத்தாள். 2

தலையின் வெண்கலை யொன்றுற வெற்றரை சமைந்து
பலிகொ ளும்படி மனைதொறு முலகெலாம் பழிச்ச
வலம ரும்பரற் கினியவள் வெற்றரை யாய்க்கட்
புலன்வி ருந்துறுங் கடிநகர் வீதியுட் புகுந்தாள். 3

நாற்கு ணங்களுண் முதற்குண மாகிய நாணைத்
தீர்க்கு மிம்மட முடையவள் யார்கொலோ தெரியேம்
பார்க்கி னின்னவள் பித்துடை யாளெனப் பலரு
நோக்கும் வண்ணம்வந் துற்றன ளுலகிய னோக்காள். 4

உலகு ளார்தமைப் பேதையென் றுணர்ந்தன ளோதா
னுலகு ளார்தனைப் பேதையென் றுணர்குவ ரென்றே
யுலகு ளார்தமை நாணில னீங்கிய வுடையா
ளுலகு ளார்தொழுந் தண்டநா யகன்மடத் துற்றாள். 5

தண்ட நாயக னொடுபலர் நெருங்குறத் தவிசி
னண்ட நாயக னல்லமன் வீற்றிருந் தருளக்
கண்டு போயரு கிறைஞ்சின ளாண்டமர் கணங்கள்
பண்டு தாமறி யாவியப் படைந்தனர் பார்த்து. 6

நெஞ்ச மாரழ லரக்கென நெக்குநெக் குருகச்
செஞ்சொல் வாய்தடு மாறவாள் விழிபுனல் சிந்தக்
கஞ்ச நாண்மலர்க் கைதொழு தனங்கநோய் காணா
ளஞ்சி னேன்பவப் பிணிகளி யருள்செயென் றழுதாள். 7

வீடு வப்பவ ராணெனப் பெண்ணென வேறே
வேட லர்க்குழ லுமைகலை யேயிவ ளிவள்போ
லூடு நிற்பரு வம்பெறு மவரிலை ஞானங்
கூடு தற்குரி யாளென வல்லயன் குறித்தான். 8

தான லாதொரு பொருளிலைச் சகமென வென்னு
ஞான மேவலாற் காமவின் பந்தனை நண்ணு
டான லாதர வாற்றனைத் தழுவியின் புறுக
ரேனை மாந்தரு ளுளர்கொலோ வென்றன ரிருந்தார். 9

இன்று காமனை வென்றவ ளினையளா யிழையோ
டொன்று மேனிய னாகிய கண்ணுத லொருவன்
வென்று ளானென வுலகினி லெடுத்தசொன் மெய்மை
யன்று போலுமென் றியம்பினர் சிலரவ ணமர்ந்தோர். 10

உடல மானமற் றிவளென வனைத்தையு மொருங்கு
விடவ லார்க்கலா லிளமையுஞ் செல்வமும் விரும்பி
நடலை வாழ்வினில் வெறுப்புறப் புல்லிய ரார்க்குத்
தொடரு மாவினை தொலையுமோ வெனச்சிலர் சொன்னார்.

சென்று தேடிநாந் தத்துவ மருள்செயுஞ் சீட
ரன்றி ஞானதே சிகனுள னேவென வாய்ந்திட்
டின்று மேவுமா தேவிபோ லிலையென வெம்மா
னின்ற ஞானமூ லந்தனை யுணர்த்துவா னினைந்தான். 12

பூத நீயலை பொறிகளு மலையலை புந்தி
யேது நீயலை யிவற்றினை மயங்கியா னென்னும்
போத நீயலை யென்றிவை யனைத்தையும் போக்கிச்
சோதி யாகிய பிரமமே நீயெனச் சொல்லி. 13

ஞேய ஞானஞா தருவெனு மிவைபல நிற்கு
மாயின் வேறறு முத்தியன் றதுசக மாமென்
றேயு மாறிது வதுவெனுஞ் சுட்டிலா வியல்பை
மாயை மாறிய தேவிபா லருளினன் வள்ளல். 14

தேறு நீரென வெனதுளந் தெளித்ததே சிகைகம்
மாறு காண்கிலே னுடல்பொரு ளாவிகண் மதிப்பில்
வேறு போய்நின வாயின வென்றவள் விழிக
ளாறு நீரொடு மல்லமன் றுடொழு தணைந்தாள். 15

அன்னை நீயினிக் கதலிமா வனத்தினை யடைந்திட்
டென்னை மேவினை கேட்டவிப் பொருளினை யெல்லா
நின்னி னீதெளிந் துறுதிகொ ணிதித்தியா சனத்தின்
மன்னு வாயென வேவினன் றற்கோடை வள்ளல். 16

வள்ள றண்மலர்த் திருவடி வணங்கியம் மருங்கிற்
கொள்ளை மாதவர் தாடொழு தருள்விடை கொண்டு
வெள்ள மாகிய வன்புநின் றுய்த்திட மேவித்
தெள்ளு மாரமு தனையவள் பருப்பதஞ் சேர்ந்தாள். 17

வசவன் பாலரு ளல்லம னுற்றென வானோர்
பசுவின் பானிறை சுனையிடை நழுவிவீழ் பழத்தை
மிசையும் பூங்கிளி மிழற்றொலி கடலென விரவ
விசையும் பாசிலைக் கதலியங் காடதி லிலங்கும் 18

விரிந்த வாழையி னெட்டிலை மிசைநிறை மதியம்
பொருந்து மாறவின் முழுதையு மளித்தருள் புத்தே
ளருந்த வாய்மடைத் தொழிற்றிற நிரம்பிய வடிசில்
சொரிந்த தாமென மனங்களி கூர்தரத் தோன்றும். 19

இனைய வாழையங் காடுகண் டெங்கண்மா தேவி
முனிவர் வானவ ரியாவரு முறைமுறை போற்றத்
தனிய ளாயொரு புறம்பசந் துளசுவை தருசெங்
கனிய வாழிய வுளமோடு மிருந்தனள் களித்து. 20

கதலிவனகதிமுற்றிற்று.

ஆக-கதி-17-க்கு-திருவிருத்தங்கள். 858.

பதினெட்டாவது

சாதகாங்ககதி

வேறு.

வினைய டுத்த விழுமந் துடைத்தெமக்
கனைய டுத்த வருளுடை யல்லமன்
மனன டக்கம் வசவற் குணர்த்துத
றனையெ டுத்தினிச் சாற்றுது நாமரோ. 1

காவி னீடுங் கதலி வனத்துமா
தேவி போதத் திருவருள் செய்தவண்
மேவி ஞான விளக்குற வெம்முடை
யாவி போலும் வசவு னறைகுவான். 2

மத்தர் வாத மயக்க மிலாதுயர்
முத்தி சாதன மொன்று மொழிந்தரு
ளத்த நீயென் றடிக டொழுதெழப்
பத்தி வேண்டும் பரமன் பகருமால். 3

பரம முத்தி பதம்பெறு மேதுவுட்
கரண சுத்தி யதனது காரண
மரணெ ரித்த வமலற் குறித்தநற்
கிரியை யித்திறம் வேதங் கிளக்குமால். 4

மனமி லிங்க மருவிலே யேனுட
றனிலி லிங்கந் தரித்து மிலையிலை
யெனவி யப்பு மிணையிலி யாகம
நினைவ ரன்கழ னிற்க நிறுத்தினுய். 5

தாவி லாத மனமொடு சார்தரீஇ
தோவு மாயி னுலகிற் புனலுமொண்
பூவு நாடொறும் போக்குறு பூசனை
யாவி போகிய வாக நிகர்க்குமால். 6

புறம்பு காண்குவன் புல்லிய னீசனை
யறிந்த ஞானி யகமுறக் காண்பனு
லெறும்பி காணுறி னின்கரும் பேகொளுஞ்
செறிந்த வாடிலை தின்பன வென்பவே. 7

கரங்க ணல்ல கருமஞ் செயாநிற்பத்
திரிந்து செல்லுஞ் செலாத விடத்திநெஞ்
சொருங்கு றாத வொருமனந் தன்னினும்
பரந்த வல்லற் படுக்கும் பகையிலை. 8

ணயிலை யின்பெனச் சொல்லுத லிந்தியத்
தியனு நெஞ்ச மிலாமையி னுலன்றே.
பயினு நெஞ்சம் பரந்து திரிதருஞ்
செயலி லில்லைச் சிறிதுஞ் சுகமரோ. 9

மனமொ ருத்தன் வசப்படு மேலவன்
பினைவ் ருத்தும் பிறப்பை யடைந்திடான்
மனமொ ருத்தன் வசப்படா தோடுமே
னனிபி றப்பிடை நாளுஞ் சுழலுமே. 10

அறவி னைக்கு மரும்பொரு ளின்பொடு
பெறுவ தற்கும் பெருங்கல்வி கற்றுயர்
விறலி னுக்குநல் வீரந் தனக்குமொண்
டுறவி னுக்குந் துணைமன மென்பவே. 11

நல்ல செய்து நரரை யுயர்த்தவு
மல்ல செய்தங் களற்றிடை யாழ்ப்பவும்
வல்ல திந்த மனமல தையனே
யில்லை யென்ன வியம்பு மறையெலாம். 12

நெஞ்ச மாதுமை நேசனை நண்ணுமேல்
விஞ்சு பாதகங் கோடி விளைப்பினு
மஞ்சு றுனவ னவ்வினை யாவையும்
பஞ்சு தீயிடைப் பட்டென மாயுமே. 13

மக்கள் மானிட ரென்று மனத்தினுன்
மிக்க மேன்மை விளங்கின ரில்லெனிற்
பொக்க மேவும் பொறிகளோ ரைந்தினு
லொக்கு மாவினை யொத்துயர் வுற்றிடார். 14

கெடுக்க வல்லதுங் கெட்டவர் தங்களை
யெடுக்க வல்லது மிம்மன மென்றதை
யடக்க வல்லவ னைய பவக்கடல்
கடக்க வல்லவ னுவன் கடிதரோ. 15

ஆயின் மிக்கோ ரரிய செயலெலா
நேய மிக்க மனத்தை நிறுத்தல்காண்
வாயு நிற்க மனமு முடனிற்குந்
தோய நிற்குறி னிற்குந் துரும்புமே. 16

ஓடு மாவை நிறுத்துறி னுள்ளுறக்
கோடும் வாய்க்கலி னத்தினைக் கொள்ளுவார்
நீடு மாமன நிற்க நிறுத்துறி
லோடும் வாயுவை யுள்ளுற வீர்ப்பரால். 17

அடுத்த நாடிக ளாங்கொரு மூன்றினும்
விடுத்து வாங்கியு மேவ நிறுத்தியுந்
தடுத்தும் வாயுவைத் தன்வச மாக்கில்வாய்
மடுத்தி டாது மனமும் வசப்படும். 18

ஓடும் பொன்னு முறவும் பகையுமோர்
கேடுஞ் செல்வமுங் கீர்த்தியு நிந்தையும்
வீடுங் கானமும் வேறற நோக்குதல்
கூடுந் தன்மை கொளுமன நன்மனம். 19

மன்னு காம வெகுளி மயக்கமென்
றின்ன கூடி யெறிவளி முற்கூட
றென்ன வாடு மியன்மனந் திமனந்
தன்னை யாருந் தடுக்கத் தகாதரோ. 20

மறிந்தி டாது மனபவ னங்கடாஞ்
செறிந்த வாயிற் சிவமய மாகுமா
லறிந்து வாயுவை யங்ஙன மெய்தினோ
ரிறந்தி டாத விலிங்கப் பிராணியாம்.

இன்ன வாறு பலவு மியம்பினா
னன்னை போலுகம் மல்லம தேசிகன்
றன்னை நேர்தரு சைவம் வளர்க்குமோர்
மன்ன னாகும் வசவனை நோக்கியே. 22

நின்னை நோக்கவு நின்னை யிறைஞ்சவு
நின்னை வாழ்த்தவு நின்மொழி கேட்கவு
மென்ன மாதவ மெய்தின வோவெனப்
பன்னி நாதற் பணிந்தன னந்தியே 23

சித்த ராமனுஞ் சென்ன வசவனு
முத்த னுமருண் மாச்சன் முதலிய
பத்த ராகும் பலருமென் புன்றலை
வைத்த நாதன் மலரடி வாழ்த்தினர். 24

ஆன காலையி லல்லம னாகிய
ஞான வாரி நடேந்துல கெங்கனு
மேனை மாதவர்க் கின்ப மளிக்குவல்
யானெ னவுளத் தெண்ணின னென்பவே. 25

சாதகாங்ககதி முற்றிற்று.

ஆக கதி 18-க்கு திருவிருத்தங்கள் 883.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வேறு.

வசவனை முதலா யுள்ள
பாதவர் தமைய கன்று
பசுமதி தவழ்கு வட்டுப்
பருப்பத மலையை நண்ணிக்
குசைசூடு மறையோர் போற்றுங்
கோரக்க னெனும்பேர்ச் சித்த
னிசைவுற வுண்மை யெந்தை
யியம்பிய வாறு சொல்வாம். 1

பொறிவழி செலாது நெஞ்சம்
　　புனிதமாம் வகைபு கன்ற
நெறிமுறை வழாதி யற்றி
　　நிலியரோ நீவிர் மிக்க
வறவரை யுலகிற் கண்டிங்
　　கடைதுமென் றுண்டை யோர்கட்
கிறையவ னினிதி யம்பி
　　யெழுந்துமின் னெனமா றைந்தான். 2

கன்றின்வாய் முலைநெ கிழ்த்துக்
　　கறவைவிட் டகன்ற தென்னச்
சென்றன னைய னென்று
　　திசைதொறு நோக்கி மாழ்கி
வன்றழு விழுது போல
　　மனமுகக் கண்ணீர் மல்கி
நின்றனர் வசவ னாதி
　　நிகரில்சற் பத்த ரெல்லாம். 3

காணுத லொழிக நல்லார்க்
　　காணினங் கவர்பா னட்புப்
பேணுத லொழிக பேணிற்
　　பிரிவுற லொழிக வுற்றான்
மாணுயி ருடம்பில் வாழும்
　　வாழ்க்கைபோ யொழிக வென்று
வூணிடு மொருதாய் நீத்த
　　பார்ப்பென வுளங்கு லைந்தார். 4

தண்ட நாயகன் கரத்திற்
றம்பிரான் றன்னைக் கண்டு
பண்டுபோ லுவகை பூத்துப்
பத்திசெய் தாங்கி ருந்தான்
றெண்டனு கியவி ராமன்
சொன்னலா புரத்தி னெஞ்சிற்
கொண்டவா ரியனே டேகிக்
கொடுவழி தப்பி நின்றான். 5

அல்லம னறைந்த மாற்ற
மகங்கொடு பிறருந் தாஞ்செய்
நல்லன புரிந்து தத்த
மிடந்தொறு நணுகி வாழ்ந்தார்
தொல்லைநல் வினையாற் றன்னைத்
தொழப்பெறு மடியர் தம்பாற்
செல்லுவ னென்று சென்றோன்
செயலினித் தெரிக்க லுற்றாம். 6

எரிபுரை தளிர்த ளிர்ப்ப
விளமரக் காவிற் றென்றன்
மருவுதல் போல வன்பர்
மனமொடு கண்க ளிப்பத்
திருவுரு வொன்ற டைந்து
சென்றவக் கருணை வள்ளல்
கருமுகி றவழ்ப ராரைப்
பருப்பதங் கண்டு சென்றான். 7

அல்லமன் கண்டு செல்லு
மப்பருப் பதத்தின் மேன்மை
சொல்லுத லறியா ராகிச்
சுரர்முனி வரர்க டம்முள்
வல்லவ ரெனவி ருக்கு
மதிஞரு மயங்கி நிற்ப
புல்லறி வாண்மை கொண்டு
புகலுவன் சிறிதஞ் சாமல். 8

நாடொறு முதித்தொ டுங்கு
ஞாயிறு தனைச்சு மக்குங்
கோடுறு வரைகு ணக்குங்
குடக்குமாய்த் திகைத்து நிற்பக்
கூடுதல் பிரித லின்றிக்
குறைமதி தலைச்சேர்ந் தின்பத்
தாடரு கதிரைச் சென்னி
தரிப்பதக் குன்ற மாதோ. 9

பொன்னிற்குன் றெழுவா யாகப்
பொருப்பள விறந்த நிற்பச்
சென்னிக்கட் டவழ்வெண் டிங்கட்
சிலாதரன் குழவி வெற்புத்
தன்னைக்கண் டவரை யென்றோர்
தலைமிசை யேற்று மென்னென்
றின்னற்கட் படிந்தன் றோவவ்
விறைமலை விளர்த்த தம்மா. 10

பரசிவ லிங்க மொன்று
பருப்பதம் போற்ற ரிப்பத்
துரிசற வடைந்தே னில்லை
யென்னுமச் சோகத் தியா
லுருகுற மமையத் தோடி
யொருமலை குழைத்தா னன்றிக்
குருகமர் தளிரி யற்குக்
குழைந்தவன் குழைக்கு மோதான். 11

பொருப்பிறை மகனை னெற்குப்
பொருந்துறு தீச னைம்
நெருப்பனை யான்சார்ந் தாங்கு
நிகழ்தொடர் மொழியி னன்றிப்
பருப்பத மெனவே கூறப்
படுமிது வென்னு நாணுற்
றிரைப்பொலி கடலிற் சென்று
வீழ்ந்தது சிலம்பொன் றம்மா. 12

தன்னையோர் கையால் வீழப்
பிலத்திடைத் தள்ளி வந்தோன்
சென்னியால் வணங்கி யேத்துஞ்
சிலம்பினை விந்த மொக்கு
மென்னலா மென்ன லாமோ
வினையறு பருப்ப தத்தைப்
பின்னுவார் திரையி லிட்டுப்
பெயர்த்தபுன் மத்தோ வொக்கும். 13

நகைமதிப் பிள்ளை போல
    நரைத்தகூன் கிழவன் சென்றோர்
முகைமலர்ச் சுனையின் மூழ்கி
    முருகுகொப் புளிக்குந் தோட்டுப்
பகைமலர்க் குழன்ம டந்தை
    பகர்ந்தவோ ரானை காத்து
மகிழ்மனத் தன்ப னேபோல்
    வந்துமே லெழுவ னன்றே. 14

சினைமலர் புதன்மென் போது
    செழும்புனற் பசுந்தாட் செந்தே
னனைமலர் தமது தண்பூ
    நண்ணியிர்ங் கொடிகள் குண்டுச்
சுனைமலர் விழிகள் போலத்
    தோன்றுமப் பராரைக் குன்றிற்
புனைமலர் பலவுங் காட்டும்
    புரிகுழன் மகளிர் போலும். 15

தூங்கிசை யருவி பாயத்
    துளைக்கைவெண் கோட்டு ரற்கா
லிர்ங்கவு ணெடுநல் யானை
    யேற்பவெந் தழல லாமற்
றேங்குதண் புனன்மே னோக்கா.
    தென்பது திரச் சென்று
பூங்கதிர் புனிவெண் டிங்கள்
    போன்மெனத் திவலை செய்யும். 16

விஞ்சைய ருளர்க ரம்பின்
      வீணையா றெழுமின் ஞேசை
குஞ்சர மனைய வென்றிக்
      குன்றவர் புறத்தி லென்றுந்
தஞ்செவி மடுத்துக் கேட்பார்
      தனிநிலை யோக முற்று
ரஞ்செவி நிறைய வுள்ளே
      யரியயா ழோசை கேட்பார். 17

பீடுறு கருவி ஞேடு
      பெயரிய வில்லி னும்ப
ரோடுறு பசும்பொ ஞற்செய்
      தோங்குறு சிகர மொன்று
நீடுறு நிலாத ரன்ற
      னெடுந்தவப் பிள்ளைக் குன்றின்
மோடுறு முடியின் மீது
      கவிழ்த்தபொன் முடியை யொக்கும். 18

செங்கதி ரவனெ ழுந்த
      திவாவிடைக் குடம்பை தெற்றிப்
பொங்கொளி மரத்திற் சீர்சால்
      புள்ளினம் பொறையு யிர்த்துக்
கங்குலி னடைகி டப்பக்
      கருதிவக் ததனைக் கண்டு
வெங்கனல் கொளுந்திற் றென்று
      மீமிசைச் சுழன்றி ரங்கும். 19

நறுமலர்க் குழன்வெண் முத்த
நகைமலை மடந்தை மிக்க
வறம்வளர்ப் பதற்கு நெற்சிற்
றளவிரு நாழி யென்று
கறைமிடற் றிறைய ளப்ப
வொருபெருங் கருவி தானிவ்
வெறிமலர்க் குடுமிக் குன்றின்
வேய்களு ளொன்றிற் பெற்றாள். 20

நெடியவன் குறுகி யப்பா
லின்றுகை தொழுமவ் வெற்பின்
மிடியுடை யொருவன் விற்கும்
விறகினைக் குறித்துச் சென்று
வடியுடை நவியங் கொண்டோர்
மரத்தினைத் துணித்த லோடும்
படியுறு பசும்பொ னாகும்
பரிசுகொண் டுவந்து செல்வான். 21

கொண்டல்கண் முழவி னார்க்குங்
கோதைவெள் ளருவி வெற்பில்
வண்டுபாண் முரன்று மூசி
மலர்திளைத் தாறு சேர்ந்தே
வுண்டுகண் டுயில்பூங் கொம்ப
ருயர்மரத் திவர்ந்தி ராசி
ஞெண்டுகண் டஞ்சி மந்தி
ஞெரேலென விழியு மன்றே. 22

தளிர்க்குள கினைத்தேன் ருேய்த்துத்
தனதுவாய் கொடுக்குஞ் செய்கை
பனிக்கறை யதனுட் கண்டு
பரிந்துவே ரொன்றி னுக்கிங்
களித்ததென் றுளம யங்கி
யரும்பிடி யொருகூர்ங் கோட்டுக்
களிற்றினை முனிந்து செல்லுங்
கம்பலை யுடைத்தக் குன்றம். 23

கண்ணுறு மதியின் மானைப்
பிடித்துநீ நல்கு கென்னு
வொண்ணுதன் மடந்தை வேண்ட
வொருகுற மகன்கேட் டன்று
பெண்ணுரை கொண்டி ராமன்
பிடிப்பதற் கெண்ணு மாபோ
லெண்ணில னிதற்கென் செய்வே
னென்றுள நைந்து நிற்பான். 24

மேருமந் தரமே யாதி
வெற்பெலா மெனைவெ றுப்பச்
சாருமென் மாட்டே முக்கட்
டம்பிரா னெனநி னைந்து
சேருமொன் னலரை யஞ்சிச்
சிலம்பழு மாறு போல
வாரவெள் ளருவி பாயு
மழகினை யுடைத்து மாதோ. 25

இனையன வளமி குத்த
வெந்திருச் சயிலந் தன்னை
யனையிறு மினிய னெங்கோ
னல்லமன் சென்று நண்ணித்
தனியுடல் சித்தி பெற்றுத்
தருக்குமக் கோரக் கன்று
னனியுள மகிழ்ந்தி ருக்கு
நல்லிடந் தனைய டைந்தான். 26

அத்தனோர் வருதல் கண்ணுற்
றப்பெருஞ் சித்தன் றன்னோ
டொத்தவோர் சித்த னாக
வுன்னுபு தனைவி யந்து
சித்தனுண் மலர்த்தா டாழா
நின்றுகை குவித்து ஞான
சித்தநீ வருக வென்றோர்
தவிசிடைச் சேர்த்திச் சொல்வான். 27

வேறு.

இரவி வானவ னெழுந்தது மின்றெனக் கதாஅன்று
தெரிவ வாயின கண்களு மின்றுநின் சிறந்த
வரவு நானெதி ரின்றுபெற் றனையினின் வரவு
பொருவின் மாதவம் புரிந்திட்டார்க் கெளியதோ புகலின். 28

மதலை யாகிய நற்குணஞ் சார்ந்துநல் வாய்மை
சிதைவி லாவடி யாரினஞ் சேர்ந்திடா தவன்கண்
ணுதலி னின்னையுஞ் சேர்ந்திடா னென்பவெந் நாளு
முதலி லான்பெறு மூதியம் யாதுகொன் மொழியில். 29

ஒருவி ருந்தினர்க் குரைசெயு முகமனோ டொப்பக்
குருப ரன்றனக் கினியன வின்மொழி கூறி
வருபெ ருந்தகை யார்கொனீ யுரையென வாழ்த்தி
யருளி னங்கட றனைவினாய் நின்றன னன்றே. 30

செறிந்த மூலவாங் காரத்தின் வேறெனத் தீர்ந்திட்
டிறந்தி டாதுதற் கண்டவ னென்னையுங் காண்பன்
மறிந்து போமுடன் மானியை யுரைப்பதென் மதித்தென்
றறிந்த ஞானிகள் வேறற வறிபவ னறைந்தான். 31

ஆதி நாதன தருளினாற் குளிகையா திகளான்
மேதை யாமுடல் சித்திபெற் றவனென்றும் விளியா
னாத லாலது பெறாதவ னழியுமென் றறைந்தான்
பூத மேனியே தானெனப் பொருந்துபுந் தியினான். 32

உடம்பு வாழ்தருன் வாழ்தலு மூன்பொதிந் தியற்று
முடம்பு சாதருன் சாதலு மாகவே யுரைத்தா
யுடம்பு தானுயி ரென்னநீ யுன்னினை போலு
முடம்பு வேறறி யாவுல காயுத னுரைத்து. 33

யாக்கை தானெனி லெனதுடம் பென்பதிங் கென்னை
போக்கு மாடைபொன் முதலிய பொருளுளோன் றெனதென்
றாக்கு வார்தமி லதனையா னென்பவ ராரய
பார்க்கில் யாருளர் பகர்தியென் றல்லமன் பகர. 34

யானி னைத்தன னாடின னென்றியம் புதலாற்
றானெ னப்படு கின்றதே தெனக்கது தன்னை
நீநி கழ்த்துக வென்றுகோ ரக்கனின் றியம்ப
ஞான நற்குரு பரனிது நவின்றன னயந்து. 35

நானி னைந்தன னெனல்கர ணத்தினை நன்றா
யான தன்மையா லுடல்பொறி கரணங்க ளனைத்து
நானெ னும்படி வரும்வரத் தான்பல வதனு
னீந வின்றதத் தியாசமென் றறிகென நிகழ்த்த. 36

ஒழியு மென்னுயி ரெனுமிடத் தவ்வுயி ரொழிய
மொழிய வேறுமோ ருயிருள தோவிதை மொழிகே
பழியி னல்லருட் குன்றமே யென்றவன் பகரச்
செழிய மென்மலர்ப் பதத்தெமை யாள்பவன் செப்பும். 37

உயிரெ னும்பெய ரியங்குகாற் கியற்பெய ருரைப்பி
லயனு நுந்தனக் கப்பெய ராகுபே ராமென்
றியலு ணர்ந்தவ ரியம்புவ ரென்றெமக் கிறைவன்
மயல றும்படி யுணர்ந்திடீ துரைத்தனன் மன்னோ. 38

தன்னைச் சச்சிதா நந்தமென் றருமறை சாற்ற
மின்னிற் கெட்டிடுந் தசைநிண மென்புதோன் மேய்ந்த
வின்னற் பொய்க்குடி லாகிய வுடம்பினை யானென்
றுன்னிக் கெட்டனை யென்கொனீ யென்றினு மியம்பும். 39

வெருவு றப்படும் பிறவியை யொழித்துமெய் வீடு
மருவு தற்குளம் வைத்தவ னிம்மல வடிவைத்
தெருவி னிற்புனி தம்படா வொன்றனைத் தீண்டி
யருவ ருப்பவன் போலரு வருத்ததை யகற்றும். 40

மருந்து கொண்டுநோய் தீர்ப்பவர் போற்சிவ மருவி
யிருந்த விவ்வுடம் பினைப்பெரி யவர்விட வெண்ணா
மருந்து கொண்டுநோ யோடுற மதிப்பவன் போல
விருந்த விவ்வுடம் போடுற வெண்ணினை யென்னோ. 41

பிறந்த வாகமொன் றிறந்திடாப் பெருமையு முடைத்தோ
வெறிந்த வான்சில வீழ்ந்திடா திருப்பதிங் கில்லை
செறிந்த காரிய மென்பதென் றுயினுஞ் சிதையு
மிறந்தி டாதுகா ரணமெனப் படுமதே யென்றும். 42

மருந்தி னுனுட னித்தமா மென்றுநீ வருத்த
திருந்து வாழுநாட் பன்மைகொண் டன்றிவே றில்லை
பொருந்தி நீயுட லழிந்திடா தென்பது பொருந்தா
தருந்த வர்வினி விடுவேண் டென்றன னையன். 43

ஏது சொல்லினு மென்னுட லழிவுரு தென்றும்
வாது செய்வதென் காட்சியா லுணர்த்துவன் வலியின்
றுதி நாதன தருளினு லென்றுகோ ரக்கன்.
றீதி லாவருள் வாரியோ டுரைத்திது செய்யும். 44

இன்னி யங்களின் முழங்குவெள் ளருவிவெற் பெறிந்த
மன்ன வன்படை யன்னதோ ரொளிரயில் வாய்வா
டன்னை யெம்பிரான் கைகொடுத் தனையனென் றன்னை
நின்னி ருப்புய வலியினு லெறிகென நிகழ்த்தி. 45

அத்த வீச்சிற கன்னதோர் தோலறு மேனுஞ்
சித்த னுனலே னென்றுமுன் னின்றனன் செருக்கி
நித்தன் யானிவன் கருதிய தேசெய்து நெஞ்சின்
வைத்த மாதருக் கொழிப்பலென் றருளுளம் வலித்தான். 46

வாங்கு வாளினை மின்னென் விதிர்த்தருண் மாரி
யோங்கி வானுரு மேறென வதிர்த்தவ னுடம்பிற்
றுங்க மால்வரை மீதெறிந் தானெனத் தாக்க
வாங்கொ ரோதைகிண் ணென்றுமே லெழுந்தன தயன்றே. 47

இருப்ப ருப்பத நடுங்கிய தவ்விறற் சிற்றத்
தரக்க னுற்றிது தனியுமின் றெடுத்தன னுமென்
றுரைப்ப தற்கரி தாகிய வச்சமுற் றோடிப்
பொருப்பி றைக்கொரு மகளரன் புயங்கள்புல் லினளால்.

விஞ்சை மாதர்தம் யாழொலி கேட்டமா வேட
ரஞ்சி லோதியர் பதலைகேட் டயரசு ணம்போ
னெஞ்சு மாழ்கினர் புள்ளின மெழுந்தகா ளிமிர்த்துத்
துஞ்சு மாவெழுந் தோடின வான்றுளி துளித்த. 49

இன்ன வாறொலி யெழவுட னூறின்றி யிருப்ப
முன்ன மேவிய செருக்கினு மும்படங் கெய்தி
யென்னை நேர்பவ ரிலையென வவனுளத் தெண்ணித்
தன்னை யெனனி வியந்தமை யறிந்தனன் றலைவன். 50

ஒலியெ ழுந்திட வின்னண நினதுபே ருடம்பு
வலிய டைந்தநின் னெப்பவ ரிலைவளி வழங்கு
முலகி லென்றுகை குலைத்தின நகைபுரிந் தொருகைம்
மலர்பொ ருந்துவா ளவன்கையிற் கொடுத்திது வகுத்தான்

வாங்கும் வாளினு னின்வலி யொடுநுமர் வலியுந்
தாங்கி யென்மேனி யெறிந்துகா ணென்றுநந் தலைவ
னங்கு நின்றனன் சித்தனு மஞ்சில னாகி
யோங்கும் வாளினு லெறிந்தன னெப்பிலா னுருவை. 52

அணும யங்குமின் னுழைகதி ரெறிந்தவா ளாக
வினைம யங்குமெய்ப் படாதுவாள் வறிதுபோ யிற்று
பணைம யங்குதோண் மாயைதன் படாமுலை படாத
மனம யங்குதன் சோதிமேல் வாள்பட வற்றே. 53

வானெறிந்து கையிளைத்த கோரக்க
நாதன்மிக மனம்வியந்து
நானிறைஞ்சும் பரஞ்சுடரே யிவனென்று
மெய்விதிர்ப்ப நடுந டுங்கித்
தானடைந்த செருக்கொழிந்து தலையன்பி
னெறிநடப்பத் தலைப்பட் டெங்கோன்
றேனடைந்த செழுங்கமலத் திருவடியில்
வீழ்ந்தெழுந்து செப்பு கின்றான். 54.

நின்னையறி யாதுமது வுண்டவன்போன்
மனஞ்செருக்கி நினைந்த பாவம்
பின்னரெதிர் நின்றுநின துரைமறுத்துப்
பித்தனெனப் பிதற்றுந் தீமை
யின்னுயிர்கொன் றுடல்கவரு மறவன்போற்
செய்தபிழை யெல்லா மெந்தாய்
மன்னியநின் பேரருளாற் றீர்த்தெனையாட்
கொடியென மதித்துந் தாழ்ந்தான். 55

செய்தபிழை போகவினிப் பிழைசெய்யா
துடம்புநசை தீர்ந்து நின்றன்
மெய்தெரியி னெனக்குநீ யினியனெனப்
பெருங்கருணை வெள்ளங் கூற
வுய்தலிலென் பிழைபொறுத்திட் டடித்தரிய
வானமுத மூட்டு கின்றாய்
கைதருசெம் மணியனையா யான்செய்வ
தேதுளது கைம்மா றென்று. 56

முற்றுமருள் செய்துநீ யானறிய
 வேண்டுபொருண் மொழிதி யென்று
பற்றுடல நசைதீர்ந்து கோரக்க
 னிற்பவவன் பருவங் கண்டு
கற்றறியு மறிவினு லறிவரிய
 பரஞ்சோதி கருணை கொள்ளப்
பெற்றதிரு வுளமகிழ்வுற் றன்பொடுகேண்
 மதியென்னுப் பேச லுற்றான். 57

இருந்தபடி குகேசனைநீ யறிவையெனி
 னின்பிறவி யெனுநோய் தீர்ந்து
பொருந்துறுவை பேரின்ப மென்றமலன்
 கூறவவன் போற்றி யெந்தாய்
பரிந்தருள்செய் குகேசனெனு மொழிப்பொருளே
 ததுகூறப் படுவான் யாவன்
றெரிந்துணர வருள்செய்வா யென்றுதொழ
 வெம்பெருமான் செப்பு கின்றான். 58

குகையிதய மதன்கணம ரிறையீச
 னென்றுபொருள் குறித்துக் கொண்மோ
நிகழினைய குகேசமொழி யுடையன்யான்
 றனெனவே நிமலன் கூற
வகமகிழ முகமலர்ந்து சித்தனறை
 குவனீயே யாகி லின்றன்
முகையவிழ்மென் மலர்க்கரத்திற் சிவலிங்கங்
 கொண்டதென்கொன் மொழிதி யென்றான். 59

பிறந்தபயன் பெறவுலக ரெனைக்கண்டு
கொண்டுமனம் பிறழ்த லின்றிச்
சிறந்தசிவ லிங்கமலர்க் கரங்கொண்டு
பூசனைதாஞ் செய்ய வேண்டி
நிறைந்தவென துருவாகு மிக்குறிகைக்
கொண்டனன்யா னிங்கா தென்று
மறிந்துதெளி குதிமனமென் றருள்செய்தெங்
குருதேவ னறைய லுற்றான். 60

போதகனு கியகுரவ னெஞ்ஞான்று
நற்கருமம் புரிக வென்று
வேதமுத லாகியநூன் முழுதுமொருங்
கொருவந்தம் விதித்த லாலே
சாதகனு கியபருவ மாணுக்கன்
பாசவலி தணிக்க வல்லான்
மேதினிமே லுடலொடுநற் செயல்விடுவ
தன்றியிடை விடலா காதால். 61

என்றுதன தியலுணர்த்தி யுடம்புநா
னென்றிருந்த வியல்பு போல
நின்றவெனை யுணர்ந்துநீ சோகம்பா
வனைகொண்டு நிற்பை யிப்பிற்
பொன்றலுறு மிடங்கலுழன் றனைநினைப்பப்
போதல்போற் போம விச்சை
நன்றறிதி யெனவறிவித் தனனெங்கோன்
கோரக்க நாதன் றன்னை. 62

ஞானகுரு பானருளாற் றனக்குரைத்த
மொழிப்பொருளை நன்ற றிந்திட்
டூனவடி வேன்பதுவிட் டுண்மையலா
வனைத்தையுநீத் துண்மை கண்டு
தானதனை யடைந்துதா னதுவென்னு
மருளகன்று தானே யாகி
வானவரு மறிவரிய பெரும்புகழ்க்கோ
ரக்கனவண் மன்னி னானால். 63

கோரக்கர்கதி முற்றிற்று.

ஆக கதி 19-க்கு திருவிருத்தங்கள் 946.

இருபதாவது
முனிவரர்கதி.

வேறு.

பனிவரை மகளொடு பவள வார்சடைத்
தனிவரை யமர்திருச் சயில நீங்கியே
துனிவரை யல்லமன் சுருதி மெய்ப்பொருண்
முனிவரை யுணர்த்திய முறைமை கூறுவாம். 1

அருந்தவ முயன்றகோ ரக்கற் கம்முறை
விரித்தறி வுருவமா மெய்ம்மைத் தன்மையைப்
பரித்தரு ளமலனப் பானு முத்தரம்
பொருந்துநர் தமக்கருள் புரியப் போயினன். 2

நல்லன நியன் நாடு முறுகொள்
வல்லழ லெனவருண் மழையெ னப்படு
மல்லம னெதிர்ந்தவ ரறமு ளாரற
மில்லவ ரெனுதறி வியற்றி னுனரோ. 3

யாவருந் தனதருட் கேற்று ளாரெனப்
பாவவன் றளையறப் பரிந்து நன்னெறி
மேவவந் தருள்புரி விமல னுயிடை
மாவழங் குறுமொரு வனத்திற் போயினுன். 4

அக்கொடு வனத்தெதி ரன்பென் கின்றதுட்
புக்கறி கிலாவொரு புளினன் கூன்புறக்
கொக்கென நாடொறுங் கொலைகு றித்தவன்
கைக்கொடு மரமொடு கடிது தோன்றினுன். 5

அன்பனுய்க் கண்ணிடந் தப்பும் வேடனுக்
கின்பமீ குதல்புகழ்க் கேற்ற தன்றுநான்
வன்பனுய்த் திரியுமிம் மறவற் காப்பலென்
றென்பொலா மனிமன மிரங்கிற் றென்பவே. 6

நல்லறி வவனுள நடுதற் கொப்பிலா
வல்லமன் வினையற வருட்கண் வைத்தனன்
கொல்லையின் விதையிடக் கொழுப்புக் காமுளி
புல்லெரி வுறவழற் போகட் டென்னவே. 7

மேவுதி வினையெலாம் விளிந்து தூயனுய்ப்
பாவியே னுய்வகை பகர்தி யென்றனன்
மாவலால் வழங்குறு வனத்தில் வேட்டுவன்
யாவர்தா மிறையரு ளெய்தி னுய்ந்திடார். 8

அறிவெனும் வேலினா லைம்பு லன்களா
மறியின மருளெனும் வலையைத் தப்புறு
தெறிகுவை யெனினினக் கில்லை யான்பெறு
நெறியினை வழுவற விமலன் கூறினான். 9

அறிவொடு மனஞ்சிலை யம்ப தாகநான்
குறியென வெய்வையேற் குமர நின்றனைப்
பொறிமதி லிலங்கைமுன் புரந்த ளான்றலை
பறிபட வெய்தவன் பணியு மென்றுமே. 10

இப்பரி செறும்வலி யெயின னாய்வகை
செப்பிநன் னிலையருள் செய்தி ருத்தியே
யப்புற மருளுடை யமலன் போம்பொழு
தொப்பறு தவவன மொன்றுதோன் றிற்றே. 11

கோடமை கரிகளுங் கொடும டங்களும்
பாடமை பகைதவிர் பரிசி னானதற்
காடர வொடுமதி யமர்பி ரான்சடைக்
காடல அவமையாங் கண்ட தில்லையே. 12

பெயர்க்குறு கால்கள்கை யாகப் பெற்றவு
முயிர்க்குறு நாசிகை யாக வுள்ளவு
மயக்கறு தீயினை வளர்த்து வான்புனல்
பயக்குறு முனிவரர் பணிகள் செய்யுமால். 13

மறைபல வோதுநர் மகம்வ ளர்க்குநர்
கறைமிட றுடையநங் கடவுட் பூசனை
முறைவழி புரிகுநர் முச்ச வித்தொரு
தறியென வசைவற விருக்குந் தன்மையார். 14

வேறு.

ஆயி ருக்கு மிருந்தவர் தங்கள்பாற்
போயி வர்க்குறு போதனை யாற்பவ
நோய கற்றுவ லென்று நுவன்றனன்
றூயெ னக்கொரு தானெனு மல்லமன். 15

நோற்று நோன்புட னொந்து வருந்துவி
ராற்று நீர்மக மாதி வினையினான்
மாற்று மாயை மலஞ்செறு விற்படு
சேற்றி னாற்கழுஞ் சேறு நிகர்க்குமால். 16

ஞானங் கொண்டு நணுகுஞ் சிவபத
மூனங் கொண்ட கருமத் தூறுவது
வானங் கொண்டு வளர்த்தல் புகையது
மானங் கொண்டு வளர்த்தலை யொக்குமால். 17

குடுமி யங்கிரி யொப்பக் குவித்தபுற்
சுடுதல் கொண்டு பிறவி சுடப்படா
தடுபு லன்க ளறிவெனு மங்கியிற்
சுடுதல் கொண்டு பிறவி சுடப்படும். 18

போத மாகும் புனிதத் தழலினுட்
பேத பாவனைப் பேரவி பெய்வனே
லாதி சோவுடை மாசி யவனென
வேதம் யாவும் விளங்க விளம்புமே. 19

மறையி னுள்ள கரும மன்வினை
வறியர் கொள்ளுதல் போல மதியறுஞ்
சிறியர் கொள்வர் தெளிதத் துவமசி
யறிஞர் கொள்வ ரணிகொளுஞ் செல்வர்போல். 20

என்று கூற விருந்தவ ரன்பொடு
நின்று ஞான நெடுந்தகை தாண்மிசை
யின்று நீவர வெத்தவஞ் செய்தன
மன்ற யாமென வாழ்த்தி வணங்கினர். 21

மாயை தோன்றிய ஞான்று மனத்தினை
மூய மோக முடிந்திடச் செம்மலர்
வாயி னுற்றுரு வாசன் சொலப்படுந்
தூய னுமிவ னென்று துதித்தனர். 22

இன்ன வாறிங் கிருந்தவ ரின்புற
மன்னு ஞான மறைமொழி கூறியே
தன்னை மேவுந் தலைமை புரிந்தன
னன்னை போலுநம் மல்லம தேவனே. 23

முனிவார்கதி முற்றிற்று.

ஆக கதி 20-க்கு திருவிருத்தங்கள் 969.

இருபத்தொன்றுவது

சூனியசிங்காதனகதி.

வேறு.

அல்லமனை யறிதற்கோ ரறிகருவி யாகவுனிச்
சொல்லரிய வெழுநிலைப்பொற் சூனியசிங் காதனமொன்
றில்லையென் லில்லையெனு மெங்கள்குரு வசவேசன்
மல்லலுற வினிதாற்றி வைகுமுறை வகுத்துரைப்பாம். 1

ஒடுக்குமனம் வீட்டினெறிக் கொருதுணையா கும்புறத்து
நடக்குமன நிரயவழி நடப்பதற்குத் துணையாமென்
றிடக்கர்மன மடக்கும்வகை யெம்பிரா னியம்பியவா
றடக்கமன முறுநெறியி னருணந்தி தலைப்பட்டான். 2

நில்லாது போமனத்தைக் கால்பிடித்து நிறுத்தியே
வில்லாரு மதியமுதம் விருந்திட்டு நட்புறீஇப்
பொல்லாத புலனுகரப் புறத்துநிலை தடுமாறிச்
செல்லாம லுடன்கொண்டு சித்திரமோத் திருந்தனனால். 3

நின்றமனங் கொண்டுதா னித்தமாந் தனையுணர்த்த
வென்றுவரு ஞானகுரு வெனவெழுந்து வளர்காத
லொன்றுமொழி வறநிற்ப வுவப்பதுல கிற்பொருள்வே
றின்றியரு ணந்திபிரா னெந்தைவர வினைநோக்கி. 4

எவ்வுருவி னெடுவருமோ வெம்பிரான் றெளியகிலேன்
செவ்வியவோர் தவிசமைத்துச் சேர்ந்ததன்மே லிருப்பவனை
யவ்வியமி லல்லமனென் றறிவன்யா னென்றுதுணிந்
திவ்வுலக முளம்வியப்ப விதுசெய்தா னருணந்தி. 5

வேறு

ஆதியா தார மாதி
யடுக்கெனப் பன்னி றத்த
சோதியேழ் நிலைக ளோங்கச்
சூனிய பீட மொன்று.
போதினே னுளம்வி யப்பப்
பொன்மணி பளிங்கு கொண்டு
சாதிநான் மறைகள் போற்றுஞ்
சைவநா யகன்செய் வித்தான் 6

காரண வுபாதி யேழ்மேற்
 கண்டிடு ஞானி போலச்
சீரணி நுதலின் மீது
 சென்றுகாண் யோகி போலப்
பூரண ஞான நந்தப்
 போதக விருப்புக் காண்பா
னேரணி நிலைக ளேழ்மே
 னிகழ்வெளித் தவிசு மைத்தான். 7

களங்கமின் மதியம் போலக்
 கண்டவர் மனமய லர்த்தும்
பளிங்குசெய் நிலையுள் வந்து
 பார்ப்பவர் மெய்க்கி முற்போய்
விளங்குத றன்மேற் றேன்ற
 வெந்தெரி பசும்பொ னற்செய்
துளங்கொளி நிலைமைச் சென்னி
 சுமத்தல்போற் செய்த வொக்கும் 8

இருந்திய பளிங்கு கொண்டு
 செய்தவர் நிலையின் வாய்தல்
பொருந்துத றெரிகி லாராய்ப்
 புகுந்துகாண் மனித ரெல்லாம்
கரங்கொடு தடவிக் கண்டு
 கண்டெரி யார்கள் போல
வருந்திய மனம கிழ்ந்து
 வசவனை வியப்ப ரன்றே. 9

நினைவினா லொருவன் செய்த
நெஞ்சுளா லயமே யன்றி
வினையினா லலகர் செய்து
விளங்கிய பணிக டம்மு
ளிணையதோ டுவமைய யாத
வில்லையென் றும்ப ரெல்லாந்
தனையலா னிகரி லாத
தவிசினை வியந்து நின்றார். 10

அம்பரா சனமி யன்று
வதிசயங் கேளா மூக்கட்
டம்பிரா னடிய ராகத்
தரையுளா ரெல்லாஞ் சென்று
செம்பொனா லியன்றீ வந்தச்
சீர்கெழு பீட நோக்கி
யெம்பிரான் வசவ தேவ
னிணையடி தொழுதி ருந்தார். 11

கரையிது கல்விக் கென்னக்
கற்றவர் பலரு மேத்தத்
தரைமிசை யமர்ந்தி ருந்த
சாரதா பீட மேபோ
லுரைமன மிறந்த தாமிவ்
வொருதனி ஞான பீட
மருடரு குருகு கேச
னன்றியே றிடுதற் காமோ. 12

இப்பெரும் பீடமேறி
　　யிருந்திட வல்லோ னென்றும்
வைப்பெனும் படிமறைந்தெம்
　　மனத்திருப் பதற்கு வல்ல
வப்பெருங் கருணைக் குன்ற
　　மாகுமல் லமனே யென்று
செப்புறு பரிசி லானுய்ச்
　　சிந்தைசெய் திருந்தா னந்தி. 13

கரைபொரு கங்கை யாற்றிற்
　　கண்ணிவைத் தரச வன்னம்
வருதலை நோக்கி நிற்கும்
　　வாறுபோ லிருள்வி ழுங்கிப்
பெருகொளி விரிக்கு ஞான
　　பீடமொன் றமைய வாக்கிக்
குருபரன் வரவு நோக்கிக்
　　கொண்டிருந் தனனெங் கோமான் 14

எட்டினைப் புறமே மாற்றி
　　லெதிர்கிழித் தேற விட்டோன்
பாட்டுடைத் தலைவ னன்பர்
　　பலருநம் வசவன் றன்னை
நாட்டமுற் றடையு மாசா
　　னமக்குமா மென்றி ருந்தார்
வீட்டினுக் கேற்றுஞ் சோதி
　　யிருந்திற்கு முதவு ருதோ. 15

சூனியசிங்காதனகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி 21-க்கு திருவிருத்தங்கள் 984.

இருபத்திரண்டாவது
சூனியச்சிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

வேறு.

பள்ளம்புகு புனல்போனெறி படருஞ்சிவ னடியா
ருள்ளம்புகு மருணந்தியிவ் வுலகோரறி யாமற்
கள்ளங்கொளு மனமோடுசெய் யணைமேலொரு கருணை
வெள்ளங்கடி தேறுஞ்செயல் விருப்பாலெடுத் துரைப்பாம்.

சீரனடுறு கயலாடல்செய் செய்ந்நாடுடை யுழுவ
ரானடுறு மொருகாவிரி யறனடுறு முறைபோற்
பாராடுறு மடியார்வினை பரியத்திரி குரவன்
வரனடுறு முருகும்பூர வசவன்புகு வசவன். 2

பொன்னனமை கதிர்வீசணை புரிந்தீரறு பருவம்
பின்னயின யான்செய்தொழில் பிள்ளைத்தொழி லாயிற்
றெந்நாள்வரு மெனையாளுடை யெம்மானறி யேனென்
றுன்னுவரு துயரோடுள முளைந்தான்வினை களைந்தான். 3

இவ்வாறமர் நாளோர்பக லெமையாளுடை வசவன்
செவ்வாறுசென் மனத்தல்லம தேவன்வர ஞேன்றிற்
றவ்வாறது நிகழ்வுற்றவ னார்வந்தனை யொருநா
னெவ்வாறுரை செய்வன்பணி யிறையுஞ்சொல வரிதால். 4

வலமாடின விழிதோளருள் வசவற்கதி தூரஞ்
செலுமாடவன் வருநாள்விழி யிடமாடிய செயல்வாய்
குலமாதுள மெனவேமகிழ் கொண்டன்புநி றைந்து
யலமாயைக டரக்குஞ்சென்ன வசவற்கிது புகல்வான். 5

வேறு.

நற்குறி பலவு மிற்றை
நாணிகழ் கின்ற வென்பால்
வற்கலை முனிவர் போற்றும்
வசவவந் நிகழ்ச்சி யானும்
பிற்பெறு பயன்யா தென்று
பெருந்தகை வினவ நின்ற
சிற்பர முணர்ந்த சென்ன
வசவதே சிகனு ரைப்பான். 6

ஐயவிந் நிமித்தந் தன்னா
லல்லமற் காண்பை யின்று
மெய்யுரை யிதுகா ணென்னா
விடுத்தனன் மருக னெங்கள்
கையுறு மமுத னன்னான்
கருதிய படியின் னப்பஞ்
செய்யவுண் மகிழ்வு பூத்துச்
செயல்செய்வார்க் குரைக்க லுற்றான். 7

உடம்பெனும் வனத்தி னின்ற
வுயிரெனுங் கன்னி தன்னைத்
தொடர்ந்திசை மணத்தாற் சேர்ந்த
துணைவனல் லமனின் றெய்து
மடைந்தருள் கல்யா ணத்தை
யனிமினென் றெந்தை கூற
நடந்தனர் நன்றென் றன்னார்
நகரியோர்க் குணர்த்தி னரால். 8

அலர்கதிர் ஞாயி றாரு
மணிநெடுந் தேர்க்கொ டிஞ்சி
விலகுற வதிற்றுக் காமன்
மேலள வொருசா ணிற்பப்
பலர்புகழ் மணிமா டத்துப்
பறக்குமொண் கிளியொ ழுங்கி
விலைசெரு கியப சும்பூந்
தோரண மிசைய வார்த்தார். 9

போதகக் குருகம் மூருட்
புகக்கொடி கட்ட னன்றென்
றுதார வொடும சைத்தா
ரவிர்கொடி மாடத் தும்பர்
சோதிதன் னிரத மென்றுஞ்
சுழன்மென நகுதல் போல
வீதியு ளாடி யோடு
விளங்குறு நிலைத்தேர் செய்தார். 10

குங்கும நறிய சந்தங்
குழைத்ததண் பனிநீர் சிந்திப்
பொங்கெழின் மறுக னைத்தும்
புதைசெழுஞ் சேறு செய்தார்
மங்கல மனைமுன் பந்தர்
மணப்பந்த ருண்மை யாகக்
கொங்கவி ழிதழ்ந றும்பூங்
கோதைக டூக்கி னரால். 11

வயலிடஞ் சேர்ந்து நின்ற
வாழையுங் கரும்பும் பாளை
யுயரிளங் கமுகு மொன்றோ
டொன்றுநின் றுசாவித் தாமெல்
லியரருந் தொடைதோள் கண்ட
மெனுமுறுப் பழகி ரக்குஞ்
செயலில்வந் தடைந்த வென்னச்
செழுங்கடைத் தலைமு னார்த்தார். 12

இலையினாற் பொலிந்த வாழை
தொடையினா லெய்தும் பேறு
முலையினாற் பெறுவ மென்று
முன்னிவந் திருத்தல் போலக்
கலையினாற் சிறந்த வல்குற்
கயற்கணார் நிறைகு டங்கள்
விலையினாற் சிறந்த செம்பொன்
வேதிகை மீது வைத்தார். 13

மனத்திரு ளகற்று நின்ற
மணிச்சுடர் வரவு பார்ப்ப
நினைத்தவர் இருத்தல் போல
நெடுமணிக் கதவ வாய்தன்
முனைத்திரு விளக்கு வைத்தார்
முகிழ்முலைக் கருநெ டுங்கட்
டளிச்சிலை நுதற்பூங் கோதைச்
சரிகுழற் றளிர்க்கை நல்லார். 14

அல்லம குரவன் றன்னை
யருணந்தி யோடு காணச்
செல்லுவ மென்று செம்பொற்
சீர்கெழு விமானத் தோடு
மொல்லையி னிலத்தி ழிந்த
வும்பர்வாழ் மகளிர் போல
வில்லெனு மருங்குன் மாத
ரிருந்தனர் நிலைத்தே ரேறி. 15

திருநக ரிதனை யின்று
திருந்தவே றலங் கரிப்ப
நெருநலுள் ளனக ழித்து
நீத்தவை யமரர் கோமா
னொருநக ரலங்க ரித்தற்
குரியன வென்னி னந்தி
பெருநக ரணியின் மிக்க
பெருமையார் கூற வல்லார். 16

இன்னண மலங்க ரித்த
வெழின்மணி மறுகி னூடு
மன்னவர் மன்ன னுய்ய
மந்திரிக் கிழமை பூண்டோன்
றன்னொரு குரவன் றன்னைத்
தானெதிர் கொள்ள வேண்டிப்
பொன்னவிர் கோயி னின்றும்
புறப்படாப் போத லுற்றான். 17

யதியுமப் பதியாற் காணும்
பசுவுமப் பசுவின் ஞானம்
பொதியுமைம் பாசந் தானும்
பொருளென வழக்கிற் கூறும்
விதியுமப் பாசம் பொய்யாய்
வேறறும் வீடு மோதி
மதிமயக் கறுத்த சென்ன
வசவனு மருங்கு சென்றான். 18

எம்மடி மாசு முக்க
ணிறையவ னடிமை பூண்டோர்
தம்மடி மாசு நீக்குந்
தன்ஞெழி னெறிவ ழாத
செம்மடி வால மாச்ச
தேவனு மன்பு தாயின்
மும்மடி யாகு நந்தி
முதல்வனோ டருகு சென்றான். 19

சங்கரன் சடையிற் பாம்புந்
தவழ்ந்தெதிர் கிடந்த பிள்ளைத்
திங்களுஞ் செய்த வொப்பச்
செங்கைமா னவச மாகக்
கங்கையுந் திரைய டங்கக்
கானமுன் பாடி யீச
இங்கரன் றனது பாங்கர்
கின்னரப் பிரமன் சென்றான். 20

தண்டினர் காகக் கையர்
　　சடையருத் தாள னத்தர்
புண்டா ருதலர் கற்றோய்
　　பூந்துகி லுடையர் நீல
கண்டனை யகம்பு றத்துங்
　　கண்டவர் வினையி னீங்கித்
தொண்டுறு நெறியி னின்றோர்
　　சூழ்ந்தன ரெண்ணி லாரே. 21

தோள்வலங் துடித்த தின்று
　　சுடரிலை வேற்பு ணொன்று
கோள்வலங் கொள்ளுஞ் செம்பொற்
　　குன்றென மார்பிற் காண்பேம்
வேள்வலங் கொண்ட நெற்றி
　　விழியிறை யருளா லென்னும்
வாள்வலங் கொண்ட சேனை
　　மறவர்வா ரிதிபோற் சூழ்ந்தார். 22

எங்கள்வாழ் வனைய நந்தி
　　யெழுந்தருண் மறுகி னூடு
மங்குல்வா னிரவிப் புத்தேண்
　　மணிநெடுந் தேர்ப்பைங் கிள்ளை
தங்கள்காற் றாட்கு டைந்து
　　தரிப்பரி தாகி யோட
வங்கண்மா ஞால மெல்லா
　　மதிர்தர நடந்த வம்மா. 23

அரவொடு மண்சு மக்கு
　　மடுகளி றெட்டோ டும்போர்
பொரவொரு களிநல் யானை
　　போதுமென் றெண்ணி லாத
விரவொடு புரைநி றத்த
　　விர்ங்கவுட் சிறுகட் டேங்கு
காவலை வெண்ம ருப்புக்
　　கடாக்களி றெழுந்த வன்றே. 24

ஆனைமேற் கொண்டும் வாவு
　　மாடல்வெம் பரியி வர்ந்துங்
கூனல்வேய் தொடுத்து ஞான்ற
　　குச்சுடைச் சிவிகை யூர்ந்துஞ்
சேனைகா வலரெண் ணில்லார்
　　சிலைமதன் கோல மென்ன
மானவேன் மன்னர் மன்னன்
　　மந்திரி மருங்கு சென்றார். 25

நலங்கிளர் மதன்கு டைக்கு
　　நகைமணிக் காம்பி லென்ன
விலங்குறு பசும்பொற் காம்போ
　　டெண்ணில்வெண் குடையெ ழுந்த
புலன்களை வென்ற வீரன்
　　போகிய மறுகி லெங்கும்
விலங்கினை யன்றி யந்த
　　விலங்கின்வா லாடிற் றன்றே. 26

மாயைதன் றேல்வி யெல்லா
 மாதர்க்கும் வந்த வன்றே
நாயகன் றன்னைப் பற்றி
 நாம்வென்றி கொள்வ மென்று
போயுறு தன்மை போலப்
 புணர்முலைக் கருநெ டுங்கட்
டேயுநுண் மருங்குன் மாதர்
 திரள்பல வெழுந்த வன்றே. 27

பரிகளின் முழக்கு மிக்க
 பல்லிய முழக்கும் பூட்கைக்
கரிகளின் முழக்கும் வீரக்
 கழலொடு செல்லும் வெங்கோ
ளரிகளின் முழக்கு மாத
 ரணிகளின் முழக்குஞ் செங்கைச்
சரிகளின் முழக்கும் விம்மித்
 தடங்கடல் போன்ற வன்றே. 28

ஆடுவ கவரி யெங்கு
 மசைவன சிவிறி யெங்கு
மூடுவ குடைக ளெங்கு
 முழங்குவ வியங்க ளெங்கும்
பாடுவ விசைக ளெங்கும்
 பாய்வன கரிக ளெங்கு
மோடுவ புரவி யெங்கு
 முயர்வன தூளி யெங்கும். 29

கரிகல மனையா நின்ற
கவரிக ளுரைகண் மொக்குள்
விரிகுடை மதலை வீரர்
விழிக்கும்வா ளுகண்மீன் பாயும்
பரிநிரை முழக்க மார்க்கும்
பல்லிய முழக்க மாகப்
பொருகட லெனவெ ழுந்து
போயது வசவன் சேனை. 30

வேறு.

இன்ன வாறெழுந் திரளொடு நந்தியெம் பெருமான்
றன்னை நேர்குரு பானெதிர் சென்றவன் றாளைச்
சென்னி யால்வணங் குவனெனு மோகையாற் சென்றான்
றன்னும் வானவர் தொகுதியும் வியப்பொடு திகைப்ப. 31

அத்தி றஞ்செனுஞ் செலவினை யகங்குருட் டமணர்
புத்தர் கண்டிவ னென்கொலோ வறிவெதிர் போதல்
பித்த னென்றுதம் மிறைவனைச் சொல்லுமிப் பேய
ரெத்தி றஞ்செயா ரெனச்சிவ சரணரை யிகழ்ந்தார். 32

மன்னன் விச்சலன் பாலடைந் தருகரெம் மன்று
நின்னர் கர்க்கொரு புதுமையொன் றுற்றது நீகே
ளன்னி மித்தமொன் றெய்திய தேகொடு நந்தி
தன்னி டத்தொரு வன்வரு மென்றெதிர் சாரும். 33

தண்ட நாயகன் றோள்வலந் துடித்தது தன்னைக்
கொண்டு தான்வருங் குருபர னென்றெதிர் கோடல்
கண்ட வோர்கள விற்பெறு மடிசிலைக் கருதி
யுண்டு போம்விருந் தினர்தமைத் தேடுத லொக்கும். 34

ஒருவன் வந்திடு மெனவெதிர் கடற்படை யொருங்கு
பரவி வந்திடச் செலுமிவன் றன்னைநீ பார்த்துப்
பொருவின் மந்திரக் கிழமைநல் கியவுனைப் போல்வா
ரரவின் வன்றலைப் படிமிசை யிலையென வறைந்தார். 35

அருகர் வாசகங் கேட்டனு முளம்வியந் தடிகேள்
விரகி னன்மிகு தண்டநா யகனுமெவ் வினைவு
கருதி னன்கொலோ வறிகில முடிவுறக் காண்பம்
வருக நீரிரு மின்களென் றிருந்தனன் மன்னன். 36

தண்ட நாயகன் றனதுளந் தங்குறத் தானத்
தண்ட நாயகன் றன்மனந் தங்கிய தலைவன்
றண்ட நாயகன் றனையிகழ் சமண்செருக் கழியத்
றண்ட நாயக னெதிர்செல நினைந்தனன் றனித்து. 37

என்னைக் காண்குவ னெவ்வகை செல்லினு மென்று
துன்னற் கோவண மொடுவிரி குஞ்சியுந் தோன்றத்
தன்னைக் காண்குநர் பித்தனென் றெள்ளவென் றனக்குப்
பொன்னைப் போலுநல் வசவநா யகனெதிர் போனான்.

வேறு.

மருவிநின் றவரிவன் மருள னேயென
விரைவிலிங் ககலக லெனவி லக்கினா
ரொருவருங் கண்டிறை யுருவு ணர்ந்தில
ருருவுகண் டெள்ளுந ருணர வல்லரோ. 39

அல்லம னாயிடை யாட லுன்னியே
பல்லெழு வாயுடைப் பால னொருவன்
கொல்லிள வேறெனக் குமர னொருவன்
வில்லென வுடல்வளை விருத்த னொருவன். 40

விஞ்சையர் மகிழ்வுற வீணை யொன்றுகைக்
கஞ்சமென் மலர்கொடு கானம் பாடுவ
னஞ்சன விழிமணி யரிச்சி லம்படி
வஞ்சியர் மனமயல் வளர வாடுவன். 41

இந்திர னிவனென யானை மேற்கொளா
வந்தொரு புடைநரர் மருளத் தோன்றுவன்
பைந்தொடி பெயர்தரு பாணி போலவே
பந்திமுன் முடங்குளைப் பரிந டத்துவன். 42

வானிடைக் கண்டனன் மனையிற் கண்டனன்
சேனையுட் கண்டனன் றெருவிற் கண்டனன்
யானெனக் கடிநக ரெங்குந் தோன்றுவன்
ஞானநற் கண்ணினாற் காணு நம்பனே. 43

ஆடுநர் தம்முட னாடு நல்லிசை
பாடுநர் தம்முடன் பாடு மென்மலர்
சூடுநர் தம்முடன் சூடும் வாள்விதிர்த்
தோடுநர் தம்முட னோடு மல்லமன். 44

பொருவிலா வளநகர் பொருந்து மானிடர்
வரைவிலா வாடலிவ் வகைசெய் கிற்பவ
ரொருவரோ பலர்கொலோ வுணர்கி லோமென
வெருவினா ரல்லமன் விநோத நோக்கியே. 45

மண்ணிடை மறைவுறு நிதிய வைப்பினைக்
கண்ணிடு மஞ்சனக் காரன் காண்கைபோ
லண்ணிடு முணர்வுடை நந்தி யெம்பிரா
னண்ணலை யறிந்தன னைய மின்றியே. 46

உடம்பெலா முள்ளமா யுருகிக் கண்கணி
ரடங்குறு தொழுகமெய் விதிர்ப்ப வன்பினுற்
றொடர்ந்தெலா வுயிரையுந் தொண்டு கொண்டரு
ணெடுந்தகா யருளென நிலத்தி றைஞ்சினன். 47

தண்டநா யகனிலந் தண்டிற் றாழ்ந்தெழத்
தொண்டரா யவனொடு துன்னி னாரெலாங்
கண்டுநீர் விழியுகக் கசிந்த வன்பினு
லண்டநா யகன்திரு வடியி றைஞ்சினர். 48

நந்தித னன்பையு நந்தி பால்வரு
மெந்தைதன் னருளையு மென்சொல் வாமெனச்
சிந்தினர் மலர்மழை தேவர் யாவருந்
அந்துமி யதிர்த்தனர் தொண்ட ரார்ப்பவே. 49

மயலிலா நங்குரு வசவன் வாழ்தரு
மியலினு லல்லம னெண்ணி வந்தருள்
செயலினு லடியவர் திரள்க ளித்தலாற்
கயிலையே வளங்கெழு கல்வி யாணமே. 50

தெரியநற் றண்டநா யகன்றன் செய்கையும்
பெரியவக் குருபரன் பெருமை தன்னையுங்
கரியமெய்ச் சமணர்தாங் கண்டு மன்பில
ரரியவற் றரிதழுக் காறு வெல்வதே. 51

தந்திர முடிவெனுஞ் சைவ தேசிகன்
வந்தெதிர் தனதுதாள் வணங்கி னாரொடு
செந்திரு மகளுலாந் தெருவுட் போகியே
நந்திதன் மந்திர நணுகி னனரோ. 52

தேவரு முனிவருஞ் சித்த ராகிய
யாவரு மிதனிய லின்ன தென்றுளத்
தாய்வரு நிலையுடை யப்ப ராதன
மூவரு மடிதொழு முதல்வ னோக்கினான். 53

அசைவறு மறிவுரு வாகு மல்லமன்
றிசையுறு மணியணைச் சென்னி மீமிசை
வசையறு வழிநடை வசவ தேசிக
னிசையம ருலகிடை யேற வேறினான். 54

கூறரு மொளியுடைக் குதிரைத் தேரினான்
வேறொரு மணிமய வெற்பி வர்ந்தெனத்
தேறரு மணைமிசை தேசி கோத்தம
னேறலு மலர்மழை யிழிந்த வென்பவே. 55

முரசொடு பல்லிய முழக்கெ ழுந்தன
அரிசறு மடியவர் தொகுதி கைகுவித்
தாகர வெனுமொலி யண்ட கூடமட்
டொருகண மொடுங்குமுன் னோடிற் றென்பவே. 56

வேறு.

முதனிலை முதலா மூவிரு நிலையின்
மூலமா முதல்வா தார
விதழவிழ் கமலப் பொகுட்டினு ளின்ற
விலிங்கமோ ராறென நின்று
நுதன்மிசை யிலகு நிட்களம் போல
நுவன்றவே ழாநிலை யாகு
மதன்மிசை யமல னல்லம தேவ
னமர்ந்தன னமரரும் வியப்ப 57

உடம்பொடு பொறிநாற் கரணமற் றுயிரென்
றுரைத்திடப் படுமுபா திகளைக்
கடந்துள நிலையிற் சோதியா யிலங்கக்
கண்டிடு சூரியனைப் போல
நெடுந்தவி சமைய வமைத்தசெம் மணிப்பொன்
னிலைகளோ ரேழையுங் கடவா
விடந்தனி விசும்பென் றல்லம னிருப்ப
விருந்தவர் யாவருங் கண்டார் 58

ஆடினர் சிலவ ரங்கைகள் கொட்டி
யல்லமன் பெரியதோர் புகழைப்
பாடினர் சிலவர் விழிபொழி வெள்ளம்
பாய்வுறக் குவித்தகை தலைமேற்
சூடினர் சிலவர் நிலமிசை வீழ்ந்து
தொழுதனர் சிலவர்மெய்ப் புளக
மூடினர் சிலவர் பரவினர் சிலவர்
முக்கணு னடியவ ரன்றே. 59

இந்தியம் விடயங் கரணமெய் யென்னு
மியாவையுங் காண்கில னெங்கு
மந்தர வணைமே லிவர்ந்திருந் தருளு
மண்ணலைக் கண்டவப் பொழுதே
முந்திய பரமா நந்தவா ரிதியுண்
மூழ்கின னழுந்தின னம்மா
தந்திர மேவற்றுஞ் சிறந்தது சைவ
தந்திர மெனுமரு ணந்தி. 60

மண்டல மவத்தை குணமபி மான
மலமிவை யனைத்தையுங் கடந்துட்
கண்டிடும் வண்ணம் புறத்துநீ யெம்மைக்
காணிய வமைத்தவிச் செய்கை
வெண்டிரை சுருட்டுங் கருங்கட லுலகில்
வேறுளர் செய்வதன் றென்று
தொண்டர்க டுதிக்கும் வசவனைத் துதித்தான்
சுரரெலாந் துதிக்குமெம் பெருமான். 61

உன்னரு ளுளதேற் கமலன்மா லுழிது
மொருசிறு துரும்புசெய் கிற்கு
மென்னகல் வசவன் புகன்றுகை கூப்பி
யிணைவிழி புனலுக வுருகித்
தன்னுணர் விலனாய் வசமற நிற்பத்
தண்கதிர்ச் செம்மணி குயின்ற
பொன்னரி யணைமேல் விசும்புற விருந்தான்
புல்லரு மல்லம தேவன். 62

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி முற்றிற்று.
ஆக கதி 22-க்கு திருவிருத்தங்கள் 1406.

இருபத்துமூன்றாவது
ஆரோகணகதி.

வேறு.

ஒருவ ருண்ண வொருவர் பசிகெடார்
தரையி லென்னுந் தருமொழி பொய்த்திட
வருளி னல்லம னுரும் பசிகெட
விரவி யுண்ட மிகுதி விளம்புவாம் 1

தண்ணாந் திங்களிற் றண்ணெனத் தண்கதிர்
வண்ணங் குன்றுறு ஞாயிறு வார்பிலைப்
பண்ணங் குன்றுறு பான்மையி னுதனத்
தெண்ணாந் தேவ னிருந்தருள் காலையில். 2

வசவ னுள்ளம் வயல்புகு நீரென
விசய னல்லமன் மேனி வடிவமா
யசைவி லன்பிறி தொன்று மறிந்தில
னிசையு மோவிய மென்ன விருந்தனன். 3.

கழும ணித்தவி சென்னுங் கலத்திடை
யழிவ றத்திக ழல்லம னாகிய
செழிய நற்சுதை சென்ன வசவனும்
விழியி னுக்கு விருந்திட் டனனரோ. 4

முனிவி னைக்கொலு மோளிகை மாரனும்
வினையி னைத்தெறு மெய்ம்மடி வாலனுந்
தனைநி கர்க்குந் தவிசமர் பூவினை
மனமெ னப்படும் வண்டுற விட்டனர். 5

முன்னி ருந்த முதுக்குறை வாளரும்
பின்ன டைந்த பெரியரு மாகிய
மன்னி ருந்த மணித்தவி சின்புடைத்
துன்னி யெங்கணுஞ் சூழ்ந்தனர் தொண்டரே. 6

புண்ட ரந்திரு நெற்றியிற் பூசிமெய்க்
கண்டி யென்னுங் கலனணி வார்சிலர்
பண்டை நான்மறை யின்பய னாகவே
கொண்ட வஞ்செழுத் துங்குறிப் பார்சிலர் 7

நந்த னந்தரு நாண்மலர் மஞ்சனஞ்
சந்த னஞ்சுடர் தண்புகை யாதிகொண்
டிந்தி யங்களெ லாமடங் குள்ளமோ
டந்தி வண்ணனை யர்ச்சிப்ப ரோர்சிலர் 8

தாவில் பூசனை தாம்புரி கிற்பதிற்
பாவெ லாஞ்சொலப் பட்டிடு மைம்புலக்
காவல் செய்யுங் கருத்துடை யார்தமக்
கேவல் செய்தனன் றென்றுசெய் வார்சிலர். 9

பூசனைத்தொழில் பூண்பதி னெண்மடங்
கீசனைத் துதித் தேத்துத னன்றென
ஆசெலாத்த வுளமில ராய்ப்புலத்
தூசி றிற்பத் துதிப்பவ ரோர்சிலர். 10

அங்க லிங்க மயிக்க மிதுவென
மங்க லந்தரு மாமறை யின்முடித்
தங்கு றுந்தத் துவமசி தன்பொருள்
பங்க மின்றிப் பகர்பவ ரோர்சிலர் 11

பாச மேனு பசுவெனப் பட்டதே
நிசன் யார்பதி யெவ்வகை யாருயிர்க்
காசு தீர வருளு மருளுடைத்
தேசி காவெனத் தேர்பவ ரோர்சிலர். 12

புறந்தி னஞ்செயும் பூசையி னன்றெனச்
சிறந்த கஞ்செய் தியான மருவிமெய்
மறந்தி ருந்த மனஞ்சிவ லிங்கமுற்
றிறந்தி ருந்திற மெய்தின ரோர்சிலர். 13

ஓடி மீளு முயிர்கின் றிடாதெனி
வீடு மாயன னிற்பதன் றாதலால்
வீடு மேவரி தென்று விதிமுறை
நாடி வாயு நலிபவ ரோர்சிலர். 14

இனைய ராகி யிருந்தவக் காலையி
லனைய ராகிய வல்லமன் றன்னிடை
நினைவெ லாமுற நின்று தமதிடை
மனமி லாத வசவனைக் கண்டனர். 15

வேறு

பெரியவர் சிறியவ ரென்னும் பெற்றிமை
யரவணி கடவுட னடியர் தம்முளே
தெரிபவ னெவனவன் சிறிய னேயென
விரிவுறு மறையெலாம் விளம்பு மென்பவே. 16

ஆவுரித் திடினுநீ றணியு மன்பனம்
மாவுரித் தவனென வணங்கத் தக்கவன்
பூவுரித் தவன்பதம் புனையப் போற்றுற
நாவுரித் தெனமறை நான்கு மோதுமால். 17

வந்தவர் வருபவர் வருகின் றார்களா
மந்தமி லடியர்மாட் டாற்றுஞ் செய்கையைச்
சிந்தனை செய்கிலன் றேசி கன்செயு
மிந்திர சாலமுற் றிருந்து நந்தியே. 18

பத்தியிற் றவறினேன் பாவி ருந்துநாந்
துய்த்துடற் சுமப்பதிற் றுறத்த னன்றெனு
மெய்த்தவக் குழாமெலாம் வெகுண்டு போயின்
வத்தனற் றண்டநா யகனை விட்டரோ. 19

துன்றிய மெய்த்தவர் துறந்து போயபின்
மன்றல்செய் மற்றைநாண் மனையை யொத்தொரு
தன்றனி நற்புரந் தளிப்பக் கண்டன
னன்றறி நற்செய னந்தி தேவனே. 20

வழுவின னன்புசெய் வழிமை யின்றுநான்
குழுவுறு மடியவர்க் குறித்துச் செய்தவிவ்
வொழிவறு மடிசிலுண் டொழிந்தி டாதுநீர்ந்
தழிவுறு பேயென வகந்த ளர்ந்தனன். 21

சங்கம பத்திசெய் தண்ட நாதனே
சங்கம பத்திசெய் தகைமை பூண்டுநான்
சங்கம பத்தியிற் றவறினே னென்றாற்
சங்கம பத்திசெய் தன்மை யெண்மையோ. 22

இழிப்பினும் வெறுப்பினு மில்லி னுள்ளன
வழிப்பினு முடம்பினை யரிந்து கொல்லினும்
பழிப்பறு சங்கம பத்தி செய்பவ
ரொழிப்பரு பிறவியென் றுலக மோதுமே. 23

இம்முறை சங்கம பத்தி யெய்திய
வெம்முடை நந்தித னெண்ண முற்றுற
வம்மனை யடிசிலுண் டலமன் மாதவர்
தம்முறு பசியெலாந் தளிப்பு வுன்னினான். 24

ஒருவன்யான் சிறுபசி யுடையன் சிற்றுணா
விரைவுற விடுதிநீ வேண்டு மாறுபின்
பரிவுற வடியவர் பாற்செ யென்றனன்
பொருவறு வசவனை நோக்கிப் போதகன். 25

ஐயனு முனிவுரு தருளும் வுண்ணம்யான்
செய்யுநல் வினையென மகிழ்ந்து தேவனைப்
பையவுன் மனையிடைப் பணிந்து கொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென் மலர்மணிப் பீடத் தேற்றினான். 26

ஏற்றிய வருள்வச வேச னெம்பிரான்
காற்றுணை மலர்களைக் கந்த மஞ்சன
நாற்றமென் மலர்நறும் புகைவி ளக்கெனப்
போற்றிய விவைகொடு பூசை செய்தனன். 27

பூசனை செய்தபின் போற்றி நின்றுபொற்
பாசன மமைத்துமென் பதம்ப டைத்துமேல்
யோசனை கைகமழ் கறியு மொள்ளிய
போசன முறையிடப் புரிந்து நந்தியே. 28

அருந்துக வெனவடி தொழுது மக்கலந்
திருந்திய வமுதுளோ ரவிழுஞ் சேடியா
தருந்தின னேரிமைப் போதி னல்லமன்
பொருந்திய வவரிறும் பூத ராகவே. 29

பின்னரு மம்முறை பெய்ய வையனவ்
வன்னமு மம்முறை யருந்திப் பின்னரும்
பின்னரு மம்முறை பெய்ய வுண்டனன்
றன்னுளம் வியந்தனன் றண்ட நாயகன். 30

சிறுச்சிறி தனமிடுஞ் செய்கை யாலரு
ளிறைக்கெழி லுதரவெங் நெருப்பெ ழுந்ததால்
விறற்கன லம்முறை விறகி டக்கனன்
றுறப்பெரி தெனவெழுந் தோங்கல் போலவே. 31

எண்ணிய வெண்ணியாங் கியற்று மேவல
ரண்ணனும் வருகென வழைத்து நம்மனைப்
பண்ணிய பதமெலாம் படைமி னென்றலுந்
துன்னென வனமிடுந் தொழிலிரு டங்கினர். 32

வேறு.

அளவறு மடியர்க் கெல்லா
மாக்கிய வடிசிற் குன்றங்
கொளவுறு கூடை யோடு
கூடைக டாக்கக் கொண்டு
வளமுறு கயிலைக் குன்றம்
பெயர்த்திவண் வைத்த தென்னத்
தளவுற முடிசி லெங்க
டம்பிரா னெதிர்கு வித்தார். 33

பருப்பொரு பொருப்பெ னத்தாம்
படைத்தனர் சிலரெ டுத்து
விரைப்புது நெய்க வீழ்த்து
விடுத்தனர் சிலர்ம ணக்கும்
பொரிக்கறி பளிதம் பாகு
புளிங்கறி பலவு மெல்லா
நிரைத்தொரு சிலர்சொ ரிந்து
நின்றனர் முகில்கள் போல. 34

வடைபடு திகிரி யாக
மாங்கனி கவண்கல் லாக
வுடைபடு கழைக்க கரும்பங்
கோண்கதை யாகக் கொண்டு
கடைபடு மூலகிற் கெல்லாங்
காரிய கருத்தன் முன்னர்ப்
படைபடை யெனச்சொ ரிந்தார்
படைமுகத் திளைஞர் போல. 35

குளங்கரை யாக வந்தக்
குளத்தினுட் பசுவின் றீம்பால்
விளங்குறு மமுத வேலை
விடுத்தென விட்டா ரில்லோ
ருளங்கனி மூவர் செய்யு
ளோத்தமுக் கனியு மேனோர்
வளங்கெழு தொடர்பு போது
மற்றைய பழமுந் தூர்த்தார். 36

எண்ணில ரிடுவ வெல்லா
மினியன வின்று வென்றான்
கண்ணிமை யொடுங்கு முன்னங்
கடிதயின் றுதவு ருமல்
வண்ணமென் மலர்க்கை வாங்கி
வறிதிருந் தனனெங் கோன்றேர்ப்
பண்ணவன் பரிக்கு மேடு
பள்ளமென் பனவங் குண்டோ. 37

சற்றினு முண்க வென்று
தமருப சரியா வண்ணஞ்
சற்றினு மிடுக வென்று
தம்பிரா னுண்ணு நின்றான்
மற்றிது கண்டு நின்றோர்.
மட்கல மொழிய வேறு
பற்றிலை யென்று நந்தி
திருமுகம் பார்த்துச் சொன்னார். 38

உண்ணினை யாடல் செய்யு
மொருவனைக் கண்டு வேண்மேற்
கண்ணினை யாடு கெற்றிக்
கடவுண்மெய் யடியா ரெல்லாம்
விண்ணினை யாடுஞ் சோலை
வியனக ரிடத்திற் செல்வப்
பெண்ணினை யாடுந் தம்மிற்
பேரன மிடுதற் கெண்ணி 39

பாண்டின்மே லேற்றி வந்தும்
பானையிற் சுமந்து வந்தும்
வேண்டிய பாகமுற்று
வேறுவே றாய வன்ன
மாண்டகைக் குரவ னுண்ண
வளவிலர் சொரிந்து யர்த்தா
ரூண்டழல் வெறுக்கும் வண்ண
மூட்டுவ மென்பார் போல. 40

மலையென வமல ஞான
வாரிமுன் சொரிந்து யர்ப்பா
ரிலைமலர் பசுங்காய் கந்த
மிளஞ்செழுந் தண்டாற் செய்த
வுலையமை பல்கா யம்பெ
யொண்கறி யமுது வேறு
பலபல முறைம யங்கப்
படைப்பர்வல் விரைந்து வந்து. 41

குய்கமழ் கறிக ளிட்டுக்
குவிப்பவர் சிலரெ டுத்து
நெய்கவிழ் கைய ராகி
நிற்பவர் சிலர்நி ரம்பப்
பெய்கவிழ் சொரியென் றுன்பால்
பெய்பவர் சிலர ளைந்த
கைகமழ் தயிர்கு டத்தாற்
கவிழ்ப்பவர் சிலரங் கம்மா. 42

இட்டவர் மறிய வன்ன
மிடுதற்கு விரைந்து செல்வார்
முட்டுவ ரெதிர்ந டந்து
மூல்கை வாங்கி வாங்கிக்
கொட்டுவ ரடிசி றந்த
கூடைகள் கவிழ்த்தெ றிந்து
தட்டுவ ரனம்ப டைக்குந்
தம்பிரா னடிய ரன்றே. 43

இன்னணம் படைத்த வெல்லா
மிமைப்பினி லயின்று சைவ
மன்னவன் வயிற்றின் வெந்தீ
வளர்த்தினிர் நீயி ரெல்லா
மென்னநல் வசவ தேவ
னிருந்தபல் பண்டங் கொண்டு
முன்னவன் பசியை யாற்ற
முன்னிமற் றிதனைச் செய்தான். 44

அவரையும் பயறு மென்று
மரிசியு மவலுங் கொள்ளுந்
துவரையுங் கடலை யுஞ்செஞ்
சோளமு நெல்லும் புல்லுங்
குவரையுங் கயிலை யும்பொற்
குன்றமும் போல ஞாலத்
தேவரையுங் களிப்புச் செய்ய
வெங்கணுங் குவிப்பித் தானால். 45

குன்றெனக் குவித்த வெல்லாங்
கொள்ளெனக் கொண்டு நம்பன்
பென்றரைக் கணத்து ளின்னு
மெல்லன கொணர்மி னென்ன
வன்றிறற் றண்ட நாதன்
மனத்தினா லவையி யற்றி
நின்றிடத் தம்பி ரானு
நினைவினா லவைய யின்றான். 46

நோக்கினா லளித்த வெல்லா
நோக்கினாற் றொலைத்தா னந்தி
வாக்கினா லளித்த வெல்லாம்
வாக்கினால் வள்ள லுண்டு
போக்கினா னிடுத லுண்ண
லென்னுமிப் போரின் கண்ணே
தூக்கினா லிருவர் தாமுந்
தோல்வியுற் றுடைந்தா ரில்லை. 47

படைத்திடுந் தொழின்மு யன்ற
பத்தன தியல்பு மன்ன
துடைத்திடுந் தொழிலி னின்ற
தூயவ னியலு நோக்கி
யடுத்தநற் பத்த ரெல்லா
மனையவ ரிருவர் சீரு
மெடுத்துரைத் துளம்வி யப்புற்
றிறைஞ்சின ரொருங்கு மாதோ. 48

இடுதற்கு வல்லா னந்தி
யிடும்பொரு ளெவற்றை யுங்கை
தொடுதற்கு வல்லா னிந்தத்
தூயவ னென்ப ரிவ்வா
றிடுதற்கு வல்லா ரில்லை
யென்பரிவ் வாறு நாங்கை
தொடுதற்கு வல்லார் தம்மைச்
சொல்லவுங் கேளே மென்பார். 49

கண்ணப்ப னன்பி னுனே
கறியென வமைத்த வூனை
யுண்ணப்ப னுனின் வேறு
முயிருணின் றமைவ னென்னு
வண்ணப்பொன் னனைய சென்ன
வசவதே சிகன்வ ணங்கி
விண்ணப்பஞ் செய்தான் றுங்க
விடைமுகங் கரந்தா னேடு. 50

வேறு.

சென்ன வசவன் சொல்லியவச்
　　செயலே செய்யுஞ் செயலென்று
மன்னு மருளின் மடிவால
　　மாச்சி தேவன் வந்துரைப்ப
வென்னை யுடையா னும்மொழியே
　　" யெனது மனத்தைத் தேற்றுமது
பின்னை யுளதோ கதகமலாற்
　　பெருநீர் தெளித்தற் கென்றுரைத்து. 51

பொறிகள் கரணம் பூதங்கள்
　　புலன்கண் மற்றும் பல்வகைய
கறிக ளாக வாருயிரே
　　கலந்துண் பதமா நீயுண்ணைப்
பெறுக திலன்யா னெனநின்று
　　பிறவிப் பிணிதீர் மருத்துவன்ற
னறிய மலர்மெல் லடிபணிந்தா
　　னமையா ளுடைய வருணந்தி. 52

வசவ னிலிகண் டருண்ஞான
　　வள்ள லல்ல மப்பெயரான்
பசியின் வந்தே னலன்பொருட்குப்
　　படர்கா மக்கு வந்திலன்யான்
கசியு நினது மனத்தன்பு
　　காண வந்தே னென்றேத்தி
யிசையின் மலியு மரனடியார்
　　யாரு மகிழ வெடுத்தணைத்தான். 53

கண்போ லுயிர்கள் கண்டறியக்
கதிர்போற் காட்டும் பெருமானே
புண்போன் யாரு மூட்டுமுனக்
கூட்டு வேனென் றெழுந்தமையா
லெண்போ தென்போற் பேதைமையா
ரில்லை யில்லை யென்றன்பின்
பண்போ டமல னெதிர்நின்றான்
பத்தி வடிவ மாயினான். 54

செம்மை நெறியா னருணந்தி
தேவன் றன்னைப் புகழ்வமோ
பொய்ம்மை தீரு மல்லமனைப்
புகழ்வ மோவிங் கன்றியிவர்
தம்மை விழியாற் காண்பதற்குத்
தவஞ்செய் துடல மிதுபெற்ற
வெம்மை யாமே புகழ்வமோ
வெனநின் றனர்தம் பிரானடியார். 55

பரிந்த நந்தி முகநோக்கிப்
பசித்தா ரென்று நீதளரப்
பிரிந்த வந்த வடியர்தமைப்
பிறங்க லனைய நின்மாடத்
தருந்த வணங்கிக் கொணர்கியென
வறிவா னந்த மயன்கூற
விரைந்து விடைகொண் டெழுந்தன்பு
வெள்ளஞ் சென்ற தவரிடத்தில். 56

சென்ற வசவ னருட்குரவன்
திருமே னியிற்றா னங்கணிந்த
மன்றன் மலருஞ் சந்தனமும்
வடிவிற் றிகழ மடிகிமிர்ந்து
நின்றன் முதல கறிமணக்கத்
தேக்கு விடுத்து முகமலர்ந்து
கொன்றை கமழ்வே ணியனடியார்
குழாங்க ளிருப்பக் கண்டனனால். 57

கண்ட நந்தி யடிபணிந்து
கடையேன் செய்த பிழையெல்லா
முண்டு பொறுமின் வருகவென
வுள்ளங் களிப்புற் றங்கிருந்த
தொண்டர் வசவ நின்பெருமை
சொல்ல வெளிதோ வயிறாரப்
பண்டு போல வாய்கைதொழிற்
படாம லயின்றே மின்றென்று. 58

தேவ ருண்ண வ்வியுணவு
செந்தீ முகத்தி லிடுதல்போ
லோவில் யாங்க ளெல்லேமு
முண்ண வடிசி லல்லமன்ற
னுவின் மருவ விடுகினையோர்
நாவோ புகழுந் தரத்ததென
வாவி யனைய நந்திசி
ரமல னடியார் புகன்றேத்தி. 59

உலகி லொருவன் சிவயோகி
யுண்ட தம்ம சராசரமா
மலகி லுயிர்க ளெலாமுண்ட
தாகு மென்ன மறைகூறு
மிலகு முரையைக் காட்சியா
லின்றிங் குணர வுணர்த்தினான்
கலக வினைக ளர்க்குமருட்
கண்ணன் றிகழல் லமதேவன். 60

ஆத லாலவ் வல்லமனை
யருத்த லெம்மை யெலாமருத்தல்
பாத மவனைப் பணிதலெமைப்
பணித லாகு மெஞ்ஞான்றும்
பேத மில்லை நல்வசவப்
பெயரோய் செல்க வென்னமலை
மாது தழுவக் குழைந்ததோள்
வள்ள லடியார் தமைவணங்கி. 61

மீண்டு நந்தி யல்லமனார்
மென்பூங் கமல வடியிறைஞ்சி
யாண்ட பெருமா னடியார்க
ளன்னை யுண்ட வுணவுகரு
வீண்டு மகவு முண்ணல்போ
லெந்தை யுண்ட வெலாமுண்டு
பூண்ட மகிழ்வோ டிருந்தனர்நீ
புனைந்த மலரும் புனைந்தென்றான். 62

மாறனடித்த வடிபட்ட
மன்னுமுயிரின் றிறமெல்லா
மீறில் புகழ்க்கங் கணவசவ
னிட்ட வடிசி னுண்டுபசி
யாறி யிருந்த வாதலினு
லல்ல மன்பூ ரணனென்னக்
கூறு மொழிமெய் மெய்யென்று
கூறி யுலகங் களித்ததால். 63

இவ்வா றருந்தி யமைதிபெறு
மெங்கள் பரம யோகிதான்
றெவ்வா கியவைம் புலன்வென்ற
திறல்கூர் வசவன் றனைமகிழ்ந்து
சைவா கமமு நான்மறையுஞ்
சாற்றும் பொருளை யுணர்த்துதற்குச்
செவ்வாய் மலரத் திருவுள்ளஞ்
செய்து தனிவீற் றிருந்தனனால். 64

ஆரோகணகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி 23-க்கு திருவிருத்தங்கள் 1110.

இருபத்துநான்காவது
மனோலயகதி.

வேறு.

மயங்குத லின்றி மனோலய மெய்திற்
சயந்தரு முத்தி தலைப்படு மென்று
நயந்தரு மல்லம நாதன் விளங்க
வியம்பிய வண்ண மியம்புது மன்றே. 1

பத்தர்க டங்கள் பசிக்குணு மையன்
றத்துவ நல்கு கருத்தொடு தங்க
வத்தலை யன்பொ டகங்குழை கின்ற
வித்தக நந்தி விளம்புவ னன்றே. 2

விருப்பு வெறுப்புரு வாய்விட யத்தோ
டிருக்கு மயற்சக மென்ப திலாமற்
பரப்பிர மத்தியல் பார்ப்பதெ னக்குத்
தெரித்தரு ளென்றுரை செய்து துதித்தான். 3

அண்ணனு மார்வ மடைந்தரு ணந்தி
மண்ணுல கோர்தமை மாறுபு ஞானக்
கண்ணுறு மாறு கடாவின னென்று
புண்ணிய னோடு புகன்றிடு கின்றான். 4

யானென தென்ப திருந்திடு காறு
ஞானமு றானது நண்ணில னாகிற்
றானிலை யாத சகந்திகழ் கிற்குந்
தீனமி லாத சிவந்திக ழாதே. 5

கறங்கென மாறுழல் கின்ற கருத்துப்
பிறந்திற வாத பெரும்பிர மத்தி
லிறந்திடில் யானென தென்னு மகந்தை
மறைந்திடு மன்றி மறைந்திடு மோதான். 6

யானிது செய்வ லெனக்கிது செய்வ
ரேனைய ரென்ன விருந்த கருத்தான்
மேனிகழ் முத்தி விரும்ப விருட்டாற்
பானுவை மேவுறு பற்றை நிகர்க்கும். 7

இருவினை தாம்வரும் யானெனன் லாலவ்
விருவினை யால்வரு மின்பொடு துன்ப
மிருவினை யானென லின்றெனி லில்லை
யிருவினை யில்லெனி லில்லை பிறப்பே. 8

மனத்தை யடக்க மனந்துணை யாகும்
பிணைத்துணை யின்றது பெற்றன னுயிற்
றனிச்சிவ மேயொரு தானென வாழ்வ
னினைத்து மறந்து நிலத்துழ லானே. 9

வாரண மாகு மனத்தை யடக்கிற்
காரண மாயை களைந்தொழி யாத
பூரண மாகிய போத மடைந்திட்
டாரண மோது மரும்பொரு ளாவான். 10

வேறு.

விரிந்த நெஞ்சங் கருவியாம்
விடய முணர விரியாம
லொருங்கு நெஞ்சங் கருவியாந்
தன்னை யுணர வொருங்காமல்
விரிந்த நெஞ்ச முடையவனை
விடாது பிறவி யென்றுணர்க
வொருங்கு நெஞ்ச முடையானை
யுறாது பிறப்பென் றுணர்கவே. 11

அந்தக் கரண சுத்தியே
யறிவை யறிதற் சாதனமவ்
வந்தக் கரண சுத்திதனக்
கறையுங் கரும மாரணங்க
ளாந்தக் கரண சுத்திதா
னுவ தவாவற் றிடுதலே
யந்தக் கரண சுத்தியினு
லடைவன் பிண்டப் பெயரன்றே. 12

ஆசை யறுதல் வீட்டின்ப
நேரே யடையக் காரணமா
மாசை யறுத லலதில்லை
பலநூ லனைத்து மாய்ந்திடினு
மாசை யறுவோன் சிவனுதை
றிண்ண மெனநன் றறிந்திருந்து
பாசை யுறுத லென்கொண்டோ
வந்தோ மனித ரறியேமே. 13

ஆசு தீர்ந்த மனத்தினிடை
யன்றி யுணர்வு தோன்றுது
மாசு தீர்ந்த வாடியிடை
யன்றி வதனந் தோன்றுமோர்
பாச நீங்கு பரஞ்சுடரை
நினைக்கு நினைவாற் பற்றுமனங்
காச நீங்கு கண்போலத்
தன்னைக் காண விளங்குமால். 14

வான மல்லேன் வளியல்லே
னழனீ ரல்லேன் மண்ணல்லேன்
ஞான மல்லேன் வினையல்லே
னானே சிவமென் றெண்ணினே
னானே யல்லா வொருசிவமே
யாவ னிவ்வா றுன்னுதா
னீன மெல்லா முடையவுடம்
பெடுத்துச் சுழலு மெஞ்ஞான்றும். 15

தன்னைச் சிவமென் றறிந்தவனே
யறிந்தான் றன்னை யுண்மையாத்
தன்னைச் சிவமென் றறியாதா
னறியா னென்றுந் தன்னுண்மை
தன்னைச் சிவமென் றென்றறிவ
னன்றே பாசந் தனைநீப்பன்
றன்னைச் சிவமென் றறியாதான்
றனக்குப் பிறப்பே துணையாகும். 16

தன்னைப் பேத மாக்காண்கை
சகத்திற் காணப் பட்டதாந்
தன்னைப் பேத மறச்சிவமென்
றறிவோன் ஞானி தானொருவ
னென்னக் கருதி மறையதுநீ
யானே யென்ன வத்துவிதந்
தன்னைப் புகலுங் கண்டதனைச்
சாற்றன் மறையின் கருத்தன்றே. 17

ஆய்தா கியநெஞ் சுடையார்க்குத்
தாமே சிவமாத் தோன்றுமாற்
றீதா கியநெஞ் சுடையார்க்குத்
தெளிய வபேத மிகவின்றி
வேதா கமங்கள் விளம்பிடினும்
விளங்கா தென்றும் வேறென்னும்
வாதா லழிவ ரவர்மாயை
மயக்க மயங்கு மதியினர். 18

நெஞ்சஞ் சோகம் பாவனையி
னிற்க நிறுத்தி விடயங்க
ளஞ்சுந் * துறவாத் துறந்தசிவ
யோகி யொருவ னடியிணையிற்
றஞ்சுந் திருமான் முதலமர
ருள்ள மவனைத் துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந் தவமா முனிவரிலை
யெனநான் மறையு மியம்புமால். 19

என்று கருணை பொழிவிழியெங்
கோமா னுண்மை யினிதியம்ப
நின்ற வசவ ராயனுள
மழல்சேர் மெழுகி னெக்குருகிச்
சென்று குரவ னடிபணிந்தான்
சென்ன வசவன் முதலர்கத்
துன்று சரண ருய்ந்தனமய்யா
மென்று துதித்துத் தொழுதனரால் 20

---

* "துவரத்" என்றும் பாடம்

இவ்வா றருளாற் றனையுணர்த்தி
யிருந்தஞான வியல்வீர
சைவா சிரிய னல்லமனித்
தரையிற் பருவந் தலைசிறப்ப
வுய்வா னினைந்து தனைநோக்கி
யுற்ற வடியார்க் குபதேசஞ்
செய்வா னியன்ற வடிவொடுசென்
றருள்செய் செயல்செய் துலாவினான். 21

மஹேலயகதி முற்றிற்று.
ஆக கதி 21-க்கு திருவிருத்தங்கள் 1131.

இருபத்தைந்தாவது
மான்மியகதி.

வேறு.

வியனில மேவிய விழுமி யோர்க்கெலாஞ்
செயிரறு மல்லமன் செய்த நன்றியைக்
கயிலையி னுதல்விழிக் கடவு டன்புடை
மயிலிய லொடுசொ லுமாறு கூறுவாம். 1

ஆயிடை யருணந்தி யாதி மாதவர்
நேயமோ டமர்வுற நிருவி யல்லமன்
மாயிரு ஞாலமேன் மானி டர்க்கெலாம்
போயருள் செயுந்தொழில் பூண்டு ளானரோ. 2

இன்னண மல்லம னிருநி லத்துறத்
தன்னிகர் கயிலையிற் சிங்கந் தாங்கிய
பொன்னணை மிசையமர் புராரி தன்னொடு
மின்னனை முலையுமை விளம்பன் மேயினாள். 3

அல்லம னருள்பெறற் கடைந்த நந்தியோ
டெல்லையி னிகண மெனது நற்கலை
மெல்லிய னிலமிசை மேவிச் செய்ததென்
சொல்லுதி யெனவுமை யிறைவன் சொல்லினன். 4

நந்திநல் வசவனு நாமங் கொண்டமர்ந்
தந்தமி லெம்மடி யவரை யாமெனப்
புந்திசெய் தவர்விழை பொருள ளித்தமண்
சிந்திய நிலமிசைச் சிறப்புற் றனரோ. 5

அறஞ்செயு நின்கலை யாகு மங்கைபோய்ச்
சிறந்துள வுலகின்மா தேவிப் பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயு மதன்வலி மாள மாய்த்தெலாந்
துறந்தனள் குரவனைத் தழுவிப் போயினள். 6

நண்ணிய நங்கண நாதர் தாமுமக்
கண்ணகன் ஞாலமுற் றெம்மைக் காணிய
வண்ணநல் வினைகள்பல் வகைபு ரிந்தவ
ரெண்ணிய பலநக ரிடத்து வைகினர் 7

அளக்கரும் விரதரா யவரி ருந்திடத்
துளக்கமி னிலையுடைத் தூய னல்லமன்
கொளக்குறை படாதபே ரின்பங் கூட்டுண
விளக்கின னுலகினில் வீர சைவமே 8

வேறு

எவ்வகைச் சமயத் திற்கு மிறைவனே யெனினு நேயஞ்
சைவநற் சமயத் துற்றான் சைவத்தும் வீர சைவத்
தவ்வவர் பிறவி நீக்கு மல்லமன் விருப்ப முள்ளான்
மைவரிக் கயனெ டுங்கண் மடவாா லென்றான் வள்ளல். 9

சமயமெவ் வகையி னுந்தான்
　　சைவமே லாய தென்கொ
லமையுநல் வீர சைவ
　　மதனினுஞ் சிறந்த தென்கொ
லிமையவர் பரவு முக்க
　　ணெம்பிரா னருள்செய் யென்ன
வுமையவள் வினவ வேழ
　　முரித்தவன் விளம்பு மன்றே. 10

உரைக்குமெச் சமயத் திற்கு
　　முத்தர பாகஞ் சைவந்
தரிக்குமச் சைவத் திற்குத்
　　தாமென வீர சைவந்
தெரிக்குநற் காமி காதி
　　சிரத்தினிற் றிகழுங் கண்டா
யரிக்குரற் சிலம்ப ரற்று
　　மடிமலர்த் தடங்க ணல்லாய். 11

புறந்தரு சமயம் புக்குப்
　　புறமலாச் சமயத் தெய்தி
யறந்திகழ் சைவ முற்றுங்
　　கதிற்சரி தாதி யாற்றிச்
சிறந்துள வீர சைவஞ்
　　சேர்ந்தபின் வீடு நண்ணு
நறுந்தளிர் கவற்று மேனி
　　நனைமலர் வல்லி யன்னாய். 12

அருமறை முடியுஞ் சிர்சா
லாகம முடியு மொத்துப்
பொருமற மிலாமன் முற்றும்
பொருளினை விளங்கக் காட்டித்
தருமுறை யதனுல் வீர
சைவமே தலைமைத் தாமிவ்
விருமறு வறுகன் னூனு
மிதிற்பிர மாண மாகும். 13

ஒன்ருெரு விடயந் தன்னி
லாறுசுவை நிறைவென் ருக்கி
யென்றுமெம் முகத்த ளித்திட்
டெம்பிர சாதங் கொண்டு
துன்றுறு கரும முன்னுத்
தூய்மையிவ் வீர சைவத்
தன்றிவே ருெருமார்க் கத்தி
னடுக்குமோ வடுக்கண் மாதே. 14

ஆதலால் வீர சைவத்
தறிவினை யறியச் செய்தான்
மாதர்மா தேவி யாமுன்
வண்கலை மாதி னுக்கு
மேதையாம் வசவ ணுதி
மெய்யடி யவர்க்கு ஞான
போதகா சிரிய னென்னும்
பொருவிலல் லமன்வேற் கண்ணுய். 15

பருவமே தத்தாற் பேதப்
படும்பொருள் பருவங் கண்டு
திரிவின்மா முனிவர் யோகர்
சித்தர்கண் முதலா னோர்க்குப்
பொருவிலா வல்ல மப்பேர்
புண்ணியன் புகன்றுட் கொண்டான்
குருவவார் குழன்ம டந்தா
யென்றனன் குன்ற வில்லி. 16

அம்மையுண் மகிழ்வு பொங்க
வல்லமன் பெருமை கேளா
மம்மர்செய் துளங்க லக்கு
மாயையைக் கடந்தா னென்றன்
மெய்ம்மைநின் பவள வாயால்
விளம்பநா னறிந்தே னென்று
மும்மதில் வலிதொ லைத்த
முக்கணு யகனைத் தாழ்ந்தாள். 17

அங்குமை மாதி னோடு
மல்லமன் பெருமை கூறித்
திங்கள்வெண் முகிழ்பு னைந்த
செஞ்சடைப் பரமன் மேவ
விங்கருண் மேக மென்னு
மினையிலெங் குருகு கேசன்
மங்கல முத்தி யின்பம்
வழங்குமத் தொழிலி னின்றான். 18

மூத்தவ ரிளைஞர் நோயர்
முகிழ்முலை மாதர் நல்ல
தீத்தொழி லாளர் பொல்லாத்
தீத்தொழி லாள ரென்றும்
பார்த்திலன் யாவர் மாட்டும்
பரிந்தருண் மாரி பெய்து
காத்தன னமல ஞான
காரணன் குருகு கேசன். 19

இன்னவா றருளி னானே
யிவருற விவர்வே றென்று
தன்னைபோ லுயிர்கட் கெல்லா
மாரரு ளொருங்கு செய்தே
யென்னையா ளெனக்கொண் டாரு
மிணையடிக் குருகு கேசன்
மன்னுமா தவர்க ணெஞ்ச
மலர்தொறும் வாழா நின்றான். 20

எல்லொளி யிரவி போல
விருண்மல மிரித்தி லங்கு
மல்லமன் சரித மோதி
லறம்பொரு ளின்பம் வீடாம்
நல்லன பயனோர் நான்குந்
நண்ணுவ னிதனைக் கேட்க
வல்லநல் வினையி னானு
மற்றவை மருவி வாழ்வன். 21

மதியிலார் மதிநு ராவர்
மகவிலார் மகவு யிர்ப்பர்
நிதியிலார் நிதிப டைப்பர்
நிலையிலார் நிலைத்து வாழ்வர்
பதியிலார் பதிகி டைப்பர்
பழுதிலிவ் விருபத் தைந்து
கதியினு னிரம்பு காதை
கற்றவர் கூறக் கேட்பின். 22

நூல்செய்த காலம்.

பார்கெழு சகாத்த முவைஞ்
ஞூற்றெழு பானுன் காவ
தாகிய கரகா மங்கொ
ளாண்டுறு விடைஞா யிற்றிற்
சீர்கெழு மல்ல மன்றன்
றிருவிளை யாடற் காதை
கார்கெழு மிடற்றெங் கோமான்
கருணைகொண் டியம்பி னனே. 23

மாசறு மல்ல மப்பேர்
வள்ளறன் சரிதந் தன்னி
லாசறுஞ் செய்யு ளெல்லா
மன்புடன் படிப்பார் தம்மை
யேசறு மனித ரென்ன
விசைப்பதோ கரித்தோல் போர்த்த
வீசனென் பதுவே யன்றி
யேதுமற் றேது வய்யா. 24

வாழ்த்து.

புண்ணிய வுலகில் வாழ்க புலஞ்செறு நோன்பு வாழ்க
பெண்ணொரு பாகன் பூசை பேணிவா ழடியர் வாழ்க
கண்ணுத லொருவன் சார்ந்த கற்புடைச் சைவம் வாழ்க
வண்ணலல் லமன்சீர் கேட்கு மாதர வாளர் வாழ்க. 25

பொருவரும் பூதி வாழ்க பூதியை யணிவோர் வாழ்க
திருவளர் கண்டி வாழ்க சிறந்தவஞ் செழுத்தும் வாழ்க
குருவருள் வாழ்க மெய்யைக் கூறுநா வோர்கள் வாழ்க
வெருவரும் பிறவி தீர்க்கும் வித்தகர் வாழ்க வாழ்க. 26

அல்லமன் சரிதச் செய்யு ளதனிலோர் செய்யுள் கற்க
வல்லவ ருரைத்த மோத வல்லவர் வரைய வல்லோர்
செல்வமீ தென்ன வன்பாற் செவிப்புல னிறைக்க வல்லோ
ரெல்லவ ரும்பூ மீதி லென்றும்வாழ்ந் திடுக வன்றே. 27

இருபத்தைந்தாவது
மான்மியகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி 25-க்கு திருவிருத்தம் 1159.

பிரபுலிங்கலீலை
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

நூல் 18

வேதாந்தசூடாமணி மூலம்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	1.	3	மாழுகன்	மாமுகன்
9	21	7	யெட்டர	யெட்டா
27	74	1	சனனங்	சன்னங்
56	161	6	லொகுவனுக்	லொருவனுக்

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

வேதாந்தசூடாமணி மூலம்.

பாயிரம்.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணறு மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம். 1

சிறப்புப் பாயிரம்.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா
மணியதனு ளுறைவே தாந்தப்
பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான்
பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல
ராற்புனைபாப் பெருந்தண் மாலைக்
கருமிடற்று வானவற்கே சாத்துசிவப்
பிரகாசன் கவிஞர் வேந்தே. 2

வேறு.

சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வ
சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியை மாயைப்
பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணியை முக்கட்
பெருமணியை யகத்திருக்கோர் விளக்காக விருத்தி
யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனுநூ லதனு
ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை
நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனாற் றெரிய
நிகழ்த்துவன்வே தாந்தசூடா மணியென் றன்றே. 3

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா
வோதலுறும் வித்தைகளா மவற்றுண்மீ மாஞ்சை
யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருத்த
பேதமுற விருகூறா மவற்றுண்முதற் கூறே
பிறங்குமருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப்
போதுமீரா றத்தியா யங்களாய்க் கருமப்
பொருளுணர்த்திப் பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால்

சாற்றியவச் லசமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க
சாபரமென் றொருபா டியம்புரியப் பட்ட
தேற்றமிகு மம்மீமாஞ் சைக்குமதம் பாட்ட
மெனவொன்று பட்டாசா ரியனுல்வந் தன்று
போற்றுமவன் சீடனு கியபிரபா கரனாற்
புகழ்பிரபா கரமெனவோர் மதாந்தரநன் கமைய
வாற்றியவச் சாபரபா டியமதற்கு விளங்க
வாக்கப்பட் டுலகமெலா மறிந்திடநின் றதுவே. 2

உரைத்தவிரண் டாங்கூறு பிரமமுறைப் பதனு
லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கூர் வியாதன்
றெரித்தசூத் திரவடிவ மாகியிரு நான்கத்
தியாயமா மவற்றுண்முத னன்கத்தி யாயம்
விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு
விளங்குறுதெய் வதவிலக்க ணம்பலபத் திரனு
னிரைத்துரைசெய் யப்படுமே னன்கத்தி யாய
நிகழ்பிரம காண்டமென வேநிகழ்த்தப் படுமால். 3

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமோடுயி ரயிக்க
மறைதலாற் சங்கரா சாரியனுங் குருவா
லொப்பரிய பாடியமொன் றுரைக்கப்பட் டதுபின்
னுரைத்ததற்கு விவரணு சாரியனென் பவனாற்
செப்பரிய விவரணமாக் கூறப்பட்ட ததுவே
தெரியின்வே தாந்தநூ லென்றுரைக்கப் படுமா
லிப்பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி னகல [வே
மெங்ஙனமென் றிடினுரைத்து மியம்பிய நான் முறை

வாய்த்தநூன் முகத்துரைக்கு மங்களா சரணை
வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்தேச மெனமூன்
றுத்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கியயோ சனையே
யறிவிரு விடையிவை யைந் துரையினிலக் கணமாங்
கோத்துரைசெய் விசேடவிசே டியங்கருத்தா கருமங்
கொள்கிரியை யிவையைந்து வயவிலக் கணமாஞ்
சாற்றுமனு பந்தசதுட் டயநூற்கு விடயஞ்
சம்பந்தம் பயனதிகா ரிகளெனநான் கறியே. 5

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம்
விமலமொடு நாற்கறையப் படலறையுந் தன்மை
யடைதலது சம்பந்தம் பயன்றுயரொ லாநீத்
தானந்தப் பதம்பெறுதல் சாதனநான் கினையு
முடையவனே யதிகாரி யென்றறைவ ரிரு
ருரைத்தசா தனசதுட் டயநித்த வநித்தப்
படுபொருளின் விவேகமிக பரபோக விராகம்
பழிப்பரிய சமைமுமுட் சுத்வமெனப் படுமால். 6

நித்தியமான் மாவேபொய் விடயமெலா மெனத்தேர்
நிலைதருநித் தியாநித் தியவத்து விவேக
மெத்திவரு மிகமூடனைத் தாத்தில்வரு போக
விராகமிம்மை மறுமையுள விடயநுகர் வனைத்தும்
பொய்த்தழிய விடும்பையாய் மெனவிடுத லாகும்
புகழ்சமைமயே முதலாய சட்குணங்கள் பெறுதல்
வைத்தசமை யியல்பாய முத்திவிருப் பதுவே
வயங்குமுமூட் சுத்துவமென் றறிந்திடுக மதித்தே 7

சமைதமையே திதீக்ஷையுப ரதிசிரத்தை சமாதி
சமைமுதலா மறுகுணங்க ளுட்கரண மடக்கல்
சமைதமைதான் புறக்கரண மடக்குதல்கா மாதி
தனித்திடுகை திதிக்ஷைகரு மங்களனைத் தினையுந்
சமையெனவே விடுதலுப ரதிசுருதி குருவைத்
அனிவினு னம்புமதே சிரத்தைகுரு மொழிநெஞ்
சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச்சா தனஞ்சே
ரதிகாரி செயுங்குருசேவையினையெடுத் தியம்பில். 8

ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற் பாவ
மாமவற்றுட் குருபரனுக் கனுகூல விருத்தி
யாத்தமுயர் குருபான்குற் றேவலே யங்க
மருட்குரவர்க் குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக்
காத்தலறு தானமாஞ் சற்குருவே மெய்யாக்
கண்டசிவ மெனநம்பு மதுவேசற் பாவ
மேத்துகரு மம்பத்தி மிகுஞான காண்ட
மெனுமிவற்றுள் மூவதிகா ரிகள்வேறு முளரால். 9

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா னெனதென்
றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரியையுமீ சற்கே
யிடம்பெறநின் றுக்குமவ னேபத்தி காண்டி [போன்
செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரிதானென் றிருப்
மடந்தவிரு நன்ஞான காண்டியென லாகு
மற்றுமுள ரைவரொரு வர்க்கொருவ ருயர்வா
யடைந்தவதி காரிகளங் கவர்கருமி முமுட்சேர்
டறையுமப் பியாசியநு பவியுடனா ரூடன். 10

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி
முத்தனா மவனாறு பிறப்பினிலொண் கருமி
நீடுலக மின்மையென நினைந்துபுறக் கரும
நிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தனா மவனே
நாடரிய முமூட்சுலகங் கனவெனக்கண் டுள்ள
நற்கருமஞ் சேர்ந்துபிறப் பிரண்டுளனப் பியாசி
விடுலக விவகார நினையாமல் விவேக
மேவியோர் பிறப்பினான் முத்தனனு பவியே. 11

உலகநிலை தோன்றுமற் றன்றிகழ்ஞா னத்தா
னுண்மைமுத்த னாமவனே யாருடன் மற்று
முலகமுதல் யாதெனத்தே ரொடுகுருவை யடைந்து
முடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடை
முலகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே சஞ்செய் [ந்து
துறக்கேட்டு முயர்தருஞா னிகளாகி முத்தி
யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ கதியா
லாற்றிடுவோர் மூவரதி காரிகளா குவரால். 12

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்
தாமும்போ தககுருவே முதலாக விருநாற்
பேதமடை குவரவருட் போதகன்முன் னூலிற்
பெரும்பொருள்கூ றிடுபவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவ
வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம் [னே
வெந்துயரங் குதவுமவ னிசிதகுரு வறத்தைப்
போதகஞ்செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே
புகழ்கருகா மியகுருவென் றறைகுவர்மு தறிஞர் 13

குசகனும் விவேகத்தாற் சமமுதலாங் குணங்க
ளொருங்குபவன்பொய் விடயமெனவான் மவிருப்பருள் [வோன்
வாசகனுஞ் சிவசிவ ரயிக்கியஞா னத்தை
வழங்குமவன் காரகனே யந்தவிர்த்து நிலேத்த
வாசகனு முத்தியருள் பவன்விகித குருவா
மதிகா ரிகளாகு மெனமுன்னர்க் கூறு
நேசமுறு சிடர்தம்மு ளொருவன்முத் தாப
நெருப்பினல் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னுகி. 14

நானுரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென்கொ
னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தலர்கரங்கொண் டேகி
யானுநற் கல்வியறி வடக்கம்வை ராக
மாதியாங் குணமுடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்
றுனுரப் பணிந்தெழுந்தன் பார்கரங்கள் குவித்தே [மண்
யுறவழுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத் தொழிவு
தானுமெத் திறத்தினு லெனவினவல் சிடன்
றனதுவிதி வத்துபசன் னத்துவமா மன்றே. 15

அனையவன தகிகாரந் தெரிந்தருளா னேக்கி
யஞ்சலோம் பென்றபய கரஞ்சிரத்தி லிருத்திப்
புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவன தனன்ம
புத்தியினை யொழித்துத்தா தான்மியவாக் கியத்தா
னினையலரு மொருபிரம நீயேயென் றுள்ள
நிலையையுணர்த் துதல்குரவ னுபதேச மாகு
மினையவுப தேசமுறை யுத்தேசத் துடனே [தாமால்.
யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத்

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரத்தா
லறைந்திடுத லுத்தேச மாங்களகம் பளிதாங்
குறியுடைய தானெனல்போ லப்பொருளிற் சிறந்த
குறியுரைத்த லிலக்கணமவ் விலக்கியமாம் பொருளிற்
செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென்னத்
தெரிந்திடுதல் பரீட்சையோர் பொருளறிந்து பெறற்
பொறியுறல்செய் காட்சியா மளவைமுத லாகப் [குப்
பொருந்துபிர மாணங்க ளெட்டுளவா மன்றே. 17

கடமுதலா மவற்றினது காண்கை தானே
காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமனு மானந்
திடமருவு மவ்வனுமா னம்பதினை யேது
திட்டாந்த மெனுமங்க முடைத்தவற்றுட் பதினை
விடமலைவெவ் வழுவுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையினு
னெனலேது மடைப்பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த
முடைமையுணா ராத்தனுரை யானதிதீ ராதி
யுறுகனியா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம். 18

பகற்பொழுதுண் ணுமொருவ னிளையாமை கண்டு
பரிந்திரவுண் கற்பித்தல் காணருத்தா பத்தி
யகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி லிருப்ப
னவன்வேறோ ரிடத்திலெனத் தெரிந்திடுத லன்னைத்
தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தாபத்தி யென்பர் [ந்தோன்
தகும்பசுவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டிரு
புகப்படரும் வனத்திலதன் விடயஞா னந்தான்
பொருந்துதலே யுவமானப் பிரமாண மாகும். 19

இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனுந் தோன்று
மின்மையினர் வபாவமா மாயிரமா கியவென்
டன்னிலொரு நாறெனுமென் னுண்டெனுஞா னந்தான்
சம்பவமா மிம்மாத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ்
சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர் வதனைச்
சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமாகு மளவை
யென்னவிவண் டொகுத்துரைத்த காட்சிமுத லாய [பாம்
வெண்வகையிற் சமயர்கொள லின்னவென வுரைப்

புகலுலகா யுதனுக்குக் காட்சியொன் றேசைன
புத்தவைசே டியர்கடமக் கிரண்டனுமா னத்தோ
டுகலருஞ்சாங் கியர்க்குமூன் றுரையொடுநான் குவமை
யொடுநியாயர்க் கருத்தா பத்தியொடைந் தாகு
மிகுபிரபா கரற்காறு ம்பாவமொடு பாட்ட
வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுற்
றிகலருமொண் புராணிகர்க டமக்களவை யெட்டா
மென்றுரைப்பர் சம்பவவை திகங்களுட னன்றே. 21

திருந்தியவே தாந்தநூ லியம்புறுவ திருக்குத்
திரிசயமென் றிருபொருளங் கவற்றின்முதற் றிருக்கில்
வரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசா தீகளா
மற்றவைமூன் றினுக்குமுதா ரணமுறையே மொழியில்
விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம் பனைமரமொன் றிற்கு
ஞிமிறினங்கள் புக்குமுகத் துழுதுபெரு குறுதே
னருந்துநறு மலர்முதலா யினவும்வே றுள்ள
வணிமரமுங் கன்முதலா யினவும்போ லாமால். 22

நிரவயவ மாதலினு னுஞ்சத்தாவேறு
  கிழமை யானுமிறை தனக்குமுத னீடுவின்
ஒருவுறுக விவ்வுலக காரணமா மாயை
  யுண்மையினு னிறுதியதி லென்பதென்கொ லென்னில்
வரைவுதரு சித்திரிகன் சித்திரசத் தியைப்போன்
  மாயையுஞ்சன் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறுய்த்
தெரிவதிலா மையினென்றுஞ் சச்சிதா னந்த
  சிவத்தினுக்கு விசாதியிலை யென்றுணர்க தெரிந்தே.

சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மென்னுஞ்
  சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கயிகக
மரிதிலுண ரேவவெனு மிடைச்சொற்குத் தேற்ற
  மத்துவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக் காகக்
கருதுபொருள் வருதலினு லிம்முறையே மாயா
  கற்பனைகள் கடந்துநிர வயமாகி யென்றுந்
திரிதலில்சின் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத்
  தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே. 24

அத்தியா ரோபம்ப வாதமென விரண்டா
  யிறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள
சுத்தியூ டிலாதவிர சதம்விளைத்தல் போலச்
  சொல்பிரம சத்தினில்லா வுலகதுகற் பித்த
லெய்த்திடுதான் வெள்ளியதன் றிப்பியெனல் போலோர்ந்
  திறைமெய்பொய் யுலகமெனத் தெளிதலப வாத
மெய்த்தபேர்க ளறியுமிலக் கணமூன்று மவைதாம்
  விளங்கதத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு சொரூபம்.

ஆகமுத லனியதி செய்து நின்ற
வாருயிரை யறிவித்த லதத்துவா விருத்தி
சாலகநுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூ தாதி
சகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்தல் தடத்த
மாகனலி விளங்குகதிர்ச் சொருபனெனல் போலான்
மாவினிச சொருபமிது வெனவுணர்த்தல் சொருப
நீகடவு சொருபநிசஞ் சச்சிதா னந்த
நித்தியம்பூ ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே. 26

மதித்தன்மதி யாமைநன வாதிகளிற் றனக்கோர்
வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தையனைத் தினுமே
யுதித்தவிட யங்களைநின் றறிந்திடுதல் சித்தா
முவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்மையா னந்தந்
திதித்தசதோ திதநித்த மனைத்துஞ்சா தகமாந்
திறத்தினு லனைத்தினுஞ்சம் பந்தநிறை வெனவே
விதித்திடுக வுயிர்சச்சி தானந்த மயமேல்
விளங்கியதி லவற்றுளா னந்தமெங்கு மெனினே. 27

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி னொளியே
விளங்கியிடும் புனலிடத்தின் வெம்மையே விரியும்
வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகினிலவ் வகைபோல்
விமலசத்தோன் றேதிகமுங் கன்முதலா மவற்றின்
மெய்ம்மைதவிர் புத்தியது த்மோகுணத்தின் மூட
விருத்தியினு மிராசதத்தின் கோரவிருத் தியினு
மெய்ம்மையசச்சித்தாகுஞ் சத்துவத்திற் சாந்த
விருத்தியினிற் சச்சிதா னந்தங்க டோன்றும். 28

ஆகினு லானந்த மயமாயான் மாவவ்
　　ஐவற்றினுக்கு முபாதியுள வவைமூன்றேய மொழியிற்
பேசமுறுஞ் சத்துமுன் றும்விவகா ரிகம்பின்
　　பிராதிபா திகப்பார மார்த்திகசத் தெனவே
முதுணர்விற் சுழுத்தியிற்றோன் றுதுநன வற்று
　　முத்தியுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம்
போதுகன வினிற்றோன்றி யழிவதிடை யதுவாம்
　　பொன்றுத பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே. 29

சீவனு மீசன்கூ டத்தன்பி ரமமென்னச்
　　சித்துநான் காங்குடநீர் கதுவுறுவெண் மீன்வான்
அவுபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசஞ்
　　சொல்கடா வச்சின்னு காசமொடு மாவான்
மேவுமிவ்வ யவற்றினுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்
　　விடயமொடு பிரமப்வா சனைமுக்கி யம்பின்
னேவுநிச வான்மாவோ டத்துவிதம் வித்தை
　　யெனுமிவற்றின் பெயராலெண் வகைப்படுமா னந்தம்

மாதுமுதல் விடயஞூ கியங்கடமிற் றோன்றி
　　வால்விடயா வானந்தங் கண்படையிற் றோன்ற
லோதுபிர மானந்தந் துயிலொழிவிற் றோற்ற
　　முடையதுதான் வாசனா னந்தங்கே டுளவா
மாதனுமி னுமன்மதி தோன் றுதல்முக் கியமா
　　மானந்த மனோலயயோ கத்தினில்வந் துதித்த
வேதமறு நிசானந்தம் பிரியவிட யத்து
　　னியான்பிரிய னெனத்தோன் றுதலான்மா னந்தம்.

விரியுமுல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மைதா னென்னும்
விவேகத்திற் றோன்றுவதே யத்துவிதா னந்த
மரியமறை முடிவாகும் வாக்கியஞா னத்தா
லாதலது வித்தியா னந்தமென வறிக
வரியனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மை யின்றி
*யொன்றொன்று காமையென்று மின்மையென
விரியும்பா வங்களிவை நித்தியத்துட் புகாத [நான்காய்த்
திறத்தனவாம் பூரணத்து முறுதனமூன் றுகும். 32

உரைத்தவைதா மியாவையெனி னொருகாலத் துண்டின்
றொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்சேத முடனே
தெரித்தவொரு தேயத்துண் டொருதேயத் திலையென்
றேயபரிச் சேதமுமொன் றுமாகா தென்னுங்
கருத்தில்வரு வத்துபரிச் சேதமுமா மெனவே
கருதிடுக வினிச்சித்தின் விரிவாகு மெனமுன்
விரித்திடுமச் சிவாதி கட்குநா மாதி
விவகார கற்பனையீண் டெடுத்துமொழி குதுமால். 33

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்
றைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவ ரவருள்
வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபி மானி
விவகா ரிகன்புத்தி கதுவுறுசை தன்யன்
மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்சேப ரூபன்
வருபிரமாத் துருநுவல்கத் துருவொடுபோத் துருவே
தோற்றியிடும் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி
துவம்பதமுக் கியன்முதலா யினவிசுவ னுமம். 34

---

* "யொன்றினிலொன் றின்மை யென்று" என்றும் பாட முண்டு.

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியஷ்டியபி மானி
பிரதிபா திகசீவன் சொற்பனகற் பிதனென்
மற்றவைதான் முதலாய தைசதன்றன் பெயராய்
வழங்குறுவர் காரணமெய் வியட்டியபி மானி
யுற்றுவரு மவித்தையோ பகிதன்கா ரியமா
முபாதிகனென் பனமுதலாம் பிராஞ்ஞ னங்கள்
பற்றிவரு சீவான்மா வந்தரான் மாமேற்
பரமான்மா வெனப்படுமான் மாவிதமூன் றாகும். 35

வேறு.

காய்ந்துள விரும்பு போனுடம் பாதி
கலந்துறு குடும்பமென் வழக்கிற்
சார்ந்துளன் சீவான் மாவெனப் படுவான்
றமரை யிலையினீர் போலத்
தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந்
தோய்விலனந்தரான் மாவாம்
போந்தல கிறந்த பரிதிபோற் சான்றாய்ப்
பொருந்திறேன் றன்பர மான்மா. 36

நீர்விழுந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி
நின்றதென் றுரைப்பது போலுங்
கார்விரைந் தோட வோடுகின் றதுதண்
கலைமதி யென்பது போலு
போர்வருந் திரிவிற் போதவான் மாவிற்
குடன்முத லாகிய வுபாதிப்
பேர்வருஞ் சிவ பாவனை யுலகப்
பெருவிவ காரமென் றறியே. 37

அருவிராட் புருட னிரணிய கருப்ப
னந்தரி யாமியென் றீசன்
றிரிவித மவருட் டூலவா கத்தூச்
சமட்டியா கியவபி மானி
விரிவுறும் வைச்வா நரனென முதலாய்
விராட்புரு டன்பெய ராகு
மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி
மானிமாப் பிராணனே யன்றி. 38

ருத்திராத் மிகனென் பெயர்முத லாகச்
சொற்றன ரிரணிய கருப்பற்
கேத்துகா ரணமா முடம்புறு சமட்டி
யெனுமபி மானியவ் வியத்தன்
வாய்த்தகா ரணமா முபாதிக னனந்த
மயன்பர தேவதை பரம
னுத்தகற் பதமுக் கியார்த்தனென் பெயர்மு
னந்தரி யாமிபெற் றிடுமே. 39

சித்திர படமோர் பொருளொடுங் கூடாத்
திகழ்வினிற் றௌதமே யெனவு
நெய்த்தகூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு
நீனிறத் திலாஞ்சித மெனவும்
பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும்
படுதல்போற் பிரமமு மாயை
வைத்தகா ரியங்கள் கடந்துறு நிலையில்
வயங்குஞ்சித் தெனும்பெயர் புனைந்தே. 40

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி
யந்தரி யாமியா மாயை
சகலகா ரியமாஞ் சூக்கும வுடம்பு
சார்ந்துபொற் கர்ப்பனென் றாகி
விகலமி றூல வுடம்பினை மேவி
விராட்டென நிற்குமென் றறிவாய்
நிகழுறு பிரமஞ் சித்திர படமேற்
சித்திர மியாதென வினவில். 41

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதன மோடு
வெற்பெழு வாயசே தனமாய்ப்
பரந்துள வுலகஞ் சித்திர மென்பர்
பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத்
திருஞ்சடா சடமா முலகது தோற்ற
மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில்
வரைந்தபன் னிறமாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற
வல்லன வலதுமிற் போலி. 42

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று
முண்மையாஞ் சித்திர படம்போன்
றூர்வுற வெழுஞங் கிர்முத லாய
வதனொடொப் புறுகிலா வாபோற்
றோர்வரும் பிரமத் தெழுந்துபற் பலவாஞ்
சீவர்கள் சித்தொடொப் பாகப்
பார்முத லெவ்வாச் சடங்களா தலினாற்
பரத்திலாஞ் சடாசட வுலகம். 43

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்க
ளொலாமீறி தன்முத லனவாங்
கத்துருத் துவமோ டகத்துருத் துவம்பி
னன்னிதா கத்துருத் துவமே
யத்தன்மெய்ப் பிரபுத் துவவலி யாக்க
லளித்தல்போக் குதனிய மனந்தா
னெய்த்திட லகற்று மநுப்பிர வேச
மென்பன வீசனேந் தொழிலே. 44

நீங்கிய விகாரப் பிரமமா மீச
னிகழ்த்துமோ தொழில்பல வென்னிற்
பூங்கதி ரிச்சை யின்றியே வாரி
பொழிமழைக் கதிரினூற் பொழியா
வாங்கதி னிழலைப் பொருந்தியங் கிழலை
யலர்முகி லான்மறைத் தளித்தே
தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர்
தொலைத்ததைத் தன்னெடாக் குதல்போல். 45

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப்
பொலிந்தசிற் பிரதான மதனூற்
சாற்றரு நிமித்த காரண னாகித்
தகுஞ்சடப் பிரதான மதனூ
லாற்றுபா தான காரண னெனநின்
முக்கிய புத்தியா திகளிற்
றோற்றுபூ சீவ ரூபமாய் வினையாற்
சொற்றபோத் தருவென நின்றே. 46

நியமசக் தியினுற் போகபோத் தருவை
　　நியமஞ்செய் தருத்திர வுருவான்
மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து
　　வந்தரு ளாரிய வுருவா
லயர்வுறு சிவன் றன்னையே தன்னே
　　டயிக்கமாக் குவனென வறிக
வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென் பனவா
　　லுயிரிறை கட்குறும் பேதம். 47

மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போன்
　　மிகுமுயி ரெலாமுறு னெனுமோர்
தகுமபி மான மிறைசமட் டியதாந்
　　தனித்தனி மரம்பெயர் கொளல்போற்
பகுமுட லூறும் வேறுவே றுகப்
　　படுமபி மானமோர்ந் துரைப்பிற்
றெகுமுயிர் வியட்டி யுருவமென் குவர்மேற்
　　றேம்பத விலக்கிய முரைப்பாம். 48

சிவனென் றிடுமு வகையதிட் டானன்
　　சேதன னந்தரி யாமி
யாவலி னநுசந் தாத்தருச் சுயஞ்சத்
　　தார்த்தனே டவச்சினன் சீவன்
றாவரும் பார மார்த்திகன் றூரியன்
　　சான்றினன் பிரத்திகான் மாவா
லேவமி றெய்ப தத்திலக் கியார்த்த
　　னென்பகூ டத்தனு மங்கள். 49

ஈசனென் றிடுமூ வகையதிட் டான
 னியம்பரு மொருபரப் பிரமம்
பாசமில் பாதத் துவம்பர மான்மாப்
 படியிலா விசுத்தசித் தின்றிப்
பேசுதற் பதலக்கி யார்த்தனென் பனமுற்
 பெறுபரி யாயநா மங்க
டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர்
 திருந்துநூ றெரிதரும் புலவர். 50

வடிவொடு பெயராற் குடமுத லாக
 மண்பல வகைப்படு மதுபோற்
சுடுபசும் பொன்னே செய்கையாற் பலவாஞ்
 சுடரிழை யுருவுகொள் வதுபோற்
படியறு சித்தே முன்சொல்சீ வாதி
 பலவுமா மெனமுத லாக
விடலரு மறிஞர் நூல்பல திருக்கு
 விவேகமென் றியம்புறு மன்றே. 51

இந்துவினை யனுதியடைந் ததைமுழுது
 மறையாம லிந்து தன்னு
லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங்க
 மெனவெனையா னறியே னின்னு
முந்துலக விவகாரந் தனிஜீயிரை
 யடைந்ததனை மூடா தென்று
மந்தவுயி ராலறியப் பட்டுமனற்
 றம்பிக்கு மந்தி ரம்போல். 52

விளங்குறுமான் மாவுருவ மல்லாம
லான்மாவின் வேறாய்த் தோன்று
துளங்கொள்விய தாதிகா ரியங்கடமைத்
தோன்றும லொடுக்கி நின்றுந்
துளங்கலக டிதகடித னுசமர்த்தை
யாகியுமே தோன்று கின்ற
வளங்கடரு காரணமா யதுவாகுந்
திரிசியமா மாயா சத்தி. 53

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துச்
சடந்துக்க மசித்தங் கண்ட
மெனுமிவையுண் முயற்கோடு முதலசத்துச்
சடவுருக்கல் லெழுவாய் புத்தி
தனையடையுங் கோரமொடு மூடவிருத்
திகடுக்கந் தபுமெய் யாதி
முனமுரைசெய் யசித்தங்கண் டிதங்கால
பரிச்சேத முதல வாகும். 54

பின்னமொட சித்துச்சா வயமுமெதிர்
மறையுமவை பிரிந்து தம்மின்
மன்னியவு மொழிந்திர்வாச் சியமாகு
நவவிதமம் மாயை யெய்து
முன்னலருஞ் சுருதிசம்பந் தமுத்திசம்பந்
தமுலகசம் பந்த மூன்று
மென்னவருஞ் ஞானங்கண் முறையேயம்
மாயைபடு மியல்பு கூறில். 55

விண்ணின்மல ரெனத்துச்ச. மேயெனவு
　　மிப்பிவெள்ளி வெள்ளி போல
வென்னுமகிர் வாச்சியமா மெனவுமுயிர்
　　போளித்த மெனவு நிற்கு
முன்னிலவு தமமாயை மோகமுட
　　னவித்தைபொய்ம்மை யுருவி யென்றே
நன்னுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு
　　மெனவறிஞர் நவில்வ ரன்றே. 56

சிவசே தனமறைத்துத் தமமயலா
　　கியவுலகத் திறத்திற் கெல்லா
மேவுகா ரணமாகி மாயைவிப
　　ரிதஞானம் விளைத்து மோக
மோவவுணர் வழித்தவித்தை சத்தின்வே
　　றுகிப்பொய் யுருவி யாகும்
வீவிலா மாயையதற் கிருதருமஞ்
　　சங்கோச விகாச மென்றும். 57

விரிந்தபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக்
　　குவித்தொடுக்கும் விதமே போல
வாந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு
　　மத்தினு லகிலங் காட்டிப்
பரந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தா
　　லடக்குமெனப் பகர்வர் மாயைக்
கிருந்தகுண மிரண்டுளதில் சுதந்தரமுஞ்
　　சுதந்தரமு மென்ன வன்றே. 58

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே
　　றுகியொரு பொருளாய்த் தோற்றல்
செய்யாமை யானுளதில் சுதந்தாஞ்சான்
　　றுயவொரு சேத னன்பா
லய்யாத சிவாதி யாக்குதலாற்
　　சுதந்தாமு முளது மாயை
மெய்யான தலதென்றல் விசும்பலர்போ
　　லில்லையென விளம்ப லன்றே. 59

புலமில்கன விடைக்கரிபோற் றோன்றிவிசா
　　ரந்தோன்றப் பொன்றும் பொய்யா
நிலவுதல்செய் சுத்தசத் துவவடிவ
　　மாயையொடு நிகழ்த்து கின்ற
மலினசத் துவவடிவ வவித்தைதமப்
　　பிரதான வடிவ மாகு
நலமில்பிர கிருதியென விருத்திமுன்
　　றுடைத்துமுன நவின்ற மாயை. 60

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி
　　யாசயிக்க மாயிற் றுண்மை
யாயபிர மத்தினை வொடுபடைப்பி
　　னிதுபேத வவத்தை யெய்து
மேயவதிற் பிரமசை தன்னியம்பிம்
　　பித்திதுவே விளங்கு ஞானத்
தூயசை தன்னியவீ சன்பதியென்
　　றிடநிற்குந் துணிவு தன்னால். 61

அப்பாற் குபாதி யாகி
யமோகஙகா ரளியா மாயை
பொய்ப்புறு மவித்தை யென்னிற்
போத்துருப் பசுவென் றோது
மொப்பருஞ் சீவர்க் கெல்லா
முபாதியாய் மோகஞ் செய்யு
மெய்ப்புறு பகுதி பாச
மெனக்குணச் சமமாய் நின்று. 62

அவித்தையின் விம்பித் துள்ள
வாருயிர் நுகர்ச்சிக் காகத்
துவக்குறு காரி யங்க
டோற்றிட வெதிர்கு றித்த
வுவப்புறு மீச னேக்க
மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து
பவப்படு கால மாகி
யதுகொடு பரிணு மித்து. 63

இருமக தத்து வந்தா
னெனநிற்கு மதுதா னீர்பெய்
தரும்விதை முளையா மன்முன்
போலிரா தமர்தல் போலக்
கருவெனும் பகுதி யோடாங்
காரமு மாகா மற்பொய்
யுராமுறு நிருவி கற்ப
வுருநடு வவத்தை யாகும். 64

கொன்மக தத்து வந்தான்
குணபேத முருப்பொய் ஞான
மன்சவி கற்ப மாக
வருமுத லத்தி யாச
மென்முத லாங்கா ரந்தோன்
றிடுங்குண சத்து வந்தான்
பின்வரு மிராச தஞ்சொற்
பெருந்தமோ குணமென் ருகும். 65

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி
யுருவங்கள் பிரகா சம்பின்
புரைப்பிர விருத்தி மோக
மென்குவர் புகல்கு ணங்க
ளிரைப்பெயர் தான்வை காரி
கமுந்தை சதம்பூ தாதி
யிரிப்பருங் குணங்கண் மூன்றுந்
தருவமேல் விளம்ப லுற்றும். 66

சத்துவ குணத்திற் றேன்றுந்
தயங்குமுட் கரண நான்கும்
புத்தியிக் கியங்க ளைந்தும்
போந்துதித் திடுமி ராசச்
தத்தில்வாக் காதி யைந்துந்
தரும்பிரா ணுதி யைந்து
மத்தமோ குணத்திற் றேன்று
மகல்விசும் பாதி பூதம். 67

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சி
கரித்துல் காகி நிற்குஞ்
செப்பிய கரண நான்கின்
செயல்களா நினைத்த லந்தப்
பொய்ப்பொரு டுணிதன் மானம்
புரிதல்சிந் தித்த றிங்க
டிப்பிய நான்மு கன்சேத்
திரிபுராந் தகன்றே வன்றே. 68

இக்கர ணங்க டான
மிதயஞா னேந்தி யங்கட்
குய்க்குறுந் தொழிலாங் கேட்ட
லுறல்காண்ட லுண்டன் மோத்த
றிக்குமா ருதமே னன்மித்
திரனுயர் வருண னேடு
தக்கசு வனியாந் தெய்வந்
தானங்கா தாதி யாமே. 69

புத்தியிந் திரியங்க டாமுணரும் விடயம்
புறமெனவே யுள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவிகள் புதைப்பி
னுய்த்தபிரா ணதியொலி கேட்கையன்னு திகளை
யுண்ணும்போ தழல்குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின்
மெத்துமக விருளறித லுட்காரா திகளின்
விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும்
வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த னடத்தல்
வழங்கல்விட லானந்தித் திடுதலென வறியே. 70

அங்கமக பதியிரவி யுடன்மிருத்து பிரசா
பதிதெய்வம் வாய்முதலாய் கோளகைகடான
மிங்கிவையு ளுட்கரண மிருவகையிற் றிரிய
மென்னவரு பதினான்கு மத்தியான் மிகமாந்
தங்குமிவற் றுறுவிடய மாதிபௌ திகமாந்
தகுமாதிதே வதையாதி தெய்விக மாமிப்
புங்கவரோ யிந்திரியம் விராட்புருடற் கதுமெய்
பொன்கர்ப்பற் கதுமறைப்பா மந்தரியா மிக்கே. 71

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுச்சு வாச
நிசுவாச மியற்றுமபா னன்குதத்தி னூற்றுச்
சென்றொழிய மல்சலங்க ளொழித்தனுறுஞ் சமானன்
சேர்ந்துந்தி யன்னரச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு
மென்றுமுதா னன்களமுற் றுற்காரம் புரியு
மிருந்தங்க மெங்கும்வியா னன்பரிக்கு முடப்பைக்
குன்றுதலி லுகன்சோம் பாவித்தல் விளக்குங்
கூர்மனுல் விக்கலொடு தேக்குளவா மன்றே. 72

தும்மலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனு னகுதல்
சொல்லுதலாந் தேவதத்த னுற்சோக ராக
மிம்மைதரும் புனஞ்செயனத் தனஞ்செயனும் வாயு
விறந்தவைந்து நாள்கடறு மிருந்தூதனி விங்கி
மெய்ம்முழுதும் வெடித்திடச்செய் தகனுநா காதி
விளம்புபுற வாயுக்க டாங்கருமேந் தியங்க
டம்மைமிக வியக்கனுறும் பிராணுதி வாயுத்
தாமியக்கும் விடாமன்ஞா னேந்திரியங் களையே. 73

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ் சனனந்
தரியாமியொடுமகாப் பிராணனெனும் பெயர்கொள்
காற்றிவைகள் சிவசம் பந்தமா யேயுட்
கரணங்க ளியக்கியிடு மண்முதலைந் திற்கும்
பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்டீ கரணம்
பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகுந் தரும
மாற்றரூறு இண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா
மயனொடரி யரனீசன் சதாசிவன்றே வதைகள். 74

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முட்
ககனத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டு றுடனே
யந்தழலுக் கொளியொடுமூன் றறற்கிரத மொடுநான்
கைந்துமண மொடுபுவிக்கென் றறிகதிரி புடிதான்
முந்துஞா துருஞான் ஞேயமா மவற்றுண்
மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தன்னிய
நந்துஞா துருமனத்திற் கதுவறிவு ஞான
நவின்றபௌ திகவிடய ஞேயமென வறியே. 75

ஈங்குமன மிருபத்து நான்காவ தாகு
மிருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங் கார
மாங்கதனை யடைதலுறுஞ் சிதாபாச சீவ
னறையுமிரு பத்தாறு மவ்வுன்மாயை மருவு
மோங்கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனவ்
வுயிர்முதலாந் துரியனிரு பத்தெட்டா மவனு
னீங்கலரு மீசனதிட் டாத்துருவாம் பிரம
நிகழ்த்திலிரு பத்தொன்ப தாவதுவா மன்றே. 76

தெரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகையாங் கிரம
சிருட்டியுக பற்சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி
விரித்தமக தத்வமக முந்தன்மாத் திரையாம்
விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூத
முரைத்தவற்றாற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய
வுலகுதயந் தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலான்
மருத்துவசத் தலையாதி போற்சிவத்தின் மாயா
மயநாம வுருவநிகழ் வாமுகபற் சிருட்டி. 77

சுருதிசித்த மாதலினு லிவையுடம்பா டாகுந்
தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா விறையாற்
றருதலெங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற்
றளிலாக் கிர்ச்சிலையி லிச்சையிலா தெழுந்த
பருதியினு லழல்வரல்போற் பரசிவனுன் மூலப்
பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக்
கருதின்முா னிலையாகு மெனப்புகல்வ ரறிஞர்
காரியங்க டோற்றுதனல் வகையவையீண்
[டுரைப்பாம். 78

விருத்திபரி ணும்மா ரம்பம்விவர்த் தகமாம்
விரிந்தபடங் குடில்பாவம் பாறயிரா கார
முரைத்தனுரூ தந்துப்ட நியாயம்வன் பழுதை
யுரகவுரு முறையவற்றின் றிட்டாந்த மாகும்
வருத்துகயிற் றரவங்கந் தருவநகர் குற்றி
மகன்கனவிற் றிரசாலஞ் சுத்திகா ரசதந்
தெரித்தவிவ்வை முதலனவாந் திரிதலின்மெய்ப் பொருளிற்
றிரிந்திடுபொய்ப் பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை.

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிகாரி யாகப்
பொருந்துமுயி ரிடத்தேன்முன் பிராந்தியார்க்கென்னி
லொப்பில்சதி பதிரதிமா னுருவச்சொற் பனந்தா
னொருமுனிவன் பானுதிப்பி னதனுலங் கவனுக்
கெப்பழுது மிலாததுபோற் சான்றுமான் மாவில்
இலங்குகுண வுருவமாம் பகுதியினுன் மருளு
மெய்ப்பரிய ஞாதுருவும் பிராந்திஞா னமும்பொய்
விடயனே யமும்வரினு மவர்க்கிடையூ றிலேயே. 80

இறைவனுற் றோன்றியமா யாமயமா முலக
மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினு லதனுண்
மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா
மற்றொருபோக் கியவடிவ மேவிருப்பு விடயம்
வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்தினொடு நொதுமல்
விடயமெனப் பலவிதமா மவையாவை யென்னின்
முறையின்வநி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு
முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந் துடை
யோர். 81

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பின்
னெய்துமுயிர்க் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோர்
தேசவிட யத்துறுதற் கெவ்வா றிங் கென்னிற்
றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம்
பேசிலொரு தகையாய்ப்போத் துருப்புத்தி தன்கற்
பிதநானு விதத்தினு லவைதமைபெற் றேனுக்
காசைவிட யமதாகிப் பெருற்குவெறுப் பாகி
யரியதுற விக்குபேட் சாவிடய மாமே. 82

அப்பொரு டான்விளங்கித் தோன்றுறுதற் கின்று
மறைதருமொரு கிட்டாந்தந் தோன்றியவோர் மாறு
மெய்ப்பரிசோர் றிறமாகப் போத்துருக்கள் புத்தி
விருத்திகற் பிதத்தினுற் றுதைக்கு மகளாய்த்
தப்பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத்
தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா யிருப்ப
விப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு
மிலங்குயிர்க்கற் பிதமுமா மிருதிறத்துற் றிடுமே. 83

அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப
தல்லாமை யானுநா லாசிரிய வடிவாய்
நண்ணலரு முத்திசா தனமாயுந் தன்னு
ணழுவவொண்ணு மையினுனு மனையதுதா னிற்க
வெண்ணரிய சிவகற் பிதமாய வதுதா
னிருபிரபஞ் சங்கள்சாத் திரத்தொடசாத் திரமாங்
கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ் சங்கொலிரு திறனுங்
கழுதிற்றீ விரமந்த மெனவலைவயீண் டுரைப்பாம். 84

சிவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத்
திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதீ விரமாங்
காவலுறுஞ் சூதிகஞ் மாதிகமொ டேதன்
கருதுமனக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின்
மேவுறுமவ் விருதிறனு மாருயிர்மெய்க் காட்சி
விரோதிகளா தலின்ஞானம் பயிறற்கு முன்ன
மோவுவசாத் திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்ஞ் ஞான
வுதவியா யான்மக்காட் சிப்பின்விடு வதுவாம். 85

திரிமந் தங்களுயிர்க் காட்சியுற்ற பின்னுந்
 திகழ்மூர்த்தி பெறற்பொருட்டு விடுவனவென் றறிக
பாவமுறு மவச்சின்னோ பாதிபதி விம்போ
 பாதியுட னத்தியா சோபாதி யெனவே
பேவுமுபா திகளொருமூன் றுளவவற்றை முறையே
 விளம்பியிடிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே
யாவரண வவச்சின்னோ பாதியாம் பிரத்தி
 கான்மாவுக் கதனதுகா ரியமாம்புத் தியினில். 86

பற்றியவான் மாப்பதிவிம் பித்திடுத ருனே
 பதிவிம்போ பாதியாம் புத்திகத மாய
முற்றுசுக துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல் போல
 முயலுதலே யத்தியா சோபாதி யாகு
முற்றவத்தி யாசவிலக் கணமாம்வே றென்றை
 யொன்றாகக் கருதலிப்பி வெள்ளியது போல
மற்றதுநால் வகைப்படுமால் மித்தையுட னிதர
 மற்றிதரே தாஞ்சத்தி யங்களினு லன்றே. 87

நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி வரல்போ
 னித்தமுறு மான்மாசந் நிதியதனின் முறையே
சரிப்பினொடு காண்டனினை வுறலறிதலீ வரலசற்
 றகுந்தால மெய்மித்தி யந்த்தியா சந்தா
னிருப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தி யாச
 மிதரேத ராத்தியா சங்கரண மாகுந்
தரிப்பரிய மூலவகங் காரமது தானே
 சத்தியாத் தியாசமெனச் சாற்றுவர்தக் கவரே. 88

ஆங்கார மான்மாவிற் குநானெனலாற் கயிற்றி
னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தா
ஞங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தா
வாமெனலாற் சிவப்புவலம் போற்சோபா திகமா
மீங்காகுங் கரணதரு மான்மாவிற் கிச்சை
யினேனுனென் றிருத்தலினு லலைபுனலிற் புக்க
விர்ங்கதிரின் விம்பமெனத் தருமாத்தி யாச
மெனவுரைப்பர் நான்குடும்ப வானெனநிற் கையினல்

மைந்தர்முத லாயினு ருடனுன்மா விற்கு
மண்ணுலகிற் பஃறியத்த விவகார மெனவே
யந்தமுறு சம்பந்த மாத்திராத்தி யாச
மாமென்ப ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மா
னந்துநிரு விகாரியான் மாவென்றல் பெற்று
நவிறருமைந் தவத்தையுள வவையாவை யென்னிற்
றெருந்தமுறு நனவொடுசொற் பனஞ்சுழுத்தி துரியந்
துரியாதி தந்தானு மவற்றியல்பு மொழிவாம் 90

பெருந்தூல வைம்பூத மீரைந்திந் திரியம்
பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவா
மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ
டகரவெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாக
விருந்தாக விதயமல ரட்டதள கதியில்
விசுவசி வனும்விராட் டிறையுமொருங் கடைந்து
வருந்தாவில் விடயங்கள் கரணமனைத் தானு
மருவிநுகர்ந் திடுதல்சா கரணமா மன்றே 91

பஞ்சபூதமுஞ்சித்த புத்தியுமின் ஞெழிந்த
பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதனுவி னின்றும்
விஞ்சுரசோ குணமுகர மெழுத்ததிதெய் வந்தான்
விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்லிதய மென்னுங்
கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியாற்றை சதனுங்
கனககர்ப் பனுமருவி நனவின்வா தனையை
நெஞ்சமெனுங் கரணத்தா லநுபவிக்கை தானே
நிகழ்ந்திடுஞ்சொற் பனமென்று நிகழ்த்துவர்மூ
தறிஞர். 92.

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு போல
விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா தனையோ
டாய்ந்தவான் மாசிரயத் தவத்தையற விருக்கு
மரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற் றமமே
யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தரன்றெய்வ மிதய
மிடமாகக் கமலமலர்ப் பொகுட்டுநடுக் கதியா
லோர்ந்தபிராஞ் ஞனும்பரனு மாய்ப்பிரமா னந்த
முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்கரணந் தன்னால். 93

அநுபவித்தல் சுழுத்தியா மின்னனவா திக்ண்மூ
வவத்தையொடு முத்தாம மூப்புரமுத் தானம்
பினுமுத்தே யங்களெனும் பரியாய நாமம்
பெறமுரைத்த சாக்கிரத்தே யககமல மழித்து
மனவழக்கந் தவிர்ந்துபரந் தனைச்சிந்தித் திடலே
வருந்துரிய மப்பரமான் மாவின்மன மடங்கன்
முனமுரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுதலிருட் சுழுத்தி.

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு கனவால்
விண்ணவர்க்கு நனவுநரர்க் கம்மூன்று மாகுங்
கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியமகா யோகி
கட்குவரு வதுதுரியா தீதமுதன் மூன்று
மலங்களறு மநுடர்க்குத் தமிற்றுமே தோன்றி
வரும்பந்த மாமேனை யிரண்டுமியோ கத்தா
லிலங்குமுத்தி சாதனமா மவையொன்றி லேயொன்
றிலாமையாற் காலதே சங்கணிய மம்பொய். 95

சொற்றவவத் தைகளிலனு கூதனை யறியுந்
துரியனே யுளனனவு கனவிலறி வுண்மை
பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெறலுமைப்பி னெழுந்து
பிறிதொன்று மறியாது சுகத்துறங்கி னேனென்
றுற்றவிரு நினைவுமநு பவஞ்சுழுத்தி யதனி
லுருதுவரா வெனுமருத்தா பத்தியினாற் பொருள்கண்
முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குதலெனக்கா ரியங்கண்
முழுதையுமுட் கொண்டபே ரவித்தையிரு ளினையும்.

அந்தவவித் தையினதுருக் குமவிருத்தி தன்னி
லலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணிலாத் துளிபோல்
வந்திலகி யடங்குநிசா னந்தக்கூற் றினையும்
வருகரணுந் தாராபேக்ஷை யின்றியே யான்மா
முந்துரைசெய், சுழுத்தியினி லநுபவிக்கை யாலே
மொழிந்ததனி லறிவுளதா மேதுமறி யாமை
னந்துசுகத் துறங்கினே னெனற்கேது விடய
ஞானமிலா மையுங்குடும்பநிவர்த்தியுமா முறையே.

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் காரியமா னந்த
மயவுயிருண் டெனிலொருவ ராகிலுமாண் டறிந்தே
னென்றலில தேதுகா ரணமெனிலோர் பொருளை
யெடுப்பநீர் மூழ்கினோ ருண்டுளதென் பதுமேற்
சென்றலது புகலவொணா ததுபோலக் கருமச்
செயலினா லெழுந்ததுணை யாங்கரணங் கூடி
னன்றியதி லறிந்தபொருள் கூறொணா தாகு
மாதலினா லுயிர்சச்சி தானந்த வொளியாம். 98

அன்னமொடு பிராணன்மனம் விஞ்ஞான மிக்க
வானந்த மயமாமைங் கோசமுள வவைதாஞ்
சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்தாகி நின்ற
தூலவுடம் பன்னமய கோசஞ்சூக் குமமெய்
மன்னலுறும் பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண
மயகோச மனமுளுா னேந்தியமும் புணரிற்
பன்னுமனோ மயகோசந் தூரியன்சிற் சாயை
பதிதலொடு லோகாந்த குந்தமே போன்று. 99

இருந்தவாங் காரமுஞா னேந்தியமுங் கூடி
யிசைதலுறும் விஞ்ஞான மயகோச மாகும்
பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம்
புகல்விடய தரிசனசா மிப்பியசை யோகந்
தரும்பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத்
தக்கவையு மானந்த மயகோச நானென்
றரந்தைதரு விஞ்ஞான மயகோச வடிவா
மாங்காரந் தனையான்மா வென்பாறி விழந்தோர்.

நீலகுண விசேடமோ டுற்பலவி சேடியந்தா
 னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலிவைத்தே னெனினுன்
றாலதனு வொடுங்கேட்ப னெனினிந் தியத்துஞ்
 சூழ்வனு னெனிற்கரண முடனும்வேத் தியமாய்ச்
சாலவுயிர் துரியனிற் கையினுலாங் காரந்
 தானுன்மா வன்றுகி லசேதனவாங் காரஞ்
சிலமுறு புறவிடய மறிவதே னெனினு
 சிக்கலின்முன் னூசிசேட் டித்திடுதல் போலும். 101

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி பக்கலமுன் மனையை
 விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றனதிருஞ்சந் நிதியு
மியலுறுதற் சைதந்யப் பதிவிம்பந் தன்பா
 லெய்தலுப்பெற் றிடுதலினு லச்சடவாங் காரம்
பயில்விடய வுணர்விணெடு நனவுகன விழுன்று
 பகர்சுழுத்தி தனிலடங்கு மவ்வழுக்க முறைப்பிற்
செயிர்தருமாங் காரமடங் குறுசுழுத்தி தன்னிற்
 செறியவித்தை யுட்சுவருந் துயிற்கதவு மன்றி. 102

நடுக்கமறுந் திபமாந் தனைத்தானே விளக்க
 னவில்பிரத்தி கான்மாவின் சோதியாம் பின்னர்த்
தொடக்கிவரு காலகரு மாதிசமீ ரணனுற்
 றுயிற்கதவந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்னி
னடுக்குமுத லவத்தைமக' த்த்துவமாந் தெற்றி
 யடுத்திருந்தாங் காரமெனும் வெண்பளிங்கு
 [மணிதான்
படைத்தலருந் அரியசுடர்ப் பதிவிம்பம் பதியப்
 பட்டுமுனம் போற்சிவ னென்னவே நின்று. 103

சொற்பனமா நடுமனையை விளக்கியே பொறியாஞ்
சுருங்கையினிற் போந்துநன வெனுமுன்றில் விளக்கு
முற்பகருங் காலகரு மாநிசமீ ரணனுன்
மூடனுமத் தயிற்கதவங் காரியவாங் கார
நற்படிக மணியவித்தை தனிலடங்கச் சென்று
நனவுகன வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளுந்
தற்படிக மணிகதுவு மறிவொளிதன் முதலாந்
தனித்துரிய விளக்கையடைந் தேகமா மன்றே. 104

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்க
ளிலங்குநன வாதிகளி னவிகார மாகி
யுத்துணரு முயிர்வேறென் றிருத்தலினு லென்று
முரைத்தவக மான்மாவன் றெனவறிக புறம்பு
வைத்தவிட யங்களைக் கான்மாவாய்ப் பரமான்
மாவிற்கு வேத்தியமா தலிற்சடா சடமா
யத்தமதின் முன்பின்போ லொளியலதா மகந்தைக்
காகஞ்சிற் சாயையான் மாவுடனும் புணர்ச்சி. 105

வெப்பினே னுனெனலாற் சிற்பதிவிம் பந்தான்
மேவுமாங் காரசம்பந் தத்தினுற் றால
மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும
வினைவாகிக் கருமசமா னானறிந்தே னெனலாற்
றப்பரிய சிற்சாயை யுடனுவ்வாங் கார
சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாகிப்
பொய்ப்பரிய வியல்பாகு நான்கருத்த னென்லாற்
புணர்ச்சியிலான் மாவினுட னையதின்சம் பந்தம்.

இசைப்பிலது பிராந்திசென் னியமாகு மென்று
மிவைமுழுதுஞ் செப்புகிரி சியவிவே கந்தான்
மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞான மாவரண மிக்க
விட்சேபம் பரோட்சமப ரோட்சஞா னம்பின்
வசைப்படுத லுறுஞ்சோக நிவிர்த்தியதின் மீது
வருநிரங்கு சதிருத்தி யெனுமவத்தை யேழுந்
திசைப்புறுத லுறுஞ்சிவர்க் காவனவா மிவற்றின்
திறமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம்.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் சித்துப்
போலியாஞ் சிவனாயர் சுருதிவிசா ரத்தின்
முன்னமொரு தன்சொருப மாகியபே ரொளியா
முதற்றுரிய நிலையறியா திருந்திடலஞ் ஞானம்
பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று
பிரத்திகான் மாத்தோன்று தெனுங்கலக்க மிரண்டும்
பன்னியவஞ் ஞானகா ரியமாகு மென்னப்
பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகலைகற் றுணர்ந்தோர்

கருத்தனுமோன் கருமபல போத்துருவுந் தானாய்க்
கருதியுடம் பபிமானி யாஞ்சீவன் றானே
யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிகுரு வுண்மை
யுரையாலுண் டுயிரெனவே யறிதலசத் தென்று
நிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச
நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால்
வாத்துரியன் றானெனவே யறிந்திடுத லபானு
வரணநிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞானம். 109

துரியநிலை யடைந்ததற்பி னுன்கருத்த னுன்போத்
துருவென்னுஞ் சிவவுருத் துக்கமகன் றிடுத
லரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்தே
யடைதரூறும் பலனனைத்து மடைந்தனமென்
[றமைதல்
பரிவினிரங் குசதிருத்தி யிரண்டுமப ரோட்ச
பலமாகு மறிவுருவா மான்மாவிற் கென்றுந்
தெரியுமப ரோட்சமுள தாதலினு லவற்குச்
சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞான முதலனவிங் கென்னில்.

கடந்துநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்கா லொருவன்
கண்டுநவ புருடரைப்பத் தாமவன்ரு னெனவே
யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞானம் பத்தா
மவனிலைகா ணப்படா னென்னுமிரு பிராந்தி
யிடும்பைதரு மாவரண நதியுளவ னிறந்தா
னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறுரியன் மொழியாற்
கிடந்ததொரு துறக்கமென வுளனெனவே யறிதல்
கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடுபகைத்தல்
[பரோட்சம். 111

சங்கநவ புருடரொடு முறையெண்ணி நீயே
தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யடுத்த
லிங்குவரு தசமன்கா ணப்பட்டா னெனலோ
டிகலுமப ரோட்சமா நதியுளிறந் தனனென்
றங்குவரு துயரகறல் சோகநிவிர்த் தியதா
மடைந்துதன தியனிலையிற் சுகித்திருத்த ருனே
துங்கநிரங் குசதிருத்தி யென்றறிக வினிமேற்
றெல்வேத வாக்கியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம்.

விரிந்விதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தகமாய்
வேதவாக் கியமூன்று திறனகு மவற்றுள்
வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல்விதி விடுக
மதுபானு திகளென்கை நிடேதம்விதி யின்றித்
திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்டல்
சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்பர்
பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித் தார்த்த
போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே. 113

உரைத்தவையுட் சிறந்தன்று சாமமறை புகலு
மோங்குதத்வ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்குப்
பாத்தனுறு தற்பதந்தோம் பதத்தொடசி பதமாய்ப்
பதமூன்றுஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே
யருத்தமென லாம்பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி
யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றும்
விரிக்கிலவை தாஞ்சமா னுதிகர ணம்பின்
விசேடவிசே டியமிலக் கியமொடிலக் கணமாம். 114

அறைதனுறு பதங்கடமக் கிருபொருளிங் குளவா
மவ்வவாச்சி யார்த்தமிலக் கியார்த்தமென வவற்றுண்
முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற
மூவுருவ வீசனுமப் பிரம்மமொன் றாகிப்
பிறிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் தறுவ
பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக்கி யார்த்தமபி தார்த்த
செறிகொள்விசு வாதிகளுந் துரியனுமொன் றாகி
நிற்புழிதோம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும். 115

தற்பதத் தினுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற
தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்
சொற்பரவுஞ் சோதிததற் பதார்த்தமென நிற்குந்
தொம்பதத்திற் சூற்றவிசு வாதிகளின் வேறும்
பொற்பினிரு பாதிகமாந் துரியனிலக் கியார்த்தம்
பொருந்துறுசோ திததொம் பதார்த்தமென லாகும்
விற்பரவு மிலக்கணைவிட் டதுவும்விடா ததுவும்
விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா மன்றே. 116

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவனுறுஞ் சொல்லுங்
கவின்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த னென்னு
மிங்கிவைக ளுதாரணமா மவற்றினுக்குக் கங்கை
யெனுமொழிநீர் வடிவந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்
தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிடமாகா மையினாற்
றணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்
தூங்கமுறு குந்தமொழி விடாமற்குந் தத்தைச்
சுமப்பவனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திடுக துணிந்தே.

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்த னென்னு
மொழியுண்முத லவனென்னு மொழியிறந்த காலந்
தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்டனுந் தேவ
தத்தனைக்காட் டிடுமிவனென் மொழிநிகழ்கா லத்தி
னுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் றன்னை
யுணர்த்திடுமிவ் விருத்ததரு மப்பொருள்க ளிரண்டு
மன்னுதல்செ யயிக்கமுறு மையினலப் பொருட்கண்
வருவிருத்த தருமங்க ளனைத்தினையும் விட்டே 118

விருத்தமறுந் தருமமாந் தேவதத்தன் றனையே
 விடாதுகொளி னவனிவனே யிவனவனே யென்னுந்
தெரித்தலசி தாயதா தான்மயங்கூ டுறுமாற்
 றேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி னெடுதா
னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணையென்
 றறைதலினு மிதுவேதத் துவமசிவாக் கியத்திற்
குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதெனை வுண்மை
 யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா றெனின்முறையே
 [யுரைப்பாம். 119

தற்பதம்வாச் சியார்த்தமா யெலாமறிதன் முதலாஞ்
 சட்குணங்கொள் பரோட்சனுஞ் சிவன்றனையே
 [யுணர்த்து
முற்பகருந் துவம்பதமுக் கியமாய்ச்சிற் றுணர்வு
 முதலாய வினகுண விசிட்டவப ரோட்ச
கற்பிதசி வனையுணர்த்து மிம்முரண்கொள் பொருட்கே
 கத்துவங்கூ டாமையினவ் விருபொருளு மடையும்
பற்பலவாம் பரோட்சமுட னபரோட்ச மாகும்
 பகைத்ததரு மத்திறங்க ளனைத்தினையும் விட்டே. 120

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற
 விலக்கியமாம் பிரமகூ டத்தவுயிர் கொள்ளிற்
புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்
 பொருந்துதா தான்மியம்வந் துறுமெனவே யறிகப்
பகவிலா வசிபதமிவ் விலக்கியார்த் தத்திற்
 பரோட்சவப ரோட்சங்கள் மாயாகற் பிதமென்
றுகவிலா துணர்த்தியுறு பலமாமிம் முறையா
 லொன்றுகு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கியார்த்தம் 121

னாயதத்து வமசிமகா வாக்கியத்தி னாலே
துரியபரற் குளதேகத் துவமென்கை கடாதி
யாயவுபா திகளகற்றி விசும்பொன்றே யெனவு
மகற்றிமநு டத்தன்மை யிராமனீ தானே
மாயவன்கா ணெனவுங்கன் னனைவேடு கழித்து
மகன்குந்திக் கெனவுமொரு தசமனமாய் துயரம்
போயகல வொழித்துநீ யேதசம னெனவும்
புகலுதல்போற் சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி 122

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விருப்ப
முதவருத்த வாதமெழிற் பதுமையைத்தே வெனல்போ
லிருமைதரு முபாசனு பரமநுடன் றன்னை
யிந்திரனென் பதுபோலத் துதிபரமா வினையே
யருமரசென் பதுபோல வுபசாரி கந்தா
னக்கினிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே போல
வுரிமைதரு சுகுணசா திரிசமிது கோவி
னுடம்பென்கை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே. 123

கடத்தொடுமட் கநந்யமென் வாக்கியமே போலக்
காரியகா ரணநீலோற் பலமெனும்வாக் கியம்போல்
விடுப்பில்குண குணிதயிர்பாற் கபேதமெனல் போல
விகாரமே வாரிகணங் கட்கேக மெனல்போ
லடுத்தவங்கி சாங்கிசிவிம் பப்பதிவிம் பங்களினுக்
கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிவிம்ப வாத
மெடுத்துணரி லெனவிங்ஙன் பேதபர மாக
விசைப்பனவெ லாஞ்சுருதி விரோதமென வறியே.

அவ்வகிலங் கட்கெலாம் பொய்ம்மையே புகலு
மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி லினைய
வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினு லுண்மை
யெனுமுத்தி கூடுமென லெவ்வாறிங் கென்னி
லவ்வியமென் சொற்பனமா தனைவினுன் மெய்ம்மை
யாயவீ ரியவொழிவுங் கற்பிதமாம் வடிவிற்
செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டினு லிட்டஞ்
சேர்தலும்போ லுணர்வான் முத்தியுஞ்சித் திக்கும்

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமுன் றுளவா
மஞ்ஞான மையம்விப ரீதமென வவற்றுட்
பிரமமல நானென்கை யஞ்ஞான நானப்
பிரமமோ வலனேவென் றிடலையஞ் சுருதி
வருமினிய வுத்திகளா னுன்பரமா யினுமுன்
வளர்சிவ பாவமுண்டென் குதல்விபரீ தந்தான்
றருமுறையி லஞ்ஞான திகட்குமூ னுகுஞ்
சவணமொடு மனனநிதித் தியாசனங்க ளன்றே 126

சூதகா திகளினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாற்
றுணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுயி ரயிக்க
மோதுமா ரணமொழியின் றாற்பரியங் கேட்கை
யுயர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்சிந் தித்த
றீதின்மா மனனமவற் றுற்றுணிந்த பொருளிற்
சித்தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சனந்தான்
மேதையா கியசவண ஞானத்தா லான்மா
மெய்ம்மையா முக்கியத்தாற் சவணமங்கி யெனலாம்

ஏனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா லங்க
மெனலிங்கு மஃதெவ்வா றெனிற்பொருள்க டிகழ்த்து
மானதோர் சூடரசைவிற் கருமவலி யின்று
மாதலினல் வளிதடுக்குந் திரையெனலா மனன
மேனிமிர்வான் றிரிதூண்டி யொளிர்வித்தல் போலும்
விளம்புநிதித் தியாசனமென் றறிந்திடுக தெரிந்து
மோனையா மெனவுரைத்த சிரவணத்திற் குள்ள
முறையிலறு வகையிலிங்க தாற்பரிய முரைப்பாம்.

அவையுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே
யப்பியா சம்பினபூர் வதைபலமோ டுற்ற
நவிலருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு
நற்சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரமாயிற் றென்றுஞ்
சிவமதற்குச் சுவகதா திகளிலையென் றகண்டஞ்
செப்புமதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப்
பவமகலத் துரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம்
பகர்ந்தத்து விதங்கூற லுபசங்கா ரந்தான். 129

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறைவர்
கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்துந்
தேறவுரைத் திடலப்பி யாசமாந் துரியன்
றிகழ்பிரமா ணாதீத னென்கைபூர் வதையாம்
பாறிலுயி ரொன்றறித லெல்லாமறித லென்கை
பலம்பிரத்தி கான்மவுரு வாம்பிரமந் தனக்கு
மாறரிய வைந்தொழிற்கத் துருத்துவஞ்செப் பூறுதல்
வயங்கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்தே. 130

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங்
காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம்
படைத்தசகத் காரணமென் பதுவேதிட் டாந்தம்
பகருத்தி தர்க்கமனு மானமிவை மூன்று
மடுத்துவரு மனனசக காரிகளா மவற்று
ளாருயிர்க ளனேகம்வியா பகமெனவே கூறுந்
தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துட்
சாற்றுமுயி ரெலாமுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால்

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தனமற்
றேனோர்க்கன் றெனப்போகத் திதிபுகலொ ணாதாம்
வந்தவுடம் பெத்திறத்து மிவன்வினையான் வரலான்
மற்றிவற்கே யெனின்வினையு மெவர்க்குமிலை
[யோதான்
முந்தையுடம் பபிமானத் தாற்செய்வினை யிவற்கே
முற்றுமெனி னவ்வபிமா னமுமுந்தை யுடல்சே
ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மிலையோதா னிவ்வா
றனவவத்தை நீக்கலரி தனுதியுயி ரெனலால். 132

செப்பரிய வேகான்ம பக்கத்திற் போகத்
திதியிலையென் றனேகான்ம பக்கமது கொளினு
மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற்
றிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற்
பற்பலவி லேகான்ம பக்கமதில் விம்பப்
பதிவிம்ப நியாயத்தாற் கரணவசை வாதி
மெய்ப்பரிய பலதிறத்தா லெண்ணிகழ்ந்த போகம்
விளைவுகூ டுதலெளிதென் குதலுத்தி யாமால். 133

தருக்கவனு பானவிலக் கணங்கடா மிசிரா
சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டனு திகளில்
விரித்தமைத லாலிதுதான் சுவாநுபவ நூலாய்
விளங்குதலா லிண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனுங் கருத்தா
னுரைக்கிலமந் திரயோகம் பரிசயோ கம்பி
னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான்
றெரித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ ரைந்துந்
திகழ்கின்ற நிதித்தியா சனவடிவ மாமால் 134

ஓங்காரா திகளனுசந் தானத்தாற் பரத்தி
னுள்ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனோ
டுங்காகு மனபவன மொன்ருய்மூ லத்தி
னிருஞ்சுழினை வழிசென்று சென்னிநடு விருந்த
தேங்கான்ம வொளியின்மனோ லயமாதல் பரிசஞ்
சிரந்துறக்கஞ் செவிதிசைக ளிருசுடர்கள் விழிதீ
பாங்காய முகமுந்தி விசும்புநிலம் பதமாம்
பரமனுரு வாயவிராட் புருடவடி வெனினும். 135

அன்றியள வுறுபெருந்தோட் படைபணியோ டுற்ற
வண்ணல்வடி வெனினுநினைந் தவயவங் கடம்மி
லொன்றொன்றை விடுத்துநின்ற வவயவிமாத் திரமா
முண்மையாம் பிரமத்தின் மனமடங்கல் பாவஞ்
சென்றளவு கரணமுறு வோருபிரமந் தன்னிற்
சிந்தையடங் குதலபா வம்படைப்பி லொழிவிற்
றன்றெரித றெரியாமை யிடத்திேனார் பரிசாய்த்
தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மனமிறன்மா யோகம். 136

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப்
பதிபந்தம் வர்த்தமா னப்பதிபந் தம்பி
னிகழ்ந்தவாகா மியப்பதிபந் தங்களென முத்தி
நேயமொடு துறந்துகுரு பரனையறிந் தடைந்து
மகிழ்ந்துசவ ணாதிகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த
வனிதாதி விடயசுக வாதனையாற் றினமும்
புகுந்துமன நிலைகலக்கி யுயிருண்மை யுருமற்
போக்கிவிட றனைப்பூதப் பதிபந்த மென்பர். 137

மடிவிடயா சத்தியபி மானமொடு குதர்க்க
மறுகுறுசிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி
யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுரு தழித்த
லதுவாகும் வர்த்தமா னப்பதிபந் தங்காண்
விடலரிய சனனமினுஞ் சிலவடைந்தா லன்றி
விடாதுபிர மாதியுல கிச்சையெனுந் தோட
மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினு மான்ம
வுண்மையுரு தழித்தலாகா மியப்பதிபந் தந்தான். 138

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடுவான் பயில்வ
பகர்ஞானம் வைராக முபரதியா மவற்றின்
வந்தணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான் சொருப
மருவுகா ரியமெனவே நீனித்தனிஞா னக்கு
முந்துசவ ணாதிகமே காரணமான் மாவு
மூலவகங் காரமும்வே றுகுதலே சொருபம்
நந்துமகங் காரகத மயற்குத்தான் கரியாய்
நணுகுதலே காரியமென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 139

வேண்டும்வை ராக்கியத்திற் குற்றவதி தாதி
விடயத்தி னிலேயாமை முதலாய குற்றங்
காண்டலது காரணமெத் திறத்தானு மதனைக்
கழன்றிடுதல் சொருபம்பின் புருமைகா ரியமா
மாண்டவுப ரதிக்கியமா திகளேகா ரணஞ்சூழ்
மனமொடுங்கல் சொருபமாம் புறக்கருமந் தன்னின்
மீண்டுபுகு மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பர்
விளம்பனுறு ஞானதி கட்கவதி மொழிவாம். 140

தக்கதே கான்மபா வம்போலப் பிரமந்
தானென்னுந் திண்மைஞா னத்திறுக்கா மவதி
மிக்கபிர மாதிபதந் துரும்பெனவே நினைத்தல்
விளம்பும்வை ராக்கியத்திற் கவதிசுழுத் தியன்போற்
றுக்ககரு மங்களைத் தினையுநினை யாமை
தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமவை மூன்றும்
புக்கொருவ னடைந்திடுமே லதுமுன்னம் விடாது
புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென்றறிக தெரிந்தே. 141

குறையகலும் வைராக்கிய முபரதியா மிரண்டுங்
கூடிஞா னங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா
முறுமினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்கு ஞானி
மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு மிலையாயி னிற்ப
முறியுமர நெடும்பனையோன் விழுநிலைவின் றியினு
முறியவிழல் போலவே தேகாந்த மதனிற்
பெறுவனுயர் முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற்
பிறந்திடுந்துக் கானுபவ முளதாத திண்ணம். 142

ஆற்றரிய சுபேச்சைவிசா ரணைதனுமா நசிசத்
வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்த பாவனையே
மேற்றுரிய காமியெனு மிவற்றினேழு தறிஞர்
விளங்குசத்த ஞானபூ மிகையென்ப ரவற்றுட்
டோற்றிடுநான் மூடனு யிருந்தகா ரணமென்
சுருதிகுரு வாலறிவ லெனநினைதல் சுபேச்சை
மாற்றரிய சுருதிகுரு வாற்சிறிது தோன்றும்
வைராகத் துறுதல்சதா சாரம்விசா ரணையே. 143

மருவனுறு சுபேச்சைவிசா ரணைவலியால் விடய
வலியறுத ருன்றநுமா நசியவற்றின் பயில்வால்
விரவுநன வாயவுல கினைக்கனவென் றெண்ணி
மெய்த்தவான் மாவுண்மை கருதல்சத் வாபத்தி
பரவனுறு முலகுதோன் றுதுசுழுத் தியின்போற்
பகரறிவு மாத்திரையாய் நிற்றலசம் சத்தி
யொருவிவா சனையனைத்து மிகுதுயிலோன் போல
வுயிரானந் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா வனையாம்.

உண்டில்லையென் றுமலகங் கிருதிநிரங் கிருதி
யுருமலறி வுருவாய வத்துவித பதத்திற்
கண்டதொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சூ னியமாங்
கதிதுரியக் காமியா முபரதியை யடைந்து
கொண்டிலக லுறுகிரிசி யீர்நுவே தம்பின்
கூறனுறு சத்தாநு வேதநிரு விகற்ப
மெண்டருசட் சமாதியாம் புறமொட்டக மென்னு
மிருபேத மடைந்தவற்றை முறையினிவண்
[மொழிவாம். 145

கடாநிவிட யத்தினிலொன் றினைக்குறித்து நாம
கற்பனையோ டுருவமெனு மாயையதன் றிறத்தைத்
தடாதுவிடுத் தத்திபா திப்பிரிய மென்னுஞ்
சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை
விடாதநுசந் தானஞ்செய் திடுதலே புறத்து
மெய்த்திரிசி யாநுவே தப்பெயர்கொள் கின்ற
கெடாததொரு சவிகற்ப சமாதியென லாகுங்
கிளர்ந்தபுறச் சத்தாநு வேதமது கிளப்பில். 146

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்
தானெனவே தியானித்த லதுவாகு மென்க
விச்சமா திகள்பயின்ற வலியினாற் றானு
மிருப்பிரமா நந்தநிலை தனின்மனஞ்சென் றொடுங்கி
நிச்சலமா யலையில்கடல் போலிருத்தல் புறத்து
நிருவிகற்ப சமாதியா மனோகதகா மாதிக்
கச்சமறு கரிதானென் றெண்ணுதலுட் டிரிசி
யாநுவே தப்பெயர்கொள் சவிகற்ப சமாதி. 147

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி யுருவந்
தானெனச்சிந் தித்திடலுட் சத்தாநு வேதம்
பொங்குறுதன் னநுபூதி ரசந்தோன்று மதனாற்
புகன்றதிரி சியஞ்சத்த மெனுமிரண்டு மகன்றே
யிங்கசைவி றீபமெனப் பந்தமற விருத்த
லிலங்குறுமுண் ணிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா றுனுந்
தங்கலுற வொழுகுமியோ கிக்குமன மெங்குச்
சரிக்குமாண் டாண்டெலாஞ்ச மாதியென லாகும்.

தக்கபர ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்
சர்வகா மாத்தியொடு இருதகிருத் தியமே
தொக்கபிராத் திப்பிராப் பியங்களென வவற்றுட்
சொல்லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா விரண்டாம்
பொய்க்குயோர் தூலவுடம் பொழிவெழிநீ நாற்றம்
புகுபிணிகள் முதலனவுஞ் சூக்குமதே கத்து
மிக்ககா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வாதி
வியாதிகட்கு வித்தாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை. 149

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திகளின்
வேறுய துரியஞா னத்தின்மே லாக
வைத்தவொரு போகபோத் துருக்களிலா மையினல்
வாஞானிக் கவ்விடும்பை மூன்றுமிலா திருத்தல்
பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்
புண்ணியம்வந் தென்றுபோம் பாவமென நின்ற
சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கந்
தெரியினெனப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுநல் லறிஞர்.

ஞானநிலை யடைந்தலுந்தா மரையிலைநீர் போல
ஞானியிரு வினையுமுறு மையினலிந் தனத்திற்
றீநணுகு மழலில்விற கிலாததுபோற் கருமச்
செயலிலவ னுமவனிஷ்கிரா மையினன்
மானழுலன் வனத்திருந் ததுபோல ஞான
மயனைவினை யாவுமுறு மையினலச் சிந்தை
தானவனி லெழாதிருத்த றனையுரைப்பர் மேலோர்
தக்கபர லோகதுக்கா பாவமென வன்றே. 151

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ மாதி
யிரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல்வேண் டுற்ற
நல்லானந் தங்களெலாம் பற்றிலா வறிஞ
னனுகுதலான் ஞானங்கொண் டறிசிவத்தின் [கூறுய்த்
தொல்லானந் தங்களெலா நிற்கையினு லவற்குத்
தோமிலகண் டானந்தச் சித்திதோன் றுதலே
பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள்
புகன்றிடுவர் சகலகா மாப்தியென வன்றே. 152

தத்துவஞா னத்திற்கு முன்னமிங் கடையத்
தக்கவிட்டம் பெறவனிட்ட வொழிவிற்கு வேண்டி
வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல் பெறற்கு
மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதனமா ஞான
சித்தியுற மிகுசவணீ திகமுமறி ஞர்க்குச்
செய்வனவாந் தத்துவஞா னத்தின்பின் குடும்பப்
புத்தியொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினுற்
புகன்றவுழ வாதிதொழி லியாவுமில்லை யாமால். 153

வந்துசிறு சாளரத்திற் றேன்றுபர மாணு
வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் றேன்றிடா வாபோ
னந்தனுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும
ஞானியிடைத் தோன்றுவதை யாலியற்றத் தக்க
மூன்றுமக முதலனவிங் கில்லைபிரமா னந்த
முதலுண்மை யெய்தலாற் சவணாதி யெல்லாஞ்
சிந்தையுற வியற்றுமள வாகுமதா லிதுவே
செப்பியவக் கிருதகிருத் தியத்துவமென் றறியே. 154

முற்றவிழு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான்
முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல்
வெற்றிதரு சவணாதி யறிவறியா மைகளின்
விவேகமிகு மஞ்ஞான வழியொடுதன் னுண்மை
பெற்றசமு சாரதுக்க நிவிர்த்திநிசா னந்தப்
பேறெய்த லேபிராத் திப்பிராப் பியமாம்
பற்றுமுயர் முத்திவகை யிரண்டாகு மவைதாம்
பகர்சீவன் முத்தியொடு விதேககைவல் லியம். 155

அறிவுடையார்க் ககமான்மா வொடுவருசம் பந்த
மகறலினாற் பிறருடல்போற் றன்னுடலந் தனினு
முறுதிதரு மபிமான மின்மையே யாகி
யுண்ணுமநு பவவொப்பால் வருபிரா ரத்த
வறுநுகர்வுண் டாஞ்சுழுத்தி யின்வலியே போல
மந்தாநு சந்தான மாதலிற்றே காதி
செறியபிமா னங்கழன்றுங் கடமுதித்துஞ் சுழலுந்
திகிரிபோல் வாதனையா லுறல்சீவன் முத்தி 156

பரமமா ஞானந்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்
பாயிருள்போ லஞ்ஞானத் துடனதன்கா ரியமாம்
புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுத ருனே
புகலரிய விதேககைவல் லியமென் றிசைப்ப
ருரமுறுமிங் கிதுவாகச் சீவன்முத்தி யுளதென்
றுரைப்பதெவ்வா றெனிற்கயிற்றி னரவமயக் [கொழிந்தும்

வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப மாதி
மருவுதல்போன் ஞானத்தா லஞ்ஞானங் கெடினும்.

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு
மதனுனீம் பிரமஞா னந்தோன் றும் பொழுதே
சிதைதருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழியு மாயிற்
றிகழ்பிரம வித்தியா சம்பிர தா யந்தான்
கதியொழியு மதனுனும் பரசிவனுற் பிரமன்
கமலனு லுயர்பிரசா பதியவனுன் மநுவாம்
புதமநுவான் மநுடருணர்ந் தனரெனவே முறைமை
புகல்சுருதி விரோதமா மதனுனு மன்றே. 158

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகுஞ் சேர்சீவன் முத்தி
சித்தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ
டஞ்ஞான லேசசற் பாவவுடம் பாட்ட
லாகநிலை யுஞ்சீடர்க் குபதேசா திகமு
மெஞ்ஞான்றுங் கிடைத்திடுமா லச்சீவன் முத்தற்
கிரிதருசஞ் சிதமங்கி புகுமுளிபுற் போல
மெய்ஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரத்தநுகர்ந் தொழியு
மேல்வினைகூ டாதனதி காரியா தலினுல். 159

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தானே
பிராரத்த போகத்தை யளிக்குமெனி லதுபே
லுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமியற் றுறுமென்
றுரைப்பில்வறு விதைநுக்கிச் கன்றியே முளைக்கு
மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞானி
வருகருவ நுகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி
யற்றமுறு பிறவிமேல் விளைத்திடுதற் கேது
வாகாதென் றியம்புறுவ ரறிவறிதக் கவரே. 160

அறைந்தநுகர் வினையதுதான் லோகயாத் திரைக
னனநிகரித் துறுநரற்கே யொருடம்பு தன்னிற்
செறிந்துநுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச்
சிறந்தமா புருடற்குத் தசசங்கை யுடம்பி
னுறைந்தலது தீர்ந்திடா தெனினுமறைப் பின்றி
யுறுதலா லொருவனுக்கிங் கிளைமைமுதற் பேதம்
பிறந்திடினு மவனுக்கோ ருடம்பெயாய் நின்ற
பெற்றிபோ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரிந்தே. 161

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்மைசா திக்கு
மெய்ஞ்ஞானந் தனக்குமவைக் குண்மைசா திக்கு
முடலினுகர் வினைக்குமொன் றற்கொன்று விரோத
முண்மையினுன் ஞானிக்கு நுகர்வெங்ங னென்னிற்
கெடுகனவு முதலவற்றுண் மைதுனு திகளாங்
கேடினுகர் வாதல்போற் பிராரத்த போக
விடயங்க ளுண்மையா யலதாகா தென்னும்
விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமுர னுவால். 162

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்ளி
மாய்தல்போ லறிவினு லஞ்ஞானங் கெடனு
மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையினு
லெங்ஙனமாம் வினைப்போக நுகர்ச்சியெனி லிப்பி
தந்தவிர சதநிரூபா திகப்பிரமை யாகுந்
தன்மையா னுணர்ந்தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும்
பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மிதனுற்
பகர்ந்ததுபோ லன்றுமற் றெங்ஙனெனி னுரைப்பாம்.

தடத்தினுயர் கரையமர்வோ னத்தடத்துப் புனலிற்
றனதோ முகமாக விருப்பதுபொய் யென்று
படைத்தெளி வுளமொடிருப் பினுமதோ முகமாம்
படிவந்தோன் றுதல்போல மூலவகங் கார
மடுத்துவரு சீவபா வாதிகமோ மித்தை
யறிதுரியன் றானெனவே யுணரினுஞ்சீ வாதி
தொடுத்தவுல குறுதலினாற் சீவன்முத் தன்றனக்குத்
துய்க்கும்வினைப் போகவிவ காரமுடம் பாடாம். 164

சீவன்முத்தற் குரியனவா மயித்திரியே கருணை
திகழ்முதித முபேட்சையெனுஞ் சற்குணங்க
[ளவற்றுண்
மேவுறுசற் புருடரொடு நட்புமயித் திரியா
மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்கமே கருணை
யோவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதித
முவப்புவெறுப் பிரண்டுமிலா துலகதனி லியற்றும்
பாவிகளை விடுதலே யுபேட்சையென வறிகப்
பயனைந்தச் சீவன்முத்தற் குளவவையீண் டுரைப்பாம்.

ஞானரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே
நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா வந்தா
ஞனவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மனத்தி
னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலாமா யிருத்தன்
ஞானரக்கை மனம்பொறிகட் கொருமையே தவமா
ஞானியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாத
மானமனக் கிலேசமற லேதுக்க வொடுக்க
மவற்றினாற் பந்தமறல் சுகாவிற்பா வந்தான். 166

குறிகளோர் பத்துளவாம் ஞானமயற் கவைதாங்
குரோதமின்மை வைராக்கியம் பொறிபுலன்களடக்க
லறமுதவு சமைதன்மையே சனப்பிரியத் துவமோ
டலோபமொடு கொடையபய நிருமதமென் றறிக
நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா சினர்
நிலையில்பா விகளென்று நால்வகையோ ரிடத்து
முன்றயினநுக் கிரகம்வந் துறுமருள்கொள் சீவன்
முத்தனென் பரவை முறையினெடுத் துரைப்பாம்.

தெரிவரிய சீவன்முத்தன் றனைநம்பு மதனாற்
சீடற்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப்
புரியுமுயர் பத்தற்கு நல்வினையு மவன்றன்
புனிதமுறு சரிதமத் கண்டவுதா சீனர்க்
குரியபுண் ணியவிருப்பு மவன்றன்வடி வினைக்கண்
ணுறுதன்முத லானவற்றுற் பாவிகட்குப் பாவ
விரிவுமுறு மென்பர்தருக் காதியா லாத
லெங்ஙனெனின் முத்தனுற் பிரமோப தேசம். 168

மறைப்பகனு மொருபிரம சொருபமா தலினுன்
மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் கநுக்கிரகஞ் செயவு
மொறுப்புறவும் வரும்வினையி னோராலத் தொழில்க
ளுறுதல்போற் சாதகர்தம் பக்குவபே தத்தாற்
சிறப்புறுநல் ஒுபதேசா திகண்ஞானிக் கெய்துஞ்
செப்பியவிவ் விலக்கணமோ டிராதுபல முறையாற்
றுறப்பிலருட் சீவன்முத்த ரிருப்பதென்கொ லென்னிற்
றுணிவுதோன் றறமுதநா ளுகுத்தபரி சுரைப்பாம்.

வந்தணையும் பிராரத்த வாசனைதீ விரமே
மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும்
பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தழுந்திப்
பசுப்போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்திரமா யிருத்தன்
முந்துரைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடினு
மொழியான்ம தற்பரனாய் வினோதமே புரிந்து
மைந்தரென விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்து
மாற்றிமிது னம்போலா னந்தமுறன் மந்தம் 170

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகான் பாவி
னுற்றதற் பரனாகிப் பரமுத்த னெனவே
யிலகுசுகத் துடனிருத்தல் சுத்தவா சனையா
மென்பரிந்நால் வகையாகுங் கருமவா சனையாற்
றலைமைகொண் முத்தர்கள்வே றுவேறாய வொழுக்கஞ்
சாரினுஞ்செந் நெறிகோண நெறிபெருயா நதிக
ளலைகடலிற் புகுதல்போன் முடிவின்மெய்ப் பரமா
யமர்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே. 171

இச்சையுட னநிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிவற்று
[illegible]லியம்பலுறு பிராரத்த மூன்றுவகைப் படுமா
லச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு
மபத்தியஞ்செய் திடறன்க்கே கேடெனவிங் கறிந்து
வைச்சுமது புரிவித்த லிச்சைசெய்யே னெனினு
மன்னவர்தம் மாணைபோற் செய்வித்த லனிச்சை
யிச்சையனிச் சைகளின்றி யிருந்துமய லோரா
லின்பதுன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம். 172

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த வினைவா
லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்முத்தற் கிந்த
மெய்ப்பொருளை வதிட்டனா ரதன்றுருவா சன்சீர்
வியாதனொடு சுகன்வாம தேவனருட் சனக
னொப்பரிய பரதனெழிற் கௌதமனே முதலா
யுளர்வருத்த னுபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன்
றுப்புதவு பிராரத்தங் கொளினஞ்ஞா னிக்குஞ்
சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம்.

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சோத்திரியர் தமக்கு
மறையொழித லோதலா லன்றியுணன் முதலா
யெண்ணவரு செயுலான்வே றிலாமையது போல
விதயபந்த முறலொழித லாலன்றிப் போக
முண்ணுகிலை யதனலஞ் ஞானமுடை யோர்க்கு
முணர்வுமய மாய்கின்ற சீவன்முத்தர் தமக்கு
நண்ணிவரும் வேறிபா டிலையெனவே நவில்வர்
ஞானநூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி னவரே. 174

தத்துவஞா னத்தினாற் பிரமமடைந் திடுயேற்
றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவத்தை
யத்தலையே யழித்திடுமோ தலினாலச் சீவ
னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கடவுட்
[டன்மைக்
குய்த்தவா தரவினாற் கங்கைமுத லவற்று
ளொழிப்பதனுக் கிசைவர்நரத் துவமஃதுபோ லென்றும்
பொய்த்தலிலாத் துரியவடி வாம்பிரமத் துவத்திற்
பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங் குடம்படுஞ்சீ
[வன்றான். 175

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முடனே
மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா னத்தோ
னேதிலா னலனெனிலவ் வலிதவத்தின் பலமா
மிலங்குதத் துவஞான பலமன்று மாயின்
மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி
வழக்கினாற் றவமிலர்க்குத் தத்துவஞா னந்தா
னேதெனிலாஞ் சாபாதிக் குச்சாகா மியமே
யேதுநிட்கா மியதவஞா னத்தினுக்கென் றறியே.

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி யிரண்டு
மேவுமே யெனிலவர்கட் கிருதவமு மூளவா
மாதலினா லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே
யாயினெவ்வொன் றேயடையு மதனன்மா றின்று
மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாகி
விதியிறத் துவஞானி தனைக்கிரியா நிட்ட
ரோதுவார் நிந்தையெனி லவர்தமக்கும் விடயத்
துழல்பவரா னிந்தையா தலிற்குறைவின் றுமால். 177

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினைவா சனையா
லுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மௌனமே யுற்றும்
பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி புரிந்தும்
பரதவித்து மகிழ்ந்துமிகு வேடங்கள் புனைந்துங்
கலைதுறந்து முடையுடுத்துங் கல்விபல பயின்றுங்
கல்லாது மாதர்முயக் கிடையுற்று மிவ்வா
றலகிறந்த நடையுறினு மருள்விளையாட் டென்றே
யவன்றனைநம் புகவைய மொருசிறிது முறுமல். 178

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ரூட்ம்புமுரு தோன்று
யிருந்தசச்சி தானந்த சிவசொருப மாத
னன்றிதரு விதேககைவல்லியமென் றிசைப்பர்
நவின்றவதை யெய்துமா றெவ்வாற்ரு னென்னிற்
பொன்றலினித் தியகருமா நுட்டானந் தன்னாற்
புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வதனாற்
குன்றலரு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க் குடும்பக்
குற்றநிகழ் வதனான்மெய்த் துறவுதுற வதனால். 179

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும வொடுக்க
மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னாற்
பொய்த்தலரு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்
புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே
யத்துவித ஞானமத னாலவிச்சை நாச
மதனாற்பொய்த் துவிதமயக் கழிதலத னானே
மெத்துசுக துக்கமினை வொழிவதனால் விருப்பு
வெறுப்பறுத லதனாலொண் விதிவிலக்கோய் வதனால்.

வினையிரண்டு மகறலத னாற்றேக பாவ
விச்சிந்தி யதனானே பாசமெலா மொழிதல்
பினையறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்
பெயர்சாதி குறிபெறு தோன்றாகி வாக்கு
மனமிறந்து நித்தியா னந்தமய மாகி
மறிவிலா விதேககைவல்லியம்வந் தெய்து
மெனவறிந்து துணிந்திடுக சுருதிகுரு பரனு
லின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறுமுத் தமரே. 181

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொல் பொருளை
விளங்கியிடக் கரதலமா மலகமெனக் காட்டிப்
போதமய மாகியபே ரானந்தத் தழுத்தும்
பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற் குரிய
சாதனநான் கினையுமடைந் தெவரானு மென்றுந்
தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி
யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு
மன்புடையோர் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே.

வேதாந்த சூடாமணி முற்றுப் பெற்றது.

பாயிர முள்படச் செய்யுள் 185.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலயசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

சர்வஞ் சின்மயம்.

நூல் 19

சித்தாந்தசிகாமணி மூலம்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
12	31	3	பாகமெண	பாகமென்
58	10	4	மாறை	மாமறை
59	16	1	மென்துள	மென்றுள
60	23	3	பேசுறு	பேசு
69	27	2	கடவுணை	கடவுளை
123	7	1	தேன்றி	தோன்றி
144	2	1	தந்திரப்	தந்திரம்
149	7	2	பூசியாற்	பூசியாற்
150	4	3	கிரியையையும்	கிரியையும்
154	6	1	மயிலிலா	மயலிலா
169	5	6	திக	தீத
172	1	3	திரமுறு	திறமுறு
179	3	4	கண்டான்	கண்டிடான்
187	1	1	செய்திடத்	செய்திடப்
193	7	3	மடத்தரு	மடந்தரு
198	3	2	பொறிற்போற்	பொறிபோற்
208	5	2	படட்	பட்ட

உ

ஸ்ரீ சற்குருவேநம:

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

சித்தாந்தசிகாமணி

மூலம்.

பாயிரம்.

விநாயக வணக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மனவ ணத்தின் மதமெனும் யானையைச்
சினவி றற்றுந் திகழிள வெண்மதி
புனைநு தற்கட் புராரிய ளித்தரு
ணனைக வுட்களி றாகிள வேழமே.

பரசிவ வணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.)

உலகமெனு மோவியங்க ணிகழ்த்துமொரு
படமாகி யொளிக ளெல்லா
மிலகுபர வொளியாகிச் சச்சிதா
நந்தமா யேக மாகிப்
பலகலைகள் பரப்பிரமம் பரசிவமா
லிங்கமெனப் பகரா நின்ற
திலகநுத லுமைகணவன் றிருவடித்தா
மரைவணக்கஞ் செய்து வாழ்வாம். 1

பராசத்தி வணக்கம்.

மாயையெனு மணல்கொடுல கெனுஞ்சிற்றி
லிழைத்தாடும் வளமை யாளை
முயமல விருளிரிக்குஞ் செழுஞ்சுடரை
யுயிர்களெல்லா முன்ன மீன்ற
தாயையொரு பரசிவனைப் பெயராக்குஞ்
சமவாய சத்தி தன்னைத்
தூயவறி வானந்த வடிவாளை
மலைமகளைத் தொழுதல் செய்வாம். 2

வசவதேவ வணக்கம்.

எண்ணிகழ்ந்த வண்டமெல்லாம் வலம்புரிந்த
தெனவுமைமா னீன்ற வேழந்
தண்ணிகழ்ந்த நறுங்கொன்றைச் சடையொருவன்
றனைச்சூழ்ந்த தகைமை போல
மண்ணிகழ்ந்த சிவசரணர் தமையெல்லாந்
தொழுந்தகைமை வாய்ப்ப வெங்க
ளுண்ணிகழ்ந்த வசவனெனும் பெயருடையோன்
றனைவணங்கி யுவகை கூர்வாம். 3

நூல்வரலாறு.

ஓங்குபுகழ்ச் சித்தரா மேசனென
வொருகுரவ னுளன வன்சேய்
தாங்குவிறற் சைவசிகா மணிமுத்தி
தேவனவன் றநயன் மாயை
நீங்குகுணக் குன்றனைய சித்தரா
தப்பெயரோ னிகழ்த்த வன்பால்
வாங்குதிரைக் கடற்கண்மதி போற்சிவயோ
கிப்பெயரோன் வந்து தித்தான். 4

சிவபத்தி யெனுமமுத மொடுவிளங்குஞ்
சிவஞானத் திங்க ளீனு
முவமிக்க வரியதிருப் பாற்கடலாஞ்
சிவயோகி யுலக முய்ய
அவவுற்ற வுளத்தினொடு காமிகமே
முதலாய வாக மங்க
ணவையற்ற சிவபுரா ணங்களெனப்
பட்டவெல்லா நயந்து பார்த்து. 5

மறைநெறிகள் வழுவாம லயனெறிக
டடுமாற மதிஞ ரெல்லா
மறிவமைதி பெறவீர சைவநெறி
யனைத்துமொருங் கமைந்து காண
நிறைவுதரு மாகமமே தங்கள்புரா
ணங்களொடு நெற்றி நாட்டத்
திறைவனுமை யொடுமுருகற் கருளியதா
யறிஞருள மிசைவ தாகி. 6

சங்கரசம் பிரதாய னாயவிரே
ணுகன்முனிவர் தங்கட் கெல்லாம்
புங்கவனா கியகலய முனிக்குரைத்த
தாகியிவண் பொருந்தி யொன்று
தங்கடலை யிட்டவொரு நூறுதலம்
புணர்வீர சைவ நூலை
யிங்குரைசெய் தனனதனைத் தமிழ்ப்படுத்தி
முறைபிறழா தியம்ப லுற்றேன். 7

நூற்பெயர்.

முந்நூறுமெச் சைவதந்தி ரங்களுக்கும்
விளங்குதனி முடியாய் வீர
தந்திரமுத் தாமாகித் தனக்குமே
லிலாமையினாற் சாற்று நாம
நந்துறுசித் தாந்தசிகா மணியாகுஞ்
சிவாத்துவித ஞான வாழ்வைப்
பந்தமறத் தருமிதன்கட் டிகழ்வீர
சைவர்மனம் பட்டு நிற்கும். 8

அவையடக்கம்.

உலகின்மலி புகழ்படைத்த சிவயோகி
தனதுபே ருணர்வி னாலே
மலைவதற வருளியவிச் சித்தாந்த
சிகாமணியின் மதிசெ லுத்திக்
கலைமுழுது முணர்ந்தவர்மு னியான்மொழியக்
கருதலொரு கடுகு நாட்டி
யலைகடலைக் கடைந்துசுவை யமுதெடுப்பக்
கருதலொடொப் பாகு மன்றே. 9

ஆக்கியோன் பெயர்.

தலங்குலவு மலயமமர் கலயமுனிக்
கிரேணுகன்றன் னளியா லீந்த
நலங்குலவு சித்தாந்த சிகாமணியைத்
தமிழ்க்கவியா னன்கு செய்தா
னிலங்குதமிழ்க் கடலையொரு நாவாயாற்
கடந்துலக மிறைஞ்சா நின்ற
பொலங்கழலெம் பெருந்தகையாஞ் சிவப்பிரகா
சையனென்னும் பொருவி லானே. 10

பாயிர முற்றும்.

இரேணுகர்காதை.

பிரபஞ்சோற்பத்தி.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

ஆதியி லநாதி கன்மத்
    தாருயிர்க் குலக மாகச்
சேதந மபமா யொன்றுஞ்
    சித்தாந்த சிவன் றனது
பேதமில் சத்தி யாலே
    பெற்றதோர் மூர்த்தி யெய்தி
மாதொரு பாக னாகு
    மகேசனாய் வயங்கா நின்றான். 1

சந்திர மவுலி யெம்மான்
    சகமெலாம் படைக்கு முன்னம்
வந்துற விறைவ னாகு
    மலரயன் றன்னை நல்கி
யந்தமில் விச்சை யெல்லா
    மருளின னருளி னாலே
முந்துறு மயன் படைப்புத்
    தொழிலிடை முயற்சி பெற்றான். 2

சங்கர னாணை கொண்டு
சகம்புரி தொழிலிற் புக்க
பங்கயன் மாயை மாலிற்
பட்டளிக் குறமு பாய
மங்குணர் விலனாய் மீண்டு
மரவணிப் பெருமான் பாதச்
செங்கம லங்கள் போற்றி
நின்றிது செப்ப லுற்றான். 3

தேவர்க டலைவ முக்கட்
செல்வயான் முதலா யுள்ள
யாவையு மாக்க வல்ல
விறைவமுற் றுணர்ந்த மேலோ
யோவரு மயலான் மாழ்கி
யுணர்ந்திலேன் றமிய னேற்கு
மூவுல கினையு மாக்கு
முபாயநீ மொழிதி யென்றான். 4

நான்முக னிதனைக் கூற
நனையவிழ் கொன்றை வேணிக்
கூன்முக மதிய ணிந்த
கொழும்பவ ளக்குன் றன்னான்
றுன்முக மலர்ந்து ரைத்தான்
சகம்புரி வகையு ரைத்துந்
தேன்முக மலரின் மேலோன்
றெரிந்திலன் றியங்கிச் சொல்வான். 5

உலககா ரணப்ப டைப்பி
னுபாயனீ யருளி னூலே
பலமுறை யுரைத்து நெஞ்சிற்
பட்டதின் றமல நீமுன்
யலர்தலை யுலக மாக்கின்
மற்றது கண்டு தேறி
யிலகுற வடிய னேன்பி
னியற்றுவ லென்று சொன்னான். 6

ஈசுவரசிருஷ்டி.

விதியிது புகன்று நிற்ப
மின்னவிர் சடையிற் கீற்று
மதிபுனை கடவு டன்போல்
வளரொளி வடிவ ராகி
முதிரறி வுடைய ராகி
முழுதையு மளித்த ழிக்கு
மதிசய நிலைய டைந்த
கணங்களை யளித்தான் முன்னர். 7

சாற்றுறுங் கணங்க டம்மு
ளிரேணுக தாரு கப்பே
ரேற்றுள ரிருவ ரெங்க
ளீசனுக் கினிய ரன்னோ
ராற்றலை யாவ ரானு
மறைந்திடற் கரியர் மாயை
மாற்றிடும் வலியர் விச்சை
யாவையும் வல்ல ரம்மா. 8

தெளிதரு முளத்தர் மாருச்
சிவானந்த வமுத முண்டு
களிதரு நலத்தர் கல்விக்
கடல்கரை கண்டோர் ஞான
வொளியினர் வேத சார
முணர்ந்தவ ரகந்தை யில்லோர்
விளிவுற விடய மைந்து
மெளிதென வென்ற வீரர். 9

அனையவர் தம்மை நோக்கி
யாலயத் துள்ளி லங்கும்
புனைமணி வாயில் காப்புப்
புரிசடைக் கடவு ணல்க
வினிதென வவரு மேற்றவ்
வேவலிற் சிறந்தோ ராகித்
தனிவிழி நுதலி மைக்குஞ்
சங்கரன் பாலி ருந்தார். 10

கயிலைச்சிறப்பு.

கலிநிலைத் துறை.

வேத னிந்திரன் செங்கண்மால் புன்புகழ் பேசி
யோதி மங்களி றுவணனு யவர்தமை யுயர்த்த
வாதி யம்பிகை நாயகன் பெரும்புக ழுவனைக்
காதல் கொண்டுதாங் குற்றது போன்றது கயிலை. 11

தெள்ளு சோதியங் கயிலைமால் வரையினிற் சிறிது
வெள்ளி தாங்கொடு திசைமுகக் கம்மியன் விரகா
லள்ளி வானிருள் விழுங்குவா னமைத்ததொன் றன்றே
வெள்ளு ருமதி யென்பதிவ் வுலகங்க ளெல்லாம். 12

சபாமண்டபச்சிறப்பு.

அன்ன மாகயி லாயமோ ரருபறை யாகச்
சென்னி மாமொழி யாகுமோர் செம்பொனு வியன்ற
தன்னை நேர்மணி மண்டபத் தரியணை தன்னின்
முன்ன மோர்பக லுமையொடு முதல்வன்வீற் றிருந்தான்.

மகாசபைகூடுதல்.

இந்தி ரன்சுர ரரியய னியக்கர்கந் தருவர்
சந்தி ரன்கதி ருரகர்சித் தர்கள்விறற் றகுவர்
முந்து றுங்கண நாயகர் முனிவரர் வசுக்கள்
வந்து கண்டன ருமையொடு பரமனை மகிழ்ந்து. 14

கலிவிருத்தம்.

பாடுவர் சிலர்சிலர் பணிவர் முன்னர்நின்
றாடுவர் சிலர்சில ரார்ப்பர் மென்மலர்
சூடுவர் சிலர்சிலர் துதிப்ப ரன்பினுல்
வாடுவர் சிலர்சிலர் மகிழ்ந்து வாழ்த்துவார். 15

இன்னண மிவர்பல வியற்றல் கண்டுமை
தன்னொடு மரியணை தன்னின் மேவிய
மின்னவிர் சடையினன் விளங்கு பேரவை
முன்னுற நிகழ்ந்ததோர் முறைமை கூறுவாம். 16

அண்டர்க டமக்கெலா மரிய தன்கவுட்
கொண்டருண் மெல்லிலை கொடுப்ப நாற்கடல்
கண்டிடு மிரேணுக கணேச னென்பவற்
பண்டுறு மூவகையாற் பரன ழைத்தனன். 17

அழைத்தரு ளுவகையா லவ்வி ரேணுகன்
றழைத்துயர் கல்வியந் தாரு கன்றனைப்
பிழைத்தனன் கடந்துநம் வினைபி ழைப்பவே
மழைத்திரு மிடற்றிறை னருங்கு வந்தனன். 18

மிடைந்திடு தனதுபே ரவையின் மெய்யுணர்
வடைந்திடு தாருக நாமத் தன்பனைக்
கடந்துறு மிரேணுக கணேசற் பார்த்திது
மடங்கலந் தவிசுறை வள்ளல் கூறுவான். 19

மதியுறு மிரேணுக மன்னு பேரவை
யிதிலெப தடிமையா யிலங்கு தாருகற்
கதிதரு காவினுற் கடக்கப் பட்டதென்
விதிதவ றினையென விளம்பன் மேயினன். 20

சிவபக்தர்கள்மகிமை.

கருதுநம் பத்தரைக் கடத்தல் கேட்டினுக்
கொருதனி மூலமா யுடம்பி னுயுளு
மரிதுறு செல்வமுங் குலமு மன்றுதாம்
பெரிதுறு கீர்த்தியும் பெயர்த்த ழிக்குமால். 21

கழிர்துள மயலின்மார்க் கண்ட னுகுமென்
றெழும்புடை யவனைமுன் றொடர்ந்தி கழ்ந்தென
தெழுங்கழ லுதையினு லின்று முள்ளுறு
தழும்புறு முடலினன் றண்ட னுயினன். 22

தறிபவ மாமுடைச் சங்கு க்ண்ணனு
மறிவுணர் பிருகுவு மாமென் றெண்டாற்
மறிபடு தலையனாய்ப் பவங்கள் பத்தினு
மறிபடு மாலென மதித்தி டாய்கொலோ. 23

இருமறு மார்பன்முன் செய்ய வென்றெழும்
புரமுறு ததீசியா லொடிந்த நேமியான்
பொருமற மிழந்தனன் புகழ்க்க ணேசரால்
வருமறி முகமொடு தக்கன் மாழ்கினான். 24

தருஞ்செய லுடையநஞ் சுவேதன் றன்னைமுன்
னிகழ்ந்தனன் மறலியெம் மாலெ ரிந்தனன்
புகன்றிடி னின்னுநம் பொருவி றெண்டரா
லுகுந்திற லுடையவ ருளர நேகரே. 25

இரேணுகர் அவதரிக்கும் காரணம்.

சாதமி ருருகன் றனைக்க டந்தனை
யாதலி னிரேணுக வரவு தாங்குறு
மேதினி தனிலொரு பிறப்பு மேவென
வோதின னடியவர்க் குதவி செய்பவன். 26

அறத்தனி முதல்வநீ யழைக்கு மோகைதான்
பெறப்பெறு மடியனேன் பேதைத் தின்மையாற்
சிறப்புறு தாருகற் கடந்த தீமையைப்
பொறுத்தரு ளெனவடி பணிந்து போற்றினான். 27

அருந்துயர் வடிவமா யகன்ற மண்ணிடை
வருந்துறு பிறவியை மன்னி நின்னையான்
பிரிந்தன னலமரும் பெற்றி யென்கொலோ
திருந்தடி யவரிடர் தீர்க்கு மெந்தையே. 28

மானிடப் பிறவியை மயக்கு மண்ணிடை
யானெடுத் திடாவகை யருள்செ யென்றலுங்
தேனெடுத் திதழவிழ் செய்ய கொன்றையோன்
றுனளத் தருளினாற் சாற்றன் மேயினான் 29

என்னிக ரிரேணுக வின்று மண்ணிடைத்
துன்னுறு பிறவியாற் றுயர மெய்தலை
யென்னடி யவர்தமக் கெவ்வி டத்தினு
மின்னல்வந் தடைகுவ தில்லை யில்லையே. 30

கண்டவர் தமக்கெலாங் கயிலை காட்டுறும்
வண்டவர் பருப்பத மலையைத் தென்றிசை
கொண்டுள தெலுங்கினிற் கொல்லி பாகமென
றெண்டல மொன்றுள துரைப்பி னாயிடை. 31

என்னுரு வாயசோ மேச னென்னவேர்
தன்னிகர் பரசிவ லிங்கந் தங்குமா
லன்னதின் மானிடப் பிறவி யன்றியே
மன்னுதி யுலகெலாம் வியக்கும் வண்ணமே. 32

மறையொடு மறைமுடி பதம தாகுமென்
னிறையுமத் துவிதநா னிலத்தி னியாவரு
மறிவுற மொழிதியென் னடியர் மேன்மையுங்
குறைவிலென் மேன்மையுங் கொடுத்தி யெங்கணும். 33

இரேணுகர் உலகில் வருதல்.

அங்கண னிவ்வகை யருள பெல்லடிப்
பங்கய முடிமிசை படவி றைஞ்சியே
யெங்கண நாயகன் விடைகொண் டெய்தினான்
பொங்கொலி யுததிசூழ் புவியை நோக்கியே. 34

இரேணுகர் அவதரித்த ஸ்தலம்.

எய்திய விரேணுக னிறைவன் கூறிய
மெய்திக ழிலிங்கமெய் மேவித் தோன்றினன்
கொய்துணர் மலிபொழிற் கொல்லி பாகம்வாழ்
செய்தவ முடையர்தாஞ் சென்று கண்டனர். 35

இரேணுகர் அவதாரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நீற்றொளி விளங்கக் கண்டி
நிரையணி யணிந்து வேணி
தோற்றழ கிலங்க ஞானச்
சோதியின் வயிற்றிற் றோன்றிப்
போற்றிளங் கதிர்போ னின்ற
புண்ணியன் றன்னைக் கண்டோ
ராற்றவும் வியப்புற் றோரா
யடியிணை பணிந்து சொல்வார். 36

சோதிமா லிங்கந் தன்னிற்
றோன்றுநீ யாரை யென்ன
வாதியா மிறைவன் பாங்க
ரமர்தரு மிரேணு கனியான்
வேதநா யகன்வி டுப்ப
விடைகொண்டிங் கெய்தி னேனென்
றோதினன் வீர சைவத்
தூதிய மாகி நின்றான். 37

இரேணுகர் போதிகை யடைதல்.

விளங்குறு சிவசித் தாந்த
மென்பயிர் தன்னை வேறு
யுளங்கவல் சயின புத்த
ராதிய ருணர்வி னூலாம்
வளர்ந்தெழு களைக ளைந்து
வளர்ப்பதற் குற்றே னென்
றிளங்கதி ரனையான் வானத்
தெழுந்துபோய் மலயத் துற்றான். 38

போதிகைமலைச்சிறப்பு.

ஓங்கிய விந்த வெற்பங்
கொருகாஞ் சுமக்க லாற்று
தேங்குபு நிலத்தில் வீழக்
கண்டவவ் விருடி தன்னைத்
திங்கறு முனிவ ரெண்ணி
லோரொடு சிகரந் தன்னிற்
றங்கிய மலய வெற்பின்
றன்மையார் சாற்ற வல்லார். 39

மலயச மென்று மிக்க
மலயமா ருதமா மென்று
முலகொரு மூன்றி னுந்த
னேங்குறு புகழ்சென் றெய்த
நலமலி சந்துங் காலு
நல்கிய வதுபோற் றன்பே
ரிலகுற மலிக ளுள்ளொன்
றேனுமீந் ததுதா னுண்டோ. 40

இரேணுகர் அகத்தியரைக் காணுதல்.

அப்பெரு மலயந் தன்னை
யடைந்தகத் தியனி ருக்குஞ்
செப்பரும் வளம லிந்த
விடத்தினைச் சென்று கண்ணுற்
றொப்பரு முவகை கூர்ந்த
வுளத்தொடு கணங்கள் கோமா
னெய்ப்பறு முனிவ ரோடங்
கிருந்துள முனியைக் கண்டார். 41

வந்தெதிர் நின்ற ஞான
வாரியைக் கண்ணிற் கண்டு
சந்திர மவுலி தன்பாற்
சார்ந்துள விரேணு கப்பேர்
முந்துறு பவனு மென்று
முனிவனு முணர்வாற் கண்டு
சிந்தனை மகிழ்ந்தெ ழுந்து
திருவடித் தலத்தில் வீழ்ந்தான். 42

பின்னரங் கவனைத் தானோர்
பெருந்தவி சுறலி ருத்தித்
தன்னிக ரமல லோபா
முத்திரை தந்த நீராற்
பொன்னடி விளக்கி நாவிற்
புகன்முறை யருச்சித் தேத்தி
யன்னவ னருகு வேறோ
ராதனத் தமர்ந் திருந்தான். 43

இருந்துள முனியை நோக்கி
யிரேணுக னன்றாய் நின்பா
லருந்தவ நடந்த தேயென்
றருளினல் வினையற் கினக்குப்
பொருந்துறு மிடையூ றெண்ணிப்
புரிபவ ரியாவ ரென்று
திருந்திய வுளத்த னாகிச்
செப்புவ னுவகை மாற்றம். 44

விந்தமு நின்னாற் கீழ்போய்
வீழ்ந்தது நகுட னின்னான்
முந்தா வுருவ மானன்
முழங்குவெண் டிரைசு ருட்டுஞ்
சிந்துவு மருந்தப் பட்டுச்
சேறலா தொழிந்த தன்று
வந்தொரு தகுவ னுன்றன்
வயிற்றிடை யற்று னன்றே. 45

செங்கண்மால் விடையா னல்குஞ்
சிவதரு மோத்த ரத்தை
யெங்கண்மா முருக னமத்
திலங்கிலை வேலோ னல்க
வங்கண்மா ஞால முய்யப்
பெற்றனை யருந்த வத்தோர்
தங்கண்மா நிதிய னுயுன்
றனைநிகர் பவர்யார் சொல்லாய். 46

என்றுரை செய்ய வெங்க
ளிரேணுகன் முனிவன் கேளா
நின்றனி வரவெ னக்கே
நேர்தலாற் றவத்தோன் யானே
நன்றிக ளனைத்து முள்ளேன்
ஞானநல் விழியும் பெற்றேன்
வென்றனன் பவமு மேலாம்
விடடைந் துய்ந்தே னியானே. 47

புண்ணிய மூர்த்தி நீயென்
பொருட்டிவ ணடைந்தாய் நின்னைக்
கண்ணுறில் வினைக ளெல்லாங்
கதிரெதிர்ப் பனியை யொக்கும்
பண்ணிய தவநி றைந்து
பயன்றரு காலத் தல்லா
லண்ணலுன் வரவே வர்க்கு
மரிதரி தென்று சொல்வான் 48

பற்பல கலையு ணர்ந்தும்
பற்றிலன் றுணிவு மாறு
வற்புவ மொழியும் வண்ண
முயிர்சிவத் தேக மாகும்
பொற்பரு ளுவதாய் வேதப்
பொருள்படு சிவசித் தாந்தஞ்
சிற்பர யோகி நின்னாற்
றெளிந்திட விழைவ லென்றான். 49

இரேணுகர்காதை முற்றும்.

உபதேசம்.

இரேணுகர் அகஸ்தியருக்கு உபதேசம் செய்தல்.

கலிவிருத்தம்.

முனிவ னின்ன மொழிய வுளங்கொளா
வினிய னென்னுமி ரேணுகன் முக்கணான்
றனைநி னைந்து சமாதி யடைந்துபின்
னினைவ டைந்து நிகழ்த்துதன் மேயினான். 1

அருந்த வத்த ரரச வுனக்கிவண்
டிருந்து மெய்ச்சிவ ஞானத் தெளிவினைப்
பொருந்து மிக்கசித் தாந்தம் புகலுது
மொருங்கு சித்தத் துவந்து செவிக்கொளே. 2

பேத விச்சையிற் பின்னப் பொருள்களு
மோது பற்பல வாய வொழுக்கமு
மாதல் பெற்றிடு மாசில்சித் தாந்தநான்
மாத வத்தர் வழுத்து முனிவனே. 3

ஆய்ஞ்ச சாங்கிய மாசறு யோகநற்
பாஞ்ச ராத்திரம் பாசு பதத்தொடு
வாய்ஞ்ச வேத மிவைபிர மாணமாய்த்
தாஞ்செய் வாதத்திற் றன்னுவ வல்லவாம். 4

சாங்கி யாதிகட் கென்றுந் தலைமையா
மோங்கு மாமறை யும்மறை யைத்தொடர்ந்
தீங்கு நின்றத னுலவை யாவையுந்
தாங்கு மானத் தகைமைய வென்பவே. 5

போக சாங்கிய மோரைந்தி ராத்திர
மாகும் வேதத் தொருபுடை யன்னபோ
லேக தேச முருமறை யெங்குமா
மாகம் வீழ்மலி மாதவ சைவமே. 6

ஒங்கும் வேதத் தொருபுடை யாகிய
சாங்கி யாதியிற் சைவஞ் சிறந்ததாய்த்
தீங்கில் வேதமெ லாந்தொடர் செய்கையா
னீங்கு பாச முனிவ நிலைக்குமால். 7

பிரம மோதுசித் தாந்தப் பெயர்பெறு
தரும சைவமென் றந்திர நான்மறைப்
பொருள தாகலி னம்மறை போலவே
வரம தாம்பிர மாண மெனப்படும். 8

கண்ணு தற்பெருங் கார ணுற்பல
வெண்ணு மாகமஞ் சைவமி லாகுளம்
பண்ணு பாசு பதமொடு சோமமென்
றண்ணன் மாமுனி யன்றறை யப்படும். 9

ஓது வாம மொழிவறுந் தக்கண
மேதை யாகு மிசிர முனிவர
தீதி லாதசித் தாந்த மெனவரு
பேத நான்கு பெறும்புகல் சைவமே. 10

வாமஞ் சத்தி பரஞ்சொல் வயிரவர்க்
காமந் தக்கண மம்மி சிரத்தெழு
நாமங் கொண்டுறு மாதர் நணுகுவா
ரேமஞ் செய்மறை யின்மத மற்றதே. 11

மறையு ரைக்குந் தருமம் வகுத்தலாற்
புறம தத்தொடு நின்று பொருதலாற்
றிறம டுத்தசித் தாந்த சிவாகம
மறமு ரைக்கு மறைமத மாகுமால். 12

செப்பும் வேதசித் தாந்த மபேதமா
மொப்பின் மெய்ப்பொரு ளொன்றே யுரைத்தலா
லிப்பெ ருஞ்சொற் கலைக ளிரண்டையும்
வைப்ப ரொப்பென மானத் தறிஞரே. 13

வீரசைவ விளக்கம்.

எக ராற்றருள் காமிக வேமுத
லாக மத்தி னிறைந்திடு முத்தர
பாக முற்றும் பகர்வீர சைவமாஞ்
சோக மற்றுயர் தொன்மதந் தோன்றுமால். 14

சித்த மாகுஞ் சிவமய மாகிய
வித்தை யூடு விசேடம தாகியே
யெத்தி றலிங் கிரமிப்ப னன்னவன்
பொய்த்தி டாத புகழ்வீர சைவனே. 15

ஈத கன்ற சிவசீவ யிக்கியமாம்
வீத ரும்பெரு வித்தையி னன்குறச்
சாத மின்றி சமிக்கும்ச் சைவன்மற்
றேதி லன்றோ னுயர்வீர னுசைவனே. 16

வித்தை யூடு திரவிய மாயையைக்
கைத்து நாயெனக் கண்டு விடுதலே
வைத்த வாதி வருண முணர்த்தறு
முத்தி யானுயர் வீர மாகேசனும். 17

வேறு.

அரியவே தர்ந்தத்தி னுகு ஞானமே
மருவரும் வித்தையென் றுரைப்பர் மற்றதில்
விரவினேன் யாவன்மற் றனையன் வீரனென்
றுரைதரு கிற்பர்மெய் யுணர்ந்து ளோர்களே. 18

உட்புறம் பூசனை யுடையர் சைவருந்
திட்பமா யேசரு மாவர் தேர்ந்திடிற்
கொட்பறு சிவனரன் போலக் கூறிய
பெட்புறு மவர்களும் பின்ன மாயிடார். 19

மிறையறுஞ் சைவர்மெய்ஞ் ஞான வேள்வியுங்
கறையின்மா யேசரோண் கரும வேள்வியும்
பெறுநரென் றுரைத்திடும் பெற்றி யாலகம்
புறமுறு நெறியினர் புகன்று ளோர்களே. 20

விலகுறு பலநெறி வீர சைவர்தா
மலேவறு பத்தன்முன் வழக்க பேதமுந்
தலநெறி விபேதமுந் தரிக்குந் தன்மையா
விலகுவ ரறுவகை யினரென் றெண்ணவே. 21

தலத்தொடு பலவகைத் தரும மாதலா
லிலக்கதி காரிகள் பேத மெய்தலால்
விலக்கரு மறிஞராம் வீர. சைவர்தங்
கலைத்திற மதுவுமோ ராறு காண்டமாம். 22

உபதேசம் முற்றும்.

உ

ப்ரதமபரிச்சேதம்.

அங்கஸ்தலம்.

(இதன் பிரிவு.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிதனி லரும்பத்தத் தலமாகே
சத்தலம்பி னடுக்கும் பின்னர்
சாதமுறும் பிரசாதித் தலமதன்பின்
பிராணலிங்கித் தலமா கும்பின்
போதுசர ணத்தலமா ருவதயிக்
கியத்தலமாம் புகன்ற வற்றுண்
மாதவமுன் புறுபத்தத் தலமொடதன்
றிறமுரைத்து மகிழ்ந்து கேண்மோ. 1

உ

1-வது பத்தத்தலம்.

(இதனுட்பிரிவு.)

பரமசிவ பத்தியுள னெவனவனே
பத்தனெனப் படுவ னன்னோன்
றருமமுறை செய்திடுத றலமூர்கு
மதன்றிறத்த தலமூ வைந்தா
கிரையினவை பிண்டமதன் ஞானமொடு
சமுசார நீக்க மாசா
னருளிலிங்க நீறுமணி முறைதரித்த
லஞ்செழுத்து மறிந்து கூறல். 1

பத்திநெறி குருலிங்க வந்தனைசங்
கமபூஜை பகர்ந்த வன்றோர்
வைத்தபிர சாதவுணா வவரிடத்திற்
செயுந்தான வகையு பாதி
யெய்த்தநிரு பாதியொடு சகசமென
மூதறிஞர் விளம்பா நின்ற
வித்தலத்தில் வருநெறிக ளனைத்துமியற்
றுதல்பத்தர்க் கியல்பு மாதோ. 2

உ

ஓம் சிவாயநம:

முதலாவது

1-பிண்டத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பண்டொ ராயிரம் பிறவியிற் பயின்றபுண் ணியத்தான்
மண்டு தீவினைப் பரப்பறப் புனிதமா மனத்தைக்
கொண்ட தேகியே கடல்குடித் துயர்குறு முனிவ
பிண்ட நாமமுற் றிடுமென வுறைகுவர் பெரியோர். 1

உலகி றந்துசிந் மயவ விகாரியா யொளியா
யிலகு றும்பர சிவன்றன தஞ்சமா யிருந்த
வலகி றந்துள சீவர்க ளநாதியா மவித்தை
மலமு றும்பரி சாற்பல பிறவியின் வருவார். 2

அனையர் நெஞ்சிடை யியக்கும யேசனாற் றருள்வன்
பனிய விந்துகாந் தத்தினிற் புனல்கதிர்ப் பளிங்கிற்
கனலும் வெவ்வழல் வித்தினின் முளையெனக் கலந்து
முனைவர் சிங்கமென் றுரைத்திட மலையொடு முனிவோய்.

வெற்பெ ழுங்கதி ரிடத்தில்விம் பப்பதி விம்ப
முற்ப வப்பெறு மாறென வொருபிர மத்தின்
முற்ப கர்ந்திடு சீவனே டீசனு முறைமை
கற்பி தம்பெறு மென்பர்பல் கலைநெறி கற்றோர் 4

அறிவு தேவடி வாம்பர தத்துவ மதனி
னிறைவ தாகிய பிரேரகத் துவமொடு நிலைத்த
மறிவில் போத்ருத் துவமிகு போக்கியம் வருமாற்
குறைவி லாதெழு முக்குண பேதமே கொண்டு. 5

படிவி லாதமுக் குணவடி வாகிய மாயை
முடிவி லாதமெய்ச் சிவத்துறு மக்குண மூன்றும்
விடம பேவுற விளம்புமுப் பொருட்பெயர் விரியுங்
கடிவி லாதிலைப் பிரமமா மொருபொருட் கண்ணே. 6

தக்க சத்துவ வுபாதிகொள் பிரமசை தந்ய
மொக்க வீசனுஞ் சத்துவ ரசோமய முயிரா
மிக்க தாமத முடையதே போக்கிய விளைவா
மிக்க ணக்கின்முப் பொருளும்வந் துறுஞ்சிவத் திசைந்து.

சுத்த மென்றுள வுபாதியிற் றேய்ந்திடு மீசன்
மெய்த்தி டும்பதி யாகிய பிரேரகன் மிசிர
முய்த்த போத்ருப் பசுவென வறைவர்பே ருணர்வோ
னத்த னவ்வுயிர் சிற்றுணர் வுடையதென் றறியே. 8

மிருதி கொண்மறை யுணர்வதவ் வியத்தயாம் பெயர்கொள்
பருதி நண்ணினர்க் கமோககா ரணியெனும் பரையே
தருதி கொண்டிடு சுத்தமா மசுத்தமுஞ் சாற்றிற்
றொருதி கொண்டிடு மோககா ரணியெனத் துணியே. 9

மாயை கொண்டிறை பற்பல மூர்த்திகண் மருவுந்
தூய தன்றெனு மவித்தையாற் றோன்றுவர் பலரா
யேய சீவர்க ளநாதியே முத்தனவ் விசன்
றீய பந்தனை யநாதியே யுற்றுளர் சீவர். 10

பரம ஞானமற் றநாதியாம் பாசமுற் றநாதி
கரும வேதுவா லடுத்துள காயங்கண் மருவி
மிருக மாதியாம் பற்பல பிறவியின் விரவித்
தெரும ருஞ்சுழன் றிடும்பெருந் திகிரிபோற் சீவன். 11

சாதி யாயுவோ டுணவது தரும்விட மத்திற்
கேது வாயுறுங் கருமமெந் திரமெனச் சுழல்வோர்க்
காதி யாமிறை யியக்குவோ னுய்க்கரி யாகிப்
போத கம்புரிந் தருளுநன் னெறியினைப் பொருந்தி. 12

கூறு சீவனும் வினைபரி பாகமே கொண்டு
மாறு மாமல வாதனை மருவினோ னாகி
யாறு மாமுடி புனைந்தருள் பரசிவ னருளின்
பேறு கூடுறச் சுத்தமா மனமொடு பிறக்கும். 13

பாக மாகிய நல்வினைப் பயன்கொடு சுத்த
மாகு மாமன முன்னிடத் தங்கண் ணருளா
லேக மாஞ்சிவ பத்திதோன் றுறுமவ னீற்றுத்
தேக மோடுநற் பிண்டமென் பெயர்கொடு செறியும். 14

பிண்டத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் மஹேஸ்வராயநம:

இரண்டாவது.

2-பிண்டஞானத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

உற்றிடு முடலுயி ருணர்வி வேகமே
பெற்றவ னெவனவன் பிண்ட ஞானியென்
றற்றம தறுமலை யமர்ந்த மாதவ
கற்றறி புலவர்மெய் கழறு வாரரோ. 1

உடலுயி ரெனுமுல காய தன்பொறி
யடலுயி ரென்னுமற் றொருவ னன்றியே
புடைவரு புத்தியே யென்னும் புத்தனிவ்
விடலுறு மிவைகளான் மாவின் வேறவாம். 2

உயிரின்வே றுகிநின் றுணரப் பட்டிடுஞ்
செயிருறு முடலொ டிந்திரிய புத்தியி
னயலழி வரியவான் மாவுண் டாமென
நயமுட னுணர்பவன் பிண்ட ஞானியே. 3

வினைவழி திரிதரு மெய்யும் வேறதாய்
நினைவரு நித்தவான் மாவு நித்தமா
யனையவான் மாவின்வே றுய வீசனும்
பினமுற வறிபவன் பிண்ட ஞானியே. 4

பிண்டஞானத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சம்பவேநம:

மூன்றாவது

3-வது சமுசார நீக்கத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

உத்தம துறுமனந் தோன்று நித்தியா
நித்திய விவேகிபா னின்ற வாதனு
சத்தியின் மிகுசமு சாரம் விட்டொழி
புத்திவந் துறுமெனப் புகல்வர் கற்றுளார். 1

பெண்டெழு வாய்தரு பேறி மைப்பினில்
விண்டிடு மிம்மையு மேய புண்ணிய
முண்டொழி துயர்முத லுறுது றக்கமுங்
கண்டெவர் விரும்புவார் கற்று ளோரினே. 2

பிறந்தவர்க் குண்மையே யிறுமி றப்புமற்
றறிந்தவர்க் கன்னதே பிறப்பு மிவ்வகை
செறிந்துள பிறப்புட னிறப்பிற் சீவனு
மறிந்திடு சகடமே போல வந்துறும். 3

மீனெடு கமடமே வெண்பற் பன்றிமா
மானிட வரிமுத லாக வந்துள
வேனைய பிறப்பினு மெய்து மாயவன்
றானுமம் மரணநோய் தள்ள வல்லனே. 4

ஆவிமுன் வினைவசத் தந்த னாதியாய்
மேவுறு சாதியின் விரவித் தோன்றியே
தாவுற வடருமுத் தாப வங்கியால்
வேவுறு நிலைமையாம் விளம்ப வேண்டுமோ. 5

பொய்த்திடா தடையுறும் வினையிற் போதரு
மத்தியான் மிகமுத லாய வெந்துயர்க்
கொத்தினான் மிகுமிடர் கொண்டு ளோர்தமக்
கெய்த்திடா தமைதலெவ் விடத்துண் டாகுமோ. 6

ஆதியத் தியான்மிகம் பவுதி கம்பினா
மோதுதெய் விகமென் றுவ தாகுமாற்
போதுமத் தியான்மிகம் புறமுட் கொண்டிரு
பேதமுற் றிடுமெனப் பேசு வாரரோ. 7

வளிமுத லனதர வரல்பு றத்ததா
முளினது மடிவில்கா மாதி யுய்க்குதல்
களியர சாதிநோய் பவுதி கங்கழு
தளியிடர் முதலதெய் விக மாகுமால். 8

இனைய வெந்துயர் பலவிசைந் துகட்டுறும்
வினையொடு திரிதரு முயிர்க்கு விண்ணிடை
யெனினுமிம் மண்ணிடை யெனினு மோர்கணந்
துனியறும் படிசிறு சுகமு மின்றரோ. 9

மின்னினு மலையினும் விளக்கெ ழுஞ்சிகை
தன்னினு நிலையறத் தபுசெல் வத்தினை
மன்னுறு பொருளென மதிப்ப ரோகண
மென்னினு மறிஞரோ டிருந்து ளோருமே. 10

மலசல நிறைதரு கடத்தை வன்றுய
ரலைபடு முரும்பினை யழியு மின்னினு
நிலையறு மிவ்வுட றன்னை நிந்தைசெய்
புலமைனை தன்னையார் பொருந்து வார்களே. 11

நித்தியா நந்தசிற் சொரூப நின்றிட
மித்தையா மியல்புடைத் துயர வீடென
வைத்தவா கத்தினை மகிழ்ந்தி ருந்திடும்
புத்தியார் செய்குவர் புலவர் தம்மினே. 12

ஓதியா விடர்தரு முடம்பின் மக்களின்
மாதரி னுறவினின் மற்று ளோர்தமிற்
கோதுறு தனத்தினிற் குலத்திற் போக்குறு
காதலி னநித்தியங் காண்ப னென்றுமே. 13

பொறிகளின் விரத்தியாய்ப் பொருவி றம்மையே
யறிவுற விழைவுடை யறிஞர்க் காழ்துயர்
மறிவுறு குடும்பநோய் மாற்று மேதுவிற்
செறிவுறு முளமெனச் செப்பு வாரரோ. 14

ஆசறு மனமுட னநித்த நித்தமுந்
தேசுற வுணர்ந்துநற் றெய்வ வாழ்வினு
நேசம தகன்றுள நெறியி னேனிடைப்
பாசம தறுசிவ பத்தி தோன்றுமால். 15

சமுசாரநீக்கத்தலம் முற்றும்.

உ.

ஓம்பிராகிநேகம:

நான்காவது

4-குருகாருணியத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மலர்தலை யுலக மெல்லா
 மலிபெரும் புகழோ டொன்றி
யிலனென விவறன் மோக
 மிரித்துத்தத் துவமு ணர்ந்து
புலநெறி கடந்து சாந்தம்
 பொருந்திச்சித் தாந்த மோடு
பலகலை தெரிவுற் றையம்
 பாற்றிட வல்ல னாகி. 1

அறநெறி வாய்மை மேவி
 யாரிய குலத்தாற் போந்த
முறைநெறி யொழுக்க மெய்தி
 முத்திநே யத்த னாகிப்
பொறையொடு பொருந்தி யக்க
 மணிதிகழ் பூதி யென்று
நின்றவுற வஞரிந்தி லிங்க
 நிலைபெற வுடற ரித்து. 2

அகத்துறு தியாக மேவி
யருச்சனை புரிவோ னாகி
யுகப்புறு மங்க லிங்க
யோகதத் துவமு ணர்ந்தே
யிகப்பறு தலங்க ளோர்வுற்
றெய்தியத் துவித ஞானந்
தகச்சிவ முணர்த்த வல்ல
தயங்குஞ்சீர்க் குரவன் றன்னை. 3

மாசறு மனத்த னாகி
மதியுடை விராகி யானோன்
பாசம தனைத்து நீக்கும்
பரசிவ முணரத் தோன்று
நேசமோ டடைவன் பாம்பி
னெளிதிரைக் கடல்வ றப்ப
வாசம நஞ்செய் தோங்கு
மகத்தியப் பெயரி னானே. 4

திங்களா றேனு மாண்டொன்
றுயினுந் தேசி கன்றன்
பொங்கருள் காணுங் காறும்
புரிந்துநற் பணிகள் காணி
னங்கருள் சீல சீட
னஞ்சலி செய்து நின்றே
பங்கமாம் பிறவி நோயெற்
பரிந்தருள் புரிக வென்பான். 5

புனிதமா ணுக்க ளின்ன
புகன்றரு ளிரந்து நிற்ப
வனையவன் றனது சத்தி
பாதமுற் றறிந்து பின்னர்
வினைதபு தீக்கை யோடு
மேவுவித் தருள்வ னென்ப
தனிவரு பரமா னந்த
தத்துவக் குரவ னன்றே. 6

மூவகை யுறுமத் தீக்கை
முறைதரு வேதா வென்றும்
தாவின்மந் திரம தென்றுந்
தகுதிகொள் கிரியை யென்று
மேவுறு மவற்றுள் வேதா
மெய்க்குரு காட்சி யானே
யாவிகொள் சிவம்வி ளங்க
லத்தமத் தகயோ கத்தால். 7

மந்திர மதனை யேதன்
னமர்தனுக் குபதே சித்தல்
சிந்தைசெய் மந்தி ரப்பேர்த்
தீக்கையாங் குண்ட மாதி
தந்திரங் கொண்டு செய்த
றக்கநற் கிரியை யென்ப
ரந்தம தடைந்த வந்தக்
கிரியையை யறைது மாதோ. 8

திங்கறு திங்க ணல்ல
திதிகால் வார மொன்ற
வோங்குறு பூதி தாம்பூ
லத்தொடு முதலிப் பத்தர்க்
கிங்கற லாட லாதி
யியற்றிவெண் டுகில்பு னைந்து
பாங்குறு சீடன் றன்னைப்
பகர்முறை யருக ழைத்து. 9

உத்தர திசையை நோக்கி
யுற்றதன் பாங்கர்ச் செய்த
சித்திர மண்ட பத்திற்
குணக்கெனுந் திசையை நோக்கி
வைத்தருள் புரியு மாசான்
மலிசிவத் துதிக டாஞ்செய்
வித்தக விருளி ரிக்குந்
தியாநமும் விரவு விப்பன். 10

முன்னர்நன் னீற்றுப் பட்ட
மொழியிடம் வழாத ணிந்து
பின்னர்மெய்க் குரவ ராயைம்
பிரமமே வடிவா யுற்ற
தன்னிகர் கும்ப நீரச்
சற்குரு வழியின் வந்த
செந்நெறி யுடைய வாசான்
சிதறுக சீடன் மீது 11

ஆண்டரு கிருந்த சுத்த
ருகிய மானுக் கன்றன்
மாண்டகு வலக்கா தின்கட்
பவப்பிணி மருந்தாய் நல்லோர்
வேண்டுமஞ் செழுத்து மெல்ல
விளம்புபு சொருபஞ் சந்தம்
காண்டகு மிருடி மிக்க
கடவுணன் னியாசஞ் சொல்க 12

குருகாருணியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம்சசிசேகராயநம:

ஐந்தாவது

5-இலிங்கதாரணத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சந்திர காந்தத் தேனுந்
தபநகாந் ஷத்தி லேனுஞ்
சுந்தர சயிலந் தன்னிற்
ரேன்றிய சிலையி லேனும்
வந்துறு படிகத் தேனு
மகிழ்வாண லிங்கத் தேனு
முந்தழ குறுமி லிங்க
மொன்றுகொள் கிற்க மன்னே. 1

இலக்கண முழுது மொன்றி
யிலங்குமா னைந்து மாடிக்
குலக்கடி மலர்சந் தாதி
கொண்டருச் சிக்கப் பட்டு
விலக்கரு மருவாற் சுத்த
மேவுமவ் விலிங்கந் தன்னிற்
கலக்கறி வழாது சைவ
கலையையுய்த் திடுவ னாசான். 2

சீடன துயிரை யந்தச்
சிவலிங்கந் தன்னி லுய்த்துப்
பீடுறு மிலிங்க மன்னோன்
பிராணனி லுறவி ருத்தி
யேடென விரும்பு மாசா
னிவ்வகை யேக பாவங்
கூடுற வியலி லிங்கங்
கொடுக்கவச் சீடன் கையில். 3

இலங்குமிப் பிராண லிங்க
மினியநின் பிராண னேபோற்
சலந்தவி ருனக்கு மைந்த
தரிப்பதெவ் விடத்து மென்றும்
விலங்குவ தன்றேங் கேனும்
வீழ்ந்திடின் மெய்யி னின்று
நலங்கிளர் முத்தி சேர்வா
னல்லுயிர் விடுக வல்லே. 4

நானெறி முழுது மாய்ந்த
நுண்ணுணர் வுடையோன் றன்னாற்
றுனினி திவ்வா றேதிச்
சாற்றிடப் பட்ட சிடன்
மேனியி னுயிர்வாழ் காறும்
விடாதுநன் குறத்த ரிக்க
கூனிள மதிய ணிந்த
குழகன்மெய்ச் சிவலிங் கத்தை. 5

புண்ணிய மனைத்தி னுக்கும்
புகலிட மாகி நின்றங்
கெண்ணரும் பவம கற்று
மிலிங்கதா ரணம தென்று
கண்ணுத லருளிச் செய்த
காமிகா திகளை யோர்ந்த
நுண்ணுணர் வுடைய வெல்லா
முனிகளு நுவல்வ ரன்றே 6

தகைபெறு பரம லிங்க
தாரண முட்பு றம்பாம்
வகைபெற விரண்டா மென்பர்
மாதவ ரவற்று ளாதி,
பகவனென் பெயர்பு னைந்த
பரமசிந் மயலிங் கத்தை
யகமதி னுறத்த ரித்த
லாந்தர மாகு மன்றே. 7

மூலகா ரணமாய் ஞான
　　மூர்த்தியா யின்ப மாகி
மேலதா யுண்மை யாகி
　　விகற்பமோ டழிவு மின்றி
மாலிலா தாலகி றந்த
　　பிரமமா மாலிங் கந்தான்
சாலவி டுறுதல் வேண்டுந்
　　தக்கவ ரடைத லாமே. 8

வேதமா முடிய னைத்தும்
　　விளங்குறப் பிரம மென்னுஞ்
சோதிமா லிங்க மெல்லா
　　வாவிக டோறு நிற்கு
மாதியா தார மாசி
　　லகமெனு மிதய நன்றிக்
கேதுவாம் புருவ நாப்ப
　　ணெனவரு மூன்றி டத்தும். 9

அழிவற வரிதா யென்று
　　மகண்டமாய்ப் பிரம மென்னு
மொழிபெறு பரம லிங்க
　　முத்திநே யத்த ராகி
வழிபடு பவர்க்கா கத்தன்
　　மாயையாற் கண்டி தப்பட்
டொழிவற விருக்கு மென்றே
　　யுரைப்பர்நுண் ணுணர்வி னோரே. 10

சாமுட னசா மென்னச்
    சாற்றிய வுலகு திக்குங்
கருமமோ டிலய மெய்துங்
    காரண மதனு லென்று
முரைமன மிறந்து ஞான
    வொளியுரு வாகி நின்ற
பிரம்ம திலிங்க நாமம்
    பெறுமென விசைப்பர் தக்கோர். 11

சாற்றரும் பரம தாய
    சச்சிதா நந்த லிங்க
மாற்றவும் பெரிதாந் தன்மை
    யடைதலி னுனு மன்றித்
தோற்றுறு முலகி னுக்குக்
    கருப்பமார் தொடர்பி னுனும்
போற்றுறும் பிரம.நாமம்
    பொருந்துமென் றறிந்து கொண்மோ. 12

மருவுமா தாரத் தேனு
    மிதயநன் மலரி னேனும்
புருவமா நடுவி லேனும்
    பொருந்திய வொன்றி லென்றும்
விரவுமா சோதி லிங்கம்
    விடாதநு சந்தா னந்தா
னிரவிலாந் தரவி லிங்க
    தாரண மென்பர் மேலோர். 13

ஆடக வுருவ மாக
வளிகொண்மூ லாதா ரத்திற்
பாடல வொளியி மைக்கும்
பவளம்போ லிதயந் தன்னி
னீடொளி யுபலம் போல
நிகழ்தரு புருவ நாப்ப
ணூடரு முணர்வி லிங்க
ஞானயோ கிகள்சிந் திப்பார் 14

புறத்துறு தார ணத்திற்
புகல்கோடி மடங்கு மிக்க
சிறப்புறு மகவி லிங்க
தாரணந் தீர்ந்து பாதி
பிறப்பிடை மறிதல் செய்யார்
பிறங்கொளி யிலிங்கந் தன்னைத்
துறப்பற விதய மொன்றத்
துணிவொடு தரித்து ளோரே. 15

உள்ளத்தி லிலிங்கந் தன்னை
யொழிவற விடாது பற்ற
றெள்ளுற்ற வான்ம வித்தை
சேர்ந்தமை வுறுத லம்ம
வள்ளற்றண் ணளிநல் லாசான்
மகிழ்செய்குற் றேவ லென்னத்
தள்ளற்ற விவைக டாமே
காரணந் தனிமுத் திக்கே. 16

ஊனமாம் விடய நீத்தே
யுளந்தடு மாற லில்லா
மானமா யோகி கட்கு
மனத்தெழுந் திலங்கா நின்ற
ஞானமா லிங்கத் தன்றி
நவின்றுள புறத்தி லென்றுந்
தானுறு துளவி ருப்பென்
றுணருதி தவத்தின் யேலோய். 17

வேதனோ டரிய ரன்சிர்
விண்முழு தாளி யாதி
மாதிர மன்ன ரீண்டு
மனிதர்கள் தருவர் சித்தர்
திதறு முனிவ ரெல்லாஞ்
சின்மய மாய கத்துட்
சோதிகொள் பரமா நந்த
லிங்கமே துணிந்து காண்பார் 18

சச்சிதா னந்த மாகுந்
தற்பர லிங்கந் தன்னை
யிச்சையா லறிஞ ளுனோ
னெத்திறத் தானு மென்று
மச்சமார் துயர மெல்லா
மருக்கன்முன் னிருளே போல
வெச்சமாய் நிலாது பொன்ற
விதயத்திற் றியானஞ் செய்க. 19

அத்தனை யகந்த ரிக்க
வசத்தனு யினும தாஅன்று
சத்தனே யெனினு ஞான
தற்பர லிங்க மேயென்
புத்தியின் றிட்ப மெய்திப்
புறத்திலிங் கந்த ரிக்க
வித்தக னெறியு ணர்ந்த
வீரசைவர்கட்டா மன்றே. 20

திரம்பெறு மிலிங்க மூன்று
திறத்ததாந் தூல லிங்கம்
பரம்பெறு சூக்கு மம்பின்
பராற்பர மென்னத் தூலங்
கரம்பெறு மிட்ட லிங்கங்
கருத்தது சூக்கு மந்தா
னிரம்புறு மிலிங்கந் தானே
நிகழ்பராற் பரமென் றோர்வாய். 21

மாட்சியாய்ப் பிரம மிக்க
சிவமென மருவி யன்றே
யாட்சியா மகிட்ட மெல்லா
மகற்றியே யிட்ட மாகிக்
காட்சியா னிகழ்வ தாஞ்சிற்
கனபரி ணம லிங்கம்
பூட்சியூ டகலா தென்றும்
புலமையோர் தரிக்க மாதோ. 22

சிரமொடு களநன் மார்பு
சிவந்துள வுதரங் கக்கங்
கரமெனு மிவற்றி லொன்றின்
கட்சிவ லிங்கந் தாங்கல்
வரமிழி நாபி யின்கீழ்
வார்சடை நுதியிற் பின்பாற்
புரைதரு மிடத்தி லென்றும்
பொருந்துறத் தரிக்கொ ணுதால். 23

தம்பொரு ளாமி லிங்கந்
தன்னைவள் ளிதழ விழ்ந்த
வம்பலர் கந்த மாதி
மருவுற முறையிற் கொண்டு
கம்பமின் மனத்தி னேடு
கரபீடத் தினிலர்ச் சிப்ப
சிம்பரி னென்றுஞ் சுத்த
ரேனப்படும் வீர சைவர். 24

உம்பெறு முத்தி சேய
முற்றமாம் வீர சைவர்
நிரந்தரம் விடாது பற்று
நிகழ்கர பீட பூசை
பரம்புற மியற்றும் பீட
பூசையிற் பாரை வெற்பி
னிருந்துமை பாக னேடொப்
பென்பதை யுணர்த்த வல்லோய். 25

பனிமல ரயன்மா லாதிப்
பண்ணவர் கோத மாதி
முனிவர ரனைவ ருந்தம்
முடிமிசை யென்றுங் கொள்வர்
தனிவரு மிலிங்கம் வாட்கட்
பொறிமுதற் சத்தி யெல்லாம்
புனைமல ரளக மீது
பொருந்துறத் தரிப்பர் மன்னோ. 26

சதுமறை யுள்ளு மிக்க
சாத்திரங் களினு மீதோன்
பதுவித புராணத் துள்ளும்
பகர்தரு காமி கந்தான்
முதல்வரு மாக மத்து
மொழிந்திடப் பட்டி டுஞ்சத்
ததமுமெய் விடாவி லிங்க
தாரணம் விறற்சை வர்க்கே. 27

பங்கயற் கிறைவ னின்மெய்
பவித்திர மெனவி ருக்கோன்
றிங்குரைப் பதனுற் றாய்தா
யிலங்குறுஞ் சிவலிங் கந்தான்
றங்குறத் தரிக்கத் தக்க
தாகுமச் சைவ லிங்க
மங்கலம் புனித தீக்கை
மருவுற் னடைந்தி டானல். 28

உன்றறு வகோர மாகி
  யுருத்ரபா வத்தி னிங்கு
மென்றெசு ருரைத்த லாலே
  லிங்கதா ரகனுஞ் சைவன்
றுன்றுபா வங்க ளெல்லாந்
  தொலைப்பவ னென்பர் மேலோர்
தென்றலங் குன்றி னுற்ற
  செஞ்சடை முனிவ ரேறே. 29

நித்தலு நியமஞ் செய்து
  நிமலபூ சையின்கட் பட்ட
சித்தம னுடைய ஞ்ன
  சிவலிங்க தார கன்று
னெத்திற மலமு நீங்கா
  விருடெறு கதிரின் மாய்க்குஞ்
சுத்தம னுறும்வி பூதி
  தோன்றுறப் புனிவ னன்றே. 30

— இலிங்கதாரணத்தலம் முற்றும்.

———

உ

ஓம் வாமதேவாய நம:

ஆறாவது

6-விபூதிதாரணத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பூதிதனை யணிந்ததனிற் பட்டகலாக்
கருத்தொடுநற் புனித னாகிச்
சோதிமய மாயசிவ மெனும்பொருளை
விளக்குதலாற் றூய்தாம் வெண்ணீ
றோதனுறு பசிதமொடு பசுமமெனப்
பட்டிடுமென் றுளத்திற் கொண்டு
போதுமவ னியாவனவ னுயர்ந்தவனிங்
குபாதியறும் பூதி யுள்ளோன். 1

மந்திரமே முதலாய நெறிவழா
தழலினிடை வந்து தோன்றுஞ்
சுந்தரமா கியநீற்றை யுபாதிகமென்
றறைகுவர்நூ றுணிந்த நல்லோர்
பந்தமறு மதனுமம் விபூதியொடு
பசிதமணி பசுமஞ் சார
நிந்தையறு மிரக்கையெனக் காரணிமைத்
துற்றுலகி னிகழு மன்றே. 2

பூதியெனப் படுஞ்செல்வ வேதுவினுற்
சிவமாகும் பொரு டிகழ்த்து
மேதுவினிற் பசிதமிரு பாவங்க
டமையச்சத் திசைத்த லாலே
யோதவரும் பசுமமா மிடரிடைமின்
றகற்றுதலா லொன்றுஞ் சாரந்
திதகல வினைவரையு மளித்தலினு
லிரக்கையெனச் செப்பு நாலே. 3

தோன்றியிடு நந்தைபத் திரைசுரபி
சுசீலையொடு சுமனை யென்ன
வான்றிறமோ ரைந்துமெழிற் சத்தியோ
சாதமுத லரன்மு கத்தி
லேன்றமுறை கபிலைநிறங் கருமைமிகும்
வெண்மையெழுந் திலங்கு செந்திக்
கான்றபுகை நிறஞ்செம்மை யெனுமைந்து
மவற்றினிறங் கண்டு கொண்மோ. 4

முன்னிகழும் விபூதிசத்தி யோசாதந்
தனில்வாம முகத்தின் கண்ணே
தன்னிகர்நற் பசிதமகோ ரத்தினிரும்
பசுமமெழிற் சார மென்ப
துன்னலரும் புருடத்தி னீசானத்
திரக்கையடைந் துதிக்கு மென்பர்
பன்னுமுறை நந்தைமுத லாயபெரும்
பெயர்படைத்த பசுக்க டாமே. 5

நித்தியகா ரியமதனில் விபூதிநை
மித்திகத்தி னிகழா நின்ற
சுத்தமா கியபசிதம் பசுமமே
பரிகாரத் தொழிற்க ணன்றி
முத்தியாம் வினையதனி லிரக்கையெலாக்
கருமத்து மொழியின் சாரம்
புத்தியா னுயர்வீர சைவரணி
குவவெனவே புகல்வ ரன்றே. 6

நந்தைமுத லாயவற்றி னிறயாகுங்
கபிலாதி நவின்ற வன்ன
மைந்துமுறை விபூதிமுத லைந்தினுக்கு
மாகுநீ ருத னுன்கா
மந்தமலி கற்பமநு கற்பமுப
கற்பமுட னகற்ப மென்றே
முந்தையுள கற்பமே சிறந்ததுமற்
றேனையவு முறையி னுமால். 7

சாற்றுமுறை வழாதுநவ கோமயத்தைச்
சத்தியோ சாதந் தன்னு
லேற்றருள்செய் பிண்டமது வாமதேவ
வத்தினுற விழைத்து லர்த்திப்
போற்றனுறு புருடத்தாற் சுட்டதனை
யகோரமநுப் புகன்றீ சானத்
தூற்றமுற வெடுத்திருத்தல் கற்பமநு
கற்பாதி யுரைத்து மன்றே. 8

காட்டிலர்கோ மயம்பொடித்தம் முறைசுடுத
லநுகற்பங் கடையர் தீக்க
ணிட்டுபொடி துகில்கொடுசோ தித்துருட்டி
யானீர்விட் டிசைத்த வாறே
முட்டுமழற் சுடுவதுப கற்பமென
லாகுமிவண் மொழிந்த வன்றிக்
கூட்டுதிரு நீறகற்ப மெனச்சிவா
கமமனைத்துங் கூறு மன்றே. 9

கலயமுத லாயபாத் திரத்துளமர்
நீறென்று கவர்ந்த மூன்று
நலமருவு சந்திகளி லெனினுமெப்போ
தெனினுமதை நானஞ் செய்த
நிலையதனிற் புதுப்புனலாற் கரம்விளக்கி
மவுனியாய் நீற்றை யெண்காற்
பலமுதவு மூலமநுக் கொண்டபிமந்
திரித்துப்பின் பகர்ந்த வாறே. 10

சிரமதிலீ சானத்தாற் புருடத்தான்
முகமதனிற் தீர்கோ ரத்தா
னுரமதனில் வாமதே வத்தினாற்
குய்யத்தி னெண்ப தத்தில்
வரமருவு சத்தியோ சாதத்தாற்
பிரணவமா மந்தி ரத்தாற்
புரமுழுதும் புனைந்திடுக வநாதிமல
விருணீக்கும் பூதி தன்னை. 11

விதிமுறையின் விபூதிதனின் மூழ்குறுதல்
கங்கைமுதல் விரிநீ ராட்டி
னதிகமென வதிகபுற மாமொழிப்ப
தாகிச்சிற் ருவி மாயு
நதியறலின் மூழ்குதலின் விருப்பென்கொ
லுண்மலிந நசித்து மிக்க
முதிருமறி வுதவியிடர்ப் பகுதிநீக்
குறுநீற்றின் மூழ்கு வோர்க்கே. 12

முண்டகனே முதலாய வானவர்நா
ரதன்முதலா முனிவர் மிக்க
வண்டர்புகழ் சநகன்முதல் யோகிகள்வா
ளுதியா மசுர ரெல்லாம்
வெண்டிருநீ றணிபவராய் விமலசிவ
பத்தியொடு விளங்கி நெஞ்சிற்
கொண்டவரிப் புனிதநித்த சுத்தரா
யினரெனவே கூறு நூலே. 13

எழுமுறையைந் தெழுத்தோதி யுடன்முழுதுத்
தூளநஞ்செய் திட்டுப் பின்னர்
வழுவகல வுயர்திரிபுண் டரமிடுக
வன்றிமுனம் வருமுத் தூளம்
விழுமியவொண் புண்டரத்தோ டொவ்வாமை
யாலதனை விடுத்தே யேனுஞ்
செழுமைதரு புண்டரமே யிடுகவென
வறைந்திடுவர் தீத கன்றோர். 14

சென்னியொளிர் நுதல்செவிகள் களம்புயங்க
ளகலிதயஞ் சிறந்த வுந்தி
மன்னுபிட ரிருவாகு வொடுகருத்தே
சங்கவின்கூர் மணிபந் தங்க
ளென்னவரு மூவைந்து தானத்தும்
புனல்கலந்த வினிய நீற்று
னுன்னலரும் புகழ்த்திரிபுண் டரமிடுவர்
மூலமநு வுரைத்து நல்லோர். 15

நீற்றினையொள் வாமகரங் கொண்டுவலக்
கரமதனு னெறியின் மூடித்
தோற்றுறுமக் கினிரிநியென் பதுமுதலா
இயமநுக்க டொட்டிங் கேழ்காற்
போற்றிமுனம் புகன்றவிடங் களிற்புனலாற்
குழைத்தவெழிற் புனித நீற்று
லேற்றதிரி புண்டரமிட் டிடுபவன்மெய்ப்
பாசிவினை யெய்து வானுல். 16

தன்றிணை வலக்கரத்தி னடுவிரல்கண்
மூன்றுகொடு தயங்கு நீற்றுன்
மன்னுதலி னீளமறு விரலளவா
யினுங்கடைக்கண் மட்டா யேனு
முன்னாக வளவேனும் வயங்குதிரி
புண்டரஞ்சொன் முறையிற் சாத்திற்
பன்னுறுமழற்பொறிபோற் பவமனைத்துந்
தொலைக்குமெனப் பகர்வர் நல்லோர். 17

மத்திமையோ டநாமிகையங் குட்டமெனு
மிவ்விரலான் மறைக ளெல்லாம்
வைத்ததிரி புண்டரத்தை யநுலோம
விலோமத்தால் வயங்க மல்கு
பத்திகொடு திருநுதலி லிடுபவனே
யுருத்திரனும் பகரி னிந்த
மெய்த்தவுரை தனிலினைய மிலைமலயத்
திருந்துதவம் விளக்கு மேலோய். 18

செவ்வியவா யொன்றோடொன்று புணராது
நயந்துமிகச் சேர்ந்த வெண்மை
வெவ்வமறு செவியளவா யினையவிலக்
கணமுழுது மிசைந்து மிக்க
வவ்வியமி லாததிரி புண்டரதா
ரணஞ்சித்தி யனைத்து மாமென்
றிவ்வுலகின் மறைமுதலாங் கலையுணர்ந்த
மூதறிஞ ரெல்லாஞ் சொல்வர். 19

முப்பொழுதி னொருபொழுதா யினுந்திருவெண்
ணீற்றினுன் முறை வழாம
லப்புனித வருந்திரிபுண் டரமிடுவோ
னுருத்திரனே யைய மில்லை
யிப்பரிசு நற்றிரிபுண் டரமிடுவோ
னிறைதருமத் திசைவுற் றன்னோ
னெப்பரிய மும்மூர்த்தி மயனுவ
னெனச்சுருதி யுரைக்கு மன்றே. 20

இந்திரனே முதலாய விமையவரு
மலர்த்தவிசி லிருப்போன் றானு
முந்திமலர் தனிலுலகம் பூத்தலையா
ழியினரவி லுறங்கு வானு
முந்தபுக ழுருத்திரனும் வசிட்டனே
முதலாய முனிவர் தாமுஞ்
சுந்தரமா கியதிரிபுண் டரமணிந்து
விளக்கமொடு தோன்று வாரே. 21

அரியவே தாகமங்க ளனைத்தும்விரி
புராணங்க ளனைத்து மெல்லா
மிருதிகளு மிதிகாச கற்பங்க
ளியாவுமெழில் விளங்கு நீற்றாற்
புரியுமிளை தவிர்திரிபுண் டரவிதிக்கப்
படுமினைய புண்ட ரந்தா
னரியரெனுஞ் சைவர்களாற் சிறப்பினணி
யப்படுமென் றுரைக்கு நூலே. 22.

நீங்கியதோ ரொழுக்கமுடை யவனாகித்
தீயொழுக்க நெறிநின் றோனாய்த்
தீங்குபுரி நாத்திகனே யெனினுமிள
நிலவெறிக்குந் திருவெண் ணீற்றி
னோங்குதிரி புண்டரதா ரகன்மிகுபா
வங்களெல்லா மொழிந்து நிற்பன்
வாங்குதிரைக் கடலுலகிற் குறுமுனியென்
றுயர்ந்தபெரு மாத வத்தோர். 23

விபூதிதாரணத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் விரூபாக்ஷாய நம:

ஏழாவது

7-உருத்திராக்கதாரணத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

நீற்றின் மூழ்கினன் னெற்றியிற் புண்டரந்
தோற்ற விசனைத் தொண்டினர்ச் சிப்பவன்
போற்றி யக்க மணியும் புனைகவென்
றேற்றன் மிக்குய ராகம மோதுமால். 1

புரங்கள் மூன்றும் பொடித்துறுங் காலரன்
றிரங்கொ ணாட்டந் திறப்பப் பல்துளி
பரந்த வன்னவற் றிற்படு பன்மணி
வரங்கொ ளக்க மணியென வோதுவார். 2

உருத்தி ராக்கத் துதித்திடுந் தன்மையா
லுருத்தி ராக்கப் பெயர்பெறு மொண்மணி
யிருக்கு முப்பதோ டெண்வகை பேதமாய்த்
தரித்து ளோர்வினை சாடுவ வாகியே. 3

கதிர்க்க ணுறிரண் டாகுங் கபிலமாய்
மதிக்க ணீரெட்டு மன்னுறும் வெண்மையை
யுதிக்குந் தீக்கணிற் பத்தொண் கருமையாய்
விதித்த விசன் விழிமணி யென்பவே. 4

பழுதி லாது பசும்பொ னிறத்தவா
யழகு கூர்ந்தய லாரணி யாபணி
முழுது ணர்ந்த முதல்வனைப் பூசைசெய்
விழுமி யோன்புனை கிற்பன் விழைவினால். 5

சிவையி னோர்முகத் தொன்று சிரத்தினின்
முகமி ரண்டுமூன் றுறிரண் டுள்ளமூன்
றிகலில் பன்னொன் றிசையுமா றுறுதாம்
புகழு றுந்தலை தன்னிற் புனைகவே. 6

ஐந்தொ டேழுபத் துள்ளவவ் வாறுகா
துந்து மாறொடெட் டுள்ளவென் றொன்குநற்
கந்த ரம்முக நான்குள வைம்பதாய்
வந்த நன்மணி மார்பி னணிவரால். 7

வாகு விற்பதின் மூன்றுள வேறுவே
றுக விரெட்டங் காறிரண் டாறிரண்
டோகை நன்முக மொன்ப துடையவா
மோக வொண்மணி முன்கையிற் கொள்கவே. 8

ஏழி ரண்டுமு கத்துநாற் றெட்டுயர்
வாழ்வி லங்குப் விதம் வனைகுவர்
தாழி ருஞ்சடைத் தரிறுவைப் பூசனை
யூழி லங்க வுஞற்றிடு முத்தமர். 9

இனைய வாறிங் கிறைமணி யென்றுமே
புனைகு வார்நற் புலனெறு மூடரே
யெனினு மங்கவர்க் கென்று மருவுதி
வினையி னுமமு மின்றிது மெய்ம்மையே. 10

கலித்துறை.

வேதி யர்க்கனை யத்தனுக் கொண்மக வினுக்குத்
தீதி ழைத்தவன் கள்ளுணி செய்ந்நன்றி செற்றோன்
போத நற்குரு தற்பரன் பொன்கொளி யெனினும்
பாத கத்தினி னீங்குவன் பரன்மணி தரிப்போன். 11

அந்த ணக்குலத் துதித்தவ னாயினு மன்றி
யிந்த னைப்புலைப் பிறப்பின னாயினும் புலமை
முந்து பெற்றவ னாயினு மூடனா யினுமே
சிந்து முற்பவ மனைத்தையுஞ் சிவன்மணி தரிப்போன். 12

தீண்ட லான்மனத் துன்னலாற் பூசனை செயலாற்
காண்ட லானுடற் புனைதலான் மணிவினை களைவர்
வேண்டு மாறொரு கோடியீத் துறுபலன் விளைவு
பூண்டு ளோன்றனக் கக்கமா மணியருள் புரியும். 13

மரித்தல் சேர்வுறு காலையி னக்கமா மணியை
யுரைத்து நீரிடை யுமையொரு பாகனை யுவந்து
கருத்தி னுடியே குடித்திடிற் றுயரெலாங் களைந்து
திருத்த யாகிய வுருத்திர வுலகினைச் சேர்வார். 14

பூதி யானுடன் முழுதுமுத் தூளநம் புரிந்து
சாத மேவரு மக்கமா மணியினைத் தரிக்கு
மேதை யானவ னுருத்திர னேயென விளம்பு
மாதி மாமறை யனைத்துமிவ் வுரைக்கிலை யையம். 15

நித்தி யந்திகழ் காமிய நிமித்திய நிகழ்த்து
மெத்தி றப்பெருங் கருமங்க ளியற்றிலோ னெனினும்
பத்தி யிற்றிரு நீற்றொடு பரன்மணி புனையா
னத்தி றக்கரு மங்களின் பலன்களை யடையான். 16

வன்ன மாச்சிர மத்தினின் மாசிலா சாரந்
தன்னி னிற்பவர் தம்முண்மெய் தயங்குநீற் ருெடு
பொன்னெ னத்திக மூக்கமா மணிபுனை பவனே
சொன்னி ரைத்துயர் சுருதியு மிருதியுந் துதிப்பான். 17

உருத்திராக்கதாரணத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கபர்திநே நம:

எட்டாவது

8-பஞ்சாக்கரசெபத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

அக்க மாமணி நீறணி யிலிங்கதா ரணன்முன்
மிக்க தாஞ்சிவ தத்துவம் விளங்குற விளக்கு
நக்க னுமமா மைந்தெழுத் தாகவே நவிலுந்
தக்க வித்தையை முறையினிற் செபித்திடத் தகுமால். 1

மெய்த்த வொண்சிவ தத்துவ மதனினு மேலாந்
தத்து வாந்தர மின்மையைபோன் மறைகளின் றலையாய்
வைத்த வைந்தெழுத் தாகிய மந்திர மதனி
னுத்த ரம்பெறு மந்திர மிலையென வுணர்வாய். 2

ஆய விவ்வல கந்தரு மூலகா ரணமாந்
தூய வொண்சிவ முணர்ந்திடின் மற்றுள சுரரான்
மேயு மம்பல னென்கொலோந் தெழுத்தையு முணரிற்
பாய மந்திரப் பரப்பினுல் வருவதேப் பயனே. 3

வேத னுதியாம் விண்ணவர் குழாத்தினுள் விளங்கும்
பாதி வாண்மதி முடியுடைப் பரமனே போலப்
பேத மாமெழு கோடி மந்திரங்களிற் பெரிதாம்
போத வைந்தெழுத் தாகிய புனிதமந் திரமே. 4

உலக னைத்தினுக் குந்தனிக் காரண முரைக்குங்
கலைக ளுக்கரி தாகிய பரசிவங் கண்டாய்
பலம னுக்களுக் கேதுவாம் பரமவா சகமா
யிலகு மப்புக ழைந்தெழுத் தெனவுல கிசைக்கும். 5

அஞ்செ ழுத்தெனு மந்திர மப்பர மனுக்கு
விஞ்சு மற்புத நாமமவ் விமலனே நாமி
யெஞ்ச லற்றிடு நாமமு நாமியு மெனலா
னெஞ்ச ழுத்துயம் மந்திரத் தாலிறை நிகழும். 6

முன்ன ரோதுக நமவென விளம்புறு மொழியைப்
பின்ன ரோதுக சிவாயவென் றிங்ஙனம் பிறங்கு
மன்ன வஞ்செழுத் தாகிய மந்திர வரசைப்
பன்ன ருஞ்செழு மறைகளின் முடியெலாம் பரிக்கும். 7

முத்த னாகிநின் றநாதியே மும்மலங் களினுஞ்
சுத்த னாதலின் மங்கல முழுவதுந் தோன்றற்
குய்த்த தோரிட மாதலிற் சிவமென வுரைப்பர்
சத்த னாகிய சச்சிதா நந்தசங் கரனே. 8

சிவமெ னுந்திக ழிரெழுத் தொருமொழி சிறப்பாய்ப்
பவம கன்றுள பரப்பிர மந்தனைப் பயக்கு
நவைய கன்றுயர் சிவமெனும் பெயரலா நாம
மெனவையு நீக்குறு கவுணமாய் விரியுமென் றிசைப்பர். 9

அத லாற்சிவ மெனுமிரண் டெழுத்துமே யளவில்
சோதி யாயுறு சச்சிதா நந்தமாய்த் தோன்று
மாதி நாயகன் றனக்கு முக்கியப் பெயராமென்
றோது மாறை முதலிய கலையெலா முவந்தே. 10

இனைய நாமமுற் றஞ்செழுத் தென்னுமந் திரமா
மனைய மந்திர முத்தியின் விருப்புள னாகிப்
புனித நெஞ்சின னயினே னாதரம் பொங்கத்
தனியி ருந்தநு தினமுமுச் சரித்திடத் தகுமால். 11

பாச மோசக னநாதியாம் பரசிவ மென்னு
மீச னுகுத னுண்மையவ் வாறென வோங்கித்
தேசு லாவிய வஞ்செழுத் துஞ்செறி பாச
நாச காரண மென்பர்மெய் தெரிந்துள நல்லோர். 12

ஐந்து பூதமைம் பொறிகளோ டைம்புல னமர்ந்த
வைந்தெ னுங்கரு மேந்திய மைவர்கா ரணரா
மைந்தெ னுந்தொழி லைப்பெரும் பிரமங்க ளனைத்து
மைந்தெ ழுத்தினு ணர்த்துவ ரறிவறிந் தவரே. 13

ஒரு மக்கர மந்திரு வாமுயர் மநுத்தா
னுதி யிற்பிர ணவந்தனைக் கொண்டிடு மதனல்
வேத முற்றினு மாகம மனைத்தினும் விளங்க
வேத மற்றுயர் சடக்கர மென்றிடப் படுமால். 14

இந்த வஞ்செழுத் தாகிய மந்திர விறைக்கு
முந்து றும்பிர ணவம்பர சிவன்றனை மொழியு
மந்த வக்கர மொன்றினா லகிலகா ரணமாய்
வந்த வச்சிதா நந்தமெய்ப் பரம்பொருள் வயங்கும். 15

சோக மென்னுள சொரூபமே தூயமந் திரந்தா
னாக நன்குற வறிகுவா ரஞ்சமென் பனதாம்
போக வந்தமி லோமெனப் புகலுமோ ரெழுத்தா
மேக மந்திர முதிக்குமென் றியம்புவர் பெரியோர் 16

காட்டு மோமெனு மெழுத்துநிட் களசிவன் றன்னை
யீட்டு மைம்பெரும் பிரமமாந் தநுவுடை யிறையைக்
கூட்டு மஞ்செழுத் துபயமா மொருபொருள் கொடுக்கு
மோட்டு றும்பவப் பிரணவ வஞ்செழுத் தொன்றி. 17

மூலம் வித்தைநற் சிவஞ்சைவ ருத்திர மொழியின்
மேனு மஞ்செழுத் தெனும்பெயர் மேவுமா றவவ்
வேறு மஞ்செழுத் தினைப்பிர ணவம்புணர்த் திசைப்பர்
மாலி லர்ச்சனை புரிபவர் மனமொரு மித்து. 18

உத்த ரங்குண திசையினு ளொன்றினை நோக்கி
நித்தி யம்பிரா ணாயாம மும்முறை நிகழ்த்தி
யத்த னம்பிகை பாகனை யணியுட னகத்தில்
வைத்தொ ருங்கிய மனத்தொடம் மந்திரஞ் செபிக்க 31

மந்தி ரஞ்செபித் திடும்விதி மூன்றுவா சிகமே
நந்து பாஞ்சுமா நதமென வினையெலா நசிக்கு
முந்து றுந்திரு வாசிக மொழிந்திடி னருகு
வந்தி ருந்துளோர் கேட்டிட வழாதறைந் தி. 32

அருகி லுற்றுளோர் கேட்டிடா தனியிதழ் தீண்டி
விரகின் வித்தையை மந்தமாய் விளம்புத லுபாஞ்சு
திரித லற்றிடு நாநுனி மெல்லிதழ் தீண்டா
தொருமை யுற்றுளத் துன்னுத லுயர்ந்தமா நதமே. 21

கரும வேள்விநல் விரதந்தா னங்கடுந் தவமாய்
மருவும் யாவுமா மந்திர வேள்விமா கலையி
னுருவ மோர்பதி னாறிலொன் றினையுமோவ் வாவிவ்
விரவு மான்மியம் வாசிக செபத்தினை மேவும். 22

வாசி கந்தனிற் சதகுண மடங்குள துபாஞ்சு
மாசி லன்னதி னுயிர மடங்குமா நதமாம்
பேசுறு முஞ்செபமிரண் டினும் பெரும்பவ மொழிக்குந்
தேசுடைத்துள தாகியே சிறக்குமா நதமே. 23

வாசி காதியின் விதிமுறை வழாதுநன் மனத்தி
லீசன் மேவுற வஞ்செழுத் தெனும்பெரு வித்தை
பாச நாசக னும்படி செபிக்கமெய்ச் சிவமாந்
தேசு ளான்சிவ பூசனை செய்கவிம் மநுவால். 24

பரம னர்க்கனி யஞ்செழுத் தறைந்துபத் தியினு
லொருப கற்புரி பவன்சிவ கதியினை யுறுவான்
விரத நற்றவ மகவிலை வித்தைகொண் டியற்று
மொருமை யர்ச்சனை தனிற்கோடி கூற்றிலொன் றெவ்வா

விரத மேவிமெய் யிளைப்பவர் காற்புனன் மிசைவோர்
பரம னெண்பத மடைவுறூர் பதிதனே யெனினுந்
திரிவி லஞ்செழுத் தறைந்தொரு காற்சிவ பூசை
புரிப வன்பவ கோடிகள் போக்குமீ தன்மை. 26

சிறந்த வஞ்செழுத் துயர்மீறு வொருசிறி தேனு
மறைந்து ளாரெனி னவர்செயும் பாதக மனைத்து
மிறந்து போமிளங் கதிர்கடன் முகட்டினு ளெழுநு
முறிந்து பேரிருட் படலைக ளிரிதரு முறைபோல். 27

எண்ணி லாகமம் புகலயன் மந்திர மெல்லாம்
பண்ணு றும்புரு டார்த்தமே நிரந்தரம் பயிலி
னண்ண லஞ்செழுத் தொருமுறை சிறிதறைந் தவர்க்கு
நண்ண நல்குறுஞ் சித்திக ளனைத்தையு நயந்தே. 28

போதி லொன்றினை யஞ்செழுத் தினைப்புகன் றமலன்
மீத னிந்திடின் வாசப வேள்வியா யிரத்தி
னோது றும்பல மனைத்து மங் கவனடைந் துறுவான்
மாத வம்புரிந் துயர்தரு மலயவெற் பமர்வோய். 29

மறையு ணர்ந்துடன் மகம்பல வியற்றன்பா தாந
மறையு மின்னவை யஞ்செழுத் தருஞ்செபந் தன்னின்
றிறம னைந்துள கோடிகூற் றொன்றையுஞ் சிவனுப்
பொறையி லங்குறு மந்திரத் தியல்பையார் புகல்வார். 30

முன்னர் மெய்யறி வறிந்துள சாநந்த முனிவன்
பன்னி யஞ்செழுத் தாகிய பரமமந் திரத்தை
யின்னல் வெந்நர கத்துளோர் தமையெலா மெடுத்து
மன்னு றுந்துறக் கத்துற வைத்தனன் மன்னே. 31

மாசி லாவசிட் டாதிமா முனிவரிம் மநுவாற்
றேசு மேவினர் சித்திக ளனைத்தையுந் செறிந்தே
யாசி லாவய னாதியர் படைப்புமுற் றாகப்
பேசு மாதொழின் மந்திர வலியினாற் பெற்றார். 32

பரந்த சொற்களி னென்பயன் பத்தியாற் சிவனைத்
திருந்த வர்ச்சனை செய்பவ னாகியே சிறந்த
வரந்த ரும்பிர ணவமுத லாயவிம் மநுவை
நிரந்த ரஞ்செபிப் பவன்பர முத்தியி னிலைப்பான். 33

பஞ்சாக்கரசெபத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் நீலலோகிதாய நம:

ஒன்பதாவது

9 பத்தித்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

நலங்கொள் பூதி நயநத் திருமணி
யலங்கன் மேலிய னிந்துபு னிதனாய்ப்
புலங்கொ ளஞ்செழுத் தொண்மநுப் போற்றுறு
மிலிங்க தாரணன் பத்த னெனப்படும். 1

புகழ்தல் கேட்கை புனிதற் கருத்தன்
மகிழ்குற் றேவ லருச்சனை வந்தனை
தொகுநற் றொண்டொடு தோழமை நற்கொடை
பகரு மற்றிவை நன்னவ பத்தியே. 2

கரிய கண்டக் கடவுள் புகன்றிடு
முரிய நன்னெவ பத்தி யுலகினி
லரிய பாவத் தவர்கட் கறத்தினற்
பெரிய வர்க்குப் பெறுதற் கெளியவே. 3

தலைவ ஞயினுந் தாழ்ந்தவ ஞயினு
மலைவி லாத மலிசிவ பத்திதா
னுலகில் யாரிடத் தொன்று மனையவ
னிலகு பத்த னெனப்படு வானரோ. 4

வேதி யன்புலைக் கீழென வேறிலை
யோத ருஞ்சிவ பத்தி யுடையனே
யேது மீசற் கினியவ னின்மையோ
னுதி வன்னத்த ஞயினு மல்லனே. 5

வீர சைவர் விரும்புமப் பத்திதா
ஞேரி ரண்டிய லாமுட் புறத்தினற்
சோர்வி லுள்ளது சூக்குமந் தூலமாந்
தேரின் மற்றைப் புறத்தது செப்பினே. 6

தூய தாகுமி டத்திற் சுடர்மணிச்
சீய மெல்லணை யாகிய செங்கையி
லாய மெய்ச்சிவ லிங்க வருச்சனை
மாயி ரும்புறப் பத்தி மதிப்பினே. 7

உயிரி லீச னுயிரரு ளீசனிற்
பயில வொன்றுபட் டொன்றையும் பற்றுரு
வியல்ப கத்ததி பத்தி யிசைந்துளோன்
செயல்வெ றுப்பு விதையெனச் செப்புவார். 8

பெருகு சொற்கொடென் பேறு பகர்ந்திடி
னுருகு பத்தி யெவற்று முயர்ந்ததா
மருவி மற்றதை மன்னின னேன்மல
விருளி ரிக்கு மிதிலிலை யையமே. 9

முளையில் வித்துமவ் வித்தின் முளையும் போற்
றளையில் பத்தி சிவப்பிர சாதமோ
டளவி யொன்றினென் றுருகுமப் பத்திதான்
வளமு றும்பிறப் பொன்றில் வருவதோ. 10

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எண்ணரும் பிறப்பிற் சுத்த
மெய்திநா னெறிவ ழாமற்
பண்ணுறு மியல்பின் மேவிப்
படர்புலன் றுறந்த ஞானிக்
கண்ணறன் னருள்பி றக்கு
மாங்குடன் முத்த னாகி
நண்ணருஞ் சிவச மாந
நணுகுவ னென்பர் மேலோர். 11

ஒளிதிரைக் கடலு டுத்த
நிலமிசை பழக்க டூப்முட்
டெளிசிவ பத்தி தருனோர்
சிறிதுளோ னெனினு முன்னே
னெளிதினின் மூப்பிறப்பின்
மேற்பிறப் பெய்தோ வண்ண
மொளியொடு மருவி நிற்கு
முண்மையிம் மாற்ற மாதோ. 12

சாங்கமோ டியற்றி யென்றுந்
தாங்கண்டப் பிடிக்குஞ் சேவை
யாங்கது பத்தி மூன்று
மகமன மொழிமெய்க் கூற்று
லிங்கிறை வடிவ மாகி
யெண்ணுதன் மனத்த தாகும்
பாங்குறு செபாதி வாக்கின்
பணிபூசை யாதி மெய்த்தாம். 13

முப்பொறி யியற்ற வந்த
முப்பெருஞ் சேவை யென்றும்
பொய்ப்பரும் புறம கம்பின்
புறவக மென்ன மூன்று
மெய்ப்பொரு ணினைந்த னெஞ்சம்
விமலன்மெய்ப் பெயர்த்து வாக்கா
மொப்பின்முப் புண்ட ராதி
யுளதுமெய் யொழிந்த வல்ல. 14

புறமுற வியற்றும் பூசை
புறமகந் தன்னிற் றானே
யறிவுற வியற்றும் பூசை
யகம்பர சிவனைப் போற்றும்
புறமக மடைந்து நிற்கு
யனமதே புறவ கந்தான்
மறுவறு பணியோ ரைந்து
வகைப்படு மதனை யுங்கேள். 15

வந்துறு தவமே கன்மம்
வண்செபந் தியாந ஞான
மைந்திவை முறையி னகு
மருந்தவ மீசற் காக
நொந்துட லிளைத்த லாகு
மற்றுள நோன்பி னேதன்
முந்துள தவம தென்று
மொழிந்திடப் படாது கண்டாய். 16

கன்றுதல் பூசை செய்கை
கருமமற் றுள்ள வல்ல
வண்ணறன் பிரண் வத்தோ
டஞ்செழுத் தருத்தி ராதி
நன்றுறப் பயிலுந் தன்மை
நற்செபம் வேத மாதி
பன்றுறப் பயின்று நிற்கை
பகர்தரு செபமா காவால். 17

சிவமுறு படிவ மாதி
சிந்தனை தியாந மாகு
மவமுறு மான்ம சிந்தை
யாதிய தியான மாகா
நவிறரு சிவாக மத்தி
னற்பொரு டெளிதன் ஞானம்
பவமுறு மொழிந்த நூலின்
பயனுணர் வன்று ஞானம். 18

செப்பிய முறையி னின்ன
சிவமக மைந்தி னானும்
பைப்பொறி யரவ ணிந்த
பரமனை யருச்சிக் கின்ற
மெய்ப்பணி புரியும் பத்தி
மேவினோ னியாவ னன்னோ
னொப்பறு பத்த னென்றே
யுரைத்திடப் படுவ னன்றே. 19

பந்தனை யகன்று நின்ற
பரசிவ பத்தன் றன்னை
வந்தனை புரியு நல்லோன்
புண்ணிய வழியை நண்ணு
சிந்தனை செய்யுந் தீயோ
னினைப்பினு முளந டுங்கும்
வெந்தழ னிரய மெய்தி
மெலிகுவ னைய மின்றே. 20

ஈண்டொளி யமல பத்த
னிருஞ்சிவ பத்தி நீத்துக்
கோண்டரு மனத்து வெய்ய
கொடியவன் றன்னை நோக்க
தீண்டுதல் புரித லாகா
சேர்ந்தவ னுடனி ருத்தல்
வேண்டுவ தன்றெங் கேனும்
விடுவதே யியல்பு மாதோ. 21

என்றுபெற் றண்ண தீக்கை
யிலிங்கதா ரணமே யாதி
யன்றுதொட் டமல பத்த
ராயினோன் றன்னைப் போல
நின்றநற் சிவாக மத்தி
னெறிவழா தொழுகி நீங்கு
புன்றொழிற் பத்தன் றன்னைப்
பூசனை புரிக வன்றே 22

தன்னெறி யொழுகி நிற்குஞ்
சங்கர பத்தர் தம்பாற்
றுன்னுத லவர்தம் மில்லிற்
றுய்க்குதல் செய்க பத்த
னன்னியர் மனையூ ணாகா
வருவினைப் பவிக னல்குங்
கொன்னிதி தன்வ சத்த
தென்னினுங் கொள்ளொ ணாதால். 23

அன்னிய தெய்வ முன்னல்
புகழ்தலர்ச் சித்த லாகா
வன்னிய தெய்வ சேட
மருக்தொணா வமல பத்த்
னன்னிய தெய்வ சேவு
மகமுறான் பூச லாக்க
னன்னிய தெய்வ பூசை
யாளியை நோக்கு முணல். 24

என்றுமெய்ச் சிவலிங் கத்தோ
டிசைந்துநல் வீர சைவ
நன்றிகொ ணெறியி னின்ற
நற்சிவ பத்த னேனை
வன்றரை யிடங்கொண் டுற்று
வயங்குதா வரலிங் கத்தி
னின்றநின் மாலி யந்தான்
கொள்ளுத னெறியன் றுகும். 25

யாண்டொரு தாவ ரத்திற்
கிடையூறு வரினும் பத்தர்க்
கேண்டரு சிவவே டத்தோர்க்
கிடர்கள்வந் துறினு நில்லா
தாண்டுயிர் விடுத்தே யேனு
மளிக்கமெய்ப் பரன்பொ ருட்டு
மாண்டவன் சிவனே டொன்றும்
பதத்தினை மருவு மன்றே. 26

கண்டன னுயின் முக்கட்
கடவுளை நிந்திப் போனைத்
தண்டனை புரிந்து கொல்க
வரிதெனிற் சபிக்க நின்று.
மண்டனில் வலிய னன்றேல்
வார்செவித் துணைகள் பொத்திக்
கொண்டவ ணகன்று செல்க
குலைகுலைக் தமல பத்தன். 27

எயுமா சார நிந்தை
யாண்டுள தவ்வி டத்திற்
போயுற லொழிக வென்றும்
புகல்சிவ நிந்தை செய்வோன்
றீயக முறுது நிற்க
சிவநிந்தை யவர்க்கு நாளுண்
டாயினும் பரிகா ரஞ்செய்
தகற்றிடற் கரிது மாதோ 28

சிற்கன சிவலிங் கத்தைச்
சேர்ந்துபூ சனைசெய் கின்றோன்
முற்கரு மங்கள் செய்யான்
முயல்வனே லமல பூசை
நற்பய னிலையு யர்ந்த
நடையினேன் றாழ்ந்த செய்யிற்
பற்பல கரும மெல்லாம்
பயனறப் பதித னுவான். 29

அஞ்செழுத் துபதே சங்கொள்
பவனரர் தம்மைச் சென்று
நெஞ்சுறத் துதிப்பி னன்றே
னெறியலா நெறியி னின்றோ
னஞ்சுறப் படுமி லிங்கி
யறிவில்புன் புலவ னால்க
ளெஞ்சறக் கற்றோ னேனுங்
கற்றில னென்பர் மேலோர். 30

கலிவிருத்தம்.

நீடுயர் பத்திநன் னெறியி னின்றுளோன்
பாடுறு தயிலநீர் சரும பாத்திரங்
கோடனன் றன்றுதான் கொள்வ னேலவன்
வீடுவெந் நிரயமாய் மேவி னையுமே. 31

இறப்பினு மிருநிலத் தெய்த வந்திடும்
பிறப்பினு மற்றினும் பிறந்த சூதக
மறப்பில தாமிலிங் காங்க மன்னினோற்
குறப்பெறு கிலசிறி தேனு முண்மையே. 32

பூப்புறு துடக்கிலை புனிதன் பூசனை
வாய்ப்புறு மடவர றனக்கு மற்றவட்
கேய்ப்புறு புதல்வனை யீன்று போந்துள
நீப்பருஞ் சூதக நிடேத மின்றரோ. 33

பரமனை யருச்சனை பயினு மங்கைய
ருமக வுயிர்த்திடு மகத்திற் சூதகம்
பரவுத லிலசிவ பாத நீருற
விரிதரு மருவிய பாவம் யாவுமே. 34

இறையவ னிடங்கொளு மிடங்க டீர்த்தங்கள்
பொறைதரு திருவிழா வணைந்து போற்றுக
வுறுசிவ பத்தரவ் வழியி னேகுவோர்க்
கறமுட னுதவுக வந்ந பாநமே. 35

அன்னதோ யத்தின்மே லீன தாநமு
மன்னுகோல் லாமைமேற் றவமு மற்றிலை
யென்னலா லந்நதோ யத்தை யீந்துறு
நன்னிலை யேசிவ பத்தர் நண்ணுவார். 36

தன்னெறி தன்குலஞ் சார்ந்த வர்க்குமா
நன்னெறி பெறுசிவ பத்த னல்குக
கன்னியை யணையவர் களிப்ப நல்குறு
மின்னனை யார்தமை விரும்பிக் கொள்கவே. 37

விளம்புமிந் நிலைபெறு வீர சைவர்தா
முளங்கொளு மன்புட னுவப்புற் றென்றுமே
கொளுங்குரு வொடுசிவ லிங்கங் கோதிலா
வளந்தரு பூசனை மதித்துச் செய்கவே. 38

பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சங்கராய நம:

பத்தாவது

10- உபயத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

போற்றுறு குருபரன் பூசை யேயிள
வேற்றுயர் கொடியினோன் பூசை யென்பரால்
சாற்றுறு மிவரொரு தத்து வப்பொருள்
வேற்றுமை யில்லையோ ரிடத்து மெய்ம்மையே. 1

மூலகா ரணனென முழுத ளித்திடும்
பாலலோ சநன்றனைப் பூசை பண்ணல்போல்
ஞாலமேல் வருகுரு பரனை நாடொறு
மேலவே யருச்சனை யியற்ற வேண்டுமால். 2

தன்னொரு மாயையால் யார்க்குஞ் சங்கரன்
பன்னருங் காட்சியிற் படாதொ ளிக்குமான்
மன்னுறு குருபரன் வடிவந் தாங்கியே
முன்னுறு காட்சியின் முளைக்கு மென்பவே. 3

பிறப்பெனுங் கடலினைக் கடக்கும் பெற்றிசேர்
மறப்பரி தாயமெய்ஞ் ஞானமாக் கலஞ்
சிறப்புற வருள்குரு தேவன் வந்தனை
யுறப்பெறு கிலனெனின் வாரா னு வந்தரோ. 4

எக்குரு பரன்கடைக் கண்ணி லின்பமா
மெய்க்குறி யுடையதோர் விமல மெய்ச்சிவம்
புக்கது வாயுறுந் தன்மை போந்துறு
மக்குரு பரனெவ ரருச்சிக் கப்படான். 5

சார்ந்தநல் லுருவமாய்த் தயங்கு பாசநோய்
மாய்ந்திட வருசிவ ஞான மாநிதி
யாந்தகை பெறுகுரு பரனுக் காக்கையா
லேய்ந்துள பொருளினு லிதஞ்செய் கிற்கவே 6

ஏனுறக் கதிவிழை யியல்பி னேன்குரு
வாணையைக் கடக்கொணு ததைக் கடந்திடிற்
காணுறச் சகமெலாங் காட்டு மீசன
தாணையைக் கடந்தவ னுவ னுன்னையே. 7

உபயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சூலபாணயே நம:

பதினொன்றாவது

11-திரிவிதசம்பத்தித்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

செவ்விய குருவிடைச் சிவலிங் கத்திடை
யெவ்வகை யன்புட னினிய செய்துறு
மவ்வகை சங்கமந் தனினு மன்பினை
வெவ்விய வினைதபு விவேகி செய்யுமால் 1

அருளினி னின்றுயி ரளிக்கு மீசனு
மொருவனே போகமும் வீடு மொன்றுறத்
தருவது செயக்குரு லிங்க சங்கம
வுருவுகொண் டுலகினி னுலவு மென்பவே. 2

சாந்தொடு திரமெனத் தரித்தி ரண்டுரு
வருட்சிவ னுலகினி லருள்செய் தற்றிடுந்
திரத்தினி லன்புசெய் செய்கை போலவே
சரத்தினு மன்புசெய் தன்மை வேண்டுமால். 3

மண்ணொடு சிலையெழு வாய்கொண் டாற்றிய
வண்ணுரு விலிங்கமா மதனின் மேற்பட
நண்ணிய சங்கம நாம நண்ணுறு
மெண்ணுத லருஞ்சிவ யோகி யென்பவே. 4

மந்திரங் கொண்டுற வந்தி ருந்திடு
மெந்தையிங் கசரமா மிலிங்க மேனியி
னிந்தையில் சங்கமந் தன்னி னீக்கற
நத்திரஞ் சங்கர னண்ணு மென்றுமே. 5

ஒன்றொரு பொருள்சிவ யோகிக் கீந்திடிற்
பொன்றுத றவிர்பல னுகப் போந்துறு
மென்றலி னிவன்றனக் கேத்தி றத்தினு
நன்றுற வளிப்பதே நன்று நன்றரோ. 6

ஒப்பறு மொருசிவ யோகி பூசையா
லெப்பய னடைகுவ னியாவ னன்னது
தப்பறு பலனெனச் சகல நூலினு
மெய்ப்பொரு ளுணர்ந்தவர் விளம்பு வாரரோ. 7

உகந்துள பரசிவ யோகி வந்துறி
னிகழ்ந்தன னிருந்தவ னெய்துந் தீநெறி
புகழ்ந்தவன் றனைச்சிவன் போல வேயுனி
மகிழ்ந்துயர் பூசனை மதிஞர் செய்வரே. 8

திரிவிதசம்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கட்வாங்கிநே நம:

பன்னிரண்டாவது.

12-சதுர்விதசாரத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

பத்தி கொண்டரன் பாதப் புனலெனச்
சத்தெ னுங்குரு சங்கம மேல்லடிக்
குய்த்த வோண்புன லுங்களித் துண்பரா
னித்த லுஞ்சிவ நேச மடைந்துளார். 1

பொங்கு றும்புனி தத்திற் புனிதமாய்
மங்க லந்தனின் மங்கல மாகியே
சங்க ரன்றிருத் தாட்புனற் றூரண
மிங்க ளித்திடுஞ் சித்திகள் யாவுமே. 2

அத்த னந்தி யணிந்த மலரொடு
பத்தி ரங்க டலையிற் பரித்துள
சுத்த னிங்கோர் கணத்தினிற் றூங்குகை
மத்த வேழ மகப்பய னண்ணுவான். 3

உருத்தி ரன்சொ ளு மோதநங் கொள்கமற்
றுருத்தி ரன்பெற் றுயிர்ப்ப துயிர்க்கவோ
ருருத்தி ரன்பரு கொண்புன லுண்கவென்
றுரைத்தி டுங்கொண் டுயர்சொற் சுருதியே. 4

கற்ப முங்கடி நாண்மலர் பத்திர
மெற்ப தம்புன லேமுதல் யாவையுந்
தற்பெ ருஞ்சிவ லிங்கந் தனக்கரோ
வர்ப்பி தஞ்செய்து கொள்ளுவ னன்பினோன். 5

உலக ளைத்தினு மோங்கொளி யாகியே
யிலகு மெய்ச்சிவ லிங்க விறைபெருந்
தலைமை பெற்றிட லாலவன் றானுகர்
பலவு முற்றிடல் பத்தர்க் கியல்பரோ. 6

நீத கற்றுஞ் சிவனிரு மாலிய
மேதி னிக்கண் விமலற் றரித்துளோ
ராத ரத்தி னடைகுவ தன்றிமற்
றேதி லர்க்கஃ தெய்த வொணாதரோ. 7

அண்ண லீசனுக் கர்ப்பிதஞ் செய்துபின்
னுண்ணு மோதனத் தோரவி ழொன்றினுக்
கெண்ணு மாபரி யாக விரும்பய
னண்ணு வார்சிவ பத்தர் நயந்தரோ 8

பரம னுண்டு பவித்திர மாயது
நிரும லம்பெற லானிரு மாலியம்
பெருமை தங்கு நிருமலன் பெற்றுணுங்
கருமை தங்கு கயவர்க் கடாதரோ. 9

சுத்த மாகுஞ் சுடர்சிவ னுண்ணுபு
வைத்த வானிரு மாலியங் கொண்டுறப்
பத்தி யோவிய பாவிக ளாமெனக்
கைத்து ளோரதி காரிக ளல்லரே. 10

அருளி லிங்கத் தரும்பிர சாதத்தால்
வருமி ரும்பலன் வண்குரு சங்கமந்
தருமி ரும்பிர சாதமுந் தந்திடு
மொருமை கொண்டுவந் துண்பவர்க் கென்றுமே. 11

ஆத லானல் லருட்சிவ லிங்கமெய்
நாத னாகிய நற்குரு சங்கமங்
காத லாகிக் கசிந்து தொழுதவர்
சாத மாதர விற்றரித் துண்கவே. 12

சதுர்விதசாரத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் விஷ்ணுவல்லபாய நம:

பதின்மூன்றுவது

13-உபாதிதாநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

தேசி கற்குஞ் சிவலிங்கத் திற்குமா
லாச கற்று மருட்சிவ யோகிக்கும்
பேச லுற்ற வவர்பிர சாதலு
ணேச முற்றவர் நின்று கொடுக்கவே. 1

தாந மூவகை தக்கசோ பாதிக
மேனை மாநிரு பாதி சகசமின்
றான மாம்பல னுன்னி யளித்தலே
ஞான மேவிலர் நச்சுசோ பாதிகம். 2

உபாதிதாநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சிபிவிஷ்டாய நம:

பதினான்காவது

14 - நிருபாதிகதாநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்

விடுத்து நெஞ்சம் பலனை விழைதலை
யடுத்த வீசனுக் கர்ப்பித மென்றுனிக்
கொடுக்கு மந்தக் கொடையை யுரைப்பரிங்
கெடுத்து நன்னிரு பாதிக மென்னவே. 1

நிருபாதிகதாநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அம்பிகாநாதாய நம:

பதினைந்தாவது

15-சகசதாநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

இரத்தல் செய்பவ னீபவ னீத்துறு
மருத்த நின்றவ ருஞ்சிவ மென்றுதான்
கருத்த னென்னுங் கருத்தில னாகியே
தரித்தி டுஞ்செயற் றுநஞ் சகசமே. 1

இறப்ப நன்கொடை யாயினு மேலதாய்ச்
சிறப்ப டைந்து செயுஞ்சக சக்கொடை
பிறப்பெ னுந்தூர்ப் பிணிமருந் தாகிய
மறப்ப ருஞ்சிவ ஞானம் வழங்குமால். 2

பத்த ரோடு பரமனுக் கித்துறு
மெய்த்த தானஞ் சகசம் விமலனுக்
குய்த்த போதொன் றுதவுநற் பாத்திரத்
தத்த மாயிர மீயு மரும்பயன். 3

பாத்தி ரஞ்சிவ னுங்கன பாத்திரஞ்
சாத்தி ரந்தெரி தக்க குரவனு
மேத்தி யொன்றவர்க் கியு மரும்பலன்
மூத்து நிற்கு முடிவில தாகியே. 4

கானு றுஞ்சிவ னுக்கி கருநெறி
நானு றுஞ்சிவ ஞான மருவியே
யேனு றுஞ்சிவ யோகிக் கிடும்பொருண்
மானு றும்பர மார்த்த மெனப்படும் 5

எக்கொ டைக்குமெ டுத்தசற் பாத்திர
மிக்க மெய்ச்சிவ யோகி மிகையென
வொக்க வொன்றிங் குரைப்பதி லையிலை
பக்க நூல்கள் பலவினு மென்பவே. 6

சாந்த மாய தனிச்சிவ யோகிகை
யேயந்த வோர்பிடி பிச்சை யிடும்பலன்
கூர்ந்த வோர்சத கோடி மகஞ்செயு
மாந்த ரானு மருவுத லன்றரோ. 7

திருத்தி யொண்சிவ யோகி பெறிற்சிவன்
றிருத்தி யெய்துவ னச்சிவ னெய்திய
திருத்தி கொண்டு செறியு முலகெலாந்
திருத்தி யெய்துஞ் சிவமய மாதலால். 8

அத லார்சிவ யோகிக் கநுதினங்
காத லாலெக் கருமத்தி னாமே
யோத நாதியி லொன்றுங் குறைவறத்
திதி லாது இருத்திசெய் திற்பரே. 9

தாவி லாதுயர் சச்சிதா நந்தமாய்
மேவு மீசனுக் காக விரும்பியே
யாவு நல்குவன் யாவ னவனயனே
யோவி லாத வொருபெருஞ் சங்கரன். 10

உரைத்த நன்னெறி யுற்றுயர் தாநியா
யருத்த மாமய னதியர் வாழ்வினில்
விரத்த னாகும் விழுமிய பத்தனே
தரித்து நிற்குமா கேசத் தகைமையே. 11

சீகசதாநத்தலம முற்றும்.

---

1 வது பத்தத்தலம் முற்றிற்று.

உ

2-வது மாகேசத்தலம்.

இ த னுட் பி ரி வு.

கலிவிருத்தம்.

சாற்றினை யுவந்துபத் தத்த லத்தினைப்
பாற்றிய வினைநெறிப் பத்த னிங்ஙனெவ்
வாற்றினி லடைவன்மா கேசத் தன்மையை
மாற்றிரி கணேசநீ வகுத்துக் கூறுவாய். 1

மாசறு சகசநற் ருநம் வல்லனுய்
வாசவ னுதியர் பதத்தின் மாற்றிய
நேசமோ டொருபெரு நேசத் துற்றவ
னீசனை யிணையின்மா கேசத் தன்மையான். 2

முன்னர்நஞ் சங்கரன் மொழிந்த வாறிவண்
பன்னுவன் மகேசநற் றலத்தின் பான்மையுந்
தன்னிகர் மகேச்சுரன் றன்மை யங்கதன்
பின்னர்வந் திலிங்கநன் னிட்டை பெற்றிடும். 3

பூருவாச் சிரயமத் துவிதம் போங்குபி
ருருமா வாகந மட்ட மூர்த்திபின்
சாருமியாண் டினுநிலை தடுத்தல் பின்சிவம்
பாரமா வுலகொடு பத்த னுந்தலம். 4

இம்முறை நவவித மெய்தி நின்றுள
மெய்ம்மலி மகேசநற் றலம்வி ளம்புதுஞ்
செம்மையோ டொருங்கிய சித்த னுகியே
யெம்முனி வரவிருந் தினிது கேட்கவே. 5

உ

ஓம் ஸ்ரீகண்டாய நம:

பதினாறுவது

1-மாகேச்சுரத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

உலகினை யளித்தரு ளுருத்தி ரன்மிகு
முலகினை யுண்டிடு மொருவன் றன்னினுந்
தலைமைய னென்றெவன் றுணியுந் தன்மையா
னிலகுறு மனையன்மா கேச் னென்பவே. 1

விமலனா கிய நுதல் விழியி னேனெடு
சமவரா கியநிலைச் சதுமு கப்பெருங்
கமலனா தியர்தமை யொப்புக் காண்குறு
மமைவிலா னரியமா கேச னாகுவான். 2

பங்கய னாதிய பசுக்கட் கென்றுமே
யிங்கிறை யாகிய வீசன் றன்னையே
துங்கனென் றுணர்தரு துணிவு பெற்றுளோன்
மங்கல நெறியுடை மகேச னாகுவான். 3

பெருமல முற்றிடு பிரம னாதியர்
தரும்வலி யிலர்தனி முத்தி நல்குவோ
னிருமல மகேசனே யென்னு நெஞ்சினேன்
மருவரு நிலையுடை மகேச னாகுவான். 4

மாலய னாகியர் மருவு வாழ்வெலாஞ்
சாலவோர் துரும்பெனத் தள்ளி யைம்புல
னாறு சுகங்களை மகேச னாற்றியே
சீலமோ டவன்சிவா நந்தத் தெய்துவான். 5

பிறர்மனை பிறர்பொருள் பெறல வாச்சின
மறுபகை முதனவை யனைத்து நீக்கியே
பொறையொடு பரனது புகழ்வி ரும்பிநன்
னெறிதரு சிவாகம நேய முள்ளனாய். 6

அரற்குயர் வளித்திடு மளவை கொண்டுதான்
பரற்கிதஞ் செய்துநம் பரம்பொ ருட்டவாய்த்
திரத்தொழில் புரிந்துமெய்ச் சிவநிந் தைக்கணே
மரித்திடு நிலையினும் வலிய னாகியே. 7

நிந்தனை யுடையரை நீக்கி யோர்சிவ
வந்தனை யுடையரை மருவி யென்றுமே
புந்தியின் மகிழ்பெறீஇப் புனித னாயுறு
மைந்துடை யவனரு மகேச னாகுவான். 8

மாகேசுரத்தலம் முற்றும்.

௨

ஓம் பக்தவத்ஸலாய நம:

பதினேழாவது

2-இலிங்கநிட்டைத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஆவி மாளினுஞ் சிவலிங்க நிட்டையை யடைந்தோ
ரேவி லாநெறி நிற்கவொன் றுணர்தர வுணர்த்துந்
தாவி லாதவிச் சிவலிங்க நிட்டையந் தலந்தான்
றேவ தேவனைப் பொருளெனு மகேசனைச் செறியும். 1

பொருளெ லாஞ்சிதைந் துயர்தலை யற்றுவீழ் பொழுது
மருளு லாஞ்சிவ லிங்கபூ சனைவிட லாகா
தெருளி னுலரன் பூசனை செய்திடா தண்ணு
மருளி லான்கரத் துற்றிடு முத்திமா நிதியம். 2

சம்பு பூசனை யாகிய தக்கதோர் தரும
மிம்பர் வீடுற வளித்திடு மினையதை யன்றி
நம்பு மேனைய சிறுபய னல்குறு தருமங்
கும்ப மாமுனி செய்வதென் பெறுவது கொண்டு. 3

நியமங் கொண்டுபூ சனைசெயு நிமலலிங் கத்திற்
செயலி லன்புட னர்ப்பிதஞ் செய்தசே டத்தை
யயில்பு மெய்வளர்ப் பவனெவ வினையதன் மையனே
மயல கன்றுயர் தருதனி வீரமா மகேசன். 4

விடுத்து மற்றுள பயனெலாம் விமலலிங் கத்தி
லடுத்த நெஞ்சமும் பரமலிங் கத்தரும் புகழே
யெடுத்த றைந்திடு வாயுமர்ச் சனைசெய வென்றும்
படைத்த கைகளு முடையனே யுருத்திரன் பகரின். 5

பரம லிங்கநன் னிட்டையை யுளன்பரா நந்த
வொருபெ ருஞ்சிவ மதனையே யடைவனென் றுரைக்கு
மிருள் றுங்கலை யாவுமற் றவன்றனக் கென்றுந்
திரமி ழந்துறு துறக்ககா ரணமெனுஞ் செயல்கள். 6

நீறு கண்டிகை புனைந்துநன் னெறியிடை நின்று
தேறு மஞ்சிவ லிங்கமா நிட்டையிற் சிறந்த
பேற டைந்தவன் றன்னையப் பிரமனே முதலோர்
மாற ருந்துதி செய்துநின் றிறைஞ்சுவர் மன்னே. 7

இலிங்கநிட்டைத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பவாய நம:

பதினெட்டாவது

3-பூருவாச்சிரய நிரசநத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கொண்டு றுஞ்சிவ லிங்கநன் னிட்டையைக் கொண்டு
விண்டு றும்பவ நெறியடை வீரமா மகேசன்
கண்ட ருஞ்சிவ நெறிவிலக் காயிவண் கலந்த
பண்டு றுங்கரு மங்களோ விடுத்திடப் படுமால். 1

சோதி லிங்கநன் னிட்டையின் விலக்கெனத் தோன்றுஞ்
சாதி தன்குலந் தருமங்க ளனைத்தையுந் தணந்த
நீதி யொன்றுள னாகிய நிலைபெறு மகேசன்
றீத டைந்துள தொல்லையாச் சிரயத்திற் றீர்ந்தோன். 2

பற்று றுஞ்சிவ தீக்கையிற் பவித்திரன் றனக்கு
முற்ற ருங்கரு மங்களி னென்பயன் மூடம்
பெற்று றும்பவப் பிணியின ரேயவை பெறுவா
ருற்றி டுஞ்சிவ தீக்கையி னேனவை யொழியும். 3

மனிதர் சுத்தரு மசுத்தரு மெனவிரு வகையர்
புனிதர் மெய்ச்சிவ தீக்கையைப் பொருந்தின ரொழிந்தோ
ரினிதெ னுஞ்சிவ தீக்கையை யிலாதவ ரென்ப
வனிதை பங்குடை யமலனாற் பெருநெறி வல்லோர். 4

வருண நன்னிலைத் தருமங்க ளிருவகைப் படுமோன்
றான றைந்தது மற்றைய தயனறைந் ததுவாம்
பரன றைந்தது பயிலுவர் சிவாச்சிர யத்தர்
பிரம னல்கிய தருமமே பிராகிரு தர்க்கு. 5

முந்தை யுற்றுள விந்தநத் துருவங்கண் மூண்ட
வெந்த ழற்கவர்ந் துண்ணுற விரவுறு வாபோ
னந்து றச்சிவ தீக்கையை நண்ணினோர் தமக்குட்
பந்த முற்றுள சாதிவேற் றுமையிலை பகரின். 6

பாச மற்றுயர் தீக்கையிற் சிறந்துள பத்த
ரீச னைப்பெறு பத்தர்பா லோரிட்த்தெனினும்
பேசி னுற்றிடு சாதியுன் னுதன்மிகப் பிழையென்
றாச லொத்துழல் பிறப்பிறப் பகன்றவ ருரைப்பார். 7

பூருவாச்சிரயநிரசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸர்வாய நம:

பத்தொன்பதாவது

4-அத்துவிதநிரசநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பூசனை செய்வோன் கொள்வோன்
பேதமென் றறலாற் போற்றும்
பூசனை யாதி கன்மம்
பொன்றலா லிலிங்க நிட்டை
நாசம துறலா லெங்கும்
பெறஞான மிலாமை தன்னு
லீசனை வந்திக் கின்றே
னெங்குமத் துவிதஞ் செய்யான். 1

இறையவ னியக்கு கின்றே
னியங்குறப் பட்டு நிற்போ
னறைதரு முயிரென் றெண்ணி
யாயவிவ் வேறு பாடு
பெறுமுறை யதனு லந்தப்
பிரேரகன் றனையர்ச் சித்த
னெறியொடு புரிக செய்யே
னிகழ்த்துமத் துவிதந் தன்னை. 2

பராபரன் பூதியா மந்தப்
பதிதொடர் பசுவா மான்மா
விராவிவர் தம்மி லென்றும்
வேறுபா டிலரே யாயிற்
றாதல மதனி லீசத்
தன்மையோ டடிமைத் தன்மை
வராவென வுரைப்பர் மிக்க
மறைகளா கமங்கள் வல்லோர். 3

எம்முறை பராப ரன்று
ணிலங்குறு போத கத்தான்
மெய்ம்மலி காட்சி யுற்று
விளக்கமோ டெய்தி நிற்கு
மம்முறை பெறவ டைந்த
வத்துவி தப்பேர் வாழ்க்கை
யிம்மையின் ஞான மில்லோர்க்
கென்றுமின் றாகு மன்றே. 4

கருமமே துவினைக் கொண்டு
காண்குறும் வேறு பாடு
மருவுறு மதனு லென்றும்
வளங்கெழு மருச்ச ளுகி
புரிதரு நெறியி னின்றேன்
பொருந்துநற் கரும மெல்லா
மொருவவந் தெய்து மத்து
விதத்தினை யுற்றி டானல். 5

அத்துவிதநிரசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் த்ரிலோகேசாய நம:

இருபதாவது

5-ஆவாகந நிரசநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அச்சில் லிங்கம் வந்தித்
தத்துவி தத்தை நீத்தோன்
மெய்ச்சிவ மயமாய் நின்று
விளங்குதன் னிட்ட லிங்கத்
திச்சையி னரனை யாவா
கநித்திட லியல்பன் றென்பர்
பொய்ச்செயல் கடந்து மிக்க
புலக்குறும் பெறிந்த வீரர். 1

சிற்கலை யொடுதி கழ்ந்த
சிவலிங்கந் தீக்கை தன்னு
னற்குரு வளித்த வன்றே
நண்ணுறு மமல னென்றும்
பொற்புறு முனிர்வின் மாறாய்ப்
பொருந்துமா வாகநந் தான்
பிற்பெறு தின்னங்க டோன்றும்
பேறுத லாலென் பேறே. 2

என்றுகல் லிட்ட லிங்கத்
　　திசைந்துகன் னிட்டை பெற்றேன்
றன்றனி யிலிங்கந் தன்னிற்
　　சங்கரன் றன்னை வைத்துப்
பின்றனி விடுக்க லாகா
　　துணிவிது பெருநூற் கென்று
தென்றமிழ் மலயத் துற்ற
　　சிவமுனி யறிந்து கொள்ளே. 3

ஆவாகநநிரசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சிறிகண்டாய நம:

இருபத்தோன்றுவது

6-அட்டமூர்த்தி நிரசநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அத்தனோ டுயிர்க்கிங் கெவ்வா
　　றயிக்கவத் துவித யாகா
தத்திற மிறைவ னுக்கு
　　மம்புவி யாதி கட்கு
முய்த்துண ரட்ட மூர்த்தித்
　　தன்மையவ் வொருவற் கென்றும்
வைத்தது மதிட்டா நத்தால்
　　வயங்கொரு மையினு லன்றால். 1

காரிய ஞால மாதி
கருத்தனென் மகேச னாகுஞ்
சீரிய குலால னாகா
செய்கட மதுபோ லீசன்
பாரிய வுலக மாகான்
பராபர னுன்மா வென்ப
ரேரிய நிலமுன் பாய
வெண்வகை யுடம்பி னாக்கும். 2

நிலமுத லாய வெல்லா
மசேதன நின்ற வான்மா
மலமுறு மூட னாகு
மாதலால் வயங்கு மீச
னலவகை யட்ட மூர்த்த
மாகிய வுடம்பி னுக்கு
மிலகுறு மான்மா வாகு
மீசற்கும் பேத முண்டோ. 3

பார்புன லங்கி வங்கூழ்
விசும்பொடு பரிதி திங்க
ளார்தரு மான்மா வென்னு
மட்டமூர்த் தங்க டம்மிற்
சீர்கெழு பரமன் றன்னை
வேறறத் தெரிந்து காண்போ
னேர்தரு மட்ட மூர்த்தி
நிராசக னாகு மன்றே. 4

அட்டமூர்த்திநிராசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சிவாப்ரியாய நம:

இருபத்திரண்டாவது

7-சர்வகதநிரசநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இருந்திடு மிறைவ னெங்கு
மென்றிடி னிறைவற் கெங்கும்
வரந்தரு பூசை யாகுஞ்
சிவலிங்க மாத்தி ரத்தி
லிரந்தையி னிட்டை கூடா
தாதலா லமல னெங்கும்
பரந்தவ னென்று கூறப்
படானென வறிந்து கொள்ளே. 1

நிறைந்தவ னெங்கு மேனு
நிமலன்ற னுத ரத்திற்
சிறந்துறு நிறைந்த வன்னி
தன்மரஞ் செறித லேபேர்
லறிந்திதை யமலன் றன்னை
யனைத்தையும் விடுத்துத் தன்பா
லுறைந்திடு மிட்ட லிங்கத்
துவந்தருச் சிக்க மாதோ. 2

எங்கணு நிறைவோ னாக
வியம்பினு மமலன் றன்னைத்
தங்குறு நூல்க ளெல்லாந்
தனதுபற் றாகி நின்ற
மங்கல மாமி லிங்க
மாகிய வடிவி லென்று
மங்கலா னதிக பாக
வமர்வன்பூ சனைப்பொ ருட்டு. 3

உருத்திர தினது மெய்யே
அற்றநன் மங்க லத்தைப்
பரித்திடு மகோர மாகிப்
பாவத்தி னகன்று நிற்கு
முரைத்ததி லுறைவோ னாகி
யொளிர்வைநீ யென்று மிக்க
கருத்தொடு மறையா நிற்குங்
கடிவருஞ் சுருதி யன்றே. 4

ஆதலா லருச்ச னைக்க
ளுயர்ந்தவ னனைத்தும் விட்டுக்
காதலாற் சிறந்து மூல
காரணன் விளங்கா நின்ற
சோதியா மிட்ட லிங்கந்
துணிவொடு பூசை செய்க
நீதியா மினைய னெங்கு
நிறைதலின் விலக்கி னனே. 5

சர்வகதநிராசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் உக்ராய நம:

இருபத்துமூன்ருவது

8-சிவஜகந்மயத்தலம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

பூசனை நியமந் தன்னுற்
பொருந்திலிங் கத்தின் கண்ணே
தேசுற விலங்கா நின்ற
சிவன்றனை யருச்சிப் போனு
மீசனை யுலக மெல்லாம்
வியாபக னென்னக் கொண்டு
பாசம தகல நின்று
பாவிக்க வேண்டு மன்றே. 1

மண்ணினிற் ருேன்றுங் கும்ப
மண்ணின்வே ருமோ வேலைக்
கண்ணினிற் ருேன்று மொக்கு
ளுரைதிரை கடலின் வேறோ
வெண்ணிடிற் பரனுற் ருேன்று
மிருஞ்சார சரமே யாகப்
பண்ணுறுத் துலக மெல்லாம்
பரனில்வே ருமோ வாகா. 2

ஒன்டளிர் முதலா யுள்ள
வுருவொடு மரநின் றாங்கு
மண்டல முதலா யுள்ள
வடிவொடு பரம னிற்குங்
கண்டுறு மிழையி னாய
காழக நூலா மாபோற்
பண்டுள வுலக மெல்லாம்
பரன்மய மாகு மன்றே. 3

தன்னொரு சத்தி கொண்ட
மலர்ச்சியாற் சகங்க ளாகி
மன்னுறு மிறைவி ரிந்த
படங்குடி வடிவா மாபோ
லிங்கிலை யதனா லெல்லா
மிறைமயங் கயிற்றிற் றோன்றும்
பங்கம் வேறி லாத
பான்மைபோற் பரனி லொன்றும். 4

கயிற்றர விப்பி வெள்ளி
குற்றியிற் கள்வன் மிக்க
வெயிற்படு கானற் றெண்ணீர்
விண்ணிற்கந் தர்வ வூர்போற்
பயிர்ப்பறு நித்த சச்சி
தாநந்த சிவத்தின் கண்ணே
செயப்படு பொருளாய்த் தோன்றுஞ்
செப்பிய வுலக மன்றே. 5

சிவஜகந்மயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கபாலிநே நம:

இருபத்துநான்காவது

9-பத்ததேகிகதேவத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சங்கர னுகு மீசன்
சகமய மெனினு முள்ளப்
பங்கய மலரி லென்றும்
பத்தர்பாற் சிறந்து தோன்றும்
பொங்குறு கயிலே பொன்னம்
பொருப்பொடு மந்த ரத்து
மங்கது போல்வி சேடித்
தமர்தரு மிறைவ னன்றே. 1

அலர்கதிர் நிறைந்து விம்பத்
தளவுபட் டமர்தல் போல
வுலகுரு வாய்நி றைந்த
வொருவனும் பத்தர் நெஞ்ச
மலர்மிசை யிலகு முன்றன்
வடிவெனு மிலிங்க மீச
பலர்புகழ் பத்தர் தம்பாற்
பதியுமென் றுரைக்கும் வேதம். 2

சுத்தர்க ளிடத்துந் தீர்ந்த
அறவின ரிடத்து ஞானச்
சித்தர்க ளிடத்து மிக்க
சிவவேடத் தவரி டத்து
முத்தம ரிடத்தும் பாச
முதறுமா கேச ராகும்
பத்தர்க ளிடத்து மென்றும்
பரசிவம் விளங்கு மன்றே. 3

இம்மிலே மகேச னென்போ
னேதில ரிடத்திற் றீர்ந்த
தன்னக விழைவி னேனைத்
தனுநிட்ட லிங்கந் தன்னின்
மன்னிய மனத்த னுகிச்
சகஞ்சிவ மயமாய்க் கண்டு
பின்னமி னிலேயி னின்ற
பெயர்ப்பிர சாதி யாவான். 4

பத்தகேகிகதேவத்தலம் முற்றும்.

2-வது மாகேசத்தலம் முற்றிற்று.

உ

3-வது பிரசாதித்தலம்.

இதனுட்பிரிவு.

கலிவிருத்தம்.

உரைத்தனை மகேசனல் லொழுக்க முற்றுநீ
கருத்துறு மிரேணுக கணேசப் பேரினே
யருத்திகொண் மகேசனு மனைய னெங்ஙனம்
வரப்பிர சாதிதா னுகும் வண்ணமே. 1

தனக்குறு மிலிங்கநிட் டாதி சார்பினல்
வினைப்பகை கடந்துள விறன்ம கேசனெண்
மனப்பிர சாதமே மருவு மாற்றினுற்
கனப்பிர சாதியா மென்பர் கற்றுளோர். 2

சாற்றுறு புகழ்ப்பிர சாதி யின்றல
வேற்றுமை யேழ்வகைப் படும்வி ளம்புறிற்
றேற்றுறு மியற்பிர சாதித் தாய்த்தலம்
போற்றுற வாதியிற் பொருந்து மென்பவே. 3

சற்குரு லிங்கசங் கமநற் பத்தர்பின்
சிற்பர சரணரொண் சேட மேயென
நிற்பவர் மான்மியம் யாம்நி கழ்த்துதும்
பொற்புறு முனிவர புகன்ற வாறரோ. 4

உ

ஓம் காமாரயே நம:

இருபத்தைந்தாவது

1. பிரசாதித்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

சிந்தனை நிருமலஞ் செறியு மக்குறி
சந்தத முயர்பிர சாத மென்பரால்
வந்துறு மதுசிவ லிங்க மாவுரு
வெந்தைத னருட்பிர சாதத் தெய்துமே. 1

நிருமலன் றனக்குற நிவேதி தஞ்செயு
மருதிரு மாலிய மரிய சைவர்தம்
பெருமன நிருமலம் பெறவ ளித்திடற்
கொருபெருங் காரண மென்ப ரோர்ந்துளார். 2

போதகா ரணமெனும் புனித னற்பிர
சாதமா கியதிரு மாலி யந்தனைத்
தீதிலா மனப்பிர சாதத் திற்குறு
மீதுளா னற்பிர சாதி யென்பவே. 3

தத்துவ சுத்தியே யங்க சுத்திதா
னத்தனுண் டொழிபிர சாத மாயின
தொத்திட வரியதோ ருணர்விற் கேதுவாஞ்
சித்தசின் மலந்தனைச் செய்யு மென்பவே. 4

தனக்கென விட்டுபு தந்த யாவையு
நினைப்பரி தாகிய நிமலற் காக்கியே
மனப்பிர சாதமே மருவ வுண்கவென்
றனைத்தையு முணர்ந்தவ ரறைகு வாரரோ. 5

பரனிரு மாலியம் பவம ருந்துநல்
குரவுட னிடரிடை யூறு கொல்வது
திரமுற வாயுளைச் செய்வ தின்பமே
தருவது முத்தியுந் தருவ தாகுமால். 6

பத்திர மலரொடு பலாதி யாவையும்
வத்திர மைந்துடை வள்ளற் காக்கியே
துய்த்துறு நிலையினோர் தொன்மை பாதகக்
கொத்தினை யடியொடுங் கொல்வ ரென்பரே. 7

சம்புவி னருட்பிர சாத மென்னவே
நம்புறு குருவொடு ஞான சங்கமர்
தம்பிர சாதமுந் தானு கர்ந்திடும்
வெம்புறு பவமெறி வீர சைவனே. 8

பிரசாதித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அந்தகாசுரகுதநாய நம:

இருபத்தாறுவது

2-குருமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

சிரணி தருமெலாச் சித்தி கட்குமோர்
காரண வுயர்குரு வாகுங் கண்ணுத
லூரணி தனிற்குரு வடிவஞ் சார்ந்தருட்
பேரணி கலமொடு பிறங்கு மென்பவே. 1

நிட்கள வுணர்வுரு நித்த னுஞ்சிவன்
வட்கறு குருபர வடிவி னுலொரு
பெட்புறு சகளனுய்ப் பெரிது யிர்க்கெலாந்
தட்கரு மருள்செயச் சரிக்கு மென்பவே. 2

பரசிவ னுயர்குரு பரம சற்குரு
வரமுறு பரசிவ னென்ன வைப்பரிவ்
விருவரும் வேறென வெண்ணு ருன்பவம்
வெருவுற வருசிவ ஞானம் வேட்டுளான். 3

காசரு ணுதிகள் கடுக்குந் தன்மையா
னாரொடு குரவனை யொப்பு நாடுரு
ரூரமுறு குரவனை யுவந்து போற்றியே
பரகதி வேண்டுநர் பணிதல் வேண்டுமே. 4

சற்குரு பத்தியில் லார்க்கு நாடுறிற்
றற்சிவ பத்தியுஞ் சனித்தி டாதொரு
சிற்கன சிவனிடை செய்யும் பத்திபோற்
சற்குரு பத்தியுஞ் செய்யத் தக்கதால். 5

குருமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கங்காதராய நம:

இருபத்தேழாவது
3-இலிங்கமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்

அருட்குரு மான்மிய வறிவின் மேன்மையான்
மருட்கழி பரசிவ லிங்க மான்மியம்
பொருட்பட வறிகுவன் புகழி லிங்கமே
தெருட்சக காரண மென்னத் தேர்கவே. 1

ஆதியாய்ச் சச்சிதா நந்த மாகிவான்
சோதியாய்த் தளையிலாச் சுத்த வாழ்வதாய்
வேதகா ரணமெனும் விமல லிங்கமோர்
நாதனுங் குருவலா னனுக லாகுமோ. 2

வேதனா ரணருமவ் விசும்பிற் றோன்றிய
சோதியா மிலிங்கமுன் தொடர்ந்து காண்கில
ராதலா லியாவரே யறிவர் மாதுமை
பாதியா மிளிர்தரு பரம லிங்கமே 3

பிறகட வுளர்கிக ராத பேருல
கிறைமைகொள் பவனெனு மியல்பை யென்றுமே
முறைதரு பரசிவ லிங்க மூர்த்தியா
யுறைபர மன்றனக் கோதும் வேதமே. 4

பெரிதுயர் தருபர சத்தி பீடிகை
தெரிதர வருபர சிவமி லிங்கமவ்
வரிதுண ருறுசிவ சத்தி யாகிய
வொருதனி யிலிங்கமே யுலகம் யாவுமே. 5

பற்பல மொழிகொடென் பயன்வன் பாசமோ
டுற்பவ மறுசிவ யோகி கண்மன
திற்றெவ் விடத்திலவ் விமல லிங்கமே
யற்புத முறுபரப் பிரம மாகுமால். 6

தாமரை மலர்மிசைத் தலைவ னாதியாங்
காமரு கடவுளர் சநக னாதியர்
மாமுனி வரர்சிவ லிங்கம் வந்தியாத்
தாமுறு நிலையினைத் தான டைந்தனர். 7

இலிங்கமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் லலாடாக்ஷாய நம:

இருபத்தெட்டாவது

4-சங்கமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

ஆரிய னருளினா லறிந்த டைந்துள
பேரிய லிலிங்கநற் பெருமை கொண்டுதான்
சீரிய வுலகெலாஞ் சிவமெ னத்தெரிந்
தோரியல் கொடுசரத் துயர்ச்சி கூறுவார். 1

உலகுரு வாகிய வொருத னிச்சிவ
மிலகுறு தன்வடி வாக வென்றுமே
மலைவற வுணர்பவ னியாவன் மற்றவ
னலைவறு சங்கம மாகு மென்பவே. 2

சிவமய மெனச்சக மியாவுந் தேர்பவ
னெவனவன் மலவிரு ளிரிக்குஞ் சோதியா
யவிருணர் வுடையவ னெவன வன்றோட
ருவமையி லொருசிவ யோகி யென்பவே. 3

முற்றுறு காமமுஞ் சினமு மோகமு
மற்றவ னுறவொடு பகையு மற்றவ
னுற்றிடு பசும்பொனோ டோடு மொன்றெனப்
பெற்றவ னுயர்சிவ யோகிப் பேரினோன். 4

கந்துறு மரியமெய்ஞ் ஞான மெய்ச்சிவ
சிந்தனை யுடையனாய்த் தீர்ந்த வெண்பவப்
பந்தனை யொருவிய பரம யோகியே
வந்துறு பரசிவ மயனெ னப்படும். 5

ஓங்குறு புகழ்ச்சிவ யோகி தன்றுணைப்
பூங்கம லத்திரு வடியிற் பூந்துக
ளிங்கெவர் மணியிடை யிசைந்து வீழ்தரு
மாங்கது புண்ணியத் தலம தாகுமால். 6

தரிசன மளித்திடுஞ் சகல சித்தியும்
பரிசன மழித்திடும் பாவ மியாவையும்
பரிவுறு மலிபுகழ்ப் பரம யோகியின்
கரிசறு பூசனை முத்தி காரணம். 7

மெய்ப்பர சிவனது மெய்ம்மை யுற்றுணர்ந்
தப்பர சிவசுகத் தழுந்து மேன்மையா
லொப்பறு மொருசிவ யோகி சங்கமிங்
கெப்பய னுதவிடா தியம்புங் காலையே. 8

சங்கமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் காலகாலாய நம:

இருபத்தோன்பதாவது

5-பத்தமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

குருவொடு மெய்ச்சிவ லிங்கங் கோதறு
சரமுறு புகழினைச் சாற்றுந் தன்மையாற்,
பாவைகு முலகினிற் பத்தன் முனுமவ்
வரமுறு துதியையவ் வாறு மன்னுமே. 1

சந்திர சேகரன் றன்னை நல்லர
விந்தமென் மனமொழி மெய்யி னூற்றினம்
வந்தனை புரிபவன் யாவன் மற்றவன்
பந்தம தறுசிவ பத்த னுகுவான். 2

பாவமா யுறுசிவ பத்தி யென்பதி
யாவரா யினும்பெறற் கரிய திங்கது.
மேவினு னியாவன்மற் றவன் விளம்புறிற்
முவிலா துயர்சிவ பத்தன் முன்றோ. 3

பவப்பிணி யுளர்க்கிறை பத்தி யின்றெனிற்
றவப்பல வேதமுஞ் சாத்திரங்களு
முவப்புறு விரதமு மொண்ம கங்களு
மவர்க்குத வுறுவவென் றறிந்தி லோமரோ. 4

உறுதிகொள் பரசிவ பத்தி யுற்றிடார்க்
கறவினை யெனினுமே யவம தாகுமாற்
சிறுவிதி தனக்குமுன் செய்த வேள்விதான்
மறுதலை யுறுபயன் வழங்கிற் றென்பவே. 5

மிக்குறு பாவவல் வினைய னாயினும்
புக்கர பத்தியாற் புனித னாகுவான்
றக்கதன் றந்தையைக் கொன்ற தண்டிதான்
சிக்குறு பத்தியாற் சிவம தாயினான். 6

அறமொடு பாவமு மமல பத்தியா
னிறைபவர் தமக்கிலை நித்த பத்திதா
னுற்பவர் தமையடைந் தார்த்துக் கொண்டுபோய்ப்
பிறவியாங் கடலினுட் பெரித மூழ்த்துமால். 7

அரவணி கடவுளை யடைந்த பத்தர்கட்
கிருவினை செயுமிட ரில்லைப் பொங்கொலிப்
பரவையின் முகட்டெழும் பரிதி வானவன்
புரவிக டமையிருட் டுயர்பொ ருந்துமோ. 8

பந்தனை வினைசிவ பத்தர் தங்களை
வந்தணை வுறுகில மைமுட் டாட்சிறு
தந்துவி லாகிய சங்கி லித்தொடர்
கந்தொடி மதமுமிழ் களிற்றைக் கட்டுமோ. 9

மறையவ னரசனல் வணிகன் சூத்திரன்
பிறனென விலைசிவ பத்தி பெற்றுளா
னிறையவ னெனவுல கெங்கும் வந்தனை
பெறுபவ னவனெனப் பேசும் வேதமே. 10

இறைவனை யடைந்தவர்க்கில்லைச் சாதியின்
றிறமெரி தழலிடைச் சேரிற் பேதமெவ்
விறகுள வுயர்சிவ பூசை வேட்டுளோர்
கறைதவிர் நிலமிசைக் கணங்க ளல்லரோ. 11

பத்தமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் க்ருபாநிதயே நம:

முப்பதாவது

6-சரணமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

அணங்கறு குருபர ஞதி மான்மிய
மிணங்குற வுணர்த்துறு செயலெ லாங்கொடு
பணிந்திட வருசிவன் பதியெ னத்தெரிந்
துணர்ந்திடல் சரணநற் றலமென் றோதுவார். 1

மாயையால் வருமொரு வாழ்வு பெற்றுள
சேயநான் முகன்முதற் றெய்வம் விட்டொரு
தூயனு கியபர சிவனைத் துன்னுத
லாயினு கமமது சரண மாகுமால். 2

முக்கண னேயுயிர் முழுது மாள்பவ
னக்கட வுளேயரு ளௗனவ டைக்கலம்
புக்கவன் புகல்சர ணுக தப்பெயர்
தக்கவ னெனவுரை தருவர் மேலேயோர். 3

விடுத்துறு புலன்வழி விண்ணு ளோர்பதத்
தெடுத்துள வவாவகன் றிறையை முத்திவேட்
டடுத்தவ னேசர ணார்த்தி யென்பவன்
குடத்தினி லுதித்துயர் குவட்டி லுற்றுளோய். 4

மனமொழி மெய்வினை கொண்டு வான்மதி
புனைமுடி யிறைவனைப் புகலென் றெய்தினோர்க்
கினைவுறு செயன்மலி யாக மாதியாம்
வினைகொடு பெறுபய னியாது வேண்டியே. 5

பண்ணிய மகவினை பலவி னாற்கெடும்
விண்ணுறு பதமலால் வேறுண் டாகுமோ
கண்ணுதல் சரண்புகுங் கருத்தின் மேன்மையோ
னண்ணுவ தழிவுறு ஞான வீடரோ. 6

தனையடை பவர்க்குத்தன் னளிசெய் கற்பக
மெனுமர னிணையடி புகலென் றெய்துறி
னினைவரும் பாதக நீச ராயினும்
பினையவர் பெறுதபே றேது பேசினே. 7

பரமனை யடைதரும் பாச நெஞ்சினேன்
பெருமைகோள் பிறவியே பிறவி யன்னவன்
றிருமல ரடியிணை சேர்ந்தி டாதவர்
வருமவப் பிறப்பினைப் பிறப்பில் வைத்திடார். 8

பெறலரு மானிடப் பிறவி பெற்றுமோ
ரறிவுரு வாகிய வவிர்ச டைப்பிரான்
றிருமுனர் குறுநெறி சேர்ந்தி டாரெனின்
வறிதவ ருயிரொடு வாழு நாளரோ. 9

புரந்திரி யாதுளம் புராரி தன்கணே
செறிந்திடு மொருபெருஞ் சிறப்புப் பெற்றுளோன்
பிறந்திடு குலமதே பெருமை பெற்றிடு
முறைந்தவன் வாழுநாள் பயனென் றொன்றுமால். 10

சரணமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பீமாய நம:

முப்பத்தோன்றுவது

7 பிரசாதமான்மியத்தலம்.

கலி விருத்தம்.

குருபரன் முதலியோர் பெருமை கூட்டுணத்
தருவது சிவப்பிர சாத மாதலா
லுரைசெயு மதனது பெருமை யோதுவ
ரிருவினை யெனும்பகை யெறிந்து ளோர்களே. 1

புகலெனச் சிவபிரான் றனைப்பொ ருந்தினோர்க்
கிகலறு சிவப்பிர சாத மெய்துறு
மிகுபவப் பகையென விளம்பு மன்னதிவ்
வகலிடத் தரிதரி தயல வர்க்கரோ. 2

மந்திர மகந்தவந் தியாந் மற்றுள
தந்திர மறிவிவை யாவுந் தண்கதிர்ச்
சந்திர முடிபிர சாத மெய்துற
வந்தன வெனவறி மனந்து ளிந்தரோ. 3

மொழிதரு சிவப்பிர சாத மூலத்தீ
தொழிவறும் பத்திதா னேதும் வேதிய
ரிழிவின ரெனவிலை யாரு முய்குவர்
விழிநுத லினன்பிர சாத மேவினே. 4

பங்கய மலரவ னாதிப் பண்ணவர்
சங்கர னருட்பிர சாதங் கொண்டுதம்
மங்கல பதங்களின் வாழ்வு மன்னியே
சிங்கலி ளித்திய சித்த ராயினர். 5

தவநிகழ் சிவப்பிர சாத மெய்துறிற்
சிவமய மாகியே திகழும் யாவையும்
பவவிலை யறவரு பான்மை யுண்டுகொ
லவமறு மரன்பிர சாத மன்றியே. 9

பலமொழி பகர்தலாற் பயனென் மூன்றெனு
முலகினு ளொத்தது முயர்வு கண்டது
மிலையிலை யிவ்வுரை யுண்மை யீர்ஞ்சடைத்
தலைவன தருட்பிர சாதத் திற்கரோ. 7

யோகம்வேண் டுறும்பிர சாத முற்றிட
வேகமார்ஞ் சிவமய மாகு மியாவையு
மாகையாற் சிவமெனு மாவி யோனிவன்
பேர்கிலா நிலையுடைப் பிராண லிங்கியாம். 8

பிரசாதமான்மியத்தலம் முற்றும்.

3-வது பிரசாதித்தலம் முற்றிற்று.

உ

4-வது பிராணலிங்கித்தலம்.

இதனுட்பிரிவு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பத்தனோ டொண்ம கேசன்
பகர்பிர சாதி யென்றிங்
கொத்தனே வருவ னென்ன
வுரைத்தனை பிராண லிங்கி
யெத்திற மதனு ளாவ
னிவனிது தனையுங் கூறாய்
கைத்தல மழுவி னேன்வாழ்
கைலையங் கணங்கள் வேந்தே. 1

ஒப்பறு கரும யோகத்
துயர்ச்சியாற் பத்த னாதி
முப்பெயர் புனைந்து நின்றான்
மொழிதரு மிவனி வற்குத்
தப்பறு ஞான யோகஞ்
சாற்றிடத் தக்க தீங்குத்
துப்புறழ் சடிலக் கற்றைத்
துகளின்மா முனிவ ரேறே. 2

பேரறி வுருவாய் நின்ற
    பிரமமே யிலிங்க மாமவ்
வோருரு மிலிங்க சத்தி
    பிராணகல் லுருவாய் நிற்குந்
தேருரு மினைய வாறுஞ்
    சிவலிங்கந் தனையு ணர்ந்தோ
னோருரு பிராண லிங்கி
    யென்பவ னென்பர் மேலோர். 3

ஆசறு பிராண லிங்கித்
    தலமோரைந் தாகு முன்னர்ப்
பேசுறு பிராண லிங்கித்
    தலமொடு பிராண லிங்க
பூசனை யதன்பின் மிக்க
    சிவயோக சமாதி பெற்று
நேசம துறுமி லிங்க
    நிசமங்க லிங்க மென்றே. 4

உ

ஓம் பரசுஹஸ்தாயநம.

முப்பத்திரண்டாவது

1-பிராணலிங்கித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தயங்குறு பிராணு பாந
சமநிலே பெறலான் மூலத்
துயர்ந்தெழு சோதி யாதவ்
வொளிமிகு சோதி தானே
வயங்குறு பிராண லிங்க
மென்னவே வகுக்கப் பட்ட
தியங்குறு பிராணு பாந
நிரோதிக ளென்போர் தம்மால். 1

பரிதியு ளடங்கு மெய்கூர்
பனியென யாதன் கண்ணே
திரிதரு பிராண னென்றிச்
செறிந்திடு மதுவே கூறி
னரிதெனும் பிராண லிங்க
மென்பரங் கதுத ரித்தோ
னுரைதரு பிராண லிங்க
வுரையுடை யோனு மன்றே. 2

அறிவுரு வாகி யெங்கு
மமர்பரப் பிரம மாகுங்
குறியுய ரிலிங்க ஞான
யோகுடைக் குணத்தா னெஞ்சி
லெரிசுட ராகி நின்றே
யிலங்குறு மறிவி லாராற்
செறிவுறு பொருளன் ருகு
மென்றுரை செய்வர் மேலோர். 3

இலங்கொளி யாகி யென்று
மிதயநன் மலரிற் ருேன்றி
நலந்தரு பரமா நந்த
ஞானலிங் கத்தை நீங்கிக்
கலந்துள புறத்தி லிங்கக்
கருத்துள ளுகி யுற்ருேன்
மலங்குறு பரம மூட
னென்னவே மதிக்கப் பட்டான். 4

புறப்பொரு ளிதன்கட் செல்லும்
புத்திவிட் டகத்தி லென்றுஞ்
சிறப்புறு மொளியாய்த் தோன்றுஞ்
சிந்மய லிங்கந் தன்னை
குறித்துணர் கருத்தின் றிட்பங்
கொண்டுற நின்று ளோனே
மறப்பறு பிராண லிங்கி
யென்குவர் மதியின் மிக்கோர். 5

மாயையின் விகற்பந் தன்னால்
வந்தனி சகந்தோன் றுமேற்
போயொழிந் திடுமா றென்றும்
பொருந்துபு சிந்தை செய்து
பாயொளி யறிவாநந்த பராபர
லிங்கந் தன்னிற்
றாயநெஞ் சடங்க வல்லோன்
றுகளறு பிராண லிங்கி 6

சத்தையாஞ் சத்தி தானே
தக்கதோர் பிராண னகுஞ்
சத்ததாம் பிராண லிங்கந்
தற்சம ரசஞா னத்தால்
வைத்ததாம் பிராண லிங்கி
யெனும்பெய ரெனவ குப்பர்
தத்துவா தித மாய
தனிநிலை யுணர்ந்த நல்லோர். 7

பிராணலிங்கித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ம்ருகபாணயே நம:

முப்பதுமூன்ருவது

2-பிராணலிங்கார்ச்சநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றுறு மிதயந் தன்னின்
ஞானலிங் கத்தை யெய்தி
நின்றெழு மன்பி னாலே
நினைவெனு மலர்கள் கொண்டு
புன்றொழி லிலாது செய்யும்
பூசனை யதுவே கண்டா
யொன்றொரு பிராண லிங்க
பூசையென் றுரைப்ப தன்றே. 1

அகத்துறு பவநந் தன்னை
யடைத்துநுண் விசும்பு பூத்து
மிகத்தலை மதியு குப்ப
வீழமு தினிற்கு ளிர்ந்து
தகைக்குமோன் பதுவா யுற்றுத்
தனியறி வெனும்வி ளக்கிட்
டுகப்புறு மிதயத் தீசற்
குளுற்றுக பாவ பூசை. 2

ஆடறல் பொறைவி வேக
    மாடைபூண் வாய்மை மாலை
நாடரு துறவு கந்தஞ்
    சமாதியக் கதையாங் கார
வீடெழு தூபந் தூய்மை
    விளக்கறி வுலக மெல்லாம்
பீடுறு நிவேத நந்தம்
    பிராற்கோலி மணிநன் மோனம். 3

பொறிவிட யார்ப்பி தந்தாம்
    பூலமவ் விடயத் தோய்த
லறுமது வலம திக்கிங்
    கதன்வடி வாகுஞ் சத்தி
பெறுமது வணக்க மாமிப்
    பெற்றியின் மனலிங் கத்தை
மறுவறு மனத்தர்ச் சிக்க
    வாலிய பொருள்கள் கொண்டே. 4

பிராணலிங்கார்ச்சநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஜடாதராய நம:

முப்பத்துநான்காவது

1-சிவயோகசமாதித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

புகன்றுள பிராண லிங்க
பூசனைத் தொழிலின் கண்ணே
யுகந்துள விவர்க்கு மிக்க
வொருசிவ ரூப மாகத்
திகழ்ந்துள தியானந் தன்னைச்
செப்புறுஞ் சமாதி யென்ன
வகன்றறி பரந்த வொண்க
ணரிவைபங் கினனு லன்றே. 1

உரைமன மிறந்த சச்சி
தாநந்த வொளியாய் மேலாய்ப்
பரவுதத் துவங்கட் கெல்லாம்
பரமசிற் சத்தி தன்னு
ளாரமுற வொளிரு மஞ்ச
வுருவமாம் பரமான் மாவைத்
திரமொடு பாவ கஞ்செய்
திகழ்சோக பாவங் கொண்டு. 2

பிறங்கொளி மாலிங் கந்தான்
பிரமமென் றுரைப்ப நிற்குஞ்
சிறந்துள பிராணன் றன்னைச்
செப்புவர் சிவ னென்ன
வறைந்துள வவற்றி னேக
பாவமா மனத்தி னானே
யுறுஞ்சிவ சமாதி யோக
முற்றவ னென்பர் மேலோர். 3

அகமுறு சக்க ரங்க
ளாறினு முற்ற கஞ்சஞ்
சகமருள் பிரம னாதி
தானமென் றுன்னி யப்பால்
வகையிதழ் பத்து நூறு
மருவுபங் கயம தன்கண்
மிகநிறை விமல விந்து
விம்பமொன் றுளது மாதோ. 4

அத்தட மதியி னுட்ப
மாம்புழை யொன்று காண்க
வத்தொளி கயிலை யாக
வறிந்தவண் வீற்றி ருந்த
சத்திய ஞான நந்த
சங்கரன் றனைப்பா விக்க
வெய்த்தகா ரணங்கட் கெல்லாங்
காரண னென்ன வன்றே. 5

புறந்திரி வதனூற் றேன்றும்
புகல்சக விகற்ப முள்ளிற்
செறிந்திடு மனத்தி னேர்க்குத்
திகழ்ந்திடு மான்மா நந்த
முறுங்கடை யுவகை தன்னு
ளுயிரென மரணி தன்னிற்
பிறந்திள ஞானத் தியாற்
பெரும்பவஞ் சுடுவ னன்றே. 6

கருமவேர் செறிந்து துன்பப்
பாசிலை காட்டி திற்கு
மொருபெரும் பவமா ரத்திற்
குற்றவெம் பரசு தானும்
பெருமல விருளி னுக்குப்
பிறங்கொளி யிரவி யாகுந்
தெருமரு மனம டக்குஞ்
சிவனுருத் தியாந மன்றே. 7

சிவயோகசமாதித்தல முற்றும்.

உ

ஓம் கைலாசவாசிநே நம:

முப்பத்தைந்தாவது

இலிங்கநிசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பொருந்துறு மிதய மென்னும்
புனிதநன் முளரி சேர்ந்த
வருஞ்சிவ லிங்க மெய்ம்மை
யநுபவ சித்தி தானே
பரஞ்சுட ராமி லிங்க
நிசமெனப் பகரா நிற்பர்
திருந்திய கலைகள் யாவுந்
தெரிபெரும் புலவ ரன்றே. 1

வேதனு தியராந் தேவர்
வேதமா தியவா நூல்க
ளியாதினி லடங்கித் தோற்ற
மெய்துறு மவ்வி லிங்க
மோதரும் பிரம மேயா
மூலகுறிக் குறுமி லிங்கந்
தீதறு ஞானா நந்த
சிவமேமற் றெழிந்த வல்ல! 2

உரைப்பதென் பலமாற் றங்க
 ளூலகுதித் தொடுங்கும் வண்ணந்
தரித்திடு மிடம தாகுஞ்
 சச்சிதா நந்த மேனிப்
பரப்பிர மந்தா னேகாண்
 பரசிவ னுமங் கொண்டே
தெரிப்பது மிலிங்க மென்று
 செப்புறப் பட்ட தன்றே. 3

மாசறு நிகழ்வே தாந்த
 வாக்கியத் துநிக்கு ஞான
மாசறு மிலிங்க மென்ன
 வறைதரு கிற்பர் கில்லோர்
பேசறு மதுதான் மிக்கப்
 பிரமமா மிலிங்கந் தன்னுற்
றேசுற வறிவ தாகுஞ்
 செய்கையாற் பிறிதொன் றுமன். 4

உலகெலாத் தருவ தற்கிங்
 கொருதனி மூல மாகி
யிலகுறு மவ்வி யத்த
 மிலிங்கமென் றிசைப்பர் மிக்க
தலைமைகொ ளிலிங்கி யீசன்
 றனென வகுத்துச் சொல்வர்
நிலவுமிம் மதப்பொ ருத்த
 மன்றென நிகழ்த்து மாலே. 5

விரவுறு மாலிங் கந்தான்
மிளிர்தரு மதியு மீனு
மிரவியு மழலு மின்னு
மிலங்குரு விலங்கு சோதி
யுருவமா மவ்வி லிங்கத்
தொளியினா லவைய னைத்துந்
திரிவற விலங்கு முண்மை
செப்புமிம் மாற்ற மன்றே. 6

உலகெலாந் தேன்றி நின்றங்
கொடுங்குதற் கிடந்தா னாகி
யிலகுமா விலிங்கந் தன்னி
னிலைபர மதனான் ஞான
நிலையில்வாழ் பிரம மேயந்
நிசலிங்க மென்று கொள்ளிற்
றொலைவிலா விலிங்க வுண்மை
தோன்றிடு மைய மின்றி. 7

இலிங்கநிசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கவசிநே நம:

முப்பத்தாறுவது

5- அங்கலிங்கத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானநல் லங்க மென்பர்
நாசமி லிலிங்க ஞேயந்
தானென வறைவ ரிங்ஙன்
சாற்றிய விரண்டும் யாவன்
பானிகழ் வுறுமிங் கன்னோன்
பகரங்க லிங்கி யென்று
நூனிலை யுணர்ந்த மேலோர்
நுவன்றிடப் படுவ னன்றே. 1

அங்கத்தி லிலிங்க மொன்றி
யவ்விலிங் கத்தி லங்கந்
தங்குற்று நிகழ்வோ னியாவன்
றானவ னங்க லிங்கி
பொங்குற்ற மனத்தி லிங்க
முணர்ந்துழிப் பூசை செய்யுந்
துங்கத்தன் யாவ னன்னோ
னுகளறு மங்க லிங்கி. 2

ஒருதனி யிலிங்கந் தானே
யொளிர்தரும் பிரம மென்றும்
வருசக மூல மென்றும்
வான்முத்தி வைப்ப தென்றுஞ்
சுருதிகண் முதலா யுள்ள
தொல்லைய கலைக டம்மாற்
பெரிதுணர்ந் திடப்பட் டோங்கு
மென்றறி பெருந்த வத்தோய். 3

பகர்ந்திடு மினைய லிங்கம்
பரமுத்தி யுருவ மென்ன
வுகந்துள வுளத்தன் மெய்யோ
டுறினுமே முத்த னவன்
சகந்தரு மூல மென்னச்
சம்புவா மிலிங்கந் தன்னை
யகங்கொளு நிலையி லாதா
னருங்கதி யிலாத மூடன். 4

யாவனற் பிராண லிங்க
பூசனை யெழுவாய் மேவிப்
பாவுறு சிவமாய்த் தன்னைப்
பாவிக்கு மறிஞ னன்னோன்
மேவுறு ஞான பாக
விளைவினுற் சரண னமந்
தாவறு முலக மெல்லாஞ்
சாற்றிடப் படுவ னன்றே. 5

அங்கலிங்கத்தலம் முற்றும்.

4-வது பிராணலிங்கித்தலம் முற்றிற்று.

உ

5-வது சரணத்தலம்.

இதனுட்பிரிவு.

கலிவிருத்தம்.

பின்ன ரந்தப் பிராணலிங் கிப்பெயர்
மன்னி ளேனெவ் வகைச்சர ணப்பெயர்
தன்னை யெய்துவன் சாற்றிது தன்னையு
மன்னை போது மருட்கண நாதனே. 1

அங்க லிங்கி யரிய சதியெனத்
துங்க லிங்கம் பதியெனச் சொல்வரிச்
சங்க மெய்துந் தனிச்சுக மெய்திளோற்
கிங்கு வந்துறு மின்சர ணப்பெயர் 2

இத்த லத்திற மீரிரண் டாகுமுன்
வைத்தி டுஞ்சர ணத்தல மற்றுறுஞ்
சித்த தாமத நீக்கநிர்த் தேசமோ
டெய்த்த சீலசம் பாதந மென்னவே. 3

இனைய நான்கு தலத்தினி லக்கணந்
தனையு மிங்கு முறைதரச் சாற்றுது
கினையு நெஞ்ச மொருக்கி நிலையொடு
சினம விழ்ந்த முனிவ செவிக்கொளே. 4

உ

ஓம் கடோராய நம:

முப்பத்தேழாவது

1-சரணத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

காந்த னைக்கொள் கனங்குழை போலவே
சாந்த மெய்ச்சிவ னுக்கொரு சத்தியா
யாந்த னைக்கொண் டயன்முக நோக்குறு
னேய்ந்த நற்சர ணத்தல மெய்தினேன். 1

புரக்கு மீசன் புலப்படி னியாவர்தாம்
விருப்ப மெய்துவர் வேறுளர் தம்மிடை
வரப்பெ றிற்பெரு மாநிதி யாவர்போ
யிரப்பர் மண்ணை யிடுகெனத் தேடியே. 2

பற்றெ னுஞ்சிவா நந்தம் படைத்துளோன்
மற்றும் வேறு மனத்தின் விழையுமோ
பெற்ற வன்பெருங் கங்கைப் பெருக்கினை
யுற்றி டுங்கொல் வெங்கானலி லோடியே. 3

துன்னும் வெம்பவ மாகிய தொல்லிரு
டன்னை வென்று துரந்திடிற் சங்கர
னென்னும் வெங்கதி ரன்றி யெழுந்தழி
மின்னெ னுஞ்சுரர் வென்றிட வல்லரோ. 4

பிறவி நோயினன் பிஞ்ஞகன் றன்னையே
யுறுவ தன்றி யுருண்பிற தேவரை
நிறைவு றஞ்சலி நிற்க வுடுவுரு
தறவ ருந்தவ வாவு சகோரமே. 5

பவமெ னுங்கடும் பாம்பினை மீட்பவ
னெவையு நன்குண ரீச னலாலிலை
சிவமு ணர்ந்துதெ ளிபெறும் யோகிதா
னவைத ரும்பிறி தொன்றினை நண்ணுறான். 6

முற்று மேவெம் முயற்சியி னுமிங்
குற்ற வன்சிவன் றன்னை யுவகையே
பெற்றி டும்பர மாநந்தப் பேற்றினன்
மற்ற வும்பர்க ளான்மகிழ் வுற்றிடான். 7

சரணத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் த்ரிபுராந்தகாய நம:

முப்பத்தேட்டாவது

௨-தாமசநிரசநத்தலம்.

கலி விருத்தம்.

பராப ரற்பெற் றுவகை படைத்துளோன்
விராவு மத்தமோ பாவம் விடுத்தலாற்
றராத லத்திற் றனிநிகர் தாமத
நிராச கப்பெய ரோடு நிலவுவான். 1

இருட ருந்தம மெய்து மறிவினோர்க்
கருட ருங்கதி யில்லை யறிவினுக்
கொருபெ ருந்தனிக் காரண மொண்கதி
தருமி ருங்குண சத்துவ மென்பவே. 2

மெய்ம்மை சாந்தி தமைவி வேகம்பொறை
செம்மை நல்லொழுக் கஞ்சிவ பத்திதா
னம்ம பூரண பாவ மருடுற
விம்மை யுள்ளவன் சத்துவ மேய்தினோன். 3

வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமா
மையு லாமத யானை வளர்ந்தெழு
செய்ய மாசிவ ஞான மடங்கல்முன்
னுய்யு மோநின் றொருகண மேனுமே. 4

மாசி ராசத மன்னிய நெஞ்சினோ
னீச னொரிடத் தெங்கும் வெறுப்பினோன்
பேசி லன்னவற் காணிற் பெரியவர்
கூசி நிற்பர் குலைகுலைந் துள்ளமே. 5

யாவ ரோடு மிகல்புரி கிற்பவன்
பாவ மாகும் படிற்றுரை கூறுவோன்
காவி லாதவாங் கார மருவினோன்
யாவ னன்னவன் றாமசி யென்பவே. 6

மூல மாகத்த மோகுணை முற்றிய
மேலு லாவும் விருப்பு வெறுப்பெனுங்
கோல மாமரங் கூர்சிவ ஞானமா
மேலு மாமழு வாலெறி யப்படும். 7

இரவி யாயிரம் போல விலங்குறும்
பொருவில் வான்சிவ ஞானம் பொருந்துறிற்
பரவு மொண்சிவ ஞான பதத்தர்முன்
மருவு மோதம மாகிய வல்லிருள். 8

தாமசநிரசனத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் வ்ருஷாங்காய நம:

முப்பத்தோன்பதாவது

3-நிர்த்தேசத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

பிறப்பு மூலப் பெருந்தம நீக்கியே
சிறப்ப ஞான நிர்த்தேசப் படினதை
யிறப்பர் நின்றநிர்த் தேச மெனக்குறித்
தொறுப்பு றும்புலத் தொட்டறு நெஞ்சினோர். 1

குரவ னேபர தத்துவங் கூட்டுவோன்
பருவ மேவினர் பால்வந் திலகுற
விரவி நின்ற விருளை விளங்கிய
விரவி யன்றி யிரிப்பவ ரியாவரோ. 2

பிறவி நாமப் பெரும்பிணி நல்லறி
வறிவு றுங்குரு வன்றி யகலுமோ
மறையு ணர்ந்த மருத்துவ னன்றியே
செறிவு றும்பிணி யாது நிதைவதே. 3

மூட மாகின் முழுகு மனமெனு
மாடி தன்னை யறிவெனும் பூதியா
னீட நின்று நிகழ விளக்குவோன்
பீடு றுங்குரு வென்பர் பெருமையோர். 4

தாவி லாவப ரோட்சித தத்துவ
சிவன் முத்தத் தியல்புறு தேசிகன்
மேவு மின்ப விழிக்கடை நோக்குறி
னியாவை யெய்தற் கரியன வென்பவே 5

நீங்க ருங்கரு ணைக்கு நிலையராய்த்
தீங்கி லாத சிவாத்து விதத்தரா
யோங்கு முத்தி யுதவுங் குரவர்தா
மீங்க டைந்திடற் கென்று மரியரே 6

பொருப்பின் மேரு புணரியிற் பாற்கட
லருக்கன் கோளி லமரரிற் சங்கரன்
மரத்தி லார மெனப்புகழ் வாய்த்தவன்
குருக்க ளிற்சிவ நண்ணுங் குரவனே. 7

நிர்த்தேசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் வ்ருஷபாரூடாய நம:

நாற்பதாவது

4 சீலசம்பாதநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

குரவ னுற்றுயிர்த் தேசித்த கொள்கையா
லொருமை யிற்சிவ தத்துவ மோர்ந்திடு
மருவி ருப்பது சில மஃதுளோன்
றிருமி குத்துயர் சீலி யெனப்படும். 1

சரண டைந்தவர் தங்களைக் காத்திடும்
பரனை நெஞ்சுறப் பாவிக்குந் தன்மையே
திரமு றும்பெருஞ் சீலமென் றோதுவா
ருரமு ணர்ந்த வரனுடை யாளரே. 2

சிவனை யெய்தியொன் றுங்கிறத் தோன்றனை
யவனை யன்பொ டறிந்தவ னைச்செறிந்
துவகை யொன்று முளத்தனைச் சீலவா
னிவனெ னுங்கலை யின்றிறம் யாவுமே. 3

பற்று றும்பதி ராகப் பயத்தினாற்
பொற்றி ருந்திழை சீலம் பொலிதல்போற்
பெற்று றுஞ்சிவ ராகப் பெருமையோ
டுற்ற வன்றிகழ் சீல முளானரோ. 4

மாதர் கட்கு மகிணன் பணியல
தேத முற்றிடு மிங்கிது போலவே
சோதி மெய்ச்சிவ மன்றித் துளங்குறு
யேதி லர்க்குறு சேவை யிகழ்வுறும். 5

நட்டு றஞ்சிவ ஞானிக டம்மிடை
நிட்டை கொள்ளு நிலையது சீலமவ்
வொட்டு றுந்தனிச் சீல முடையனே
சிட்ட ரென்றுநற் சீல முளானரோ. 6

அங்க லிங்க வறிஞரை வேட்டுளஞ்
சங்க ரன்றனைத் தான்சர ணென்றுபோ
யிங்க டைந்த விவனல் லயிக்கிய
மங்க லந்தரு நாம மருவுவான். 7

சீலசம்பாதநத்தலம் முற்றும்.

5-வது சரணத்தலம் முற்றிற்று.

உ

6-வது அயிக்கியத்தலம்.

இதனுட்பிரிவு

கலிவிருத்தம்.

தாமத நிரசந மாதி சார்வினா
லேழுறு சரணனா மிவன யிக்கிய
னாமெவ் வகையினா னண்ணு மிங்கது
காமரு மிரேணுக கணேச கூறுவாய். 1

மலிதரு சிவசுக வாரி மூழ்குபு
நலமுறு சிவமுட னயிக்க நாடுறு
நிலையுற வயிக்கனும் பிராண லிங்கமுன்
றலைமைகொ ளியல்பினாற் சரண னாயினோன். 2

மனுந்தல மீதுநால் வகைய யிக்கமோ
டினங்கொ ளாசார சம்பத்தி யேகபா
சனஞ்சக போசனத் தலைமை யப்புலன்
முனிந்துள முனியிவை முறையிற் கூறுவாம். 3

௨

ஓம் பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹாய நம:

நாற்பத்தோன்றாவது

1-அயிக்கியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்

அழிதரு நிலைவிட யாகந் தத்துளி
விழைதலை விடுத்துள விமல நெஞ்சினோ
னெழுதரு சிவானந்த மென்னும் வேலையுண்
முழுகுத லயிக்கமென் றுரைப்பர் முன்னையோர். 1

தணிந்துள தணிவலி தணந்து மாசிறத்
தெளிந்துள நெஞ்சினாற் சிவோகம் பாவனை
யுளங்கொளு நிலையுடை யொருவ னேகலை
யளந்தறி முனிவர வயிக்கிய னாகுவான். 2

செயலறு சிதாநந்த சிவனோ டொன்றிய
வியலுறு மயிக்கிய னென்னப் பட்டவன்
மயலுறு மாயையின் வயிறு தந்துள
துயருறு முலகத்தின் றேற்றங் காணுருன். 3

தத்துவ மாந்திரை சார்ந்து பல்வகைப்
புத்தய னண்டமாம் புற்பு தஞ்செறி
மைத்தனி மாயையாம் வாரி வற்றுமான்
மெய்த்துள வயிக்கியமாம் வடவை மேவவே. 4

மறைப்புறு மாயையின் வலியி னுயிர்க்
குறப்பெறு வேறுபா டுயர்சி வத்துட
னிறப்புறி னனையதிங் கேக மன்றியே
பெறப்படு குவதில்லை பேத மென்பதே. 5

பசுத்துவ மொடுபதித் துவம்ப கர்ந்திடின்
முசிப்புறு மாயையா மோக கற்பித
நசித்திடி னதுபசு யார்சொ னன்றுற
விசைப்பறு நற்பதி யார்சொ லிங்கரோ. 6

சாருறு பேதவன் மீகந் தங்கிய
கோரசம் சாரமாங் கொடிய பாம்பினுக்
காருறு பரமவத் துவித பாவனை
நேருறு மருந்ததாய் நிற்கு மென்பவே. 7

நந்துறு பேதபுத் தியினி னண்ணியே
வந்துறு பவக்கட றன்னை பன்னிய
சிந்தனை யதுசிவாத் துவித புத்தியாஞ்
சுந்தர வம்பியாற் கடக்குந் தோமிலான். 8

மயங்குமஞ் ஞானவல் லிருளொரி டொன்றியே
யயர்ந்துள காமமா மாக்கர் செய்கையின்
முயங்குறு பவமெனு மூடு கங்குறன்
பயந்திரி தருநலத் துவித பானுவால். 9

மிக்குறு பவத்துயர் விட்டு நீங்குறத்
தக்குறும் யோகிக டங்கட் இவ்விடை
பக்கொழி வருசிவாத் துவித பாவனை
யொக்குறு முபாயமிங் கொன்று மில்லையே. 10

ஒருகண முயர்சிவாத் துவித பாவனை
தருசுக மியாதது தக்க போகமிங்
கரிதுறு பவர்களாற் கோடி யாண்டினும்
பருகுற வருமொரு பான்மைத் தன்றரோ. 11

சென்றுறு சகமடங் கியநற் சித்தமோ
டொன்றிய பரசிவ யோகிக் கோய்வற
நின்றுயர் சிவாநந்த நிறைவ தேபர
மென்றுரை தருந்தனி முத்தி யென்பதே. 12

அயிக்கியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸாமப்ரியாய நம:

நாற்பத்திரண்டாவது

2-ஆசாரசம்பத்தித்தலம்.

கலி விருத்தம்.

உடம்பொடு மருவினு மொருமைப் பாறுளே
தொடங்குறு மவர்க்கிலைச் சூதகாதியத்
திடம்பெறு மொருசிவாத் துவித தேசிகற்
கடைந்துள விருவினைப் பயனு மாகுறு. 1

சமதரி சநனெனுந் தகுதி பெற்றுளோ
னமைவுறு சிவனுட னயிக்க பாவமோ
டிமைபெற மாவினை யியற்று பாயினுஞ்
சமையுமவ் வினைப்பய னவனைச் சாந்திடா. 2

அந்தண னாயினும் புலைய னாயினும்
பந்தனை வினையுடைப் பாவி யாயினு
முந்துறு புண்ணிய னெனினு மொக்குமா
னந்துறு மயிக்கிய நண்ணி னற்கரோ. 3

வன்னமோ டுறுநிலை வழியொ ழுக்கினு
லென்னுறு பயன்சிவ ஞான மெய்தினோற்
கன்னிய வுலகவா சார மென்பது
தன்னிக ரவற்கிலை யென்று சாற்றுவார். 4

இலகுறு ஞானவங் கியினி லிட்டயல்
விலகற வறுத்துள வினைவித் தோடுதா
னிலைவுறு தேசிகபோ லமர்ந்த ஞானிமெய்
யுலகின ருடலினை யொத்தி யங்குமால். 5

புனலுறு மரையிலை போல ஞானிதான்
வினையொடு புணர்கிலன் வேறி லாவவன்
கனவிலு நனவிலுங் கதியி ருப்பினுந்
தனைநிகர் சங்கரன் பூசை சார்ந்துளான். 6

காண்பன பரசிவ காட்சி யுன்னுவ
மாண்படு தியானம்வாய் வார்த்தை நற்றுதி
யெண்படு தொழில்சிவ பூசை யேவினை
நாண்பரி யயிக்கிய ஞானி கட்கரோ. 7

ஆசாரசம்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸ்வரமயாய நம:

நாற்பத்துமூன்றாவது

3-ஏகபாசநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

அகிலமுஞ் சிவமென வறிந்த பாவனை
நிகழ்வுறு நிலையினோற் கென்று நீள்சிவ
பகிலொரு பாசந வடிவ மாதலா
லிகலற வியம்புவ ரேக பாசநம். 1

ச்கந்தனக் கொருதனக் குயர்ப ரந்கிவண்
மிகுந்திடு மத்து விதநற் காட்சியா
னிகழ்ந்திடு மேக பாசந நிலத்தலாற்
புதும்பிர சாதத்து மேக புத்தியே. 2

இச்சகஞ் சிவத்திடை யெய்தி நின்றிடு
மச்சிவஞ் சகத்திடை யமர்ந்தி லங்குறு
முச்செய லாலிவை யொன்றிற் கொன்றுதான்
வைச்சவா தாரவா தேய மன்னுமால். 3

அறிவொரு சிவமய மாகும் பாசந
மறியுல கெலாமுமா மறிவை யன்றியே
யறிவுறு பொருளிலை யாத லான்மிகு
மறிவினை யுடையவர்க் ககில மில்லையே. 4

தன்னுள விருத்திபோய்த் தனிச்சி வத்தினுண்
மன்னுற வாகுல மழிந்து பெற்றுள
செந்நெறி யோகியே சீவன் முத்தனென்
றுன்னரு மறிவுடை யுலக மோதுமே. 5

ஏகபாசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் த்ரயீமூர்த்தயே நம:

நாற்பத்துநான்காவது

4-சகபோசநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

மன்னிய சிவன்றனைக் குருவை மைந்தனைத்
தன்னொரு வடிவென வுணருந் தன்மைதா
னுன்னரு முலகெலா முண்ட லாதலாற்
பன்னுற வருசக போச நத்தலம். 1

அறிவுரு வாந்தனி லகிலந் தன்னையுஞ்
செறிவுறு குருவையுஞ் சிவபி ரானையும்
பிரிவற வேகமாய்க் காணும் பெற்றியே
குறிசக போசக ரென்னக் கூறுவார். 2

குருவிவன் சிவனிவன் கூறப் பட்டிடுஞ்
சரமுட னசரமாஞ் சகம திங்கிது
நிரமுறு மினையன னென்னுஞ் சிந்தனை
யொருவினோன் பாரவ னுலக முண்பவன். 3

இறைசிவ னடிமைநா னிவன ருட்குரு
வுறுமக னெனவு முளமி லாதவன்
மறுவறு மொருசிவாத் துவித வான்பதம்
பெறுதவ னெனமறை பெரிதி யம்புமே. 4

குருவுநா னுலகுநான் கூறு தற்கரும்
பரமுநா னெனவொரு பரிச றிந்திட
விருளறு பூரண வகந்தை யென்னவே
திரிவறு மறிவினோர் தெரிந்து கூறுவார். 5

அனைத்தினு மிலங்குபூ ரணவ கந்தையாய்
மனிப்பொலி தருபர மான வங்கியிற்
றனித்திடு துவிதநற் சமிதை வேள்வியா
னினைப்பறு மகிலவோ மத்த னென்பவே. 6

போதமென் றிடுமொரா தாரப் பூந்தழற்
பேதமொன் றுலகவி பெய்து வேட்பவ
னேதுறு சகவ்வி யுண்டு நின்றிடு
மேதமொன் றுறுதுயர் ஞான யோகியே. 7

அறிவுரு வாம்பரா காசத் தாசற
நிறைதரு பரநந்த மென்ன நின்றுள
செறிசுகி ரிடைவிரி சித்த மொன்றினோர்க்
குறுசக நிலைமைகண் ணுறுவ இன்றரோ. 8

ஆசறு சிதம்பர மதனிற் றன்னையே
பாசமில் சமரச பாவத் தொன்றிய
தேசுள னாகவே சிந்தை செய்திடின்
மாசறு வித்தையென் றுரைப்பர் மாதவர். 9

சிதம்பர வொளிநிகழ் சிவனொ டொன்றுற
விதந்தரு மயிக்கியபா வத்தை யெய்தினோன்
மதஞ்செய்பத் தாகிநன் மார்க்க நண்ணலாற்
பதந்தனி முத்தியே யாகப் பற்றுவான். 10

சகபோசநத்தலம் முற்றும்.

---

5 வது அயிக்கியத்தலம் முற்றிற்று.

ஆக காப்பு பாயிரம் உள்பட செய்யுள் 530

ப்ரதமபரிச்சேதமாகிய

அங்கஸ்தலம் ஸம்பூர்ணம்.

உ

த்விதியபரிச்சேதம்

இலிங்கஸ்தலம்.

1-வது ஆசாரலிங்கத்தலம்.

பக்தஸ்தலத்தைச் சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்

கலிவிருத்தம்.

ஆறெ னுந்தலங் களின்முறை யறிந்தவா சாரப்
பேற டைந்தவன் றனக்கிலிங் கத்தலம் பிறங்கக்
கூறி டுஞ்சிவ பிரானரு ளாகமங் குறித்து
மாறி ழிந்திடு சிவன்முத் தியில்வழங் குவவாய். 1

பத்த னேமுத லயிக்கனீ றுகவே பகர்ந்த
வத்த லங்களின் றிறமுரைத் தருளினை யைய
சத்த தென்றுரை செயுமிலிங் கத்தலந் தானியா
தெத்தி றங்களி னுரைத்திடப் படுமஃ தியம்பாய். 2

தொலைந்த பந்தபத் தாதியா மறுதலந் தொடர்ந்த
விலங்கு மொண்குரு முதன்ஞான சூனிய மீறுய்ப்
பலத்த ருந்தல மேழ்தலை யிட்டவைம் பதுவு
நலந்த ரும்பொறை முனியினி நவின்றிடப் படுமால். 3

முன்ன ரொன்பதிங் குளபூத்தத் தலந்தொடர் முறையா
லன்ன முன்றிதழ் தீட்சைபின் சிட்சைஞா னத்தாற்
பன்னு முங்குரு கிரியையொண் பாவஞா னத்தான்
மன்னி லிங்கத்ற் றலஞ்சுய சரபரம் வகுப்பாம். 4

உ

ஓம் அநீச்வராய நம:

நாற்பத்தைந்தாவது

1-தீக்ஷாகுருஸ்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

யாதி னாற்பர ஞானமீந் திடப்படு மிங்ங
னேது பாசபந் தநங்கெடுத் திடப்படு மதுதான்
றீதில் தீட்சையென் றுரைத்திடப் படுமிது செய்யு
நீதி யொண்குரு மிக்கதீ ட்சாகுரு நிகழ்த்தின். 1

கூற ருங்குண தீதமே குகாரமாம் ருகாரம்
வேறி லங்குரு பாதீத மென்குவர் மேலோர்
தேறி டுங்குண தீதமா மருவருள் செய்யு
மாற டைந்தவ னியாரவன் குருவென மதிப்பாய். 2

சாத்தி ரப்பொருள் விளங்குற விரித்திடுந் தகையால்
வாய்த்த மிக்கவா சாரத்தின் வழிநிறுத் துதலாற்
சேர்த்த வச்செய னுமா சரித்திடுஞ் செயலா
லேத்து றப்படு மென்றுமா சாரிய னென்றே. 3

அத்து வாமுடி யோகமுற் றருஞ்சிவ பாகு
மெய்த்த தேசிக னேபவக் கடற்கரை விடுவோ
னெய்த்தி டாவறி வாயுல கிலங்குறு மெவனு
லத்த யாகுரு வுலகெலாம் விளக்குறு பவனும். 4

திட்சாகுருஸ்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸர்வஜ்ஞாய நம:

நாற்பத்தாருவது

2-சிக்ஷாகுருஸ்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

போத கத்தின ளாகியே தனையடை புதல்வர்க்
கேத யற்றிடு கடாவினுக் கெதிர்விடை யிசைப்பார்
றீத கற்றுசிட் சாகுருப் பெயரினைச் செறியு
மோத லுற்றநிட் சாகுரு வேயென வுணர்வாய். 1

போத கஞ்சிவ தந்திரப் போதகப் படுத
லோத ருஞ்சிவ ஞானமென் றுணர்வுற வுரைப்போன்
றீத கன்றசிட் சாகுருப் பவவிருள் சிதைக்கு
மேது விந்துவாம் வாசக னரிய னென்பான். 2

உலகமுற்றிடு மாயையை யொழித்திட வற்று
யிலகு மத்துவி தத்தினுக் கேதுவா யிருந்த
தன்மை யிற்பதி ஞானக்ல் குறுமவன் றனே
புலமை பெற்றுள வாரிய னென்பவன் புவியில். 3

பேத மாகிய சகலிகற் பத்தொடு பிறங்கு
மாதி பூருவ பக்கமாக் கொண்டுமுற் றறிவாற்
றீதி லாதவோ ரத்துவி தஞ்செய்சித் தாந்த
மேதை யோடுள விக்குரு பரன்குண மிகுத்தோன். 4

யாவன் வாய்மொழி யையமென் வனத்தினை யெறிய
வாவு மொண்பர சாமவன் குருசிகா மணியா
மேவு தன்மொழி யாடியில் விம்பமாய் விளங்கு
மேவின் முத்தியந் திருவுளன் பவக்கட லெடுப்பான். 5

பரித்த சீடர்த மகத்தினை ஞானதீ பத்தாற்
றிருந்த விங்கில குறுபவற் கொப்பிலை செப்பிற்
பொருந்து மும்பவப் பிணியினுக் கேகமாம் போத
மருந்து தந்தருள் குருபரன் வாய்க்குமோ மண்ணில். 6

சிக்ஷாகுருஸ்தலம். முற்றும்.

உ

ஓம் பரமாத்மநே நம:

நாற்பத்தேழாவது

3-ஞானகுருத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

ஐய நீக்குப தேசஞ்செய் திவன்றிக ழறிவைச்
செய்யு முண்மையாற் பெயர்ஞான குருவெனச் செறியு
மைய வின்றியே வளரொளி மலிசிதம் பரத்தை
யுய்ய நல்குவோன் ஞானதே சிகனென வுரைப்பார். 1

தேய்ந்து தானல மருமலி மறுவொடு செறியும்
வாய்ந்த ஞானமா மதிமறு வற்றது மருங்கிற்
சேர்ந்த வல்லிரு ளகற்றுவ தொளிமணித் தீப
மேய்ந்த ஞானநல் விளக்கிரு ளிரிப்பதெவ் விடத்தும். 2

அனைத்தி னுக்குமோர் காரண மாகிய வறிவை
நனித்து ரைத்தருள் குரவனே சிவனரு ளோக்காப்
பனிக்க திர்க்குஞா னக்கடல் பொங்குறப் பவமாந்
தனித்தி ருட்டற வருகுரு ஞானபா ரகனால். 3

பொங்கு செங்கதிர்ப் புறத்துநின் றிணைவிழி புதைக்குஞ்
சுங்குல் வல்லிரு ளொன்றையே போக்குறுங் கருநி
னிங்கு நல்லருண் ஞானதே சிகனெனு மிரவி
தங்கு முள்ளொடு புறத்துறு மிருளெலாந் தள்ளும். 4

சண்டைக்க ளோக்கினாற் றியாநாதி கற்பனை யின்றி
யடுக்கு மோர்சிவ வேதக மாக்குறு மறிவை
விடுக்கு மாலுடை யுயர்சிவன் முத்தனாய் மேவக்
கொடுக்கு மாரியன் ஞானசா கரனெனக் குறிப்பாய். 5

ஞானகுருத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய நம:

நாற்பத்தெட்டாவது

4-கிரியாலிங்கத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞான தேசிகன் ஞானயோ கங்கொடு நண்ணி
மான மேவிய கிரியையெவ் விடத்தினின் மாயு
மான லிங்கது தான்கிரி யாலிங்க மாமென்
றான மின்றிய நான்முறை யுணர்ந்தவ ருரைப்பார். 1

அறிவு மேனியா யுண்மையா யாநந்த வடிவாய்ப்
பொறியு ருவொரு பிரமமே கிரியையின் பொருட்டுக்
குறியு ருவரு மிலிங்கமென் ருதலாற் கொண்ட
மறிவி லாவிலிங் கார்ச்சனை பலமெலாம் வழங்கும். 2

யாக மாதிய கிரியைகள் யாவையும் விடுத்து
யோக மாதவர் சித்தர்கள் யாவரு முவந்தே
யேக மாகிய விலிங்கபூ சனையையே யிசைவ
ராகை யாலிலிங் கஞ்சிறந் தொப்பிலா தாகும். 3

அரிய மாதவ மியாகங்க ளாற்பய னென்கொல்
பெருகு மாதர விலிங்கபூ சனையினிற் பெற்முன்
கிரியை யாவையுந் தரும்பல மவனரோ கிடைத்தான்
றெரியி லோவவற் கரிதென வில்லையோர் சிறிதும். 4

வேதன் மான்முத லாகிய விண்ணவர் குழாமுந்
தீதி லாதுயர் சித்தர்தங் கணங்களுஞ் சிறந்த
போத மாகிய விலிங்கபூ சனையினைப் புரிந்து
பேத மாயதம் பதமொடு தந்தொழில் பெற்ருர். 5

கிரியாலிங்கத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஹரிஷேநம:

நாற்பத்தொன்பதாவது

5-பாவலிங்கத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

கிரியை யெவ்வண மிலயமுற் றிட்டது கிளத்தி
னரிய பாவமு மவ்வகை யவ்விடத் தடங்கு
முரிய தாமது வேபாவ லிங்கமென் றுரைப்பர்
தெரிய நூல்பல கற்றுணர் வுடையதே சிகரே. 1

பகவ னாகிய பரசிவ பாவமுற் றிடுவன்
றிகழ்ப ராபரற் கனையதாற் செய்திடுஞ் செயலெ
னிகரி லாதவவ் விறையவ னித்தபூ ரணனுந்
தகையு ளானென வுள்கவென் றருமறை சாற்றும். 2

கண்டி தப்படா வறிவுரு வாகிய கடவுள்
கொண்டு பத்தர்செய் துறுமுப சாரமே கொள்வான்
விண்ட வத்துயர்ப் பாவத்தின் விளங்குறு மென்று
பண்டு கற்றறி நல்லிசைப் புலவர்தாம் பகர்வார். 3

மண்ணி லஞ்சிலை முதலிய கொண்டுதாம் வகுத்துப்
பண்ணு றுஞ்செய லிலிங்கமெங் கதினிகழ் பாவ
நண்ணி லிங்கமே சிறந்தது ஞானகா ரணமா
யெண்ணு றுங்குறை யின்றியே யமைவுறு மியல்பால். 4

புறத்தி லிங்கம்விட் டுளத்தினிற் போதலிங் கத்தை
மறப்ப றும்படி வைத்துளிப் பாவமென் மலராற்
சிறப்பு றுஞ்சிவ பூசனை யன்பொடு செய்யு
மறப்பெ ருந்தகை தனைப்பாவ லிங்கியென் றறிவாய். 5

பருவு மாதியா தாரகன் மணமலர் வரிவிற்
புருவ நாப்பணென் றுரைத்திடப் பொருந்திவற் றென்றிற்
றிரிவி னல்விளக் குருவமாஞ் சிவன்றனைப் பாவ
வுருவ நற்பொருள் கொண்டருச் சிப்பவன் யோகி. 6

மரங்கல் மண்ணினால் வகுத்துள விலிங்கவந் தனையைப்
புரிந்தி டானநு பூசியாற் பரஞ்சுடர்ப் புணர்வோன்
விரிந்தி டுங்கிரி யாபூசை புல்லறி வினர்க்கந்
தரங்க பூசனை புரிந்துமெய்ஞ் ஞானிக டமக்கே. 7

பாவலிங்கத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் யஜ்ஞமயாய நம:

ஐம்பதாவது

6-ஞானலிங்கத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

அன்ன பாவனா பகஞான மெவ்விடத் தடங்கி
மன்னி நின்றிடு மதுஞான லிங்கமா மதிக்கி
னென்ன லிங்குரை யாடுவர் நன்றுற விலங்க
வுன்ன ருஞ்சிவ தத்துவ முணர்ந்திடு முரவோர். 1

முக்கு ணங்கண் மும்மூர்த்திகள் கடந்துணர் முதன்மை
தக்கு றும்பரப் பிரமமே ஞானலிங் கந்தான் .
பங்க தூலசூக் குமங்களிற் கிரியைநற் பாவம்
புக்கு றும்பராற் பரத்தினின் ஞானமே பொருந்தும். 2

தூல சூக்கும வுருவங்கள் கற்பனை சொல்லின்
மேல தாம்பரஞ் சுடர்க்கவற் றுல்வினை பயனென்
மாலி லாதுயர் ஞானலிங் கத்தையே மதிக்க
நூலெ லாமொரு வந்தமிங் குரைத்திடு நுனித்து. 3

சிறந்த சச்சிதா நந்தமெய்ச் சோதியாஞ் சிவனை
யறிந்து ளானெவ னவன்ஞா னலிங்கியென் றறிவாய்
புறந்த ருஞ்செயற் கிரியையையும் பாவமும் போக்கி
நிறைந்தி டுஞ்சிவ மடைபவ னேமுத்த னிகழ்த்தின். 4

ஞானலிங்கித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸோமாய நம:

ஐம்பத்தோன்றுவது

7-சுயத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பாவ ஞாபக ஞானமெய்ஞ் ஞானத்தின் பாற்போய்
மேவி யேயொடுங் குறுமந்த ஞானவான் விளம்பிற்
பூவின் மேவுறுஞ் சுயனும மென்னவே புகல்வர்
காவி வாணெடுங் கண்ணுமை பங்கனுல் கற்றோர். 1

சோதி லிங்கதற் பரனுமாய்த் தோன்றுறு முலக
மியாது மோர்சிவ மயமெனக் கண்டுதன் னிச்சை
நீதி செய்துறு மொருமுனி புங்கவ னிகழ்த்தி
னாகி யாயுயர் சுயனாமை முடையவ னாகும். 2

பிச்சை யூணுடைந் தொழிந்தவாங் காரமும் பெற்று
நிச்ச மிந்திய மவித்துறு கிலேசங்க ணீக்கி
நச்சு பூதிய னாகியே நடுநிலை நண்ணி
யிச்சை யோடுவர்ப் பிலான்பர முத்தனென் றிசைப்பர். 3

துன்ப வெம்பவ நேமியிற் சுழன்றிடு பவரைத்
தன்பெ ருங்கணிற் கண்டிடும் பூதொடு சார்வுற்
றின்ப வெள்ளத்தின் மூழ்கினோ னாகியே யிருப்பன்
முன்ப கர்ந்துள நிலையிடை நின்றிடு முனிவன். 4

நண்ணு றுஞ்சிவத் தியாநநற் சைவஞா னந்தா
னுண்ணு றுஞ்செயற் பிச்சையே காந்தசீ லத்தோ
டெண்ணு மிங்கிவை நான்கையு மன்றிமே லெண்ணப்
பண்ணு றுஞ்செய லொன்றிலை பரமயோ கிக்கே. 5

சுயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பஞ்சவக்த்ராய நம:

ஐம்பத்திரண்டாவது

8-சரத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஒழிந்து போகுமாங் காரமு மமதையு முளனாய்
மொழிந்தி டாததன் சொரூபஞா னத்தினின் முதிர்ந்தோன்
றழுங்கு வேலைசூ ழுலகினிற் றானேதா னாகி
வழங்க வேசரித் திடுதலாற் சரப்பெயர் மருவும். 1

தீர்ந்த காமமே முதலன செறிந்துயர் சாந்தி
தாங்கி யோடெலாஞ் சிவமய மாகவே சார்ந்து
போந்து வீதுயர் வீதிழி வென்பது போக்கிச்
சார்ந்தி டுஞ்சம புத்தியாற் சரித்திடும் யோகி. 2

அரிய கூடத்த னையதன் னிலையினை யடைந்த
துரிய யோகிதான் றனைத்தொழு வாரிடைத் தோன்றும்
பரிவு றாளிகழ்ந் தவரிடை வெறுத்துளம் பகைக்குந்
திரிவி லானொரு பரிசினாற் சரித்திடல் செய்யும். 3

மாயை பெற்றிடாக் குணமொடு மருவியே யென்று
மாய வத்துவி தாநந்தப் பெருங்களிப் படைந்த
தூய மெய்ச்சிவ யோகிதான் றொல்சக நகைத்துச்
சாயு மற்றுள வுடம்பிபோற் சரித்திடு மன்றே. 4

விதிவி லக்கினிற் பட்டிடா வொருஞான வீரன்
கதிய டுத்திடு புண்ணிய பாவமுங் கருதான்
மதிம யக்குறு மாயைவாழ் வினையுள மதியா
னதிக வத்துவி தாநந்த முற்றக மகிழ்வான். 5

சரத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸதாசிவாய நம:

ஐம்பத்து மூன்றாவது

9-பரத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வேண்டு மாறுதான் சரித்திடும் விமலநல் யோகி
யீண்டு தன்சொரூ பந்தனிற் பரமிலை யென்று
மாண்ட ஞானத்தி னுக்குயர் பரமரூஉ மெனவே
நீண்ட நூற்பொரு ளுணர்ந்துளோர் நிகழ்த்துவ ரன்றே 1

தன்னை யேபரத் துவத்தினாற் பாவிக்குந் தகையா
னென்ன வாயின தொழில்களுஞ் சுதந்தரத் தியற்றி
யின்ன லாமல வினையொரு பொருளென வெண்ணான்
வன்ன மாச்சிர மங்களா சாரங்கள் மதியான். 2

உருவ ஞானமா யுலகிறந் தொருசிவ மென்னப்
பரவு றும்பரப் பிரமமே நானெனப் பார்க்கு
முரவ னேயுயர்ந் தோனல குறுமய லொழித்துக்
கரவி லாததன் சொரூபமே காண்பவன் முத்தன். 3

பன்ன ருங்கரு மங்கடந் துளவொரு பதத்திற்
றன்னை யொண்சிவ மாகக்கண் டிருப்பவன் றனக்கு
முன்னு றுங்கரு மத்துறு பதத்தயன் முதலோ
ரென்ன செய்கில ரேவலென் றிசைப்பதற் கிசைந்து. 4

விட்ட தேகமா னத்தினை யுடையவன் வேண்டு
மிட்ட மாகிய நெறியினிற் சரித்திரு வினையுட்
பட்டு ளோர்க்குறு தரிசந பரிசனங் களினுற்
கட்டு மாய்வுறச் செய்வனென் றியம்புவர் கற்றோர். 5

மயிலி லாதசச் சிதாநந்த வடிவமாஞ் சிவத்தி
லயலி லாதவோர் சமாநதை யடைந்துள யோகி
செயலெ லாந்தன திச்சையாச் செய்துதே சிகன்போற்
சயமு றுவுயிர் முத்தனுய் வியப்பொடு சரிக்கும். 6

பாத்தலம் முற்றும்.

1-வது ஆசாலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

௨

2-குருலிங்கத்தலம்.

(மாஹேஸ்வர ஸ்தலத்தைச் சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முன்புற மொழிந்து நின்ற
முறைபத் தத்தலந் தொடர்ந்த
வொன்பது தலமு மைய
வுரைத்தனை தமிய னேனுக்
கின்புற வினிமா கேசத்
தலத்தினை யெய்தி நிற்குந்
துன்பறு தலபே தங்க
டம்மையுந் தோன்றச் சொல்வாய். 1

கிரியைநற் பாவ ஞானங்
கிடைக்குமா கமஞ்ச காயம்
பரிவறு மகாயம் பின்னர்ப்
பரகாயந் தருமம் பாவ
மருவுறு மாசா ரத்தான்
மகேசநற் றலமோன் பானு
முரைசெயு மவற்றி னுண்மை
யுரைக்குது முனிவ கேண்மோ. 2

உ.

ஓம் விச்வேச்வராய நம:

ஐம்பத்து நான்காவது

1-கிரியாகமத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அப்பர யோகி தானே
யருஞ்சிவ மவன்றன் பூசை
யொப்புறு கிரியை யாகு
முரைத்தவக் கிரியை தன்னை
மெய்ப்புறு முதன்மை யாக
மேவுமா கமந்த னக்குச்
செப்புறு பெயர்யா தென்னிற்
செழுங்கிரி யாக மந்தான். 1

ஒள்ளழ லரணி தன்னிற்
கடைதலி யொழிந்துண் டாகா
தள்ளுறுஞ் சிவனுஞ் செய்யுங்
கிரியையை யொழிந்து தோன்றான்
றெள்ளுறு நியம நாசஞ்
சேர்ந்திடா தாக மத்திற்
கொள்ளுறு முறைவ ழாமற்
குறித்துநற் கிரியை செய்க. 2

விதித்திடு கருமந் தன்னுள்
　　விசேடமாஞ் சிவன தேவன்
மதித்தது தனையே செய்க
　　மாசிலா சானைக் கொண்டு
பொதுத்தவிர் பூசை செய்க
　　புராரியைப் பரமன் றன்னைத்
துதிப்பொடு பூசை செய்வோன்
　　சுரரெலாம் பூசை செய்வோன். 3

கருதுறு சிவபூ சைக்கட்
　　கருவிக ளான வற்றி
லொருதனி மனம்வைத் தென்று
　　முயர்சிவ யோக வேட்கை
புரிதரு மமல யோகி
　　பொருந்திய மலங்க ளெல்லா
மிரிதர வகற்ற வல்ல
　　னிதிலிலை யைய மன்றே. 4

கண்ணிலன் முடவன் போலக்
　　கருதரு ஞான கன்ம
மெண்ணுறு மிரண்டு மொன்றை
　　யொன்றவா யிருத்த லாலே
நண்ணுறு பலன்வி ருப்பி
　　னன்றுறத் துறந்தா னேனும்
பண்ணுக வவையி ரண்டு
　　மெனமறை பகரு மன்றே. 5

அறிவினர் தமக்கு ஞான
மடைந்ததிங் கெனினு மென்று
நெறிதரு கருமங் கூடி
நின்றிடு மதனு லம்ம
செறிதரு பலனிற் றீர்ந்து
செய்கரு மங்க ளேனும்
வறிதென விடலென் றோது
மதிமுடி வள்ள லாலே. 6

யாவர்க்கு மாசா ரந்தா
னெழிலணி யாகி நிற்கு
மோவுற்றோ னதனை நிந்தை
யுறுருவ னுசா ரத்தை
மேவுற்ற ஞானந் தன்னால்
விளங்குறு மீச னென்றாற்
சாவுற்று மெய்வீழ் காறுஞ்
சார்வதா சார மன்றே. 7

கிரியாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் வீரபத்ராய நம:

ஐம்பத்தைந்தாவது

2-பாவாகமத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வீவுறு மவாவி னேடு
விளங்கறி வுடைமை யோன்றன்
பாவசின் னங்க டாமே
பகர்பாவா கமம தென்ன
யாவரு மறிய நிற்கு
மென்றுளந் துணிந்து கோடி
பூவல யங்க ளேத்தப்
பொதியமா மலையி லுற்றாய். 1

சீரணி சிவோக மென்னும்
பாவனை சிவம தற்குக்
காரணம் வேறு ஞான
கருமங்கா ரணமே யாகா
பூரண வத்து வாகும்
பொலிதரு ஞான மத்தின்
காரணந் தியாந மந்தத்
தியாநமே கருத்திற் கோள்க. 2

நிரந்தர முட்பு றம்பு
    நிறைந்துள மகேசன் றன்னைப்
பரந்தரு பரமா நந்தப்
    பயன்பெறும் பொருட்டு மேவி
விரிந்துள கலைக ளெல்லாம்
    விளங்கிய வறிவி னாலே
தெரிந்துள புலவ ரென்றுந்
    தியானமே செய்க மாதோ. 3

பொருளறு மொழியு நூலிற்
    புக்குறு மதியுந் தன்பா
லருளுறு கோமுநற் றீர்ந்த
    வரிமதர் மழைக்கட் செவ்வாய்ச்
சுருளுறு மலர்மென் கூந்தற்
    றுடியிடை மாதும் போலுந்
தெருளு பாவ மோடு
    சேர்ந்திடாக் கிரியை யன்றே. 4

கண்ணிலான் வடிவ மொன்றுங்
    காண்கிலா வாறு போல
வெண்ணுபா வனையி லாதா
    னிறைவனைக் காணான் முக்கட்
பண்ணவன் றனையர்ச் சிக்கப்
    பாவனை மனத்தி னோடு
நண்ணுறுஞ் சிவனை யந்தப்
    பாவனை நழுவி னேனே. 5

கிடசிந் தனையி னாலே
    கிருமியுங் கிட மாகும்
பீடுறுஞ் சிவனை யென்றும்
    பிரிவறத் தியானஞ் செய்வோ
னீடுறு சிவமே யாவ
    னிட்கள சிவத்தி யானங்
கூடருந் தகைய தேனுங்
    குறிக்கொணீ யவன்றன் வாழ்வே. 6

பாவாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கணநாதாய நம:

ஐம்பத்தாறுவது

3-ஞா னா க ம த் த ல ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நவின்றிடும் பரம யோகி
    ஞானசின் னங்க டாமே
பவந்தொடர் மனிதர்க் கெல்லாம்
    பவமற வின்ப வீடிங்
குவந்தருள் செய்யு ஞான
    கமமென வுரைப்பர் மேலோர்
தவந்தனி யுருவு கொண்ட
    தனையசந் தநவெற் புள்ளோய். 1

கிரியைபா வங்க டம்மாற்
　　கிடைத்திடும் பயனென் றில்லை
கிரியைபா வங்கண் மேவு
　　ஞானத்தாற் கிடைக்கு முத்தி
பிரிவிலா நூறு கோடி
　　பிறப்பினி லெனினுங் கன்ம
முரியவி டுதவா தம்ம
　　வுதவுவ துயர்ஞா னங்காண். 2

ஞானமற் றொழிந்த கன்ம
　　நவைதரு பிறப்பிற் கேது
வானவக் கருமந் தானே
　　யறிவொடு கூடு மாயி
னீனவப் பிறவி மாற்று
　　மீவது கருமம் பொன்றும்
வானிலைப் பதமே ஞானம்
　　வழங்குவ தழியா வீடு. 3

முன்னூறு நூல்க ளாதி
　　முயற்சியாற் குரவன் சொல்லாற்
பன்னரு ஞான மொன்றே
　　பயின்றுக வொழிந்த வற்று
லென்னூறு பலன்ஞா னந்தா
　　னியல்சிவாத் துவித நல்கித்
துன்னுறு பவங்க ளெல்லாந்
　　தொலைத்திடு நல்லோர்க் கன்றே. 4

தெரிந்திடு முலக மெல்லாஞ்
　　சிவமயஞ் சிவனில் வேறு
யிருந்துள பொருளொன் றில்லை
　　யாதலாற் சிவனு னென்றே
யுரந்தரு முணர்வு தானே
　　யுத்தம ஞான மென்ப
ரருந்தவ முனிவ ரேறே
　　யாகம நெறியு ணர்ந்தோர். 5

கண்ணிலா னெதிர்ந்த தொன்றைக்
　　காண்கிலா னதுபோ னீங்கா
துண்ணிலா மிறையை ஞான
　　மொழிந்தவன் காணு னென்று
நண்ணுறு தொழிக்கும் பாச
　　நற்சிவ காட்சி ஞானக்
கண்ணுளார் தங்கட் கந்தக்
　　காட்சிதா னெளிது மாதோ. 6

எறிசுட ரன்றி யில்லி
　　லிருளுறு ததுவே போல
வறிவினை யொழிய நீங்கா
　　தகத்துறு மோகந் தானு
மறிவறு ஞான மாகும்
　　வலிகெழு கதவங் கொண்டு
பொறிவழி யடைத்து மிக்க
　　பொதியில்வீற் றிருக்க வல்லோய். 7

ஞானகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ப்ரஜாபதயே நம:

ஐம்பத்தேழாவது

4-சகாயத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கிரியைநற் பாவ ஞானங்
கிடைத்திடா காய மின்றேல்
விரிதரு முலகில் யார்க்கும்
விளம்புறி னதனல் யோகி
தரையுறு சகாய னுகச்
சரிப்பனென் றெடுத்து ரைப்ப
ரரிமதர் மழைக்கண் மங்கை
பாகனுக மங்கள் வல்லோர். 1

ஏகமா ஞான யோகி
யென்னினு முடம்பி னுனே
போகமா முத்தி யாதி
பொருந்துவன் விறகை யின்றி
யாகுறு தொளிரு மங்கி
யதுவென வாக்கை யின்றி
யோகிதா னுன்ம ஞான
முடையவ னுகா னன்றே. 2

ஒப்பறு பரமன் ருனு
    முருவொடு பூசை கொள்வ
னப்பரி சுடம்பின் மேவி
    யருச்சனே கொள்வன் யோகி
செப்புமைந் தொழிற்கு மாகச்
    சிந்மய ஞகு மீசன்
மெய்ப்புறு மூர்த்தி மானுய்
    விளங்குவ னென்பர் மேலோர். 3

அயன்முத லாகி நின்ற
    வமரரு முத்தி வேட்ட
மயன்முனி முனிவர் தாமு
    மியாவையும் வழங்க வல்ல
செயன்மிகு தவமு டம்பாற்
    செய்தன ரத்த வத்திற்
கியன்முத லாய வாக்கை
    யினைவிட லாகா தன்றே. 4

சகாயத்தலம் முற்றும்

௨

ஓம் ஹிரண்யரேதஸே நம:

ஐம்பத்தெட்டாவது

5-அகாயத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சாற்றிய பரம யோகி
    சகஞ்சிவ மயம தாகத்
தோற்றுறு நிலையி னூற்பொய்
    மாயையின் றொடக்கி லாத
வாற்றலா னுதவி யாகு
    மாக்கைப னுத லாலே
போற்றுறு மகாய னென்றே
    புகன்றிடப் படுவ னன்றே. 1

சங்கர னெனமெய் யோடு
    சாரினும் பரம யோகிக்
கிங்குறு முடல்வி கார
    மிலாமையா லகாய னாகும்
பொங்கொளி யம்ப ரத்திற்
    புக்குறு மியோகிக் காக
மெங்குள தாடம்பி போல
    விருப்பது பிராந்தி யன்றே. 2

ஆக்கையின் மான மில்லா
    தருஞ்சிவ மாகி நிற்கு
நோக்குறு மியோகிக் காக்கை
    நுவன்றிடு முலக மென்றூற்
போக்கறு முடல மொன்றூற்
    பொருந்துறும் வாதை யாதோ
விர்க்குமிந் தியவாங் கார
    விடரவற் கில்லை யன்றே. 3

பயக்குறு மனித னல்லேன்
    வானவன் றானு மல்லே
னியக்கனு மல்லேன் மிக்க
    விராக்கத னல்லே னென்று
முயர்த்துறு சிவமே நானென்
    றுணர்ந்தவன் றனக்கு வந்து
பயக்குறு முடம்பு செய்யுங்
    கருமமொன் பயனைச் செய்யும். 4

அகாயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் தூர்த்தர்ஷாய நம:

ஐம்பத்தோன்பதாவது

6-பரகாயத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பகுதியை வசிக ரிக்கும்
பான்மையான் மாயா மார்க்கத்
தொகுதியை நீங்கி நிற்குந்
தூய்மையா லறிவா நந்தத்
தகுதிகொள் பிரமந் தானாய்த்
தகும்பர காய னவன்
மிகுதிகொ டவத்தர் கோவே
விளம்புறு மகாய னென்றே. 1

பேரறி வுருவாய் நின்ற
பிரமமே வடிவ மானோற்
கேரறு மாயை யாக்கை
யாற்பய மென்னோ ஞான
வாரழ லாற்பி றப்பிற்
காதியா முடலஞ் சுட்டு
நேரறு சிவம டங்தோ
னிகழ்பர காய னென்பான். 2

வினைதரு மனோவி ருத்தி
விடயவிந் தியங்க ளெல்லா
மெனையதி லடங்கு மந்த
விருஞ்சிவ மேயி வற்குத்
தனியுரு வாகு நானே
சிவமெனச் சகங்க ளெல்லா
நனியறி வாகிக் கண்டோற்
குடல்சொல னன்மா லாகும். 3

சோதியாம் பிரம மேதன்
சொரூபமாய்ச் சிந்தை செய்வோன்
மேதையா முடம்போ டுற்று
மெய்யிலி சிவன் முத்தன்
போதமா மியோகி யாக்கை
யிருப்பினும் போகி னுந்தான்
றீதிலா முத்தி யாகு
மென்பர்நூ றிருந்தக் கற்றோர். 4

பெரும்பவ நோய்வ ருத்தல்
பிறங்குதன் சொரூப ஞானம்
பொருந்துறு மளவே யன்றோ
பொங்கொளி யிரவி தோன்றப்
பரந்திடு மிருளு முண்டோ
பகர்ந்திடிற் காலா இித.
வரும்பத மடைந்து ளோனுக்
காக்கையுட் படுதலின்றே. 5

பரகாயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கிரிசாய நம:

அறுபதாவது

4. தருமாசாரத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அப்பர காயன் செய்வ
    தியாதொரா சார மம்ம
செப்பிடு மதுதான் யார்க்குஞ்
    செய்திடுந் தரும மாகி
யொப்பறு முதவி யாமென்
    றுரைப்பர்க ளுணர்வின் மிக்கோர்
அப்புறழ் சடிலக் கற்றைச்
    சுடர்முடி முனிவர் வேந்தே. 1

கூறருந் தருமா சாரங்
    கொல்லாமை வாய்மை யோடு
வேறுறுங் களவி லாமை
    வெகுளாமை பிரம சரியம்
பேறெனுந் தயையே தாநம்
    பிறங்குறு செபந்தி யாநம்
மாற்றும் பூசை யென்று
    வகுத்துரை செய்வர் மேலோர். 2

வினையிலி யாக மத்தின்
விதித்தவித் தருமா சாரம்
புனைபிழை யாகக் கொள்வோன்
புராரிதன் னருளுக் கேற்றோ
னினைவற வறம லாமை
நியமஞ்செய் தருமந் தன்னை
நனிவரு காம மின்றி
நவிற்றுதன் ஞான வேது. 3

உலகெலா மொருதா னாக
வுன்னலால் வடிவ மாகி
விலகலா னுயிர்க ளெல்லாம்
வேறறத் தானாய்க் காண்பா
னுலகெலாஞ் சிவமொன் றாக
வுணர்ந்தவற் கெனதென் றெண்ண
விலகுமோர் பொருளு முண்டோ
விலையென விளம்பு நூலே. 4

அறிநெறி முத்தி யேது
வாதலா லவ்வ றத்தைத்
துறவின னெனினுஞ் செய்க
தொல்லறி வமுதந் தன்னு
னிறையினு மறத்தை நீங்கா
னின்றதன் னொழுக்க நோக்கிப்
பிறரிது நெறியென் றெய்தப்
பெறுதலாற் பரம யோகி. 5

விமலனுஞ் சதாசா ரத்தில்
　　விருப்புள னாகி யென்று
மமலனு மாசா ரத்தா
　　லருச்சிக்கப் படுவன் கண்டாய்
நிமலமா மாசா ரத்தை
　　யன்றியே நெற்றி நாட்டத்
துமையொரு பாகன் செய்யு
　　மோங்கரு ளுண்டா காதால். 6

தருமாசாரத்தலம் முற்றும்.

உ
ஓம் கிரிசாய நம.
அறுபத்தோன்றாவது
8-பாவாசாரத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அறமுறு மிவன்றன் பாவ
　　மனைவர்க்கும் பாவா சாரந்
திறமுறு பாவந் தன்னைச்
　　செப்புறின் மனவ ழக்காய்
நிறைதரு சிவனைப் பற்றி
　　நிற்பதேன் றறிந்து கொண்ணீ
மறிதிரை சுருட்டு மாழி
　　வாய்மடுத் துண்ண வல்லோய். 1

பாவனை யாற்செய் கன்மம்
　　பாவநங் களினுண் மேலாம்
பாவனை யால றத்தைப்
　　பண்ணுக வதனு லென்றும்
பாவனை யாற்செய் கன்மம்
　　பலித்திடு மனமுற் றாய்தாம்
பாவனை யாலென் றெண்ணிப்
　　பாவனை விடாமற் செய்க. 2

நித்திய கரும மாதி
　　நிகழ்சிவ பாவந் தன்னுற்
சுத்தநல் யோகி செய்து
　　துரிசினிற் கட்டு றூற்
சித்தேனு மிரவி தன்னைச்
　　சிந்தையிற் பாவித் தேய்த
லுத்தம மாய சந்தி
　　வந்தனை யுணர்ந்து கொள்ளே. 3

பரசிவ வங்கி தன்னிற்
　　படர்புல விந்த நத்தைத்
துரிசறு பாவத் தாலே
　　சுடுதலே யாக மாகும்
பரிசுறு கரும மெல்லாம்
　　பரமனுக் காவ தாகக்
கரிசுறு பவந்தொ லைப்பான்
　　கருத்தினிற் கொள்க மாதோ. 4

செயத்தகு செயல்செய் யாத
செயலெல்லாஞ் சிவன்பால் வைத்த
மயக்கமி லறிவன் றீமை
மருவுறா னென்பர் தன்னை
வியக்குறு முலகை ஞான
விமலனை வேறி லாம
லயிர்ப்பற வொன்றாய்க் கண்டோன்
கண்டவ னாகு மன்றே. 5

பாவாசாரத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அநகாய நம:

அறுபத்திரண்டாவது

9-ஞானசாரத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்நிலை யோகி தன்பா
லிலங்குறு ஞான சார
மன்னிய வுலகில் யார்க்கு
மருவிய ஞான சார
மென்னநன் குரைப்பர் கற்றோ
ரிரைந்திழி யருவிக் குன்றந்
தன்னைவென் றிணையெ றிந்த
தவத்தினி லுயர்ந்த மேலோய். 1

ஞானமா வதுசி வாத்து
விதஞான மென்பர் நல்லோ
ரேனைய ஞான மெய்திற்
றென்னினு மெய்தா தேனுந்
தானதா லாவ தென்கொல்
சாற்றுமப் பரஞா னத்தா
லூனமாம் பிறவி நீங்கு
மொழிந்ததா லொழிந்தி டாதால். 2

பூரண ஞானம் பற்றிப்
புரிவதே ததுதான் மிக்க
வேரணி ஞான சார
மென்பர்நற் சிவமி தென்னும்
பேரணி பரத்தி லெல்லாம்
பேரறி வாலொ டுக்குஞ்
சீரணி பவனே யாகுந்
திகழ்தரு ஞான சாரி. 3

முத்தியை யுதவு ஞானங்
குருவருண் முறையிற் பெற்றோ
னெய்த்திடும் பவம்பெ ருக்குங்
கருமத்தி லிச்சை செய்யான்
றத்தலை யொழுகு நீர்போற்
சார்ந்துள கரும பந்தஞ்
சித்தமெய்ஞ் ஞானத் தியாற்
சுடுதலான் மறித்துந் தோன்ற. 4

ஞானமி லாதான் கன்ம
நாணினுற் கட்டுப் பட்டான்
ஞானமு ளானக் கன்ம
பந்தனை நழுவி னேனும்.
ஞானவா சார நண்ணிப்
பரசிவ நாட்டம் பெற்ற
ஞானிதான் சிவன் முத்த
னகியே நடிக்கு மன்றே. 5

ஞானசாரத்தலம் முற்றும்.

2-வது குருலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

உ

3-வது சிவலிங்கத்தலம்.

(ப்ரஸாதிக்குச் சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்.)

கலிநிலைத்துறை.

தாவி லாதமா கேசநற் றலத்தவாந் தலங்கள்
யாவு மோதினை யினிப்பிர சாதியத் தலத்தை
மேவு றுந்தல பேதமும் விளங்குற வெனக்கு
நாவ லோர்புகழ் தருகண நாயக நவில்வாய். 1

காய மிந்தியம் பிராணநல் லுநுக்கிர கந்தாங்
காய மோடுறு கரணபா வார்ப்பிதங் கருதி
னேய சிடனற் சிசுருடை சேவியத் தலமென்
றுய வத்தல மோன்பதா மவற்றையு மறைவாம். 2

உ

ஓம் புஜங்கபூஷணாய நம:

அறுபத்துமூன்றாவது

1-காயாநுக்கிரகத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

இந்த யோகிதன் மெய்யினை யிலங்குறக் காட்டி
வந்தி யாரையு முலகினி லளித்திடு மாற்றா
னுந்து பேரொழி னுடலநுக் கிரகனென் றுரைக்கு
முந்து நாமமுற் றிடுமென வறைகுவர் முன்னோர். 1

அண்ண லாகிய பரசிவன் வடிவுகொண் டடுத்திங்
கெண்ணி லாவுயி ரியாவையு மளித்திடு மியல்போன்
மண்ணில் யோகியும் வடிவொடு மருவியா வரையு
நண்ணி யேயளித் திடுபவ னுமென நவில்வார். 2

ஈசன் மேனியோ டொன்றினும் பற்றில னென்ப
மாசில் யோகியு முடம்பின னெனினுமவ் வாறும்
பாச மாய்வுறு மருஞ்சிவ பாவனை யதனாற்
றேசு லாவுறு பரசிவ னுமவன் றிண்ணம். 3

இன்ப வெள்ளமாஞ் சிவத்தினின் மனவழுக் கிறந்த
அன்பில் யோகிமா யைப்பொரு டோன்றுறக் காணான்
முன்பு வெள்ளியன் றிதுவென விப்பிகாண் முறைபோற்
பின்பி லங்குறு மிதுசக மன்றெனப் பிரமம். 4.

சொற்ப னப்பொருள் விழித்திடத் தோன்றிடா மாயா
கற்ப னைப்பொருண் ஞானம்வந் துற்றிடிற் காறு
முற்பெ றச்சக மயக்கினுக் கவித்தையே முதன்மை
நிற்ப தற்றிடி னதுபினை யுலகெதிர் நில்லா 5

விண்ட மூலவாங் காரணுய் விளிந்திடு முபாதி
கொண்டு தான்வினை யாடலான் மெய்யொடு கூடிக்
கண்ட யோகிமெய் யாளர்போ னடித்திடுங் கண்டாய்
மண்டு வெண்டிரைக் கருங்கடன் மடுத்தவாய் மலமோய்.

காயா நுக்கிரகத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பர்க்காய நம:

அறுபத்துநான்காவது

2-இந்திரியா நுக்கிரகத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வடிவு கொண்டருள் பவனது காட்சியான் மருவு
மொடிவி லிந்திய விவேகமே யுலகுளார் யார்க்கும்
படிவி லிந்தியா நுக்கிர கம்மெனப் பகர்வர்
முடிவ துஞ்சிவ தத்துவ முணர்பெரு முனிவர் 1

இந்தி யங்கடத் தம்புல னிதமொடு வெறுப்பாய்
வந்த தும்படி யடைந்திடு மிவனவை மருவா
னிந்தி யங்கடம் புறந்திரிந் திடுதலே பந்த
மிந்தி யங்களின் றகத்தடங் கிடுதலே முத்தி. 2

உள்ளு றுஞ்சிவத் தொடுங்கிய மனமுடை யோகி
கொள்ளு மித்திய மியாவையுங் கூடினுங் கூடான்
றெள்ளு றும்பர சிவத்தையே காண்குவன் சிறிதும்
விள்ளு றும்பிற பொருளினைக் கண்டான் விழித்து. 3

மான மின்றியே சிவத்தினில் வைத்தவிந் தியத்தோ
ஞான மொன்றிய மூப்பொடு முயிர்விடு மரணந்
தானு ஞும்பசி தாகமென் றிவற்றினைச் சாரான்
வான மொன்றொடும் பற்றிலா வாறென மன்னே. 4

எங்க ணெய்து று மனமவ ணெய்துமிந் தியமுஞ்
சங்க ரன்றனை யுறின்மனஞ் சரிக்குமோ புலன்க
ளிங்க ணுஞ்சிவ யோகிதான் மனத்திடை யெண்ணிப்
பங்க மின்றியே பார்த்திடும் பொருளெலாம் பரமாம். 5

கரண மோடுறு பிராணனு மனத்தொடு கலந்தோன்
புரண மாஞ்சிவ மாகுவன் சகமயல் பொன்றி
முரணு றும்புலன் யாவினு முயன்றுமுட் புறமோ
ரரண வஞ்சிவ மடைந்தவ னெங்குமின் படைவான். 6

இந்திரியாநுக்கிரகத்தலப் முற்றும்.

உ

ஓம் கிரிதந்விநே நம:

அறுபத்தைந்தாவது

3-பிராணாநுக்கிரகத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

சிவமெ னும்பர வடிவமாய்த் திகழ்ந்திடு மிவன்ற
னுவகை யந்தரி சனமிகு முலகனைத் தினுக்கும்
பவம றும்படி யுயிரநுக் கிரகமாப் பகர்வர்
தவம டைந்துயர் தத்துவ முணர்ந்துள தலைவர். 1

யோகி னாற்சிவத் தொடுங்கிய வுயிருள னெனினு
மாக மேவுறுந் தன்சத்தி வாசனை யதனு
லேக மாஞ்சிவத் தடங்கிய பிராணனே டிருப்போன்
போக மார்புல னொடுமன மெங்ஙனம் பொருந்தும். 2

தத்தம் வெவ்விட யங்களைச் சார்வுற மீள
வுய்த்தி டுங்கர ணங்களோ டுள்ளடங் குயிரான்
மெய்த்த சாந்திய னாகியே விளங்குவ னென்று
முத்த னாகம முழுதையு முணர்ந்தவர் மொழிவார். 3

சாந்தி யாமெனி னிங்குயிர் விருத்திதான் றழைந்து
போந்த வன்மன விருத்தியோ டமைந்திடும் புகலி
னேய்ந்த வம்மனச் சாந்தியா லிலங்குறும் யோகி
யார்ந்தி டுஞ்சிவ மன்றிவே றொருபொரு ளறியான். 4

உடம்பி னுக்குயி ருயிரினுக் கிறைவனு தார
மடைந்த காரண னாகிய சிவனிரா தாரன்
தொடர்ந்து மாபர னாயுயி ருயிரினூற் றோன்றி
மடங்கு காயமின் றியங்குறு மெனமதி மதித்தே. 5

இந்த வாயுநற் பயிற்சியா லின்பபூ ரணமா
யந்த மாதியி லாததா யறிவுரு வாகிப்
பந்த மாகிய தத்துவங் கடந்துயர் பரத்தில்
வந்து மாய்தலில் யோகிதான் சலித்திடான் மன்னோ. 6

நீங்கு வாசனை யுடையனாப் பிகழுயிர் விருத்தி
யிங்கு மாறுபு சிவத்தினி லேகமா யிருப்போ
னேங்கு தானுமொத் தசைந்திடா னென்றுமென் றுணர்க
வாங்கு வார்திரைக் கடல்குடித் துயர்ந்திட வல்லோய்.

பிராணானுக்கிரகத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கிரிப்ரியாய நம:

அறுபத்தாறுவது

4-காயார்ப்பிதத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

அருள்செ யப்பர யோகிதா னருச்சனைப் பொருட்டு
மருள்செய் யிவ்வுடன் மானமற் றிடுவதே மதிப்பிற்
றெருள்செய் கின்றகா யார்ப்பித மென்றுரை செய்வ
ரிருள்செய் வெம்பவ மகன்றுநல் லறிவறிந் திருப்போர். 1

என்று தன்னுடம் பிசனுக் கர்ப்பிதஞ் செய்வ
னன்று தன்வடி வொருசிவ வடிவமே யாகு
மொன்று மிந்திய விடயவின் பங்களை யோகி
நின்ற சிந்மய சிவத்தினுக் காக்குவ னோர்ந்து. 2

கண்டு கேட்டுமற் றுண்டுயிர்த் துற்றிடு காலைக்
கொண்ட வின்பங்கள் யாவையுஞ் சிவத்தினிற் கொடுத்து
மண்டி யிவ்வுடல் வழிவரு மற்றுள சுகமும்
விண்ட வெந்தைப் பரமனுக் காக்குவோன் விமலன். 3

காயார்ப்பிதத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் க்ருத்திவாஸஸே நம:

அறுபத்தேழாவது

5-கரணார்ப்பிதத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஆதி யாகிய சிவத்தினிற் கரணங்க ளனைத்தும்
வேதி யாவத னிடைப்புணர்த் திடுதலே விளங்கத்
தீதி லால்கர ணார்ப்பித மென்னவே தெரிக்கும்
பூத நாயக னருள்கொடு பொதியிலிற் புகுந்தோய். 1

யாது தாமொரு காணங்கொண் டுறுபுல னிடத்திற்
போது மோர்சுகஞ் சிவத்தினிற் சமர்ப்பணை புரியு
நீதி யான்கர ணார்ப்பித னென்னவே நிகழ்த்து
மாது பாதிய னருளிய வாகமம் வகுத்து. 2

அகந்தை யாமதம் பொழிதரு கரணவா ரணத்தை
மிகுந்த மாசிவ மெனுந்தறி பிணிப்பவன் வீரன்
பகுந்த விந்தியத் ததிபதி யாயனம் பரத்திற்
புகுந்து ளான்றனக் கருதொடர் பொறிகொடென் பொருந்தும். 3

இந்தி யங்களை மறித்தருஞ் சிவத்தினி லிசைத்தோற்
கந்த வெம்பவ முழுகுத லியாண்டுள தறையி
னிந்தி யங்கடன் வழிபடுத் திடல்பவ மென்னும்
பந்த வல்வன மெறிந்திடற் கொருபெரும் பரசாம். 4

இந்தி யங்களாற் பாவபுண் ணியங்கள்வந் தெய்து
மிந்தி யஞ்சிவத் தாக்கினாற் கிருவினை யில்லை
யந்த வெம்பவ முறுன்மனத் தாஞ்சக வலியை
முந்து ஞானவா ரழலிடை யிட்டிடு முறைபோல். 5

அகம்பு றங்களு நிறைந்துள ஞானவங் கியினின்
மிகும்பு லன்களை னவியிடை யிட்டுவேட் கின்றோ
னுகந்தி டும்பர முத்தனைத் தொருசிவ மாமென்
றிகம்ப ரங்களு முணர்ந்தவ ரியம்புவ ரன்றே. 6

பொறிகள் யாவையும் போகசா தநமெனும் புரமு
நெறிகொ ளீசன தருச்சனை யங்கமா நினைந்தோன்
குறிகொ ளங்கமி லொருபர முத்தியே குறுகும்
வெறிகொள் வண்டின மிசைமுரல் சந்தந வெற்போய். 7

கரணார்ப்பிதத்தலம் முற்றும்.

உ.

ஓம் புராராதயே நம:

அறுபத்தேட்டாவது

6-பாவார்ப்பிதத்தலம்.

கலிவிலைத்துறை.

சலந மின்றிய பாவனை கொண்டுசற் பாவ
நலமு றுஞ்சிவ னிடத்தினி லர்ப்பித நவிற்று
நிலையி லங்குபா வர்ப்பித மென்னவே நிறுப்பர்
புலமை கொண்டுயர் சிவநிலை யுணர்ந்திடும் புலவர். 1

மான சந்தனைப் பாவமென் றறைகுவர் மனத்தி
லான வப்பொரு ளினைவொரு சிவத்தி லர்ப்பிதபா
மின வெம்பவ மடைகிலன் பாவசுத் தியினேன்
றுன நிங்கிலன் பவத்தினிற் சுழலுவன் றளர்ந்தே. 2

பாவ சுத்திதான் சிவோகமென் யோகமாய்ப் பகர்வர்
பாவ மற்றது தீர்ந்துளன் பவத்தினிற் படுவான்
மேவி யுண்பவ னுணும்பொரு ளூட்டுவோன் விளம்பின்
யாவு மோர்சிவ மயமென வெண்ணுவோன் சிவனும். 3

மித்தை யென்றுல கனைத்தையும் விடுத்தறி வின்பச்
சத்தெ னுஞ்சிவந் தன்னையே நினைந்துறுந் தகையோ
னெத்தி றங்களி னுயினு மலத்துட னிசையான்
முத்த னென்றவன் றனைமொழி குறுவர்மூ தறிஞர். 4

கருமம் யாவுமோர் பரசிவ பூசனை கழறு
முறைகள் யாவுமொண் டுதியென வுன்னுவோற் கில்லை
கரும பந்தனை யின்பதுன் பங்களைக் கருதா
தொருப ரன்றனக் காக்குவோ னுயர்சிவன் முத்தன். 5

பாவார்ப்பிதத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பகவதே நம:

அறுபத்தோன்பதாவது

7-சீடத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பிரம மேவடி வாகுமப் பெரியவன் றன்னு
லருள்பு ரிந்தளிக் கப்படு வோனவ னருளாற்
பரம வின்பவீ டவாவுளோ னெவனவன் பகரி
னிருமை தங்கிய சீடனென் றுயர்ந்தவ ரிசைப்பார். 1

பாவ நற்குணங் கட்கிட மாகியே பரமாய்
மேவு சற்குரு பானிடை மனமொழி மெய்யால்
யாவு முற்றவன் றன்னையே சீடனென் றிசைக்குங்
காவி யொத்தகண் மலைமகள் பாகனு கமங்கள். 2

சாந்தி தாந்திநற் றவஞ்சம தரிசனம் வாய்மை
வாய்ந்து மாண்குரு சிவனிடை யொத்தநன் மனத்தா
லேய்ந்து ளான்றனைச் சீடசூ டாமணி யென்பர்
தீர்ந்த மானுடை யொருபர சிவமுணர் திறத்தோர். 3

குருவை மெய்ச்சிவ மாகவச் சிவன்றனைக் குருவா
யொருமை பெற்றிடக் காண்கவக் குருபர னுரைத்த
திரிவ றச்சிவ நெறிசிவத் தியாகமெய்ஞ் ஞான
மருவ லுற்றவை திட்டையி னேங்குக மாதோ. 4

அண்ட மொக்குள்சேர் மாயையங் கடலுய ராசான்
கண்ட நல்லருள் கடைக்கணால் வற்றுறுங் கலப்பப்
பிண்டி ரும்பிர தத்தினாற் பசும்பொனு மாபோன்
மண்ட லந்தனின் மனிதருஞ் சிவமய மாவர். 5

தேசி கன்றன தாணையைக் கடந்திடல் செய்யா
னாச கன்றுள ஞானமுற் றடைகுவ னவனாற்
பேசு றுஞ்சக மித்தைபே றறிவது பிரம
மேச லின்றது நீயென விசைந்தவன் முத்தன். 6

பிறவி தன்மருந் தாகிய பிரம ஞானத்தை
யறவ னென்றுயர் குரவனு லடைந்தவந் தமர்வோ
னுறவு வெம்பகை யிலாவுயிர் முத்தனென் றுரைப்பர்
மறுவ கன்றுள கலைமுழு துணர்ந்துறு மதிஞர். 7

சிடத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் விச்வேச்வராய நம:

எழுபதாவது

8-சிசுருடைத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பீடு றுங்குரு வாலருள் செய்திடத் பெற்ற
சீட னெண்குரு சிசுருடை விருப்பினைச் செயலா
னாடு றுஞ்சிசு ருடைப்பெயர் நண்ணுவ னென்னப்
பாடு றும்புகழ் மாதவ வாகமம் பகரும். 1

மெய்ம்மை யாதுபொய் யாதுயிர் யாதுதான் விளங்குஞ்
செம்மை யார்சிவம் யாதென வினவுவோன் சீட
னிம்மை யேசிவ மருள்குரு வின்மொழி கேட்டுப்
பொய்ம்மை போயக மமைபவன் வீட்டினைப் பொருந்தும்

ஆரி யன்றன துரையிலா தலர்வுரு திதயஞ்
சூரி யன்றனை யலான்மரை யலர்வுறு சொல்லி
னாரி யன்றிகழ் வால்விளங் குவனருஞ் சீடன்
சூரி யன்றிகழ் வாற்கதிர்க் காந்தமுஞ் சுடரும். 3

சீட னக்குரு பரனெதி ரஞ்சலி செய்து
கேடி லத்துவி தாநந்த மொன்றையே கேட்க
நாடு தத்துவம் யாதல தென்கணே நண்ணும்
வீட டுத்துறல் யாதினல் விளம்புக வென்பான். 4

இன்ன வாறருஞ் சிடனோர் வினவுற விறைவ
னின்ன லம்பவ மொழிகுவான் றத்துவ மிசைப்ப
னுன்ன ருஞ்சிவ னேபர முண்மையு மவனே
யன்னி யங்களா மிச்சக மநித்தமென் றறிவாய். 5

மித்தை யாஞ்சகஞ் சிவனிடை மேவுறும் வெள்ளி
சுத்தி மேவல்போற் சிவோகமென் பாவனை தோன்றி
னத்த னாகிய சிவனிலை யுண்மையை யடைய
முத்த னாகுவன் பவநெறி மூலமா மோகம். 6

மைந்த நீயுனைச் சிவமய மென்னவே மதித்திங்
கிந்த வேறெனு முலகினை யெண்ணலை யிங்ஙன்
வந்தா றுஞ்சிவாத் துவிதனின் பத்தினன் மருவிப்
பந்த மின்றிய வுயிர்முத்த னாயினை பகரின். 7

மேவு நற்குணக் குன்றமாங் குரவனால் விளங்கப்
பாவ மற்றுயர் போதனை யருள்செயப் பட்டோ
ரியாவு மிச்சகஞ் சிவமய மேயெனக் கண்டு
சிவன் முத்தனா குவனென வாகமந் தெருட்டும். 8

சிசுருடைத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ம்ருத்யுஞ்ஜயாய நம:

எழுபத்தோன்றுவது

9-சேவியத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

போத மாபலன் குருமொழி யமுதினாற் பொருந்து
மேதை யாமிவ னேயுல கடங்கவும் விரும்பித்
தீதி லாதுசே வித்திடப் படுவனாற் றெரியி
னாத லாலிவன் சேவிய னெனும்பெய ரடைவான். 1

குரவ னல்குமெய்ஞ் ஞானநெஞ் சகத்தினிற் கூடி
விரவு றுஞ்சிவ வடிவமாஞ் சீடனும் விளம்பிற்
பரவு றுங்குரு பரனெனப் பூசிக்கப் படுவன்
வரமு றுஞ்சிவ ஞானவாழ் வினனென மதித்து. 2

என்று மெய்ச்சிவ நானேனும் பாவனை யெய்தி
நின்ற வற்கிடை யீடிலா திறைநிலைத் திடலா
னன்று றச்சிவன் போலவே யிங்கவ னுளுங்
குன்ற லற்றுயர் பூசனை கொள்வனென் றறிவாய் 3

ஒழிவ றுஞ்சிவ பாவனை யுடையநல் யோகி
யிழிவு றுஞ்செயல் விடயநெஞ் சுடையவ னெனினு
மொழியு மவ்விட யங்களின் முத்தனாய் மருவும்
வழிப டுஞ்செயல் பரவுமா'சிவனென மன்னே. 4

பந்த நாசகஞ் செயுஞ்சிவ ஞானமே பற்றுஞ்
சிந்தை யாலுல கோர்பவந் தொலைத்திடல் செய்மா
நந்த ஞானமெய்ச் சிவபத மடைந்தநல் யோகி
யிந்த மாநிலத் தனைவரும் போற்றிட விருப்பன். 5

சேவியத்தலம் முற்றும்.

3-வது சிவலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

உ

4-வது ஜங்கமலிங்கத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நற்பிர சாதி யெய்துந்
தலத்திற நயந்து ரைத்தாய்
பிற்பெறு பிராண லிங்கி
தலத்தினிற் பேதந் தானுஞ்
சொற்பொருள் விளங்கு மாறு
சொல்லுக வடிய னேற்குப்
பொற்புறு கயிலை காக்கும்
புகழ்மலி கணங்கள் வேந்தே. 1

பொற்புறு மான்மா மூன்றும்
புகழுமா கமங்கண் மூன்றுந்
தற்பிர சாத மூன்று
மாகவே தலங்க ளொன்பான்
சொற்பெறு பிராண லிங்கி
தொடர்ந்துள தலமி வற்றை
வெற்பமர் முனிவர் வேந்தே
விளம்புது முறையிற் கேண்மோ. 2

உ

ஓம் ஸூக்ஷ்மதநவே நம,

எழுபத்திரண்டாவது

1-சிவான்மத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆரிய னருளு ஞான
போதனை யடைந்த விந்தச்
சீரியன் சிவ பாவந்
தீர்ந்துநற் றத்து வத்தை
யோரியல் பொடுபா விக்குங்
காலையி லுணர்ந்து ளோர்நற்
பேரிய லான்மா வென்னப்
பெற்றிடு முலகி லன்றே. 1

பகர்ந்திடி னுண்மை வாலாக்
கிரசத பாக மொத்து
நுகர்ந்துறு வினையின் பேறு
நுண்ணிய னாகு மான்மா
வகர்தனி லிருளி ரிக்கு
மருஞ்சுடர் போலிருந்து
நிகழ்ந்திடு மென்று சொல்வர்
சிவாகம நெறியு ணர்ந்தோர். 2

அணவத் தடையி னாலோ
ரணுவென வாதி கன்ம
காணுற வசைக்கப் பட்டு
நவிலினுண் ணியனு மான்மா
வேணுறுங் கரணந் தன்னை
யிசைந்துளா னென்றி சைப்பர்
தானுவி னமல நூலாற்
றமையுணர்ந் தமைந்த மேலோர். 3

தென்னுறு பளிங்கு தானோர்
சேயொளி யரத்தச் சார்வாற்
கொள்ளுறு மிலங்கு செம்மை
குறித்திடி னவ்வா றேபோல்
விள்ளரு மாங்கா ரத்தின்
சார்வினால் விளங்கு மான்மாத்
தள்ளரு முடலின் மானந்
தரிக்குமென் றறிந்து கொள்ளே. 4

நிரஞ்சந மாய வான்மா
நிறைந்தவ னெங்கு மேனும்
வருஞ்செய லுடலி லாதா
னுயிரு மாயை தந்த
புரஞ்செறி பவனாய் நின்று
புகலரும் பவங்க டோறுந்
திரிந்திடு மென்று கூறுஞ்
சிவனரு ளாக மங்கள் 5

மெய்யுட னிந்தி யங்கள்
வேறுசெய் வழியி னாலே
பொய்யறு மகண்டா நந்த
பூரண பிரம ரூபா
ஐயம தறவே யான்ம
சொரூபநன் கறிதல் செய்யச்
செய்யுமெந் நாளந் நாளான்
மாவினைச் சேர்த லென்பார் 6

உடம்பறு மான்மா விற்கோ
ருடலிலை யியல்பா லேனு
மடத்தரு மவித்தை கன்ம
மருவலா லவன்று னிங்குத்
தொடர்ந்துள நுகர்விற் காகத்
தோன்றுவன் றேகி யாயென்
றொடுங்கிய புலவ ழுக்க
முடையவ ருரைப்ப ரன்றே. 7

தேவல னியக்கர் நற்கந்
　　திருவரோ டரக்கர் மக்கண்
மாவல னிற்ப வற்றின்
　　வடிவலன் வயங்கு மான்மா
யாவன்மற் றென்னி னவ்வவ்
　　வுடம்புறு மிசைவி னாலே
மேவுவ னவற்று ளும
　　மென்றறி விளக்க மிக்கோய். 8

பற்பல கருமந் தன்னாற்
　　பற்பல யோனி யெய்திப்
பற்பல் மதிபொ ருந்திப்
　　பற்பல நெறியி னெய்தி
யற்பமென் றறிவு டன்சிற்
　　றிறைமையு மடைந்த சீவன்
சிற்பர னுட லுக்கோ
　　றிடமெனச் செறியு மன்றே. 9

தன்னுறு வினையி னுலச்
　　சம்புவா லியக்கப் பட்டு
வெந்நர கொடுது றக்க
　　மேவிய கரும சேட
மன்னுற வினைவ யிற்றில்
　　வந்துதித் திறந்து தோன்றி
யின்னண முழலுஞ் சீவ
　　னிரும்பவத் தமைதி யின்றி. 10

அருந்துயர்க் கிடம தாய்ஞ்
ஞானஙற் பிதமே யாகிப்
பொருந்திரின் னுள்ள சிவத்
துவமுடன் போகு மாசான்
றிருந்தருண் மொழியான் ஞான
சத்தியுந் திகழு மென்பர்
பாருள கலைகண் முற்றும்
பழுதறக் கற்ற மேலோர். 11

சிவான்மத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஜகத்வ்யாபிநே நம:

எழுபத்துமூன்றுவது

2-அந்தரான்மத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேசிக னருளி னாலே
சிவபா வந்தா னென்று
நாசம தடையு மன்று
நசித்திடப் பட்ட வற்குப்
பாசமி லந்த ரான்ம
பாவம்வந் துறுமென் றோர்வாய்
மாசறு தவத்தின் மிக்க
மலயவெற் பமர்ந்த மேலோய். 1

அறைந்தவச் சிவன் மெய்யோ
டடுக்கினு முடல பந்தந்
துறந்தொரு பரமான் மாவை
யுள்கலாற் றுளங்கு சிவ
னிறைந்துள பரம னுப்ப
னிற்றலா னுபயத் தன்மை
பெறுந்திற மதனு லெய்தும்
பிறங்குமந் தரான்ம நாமம். 2

முற்றுறு மனிதத் தன்மை
முதலவாங் காரச் சார்வான்
மற்றவை யியல்பன் றென்று
மதிப்பவ னந்த ரான்மாச்
சொற்றிடு மவன்பு னற்கட்
டோன்றுபா சிலையுந் துன்னத்
தெற்றுறு குடம்பைப் புள்ளும்
போலவே மெய்யிற் றீர்ந்தான் 3

மதிதனை யடையா மேக
மறைத்திடப் படல்போ லான்மாப்
பொதியுட லகல நின்று
புணர்த்திடப் படுவன் மெய்யா
மிதனிடை யுறினு மாழ்கி
யானென தென்ப தில்லோன்
பதியெனுஞ் சிவனை யோகப்
பயிற்சியாற் காண்ப னென்றும். 4

போத்துரு வாம வற்றும்
போக்கிய மாம வற்றைப்
பேர்த்திடு தலினன் மிக்க
பிரோக னருளி னாலே
போத்துருப் பாவ நீங்கிப்
பொலிகுவ னெங்கு நின்று
காத்தருள் பரமற் கண்டு
களிக்குவ னந்த ரான்மா. 5

அந்தரான்மத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஜகத்குரவே நம:

எழுபத்துநான்காவது

3-பரமான்மத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பரமமெய்ஞ் ஞானந் தன்னாற்
பவநெறிக் கேது வாகு
மிருண்மல மகனு மாற்றாற்
பரமனோ டிருக்கும் பற்று
ஆரமுறு பரமான் மாவென்
றுரைத்திடப் படுவ னன்னோன்
றிரைமலி கடல்கு டித்துத்
தேக்கெறி முனிவ ரேறே. 1

தன்னொளி யானி றைந்து
　　தான்மிளிர் சிவனே யிங்ங
னுன்னுமான் மாக்கட் கெல்லா
　　முயர்தலாற் பரமான் மாவா
மன்னுமா மாயை யென்னும்
　　வாரியு ளண்ட மொக்குள்
சின்னமா யெழுந்த டங்கச்
　　செய்பவன் பரமான் மாவாம். 2

யாதினி லொளிக ளெல்லா
　　மெரியினிற் பொறிற்போற் றோன்றி
மாய்தரும் பரம னுக்கவ்
　　வடிவமாந் தத்து வங்கள்
யாதினிற் கடற்ற ரங்க
　　மென்னவந் தெழுந்தொ டுங்கு
மோதுமவ் வடிவ மாகு
　　மொருபர மான்மா விற்கே. 3

உலகினுக் குயிரு மாகி
　　யொழிந்திடு மலத்த னாகி
யிலகுமப் பரமன் றன்னை
　　யிசைப்பர்தத் துவத்தின் மேலா
யலரிதன் கதிரா லெங்கு
　　மவிர்தல்போற் பரமன் றானும்
விலகிலச் சத்தி தன்னால்
　　வியாபித்து விளங்கு மன்றே. 4

எங்கணு மொளிர்வோ னேனு
மகிலமு மிறந்து நின்ற
பொங்கறி வுருவ மாகப்
புகன்றிடு பரமன் சீவர்
தங்களுக் கொருதன் சோதி
வடிவமாய்ச் சாரு மென்பர்
மங்கலப் பொருளை யீன்ற
மலயவெற் பமர்ந்த மேலோய். 5

பரமான்மத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் வ்யோமகேசாய நம:

எழுபத்தைந்தாவது

4-நிர்த்தேகாகமத்தலம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஓவுறு மகந்தை யோனா
யுயர்தரு பரமான் மாவைப்
பாவனை புரிவோ னாகிப்
பழுதுடற் றரும நீங்கி
மேவுறு தேகிக் கிங்கு
விளம்புவ ரறிவ றிந்த
நாவலர் விளங்கு நிர்த்தே
காகம நயந்து மாதோ. 1

இரும்பவ மூல மாகு
    மியானென தென்ப தின்றி
யரும்பர நானென் றன்மை
    யடைந்தவற் குடல முண்டோ
வருஞ்சகங் கடந்து ஞான
    வாரிதி தன்னின் மூழ்கு
மாம்பெறு யோகி யெவ்வா
    றுடம்பினைச் சிந்தை செய்வான். 2

தன்னையோ ரெல்லை யில்லாத்
    தனிச்சிதம் பரமாய்க் கொள்வோன்
மன்னுமா யினுமு டம்பில்
    வடிவுறு விகார மொன்றுன்
றன்னைவே றிலாமற் சச்சி
    தானந்த பரமா காச
மென்னவே யுணர்ந்த யோகி
    யாண்டுமோ கத்திற் சேர்வான். 3

ஒருபொரு ளிடத்திற் பேத
    முபாதியாற் றோன்று மென்னத்
தெருளுற வுணர்வோற் குண்டோ
    தேகத்தி னளவா யுற்றல்
விரிவுறு பேத புத்தி
    வினைப்பரிச் சேத வேது
வரிதெனு மபேத புத்தி
    யதுதனக் கேது வாமோ. 4

நிரம்பிய சிவோக மென்னு
நினைவுவந் தியார்க ளுண்டாம்
வரம்பெறு மவனுக் கெங்கு
மருவுறு மாடல பந்த
மிருங்கடன் முகட்டெ ழுந்த
வமுதினு மினிமை பெற்ற
வருந்தமிழ் பயந்த செவ்வா
யகத்தியப் பெயரி னனே. 5

நிர்த்தேகாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் மஹாஸேநஜநகாய நம:

எழுபத்தாறுவது

5. நிர்ப்பாவாகமத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அப்பெருஞ் சொரூப முள்ள
வவற்குமா றுகு மென்னச்
செப்புறு பாவ பேதஞ்
சிதைந்திட விகார நீங்கு
மெய்ப்புறு பாவ நிர்ப்பா
வாகம மெனவி ளம்புங்
கைப்பொலி மழுவொன் றுள்ள
கடவுளா கமங்க ளன்றே. 1

பிரமகா னெனுமி ரண்டு
பெரும்பொருள் பாவத் தெய்தும்
பரமதி லொன்று தற்கப்
பாவமின் றென்ப துண்மை
புரையறு சிதம்ப ரத்தி
லேகமாய்ப் பொருந்தி னேற்கு
விரையுறு சாதி யேனி
யலமான் மருவு றுவால். 2

உரைமன மிறந்து நின்ற
வொருபெருஞ் சிதாகா சத்தி
லிருமையின் றிலயித் தொன்று
னேநினை லெந்தைப்பா விப்பன்
திரையறு ஞான வாரி
சேர்ந்தடங் கினற்குச் சிந்தை
மருவுறு பாவஞ் சங்கற்
பனையிவை மருவு மோதான். 3

நல்லிட மல்லி டங்க
ளெனுதுசெஞ் ஞாயிற் றின்பே
ரெல்லொளி விழல்போல் யோகி
யெங்கணு மொப்பக் காண்பன்
சொல்லரு மறிவா நந்த
சுகிபசி தாகத் தின்கட்
செல்லுதல் செய்யான் மூப்பு
மரணத்திற் கிறிது மஞ்சான். 4

நிர்ப்பாவாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சாருவிக்ரமாய நம:

எழுபத்தேழாவது

6-நட்டாகமத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பேதமி லாத மாபோ
தத்தினிற் பிரிந்து நின்ற
ஞாதுரு வாகி யிங்கு
நண்ணலான் ஞானத் தின்கட்
போதுறு நட்டபாவம்
புகல்வர்நட் டாக மந்தான்
றீதறு கலைகண் முற்றுந்
திருந்துறக் கற்ற மேலோர். 1

ஏகமா நினைவு தோன்று
மிதயத்திற் றனைக்கண் டோன்வே
ருகுஞா துருத்து வத்தை
யடைவதெவ் வாறு சொல்லா
யோகையார் கருத்தா வல்லே
னுணர்பவ னல்லே னல்லேன்
றேகநா னிமல னென்னுஞ்
சிந்தையாற் கொளிரு ஞானம் 2

தணந்திடும் பேத முள்ள
சாந்தனைத் தன்னிற் றானே
யணைந்தடங் குறுநல் யோகிக்
கயலொரு ஞேய முண்டோ
விணங்கிடிற் றன்சொ ரூப
ஞானத்தி லேக மாக
வுணர்ந்திடு பொருள்சி றந்த
வுணர்வுணர் பவனெவ் வாறும். 3

உண்டெனு மொருமா சித்தே
யுலகமாய் விளங்கி நிற்குங்
கண்டிடு மறிவை யன்றிக்
காண்பொருள் வேறென் றில்லை
விண்டுறு பேத புத்தி
மேவினோர்க் கென்று கூறும்
பண்டரு மறைக ளெல்லாம்
பராரைவெற் பமர்ந்த மேலோய். 4

நாட்டாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ருத்ராய நம:

எழுபத்தேட்டாவது

7. ஆதிப்பிரசாதித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அனைத்தினு மதிட்டித் துள்ள
சம்புவே யாதி யாமத்
தனிப்பரன் பிரசா தத்தால்
விகாரமில் பதத்தைச் சார்வுற்
றினைப்பறு மவனை யாதிப்
பிரசாதி யென்று கூறும்
பனிக்கதிர் தவழும் வேணிப்
பராபர னருளு நாலே. 1

புனிதனுய்ப் பலபி றப்பிற்
பொருசக வகந்தை யுள்ளோர்
இனிதுறு மாதி தேவ
னிரும்பிர சாத மென்ப
வனைசிவப் பிரசா தத்தான்
மலிசிவ மாயி னோர்க்குக்
கனைசகங் காண்ப தாயுங்
காணுறப் படாது கண்டாய். 2

பிறப்பெறி மூல மாகும்
பிரான்பிர சாதந் தன்னு
லறப்பெறு மோக முத்தி
யடைகுவன் பிறவி வெந்நோய்
சிறப்பான் பிரசா தத்தா
லன்றியே தீர்ந்தி டாதால்
வெறுப்பிரு ளிரவி யன்றி
வீயுமோ வுலகந் தன்னில். 3

அகிலமு மளிக்கு மீச
னருளினு லுயிர்கட் கெல்லாம்
புகலுறு பாச நீக்கம்
புரிவனிப் புரித லின்கண்
முகிழிள மதிய ணிந்த
முதல்வனுக் கேது வின்று
லிகலுறு புலன டங்க
ஞானவா ளெடுத்த மேலோய். 4

ஆதிப்பிரசாதித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பூதபதயே நம:

எழுபத்தொன்பதாவது

8-அந்தியப்பிரசாதித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆகிய பதார்த்த மெல்லா
மடங்குறு மிடமாய் நிற்கு
மேகனந் தியனு மென்ப
ரிவனநு பவமே யிங்குச்
சீர்கெழு பிரசா தப்பேர்
சேர்ந்திடு மிதனைப் பெற்ற
யோகியென் பவன்ற னேயந்
தியப்பிர சாதி யோர்வாய். 1

சுரர்நரர் மிருக மாதி
தோற்றுறு மர்யை மாயிற்
பரனிடை யதுப யந்த
பதார்த்தமு மாயு மென்ப
ருரமுறு சத்தா நந்த
வொருபொரு ளுண்மை பெற்ற
னிரைதரு பதார்த்த ஞானம்
யாதுயர் ஞேயம் யாதோ. 2

கனவிடைக் கண்ட தெல்லாங்
கழிந்திடும் விழிப்ப மாயை
தனில்வரு வனமெய்ஞ் ஞானஞ்
சார்ந்திட மாய்ந்து போகு
முனலருஞ் சுழுத்தி யோனுக்
கொன்றுமங் கெதிரா வாபோ
லினலறு சிவன் முத்தற்
கெதிர்ந்திடா தொன்று மன்றே. 3

அந்தரம் விகார மின்றி
யகண்டித மாகு மாபோ
லந்தமு சிவன் முத்த
னுருவமும் விளங்கு மென்பர்
சிந்தனை செய்து காண்கை
செய்கையம் முத்தற் இல்லை
நிந்தையில் சுகநி றைந்து
நிச்சல னாகி யேவும். 4

பரசிவாத் துவித ஞான
பலத்தினு னழுவப் படட்
விரிதரு பொருளு ளானுய்
மெய்யுணர் வினையே காண்போற்
கொருவனு வாவ தாக
வுறுபொரு ளில்லை யென்ப
ரரவுலாம் வேணி முக்க
ணமலனு கமங்கள் வல்லோர். 5

அந்தியப்பிரசாதித்தலம் முற்றும்

உ

ஓம் ஸ்த்தாணவே நம:

எண்பதாவது

9-சேவியப்பிரசாதித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேசிகன் சிவனே யந்தத்
தேசிகன் சேவி யன்று
ஞசிலிங் கவன்ற ஞதோ
ரநுபவ மெவற்று மேலாய்ப்
பேசுறும் பிரசா தப்பேர்
பெற்றுள ததனைப் பெற்றேன்
வீசுறும் பவமு றுஞ்சே
வியப்பிர சாதி யாகும். 1

குரவனே பரம னந்தப்
பரமனே குரவ னென்ப
விரவுமிவ் வேக மாகு
மநுபவ மெய்ம்மை யென்று
முரையன மிறந்த தன்பே
ருருவவின் பங்கண் டுற்றேன்
மருவுறு மயலொன் றின்கண்
மனம்விழைந் திடுமோ சொல்வாய். 2

ஞானவா ரமுதந் தன்னு
        னன்புற நிரம்பி னேனுக்
கேனையுண் பொருளா லென்கொ
        லெய்துதல் சத்தா மீசன்
ஞானமே கொண்டு போா
        நந்தமின் றிலக்கு மென்னும்
பானல்வா ளரிநெ டுங்கட்
        பரிவைபங் குடையோ னாலே. 3

சத்துட னறிவா நந்தத்
        தருமிலக் கணத்த தாகு
முத்தியே யுயர்சி ருத்தி
        யென்குவர் முதனூல் கண்டோர்
சித்தியி னிரம்பல் பெற்ற
        சிகரிலம் மூத்த னுக்குத்
துய்த்திடு பொருள்க டம்மாற்
        றுரென்றுறு பயனென் சொல்வாய். 4

சிவம்பெறு மேக ஞானஞ்
        சேர்ந்துடன் மயக்கி லார்க்குப்
பவம்பெறு கரும மில்லைப்
        புகர்தரிற் புறவ கத்துந்
தவஞ்செயந் தியாகம் யோகஞ்
        சார்ந்திடா வவற்றின் மேலா
யுவந்துள ஞானந் தன்னி
        லுற்றிடு மவனுக் குள்ளம். 5

சேவியப்பிரசாதித்தலம் முற்றும்.

3-வது ஜங்கமலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

உ

5 வது பிரசாதலிங்கத்தலம்.

(சரணனுக்குச்சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்.)

கலி விருத்தம்.

உரைத்தனை விளங்குற வுயிரி லிங்கித
னிரைத்தல மனைத்தையு நீயெ னக்கினி
யருட்சர ணத்தல மடைந்த வற்றையுங்
கருத்துற வருளுதி கணங்கள் வேந்தனே. 1

அத்தல மடைவுற வடிப்பு னற்பினிட்
பத்திவிண் ணொளியின்மும் மூன்று பாலவாய்
வைத்துள பன்னிரு தலமு மாசற
மெய்த்தவ வறைகுதும் விழைந்து னக்கரோ. 2

———

உ

ஓம் அஹிர்புத்ர்யாய நம:

எண்பத்தோன்றாவது

1-தீக்ஷாபாதோதகஸ்த்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆரிய னோடு சீட
னநந்தத் தயிக்க மாகச்
சீரிய தீட்சை யாலே
தீர்ந்துள பேத முள்ள
பேரியன் ஞானந் தன்னாற்
பெருங்கலை யுணர்ந்த மேலோ
ரேரியன் முனிவ தீட்சா
பதோதக மியம்பு வாரால். 1

பாதமென் கிளவி யாலே
பகர்தாப் படுவ ஞசான்
மேதைகோ ளுதகச் சோல்லால்
விளம்புறப் படுவன் சீடன்
றீதறு தீட்சை தன்னாற்
செப்புறு மிரவ யிக்க
பேதமி லுலகிற் றீட்சா
பதோதக மென்ன நிற்கும். 2

பரித்திடும் பரமா னந்தம்
　　பாதமென் கிளவி ஞான
முரைத்திடு முதகந் தீட்சை
　　யுரைத்திடு மிவற்ற யிக்கத்
தெரித்தவின் ஞான னந்தஞ்
　　சேர்ந்துதான் பேத மின்றி
வரைத்தொரு பொருளுங் கண்ணுற்
　　காண்குறுன் மான யோகி. 3

ஆரிய னருளி னலே
　　ஞானவா ரமுத முண்டு
சீரிய பரம யோகி
　　தீர்ந்துவெம் பிறவி நோய்தா
னேரிய லாடல் செய்தே
　　யொழுகுமென் றறிந்து கொண்ணீ
கூரிய விலைவேற் செங்கைக்
　　குமரனற் றருமங் கண்டோய். 4

தீக்ஷாபாதோதகஸ்த்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அஷ்டமூர்த்தயே நம:

எண்பத்துமூன்றாவது

3-ஞானபாதோதகத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

நாடுமா நந்த ஞானங்க ளேயிவண்
டேடரு ஞானதே சிகன்மற் றன்னவை
கூடிய சமரசங் குலவு பாதநீர்
ஈடனென் றுரைத்திடச் சிறந்து ளோர்க்கரோ. 1

நிறைவொடு நிமலமாய் நின்ற வித்தையா
மறையர வொடுபுயன் மாறி யின்பமா
மறைகடல் பொலியவா நந்தச் சோதியாற்
கறையறு ஞானவெண் கதிரி லங்குமால். 2

அறிவெனு மறிவர வவித்தை யாகிய
செறியிரு ளொழிதரச் சிதாநந் தங்களே
குறியெனு மொருபெருங் கோலந் தோன்றுமா
றுறவொடு பகைதவிர் யோகி கட்கரோ. 3

மாயைவல் லிரவற வந்து ஞானமாஞ்
சேயொளி யிரவிதான் றிகழுங் காலையிற்
போயுற வுலகியல் வழக்கம் போற்றுருன்
றாயநல் யோகிதான் றுயிலு மென்பவே. 4

அகன்றிட வநாதியா மவித்தை நித்திய
சுகந்திகழ் பரமமாஞ் சூரி யன்றனிற்
புகுந்துறு மனமுடைப் புனித யோகிதான்
சகந்தரு கற்பனை தன்னிற் றோய்வுறான். 5

மெய்ப்பர சுகமொடு விளங்கு சோதியர்க்
கொப்பல ரயனரி யுருத்தி ரன்கதி
ரப்படி தமையுணர்ந் தவர்க்கத் தேவர்தாந்
துய்ப்புறு சுகஞ்சிறு துளியொன் றாகுமால். 6

மானுடர் சிறுசுக மருவு மிந்திய
ஞானம தடைகுவர் நச்சி யிந்திய
மானம தறுபரா நந்த வாழ்வினைத்
தானெவர் விரும்புவார் சார்தற் கெண்ணியே. 7

ஞானபாதோதகத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அநேகாத்மநே நம:

எண்பத்துநான்காவது

4-கிரியாநிட்பத்தித்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

உன்னரும் பரமநல் யோகி தன்கணே
மன்னுறுங் கிரியையோர் வன்க யிற்றினிற்
பன்னகம் போன்றகப் பிக்கப் பட்டதா
லன்னவன் றான்கிரி யாநிட் பத்திமான். 1

சிறப்புறு ஞானிசெய் செயல்கள் யாவுமிப்
பிறப்புறு காரண மல்ல போழுல்
வறுப்புறு விதையினை மண்ணி னெண்முளைக்
குறப்பெறு மேதுவென் றுரைக்க லாகுமோ. 2

நீதறு ஞானிதன் செயல்க ளாலவற்
கேதுள தெய்துவ திருள்வி ழுங்குறு
சோதிகொண் மதிக்கெதிர் தோன்றும் விப்பமார்
வாதைய துளதுகொன் மதித்து நாடினே. 3

திங்களுக் கிரிதருஞ் செயல்வி சும்பினு
லிங்குறைத் திடுதல்போ லிசைந்த வாக்கையான்
மங்கலத் தொளிகொளான் மாவி னுக்குமா
றங்குமச் செயுந்தொழில் சாற்றப் பட்டிடும். 4

வினைபல விரவினும் விமல ஞானிதா
னினையவை தருபய னவண டைந்திடா
வினியன பலபொரு ளிசைந்த ருந்தினு
நனியுறு நாவவை நண்ணு மோசொலாய். 5

விடுத்துள வுபாதியான் வினைகள் யாவுமிங்
கடுத்துள வளவதா யவன்கண் மாயுமா
னடப்பினு மிருப்பினு நனியு றங்கினுந்
தொடக்குறு முயிர்வினை ஞானி தோய்ந்திடான். 6

நிறையுறு பராநந்த சுத்த நெஞ்சனு
மறிவுடை யவன்றனை யணுங்கு வல்வினைச்
செறிதொடர் பந்தனை செயாதென் றோர்கநீ
குறுமுனி யென்றுயர் குணப்பொற் குன்றனாய். 7

கிரியாநிட்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸாத்விகாய நம:

எண்பத்தைந்தாவது

5-பாவநிட்பத்தித்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

உடைத்திடு மயலுடை யோகி தன்கணே
யடுத்துள பாவமிப் பியின்க ணுகிய
கடுத்துள வெள்ளிபோற் காட்ட லாலிவன்
படைத்துள பாவநிட் பத்தி மானரோ. 1

பரமனு ளிக்கொரு பாவ பந்தந
மருவுறு தெனினுமே வருத்து வெம்பவ
மொருவவா ரருள்புரி யொருசி வத்தினில்
விரவுபா வனையது மேவ வேண்டுமால். 2

நிரம்பிய சிதாநந்த நித்தன் றன்கணே
விரும்பிய பாவனை விடேல வன்றனிற்
பரம்பெறு பாவனை பரவு வெம்பவக்
கருங்கடல் கடந்திடக் கடத்து மென்பவே. 3

இங்குறு பவவிடா யாவு நீக்கியே
சங்கர பாவனை தானு நீங்குமாற்
பொங்கழல் விறகினைப் பொடித்து நின்றுதா
னங்கவி யாமலே யடுக்கு மோசொலாய். 4

எத்துறு சிவாகந்த மெய்தி னென்செயும்
வாய்த்தபா வனையினி பனத்தி னென்பொருள்
சாத்திய மாயுறிற் சாத னங்களாற்
பேர்த்தொரு பயனிலை பேசுங் காலையே. 5

பாவமு ஞானமும் பானி லேகமாய்
மேவிடி னொருசிவ மாய்வி ளங்குவான்
பாவமு ஞானமும் வேறு பட்டுநின்
றுீவன வின்மையா லவைவி டேலரோ. 6

பாவநிட்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சுத்தவிக்ரஹாய நம:

எண்பத்தாறுவது

6-ஞான நிட்பத்தித்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

உலகினி லுணர்பொரு ளுணர்விற் கின்மையா
லிலகுறு மிவன்கன வென்ன ஞாலமேற்
பலர்புகழ் ஞானநிட் பத்தி மேவலா
னலமலி ஞானநிட் பன்ன னென்பரால். 1

சொற்பனந் தனில்வரு முணர்வு தோன்றுமப்
பற்பல பொருளொடு போகும் பான்மைபோற்
றற்பர மிலகுறத் தன்னு ணர்ச்சியான்
முற்பெறு ஞேயமு முடிந்து போகுமால். 2

நிறைந்திடு பராநந்த நிமலன் றன்னிடை
யிறந்துள மனமுடை யிவற்கு ஞேயமா
யறிந்திடு பொருள்சிவ மன்றி யில்லையென்
றுறுந்தவ முனிவர வுலக மோதுமால். 3

சச்சிதா நந்தமாந் தன்மை யோன்சிவ
னிச்சக மியாவுமோ மித்தை யென்பதிங்
கச்சுறு ஞானமென் றறிவி லக்கணம்
வச்சநா லுணர்பவர் வகுத்துக் கூறுவார். 4

உற்றிடு பரனில்வே றுங்க டாதியிற்
பற்றிநின் றிடுவன பார்த்து மித்தையென்
றற்றிட விடுதலே யறிவென் றோதுவார்
தெற்றென வறிவுறி திறத்தின் மேலையோர். 5

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காரண காரி யங்கள்
கடந்துபா திகளை நீத்து
மாரண மடைய நின்ற
வத்துவே பிரம மந்த
வேரணி பிரம நானென்
றிருந்திடு நிட்டை தானே
சீரணி ஞான மென்பர்
செழுமறை கற்று ணர்ந்தோர். 6

விரிந்துள பொருள னைத்தும்
விடுத்தொரு முதலாய் நின்ற
பரந்தனி லபேத மெய்தப்
படுமெனி னறிகு வேனுன்
றெரிந்தறி ஞேய மீதென்
றுணர்தருந் திறத்து ஞானம்
பொருந்துவ தெவ்வி டத்து
மிலையெனப் புகல்வர் கற்றோர். 7

ஞானநிட்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சாச்வதாய நம:

எண்பத்தேழாவது

7-பிண்டாகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நெடியவான் பிண்டத் துற்று
நிறைவெனப் படுதல் போலப்
படியறு மான்மா வுந்தா
னிறைவெனப் படுமென் றோர்வாய்
விடலரு மிவன திந்தப்
பொருடெரி விவேக மேதான்
றடையறு பிண்டா காசத்
தலமென வறைவர் மேலோர். 1

குடத்தினி னுறுவி சும்பு
குறிக்கிற்பூ ரணமா மாபோ
லடுத்துறு பிண்டத் தான்மா
வதனது சொரூபத் தானே
தடுப்பரு நிறைவ தாகித்
தயங்குமென் றறைவர் மேலோர்
கடத்தினி னுதித்து மிக்க
கடல்குடித் துயர்ந்த மேலோய். 2

அகத்தினிற் பரவி சும்பா
யத்துவி தத்த தாகி
மிகுத்துறு சிவத்தை யென்றும்
விமலமா மனத்திற் பாவ
மிகப்பற வியற்றும் வோனே
யியம்பிற்பிண் டாகா சத்தன்
றகக்கலை முழுது மோர்ந்து
தயங்கிய முனிவ ரேறே. 3

தத்துவ முப்பத் தாறுற்
சமைத்திடப் பட்டு மாசில்
சுத்தநன் மனமாம் பீடந்
துளக்கற வமைத்து ஞானப்
புத்தொளி மணிவி ளக்குப்
பொருந்துறு மிந்த யாக்கை
யத்தனஞ் சிவனி ருக்கு
மாலய மென்பர் மேலோர். 4

மிக்குறு பரமா காச
மேனியாய் விளங்கு மீசன்
மெய்க்கணி னவரு ளத்தின்
மேவுவோ னுகக் காண்க
விக்குறி யுடல மாகுஞ்
சிவபுரத் திதயக் கோயில்
புக்குறு மமல நீரிற்
பொருந்திய விசும்பு போல. 5

அந்தரா காச விம்பத்
தடுத்துபா திகள னைத்தும்
வந்துறு தொழிந்து நிற்கு
மணிக்குட வானம் போல
முந்தையோர் சின்ன மாகி
மூதறி வுருவாய் நின்ற
வேந்தையாஞ் சிவத்தை யென்று
மியல்பிற்பா விக்க மாதோ. 6

பிண்டாகாசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கண்டபரசவே நம:

எண்பத்தெட்டாவது

8-விந்தாகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகினி லெவர்க்கு மேலா
யுயர்தரு மகல்வி சும்பை
யிலகுற விபுவென் றோரு
மியல்பென மேலா மான்மா
வலகறு விபுவென் றோர்க
வாயவிவ் வுவமை கொண்டு
விலகறு பொருளை யேதான்
விந்துவிண் டலம தென்பர். 1

யாவர்த மிடத்து மோர்காற்
றிருப்பினு நிறைவா மாபோல்
யாவர்த மிடத்துந் தானே
யிருப்பினும் விபுவா மான்மா
மேவுறு வன்னி யொன்றே
யெங்கணும் விளங்கல் போலத்
தேவர்க டேவன் றானுங்
கண்டிதந் தீர்ந்தோ னுவான். 2

தேகிக ளினைவ ருள்ளுஞ்
சித்தமா கியகண் ணுடி
சேகற விளங்கு மென்றும்
விபுவெனுஞ் சிவன்று னன்மா
வாயுட லதில்விம் பித்திட்
டமர்குவன் மேலின் மேலா
மேகனிவ் வனைவர் கண்ணு
மிருப்பினும் விபுவா மென்பர். 3

செங்கதி ரொன்று தானே
தேசுறு கிரணந் தன்னு
லெங்கணு நிறைத லிற்றே
யிலங்குறு மதனைப் போல
மங்கல வடிவா மான்மா
மல்குதன் சத்தி தன்னு
லெங்கணு மிடைந்தோ னுகி
யிலங்குவ னென்பர் மேலோர். 4

விந்தாகாசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அஜாய நம:

எண்பத்தோன்பதாவது

9-மகதாகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அண்டபிண் டத்தி னுள்ள
வம்பரம் வேறு காமைக்
கண்டன மதனைப் போலக்
கருதரு மிவனுன் மாவி
னுண்டெனும் பரமான் மாவே
றுருவதின் றிதையு ணர்ந்து
கொண்டிடன் மகதா காசத்
தலமெனக் குறிப்ப ரன்றே. 1

கடத்தினு மடத்தின் கண்ணுங்
கலந்தவா காசம் வேறு
யடுத்திட லிலாத வாபோ
லண்டபிண் டத்தின் கண்ணே
யெடுத்துரை செயுமான் மாவும்
பின்னமன் றினைய் மாற்றந்
தடுத்திட லரிய வேதந்
தலையினுற் சுமக்கு மன்றே. 2

ஒங்கொளி யர்கிக் கால
　　மொப்புரை மனங்க டந்து
தீங்கறு சுவாறு பூதிப்
　　பிரமாணஞ் செறிவுற் றியாவுந்
தாங்குறு மிலைமை சச்சி
　　தாநந்தம் பரமா காச
மாங்கது சிவமி லிங்கம்
　　பிரமமென் றறையா நிற்கும். 3

யோகிதன் மனம டங்கு
　　மொருபரஞ் சோதி யாய்மால்
போகிய வறிவா நந்த
　　பூரண வுண்மை யாகி
போகமின் முனிவர் கூறு
　　முதன்மையாம் பரமா காச
மாகன லிங்க மென்று
　　வகுத்துரை செய்வர் மேலோர் 4

திரைநுரை கடல்வே றுகாச்
　　செழுமல ரிலைகா யெல்லா
மரனில்வே றுகா வாபோல்
　　வகுக்குமிவ் வுலகந் தானும்
பரனில்வே றுவ தின்று
　　பற்பல வுடுக்கள் வானில்
விரவல்போற் பரமா காச
　　மேவியிவ் வுலகி லங்கும். 5

தீங்கிய வ்பாதி கொண்டு
நிமலமாம் பரமா காச
மோங்குறு முலக மென்னு
மோவியம் பலவுந் தோன்றத்
தாங்குறு பித்தி யாகித்
தயங்குமென் றறிஞர் சொல்வர்
திங்குறு புலக்கு ரும்பு
செற்றுயர் முனிவர் வேந்தே. 6.

மகதாகாசத்தலம் முற்றும்.

உ
ஓம் பாசவிமோசகாய நம:
தொண்ணூறுவது

10-கிரியாப்பிரகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நிறைவுறு மறிவாய் ஞான
காசமாய் நிகழ்சி வத்தி
னறைவுறு சொரூபந் தன்னை
டநுசந்தா நத்தி னாலே
யுறுவினை யறுமி வன்றான்
கிரியைமா வொளிய னென்ன
மறுவறு கலையு ணர்ந்தோர்
வகுத்துரை செய்வ ரன்றே. 1

மாசறு ஞானங் காய
மயமதாய் நிறைவ தாகு
மீசன அருவி றந்த
வொளியினின் மனம டங்குந்
தேசுடை யவன்ற னது
திறல்வலிக் கிரியை யந்தப்
பாசமி லொளியே யாகப்
பகர்ந்திடப் பட்டு நிற்கும். 2

முழுமையு முணர்ந்தோ னாகி
முழுவிறை யாகி யெங்கு
மொழிவற நிறைந்தோ னவ
னொருசிவ னவன்பாற் சென்றாற்
றழிதரு சிந்தை யானே
யவன்றனி வடிவ மாகப்
பழுதற வொளிர்வ னென்று
பகர்ந்தன ரறிஞ ரெல்லாம். 3

இந்திய வழக்க மெல்லா
மெய்தியு மேனைக் குற்ற
சிந்தையா லசல மாகுஞ்
சிவத்தினைக் கண்டு வப்ப
னந்துறு மறிஞ னான
வுயர்ந்தகூ டத்தன் றன்னைப்
பந்தமில் சிவமாய்க் கண்ட
படிவத்தா னுவப்பன் யோகி. 4

கிரியைக ளனைத்தும் வானிற்
கிளர்தீகந் திருவ லூர்போற்
பரவடி வாயி னென்பாற்
பரந்துமின் றிலங்க லாலே
யுரவிய வறிஞ ரெல்லாங்
கிரியைமா வொளிய தென்பர்
பொருவறு புகழ்ம லிந்த
பொதியில்விற் றிருக்கு மேலோய். 5

கிரியாப்பிரகாசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ம்ருடாய நம:

தொண்ணூற்றொன்றாவது

11-பாவப்பிரகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தரங்கமா திகடாம் வேலை
தன்னில்வே றுகா வாபோற்
பரந்துள புத்தி யாதி
பாவங்க ளான்மா வில்வே
றிருந்தன வலவென் றோது
மிதுபாவ வொளியா மென்பர்
புரங்கடந் தவன்றன் னூலின்
பொருடெரிந் துணர்ந்து ளோரே. 1

சகமெலாஞ் சிவமே தானுந்
தற்சிவ மேயென் றுன்னும்
பகவிலா யோகி தான்வெம்
பவத்தினல் வருத்த மெய்தா
னிகரிலாச் சிவபா வந்தா
னிலைத்திடு மேல வற்குத்
திகழ்வுறு பாவ மெல்லாஞ்
சிவமய மாகு மன்றே. 2

வேறறு சிவபா வத்தால்
விலக்குறு வினைக ளுள்ளோன்
மாறறு சிவமே யன்றி
மற்றொரு பொருங் காணன்
பாறிய மலமு டைத்தன்
சொரூபாநு பவிப் லன்க
ளேறிய விடங்க ளெல்லா
மிருஞ்சிவ மயமே யாகும். 3

விருப்பொடு வெறுப்பு மேவும்
பாவனை விளையா நிற்கு
முருப்பவ மவையொ டுங்கும்
பாவனை சிவமே நாட்டு
மிருட்படா மிரவி தன்னை
யெய்திடா ததுபோற் பாவந்
தரிப்புட விலகு மான்மாத்
தனையுறு தவித்தை யன்றே. 4

பாவப்பிரகாசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பசுபதயே நம:

தொண்ணூற்றிரண்டாவது

12-ஞானப்பிரகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முக்கியப் பொருளிற் கூட்ட
முளைத்திடு மாசெ யான்மன்
மிக்குறு மிலக்க ணூர்த்த
மேவுறு நிமலன் றன்னாற்
புக்குறு மந்த ஞானம்
பொருந்துத றனைய வற்குத்
தக்கவர் மொழியு ஞானப்
பிரகாசந் தானென் றோர்வாய். 1

முத்தனுக் கந்த ஞான
சம்பந்த முறைமை கூறின்
வைத்திடு மியல்பான் ஞேய
மிலாமையாம் வகுத்து நின்ற
மெத்துறு முபாதி யோடு
பேவிநிற் கின்ற ஞான
மித்தலை யென்னும் பேத
மிறந்திடா தென்பர் நல்லோர். 2

பொருளுறு பரிச்சே தந்தான்
புகன்றிடு ஞான மாகு
மருளறும் பரிச்சே தம்பின்
வரும்பர மான்மா வின்க
ணுறைசெயு ஞான மில்லை
யுணர்விற்கு விடய யல்லாப்
பரசிவ விடைத்த யிக்கம்
பண்ணலே ஞான மாகும். 3

உலகொரு மயமா யின்ப
வுண்மையா யபரிச் சேத
நலமலி பிரம மென்னு
ஞானமே பிரம ஞான
மலிசக வுபாதி நீங்கி
மலர்வுறு பிரம ஞான
மிலகுறி னறிவா மெங்குங்
காண்பதொன் றில்லை வேறு. 4

முத்திகா ரணயா மத்து
விதஞான முற்றி னுனைக்
கெய்திடும் பவமே யில்லை
யெங்கணு நிறைந்து நின்ற
நித்தியா னந்த ஞான
நிட்கள சிவத்தொ டுங்குஞ்
சித்தனு மியோகி பேதந்
தீர்ந்தொரு தானே யாகும். 5

ஞானப்பிரகாசத்தலம் முற்றும்.

5-வது பிரசாதலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

உ

6-வது மஹாலிங்கஸ்த்தலம்.

(அயிக்கியனுக்குச்சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்.)

கலிநிலைத்துறை

இலங்க வோதினை யச்சர ணத்தல மெய்துந்
தலங்க ளியாவையு மினியயிக் கத்தலஞ் சார்ந்த
நலங்கு லாந்தல பேதமு மெனக்குநீ நவில்வாய்
கலங்கி லாவுளத் தருளினுற் கணங்கணு யகனே. 1

சாத மேவருஞ்சுவிகிரு தப்பிர சாத
மாதி ஞானகு ளியமுடி வாகிய வோன்பான்
பேத மாகிய தலங்களை யயிக்கியன் பெறுதற்
கோது வாமுறை யினிலவை யகத்திய வுணர்வாய். 2

உ

ஓம் தேவாய நம:

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது

1 சுவிகிருதப்பிரசாதத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

முக்கி யார்த்தமு மிலக்க ணார்த்தமு மிலைமொழியிற்
றக்க பேரறி வுருவமா மவற்கவன் றனக்கு
வைக்கு மோர்தடை யிலாமையான் மகிழ்பிர சாதங்
துய்க்கு மாறுகொண் டிடப்படு மெனமறை சொல்லும். 1

மாது ருப்பிர மேயமொண் பிரமாண வழக்கிற்
பேத மற்றுயர் சிந்மய மாக்குறப் பெற்றே
யேத மற்றிடு யோகிதன் சொரூபமுற் றிருப்பன்
போத மற்றவத் துவிதனைப் பொருந்துமோ பந்தம். 2

போத மாகிய சிவனிடைப் பொருந்துமிவ் வுலக
மியாது மாரமுற் படுவன போற்சிவ மேயாஞ்
சோதி யாஞ்சிவங் கண்டிடின் மண்முதற் சொல்லும்
பூத மோடுமற் றுள்ளவும் பொருந்திநின் றிலங்கா. 3

சோதி லிங்கநின் றகத்தினிற் சுடர்வுற யோகி
பூத மாதிய தத்துவங் கண்டவை பொருந்தான்
போத வாரழ லிடைப்புல னியாவையும் போக்கித்
தீதி லாமனத் துவகைபெற் றிடுஞ்சிவ யோகி. 4

நவையில் யோகிதான் சச்சிதா நந்தமாய் நண்ணுஞ்
சிவனின் வேறுற விடயங்கள் சமர்ப்பணஞ் செய்தே
யவனி லாம்பிர சாதமுண் குவனென வறிவாய்
தவமெ லாமொரு வடிவுகொண் டனையமா தவனே. 5

சுவிகிருதப்பிரசாதத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் மஹாதேவாய நம:

தொண்ணூற்றுநான்காவது

2-சிட்டோதநத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மாயை யாதலி யாவர்க்குந் தோன்றியே மறையு
மாய மாயைதா னறிவுரு வாகிய வவற்குத்
தூய ராற்சொல் சிட்டோதநப் பெயர்பெறுந் தொன்மை
மூய மாமல விருளற முனிவுறு முனியே. 1

மாயை தந்நுள சகம்வடி வாயதன் சொரூபந்
தூய ஞானத்தின் மூடுறப் படுதலாற் றேன்று
மாயை யொன்றுமே யெஞ்சிய தொருசிவ மயமே
யாய முத்தனுக் கேவல்செய் தொழிலியம் மாயை. 2

எண்ணில் சத்தியா னுலகெலா மயக்குமிம் மாயை
நண்ணு மெய்ச்சிவத் தயிக்கனை நண்ணுற வற்றே
கண்ணி னிற்றிகழ் சோதியாஞ் சிவத்தினிற் கலந்தோ
னுண்ண லுற்றிடு விடயங்க ளொழிந்திடுந் தாமே. 3

பொறிக ளாலுணும் புலன்கடல் புகுந்திடு நதிபோ
லறிஞ ளுகியோ னிடத்திற்புக் கடங்குறு மென்பர்
மறிவில் யோகியிப் பொருளொழி வறவடி வடக்கிச்
செறியு யார்கதி ரெலாங்கொடு விழ்திங கரன்போல். 4

சிட்டோதகத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அவ்யயாய நம:

தொண்ணூற்றைந்தாவது

4-சராசரலயத்தலம்.

கலித்துறை.

பாகு பாடுறு சராசரத் துருபாத் தொன்றும்
யோகி தானுடம் புறுகில ளுகியே யொழிவி
லேக மாகிய சராசர நாசக னென்ன
மோக மாயையை முனிந்தவர் மொழிந்திடப் படுவான். 1

உலக ஞானமோ ரவித்தையாங் காரண முடைத்திங்
கலகி லாததன் சொரூபஞா னம்பெற வவிச்சை
மலமி ராதெனி னிச்சகம் விளங்கிட வற்றே
கலையெ லாமுணர்ந் துயர்தரு கலயமா முனிவ. 2

வானின் மாமுகி லெழுந்தடங் குதலென மயங்கா
ஞானி பாலெழுந் தடங்குறும் விடயங்க ணவிலி
னுன தோர்கின விற்பொரு ணனவிலற் றிடல்போ
லுன மாஞ்சகத் தோற்றமெய் யுணர்வினி லொழியும். 3

சாக்கி ரந்தொடர் சொற்பனஞ் சுழுத்தியைத் தணந்து
மீக்கி ளந்திடு மவத்தையை மேவிய வொருவ
னுக்கு ஞாதுரு ஞானஞே யங்களா மனைத்து
நீக்கி நின்றிடு மென்பர்நல் லறிவினி னிலைத்தோர். 4

துரியா தீதமாம் பதத்திடைத் துளக்கற விருந்த
பெரியா னிவ்வுல கத்தொருக் காண்கிலன் பின்னர்க்
கரியாய் நின்றமெய்ச் சிவத்தினைக் கண்டவன் காணான்
றிரியா மற்றொரு பொருளினைச் செவிக்கொளா னறியான்

மித்தை யாகுமிவ் வுலகமுன் னுண்மைபோல் விளங்குஞ்
சத்த தாகிய பரசிவம் வெளிப்படிற் றனது
மெய்த்து நின்றமெய்ச் சொரூபமே யெங்கணும் விளங்குஞ்
சித்த மாமய லொழிந்துமுன் னூல்பல தெரிந்தோய். 6

சராசரலயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஹராயே நம:

தொண்ணூற்றொருவது

4-பாண்டத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

அண்ட நாறுகோ டிகள்படைப் புடனிலை யழிவு
கொண்ட தோரிட மாகிய வதனையே குறித்துக்
கண்ட தோர்விம ரிசந்தனைக் கசடற வுணர்வாற்
பண்டை நாலுணர் பவர்பாண்டத் தலமெனப் பகர்வார்.

தத்து வங்களுக் கொருகரி யாகியே சகத்திற்
குய்த்த காரண மாய்விம ரிசப்பெய ருடைய
சத்தி தானிலங் குறுஞ்சக மடங்கிடத் தானாய்
மெய்த்த வாருயிர் விளங்கிடும் விமரிச கலையே. 2

ஈச னோர்பர வகந்தைசேர் விமரிச வானாய்ப்
பேசு மியாவையு முணர்ந்தொழி வறுபெருந் தகையாந்
தேசு லாம்பர வகந்தையிற் சிறந்துள தாகி
மாசி லாவிம ரிசமிகழ் வறுமென மதிப்பாய். 3

பரந்த தாகிய விமரிச பாண்டத்தி லடங்க
விரிந்த தத்துவ மியாவையு மேவுற வைத்துத்
தெரிந்த தன்னையே கண்டிருப் பன்றிகழ் முத்த
னருந்த வர்க்கர சாகிய வகத்திய முனியே. 4

பாண்டத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பகநேத்ரபிதே நம:

தொண்ணூற்றேழாவது

5-பாசநத்தலம்.

கலித்துறை.

ஓது மண்டங்கள் யாவும்வந் துதித்துநின் றொடுங்கற்
கேது வாகிய விமரிச மியாதன்க ணிலங்கு
பேதை யாமது பாசந மெனவிவண் விளம்பு
மாது பாதிய னருளிய வாகம மறைகள். 1

வேறு பாடுறு மூலகினுக் கொருதனி வித்தாய்க்
கூறு மோர்விம ரிசப்பெயர் பராசத்தி குறுகும்
பேறி யாதெனிற் பெற்றிடும் பிரமமா மதுவே
தேறு பாசந மனைத்திற்கு மென்றுரை செய்வார். 2

ஆதி யாயசிற் சத்தியிச் சகமுளே யாகி
யோது மாகர ணத்துரு வாலெதி லொளிருந்
தீதி லாவது பிரமமேன் சிவமென வறைவர்
வேத போடுய ராகம முணர்ந்திடு விமலர். 3

திங்கள் வெண்ணிலா வனைத்தையுந் திகழ்த்துதல் போலச்
சங்க ரன்றனி லுறுவிம ரிசமெனுஞ் சத்தி
யிங்க னைத்தையு மொருங்குற விளங்குமென் றிசைப்பர்
மங்க லப்பெருங் கலைகளி னுழைந்திடு மதியோர். 4

ஆதி யிற்பெறு மகரமே யுயர்சிவ மந்தா
ேனது தற்கருஞ் சத்தியிச் சிவசத்தி யுருவா
மேத மற்றிடு பிரமமொன் றேயக மென்னு
மேதை நற்பதம் பொருந்துமென் றறைகுவர் மேலோர். 5

திகழு றும்பர மாகியே சிவசத்தி மயமா
மகமெ னும்பத மடைந்துய ருஞ்சிவ யோகி
சகம டங்கலுந் தன்னுரு வாகவே சார்ந்து
திகழு மென்றுரை செய்திடு நிமலவா கமங்கள். 6

மரம டுத்துள பாசிலை மலர்முத லனவோர்
தரைய டுத்துள வித்தினி லடங்குறுந் தகைபோற்
பரவு மிச்சக மியாவுமோர் பரமநல் யோகி
யிருத யத்தனி வித்தினி லடங்குமென் றிசைப்பார். 7

பாசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அவ்யக்தாய நம:

தொண்ணூற்றெட்டாவது

6-அங்கலேபத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

காலந் திக்கிவை யாதியாற் கண்டித மின்றிக்
கோலஞ் சச்சிதா நந்தமா மிதுமுனங் கூறுஞ்
சீலங் கொண்டவற் குருவெனச் செப்புவ ரவன்றான்
மாலிங் கோவுமங் காலேப னென்பர்நூல் வல்லோர். 1

போத மேனியா மதிஞன்வெண் புகைமுத லனவா
லோதும் வானென வொன்றொரு தொழிலொடு முறுஞன்
மேதை யாமிவன் றனக்கிலை விதியொடு விலக்காம்
பேத மாகிய விகற்பமு மென்றிடும் பெருநூல். 2

வேறு பட்டிடு கடாதியால் விசும்புவே றுறினும்
வேறு பட்டிடா வாறென விமலமெய்ப் பிரமம்
வேறு பட்டிடு முபாதியால் வேறுவே றுறினும்
வேறு பட்டிடா தெனமறை விளங்குற விளம்பும். 3

வான மேயென வளவற வயங்குறும் பிரம
மான வங்கதிற் சிற்கலை விசேடமென் றறிவாய்
மானி டங்கட வுளர்விலங் கெனுந்தகை மருவான்
ஞானி யாவையுந் தன்வடி வாகவே நண்ணும். 4

அங்கலேபத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம:

தொண்ணூற்றொன்பதாவது

7-சுபராஞ்ஞத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஏக மாகியே யறிவுரு வாயள விசையா
தாகு மோர்பிர மத்தினிற் கலந்திடு மரிய
யோகி யாமவன் றன்னையும் பரனையு முணரும்
பாகு பாடுறு மியல்பினை யுடையனே பகராய். 1

ஞான சீலமே வினற்குநீ நானெனு மயலோ
டான வின்பதுன் பம்புணர் வகறறே வாதி
மான ஞாதுரு ஞேயம்வா லறிவறி யாமை
யீன மேலொடு பந்தம்வீ டிவைமுத லில்லை. 2

தேசு காலமற் றொளிதரு தேசடை தலினு
லாசி றன்னையும் பரனையு மறிந்திடா மையினு
லேசி றன்னொடு பரமறி யாத்தலி மிதனைப்
பேசு மாகம மென்றறி யருந்தவப் பெரியோய். 3

சுபராஞ்ஞத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஹராய நம:

நூறுவது

8-பாவாபாவலயத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பகுத்து நின்றுநீ நானெனும் பரிசில தாகி
யுகப்ப டைந்திடு சூனிய சிதம்பரத் தொன்றுந்
தகப்பெ ருந்தகை யாகிய யோகியைச் சாரா
மிகுத்து நின்றபா வாபாவ மெனவறி மேலோய். 1

ஈங்கு நானெனும் பாவத்திற் கிலாமைவந் துறலாற்
றீங்கி லாதவான் மாவின தபாவமுஞ் செப்புற்
றோங்கி லாமையை யடைதலா லச்சிவன் முத்த
னோங்கு பாவமோ டபாவமு மிலனென வுணர்வாய். 2

பந்த மோவிய பெருமையோ னின்பதுன் பத்தில்
வந்த பாவமு மபாவமு மிலனென மதிப்பா
யுந்து ஞானியாய்ப் பாவமு மபாவமு மொழித்தோ
னந்தி யுள்ளதா யினுமில்ல தாயினு மறியான். 3

தோன்று பாவமு மபாவமு மெங்கணுந் தோயான்
சான்ற தாஞ்சிவத் தேகமாந் தகையினே னதனு
லான்று நின்றபா வாபாவ லயத்தல மதனை
ஞான்ற வார்சடைக் கடவுளா கமமெலா நவிலும். 4

பாவாபாவலயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பூஷதந்தபிதே நம:

நூற்றேன்ருவது

9-ஞானசூனியத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

பராப ரத்தினை விழைந்தபா வாபாவ விவேகம்
விராவு நற்பெரு ஞானமொண் பிரமத்தின் மேவுற்
றிராதெ னப்பட லான்ஞான சூனிய மிசைக்கு
மராவு டைச்சடை யெம்பிரா னுகம மனைத்தும். 1

நீரி னீரும்வெந் நெருப்பினி னெருப்புமே போல
வாரு மோர்பிர மத்தினி லயிக்கமுற் றடைந்த
பேரி னேன்விபா கத்தினுற் காண்குரு னென்று
சாரு மாகம நெறியுணர்ந் தவருரை தருவார். 2

பேத மாறிய வனைத்துமா மொருபிர மத்தின்
ஞாது ராதிகள் வழக்கினுற் றேன்றுறு ஞானம்
யாது மேவுறு மியாதுமே வாதென வெப்பாய்
போத வாரமு துண்டருந் தமிழ்க்கலை புகன்றோய். 3

வான மாமென வடிவில்சின் மாத்திர மாகி
மான மின்றிவே றென்றெடும் படாதுதான் மலர்ந்தோன்
றூன வோர்பிர மத்தினி னுனெனு மதனுன்
ஞான பாவனை பாவிப்போன் யாவனீ நவில்வாய் 4

ஞேய மாகவொன் றெதிருற நின்றிடா மையினுற்
பாய ஞானசூ னியமென் றும் பாவிக்கப் படுமாற்
றூய தானசத் தாநந்த வடிவமாஞ் சோதி
மேய வோர்பரா காசமொத் தெங்கனும் விளங்கும். 5

சூனி யம்பெறு ஞானுதி கற்பனைச் சோதி
யர்ன வொண்சிவ லிங்கமாந் தன்னுரு வதனிற்
குனி ரண்டற வடைந்துள தகுதியோன் றனக்கு
ஞான மென்பதொன் றிலையென வறைகுவர் நல்லோர். 6

சாற்று காரணத் துவமொடு காரியத் தன்மை
யேற்ற சேடமோ டுற்றசே டித்துவ மிலானைப்
போற்று மோர்பர முத்தனென் றறைகுவர் புலவ
ராற்றல் சாறவத் துயர்தரு மகத்தியப் பெயரோய். 7

ஞானசூனியத்தலம் முற்றும்.

6-வது மஹாலிங்கஸ்த்தலம் முற்றிற்று.

ஆக காப்பு பாயிரம் உள்பட செய்யுள் 851.

த்வீதிய பரிச்சேதமாகிய

லிங்கஸ்த்தலம் ஸம்பூர்ணம்.

உ

ஓம் ஸ்ஹஸ்ராக்ஷாய நம:

அந்தியகதை.

ஸ்ரீ ரேணுகாகஸ்த்ய ஸம்வாதம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முக்கணனம்பி கைக்கு
முன்சொலத் துவித ஞான
மக்கண நாத னிவ்வா
றகத்திய முனிக்கு ணர்த்தி
நெக்குறு மனத்தி லீச
னினைவொடு மவுனி யானன்
கைக்கம லங்கள் கூப்பிக்
கடமுனி கசிந்து சொல்வான். 1

வருத்துறு பிறவி நோய்தீர்
மருத்துவ நெஞ்சக் கோட்டந்
திருத்துறு முரவ ஞானச்
செல்வவே தாக மங்கள்
கருத்துணர் புலவ நீநின்
கருணையா லடிய னேனுக்
குரைத்தருண் ஞான நூலா
லுளத்துறு முவகை பெற்றேன். 2

இன்றுநான் மனித யாக்கை
யெய்திய பயன டைந்தே
னின்றுநான் முனிவர்க் கெல்லா
மிறைவனும் பெரியோ னானே
னின்றுநா னவிச்சை யென்னு
மிருள்விடி காலை பெற்றே
னின்றுநா னளவி றேன்பா
லெய்த்ததற் குறுதி கண்டேன். 3

பரம நூலிதனைக் கேட்க
வருந்தவம் பயின்றோ ரென்போ
லொருவரு முலகி லில்லை
யுமையொரு பாக னெங்கோ
னருளினு லடிய னேனை
யடிமைகொண் டருள வேண்டி
மருவினை யென்று சிர்சான்
மலயமா தவன்று தித்தான். 4

அறைந்தநூ லிதற்கு நீயே
யதிகாரி யன்றி யில்லை
பிறந்திடா வடிவ முக்கட்
பெருந்தகை யருளி னுக்குச்
சிறந்துளா யென்னு மாற்றுஞ்
செப்பின னிதனைப் போல
மறைந்திடா திலகு ஞான
சாதன மற்றொன் றில்லை 5

ஆகம சார மாகி
யருமறைப் பொருணி றைந்து
சீர்கெழு கிரியை ஞானந்
திகழ்த்துமிவ் வினையி னூலைப்
பாகம தடைந்த வீடன்
பானுகந் தளிப்ப தன்றி
மோகம தடைந்து ளோர்க்கு
மொழிந்திடத் தக்க தன்றே. 6

இப்பரி சருளி யெங்க
ளிரேணுகன் கடிதெ ழுந்தங்
கொப்பரு முனிவர் கோமு
னுயர்விசும் பிடைக்க ரந்தா
னப்பெரு முனிவ னேக்கி
யற்புத முடனி ருந்தான்
செப்பரும் வீர சைவ
சித்தாந்த நூலு ணர்ந்து. 7

விபீஷணுபீஷ்டதாநம்.

வேண்டுரு வடைய வல்ல
விழுமிய விரேணு கன்றான்
சேண்டொடு மதிலி லங்கைத்
திருநகர் தன்னிற் சென்றான்
பூண்டிகழ் குவவுத் திண்டோட்
பொருவலி விபீட ணன்றான்
காண்டலு முவகை பூத்துக்
கரிப்பகை யணையி லுய்த்தான். 8

அருக்கிய முதல ளித்தங்
கருச்சனை முறையி னாற்றித்
திருக்கிளர் கமலப் பொற்றாள்
சென்னியின் வணங்கி நிற்பச்
செருக்கொழி யுளத்த னன்பாற்
செய்பணி யுவந்தி யோகி
யிருக்கென வயலோ டுங்கி
யிருந்தன னியம்ப லுற்றான். 9

கண்ணுதல் கயிலை காக்குங்
கணங்களிற் றலைவ நீயிம்
மண்ணுல குய்ய வந்த
மாற்றமு முணர்ந்தி ருந்தேன்
புண்ணிய மூர்த்தி நீயிப்
புரத்திடைத் திருத்தாள் வைக்கப்
பண்ணிய தவங்க ளென்னே
வுணர்ந்திலன் பண்டி யானே. 10

பரித்துட லிருந்த தற்குப்
பயனுனை யின்று கண்ட
தொருத்தரு மென்னை யொப்பா
ருளர்கொலோ வென்று கூறக்
கருத்துவ கையினின் மூழ்கிக்
கணங்களு யகனு ரைப்பான்
பெருத்துள வறத்தி னின்போற்
பெரியரிவ் வுலகி லில்லை. 11

சங்கர பத்தி தன்னாற்
றலைமையோய் நின்னைக் காண்பா
னிங்குற வடைந்தே மெம்பா
லெய்துறும் வரமொன் றுண்டேற்
சங்கைய தறவு ரைத்தி
தருதுமென் றவனு ரைப்பப்
பங்கய மலர்த்தாள் போற்றி
யரக்கர்கோன் பகர லுற்றான். 12

கலிவிருத்தம்.

இன்று நீயிங் கெழுந்த ருளப்பெறு
நன்றி யேவிய நான்குறை யீதெனச்
சென்று கூறுஞ் செயலிலை யாயினு
மொன்று கூறுவ துண்டுனக் கின்றரோ. 13

எனக்கு முன்னவ னாகு மிராவணன்
சினக்கும் வென்றியி ராமன் சிலையுமிழ்
றுனிக்கு மம்புற நொந்துயிர் போம்பொழு
துனிக்க வன்றிது ரைத்திடன் மேயினான். 14

நங்கு லம்பெறு நன்மைப் பெருக்கினாற்
றிங்க ளென்னத் திசைகள் விளங்குறும்
பொங்கி ரும்புகழ்ப் புண்ணிய னாகுநீ
யிங்கொ ழிந்தனை யெம்பியென் றோதினான். 15

இலங்கை யொன்றவி லிங்கம் புதியவாய்
நிலங்க ளொன்பது கோடி நிறுவுவான்
மலங்க லின்றி மனங்கொண் டவற்றினு
ணலந்த யங்கறு கோடிக ணாட்டினேன். 16

கலிநிலைத்துறை.

மூன்று கோடிலிங் கங்களிங் கொழிந்தன முறைநீ
யூன்று வாயென வுரைத்திறந் தனனவ னுரையா
லான்ற வாகம முறையது செயத்துணிந் தகத்தெஞ்
ஞான்று நாளினைத் திருந்தன னென்றிது நவில்வான். 17

மூர்த்த மொன்றின்முக் கோடிலிங் கமுமுறை நிறுவித்
தீர்த்த வென்கருத் தினைமுடித் தருளெனச் செப்பி
யேத்தி நின்றன னரக்கர்கோ னிரேணுக னதுகேட்
டாத்த னன்றது புரிகுவ னென்றன னருளால். 18

மூன்று கோடியா ரியவுரு வாயினன் முயன்று
மூன்று கோடிலிங் கங்களு முறையுளி வழாம
லான்றி லுஞெருங் கெயினரு ளொருவனு லன்றி
யூன்றி னுனிருங் கணத்திலு ளுயர்ந்துள வொருவன். 19

அரக்கர் கோனது கண்டுளத் தற்புத மடைந்து
நிரைக்கு மாமணி முடியக னிலம்பட விறைஞ்சி
யுரைக்கு மாறுள துதியெலா முரைத்திட வருளிச்
செருக்கு மாறிய கணேந்திரன் மறைந்தனன் சென்றான்.

சென்ற திக்கினை நோக்கின னஞ்சலி செய்தங்
கென்று மற்புட னிருந்தன னரக்கர்கோ னப்பா
னன்றி யுற்றருள் யோகிதா னல்லருள் புரிந்து
தன்ற னிச்சையிற் றடையற வுலகெலாஞ் சரித்தான். 21

ஸ்ரீரேணுகர் ஸ்ரீசைல மடைதல்

எண்ணி லர்வகை யாடல்கொண் டோங்குறு மின்ப
மண்ணு ளோர்தமக் குதவின னுலாவினன் வந்தே
யண்ணன் மேவிய கொல்லிபாக் கத்தினை யடைந்தான்
கண்ணி னுலடி யவர்கள்கண் டுவந்திடக் கணேசன். 22

ஆல யத்தினி லடைந்துசோ மேசனு மரனை
மால யற்கரி யான்றனை யன்பொடு வணங்கிச்
சால மெய்த்துதி செய்திரு தடங்கணீ ரருவி
போல நெக்குள முருகின னின்றிது புகலும். 23

இன்று காறுநின் னேவலான் மண்ணிடை யிருந்தே
னின்று நீயினித் திருவடித் தாமரை நல்கி
யென்று நானுடற் பொறையெடா தருளென விரந்து
நின்று ஞானமே னியனுருப் பெற்றிட நினைந்தான். 24

ஆன காலையி லங்கணன் றனதுபே ரருளான்
மான மாகுநின் பத்தியான் மகிழ்ந்தன முள்ள
ஞான மாமொழி மைந்தநீ வருகென நவின்றான்
வானு ளார்மலர் பொழிந்தனர் மண்ணுளா ரார்த்தார். 25

ஸ்ரீ ரேணுகர் மஹாலிங்கத்தந்தர்த்தாந மாதல்.

ஆதி நாயக னருண்மொழி கேட்டக மகிழ்ந்து
போத மாதவ ரனைவரு முறைமுறை போற்றச்
சோதி யாயெழுந் திலங்குசோ மேசன்மெய்ச் சொரூபத்
தோதி யான்மிகு மிரேணுக கணேசனுற் றொளித்தான். 26

கணங்க ணாயகன் சிவலிங்கத் துற்றமை கண்டு
வணங்கி வானவர் கணங்கண்மா தவரெலாம் வழுத்தி
மணங்கொண் மாமலர் பொழிந்துநின் றார்த்தனர் மண்மே
லணங்கு பாதியன் புகழ்வளர்ந் தோங்கிய தம்மா. 27

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதமோ டாக மங்கள்
வேறுபா டின்றி நல்குந்
நீதறு பொருளை யெல்லாந்
நிரிவற வுலகிற் காட்டு
மார்தவ னனைய விந்நூ
லாதர வொடுபொ திப்போ
ரோதுக ரோது விப்போ
ருயர்தனி முத்தி சேர்வார். 28

கலிவிருத்தம்.

மாரி பெய்க மறுநெறி யோங்குக
பாரி லொண்சிவ பத்தர்கண் மல்குக
சீரின் மல்குஞ் சிவன்புகழ் வெல்குக
வீர சைவம் விளங்குக வெங்குமே.

அந்தியகதை முற்றும்.

ஆக-காப்பு பாயிரம் உள்பட செய்யுள் 880

இவ்விதமாய் ஸ்ரீரேணுகாசார்யர் அகஸ்த்யமுனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய வீரசைவ

சித்தாந்தசிகாமணி மூலம்

முற்றுப் பெற்றது.

நூல் 20

பழமலையந்தாதி

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

பழமலையந்தாதி.

காப்பு.

சீரதங் கோட்டு முனிகேட்ட நூற்படி செங்கரும்பா
லேரதங் கோட்டு வயல்சூழ் முதுகுன் றிறையவனைப்
பூரதங் கோட்டு மலையானைப் பாடப் புரந்தரனும்
பாரதங் கோட்டு நுதியா லெழுதிய பண்ணவனே.

திருவருந் தங்க வருங்கல்வி மாது சிறப்புவருங்
கருவருந் தங்க நிலையாதென் றுள்ளங் கரைந்திறைஞ்சிற்
பொருவருந் தங்க மலைபோலுங் குன்றைப் புராதனனை
யிருவருந் தங்க டலையா லிறைஞ்சு மிறைவனையே. 1

இறைக்கு வளையு மிளங்கிள் ளையுமழ கென்பவர்சேர்
துறைக்கு வளையு மெகினமும் வாவிக்குத் தூயவிதழ்
நறைக்கு வளையு மழகா முதுகிரி நாதர்க்கின்றிப்
பிறைக்கு வளையு முடல்வந்த வாறென்கொல் பேசுகவே.

பேசுக வீர வருநாளுன் றொல்லைப் பெருங்கடல்சே
ராசுக வீர பழமலை வாணவென் றன்பளைந்து
பூசுக வீர மதிவேணி நீற்றைப் புலவிர்பிறர்
காசுக வீர வளையுக வீர்மெய்க் கதிதருமே. 3

கதியிலை வேலை மடவார்க் கியற்றக் கருதுளமே
பொதியிலை வேலையுண் டுற்றோன் றொழும்பழம் பூதரத்தை
நதியிலை வேலை மகிழ்வீரன் றந்தையை நோக்கிலைநீ
யொதியிலை வேலை வளர்ப்பாய் தருவை யொடித்தெறிந்தே.

ஓடிய மருங்குலைக் கொங்கைகள் வாட்டுறு மோடரிக்கட்
டோடிய மருங்குலைக் காந்தளங் கைம்மகள் சோரமதன்
கடிய மருங்குலைத் தீப்போன் மதியங் கனன்றெழுத
லீடிய மருங்குலைச் செய்ம்முது குன்றர்க் கறைகுவமே. 5

மேருக் குவடு நிகர்தோட் பழமலை மேவுதிருத்
தேருக் குவடு வசமாடு மாடத் தெருவினிற்போய்
நீருக் குவடு விழியெழின் மாய்ந்தெதிர் நின்றுநம
தாருக் குவடு விளைத்தன ளேயின் றொழிவறவே. 6

ஒழியாக் கவலை யொழிவதென் றோசொல் லழல்புலத்தின்
வழியாக் கவலை யிடைப்படு மானின் மயங்கிநின்று
பழியாக் கவலை மனமே பணிந்து பரவிலைவேல்
விழியாக் கவலை மகளிறை தாழ்பழ வெற்பினையே. 7

வெற்றிக்கு மாரனை யீன்ற பழமலை வேந்தனின்று
முற்றிக்கு மாரனை நோக்குங்கொலோவென்பர் முலைவம்புச்
சொற்றிக்கு மாரனை வார்மட வாரவன் றோண்முலையோ
டொற்றிக்கு மாரனை யோன்முனஞ் சேர வுழலுவரே. 8

உழவரைச் சந்த விளவாளை பாய்வய லோங்குகுன்றைக்
கிழவரைச் சந்த தமுநினை வாய்நற் கிளைவளரும்
பழவரைச் சந்த நறுந்தழை வாங்கிப் பரவினடு
ளெழுவரைச் சந்த மயிலியல் பூசவு மெண்ணினளே. 9

எண்ணிவ ருந்தின சோர்ந்தோம் பழமலை யெய்திலர்கா
ணண்ணிவ ருந்தின மின்றே யினிக்கதிர் நற்புரவி
மண்ணிவ ருந்தின மாவா லெழுந்துகள் வந்துடலின்
கண்ணிவ ருந்தின வான்மதி றேய்க்குங் கடிநகரே. 10

கடிக்கஞ் சமனை யுவந்தால காக்குறுங் காரணனோர்
முடிக்கஞ் சமனை தொழும்பலி யேற்ற முதுகிரியான்
மிடிக்கஞ் சமனை வருந்தொழ வாழ்வம் விரவுறுமெங்
குடிக்கஞ் சமனை வெருவுத லேயின்று கொல்வனென்றே.

கொல்லைக் குறவரை வாயனை யார்கரிக் கோட்டைவிளை
நெல்லைக் குறவரை யாதுகொள் காளத்தி நேயரைவான்
றில்லைக் குறவரை நம்முது குன்றரைச் சேர்வலென்றா
ரெல்லைக் குறவரை மாத்திரைக் கேநல மீகுவரே. 12

ஈகையி லங்கை தவமுள மெங்ஙன மெய்துவமென்
றோகையி லங்கை வடிவே லொடுவருந் தோன்றறந்தை
வாகையி லங்கை யரசிற லூன்றிய வள்ளன்மழு
மாகையி லங்கைம் முகமுது குன்றன் மலர்ப்பதமே. 13

பதம்பர வைக்கு வருந்துபி ராற்குப் பசுமயின்மேற்
கதம்பர வைக்கு வரச்சுற்று கட்செவிக் கங்கணற்குச்
சிதம்பர வைக்கு முதுகுன்ற வாணற்குச் செல்வமெல்லா
மதம்பர வைக்கு நிகர்கரித் தோறலை மாலைகளே. 14

மாலைக் கலுழனெய் யோனெனத் தாங்கி வயங்குமரு
ணூலைக் கலுழ வொழியெனு மேற்றிவர் நோன்மையனும்
பாலைக் கலுழ வொருமகற் கீந்த பழமலையான்
மூலைக் கலுழ நடம்புரி வானெம் முதற்றெய்வமே. 15

தெய்வசி காமணி யேமணி கூடலிற் சென்றுவிற்ற
மெய்வசி காமணி கண்டா பழமலை வித்தகமீ
னெய்வசி காமணி மாவெனுங் கண்ணியை நெஞ்சகத்து
வைவசி காமணி னேவா தெனையின்ப வாழ்வளித்தே. 16

வாழ மரிக்கு மடநெஞ்ச மேமென் மலர்ப்பகழி
தாழ மரிக்கு மதற்காய்ந்த தந்தையுந் தாயுமொரு
வேழ மரிக்கு மிகவுற வாம்பழ வெற்பினயல்
சூழ பரிக்கு மியல்பையெஞ் ஞான்றுந் துணிந்திலையே. 17

அந்துமி யும்ப ரியம்பும் பழமலை சூழ்ந்துரையீர்
நந்துமி யும்பரி யாளியை வேண்டியுண் ணேம்புலவீர்
சிந்துமி யும்பரி வானுத வார்த்துதி செய்விர்மல
முந்துமி யும்பரி பாகமுண் டோசொல்லு முங்களுக்கே 18

கேட்டுப் புவனங் கொளவுமெண் ணேமெய்க் கிராதனின்முன்
னூட்டுப் புவனம் பயின்மான் றசையுண்ட நாதனராப்
பூட்டுப் புவனங் கொளுமெய்ப் பழமலைப் புண்ணியன்றுள்
வேட்டுப் புவனம் பதினான்கு நல்கினும் வேண்டிலமே. 19

வேண்ட வடுக்க நினைவதுன் றுண்மலர் வேட்கைமணி
பூண்ட வடுக்க ணறுநுத லார்மயல் போக்குவது
நீண்ட வடுக்க ணயமா திளமுலை நேர்ந்துதவ
மீண்ட வடுக்க ளிகர்தோட் பழமலை மன்னவனே. 20

மன்னவ மாதவ னாடும் பழமலை வாணமணி
யன்னவ மாதவ னன்மலைக் காற்கசைந் தம்மதிகண்
டென்னவ மாதவ னல்லின்வந் தானென் றிரங்கிமதன்
றின்னவ மாதவ னோமேயென் செல்வத் திருந்திழையே.

திருந்திய வேதம் புகல்பரி சேயறஞ் செய்துடலம்
வருந்திய வேதம் பொருளென வாழ்பழ மாமலையான்
பொருந்திய வேதந் தருநஞ் சுறுமெனிற் பூமலர்கா
மருந்திய வேதம் புயமனை யாட்கணி மங்கலமே. 22

மங்கல மாவி மலைசேர் பழமலை வாணமணிச்
செங்கல மாவி மலர்க்கைக் குருகொடு செல்கவெமர்க்
கிங்கல மாவி வளைநீ யனைந்த தினியுனெதிர்
தங்கல மாவி தரிற்கொடு சேறுமெந் தண்மனைக்கே. 23

தண்டங் கமண்டலங் கொண்டு பழமலைச் சங்கரதாட்
புண்டங்க மண்டலங் கண்டுசென் றுலுமெய்ப் போதமுறார்
பண்டங் கமண்டலங் காரமின் னாக்கினன் பாட்டியலைக்
கொண்டங் கமண்டலம் பாழாக் கியவுனைக் கூறலரே. 24

கூற்றைக் கொடியங் கடப்பா னருளெனக் கூய்ப்பரவி
யேற்றைக் கொடியங் கரஞ்சேர் பழமலை யீசனணி
நீற்றைக் கொடியங் குளமே வெறுத்தி நிறைபெருகு
மூற்றைக் கொடியங் கினமோ டருந்து முடம்பினையே. 25

உடற்கு வலையந் தகன்கைக் கயிறென் றுணர்ந்துளமே
கடற்கு வலயம் புகழ்சீர் முதுகிரிக் கண்ணுதற்கு
மடற்கு வலயம் புரைகளத் தாற்குநம் மன்றமர்ந்த
நடற்கு வலயம் பணியா மவற்கன்பு நண்ணுகவே. 26

நட்டுவ னாரை யறிகிலன் றண்ணுமை நந்திநின்று
கொட்டுவ னாரை யிரைதேர் கயமுது குன்றுடையாய்
தட்டுவ னாரை யகலாத நான்முகன் றாள்முயர்
குட்டுவ னாரை வனைவான் பரவுநின் கூத்தினுக்கே. 27

கூத்துகந் தம்பல் மேவுறு மோர்முது குன்றனைநம்
பாத்துகந் தம்பல மாரினு மெள்ளினும் பண்பனைத்தாள்
சாத்துகந் தம்பல மாமறை யாற்புகழ் தானுவைநா
மேத்துகந் தம்பல மார்பொது மாதரை யெள்ளினமே. 28

எள்ளா தவனை யெறும்பா பழமலை யென்றிருந்த
கல்லா தவனை மகவரிந் தாக்கெனக் கட்டுரைத்து
விள்ளா தவனை மகிழ்பர மாவழல் வெண்மதியைத்
தள்ளா தவனை முடிசூடெம் மாது தருக்குதற்கே. 29

தருவி னிலையினி மன்னவற் கில்லையித் தண்புனத்தின்
மருவி னிலையினி மைக்கூற் றெணக்கந்தி வானநிக
ருருவி னிலையி னியல்வேற் குகனை யுதவியகோன்
கருவி னிலையி னிகந்தோன் பழமலைக் காரிகையே. 30

காரிகை யார்க்கு வரும்பொது வோவல்ல காண்விசும்பிற்
பூரிகை யார்க்கு முதுகுன்ற நாயகன் பொங்குமருள்
வாரிகை யார்க்கு மருந்தனை யான்மலை மன்னனரு
ளூரிகை யார்க்கு மெழுவுறழ் தோட்க ணறுநுதலே. 31

நுதலரிக் கும்பரு வங்குறை யென்றவ னேக்கடையா
முதலரிக் கும்பரு மேத்துந் தமிழர் முருகுபெரு
குதலரிக் கும்பரு கற்கருங் காமுது குன்றரிலார்
சிதலரிக் கும்பரு மாமரம் போற்றுயர் தின்பவரே. 32

தின்னக் கனியை விழைகூ னிளமந்தி தீங்கனியீ
தென்னக் கனியை யிரவியிற் பாய்பொழி லீண்டுகுன்றை
நன்னக் கனியை மதிவே ணியனிந்த நாம்பயந்த
சின்னக் கனியை வலத்தில்வைத்தால்வருந்தீங்கென்னையே.

திங்கு திரைக்கட னோர்நார் காடுயர் செய்மலத்திற்
காங்கு திரைக்கட நாய்க்கிரை யென்றிந்த வாகமய
னீங்கு திரைக்கட னன்முறு குன்றர்க்கந் நிம்பனுக்கு
வாங்கு திரைக்கட னீயவல் லார்க்கு வணங்குமினே. 34

வணங்கக் கரமு மொழியப் பழமலை மன்னுவா
யிணங்கக் கரமு மிருப்பவைத் தேபுண ரேந்திழையார்
பிணங்கக் கரமு ளுமலியும் போலவர் பின்றொடர்வீ
ரணங்கக் கரமு தலைபோ லுமைப்பற்று மந்தகனே. 35

அந்தரங் கங்கை தவரறி யாம லமுதருள்சம்
பந்தரங் கங்கை வலிபோன் மின்னுக்கினர் பாடியுனைச்
செந்தரங் கங்கை ரவமொண் கமலந் திரைத்துவருஞ்
சுந்தரங் கங்கை விரும்புமுத் தாறுடைத் தொன்மலையே.

மலங்கலை யங்கலை கற்றேன் றனக்கருள் வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலை யங்கலை நல்லோர் பரவுங் கழலடியான்
விலங்கலை யங்கலை வேலோன் பிதாமுது வெற்பிடத்திற்
பொலங்கலை யங்கலை யான்மூடு மீனைப் புதைத்தவளே. 37

புதைத்துக் கரக்கும் பொருளாளர்வெஞ்சொற் பொருமறவி
கதைத்துக் கரக்குங் குமமுலை பாகன்மெய் கண்டடியார்
பதைத்துக் கரக்குஞ் சிறிதா வுருகும் பழமலையான்
வதைத்துக் கரக்குஞ் சரமீர்ந் தவுன்றரும் வாழ்விலரே. 38

இலங்கு மரியு மருள்கோன் முதுவெற் பிடத்துறற்கால்
விலங்கு மரியு முழலலெல் லாமுன்னி வெய்துயிராக்
கலங்கு மரியு மிருந்துயர் கூருங் கலுழ்ந்திடுந்தீய்க்
குலங்கு மரியு மொருவனும் போகுங் கொடுஞ்சுரத்தே. 39

கொடுவரி யானை யடர்ந்துறு மாறெனக் கொண்டுயர்து
றொடுவரி யானை யுறவடிப் போமென் றொருங்குவந்தே
யடுவரி யானை நிகர்நமன் றூத ரடிமுடிமன்
னடுவரி யானை முதுகுன்றொ டேசு நரர்தமையே. 40

நரகா வலர்மட வார்க்குள் ளுருகிக்கைந் நாலிருப்ப
வரகா வலர்புனைந் துன்றனை யேத்தில ராய்ந்தறிவா
லிரகா வலரென வுய்ந்தா ரினமுள முற்றகுன்றைப்
புரகா வலரி லருட்கோயி லாகும் புராந்தகனே. 41

புரந்தர னஞ்சு பழமலை வாணன் புலவர்தொழுந்
துரந்தர னஞ்சு தலைநாக கங்கணன் றொண்டுறுமா
னிரந்தர நஞ்சு தொழுதேத்து தாதர்க்கு நேயமொடு
வரந்தர நஞ்சு களத்துவைத் தானென்பர் மாதவரே. 42

மாதரைக் கொன்றுவ ரம்மேனி வைத்தவ மாசுணத்தை
யீதரைக் கொன்று சிறுநாணென் றூர்க்கு மெழிலுடையாய்
நீதரைக் கொன்று நலஞ்செயல் வேண்டு நினையிகழும்
வாதரைக் கொன்று முதுகுன்ற மாநகர் மாசொழித்தே. 43

மாசி யதிகந் துறந்தார் மகிழ்குன்றை மாநகரோ
காசி யதிகங் கொலோவென்பி ராயினக் காசியெனப்
பேசி யதிகந் தகன்றிருந் தான்பரன் பேரடலை
பூசி யதிகம் பரனீங்கி லானிப் புரியினையே. 44

புரிசடை யாள பழமலை வாண பொருப்பெடுத்த
கரிசடை யாள திகந்தீர்த் தருளக் கடுவயின்ற
பரிசடை யாளு முடையா யொழித்தனள் பட்டினையத்
துரிசடை யாள லொழுக்கா மெனுநின் றுகிலினுக்கே. 45

துகிலங் குருகுந் துறந்தா ளுயிருந் துறக்கநின்று
ளகிலங் குருகு மணிமுடி யாயெனு மத்தவளை
முகிலங் குருகு மடியாய் பரந்த முதுகிரியாய்
சகிலங் குருகுல மேத்திறை வாமைத் தடங்கண்ணியே. 46

தடுக்க மலத்தி னெடுங்குதல் போலநின் ருளிதுறு
மொடுக்க மலத்தி னிகழ்வால் வளையின மூர்ந்திடச்சேன்
மடுக்க மலத்தி னுகள்வயல் சூழ்குன்றை மாநகரோ
யடுக்க மலத்தி புனையலங் கார வருளுகவே. 47

அருவரை வில்லை யுமிழ்மணி நாகமு மத்திகளு
முருவரை வில்லை யெனப்பூண் பவரையவ் வும்பர்தொழும்
பொருவரை வில்லை யுறுமுது குன்றரைப் போந்தமரு
ளொருவரை வில்லை வரிலொற்றி வையென வுற்றனமே.

உற்கைக்கு மாறு படுமணி நாக மொளித்துலவி
விற்கைக்கு மாறு சுமந்தவ சீர்முது வெற்பினின்பா
னிற்கைக்கு மாறு வழுவா நடக்கைக்கு நேரிழையார்
சொற்கைக்கு மாறுந் தமியேனுக் கென்று துணைசெய்வையே

செய்க்குத் தனங்க மலமலர் சீர்தருஞ் செய்யதிரு
மெய்க்குத் தனங்க டரவடு வாங்கிதொல் வெற்பிடத்திற்
கைக்குத் தனங்க வொழியினுந் தானைக் காய்வதிலேன்
வைக்குத் தனங்க ளழித்திறை யாதிந்த வையகமே. 50

வைத்து மதிக்கு மருங்கிற்கைத் தாயென மந்தரமத்
துய்த்து மதிக்கு மனையின்மை யான்மனற யோகிமுன்
னெய்த்து மதிக்கு முடிமிசைக் கங்கைகைய யேற்றினையோ
மெய்த்து மதிக்கு மனுகவொண் ணுமுது வெற்பினனே.

வெற்புக் குமைய வடிவே லெறிந்தசெவ் வேண்மதவேள்
பொற்புக் குமையவ னேடரன் வாழ்முது பூதரத்தி
னிற்புக் குமையவ ளொத்திருந் தாள்குறை யின்றிவளர்
கற்புக் குமையவள் போலுநங் காதற் கருங்கண்ணியே.

கருந்தடங் கட்கு முதவாய் மயிலெங்கள் கண்களுக்கு
விருந்தடங் கட்கு நலமெனப் போந்தவின் மீன்பொரியு
மருந்தடங் கட்கு வளையோடை யாருக வப்புயங்கள்
பெருந்தடங் கட்கு முகமாகுங் குன்றைப் பெருந்தகையே.

பெருமு தலைவனை யான்போற்றுங் குன்றைப் பெருந்தகையை
யிருமு தலைவளை முப்படைந் தாண்டவற் கின்மகவைக்
கருமு தலைவனை வாயிற்றந் தானைமுன் கண்டமுது
பொருமு தலைவனை நீத்தனண் மேவினள் பூங்கொடியே. 54

பூங்கு மிழும்படி முள்ளும் பொருந்திப் புளினர்பொருள்
வாங்கு மிழும்படி மோது மெனல்கொடு மால்விழுங்கி
யாங்கு மிழும்படி வந்தவெம் பாலை யடைந்தவள்கால்
வேங்கு மிழும்படி னென்னும் பழமலை வித்தகனே. 55

வித்துரு மத்தை நிகர்வா யுயிர்செய் வினையருத்துங்
கத்துரு மத்தை யிடுதயிர் போலக் கலக்குமதன்
சத்துரு மத்தை வளைமுது குன்றிறை தாள்கொடுவா
னித்துரு மத்தை யில்வாக வெள்ளுவர் நற்றவரே. 56

நற்றவ ராக மறையவ ராகவிந் நானிலத்தி
லற்றவ ராக மனமுடை யார்க்கன்றி யச்சமற
வுற்றவ ராக மறியா தொளித்தநின் னெண்பதங்கள்
பற்றவ ராகம லாலயன் போற்றும் பழமலையே. 57

பழங்க விகட மகமந்திக் கிபொழிற் பண்டைமறை
முழங்க விகட வளர்க்கியுங் குன்றை முதல்வனையே
எழுங்க விகட விழிதிறந் தானை யடிபரவார்
கிழங்க விகட மறவரிற் றோன்றிக் கெடுவர்களே. 58

கெடுத்துப் பணியு முடையும்வெள் காமற் கிழுத்திமுலை
வடுத்துப் பணியு முரம்வேட்டு நின்றனள் வல்லியது
னுடுத்துப் பணியு மரைக்கசைத் தோய்தொண்டருள்ளமெல்லாங்
கொடுத்துப் பணியு மலர்த்தாட் டிருமுது குன்றத்தனே. 59

குன்றுக ளுங்களை யொவ்வா வெனுமுலைக் குன்றதிர்க்குஞ்
சென்றுக ளுங்களை யுண்வண்டு மோவில் செழுங்கொன்றைமான்
கன்றுக ளுங்களை நன்மதி வேணிக் கட்வுடனை
யென்றுக ளுங்களை யெய்மானைக் குன்றை யிறைவனையே.

இறவாத வாநந்த வெள்ளத் தழுத்தி யெனையருளாற்
றுறவாத வர்நந்த வாள்வதென் றேமெய்த் துறவர்தொழு
மறவாத வாநந்த னஞ்சூழ் முதுகுன் றடைந்தவர்த
முறவாத வாநந்த கோபால னென்றற் குடையவனே. 61

உடைய மடங்க லுதைத்தபொற் பாத வொளிசெய்மழுப்
படைய மடங்கன் முகற்காய்ந்த வீர பழமலையாய்
கடைய மடங்கல் லொடுபக லுந்தொழக் கற்றிலமெம்
விடைய மடங்கல் வருவதெஞ் ஞான்று விளம்புகவே. 62

விளங்க வலம்புரி மால்போற்று நன்முதூவெற்பகஞ்சேர்ந்
துளங்க வலம்புரி யாய்மாய் பிறிதொ ருடம்படையாய்
துளங்க வலம்புரி மென்குழன் மாதர்க்குச் சூழ்ந்துநின்று
களங்க வலம்புரி யிவ்வெற்பை யேநிலை கைவருமே. 63

வருந்தா தவரை வளைத்திட் டவபவ வன்பிணிக்கு
மருந்தா தவரை மருவும் பழமலை வாணவனைப்
பொருந்தா தவரை யுயிர்செகுத் துண்ணும் புலிமுழுங்கத்
திருந்தா தவரை வரக்கூ வுறுதகதென் சேவல்களே. 64

சேவாலங் காட்டு பொழுதகஞ் சாயச் செலுத்திவரி
மாவாலங் காட்டு முதுகிரி வாணவவ் வானமுய்ய
வேவாலங் காட்டு மிடற்றுய்கில் சீர்த்தி விரித்துரையா
நாவாலங் காட்டு விலங்காயி னேனிந்த நானிலத்தே. 65

நிலங்கடந் தானை மகிழ்வானைத் தன்னடி நின்றொடுங்கும்
புலங்கடந் தானை முதுகுன்ற வாணனைப் போற்றிலர்தந்
நலங்கடந் தானை முழுது மிழந்தந் நகரினிற்போ
யிலங்கடந் தானை துணிசீரை யாக்கொண் டிரப்பர்களே.

இரப்பாரி லாரை யிலரெனின் வைவ ரிரந்திடிற்றுங்
கரப்பா ரிலாரை முகநோக்கு றார்மழுக் கைக்குன்றையா
யுரப்பாரி லாரை யுறவாகக் கொள்வர்தம் முள்ளனபோய்
நிரப்பாரி லாரை யவிப்பார்தம் மக்களை நீத்திருந்தே. 67

இருப்பு வலியை யகன்றுபொன்வல்லியையெண் ணுதலாம்
விருப்பு வலியை முலையா ரணங்கினர் விண்ணுறுதல்
பொருப்பு வலியை யிடத்தில்வைத்தாய்மலர்ப்பூங்கணைசேர்
கருப்பு வலியை யொழித்தாய் பழமலைக் கண்ணுதலே. 68

கண்டங் தரிக்கும் விடத்தார் பழமலைக் கண்ணுதலார்
பண்டந் தரிக்கு மருங்களித் தார்தம் பழவடியா
ரெண்டந் தரிக்கு மரிதாகும் பாத ரிருங்கருமா
வெண்டந் தரிக்கு மதற்காய்ந் தவரெனு மெல்லியலே. 69

மெல்ல வணங்கு நினைவா லெதிர்ந்திட வேனெடுங்க
ணல்ல வணங்கு வளையுடை யோடு நடந்திலனீ
கொல்ல வணங்கு மதிசுமந் தேநின்ற கொள்கையென்றே
வெல்ல வணங்கு மலையாய் முதுகிரி வேதியனே. 70

வேதிய வாவி தனக்காவி யாகிய வித்தகபெண்
பாதிய வாவி மலர்த்தேன் பெருகும் பழமலைவாழ்
சோதிய வாவி வருவிடைப் பாகநின் றொண்டருறு
நீதிய வாவியவரையென் றேசென்று நேர்குவனே. 71

நேரு மடியர் தமக்குற வாயவர் நேசமறச்
சோரு மடியர் தமையணு காதவர் தம்பியினற்
சாரு மடியர் மணிநிற வண்ணன் றரையிடந்து
தேரு மடியர் முதுகுன்ற வாணுதற் றீக்கண்ணரே. 72

கண்டுர வந்தனை நேர்ந்தாங் கருகக் களிற்றினைமுன்
கொண்டுர வந்தனை வானோர் செயுமுது குன்றனெடு
வண்டுர வந்தனை நேர்வாளைக் கோலம் மதனனெய்யும்
புண்டுர வந்தனை சேர்தியென் றேதுமின் போமின்களே.

போதுமின் மாலை வகைவகை யாகவம் பொற்றொடியீ
ரோதுமின் மாலை தரின்வம்மி னில்லையென் றேட்டினரேன்
மாதுமின் மாலை வருமுனஞ் சாமென்று வண்கைமலர்
மோதுமின்மாலைமகிழ்குன்றைவாணர்தம்முன்னடைந்தே.

முன்னஞ் சிலம்பு சிலையாக் கியநன் முதுகிரியாய்
பொன்னஞ் சிலம்பு சிலம்புத லோடையிற் பூஞ்சிறக
ரன்னஞ் சிலம்பு நடையிள மானை யனங்கனெய்து
தன்னஞ் சிலம்பு குவளையல் லாத தணந்தனனே. 75

தணந்தவ ளக்கரி மேனிய ளாங்கொல்வெண் சங்கினங்க
மணந்தவ ளக்கரி னின்றழு மோவல வாவுயிர்கா
ணணந்தவ ளக்கரி தாமுது குன்றர னேங்கமர
கணந்தவ ளக்கரி யானைத் திறையன்றிக் காப்பிலையே. 76

காப்புக் கரியுந் திருமக ளுயகன் காப்பவற்றின்
பூப்புக் கரியுந் தலையுடை யானும் பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக் கரியுங் குயிலும் பயில்பொழில் வண்டில்லையான்
மூப்புக் கரியும் புலியுங்கொன் றீர்ந்த முதுகுன்றனே. 77

முதுமறை யந்த முறுபொரு ளேசன் முழுப்பணிக்கு
விதுமறை யந்த முடியாய் புராணம் விளங்கிரண்டோன்
பதுமறை யந்த முதுகுன்ற வாணனின் பாதம் வணங்
குதுமறை யந்த கனைமார்பி லெம்மைக் குறுகிடினே. 78

குறுகு முனிவனை யன்றுண்ட விம்முது குன்றனுக்கு
மறுகு முனிவனை செய்தானாய் வாரெவர் வந்தருளென்
றுறுகு முனிவனை போதுமி டார்நம னூர்முனிவு
முறுகு முனிவனை யெய்தா ரறிவறு மூட்டரினே. 79

மூடா நமாதி மிடையடைந் தாயலென் முன்னனுகன்
மீடா நமாதி பெருமா னுதைக்கினு மெய்ப்புகழைப்
பாடா நமாதி யெழுத்தைந்து மோதிப் பழமலைவாழ்
வீடா நமாதி யடியா ரடியருண் மேவினமே. 80

மேவத் தகரை யிவர்மக வீன்றதொல் வெற்பரச
சேவத் தகரை யொடுபூசித் துன்னைவிண் செல்வமுறும்
பூவத் தகரை நகுவே மெமக்குநின் பொங்கருளா
லோவத் தகரை வகைப்பாச முந்தம் முரங்குலைந்தே. 81

குலையா நிலமும் விசும்புந் தொழுமுது குன்றமதிக்
கலையா நிலவும் மடியழல் காயவக் காய்கனலின்
மலையா நிலமு முடன்கூட வேமெனை வாங்குகழைச்
சிலையா னிலமு மெமதில்ல மாய்நின்று சீறுவனே. 82

சீறிரை யாக மதியுணும் பார்பணி செல்வமறை
மாறிரை யாக மலிமுது குன்ற மருவுதற்குச்
சேறிரை யர்கயி லாசவி லாசசு தேவவென்மின்
றேறிரை யாக நிலையென்று வாழுன்மின் றொண்டர்களே.

தொண்டரைக் கூடல் விழையார் பொழின்மலர்த் தூளுதிர்சல்
விண்டரைக் கூட லறவுறல் போலுந்தொல் வெற்பூறுமைக்
கண்டரைக் கூட லுடையாரைப் போற்றிலர் கற்றறியா
மிண்டரைக் கூடல் வழியே நடத்துபு வீழ்த்துவரே. 84

வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனங்
காழி வலஞ்சுழி யன்மேவு குன்றைக் கடவுள்விடி
ஞூழி வலஞ்சுழி வெள்வளை யானணை யன்னகல்விப்
பாழி வலஞ்சுழி யுந்தியுள் வாங்குவர் பாவையரே. 85

பாவல ருக்கு மலிபொரு ளீந்துகோள் பாட்டினர்க்கு
மேவல ருக்கு மழுவார்க்கு நன்முது வெற்பினுக்குக்
காவல ருக்கு மயலாகி நின்று கலங்குகின்றா
யாவல ருக்கு விளைநில மாயினை யாயிழையே. 86

ஆயக் கலையக லுஞ்சீர் முதுகுன் றரசமுனஞ்
சாயக் கலைய னிமிர்த்தசெம் மேனிய தப்பலில்லா
னேயக் கலைய புழுக்கூ டெனுமுட னேயமெல்லா
மாயக் கலைய மலமாயை கன்மங்கள் வந்தருளே. 87

வந்திக்க நாவி னிலையே வழுத்த மலர்விழியான்
முந்திக்க ணாவி தொலைத்தோய் நினது முதுவெற்பையே
சிந்திக்க நாவி மதநாறு மாதரைச் சேருமின்ப
நந்திக்க ணாவி னெழிவாமென் றன்னுற நல்குதியே. 88

நல்குர வேநல் லுரைதான் முதுகுன்றர் நாட்டுனக்குச்
சொல்குர வேநல் குரவுறு வேல தொடைகள்பல
மல்குர வேனை லிதண்விட் டகம்புக்க மானையிந்த
வொல்குர வேனல் விடைக்கொடு போகலென் றோதிலையே.

ஓதித் திருக்கு மொழிவதல் லாமனுன் னுண்மைநிலை
சாதித் திருக்கு மியல்புதந் தாயிலை தன்மையெல்லாம்
போதித் திருக்கு மொழிகுன்றை வாண பொருப்புதவுஞ்
சோதித் திருக்கு மரிபாக சுந்தரன் றூதுவனே. 90

தூதுகண் டாலு மதியணி வேணியர் துன்னிவந்தென்
காதுகண் டாலு முடன்மூக்கின் பெய்தநல் காரெனவெம்
மாதுகண் டாலு முவக்கப் படுமொழி வந்தனள்கார்ப்
போதுகண் டாலு மயில்வாழ் பொழிற்பழம் பூதரனே. 91

பூதர நன்று சிலைக்கென்று கொள்ளும் புராந்தகனார்
சீதர னன்று பொழிலெனுங் குன்றைத் திருநகரார்
காதர னன்றும் விழிபெறு மாறுடைக் கண்ணுதலார்
மாதர னன்று வருமதிக் கோய்தலை மாற்றிலரே. 92

மாற்குச் சிவந்த மலர்த்தாண் முதுகிரி வாணன்மறை
நாற்குச் சிவந்த விராப்பொரு ளென்பவர் நோக்குளன்வேள்
கோற்குச் சிவந்த விறலாள னின்னுங் குறுகிலனிம்
மேற்குச் சிவந்த சறியே னிவட்கு விளைவதுவே. 93

விளைய வளையு மணிநெல் வயன்முது வெற்பிறைவ
னளைய வளையு முறவுடை யானவ் வனங்கசிலை
வளைய வளையு முடையுந் துறந்து வருந்துறுமிவ்
விளைய வளையு மொருபுடை சார விருத்திலனே. 94

இருத்த விருப்ப திடத்திலல் லாம விருப்பலென
நிருத்த விருப்ப முதுகுன்ற வாணனை நீவலியுஞ்
செருத்த விருப்ப வுததியை யாருணச் சிந்தைசெய்வர்
திருத்த விருப்ப வலையாவர் மெல்லுவர் தேமொழியே. 95

தேவியு மானும் விளையா டிடமுடைச் செங்கணுத
லாவியு மானும் வருஞ்சீர் முதுகுன் றணிவிழவைக்
காவியு மானும் விழியாய்கண் டெய்தெனக் கண்மறுகி
னேவியு மானும் மகட்கிடர் நீர்செய்தி ரேழையரே. 96

எடலை யாறு கிழித்தெதி ரேறவிண் ணேறுபுகழ்க்
கூடலை யாறு புலியூர் மகிழ்முது குன்றர்பெற்ற
வேடலை யாறு முயிர்த்தெடுத் தேந்துபு மென்கைகொடுத்
தூடலை யாறு வருகவென் பார்நல் லுமைதனையே. 97

உமையிடப் பாக னலங்கூர் முதுகுன் றுடையனரர்ச்
சுமையிடப் பாக வரிதே டடியுறத் தூமலர்க
டமையிடப் பாக மருவுவ ரேலவர் தங்களைப்பா
ரமையிடப் பாக னணுகா னுதைநினைந் தஞ்சுவனே. 98

அஞ்சு வணத்தை வரன்முறை யோத வரக்கெறிந்த
பஞ்சு வணத்தை மருவுமென் றுளுமை பாகமொடு
செஞ்சு வணத்தை யனையநின் கோலமென் சிந்தையுற
விஞ்சு வணத்தை பகிழ்குன்றை வாண விரும்புவனே. 99

விருத்தா சலசங் காமலை மாது விழிகளிக்கு
நிருத்தா சலசந் திரன்போ லுடம்பிடை நின்றவர்தங்
கருத்தா சலசம் பவமிலர்க் காண்டறங் காட்டியசொற்
றிருத்தா சலசந் தமியேன் றலைக்குன் றிருவடியே. 100

பழமலையந்தாதி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

நூல் 21

பிக்ஷாடன நவமணிமாலை

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

உ

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினள்வெற்றரை யாகியந்தோ
விங்குற் றனையென வெம்பெரு மானிவ் விருநிலத்திற்
றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே.

குன்று முதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
றன்று மரைக்கை விரன்மூன்று காட்டித் தனங்குறித்து
நன்றாக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுநுதலா
யென்று விரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனளே.

இப்பாத் திரந்தலை கீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனந்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலை யோவெனத் தாழ்குழலாள்
செப்பார் பணைமுலை யாய்நிலத் தேபலி சிந்தியிட்டா
யெப்பாத் திரத்தினு மிட்டறி யாய்கொன்முன் னென்றனரே.

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
யோட்டினை நீதொட லாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுவைகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரே. 4

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்
கீண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றி
னீண்ட வுகிருறத் தாதனை வேனென்று நீர்தலையைத்
தீண்ட வுமது மலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே. 5

வானோர் தொழுமின் பலிப்பாத் திரத்தை வனைந்ததுநீ
தானோ வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தருங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறையியம்ப
நானோ வொருசிற் றிடைச்சியென் றாளந் நறுநுதலே. 6

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன் றர் பாத்திரத்தி
லங்கையி லேய மொடுவண்டு விழுநல் கையவென
வெங்கையில் வந்த தெமதாக லேவழக் கென்றுசெட்டி
மங்கையர் தங்கட் கிருங்கூ டலிவிட வைத்தனரே. 7

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன் றர் நேடியுங்க
ளூருக்குட் பிச்சையென் றுற்றேமுண் டாயி னுரைமினென
வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர்
யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே. 8

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையென் றேமுது குன்றர்வரச்
சழங்கு முலைமுதி யாளென் பலியெனத் தம்மனையில்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையாள்
விழுங்கு மனம்பகற் போதுகொள் வாயென்று வேண்டினளே

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சிவ தயாபரனம்
பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனித
னற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

முற்றுப்பெற்றது.

நூல் 22

கொச்சகக்கலிப்பா

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

இந்நூல் இதுவரை கிடைத்திலது.

நூல் 23

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	6	னிகோள	னிகோள்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை.

இறைவற்குத் தக்க விறுமாப்
பெனுமொழி யின்றியொரு
மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற
தாமிறு மாப்பனெனக்
குறைவற்ற நெற்கொண் டுலகேற்
றனைப்பலி கொள்ளுமரன்
பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை
வாழும் பெரியம்மையே. 1

பத்தர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ
திருத்திப் பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க் ககற்றுநின் பாதாம்
புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்கு மெண்ணி மதியுடையே
னென்பன் வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண நூலினுஞ்
செம்மை பெரியம்மையே. 2

இழைபொறுத் தார்பொறை தானென்ப
ரானல் விசைப்புலவர்
மழைபொறுத் தார்புனன் முக்காற்
பொறுக்கும் வழக்கநுண்டே
யுழைபொறுத் தார்நல் வியற்பகை
யார்மனைக் குற்றவொரு
பிழைபொறுத் தாய்நன் று காண்குன்றை
வாழும் பெரியம்மையே. 3

கையன் று தாமரை கண்ணன்
றிளமென் கயலெனவே
பொய்யன் று கங்கையை நீரென் று
சாதிப்பர் போர்விடையார்
மெய்யென் று நீகொண் டிரேலற
லாயினென் மென்கையிடைப்
பெய்யென் று பின்னை யறிவாய்தென்
குன்றைப் பெரியம்மையே. 4

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள்
சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு
நகுவெண் டலைபடுங்கண்
முன்வாங்கு மெந்தைநின் பாதாம்
புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நில்லன்ன மேகுன்றை
வாழும் பெரியம்மையே. 5

கடிநாறு மென்றரு மீதிருப்
பாரெனைக் கங்கையென்பாண்
முடிநடு வேறி யிருந்தனள்
வேனின் முதிர்விலத
னடியடை வாரெனச் சங்கரன்
பாங்க ரமர்ந்தனைநீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை
வாழும் பெரியம்மையே. 6

நின்போ லிலரரு ளாளரென்
றேசொல நின்கொழுந
னென்போ னொருவன் மகன்பூங்
கழுத்தினை யீர்வலென்றே
யன்போர் சிறிது மிலனாகப்
போக வதற்கிசைந்து
பின்போய் விடாதுகண் டாய்குன்றை
வாழும் பெரியம்மையே. 7

செச்சை மலர்புரை வானோடு
மேனி திறந்துகொண்டு
கச்சை யரவொன் றசைத்துக்
கபாலங் கரத்தெடுத்துப்
பச்சை மயிலனை யார்மனை
தோறும் படர்ந்திரக்கும்
பிச்சை யொழிகென் றொருவார்த்தை
சொல்லெம் பெரியம்மையே. 8

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு
    தெய்வந் தொழுதற்கில்லை
போதிற் பிறரென வச்ச
    முறும வுயிர்களெல்லா
நீதிப் புதல்வர்க ளாயின
    வாதலி னீகொள்கற்புப்
பேதிப்ப தன்றுகண் டாய்குன்றை
    வாழும் பெரியம்மையே. 9

நின்னேய நாயக னென்றிருப்
    பாய்நினை நீத்தகன்று
தன்னேரில் பூவணத் தேயன்று
    போய்ச்செய்த தன்மையெலாஞ்
சொன்னே னலேனினி நின்றே
    டொளிப்பதென் சொல்லுவன்யான்
பின்னே தெனக்குத் தருவாய்தென்
    குன்றைப் பெரியம்மையே. 10

நற்றவத் தன்னைப் பெறுமலைக்
    கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பூற்றுறக் கொண்ட தெலும்பே
    யனியும் பழமலைதான்
சற்றெனக் கையநீ தராதுசொன்
    னும்மலைச் சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க் கென்ன முலைவிலை
    குன்றைப் பெரியம்மையே. 11

கற்று ரறிகுவர் மக்கடம்
பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்று ணொருபெண் ணொழித்ததென்
பாரோடு தொல்லுலகி
னற்றாண் மகற்பெறு கென்றாசி
சொல்பவர் நாணவுனைப்
பெற்றான் மலையரை யன்குன்றை
வாழும் பெரியம்மையே. 12

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான்
காத்துழைக் கன்றொடுமோ
ரரிய முடியம் புலியோடு
மேவிளை யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதினா
லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப துனக்கேது
குன்றைப் பெரியம்மையே. 13

தண்ணா ரிதழி புனைவான்
விழியிணை தம்மனைகள்
பண்ணா வழிக்குமென் றேசின்
றிருமுக பங்கயத்திற்
கண்ணா யினளுனக் கூவ்வலை
மாதுங் கலைமகளும்
பெண்ணா ரமுதனை யாய்குன்றை
வாழும் பெரியம்மையே. 14

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு
மருந்துக்கென் றுன்னைவந்து
வெள்ளத் தொழுவுந் திருமுலைப்
பான்மெல் விரனுதியாற்
றெள்ளித் துளியள வாயினுந்
தொட்டுத் தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங் கிள்ளைக்கும் பால்கொடுத்
தாலென் பெரியம்மையே. 15

ஆறாத் துயர்கொண் டடியேன்
சலிப்ப வதுசெவியி
லேறாம லேயிருந் தாலென்செய்
வேனெங்க ளீசற்கொரு
கூறாகி யண்ட முதலா
யிளமை குலவுதவப்
பேறாகி வாழ்பவ ளேகுன்றை
வாழும் பெரியம்மையே. 16

நனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன்
றருமிரு நாழிநெல்லால்
வினைமாட்சி கொண்டுயி ரெல்லா
மளித்தருண் மேன்மையினான்
மனைமாட்சி யெய்தி முனக்கே
பெருங்கற்பு மாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சி யார்க்குண் டுலகின்ற
குன்றைப் பெரியம்மையே. 17

நெடிய விலங்க லொருசிலை
யாக்கிய நின்பதிமேற்
கொடிய வரங்கள் சிலைபோ
யெடுத்துமுன் கொண்டெதிர்ந்த
வொடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும்
போசொல் லுனதுநடுப்
பிடியு ளடங்கிய தென்னிரு
குன்றைப் பெரியம்மையே. 18

பண்டகு வீணை யொடுபாட
வந்தவப் பாமடந்தை
கண்டழு மாறு மதிநிரை
போலக் கவின்கனியும்
வெண்டலை மாலை கிடந்தொளிர்
தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை
வாழும் பெரியம்மையே. 19

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

அம்பிகைதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறையின்

குறிப்புரை

செய்யுள் (1) இறுமாப்பனென அரன் உனைப்பெறவுற்றனை என்க.

(2) இருத்தி அகற்றுமென இயையும். அகலும் என்றும் பாடம். செஞ்சிலே- ஈண்டு அம்மி. மதி- அறிவு, சந்திரன்.

(3) புனலும் மூக்காற்பொறுக்கும் வழக்குண்மையின் இழை பொறுத்தலாதியனவும் புலவரால் பொறையென விதக்கப் படினும் அவை பொறையன்று; இப்பிழைபொறுத்ததே நற் பொறையென்பது. மழை - குளிர்ச்சி.

(4)பொய்யன்றென்பதற்குப் பொய்யல்லையாம்படியென்க.

(5) வணங்கில் சுற்றும் கிழிக்கும் படும் ஆகலின் பின் வாங்கிவில் என்றபடி. கல் - மேரு.

(6) முதிர்வேனிலில் என்பது தாப்பிசையாய்நின்றது.

(7) உடன்செல்லாமையால் நின்பேகல அருளாளர் இல ரென்றுகூறச் செய்தனை என்பது.

(8) செச்சைமலர் புரைவானோடு சொல் என்க.

(10) கதை யான்கூறுவேன் அதற்குக்காரணம் எனக்கு விளக்குக என்பது. எதுவென்பதற்கு எப்பொருளெனிலும் ஒன்று.

(11) மூலவிலை - பரிசத்தொகை.

(12) பெண்ணொழித்ததென்பது - மக்களென்றும் பொது மொழி ஆண்பாலையே உணர்த்திற்றென்பது. என்பாரொடு சொல் பவர்காணவென இயையும். தாள் - முயற்சி.

(13) எதுவென்பது காரணப்பெயரெனவும் எவ்வாறெய் திற்றெனவும் பொருள்படும். இச்செய்யுள் சிலேஷை.

(14) விழியிணை - சூரியசந்திர நேத்திரங்கள்

(15) கிள்ளையென்பது பிள்ளையென்பதற்கியைய இணைந்து வருமொழியாய்க் கிளியையுமுணர்த்திற்று.

(17) கணவரளித்ததுகொண்டு அறம்வளர்ப்பார்க்கே கற்பு மாட்சியுரித்தென்பது நூற்றுணிபாகலின் மனைமாட்சியெய்து முனக்கே பெருங்கற்புமாட்சியெனவும், அஃதியற்றூர்க்கு எங்ஙன மெய்துமென்பார் பினைமாட்சி யார்க்குண்டெனவுங் கூறினர்.

(18) முன் பதிமேலெதிர்ந்தவெனவும், உனதுநடு செங் கரும்போ இது பிடியுளடங்கியதென் சொல் எனவுங் கூட்டுக. சிலை போதல் - சிலையிற்றேர்தல். நடு - இடை

(19) தோளி - வினைக்குறிப்புப்பெயர். அழுமாறு நங் கணவர்தலையும் இவ்வாறுங்கொலென்னும் ஏக்கத்தாலென்க.

பெரியநாயகியம்மைக்லித்துறையின் குறிப்புரை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

நூல் 24

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

உ

அம்பிகைதுணை.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

விருத்தகிரி

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு விரன்
முக்கணுண் டகைநின தெழில்கூர்
முகம்புலர் தலைக்கண் டடல்வளைந் தடியின்
முனைப்பிறைக் கோடுகொண் டுழுதா
விழுமணி யரவ நுழைசடா டவியின்
விண்ணதித் தண்புனல் விடுப்ப
விரைவொடு குளிர்ந்து முகமலர் தலினுன்
மென்கொடி யெனநினை யுணர்ந்தேன்
செழுமணி நீல மழைமுகி றவழுஞ்
சிலம்பெனும் புற்றினின் றூர்ந்து
திரைபொரு கடற்பேர்ப் பெரும்படம் விரித்துத்
தினமணி யெனப்படுஞ் செங்கேழ்
கெழுமணி யுமிழ்ந்து பேரிரு டுரந்து
கிடக்குமெய்ம் முடக்குமா சுணமாய்க்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 1

விழைவொடு நினக்கு மாதுலன் மாமி
வெற்புவேண் டுருதுதன் மருகன்
மேலெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க் கிடத்தல்
வெறுத்திடா திளமைநா டாது
பழமலை தனக்குச் சாதியொப் பெனவே
பார்த்துனைக் கொடுத்ததுன் றந்தைப்
பனிமலை யென்றோ தன்மனை யாட்டி
பயந்திடப் பெருமக ளென்றோ
கழிமுவரை முன்ன ரூன்றுபு நடந்து
கடிதுபள் ளங்களின் வீழ்ந்து
கரைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க்
கடையுற வளைந்துருத் திரைந்து
கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்டுக்
கீர்த்திமூ வுலகினும் போர்ப்பக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 2

காமமென் கின்ற கதவுவெந் தீயுங்
கடுஞ்சின மெனப்படு புலியுங்
களிப்பெனுஞ் சிறுகட் புகர்முகப் புழைக்கைக்
கறையடிக் களிநல்யா னையுமே
தாமிகு மெனது மனமெனும் வனத்திற்
றனிவரல் வெருவினை யாயிற்
றழலினின் றுடிப் புலிதரியுரிபோர்
தடுத்தவாண் டுணையொடும் வருவா
யீமவெள் ளெலும்பிங் கிடப்படு மெனத்தா
னெலும்பணி கடவுண்மா நதியா
யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டுமெய் வெளுப்ப
விணைதரு கங்கையை யிகழ்ந்து
கீழ்மைசொல் கின்ற தொன்று மின்றுயிற்
கிடைக்குமோ விதன்குண மென்னக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 3

சுட்டுதற் கரிய கின்னைமெய்ஞ் ஞான
சொரூபியென் றருமறை யனைத்துஞ்
சொல்லுவ துண்மை யென்னநன் குணர்ந்தேன்
சூரந்தநின் திருமுலைச் செழும்பால்
வட்டிலிற் கொச்சைப் பிள்ளைமுன் னுண்டு
வண்புகழ் ஞானசம் பந்த
வள்ளலென் றிடப்பேர் பெற்றான் மொழிபோன்
மையறீர் செய்யுள்செய் தமையா
லெட்டிநற் றிகிரி பறித்தெதிர்ந் தாற்கா
லியானையை யுருட்டிவாங் குதிரை
யெறிந்துசங் கதிர்த்துக் கொடுமர முறித்திட்
டெதிர்ந்திடார் தமைவிடுத் தோடிக்
கிட்டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூதக்
கிளைப்பெரு வெள்ளமொத் தெழுந்து
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியுமர் பெரியநா யகியே. 4

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா
முறுகுழி யேடுக ணிரவி
யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கினுற் பூசி
யுயர்தரு மனமெனப் படுமோர்
பள்ளிமென் றவிசி விருத்தியின் பதியைப்
பழுதில்யா னெனப்படு நெல்லைப்
பழமல மாயைத் தவிடுமி போக்கிப்
பாகஞ்செய் தென்றருத் திடுவாய்
துள்ளுமொண் மறிமான் முல்லையு ளாயர்
சூழல்வெண் ணெய்க்குட முருட்டித்
துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண்மேற் படப்போய்த்
தோய்ந்துநின் றுடிளங் கயற்கட்
கிள்ளைமென் மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக்
கேடில்சீர்க் கண்ணனு டுதல்போற்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 5

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நாடினு ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு
நல்கிய தந்தையுந் தாயு
நம்பனு நீயு மல்லிர்நும் மூர்க்கே
நவின்றவிம் முறையுளீர் நீவிர்.
பாடியா ரணைஞ்சொ லீண்டுமாய் வனதாம்
பரிந்துநீ படிமிசைக் கிடத்தப்
பழுமலை தனது பெயர்வலக் காதிற்
பகர்ந்தருள் செய்ப்பெறுஞ் செயலா
லோடியோர் காக மேறுபு கவிழ்த்த
வொருசிறு கரகநீர் தானு
மொருவனோர் செவியால் விடுத்தவப் புனலு
முமையொரு பாகர்கட் டோன்றிக்
கேடிலா னந்த வுருவுமா மெனையொக்
கின்றன வோவென வதிர்த்துக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 6

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர்
தனயன்வா கனத்தினை விரும்புந்
தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெருவித்
தான்வள ராமதி யமும்வாழ்
மின்னவிர் சடையான் றனைநினை யன்றி
மேவுவா னவரைநெஞ் சுன்னல்
விரிகதிர் விழுங்கு மணியினை விடுத்து
வெறுமணி கொள்ளுமா றன்றே
மன்னவர் மனிதர் சுக்கிரன் பரிதி
மகபதி மலரயன் மறலி
வானவர் வசுக்கள் சித்தர்கிம் புருடர்
மாதவர் விஞ்சைய ரசுரர்
கின்னர ருரகர் சூழ்குபே ரரவங்
கேட்டொரு முராரிபாய் சுருட்டக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 7

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்சடங் கியற்றப்
பாவியேன் மனத்தினும் வலிய
பன்மணி குயின்ற செம்பொனம் மியினின்
பதமலர் வைத்தக லாம
விடத்தினி னுனைவைத் தருளுதன் முன்னே
வியற்பகை மனைவியை யிரந்தா
னிளம்பிறை சூடு மிறையவன் பின்ன
ரெங்ஙனம் போயிரந் திடுவான்
கொடுத்தெனி விடுபொன் புலவனுக் காரூர்க்
குளத்தினிற் பழமலை யன்று
கொடுத்தது நானே கொடுத்தன னென்னிற்
குளித்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங்
கிடைத்திட வொருகண் டருமெனக் கிதுசெய்
கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 8

பண்டுநின் கொழுநன் றந்தையுந் தாயும்
பயந்ததன் னருமருந் தன்ன
பாலனைக் கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும்
பாதக மொன்றுளங் கொண்டு
தொண்டர்தம் மனையிற் செல்வனென் றெழுநின்
சுதனமுப் பொருதுநின் முலைப்பால்
சுரந்தமு தூட்டு மன்னைநீ யாவாய்
தொழுதுபோய்ப் பிரித்திலை யென்னே
வண்டர்தங் கங்கை யன்னமங் கதன்க
ளுடல வாகிவந் தடையா
வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா
லடைந்துவீன் கங்கையை யிகழ்ந்து
கெண்டையொண் வாளை யுடனெழக் குதிப்பக்
கிளைவளைக் கமுகின்மேற் றவழக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 9

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டிளவம்
புலியினைச் சிறப்புலி யொடுகோட்
புலிதொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப்
புலிபணி மலையிள மானைப்
பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனாற்
பயமறச் சாதிக டனது
பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறிந்து
பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே
சுரிகுழற் கயற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்த்
துடையிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத்
துணைவிழுற் கங்கை பெயர்சொலக் கூசுஞ்
சுடர்மணிக் கட்செவிப் பணியான்
கிரிமகட் கெடுத்தக் கறைமிடற் றிறைவன்
கிளக்குமெற் புகழெனத் தோன்றிக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 10

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பிகைதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க

விருத்தகிரி

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தத்தின்

குறிப்புரை

செய்யுள் (1) ஊடறணிந்து முகமலரக்காண்பான் தேவியைப் பெருமானிறைஞ்சினமையை ஒருவாறு உருவகித்தது. முழுமணி- இலக்கணமுற்றுமமைந்த நீலமணி. கனல்- வினைத்தொகை. சிலம்பு-மலை. தினமணி - சூரியன். மாசுணம் ஆய் - பெரும்பாம்பு போன்று. ஆதல் - உவமவுருபிடைச்சொல்.

(2) வரைகழையென மாற்றுக. உருத்திரைந்து - உருவர் திரைந்து, உருத்து இரைந்து என்க.

(3) தடுத்தல் - வென்று உரிகவர்தலின்மேற்று. உரிபோர்த்தி தடுத்தவெனப் பாடங்கொண்டு கண்ணழிக்கில் மோனைநய மின்மை தேர்க. இம்மணிமுத்தாநதி எலும்பிடப்படு மென்று தானும் எலும்பையணியும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய நதியாகி, இந்நதி போலவே அன்னங்கொண்டு மெய்வெளுப்ப இருத்தலால் அக்கங்கையை இகழ்ந்து இயம்பும் கீழ்மையொன்றும் இல்லையென்பீராயின் (கீழ்மையடையாமைமாத்திரத்தானே) இதன்குணம் அதற்குக்

கிடைக்குமோவெனக் கூறும்படி கிளர்ந்தியென்க. அணிதல்-இடப்படுதல். அன்னம்-பிண்டமும், அன்னப்பறவையுமாம். இதன் குணம்-சிவசாருப மளித்தலாதியன. இருந்து - வினையெச்சத்திரிபு. அங்கிடப்படுமென்றும் இணைதபு வென்றும் பாடம்.

(4) கொச்சை - சீர்காழியையும், திருத்தமுறுச்சொல்லையும்; எட்டி - எட்டிமரத்தையும்; தாவியென்று மெச்சத்தையும்; திகிரி - மூங்கிலையும், சக்கரத்தையும்; வாங்குதிரை - வளைந்ததிரையையும், தாவுங்குதிரையையும்; கொடுமரம் - வலியமரத்தையும், வில்லையும் உணர்த்தின.

(5) மலம் மாயை தவிடு உமி என்பன நிரனிறை. பாகம்-மலபரிபாகத்தையும், சமைத்தலையும்; அருத்தல்- சிவபோத முனைத்தெழாது அர்ப்பித்தலையும், உண்பித்தலையுங் குறித்தன.

(6) விருத்தகிரிக்கண் மாய்வனவாகிய உயிர்கள் பெறுஞ் செயலால் நாடின் நும்மூர்க்கு நவின்ற அம்முறையே நீவிருள்ளீர்; ஆகலின், எவ்வுயிர்க்கும் நீவிர் தந்தையுந்தாயும் அல்லீர் என நிந்தாஸ்துதியின்வைத்து அத்தலத்திலருளுமாறு நிகழ்த்தியவாறு-ஒருவனென்றது - சன்னு முனிவரை.

(7) பாய்சுருட்டல் பாற்கடலொலியினும் இவ்வொலி மிக்கிருத்தலாலென்க.

(8) கொடுத்து - பழமலைநாதரால் கொடுக்கப்பெற்று. குளத்தினிற்கொடுத்தது எனஇயையும். குளமென்பது-நெற்றியையும் கமலாலயதீர்த்தத்தையும் சுட்டியது. நெற்றியிற் கண் தருதல் - சிவசாருபமளித்தல்.

(9) கொள்ளல் - ஏற்றல். ஆடலவாகி இங்கு இதன்கண் அடையா ஆடி அமர்வுறவெனவும், கெண்டைகுதிப்ப எனவும் இயையும். ஆடல தன்னின்வந்தடையா என்றும்பாடம்.

(10) புலி மானைத்தொழுது மருவியிருத்தலால் அம்மான் தனதினமாகிய பசுக்கள் தன்பாங்கரடைந்து தன்னால் அப்புலியைப் பயமற எய்தப் பெற்றதாயிற்று என்றறிந்து அப்பசுக்களெல்லாம் அம்மானால் அப்புலியை அடையப்பெறுகின்றன வென்றது,

திருவருட்சத்தியானே ஆன்மாக்கள் சிவத்தையடைய வேண்டுமென்னும் சித்தாந்தநோக்கியென்க. தனமென்றது 'சத்தியையும், சாதிகளென்றது ஆன்மாக்களையுமாம். தேவியார் முன் கங்கையின் பெயரையுஞ் சொல்லாதகடவுள் அத்தேவியார்க்கு என்றுபுகழை எடுத்துவிளக்குமென்று ஆரவாரித்து அக்கங்கைபோலத் தான் மறையாது வெளிப்பட்டுவிளங்கும் இந்துவென்றது அத்தலமான் மியங்குறித்தென்க. கிரிமகட்கடுத்த வென்றும்பாடம். அதில் பொருணயமின்மை தேர்க.

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தத்தின் குறிப்புரை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ 'சிவஞானபாலைய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

நூல்—25

ஏசுமத நிராகரணம்

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இந்நூல் இப்போது அகப்பட்டிலது.
அன்பர்கள் கண்டுதவின் வெளியிடலாம்.

* ஏசுமத நிராகரணம்

அறிவிலா நரர்க்காய் வேண்டி
　　யளித்தனன் மிருக மாதி
யிறையவ னென்று யோரீ
　　யீன்றிட மலமீ தூருஞ்
சிறுபுழு விரையு றுதென்
　　செய்குவை யதனை நோக்க
வறிவரு நுணிய தேகி
　　யனந்தமீ யவையென் செய்வாய். (1)

வாய்திறந் தலறும் வேங்கை
　　வல்விட முமிழ்பாம் பாதி
நேயமற் றெவர்கூற் றுய
　　நிகழ்வதெ னுலகத் தந்நாட்
டேயவ னுதிக் கோதுஞ்
　　சொன்னெறி யடங்கா தென்னி
னுயகோ வாதி மாந்தர்க்
　　கடங்கிய விதமென் கொல்லோ. (2)

சொல்லின னவர்க்கச் சாதி
　　யடங்கவுந் துயரஞ் செய்தே
கொல்லமற் றையவு மீச
　　னென்றிடிற் கொடுநா காதி
நல்லவா வோரோர் காலத்
　　தடங்கலா னவிலச் சாதி
யல்லல்செய் திடலாற் றீயோ
　　யறைந்தசொற் பழுதே யாகும். (3)

---

* ஏசுமத நிராகரணம் என்னும் நூல், சதுரகாதி யியத்றிய வீரமாமுனிவரென்னும் கிருஸ்துவரைக் கவிச்சக்காவர்த்தியாகிய ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கண்டித் தெழுதியதாமென்பர்.

நூல் 26

நன்னெறி

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

உ

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

நன்னெறி.

காப்பு.

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர்—துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழவோ
நாவிற் குதவு நயந்து. 1

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க—வீசற்கு
நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு. 2

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராற் றாங்கொள்க—தங்கநெடுங்
குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினாற் கொள்ப கறந்து. 3

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேரும்—பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு. 4

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும்—பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம். 5

காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே—யோதுகலை
யெண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்கலான்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். 6

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னு
மடலே றனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழுங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும். 7

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க—வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு. 8

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற்—பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறைப் புள்ளரசைப் பார்த்து. 9

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்—திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகி
னிறையிருளை நீக்குமே நின்று. 10

பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாந்—துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றூணைச் சூறா வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு. 11

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துதானே புதுமை—திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு. 12

பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர்—சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர். 13

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்த—லிலையா
லிரைக்கும்வண் டூதுமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்றோ வளைவு. 14

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யு—நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூறெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு. 15

தம்மையுந் தங்க டலைமையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர்—தம்மி
னிழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல். 16

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ—பைந்தொடீஇ
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி. 17

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே—பொன்செ
யதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல். 18

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
யல்லோர் வரவா னழுங்குவார்—வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர. 19

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க—தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண். 20

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்து
மெழுத்தறிவார்க் காணி னிலையா—மெழுத்தறிவா
ராயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்ட ளவில்
வீயுஞ் சுரநீர்மிகை. 21

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க—நீக்கு
பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு. 22

பகர்ச்சி மடவார் பயில்நோன் பாற்று
நிகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்ப—நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகா
லெறும்பூரக் கற்குழியு மே. 23

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே—வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றே
காக்கை விரும்புங் கனி. 24

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகன நண்ணாரே—வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள். 25

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார்—மடவால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றே விளம்பு. 26

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வ—ரம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று. 27

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர்—நனிவிளைவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை. 28

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோ
ரடுக்கு மொருகோடி யாக—நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான். 29

கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்மு
னுள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே—வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்க ணென்செய்வார் பேசு. 30

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார்—நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது. 31

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே—நன்னுதால்
காழொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றான், 32

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே—தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல். 33

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும்—பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு. 34

கற்ற வறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கண்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரே—வெற்றிநெடு
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம். 35

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோ—ரெக்காறு
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய் 36

பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழுந்—தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து. 37

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகு
பல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே—நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி னென்னாகிப் போம். 38

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி
யுற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே—பொற்றொடீ
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
வன்றே மணமுடைய தாம். 39

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றெவ்வார்—மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணொக்குமோ காண். 40

நன்னெறி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

நன்னெறியின்

குறிப்புரை

செய்யுள் (1) பூங்கை அறுசுவையை நாவிற்கு நயந்துதவும்; அது தன்னைப்புகழவோ புகழ்தற்கன்று என்பது.

(2) பிறிது - ஈண்டுக் கொடிதென்னும் பொருட்டு. நல்லோன் - சாக்கியநாயனார்.

(4) பேறு - செல்வம். பெய்யா - பெய்து.

(6) எண்ணிரண்டுகலையும் எனக்கூட்டுக.

(7) முனிக்கரசு ஈண்டு - அகத்தியர்; இவரைச் சிவபெருமான் தம்மை ஒத்தவராகவிதந்த சிறப்புடைமையினென்க.

(9) விரவலரை ஐ அச்சப்பொருளின்வந்த இரண்டனுருபு.

முற்றிற்று.

சிவநாம மகிமை

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

சிவமயம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

சிவநாம மகிமை

கலிவிருத்தம்.

வேத மாகமம் வேறும் பலப்பல
வோதி னாலு முளந்தடு மாறன்மின்
சோதி காணிருள் போலத் தொலைந்திடுந்
தீதெ லாமுஞ் சிவசிவ வென்மினே. 1

புல்ல ராயினும் போதக ராயினுஞ்
சொல்வ ராயிற் சுருதி விதித்திடு
நல்ல வாகு நவையென் றகற்றிய
செல்ல றீருஞ் சிவசிவ வென்மினே. 2

நாக்கி னானு நயனங்க ளானுமிவ்
வாக்கை யானு மருஞ்செவி யானுநம்
மூக்கி னானு முயங்கிய தீவினை
தீர்க்க லாகுஞ் சிவசிவ வென்மினே. 3

சாந்தி ராயண மாதி தவத்தினான்
வாய்ந்த மேனி வருத்த விறந்திடாப்
போந்த பாதக மேனும் பொருக்கெனத்
தீந்து போகுஞ் சிவசிவ வென்மினே. 4

சில்லி தென்ன விளங்குந் திருநுதல்
வல்லி பங்கன் மலரடி காணிய
கல்வி நல்குங் கருத்து மகிழ்வுறுஞ்
செல்வ நல்குஞ் சிவசிவ வென்மினே. 5

தீய நாவொடு கோளின் செயிர்தபு
நோய கன்றிடு நாறெனக் கூறிய
வாய்புள் பல்கு மறம்வளர்ந் தோங்குறுந்
தீய திருஞ் சிவசிவ வென்மினே. 6

வருந்தி யாற்றி வளர்த்த கதிர்த்தலை
பொருந்து வான்பயிர் போற்றுநர் போலவே
விரிந்த வேணியில் வெண்மதி சூடிபின்
றிரிந்து காப்பன் சிவசிவ வென்மினே. 7

முந்தை யோர்சொன் மொழிந்து சிவனென
நிந்தை தானச் சிவனை நிகழ்த்தினும்
வந்த தீவினை மாற்றுவ னாதலாற்
சிந்தை யோடு சிவசிவ வென்மினே. 8

நீச ரேனும்வா னீசர் நிகழ்த்தில்வா
னீச ரேனுஞ் சிவசிவ வென்கிலார்
நீச ரேயென் றியம்புறு நின்றுப
தேச நூல்கள் சிவசிவ வென்மினே. 9

எண்ணி நெஞ்சிற் சிவசிவ வென்பவர்
வண்ண மென்பதங் கிட்டி வணங்கவு
முன்ன டுங்குவ னெண்டிறற் கூற்றுவன்
றின்ன மீது சிவசிவ வென்மினே. 10

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இழிவுறுபுன் கருமநெறி யினனெனினுங் கொலைவேட
    னெனினும் பொல்லாப்
பழிமருவு பதகனெனி னும்பதித னெனினுமிகப்
    பகரா நின்ற
மொழிகளுண்முற் றவசனுய்ச் சிவசிவவென் றொருமுறைதான்
    மொழியி லன்னோன்
செழியநறு மலரடியின் றுகளன்றோ வெங்கள்குல
    தெய்வ மென்ப. 11

சிவநாமமகிமை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

நூல் 28

தலவெண்பா

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

இந்நூல் இதுவரை அகப்படஇல்லை.

நூல் 29

இஷ்டலிங்கவபிஷேகமாலை

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

இஷ்டலிங்கவபிஷேகமாலை.

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பந்தமறு மரர்மிருடர் பவருருத் திரர்களொரு
பதினொருவர் மிளிர்பீடமேற்
படியிலை யைவகைப் படுமீசர் தாநிதம்
பத்திலெண் வித்தையிறைவர்
சந்தமுறு கோமுகத் தைங்கலைகள் சத்திசா
தாக்கியம் மூர்த்திவதனந்
தட்டற்ற வட்டத்தி லொட்டற்ற சிற்சத்தி
தானுற்ற நாளத்திலே
நந்தலற வருகோள கந்திகழ் சிதம்பர
நற்சிகையி னிற்சூனிய
நட்டமற வமைகின்ற விட்டவடி வொடுநின்ற
ஞானமய யோனடுவோ
டந்தமற மூந்துப்ர மானந்த நீநந்த
வபிடேக மாடியருளே
யுறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. 1

நாடரிய சத்தியோ சாதத்தும் வாமத்து
நன்று யகோரத்தினு
நவையற்ற புருடத்து மாகமமோ ரவ்வைந்து
நல்கியீ சானத்திலே
பீடுதரு மெட்டுமுறை தந்தவற் றிடைமீசொல்
பெருமைபெறு மருமைவிதியிற்
பேசரிய பூசைசிவ கோசரியெ னப்புரிதல்
பெற்றிலேன் மற்றடியனேன்
வேடுவர்கு லத்தலைவன் மெய்யன்பு பூண்டிலேன்
வேட்டொருவர் மாட்டருளினுன்
மீக்கொளொரு புடையொப்பு நோக்கிவைத் தனைசாற்றின்
வேண்டல்வேண் டாமையிலையா
லாடுமின் பால்வேறு பாடொன்றி லாமையா
லபிடேக மாடியருளே
யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. 2

நவிற்றலரு மிதயமிளிர் கண்டநா வடிபுருவ
நடுவுயிர மப்புழையெனு
நல்லிடத் தகராதி கிரியாதி மனமுதல
நண்ணியு மைம்மூவகை
யிவற்றிலொவ் வொன்றகல நின்றவிட யங்களெதிர்
வின்றிச்சி வாகாரமா
யெதிருநன வுஞ்சோக மென்றுபா வித்தனுறு
மென்கனவு ஞானுருவொடே
யுலப்பறிவு ஞேயமென வுற்றனுப வித்திடு
மொண்சுழுத் தியுஞானமே
யொளிர்துரிய முந்தினைத் துயர்சிவா னந்தநகர்
வுறுமதீ தமுமாகுநல்
லவத்தைகள் கடந்தவற் றப்புறப் படுமமல
னபிடேக மாடியருளே
யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேகி மாடியருளே. 3

ஒருவனோர் பொருளிலாற் குற்றுதவி னளம்வியந்
தோகைபெறு மன்றியுடைமை
யுதவுறு வமையத்தி னுதவினுந் தன்னிடத்
துள்ளதிற் பெரிதளிக்கும்
பொருளதா யினுமதனி னினியதா யினுமவன்
புந்திமகிழ் வுற்றிடுவனால்
புனல்விடுத் திடுமுடியி னிற்புண்ணி யிற்பெருகு
புண்ணியத் தெய்வநதிதான்
மருவலா னீர்விருப் பிலேமினக் கொருதிவலை
மற்றென்முடி யிற்றெறிப்பின்
வைப்பன்வா னத்தினென வெத்திறத் தானுமினை
மக்களினை வுற்றுய்ந்திட
வருளினான் முனம்விதித் தவனுத லான்மகிழ்ந்
தபிடேக மாடியருளே
யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. 4

கருகிச்சி வந்தகடு வருகிப்பொ ருந்தமிளிர்
களம்வாழ்வு மேவவணிவாய்
கடலிற்சி றந்தநிற வுடலிற்றி ருந்துமணி
கதிர்போல வேயுநெடுமா
லொருகட்கி சைந்தவடி யிருகட்கி ணங்கவற
முடையார்மு னேடிவருவா
யுலகத்தை வென்றமன மிலகுற்ற மன்றினிடை
யுமைகாண வாடல்புரிவாய்
மருகற்பெ ரும்பதியி லொருகற்ப ணங்குதொழ
மணவாள னவியுதவா
மயிலைக்க ணென்பினுயிர் மயில்வுற்றெ முந்துவர
வருவாயெ னுமுனழையா
வருகர்க்க ணங்குதரு முருகர்க்கு கந்தவர
னபிடேக மாடியருளே
யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. 5

ஓகையலி குருவாளை யுருவிக்கு மாணையு
முயர்புரா தனசரிதமோ
டொக்குநடை வருவிக்கு முவமையுந் தன்மகளை
யொண்கலைத் திகமேற்றுபு
சோகமறு மனுமயஞ் செய்தமைத் திடுமொரு
சுவத்திகா ரோகணமுநால்
சொல்லிய விடங்களிற் றாயநீ றணிதருந்
தொல்விபூ திப்பட்டமு
மாதலச ரீராட்டு கலசாபி டேகமு
மருவுசிவ நோக்குவிக்கும்
வயங்குலிங் காயதமு மன்னுசிவ லிங்கமுரு
வளைசுவா யதமுமெனுமே
மூருநெறி தான்மருவி யாகமிசை யிலகுமர
னபிடேக மாடியருளே
யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற பார்ந்தவிலற
யபிடேக மாடியருளே. 6

போயகுல மொடுசரண ரொடுமேவு சமயமும்
பொன்றுலகம் விட்டமலனர்
பூசனைகொ ளரியநிர்ச் சஞ்சார முங்கொடிய
பொன்பெண்மண் ணாசைநெறியிற்
பாயமன மோடாத நிட்பிரா ணமுமெய்ம்முப்
பத்தாறு தத்துவமறப்
பகுதியொடு ணர்த்துதத் துவமுமிறை யஞ்சனி
பாவென்னு மான்மிகமுமே
மேயசடு லிங்கமுட னறங்க மாகுமொரு
மெய்யனுக் கிரகநிலையும்
விமலமுறு சச்சிதா னந்தசிவ மயமென்னு
மிக்கசத் தியசுத்தமு
மாயவெழு வகைநெறியி னுவியிடை யிலகுமர
னபிடேக மாடியருளே
யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற பார்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. 7

கிடைத்தசிவ லிங்கமன் றுணராத வேகாக்
கிரசித்த மென்னும்விரதங்
கெடாததிட விரதம்விட யங்கள்சிவ னுக்குதவு
கின்றவிந் திரியார்ப்பித
முடற்றியுயிர் கொன்றிடா நின்றிடு மகிழ்ச்சைசிவ
னுண்மைகொ ளிலிங்கநிசமே
யுயர்சிவத் துளமடங் குறுமனே லயமாதனி
லொன்றாகி நின்றபேதம்
விடுத்தலுறு சத்தியோன் முத்தியெனு மிவையேழு
மிக்ககுரு வருள்புரியவே
மேவலரு மெய்ஞ்ஞான பாவநிலை மேவியிடும்
வேதமுடி யாவுமுணரா
தடுத்தமன மொழியுடற் கப்புறப் படுமமல
னபிடேக மாடியருளே
யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. 8

நல்லநில நெய்யாடி யானிடத் தைந்தாடி
நவையிலி யமுதமாடி
நல்குகா ரணகாரி யம்முறையி னன்றியே
நறுநெய்பா றயிராடியே
மெல்லமலர் மதுவாடி யின்கழைச் சாறாடி
மென்பழச் சாறாடியே
விழையுமிள நீராடி யாரக்கு ழம்பாடி
விதியினமை நபனமாடி
யொல்லைநகு வெண்டலைப் புழையினிடை யோடிநல்
லுத்திகொடு பைத்ததலைய
வுரகநுழை வுறவிளங் குழவிமதி யொருபுடை
யொதுங்கவிட மின்றியசைய
வல்லலற நிறைகங்கை யசையாது நிற்பநீ
யபிடேக மாடியருளே
யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. 9

நரர்கடமி னரசரவர் தமினினிய திவ்வியாழ்
நண்ணுநர கந்தருவர்தா
நவிலுமவர் தமினமர கந்தருவ ரவர்தம்மி
னுடரிய தேவரவரிற்
சுரரதிப னவனினுயர் சுரர்குரவ னவனினயன்
சொன்முறையி னாலுமடிமேற்
றுன்னுசுக மொருதிவலை யளவுமின் றுகமிகு
சுகவேலை புகலீகுவாய்
தரைமுதற் பூதங்கள் புத்திகுண தத்துவந்
தருதிபெறு பகுதிபுருட
தத்துவம் வித்தைமுத லனவெனுமி வற்றிலறு
சமயரென வெமைவிடாம
லருளினிலை யடைதலுறு மரியபத யருளுமவு
னபிடேக மாடியருளே
யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. 10

அபிஷேகமாலை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

நூல் 30

நெடுங்கழிநெடில்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

நெடுங்கழிநெடில்.

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பெருகுறு மன்பாற் பூசனை புரிந்த
பிணங்குநூற் சிலம்பிவெவ் வரவம்
பிறைமருப் புரற்கால் யானையென் றிவற்றின்
பிறவியோ விதழ்முறுக் கவிழ்ந்து
முருகுமிழ் நறுமென் மலர்புனைந் துன்னை
முற்றும்வந் தனைபுரி யாமன்
முகிழ்முலை மகளிர் மயலிடை யழுந்து
மூடர்தம் பிறவியோ நல்ல
திரைபொருங் கங்கை யுவட்டெடுத் தொழுகுஞ்
செஞ்சடை மிசையொரு துளிநீர்
தெறித்தவர் தமையு நறவுகொப் பளிக்குஞ்
செழுமலர்க் கற்பக வேந்து
மெரிபுரை யிதழ்ச்செங் கமலநான் முகனு
மெய்தரும் பதத்தில்வைத் தருள்வோ
யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 1

கட்டழ கமைந்த காளையம் பருவங்
கடந்திடா துள்வலி யுடைத்துக்
கலங்கல்செய் பிணியின் றியன்றயாக் கையராய்க்
கல்வியங் கடல்கடந் தவராய்
நட்டவர் விரும்பு மாறுநீ செய்ய
நடக்குநா ளுடல்வெறுத் தனையே
நம்பியா ரூரன் முதலியோர் நண்ண
நாளுடல் விடுமென வழிவேன்
பட்டிருள் விழுங்க வலர்கதி ரவனும்
பனிமதி யோடுயிர்த் தொகையும்
பார்புனல் சுடுதீ வளிவிசும் பென்னப்
பட்டவைம் பூதமு மாகு
மெட்டுரு வடைந்து முருவமொன் றின்றி
யிற்றென வுணர்வரும் பொருளே
யிட்டகன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 2

மனமெனும் வயமா வென்வயப் படாமன்
மயங்குறு மைம்புல வீதி
மறிபடா தோடு கின்றது முறையோ
மறித்ததை நிறுத்தியென் றனக்கு
நினையல துதவு வாரிலை யதனு
னினைப்பர வுற்றன னதனை
நிறுத்திநீ யிவர்ந்து பின்னர்நீ வேண்டு
நெறிகளிற் சென்றிட விடுவாய்
கனலுறு மெழுகி னெஞ்சநெக் குடைந்து
கரையில்பே ரன்பெனும் வெள்ளங்
கண்வழி புறப்பட் டென்னநீர் வாரக்
காலங்க டோறும்வழு வாமை
யினமலர் தூவு மடியவ ருள்ளத்
திருள்கெட வெழுந்தபே ரொளியே
யிட்டகன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 3

நிலங்கடந் தவன்முன் னறுமலர் சாத்த
நீகலரிலம் மூர்த்திமுன் சந்து
நினக்கணி வுறவாட் டாயர்முன் னிருந்து
நிவேதனம் புரிந்திட வன்று
நலங்கிளர் கலையர் கலியர்முன் றூப
நல்விளக் களிப்பநின் றன்னை
ஞானசம் பந்தப் பிள்ளைமுன் பாட
நானிலேன் பூசனை புரிவேன்
விலங்கினுங் கடையர் வளர்த்தசெந் தீயின்
விரைந்தெழும் வாள்வரி வேங்கை
விடுப்பவங் கதுவந் தெதிர்ந்திட விகழ்ந்து
விடாதகன் றேறுரித் திருள்கொண்
டிலங்கொளி யிரவி யனையமெய்ப் படுத்த
விறைவனே யநிட்டநின் றகற்றி
யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 4

மூக்கிடை யிரண்டு விழிகளே றுதன்முன்
முடங்குகைக் கோலொரு காலா
முன்னநின் றிருவாய் மலர்ந்தருள் செய்த
முதிர்கலைப் பொருள்படித் தவராய்க்
கார்க்கடன் முகட்டி னிரவிவந் தெழுமுன்
கடிதுசென் றணிமலர் கொய்துன்
கழற்கிடார் பிறப்பி னுய்ப்பிறப் பினிது
கற்றவ ரிகழ்ந்திடா மையினு
ஞேக்கற நோக்கு முருவமே நாவா
னுகர்ந்திடா வினியபே ரமுதே
நுதல்விழிக் கனியே கறைமிடற் றரசே
நுவலரு மாயையிற் பிறவா
யாக்கையி துடைய வருட்பெருங் கடலே
யெழுந்தொடுங் காதவான் சுடரே
யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 5

திருக்குறு மழுக்கா றவாவொடு வெகுளி
செற்றமா கியமன வழுக்கைத்
தியானமென் புனலாற் பொய்புறங் கூற
றீச்சொலென் கின்றவா யழுக்கை
யருட்கிளர் நினது துதியெனும் புனலா
லவத்தொழி லென்னுமெய் யழுக்கை
யருச்சனை யென்னும் புனலினுற் கழுவா
வசுத்தனே னுய்யுநா ளுளதோ
விருப்பொடு வெறுப்பிங் கிலாதவ னென்ன
வெண்மதி யோடுவெண் டலையும்
விரைவழி புகுந்து வண்டினம் பசுந்தேன்
விருந்துணுங் கொன்றைமென் மலரோ
டெருக்கையு மணிந்து மின்னொளி கடந்த
வீர்ஞ்சடைப் பரந்தனு னுடையா
யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 6

சிவமுட னமூர்த்தி மூர்த்திகர்த் திருவஞ்
செயன்மலி கருமமென் றருநூல்
செப்புதத் துவமுஞ் சதாசிவ னீசன்
றிகழ்தரு பிரமனீ சுரனே
டுவமையி லீசா னப்பெய ரவனென்
றுரைத்திடு மூர்த்திக டாமு
முற்றவீ சான முதற்பிர பாவ
முடையநின் றன்மையென் றுணர்வேன்
புவிமுத லனைத்து மாக்குத லளித்தல்
போக்குத லுயிர்வினை யருத்தல்
புதிதுறச் செம்பிற் களிம்பென வறிவைப்
புணர்மல மகற்றுத லென்று
மிவைபல வியைந்தும் விகாரமொன் றின்றி
யிரவிபோ னின்றகா ரணனே
யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 7

தான்பெறு மழலை மொழிமகன் றன்னைத்
தன்கையா லுளங்களித் தரிந்து
சமைத்துல கறிய விடுபெருந் தொண்டன்
றனைச்சிறுத் தொண்டனென் றவன்சே
யூன்பெறு நீயே யுரைத்தனை யென்று
லுரிமையோர் சற்றுமி லாதே
லன்றிருத் தொண்ட னென்றிருப் பதனைக்
குன்றுதல் பெரும்பிழை யன்றோ
தேன்பெறு நளின மலர்களா யிரத்தோர்
செழுமலர் குறைபட விரைந்து
செங்கணொன் றிடந்து குறையற நிரப்பித்
திருமறைச் சிலம்படிக் கணியா
யான்பெறு நிதியே யென்றுல களந்தோ
னேத்திநின் றிறைஞ்சுறு மமுதே
யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 8

நின்புகழ் பாடும் பாணனார் தமக்கு
நிதிதரச் சேரலன் றனக்கு
நீமுன முடங்க லொன்றளித் தருபோ
னிகரிலா வசவநா யகன்ற
னன்பினி லொருநா ளுயிரங் கூறிட்
டடுத்தகூற் றினிலொரு கூறிங்
களிப்பதற் குனது திருமுக மருளா
லடியனேற் களிக்குநா ளுளதோ
பொன்புரை கடுக்கை மலர்ந்தசெம் பவளப்
புரிசடைப் பேரருட் குன்றே
புணர்முலைக் கயற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்ப்
பொற்றொடி யிடத்துவா ழமுதே
யென்புவெண் டலையு மணிந்துநான் புனித
னென்றுமென் றிருந்திடு பவனே
யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 9

வங்கையர் மூத்த சங்கையர் சென்ன
மசவண ரசகணர் வீர
மார்ச்சையர் பிப்ப பார்ச்சையர் வள்ள
மல்லையர் கல்லைய ரெங்கள்
சங்கண வசவ ராசையர் சேட
தாசையர் சங்கர தாசர்
சவுண்டைய ரென்றிங் கெவரடிக் கேவ
றலையின்றிச் செய்யுநா ளுளதோ
பங்கய மலரோ டரிவிழி பரித்த
பதமலர் சிவப்பவே னெடுங்கட்
பரவைதன் மனைக்கட் சுந்தர னேவும்
பணியெலா முனிவற வியற்றி
யெங்கணும் விளங்க நம்பியா ரூர
னேவல னெனப்படு மிறையே
யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 10

நெடுங்கழிநெடில் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

நூல் 31

குறுங்கழிநெடில்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

குறுங்கழிநெடில்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்செய்வா ணிகர்போ லெவ்வழி யானும்
புண்ணிய மீட்டினு மறிஞர்
கொன்செய்பா தகமே புரிந்தன னின்றாள்
குறுகுவ தென்றென விரங்க
முன்செய்தி வினையோ கனவினு மறமே
மொழிகிலேன் களித்திருக் கின்றே
னென்செய்கோ மறலிக் கென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 1

மென்னிழற் றருவை யடைபவர் தம்மை
விடாநிழல் விட்டிடு மாபோ
னின்னடிக் கமல மடைந்திடிற் றொடர்ந்து
நீங்கலா வினையுநீங் குறுமே
கன்னலிற் கனியிற் சுவைதரு மமுதே
கண்மணி யேயருட் கடலே
யென்னுயிர்த் துணையே யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 2

முந்திரு வினையுந் தமவென விருப்பின்
முற்றவற் றின்பயன் றருவாய்
வந்தவை யினவென் றிருப்பினங் கவற்றை
மாற்றிவி டுறவருள் குவையே
நிந்தையி லென்னெஞ் சனாதுநெஞ் சென்மெய்
நினைதுமெய் யென்றனிந் தியமின்
னிற்றிய மெனக்கொண் டென்காத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 3

கண்ணுடைக் குறையாற் சுடர்பல வாகிக்
காட்டல்போற் காரண முதலாப்
பண்ணுடற் றிறஞ்சே ரென்றிருக் கதனாற்
பலவுரு வாயினை யொருநீ
பெண்ணுருப் படைத்த பேரரு ளிடப்பால்
பெற்றிட வுகந்தளித் தவனே
யெண்ணிடைப் படாம லென்காத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 4

பிறவிமா மிடியன் றுனெதிர் கண்ட
பெறற்கரி தாயவைப் பென்ன
வறிவிலே னயன்மாற் கரியநின் றன்னை
யம்மவோ வெளிதாகண் ணுற்றேன்
றுறவினோ ருள்ளத் தெழுந்தொளி பரப்பித்
தொல்லிருள் கடியுமெய்ச் சுடரே
யிறைவிகூற் றுடையா யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 5

நினக்குறு கூறு மென்மன மதனை
நிரைவளைத் தளிர்க்கைகெட் டிலேவேற்
சினக்குறு மலர்க்கட் பேதையர் கொளாமற்
செறிந்துநீ யேகவர்ந் தருள்வாய்
புனக்குற மகட்கு மயல்கொடு திரிந்த
பொறிமயிற் குமரனைப் பயந்தோ
யெனக்குறு துணையா யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 6

அன்பினுக் கன்றி நான்புனை மலருக்
கருளுவை யலேமலர்க் கருளின்
முன்பெடுத் தெறிந்த சாக்கியன் கல்லின்
முருகலர் மிகவுமின் னுதோ
துன்பமுற் றிடுசிற் றின்பவெவ் விடயந்
துறந்துளோர் மனத்தெழு தருபே
ரின்பநற் கடலே யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியை. 7

ஆடுற வடியேன் புதுக்குடந் தருநீ
ரன்பன்வாய்ப் புனலுனக் காமோ
கூடையின் மலர்பித் தையிற்றரு மலரோ
கூறுமென் கவியவன் மொழியோ
நாட்டு மொருநீ யிறையெனும் வழக்கை
ஞானசம் பந்தனாற் றிட்ட
வேடுறை செய்ய வென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 8

மெய்யுறு பிணிக்கு விலக்குவ வொழித்து
விதித்தன கொள்ளுவன் பிறவி
மையுறு பிணிக்கு மவ்வகை செயாமல்
வருத்துமந் நோயிடைப் படுவேன்
பெய்யுறு வளைக்கைத் திருநுத லுமையாள்
பெருவிழிக் கணைகொடு விடாம
லெய்யுறு முரத்தோ யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 9

சரிப்பினு மொருபா லிருப்பினு முறக்கச்
சார்வினும் விழிப்பினு மொருசொல்
லுரைப்பினும் போக நுகர்வினு மாவி
யொழிவினு நின்னையான் மறவேன்
விருப்புறு மலரும் விரையுமே போல
விம்மியெங் கணுமுறு பொருளா
யிருப்பினு மரியோ யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. 10

குறுங்கழிநெடில் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞான பாலைய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

நூல் 32

நிரஞ்சனமாலை

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

நிரஞ்சனமாலை

கட்டளைக்கலித்துறை.

நிரஞ்சன சூனிய நிட்கள மாகியந் நிட்களத்தின்
வருஞ்சிவ சித்தாச்சின் னாதவிந் துக்களை மன்னியொன்று
யருஞ்சுட ராயக ராதிப் பிரணவ மாகிநின்று
தருஞ்சகம் யாவுமென் கையா லயத்திற் றனிமுதலே. 1

குருவாகி முத்தனு விற்கிரி யாதிகள் கொண்டொருமூன்
றுருவாய் மலமொழித் தாவிகண் மூவங்க மாவருளி
யொருவாது தான்முதன் முப்பொரு ளாகி யுவந்துநிற்குந்
திருவாரு மென்கைத் தவிசிடை மேவுஞ் சிவலிங்கமே. 2

என்னை யறித னினையறி கின்ற வியல்பதென்னு
துன்னை யெனைவிட் டறிவான் றொடர்த லொருவனிழ
றன்னை யடியின் மிதிப்பான் றொடருந் தகைமைத்தன்றோ
பொன்னை நிகர்செஞ் சடைக்கற்றை யென்கைப் புராந்தகனே

தன்பொரு ளென்ப நினைப்பிறர் தம்பொரு டாவரமா
மென்ப னறிந்து முயிர்க்கே ளிருப்பவு மேதிலர்மெய்ப்
புன்புணர் வெஃகு மடமாதி னின்னிற் புறந்திரியு
மன்பிறு மென்பவம் போமேயென் னங்கை யமர்ந்தவனே

அங்கையி னெல்லி யெனவங்தே னங்கை யமர்ந்தவிளந்
திங்களங் கண்ணி நினையன்றிப் போய்ப்பிற தெய்வத்தொழல்
கொங்கவிழ் பூந்துணர்க் கற்பக நீழற் குடிமுனிந்து
பொங்கெரி வெந்நிர யத்தா டிருப்பப் பொருந்துவதே. 5

சித்து நிரஞ்சனத் துச்சூனி யத்துச் செயலுனைநீர்
நித்தி வசாதி சரணன் சரணனந் நிட்களத்தே
யத்தனி மாலிங்க மாதியி ஞனயிக் காதிகளாய்
மெய்த்த வினையென்று நீங்கேனெ னங்கை விடாதவனே.

கண்ணி னிரவி செவியிற் றிசைநின் கருத்தின்மதி
யொண்ணுத லிற்கனல் வாயுத ரத்தி லுயிர்ப்பில்வளி
வண்ண வடியிற் புவியிந் நிரணயன் மால்புயத்தி
லண்ணல் வதனத் தரன்றோன் றுமென்கை யமர்ந்தவனே

காயங் கரணநற் பாவ மறிபவன் காணறிவு
ஞேயங்க ளாகி முதனடு விறுதி னக்கயலே
யாயிங் கொருபொரு ளர்ப்பிப்ப லென்ப தவிச்சையன்றோ
பாயுஞ் சினவிடை யொன்றூரு மென்கைப் பரஞ்சுடரே.

சத்தங்க லிங்கங்க ளாயே நிகழ்ந்தது சத்திபத்தி
சித்திங் கண்டந்தது கைமுக வர்ப்பித சேடங்களாய்
மெத்தன் றிலங்குநின் னுனந்த மேயென் விழிகளிப்பக்
கைத்தங்கு செம்பொரு ளேயருள் காட்டுங் கறைக்கண்டனே.

வான்குறித் தெய்யுங் கணைநதிக் கேநிற்குழ் வானெனவே
யான்குறித் தெய்தப் புகுமறி வின்கணிருத்திகண்டாய்
கூன்குறித் திங்கட் சடையாய் மகரக் குழைதடவு
மான்குறிக் குங்க ணுமைபங்கனே யென்கைப் பாணிக்கமே

பிரமமுந் தானா மயலென் றருச்சிக்கும் பேதநிலை
தருமம் மயலற நானாகி நின்றனை தான்சிவமென்
றருமை வினையி லபேதம் புகாம லருச்சிக்குமா
றிருமை வடிவுகொண் டுற்றாயெ னங்கை யிறையவனே. 11

கோலந் தருமடி நாப்பண் விருத்தநற் கோமுகமா
ஞாலங் கருதருங் கோளகந் தம்மி னயந்தடியேன்
சீலங் கொளுமரு ளாசார மாகி நிகழ்ந்துநிற்கு
மூலங் கரணங் கலந்தங்கை மேவிய முக்கண்ணனே. 12

மண்ணும் புனலுஞ் சுடுசெழுந் தீயும் வளியுமகல்
விண்ணும் படைத்து விளையாடிக் காக விழியிரண்டு
நண்ணுங் கருமணி யொன்றென வேபவ நாசமுறக்
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்துநின் றாயென் கைக்கண்ணுதலே.

நாக மெனவும்பின் கோக மெனவுமெய்ஞ் ஞானத்தினாற்
சோக மெனவுஞ் சொலுமறி யாமை தொலைத்தொருநீ
யாக முழுது நிறைந்துநின் றாய்நல் லருட்கடலே
பாக மொருபெண் குடியாகு மென்கைப் பரஞ்சுடரே. 14

ஒன்றிரண் டாயவை பற்பல வாகி யுதித்தமுறை
சென்றிரண் டாகிப்பின் னொன்றாகி நிற்குஞ் சிவமொடங்க
மென்றிரண் டாக வுரைப்பார் நினதிய லெய்திலர்காண்
மின்றிரண் டாலன்ன மேனிய னேயென்கை வித்தகனே.

உறங்குது மென்றுறங் காநிற் பவரிலையோங்கொளியாய்ப்
பிறங்குமுனையடைந் தோமென் றிருப்பது பேதைமைகா
ணிறங்குணி போல வேனைக்கொண்டு நின்ற நிலையினின்று
புறம்பக மொன்று மிலாதென்கை மேவும் பிராந்தகனே.

குருவிற் குதவு முடல்சரத் திற்குக் கொடுத்தனூறு
திருவிற் றிகழு நினக்கே தருமனஞ் சேயரிக்கட்
பொருவிற் புருவ மடமாதர் தம்மிடைப் போக்குறுமென்
கருவிற் கொழிவுள தோகர பீடத்தெங் கண்ணுதலே. 17

துயிலினும் போகினு நிற்கினும் வீழினுஞ் சொல்லினுமொன்
றயிலினுங் காணினுங் கேட்பினும் வாழினு மல்லலொடு
பயிலினுஞ் சோரினுந் தேறினு நீக்கினும் பற்றினும்பொய்
குயிலினுஞ் சோம்பினு நிற்கட வேனென்கைச் சொற்றவனே

ஓடுந் தனமும் புகழும் பழியு முயர்விழிவுங்
கேடுந் திருவு மமுதமும் புற்கையுங் கேள்பகையும்
வீடுங் குடிலு மகளிரு மன்னையும் வேறறவே
நாடுங் கருத்து வருமோ வெனக்கென்கைந் நாயகமே. 19

பாடு மவனுமொண் பாட்டுமப் பாடப் படுபவனு
நாடு மவனினி னீயன்றி வேறிலை நான்முகன்மா
றேடு மருமருந் தேயமு தேயிளந் திங்கண்முகிழ்
சூடு மணிவிளக் கேகர பீடத்திற் றூயவனே 20

இல்லாள் புதல்வ ரனைதந்தை பொன்மண் ணிடைவிழைவு
செல்லா மருளு மயறீர்ந்து நின்கழல் சேர்ந்துனக்கே
யெல்லா முதவுநற் சித்தத் துறைகுவை யென்கையுள்ளாய்
நல்லார் புகழ்தரு மாசார லிங்கமென் ஐமுற்றே. 21

பழியாம் பிறர்தம் பொருண்மனை வேட்கைபரதெய்வமோ
டொழியா வருடரு மட்டா வரண முவந்துகோண்டே
வழியா அயருநற் புத்தி யெனுங்கை யமர்வைகண்டாய்
மொழியா வருங்குரு லிங்கமென் றேயென்கை முன்னவனே

விடயங் களினண்ணி யானென தென்று மிகையொருவி
யடையும் மலவினைக் காக்குந் தவிரகங் காரப்பெய
ருடையங் கரமிசை நற்சிவ லிங்கமென் றுற்றனைகாண்
புடையம் பிகையொ டமர்வாயெ னங்கைப் பராந்தகனே.

நில்லா தியங்கும் வளியொடு கூடி நிலையழிந்தே
புல்லா விடயத் தலமர லீங்குபு பொய்யினெறி
செல்லா தொளிர்நன் மனத்தே யிருத்தியென் செங்கையுள்ளாய்
கல்லா ரறிவருஞ் சங்கம நாமங் கடைப்பிடித்தே. 24

உடம்பு சதிபதி தானாய் விடயங்க ளுண்டுழலா
தடங்கு சதியொரு தானாகி நீபதி யாகவுனைத்
தொடர்ந்து நுகருநன் ஞானக் கரத்திடை தோன்றுவைமால்
கடந்து வருபிர சாதமென் றேயென்கைக் கண்ணுதலே.

யானு மடிமை சிவனே யிறையென் றிருப்பதுபோய்
நீநா னெனப்படும் பேத மிலாமை நெறியுதவு
மானு துயர்ந்தசற் பாவத்து மாலிங்க மாகிநின்றாய்
வானு டரியவ னேகர பீடத்து மாணிக்கமே. 26

உலகிய றன்னை யொருவாது பற்று முளத்தொளியா
யிலகிய நின்னைத் தெரிப்ப தொருவற் கெளிதுகொலோ
சிலைகவர் கையில் விளங்காய் பிடித்தல் செயுமவர்யார்
விலகுதிண் டோளணி கொண்டவ னேயென்கை வித்தகனே. 27

ஆனந்த வாரிதி யாகிய நீகை யமர்ந்திருப்ப
நானந்து தீவிட யந்தேடிச் சென்றுண்டு நைந்தழிதல்
வானந் தமுதங் கரத்தே யிருப்பதை மாற்றியருந்
தீநஞ் சருந்துத லன்றோ நிரஞ்சன சின்மயனே. 28

உருவஞ் சுவைநிறை வாகிய மூன்று முவந்துகொண்டு
மருவங்க முள்ள முருவக லாதுள்ள வாறுநின்று
யருவன் றுருவன் றருவுரு வன்றி யறிவுருவாய்க்
கருவன் றுலகம் படைத்தாடுமென்னைக்கறைக்கண்டனே

வில்லேன் சிறிய ரினப்பெரி யோரை விரும்பியென்று
கல்லேன் பிறர்மனைப் போக்கொழி யேன்பொய்ந் நடுநடுங்க
வல்லேன் றிருவடி நீழலி லென்னெஞ் சுருகிநையேன்
நல்லேன் றெழும்புசெ யேனென்செய் கேனென்னைத் தூயவனே

அழியும் பொருள்கொடுத் தேசங் கமத்திற்கழிவில்பொருள்
பழியும் பவமு மிலாதெய்த லாயும் பயனிலவாய்க்
கழியும் பழ்நெடு நாணீத் தமுதங் கமருகுத்தேற்
கொழியும் பவழுள தோகர பீடத் துறைபவனே. 31

நிரஞ்சனமாலை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

நூல் 33

கைத்தலமாலை

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

கைத்தலமாலை.

ஒருவிகற்பவெதுகைக் கலிநிலைத்துறை.

முன்ன மாலய னிந்திர னமரர்கண் முனிவர்
பன்னு மாரணம் போற்றுதற் கரியநம் பரமன்
மின்னு லாவிய சடாடவிக் கடவுள்வீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 1

அன்ன மாயும்வெண் பிறைமருப் பேனமென் றுயு
முன்ன நான்முக னாரணன் றேடரு முதல்வன்
பின்னு வார்சடைப் பெருந்தகை பீடமாக் கோடற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 2

தன்னை மேவிவந் தனைபுரி பவன்செய றடுப்பா
னுன்னி மேல்வரும் வெந்திறற் கூற்றினை யுதைத்த
மன்னு மாலயற் கரியவன் வந்துவீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 3

தன்னை நேர்வட காசிதென் கயிலைகே தார
மன்ன வார்வய லம்பல நமன்றமர் வராமற்
கன்னன் மாமதற் றெறும்விழிக் கடவுள்வீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 4

கன்ன லாரமு தினுஞ்சுவை தருவதாய்க் காண்பா
னுன்னு மாலயற் கரியதா மொருமலை யுச்சி
மன்னு மோர்பவப் பிணிமருந் தெளிதுவந் திருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 5

அன்னை யாகியின் னுயிர்க்குயி ராமரு ளாளன்
பொன்னு மாரமு மணியுமா ரமுதமும் போல்வான்
றன்னை நாடொறுங் கண்டுகண் களிப்பதாச் சார்தற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 6

அன்ன மூர்பவன் முதலியோ ரபயமென் றடைய
முன்ன மாலமுண் டவர்துயர் களைந்தருண் முதல்வன்
மின்னு மாமழு வலமுடை வீரன்வீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 7

பன்னு மாமறை தமிழினாற் பாடுநம் பிக்குப்
பொன்னு மாடையு மணிகளு மூர்தியும் பொருளு
மின்னு மீபவ னருளினன் மேவிவீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 8

பின்னும் வார்திரைக் கடலின்வீழ்ந் தமிழ்கையிற் பிடிப்ப
முன்ன மோர்புணை யகப்படு முறைமைபோற் பிறப்பி
னின்னல் கூர்பொழு தெம்பிரான் வந்துவீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 9

தன்னை யோர்பொழு திறைஞ்சுவான் கருதியித் தரைமேன்
மன்னு மாலயம் யாண்டுள தெனவல மராமற்
பொன்ன வாமலர்ச் சடையுடைப் புனிதன்வீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. 10

கைத்தலமாலை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இஷ்டலிங்கவபிஷேகமாலையின்

குறிப்புரை

செய்யுள் (1) சிவலிங்கமே எவ்வகைமூர்த்திகளுக்கும் மூலமென்பது.

(2) ஆகமோற்பவவகைகளும், அவற்றில்விதிக்கப்படும் விதிமார்க்கம் பத்திமார்க்கம் இரண்டானும் முத்தியுண்டென்பதும் விளக்கியது. (3) நின்மலபஞ்சாவத்தையினியல்பும், சிவம் அவற்றிற்கும் அதீதப்பட்டதென்பதும் கூறியது.

(4)பெருமானுக்கு ஒன்றினும் விழைவில்லையாகவும் ஆன்மாக்களுய்வான் ஆகமங்களில் ஆராதனைவிதித்தது.

(5) பெருமான் அனுக்கிரக நிக்கிரகவியல்பு.

(6) வீரசாமானியருக்குத் தூலதனுவிற்செய்யப்படும் இஷ்டலிங்க எழுவகைத்தீக்ஷை.

(7) வீரவிசேடருக்குச் சூக்குமதனுவிற் செய்யப்படும் பிராணலிங்க எழுவகைத்தீக்ஷை.

(8) வீரநிராபாரருக்குக் காரணதனுவிற் செய்யப்படும் பாவலிங்க எழுவகைத்தீக்ஷை. (9) அபிஷேகங் கொள்ளுமுறைமை.

(10) சிவானந்தத்தினுயர்வும் சைவவருணெறிச் சிறப்பும்.

இஷ்டலிங்கவபிஷேகமாலையின் குறிப்புரை

முற்றிற்று.

நெடுங்கழிநெடிலின் குறிப்புரை

செய்யுள் (1) எப்பிறவி நல்லனவென விளுதற்கணின்ற ஓகார மிரண்டனுள் முன்னையது அர்ச்சனைபுரிந்த சிலம்பியாதியவற்றி னுயர்பும், பின்னையது அதுபுரியாத மூடரினிழிபும் தோன்ற நின்றன. தெறித்தவர்தமையும் வைத்தருள்வோயென இயையும்.

(2) அமைத்து கடக்கிடாது இயன்றயாக்கையெனக் கூட்டுக. இத்திறயாக்கையாதிய வுடையராய்த் தோழமைபூண்ட நம்பியாரூரர் முதலியோர் விரும்பியவாறுசெய்யத் தேவரீரே வலிந்துசெல்லுங்காலத்தும் அவர் அவ்வரியயாக்கையையும் வெறுத் துத் தேவரீரையேநண்ண; யான் இவ்விழிவுடல் நீக்கத்திற்கு அழி வேன்; இங்ஙனமாயின் எங்ஙனமுய்வேன் என்பது.

(3) ஐம்புலன் - ஈண்டு ஐம்பொறிகள்.

(4) உலகையளந்த திருமாலாதியர் நறுமலர்சாத்தலாதிய ஒவ்வொருதொண்டையே மேற்கொண்டொழுகாநிற்க; அவர்முன் நாணமின்றி இத்தொண்டனைத்தும் ஒருங்குடையதாகிய உமதுபூசை யைச் செய்கின்றேன் எனதறியாமை என்னே! என்பது. இறை வரையழிப்பான் யாகமியற்றிப் புலியாதியவிடுத்தமைபற்றித் தாருக வனமுனிவரை விலங்கினுங்கடையரென்றார்.

(5) மூக்கிடைவிழிகளேறல் -காட்சிமழுங்கக் கண்சுருங்கல்.

(7) சிவசாதாக்கியமுதலிய ஐந்துசாதாக்கிய தத்துவங் களையும் சதாசிவமூர்த்திமுதலிய ஐந்து தத்துவமூர்த்திகளையும் முறையே உற்றன ஈசானம் சத்தியோசாதம் வாமதேவம் அகோரம் தற்புருஷமென்னும் முகங்களாகிய பிரபாவங்கள் எனக் கொள்க.

(10) வங்கையராதியர்சரித்திரங்களை வசவபுராணத்துட் காண்க.

குறுங்கழிநெடிலின் குறிப்புரை

செய்யுள் (1) பொன்செய்வாணிகர் - பொன்வினைபுரியும் வாணிகர்- (தட்டார்) பொன் ஈட்டும் வணிகருமாம். என்செய்கு - யாதுசெய் வேனென்னும் தன்மையொருமை வினைமுற்று. ஓ - வினைப் பொருட்டு. (2) விட்டிடுமாறு - கடைக்குறைந்தது. ஆறு - தன்மை.

(3) தமவென - தம்முடையனவென.

(6) குருபணிக்கு உடலும், சங்கமபூசைக்குப் பொருளும், சிவத்தியானத்திற்கு மனமும், உரியனவாகப்புரிதல் வேண்டுமென் னும் நூற்றுணிபுபற்றி நினக்குறுசுூறும் மனமென்றா. இதனை நிரஞ்சனமாலை (17)வது செய்யுளினும்உணர்க.

(7) மலர்க்கருள்வதாயின் என்மலர் கல்லினுந்தீதோ என்பது. (8) தருநீர் உனக்கு வாய்ப்புனலாமோ என இயையும்.

நிரஞ்சனமாலையின் குறிப்புரை

செய்யுள் (29) கருவன்று - கருவன்றி. கரு - வித்து. * "விச்ச தன்றியே விளைவுசெய்குவாய்" என்பதனானும் அறிக.

* திருவாசகம் திருச்சதகம். கருவென்று என்பதும்பாடம்.

கைத்தலமாலையின் குறிப்புரை

செய்யுள் (5) கன்னல்வீனமு தென்பதும் பாடம்.

(6) அன்னைபாதியன், கண்களிப்பவே, என்பதும் பாடம்.

சிவநாம மகிமையின் குறிப்புரை

செய்யுள் (4) இறந்திடாது என்பது ஈறுகுறைந்தது.
" (5-6) காணிய கூறிய என்பன செய்யியவென்னும் வினையெச்சம். (7) வெண்மதிசூடி - வினைக்குறிப்புப் பெயர்.

முற்றிற்று.

நூல் 34

சீகாளத்திப் புராணம்

7. கண்ணப்பச்சருக்கம்
8. நக்கீரச்சருக்கம்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	23	2	பாய்பெய்து	பால்பெய்து
18	89	3	குலத்தொடும	குலத்தொடும்
23	112	3	செழும்போதும்	செழுஞ்போதும்
35	175	3	மொய்தழ	மெய்தழ

உ

சிவசண்முகன் றுணை

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

சீகாளத்திப் புராணம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது

ஏழாவது

கண்ணப்பச் சருக்கம்.

கலித்துறை.

மதியின் மானிளங் கன்றினை வரிசிலைக் குறவர்க்
குதலை மென்மொழிப் பேதையர் பச்சிளங் கொடிப்புல்
பதும மென்கையா னீட்டுபு பரிவுட னழைக்கும்
புதுமை கொண்டவெற் புடுத்தது போத்தப்பி நாடு 1

தாவி லத்திரு நாட்டுசீ றூர்களிற் றலைமை
மேவி நீணறுஞ் சந்தன நிரைத்துவெண் கவரி
மாவின் மென்மயிர்க் கற்றைவேய் சிற்றில்கள் வயங்கி
யோவில் சீருடுப் பூரெனக் குறிச்சியொன் றுண்டால் 2

வேடர் மங்கையர் முன்றிலி னின்றபூ வேங்கை
பாடு கொம்பரிற் றொடுத்தபூந் தொட்டிலி னமர்ந்த
தோடு ரும்பசுங் குழவிதா லாட்டுசெவ் வழியின்
பாடல் கேட்டுபா யியினுறங் குவமலைப் பக்கம். 3

இரும்பிற் செய்தன திண்புயத் திறவுளர் மைந்தர்
விரும்பப் பின்றிரிந் திளம்புலி கற்குமால் வீரம்
பெருங்கைச் செம்புகர் முகத்திளம் பிடியினம் பிணைபோற்
கருங்கட் செய்யவாய்க் குறத்திய ரணிநடை கற்கும் 4

வென்றிக் குஞ்சர மத்தக முத்தமும் வேயிற்
பன்றிக் கோட்டிடை வருமொளி முத்தமும் பரப்பி
முன்றிற் பற்பல சிற்றில்கள் செய்யுமான் முனியாக்
குன்றிச் செம்மணி யணியுடைப் பேதையர் குலமே. 5

நெடிய சந்தனக் காற்கரி மருப்பித னின்று
கடிகொள் பைந்தினை கவர்பசுங் கிளியினங் கடியு
மடநல் லாரிசை கேட்டனு மாடக நல்யாழ்
தடவல் விட்டுவிச் சாதரர் செவித்துணை தாழ்ப்பார். 6

இனைய பற்பல பெருவள மெய்துமவ் வூரிற்
குனியு நோன்சிலைக் குறவர்தங் குஞ்சிதோய் கழற்கால்
வளச ராதிப னுகனென் பானிகல் வாட்கண்
மனைவி தத்தையென் பாளொடு வாழ்ந்தினி திருந்தான் 7

வாழு நாளின்மென் மழலையஞ் சொன்மக வின்மைத்
தாழ்வி னுளனி மனங்கவன் றிறவுளர் தலைவன்
விழி வாய்க்கயி லரிமதர் நெடுங்கண்வேய் மென்றோ
ளேழை நுண்ணிடை மனைவியோ டின்னண மெண்ணும் 8

கண்ணில் யாக்கையுந் திங்களில் கங்குலுங் கண்போ
லண்ணன் மந்திரி யில்லர சாட்சியு மருளிற்
றிண்ணெ னெஞ்சமும் புலவரி லவையுமோண் டீம்பால்
வண்ண வாயிள மக்களில் வாழ்வுமோப் பாமால். 9

சேற லைந்தமென் சீறடித் தளிரோடு தீம்பாற்
சோற லைந்தகைத் தாமரை யோடுசெந் துகிர்வா
யூறு நீர்நனை மார்பினோ டிளமகா ருந்தி
யேறு மின்பமுள் ளதனையே யுடம்பென விசைப்பார் 10

அரிகோள் பொன்புனை கிண்கிணி தண்டையோ டணிந்த
தருண மென்றளிர்ச் சீறடித் தளர்நடைச் சிறுவர்
மருவ ருதசெவ் வாம்பல்வாய் மழலையா ரமுதம்
பருகி லாச்செவி பாவையின் செவியெனப் படுமால் 11

இம்மை யின்பொடு மறுமையி னின்பமென் றிரண்டு
மம்மென் மைந்தரை யில்லவர்க் கில்லைமற் றதனு
லெம்மை யாளுடை முருகவே ளடிமல ரிறைஞ்சிச்
செம்மை நன்மகற் பெருகுவ மெனச்சிந்தை செய்தான் 12

சிந்தை செய்தவன் வரைபக வெறிசுடர்ச் செவ்வே
லெந்தை வாழ்வதற் கேற்றதோர் சினகர மியற்றி
நந்து பூசனை நடத்துபு நடிக்குமா மயிலும்
வெந்தி றற்கொழுஞ் சூட்டுவா ரணங்களும் விடுத்தான். 13

இரலை தொண்டகந் துடிமுதற் பறையொலி யீண்டத்
திருவி ழாவயர்ந் திலங்குசெங் காந்தளந் தெரிய
லுருவ வேலனைக் கூயகன் களனணி யுறுத்து
வெருவ ருந்தகை வெறியயர் வித்தனன் விழைவால். 14

கடிகொ ளவ்வெறி யாட்டிடை யாவருங் காணச்
சுடர்செய் வேற்படைக் குருசிலவ் வேலன்மேற் றோன்றி
யோடிவி லன்போடு செய்தவிச் சிறப்பினுக் குவந்தேம்
படியெ லாம்புகழ் மகற்றரு குவமெனப் பகர்ந்தான். 15

பகர்ந்த சொல்லமு தந்துணைச் செவிகளாற் பருகி
யுகந்து மாமகிழ் வெய்திய தத்தையு முவகை
மிகுந்த நாகனுந் திருவடி மலர்மிசை வீழ்ந்து
புகழ்ந்து நின்றனர் மறைந்தன னருட்கடற் புனிதன். 16

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பின்னரவ் வெறியாட் டாளன் பெறப்பெருஞ் சிறப்புச் [செய்து
துன்னிநின் றகலாச் சுற்றத் தொகைக்கெலா மகிழ்ச்சி [செய்து
தன்னமர் மனையுந் தானுந் தளிர்த்துள மினிதி ருந்தா
ரன்னமன் னவள்சின் னாளி லரும்பெறற் கருப்ப முற்றாள்.

உண்டுகொ லென்னு மைய மொழிந்தது மருங்குல் கோங்கின்
வண்டுறு முகுள மென்ன வனமுலை முகங்க றுத்த
பண்டுவ மைக்கு டைந்த பசியவேய்க் குலமு வப்பத்
துண்டவெண் மதிநு தற்குத் தோட்டுணை மெலிந்தவன்றே

மகவுடன் வயிற்றி ருந்து வளர்புகழ் பரந்த தென்ன
மிகவுடல் விளர்த்த தண்டி வெறுப்புவந் ததுபு ளிங்கூ
முகனமர்ந் துண்ணும் வேட்கை யடைந்தது நடையோய்ந் [தன்று
தகைமலர் மென்பூங் கோதை தான்பெருஞ் சுமையா [யிற்றால். 19

கலிவிருத்தம்.

இன்ன வாறு வயாநவி வெய்திய
கன்ன லின்மொழிக் காரிகை பெற்றனண்
மன்னு தங்குல மாசு றுடைத்திடும்
பொன்னி னன்ன புதல்வனை யென்பவே. 20

பெறல ருஞ்சேய் பிறந்தெனக் கானவ
ரிறைம கிழ்ச்சி யிருங்கடன் மூழ்கினான்
பொறையு யிர்த்தவப் பொற்றொடி யெய்திய
வுறும கிழ்ச்சி யுரைப்பவர் யாவரே. 21

நண்ணு மோகையி னாகன் பெருஞ்சிறப்
பண்ணல் வேற்படை யையனுக் காற்றினான்
பெண்ணு மாணும் பெருமகிழ் வெய்தலா
னெண்ணெ யாட்டணி யெங்குநி கழ்ந்ததே. 22

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

மணியினைமண் ணுறுத்தாங்கு வாசவான் புனலாட்டிப்
பணைகொள்குவி முலைபிலிற்றும் பாய்பெய்து நிலந்தேய்த்த
வணிதிலகஞ் சிறுநுதலி லணிந்துமுலைப் பாலூட்டி
யிணையில்கரி மருப்பினிய லெழிற்றொட்டி லேற்றினார். 23

பூங்குழல்வே னெடுங்கண்ணாள் புனலாட்டிப் புனைந்துதர
வாங்குழலை மறவர்கோன் மணிமகனைத் தடக்கையாற்
றாங்குபுதிண் ணென்றிருந்த தன்மையாற் றிண்ணனெனத்
தேங்கியபே ருவகையொடுந் திருநாமஞ் சாத்தினான். 24

நின்வளருங் கரிமருப்பாற் செய்யசைபூந் தொட்டி
[லின்மேல்
விண்வளரும் புனிற்றுநிலா வெண்மதியின் வளர்மைந்தன்
றண்வளரும் பாலாழித் தரங்கமிசை நாகணையிற்
கண்வளருந் துழாயலங்கற் கதிர்மணிவண் ணனைப்
[போலும் 25

மலயமா ருதம்புகுந்த மடுக்கமல மெனநீரிற்
கலைகெழுமா மதியமெனக் கவின்கொடிரு முகமசைய
விலவிதழ்வா யமுதொழுக வெழின்மார்ப மிசையெடுத்துச்
சிலைமறவர் குலதிலகஞ் செங்கீரை யாடிற்றே. 26

தருணமதி நிலத்தினிடைத் தவழ்வதெனத் தவழ்ந்து
பொருதிரைவார் கடலாடைப் புவிமகள்செய் புண்ணிய
[த்தாற்
றிருவடிமா மலர்சுமப்பச் சேர்த்திளமென் னடை
[பயின்றான்
குருதிவடி யிலங்கிலைவேற் குகனருளாற் பெறுமைந்தன்

குன்றிவட மரைதயங்கக் கொடுவரிவள் ளுகிர்க்கோவை
நன்றுகழுத் தினிலிலங்க நனந்தலைச்சீ றார்முழுது
மொன்றுசிறு ரொடுசிறுதே ருருட்டியும்பே தையரிழைத்த
துன்றுமணிச் சிற்றில்லலந் திடைத்தும்விளை யாட்டயர்ந்
தான் 28

ஆர்காரின் றிண்கயிற்று லமைச்சிறுகோல் வளைத்தவிலுங்
கூர்வாய்முன் னுனிபதித்த கோற்கோலுங் கைக்கொண்டு
கார்மேனி மைந்தரொடு கான்புகுந்து கொடுவிலங்கி
னோர்வாய்மென் குருளைபல வெய்தல்செய்தான் விளையாட்
[டால் 29

வாமிளமான் கன்றுகளும் வள்ளுகிர்கோன் குட்புலியின்
கோபளநற் குருளைகளுங் குடாவடியின் குட்டிகளுந்
தாமிழைத்த முற்றவத்தாற் சுவர்க்குலா திபன்பயந்த
மாமகனார் கைப்பட்டு வளர்ந்தவற்றிற் களவில்லை. 30

இவ்வகைய விளையாட்டோ டிளமைந்தன் வளருநாட்
கைவலிய சிலைவிஞ்சை கற்பிக்கும் பருவம்வரத்
தெவ்வடுதோட் குன்றவர்கோன் றேயத்து மறவரெலா
மவ்வழிவந் துறக்கூட்டி யடர்சிலையின் விழாநடத்தி. 31

பின்புசிலை யாசாற்குப் பெருஞ்சிறப்புச் செய்தடிக
ளென்பழைய குடிநிறுத்திவ் விளையோற்குச் சிலைக்கல்வி
யன்பினொடு கொடுக்கவென்று னதற்கிசைதொல் லாசிரிய
னன்பகலில் வரன்முறையே நற்சிலைகைப் பிடிப்பித்தான்.

முற்பிறப்பிற் பல்பெரும்போர் முடித்தசிலை விஞ்சையெல்லா
மற்பழுத்த குவவுத்தோள் வனசரர்தம் பெருமாற்கு
விற்பிடித்த காலத்தே விளங்கியதஞ் சனம்விழியிற்
பொற்பவிட்ட பொழுதேகீழ்ப் பொருள்வைப்புக்
[காண்பதுபோல். 33

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கொள்வலிச் சிலையின் விஞ்சை குறைவற நிரம்பிக் காளை
முள்ளெயிற் றரவு யர்த்தோன் முரட்படை முழுதுங்
[கொன்ற
வெள்வயப் புரவித் திண்டேர் விசயன்வேட் டுவக்கு லத்தி
னுள்ளுவ தரித்தான் கொல்லென் றுரைதர வொழுகு
[நாளில். 34

சேட்டிளஞ் சிங்க மன்ன செம்மலைத் தந்தை கன்னி
வேட்டமா டுவித்த லாற்ற விழைந்தன னதனை நன்கு
கூட்டக்காட் டுறைதெய் வங்கள் கொள்பலி கொடுப்ப
[வுன்னிக்
கோட்டுறு வரிவில் வேடர் குழுவொடு வனத்திற்
[புக்கான் 35

கலிவிருத்தம்

புக்கவன் குழைசிலைப் புளிஞர் யாரையு
மைக்கருங் கயல்புரை வாட்கண் ணூரொடு
தொக்கிருஞ் சுனைப்புன ருேய்ந்து வம்மெனு
வக்கணந் தானுநீ ராடப் போயினன். 36

குரைகட லின்னுமக் குறிய மாதவன்
பருகினும் பருகுமென் றஞ்சிப் பாழிமால்
வரையரண் புகுந்தென வயங்கு பூஞ்சுனை
தெரிவைய ரொடுமறச் செல்வ ரெய்தினர் 37

ஒலிவளைக் கையின ருற்ற போதிரி
பலவிதப் பறவையின் பறையின் காற்றினன்
மலிசுனைக் குவளைக ளசைதன் மாதர்கண்
ணலிபகைக் குடைனி நடுங்கல் போலுமே. 38

மற்றவர் புகுதலின் மணங்கொள் பூவினுட்
டுற்றவண் டிரிதர வாய நீர்ச்சுனை
யற்றைநாள் விரையும்புக் காடு வார்ப்பெரு
நூற்றவேள் பழிவிடுத் தோடல் போலுமே. 39

மேற்படி வேறு.

செய்ய தாமரைத் தேமல ரன்னலா
ரைய வாண்முகத் தோடுற வாடின
மொய்ய ரும்புகண் முத்தந் துயல்வரூஉம்
வெய்ய கொங்கை விருந்தெதிர் கொண்டவே. 40

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தாமரை முகத்தர் குவளையங் கண்ணர் சைவலக் கூந்தலர் [வள்ளைக்
காமரு குழைய ரன்னமென் னடையர் கமலநீள் வளைய [மென் றோளர்
நேமியம் பறவைக் குவிமுலைத் தடத்தர் நிறையித [ழாம்பலம் வாய
ராமட மகளிர் நீரைவிட் டகலா ததினமர்ந் தாடின [ரன்றே. 41

இவ்வழி மூழ்கி வேறிடத் தெழுவ லென்னைநீர் காண்கென [மூழ்கி
யவ்வகை யெழுந்த சிற்றிடைப் பெருந்தோ ளணியிழை [யளகவாண் முகத்தைச்
சைவலத் தருகு மலர்ந்தசெங் கமலத் தனிமல ரெனமனத் [தெண்ணிக்
கொவ்வைவாய் மகளி ரெழுந்தில ளென்று குளிர்புனற் [பரப்பெலாம் பகர்ப்பார். 42

கலிவிருத்தம்.

முரிதி ரைப்புனன் மூழ்கி யெழுதரு
மரிம தர்க்கணு ளங்க ளும் வாண்முக
மிரைதி ரைக்கட லின்கண் ணெழுதல்செய்
விரிக திர்க்கலை வெண்மதி யொத்ததே. 43

அன்ன மென்னவந் திம்புன லாடிய
பொன்னி னன்ன பொறிசுணங் கம்முலைக்
கன்ன லின்மொழி யார்கரை யேறினர்
துன்னு லிபந்தழைத் தூசுடுத் தாரரோ 44

அங்கு நின்றக லங்கையற் றண்ணினர்
மங்குல் கண்படு மாமலர்ச் சோலையுட்
பொங்கு மோகையிற் போய்க்கட வுட்கலர்
கொங்கு நாண்மலர் கொய்யத் தொடங்கினர். 45

தம்மை மஞ்ஞை தழைசிறை மென்குயி
லம்மென் பூவை கிளியென் றறைந்திடன்
மெய்ம்மை யாக விளங்கிழை யார்விரை
விம்மு பூந்தரு மீமிசை யேறினர். 46

கொங்கு தங்கிய கோங்கலர் கொய்யுமோர்
மங்கை கொம்பின் மறைந்து நின்றுளெழில்
பொங்கு வெம்முலை பூமுகி ழாமென
வங்கை கொண்டுதொட் டன்மையின் வெள்கினள். 47

கிராதர் தங்குலக் கிஞ்சுக வாய்மலர்
விராய வேடுஇயர் வேங்கைமே னின்றனர்
குராவ லாமற் குடைந்தளி பாடுபூம்
பராரை வேங்கையும் பாவைகள் பூத்தென. 48

மைய கண்ணியோர் மங்கையோ ராடவன்
கைய டிக்கவின் காணிய மாதுநீ
செய்ய விச்சினைத் தேமல ரெட்டுபு
கொய்ய வல்லைகொ லென்றது கூசினள். 49

வீவி லாற்றலோர் மீளி யொருநடை
யோவ மன்னு ளுயர்சினைப் பூப்பெறத்
தாவல் கண்டதைத் தாழ்வித் தனனவ
ளுவி யன்னவ ளாய்மலர் சிந்தினள். 50

மாதர் தம்மடி வைத்தலிற் பற்பல
வீத லைந்த விதமறிந் தாரல
ரீத சோகநா மேறிய பின்மிகப்
போது கொண்ட புதுமையென் னென்றனர். 51

வடுவ கிர்க்கணுற் றம்மொடு மாறுகொள்
படியி னுலிடம் பார்த்து வளைந்தெனக்
கடிகொள் வண்டின் கணங்கள் மணங்கமழ்
துடிகொ ளுண்ணிடைத் தோகையர்ச் சூழ்ந்தவே. 52

தாத ளைந்தளி தாழிசை பாடுதண்
போது கொய்த புதுத்தளிர் மேனியார்
காத லன்பிற் கணவரோ டெய்தினர்
தீது தீர்க்குமத் தெய்வ நிலையமே. 53

கந்த மாருக் கடிமலர்ப் பைஞ்சுனை
யுந்த னீர்படிந் தவ்வழி யெய்தினன்
மந்த ராசல மென்ன வளர்ந்ததோ
ணந்து பேரிசை நாகன் கிராதர்கோன். 54

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

விரிமலர்த் தொடைக ளாலும் விளங்குவெண் கவரி யாலும்
வெருவரு தெய்வம் வாழும் வீழுடை விலங்கு நீள்கோட்
டிருள்படத் தழைந்த கோளி யெழில்பெற வணிந்து பூசை
புரிபவர்க் கூவிப் பூசை புரிவித்தான் வரிவி னகன். 55

கானக முழுதும் வாசங் கமழ்தாக் குக்கி லத்தி
னீனறும் புகையெ ழுப்பி நெடுநிலங் குருதி பாய
நானெடுஞ் செவிய கோட்ட நண்ணிய திரிம ருப்பி
னூனமொன் றுமி ல்லா வுயர் விடை பலப டுத்தான்.

தேன்பழங் கிழங்கு தொப்பி செறியமை யரிசி யட்ட
வான்பதந் தினையின் மாவை வனத்தின்வா லரிய நன்மா
மான்பயம் பெய்த மைத்த வல்சிதேக் கிலையிற் பெய்து
வான்பயில் கடவுட் கேற்றிக் களித்தனன் றேவ ராளன்.

மறவமெல் லணங்க ளுரும் வனதெய்வம் பராய்வ ணங்கி
முறையறி தேவ ராளன் முழுவிடைக் குருதி தோய்செந்
நிறமுறு சோடை சாத்து நெற்றியர் தெய்வ முண்ட
வறுசுவை யுண்டி யெல்லா முண்டுளங் களித்தா ரன்றே.

வெடிக்குரற் சிலைக்கைச் செங்கண் வேடரும் பவளச்
[செவ்வாய்த்
தடமலர்க் கருங்க ணாருந் தசும்பினு ளிறைத்து வைத்த
வடிகொள்கட் டேற லங்கை மடக்கூபு நிறைய வுண்டா
ருடைநடை சொற்கள் சோரா வொருவர்மே லொருவர்
[வீழ்ந்தார். 59

சிற்றிடை யொருத்தி தைத்த தேக்கிலைத் தேற லேந்தி
மற்றத னகந்தோன் றுந்தன் மதிமுக நோக்கி யுண்டாள்
கற்றையங் கதிர்வெண் டிங்கள் கள்ளொடென் வயிறு
[புக்கின்
றிற்றது நிலவு நம்மூர்க் கினியிலை யுண்மை யென்றாள். 60

களிதரு தேற லுண்டு களித்தியேற் பருகிச் செல்வ
விளிவினின் வெம்மை யாறி வெண்ணிலாத் திங்கள் போலக்
குளிர்கதிர் பெறுவை யீவல் கோள்கெனப் பிழிய லேந்தி
விளிமொழி யொருத்தி வானத் தியல்சுட ரழைத்து
[நின்றாள். 61

செறிதொடி யொருத்தி யுண்ட தேம்பிழி மயக்கந் தன்னாற்
பிறனொரு வனைத்தன் காதற் பிரிவருங் கொழுந னென்றே
யிறுகிள முலையழுந்த விறுகுறத் தழுவி னாளக்
கறைகெழு வேலி னனக் கள்ளினைப் பலபு கழ்ந்தான். 62

கருங்கணா ளொருத்தி தன்வாய்க் கடைவழி நுரைவேட்
[டெய்துஞ்
சுரும்பினை வளைக ளார்ப்பத் தோன்றியுங் கையா னோச்சி
விரும்புநின் பெண்டிர் பாற்போய் விம்மவாய்
[பருகென் றாடி
வருந்தலை மகனே டுடி வைதல்போல் வைது நின்றாள்.

மணங்கமழ் மலர்நு தைந்த வஞ்சியங் கொடியி னைத்தன்
னணங்கிடை யவளென் றுன்பூ வாயைத்தே னொழுக லஞ்சி
யணங்குறீ திறந்தி டாயே லளியனே னுய்வ னேவென்
றுணங்கிய மனத்தான் றழு வுறுதவன் களிப்பு மிக்கான் 64

உண்கடுங் கண்ம யக்க மொழிந்தமிற் கணவ ராட்டப்
பண்படு கிளவி நல்லார் படர்முலை வடம்பி ணங்கக்
கண்கொள லருநு சுப்புக் கவன்றழு நுதல்வி யர்ப்ப
விண்பொரு சினைய வாலின் வீழூச லாடி னாரால் 65

பொரிமல ரனைய புன்கம் புதுநிழற் புளினந் தோறும்
விரிகதிர்ச் செஞ்ஞா யிற்றின் வெயில்புகாப் பொதும்பர் [தோறுந்
தருமிடை யடுக்க ரூறுந் தமாலநீ ளரங்கந் தோறும்
வரிசிலை மறவர் செவ்வாய் மறத்தியர் போக முண்டார்.

மீமிசை நின்ற சைந்து விழுமணி யருவி பார்த்துங்
காமரு மணிக்க லாபக் களிமயி லாடல் கண்டுந்
தேமலர் வனத்து லாயுஞ் சிலம்பெதிர் கூய ழைத்து
மாமதி முகத்தி னார்தம் மகிழ்நரோ டாடி னாரே. 67

இன்னண மெங்கு மாடி யெய்திய சிலைவல் லாரு
மின்னிடை யழுதி ரங்க வீங்கிய குவவுக் கொங்கைப்
பொன்னனார் தாமுஞ் சூழ்ந்து போதர வனத்தி னீங்கித்
திண்ணம ருடுப்பூர் புக்கான் றடக்கைமால் யானையன் னான்

மற்றைஞான் றருக ழைத்து மைந்தனை யைய கேட்டி
யிற்றைநாண் முதலீ நீயே யிறவுளர்க் கிறைவ னாகிப்
பற்றலர் முனைமு ருக்கிப் பகைப்புலங் கவர்ந்து வொற்றம்
பெற்றுமா வேட்டை யாடிப் பெரிதுவாழ்ந் திருத்தி [யென்றே: 69

வழிவழி வந்த வெற்றி வரிசிலை கைக்கொ டுத்துக்
கழிபெருங் காத றன்னாற் கன்னவி றேண்டொ முங்கத்
தழுவிநங் கடவுட் செவ்வே டன்னரு டுணையாச் சென்று
பழுவிடை கன்னி வேட்டம் வாய்த்துடன் வருக
[வென்றான். 70

என்றதன் றாதை பொற்றா ளிறைஞ்சுபு விடைகொண்
[டன்னை
தன்றிரு வடிப ணிந்தான் றுயெனைப் பெற்ற தாயே
மன்றலங் களிறே யிங்கு வருகென வெடுத்துப் புல்லிக்
குன்றுறழ் முலைப்பால் சோரக் குழைந்துநெஞ் சுச்சி
[மோந்தாள். 71

போகுகா னெறிக ளெல்லாம் புதுமலர்த் தண்ணென்
[சோலை
யாகவே புகுந்து வேட்ட மாடிமுட் கிழியு மின்றிச்
சேகுநோன் சிலையா ரோடுந் திரும்புக கண்ணே றின்றி
மேகமே யனையா யென்று வெண்பொடி சாத்தி னாளால்.

தாயடி மறித்துந் தாழ்ந்து தரும்விடை கொண்டு நீங்கி
மேயநீ னிறங்கொள் கச்சை விசித்துடை வாளும் யாத்திட்
டாயிளந் தளிர்தொ டுத்த வலங்கலங் கண்ணி வேய்ந்து
மாயவன் றொடுதோ றொட்டு வரிசிலை யெடுத்துக்
[கொண்டான். 73

பலர்தலை யுலகில் யாரக்கும் வணங்கிலாக் கொடும ரத்தைக்
குலவரை யனைய தோள்ளான் குணங்கொளீஇ வணங்கு
[வித்தான்
வலிகெழு சிலைகு ழைக்கும் வன்மைவான் றூடிப்பி றந்தார்
சிலர்கொடு மரஞ்வ ணக்குஞ் செயலிறும் பூது கொல்லோ.

இருமுதா குரவர் கேளா வீண்டிய மயிர்பொ டிப்பத்
தருமிசைப் பறவை யெல்லாந் தனித்தனி வெருவி யோட
வெருள்கொடு விலங்கி னீட்டம் வேறுவே றிரிதல் செய்ய
வரைபொரு தோளி னான்றை வந்துநா ணொலிசெய் தானால்.

வில்லினா ரம்பி னார்வெவ் வெடிபடு குரலர் காலிற்
செல்பவர் மின்னு வாளர் செறிமழை மேக மன்னார்
கொல்லெறி பிடித்து ரத்து குத்துவெட் டரியெய் யென்னுஞ்
சொல்லினர் தனியாச் சீற்றத் துப்பினர் சூழச் சென்றான்

கணைபிற கொழிய வோடுங் கடுப்பின கொடுங்கூர்ம் பல்ல
தனிவரு சினத்த வேட்டந் தனித்தனி யாட வல்ல
வணியெயிற் றழல்வெஞ் சீற்றத் தரியின்மேல் விடினுஞ்
[செல்வ
பிணிதொடர் பாசத் தோடு பெருவலி நாய்கள் சென்ற.

வலத்தினு மிடத்து முன்னும் பின்னரு மாறி மாறிக்
கொலைத்தொழிற் சுருள்வா னீனாக் கொடுஞ்செவி
[ஞமலி செல்ல
வுலப்பில்பே ராற்றல் வேட ரொடுவிரை துவலைக் கண்ணி
மிலைச்சிய வேடர் வேந்தன் வேட்டையங் காடு புக்கான்.

பலபல விலங்கி னீட்டம் பயிலிட மறிந்து சுற்றும்
வலிவலை சூழ்ந்து சேணில் வழியொதுக் கியபின் வேடர்
கலிகெழு துடிகள் பம்பை கடுங்குர லிரலை யாதி
யொலியெழு வித்து மாக்க ளுறுவலை புகத்து ரந்தார். 79

புக்கயிற் றுழும் புக்குப் புகுவழி யொடியெ றிந்து
மிக்கவல் லுழுவை கேழல் மிடைமயிர்க் காடி முன்னுத்
தொக்கபல் விலங்கின் பார்வை சூழ்வலைப் பரப்புள்
[விட்டார்
மைக்கருஞ் சிலைக்கை வேடர் வயின்வயின் மறைந்து
[நின்றார் 80

கலிவிருத்தம்.

விட்ட பார்வையின் விளியி னலவண்
கிட்டி வந்தமான் கிளையெ லாமுடன்
பட்டு வீழ்தரப் பகழி தூவினர்
மட்டி லாவலி வல்வில் வேடரே. 81

காலிற் செல்லுநாய்க் கணந்த டுத்தலாற்
சாலச் சீறுபு தடையுட் பட்டமா
நீலக் குன்றொடு நிகர்க ளிற்றினம்
வேலிற் குத்தினர் சிலவர் வேடரே. 82

மேற்படி வேறு.

மிடைசெடியிடை மறைமறவர்கள் விடுகணையுட லுருவப்
படுதலுமய லுறுகொடுவரி பதைத்தெதன் றதனைச்
சுடுதழலடு வெகுளியினொடு தொடர்குடர்சரி தரவெண்
டடமுனை வளர் பிறையெயிறுறத் தாக்கியதொரு கருமா.

பரியவரைமர நிரைமஞ்றவரி படுசிலைமுர ணுரவோர்
பொருவிரைசர முருவியவுடற் பொருவருமொரு கருமா
வெரிபுரைதரு பெருவெகுளியோ டெய்கணைவழி போயவ்
விருட்ருமர முரிதரவுரு மெனத்தாக்கிய தன்றே. 84

எழுவுடனெழின் முழவிழிவுசெய் தெழுபெருவலி கெழு
[தோண்
முழுமறவரி னெழுகியகணை முழுகியவுட னுழுவை
வழைகுழைகழை விழைநிழலிடு மழைதவழ்மலை யதிரத்
தழைசெவிமழ வழுவைகள்விழத் தாக்கியதுறு விசையால்

வெய்யவர்குல முய்வகைவரு மெய்யருள்பெறு திண்ண
னையமிறுனை மொய்வலிகெழு மையவில்வல சில்லர்
மைபொடுமிகர் மெய்யுருவிய வையுறுமுனை முள்ளை
யெய்யுதறின வொய்யெனவெகி ரெய்யடுகணை யென்ன 86

மேற்படி வேறு.

கனைமாமழை யிடிபோலதிர் கடுவாய்மரை யாமா
வினையாவலி யுடைமாகளி றெழுவாய்வனம் வாழ்மா
வனைவார்கழுன் மதயானைகண் மலைவார்விடு வார்கோன்
முனைவாளிக ளுடன்மூழ்கலின் முளவாயின மாதோ 87

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இவ்வகை பலவி லங்கி னீட்டமு றாழி லாட்டித்
தெவ்வடு வரிசி லைக்கைத் திண்ணன்மா வேட்ட முற்றிக்
கௌவைகொள் கான நீங்கிக் கடுந்திறன் மறவ ரோடு
மெய்வமி றனதூர் புக்கா னீன்றவர்க் குவகை பொங்க.

பின்னரும் பலகால்வேட்டம் பெருவலிக் காளை யாடி
யுன்னையு மத்த னுங்கண் டகமகிழ் பூப்ப வைகிக்
கொன்னுனைப் பகழிவேடர் குலத்தொடும வாழ்த்த
[வோர்காட்
டன்னுளம் வேட்ட மூக்கச் சரம்புகா வனம்பு குந்தான்.

புருந்தவன் கான மெங்கும் புக்குலாய் மிகவி ளைத்து
மிருந்தழை மிடைம ரத்தின் மென்னிழ றனிது யின்றான்
முருந்தனை வாளி யாக்கி முரணின மரணம் வேவ
கருந்தனி முதல்வ னன்னான் கனவிடை நண்ணி னானே.

பூசிய திருவெண் ணீறும் புலியத ளுடையுஞ் செக்கர்
கூசுபொன் சடையுங் கொண்ட கோலத்தோ டெதிர்நின்
[றென்று
மேசுத லிலாத மைந்த விவ்வரை வடமூ லத்திற்
காசில்பொன் முகரி யாற்றங் கரையிலோ ரிலிங்க
[முண்டால். 91

அதுதுய ரனைத்தும் வீட்டி யரும்பெற லின்ப நல்கு
மதவலி யதைநீ சென்று வணங்குதி யென்று ரைத்துக்
கருமென மறைந்தா னங்கே கண்விழித் திரும்பூ தெய்தி
யெதிரில்போ ராற்ற லான்றிக் கெங்கணு நோக்கிநின்றான்

ஆயகா லையில்வில் வேட ரார்ப்பினு லெழுந்து கான்சூழ்
போயவல் வலைப ரித்துப் பொருகடுங் காலிற் பொங்கி
மாயிருங் கேழ லொன்று மலைபுகப் போதல் கண்டான்
காயழல் வெகுளி யான்பின் கையில்வில் லொடுதுரந்தான்.

துரந்துபின் செல்லச் செல்லத் துணைவிற்போ யெறுழி
[யாற்கீ
ழிருந்தரு ளிலிங்கத் தின்பா லெய்தலு மறைந்த தண்ணல்
வரம்பில்விம் மிதத்த னாகி மற்றிது மறைந்த தென்னோ
தெரிந்தில மென்று நின்றான் சிவலிங்க மிருத்தல் கண்டான்

காண்டனுங் கடவு ளார்தங் கருணைநோக் கினிது பெற்று
மாண்டகு மிரதந் தோய்ந்த வல்லிரும் புருவ மாறி
யீண்டொளி கெழுபொன் னுவ தென்னமுற் குணங்
[கண் மாறி
யாண்டகை யிறைவன் றன்பா லன்பொரு வடிவ மானான்

நாள்பல பிரிந்தி ருந்து நண்ணிய சிறுச தங்கைத்
தாளிள மகனைக் கண்ட தாயெனத் தாழா தோடி
நீளெழு வனைய தோள்கள் நெருங்குறத் தழுவி மோந்து
வாளழ லரக்கி னன்ன மனத்தினான் முத்தங்கொண்டான்

செய்யகண் ணீரரும்பச் செறிமயிர் பொடிப்ப வாதன்
கையகப் பட்ட தெய்வக் கதிர்விடு மணியி னையற்
கையன்வந் தகப்பட் டானென் றணிமெயி றிலங்க நக்கு
மெய்யெலா மெய்யன் பாய விடலைமற் றின்ன சொல்வான்

ஆனையும் புலியு மெண்கும் யாளியு முளவுங் கூர்ங்கோட்
டேனமுந் திரியுங் காட்டு ளெந்தைநீ துணையு மின்றிக்
கூனல்விற் றடக்கை வேடர் குலமென விருப்ப தென்னே
யூனுண வுனக்கி யாவ ருண்கெனத் தருவா ரந்தோ. 98

தேனொடு தினையின் பிண்டி தீம்பழங் காய்கி ழங்கு
மானொடு முயலெய் கேழல் வல்லுடும் பழுங்கி வற்றி
னானுண வென்றிவ் வெல்லா முதவுவல் யானே நல்ல
கானவர் துணையுண் டெம்மூர்க் காண்டிவா வென்று
[நின்றான் 99

சாமிநீ தனியே யீண்டுத் தங்குத லரித்த லாற்றே
னேமநல் லீடுப்பூர்க் கின்னே யென்னொடு வருதல்
[வேண்டும்
நீமன மிரங்கா யெந்தா யெனப்பல நிகழ்த்தி னனக்
கார்மழை யனையா னற்புக் கடலினுக் கெல்லை யுண்டோ.

மறுமொழி யிறைவ னொன்றும் வழங்கல னிருப்ப மீளி
யிறைதிரு வுளத்தி னெண்ண மிவ்வயி னிருத்தல் போலுஞ்
சிறியனே னினியித் தெய்வ சிகாமணி தன்னி னீங்கி
லுறுவனோ வுயிரி னோடென் றுரைத்தன னின்றா னங்கே.

அண்ணறன் முடியிற் றாய்நீ ராட்டுபு முருகு விம்மு
தண்ணறு மலர் மாலூரத் தளிர்சூட்டி யிருத்தல் காணூஉப்
பண்ணவன் றனக்கீ தேற்ற பணியெனத் தேறி யுள்ள
மண்ணெழு வினைய தோளான் மற்றது கடைப்பி டித்தான்

பின்புவேட் டுவர்தங் கோமான் பெரும்பக லாயிற்
[றன்னோ
வென்பெருந் துணையாய் நின்ற விறைவனார் மிகப்ப சித்தா
ரின்சுவை யூன்கொ ணர்ந்திங் கிடல்வேண்டு மென்ன
[நீங்கிற்
கொன்சின விலங்கி னீட்டங் குறுகிலென் செயுமோ
[கெட்டேன். 103

என்றுசா லவுழி ர்நீங்கி யெரிபசி மிகாது முன்னஞ்
சென்றொரு கணத்தூன் கொண்டு திரும்புவ மெனத்து
[ணிந்தா
குன்றிடை யெனக்கு வாய்த்த குலமணி விளக்கே யெந்தா
யுன்றழற் பசிதணிப்ப வறுசுவை யிறைச்சி கொண்டே.

உழுந்துருள் பொழுதின் மீள்வே னெருகண மேனுந்
[தாழேன்
வழங்குறு கொடுவி லுங்கு வருமென வஞ்சே லைய
வெழுந்துமேல் வந்த தாயி லென்னையொய் யெனக்கூ
[வென்று
குழைந்தவிற் றடக்கை கூப்பிக் குறவர்கோ னரிதி னீங்கி.

கழிக்கடி மனையு ணின்ற கன்றகல் புனிற்றுப் போல
வழிக்கடி திரும்பி நின்றே யையர்தந் தனிமைக் கேங்கி
வடிக்கடி யம்பு பட்டு மழைமுகி லெனக்கி டக்குங்
கிடிக்கிடி வேட்டைக் கானங் கிளர்கடுங் காலிற்
[சென்றான். 106

கொழுந்தசை மோழ லொன்று குரவர்கோன் றானே
[யேந்தி
முழங்கலை யெறியு நன்னீர் முகரியின் றீரஞ் சார்ந்தோர்
செழுந்தரு நிழலின் வைத்துத் தீயர ணியினு லாக்கி
யெழுந்துறு மயிர்க டிந்தவ் வெறுழியை வாளி னீர்ந்தான்.

சார்ந்துசெந் தசையுட் சால வின்சுவை யுடைய வெல்லாந்
தேர்ந்துவே றெடுத் தெடுத்துத் தேக்கிலை யதனுட் பெய்து
கூர்ந்தவா யம்பிற் கோத்துக் கொந்தழற் பதத்திற்காய்ச்சி
யீர்ந்தபே ரன்பன் வாய்ப்பெய் தருஞ்சுவை பார்க்க
[லுற்றான். 108

பல்லினுன் மெல்ல மெல்லப் பன்முறை யதுக்கிப் பார்த்து
நல்லன விறைச்சி.யெல்லா நவையறேக் கிலையிற் றிறைத்த
கல்லையுள் வாங்கி வைத்துக் கழிசுவை யிலாத வெல்லாம்
வல்லைவெள் ளிடையு மிழ்ந்தான் வருபவக் கடலமிழ்ந்தான்

பூந்தளி ரோடு கொய்த புதுமலர் தலையிற் பெய்து
தாந்திர விழியின் ஞூட்டுந் தண்புனல் வாய்மு கந்து
நிந்தசை யமுது பெய்த தேக்கிலைத் தழிகை யோர்கை
யேந்தியம் பொடுவில் லோர்கை யெடுத்துவல் விரைவிற்
போந்தான். 110

மேற்படி வேறு.

என்னு ருயிர்க்குத் துணையாவா ரெரிவெம் பசியா
[லிளைத்தாரோ
வன்னே கொடிய விலங்கினத்தா லச்சுற் ருரோ
[வெனப்பதைத்துத்
தன்னு தரவிற் பார்ப்ப ருந்தத் தாழா தோடும்பறவையென
முன்னு மனமும் பின்னுக முதல்வன் றன்பா லோடினன்.

சென்று குறுகி யெம்பெருமான் நீயேன் வரவு
[தாழ்த்தலினாற்
கன்று பசியால் வருந்தினையே யென்று கரைந்து
[திருமுடிமேற்
றுன்று தளிருஞ் செழும்போதுந் தொடுதோ லடியான்
[மாற்றிவா
யொன்று நீராற் பிரானுடலோ டுள்ளங்குளிர வாட்டினன்.

ஆட்டித் தலையி லிருந்தகம ழலருந் தளிருமெடுத்திறைஞ்சிச்
சூட்டித் திருமுன் னிலைக்கலத்திற் றூய விறைச்சிப்
[போனகம்வைத்
தீட்டற் கரிய பெரும்பொருளே யெந்தா யுண்கென்
[றினியசொலி
யூட்டிப் பிரியா தருகுநின்று னுவகைக் கடற்குக் கரை
காணான். 113

கலித்துறை.

கால மங்கதில் வேடர்தந் தலைவனைக் காணார்
சால வச்சுறீஇக் காடெலாந் தேடியத் தடங்கோட்
டால மூலத்தி னிருந்தரு ளண்ணறன் னருகு
நீலமால்வரை நின்றென நிற்பவற் கண்டார். 114

அருகு சென்றடைந் தையநீ யெங்களை யகன்றிப்
பெரிய மால்வரை யடைந்ததென் பிழைத்தனங் கொல்லோ
பருதி வானவ னண்பகல் கடந்தனன் பசித்தாய்
முருக விவ்வழி நிற்பதென் வருகென மொழிந்தார். 115

கரைந்த சொற்கெலா மெதிர்மொழி கொடாமையிற் [கவன்று
பெருந்த காயுனக் கெங்கண்மேன் முனிவென்கொல் [பேசாய்
வருந்தி நீயிவண் வந்தமை யறிந்திலம் வள்ளா
லிரங்கு வார்கழ லின்னடி யறியவென் றிசைத்தார். 116

மற்ற தற்குமொன் றுரைத்தில னிற்பவம் மறவர்
கொற்ற வில்லுடைக் குரிசினீ யுளத்திலென் கொண்டாய்
சுற்று மெம்மிடத் தன்பிலை யாயினை தலைவ
குற்ற மெம்வயிற் கண்டதுண் டேற்பிற கூறாய். 117

என்று பற்பல திறத்தினு லுரைக்கவு மிளையோ
னென்றும் வாய்திறந் தானல னோவியம் போலக்
குன்ற வில்லினை நோக்கிநின் றனவர் குறித்து
மின்ற வெஞ்சின மன்றிது வென்னென மருண்டார். 118

இங்கு நின்றவித் தெய்வத மிவனிடத் தேறித்
தங்கி நின்றதோ வென்கொலோ வறிகிலந் தமியே
மங்கு நம்மொடு வருகுவ னலனிவ னந்தோ
நங்க டொல்குலத் தலைவனு நாகற்கென் னுரைப்போம். 119

தத்தை யாகிய தத்தையந் தேமொழித் தையன்
மத்த யானைபோ லென்மக னெங்கெனின் மறுசொ
லெத்தி றத்தினுஞ் சொல்லுது மெனப்பல விரங்கி
யெய்த்து நின்றனர் வசிக்கவோ ருபாயமு மில்லார் 120

குழைக்கு நோன்சிலை நாகனே டிச்செயல் கூறி
யழைத்து வந்தன மெனிலவ னெத்திறத் தானும்
பிழைக்கு மாறியற் றுவனெனத் துணிந்தனர் பெயர்ந்தார்
தழைத்த லைப்புலா னுறும்வாய்ச் செய்யகட் சவரர். 121

அன்ன காலையி லாயிரங் கதிர்ச்சுட ரரசன்
மன்னு திண்ணனன் பப்புறத் துலகெலாம் வழங்கப்
பன்னு வேமெனப் போதல்போற் குடதிசைப் பராரைச்
சென்னி வான்றெடு மலைமறைந் தானிருள் செறிய 122

அரவு மிழ்ந்தசெம் மணிக்கண மிமைத்தலி னலரி
யிரைதி ரைக்கடன் மூழ்கியுங் கங்குலங் கில்லை
யிருள்கெ டச்சுடர் விரிதரு விலைவரம் பில்லா
வுருவ மாமணி பலவுள விடத்திர வுண்டோ. 123

அண்ண லைக்கொடு விலங்கினங் குறுகுத லஞ்சி
வண்ணு திக்கணை தொடுத்தகூன் வில்லொடு மறந்துங்
கண்ணி மைத்தில னாகியே வைகறை காறு
மண்ணெ ழுப்புரை தோளனின் றுனிறை மருங்கு. 124

அன்ப ரன்பினுக் ககப்படு பேரரு ளாழிக்
இன்ப வூன்றிரு வமுதமாக் கியவுளத் தெண்ணி
வன்பெ ருஞ்சிலைத் தடக்கையான் வைகறைப் போது
பொன்ப ரந்தொளிர் மால்வரைச் சாரலிற் போந்தான்.

வீட்டு வாவுடை யார்க்கரு டருமொரு விமல
னூட்ட மாகிய தான்கொள்புண் ணூற்றிடு நம்பி
வேட்ட மாடுதல் காணிய விரும்பிவந் தென்னக்
கோட்ட வார்திரைக் கடலெழுந் தான்சுடர்க் கோமான்.

கலிவிருத்தம்.

பொங்கு வெஞ்சினப் புண்கமழ் வாளுகிர்ச்
சிங்க மன்னான் செயனிற்க மற்றினிக்
கங்கை வார்சடைக் கண்ணுத லுண்முத
றங்கு நெஞ்சத் தவன்செயல் சாற்றுவாம். 127

அருளு மானும் பொறையு மறிவொடு
தெருளு நோன்புஞ் சிவனிடத் தன்பினோ
டிருளிற் றீரவா வின்மையுங் கல்வியு
மிருளின் மெய்ம்மையு மாணுரு வாயினன். 128

வெறுப்பில் சந்தன மெய்யெலாம் பூசிநின்
றிறப்பு வின்ப மியற்றுநர் தங்களுங்
கறுத்தெ ழுந்தெதிர் காயமுற் பெய்துதன்
புறுத்து வார்களு மொத்த வுளத்தினன். 129

நீடுங் கார்க்குழ லீளரி வாள்விழி
வாடுஞ் சிற்றிடை மாதர்கள் புல்லினு
நாடுந் தன்னுளந் தாயென நண்ணுவா
னோடும் பொன்னு மொருநிகர் நோக்குவான். 130

ஈச னார்தம் மிணையடித் தாமரைப்
பூசை செய்தொழி லாப்பூண்டு செய்திடு
மாசை மேல்கொண் டருமனத் தான்சிவ
கோச னென்னுங் குணப்பெருங் குன்றனான். 131

இரவி வந்தெழு முன்ன மெழுந்துபோய்
முரிதி ரைப்புனன் மூழ்கி விதிமுறை
விரைசெய் போதொடு மென்புன லுங்கொடு
புரிச டைப்பிராற் பூசிப்ப வெய்தினான். 132

தலைமி சைத்திரு மஞ்சனந் தாங்குபு
மலர்பெய் கூடையு மேந்துபு வல்வினை
விலகு மண்ணறன் னாமம் விளம்புபு
புலவ னையன் றிருமுன்பு போயினான் 133

தேன்கு லத்தொடு செவ்வழி வண்டுளர்
கான்க டுக்கையங் கண்ணியன் முன்பெலா
மூன்கி டத்தல்கண் டுள்ள நடுங்கியே
தான்கு றித்தய லோடினன் சூழ்விலான் 134

தரவு கோச்சகக்கலிப்பா.

மேவார்வந் தடிபணியும் விண்ணோர்கண் முடிமணிக
ளோவாது கிடந்தொளிரு முடையபிரான் றிருமுன்ன
ராவாவிக் கொடும்பாவ மார்செய்தா ரிதுசெய்யத்
தேவாதி தேவனார் திருவுள்ள மிசைந்தாரே 135

கொல்லாமை யறியாமைக் குணமாகக் கொண்டொழுகும்
பொல்லாத சிலைவேடப் புலைஞரே யிதுசெய்வா
ரொல்லாத செயலினையன் புடையோர்கள் கண்டக்கா
னில்லாம லிறந்திடுவர் நிற்கின்றேன் கொடுவினையேன் 136

என்றுபல பலகூறி யினையிலா னழுதிரங்கிக்
கன்றுமிடற் றிறைபூசா காலமிகத் தாழ்க்கநா
னின்றதனாற் பயனென்னே யெனநினைந்து புலவெல்லாந்
துன்றுமல காலகலத் துடைத்தாப்பி நீர்தெளித்தான். 137

பின்னரண்டந் தலைபுரட்டும் பெருந்தீர்த்தம் படிந்தாடிச்
சொன்னமறை மந்திரத்தாற் றூய்தன்மை கடிந்ததற்பின்
மன்னுமுருத் திரசமக நமகத்தால் வானவர்கோன்
சென்னிமிசைப் புனலாட்டித் திருமலர்கொண்
[டருச்சித்தான். 138

முன்னர்நின் றுகைதலைமேன் முகிழ்த்திருகண் ணீர்பாயத்
துன்னியமெய்ம் மயிர்பொடிப்பச் சுடுதழல்வாய்ப்
[பட்டவரக்
கென்னமன நனியுருகி யிளகிமிக நாத்தழும்ப
மன்னுமன னேடுசாம மறைக்கீதம் பாடினன். 139

பற்பலகால் வலஞ்செய்து பணிந்தரிது நீங்கிப்போய்ச்
சிற்பரனு ரடிமறவாச் சிந்தையன்றன் னிடத்தடைந்தான்
முற்பகல்வே டீர்கணேற்ற முழுநோன்பா லவதரித்த
விற்படுகார் மழையன்ன விடலைசெயல் விளம்புவாம். 140

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எழுவினங் கவற்று தோளா னேருகாற் பன்றி செல்லும்
வழியறிந் தொளிசின் றெய்து மான்றுயி லிடன றிந்து
குழைநெடுஞ் சிலையிற் பூட்டு கோறுட னுருவ வெய்து
முழுவலன் புடையான் முன்போ லறுசுவை யமுத
[மைத்தான். 141

பின்புகோற் றேனி ரம்பப் பெய்துகொண் டிறைப சிக்கு
மென்பதாற் றுன்றெ டுத்த வேவென விரைவி னோடி
முன்புபோற் பூசை முற்றி முனிவிலின் னமுத ருத்தி
யன்பினுற் கடலி னன்ஞ னருகுநீங் காது நின்றான். 142

அந்தவே லையில்வில் லோரா லரும்பெறற் புதல்வன் செய்தி
தந்தையுந் தாயுங் கேட்டுத் தணிப்பருங் கலுழ்ச்சி கொண்டு
வந்துபற் பலதிறத்தால் வசிப்பவும் வசமா காணுச்
சிந்தைநொந் தினியென் னென்று சென்றனர் மகனிற்
[றீர்ந்தே. 143

அன்னவ ரடைந்த வாறு மகன்றது மறியா னண்ண
றன்னெடு பிணித்த நெஞ்சிற் சவரர்கோன் பகற்போ
[தெல்லாங்
கொன்னவில் விலங்கி னீட்டங் கொன்றிறைக் கமுத
[ருத்தித்
துன்னிருட் காலந் துஞ்சான் றெண்டுசெய் தொழுகா
[நிற்ப 144

வழுவறு முனியும் வந்து வைகலுந் திருமு னான்கண்
டழுதழு திரங்கி யேங்கி யகற்றுபு புனிதஞ் செய்து
மழுவிடை யவற்பூ சித்து மனந்துயர்க் கடலி னாழ்ந்தி
யொழுகிட மற்ற வன்பா லுறுதுய ரொழித்தல் வேண்டி.

கங்குலிந் தாவ தன்கண் கனவிடைத் திருக்கா ளத்திச்
சிங்கான் வந்து சொல்லுந் தவத்துறை பயின்ற மேலோ
யிங்குநீ நம்முன் கண்ட திறைச்சியென் றினையல் வாழி
யங்கது நாம ருந்து மருப்பெற லமுதங் கண்டாய் 146

அதுநமக் கிடுவோன் செய்தி யறைகுது மம்ம தெய்வ
நதிபுல படிந்து நோற்று நவையிரு னங்கள் செய்தும்
விதிபுறங் கண்டு பெற்ற மெல்லெழின் மகன்மேற் றுய்க்குப்
புதியவன் பேனைத்த னைத்தப் புண்ணியற் கேன்மே லன்பு

மற்றவன் செருப்புக் காலான் மணங்கமழ் நமது சென்னி
யுற்றுழு மூற்றுங் காலத் துடம்பெலா மயிர்பொ டிப்பச்
சிற்றிள மகன்பூங் கையாற் றிருமுலை வருடப் பெற்ற
பெற்றதா யென்ன நெஞ்சம் பெரிதுரு குதுமா லன்ப 148

ஐந்தடர் முனிவ நம்மே லவனுமிழ் கின்ற தியாற்றுட்
டந்தநீ ராயி னன்றே தாழ்சடை முனிவ ராட்டு
நந்துமங் கிரநன் னீரி னனியினி தெனலா முண்ணின்
றுந்திமே லெழுந்து பொங்கி யொழுகிய பேரன் பாமால். 149

வள்ளுகி ருழுவை நோன்றாண் மாதவக் கிழவன் முன்னே
ரொள்ளிய வாழ்த்து நாம மோராயிர முரைத்துச் சாத்துங்
கள்ளவிழ் மலரி னன்னோன் கழுத்தற வளைந்து சூட்டு
மெள்ளுறு மயிர்கள் சூழ்ந்த வீர்ம்மல ரெமக்கு நல்ல 150

இந்திரன் முதலோர் செம்பொ னெரிமணிக் கலத்தி லேந்து
மந்தர வரையி னூழி மதித்தவா ரமுத மெல்லா
முந்துதன் வாய்ப்பெய் தாய்ந்த முழுச்சுவைச் சூட்டி
[றைச்சி
வெந்திற றந்த பின்னர் வேம்பொடு கடுவு மான. 151

ஏசுத லிலாவ றத்தோ யெமக்கவ னெம்மு னின்று
மாசில்பே ரன்பி னோடு வாய்திறந் துரைக்குஞ் சொற்போ
லாசக லறிவின் மிக்க வைம்புலப் பகைவர் பாடுங்
காசறு சாம வேத கானமு மினிய தன்றே. 152

அவன்மன நமக்குக் கோயி லவனுரை பலவு மோத்தா
மவன்முய றெழில்க ளெல்லா மறத்தொழி லைய மில்லை
யவனியல் காட்டு கின்ற மன்பநீ நாளை யேவந்
தவனறி யாத வண்ண மயலொளித் திருத்தி யென்றான்.

இன்னணம் பலவுங் கூறி யினித்துய ரொழிதி யென்று
பொன்னிறம் பழுத்த கொன்றைப் புதுநறுங் கண்ணி [வேய்ந்த
சென்னியந் தணன்ம றைந்தான் சிவகோச முனியெ [ழுந்து
முன்னவன் கருணை யாற்சொன் மொழிநினைந் ததிச [யித்தே 154

ஞாயிறு குணகு குன்ற நண்ணுதன் முன்ன மேபோய்ப்
பாயலை முகரி நன்னீர்ப் படிந்துநித் தியநிரப்பி
யாயிரம் பெயரி னொன்ற னருச்சனை முடித்து மற்றத்
தூயநல் லிலிங்கத் தின்பின் றோன்றிடா தொளித்தி [ருந்தான் 155

முனிவரு முன்னம் வேட்ட முன்னுபு சென்ற வென்றிக்
குனிசிலை மறவீர் தாங்குங் கோமகன் வேட்ட மாடிப்
புனிதனுக் கமுதங் கொண்டு பொருக்கென மீண்டா [னங்கட்
பனிதரு துன்பங் காட்டும் பற்பல நிமித்தங் கண்டான் 156

வழியிடை நிமித்த மென்ன மற்றியான் கண்ட வெல்லாம்
பழிபடு நிமித்த மென்னை பாவஞ்சோர் குருதி காட்டுங்
கழிசுவை யமுத முத்தங் கண்மணி யுயிரெ னக்கா
மழகனெம் பெருமா னென்னூற் றனன்கொலோ வறித
[றேற்றேன்

எனமனங் கலங்கி யொய்யென் றெறுழ்வலிக் காளை
[செல்லச்
சினவிடை வலனு யர்த்த செக்கரீர்ஞ் சடைநு தற்கட்
புனிதன்மற் றவனன் பெல்லாம் புண்ணிய முனிக்குக்
[காட்ட
நினைபுதன் வலக்கண் செம்புண் ணீருற நின்றான் கண்டான்

காண்டலும் வாய்நீர் சிந்தக் கையிலான் சிதற வம்புங்
கோண்டரு சிலையும் விழக் குஞ்சிப்பூ விறைய வாட்டு
நாண்டொட ரற்ற காலை நாடகப் பாவை போலத்
துண்டரு தடந்தோட் காளை துண்ணென நிலத்து
[வீழ்ந்தான் 159

நெடும்பொழு தள்ளு யிர்ப்பு நின் றுயி ருலந்தா ரென்னக்
கிடந்துபின் கையா றெய்தக் கெடுநினை வடைந்தெழுந்தே
யொடுங்கலி றுயரா னெஞ்ச முண்ணப்பட் டுருமே றுண்ட
மடங்கலே றென்ன நம்பி வாய்விட்டான் கண்ணீர்வார.

முழுவலித் தடக்கை யாற்றன் முகமெலாங் குருதிபொங்கி
யொழுகிய வடித்துக் கொண்டா னூற்றுகண்ணீர் வெள்ளம்
[போர்த்த
வெழில்கனி மார்பு வீங்க வெற்றினன் றலைபி ளக்கக்
கழிதுயர்க் கடலி னாழ்ந்தான் கல்லொடு மோதினனால்.

ஓடுவன் மீள்வன் வீழ்வ னருள்குவ னெழுந்து விம்மி
வீடுவ னந்தோ வென்ப னெட்டுயிர்ப் பெறிவ னெஞ்சம்
வாடுவன் பொங்கிப் பொங்கி வாய்விட்டு முகத்தைக் [கையான்
மூடுவ னெழுவன் கைகண் மோதுவன் கற்க ளோடே.

எவ்வழி லெந்தை யார்க்கிங் கிதுவந்த தெனக்கொன் [ஞரும்
வெவ்வலி யழற்சிற் றத்து வேட்டுவ ராளோ வன்றி
யிவ்வரை விலங்கி ஞேனு யாதென வறித றேற்றே
னவ்வுறு தெவ்வைக் கா ணி லாவிகூட் டுண்கி லேனோ 163

மலையிடை யெனக்கு வாய்த்த மரகத மணியே செம்போ
னிலகொளிக் குன்றே யெந்தா யெம்பிரா னின்கண் [புண்ணீர்
கலுழ்தரற் கென்னை கொல்லோ காரணந் திருவாய் சற்று
மலர்கிலை யென்கொ லென்று ஞவிசோர்ந் தருகு சென்றான்

கையினிற் றுடைத்தான் பல்காற் காலுத றவிரா தாக
வையனைத் தழுவிக் கோண்டா னலறின னெடும்போ [தெல்லாம்
பையென விடுத்துப் பின்பு பச்சிலை மருந்து தந்து
பெய்யினேய் திரு மென்று பெயர்ந்தனன் மருந்து கொய்ய

கானெலாம் புகுந்துசென்று கண்டன வெல்லாங்கொய்து
கூனலாஞ் சிலைக்கை வேடர்க் கோமகன் றுனைவிற் போந்து
வேனிலாற் காய்ந்த தேவின் விழியிடைப் பெய்தான் சோரி
தானிலா வண்ணங் கண்டான் றலையன்ப ஞவி சோர்ந்தான்

யானினி யிதற்கென் செய்வே னெனவெண்ணி நிற்பவூனுச்
கூனிடல் வேண்டு மென்று முறைகண்டு தன்கணை வாங்கி
வானவன் றடங்க ணிட்டான் மாறுமென் றுளம்வ லித்துக்
கானவர் பெருமான் றன்கண் கணையினு லிடந்திட்டானுல்

இடந்ததன் கண்ணை யண்ண லிறைகண்ணி லப்பச் சோரி
மடந்தையோர் பங்க னங்கே மாற்றினு னதனைக் கண்டா
னடங்கரு மகிழ்ச்சி யென்னு மாழ்கட லதனுட் டாழ்ந்து
முடங்குளை மடங்க லன்னான் முழவுத்தோள் கொட்டி
[யார்த்தான். 168

ஓடினான் றிசைக ளெல்லா முடம்பெலாங் குலுங்கநக்கான்
பாடினான் வாயில் வந்த படியெலாங் கைகள் கொட்டி
யாடினான் றுள்ளித் துள்ளி யாரவா ரித்தா னின்று
நாடினான் செய்த செய்கை நன்றுநன் றெனவி யந்தான்.

இன்னண மூவகை வெள்ளத் திடையவ னுலாவும் வேலை
முன்னவன் பின்னு மன்னான் முதிர்ந்தபே ரன்பு காட்டச்
சென்னிறக் குருதி மற்றைத் திருவிழி யினுஞ்சோர் வித்தா
னன்னது மைந்த னார்வ வார்கலி குடித்த தன்றே. 170

எரிடு யத்தா னின்று மேறுபு துறக்கம் புக்கா
னொருவன்மற் றதனுட் பின்னும் வீழ்ந்தென வுவகை
[மாறிக்
கரையிலாத் துன்ப வெள்ளக் கடலினு ளழுந்தி யேங்கி
வரைபுரை தோளான் பின்னு மருந்துடை மையிற்றெ
[ளிந்தான். 171

இன்னுமோர் கண்ணெ னக்குண் டாதலி னதற்குஞ் [சேனென்
றன்னது களைந்த காலை யையர்கண் ணுறுதற் காகத்
தன்னொரு செருப்புக் காலைத் தம்பிரான் கண்ணி லூன்றிப்
பின்னடு கணைகண் வைத்தான் பிரானது பொறுக்க [லாற்றான். 172

மறைமொழி பிறந்த தம்வாய் மலர்திறந் தருட்பே ராழி
யிறைவன் கண் ணப்பநிற்க வெனமுக்கான் மொழிந்த [வண்கை
கறையணற் கங்க ணத்த கையினாற் பிடித்துக் கொண்டா
னுறுநறைப் பொலம்பூ மாரி யும்பர்மண் புதையப் பெய்தார்

குன்றவர் பெருமான் கையிற் கூர்ங்கணை விட்டெ றிந்து
கன்றிள மடமா னேந்துங் கண்ணுத லடிப்பூங் கஞ்சந்
தன்றலை மிசைபு னைந்தான் சைவவை திகனி றும்பூ
தோன்றிய வுளத்த னாகி யொருதனி முதல்வற் றாழ்ந்தான்.

மைதிகழ் மணிமி டற்று வார்சடை யெம்பி ரானைக்
கைதவ மிலாரை மிக்க கருணையங் கண்ணா னோக்கி
மொய்தழ னடுவ ணின்று விரிவற மனமொ டுக்கிச்
செய்தவர் தமக்குங் கிட்டாத் திருவுருக் கலந்து [கொண்டான். 175

அற்றைநாண் முதலா வைய மண்ணல்கண் ணப்ப வென்று
சொற்றதே பெயராச் சொல்லுஞ் சுடர்மதிக் காந்தம் [வேடர்
சிற்றிடை நலார்மு கத்தைத் திங்களென் றெழுக்குந் [தெண்ணீ
ருற்றரு விகளாய்த் தாழு முயர்மலை காவ லற்கே. 176

கலித்துறை.

என்னத் திங்கள் வேணிம றைத்தவி றைவான்றேய்
சென்னிக் குன்றம் வாழ்நர்கள் கோமான் செயல்கூற
மன்னுட் களிகொண் டைய னடித்தா மரைசூடிப்
பன்னாற் கினிய தோர்கதை யின்னும் பகர்கென்றான். 177

கலிவிருத்தம்.

ஈதுற வுரைத்தனஞ் சிலைவல் கண்ணப்பன்
காதைநக் கீரனர் கதைவி ளம்புதும்
யாதவ மனனமர்ந் தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள் வள்ளல் கூறுவான். 178

கண்ணப்பச்சருக்கம் முற்றிற்று.

எட்டாவது

நக்கீரச்சருக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அமுதுறழ் தமிழொண் முத்தமிழையசந் தனமெல் வாசங்
கமழ்குளிர் தென்ற லென்று கரையரும் பொருள்ப டாய
லிமிழ்கடல் வரைப்பெ லாந்தோன் றெண்பொருள் படுநா
[டெள்ளித்
தமிழ்முதல் பிறக்கு நாடாய்த் தயங்குமாற் பாண்டி நாடு.

மேற்படி வேறு.

தன்கால் சுமக்கு முறுப்பிலான்றன் னேவல ராணி லேகல
[ங்கிப்
பொன்கா ரிதலே முலைமடவார்ப் பொருத்து துணையா மாநி
[லத்து
வன்கா றரியா துழல்வாரைத் தலையாற் சுமக்கு மலையாகு
மின்கார் மழைதோய் முடிமலய விலங்க லுடைத்தத் திரு
நாடு .. 2

வானோ ரமுதஞ் சாபத்தான் மண்ணிற் புனலாயொழுகியதா
தானோ நிலத்தி னியல்பாற்றன் றன்மை திரியா வரம்
[பெற்ற
மானீ ரோமற் றிதுவென்ன மதுரங் குடிகொண் டெஞ்
[ஞான்று
மானு தொழுகும் பொருனையாற் றரசு முடைத்தத் திரு
[நாடு 3

மேற்படி வேறு

தாமரை குவளை யாம்பல் சங்குசை வலமீ னன்ன
மாமைவண் டரம்பை கன்னல் கமுகமென் றவைநி றைந்து
காமரு மருத மாதர் கவினுறுப் பமைப்போ னவ்வத்
தோமின்மா திரிகை யெல்லாந் தொகுத்ததோ ரிடத்தை
[யொக்கும் 4

கலித்துறை.

அன்ன மங்கலை ரணிநடை கற்கவேட் டணையர்
பின்னு முன்றுமுன் றடிசிவந் தும்பெரு மையினுன்
மன்னு மெய்விளர்த் ததுபெற வனத்தினுட் பதும
மென்னு மாதனத் திடையிருந் திருந்தவ மியற்றும் 5

கழனி யுட்புகுந் துறுவலிப் பகட்டினேர் கடாவி
யுழுத ரோதையால் வெரீஇயெழுந் தும்பரிற் பறக்கு
மழகு மென்சிறை யோதிமத் தனிசிறை யடித்த
லொழுகு வான்கங்கை வெண்டிரை யெறிந்திட லொக்கும்

சேல்க ளுண்டக டார்த்திய மென்சிறைச் செய்ய
கால வோதிமஞ் சிறுதிரை யசைக்குமென் கமலக்
கோல நாண்மலர்ச் சேக்கையிற் பெடைதழீஇக் கொண்டு
ஊதும் வண்டிசை கேட்டுறங் குவமலர்த் தடங்கள் 7

மாமலர்க்கணை யோன்சிலை யாயுயிர் வருத்து
தீமை யின்பய னுறலென மள்ளராற் செய்ய
காமர் தீங்கரும் பாலையா டப்படு கவ்வை
தாம யற்கணேற் போர்கடா விடுமொலி தாழ்க்கும் 8

யாமு முத்தியர் காற்கிணை யாமிழி பெய்தத்
தாமு லைத்தட மிடற்றொடு நிகர்த்துயர் தருக்குச்
சாமு ருக்குது மெனத்தெங்கின் காய்விழத் தாக்கிக்
காமர் நாகிளங் கமுகொடிப் பனவராற் கணங்கள் 9

வரைக ளொப்பன போரொழுக் கியபுரி வரையி
னருவி யொப்பன சுற்றுபா கடுபுகை யவைசூழ்
தருமு கிற்குல மொப்பன திங்கழைக் கரும்பின்
பிரீள வற்றினைச் சூழ்ந்தகா டொப்பன செறிந்து 10

நிரந்த மஞ்சள்கள் வாழையின் குலைதொடு நெடிய
வரம்பை பாளைவாய் கமுகெழிற் குலையினை யடுக்கு
முரிஞ்சு மற்றவை தெங்கினொண் குலையையவ் வுயர்ந்த
குரும்பை நெட்டிலைத் தாழைதை வருமுகிற் குலத்தை 11

கருந்தின் கோட்டன குவிமுலைச் செய்யகட் காரா
னிருந்தண் பன்மல ரிலஞ்சியுண் மேய்த்திடு மிளைஞர்
பெருந்தண் மாம்பழ மெறிகரும் பின்குலையில் பிறங்கு
சுரும்புண் டாமரைத் தடத்துவிழ்ந் தனக்குழாந் துரக்கும்

ஒழுகு தீம்புனற் கொழுங்கய லொடுவரால் கொடுத்துக்
கழியு நண்ணிடைக் கொடிச்சியர் கொடிச்சியர் கையிற்
பழுதி லின்சுவைக் குறிஞ்சித்தேன் சுடர்கெழுபசும்பொற்
குழைக டந்தகட் கடைச்சியர் கடைச்சியர் கொள்வார்.

முருந்தெ யிற்றிய ரெயிற்றியர் கருங்குழன் முல்லை
யரும்ப விழ்ந்தபூ முடிப்பர்க ளணிமுலை யாகும்
பெருங்கு டத்தியர் குடத்தியர் பிறங்குகோங் கரும்பு
விரிந்த பூவினுட் பொற்றுகள் பூசுவர் மெய்யில் 14

கொம்ப ரொத்தசிற் றிடையுழத் தியர்கள்கட் கொண்டு
பம்ப ரத்திய லாடவர் மனம்படப் பரந்த
சம்ப ரத்திய முலைப்பரத் தியர்தளர் மருங்கு
லம்ப ரத்தியர் பரத்தியர் விலைமுத்த மளப்பார் 15

கொன்றை பூத்துழை தன்னிடங் கொண்டுகூர்ங். கோட்டு
வென்றி யேறுபெற் றண்டரைதி தாங்குபு வியா
தென்று மியாறுதன் றலைக்கொடு முக்கணெம் மிறைபோற்
றுன்று பல்பசுச் சேரிட மாய்முல்லை தோன்றும் 16

குழலி னோசையுந் தயிர்கடை யொலியுங்கொல் லேறு
தழுவு மார்ப்புமா னிரைமணி யரவமுந் தண்ணென்
செழும லர்க்கொன்றை படுசுரும் பிசையும்வெஞ் சினத்த
மழவி டைக்குலம் வாய்விடு முழக்கமு மாரு. 17

போர்வி டைக்குல முயர்ந்தெழு புற்றுமண் சிதறக்
கூர்ம ருப்பினாற் குத்துபு தகவெழக் குளம்பா
லார முற்சினத் தொடுநிலந் தொட்டிமி லசைய
மூரி வாய்விடு முழக்கம்விண் ணேற்றெரு முராணும் 18

கறங்கு பன்மணி யருவியைத் துளியொடு கலந்து
நிறங்கொணன் மாமணி சேணிடைச் சிதறிட நெடுங்கைப்
பிறங்கு வெண்பிறைக் கோட்டியா னைகண்மதப் பெருநீ
ரிறங்கு மாமுகத் தேற்பன குறிஞ்சியி னிடங்கள் 19

குளிர்கொண் முத்தொடு முகையிற்செய் சிற்றிலிற் குழிசி
வளையு மிப்பியுங் கொண்டனத் தாவிமேல் வயங்கு
மொளிகொள் செந்துகிர்ப் பாவையை யிருத்திமற் றுள்ளங்
களிகொள் பேதைய ராடுவ புன்னையங் கானல் 20

இன்ன தன்மைய வளங்கெழு பாண்டிநா டென்னு
மன்ன மன்னவ டிருமுக மண்டல மாகி
மன்னும் விண்ணவர் பொன்னக ரத்தினை மறுக்கும்
பொன்னி னன்மணி மாமதின் மதுரையம் புரமே. 21

தேடி நான்முகன் செங்கண்மால் காண்கிலான் றிங்கள்
சூடி னானடி யார்மனத் தான்மறைத் தொகுதி
பாடி னானரு ளாலறு பத்துநா லாட
லாடி னானதி லெனினதன் பெருமையா ரறைவார் 22

மொய்வம் பார்மலர் மிகநனி போர்த்திசை முழுதுஞ்
செய்வண் டார்த்திட வொழுகுறும் வையையின் செல்லு
மைவந் தாடொளிர் மணிசெய்பொன் மாடமா மதுரைத்
தெய்வஞ் சாத்திய பன்மலர் மாலையிற் றிகழும். 23

நிலைபெ யர்ந்தயல் செல்கலாத் தாரகை நிரையி
னிலகி வம்பல ரிவையியங் காவகை யென்னென்
றலகில் விம்மித முறச்செயு மந்தரத் தகடு
தலையு ரிஞ்சுயர் கோபுரத் துறுசுடர்ச் சாலம் 24

அங்கண் மாடத்தின் மேற்பயின் மடந்தைய ரனம்வான்
கங்கை யங்கம லத்திரள் வளையவுண் கருதிப்
பொங்கு மாசையிற் புகவதி லன்னமிப் புட்க
டங்க டொல்குல மன்மையிற் றனித்தனி யிரியும் 25

மெலிநு சுப்பினர் களிமயின் மாடத்தின் மேற்றங்
நலிப கைப்பெரும் பாம்புகள் வைகலு நடுங்க
வுலவ லாலிரு சுடர்களு நனியுள மூவந்து
மலிபொன் மாடத்திற் றமகதிர் வேறுரு வழங்கும் 26

விண்டொ டர்ந்தவே ரங்கடம் மேற்புறத் தாடும்
பண்ட ருங்குத லைப்பசுங் கிளிகடம் பணைத்தோட்
டொண்டை வாயினர் விழைதலிற் பிடித்திடத் தொடரும்
வண்டில் பூங்கண்ணி விஞ்சையர் சூழ்தர வியங்கும். 27

விண்ண கட்டினைத் தொடுமுடி யேறுதல் வேட்ட
வெண்ணி றப்புறுப் பறந்தருகேசெல விளங்கு
மண்ணு றுத்திய செம்மணி வேரமா மலரி
னெண்ணி றத்தனந் தேடமுற் றுணவை யொக்கும். 28

நெடிய வெண்சுதை மாடத்தின் விரிந்தவெண் ணிலவுங்
கடவுள் வான்கங்கை வெள்ளமும் வேற்றுமை காணப்
படுக லாமையிற் கங்கைவேட் டெய்திய மருதி
வடிவ மென்சிறைப் புட்களோ டன்னங்கண் மருளும். 29

இருவி சும்புதோய் மாடமேற் சுருங்கையி லிருந்து
திருவி ளங்குமா நகரணி பார்த்திடுஞ் செய்ய
வரிநெ டுங்கணூர் தோட்கிளி கொத்தலின் வளர்த்த
வுருவி ளங்கமு கின்குலை செழும்பழ முதிர்க்கும். 30

இனைய வாம்பெரு வளம்பல சிறந்தவவ் வினையி
லனக மாநகர் வெண்குடைச் செய்யகோ லரசன்
புனித வானவன் றலைக்கொளத் திங்களம் புத்தே
டனது தொல்குல விளக்கமோர் வழுதிபைந் தாரான். 31

கலிவிருத்தம்.

நடுக்குஞ்சர தாமாமுடி நாகத்திறை வாழ
வெடுக்குஞ்சர வணமைந்தனே டிணைவான்முகப் புகரா
முடுக்குஞ்சர மலையான்மலை யுறழ்தேர்பல வுடையான்
றொடுக்குஞ்சர மழையாற்பகை சுடுதீப்பல வவித்தான் 32

மேற்படி வேறு

வரையா கத்தான் வளர்தோ ளான்சேவ்
வரையா கத்தான் மதிபோல் குடையா
னரிமா னனையா ரணியேந் தல்பெரு
வரிமா னனையா ரலர்மா லையினன். 33

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

பூமாலை வண்டுபண்ணின் வகைபாடுந் துழாய்மாலை
மாமாலை வண்டுபண்ணி மதில்களொரு மூன்றுமெய்த
காமாரி யிகைப்பூங் கழன்மறவாக் கருத்தினனீங்
காமாரி யிகைப்பூங் கரதலத்தான் கடற்படையான் 34

கலித்துறை

ஆட லந்திரு வொடுநில மகள்விளை யாடு
நீடு செய்குன்ற மாந்தடந் தோளினா னிலவும்
பாட லங்கையா டரங்கமா நாவினன் பதும
வாடு நுண்ணிடை மடந்தையத் தாணியா மார்பன் 35

கலச யோனியா முனிவரன் குடித்தவக் கார்கோ
ளலைபெ ரும்புனன் மறித்தும்விட் டானென்ப ரதுபொய்
புலமை யந்தணர் பெறத்தரு பொருளொடப் பொன்மா
மலைய னான்பொழி தானநீர் நிறைந்தன்று மன்னோ 36

திரைநெ டுங்கடற் றனையவ் வரசர்கோன் செந்நா
வரிநெ டுங்கணார் புலவியாற் பொய்ம்மையு மறியும்
பெரிய வந்தணர் மந்திர சேடையாற் பிறங்கு
மெரிம ணிப்பொலந் தொடிக்கைக ளேற்றலு மறியும் 37

உலவி லண்டமாம் புதுநறா வுற்றிருந் தொழுகு
மலரி னோன்வனை பொற்குட நிறைந்துமேல் வழியப்
புலவ ராமெகி னக்குழா நனிதவப் புரியு
நிலவு தன்பெரும் புகழெனும் பாலினா னிறைத்தான். 38

திரைய கன்கடலிடத்துறுந் துகிர்க்கொடி செண்டோய்
வரைக ளுக்கொளிர் செந்நிறத் தாதுமா திரத்தெண்
கரிக ளுக்கெழிற் சிந்துர மாகுமக் கழற்கா
லநுசர் தம்பிரான் றனதடற் றோன்றொளி யன்றே 39

வெற்றி வேற்படை யவன்பிர தாபமாம் வெய்யோ
னுற்ற வார்திரைப் பெருப்புனற் குவலய முவப்ப
மற்ற வன்றரி யார்வசை யிருளொடு வயங்கும்
பற்று தீக்கதிர்ச் சுடரொடு மறுதலைப் பட்டு. 40

இத்த கைப்பெரும் பெயர்முடி வேந்தர்கோ னிலங்கு
நித்தி லத்தனிக் கவிகையா னிலமெலா நிழற்றி
மெய்த்த செய்யகோ றடையற நடாய்த்திசை மேவு
மத்த வாரண முகங்களிற் கயற்பொறி வரைந்து. 41

குரும ணிக்குவால் பொற்குவை விலையில்பூண் குவவு
முரண்ம ணிப்பொலந் தேர்த்திரண் மனத்தினு முந்தும்
பரிய ணிக்குழாம் பிறைமருப் பீர்ங்கவுட் பரூஉத்தா
ளருவ ரைக்களிற் றினத்திறை யரசர்க ளளக்க. 42

வெளிறி னுண்புல மந்திரக் கிளையொடு மேவி
யளவில் போகந்துய்த் தினிதுவீற் றிருந்தன னன்று
னொளிதி ரைக்கட லுலகெலாந் தம்புகழ் நிறீஇய
தளர்வில் கேள்விநக் கீரனார் முதலிய சான்றோர் 43

அன்ப ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கந்நிலை யளிக்கும்
பின்பு தாழ்சடைப் பெருந்தகை யருளினாற் பெற்ற
பொன்பி றங்கிய தெய்வதப் பலகைதம் புலமை
வன்ப றிந்திடந் தரவதி லிருந்துள மகிழ்ந்து 44

யாக்கை பெற்றவர்க் குறுதியா மறம்பொரு ளின்பம்
போக்கி னுண்பொரு ளறவரிற் புதுமொழி புணர்த்துத்
தூக்கி னம்பல பலபுனைந் தெறிதிரை சுருட்டு
மாக்க ருங்கட லுலகிடைத் தமிழினை வளர்த்தே 45

வெள்ளைத் தாமரைச் செல்விதன் பெண்மையை விடுத்திட்
டெள்ளற் பாடிலா னுருவெடுத் தெனமுடி யேந்தும்
பிள்ளைப் பான்மதி யான்றமி ழொருவனுப் பெருஞ்சீர்
வள்ளற் பாண்டியற் காருயிர்த் துணைவராய் வாழ்ந்தார் 46

இன்ன வாறவர் வாழுநா ளோர்பக லெரிகான்
மின்னு வாட்படைச் செல்வல னுயர்த்ததார் வேந்தன்
பொன்னின் மாடத்தின் மேனிலைக் குழையடர் பூங்கா
ணன்ன மன்னவ ளோடினி தேறின னமர்ந்தான் 47

ஆய காலையின் மந்தமா ருதத்தொடு மரிக்கண்
வேயை வென்றதோ ளணங்கின்வார் குழன்மணம் வீசச்
சேய னுன்குவி முகிழ்முலைச் செய்யவாய்த் தேவி
மாயி ருங்குழ லின்மண மாமென மதித்தான். 48

மதித்த காவல னதுமனங் கொண்டுதன் மனத்திற்
றதைத்த நுண்பொரு டரவொரு செய்யுள்செய் புலவ
ரிதைக்கொள் கென்றுபொன் னுயிர மொருகிழி யியற்றி
யதைப்பொற் சங்கமண் டபத்தின்முற் றூக்கின னன்றே

புலவர் யாவருந் தாங்கண்ட வாறுபாப் புனைந்து
தலைவன் முன்புபோய்ச் சாற்றிய வனைத்தையுந் தண்டார்
மலைகொ டோளினன் மறுத்தலின் வறிதகன் றனரவ்
விலகு பொற்கிழி யிருந்ததங் கறுப்பவ ரின்றி 50

கால மங்கதி லுரோணியிற் கரியவன் புகுத
வால வெவ்வர வடுத்தவீ ருவாவினு மழன்று
கோல வெஞ்சுடர் தண்சுட ரிரண்டும்வாய்க் கொள்ள
ஞால மைந்தனும் வெள்ளியு மிகல்பட நடந்தார். 51

காலை தண்பனி சொரிதலு நண்பகற் கால
நீல வான்புதை முகிலினம் பெய்வபோ னின்று
மாலை தோன்றுமுன் மலர்தலை வான்கமழ் வியந்து
போல நீங்கலு நிகழ்ந்தன மழைவளம் பொன்ற 52

பெயல்வ றந்தபைங் கூழெலாம் பீளொடு கரிந்த
பயம்வ றந்தன மரங்களு மலைகளும் பனிநீர்க்
கயம்வ றந்தன கள்ளியும் பெண்ணையுங் கதிரின்
வெயிலின் வெந்துதம் பசுமைபோ யுலர்ந்தன மிகவும் 53

உண்ப தின்பன நனிமிகக் குறைந்தன வொருங்கு
வெண்க லங்களும் வெள்ளியுஞ் செம்பொனும் விளங்கு
மண்கொ ளொன்பது வகையநன் மணிகளு மலிந்த
வெண்ப தம்பெற லரியதா யிற்றுமன் யார்க்கும் 54

நீடுந் தீப்பசி யாற்சுடர் கொளுந்திய நிலத்தோ
ராடுந் தின்கலா வடகுதின் றனர்சில னகழ்ந்து
வாடும் பல்வகைக் கந்தமுந் தின்றனர் மக்கள்
காடுங் குன்றமு நிரம்பினர் தின்பன கருதி 55

சிறுவர் கையன தாயர்தாம் பறித்தனர் தின்றார்
முறுகு தீப்பசி பொறுக்கலார் மக்களுன் முதலா
வூறுப சுந்தசை யாவையுந் தின்றன ருலகத்
தலிறப முஞ்சொலைப் புதுக்கினர் மானமாண் பற்றார். 56

வழியெங் கும்பிண மிடறுமிவ் வார்கடற் கப்பாற்
பொழிலின் கண்ணுமுற் றுலாயது நாற்றநீள் போழ்வாய்
முழுவெங் கூற்றுயி ருண்டற வெறுத்தது முள்வாய்க்
கழுகுங் காக்கையு ஞமலியு நரிகளுங் களித்த. 57

சிலர்பி ழைத்தவவ் வற்கடத் திறையையர்ச் சிக்குந்
தலைமை பெற்றவன் றருமியென் பவனுட றளர்ந்திங்
கிலையு யிர்க்கா ளினிநடந் தெத்திசை யேனு
மலைவி லைத்துகா டெய்துவ மெனமனம் வலித்தான் 58

கோயில் சென்றடைந் தருட்பெருங் கடலினைக் குறுகித்
தாயி லன்புடை யாயிவ னுறிலினிச் சாவேன்
றேய முய்வதற் கேற்றது புகுந்துநீச் செழுமை
யாய பின்பிவ ணடைகுவ லெனத்தொழு தழுதான் 59

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

குழவியந் திங்கள் வேணிக் குரிசின்மற் றதனைக் கேளா
வழுதகங் குழையல் வாழி யன்பவொன் றறைவல் கேட்டி
வழுதிதுக் கினனேர் பாத்தன் மனங்கொள வுரைத்தோர்க் [கென்று
கிழியதா யிரப்பொன் சங்கக் கிளர்மணி மண்ட பத்தே 60

அங்கதை யிப்பா வேந்தற் கறைந்தனை பெறுதி யென்று
கோங்குதேர் வாழ்க்கை யென்னும் கோதிறாக் கீந்து [விட்டான்
பொங்கிய களிப்பி னானும் போய்த்தொடர் பழுதந்தன்னைத்
திங்கள்வெண் குடையி னான்றன் செவிப்புலத் தூற்றி [னானல் 61

மற்றது கேட்டுத் திங்கண் மருகன்று ளினைந்த வண்ணஞ்
சொற்றலி னினிது வந்து தொகுசங்கத் தவர்பாற் போயிப்
பொற்றபாட் டிசைவி யென்றான் பொருக்கெனத் தருமி [சென்று
கற்றவ ரவைமுன் சொன்னான் கவிகள்கேட் டவுழு [வந்தார் 62

ஆங்கவர் தம்முட் கீர னரும்பெறற் கல்விச் செல்வத்
தோங்கிய தருக்கி னிவ் வுரைத்தபாக் குற்ற மென்றான்
றாங்கிய வவகை சிந்தித் தருமிதான் றனைவிற் போந்து
தேங்கமழ் கடுக்கை வேணிச் செல்வனோ டிதனைச்
[சொன்னான் 63

கேட்டலு மங்க யற்கட் கிளியுறழ் கிளவி பங்கன்
பாட்டியற் புலவ னாகிப் பாவலர் தம்பாற் போயெங்
கோட்டமில் கவிக்குக் குற்றங் கூறினர் யாவ ரென்று
னாட்டிய புகழ்நக் கீர னானெனத் தருக்கிச் சொன்னான் 64

சொல்லலுங் குற்றம் யாது சொல்லென நெடுங்க ணல்லார்
சில்லிருங் குழற்கு நாற்றஞ் செயற்கையன் றியற்கை
[யுண்டோ
வில்லது கூற லான்மற் றிதுகுற்ற மென்று னண்ணன்
மல்லல்வின் மகளிர்கூந்தன் மணமியல் பன்றோவென்றான்

என்றலு மரம்பை யர்க்கு மிருங்குழ லறிய நாற்ற
மின்றென வுரைத்தா னைய னிறைவியென் றுலக மேத்துங்
குன்றிறை பயந்த செல்விக் கூந்தலேற் றென்றான் கீரன்
றன்றனித் தருக்கா லம்மை தனதுங்கூந் தலுமற் றென்றான்

ஏற்றினா னெற்றிக் கண்ணு மெரிமருள் சடையுங் காட்ட
மாற்றரு மருட்சி யான்கண் வடிவெலாங் காட்டினாலுஞ்
சாற்றிய செய்யுள் குற்றஞ் சடைகொண்டு வெருட்டல்
[வேண்டா
தோற்றில னிதனுக் கென்றான் றொலைவிலான் வெகுண்டு
[சொல்வான் 67

எம்மொடு முரணி வான்றோ யிமயமால் வரைப்பூங்
[கொம்பின்
மைம்மலி மறைசொ லானு மணங்கமழ் குழல்ப ழித்த
செம்மைகொ ளறிவி லாய்நீ தீர்ப்பருங் குட்ட நோய்கொண்
டிம்மையி லலைக வென்று னிறப்பநக் கீர னஞ்சி 68

முழுமெய் யும்பனித் திரங்கி முருகலர் கமலம் வென்ற
கழலடி வீழ்ந்தி றைஞ்சிக் கருணையங் கடலே யெந்தா
யிழிபுடை நாயி னன்னே னிலங்கறி விலாது செய்த
பிழைபொறுத் தருளிச் சாபப் பிணிகெட வருள்வா
[யென்றான் 69

என்றலுங் கருணை வள்ள லெரிசினந் தணிந்து கீர
சென்றுநீ கயிலை காணிற் றீருமிக் கொடுநோ யென்று
குன்றுறழ் புரிசை விண்டோய் கோயிலிற் புகுந்தொ
[ளித்தான்
றென்றலம் பொதிய வெற்பிற் றென்னர்கோ னதிச
[யித்தான் 70

பொற்குவை தருமி யேற்றுப் பொலிந்தினி திருந்தான்
[வெய்ய
வற்கடந் தீர வெங்கு மழைவளஞ் சுரந்த திப்பாற்
சிற்குணன் றந்த சாபத் தீப்பிணி யுடலம் போர்ப்ப
நற்கவி னிகந்து கீர நாவலன் சிந்தை செய்வான் 71

விரனிரை யழுகி நைந்து வீழ்ந்துகால் குறையா முன்ன
மிருகையும் விரல்கு றைந்திட் டெரிபுகு துடுப்போவ் வாமு
னுருவினுண் புழுக்கள் சோர வொழுகுசீ நாற்றச் சேணில்
வருதல்கண் டவரு மிழ்ந்து வழிவில கினர்சேல் லாமுன் 72

பலப்பல நாடி றந்து படரொளிக் கயிலை யென்று
மூலப்பில்குன் றெய்தி யிங்கோ யொழிக்குவ மெனத்து
[ணிந்தான்
விலக்கரு நண்பி னோரை விட்டக றற்கு நெஞ்சங்
கலக்கமுற் றழுதி ரங்கிக் கரையில்பே ரருளு வாழ்ந்தான்

தடையில்பே ரறிஞர் தம்மைத் தனித்தனி விளித்து நும்மோ
டுட்டுறை வாழ்வு நீங்கு மொருபெரும் பாவி யேனை
படனறு நமரங் காணீர் மறவன்மி னென்று தன்மெய்ப்
படுபிணி நோக்கி மார்பம் படத்தழு வாது நின்றான் 74

காவல ரதைய றிந்து நண்ணிமார் பிறுகப் புல்லி
யோவில்கண் ணருவி பாய விளங்குழைந் தழுது நல்லோய்
மேவரு நின்னை நீத்து வெறுவிய மிருப்ப நின்ற
வாவவல் வினையு ளார்யா மல்லதிவ் வுலகத் தியாரே 75

என்றன ரிரங்க மேலோ னெதிர்தழீஇத் தழுவி யாறிக்
குன்றனீர் சிறியற் காகக் குழைந்தழ றமியேன் செல்வல்
பொன்றலி னட்பினுக்குப் புணர்வோடு பழகல் வேண்டா
நின்றநல் லுணர்ச்சி தானே நிறைக்குமென் றுணர்ந்த நல்லீர்

என்றுப திறத்தாற் கூறி யிணையிலா னரிதி னீங்கிச்
சென்றனன் புலவர் கண்ணுஞ் சிந்தையுந் தொடர்ந்து
[செல்லத்
தன்றிரைக் கைவான் மோதித் தான்றியங் குலையு திர்க்கு
மன்றலம் புதுநீர் வையை வடகரை கடந்துமன்னோ 77

என்றினி மதுரை காண்பே மேப்பகல் சவுந்த ரேசன்
றன்றிரு வடிகள் காண்பேந் தாயையெஞ் ஞான்று
[காண்பேம்
வேன்றிவேற் றரும வேந்தர் வேந்தனை யேந்நாட் காண்பே
மோன்றுயிர்த் துணையாஞ் சங்கத் துறவையெப் பொழுது
[காண்பேம் 78

நுணங்குமா ணறிவின் மிக்க நூல்வலார் மறப்பர்
[கொல்லோ
வணங்குதேர்த் தானை மன்னர் மணிமுடி யுழுக முற்கா
லணங்குடை யரிமான் றுப்பி னரசர்கோ னினையான்
[கொல்லோ
விணங்குநாற் புலவர் நாற்பா னெழுவரென் றுனிரக்குங்
[கொல்லோ 79

இனித்தமி ழினிமை யாவர்க் கெடுத்திசைத் திடுவ மன்னோ
வெனப்பல பலவு மெண்ணி யினைந்துவெஞ் சுரமி றந்து
புனற்றிரு நாடு புக்குப் பொருந்திரைப் பெண்ணை நாடு
தனைக்கடந் தந்தண் பாலித் தண்ணடை கண்டு சென்றான்

அரவணைச் செல்வன் வாழு மந்தமிழ் நிலத்தி னெல்லைத்
திருமலை கண்டு கண்டோர் செறிவினைத் தொடர றுக்கும்
பெருவரை கண்டி றைஞ்சிப் பிறங்குவெள் ளருவி தாழும்
பொருவரு மேம கூடப் பொருப்பினை யினிது கண்டான்

அருணெடுங் கடலூர நந்தி யடிகள்வந் தவத ரித்து
முரணுறு சமண்கு றும்பு முருக்குபு சைவ மென்னுந்
திருநில முழுது மாண்டு செல்வமோ டினிதி ருந்த
பொருவில்கல் யாண மென்னும் பொன்மதி னகரங்
[கண்டான் 82

உறைபெயர் பலதே யங்க ளொருபொழு திருந்தவ் வூரின்
றொருபொழு திராமற் சென்றே யொளிவளை மணிகொ [ழிக்கு
மிரைதிரைக் கங்கையாடி யிறந்தவர் பிறவா வின்பந்
தருதிரு நகரி றைஞ்சித் தடவரை நாடு புக்கான் 83

கண்ணுதற் றிருக்கே தாரங் கண்டுதண் பனிபு தைத்த
விண்ணக டணவு கோட்டு வியனெடுங் குன்றத் தாறவ்
வண்ணற னருளா னுப்பே ராற்றலாற் சென்று னன்றேற்
பண்ணவர் தமக்குஞ் சேறற் பாலதோ பனிமாக் குன்றம் 84

மடங்கலெண் குழுவை பன்றி வாரண முளவுள் ளிட்ட
கொடுஞ்சின மாவழங்கு குன்றமுஞ் செறிமுட் காடு
முடம்புறு பிணிவ ருத்த வுள்ளங்கால் வெள்ளென் பாகக்
கடந்துசெல் வழிக்கண் டானற் கடல்புரை தடமொன் [றம்மா 85

சிறந்தவாங் கலைவி ளங்கித் தெளிநறு வொழுகச் [செவ்வாய்ச்
சிறந்தசெந் தாம ரைத்தண் டேமலர் மாலை தாங்கிப்
பிறந்தநாட் டொடங்கியானுப் பிறங்குநன் னீர்புணர்ந்திட்
டிறந்தவா மறைவ லாள ரனையதத் தடந்தான் மன்னோ 86

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாண்டவா ரணத்தோ டரசிவ லோதி மந்திரி வளம்பெரி [தமைந்தே
யிண்டிமே லெழுந்து வந்தமே வலர்தம் மினநிலை தளர்ந்திட [வலைத்துக்
காண்டக விளங்கி யுயிர்த்தொகை புரந்து கனியளி [யுளர்நறுந் தண்டார்த்
தூண்டரு தடந்தோட் புலவுவேற் றடக்கைச் சுடர்முடி [வேந்தர்போற் றோன்றும் 87

வளரிள வனைய வெள்ளியும் பொகுட்டு மாசறுசெம்பொனுந்
[தாம்பி
யுளர்கமழ் பதுமப் பதுமரா கமுந்தே னறுநறு நீலவி
[லமும்பச்
சிளவடை யொளிசெய் மரகத மணியு மெகினிழற்
[காற்கொழுந் தகிரு
மொளிகிளர் வனைவெண் டாமரை மணியு முடைமையின்
[வணிகரே யொக்கும். 88

கலிவிருத்தம்.

பூமி மங்கையைப் பொற்புறுத் திப்பல
வேம வன்னந் தருமேர் வளம்பெறுக்
காமர் பூவினை வித்தலி னக்கயந்
தோமில் பின்னவர் போன்மெனத் தோன்றுமே 89

வெளிய செய்ய கரியவொள் வீபொகுட்
டிளைய பாசடை யென்றிவை துன்னிய
தெளிபு னற்றடஞ் செய்யவ டானம
ரொளிகொள் சித்திரக் கம்பல மொக்குமே. 90

சால வூடிய தன்பெடை மீன்கொளற்
கானு மொண்சிரல் வீழொலி யச்சுற
மானு மன்னமவ் வச்சமே வாயிலாக்
கோல மென்சிற காற்றழீஇக் கொள்ளுமே. 91

மைத்த வண்டிசை யுஞ்சிறைப் புள்ளிசை
தத்து பல்தவ ளைக்குரல் சங்கொலி
முத்த வெண்மருப் பியானைநீர் மொள்கலி
யித்தி றத்தினுர்ப் பென்றுமு டைத்தரோ. 92

பொருவி லாவகன் பூந்தடத் தின்கரை
மரக தக்குவ டொப்பது வான்றிசை
விரிவ ளக்கும் வியன்சினைத் தூன்றும்வீழ்த்
திரள தோராற் றிருமானி கர்க்குமால் 93

காற்ற ழுங்கு கழற்கம லத்தினுற்
சாற்று மோரேழ் தலமு மளந்தவவ்
வாற்றன் மாய னறிதுயில் கொள்ளுதற்
கேற்ற பைந்தளி ரீட்டமு டைத்தரோ 94

திசையி னின்ற தெழுசின வாரண
மசைத டக்கையி னுன்முரித் தாரழற்
பசிகெ டத்தினும் பாசிலை மென்சினை
பொசிவி னீள்பனைக் கோடி யுடையதால். 95

தூங்கு வீழ்நனித் தொத்தி வருமுலை
வாங்கு நுண்ணிடைச் சூரர யாதர்தாந்
தாங்கு பூசலி னூழித் தடமுடி
யோங்கு வெற்பி லுதைந்துதைந் தாடுவார் 96

வேட்டு மெய்குளிர் மென்னிழ னின்றமாத்
தாட்ட டக்கைத் தழைசெவி யானைமேற்
கோட்டி னம்பொற் குடம்புரை செங்கனி
கூட்டு னும்புட் குலங்க ளுதிர்க்குமே 97

நீரில் வீழ்ந்தன நீர்ப்பின் மீன்களாய்
பாரில் வீழ்ந்த பறவைக ளாங்கதிர்த்
தேரின் மேற்செல் சினைப்பல் தலையரா
னூரில் வேருன் றுயரால்வி லையெலாம் 98

அனைய வாற்கி ழுருந்தமிழ் நாவலன்
மனன மர்ந்து வதிந்தன னுங்கொரு
சினையி னீங்கில பாதி திரைப்புன
னனைய வீழ்ந்தது நன்புனற் றீரமே. 99

மேற்படி வேறு.

வீழ்ந்தது பறவையு மீனு மாகியங்
காழ்ந்திடு புனலினு மகன்க ரைக்கணுஞ்
சூழ்ந்திடு முலகினுந் துறவின் பாலினுந்
தாழ்ந்திடு மனபெனத் தம்மி லீர்த்தவே 100

அனையதோர் புதுமைகண் டதிச யத்தனுய்த்
தனியொரு தானவண் டரித்து வைகினு
னினைவறு குறுமுனி யிலக்க ணம்பெறப்
புனைதரு மிலக்கியப் புலவர் சிங்கமே 101

பருதியங் தகன்றனைப் பயந்த பின்னர்வல்
லிருணுகர்ந் தனையவ னிளவ லாமெனக்
கருவிருந் தீன்றன காட்சித் தாகிய
வொருபெரும் பூதமங் குடன்று வந்ததே. 102

வாரியை வயிற்றுறும் வடவை யோடொரு
பாரிய வுருவுசெய் தென்னப் பார்மிசைக்
காரினை யிடியொடு கவர்ந்து பங்கய
னேருரு வமைத்தென வுருவ மிக்கதே 103

இருளறி யாதவல் லிரவி யும்பெறு
தெருளறி யாதவா ணவமுந் தீர்தலின்
மருளறி யாததோர் சிவமு மானவே
யருளறி யாததனகமெஞ் ஞான்றுமே 104

ஆடுநிற னடையிவப் பூத மாயிடை
வடநிழ லமர்தரும் வள்ளற் கீரனை
நடைதள ருழையிளங் கன்று நச்சியோர்
கொடுவரி கவர்ந்தெனக் கொண்டு சென்றதே 105

ஆங்கொரு மலைமுழை யவிர்ச டைப்பிரான்
பூங்கழ லடிநிழல் பொருந்தி னோர்தமை
நீங்கிய வாணவ சத்தி நித்தமா
வீங்குறு மெனநனி யிருளொ டொன்றுமால் 106

பகலிடை மெலிதலும் பரந்த வல்லிடை
மிகுதலு மிலையிருள் வெற்பி னம்முழை
மகிழ்வுசெய் வாழ்விலும் வறுமை யின்கணும்
தகுதியா மனமொரு தன்மைத் தாதல்போல் 107

உண்ணிறை யிருண்முழை யொன்றில் பத்தனா
றெண்ணுறு தொகையரா யிருந்து ளோருட
னண்ணலை யுள்புக வடைத்துப் பூதநீர்க்
கண்ணிய வளமொடு கயத்திற் போயிற்றே 108

போயின காலையிற் புலவ னோடவண்
மேயின ரினைவுறீஇ விளம்பனீ மேயினர்
நீயிவண் வருதலாற் குறைநி ரம்பியே
யாயிர மெனுங்கணி தத்த ராயினோம் 109

இனியுயிர் செகுத்துநம் யாக்கை யால்வயிற்
றனலினை யவிக்குமாங் கதுவென் றுள்ளுடை
நினைவொடு முனிர்த்தனர் நிரம்பு தங்கணல்
வினைவழி புலவன்வந் தமைவி ளங்கிலார் 110

கீரனங் கவர்மொழி கேட்டு மாழ்கில
ஞானு ரெய்தலு மார்வ மெய்தலு
மோருட லியற்கையென் றுள்ளி யாங்குளார்
பேரிட ரகற்றுயோர் பெற்றி யெண்ணினன் 111

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வரைபுணர் குறிஞ்சி மன்னன் வரைபக வெறிந்த [செவ்வேன்
முருகல ரலங்கற் றிண்டோண் முருகனேன் றவன்போற் [றண்டைத்
திருவடி மலரி றைஞ்சிற் றீவினைச் செல்லன் முற்றும்
பருதியங் கடவுட் கண்ட பனியென வகன்று போமால் 112

ஆறிரு தடந்தோ ளண்ண லாறெழுத் தினையு மோதில்
வேறொரு பிணிபோ மேன்கை வியப்பதோ பிறவி யென்னு
மாறரு மனுதி நோயு மாறிவே தாக மங்கள்
கூறரு மின்ப வீட்டிற் குடிபுகுந் திருப்ப ரன்றே 113

ஐம்பெரும் பூத வாயி னகப்படு முயிரை மீட்டுச்
செம்பொனஞ் சிறுச தங்கைத் திருவடி நிழலில் வைக்கு
நம்பிநங் குமர வேட்கிந் நாளொரு சிறுபூ தத்தா
லிம்பரிங் குறுநோய் தீர்த்த லெளிதலா லரிய தன்றே 114

இன்னன நினைந்து கீர னிலங்கிலை நெடுவேற் செம்மல்
பன்னிரு செவியு மாரப் பருகமு தாவி யோதி
லுன்னிய வுன்னி யாங்கிங் குதவுவ தாகிப் பாவுண்
முன்னுற வந்து நிற்கு முருகாற் றுப் படைமொழிந்தான் 115

பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த புணர்முலைக் கருங்கண் வள்ளி
கன்னலு மமுதுந் தேனுங் கைக்குமின் றீஞ்சொன் [மாற்றித்
தன்னிகர் புலவன் கூறுந் தமிழ்செவி தாழ்த்துக் கேளா
வன்றிலை மனங்க ளிப்புற் றறுமுகம் படைத்த கோமான் 116

துயின்மலி திருமால் வீழ்ந்து துணுக்கென வெழுந்து நிற்ப
வெயின்மணி யணிமு டக்கு மெய்சிலிர்ந் தோட வாடு
மயின்மிசை மலையிற் றேன்றும் வளரிளம் பருதிப் புத்தே
ளியன்மலி யுருவந் தோன்ற விவர்ந்தறு முகமி லங்க 117

பன்னிரு கதிருந் தோன்றும் பன்னிரு மலைகள் போலு
மின்னவிர் குழைக டாழ்ந்து விளங்குறு குவவுத் [திண்டோள்
பொன்னரி மாலை தாழப் பொலங்கழல் புனைந்து வந்தேன்
சென்னியின் மலர்ந்த கஞ்சந் திகழ்தர வந்து தோன்றி 118

பூதரா தணுக்கங் காமப் புலவனைப் பூத முண்ணுங்
காதலா னணுகும் போதோர் கதையினு லலகி லண்ட
மோதிணு னெனவே மோதி முடிதகர்த் ததனை வீட்டி
மேதையாம் புலவ னேடும் விடுத்தனன் முழையு ளோரை

பாரிடம் விழுங்கப் பட்ட பலரையும் வாய்திறந்திங்
கோரிடம் விடுப்ப வந்தே தொத்தவ ரிருந்தோ ரெல்லாம்
போரிட மலைவேல் போற்றும் புலவனை யடுத்த வாற்றாற்
கரிட மெறும்பராரைக் கன்முழை நின்றும் போந்தார்

பெரியவர் சங்க மெய்தப் பெற்றிடி னன்னை பென்ன
வுரைசெயப் பட்ட வற்று ளொன்றுமெய் தாத தில்லை
புரைதரும் வினைக டம்முட் போயகா வினையு மின்றே
வரையுறழ் குவவுத் திண்டோன் மழைமத யானை வேந்தே

மணிமுடி யரசர் வாழ்வு மக்கட்பே ருதி நல்கிப்
பிணிமிடி பகையி டுக்கண் பேயினுக் கனவு கள்வர்
பணிவிட மோழிக்கு மாற்றுப் படைமொழி புலவர் சிங்
மணிகிள ரலங்கற் றிண்டோ ளறுமுகற் றொழுது
[சொல்வான் 122

அடியனேன் செருக்கா லைய வாலவா யமல னென்றன்
வடிவெலாங் கவரு மிந்நோய் வரப்புகன் றனன்யா
[னஞ்சிக்
கொடியனேன் பிழைபொ றுத்தாட் கோடியென்
[றனனீண் டின்றுங்
கடிவிலாக் கயிலை காணி யென்றனன் கருணை வள்ளல் 123

ஆதலாற் கயிலை காண்பா னடைந்திவ ணிருந்த காலைப்
பூதமா ரஞரி ழைப்பப் போற்றினர்க் குதவி செய்யும்
வேதநா யகநீ யென்பால் விழுமமிங் கனைத்துந் தீர்த்தாய்
சோதிமா கயிலை காட்டித் தொலைத்தருள் பிணியு மென்றான்

செந்தமி ழாளி யின்ன செப்பலுங் கருணை கூர்ந்து
கந்தவே டிசைபு ணர்த்துக் கயிலையே் ருல வாயி
லெந்தைகூ ருமை யானின் றிலங்குதென் கயிலை யானு
முந்துநோய் தீரு மென்னு முன்னின னிதனைச் செய்தான்

கரைபொரு திரைநீர்ப் பொய்கை காட்டியோன்
[றிதன்கண் மூழ்கில்
விரைபடு கொன்றை வேணி வெற்பினைக் காண்பை
[யென்றான்
வரைபக வெறிந்த வைவேன் மணிமருள் கலாப மஞ்ஞைக்
குரைகழ லறுமுகத்தேங் குடிமுழு தாளுங் கோமான் 126

தன்றலை யான டந்த தாய்க்கலாற் கயிலைக் குன்ற
மின்றிரு நாளா லெய்த றனக்கெளி தோகல் யானைக்
கன்றொடு பிறந்த சிங்கங் கருணையாற் பணித்த வாறு
நன்றெனவுளங்கொண் டங்க ணல்லிசைப் புலவ
[னென்பான் 127

முருகனைத் தொழுது சென்று மூழ்கின னத்தடத்தி
லிருவினைக் குறும்பு கொன்று மிலங்குதென் கயிலை
[தோன்றப்
பொருதிரைக் கங்கை நாளும் பொன்முக ரியினெ
[ழுந்தான்
சுரர்கள்மொய்த் தலர்பூ மாரி சொரிந்தனர் விசும்பு
[போர்ப்ப 128

அருந்தமிழ்ப் புலவன் பொன்னை யாற்றிலிட் டொருகு
[ளத்திற்
பொருந்துவித் தவன்ப யந்த புதல்வனோர் புலவன்
[றன்னைத்
திருந்துறக் குளத்தின் மூழ்கச் செய்தொரு நதியின் வந்து
விரைந்தெழப் புரிந்த தன்மை வியந்திடப் பட்ட தன்றே 129

தாழ்ந்தபொன் முகரி தன்னைச் சார்தலுற் றணைந்த
[தென்ன
வாழ்ந்ததென் கயிலை தன்னைக் காண்கையான் மாய்ந்த
[தென்னச்
சூழ்ந்ததன் மேனி மாநோய் தொலைந்தெழுந் தனன்மேல்
[வேலை
வீழ்ந்தவெங் கதிர் குறைது வேலையு டெழுந்த தென்ன 130

மாசுறு மணியை மாசு தீர்தர மண்ணி யாங்குத்
தேசுறு முருக னாகித் திருந்துபொன் முகரி மூழ்கி
யாசறு கவிதொ டுத்த வரும்பொரு ளெதிர்ந்தான்
[போற்கண்
கூசுறு மொளிகொண் மேனிக் குமரன்றூ தையையெ
திர்ந்தான் 131

மேற்படிவேறு

நெஞ்சுக் குளமன் பெனும்புனலா னிறைந்து கடைவிட்
[டெனவிழிநீர்
விஞ்சக் கரங்க டலைகூப்பி விளங்கு திருக்கா ளத்திமலை
நஞ்சக் கரிய மிடற்றமுதை ஞானக் கொழுந்தைத்
[தொழுதிறைஞ்சி
யஞ்சக் கரமு மனத்தெண்ணி யமையா வன்பு மயமாகி

கயிலை வேறு காளத்தி வேறென் றெண்ணுங் கருத்திலை
[னாய்க்
கயிலை பாதி காளத்தி பாதி யாகக் க[illegible]ந்து றழ்ந்து
மயலில் கரும்பா மொழிபாகன் மகிழ வெண்பா வந்தாதி
மயிலில் வருவோன் பேரருளால் வந்த புலவன் பாடினன்.

பாடும் புலவன் றனக்கொருதான் பரிசு கொடுப்பத்
[திருவுளங்கொண்
டாடும் பெருமா னெதிர்நின்றே யறைந்தி வேண்டிற்
[றெனவுடம்பு
கூடும் பிணியிங் கொழித்தவருட் குன்றே யென்றும்
[பேறறிவை
மூடும் பிணியுங் களைந்தனனா முளரித் தாட்கீ
[ழிருத்தென்றான். 134

அந்த மாதி யிலாக்கயிலை யமர்ந்த பெருமா னந்தாதிச்
சந்த மாலைப் புலவனது சத்தி பாதத் துயர்ச்சியாற்
பந்த பாசமற மாற்றிப் பன்றி யுருவாய்க் காண்பதற்கு
வந்த மாலு மறியாத மலர்த்தா ணிழலி லிருத்தினான். 135

என்று திருக்கா ளத்திமலை யெழுந்த ஞானச் செழுஞ்
[சுடரிற்
சென்று புகுந்த கீரனார் செய்தி யனைத்துங் கையிலைமான்
கீன்று கரந்த பரன்கூறக் கழற்கால் வேந்தன்கதையின்று
மொன்று கருணைப் பெருங்கடலே யுரையா யடியேற்
[கெனத்தாழ்ந்தான். 136

கலிவிருத்தம்.

தீதறு கவிவரன் செயனு ரைத்தனங்
கோதையர் கயிலைசேர் கொள்கை கூறுதும்
யாதவ மனனமர்ந் தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள் வள்ளல் கூறுவான். 137

நக்கீரச்சருக்கம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

---

(173) கண்ணப்பநிற்கவென முக்கண் மொழிந்து காம் பற்றியருளியமை. கடைச்சங்கத்துத் தலைமைப்புலவராகிய நக்கீர தேவநாயனர் திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறத்துள் "நில்லு கண்ணப்ப நில்லுகண்ணப்பவென்—னன்புடைத்தோன்ற னில்லு கண்ணப்பவென்—றின்னுரையதனொடு மொழிச்சிவலிங்கந்—தன்னிடைப்பிறந்த தடமலர்க்கையா—லன்னவன்றன்கையம்பொடுமகப் படப்பிடித் — தருளின னருளலும் — விண்மிசைவானவர் — மலர் மழைபொழிந்தனர் வளையொலிபடகந் — துந்துபிகறங்கின தொல்சீர் முனிவரு — மேத்தினரின்னிசைவல்லே—சிவகதிபெற்றனன்றிருக் கண்ணப்பனே" என அருளிய வாற்றானும் உணர்க.
கறையணல் - விடந்தங்கியமிழ்வாய்.

கண்ணப்பச்சருக்கத்தின் குறிப்புரை

முற்றிற்று.

எட்டாவது

நக்கீரச்சருக்கத்தின் குறிப்புரை

செய்யுள் (7) அகடார்த்துதல் - வயிற்றைநிறைத்தல்.

(9) சாவவென்புழி - வகரவகரந் தொக்கது.

(12) இலஞ்சி - ஏரி. குணில் - குறுந்தடி.

(13) கொடிச்சியர்-குறிஞ்சிநிலப்பெண்கள். கடைச்சியர்- மருதநிலப்பெண்கள். (14) எயிற்றியர்-பாலைநிலப்பெண்கள். குடத்தியர் - மருதநிலப்பெண்கள். (15) நுளைத்தியர்-நெய்தனிலப் பெண்கள். (18) தொடுதல்-தோண்டல். இமில்-எருதின்முரிப்பு. முரி - வலிமை.

(20) குழிசி - பானை. கானல் - நெய்தனிலம்.

(24) வம்பலர் - புதியோர். சாலம் - கூட்டம்.

(27) வேரம் - செய்குன்று. (30) உரு - நிறம்.

(40) தரியார் - பகைவர். (51) உரோணி-உரோகணிநாள். காியவன் - சனி. ஈருவா - அமாவாசை பூரணை. ஞாலமைந்தன்- செவ்வாய். (53) பீள் - இளங்கதிர். பெண்ணை - பனை.

(54) பதம் - சோறு. (55) அடகு - இலைக்கறி. கந்தம்- கிழங்கு. (58) வற்கடம் - கருப்புக்காலம். (61) கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத்தும்பி —— காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழிமோ—பயிலியது கெழீஇய நட்பின்—மயிலியற்செறியெயிற் றரிவைகூந்தலி—னறியவுமுளவோ நீயறியும்பூவே, என்னும் இரு முகப்பாசுரம். (62) மருகன் - வழித்தோன்றல்.

(65) சில் - பொன்வட்டத்தகட்டணி.

(68) ஆறுமை - நீங்காமை.

(80) இனைதல் - வருந்தல். தண்ணடை - நாடு.

(91) ஆலல்-ஆடல். சிரல் - மீன்குத்திப்பறவை. வாயில்-[தூது.

(96) ஆழிவெற்பு - சக்கரவாளகிரி.

(108) கண்ணுதல் - கருதல்.

(115) செம்மல் - எப்பொருட்குமிறைவன்.

(121) உருதல் - பொடிபடுதல்.

நக்கீரச்சருக்கத்தின் குறிப்புரை

முற்றிற்று.